శ్రీనమ్మాళ్వారుల తిరువాయ్‌మొళ్ళి

రచయిత

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులు

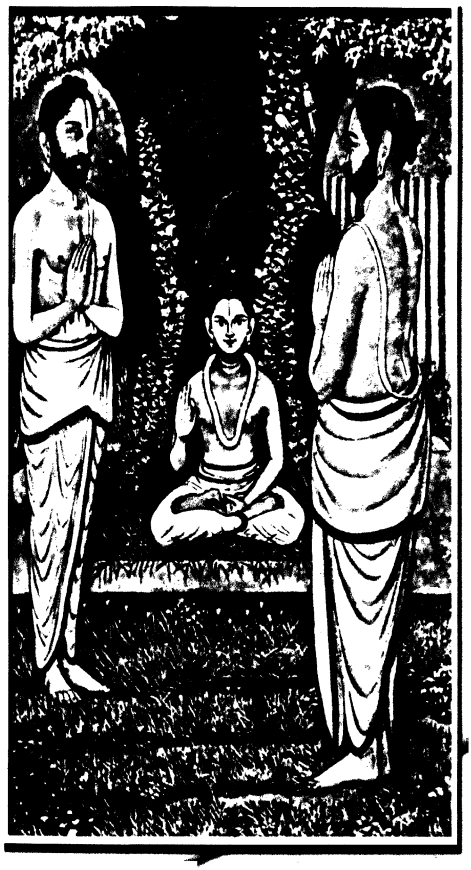

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

శ్రీ నమ్మాళ్వారుల

తిరువాయ్‌మొళి

(ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్య సహితము)

అర్థ, తాత్పర్య వివరణ

మాడభూషి రామానుజాచార్యులు

ప్రచురణ

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

2008

TIRUVAIMOLI (Telugu)

(Summary and Meaning of Nammalvar's Pasurams)

By

Maadabhushi Ramanujacharyulu

Edited by

T.A.Krishnamacharyulu

T.T.D.Religious Publications Series No. 770

© All Rights Reserved

T.T.D. First Edition : 1950

Re-print : 2008

Copies : 1,000

Published by

K.V.Ramanachary, I.A.S.,
Executive Officer,
Tirumala Tirupati Devasthanams,
Tirupati.

Printed at
Tirumala Tirupati Devasthanams Press,
Tirupati.

మున్నుడి

భారతావని ఎందరో మహనీయులను కనిన దివ్యభూమి. అపార విజ్ఞానఖని అయిన వేదాలను అందించిన మహర్షులు, అద్వైత-విశిష్టాద్వైత-ద్వైతాది వేదాంత మార్గాలను ప్రవచించిన ఆచార్యులు ఇలా ఎందరో ఈ పుణ్యభూమిలో అవతరించారు. ఇలాగ లోకకల్యాణం కోసం, సమాజ శ్రేయస్సుకోసం పాటుపడుతూ ఈ భరతఖండంలో నడయాడిన పరమవైష్ణవ భక్తాగ్రేసరులైన వారే ఈ ఆళ్వార్లు. వీరు పన్నెండుమంది. తమ మధుర భక్తి వాఙ్మయమైన తమిళభాషలో జనాన్ని జాగృతం చేసి, తమిళభాషా వాఙ్మయాన్ని సుసంపన్నం చేశారు. వీరి భక్తి ప్రభావం తరువాతి కాలంలో కబీరు, మీరాబాయి, సూరదాసు, అన్నమయ్య, క్షేత్రయ్య వంటి ఎంతో మందికి మార్గదర్శకమై వెలుగొందింది.

ఈ ఆళ్వార్లలో అగ్రగణ్యులైనవారు శఠగోపసూరిగా పేరొందినవారు నమ్మాళ్వార్లు. వీరు గానం చేసిన నాల్గు దివ్యప్రబంధాలలో తిరువాయ్‌మొళి అనబడే సహస్రగీతి అత్యంత ప్రధానమైంది. ఇది ద్రావిడ వేదసారంగా కీర్తించబడింది. దీనికి తమిళంలో ఎన్నో వ్యాఖ్యానాలు ఉన్నా, అవి ఆంధ్ర పాఠకులకు అందుబాటులో లేనందున, ఆ కొఱతను తీర్చడం కోసం శ్రీమాన్ మాడభూషి రామానుజాచార్యులవారిచే వ్రాయబడిన ప్రతిపద అర్థ తాత్పర్యాలతో తిరువాయ్‌మొళి ప్రబంధాన్ని తి.తి.దేవస్థానం వారు 1950లో ప్రచురించారు.

ఈ గ్రంథప్రతులు చాలాకాలంగా లభించడంలేదు.పాఠకుల హృదయాన్ని గమనించిన తి.తి.దేవస్థానం వారు ఈ గ్రంథాన్ని తిరిగి ఇపుడు పునర్ముద్రించారు. సహృదయ పాఠకులు ఈ గ్రంథాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరని ఆశిస్తున్నాం.

భూమన కరుణాకరరెడ్డి

(భూమన కరుణాకరరెడ్డి)

అధ్యక్షులు

తి.తి.దే.పాలకమండలి, తిరుపతి.

ఆముఖం

ఆళ్వార్లు అనగా పరమభక్తులు అని అర్థం. శ్రీవైష్ణవ వాఙ్మయంలో అత్యంత ఉన్నతమైన శ్రీవైష్ణవ భక్తాగ్రేసరులుగా కీర్తింపబడిన పన్నెండుమంది ఆళ్వార్లు చిరస్థాయినందినారు. ఈ ఆళ్వార్లు అందరూ తమిళ వాఙ్మయంలో భక్తి తన్మయత్వంతో ఆలాపించిన పాటలు సుమారు నాలుగువేలుగా వున్నాయి. ఈ పాటలను పాశురాలనీ, ద్రావిడ వేదాలనీ, దివ్యప్రబంధమనీ వివిధ పేర్లతో కీర్తించడం కద్దు.

ఈ ఆళ్వార్లు అందరిలో కూడా ప్రసిద్ధి పొందినవారు నమ్మాళ్వారు. వీరికే శఠకోపులని, మాఱన్ అని, పరాంకుశులని, దీర్ఘచింతయతి అని అనేక నామాలు వున్నాయి. శ్రీమన్నారాయణుని పరమభక్తుడైన నమ్మాళ్వారు భగవానుని గూర్చి స్తుతిస్తూ తిరువిరుత్తం, తిరువాశిరియం, పెరియ తిరువన్దాది, తిరువాయ్‌మొళి అనే దివ్యప్రబంధాలను గానం చేశారు. తమిళ వైష్ణవ వాఙ్మయంలో పవిత్రమైన ఈ నాలుగు ద్రావిడ ప్రబంధాలు చతుర్వేదాలకు సమానమైనవిగా వాటికి సారభూతంగా అందింపబడినవని పరిగణింపబడ్డాయి. పరమగంభీరమైన దురవగాహమైన వేదాంతార్థాలను దివ్యప్రబంధాల్లో మధురమైన శైలిలో అన్యాపదేశ ప్రక్రియలో స్త్రీ భావనతో అందించిన లోకకల్యాణకారకులు శ్రీనమ్మాళ్వారులు.

అందులో సామవేదతుల్యంగా పరిగణింపడిన 'తిరువాయ్‌మొళి' ప్రబంధంలో మొత్తం 100 దశకాలు, 1102 పాశురాలు ఉన్నాయి. తమిళంలో వున్న ఈ దివ్యప్రబంధానికి శ్రీమాన్ మాడభూషి రామానుజాచార్యులవారు తెలుగులో అర్థతాత్పర్యాలు సంతరించారు. దానిని సుమారు 50 ఏళ్లక్రితం తి.తి.దేవస్థానం ప్రచురించింది. ఆ ప్రతులన్నీ పూర్తిగా చెల్లిపోయిన కారణంగా ఇన్నేళ్లకు మళ్లీ పునర్ముద్రితమవుతున్న ఈ తిరువాయ్‌మొళి తెలుగు గ్రంథాన్ని పాఠకులు సద్వినియోగం చేసుకోగలరని ఆశిస్తున్నాం.

(కె.వి.రమణాచారి)
కార్యనిర్వహణాధికారి
తి.తి.దేవస్థానములు, తిరుపతి.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

భగవద్విషయ క్షేత్రమున జనియించిన నమ్మాళ్వారుల దివ్యప్రబంధములకు

నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన

తిరువాయ్‌మొళి

అపారకరుణాసాగరులైన మొదటి వాచ్యాచార్యులకు మొదలగు

పూర్వాచార్యులు ప్రసాదించిన వ్యాఖ్యానాదుల ననుసరించి

తర్క-తీర్థులైన శ్రీమాన్, శిడ్డైయూర్ కోవిల్

కూడఖూసి - రామానుజాచార్యులవారిచే

రచింపబడిన

ప్రతిపద టీకా తాత్పర్య సహితము.

శ్రీతిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానముల కనిటీ అధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ కె. వేంకటస్వామినాయుడు బి.ఏ., బి.ఎల్., ఎం.యల్.ఏ.

గారి ప్రోత్సహముచేత

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనాలయములో పండితులుగానుండు

శ్రీమాన్ టి. ఏ. కృష్ణమాచార్యులు శిరోమణిగారిచే

పరిశోధింపబడి

శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములకొరకు వనరు

శ్రీమాన్ సి. అన్నారావు బి. ఏ. గారిచే

ప్రకటింపబడినది.

తిరుపతియందలి

శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ముద్రాలయందు ముద్రింపబడినది

1950

సూచన

‡‡ ఈ సఙ్కేతము, ౨ - వ, ఆవృత్తిసేవింపందగిన పాఠురములను చూపించును.

* ఈ సఙ్కేతము, అధ్యాపకులు సేవాకాలమందు నిలుపతగిన స్థానమును చూపించును.

( ) ఈ సఙ్కేతముయొక్క మధ్యయందు వ్రాసినయర్థము కొన్ని చోట్ల ముందుచెప్పినయర్థమునకు వివరణముగా నుండును; కొన్నిచోట్ల వ్యాఖ్యేతర పదార్థసన్దర్భపూరణార్థమై యుండును.

ఈ గ్రన్థము కావలసినవారు, తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం కచ్చేరివద్దను, దేవస్థాన ధర్మ నత్రమునందు, దేవాలయములందు నిర్మింపబడిన బుక్‌స్టాలు యందును క్రయమునకు పొందవచ్చును.

పయనన్జాగిలుచు పాఙ్గిలరాగిలుమ్,
శేయల్ నన్నాగ తిరు తిప్పనిన్నొళ్వాక్,
కుయిల్ నిన్దార్ పొళిల్ శూళ్ కురుగూర్ నమ్బి,
ముయల్ గినే నున్నొయ్ క్కళఞ్జైన్దు యే.

శ్రీ:

శ్రీమద్భావతీసమేత శ్రీనివాస పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే శఠగోపాయ నమః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

"ఉపోద్ఘాతము"

శ్రీవేంకటాద్రినిలయః కమలాకాముకః పుమాన్ ।
అభంగురవిభూతిర్నః తరంగయతు మంగళమ్॥
యస్య సారస్వతం స్రోతో వకుళామోదవాసితం ।
శ్రుతీనాం విశ్రమాయాలం శఠారిం తముపాస్మహే ॥

"తొండర్కముతు" "భక్తామృతమ్" అని ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీమచ్ఛఠగోప దివ్యసూరీశ్వరుల వాఙ్మయ మగు నీ "తిరువాయ్‌మొళి" (శ్రీసూక్తిసుధ) భగవన్నిష్ఠితుక దివ్యకృపాకటాక్ష మథితంబగు శ్రీ జగదాభరణుల దివ్యహృదయమను దుర్గార్ణవమునుండి భగవదనుభవ పరీవాహరూపముగ నావిర్భవించినది. ఈ దివ్యప్రబన్ధము ద్రావిడభాషయందేగాక సమస్తవాఙ్మయప్రపంచమునందును నిస్సమాభ్యధికమగు గ్రంథరాజము.

ప్రపన్నజనకూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు ప్రసాదించిన నాలుగుదివ్యప్రబంధములును నిత్యనిర్దుష్టములై, అపౌరుషేయములై, స్వతఃప్రమాణభూతములగు ఋగ్యజుస్సామాథర్వణములను సంస్కృతవేదములవలె సర్వోత్కృష్టములై విరాజిల్లుచున్నవి. అందు నూరు పాశురములతో నొప్పారు 'తిరువిరుత్తము' ఋగ్వేదసమమనియు, ఏడుపాశురములతో నలంకృతమగు 'తిరువాశిరియము' యజుర్వేదసమమనియు, ఎనుబదిరెండు పాశురములతోసమ్పన్నంబగు 'పెరియ తిరువన్దాది' అథర్వణవేదసమమనియు, వెయ్యిన్నూటరెండుపాశురములతో విశిష్టమై సకలప్రబన్ధమూర్ధన్యంబై విరాజిల్లు 'తిరువాయ్‌మొళి' సామవేదసదృశంబనియును బాహ్యాభ్యన్తరనిమిత్తములఁబరామర్శించి సహృదయతల్లజులగు నాచార్యవర్యులు ఉపపాదించియున్నారు.

"వేదానాం సామవేదోఽస్మి" అనునట్లు సంస్కృతవేదములలో భగవత్తా దాత్మ్యపన్నమైన సామవేద మెటుల భగవన్ముఖోల్లాసకరమై సర్వలక్షణసము పేతమై సర్వశ్రేష్ఠమై యలరారుచున్నదో; అట్లే ద్రావిడవేదచతుష్టయమున నీ తిరువాయ్‌మొళి భగవదవ్యక్తముఖోల్లాసకరమై విగతసమానాధిక నిరుపాధిక నైభవోపేతమై విలసిల్లుచున్నది.

సంస్కృతవేదములకు శిక్షా వ్యాకరణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును అఱ్ఱియతీయతిరుమంగై యాళ్వార్లు సాదించిన "(౧) పెరియతిరుమొళి (౨) తిరుక్కురున్తాణ్డకము (3) తిరునెడున్తాణ్డకము (౪) తిరువెళుక్కూత్తిరుక్కై (౫) సిఱియతిరుమడల్ (౬) పెరియతిరుమడల్" అను ఆఱంగములును సమరి యున్నవి. మఱియు సంస్కృతవేదములకు మీమాంసాన్యాయ పురాణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును తక్కిన యెనమండ్రాళ్వారులు గృపజేసిన దివ్యప్రబన్ధములు ఉపాంగములుగానున్నవి. "ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే" అని సామవేదమెటుల సంగీతప్రధానమై శ్రవణసుభగమై పరమభోగ్యముగనున్నదో; అటులనే "పణ్ణార్ పాడల్" "పణ్ణొడై వేదమ్" "ఇశై యొడుంపణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే" అని ఈ తిరుమొళియు దివ్యగానప్రధానమై సర్వప్రాణిహృదయంగమమై పరమశ్రావ్యమై పరమభోగ్యముగ భాసిల్లుచున్నది. "ఋచస్సామరసః" అను నట్లు ఋగ్వేదము గానరసవిశేషములచేతను "హావ్ హావ్ హావ్" మొదలగు స్తోభములచేతను సామవేదముగనెట్లు విస్తరింపఁబడినదో; అటులనే తిరువిరుత్తము "ఇశై కూట్టి" అనురీతిగ దివ్యగానరసవిశేషక్రమములఁజేర్చగా "అమర్శువై యాయిరమ్" అనునట్లు వేయి పాశురములుగల తిరువాయ్‌మొళి దివ్యప్రబన్ధ ముగా విస్తృతమయ్యెను.

"వేదరూపమిదం కృతమ్" "ద్రామిడీం బ్రహ్మసంహితామ్" "ద్రావిడవేదసూక్తైః" "వేతమ్ తమిళ్ శెయ్‌త మాఱన్" అనునట్లు ఆళ్వారుల ద్రావిడ దివ్యప్రబన్ధములు సంస్కృతవేదములతోడను తదుపబృంహణములతోడను సమా నములై యుండుటచే నావేదములకు ఉదాత్తానుదాత్త స్వరితప్రచయ స్వరములు, పదక్రమజటాఘనాదులు, ప్రశ్నోష్టకములును, తదుపబృంహణములకు అంశ పర్వస్కంధాదిభేదములు పదవాక్యపాదవృత్తకాండాధ్యాయాదులును నుండు నట్లు; వీనిని ఎఱుత్తు (హ్రస్వదీర్ఘాద్యక్షరములు) అసై (అవ్యయములు) శీర్

(గణములు) పన్నెండ్ (బంధములు) అడి (పాఠవిశేషములు) లొడై (పాఠ సంచర్య విశేషములు) నిత్తై (వేర్‌నిత్తై మొదలగునవి) ఓశై (శెప్పలోశై మొదలగునవి) తశై (వేరొన్జాశిరియ తళిశై మొదలగునవి) ఇనమ్ (తాళిశై మొదలగుచదస్సులు) యాప్పు (ప్రబంధరూపముగనుండుట) పా (వెణ్బా ఆశిరియప్పామొదలగు వృత్తవిశేషములు) పణ్ (నాటమొదలగు రాగములు) ఇశై (నిషాదాదిస ప్తస్వరములు) తొళిమ్ (జంపె గజకర్ణము మొదలగు తాళములు) పత్తు (దశకము) నూఱు (శతకము) ఆయిరమ్ (సహస్రకము) మొదలగు సర్వాలంకారములును గలవు.

ఈతిరువాయ్‌మొళి జీవపరభేదములను, జీవులకు పరస్పరభేదములను, జీవ ప్రకృతిభేదమును, ప్రకృతీశ్వరభేదమును, ఆత్మ నిత్యత్వాదులను, దేహానిత్యత్వ మును, సర్వేశ్వరుని సర్వశరీరిత్వ – సర్వాన్తర్యామిత్వ – సర్వనియన్తృత్వాదులను సౌలభ్య – సౌశీల్య – స్వామిత్వ – వాత్సల్య – కారుణ్య – ఔదార్యాదులను, సర్వసమత్వ – సర్వ సిద్ధాతి యోగాదులను విశదీకరించుటయేగాక కర్మజ్ఞాన భక్తిప్రపత్త్యాది యోగములను గూడ నిరూపించుటచే శ్రీమద్భగవద్గీతతో సమానమైయున్నది. "అమ్బుకవ్ వణక్కు డైత్తిరునెఱివళిన్ఱు" "పడ్డై పరమ్ పణిత్త పణివరై యే" ఇత్యాద్యనేక శ్రీసూక్తులయందు ఆళ్వార్లు భగవద్గీతను ప్రశంసించియున్నారు.

మఱియు నీతిరువాయ్‌మొళియందు తిరుమన్త్రార్థము, చరమశ్లోకార్థము, తత్త్రితయము, అర్థపంచకము, మొదలగు సకలార్థములును విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. ఐనను 'ద్వయ' మను మన్త్రరత్నార్థమును ప్రధానముగ వినరించుట చేత నీ ప్రబంధమునకు 'ద్రావిళశరణాగతి' అని పేరుప్రతిష్ఠలు గలిగినవి.

"వేదవేద్యే పరే పుంసి" అనుసట్లు పరాత్పరుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడు శ్రీదశరథచక్రవర్తికి కుమారుఁడై యవతరించినప్పుడు తద్వైభవప్రతిపాదకము ప్రౌఢగమ్భీర వేదశాస్త్రము లలితలలిత రమణీయ మధుమయ వచన రచనాత్మకంబగు శ్రీమద్రామాయణ రూపముగా నవతరించినట్లు; ఆసర్వేశ్వరుఁడు సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థలయందును సకల ప్రాణులకును నందుబాటులో నుండి సంరక్షించుటకై అర్చారూప దివ్యమంగళవిగ్రహ విష్ణుఁడై యవతరించఁ

గనే, ఆ వేదముగూడ భక్తామృతమగు నీ తిరువాయ్‌మొళి స్వరూపమున నవతరించెనని సమ్ప్రదాయనిష్ణాతులు అభివర్ణించుచున్నారు.

ఈ దివ్యప్రబన్ధము నిఖలవేదాన్తార్థముల నెటుల కరబదరీసమ మొనరించుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగారరస విలాసములను గూడ నిరూపించుచున్నది. వేదాన్తగ్రన్థములలో నెటుల నియ్యది తలమానికమై వెలయుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగార కావ్యములయందును నత్యున్నతస్థానమును బొందియున్నది. ఆక్రమమును శ్రీమాన్ ప్రపన్నవిద్వాన్ T. D. రామస్వామినాయుడుగారు తమ "అకస్పెరుళం – అరుళిచ్చెయలుం" అను గ్రన్థమున బాగుగా నిరూపించియున్నారు.

ఇట్టి అతివిలక్షణ దివ్యప్రబన్ధమును ప్రసాదించిన శ్రీశఠగోపదివ్యసూరీశ్వరుల వైభవము వర్ణనాతీతము. వీరి వాచామగోచరమగు దివ్యమహిమను బరికించి యనేకవిధములుగ ప్రామాణికులు ఉల్లేఖించుచున్నారు. సంస్కృత వేదోద్ధరణమునకై సాక్షాత్తుగ శ్రీమన్నారాయణుడే శ్రీవ్యాసమహర్షి స్వరూపమున నవతరించినట్లు; ద్రావిడవేదోద్ధరణమునకై ఆ సర్వేశ్వరుడే ఈ ఆళ్వార్ల రూపమున నవతరించెనని కొందఱు వర్ణించుచున్నారు. "సేనేశోఽవతరిష్యతి" అని ప్రమాణవచనమున్నందున శ్రీమద్విష్వక్సేనులే వీరని మఱికొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లే లోకోజ్జీవనార్థమవతరించిన నిత్యసూరులలో నొకరనియు, "కరైకణ్ణర్" అనునటుల భగవన్నియమనానుసారము లోకోజ్జీవిష్ణులై యవతరించిన ముక్తులలో నొకరనియు, శ్వేతద్వీపవాసులలో నొకరై యుందురనియు, జన్మాన్తరసహస్రసంచిత సకలసుకృతపరిపాకఫలముగ బద్ధులలోనే యొకరిట్లవతరించి రనియును బహుసుఖముల వితరించుచున్నారు. భగవన్నిష్ప్రతికజ్ఞాయమాన దివ్యకటాక్ష పరీవాహపరిపూరితులగుటచే దివ్యజ్ఞాన వైరాగ్య భక్తియుక్తులగు మహానుభావులు వీరనుట నిర్వివాదాంశము.

వీరి జన్మదేశకాలాది చరిత్రాంశములును, సకలేతరవిలక్షణమై భవాదులును, వీరి దివ్యప్రబంధముల ప్రకర్షాదులును సమ్ప్రదాయానుసారముగ శ్రీమద్రామానుజులనమకాలికులగు శ్రీగరుడవాహనపండితులచే విరచితమగు శ్రీదివ్యసూరిచరిత్రమునందును, శ్రీ "నమ్బిళ్ళై" స్వామివారిశిష్యరత్నమగు శ్రీపిన్భగీయ పెరుమాళ్ జీయరు సాదించిన గురుపరంపరాప్రభావమునందును "ఆఱ్ఱిళ్ళై కరిదాసై యప్పన్" సాదించిన "పెరియతిరుముడియడైవు" నందును, శ్రీమణవాళ

మహామునులు ప్రసాదించిన "ఉపదేశరత్నమాల" యందును, శ్రీమదవన్తాచార్య కృతమగు ప్రపన్నామృతమునందును, ఇంకను అనేక విధములగు గురుపరమ్పరా ప్రభన్థముల యందును విశిష్టక్రమముతో నిరూపింపఁబడియున్నది.

శ్రీ పిళ్ళైలోకాచార్యులవారి యనుజవర్యులగు శ్రీమదళగియమణవాళ పెరుమాళ్ నాయనార్లు "ఆచార్యహృదయ" మను గ్రంథరత్నమునందు శ్రీ ఆళ్వార్లవై భవమును వారిదివ్యప్రబంధవై భవమును నత్యద్భుతముగ బహు భంగుల నభివర్ణించి యున్నారు. అది యొక అపూర్వగ్రంథరత్నము. దానికిదియే సాటి. అది యట్లుండనిండు.

ఆళ్వారులు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధములలో నీ తిరువాయ్మొళి పరమోత్కృష్టమైయున్నది. ఇందు (శ్రీఆళ్వార్లి కిరుణార్ద్ర) దివ్యహృదయము ప్రత్యక్షరమునను ప్రతిఫలించుచున్నది. శ్రీవైష్ణవలోకము ఈప్రబంధమును పరమపావనముగను సర్వగుహ్యోత్తమముగను నాదరించుచున్నది. నాలాయిర దివ్యప్రబన్ధములలో నితరప్రబంధములు తిరుమీఁదులయం దుత్సవసమయములలో పారాయణము జేయబడుచున్నవి. ఈ తిరువాయ్మొళి మాత్రము అట్లుగాక దేవాలయముల యందు భగవత్సన్నిధానమున ప్రతినియతదేశకాలములయందే సేవింపఁబడుచున్నది. దీనిచే నీగ్రంథప్రాశస్త్యము ప్రస్ఫుటమగుచున్నది.

ఆళ్వారులీ ప్రబంధమున తమ భగవదనుభవప్రకారముల ననేకభంగుల ప్రకటించియున్నారు. కర్మజ్ఞానసాధ్యమై భగవత్ప్రాప్తికి సాధనమైన ఉపాసకుల భక్తికంటెను, సర్వేశ్వరుని యాచించి కైంకర్యార్థము ప్రపన్నులు పొందెడు భక్తి కంటెను, వీరిభక్తి పరమవిలక్షణమై యున్నది. సర్వేశ్వరుఁడు తన నిర్హేతుక కృపా కటాక్ష సర్వస్వమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసి, తన సంశ్లేషవిశ్లేషములచే వీరి పరభక్తి పరజ్ఞానాదులను వృద్ధి నొందించుచుండెను. ఆ యనుభవానందరసపరీవాహమే ఈ కమనీయ దివ్యమంగళప్రబంధము. సంశ్లేషమనఁగా-ప్రత్యక్షసమానాకారము మానసానుభవము. విశ్లేషమనఁగా-బాహ్యానుభవము లభింపనందునఁ గలతఁ బెందిన యంతఃకరణమునకు కైథిల్యావస్థ.

ఇట్లు కలతఁబెందు నవస్థలలో నాళ్వార్లు నాయికావస్థను బొందుచున్నారు. నాయికావస్థయందు వీరికి మూఁడవస్థలుగలవు. (౧) తోఁటిమాట (పఱి) అవస్థ

(అ) తాయ్‌మార్ (జనని) అవన (3) మకళ్ (నాయిక) అవన - అని. ఇచ్చట ప్రణవమునందలి అకారవాచ్యుఁడైన యీశ్వరునకును మకారవాచ్యుఁడైన చేతనుసకును నుండు అనన్యార్హసంబంధజ్ఞానమే, వానితో వీనిని జేర్చుచున్న దిగాన సఖగాఁజెప్పబడుచున్నది. ఇట్లే " స్వతంత్రింపుట స్వరూపవిరుద్ధ " మని యుపదేశించెడి "నమఃపద" ప్రతిపాద్యమైన ఉపాయాధ్యవసాయజ్ఞానమే తల్లిగా నిరూపింపఁబడుచున్నది. "పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణం" అనునట్లు పురుషులదృష్టిచిత్తాదుల నపహరించు పురుషోత్తముని దివ్యమంగళకిమనీయప్రభా దివ్యసౌందర్యము ఆళ్వార్లకు స్త్రీత్వభావననుగలుగఁజేయుటచేతను, "అనన్యార్హత్వ-అనన్యభోగ్యత్వ అనన్య శరణ్యత్వము" లను పతివ్రతకుండు ఆకారత్రయమును వీరికి స్వభావసిద్ధముగ నుండుటచేతను, వీరికి నాయికావస్థ సంప్రతిపన్నమే. ఇక్ర నిచ్చట సందేహకారకములగు పఱుపులెన్వి యనఁగా ఆకర్మజ్ఞానములను పఱిద్వయీయముచేబరికర్మితులగు నాచార్యవర్యులే. ఇట్టి స్వాపదేశార్థము లన్నియు భగవద్విషయవ్యాఖ్యానాదులయందు దెలిసికొనఁగను. ఇట్లీ గ్రంథము నవరసభరితమై భక్తశృంగారవైచిత్ర్యముల విధవిధములుగ నిరూపించుచు పరమభోగ్యముగానున్నది.

" వీడుమిన్ ముఱ్ఱవుం " అను తిరువాయ్‌మొళిలో సంసారుల యాతనలఁజూచి వారల గరుణించి వారికుపదేశమును జేయుచున్నారు. " కిళరొళి యిళమై " " ఒళివిల్ కాలం " మొదలగు తిరువాయ్‌మొళులలో సర్వేశ్వరుని సర్వభూతహితతమత్వమును నిరూపించి, అతని దివ్యపాదారవిందములయందుఁ నిరంతరకైంకర్యమే యుజ్జీవనహేతువని పరమప్రీతితో నుపదేశించుచున్నారు. "సోపాధికబంధువుల సందఱిని సవాసనముఁబరిత్యజించి, నిరుపాధికబంధువగు శ్రీయఃపతినే భజింపుఁడు" అని యందఱిని ప్రార్థించుచున్నారు.

వీరిలోకానుభవము, వీరిదివ్యజ్ఞానము, వీరిబోధనాశక్తి, వీరివర్ణనాపుణ్యము, వీరియార్తి, భగవద్భక్తి మొదలగు వీనినెల్లగనునించితిమేని వీరు నిస్సమాభ్యధికకవితల్ల జాలనుటలో సందిగ్ధమావంతయునులేదు. వీరిశిష్యతల్లజులగు శ్రీ మధురకవులు "కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు" అను దివ్యప్రబంధమున వీరి వైభవముల సభివర్ణించుచు సదాచార్యనిష్ఠను నిర్వహించిరి. ద్రావిడకవిసమ్రాట్ అగు శ్రీకంబనాట్టాళ్వాన్లుసూడ వీరి ప్రభావమునకు ముగ్ధులై వీరికి శిష్యులగుటమాత్రమే గాక "శ్రీశఠగోపనందాది" అను గ్రంథమును రచించి గురుదక్షిణగా వీరికి

సమర్పించిరి. వారొక పాశురమున "అళ్వారులపాశురములలో నొకపాదమునకు సరిగాదు నిఖిలసాహిత్యవాఙ్మయము" అని యభినుతించియున్నారు.

భగవంతుని యవతారవిశేషములగు పర, వ్యూహ, విభవ, అన్తర్యామి స్వరూపములు, కాలదోషప్రకర్షాదులవలన పరమదుర్లభములై యుండుటచే, ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకములగు సౌలభ్యాదికల్యాణగుణగణములతో సంపన్నం బగు సర్వావతారమే ప్రపత్తికాలంబనమై విలసిల్లుచున్నది. కనుకనే ప్రపన్నజన మార్గదర్శకులగు శ్రీశఠగోపమునివుంగవులును దివ్యదేశములయందు విరాజిల్లు సర్వావతారములయందే ప్రపత్తినొనరించిరి. అందునను శ్రీవేంకటాచలము నందు వేంచేసియుండు మన "తిరువేంగడముడైయాన్" యందే వీరికి నిరవధికభక్తి ప్రకర్షమున్నది. ఏలననగా: దీర్ఘశరణాగతిరూపమగు నీ తిరునాయ్మొழியందు తిరువేంగడముడైయాన్ విషయమున రెండుదశకములను సాదించుటయేగాక "ఉలకముణ్డపెరువాయా" అనుదశకమున "ఆకలకిల్లేన్" అనుపాశురమున సాంగోపాంగముగ శరణాగతినొనర్చి, "బ్రహ్మవిల్కాలమెల్లాం" అనుదశకమున సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిరవధిక కైంకర్యరూపమగు పరమపురుషార్థమునుప్రార్థించిరి. వీరికినత్యన్తాన్తరంగభక్తులగు శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యులును మన తిరువేంగడముడైయాన్ల దివ్యసన్నిధియందే వేదార్థసంగ్రహమును ఉపన్యసించుటయేగాక శ్రీభాష్యమంగళశ్లోకమునను "బ్రహ్మణిశ్రీనివాసే" అని వీరి పరతత్వమును నిష్కర్షించి, వీరిదివ్యపాదారవిన్దములయందే శరణాగతిని జేసిరి. కాబట్టి మన తిరువేంగడముడైయాన్ల వైభవప్రతిపాదకమగు నీ "తిరువాయ్మొழி" దివ్యప్రబంధమును ప్రచురింపవలసిన బాధ్యత ఈ దేవస్థాన నిర్వాహకులపైనున్నది.

ఇట్టి పరమభోగ్యమగు నీ దివ్యమహాప్రబంధము సకలశ్రీవైష్ణవులకును అవశ్యానుసంధేయమైయుండుటచే నాసేతుహిమాచలము నిఖిలభక్తజనులును తమతమ లిపులలో నీ గ్రంథరత్నమును పదిలపఱుచుకొని సేవించుచు అమన్దానన్దము ననుభవించుచు తరించుచున్నారు. తెలుఁగువారికిని తెనుఁగులిపిలో నీ గ్రంథము లభించుచున్నది. జగద్విఖ్యాతులును అగర్భశ్రీమంతులునగు "శ్రీచెంగల్వ నాయకరు" మహాశయులు భగవద్విషయము నంతటిని తెలుఁగులిపియందు అతివిలక్షణముగ ముద్రింపించి భక్తలోకమునకు మహోపకారమొనరించిరి. ఇట్లే

"శ్రీకరాళపాటి ఆళవందారయ్యా" మొదలగునారును నీ తిరువాయ్‌మొ ఴి మూలగ్రంథమును, భగద్విషయమును గూడ తెనుఁగులిపిలో నచ్చొత్తించి తెలుఁగు వారికందఱికిని మహోపకారకులై రి.

కాని అవి యన్నియును ద్రావిడభాషలోనున్నవి. ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్య ములతో నున్నచో నీగ్రంథము అందఱికినిసందుబొందులలో నుండి పరమోత్తారక మగునుగదా ! వీనినెల్ల యోచించి తత్కాలమున దుర్లభమైయుండు ఒకానొక ప్రాచీన శ్రీకోశప్రతిని ఆధారముగ బెట్టుకొని శ్రీ శ్రీనివాసవిద్యాస్థానపండితుల సాహాయ్యమున నీ గ్రంథమును సర్వాంగసుందరముగ ముద్రింపగలిగితిమి.

శ్రీసూక్తిసుధాసారసంగ్రహము శ్రీవేంకటేశ్వర సంస్కృతకలాశాలలో న్యాయోపాధ్యాయులగు శ్రీ. ఉ. వే. మహావిద్వాన్—దర్శనసార్వభౌమ—శ్రీ సుదర్శనాచార్యస్వామివారిచే "ఈడుముప్పత్తాఱాయిఅప్పడి" వ్యాఖ్యానము నుండి సంకలితమైనది.

ఈ గ్రంథరత్నము ఆంధ్రదేశమున కొక అమూల్యాభరణము. కలియుగ ప్రత్యక్షదైవతమగు శ్రీ శ్రీనివాసభగవానుని దివ్యకృపాకటాక్షతరంగిత మీ దివ్య ప్రబంధము. కనుక భాగవతోత్తము లెల్లఱును ఈ గ్రంథమును స్వీకరించి, సేవించి, అధిగతపరమార్థులై, శ్రీసమ్మార్గ్గర్ల యనుగ్రహమునకును, వారి కుసాన్నిధ్యమైవతమును, శ్రీమత్కులాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుఁడును, ఆశ్రితజన కల్పమహీరుహ తల్లజుఁడును, "శ్రీ అలర్‌మేల్‌మంగై" దివ్యమహిషీసమలం కృత దివ్యవక్షఃస్థలుఁడును నగు శ్రీ తిరువేంగడముడైయాన్ల నిరవద్యహృద్య దివ్య కృపాకటాక్షమునకును పాత్రులగుదురు గాక.

ఈ గ్రంథముద్రణమున సహకరించిన వారలెల్లఱకును కమిటీవారి ధన్య వాదములు.

ఆళ్వార్, ఎమ్బెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

భక్తులు

తిరుపతి.
16—10—50.

కె. వెంకటస్వామినాయుఁడు.
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటీ ప్రెసిడెంటు.

శ్రీ

శ్రీ శ్రీశాసవరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే వకుళభూషణభాస్కరాయ నమః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీమతే రమ్యజామాతృమునీంద్రాయ నమః

"శ్రీసూక్తిసుధా (తిరువాయ్ మొళి) సారసంగ్రహము"

("తిరుముప్పత్తాయిరప్పడి" అను వ్యాఖ్యానమునుండి సంకలితము)

యద్ధ్యానహవ్య మపహస్తి తమాంసి పుంసామ్
నారాయణో వసతి యత్ర నళింగచక్రః।
యన్నామలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి విప్రాః
తస్మై నమో వకుళభూషణభాస్కరాయ।
వకుళాభరణం వన్దే జగదాభరణం మునిమ్।
యః శ్రుతేర్య తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా।

ప్రపన్న జన కూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు నిరన్తరనిరవధిక దుఃఖ సందాయకమగు నీ లీలావిభూతిలో ననంఖ్యాకములగు వివిధజన్మముల నెత్తి దురత్యయ దుర్భర నిస్సీమ సాంసారిక యాతనావివశులై యుండిరి. పరమకారుణికుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు దీనిని జూచి తన నిర్హేతుక నిరవద్యహృద్య కృపాకటాక్షమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసెను. అంత తత్ప్రసాదప్రవృద్ధ నిరవద్య విశదతమ జ్ఞానభక్తి సమ్పన్నులై, ఆశాపాశాదులన్నిల్ల సవాసనముగ విసర్జించి, పరమపదమునకు విచ్చేసి, అచ్చట శ్రీవైకుంఠనికేతనుని దివ్యవైభవములను దివ్యమంగళగుణ విగ్రహాదులను గండ్లార నేవించి, తదనుభవజనిత ప్రీతికారితా శేషశేషోచిత నిత్యనిరవద్య సర్వవిధ కైంకర్యధురంధరులై యుజ్జీవించిరి. ఈ క్రమముజూడ నెల్లున్నది యనఁగా:— గాఢాంధకారబంధురమై నిబిడకంటక తరుగుల్మలతాకీర్ణమైయుండు గహనారణ్యమునఁ ద్రోవదప్పి దిగ్భ్రమం జెందియుండు నొకానొక పురుషుఁడు, పరమకారుణికుఁడగు నొక ధార్మికునివలన దేదీప్యమానంబగు కరదీపిక నొకదానినిఁ బడసి, నత్పథమును గుర్తెఱింగి, అగహనారణ్యనీమును దాటి, సుఖముగ తన గృహమునకు వచ్చి నిర్భరానంద కలితుఁడై జీవయాత్రను గడుపునట్లున్నది.

అవతరణిక

శ్రీయఃపతియును శ్రీవైకుంఠనికేతనుఁడును నిత్యముక్తానుభావ్యుఁడును నిరతిశయానందయుక్తుఁడును సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, "పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీజఠరే శయనమ్" అనునట్లు చక్రనేమివలె పరివర్తమానంబగు సాంసారిక మాయాచక్రమున బంధ్యమ్యమానులై, దుర్భరాగాధదుఃఖసాగరమున మునింగియున్న శ్రీమన్మాధ్వారులను తన సంశ్లేషకు దివ్యకటాక్షపాత్రులంజేసిరి. అంత నీయాళ్వార్లు భగవన్సంశ్లేషకు నిరవధికకృపానైకప్రభావమున సమధిగత నిత్యనిరవద్యహృద్యవిశేషతయు విజ్ఞాన సంపన్నులై భగవదనుభవపరీవాహరూపముగ ద్రావిడవేదసాగరమగు నీ 'తిరువాయ్‌మొళి' దివ్యప్రబంధమును ప్రసాదించిరి.

ఈ ప్రబంధము సహస్రశాఖాత్మకమగు సామవేదసారమగులచే సహస్ర గాథాత్మకమై, దశశతకములను (పదిపత్తులను) శతదశకములను (నూరు తిరువాయ్‌మొళులను) గలిగియున్నది.

ప్రథమశతకము (1-పత్తు)

(౧) ఇందు మొదటి "ఉయర్వఱ" అను తిరువాయ్‌మొళిలో భగవంతుని కల్యాణగుణ విగ్రహనిత్యవిభూతి యోగములను విగ్రహవైలక్షణ్యమును బ్రతిపాదించి, వీని కాశ్రయమగు దివ్యాత్మస్వరూపము నిఖలచేతనాచేతన విలక్షణమని వ్యక్తీకరించి, నిత్యనిభూతివలె లీలావిభూతియును తదీయతాత్కారమునే నతని కన్తరంగమైన దని యనుభవించి, ఆ లీలావిభూతియొక్క సకల స్వరూప స్థితిప్రవృత్తులను అతని యధీనము లనియును, శరీరశరీరులకుండు లక్షణము జగత్తునకు నీశ్వరునకు నుండుటచే నీ శరీరాత్మభావమే జగద్బ్రహ్మైక్యమునకు నిజాన్తర మనియును సోపపత్తికముగ నిరూపించి, కుదృష్టులను శూన్యవాదులను నిరసించి, వ్యాప్తిసౌకర్యమును స్ఫుటీకరించిరి. ఇట్లు నిరుపాధిక పరత్వమును నిష్కర్షించి యాసర్వేశ్వరుని పదసరసిజముల యందుఁ దమ మనోభ్రమరమును నెలకొల్పిరి.

(౨) ఇఁక "వీడుమిన్ ముఱ్ఱవుమ్" అను రెండవ తిరువాయ్‌మొళిలోఁ గ్రిందఁ దా మనుభవించిన యమన్దానన్దము ననుభవించుటకు సహాయ

భూతు లెవ్వరైనను గలరా? అని యాళ్వారులు సంసారిచేతనులను గటాక్షించి, తాము భగవద్విషయప్రవణులై యుండునట్లు, వారలు శబ్దాదివిషయప్రవణులై వడియుండుటను జూచి, వారల యనర్థములను పరిహరింపనిది సహింపలేని వారలై వారలకు "ఇతరవైరాగ్యపూర్వకముగ నేకాన్తికాత్యన్తిక భాగవతనిష్ఠులై భగవంతుని భజింపుడు" అని యుపదేశించిరి.

(3) "పత్తుడైయడియవర్" అను మూడవదశకమున—ఈ యుపదేశమును వినిన సంసారిచేతనులు "భజింపుడు" అని బహుకాలముగ నానతిచ్చుచున్నారే! మొండిచేతులవానిని మదపుటేనుఁగు నెక్కమనిన అది యతనికి సాధ్యమా? అట్లే యీక్షుద్రసంసారిచేతనునకు నిరంకుశస్వతంత్రుని భజింపశక్యమా? అని ప్రశ్నింపగా, ఈ సంసారిచేతనుఁడు భజింపదగినట్లు ఆ సర్వేశ్వరుఁడు తనను సులభునిగాఁ జేసికొని రామకృష్ణాద్యవతారముల స్వీకరించు నని యుపదేశింపుచు, సౌలభ్యసౌశీల్యములకు సీమాభూమియగు శ్రీకృష్ణుని సివసీతచౌర్య నగరక్షోభాదుల నభివర్ణింప సమకట్టి ఆ సౌలభ్యగుణమునకు ముగ్ధులై ఆళ్వార్లు "ఎత్తిరం" అని యాఱుమానసులు మోహమూర్ఛితులైరి.

(4) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో సకలలోకములను గొలిచిన త్రివిక్రమస్వామియొక్క శ్రీపాదపద్మములను సేనింపఁ బ్రయత్నించి, అదియొక కాలవిశేషమునం దగుటచే ఖిన్నులై తమస్వరూపమునే విడిచి, యొక నాయికావస్థను బొందినవారలై "ఇరంగుమిడంనెయ్యేల్" అని కరుణామృతతరంగితమగు సముద్రతీరమునకు నిచ్చేసిరి. అచ్చట తమ పరిసరమునసుండు పక్షుల నభివీక్షించి, కామవివశులగుటచేఁ బ్రకృతికృపణులై యాళ్వార్లు "ఈశ్వరుఁడు తన పరత్వమును నాసైన్యమును పరిశీలింపక నాతోడవచ్చి వంచ్లేషించెను. పమీపించినంతనే నాదోషముల సందర్శించి వైముఖ్యమును జూపెను. తనకు 'అపరాధసహత్వ' మను వొక దివ్యకల్యాణగుణప్రకర్షమున్నదను నిశయము సతఁడు మఱచెను. దాని సతనికి జ్ఞాపకపఱచినచో వెంటనే తప్పక విచ్చేయును" అను ప్రత్యాశచే "అన్నైమీరుమడనారా" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొళిలో నాపక్షులను దూతలనుగాఁ బంపిరి.

(5) ఈ దూతప్రేషణమువలన నాయకుఁడు తన నాయకీయందుఁ

జాలిగొని గజేంద్రరక్షణ సమయమునందువలె మిక్కిలి సంభ్రమముతో వచ్చి సాహిత్యకరించెను. అంత వాని వైలక్షణ్యమును తమ స్వభావమును మాని "ధార్మికు లీర్ష్యఁజిన పానీయశాలను చెఱుచువారివలె నిత్యసూరుల కనుభావ్యమగు పరవస్తువును మనము ప్రవేశించి దూషింపఁజేయుట కూడ దని" ఆళ్వార్లు పరమపురుష చరణారవింద పరిచరణమునుండి నివృత్తులై దూరముగఁ జను చెంచిరి. అంత నీశ్వరుఁడు తనను దూషించుకొనుచు నతిసంభ్రమమున సంశ్లే షోన్ముఖుఁడై వచ్చిచేరెను. ఈక్రమమును "వళ నేళ్గులకు" అను నైదవ తిరువాయ్ మొళిలో నభివర్ణించిరి. దీనిచే "భగవత్సమాశ్రయణము దుర్లభ ముగా నుండక సులభముగ నుండుటయే గాకభోగోపయోగమును నుండును" అని వాని సౌలభ్యమును దెలిసికొన నవకాశ మేర్పడినది.

(౬) అటుపై "పరివదిలీళైనై" అను నాఱవ తిరువాయ్ మొళిలో "క్షుద్రదేవతారాధనము దుష్కరము, మిక్కిలి దుర్లభము" అనియు,

(౭) "పిఱవిత్తుయరఱు" అను నేడవ తిరువాయ్ మొళిలో కైవల్యా నుభవము దుష్ప్రాప మనియును వ్యక్తీకరించిరి.

(౮) "ఓడుంపుళ్ళిరి" అను నెనిమిదవ తిరువాయ్ మొళిలో వాని దుర్లభగుణమునం దత్యాసక్తప్రవణు లగుచున్నారు.

(౯) "ఇవై యుం మవై యుమ్" అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్ మొళిలో వీరి భక్తికిఁ బరమప్రీతుఁడై నాయకుఁడు వీరితో నేకరసుఁడై యథామనోరథము సర్వేంద్రియములచేతను సర్వగాత్రములచేతను వీరిని సంశ్లేషించి యనుభవింపఁగ ననుభవించి యా యనుభవజనితప్రీతిప్రకర్షము నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింద "ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్" (నాయుత్తమాంగమున నిత్య నన్నిధిఁ జేయుచున్నాఁడు) అని వాని కల్యాణగుణము ననుసంధించిరి. అచ్చట ఫలము చాలా గొప్పదిగ నున్నది. ఇది లభించినందులకు కారణమెయ్యది? అని పరిశీలించిరి. అట్టి నిరవధికఫలావాప్తికిఁ దగిన పుణ్యమీదియను తమవద్ద లేకుండినది. అద్వేషము మొదలుకొని పరమభక్తి పర్యంతము కాని కలుగఁజేసి పరమకారుణికుఁడగుటచే నిత్యసూరులకు భోగ్యమైన పరమపదమును అనాది కాలముగ సంసారమునఁబడియుండు మనకనుగ్రహించెను. అహా! ఈ సర్వేశ్వ

రుని విషయాకారక్రమ మెట్టిది ? అని తమకుఁ గలిగిన సఖ్యాంగసంశ్లేషణమును "పాహిమాసీశ్వరా" అను పదియవ తిరువాయ్‌మొళిలో ననుసంధించి ముగ్ధులై రి.

ద్వితీయశతకము (2-వ వత్తు)

(౧) క్రింద "మణియై నానవర్ కణ్ణనై తన్నలోరణియై" అని యతని సౌలభ్య, సౌందర్య, సౌభాగ్య, ఔన్నత్యాదులఁ బరమప్రీతితో ననుభవించిరి. అట్టుపై బాహ్యసంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, అయ్యది తత్క్షణమే సిద్ధింపనందున మిక్కిలి యవసాదావిష్టులై, సర్వేశ్వరునిత్తోఁ గలసిమెలసి దీర్ఘాగ్న్యతిరేకమున నతని నెడబాసి విరహవేదన ననుభవింప నేరక దుఃఖించుచున్న నాయికియొక్క అవే దనకుఁ గుఱియైనవారలై, కొంత ఆప్యాయనము గలుగునేమో యని లీలోద్యానముసకు బయలుదేఱిరి. అచ్చటకుఁ జని యచ్చటవర్తియు పదార్థములన్నిఁ బరికించి, అవియన్నియును తమవలె భగవదలాభముచే విషాదము ననుభవించుచున్న వని యెంచి, వానికై తామే శ్రమపడిరి. ఆప్రకారమును "వాయుంతిరై యుగధుమ్" అను మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో నభివర్ణించుచున్నాఁడు.

(౨) క్రింద "మూవాముదల్వా" అని ప్రస్తుతమైన కారణవస్తువును అవతారదశావిశిష్ట మొనరించి "తిణ్ణీడు" అను రెండవదశకమున పరోక్షదోషవ్యాజమున ననుభవించిరి.

(3) ఇఁక "ఊనిల్ వాళ్" అను మూడవతిరువాయ్‌మొళిలో "వాయుం తిరై యుగధుం". అను దశకమున నాళితీరునట్లు వచ్చి సంశ్లేషించిన సర్వేశ్వరుని సంశ్లేషమును గీర్తించిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో "పరుక్ కళిత్తేనే" అనినట్లు అర్చిరాదిమార్గము కాఁగ, భాగవతులతో "బోధయన్తఃపరస్పరమ్" అను ప్రక్రియచేఁ గలసిమెలసి ధరింపవలయునని కుతూహలపడి, అది లభ్యముకానందున మిక్కిలి యవసన్నులై తమస్వరూపస్వభావములన్ వెడనాడి నాయికావస్థను బొంది, తమ దశను తామే చెప్పుకొనలేక తమ జననిచేఁ జెప్పింపవలసినట్లు "అడియాడి" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొళిలో విషణ్ణులై రి.

(౫) ఈ తిరువాయ్‌మొళ్ళిలో ఆళ్వార్లు మొరపెట్టుకొను ఆర్తనాదము తన శ్రోత్రపథమునకు గోచరముగాఁగ నీశ్వరుఁడు "మనము జగత్సరిపాలన మతి సుందరముగ నిర్వహించుచున్నారమే! చాలు చాలు" అని నాయికావస్థను దలంచుకొని, దుఃఖలజ్జాభయాదులచే సంభ్రాన్తుఁడై వేవేగ తన దివ్యాయుధాదులతోడనే విచ్చేసి నన్నాశ్లేషించెను. తత్సంశ్లేష జనితహర్షప్రకర్షమునే "అన్దామత్తన్బుశెయ్దు" అను నైదవ దశకమున ననుభవించిరి.

(౬) "వైకున్దా మణివణ్ణా!" అను నాఱవ దశకమున—సర్వేశ్వరుఁడు తత్సంశ్లేషము తనకే పరమపురుషార్థమని తోఁచునట్లుగ సత్యాన్న సంహ్లాన్న రంగుఁడై, "అనాదికాలముగ విషయాన్తరప్రవణులై సంభ్రమించుచున్న వీరి ననుభవింప నేటికి భాగ్యము కలిగినది గదా! మరల వీరు మనలను విడిచిన చేయునదేమి?" అని అతిశంకాకలంకితుఁడై వ్యసనపడుచుండ, అతని వ్యాకుల తను బాపులకై "దేవరవారు వ్యాకులపడవద్దు" అని యాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని అతిశంకను నివృత్తిచేసి వానిని యథావస్థితునిఁ జేసిన క్రమము విభావర్ణింపఁబడుచున్నది.

(౭) (౮) ఆళ్వార్లకు గలిగిన నిరవధికప్రేమప్రకర్షము ఆ యాళ్వార్ల కొక్కఁజీకే గాక, వారి సంబంధిసంబంధులకును వ్యాపించునట్లు ప్రవహించినది. ఈశ్వరుఁడును తత్సమ్బన్ధిసమ్బన్ధుల వఱకును నీ ప్రీతిప్రవాహమును సమభివృద్ధమొనరింపఁగ, తత్ప్రీవాహపరీవాహము కూలంకషముగుటయేగాక ప్రపంచము తనంటిని ముంచివైచెను. అట్టితఱి ఆళ్వార్లు "శ్రీమన్నారాయణుఁడే మోక్షప్రదుఁడు, అతనినే శరణువేడుఁడు" అని "కేశవన్నమర్" అను నేఁడవదశకమునను, "అణైవదరవణైమేల్" అను నెనిమిదవ దశకమునను పంసారులకు నుపదేశించిరి.

(౯) అటుపై "ఎమ్మావీడు" అను తొమ్మిదవ దశకమున—వీరికి మోక్షమునందభిరుచి యధికముగ నున్నదని దోఁచి సర్వేశ్వరుఁడు ఆళ్వార్లకును తత్సమ్బన్ధిసంబంధులకును మోక్షమును ప్రసాదించునట్లు అభిముఖ్యమును జూపఁగ దానిని బరికించి "దేవరవారు నాకు మోక్షమును ప్రసాదింపవలయునని యుద్దేశించుచున్నచో నాప్రయోజనమునకై మీరుమోక్షమును ప్రసాదింపవలదు. 'మాప్రయోజనమునకై నీవు మోక్షమును స్వీకరించితీరవలయును'

అని మీరు దానుని నియమింపవలసియున్న నియమింపుడు "అని సర్వేశ్వరుడు వేదుచు మోక్షస్వరూపమును విశదీకరించిరి.

(౯౦) కడపట "కిళిగొళియిళిమ్" అను పదియవ దశకమున— ఆళ్వార్లను దానులనుగఁ జేసికొనుటకు నత్యంతతిరుమల (తిరుమాలిరుంశోలై)లో నేకాంతముగ వేంచేసి తన స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁ జేయగ దాని నభివర్ణించిరి.

తృతీయ శతకము (3-వ పత్తు)

(౧) ఈరీతి దక్షిణ శ్రీశైలమున ('తిరుమాలిరుంశోలై' క్షేత్రమున) వేంచేసియుండు సుందరబాహు (అళగర్) స్వామియొక్క నిస్సీమసౌందర్యాతిశయముల ననుభవించి, అగుణాధికగుణమయమున నొక యజ్ఞాన మనువర్తించుచున్నదని "ముడిచ్చోదియాయ్" అను ప్రథమదశకమున దత్ప్రకారము నభివర్ణించిరి.

(౨) అంత "మున్నీర్ ఞాలమ్" అను రెండవ తిరువాయ్‌మొళిలో— ఆ యజ్ఞానము తమ కరణసంకోచనిబంధనమని విశదీకరించిరి.

(3) అటుపై "ఒడ్డినిల్ కాలమ్" అను తిరువాయ్‌మొళిలో "నిలై పెఱ్ఱ నెఞ్చం పెఱ్ఱతు నీయుయిర్" అని వానిని సమీపించి స్వరూపానురూపముగ దాస్యమును సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిర్వర్తింపవలయునని చాలఁ గుతూహలపడిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో శాస్త్రాసూత్రపడిన క్రమము లన్నింటికిని దగినట్లు ఈశ్వరుఁడు తన సర్వాత్మభావమును ప్రదర్శింపఁగ దాని ననుసంధించి "పుగళ్ ఒన్ఱుమిల్లాదవన్నై" అను దానిలో వాచికకైంకర్యము సమర్పించిరి.

(౫) దానిచే గలిగిన మైమఱపుచే, "జన్మవృత్తవిద్యాసములలో నేవిధమైన న్యూనతయు లేకున్నను భగవద్గుణగణములలోఁ బ్రవణులై విశ్వసించు గాని వారలు అవదార్థములు" అని అట్టివారల నిందించి "జన్మవృత్తాదులచే నిహీనులైనను భగవద్గుణగణములయందే ప్రవణులై అత్యన్నద్రవీభూతాంతఃకరణులగు మహాత్ములందుఁజేని వారలకు నేను దాసుఁడను" అని భాగవతోత్తములను "సెయ్యమామ్ పొయ్ తుళాయ్" అను నైదవ దశకమున శ్లాఘించిరి.

(౬) "శైయ్యకామరై" అను నాఱవతిరువాయ్ మొళిలో—భగవద్గుణములయందుఁ బ్రీతిలేనివాఁడలు మొదటనే యజ్ఞానాంధకారముచే దిఙ్మూఢులై మార్గమును దప్పి యనర్థపడుచున్నారు. అధఃపతితులగువారల దండించుట తగదని తమ పరమకృపాతిశేకమున "ఓ మనుజులారా! ఆశ్రేయణీయుఁడు, శ్రేయఃపతియగు శ్రీమన్నారాయణుఁడే, వే రెవ్వరును కారు" అని వారలకు హితమును ప్రబోధించిరి.

(౭) "తళ్ళమాకీయ తన్దై" అని అర్చావతారసౌలభ్యమును నుపదేశించినను దానిని పెడచెవినిపెట్టి విషయప్రవణులగు సంసారుల స్వభావము ననుసంధించియు "తేక్కడవియ పెరుమాళ్ కిన్ఱ కుఱళ్ కాణ్బ తెన్నుమొళ్ కణ్ణా" అని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదపద్మముల సందర్శింపలేకయు నార్తులు అతిమాత్రదుఃఖాక్రాన్తులైరి. అదుఃఖమును దీర్చుటకై వీరికిఁ దన శ్రీపాదసేవాస్వరూపులగు శ్రీవైష్ణవుల సాహాత్కరింపఁజేసిరి. ఉపదేశనిరపేక్షముగ, "భగవద్విషయము" అనినచో నత్యన్తప్రావణ్యముగలిగియుండు భాగవతోత్తములగు శ్రీ వైష్ణవులను గండ్లార నేనించి, అహో! ఇట్టి మహానుభావులును గొందఱు గలరే! అని సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై "నేను సర్వేశ్వరునకు దాసుఁడనుగాను, ఈ శ్రీవైష్ణవులకే దాసుఁడను; అందును తద్భక్తభక్త చరమావధిభక్తభక్తుఁడను" అని యధ్యవసించి భాగవతశేషత్వము పరమోద్దేశ్యము కాఁగ వారల నాదరించి "వయలుంతుడర్కొళి" అను నేడవదశకమున వారలతో సంశ్లేషించిరి.

(౮) "ముడియానే" అను నెనిమిదవ దశకమున—క్రింద ప్రవృత్తమైన భాగవతసంశ్లేషము "బోధయన్తఃపరస్పరం" అను క్రమములో నిలువక భగవద్గుణగణములకు స్మారకమై క్రింద గలిగిన విరహతాపమునకును నుద్బోధకమయ్యెను. దానిచే నభినివేశ మత్యుత్కటమై, సకలేన్ద్రియములతోఁగూడ శ్రీమును సకలేన్ద్రియజన్యరసాస్వాదము ననుభవింపవలయునని యాశపడి, తొమ్మిదవకాలమున బహుసంతతికుఁడగువాఁడెట్లు తన యాఁకలికిని, తన ప్రజల యాఁకలికిని ఓర్వలేక ప్రజల నోటిలోని యాహారమును తననోటిలో వైచికొనియు, తన నోటిలోని యాహారమును వారినోటిలో వైచియు, ఏమియునుదోచక "నాయాఁకలికై యేమి చేయుదును? నాప్రజల యాఁకలికై యేమి చేయుదును?"

అని యత్యాసన్నవిషణ్ణుఁడై, యమయాతన ననుభవించునో, అట్లే తామును తమ కరణగ్రామములో శ్రమపడుచు నుచ్చ్వాస్వరమున నార్తనాదము జేసిరి.

(౯) ఇట్లు అత్యసహ్యవ్యసనావిష్టులై సంసారులకై తామార్తనాదము జేసి, ఇందులకుసహాయభూతు లెవ్వరేనిఁ గలరా? అని సంసారులను గటాక్షించిరి. వారలు పరమపురుషార్థమునకు సహాయభూతులుగానట్లే ఈవ్యసనానుభవము నకును సహాయభూతులుగాక శబ్దాదివిషయప్రవణులై వానినే యభివృద్ధి నొందించుచు "పారిలోక్యపథ్యమై పరైశ్చపథం బొయిగళ్ పేళవే" అనునట్లు పరమ కల్యాణగుణాకరుఁడై, సకలపురుషార్థప్రదుఁడై, ఉల్లోక కమనీయ దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టుఁడై, అభివర్ణనీయుఁడై విరాజిల్లుచుండు సర్వేశ్వరుని విడిచి, గుణ హీనుఁడును, కురూపియును, అజ్ఞుడును, అశక్తుఁడునగు క్షుద్రుని గుణపూర్ణుని గను, దివ్యసుందర విగ్రహ విశిష్టునిగను, సర్వజ్ఞునిగను, సర్వశక్తియుక్తునిగను నభివర్ణించుచు, అదియే పరమప్రయోజనమని తిరుగుచుండిరి. అంత వారల యనర్థమును జూచి, ఖడ్గాహతుని యవస్థ జూడ వృశ్చికదంశవ్యథ పోవునట్లు, తమ వ్యసనమును మఱచి వారల యనర్థమును నివారించుటకై హితోపదేశము జేయగ వారలు నత్యల్పవిద్యాలాభజన్య దురహంకార వివశులై దానిని సరకుఁజేయక యథాపూర్వముగనే యుండగ వారలను సవాసనముగఁ బరి త్యజించి "వాయ్‌కొండు మానిడంపాడవన్ద కవియేనల్లేర్" ఇత్యాదిగఁ దమకుఁ గలిగిన వైలక్షణ్యమును "శొన్నాల్ విరోధం" అను తొమ్మిదవ తిరు వాయ్‌మొళిలో విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడపట—"సర్వేశ్వరుఁడు ప్రసాదించిన కరణగ్రామముచే వానినే స్తుతించుచున్న నాకు "నానోర్ కుత్తై విలనే" అనునట్లు ఒక కొఱతయును లేదు" అని "శొన్నం పలపల" అను దశమదశకమున నానతిచ్చిరి.

చతుర్థశతకము (4-వ పత్తు)

(౧) "ఒరునాయకమ్" అను మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో— అళ్వార్లు సంసారులను జూచి "మీరితరుల స్తోత్రముజేయుట కొన్నిప్రయో జనముల నుద్దేశించియే గదా! ఐశ్వర్యకై వల్యాదులు అల్పాస్థిరములు; భగవ దనుభవము అనన్తస్థిరము. కనుక నల్పప్రయోజనముల కాపడక, పరమపదా వాప్తిఁ బ్రయత్నింపుఁడు" అని పరోపదేశమునఁ బ్రవృత్తులై రి.

(౨) ఇంతవఱకును క్రింది మూడు తిరువాయ్‌మొళ్ఱులయందును ఆళ్వార్లు పరోపదేశముచేసినది వారల కుపకరింపకపోయినను, వీరికి భగవద్విషయ ముస నత్యధికమగు నభిరుచి కలుగుటకు హేతువయ్యెను. దానిచే విరహ వేదనము ప్రజ్వలింపగ తమ స్వరూపస్వభావములను విడనాడి పిరాట్టిదశ (నాయికా వస్థ) ను బొంది విరహబాధను సహింపజాలక మోహమూర్ఛితులై రి. ఆ మెదశను జూచుచున్న ఆమెతిరుత్తాయార్లు (జనని) "దేశకాలదశావిప్రకృష్టములగు నతని క్రమముల నేతద్దేశకాలదశావిశిష్టము లొనరించి, ఇప్పుడె యనుభవించి తీరవలయు నని పట్టుబట్టియున్నది. అహో! ఇది యెట్లు సాధ్యమగును?" అని వ్యసనపడెను. ఇట్టి యాళ్వార్లదశావిశేషము "పాలనాయేళ్ఱులకు" అను రెండవ దశకమున నభివర్ణింపఁబడినది.

(3) "కోవై వాయాళ్" అను తృతీయదశకమున సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును నతనికిఁ గలిగిన సౌందర్యాదివిశేషములన్నిటిని తత్‌క్షణమే యనుభవింపవలయునని అత్యన్తోత్కణ్ఠాతరంగితస్వాంతులై, కాలక్షేపానర్హ విరహ వేదనమ్ను లై ఆళ్వార్లు వ్యవేనపడుచునుండి "పాపఙ్గోపమాత జన ప్రచురమగు నీ కలికాలమున నిట్టి భక్తాగ్రేసరులు లభించుటయా!" అని అత్యన్తహృష్టుఁడై సర్వేశ్వరుఁడు వీరి త్రివిధకరణములనే తనకు ననుభవయోగ్యములగు దివ్యహారి చందనము (తిరుచ్చాత్తుఁడి), దివ్యపీతాంబరము (తిరుప్పరివట్టము), దివ్య ప్రసూనమాలికామతల్లిక (తిరుమాలై), దివ్యాభరణజాతము (తిరువాభర ణము) మొదలగు భోగ్యోపకరణములుగఁ జేసికొని, వీరి నత్తనే తన కుజ్జీవనముగ నెంచియుండి, తన ప్రణయిత్వగుణమును ప్రదర్శింపగ, సందర్శించి, అత్యన్త సంహృష్టాన్తరంగులై, ఇట్టి ప్రణయిత్వగుణక్రమము నభీవర్ణింప నాకు శక్యమా? లేక సర్వేశ్వరునకు శక్యమా? మఱి యితరులకు శక్యమా? అని అత్యన్తోత్సుకిత మనస్కులై, ప్రావణ్యము మితిమీఱఁగ, సర్వేశ్వరుని సర్వక్రమములను యథే చ్ఛముగ ననుభవించి వ్యాముగ్ధులై రి.

(౪) ఇట్లీ తిరువాయ్‌మొళ్ఱిలోఁ గలిగిన నిరవధికప్రీతిప్రవాహము, ఆళ్వార్లకు స్వాధీనత తప్పునట్లు ఉల్లోలకల్లోలసముజ్జ్వలమై ప్రవహింపఁగ సర్వే శ్వరుఁడు దానిని పరికించి "ఇది శుభావద్యముగ పర్యవసించునేమో?" అని అతి స్నేహమునఁ బొళింకాకలంకితుఁడై, ఆ యుత్తరంగితానందప్రవాహమును

కొంచెము తగ్గించి వీరికి న్యూధీనత చేకూర్చులకై కొంచెము తిరోహితుఁడై నిలిచెను. అంత సర్వేశ్వరసంశ్లేషము లేకపోవుటచే మఱుల విరహావసన్నులై నాయికావస్థను బొంది "కామా స్వశాం పశ్యతి", "కామాంధానా మవివేకిత్వం" అనునట్లు, భగవత్సదృశపదార్థములను, తత్సమ్బన్ధి సంబంధి పదార్థములను జూచి అతఁడే యని భ్రమించి సంశ్లేషప్రవృత్తులై, అధిష్ఠాన యాథాత్మ్య జ్ఞాన ముచే భ్రమము నివృత్తముకాఁగ, నిరుత్సాహోపహతులై. విరహదుఃఖ సాగరాన్తర్నిమగ్నులై, అనిర్వచనీయక్లేశమును ననుభవించుచుండిరి. ఆ దళా విశేషమును జూచి, తజ్జనని (తిరుత్తాయార్లు) నిర్విణ్ణురాలై "మణ్ణెయిరుందు" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొఴిలో నీమె (శఠగోపనాయకి) దళావిశేషముల నభి వర్ణించుచున్నది.

(౪) "వీఱ్ఱిరుందేఴులకు" అను నైదవ తిరువాయ్‌మొఴిలో - వీరి భ్రమజన్యములగు దుఃఖావసాదములన్నియును దీరునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు తన ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యమును ఆళ్వార్లకు సాక్షాత్కరింపఁజేయగ వానికి మంగళా శాసనము జేసిరి.

(౬) అటుపై క్రింద తా మనుభవించినది కేవలము మానసానుభవాత్మ కమై, బాహ్యకరణానుభవయోగ్యము గాకుండుటచే మఱుల మోహమున కాస్పదమై ముగిసెను. ఆళ్వార్లు మోహమూర్ఛితులు కాఁగ, ఈ శ్రీశఠ గోపనాయకిదశను జూచి, బంధువర్గము భయపడి "ఈ యవస్థ దేవతాన్తర (క్షుద్రదేవతా) ప్రయుక్తమై యుండునోపు" అని యోచించి, దేవతాన్తరోపా సకుల రావించి, తత్పరిహారము సాధింపఁ బ్రయత్నించిరి. అంత నీమెస్వభావ ములను బాగుగఁ గ్రహించిన సఖీమణులొక యొకతె జోక్యముఁ గలుగఁజేసికొని "మీ రూహించినది ఈమెవ్యాధికి పరిహారసాధకము గాకపోవుట యటులుండ, మీదుమిక్కిలి వినాశహేతువు. కనుక నా ప్రయత్నమునుండి విరమించి భగవ న్నామ సంకీర్తనాదులఁ జేసియు, భాగవత శ్రీపాదరేణ్వాదులఁ బల్లియు పరి హరింపఁ బ్రయత్నింపుఁడు" అని "తీర్వాళై యామిని" అను నాఱవదశకమునఁ బ్రబోధించెను.

(౭) "శీలమిల్లాచ్చియార్" అను నేడవదశకమున శ్రీ శఠగోప నాయకి "వణ్ దువరావది మన్ను నైయేత్తుమిన్" అనుచోట మృతసంజీవిని

యుగు శ్రీ సుందరద్వారకాధిపతి దివ్యమంగళనామధేయమును వినుటచే బ్రబుద్ధయై (మూర్ఛతేఱి) తమ విశ్లేషమునకు నవధి తెలియనందున, కాలవిలమ్బ మును సహింప నేరక, ఓదాసీన్యస్థితిని విడిచి సర్వేశ్వరుఁడు తత్క్షణమే విచ్చేసి ముఖముఁ జూపింపవలసినట్లును, నముద్రము చేతినెత్తి పిలుచునట్లును, వినినవారంద ఱును ద్రవీభూతులగునట్లును, ఉచ్చైస్స్వరమున దీనాతిదీనముగ విలపించిరి.

(౪) ఈరీతి విలపించుచున్నను "సర్వేశ్వరుఁడు మనకు ముఖము నైనను జూపక యుండునది మనయందలి యుపేక్షవలననే నైయుండును" అని యోచించి "వాని కక్కఱలేని నేనును నా సర్వస్వమును నెందులకై యుండ వలయును?" అని ఆత్మాత్మీయములలో నిస్పృహ జనింపఁ దమ నిస్పృహను అన్యాపదేశముగ నానతిచ్చిరి.

(౫) "వానికి మనయందుఁ గొంచెమైనను యుపేక్ష లేనప్పుఁడు మాకీ శరీరము వద్దు, గిరీరము వద్దు, ప్రాణము వద్దు, గీణము వద్దు." అని వానిపై జుగుప్స యుత్పికము కాఁగ వానిని వదలివేయవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తాము 'వద్దు' అన్నంతమాత్రమున నవి నశించకుండుటను జూచి, ఒక పురుషార్థ మును బొందుట కెట్లు సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహము కావలసియున్నదో, అట్లే శరీ రాదులు నశించుటకును అతని దివ్యసంకల్పము గావలసియుండును గదా! అని నిశ్చయించి, సర్వేశ్వరునితో "నా ఆత్మాత్మీయములు నశించునట్లు కృపఁ జేయుమా" అని "నన్ననాథ్ముఁజువలిప్ప" అను తొమ్మిదవ దశకమున మొఱఁ బెట్టిరి.

(౧౦) కడపట సంసారుల దుఃఖములఁజూచి, తమ దుఃఖమును మఱచి, వారిలను సన్మార్గగాములఁ జేసి వారి వ్యసనములఁ బాపుదమని, అత్యుదారతతోఁ బ్రవర్తించి, వారలు భగవద్విముఖులై యుండ "సర్వస్మాత్పరుఁడై సమస్త కల్యాణగుణాత్మకుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరదైవతము, అతఁడే మోక్ష ప్రదుఁడు, అతఁడు సర్వస్వులభుఁడు, అతని నాశ్రయించి కృతార్థులు గండు" అని "ఒన్నుందేవు" అను దశమదశకమునఁ బ్రబోధించిరి.

పంచమశతకము (౫-వ పత్తు)

(౧) రెండుకోట్లము లొకటిగఁ జేరఁగ దానిలోనొకటి స్వర్ణమగునట్లు, సంసా రులలో నొకరైన తాము తమ సంబంధముచే వారలను గూడ ముముక్షువులఁ

జేయఁగల తమ పుణ్యమునకుఁ గారణ మెయ్యదియో? అని యోచించి, వేఱెయ్యది యును నగుపడకపోవుటచే "కేవలము భగవన్నిష్ఠాతుకదివ్యకృపయే యుండులకు మూలము" అని "కైయార్ శెక్కరం" అను ప్రథమదశకమున నిరూపించిరి.

(౨) తరువాత "పొలిగ పొలిగ" అను ద్వితీయదశకమున—"ఒన్ను న్దేవు" అను తిరువాయ్‌మొళిలోఁ దమచే సవిూకరింపఁబడిన (దిద్దుపాటుచేయఁ బడిన) శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదపద్మములకుఁ బ్రణమిల్లి, ఉపదేశమును పెఱచెవిని బెట్టి కొంచెమైనను మారక సత్సథవిదూరులగువారల నుపేక్షించియు, భగవత్ప్రాప్తికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(3) "మాశిఱు శోది" అను మూడవ దశకమున— "మయలుం శుడరొళిమూర్తి మాయప్పిరాన్ కణ్ణనైన్ని" అని నిత్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యమును, అసంఖ్యాక కల్యాణ గుణగణములను బహువిధములుగ ననుసంధించి, అతని బాహ్య సంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, గాఢాలింగనముఁ జేసికొనఁ గోరి, అతఁడు చేజిక్కకపోఁగా నత్యన్తవ్యాకులితాన్తరంగులై నాయికావస్థను బొంది "మడలెడుశైక్ర" అను విరహాంగనలు జేయు ప్రతిక్రియ ననుష్ఠించుట కుపక్రమించిరి.

(౪) మడలూరుటకు ముం దభిమతవిషయమును చిత్తమున ధ్యాయ వలసియున్నది. దాని కవకాశము లేకుండునట్లు దైవయోగముచే నస్తమింపఁగ, మఱియును మధ్యరాత్రముకాఁగ, దోషముల నెంచువారును, హితముపదేశించు వారును గూడ నిద్రించుచున్నందున, ఎవరును సహాయమునకు లేకున్నను ప్రళయాపదయందునయితము సర్వరక్షకుఁడై నిత్యసన్నిధానముఁ జేసియుండు సర్వేశ్వరు ననుసంధించి కొంత ఆశ్వాయతను జేకూర్చుకొని "ఉరైక్కుం తుంబి" అను నాల్గవదశకమును గీర్తించిరి.

(౫) ఈ దశలో బంధువులందఱును "నీ విట్టి విషయమున నతిమాత్రప్రవణై యుండుట నీ కులమునకే యమర్యాదానహాము, నీస్త్రీత్వమునకును దగినదికాదు, వాని పరత్వమునకును ననురూపమైనది కాదు." అని హితమును జెప్పి నేదదీర్ఘటకుఁ బ్రయత్నింపఁగ, "శ్రీనమ్బియొక్క దేహసౌందర్య సౌకుమార్య లావణ్యాదులు, అవయవముల పొందికపొంకములు, నగల చక్కదనము మొదలగునవియన్నియు నుల్లోకమనీయములు. వానినెల్ల ననుభవించువఱకు

మీ హితవచనములు నామనస్సున కెక్కవు. కనుక మీ యుపదేశములన్నియును వ్యర్థములు. నేను మిక్కుటమగు బాధ ననుభవించుచున్నాను" అని "ఎట్లనేయో" అను నైదవ తిరువాయ్‌మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౬) "కడల్ ఞానమ్" అను నాఱవ తిరువాయ్‌మొళిలో ___ క్రింది తిరువాయ్‌మొళిలోఁ బ్రీత్యప్రీతులు రెండును సమముగా నుండినవి. రెండును జేరి ప్రవహించినచోఁ బ్రీతియే యున్నస్తకమై యుండును. కాని భాగ్యహానిచే నప్రీత్యంశమే యుత్కటమై ప్రవహించినది. అందుచే వీరికిఁ గ్రింద ప్రత్యేక సమానాకారముగ నతని దివ్యసౌందర్యాదుల ననుభవించి పొందిన యాప్యాయన విషయముగూడ నివృత్తమై, అలాభజన్యవ్యసనమే యధికమైనది. అంత శఠగోపనాయకీ, నందవ్రజకుమారికలవలెను, శ్రీప్రహ్లాదాళ్వాన్ల వలెను, అతని ననుకరించి యుజ్జీవింపఁ బ్రయత్నించెను.

(౭) ఇఁక "నోక్కినోన్బిలేఁ" అను నేడవదశకమున ___ ఇంతటి దుఃఖవ్యాకులత కలిగినను, అతఁడు ముఖమైనను జూపకుండుటను బరికించి "ఈ విరహము స్వరూపానుబంధి యని తెలిసికొనలేక, యతఁ డుపాయమని యెంచి యుండనోపు" అని నిశ్చయించి తమ యాశించన్యమును విశేదపఱచి శిరీవర మంగళనగరిలో వేంచేసియుండు 'వానమామలై' పెరుమాళ్ళ తిరువడిగళ్ళలో (పరాశ్వరుని దివ్యపాదారవిందములయందు) ననన్యగతికులై ఛిన్నమూలమగు మహావృక్షమువలె పడి శరణుజొచ్చిరి.

(౮) శరణుజొచ్చినను అభిముఖ్యమును జూపింపక, ఔదాసీన్యము వహించియుండుటను బరికించి, సముద్రమున మునిఁగినవార లచ్చట నేదేని యొక తెప్పకొయ్య యవలంబనముగఁ దొఱకఁగా దానిని పట్టుకొని యుజ్జీవించునట్లు, ఆళ్వార్లును నీస్థితిచే 'ఉపాయాశ్రయముచేఁ బ్రయోజనముసిద్ధించు' నని యితరుల నడిపించలఁ గాచియుండు నా భ్రమమును బోఁగొట్టె" నని నిర్ణయించుకొని యాశ్వాసమును బొందిరి. ఆ యాశ్వాసజనిత ధైర్యసాహసములు వారిని "తిరుక్కుఱ్ఱన్ది" అను దివ్యదేశమువఱకును నడిపించినవి. కాని అచ్చటకుఁ జని నంతనే ధైర్యము పడలి మరల నవసాదము మిక్కుటముకాఁగ "ఇంకను నే నెన్ని గడపలఁ గాచి యుండఁగలవాఁడను. ఎన్నిచోట్లని తిరుగుచుండఁగలను." అని తమ యాత్రని "అరావముదు" అను నెనిమిదవదశకమునఁ బ్రకటీకరించిరి.

(౯) " మానేయ్‌నోక్కి " అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్‌మొళిలో — ఇచ్చటనుగూడ తమ యభీష్టము నెఱవేరనందున " తిరువల్లవాళ్ " అను దివ్య దేశమునకుఁ బోవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తమ యభిమతము సిద్ధింపక పోవుట యట్లుండ నచ్చటికి వెళ్ళుటకుఁగూడ శక్యముగాకుండెను. అట్లు తమకుఁ గలిగిన యవసాదమును తమ సఖులలామతోఁ జెప్పినట్లు, క్రమమున నన్యావదేశముగ నానతిచ్చు చున్నారు.

(౧౦) కడపట " పిఱవ్వివాఱుమ్ " అను పదియవదశకమున — " తిరువల్లవాళ్ " అను దివ్యదేశమునకు వెళ్ళుటకు శాలినడక సాగనందున మధ్యేమార్గమునఁ బడియుండి బహుళంగుల మొఱలిడిరి. ఇంతలోవల " వాని గుణానుభవముఁ జేసియైనను ఉజ్జీవించెదము " అని ప్రయత్నించి, అదియును మోక్షము వలె పరమదుర్లభమై కనుపట్టగ నత్యంతశిథిలసంకల్పేంద్రియులై, దానిచే క్రమపడి "సర్వావస్థలయందును నిన్నెడఁబాసియున్న ను భవద్కల్యాణగుణానుభవమును జేయుచు నుజ్జీవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమా స్వామీ!" అని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదారవిందములలో శరణాగతులైరి.

షష్ఠశతకము (౬-వ పత్తు)

(౧) ఇంతవఱకును భగవదత్యంతప్రీత్యాస్పదములగు దివ్యదేశముల యందు శరణుజొచ్చియు ఫలింపనందున సమాశ్లేషయోగ్యములగు నని విభవావతారముల కాశపడిరి. అయినను అవి కాలాంతరనంవృత్తములగుటచే దుర్లభములు కాఁగ, మఱల " నిత్యసన్నిధ్యభ్యాసాదులచేఁ బూర్ణమగు నర్చావతారమే మనకు శరణ్యము " అని 'తిరువణ్‌వణ్ణూ' రిలో వేంచేసియుండు పెరుమాళ్ళయందు భక్తిని నిలిపిరి. అతఁడెంతనేవటికిని సాహాయ్యకరింపనందున " అచ్చట నార్తులు పలువురుండుటచే వారి సంరక్షణవ్యగ్రుఁడై నన్ను విస్మరించినట్లున్నది. మన యార్తిని దెలిపినచోఁ దప్పక విచ్చేయును." అని నిశ్చయించి, "పైగల్‌పూఞ్జోలైవాయ్" అను ప్రథమదశకమున నచ్చటనుండు విహంగముల చరణములకు వందనముల నర్పించి దౌత్యము (రాయబారము) ను నెఱపిరి.

(౨) " మిన్నిమై మడవార్ " అను ద్వితీయదశకమున — క్రిందిదశకమునఁ దాము బంపిన దూతలు (సందేశహారకవిహంగములు) అతని సన్నిధికిఁ జని, యతనికి నాయికాపరిస్థితిని దెలుపఁగ, ఆ సర్వేశ్వరుఁడును దయార్ద్ర

హృదయుఁడగుటచేఁ బరమార్తుఁడై, గజేంద్రుని సంరక్షించుటకుఁ జనుదెంచిన విధమున సత్వసంభ్రమమున విచ్చేయుచుండెను. అంతవఱకును శాళీఁజాలక, అనహ్యవేదనాపరవశురాలై యులమటించి, ప్రణయరోష మున్మత్తకము కాఁగ, "ఇఁక నతఁడు వచ్చినను సంశ్లేషింపము" అని తన సఖీజనులును శౌమును సంకల్పించుకొని, అతనికిఁదెలియని యొకానొక స్థలమునకుఁ బోయి యుండ వలయునని యోచించి, ఒక పూఁదోటలోని నిసుకతిప్ప (దిబ్బ) పై, తన్మధ్య మున సతిమనోహరమగు మంటపమున వీరలందఱును సమూహాముగఁజేరి, అతఁడు వచ్చినను వానితోఁ జను త్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుట కవకాశము లేనట్లు, నల్లకాకి, చిలుక, బంతి మొదలైన చేతనాచేతనాత్మకములగు లీలోపకరణములఁ గావలిపెట్టి, అనాదరమను పాషాణమయ ప్రాకారమును గట్టికొని అతిజాగరూకులై యుండఁగా; ఇతని జీవనాదృష్ట విశేష పరిపాకమున వీరలు మఱచి పడవై చిపోయిన కందుకము (బంతియు), కటకము(అందెయు)ఇతనికాలికిఁ దగులఁగ, వానినెత్తి "మన యదృష్టము పండినది" అని యుప్పొంగుచు సభామానముగఁ దన యుత్తమాంగమున నుంచుకొని, నాయకీవిషయమగు తన వ్యామోహము నంతయును వీనియందే కనఁబఱచి, తన సౌందర్య సౌశీల్య సౌభాగ్యములచేతను తన దుస్సహ విరహ యాతనా ప్రకటనాదులచేతను, అనువర్తన, అనునయ, ప్రణిపతనాదులచేతను నాయకియొక్క ప్రణయరోషమును మాన్పి, ఆమెతో సంశ్లేషించెను. ఆ విధమిందు నభివర్ణింపఁబడినది.

(3) ప్రణయరోషముచే "అతనితోఁ జేరఁగూడదు. మనకు మరణమే శరణ్యము" అని నిశ్చయించుకొని మరణింపఁ బ్రయత్నింపుచున్న తమను తన శక్తి విశేషముచే నుజ్జీవింపఁజేసిన యతని వాత్సల్య స్వామిత్వ సౌశీల్యాది కల్యాణ గుణగణముల "నల్‌కురవ్" అను మూడవదశకమున ననుసంధించి సంభ్రమాశ్చర్య ప్రహర్షపులకిత గాత్రు లగుచున్నారు.

(4) ఆ యనుసంధానము ప్రాసంగికమై "మాళరు శోది" మొదలగు దశకములలోఁ గలిగిన వ్యవసనములన్నియును దీఱునట్లు శ్రీ బృందావనవృత్తాన్తము బ్రదర్శింపఁగ సంవర్ధించి, దానిని వృత్తకథవలెఁగాక సమకాలికోదన్తముగ సాక్షాత్కరించికొని "కురవై యూయ్‌చ్చియర్" అను నాల్గవ తిరువాయ్‌మొళిలో ననుభవించిరి.

(౪) ఆ యనుసంధానమే, పానము సేయఁబడు పానీయమే పొర పోయినచో పారవశ్యమును గలుగఁజేయునట్లు, రసాన్తరమునఁబ్రవేశింపఁజేయఁగ, తమస్వరూపమును మఱచి యొక నాయికావస్థను బొంది, తనకుఁ గలిగిన దశావరి పాకమును సఖీజనులచేఁ దల్లికిఁ దెలుపుచున్నవారలై, అన్యాపదేశముచే "తువ ళిల్ మామణి" అను నైదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౬) ఈమె తనవిరహదశ నానాఁటికిని వృద్ధిఁజెంది వ్యసన మ్మగ్నలము కాఁగ మోహమూర్ఛితురా లాయెను దానినిఁ జూచి సహింపనేరక ఈమె సఖియను మూర్ఛిల్లెను. అట్టి దురవస్థను జూచియు నీమె నుజ్జీవింపఁజేయు నుపాయమును దోఁచించుటచే జీవించియుండు ఈమెజనని, ఈమెవలయా దులు జూడఁజూడ శిథిలములగుటఁ జూచి వానినిఁ బ్రత్యేకప్రత్యేకముగఁజెప్పి పిలుచునట్టి వాక్యసరణితోడ నీమెదశను "మాలుక్కాయ్" అను నాఱవ తిరువాయ్‌మొళ్ళిలో నభివర్ణించిరి.

(౭) మూర్ఛిల్లిన కొమార్తెయొక్క యవసాదమును జూచిన జనని "అది పోయినది, ఇది పోయినది" అని యతని తిరునామములఁ జెప్పుచు నామె యును మోహమూర్ఛితురా లాయెను. అంతఁదిరునామప్రసంగముచేఁ గుమార్తె మేల్కొని లేచి బయలుదేరి 'తిరుకోళూరు' నకుఁ జనుదెంచెను. జననియు వానినచేఁ బ్రబుద్ధురాలై కుమార్తె శయనమును వీక్షింపఁగా నయ్యది శూన్యమై యుండ, "నా గర్భవాసమున జనించినందుననను తనస్వభావము ననుసరించి యును తిరుకోళూరునకుఁ జనుదెంచియుండును" అని నిశ్చయించుకొని, ఈమె "అయ్యో! తనయనుగూడ పోఁగొట్టుకొంటినే" అని యార్తనాదము చేయుచు స్వదశను "ఉణ్ణుంగోఱు" అను నేడవదశకమున నభివర్ణించెను.

(౮) ఈ తిరువాయ్‌మొళ్ళిలో— జనని "ఎచ్చటఁ బ్రవేశించితివి" అని వ్యసనపడుటయే ఫలించి తనచావల్యముచే బయలుదేరిన యామె చివరి వఱకును పోఁజాలక తన నగరోపవనమునఁ బడియుండి వ్యసనపడుచుండెను. అప్పటికిని అతనిరాకను గుఱించిన సమాచార మెయ్యదియును తెలియనందున అచ్చట నగుపడిన పక్షులను, ఏకదేశవాసిత్వముచే గలిగిన సంబంధమును బుర స్కరించుకొని వాని మైకరన్యమును శ్లాఘించుచు, "పొన్నులగు" అను నెనిమి దవదశకమున వానిని సందేశహారుల (దూతల) నుఁగఁ బంపిరి.

(౯) వీరు "ఎఱుంగొన్నావిలుం కణ్డుం" (నర్వాదికుక్కలకును వెళ్లియైనను చూచి) అనియు, "వానవర్ కోనై కణ్డు" (దేవాదిదేవునిఁ జూచి) అనియును దాత్పర్యమును నెఱుఁగ డని కోరిరి. అవి కదలిపోలేకుండునట్లు తమ యార్త ధ్వనిచేఁ బిలిచిరి. అంతనవి కదలకయున్నందున తమ పరిసరమున కాలినడక నడచిపోవువార లెవ్వరును లేరుగదా! అని యోచించి మన ... నాదముచే "మరంగళుం మిరంగుం" (వృక్షములు సైతము కరుణజూపును) అని యచేతనములుగూడ కరుణార్ద్రములగుచుండఁగ, పరమచేతనునికి చెప్పవలయునా? అని తమ యార్తనాదములచే నతనిని "నీరాయ్ నిలయాయ్" అను తొమ్మిది పదశకమువఁ బిలిపించుకొనఁ జూచిరి.

(౧౦) ఈరీతిగ గొప్పయార్తిచే బరమపదమునకు వినఁబడునట్లు విలపించుచుఁ బిలచుచున్నను, అతఁడు ముఖమునైనను జూపింపకుండెను. అంతట నఖలచేతనోద్ధరణార్థము నకలాభీష్టఫలప్రదుఁడై శ్రీవేంకటాచలమున (తిరుమలలో) వేంచేసియుండు తిరువేంగడముడై యాన్న (శ్రీ శ్రీనివాసుని) తిరువడిగళ్ళలో పెరియపిరాట్టియార్లను (శ్రీ లక్ష్మీదేవిని) పురస్కరించుకొని సాంగోపాంగముగ శరణాగతిఁ జేసిరి. ఈ క్రమమును "ఉలకముండ్ పెరువాయా" అను పదియవదశకమున నత్యాశ్చర్యకరముగ నభివర్ణించిరి.

సప్తమశతకము (7-వ పత్తు)

(౧) క్రింద "ఉన్నడిక్కీళ్ అమర్ న్దు పుగున్దేన్" అని తమయొక్క ఆంకిచన్యమును విశేదపఱచి విజ్ఞాపనముజేసియు నతఁడు తన ముఖమునైనను జూపఁడాయెను. అందుపై "విషయములు నింద్రియములును పరస్పరసంబద్ధములై విరాజిల్లుచుండెడి యీ సంసారమున మనలను బడవై చినప్పుడే, వీనికి మనలను దాసులనుగఁ జేసివై చెను. ఇఁక మనకు వేరుగతి లేదు." అని వినువార లందఱును ద్రవించునట్లు వాపోవుచు "ఉన్నిలావియ" అను ప్రథమదశకమున నార్తనాదముఁ జేసిరి.

(౨) ఇట్లు వాపోయినను వాఁ డాభిముఖ్యమునుఁ జూపనందున, తమ స్వరూపమును వీడి యొక నాయికావస్థను బొంది, మోహావిష్కృతులై రి. అప్పు డిమెతల్లి (తిరుత్తాయార్లు) కల్యాణమంటపమున శ్రీరంగనాథుని దివ్య పాదారవిందములలోఁ దన కుమార్తె నునిచి "ఈమెవిషయమున దేవరవార్లు

ఏమి చేయుఁదలంచి యున్నారు" అని "కర్ణులుం పగలుమ్" అను ద్వితీయ దశకమున విలపించెను.

(3) అంత శతగోపనాయిక మూర్ఛ్చితే "వానిపొందు లభించినగాని జీవించను" అనునట్లుగ నిరహావసాదము మిక్కుటము కాఁగ దక్షిణదేశమందుండు మిగుల రమ్యమైన "తిరుప్పేర్" నగరమునకు వెళ్ళవలయునని బయలుదేరఁగ, ఈమెతల్లియు పతిజనులును దీనిని జూచి ఈమెను బరిష్వంచి నిలచి "నీ కింత యతి మాత్రప్రావణ్యము తగదు" అని మందలించిరి. "మీరు చెప్పి ప్రయోజన మెయ్యదియును లేదు. నామన స్సప్పుడే యచ్చటికి వెళ్లి చేరిపోయినది. కనక లాభములేదు. నేనై వెళ్లుటకుముందు మీరిలే తీసికొనిపోయి అచ్చట జేర్చుటకు సిద్ధపడుఁడు." అని పతిజములగు లజ్జాపంకోచాదులను వీడి ధైర్యముతో నతిస్పష్టముగ వారలతోఁ జెప్పివై చెను. ఈప్రకారమే "వెళ్లెచ్చరిశెఱ్ఱు" అను తృతీయ దశకమున నభివర్ణింపఁబడినది.

(4) ఈ తిరునాయ్‌మొళ్ళలో "పేరెళిల్‌శూళ్ కడల్ నిలత్తై పిరాన్" అని శ్రీరామావతారమందలి విజయము ప్రస్తుతము కాఁగ, ఇదియే సమయమని, తత్ప్రసంగమున నెల్ల యవతారములయందలి తనవిజయపరంపరలను బహుముఖముగ సర్వేశ్వరుఁడు వీరికి సాక్షాత్కరింపఁజేయగ నందర్శించి "ఆళి మొళ్ళచ్చిఱ్ఱుమ్" అను నాల్గవ తిరునాయ్‌మొళ్ళలో ననుభవించి సంతుష్టులైరి.

(5) "అవతారములు స్వాశ్రితభక్తసంతరణోపయికములు. ఇట్లుండునవి కొంచమైనను ప్రయోజనపడనట్లుగ సంసారులు బాహ్యవిషయములలో నత్యంత ప్రవణు లగుచున్నారు. ఆహా! ఇది యేమి దౌర్భాగ్యము?" అని "కణ్ణార్ ఇరామపిరానై" అనునై దవదశకమున నాశ్చర్యచకితులైరి.

(6) "సంసారులు భగవద్విషయమునం దపేక్ష లేమించేసి నశించుచున్నారు; అపేక్షగలిగిన మనము నశింపము. కాన మన మతని యవతారములను దివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును కేర్చి యనుభవింతము" అని కుతూహలపడిరి. కాని అవి దేశకాలవిప్రకృష్టము లగుటచే దగ్గఱకుఁ జని యనుభవించుటకు దుర్లభములగుటవలన మిక్కిలి విమన్నులై, సర్వేశ్వరునకు పరమపదమునందును నివాసము మిక్కిలి శ్రమావహమగునట్లు దీనాలదీనముగ మొఱ పెట్టుకొనిరి. అట్టి మొఱ నాలకించి యాదాసీన్యమును విడచి యతఁడు సర్వోత్తమమై

దీనిచే దాము పడినక్లేశము తీరినది. అయినను శరీరముతోఁగూడ శత్రు భూయిష్ఠమైన నానంసారమున నుండుటకు జుగుప్సపడి అతని యైశ్వర్యమునకు భంగము వాటిల్లునేమోయని భయపడిరి. అంత సర్వేశ్వరుఁడు " మీరు మాకై భయపడవలదు " అని తన సర్వశక్తినమన్వితత్వమును బ్రదర్శించి, తమ్ము సమాధానపఱిచిన క్రమమును "అజ్ఞు మిజ్ఞమ్" అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

(ర) ఇచ్చట సమాహితులై యున్న వారు " సముద్రమును మథించినది దేవతలోనిలో బన్మించిగదా ! ఇచ్చట న్లుగాదే " అని మరల వ్యాకులితాన్తఃకరణులు కాఁగ, తన శౌర్యవీర్యాదిగుణగణములఁజూపి, అట్టుపై " తిరుచ్చెన్తూర్ " రిలో 'తిరుచ్చిర్ పల్లి' అనెడి నదీతీరమున మాకు రక్షకులుగానుండు వారలు మూడువేలమంది బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులున్నారు. కనుక భయమునకు నాస్కారమే లేదు, అని వారి సందఱిని సేవింపఁజేయఁగ, వారినందఱిని సేవించి సంతుష్టులైన క్రమము "వార్ కడావరుని" అను చతుర్థదశకమున ననుగ్రహించిరి.

(ఱ) " మాయకూత్తా " అను పంచమదశకమున వానికి రక్షణ యున్నదని భయముతీఱి, యథేష్టముగ దేహసౌందర్యము ననుభవించిరి. ఆ యనుభవప్రకర్షముచే బాహ్యానంశ్లేషాపేక్ష కలిగి అది లభ్యము కానందున దావానలదందహ్యమానులవలె సంతప్తులై, మే మీ క్లేశముతోఁగూడ నశించి పోవలసినదేకదా యని దుఃఖనిర్భరులైరి.

(ఱ) అంతశేశ్వరుఁడు "వీరివ్యసనమును దీర్పలేకున్నామే" అని పతిత హృదయుఁడై వీరిముందఱి పచ్చటను సిగ్గుపడి " ఇఁక మనము ముఖము జూపి నచో ప్రేమప్రవాహమగ్నలమై దేహమును త్యజింతురు. కనుక ప్రేమప్రకర్షమును కొంచెము తగ్గించి కొంచెముకొంచెముగ నానందము ననుభవింపఁజేయుచు మనమును అనందింతము" అని "తిరుక్కట్టిత్తానము" న వేంచేసియుండి వీరియం దధిక వ్యామోహముగలవాఁడై యుండెను. అభ్యర్థిర్లు దీనినంతయు ననుసంధించి, అత్యంతస్నిగ్ధులై, మృదుమధురముగ " ఎల్లియుం కాలై యుం " అను నాఱవ దశకము నానతిచ్చిరి.

(ఱ) ఇఁక "ఇరుత్తువియన్దెన్న" అను నేడవతిరువాయ్మొఴిలో— " మాయకూత్తప్ " అనుదానిలో తమకు గలిగిన విరహక్లేశము వీఱిన్లు

సంశ్లేషింపఁగ, దానిని వీరికి నుపకరించుటమాత్రమేగాక తనకు వరమప్రయోజన ముగ నెంచియుండుటను అనుసంధించి విస్మితుఁడై "అహో! ఇదియేమి అశ్రిత పారతంత్ర్యము! ఇదిఎట్టి సౌలభ్యము!" అని వాని భక్తపరాధీనత ననుసంధించి అత్యంతసంహృష్టాంతరంగుఁ డైరి.

(౮) ఈరీతిగ వీరి విరహతాపము తీరునట్లు సంశ్లేషించి తన విరహ తాప ముపశమింపఁగఁ బ్రీతుఁడై యున్న సర్వేశ్వరుఁడు, "వీరు తమ అయోగ్యత ననుసంధించి మెల్లగ జారిపోవుటకు యోచనఁజేయుదురు. కాఁబట్టి వీరిభ్రమను నిశ్శేషముగఁ బోఁగొట్టవలయును" అని తలంచి "ఓభక్తాగ్రేసరా! రండు. మీ దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్య ముండువిధమును సేవింపుఁడు. మమ్ము బాగుగ సేవించితిరేని మీ తిరుమేనిలో మిమ్ము గూడ చూడఁగలుగుదురు" అని వారినిఁబిలచి తనకు హారకేయూరనూపురాదులకంటెను నత్యన్తభోగ్యమగు నాత్మవస్తువుయొక్క స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయఁగ, దానిని "కణ్ణళ్ శివన్దు" అను నష్టమదశకమున ననుభవించిరి.

(౯) ఇట్లు అత్మస్వరూపము ననుభవించిన ప్రీతిప్రకర్షముచేఁ దమ స్వరూ పమును విడిచి నాయికావస్థను బొంది 'తిరుప్పులియూ' రిలో సర్వేశ్వరునితో యాదృచ్ఛికసంశ్లేషమును బొంది వానిచే నపహృతచిత్తులై యుండు క్రమమును ప్రాణసఖి యొక తె చూచి ఈమె శరీరవర్ణవిపరివర్తనముచేతను, సంభాషణ క్రమ వైలక్షణ్యముచేతను 'తిరుప్పులియూర్ నాయనార్ల' తోఁగూడ నీమెకు సంశ్లే షము ప్రవృత్తమైన దని తెలిసికొనెను. ఈవిషయము లేమియును దెలియని మాతాపితృలకు ఈమెకు పతిసంయోగసులభము వయఃపరిపాకము సంప్రాప్తమగునటను పరికించి వివాహమును జేయ సమకట్టి స్వయంవరతూర్యముల నగరమున మ్రోగింపఁజేసిరి. దానిని విని యా ప్రాణసఖి "మీరు స్వయంవరమును చాటిన దీమె చెవికి సోకినచో నీమె బ్రతుకదు. తిరుప్పులియూర్ నాయనార్ల యండే యీమె అత్యన్తప్రవణయైయున్నది. కాన వారితోఁజేర్చుఁడు" అని ప్రబోధించెను. ఇట్లు అన్యాపదేశముగ తమదశను "కరుమాణిక్కమ్మలై" అను తొమ్మిదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింది రెండుదశకములయందును ఆత్మయొక్క అనన్యార్హ శేషత్వస్వరూపము ప్రతిపాదింపఁబడినది గదా! ఆ యనన్యార్హశేషత్వమునకు

పరాశాస్త్ర తదీయ శేషత్వ మగుటచే " త్వదీయ శేషత్వమే శాలతత్వ ముండువలె కును నాకును నానంబంధినంబంధులకును లభ్యమెయుండునటుల కృపజేయుము" అని " నెడుమాఅ్కడిమై " అను వదియవదశకమునఁ బ్రార్థించిరి.

నవమశతకము (9-వ పత్తు)

(౧) " కొండ్రవెర్ " అను ప్రథమదశకమున—" భాగవత శేషత్వమే పురుషార్థము " అను పరమార్థమును దెలియఁబరచిన సర్వేశ్వరుఁడే నిరుపాధిక బన్ధువు, అతఁడే ప్రాప్యము ప్రాపకమును. " అను విషయమును చేతనుల కువదేశించి "సోపాధిక బంధువుల నందటిని విడిచిపెట్టి నిరుపాధిక బంధువను సర్వేశ్వరునే భజింపుఁడు " అని వారలఁ బ్రార్థించిరి.

(౨) ఇట్టి పరమబంధువు పవ్వళించియుండు 'తిరుప్పుళింగుడి'లో నమస్తానుభవములకు నాశపడి యతిత్వరితగతిని సర్వేశ్వరునిన్ని ధిఁ జనిరి. అచ్చట భగవంతుఁడు, కుశలప్రశ్నఁ జేయుట, సుభగశీతలముగఁ గటాక్షించుట, సంభాషించుట మొదలగు సంభావనాక్రమములచే వీరిని గారవింపక ఉదాసీనుఁడై యుండగా వీరు చాల నిర్విణ్ణులై, సర్వేశ్వరుని స్థితిని జూచి తమస్థితిని నుఱచి " ఒడలు తెలియక నాకీరీతిగ నిద్రించుచున్నాఁడే ! ఇతని కేమి యవద్యము వాటిల్లునోగదా!" అని భయపడి, " నాయా ర్ని తనయా ర్నిగూడ తీర్పక యుదాసీనముగ నున్నాఁడు " అని " పన్నెనార్ " అను ద్వితీయ దశకమున నిరుత్సాహపడుచున్నారు.

(3) ఇంతలోపల సీశ్వరుఁడు " మీరు నావద్ద యాచింపవలయు నా ? మా శరీరమునందలి వ్యథను మీరు గమనింపలేదా ? నేను నారాయణుఁడను గదా! మీ సర్వాపేక్షితములను పూ ర్తిజేసెదను. మీరు నిరుత్సాహపడవద్దు" అని సమాధానపఱిచగా ననూహితచిత్తులై, "ఓరాయిరం" అను తృతీయదశకమున నతని సౌశీల్యగుణమున నత్య న్తప్రవణులై, అతని శీలగుణప్రాచుర్యము నభివర్ణించుచున్నారు.

(౪) ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమునకు మూలము ఈశ్వరుఁడే; శీలాదిగుణములకు మూలము శ్రీదేవియే యైయున్నది. కనుకనే మనయాచార్యులందఱును సర్వేశ్వరనిరూపకధర్మములలో 'శ్రీయఃపతిత్వ' మును ప్రధానముగ గ్రహించు

చున్నాడు. అందుచే నాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని శీలగుణమును శ్రియఃపతిత్వమును గూడ ననుసంధించిరి. అవశ్యలభ్యనీయగుణాధికుఁడగుటచే నతనిని తత్ క్షణమే పొందవలయునని యాశపడిరి. అట్లు లభింపనందున తాము తమ కిరణములతో గూడ విరహక్లేశము ననుభవించిరి. దీనిని పరికించి సర్వేశ్వరుఁడు వెంటనే సాక్షాత్కరించెను. ఇట్టి తమ దశావిశేషమును, తన్నిదానమగు విరహవ్యథను గుర్తెఱిఁగి వెంటనే వచ్చి తన్ను సర్వేశ్వరుఁడు రక్షించిన విధము ననుసంధించి మిగుల సంతోషపులకితగాత్రులై "నేను కృతకృత్యుఁడ నైతిని. దాస్యముజేయ భాగ్యము గలిగినది, తరించితిని; ఇతరులనుగూడ శ్రీవైష్ణవుల నొనరించి తరింపఁ జేసితిని. ఆహా! ఇట్టి యభ్యుదయము నెవరైన పొందగలరా! అని తమకుఁ గలిగిన లాభమును "మైయ్యార్ కరుం కణ్ణి" అను నాల్గవదశకమున నభివర్ణించు చున్నాడు.

(౩) ఈతిరువాయ్‌మొళిలో "దేవతలకందఁటికిని యధిపతియగు 'కణ్ణపిరా' న్లను గనుగొంటిని గదా!" అని హార్ద్రప్రకర్షనై శైథిల్యము కలుగఁగనే బాహ్య సంశ్లేషమున నపేక్ష కలిగినది. "వీరి కింకను విరహతాపమును గలుగఁజేసి సేవ సాదించెదము" అని ఈశ్వరుఁడుదాసీనుఁడై యుండఁగ, ఆళ్వార్లును అత్యన్త శిథిలులై "లౌకికపదార్థముల ననుసంధించుచు మనస్సును అన్యవరముగ జేసికొని యుజ్జీవింతము" అని యితరపదార్థములయందు దృష్టిని నిలుపఁగ, అని యాళా పాశపేతువు లగుటయేగాక ప్రకృతార్థస్మారకములై వీడింప నారంభించెను. వానిచే క్లేశపడుచుండుటచే నాయికావస్థను బొంది యనన్యార్హశేషత్వమును "ఇన్నుయిర్ చ్చేవల్" అను పంచమదశకమున నాసతిచ్చిరి.

(౬) ఈదశకమున "ఏళ్ఞన్ణి నాముం నం వాణ నాడనో డెన్ఱోమ్" అని తన జీవనమున నాశను వదలుకొని మాటలాడిరి. ఈ యవస్థలో వీ రధికరించిన కైంకర్యమును సమర్థముగఁ బూర్తిజేసికొనుటకుఁ దగిన వీరి జీవనాదృష్టము చేతనో, లేక వీరి దీనాలాపములను విని ద్రవీభూతాన్తఃకరణుఁడగు నీశ్వరుని భాగ్యముచేతనో, లేక వీరియవేదేశములను విని భగవద్విషయము దభిరుచి గలిగి యుండు చేతనులయొక్క భాగ్యవిశేషముచేతనో, "ఇఱుత్తుం వియష్టు" అను దశకమునం దనుభవించిన సంశ్లేషము స్మృతివిషయమై వాని శీలగుణానుసంధానముచే "ఉరుకు మాల్" అను నాఱవ దశకమున నత్యన్తశిథిలులైరి.

(౭) "ఎట్లానలగ ఱక్కఁగీవా" అను నేడవ దశకమున - అప్రతిగర్భ గుణానుసంధానమునందలి యప్రత్యంశము భాగ్యహానిచే మిక్కుటముకాఁగ, "సర్వేశ్వరుని బొందినచో జీవించుట, లేకున్న లేకుండుట." అను తమ దళా విశేషమును అన్యాపదేశముచే నానతిచ్చుచున్నారు.

యాదృచ్ఛికసంభోగము ననుభవించి వియుక్తమైన ఓకనాయిక నాయకుని దేహసౌందర్యసౌకుమార్యాదులయం దత్యన్తప్రవణయై, తన విరహా నలోపశమనార్థము ఉద్యానవనమునకుఁజని, అచ్చటనుండు పక్షులను 'తిరుమూ ళిక్కళ' మను నుప్రసిద్ధదివ్యక్షేత్రమున తన భక్తుల విడువఁజాలని పరమ కృపామూర్తి వచ్చి నిలచియున్నాఁడు. మీ రచ్చటకుఁ జని "మి మ్మెడబాసిన వారలు జీవింపఁగలరా? అని ప్రశ్నించి, అతనికి నాస్థితిని దెలిపి రావలయును" అని సవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నట్లు వర్ణించుచున్నారు.

(౮) ఇట్లు తమయార్తిని దెలియఁబఱచినను వెంటనే రానందున అవన న్నులైన ఆళ్వార్లు దూతప్రేషణ గుణానుసంధానాదులచేఁ గలిగిన మనఃప్రసాదముచే "అతఁడు విచ్చేసి మనలను గటాక్షించి, తాము సుఖముగ వేంచేసి యుండు 'తిరునావాయ్' క్షేత్రమునకుఁ దీసికొనిపోవుట నిశ్చితమే" అని అధ్యవసించియున్నను, అంతవఱకును విలమ్బమునకు సహింపనేరక విలపించి "అతఁడు వేంచేసియుండు దివ్యదేశమునకు తామే వెళ్లవలయు"నని "అఱుక్కుం వినైయాయిన" అను నెనిమిదవదశకమున స్థిరీకరించుకొనిరి.

(౯) "మల్లికైకమఝ్ తెన్నల్" అను తొమ్మిదవ దశకమున 'తిరునావాయ్' క్షేత్రమునఁ బ్రవేశించి యనుభవించుచున్నట్లు మనోరథించిన ఆళ్వార్లు, పాతకవర్గములకు భయపడి, క్రీనండుగోకులమునందలివారలు శ్రీకృష్ణు నెడబాసి యొక సంధ్యలో ననుభవించిన క్లేశమునుపీరొక్కరే యనుభవించి మొఱబెట్టిరి.

(౧౦) ఇట్లు దుఃఖసాగర నిమగ్నులగు నాళ్వార్లన్నుఁజూచి సర్వేశ్వరుఁడు "మీరలో యిట్లు మనోరథించుచున్నారు, మిమ్ము పొందవలయునని కుతూహల పడుచు, అది లభ్యముకానందున క్లేశపడుచున్నది మేముగదా! మీరొక్కొఱత యను గలదా? మేము పరమపదమును వదలి 'తిరుక్కణ్ణపుర' మున నిత్యవన్నిధిఁ జేయుచున్నది యది తమకై గదా! శరీరావసానమున మీ యపేక్షితమును బూర్తి

జేయఁగలవారము.” అని సమాధానపఱచఁగ, హృష్టులై, నంసారులను జూచి “మీరలు ప్రవ త్తిని జేయుడు. దానికిఁ దగిన యధ్యవసాయములేనివారలు ఉ ఁ నిష్ఠను మాత్రమునై ననను జేయుఁడు,” అని “మాలై నణి” అను దశమదశకమున నుపదేశించిరి. క్రింది తిరువాయ్‌మొళిలో “నాళేలజీయే నెనక్కుళ్ళన ” అనిరి. “ మరణమానాల్ ” అను దానియందు నా దివసమును నిర్దేశించిరి. ఈశ్వరుఁడు ‘చేసెదము’ అని తలనాడించినచో, దానిని తాము పొందినట్లే భావించి పై రీతిని నడచుచున్నారు. “ కాఁబట్టి అవిద్యాకర్మవాసనారుచిప్రముఖులగు విరోధు లను బోఁగొట్టుచు నన్మార్గమున నడపించువాఁడు కాలమేఘస్వరూపుఁడగు భగవంతుఁడే” అని అధ్యవసించి, కాలమేఘస్వరూపుని నన్నిధిలో నాత్మనివే దనముజేసి మార్గబంధువుగ నతనినే వరించిరి.

దశమశతకము (10వ-పత్తు)

(౧) “తాళతామరై ” అను ప్రథమదశకమున ‘ఇచ్చటనే తిరువనన్తపురము’ నన్నిహితమై యుండఁగ నంతదూరము మనము పోవలసి యుండునా?” అని అధ్యవసించిరి.

(౨) “ అస్మత్సంబంధులగు ననుకూలజనులతోఁగూడ నొకటిగాఁ జేరి యచ్చటికి వెళ్లుదము రిండు” అని “కెడుమిడరాయ” అను ద్వితీయదశకమున నానతిచ్చిరి.

(3) వీరు కుతూహలపడినట్లు దాస్యము జేయుటకు నవకాశము లభింప నందున తమకుఁ గలిగిన యొక దశావిశేషమును ఒక పిరాట్టిపాశురముగ(నాయికా వాక్యనరణితో) “ వేయ్‌మరు తోళినై ” అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

యాదృచ్ఛికసంభోగము ననుభవించి బహుకాలవిరహావసన్నయగు ఒకనాయిక అవాసనచే, శ్రీకృష్ణుఁడు తనతోఁగూడి యుండునప్పుడుగూడ, ఇది వఱకు నితని నెడబాసిన ప్రభాతసమయము సమీపింప, అసమయపు సుభగశీతల మందమారుతములుగూడ వీచుచున్నందున, ‘ఇట్టిసమయమున నతఁడు వెళ్లుట తప్ప’ దని యతని విరహామును నిశ్చయించుకొని “నీవు పశువుల మేపుటకు పోకుండనుండవలయును. ప్రమాదభూయిష్ఠమైన గహనారణ్యసీమలకు నీవు పోయినచో, నీకచ్చట అసురరాక్షసాదులచే నే యవద్యము వాటిల్లునో? అని

భయపడుచున్నాను." అనుచు శ్రీమహదుమంత, వాడును దీని ననుసంధించి "నేను నిన్ను విడచి పోనేపోను" అని సుస్పష్టముగ ప్రతిజ్ఞ చేసి తన గమనాభావమును ఈమె తెలిసికొనునట్లు శ్లేషగా మనస్సున నాహ్వానమొందియుజ్జీవించెను. ఇట్లు అన్యాపదేశముగ దమదశ నభివర్ణించిరి.

(౪) ఇట్లు అంతరంగమున నాహ్వానమొందిన వీరు "శాశ్వతవైకుంఠమునకు" అను నాల్గవ దశకమున - మోక్షమునకు హేతుభూతమైన భక్తియోగము స్వసాధ్యఫలమున కనురూపమైయుండుటను వ్యక్తీకరించి, తాము తమయొక్క పురుషార్థమునకు నుపాయముగ మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో నానతిచ్చిన ప్రపత్తితో నుపసంహరించుచున్నారు.

(౫) "కణ్ణక్కుళిలిన్నై" అను పంచమదశకమున - ఈశ్వరుడు తమ్ము తీసికొని పోవుటకై త్వరపడుచున్నదానిని జూచి "మనకిక వెళ్ళుట తప్పదు" అని నిశ్చయించి, "ఇక సంసారులకు భక్తిమంతుల యనుభవప్రకారముల నుపదేశించెదము" అని తా మారంభించిన పరోపదేశమును నిర్వహించిరి.

(౬) ఇట్లుపదేశించి విరమించిన తరువాత తనకై వీరి విరహతాప మధివృద్ధియగుటను జూచి, వీరి కంటెముందే తా నభీతప్రుడై, వీరిని దీసికొని వెళ్ళుట యందలి త్వర యతిశయింపగ, "వీరిని దీసికొనిపోవునపుడు వీరు నియమించినట్లు చేసినవారలము కావలయు" నని 'తిరువాట్టాఱు' అను దివ్యదేశమున వర్తించుచున్న సర్వేశ్వరుని జూచి, "ఇతనికి శరణ్యము ఔపాధికము, ఆశ్రితపారతంత్ర్యమే స్వరూపము." అను విషయమును "అరుళ్ పెరువార్" అను నాఱవదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౭) "శెన్నిప్పొల్ కవిగాళ్" అను సప్తమదశకమున — తమతో గలసి మెలసి తమకుం బరతన్త్రుడై తమ శరీరసంబంధమును వదలఁజాలకయుండు సర్వేశ్వరుని యభినివేశమును జూచి "ఇతని యభినివేశము చూడ నీదేహముతో గూడ మనలను తీసికొనివెళ్ళుటకు సంకల్పించియున్నట్లున్నది. అట్లయినచో మనకీ మిలనదేహము నిత్యమైపోవును. కనుక దీని నిప్పుడే పరిత్యజింపవలయును" అని నిశ్చయించుకొని "ఈ శరీర మతి హేయమైనది. ఇది నశించిపోవునట్లు కృపజేయవలయును. దీనియందు దేవరవారు ప్రీతిఁజూపకూడదు" అని

శరణుజొచ్చిరి. అంత సర్వేశ్వరుడు "మనకు సీనియం దధికామేష యుండినను గూడ,వీరు విడువుమనిన విడువవలసినదేనా?"అని యోచించి వీరినడిగెను. దానిని జూచి వీరు ముగ్ధులై "అహా! ఇది యొకసౌశీల్యముండు విధమా? ఈవిషయమున నెవ్వరును ప్రీతిని జూపరూడదు. ప్రీతిని జూపి నేను పడిన యగచాట్లు చాలును" అని ప్రీతిప్రకర్షముచే నితరులకును నుపదేశించిరి.

(౯) కేశ్వరుడు త మ్మా లోకమునకుఁ దీసికొనిపోవుటకై ఆవేగపడు టను జూచి, ఇందులకుఁ దమవద్దనుండు విశేష మెయ్యదియో? అని పరికించి చూచిరి. తమయం దందులకుఁ దగిన హేతు వెయ్యదియును లేకుండెను. అద్వేషమును గలుగఁజేసి విశేషకటాక్షప్రసరణముచే నిచ్ఛాశక్తినిగూడ ననుగ్రహించినది పరమకారుణికుడగు పరమాత్ముఁడే యైయుండెను. అంత వీరు "ఇట్లుండగా ఇంతకుముందే న న్నిందులకై తీసికొనిపోవుటకు యుంటిరి?" అని సర్వేశ్వరుని ప్రశ్నించిరి. అందుల కాతఁడు నిరుత్తరుఁడై నిలువఁగ "అహా! ఇది యొక నిర్హేతుకనిమయీకరణ ముండు క్రమమే!" అని "తిరుమాలిరుంశోలై మలై" అను నష్టమదశకమున ననుసంధించి సంహృష్టులైరి.

(౯) తఁగవాత "తూర్ధ్వవిత్తుం పణిముకిల్" అను నవమదశకమున నర్చిరాదిగతి యధివర్ణింపఁబడినది. మొదటి తిరువాయ్మొళ్ళి మొదలుగొని క్రింది తిరువాయ్మొళ్ళివఱకును ఆళ్వార్లకు 'పరభక్తి' కలిగినది. ఈ తిరువాయ్ మొళ్ళిలో 'పరజ్ఞానాపన్న' కలిగినది. "ఇక్కడనుండి భూనసానుభవముచే సాహిత్యంఁ చాలదు, సాహిత్యగ పరమపదమునకే వెళ్ళితీరవలయును." అని సుదృఢమగు నధ్యవసాయముతోఁ గుతూహలపడుచున్న వీరిని, వీరికంటెను త్వరార్తుడగు సర్వేశ్వరుడు మూర్ధన్యులైన అతివాహికపురుషులచేయు నత్కార క్రమమును, ప్రవేశింపవలసిన పరమపదవైభవమును, నిత్యసూరులాదరించు ప్రకారములను, శ్రీదేవి (పెరియపిరాట్టి) యు, శ్రీవైకుంఠనాథుఁడు (పెరియపెరు మాళ్లు) ను ఎదురుగ నేతెంచి యాదరించునరణిని, పరమప్రాప్యులగు నిత్య సూరులనదుమ తా మానందనిర్భరులైయుండు పరిస్థితిని, సర్వమును సాహిత్యం రింపజేయఁగ నత్యుత్సాహితులై దాని నన్యాపదేశముగ నభివర్ణించుచున్నారు.

(౧౦) "అన్దమిల్ పేరిన్బ త్తడియోరోడిరున్దమై" అని నిరతిశయానంద నిర్భరులై ఆ సమూహమున నున్న పరిస్థితి, కేవలము జ్ఞానసాహిత్యాకారమాత్రమై

బాహ్యానుభవమునకు యోగ్యముగానందున మిక్కిలి యవనన్నులై, దావానల ముసఁ దగులుకొన్న మృగశాబకమువలె పరమార్తిఁబొంది, అతిదీనాతిదీనముగ నార్తనాదముజేయుచు శరణువేడిరి. అంత పరమదయార్ణవుఁడగు సర్వేశ్వరుఁడు "వీరి నిట్లు క్లేశము ననుభవింపజేసితిమిగదా!" అని వీరికంటెను తాను నిర్విణ్ణుఁడై దేవేరుల (నాయ్చ్చిమార్ల) తోఁగూడ, శ్రీగరుడవాహ (పెరియతిరువడి) నారూఢుఁడై, వీ రపేక్షించినట్లు విచ్చేసి, సేవసాదించి, వీరి ప్రకృతిసంబంధమును ఛేదించి "అన్న వావఱి చూచ్చూర్ద్దాయే" "అవావఱ్ఱి వీడుపెఱ్ఱి" అని వీరు తామే చెప్పఁదగినట్లుగ వీరివిరహతాప ముపశమింపఁజేసి, వీరి కంటె నధికముగు తనతాపముఁగూడ తీరునట్లు సంశ్లేషించెను. ఆ క్రమమును "మునియే నాన్ముగనే" అను దశమదశకమున శ్రీ 'కురుకూర్' నగరమున కలంకారభూతులగు 'శ్రీమచ్ఛఠకోపదివ్యసూరు' లు తమ పరమపదప్రాప్తిక్రమమును నిఖిల చేతనోజ్జీవనార్థము పరమకారుణికులును పరమోదారులునునై యభివర్ణించి, తాము తరించి, సంసారిచేతనుల నందఱిని తరింపఁజేసిరి.

యుష్మం జాపామహే కృష్ణకృష్ణాతత్వ మివోదితమ్।
నవనారశాఖాం యోఽద్రాక్షీత్ ద్రామిడీం బ్రహ్మసంహితామ్॥
శ్రీనగర్యాం మహావుర్యాం తామ్రపర్ణ్యుత్తరే తటే।
శ్రీధన్విశీమూలధామ్ని శఠకోపాయ మంగళమ్॥

ఆళ్వార్, ఎమ్బెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీసూక్తి సుధా సారసంగ్రహము

సమాప్తము.

శ్రీ:

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తి రు వా య్ మొ ళి

వకుళాభరణం వన్దే జగదాభరణం మునిమ్ ।
యశ్శ్రీతేరు త్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా॥

ఈ దివ్యప్రబన్ధము భూలోకమం దవతరించిన కారణము:—

మునుపొకకాలమందు కైలాసగిరిలో పార్వతికి వివాహము తటస్థించినది. అప్పుడావివాహమును జూచుటకై సమస్త దేవతలును ఋషులు నచ్చట వచ్చిరి. ఆసమయమందు దక్షిణదేశము పైకెత్తుకొని ఉత్తరదేశము క్రింద వంగిపోయినది. దానిని జూచి రుద్రుండు దీనికిఁగారణమేమని విశ్వకర్మను బిలిచి యడుగగా విశ్వకర్మ లేచి బద్ధాంజలి పుటుఁడై "ఓస్వామీ! అంగుష్ఠప్రమాణమైన యీయగస్త్యమహాముని యిచ్చట వచ్చియున్నారుగాన ఈభాగమునంగిపోయినది; వీరుదక్షిణదేశమునకు వెళ్ళినయెడల భూమిసమానమగును" అని పరిహాసముగాఁ జెప్పెను. దానికగస్త్యులవారు మిగుల కోపగించి "ఓరి! నన్ను నిష్కారణముగా పరిహసించితివిగాన నీవంశమందు బుట్టినవారు కర్మభ్రష్టులై యధములై స్వర్గమును దొంగిలించి జీవించువారై యగుదురుగాక" యనిశపించిరి. ఈమాటను విశ్వకర్మ విని "మీ మాహాత్మ్యమును జెప్పిన నన్ను నిష్కారణముగా శపించిరిగాన మీభాష నీచభాషయైపోవుగాక" యని శపించెను. దానికగస్త్యులు కోపించి "లోకములనివ్వుడే భస్మముగాఁజేసెద" నని హుంకారముజేయగా నప్పుడు బ్రహ్మాదిదేవతలందఱు భయపడి వారివద్దవచ్చి యెంత వరమిచ్చినప్పటికిన్ని వారువినకపోయిరి. అసమయమందచ్చట శ్రీయఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు వేంచేయగా వానినిజూచి యగస్త్యులవారు లేచి సాష్టాంగప్రణామముజేసి బద్ధాంజలిపుటులై నిలుచుచుండగా, వారినిజూచి సర్వేశ్వరుండు "శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన నిత్యసూరులిహలోకమం దవతరించి వేదాన్తప్రతిపాదకములైన దివ్యప్రబంధములను ద్రావిడభాష యందురచియించి యీభాషను శిష్టులుపరిగ్రహించి సర్వభాషలలోను శ్రేష్ఠమగునట్లుచేసెద" ననియనుగ్రహించి యంతర్ధానమాయెను. దానిని విని యగస్త్యులు ప్రసన్నచిత్తులై దక్షిణదిక్కుకు వచ్చిచేరిరి. తరువాత విష్వక్సేనులు సర్వేశ్వరుని నియమనముచే నమ్మాళ్వార్లై యవతరించి యీప్రబంధమునుసాదించిరి.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాళ్వార్ల ప్రభావము

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతార కారణము:—

పాండ్యదేశమందలి తామ్రపర్ణీ తీరమందున్న కురుకాపురియందు కారియార్ అనెడు తిరునామముగల యొక పరమ భాగవతులు వేంచేసి యుండిరి. వారొకప్పుడు తమదేవులైన ఉడైయనఙ్గైయారుతోఁగూడ తమశ్వశురగృహమైన తిరువాళ్ పరిశారమనెడు దివ్యదేశమునకు వేంచేసి యచ్చట కొంతకాలము నివసించి తరువాత కురుకాపురికి వేంచేయునప్పుడు తిరుక్కుఱుఙ్గుడికివచ్చి నమ్బిని డెణ్డమ్‌సమర్పించి "మాకు సన్యాసము కలుగునట్లనుగ్రహింపవలయు" నని ప్రార్థింప నమ్బివిష్వక్సేనులను బిలచి "మీరు వీరికి కుమారుఁడై యవతరించవలయు" ననియాజ్ఞాపించిరి కారియార్ కురుకాపురికి వచ్చిన తరువాత ఒకనంసారి జీవద్వారా నిష్వక్సేనులు ఉడైయనఙ్గైయార్ గర్భమందుప్రవేశించిరి.

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతారము:—

కొంతకాలము గడచినవెనుక ఉడైయనఙ్గైయార్ గర్భమందు, కలియుగాది, ౪౮ - వ దినము, ప్రమాదిసంవత్సరము, వైశాఖమాసము, శుక్ల చతుర్దశీ శుక్రవారము నిశాఖానక్షత్రము కటకలగ్నమందు నమ్మాళ్వార్లవతరించిరి. అప్పుడు కారియార్ గోదానాదులనిచ్చి మహోత్సవము జేసిరి. ప్రాకృత శిశువలె రోదనాది వికారములును స్నన్యపానాదులును లేక దినేదినే వర్ధిల్లుచు బాలసూర్యునివలె నెలుగుచున్న యాళ్వార్లను తల్లిదండ్రులుజూచి, వీరు ప్రాకృతులు కారని నిశ్చయించి పాలిన్నునిన్ పిరాన్ సన్నిధికి దీసికొనిపోయి యచ్చటనుంచుకొని తమబిడ్డయని యాదరముతో గాపాడుచుండిరి. అచ్చట తమకుముందుగానే తమరక్షణార్థమై భగవదాజ్ఞచే ననంతరించియున్న తిరువనన్దాళ్వాన్‌యొక్క అపరావతారమైన ఉఱఙ్గాప్పులియను తిరునామముగల తింత్రిణీవృక్షముక్రింద నమ్మాళ్వార్లు ౧౬ - సంవత్సరము లన్నపానాదులులేక భగవద్గుణానుసంధానము జేయుచు నేత్రములను మూసుకొని జ్ఞానముద్రగల వారై వేంచేసియుండిరి.

నమ్మాళ్వార్లను మధురకవు లాశ్రయించినది.

ఒకప్పుడు మధురకవి యాళ్వార్లు దివ్యదేశయాత్రజేయుచు తిరువయో ధ్యయందు వేంచేసియున్నప్పు డొకరాత్రి దక్షిణమందొక తేజస్సును జూచి ఏదోగ్రామమందునిప్పతిగిలి మండుచున్నదని దలంచి తిరిగియు 3-దినము లట్లనేజూచి ఇదిమంటకాదు, దివ్యతేజస్సునలెనున్నది, దీనిని బరిశీలించవల యునని యచ్చటనుంచి బయలుదేరి ప్రతి గ్రామములందును బరిశీలించుచు నాతేజస్సునే జూచుచు తిరునగరినఅకనచ్చి యనతల నాతేజస్సునుజూడగ ఇది యీనగరమందేయుండవలయునని నిశ్చయించి, అచ్చటనున్న వారిని, "ఈనగర మందేమైన విశేషము కలదా" యనియడిగిరి. వారుఆళ్వార్ల ప్రభావమును జెప్పిరి. మధురకవులు ధ్యానయోగమందున్న నమ్మాళ్వార్లను సేవించి వీరికి చెవ్వులు నేత్రములున్నవో లేవోయని సందేహించి పరీక్షార్థమై యొక్క పెద్ద జాతినెత్తి యాళ్వార్ల ముందఱపడవేసిరి. అగొప్ప ధ్వనినివిని యిదియేమని నేత్రములనుదెఱచి యాళ్వార్లుచూచిరి. తిరువాతి మధురకవులు వీరికి వాసిం ద్రియమున్నదోలేదో యని సందేహించి "నెత్తిక్కియి పీల్ శిఱియదుపి అన్దాల్ ఎత్తైతిన్రజ్ఞే కిడక్కుమ్" అనగా - చచ్చినదానిశిరదుపులో చిన్నది పుట్టినయెడల దీనినిభుజించి యొచ్చటనుండును, అని యడిగిరి. నమ్మాళ్వార్లు "అత్తైతిన్రజ్ఞేకిడక్కుమ్" అనగా - దానిని భుజించి యచ్చటనే యుండును అని సాదించిరి. మధురకవులు వీరు మహాప్రాజ్ఞులని నిశ్చయించి వారిని యాశ్రయించి యచ్చటనే క్రైంకర్యముజేయుచు వేంచేసియుండిరి.

తిరువాయ్మొళిని సాదించుటకుఁ గారణము,

అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీభూ నీళానమేతుఁడై సమస్తపరిజనపరినా రముతోఁగూడ గరుడవాహనారూఢుఁడై వచ్చి యాళ్వార్లకు సేవసాదించుగా నాశ్రితపతిని సేవించి వాని యొక్క దివ్యాత్మస్వరూప దివ్యమంగళవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాది సమస్తవైభవములనున్ను చక్కగా ననుభవించి యాయనుభవము లోచల నణగక శ్రీమూ ర్తిరూపమై బయలుదేరగా నప్పుడు మొదట ఋగ్వేదసారమైన 100 పాశురములుగల తిరువిరుత్తమునున్ను, యజుర్వేదసారమైన 87-పాశురములుగల తిరువాశిరియమునున్ను, అధర్వణ సారమైన 87-పాశురములుగల పెరియతిరువన్దాదినిన్ను ప్రసాదించి, తరు

వాత సామవేదసారమైన ౧౧౦౨-పాశురములుగల తిరువాయ్‌మొళియనెడు ఈచరమ ప్రబంధమును ప్రసాదించి సకలచేతనోజ్జీవనార్థమై వానిని మధుర కవులద్వారా లోకమందు వ్యాపింపఁజేసిరి. ఈప్రబంధమందు స్వస్వరూప పరస్వరూపోపాయ స్వరూపవిరోధి స్వరూపఫల స్వరూపములనెడి యర్థపంచకములనున్ను నిఖల వేదవేదాన్తసారార్థమైన ద్వయ మన్త్రార్థమునున్ను ప్రతిపాదించిరి. అసమయమందు వీరిమాహాత్మ్యమునిని శ్రీవైకుణ్ఠవాసులైన నిత్యసూరులును శ్వేతద్వీపవాసులును బ్రహ్మాదులునువచ్చి వారి మాహాత్మ్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడి వారివారి స్థానమునుజేరిరి. ౧౦౮, దివ్యదేశములలో 3౭-దివ్యదేశములందున్న పెరుమాళ్ళు ఆళ్వార్ల శ్రీసూక్తికి పాత్రులమైప్రసిద్ధినిబొందెదమని నిశ్చయించుకొని యాళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరుప్పళియాళ్వార్ వద్దవచ్చి సేవసాదించి వారిచే మంగళాశాసనము జేయబడిన వారై కృతార్థులై వారివారి దివ్యదేశమునకు వేంచేసిరి. ఆళ్వార్లు, ఈవిధంబున యతిమానుషవైభవముగలవారై చేతనులనుజ్జీవింపఁజేయుచు 3౪-సంవత్సరములు ఈలీలావిభూతియందు వేంచేసియుండి యాచన్ద్రార్కస్థాయిగా తమ యశస్సునున్ను తిరువాయ్‌మొళినిన్ని యిహలోకమందుంచి తిరువాత శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిరి.

తిరువాత వీరి కన్తరఙ్గ శిష్యులైన మధురకవులు వీరివిషయమై "కణ్ణి సుఱ్ఱుశిఱుత్తామ్బు" అనెడి దివ్యప్రబంధమును సాదించి యాళ్వార్లను అర్చావతారముగా ప్రతిష్ఠజేసి నిత్యోత్సవాదులను జరిపించుకొని వేంచేసియుండిరి.

వీరికి తిరునామములు—నమ్మాళ్వార్లు (మనయాళ్వార్లని పెరుమాళ్ళు యభిమానమునకు విషయభూతులు) వకుళాభరణర్ (పొలిన్దునిన్ఱపిరాన్ పాదించిన బొగడమాలను అలఙ్కారముగా ధరించినవారు) శఠకోపర్ (శఠవాయువును నిరసించినవారు) పరాఙ్కుశర్ (అఙ్కుశమువలె ప్రతివాదుల మదమును బోగొట్టువారు), మారన్ (కుద్మళులను జయించువారు) అని. వీరుయోగాభ్యాసమందు వేంచేసియున్నప్పుడు భగవన్నియమనముచే విష్వక్సేనులువేంచేసి వీరికి పంచసంస్కారములనుజేసి మన్త్రార్థములను సాదించిరి. వీరుమంగళాశాసనము జేసిన దివ్యదేశములు — (౧) తిరుమాలిరుఞ్శోలై (౨) తిరుమలై, (3) సోళసింహపురము, (౪) ఆళ్వార్ తిరునగరి, (తిరుక్కు-

రుకూర్), (౪) తిరుక్కుఱుంగుడి, (౬) వానమామలై (౭) తిరుక్కుడన్దై, (కుంభకోణము), (౮) తిరువల్లవాళ్, (౯) తిరువణ్ వణ్డూర్, (౧౦) తిరు విణ్ణగర్, (౧౧) తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్, (మఙ్గళపురమ్), (౧౨) తిరుక్కోళూర్ (౧౩) శ్రీరఙ్గమ్, (౧౪) తిరుప్పేరై, (౧౫) తిరువాఱన్విళై, (౧౬) తిరు క్కుళన్దై (పెరుఙ్గుళమ్), (౧౭) తిరువణ్ పరిశారమ్, (౧౮) తిరుచ్చెఙ్గున్ఱూర్, (౧౯) తిరుక్కడిత్తానమ్, (౨౦) తిరుప్పులియూర్, (౨౧) తిరుప్పుళ్ఱుడి, (౨౨) వరగుణమ , (౨౩) శ్రీవైకుణ్ఠమ్, (౨౪) తిరుక్కాట్కరై, (౨౫) తిరుమూழిక్కళమ్, (౨౬) తిరునావాయ్, (౨౭) తిరుక్కణ్ణపురమ్, (౨౮) తిరు మోగూర్, (౨౯) తిరువనన్త పురమ్, (౩౦) తిరువాట్టాఱు, (౩౧) తిరు ప్పేర్ నగర్, (౩౨) అప్పక్కుడత్తాళ్ ఈ 32లో, పాణ్డ్యదేశమందు (౧౭) కేరళదేశమందు (౧౩), చోళదేశమందు (౪), తుణ్డీరమందు (౧) ఉత్తరదేశ మందు (౧).

వీరి తిరునక్షత్ర తనియన్

వృషభే తు విశాఖాయాం కురుకాపురికారిజమ్।
పాణ్డ్యదేశే కలేరాదా శఠారిం సైన్యపం భజే॥
శ్రీవిష్ణునదినో త్తరేఽహని కలౌ వర్షే ప్రమాథ్యాహ్వయే
మాసే మాధవనామ్ని భార్గవదినే ఋక్షే విశాఖాభిధే।
లగ్నే శుద్ధచతుర్దశీతిథియుతే శ్రీమత్కుళీరేఽపి చ
శ్రీత్యాం ప్రాదురభూత్పరాఙ్కుశకవిర్భాగ్యోదయేఽస్మాదృశామ్॥

తనియన్

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥

వాళ్ళ తిరునామమ్

అనతిరువిరు త్తెమ్నూఱుమరుళినార్ వాళ్గియే
ఆశిరియమేళ్ పాట్టళి తపిరాళ్ నాళ్గియే
ఈనమిలన్దాదియెణ్బ త్తేళ్గిన్ఱార్ వాళ్గియే
ఇలగుతిరువాయ్ మొళ్గి యూఱుతొరునూ ఱ్ఱన్దణ్బరెళ్ళార్ వాళ్గియే
వానవరియుమ్మామాడక్కుర్గై మన్నార్ వాళ్గియే
వైగాశివిశాక త్తిల్ వన్దిత్తార్ వాళ్గియే
శేనై యర్కోనవతారమ్ శెయ్దవళ్ళల్ వాళ్గియే
తిరుక్కుర్గై చ్చడకోప తిరువడికళ్ వాళ్గియే.

మేదినియిల్ వైగాశివిశాగత్తోన్ వాళ్గియే
వేదత్తై చ్చెన్దమిళ్గాల్ విరిత్తురైత్తార్ వాళ్గియే
ఆదిగురువాయమ్బువియిలవతరిత్తార్ వాళ్గియే
అనవరతమ్ శేనై యర్కోనడిపోఱ్ వోర్ వాళ్గియే
నాదనుక్కు నాలాయిరమురైత్తార్ వాళ్గియే
నన్మదురకవివణబ్గుమ్నావీఱ్ వాళ్గియే
మాదవప్పాత్తానుకై యూయ్యవళ్ న్దరుళ్పెఱ్ వాళ్గియే
మగిళ్మాఱ శేడకోప వైయగ త్తిల్ వాళ్గియే

నమ్మాళ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

నమ్మాళ్వార్ వైభవము

సంపూర్ణము.

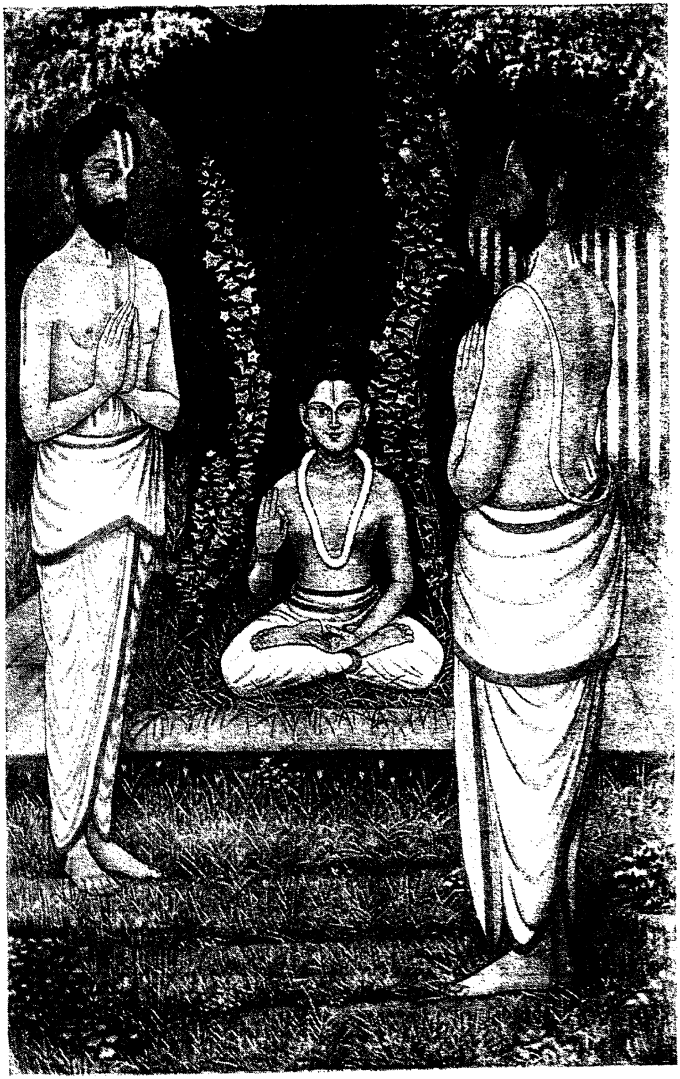

శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం
తామ్రపర్ణ్యుత్తరే తటే ।
శ్రీతి స్త్రిణీమూలధామ్నే
శఠకోపాయ మంగళం ॥

వాముచేత, తదితరాణి - అంతకంటె వేఱువిషయములను, తృణాయ - గడ్డివలెతుచ్ఛమునై, మేనే - తలంచిరో, అస్మద్గురోః - మనకాచార్యులై, భగవతః - జ్ఞానపూర్తిగలవారై, దయైక సింధోః - (అశ్రితులవిషయమందు) కృపాసముద్రమైన (కృపాపూర్ణులైన), అస్యదాశ్రితజస్య - ఇట్టివై భవములగల ఉడైయవర్లయొక్క, చరణౌ - తిరువడికళ్ళను, శరణమ్ - ఉపాయముగా, ప్రపద్యే - పొందుచున్నాను.

తా॥ అసారములైన దేవతాంతర విషయాసక్తములను వదలి నిరతిశయభోగ్యమైన శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదముల ననవరతమధ్యానించుచున్న చరమదయాళువైన మహాప్రభావముగల ఉడైయవర్లయొక్క తిరువడికళ్ళనే నేనుసకల పురుషార్థములకు నుపాయముగా నాశ్రయించితినని.

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

అ॥ మాతా - తల్లివలెప్రియమునిచ్చునట్టిదియు, పితా - తండ్రివలెహితమునిచ్చునట్టిదియు, యువతయః - స్త్రీలవలెయానన్దజనకమును, తనయాః - పుత్రులవలెరక్షకమును, విభూతిః - ఐశ్వర్యమువలెనై భవజనకమును, సర్వమ్ - తక్కిన పురుషార్థములన్నియు, నియమేన - సర్వకాలములయందును, మదన్వయానామ్ - మనకులమందు బుట్టినవారికి, యదేవ - ఏనమ్మాళ్వార్లయొక్క శ్రీపాదమైయున్నదో, నః - మనకు, ఆద్యస్య - మొదటినుండి పరంపరగావచ్చుచున్న, కుల పతేః - కులగురువై ననమ్మాళ్వార్లయొక్క, వకుళాభిరామమ్ - బొగడపువ్వులచేశోభిల్లుచున్న, శ్రీమత్ - అతిసుందరమై, తత్ - అట్టినిరతిశయభోగ్యమైన, అఙ్ఘ్రియుగళమ్ - శ్రీపాదద్వన్వమును, మూర్ధ్నా - శిరస్సుచేత, ప్రణమామి - సేవించుచున్నాను.

తా॥ వకులము మనసంబంధులకును సకలవిధసుఖములనిచ్చుచున్న నమ్మాళ్వార్లయొక్క పరమప్రాప్యమైన తిరువడినే నాశ్రయించుచున్నానని.

భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసార కులశేఖరయోగివాహాన్ ।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్
శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

అ॥ భూతమ్ - పూదత్తాళ్వార్లనున్ను, సరశ్చ - పొయ్గైయాళ్వార్లనున్ను మహదాహ్వయ భట్టనాథ శ్రీభక్తిసార కులశేఖరయోగివాహాన్ పేయాళ్వార్లు పెరియాళ్వార్లు తిరుమళిశైయాళ్వార్లు కులశేఖరాళ్వార్లు తిరుప్పాణాళ్వార్లు (వీరినిన్ను), భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్, తొణ్డరడిప్పొడియాళ్వార్లు తిరుమళైయాళ్వార్లు పూజ్యులైన ఉడైయవర్లు (వీరినిన్ను), శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిమ్ - కైఙ్కర్యశ్రీగలనమ్మాళ్వార్లనున్ను, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, ప్రణతోఽస్మి - నమస్కరించినవాఁడనై, అస్మి - అగుచున్నాను.

తా॥ పొయ్గైయార్ పూదత్తార్ పేయార్ తిరుమళిశైప్పిరాన్ కులశేఖరప్పెరుమాళ్ భట్టర్పిరాన్ తొణ్డరడిప్పొడి తిరుప్పాణన్ కలియన్ ఉడైయవర్లు వీరిని తమకవయవములుగాగల నమ్మాళ్వార్ల నాశ్రయించుచున్నానని.

శ్రీ:

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరువాయ్ మొళి తనియన్

నాథమునులు సాదించినది.

భక్తామృతం విశ్వజనానుమోదనం
సర్వార్థదం శ్రీశఠగోపవాఙ్మయమ్ ।
సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమం
నమామ్యహం ద్రావిడవేదసాగరమ్ ॥

ఆ॥ భక్తామృతమ్ - భక్తులైన శ్రీవైష్ణవులకు (దేవతలకు), అమృతమువలె భోగ్యమైనదియు (అమృతమునిచ్చునట్టిదియు), విశ్వజనానుమోదనమ్ - సమస్తజనులకును (శ్రవణము చేత) (దర్శనము చేతను) ఆనన్దజనకమైనదియు, సర్వార్థదమ్ - సకలపురుషార్థములను (రహస్యార్థములను) ఇచ్చునట్టిదియు, సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమమ్ - వెయ్యిశాఖలుగలసామవేదమునొక్క - సారమైన ఛాన్దోగ్యోపనిషదర్థమును (ప్రతిపాదించునట్టిదియు (అనేకశాఖలుగలచన్దనవృక్షములయొక్క - ఆగమమును తన సమీపమందుగలదియు) వైన, శ్రీశఠకోపవాఙ్మయమ్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క - శ్రీసూక్తిరూపమై, ద్రావిడవేదసాగరమ్ - ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్‌మొళియనెడి సముద్రమును, అహమ్ - నేను, నమామి - నమస్కరించుచున్నాను.

శా॥ భక్తులకు సకలాభీష్టప్రదమై స్వయంభోగ్యమై, వినువప్పుడానన్దజనకమై సామవేద సారార్థప్రతిపాదకమైన తిరువాయ్‌మొళిని నేను నమస్కరించుచున్నానని.

ఈశ్వరమునులు సాదించినది.

తిరువళుదినాడెన్నుమ్ తేశకురుగూరెన్నుమ్*
మరువినియవణ్ పొరున లెన్నుమ్*__అరుమ్పొరుళ్
శన్దాదిశెయ్దానడియినైయే యెప్పొళుదుమ్*
శిన్దియాయ్ నెన్జే తెళిన్దు ॥

అ॥ తిరువళుదినాడెన్నుమ్ - తిరువళుదియనెడు దేశమనియు, తేశకురుగూరెన్నుమ్ - స్పృహణీయమైన తిరునగరియనియు, మరువినియ - ఆళవడుటల్లుభోగ్యమై, వణ్ - సుందరమైన, పొరున లెన్నుమ్ - తామ్రవర్ణమనియు, (అనుసంధించి), అరుమ్పొరుళ్ - దుర్లభమైన వేదార్థములను, అన్దాదిశెయ్దాన్ - అన్తాదిగా పాదించిన నమ్మాళ్వార్లయొక్క, అడియినైయే - శ్రీపాదద్వన్ద్వములనే, ఎప్పొళుదుమ్ - సర్వకాలమును, నెన్జే - ఓమనసా ! తెళిన్దు - విర్మలమైయుండి, శిన్దియాయ్ - ధ్యానించుము.

తా॥ ఓమనసా! తిరువాయ్‌మొళిని పాడించిన నమ్మళ్వార్లయొక్క తిరువడికళ్ళనున్న వారితో సంబంధించిన దేశగ్రామనదులనున్ననుసంధించుమాయని.

శొట్టెనమ్బులు పాడించినది.

మనత్తాలుమ్‌వాయాలుమ్ వణ్ కురుగూర్ పేణుమ్*
ఇనత్తారై యల్లాదిజైక్కిన్*__తనత్తాలుమ్
ఏదుమ్‌కుజైవిలేనెన్ద్రై కడగోవిన్*
పాదమ్‌నిన్ యామ్‌ఉజైయప్ పుగుమ్॥

అ॥ మనత్తాలుమ్ - మనస్సుచేతను, వాయాలుమ్ - వాక్కుచేతను, వణ్ కురుగూర్ - సుందరమైనతిరునగరిని, పేణుమ్ - ఆశించుచున్న (స్తోత్రముచేయుచున్న) శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ఇనత్తారైయల్లాదు - సమూహమందున్న వారినితప్ప, ఇన్‌ఱైక్కిన్ - ఆశ్రయించను తనత్తాలుమ్ - సంపత్తుచేతను, ఏదుమ్‌కుజైవు ఇలేన్ - ఏవిధమైన కొఱతయుంగలవాఁడనుకాను. ఎన్ద్రై - నాస్వామియైన, కడగోవిన్ - నమ్మళ్వార్లయొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళు, యామ్ ఉజైయ - మాయొక్క, పుగుమ్ - ఆశ్రయము,

తా॥ నమ్మళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరువగరిని స్తోత్రముచేయనివారిని నేమ స్తోత్రము చేయము. నమ్మళ్వార్ల తిరువడికళ్ళనాశ్రయించిన మనకేవిధకొఱతయు లేదని.

ఆనన్దాళ్వాను పాడించినది.

ఏయ్న్ద పెరుమ్‌కీర్తి యిరామానుశమునిదన్*
వాయ్న్దమలర్ పాదమ్‌వణఙ్గుకిన్ఱేన్*__ఆయ్న్ద పెరుమ్
శీరార్ కడగోపన్ శెన్దమిళ్ వేదమ్‌తరిక్కుమ్*
పేరాదవుళ్ళమ్ పెఱుమ్॥

అ॥ ఆయ్న్ద - దోషరహితమైన, పెరుమ్‌కీర్ - గొప్పకల్యాణగుణములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమై, శెమ్ - సుందరమైన (నులభమైన), వేదమ్ - తిరువాయ్‌మొళియెడువేదమును, తిరిక్కుమ్ - ధరించుటకొఱకు, శీరార్ - చాంచల్యములేని, ఉళ్ళమ్ - మనస్సును, పెఱు - లభించుటకై, ఏయ్న్ద - అనురూపమైన, పెరుమ్‌కీర్తి - గొప్పకీర్తిగల, ఇరామానుశమునిదన్ - ఉడయవర్లయొక్క, వాయ్న్ద - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, వణఙ్గుగిన్ఱేన్ - ఆశ్రయించుచున్నాను

తా॥ హేయప్రత్యనీకసకల కల్యాణగుణాకరులైన నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్‌మొళి నాహృదయమందు స్థిరముగాండునట్లు, వారికర్త్యస్వతంత్ర్యులై [illegible]ఖ్యాతవైభవములగల ఉడయవర్లయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించితినని.

భట్టరు సాదించినది.

వాళ్‌తిగళుమ్‌శోలై మదిళరజర్ వణ్‌పుగళ్‌మేల్*
ఆళ్‌తలమిళ్‌మలైగళాయిరముమ్*—ఈన్న
ముదల్ తాయ్‌శడగోపన్ మొయ్‌మ్బాల్ వళర్ త్త*
ఇదత్తాయిరామానుశన్ ॥

అ॥ వాన్ - ఆకాశమందు, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోలై - తోపులనున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్నగల, అరజర్ - శ్రీరంగమందుబవ్వళించినరంగనాథునియొక్క. వణ్‌పుగళ్ మేల్ - సుందరమైనకల్యాణగుణములమీద, ఆళ్ వ్యాపించియున్న, తమిళ్ మలైగళ్ - ద్రావిడవేదములైన, ఆయిరముమ్ - వెయ్యిపాశురములనున్న, ఈన్న - కన్నిన, ముదల్ తాయ్ - మొదటితల్లి, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, మొయ్‌మ్బాల్ - (తమ) సామర్థ్యముచేత, వళర్ త్త - వృద్ధిజేసిన, ఇదత్తాయ్ - హితమైనతల్లి, ఇరామానుశన్ - ఉడయవర్లు.

తా॥ తిరువాయ్‌మొళిని ప్రసాదించినవారు నమ్మాళ్వార్లు దానిని లోకమందు వ్యాపింపఁ జేసివృద్ధిజేసినవారు ఉడయవర్లని.

మిక్కనిశైనిలైయుమ్ మెయ్యానువినైనిలైయుమ్*
తక్కనెఱియుమ్ తగైయాగి—తొక్కియలుమ్*
ఊళ్‌వినైయుమ్‌వాళ్‌వినైయుమ్ ఓదుమ్‌కురుగైయర్‌కోన్*
యాళ్‌వనిశై వేదత్తియల్॥

అ॥ మిక్క - గొప్పదైన, ఇశై - సర్వేశ్వరునియొక్క, నిలైయుమ్ - స్థితినిన్ని (పర త్వమునున్ను), మెయ్యానుమ్ - నాశములేని (నిత్యమైన), ఉయిర్ - జీవులయొక్క, నిలైయుమ్ - స్థితినిన్ని (పారతన్త్ర్యమునున్ను), తక్క - అనురూపమైన, నెఱియుమ్ - ఉపాయమునున్ను (శ్రీమన్నారాయణచరణమునున్ను), తగైయాగి - ప్రతిబన్ధకమై, తొక్క - చేరి ఇయలుమ్ వర్తించుచున్న, ఊళ్ - ఆనాదియైన, వినైయుమ్ - (అవిద్యాది) కర్మములనున్ను, వాళ్ వినైయుమ్ - పరమపురుషార్థమైన బ్రహ్మానందమునున్ను, కురుగైయర్ - కురుకాపురియందున్న వారికి, కోన్ - స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లుసాదించినదై, యాళ్‌వన్ - వీరియొక్క, ఇశై - గానమువంటి గానముగల, వేదత్తు - సామవేదమునొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల (సామవేదార్థప్రతిపాదక మైన) తిరువాయ్‌మొళి, ఓదుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్నది.

తా॥ ఈ తిరువాయ్‌మొళిప్రబన్ధమందు, స్వస్వరూపపరస్వరూపోపాయస్వరూపవిరోధి స్వరూపఫలస్వరూపముల నెడియర్థపఞ్చకము ప్రతిపాదింపబడుచున్నదని.

తనియన్ సంపూర్ణము.

పత్న్యశ్శ్రీయఃప్రసాదేన ప్రాప్తసార్వజ్ఞ్యసంపదమ్ ।
ప్రపన్నజనకూటస్థం ప్రపద్యే శ్రీపరాఙ్కుశమ్ ॥

తిరువాయ్‌మొళి సారసఙ్గ్రహము

అఖిలజగద్ధితానుశాసనమైన వేదమందును, తదుపబృంహణములైన స్మృతీతిహాసపురాణములయందును ప్రసిద్ధమై, శ్రీయఃపతియొక్క సర్వస్వమై, చేతనులకాపద్బన్ధమై, ఉపాయోపేయములను ప్రతిపాదించుటచే "ద్వయమ్" అని తిరునామముగలదైన వాక్యద్వయమందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన పది ౧౦. అర్థములను, ఆపారుషేయోపనిషత్తైన తిరువాయ్‌మొళి-పది ౧౦ పత్తులచేఁ బ్రతిపాదింపఁబడుచున్నవని పూర్వాచార్యులు నిర్ణయించురు—అదెట్లనగా—౧ - వ, పత్తులో, "మలర్మగళ్ విరుమ్బుమ్ నమరుమ్ పెఱుమడిగళ్" "మలరాళ్ మైన్దన్" "తిరుమామగళారాళ్ తనికేళ్వన్" "తిరువిన్ మణాళన్" "పూమగళార్ తనికేళ్వన్" మైన్దనైమలరాళ్ మణవాళనై" ఇత్యాదివాక్యములచే శ్రీయఃపతిత్వమును, ౨ - వ, పత్తులో, "ఎమ్బెరుమాన్నారణఱ్కు" "ఎమ్బిరానెమ్మాన్ నారాయణనాళే" "నారణన్ ముఴువేళ్ములగుమ్ణాదన్" ఇత్యాది వాక్యములచే నారాయణత్వమును, ౩ - వ, పత్తులో, "నాఙ్మలరామరిత్తామరై" "ఆఙ్గదిరడియన్" "ఆవన్ పాలపడియమ్" "తేర్‌కడవియ పెరుమాన్‌కనైకళల్" "మూవుల గుమ్‌లోళుదేత్తుమ్‌కిరడి" ఇత్యాదివాక్యములచే సర్వలోకశరణ్యమైన చరణారవిన్దమును, ౪ - వ, పత్తులో, "వల్వినైతీర్‌క్కుమ్‌కణ్" "తొల్‌వినైతీర" "వెయ్యనోయ్‌గళ్ ముళుదుమ్ వియన్ఞాలత్తువీయ" "వేఱ్ఱైవాయెల్లామ్‌విడుత్తు కూట్టరియతియవడిక్కళ్ కూట్టినై" ఇత్యాదివాక్యములచే అనిష్టనివృత్తిపూర్వకేష్టప్రాప్తి లక్షణమైన ప్రాపకత్వమును, ౫ - వ, పత్తులో, "తమియేనఱ్కరుళాయ్" "ఆరెనక్కు నిన్నాదమే శరణాగ తన్దొళిన్దాయ్" "ఉన్నాలల్లాల్" "నమ్బెరుమానడి మేల్ శేమఙ్గళ్" "నాడొఱుమేగశిన్దైయనాయ్" ఇత్యాదివాక్యములచే ప్రార్థనాగర్భవిస్రమ్భమును, ౬ - వ, పత్తులో, "అడియైశెయ్‌వాన్ తిరుమాలుక్కు" "ఒశివిన్దవొణ్‌మలరాళ్ కొళునన్" "ఎన్ తిరుమార్వఱ్కు" "తొల తిరుమామగళోడు" ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యసంబన్ధమును, ౭ - వ, పత్తులో, "కన్ను లేయముదే" "కొడియేన్ పరుగిన్ను ముదే" "ఇవ్వేళ్ములనైయిన్బమ్పయక్కు" ఇత్యాదివాక్యములచే నిరతిశయభోగ్యత్వమును, ౮ - వ, పత్తులో, "పెరియవమ్మన్" "విణపర్ కోనే" "మూవులగాళి" "మూవులగుమ్‌కుమ్‌నాదన్" ఇత్యాదివాక్యములచే స్వామిత్వమును, ౯ - వ, పత్తులో, "నిన్ తిరువరఙుమ్ పఙ్గయత్తాళ్ తిరువరఙుమ్ కొణ్డునిన్ తోయిల్ శీయత్తు" "నిన్ తీర్ త్తవడిమైక్కుఴ్ శ్రీవల్ శెయ్దు" "ఉన్ అరవిన్ పరియణైమేల్ పళ్ళి" ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యకైఙ్కర్యమును, ౧౦ - వ, పత్తులో, "తుయర్ కెడుమ్‌కడిదు" "కెడుమిడరాయవెల్లామ్" "ఎళుమైయుమేదమ్‌కారా" "ఇప్పిఱప్పఱుక్కుమ్" "అన్దిత్తోళుమ్‌శోల్" "ఆవావెన్ఱు వీడుపెఱ్ఱు" ఇత్యాదివాక్యములచే కైఙ్కర్య ప్రతిబన్ధక నిశ్శేష నిబర్హణములు ప్రతిపాదింపఁబడినవి.

ఈపదియర్థములను శ్రీవైష్ణవులకు నిత్యానుసన్ధేయములై యుండును.

తిరువాయ్‌మొళి సారసఙ్గ్రహము

సమ్పూర్ణము.

శ్రీ:

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి

ప్రతిపదటీకా తాత్పర్య సహితము

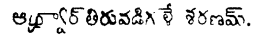

౧-వ పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్ మొళి.

‡‡ ఉయర్వఱ ఉయర్ నలముడై యవన్ యవనన్ *
మయర్వఱ మదినలమరుళినన్ యవనవన్ *
అయర్వఱుమమరర్ గళదిపతి యవనవన్ *
తుయరఱుశుడరడి తొళుదెళ్ళనే.

అర్థము—ఉయర్వు *(శ్రమము, అఱ - లేకుండునట్లు. ఉయర్ - సర్వోత్కృష్టమైన, నలమ్ - ఆనందము, ఉడైయవన్ - కలవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, మయర్వు - అజ్ఞానము, అఱ - పోవునట్లు, మదినలమ్ - భక్తిరూపజ్ఞానమును, అరుళినన్ - కృపచేసినవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, అయర్వు - మరుపు, అఱుమ్ - లేని, అమరర్ గళ్ - నిత్యసూరులకు అధిపతి - స్వామి, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడుసైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తుయర్ - (ఆశ్రితుల)దుఃఖమును, అఱు - పోగొట్టిడి, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, అడి - శ్రీపాదమును, ఎన్ మనత్తే - నామనసా! తొళుము - ఆశ్రయించి, ఎళుము - ఉజ్జీవించుమా.

తాత్పర్యము.—తపస్సు మొదలుగాగలశ్రమలేకయే స్వతస్సిద్ధమై తనతో సాటిలేని మితిలేని ఆనందముగలవాడును, నాయొక్క ఆజ్ఞానాన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానములు నశించునట్లు, తనయందుభక్తిరూపమైనభక్తిని నాకు నిర్హేతుకముగాగృపచేసినవాడును, మరువులేక నిత్యసిద్ధమైయుండునట్టి పరమాత్మజ్ఞానముగల నిత్యసూరులకు స్వామియుసైన శ్రీయఃపతియొక్క భక్తులదుఃఖములను బోగొట్టిడి తేజోరూపమునైన శ్రీపాదములను ఓ నామనసా! ఆశ్రయించి ఉజ్జీవింపుమా యని.—ఈపాట్టునే ఆళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని గుణవిభూత్యాదులననుభవించిరి.

(అర్థాన్తరము)* ఇతరాతిశయము.

మననగమలమఱ మలర్మిశై యెఴ్‌ దరుమ్*
మననుణర్‌వళివిల్ పొఱియుణర్‌వై యిల్*
ఇనమణర్ ముళ్ళుల మెదిర్ నిగళ్ కళ్‌వినుమ్*
ఇనవిల నెనయిర్ మిగునరై యిలనే.

ఆ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - రాగద్వేషాదిదోషములు, అఱ - పోగా పోగా, మలర్ - వికసించి. మిశై - పైపైన. ఎళ్‌ - వృద్ధిపొందెడి. మననుణర్వు - మానసజ్ఞానముచేత, వళివిలక్ - పరిచ్ఛేదింపుటకు సాధ్యుడును, పొఱి - చక్షురాదిబాహ్యేంద్రియజన్యంబైన, ఉణర్వు - జ్ఞానముచే, (తెలిసికొనదగిన) అనై - అట్టిభౌతికపదార్థములచే, ఇలక్ - కానివాడును, ఎదిర్ - భవిష్యత్కాలమందును, నిగళ్ - వర్తమానకాలమునందును, కళ్‌వినుమ్ - భూతకాలమందును, ఇనవిలక్ - తనతోసాటిలేనివాడును, మిగునరైయిలక్ - తనకధికుండులేనివాడును, ముళ్ళు - సంపూర్ణంబైన, ఉణర్ - జ్ఞానస్వరూపుండును, నలమ్ - ఆనందస్వరూపుండునైన, ఇనవ - ఇట్టిసర్వేశ్వరుడు, ఎనయిర్ - నాకుప్రాణభూతుడు.

కా॥ విషయాసక్తిచే గలిగిన మనస్సునందలి రాగద్వేషాదులు యోగాభ్యాసముచే నశించినచోఁ క్రమముగా వికసించి నిర్మలమై వృద్ధిపొందెడి జ్ఞానముచే తెలిసికొనదగిన జీవుఁడు వంటివాఁడుకానివాఁడును, పాషాణాదులవలె చక్షురాదీంద్రియములకగోచరుండును, భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములందును తనకసమానుండును అధికుండునులేనివాఁడును, పరిపూర్ణజ్ఞానానందస్వరూపుండునైన అట్టిసర్వేశ్వరుఁడే నాకంతరాత్మయని - ఈపాట్టుచే వెనుక ఆనుసంధించిన గుణాదులకాశ్రయమైన భగవత్స్వరూపమునుభవించిరి.

ఇలనదు పుడై యనిదెన నినై వరియవ్*
నిలనిడై విశుమ్బిడై యురువిన నరువినవ్*
పులనొదు పులనల నొళివిలక్ పరన్ద*
అన్నలనుడై యొరువనై నణుగినమ్ నామే. 3

ఆ॥ అదు - అచూర్ణపదార్థము, ఇలక్ - కలవాడుగాఁడు. ఇదు - ఈపన్నిహితపదార్థము, ఉడైయవక్ - కలవాడు, ఎన - అని, నినైవరియవక్ - తలంపఁటకశక్యుఁడును, నిలనిడై - భూమియందును, విశుమ్బిడై - ఆకసమందును, (ఉన్న), ఉరువినక్ - స్థూలవస్తువుగలవాఁడును, అరువినక్ - సూక్ష్మవస్తువులవాఁడును, పులక్ - ప్రత్యక్షవస్తువులయందు, ఒదు - ప్రవేశించియున్న వాఁడును, పులనలక్ - అప్రత్యక్షవస్తువులందలి దోషములేనివాఁడు, ఒళివిలక్ - ఒకపదార్థమున్ను విడువకుండునట్లు, పరన్ద - వ్యాపించియున్న వాఁడును, అన్నలనుడై - ఆకల్యాణగుణములుగలవాఁడునైన, ఒరువనై అద్వితీయుఁడైన సర్వేశ్వరుని, నామ్ - మనము, నణుగినమ్ - పొందితిమి,

కా॥ ఒకవస్తువును ద్వేషించి ఈవస్తువు గలవాఁడుగాఁడనియన్నను, మరియొకప్రస్తువుగలవాఁడన్నచోఁదదితరవస్తువులుగలవాఁడుగాఁడవి తోఁచుటచేతనున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వా

శ్వర్యములలో లోపమే లేచునుగాన ఇట్లు తలఁచగ భూమ్యంతరిక్షములందలి సర్వస్థూల సూక్ష్మవస్తువులుగలవాఁడని చెప్పదగినవాఁడై తనచేసృజింపఁబడిన ప్రత్యేకాదిసర్వవస్తువుల యందుఁబ్రవేశించి అంతటవ్యాపించియున్న వాఁడైనను, అవస్తువులందలి దోషములు అంటని వాఁడై, సమస్తకల్యాణగుణాకరుండై, అద్వితీయుండైన సర్వేశ్వరుని మనము పొందితిమని— ఈపాట్లునందు ఆట్టి భగవంతుని లీలావిభూతియోగమునుగీర్తించిరి. ౩

నామవ నివనువ నవళివ భువళివళ్*
తామవ రివరువ రదువిదు పుదువెదు*
వీమువై యివై యువై యవై నల నీఁజువై*
ఆమువై యీ యవై యీయ్ నిన్ఱ వవరే. ౪

ఆ॥ నామ్ - మనమున్న, అవళ్ - (తమకు) దూరస్థుఁడును, ఇవన్ - సమీపించిన వాఁడును, ఉవళ్ - నడుమనున్న వాఁడును, అవళ్ - దూరమందలి స్త్రీయును. ఇవళ్ -సమీప మందలి స్త్రీయును, ఉవళ్ - మధ్యమందలిస్త్రీయును, ఎవళ్ - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగిన స్త్రీయును, తామ్ - పూజ్యులున్న, అవర్ - (వారిలో) దూరస్థులును, ఇవర్ - సమీపస్థులును, ఉవర్ - మధ్యస్థులును, అదు - నపుంసకమైనదూరస్థవస్తువును, ఇదు-అందలిసమీపస్థవస్తువును, ఉదు - మధ్యస్థవస్తువును, ఎదు - ఏదియనిప్రశ్నఁజేయఁదగినవస్తువును, వీమువై - నశ్వరములై, ఇవై - అందలినన్ని హితవస్తువులును, ఉవై - మధ్యస్థవస్తువును, అవై -దూరస్థవస్తువులను, నలమ్‌తీఁజువై - మంచిచెడ్డవస్తువులను, ఆమువై - పుట్టపోయెడివస్తువులును, ఆయ్‌నిన్ఱ - అయియున్న టుపంటివారు, అవర్ - అట్టిశేషియఃపతియే.

శా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలమందలి మంచిచెడ్డవై నిత్యానిత్యములై దూరసమీప మధ్యనిర్దేశయోగ్యమున్న ఆయావస్తువులకు వాచకములైన స్త్రీపున్న పుంసకాది సర్వశబ్దములచేతను బ్రతిపాద్యుఁడు ఆశ్రితఃపతియే యని— ఈపాట్లున అలీలావిభూతియొక్క స్వరూపము భగవదధీనమని సాయించుచున్నారు. ౪

అవరవర్ తమదమ దతివతి వగై వగై*
అవరవ రిత్తెయవ రెనవడి యడైవర్‌గళ్*
అవరవ రిత్తెయవర్ కుత్తెవిల రిత్తెయవర్*
అవరవర్ విదివళియడై య నిన్ఱవరే. ౫

ఆ॥ ఆవరవర్ - వారువారు, తమనమదు - తమతమయొక్క, అతివతి - జ్ఞానభేదములఁ గలిగిన, నగ్తివగై - ప్రకారభేదములచెల, ఆవరవర్ - ఆయాబ్రహ్మాదులు, ఇత్తెయవర్ -నాథులు, ఎన - అనితలంచి, అడి - (వారి) పాదములను, అడైవర్‌గళ్ - పొందుదురు. అవరవర్ - ఆయా, - ఇత్తెయవర్ - నాథులుగాసెంచఁబడ్డ బ్రహ్మాదులు, కుత్తఁఉలర్ - భక్తులకుక్షిష్టము లిచ్చుటయందు) తక్కువలేనివారైయున్నారు (దానికికారణము) ఇత్తెయవర్ -స్వామియైనశ్రీయఃపతి

పతి ఆదరవర్ - వారివారి, విదివళి - కర్మానుగుణముగాను, ఆడైయ-ఫలములనుపొందుటకును, నిన్ఱనర్ - (ఆయాదేవతలకు) అంతర్యామియైయున్నారు.

తా॥ రాజసతామసాదిగుణ ప్రాబల్యముచేఁ దమతమ బుద్ధికిఁతోచినట్లు బ్రహ్మను గొందఁ గును, రుద్రుని గొందరు ఇంద్రాదిదేవతలను గొందరును బరదేవతలఁగానెంచి వారిపాదముల నాశ్రయించుచున్నారు; ఆయాబ్రహ్మాదిదేవతలును అట్టి తమతమ భక్తులకు సర్వాభీష్టములను బూర్ణముగా నిచ్చుచున్నారు. ఆబ్రహ్మాదులకిట్టిశక్తి కారణము - సర్వాన్తర్యామియైన శ్రియఃపతి ఆయాచేతనులకు వారివారికర్మానుగుణముగా శాస్త్రోక్తంబులైనయభీష్టఫలములనిచ్చుటకై బ్రహ్మాద్యన్తర్యామిగానుండి యిచ్చుటయేయని - ఈపాట్టున జగత్తుయొక్క స్థితిన్ని యీ పర మాశ్చర్యమని సాయించినారు.

నిన్ఱ నిరున్ఱనర్ కిడన్ఱనర్ తిరిన్ఱనర్*
నిన్ఱిల నిరున్ఱిలర్ కిడన్ఱిలర్ తిరిన్ఱిలర్*
ఎన్ఱుమో రియల్వినై నెనన్నైవ రియవర్*
ఎన్ఱుమో రియల్వోదు నిన్ఱవెన్ తిడరే. ౬

ఆ॥ నిన్ఱనర్ - (లోకమందు సకలప్రాణులున్ను) నిలుచుటకుఁ గారణభూతులును, ఇరున్ఱ వర్ - కూర్చుండుటకుఁగారణభూతులును, కిడన్ఱనర్ - పండుకొనుటకాధారభూతులును, తిరిన్ఱనర్ - సంచరించుటకు నిర్వాహకులును, నిన్ఱిలర్ - నిలవకుండుటకాధారభూతులును, ఇరు న్ఱిలర్-కూర్చుకొనకయుండుట కాధారభూతులును, కిడన్ఱిలర్ - పండుకొనకయుండుటకుఁ గారణ భూతులును, తిరిన్ఱిలర్-సంచారములేకుండుటకుఁ గారణభూతులును, ఎన్ఱుమ్-ఎల్లప్పుడును, ఓరియ ల్వినరెన - ఒక్కమాత్రపు స్వభావముగలవారని, నినైవరియవర్, తలఁచుటకశక్యులై యున్న వారును, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వోదు - (ఈలాటివాఁడని నిర్ణయించుట కశక్యమైన) ఒకస్వభావముతో, నిన్ఱ - కూడుకొనియున్న వారునైన శ్రియఃపతియే, ఎన్ - నాయొక్క, తిడర్ - వేదప్రమాణముచే సిద్ధమైనస్వామి.

తా॥ లోకములందలి సమస్తప్రాణులయొక్క స్థితి గతి శయనాది సకలప్రవృత్తులకున్ను స్థితిగతి శయనాద్యభావపరాపమలైన సకలనివృత్తులకున్ను కారణభూతుఁడై, ఈలాటి స్వభావము గలవాఁడని తలంచుట కశక్యుండై, మితిమించిన స్వభావముగలవాఁడైయున్న యాశ్రియఃపతియే- నిత్యనిర్దుష్టమై అపౌరుషేయమైన వేదప్రమాణసిద్ధుండైన నాయొక్క-స్వామియని - ఈపాట్టు యందు జగత్తుయొక్క ప్రవృత్తి నివృత్తులకు సర్వేశ్వరుండే కారణభూతుండని చెప్పబడినది.

తిడవిశుమ్బెరివళినీర్ నిలమిశైమిశై*
పడర్పొరుళ్ ముళ్ వదుమాయనై యవైదొఱుమ్*
ఉడన్మిశై యుయిరెన క్కరన్దిఱు మ్బరన్దుళ్ళ-*
శుడర్ మిగు శురుదియు ళివై యుణ్ణ శొరనే. ౮

అ॥ పాశ్ - ముళువసుమ్ - వస్తువులన్నిటినిన్ని, ఆయ్ - సృజించి, అవైయవైతోఱుమ్ - ఆయావస్తువులన్నిటిలో, ఉడన్మిశై - శరీరమందు, ఉయిరెన - జీవునివలె, కరన్ద - మఱిగినవాడై, ఎఙ్గుమ్ - వస్తువులన్నిటిలో వ్యాపించినవాడై, శుడర్ - ప్రకాశమానమై, మిగు - సకోత్కృష్టమైన, శురుదియుళ్ - వేదమందు, ఉళ్ - ప్రతిపాద్యుడై యున్న క్రియాపతి. ఇనై - ఈవస్తువులను, ఉణ్డ - ప్రళయకాలమందారగించిన, అవన్ - దేవత.

తా॥ పృథ్వ్యాదిపంచభూతములన్నిన్ని, పీనివలనఁబుట్టిన సకలచరాచరములన్నిన్ని సృజించి ఈసమస్తవస్తువులయందును వీనికిగోచరుండై శరీరములలో వ్యాపించిన జీవునివలె వ్యాపించియున్నవాడని నిశ్చయనిర్ణయమై ప్రకాశించుచున్న వేదములచేఁ బ్రతిపాదింపఁబడ్డ క్రియాపతియే ప్రళయకాలమందు సర్వమును దనగర్భమందుంచుకొని రక్షించిన దేవుఁడని — ఈపాట్టుయందు జగత్తుకు కారణాత్మకశరీరమనియు, పరమాత్మ శరీరియనియుఁ జెప్పఁబడినది.

నుదరజీవరునిలై విణ్ముదల్ ముళువదుమ్*
వదర్ముదలాయ్వై ముళుదుణ్ణ పరవరై*
పురమెరుమూన్ఱెరి త్తమరర్క్కు మటియన్ద*
అరనయనిన వులగళి త్తమైత్తళిత్తనే.

అ॥ నుదర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలచే, అటివరుమ్ - లెక్కయుంచుటకశక్యమైన, నిలై - స్వభావ ముగల, విణ్ముదల్ - మూలప్రకృతిమొదలైన, ముళువదుమ్ - సమస్తవస్తువులను, వదర్ముదలాయ్ - శ్రేష్ఠకారణమై, అవై - ఆవస్తువులను, ముళుమ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణ - (ప్రళయకాలమందు) సంహరించిన, పరవరై - పరాత్పరుడైన, (క్రియాపతి), అరనెరిత్తమరర్క్కు - ప్రసిద్ధియగునట్లు, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూన్ఱుపురమ్ - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - దహించి, ఉలగు - లోకములను, అళిత్తు - సంహరించియు, అయనినన - బ్రహ్మయని ప్రసిద్ధియగునట్లు, అమరర్క్కు - దేవతలకును, అటివు - జ్ఞానమును, ఇయర్ద్తు - ఇచ్చి, ఉలగు - లోకమును, ఆక్కైత్తు - సృష్టించి, ఉళిత్ - (ఆబ్రహ్మరుద్రులకు) అంతర్యామియైయున్నవాడు.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలను, బ్రహ్మరుద్రాదులుండఁగా శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరాత్పరుఁడనుటకుఁ గారణము — ఈబ్రహాదుల కిగోచరమైన మూలప్రకృతిమహదహంకారాది తత్త్వముల నన్నిన్ని, ఈబ్రహ్మాదులనున్ని స్వయముగా సృజించి ప్రళయమందు సంహరించుటయే. సృష్టిసంహారములను బ్రహ్మరుద్రాదులు చేయుచున్నటు ప్రసిద్ధియున్నను, అట్టి సృష్టిసంహారములను, బ్రహ్మకు తర్యామియైన దేవతలకు జ్ఞానోపదేశము చేసినకీర్తి బ్రహ్మాంతర్యామియైయుండియు రుద్రాంతర్యామియై త్రిపురసంహారముచేసినట్లువలె రుద్రాంతర్యామియైయుండుము తానే చేయుటచేత, అట్టి క్రియాపతియే పరాత్పరుఁడనుటయని — ఈపాశురమందు బ్రహ్మరుద్రాదులకుఁ బరత్వమును జెప్పెడి కుదృష్టులను నిరసించిరి.

ఉళనెనిలుళ నవనురువ మివ్వురువుగళ్*
ఉళనలనెని లవనురువ మివ్వురువుగళ్*
ఉళనెన వీలనెన వివై కుణముడై మైయిల్*
ఉళనిరు తగై మైయోడొళివిలర్ పరన్దే.

ఆ॥ ఉళనెనిల్ - ఉన్నాడన్నను, ఉళర్ - ఉన్నాడు, (అప్పుడు) ఇవ్వురువుగళ్ - ఈ చిదచిత్తులు, అవనురువమ్ - వానిస్థూలశరీరములైయుండును. ఉళనలనెనిల్ - లేడన్నను, ఉళర్ - ఉన్నాడు ; (అప్పుడు) ఇవ్వరువుగళ్ - ఈవస్తువులు, అవనరువమ్-వానినూత్మశరీరములైయుండును, ఉళనెన - ఉన్నాడనియు, ఇలనెన - లేడనియు, (అనెడి), ఇవై - భావాభావరూపములైన యీరెండింటిని, కుణముడైమైయిల్-గుణములుగాగలవాడుగనుక, ఇరు తగైమైయెదు - ఈరెండుస్వభావములతోగూడ, ఉళర్-ఉన్నవాడై, పరన్దు విరివిలర్ - అంతటవ్యాపించి, పూర్ణుడైయున్నాడు.

తా॥ ఈ పాట్టుచే "సర్వం శూన్యమ్" అనెడివానికి నుత్తరముచెప్పుచున్నారు. అది యెట్లనిన—లోకములలో సర్వపదార్థములున్న భావరూపములనియు అభావరూపములనియు రెండువిధములైయున్నవి. భావమనగా-కుందుమృత్పరమాణ్వాది సూక్ష్మావస్థను పొంది ఇప్పుడు దానినివిడిచి ఘటాదిస్థూలావస్థను బొందుట. అభావమనగా-ఇట్టిస్థూలావస్థను బొందినఘటాదులు తిరిపరమాణ్వాది సూక్ష్మావస్థను బొందుట. ఆదిగాక, ఒకపదార్థము లేదన్నచో ఇతరదేశకాలములయందున్న పదార్థము ఈదేశకాలములందు లేదనియర్థముగాని ఎప్పుడు లేదనుటయున్న లోకసిద్ధముగాదు. ఇప్పుడు ఈశ్వరుడు లేడన్నచో ఏదోయొక దేశకాలములయందున్న యీశ్వరుడీకాలమందుఁగాని యీదేశమందుఁగాని లేడనియర్థంబగుటచేతనున్ను సర్వశూన్యత్వ మునకుహానిసిద్ధము. మఱియొకహేతువు—అట్టియితరకాలదేశమందలి యీశ్వరుడీకాలదేశము లందు లేడనియన్నను ఈయభావపదార్థము వైఁజెప్పినరీతిగా నీశ్వరపదార్థకదేశమందున్న నియామ్యవస్తువైన జగత్తు సూక్ష్మావస్థను బొందినదనియే యర్థముగాన నీశ్వరుండు లేడన్న నీవు సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుడున్నాడని చెప్పినట్లగుచున్నది. ఈశ్వరుడున్నాడని చెప్పెడి మేము వైఁజెప్పినరీతిగా స్థూలచిదచిద్విశిష్టుడైన యీశ్వరుడున్నాడని చెప్పుచున్నారముగాన మనము చెప్పెడు ఈశ్వరుండున్నాడులేడనెడి రెండుమాటలుకలన స్థూలసూక్ష్మచిదచిద్విశిష్ట మైన పరబ్రహ్మయైన శ్రీయఃపతి అంతట యీరెండు రూపములలో వ్యాపించియున్నాడనుట యత్రపతితమగా సిద్ధించినదిగాన నీకు సర్వశూన్యత్వము సిద్ధించదని—ఈపాట్టుచే ఆళ్వార్లు సర్వశూన్యవాదిని నిరసించిరి.

పరన్ద తణ్ణీర్వైయుళ్ నీర్దొఱు మ్పుర్న్దుళర్*
పరన్దవణ్మిదెన నిలవిశు మొళ్ళివఱ*
కరన్ద శిలిడన్దొఱు మిడన్దిగళ్ పొరుదొఱుమ్*
కరన్దిఱు మ్పుర్న్దుళ నివై యుణ్ణ కరనే. ౧౦

అ॥ ఇవై - ఈపదార్థములను, ఉణ్డు - సంహరించిన, కరక్ - దృఢప్రమాణసిద్ధుడైన జగత్పరుడు, పరన్ద-వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, పరవైయుళ్ - సముద్రములోనున్న, నీర్‌తోఱుమ్ - జలపరమాణువులన్నిటిలోను, పరన్ద-విశాలమైన, అణ్డమిదెన - అండమందువలె -పరన్దుళ్ళ - వ్యాపించియున్న వాడును, నిలమ్ - భూమియందును, విసుమ్బు - ఆకసమందును, కరన్ద - అతినూత్మమెన, శీలిడన్దొఱుమ్ - అల్పశరీరములన్నిటిలోను, ఇడమ్ - ఆశరీరములందు తిగళ్ ప్రకాశించుచున్న, పొఱుడ్‌తొఱుమ్ - ఆత్మవస్తువులన్నిటిలోను, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, ఒళివఱ - సంపూర్ణమై, కరన్ద-ఆదృశ్యుండై, పరన్దుళ్ళ - వ్యాపించియున్న వాడును॥

తా॥ జగత్సంహారకర్తయు, వేదప్రమాణసిద్ధుడైన సర్వేశ్వరుండు, అంతములేని సముద్రమునందలి జలకణము లన్నిటియందును, భూమ్యంతరిక్షాదిలోకములయందును, అందలి యతినూత్మమైన యచిద్వస్తువులయందును, అట్టి యచిద్వస్తువులలో వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న జీవాత్మలయందును విశాలమైన బ్రహ్మాండమందున్నట్టువలె క్రమలేకుండునటుల సంకోచములేకుండునటులను వ్యాప్తించి యితరుల కగోచరుండై వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡‡ కరవిసుం బెరివళి నీర్‌నిల మివైమిశై *
వరనవిల్ తిఱల్‌వలి యళిశఙ్గెయాయ్ నిన్ఱ*
వరనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్‌శొల్ *
నిరనిశై యాయిర త్తివై పత్తుమ్ వీడే. ౧౧

అ॥ కరమ్ - అతినూత్మమైన, విసుమ్బు - ఆకసమును, ఎరి అగ్నియును, వళి-వాయువును, నీర్ - జలమును, నిలమ్ - భూమియును, ఇవైమిశై - వీనిమైనున్న, పరన్-శ్రేష్ఠమైన, నవిల్ - శబ్దము, తిఱల్ - దాహాకశక్తియును, వలి - బలమును, ఆళి - శైత్యమును, పొశై - ఓర్పును, ఆయ్ - తనకుం బ్రకారముగాగలవాడై, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, పరన్-పరాత్పరుడైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, నిరల్‌నిశై - శబ్దపుష్టియను అర్థపుష్టి రయుగుగల, కురుగూర్ - తిరునగరియే అవతారస్థానముగాగల, శడగోపన్-దుష్టులను జయించిన సమ్మత్‌ర్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపది పాశురములును, వీడు - సమర్పింపఁబడినవి.

తా॥ పృథివ్యాది పంచభూతములనున్నూ వానిగుణము-న రూపరసాదులనున్నూ శక్తిగాగలవాడైన శ్రీయఃపతియొక్క తిరువడికళయందు సమర్పించిన ఆప్తతములైన ఆళ్వార్ సాయించిన శబ్దార్థ శయ్యాసందర్భాదులతో నమరియున్న వెయ్యిపాశురములయందిలో యీపది పాశురములు ననుసంధించువారికి పరమపదము సిద్ధము అని—ఈపాశురముచే నీతిరువాయ్‌మొళిని యనుసంధించువారికి ఫలము చెప్పఁబడినది. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఱామానుజ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨.౮ తిరువాయ్‌మొళి.

వీడుమిన్ ముఱ్ఱవుమ్* । వీడుశెయ్దు* ఉమ్ముయిర్
వీడుడైయానిడై * । విడుశెయ్ మినే. ౧

ఆ॥ ముఱ్ఱవుమ్ - విరోధివస్తువులన్నిటినిన్ను, వీడుమిన్ - విడువుడి, వీడుశెయ్దు - విడిచి, ఉమ్ముయిర్ - మీయాత్మలను, వీడుడైయానిడై - ఇల్లుగాగలవాడు అందు, వీడుశెయ్ మిన్ - విడువుడి.

తా॥ భగవదితరములైన సమస్తవస్తువులయందును సంగమును విడిచి మీకంతర్యామియైనే సర్వేశ్వరునియందు జీవాత్మను సమర్పించుడు. అనగా శేషియైన సర్వేశ్వరునికిం దనను శేషభూతునిగా నెంచవలయునట యని. ౧

**మిన్ని న్నిలైయిల* । మన్నుయి రాక్కై కళ్*
ఎన్ను మిడత్తు*ఇరైజై । యున్ను మిన్నీ రే.** ౨

ఆ॥ ఉయిర్ - ఆత్మ, మక్ - తనకభిమతముగా నెంచిన, ఆక్కైగళ్ - శరీరములు, మిన్నిక్ - మెరుపుకంటెను, నిలైయిల - స్థిరములైనవి కావు; ఎన్ను మిడత్తు - అనువిషయమును, నీర్ - మీరు, ఇరైజై - కొంచెము, ఉన్ను మిన్ - ఆనుసంధించుడి.

తా॥ చిరకాలవాసనాసిద్ధములైన దేహాదివిషయములను మెరుపుకంటెయస్థిరములనియెంచి తానియందు అభిమానమును విడువుండి యని,

నీర్ నుమ దెన్రివై * । వేర్ముదల్ మాయ్త్తు* ఇరైజై
శేర్మిక్* ఉయిర్క్కుద । నేర్ నిరైయిల్లే. ౩

ఆ॥ నీర్ - మీరు, నుమను - మీది, ఎన్ను - ఆనెడి, ఇవై - అహంకారమమకారములను, వేర్ముదల్ - వేరుతోపుడ, మాయ్త్తు - ఛేదించి, ఇరైజై - సర్వేశ్వరుని, శేర్మిక్ - పొందుడి. ఉయిర్క్కు - ఆత్మకు, అదనేర్ - దానితోసమానమైన, నిరై - ఆధిక్యము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఆత్మనాశకరంబులైన యహంకార మమకారములను సమూలముగా విడిచి సర్వేశ్వరుని యారాధియించుడి. ఆత్మకు నాసర్వేరుని యారాధియించుటకంటె నధికమించుతంతయులేదు. ౩

ఇల్లదు ముళ్ళదుమ్ । అల్లదవనురు*
ఎల్లై యిలన్నలమ్*। పుల్గు పఱ్ఱఱ్ఱే. ౪

ఆ॥ ఇల్లదుమ్ - అనిత్యమైన అచేతనమువలెను, ఉళ్ళదుమ్ - నిత్యమైన ఆత్మవలెను, అల్లదు - కానట్టి, ఎల్లయిల్ - అంతములేని, అన్నలమ్ - ఆట్టి యానందముగలవాడైన, ఆవర్ - ఆపర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరు - స్వరూపమును, పఱ్ఱు - ఇతరసంగములను, ఆఱ్ఱు - విడిచి, పుల్గు - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ చేతనాచేతనములకంటె విలక్షణుండై మితిలేని యానందముగలవాడైన యా పర్వేశ్వరుని యితరసంగములను విడిచి యాశ్రయించుమాయని. ౪

అఱ్ఱదు పఱ్ఱనిల్* । ఉఱ్ఱదు వీడుయిర్*
శెఱ్ఱఱ మన్నుజీల్* । అఱ్ఱిఱై పణి శెయ్. ౪

ఆ॥ పఱ్ఱు - (జీవునికి) ప్రకృతిసంబంధము, అఱ్ఱదు ఎనిల్ - పోయినదన్నచో, ఉయిర్ - ఆత్మ, వీడు - ఆత్మప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, ఉఱ్ఱదు - పొందినదియే అదు-అయాత్మ ప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, శెఱ్ఱు-విడిచి, మన్నుజీల్-(నిరతిశయపురుషార్థమును) పొంద తలచినయెడల, అఱ్ఱు - ఇతరములనువిడిచి, ఇఱై - సర్వేశ్వరుని, పణి - ఆశ్రయించు.

తా॥ ప్రకృతిసంబంధముచే తనజ్ఞానానందాదులు ప్రకాశించకుండెడి యాజీవాత్మకు అట్టి ప్రకృతిసంబంధము నివర్తించినచో జ్ఞానానందాది తనస్వరూపము ప్రకాశించినను, అంతమ్మాత్రమునకే తృప్తుడుగాక నిరతిశయంబు సెక్కు-వైన యానందము ననుభవించవలయునన్నచో నాప్రకృతిసంబంధమును విడుచునప్పుడే శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయింపవలయువని. ౪

పఱ్ఱిలనీశనుమ్* । ముఱ్ఱవుమ్ నిన్ఱనన్*
పఱ్ఱిలై యాయ్*అవన్ ముఱ్ఱిలడఙ్గే. ౬

ఆ॥ ఈశనుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, పఱ్ఱిలన్ - ప్రతియుక్తుడై, ముఱ్ఱవుమ్-సర్వులకును సమానుడై, నిన్ఱనన్ - ఉన్నాడు. పఱ్ఱిలై యాయ్-(నీవును) ప్రతిగలవాడవై, అవన్-ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, ముఱ్ఱిల్-సర్వవిధకైంకర్యములయందును, అడఙ్గు-అంతర్భవించియుండుమా

తా॥ సర్వేశ్వరుడట్టి గొప్పవాడైనను భక్తులయందు ప్రీతియుక్తుడయ్యేయుండునుగాన మీరున్ను ఆసర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలవారై వానికి సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుండని. ౬

అడఙ్గెళిల్ శమ్బత్తు* । అడఙ్గక్కణ్ణు* ఈశ
నుడఙ్గిళి లఱిన్దు । అడఙ్గుగ వుళ్ళే. ౭

ఆ॥ అడఙ్గెళిల్ - అంతటనుశోభనమైన, శమ్బత్తు - సంపత్తును, అడఙ్గు-సంపూర్ణముగా, కణ్ణు - ఆనుసంధించి, అడఙ్గిళి - పూర్ణసుందరమైన, ఈశు-ఈశుడు, ఈశన్-మాస్వామిది, ఎన్ను - అని యనుసంధించి, ఉళ్ళే - దానిలో, అడఙ్గుగ - అంతర్భవించుము

పా॥ ఉభయవిభూతులనియందే మహాసంపత్తులుగల నాసర్వేశ్వరుని మనమెట్లుగాఁజొంచెదమని సంకోచింపక అవిభూతిలోఁజేరిన తనమగుఁడ నాసర్వేశ్వరుని సంపత్తుగా ననుసంధింపమని.౭

ఉళ్ళముఱై శెయల్* । ఉళ్ళవిమ్మూన్ఱైయుమ్*
ఉళ్ళిక్కెడుత్తు*ఇఱై । యుళ్ళిలొడుఙ్గే. ౮

ఆ॥ ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉఱై - వాక్కు, శెయల్ - శరీరము, ఉళ్ళ - (జీవునికిగాను) ఏర్పడియున్న, ఇమ్మూన్ఱైయుమ్ - ఈమూడింటిని, ఉళ్ళి-(వీనిప్రయోజనమును) ఆలోచించి, కెడుత్తు - (వీనికివిషయావర్తప్రావణ్యమును) భంగపరచి, ఇఱైయుళ్ళిల్, స్వామివిషయమందు, ఒడుఙ్గే - చేర్చుమా.

తా॥ సర్వేశ్వరుని సేవాసాధనములచేత నాశ్రయించెదమనినచో, ముందు సర్వేశ్వరునిచే నిర్వర్తింపఁబడియున్న పనోవాక్కాయములను, సర్వేశ్వరుని ధ్యానముఁజేయుటకును సుఖానుసం

ధ్యానముచేయుటకును కైంకర్యముచేయుటకు నిచ్చినవానినిగా నెంచి వానిని నితరవ్యాపారముల నుండి మఱలించి వీనినే సాధనములుగాచేసికొని భగవంతుని నాశ్రయించమని. ౯

ఒడుఁజ వవర్గణ్* । ఒడుఁబ్గలు మెల్లామ్*
విడుమ్ పిన్నుమాకైక్కు* । విదుమొబ్బుఁ దెణ్ణీ. ౯

ఆ॥ అవర్గణ్ అసత్యేశ్వరునియందు, ఒడుఁ - ఇంద్రియములమ వేర్పఁగా, ఒడుఁబ్గలు మెల్లామ్-జ్ఞానసంకోచకరంబులైన యవిద్యాదులన్నియు,విడుమ్-విడిచిపోవును. పిన్నుమ్-తరువాత, ఆకైక్కు - శరీరము, విదుమొబ్బుఁదు-ఆత్మనువిడుచుకాలమును, ఎణ్ణ్-ప్రతీక్షించుచుండుమా.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము భగవంతునియందుఁదమ మనోవాక్కాయములను జేర్చినయెడల భగవత్సేవైకకైంకర్య విరోధులన్నియు నశించును. తరువాత నీశరీరావసాన కాలమందు భగవత్ప్రాప్తి సిద్ధముగనుక నీశరీరావసానమును నిరీక్షించియుండుమాయని. ౯

ఎన్పెరుక్కున్న లత్తు* । ఒణ్పొరుళీఱిల*
వణ్బుగళ్ నారణ్* । తిణ్కళల్ శేరే. ౧౦

ఆ॥ ఎణ్ - సఖ్యులను, పెరుక్కు - అతిక్రమించియున్నవియు, అన్నలత్తు-అట్టిరూపానంద మూగలవియు, ఒణ్ - తేజోరూపములుసైన, పొరుళ్ - గుణములనున్ను, ఈఱిల - అవధిలేని, వణ్ - సుందరంబులైన, పొరుళ్ - గుణములమన్నుగల, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, తిణ్ - దృఢములైన, కళల్ - శ్రీపాదములను, శేర్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ జ్ఞానానందస్వరూపులైన జీవాత్మలకును, అనంతములైన సకలకల్యాణగుణగణంబులకు నాశ్రయంబైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే సమస్తమైన వారికిని నాశ్రయణీయుఁడుగాన, ఆశ్రితులను నెల్లప్పుడు విడువకుండ రక్షించెడి స్వభావముగల యాశ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములు నాశ్రయించుమా యని—ఈపాశురముచే ద్వయమహామంత్రమొక్క అర్థమును సాయించిరి. ౧౦

శేర్ త్తడమ్* తెన్కురు । గూర్ చ్చడగోప్* శొల్*
శీర్ త్తొడై యాయిరత్తు* । ఓర్ త్త విప్పత్తే. ౧౧

ఆ॥ శేర్ - చేరియున్న, తడమ్ - చెరువుగల, తెఱ్ - అందమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురిని వాసస్థానముగాఁగల, తడగోప్ఱ-నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన, శీర్-(సర్వేశ్వరుని) కల్యాణగుణములను, తొడై-గుచ్చియున్న, ఆయిరత్తు-పెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు-ఈపది పాశురములు, ఓర్ త్త - ఆలోచించి పాయింపబడినవి.

తా॥ తటాకములచేనిండి సుందరమైయున్న, కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న నమ్మాళ్వార్లు, భగవత్కల్యాణగుణ ప్రతిపాదకములైన యీపదిపాశురములను చేతనుల హితార్థమై పాయించిరి యని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్‌మొళి.

పత్తుడై యడియవర్ క్కెళియవ నిఱైగళుక్కరియ
విత్తగ *మలర్ మగళ్విరుమ్బుమ్ నమరుమ్వెఱలిగళ్*
మత్తుఱు కడై వెణ్ణెయ్ కళవిని లురవిడై యాప్పుణ్ణు*
ఎత్తిఱ మురలినో డిన్నెన్ఱిరున్దేఱియ నెఱివే. ౧

ఆ॥ పత్తుడై - భక్తిగల, అడియవర్‌క్కు - దాసులకు, ఎళియవ - సులభుండును, నిఱైగళుక్కు - భక్తిలేనివారికి, అరియ - (పొందుటకు) దుర్లభుండును, విత్తగ - ఆశ్చర్య భూతుండును, మలర్‌మగళ్ - కమలవాసినియైనశ్రీదేవి, విరుమ్బుమ్ - ఆశ్రబడదగినవాడును, వెఱలిగళ్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభుండునైన, నమ్‌అడిగళ్ - మనస్వామి, మత్తు - కవ్వము చే, ఉఱు - కష్టపడి, కడై - చిలికిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయొక్క, కళవినిల్ - దొంగతనము నందు, ఉరవిడై - పశ్చాత్తలముననందు, ఆప్పుణ్ణు - కట్టబడినవాడై, ఉరలినోడు - రోలుతో, ఇన్నెన్ఱిరున్ద - చేరియుండి, ఏఱ్ఱియ - ఎక్కి-క్కిదుఃఖించిన, ఎళివు - సౌలభ్యము, ఎత్తిఱమ్ - ఏ మాశ్చర్యమో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని సేవించపలయునని యాపేక్షగలవారికి సేవించుటకు సులభుండును, అట్టి యాపేక్షలేనివారికి సేవించుటకశక్యుడునై, ఇట్టి యాశ్చర్యభూతుండై శ్రీమహాలక్ష్మీకిగూడ యాశ్రబడందగినస్వభావముగల మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, యశోదాదేవి కష్టపడి చిలికి పెట్టిన వెన్నను దొంగతనముచేసెత్తి యారగింపఁగా, అప్పుడాయశోదాదేవి కోపగించి చిన్న త్రాడుతో నొమ్మును రోలుకుచేర్చికట్టఁగా నప్పడెక్కి-క్కిదుఃఖించిన సౌలభ్యమే మాశ్చర్యమో! యని ఆసౌలభ్యగుణమును నమ్మాళ్వారు అనుభవించి పరవశులైరి. ౧

మూ:—ఎళివరు మియల్వినన్ నిఱై వరమ్బుల పలపిఱప్పాయ్*
ఒళివరు ముఴునలమ్ ముదలిల కేడిల వీడామ్*
తెళిదరు నిఱై మెయ దొళ్వినిలన్ముఴువదు మిఱై యోగ్*
అళివరు పురుళినో డగ త్తనన్ పుఱ త్తన నమ్మెన్నై ౨

అ॥ ఇఱైయోగ్, స్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, ఆళివరుమ్ - చల్లనైన, ఆరుళినోడు-కృప చేత, అగ త్తన - (భక్తులకు) లోపలనుండువాడై, పుఱ త్తన - (అనాశ్రితులకు) దూరముగా నుండువాడై, అమైన్దు - అమరియుండి, ముదలిల-ఆదిలేనటువంటిన్ని, కేడిల - నాశములే నటువంటిన్ని, ఒళివరుమ్-(ప్రకాశించుచున్నటువంటిన్ని, ముఴునలమ్-కల్యాణగుణములన్నిటినిన్ని, వీడామ్ - మోక్షమనెడి, తెళి - జ్ఞానమును, తరు - ఇచ్చుచున్న, అదు - ఆ, నిఱై మెయ్‌స్వభావమునున్ను, ముఴువదుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఒళ్వినిలన్-సంపూర్ణముగాగలవాడునై, నిఱై-స్థితియందు, వరమ్బుల - హద్దులేని, పలపిఱప్పాయ్-అనేకయవతారములుగలవాడునునై, ఎళివరుమ్ - సౌలభ్యమును, ఇయిల్వినన్ - స్వభావముగాగలవాడునునైయున్నాడు.

తా॥ అవతారాదులయందు ఉత్కర్షాపకర్షములనుఁజూడకుండ దేవమనుష్యతిర్యాదిజాతుల యందవతరించి యాశ్రితులకత్యంతసులభుఁడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆయాయవతారములయందుఁగూడ

స్వతస్సిద్ధమైన కల్యాణగుణములను పూర్తిగాగలవాడై భక్తులకు తన సేవారూపమైన మోక్షము నిచ్చుచు వారికత్యంతసులభుండును ఆనాథులకు దుర్లభుండునైయున్నాడని. ౨

అమైవుడై యఱనెఱి ముఱ్ఱవదు ముయన్వి(అ వుయర్ న్దు*
అమైవుడై ముదల్ కెడ లొడివిడై యఱనిల మదువామ్*
అమైవుడై యమరుమ్ యావై యుమ్ యావరుమ్ తానామ్*
అమైవుడై నారణ్ మాయ్మైయ్ మఱిబవర్ యారే. ౩

ఆ॥ అమైవుడై - *స్వవస్థులై, అఱనెఱి - ధర్మమార్గములు, ముఱ్ఱువదుమ్ - అన్నిటిలో, ఉయర్వు - తేకరంచేవితిరియములేక, ఉయర్ న్దు - ఉత్కృష్టమై, అమైవుడై - అమరియున్నటు వంటి, ముదల్ - సృష్టి, కెడల్ - సంహారము, ఇడైయిఱువీవు - అవాంతరసంహారము, (వీనికి) అఱి - మిక్కిలి, నిలయుదువామ్ - కారణభూతుండైయున్న, అమైవుడై - స్వవశీకృతులైన, అమర యుమ్ - బ్రహ్మాదిదేవతలనుకూడ, యావెయుమ్ - అచేతనములన్నిటినిన్ని, యావయుమ్ - చేతన లందరినిన్ని, తానామ్ - తనకళేబరముగాగలవాడై, అమైవుడై - విశ్వోత్పత్తిస్థితిలవాడైయున్న, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయ్మైయై - ఆశ్చర్యమైన యవతారరహస్యములను, అఱిబవర్ - తెలిసికొనెడివారు, యార్ - ఎవరు.

తా॥ ఉత్కృష్టమైన తపస్సుచేత సంపాదింపబడినవియు, ఇతరఫలము లన్నిటిలో మేలైనవియునైన సృష్టిసంహారాదిక్రియలకు స్థలై సుప్రసిద్ధులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకును, చేతనా చేతనములకును నాధారభూతుండై సంపూర్ణైశ్వర్యములవాడైయున్న శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క యవతారరహస్యములను తెలిసికొనంటిని వారెవరిమ్మని చేరని. ౩

యారుమోర్ నిలైమైయనైత వఱివరిఱు వెమ్బెరుమాన్*
యారుమోర్ నిలైమైయనైత వఱివెళియ వెమ్బెరుమాన్*
పేరుమో రాయిరమ్ పిఱప్పల వుళ్ళై య వెమ్బెరుమాన్*
పేరుమో రురువము ముళ్ళదిలై యిలదిలై పిణక్కే. ౪

ఆ॥ యారుమ్ - (ప్రతిపురులు) ఎంతజ్ఞానవంతులైనను, ఓర్ నిలైమైయాల్ - (ఇట్టి) ఒక విధమైనస్వభావములవాడు, ఎన్-అని, అఱివరియా - తెలిసికొనుటకుసాధ్యుడైన, ఎమ్బెరుమాన్ - నాస్వామియు, యారుమ్ - (భక్తులు) ఎంతజ్ఞానములేనివారైనను, ఓర్ నిలైమైయాల్ - ఇట్టి ఒకవిధస్వభావములవాడు, ఎన్-అని, అఱివెళియ - తెలిసికొనుటకుసులభుడైన, ఎమ్బెరుమాన్ - నాస్వామియు, పేరాయిరమ్-ఒకనెయ్యి, పేరుమ్-తిరునామములన్ను, పిఱప్పిన్-న, పల - అనేకదివ్యమంగళవిగ్రహములన్ను, ఉడైయ - కలవాడైన, ఎమ్బెరుమాన్-నాస్వామియు నైనవానికి, ఓర్ పేరుమ్, ఒకతిరునామమున్ను, ఓరువువముమ్-ఒకదివ్యగ్రహమున్ను, ఉళ్ళదిలై - ఉన్నదికాదు, ఇలదిలై - లేనిదికాదు, (అని యథార్థస్తుతిపరు భక్తులకును), పిణక్కు - వివాదములగలిగి యుండును.

---

* ధర్మమును వ్యవస్థయనగా-ఈ ధర్మము ఇదే ఫలమునిచ్చునటు. జ్యోతిష్టోమ యాగము నకు స్వర్గమే ఫలమగును. అది మఱియొక ఫలమునివ్వదు.

తా॥ ఇట్టి సర్వేశ్వరుని, ఎట్టి జ్ఞానవంతులైనను ప్రయత్నులైనచో దెలిసికొనఁజాలరు ; అనుభూలెంత జ్ఞానహీనులైనను భక్తరక్షార్థమై స్వీకరించిన లెక్కలేని దివ్యమంగళవిగ్రహములును తిరునామములునుగలవాఁడని నులభముగాఁ దెలిసికొనఁగలఁగు. ఇట్టి దివ్యమంగళవిగ్రహతిరునామాదులలోనొకటియైనను దమకుఁదెలియకఁబోవుటచే నొకరూపమున్ను ఒకనామమున్ను లేదని యభక్తులున్ను, తమకుఁదెలియుటచే యలియున్నవియని భక్తులున్ను వివాదపడుదురని— వెనుక పాట్లులో శ్రీమన్నారాయణుని యవతారరహస్యము లెట్టివారికిని దెలియదన్నచో నిక నెట్టుగాఁదెలుసునవఁగా, భక్తులకు నులభముగా దెలుసునయును అభక్తులకెంత ప్రయత్నముఁ జేసినను దెలియఁదనియును నీపాట్లకు ముఖ్యాంశము. ౪

పిణక్కఱ వటువగై చ్చమయముమ్ నెఱియుళ్ళియుయిర్ త్త*
కణక్కఱనల త్తనన్దమిలాదియమ్బగవర్*
వణక్కుడై త్తవనెఱి వళినిన్ఱు పుఱనెఱికళై కట్టు*
ఉణక్కుమిన్వళై యఱ వవనుడై యుణర్వుకొణ్ణుణర్న్దే. ౫

ఆ॥ ఆఱువగై - ఆరువిధములైన, శమయముమ్ - మతములకున్ను, పిణక్కు - వివాదము, అఱ - పోవునట్లు, నెఱి - ధర్మమార్గములను, ఉళ్ళి - ఆలోచించి, ఉయిర్ త్త - సాయించిన, కణక్కఱు - సంఖ్యలేని, వలత్తనర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, అన్దమిల్ - నాశములేనివాఁడై, ఆది - సర్వకారణుండై, అమ్ - దోషహీనుఁడైన, పగవర్ - క్రియాపతినినురించి, వణక్కుడై - నమ్రతగల, తవనెఱివళి - భక్తిమార్గమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, పుఱనెఱి - బాహ్యవిషయములనెడి, కళై - దుష్టశాఖలను, కట్టు - ఛేదించి, అవనుడై - ఆసర్వేశ్వరుఁడుపదేశించిన, ఉణర్వుకొణ్ణు - జ్ఞానమునుఁదీసికొని, ఉణర్న్దు - (సర్వేశ్వరుని) సాక్షాత్కరించి, పళై - వాసనలు అఱ - పోవునట్లు, ఊనుక్కు మిఱ్ - ఆయుష్టశాఖల నెండఁబెట్టుఁడి.

తా॥ ఇట్టి వివాదములో యథార్థమును నిర్ణయించువిధమెట్టిదనఁగా, ఆసర్వేశ్వరుఁడే కృష్ణావతారంబెత్తి దుర్మతములను ఖండించి వేదమేప్రమాణమనియు తద్విరుద్ధములైనవి యప్రమాణంబులనియు, ఆవేదమందు జ్ఞానానందాది నను స్తకల్యాణయుతుండైన తానే ప్రతిపాద్యుండనియు భగవద్గీతయందుఁదెల్పినాడుఁగనుక ఁ గ్రిందిపాట్లులో భక్తులుదెల్పినదియే సత్యము. ఇట్లు తన నిర్హేతుక కృపచేత వేదార్థములు వెల్లడించిన సర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలిగి వానిస్వరూపగుణవిభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యితరమైన హేయవిషయములయందు సవాసనముగా సంగమును విడువుండి యని. ౫

ఉణర్న్దుణర్న్ది న్దిగన్దుయర్ న్దురు సియన్దవిన్నిలై మై*
ఉణర్న్దుణర్న్దుణరిలుమిలైనిలై యుణర్వరి దుయిర్ గాళ్*
ఉణర్న్దుణర్న్దుయిర్ తురై త్తిరి యయు నరనెన్ను మివరై*
ఉణర్న్దుణర్న్దురై తురై తి లెళుమిన్ మనప్పట్టదొన్ఱే. ౬

ఆ॥ ఉణర్న్దుణర్న్దు - నిత్యజ్ఞానమునకలదై, ఇగన్దు - క్రిందవ్యాపించి, ఆగన్టు - పక్కలను వ్యాపించి, ఊయర్న్దు-పైనవ్యాపించి, ఉరు - అచేతనములకంటె, వియన్ద - విలక్షణమైయున్న, ఇన్నిలై మై - ఈజీవాత్మస్వభావమును, ఉణర్న్దు - (శాస్త్రములయొక్కవినికిచేత) తెలిసికొని,

ఉణర్ న్దు - (వానియొక్క మహిమను చేత) తెలిసికొని, ఉణరిలుమ్ - (యోగాభ్యాసముచేత) సాక్షాత్కరించినను, ఇవైయైత్ - సర్వేశ్వరునిస్వభావమును, ఉణర్వరిదు - తెలిసికొనుటకశక్యము, ఉయిర్ గాళ్ - చేతనులారా! అరి - విష్ణువు, అయన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరిని, ఉణర్ న్దుణర్ న్దు - పలువిధములాలోచించి, ఉరైత్తురైత్తు - ప్రమాణములనుబలుమారుఁజెప్పి, మనప్పట్టబొన్ఱు - మనస్సులో ఈశ్వరుఁడనిదోఁచిన ఒకవస్తువును, ఉణర్ న్దుణర్ న్దు - పలుమారుధ్యానించి, ఉరైత్తురైత్తు - వాని మంత్రములను బలుమారుజెప్పి, ఇరైఞ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఎల్లప్పుడు జ్ఞానముగలవాఁడై తనజ్ఞానమును చేతనంతట వ్యాపించువాఁడై, ఆచేతనముల కంటె విలక్షణుఁడైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపమును శ్రవణమనననిదిధ్యాసనములచేఁ దెలిసికొనినను ఆశ్రితార్థమై దేవమనుష్యాది రూపములనొందిన సర్వేశ్వరుని దెలిసికొనుటకు శక్యంబు గాదు. వానిని దెలిసికొనియుపాయం బేమనఁగా, హరిహరబ్రహ్మలయొక్క స్వరూప స్వభావం బులనున్ను వానిని బలిపాదించెడి శాస్త్రములనున్ను బలుమారాలోచించినయెడల శ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుఁడనిదోఁచఁబడును, అట్టి శ్రియఃపతిని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించుఁడని. ౬

ఒన్ఱైన ప్పలవైన వటివరుమ్ వడివినుళ్ నిన్ఱ*
నన్ఱైత్తీల్ నారణన్ నాన్ముగనరనెన్ను మివరై*
ఒన్ఱు నుమ్మనత్తువై త్తుళ్ళి నుమ్మిరువరిలుమ్*
నన్ఱెన నలమ్ శెయ్‌వ దవనిడై నమ్మిడై నాళే. ౭

ఆ॥ ఒన్ఱైన - ఒకడనియయు, పలవైన - అనేకులనియు, అటివరుమ్ - తెలిసికొనుట కశక్యమయిన, వడివినుళ్ - శరీరములయందు, నిన్ఱ - నివసించియున్న, నన్ఱు - శ్రేష్ఠమయిన, ఎళిల్ - కాన్తిగల, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుండు, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - వీరలను, ఒన్ఱు - పక్షపాతములేక, నుమ్మనత్తుమీమనస్సులయందు, ఉళ్ళి - ఆలోచించి, నుమ్మిరువరిలుమ్ - మీకు బ్రహ్మరుద్రులయిన యిరువరులయందుఁగలిగిన ఈశ్వరత్వ బుద్ధిని, అఱుత్తు - ఛేధించి, అవనిడై - ఆశ్రీమన్నారాయణునియందు, నమ్మిడై - మనయొక్క, నాళ్ - ఆయుస్సుయందు, నన్ఱెన - చక్కఁగా, నలమ్ - స్నేహము, శెయ్‌వదు - చేయుఁదగినది.

తా॥ బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు ముగ్గురునిని యంతరాత్మయొక్కఁడా? లేక ముగ్గురాయని యాలోచించి నిర్ణయించుట సాధారణమగావశ్యంబుగాన, వేవించిన మాత్రములోనే పరత్వమును చెలుపుఁడు కేవెడి గొప్పతేజస్సుగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్కయు, బ్రహ్మరుద్రుల యొక్కయు స్వరూపస్వభావములను శ్రవణమననిదిధ్యాసనములచే నిష్పక్షపాతియై చక్కఁగా నాలోచించిచో శ్రియఃపతియే పరత్వమఁదోఁచును, పిదప బ్రహ్మరుద్రులయందు పరత్వబుద్ధిని విడిచి మన యావజ్జీవమున్ను ఇతర ప్రయోజనముల నపేక్షించక యాశ్రీమన్నారాయణునికే కైంకర్యముఁ జేయవలయునని. ౭

నాళుమ్ నిన్ఱు వమపత్తై మై యఱ్ఱొడువినై యుడనే
మాళుమ్ పిఱవి విత్తి మననగ మలమటిక్కుమివి*

నాళునమ్ తిరువుడై యడిగళ్ దమ్ నలఙ్గిల్వణఙ్గి*
మాళుమోరిడ త్తిలుమ్ వణంగ్గాడు మాళ్వదు వలమే. ౮

ఆ॥ మనగగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - దోషములు, అఱ - పోవునటుల, కళువి - కడిగి, నాళుమ్-ప్రతిదినమందున్ను, తిరువుడై - శ్రీమంతుఁడైన, నమ్మడిగళ్ - మనస్వామియొక్క, నలమ్ - భోగ్యమైన, కళల్-తిరువడికళ్లను, వణఙ్గి - ఆశ్రయించినయెడల, నాళుమ్-ప్రతిదినమందున్ను, నిన్ఱ-విధుపకుండనిలిచి, అడుమ్ - భాధించుచున్న, నమ-మనయొక్క, పళైమై - ఆనాదియైన, అఱుగొడువినై - అత్యంతక్రూరపాపములు, ఉడనే-ఆశ్రయించినప్పుడే, మాళుమ్ - నశించును, ఓర్‌కుఱైవిల్లై-ఒక్కరికొక్కు-వయున్నుగలుగదు. మాళుమోరిడ త్తిలుమ్ - శరీరావసానకాలమందును, వణంగ్గాడు-నమ్రతతో, మాళ్వదు - శరీరమునువిడుచుట, నలమ్ - శ్రేష్ఠము.

తా॥ ఇతర దేవతలయందుఁ బరతత్వశంకనువదలి లక్ష్మీభర్తయొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల, వారా శ్రయించినకాలమందే చిరకాలమునుండి జేసియున్న భగవత్కైంకర్య విరోధులైన మనపాపములన్ని నశించును. అట్టిపాప నైకొరతయులేక మన యిష్టానుసారముగా భగవంతుని యనుభవింపవచ్చును. జీవితకాలమందా శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించకఁబోయినను, మరణకాలమందైనను సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించినయెడల యిదిదోసకలము నిచ్చునని. ౮

వల త్తనన్ తిరిపురమెరి త్తవ నిడమ్బిఱై త్తుణ్ది
తలత్తు*ళ్ళుదిశై ముగన్ఱుడై త్త నల్లులగముణ్డానుమ్
పులప్పడ*ప్పిన్ను న్తన్నులగ త్తిలగ త్తనన్ తానే
శొలప్పగిల్*ఇవైపిన్నుమ్ వయిఱ్ఱిళ వివైయవన తుయక్కే. ౯

ఆ॥ ఎళుదు - వృద్ధిఁబొందుచున్న, తిశైముగన్ - బ్రహ్మ, పడైత్త - సృష్టించిన, నల్ - విలక్షణమైన, ఉలగముమ్ - లోకమున్ను, తానుమ్ - ఆబ్రహ్మయున్ను, తుణ్ది త్తలత్తు - శ్రీనాభియందు, ఇడమ్ పెఱు-(విశాలముగా) ఉన్నాడు. తిరిపురమ్-త్రిపురములను, ఎరి త్తవన్ - దహించిన రుద్రుఁడు, వల త్తనన్ - (ఈశ్రీయఃపతియొక్క) దక్షిణభాగమందున్నాఁడు. పిన్నుమ్ - మతియును - పులప్పడ, భక్తులకునేవపాయించుటకు, తానే - స్వయముగా, తన్నులగ త్తిల్ - తనవైన యీలోకమందు. అగత్తనన్ - అవతరించియున్నాఁడు. శొలప్పగిల్ - వీనిని చెప్పుట కారంభించినయెడల, ఇవై - ఈగుణములు, పిన్నుమ్ - మతిన్ని, వయిఱ్ఱిళ-లోలోపుపనే యుండును. ఇవై - ఇవి, అవన - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తుయక్కు, మోహనవ్యాపారము.

తా॥బ్రహ్మయొక్కయు, వీనిచే పృజింపఁబడిన లోకములయొక్కయు, రుద్రునియొక్కయు స్వరూపస్థితికార్యముల కాధారభూతుండై, మతియును భక్తులయందలి కృపచే వీరికి సేవపాయించెడి నిమిత్తమై యీలోకములయందవతారముల నెత్తినవాఁడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములు లోక్‌గవసలవిగానివిగావ ఎంత చెప్పినను తరగవు. ఇట్టి కల్యాణగుణముల వభక్తులెరుంగఁ గుండుటమఁగారణము, ఈ సర్వేశ్వరుని మాయయేయని. ౯

తుయక్క_అమదియిల్ నన్ జ్ఞానత్తు శిమరరై తుయక్కుమ్*
మయక్కు_ఱై మాయైగళ్ వానిలుమ్బొరియనవల్లక్*
పుయల్_ఎరు నిఱ త్తణ్ పెరునిలబ్బు_ఉడ్న్ద నల్లడిప్పోదు*
అయర్ప్పిలనలన్ దువక్ తళువువక్ వణఙ్గువనమర్ న్దే. ౧౦

ఆ॥ తుయక్కు - సంశయమును, అఱ - లేని. మదియిల్_మనస్సునందుఁబుట్టిన, నల్_శ్రేష్ఠమైన, ఞానత్తుళ్_జ్ఞానములగల, ఆమరరై_దేవతలను, తుయక్కుమ్_కలతఁజెందినవారినిగాఁజేసెడి, మయక్కు_ఱై_భ్రమింపఁజేయుఁ క్తిగల, మాయైగళ్_మాయలను, వానిలుమ్_ఆకసమునకంటె, పెరియ నవల్లక్ - పెద్దవిగాఁజేయువాఁడును, పుయల్_నల్లని మేఘమువంటి, కరునిఱ త్తణ్ - నల్లనితిరుమేనుగలవాఁడునైన, శ్రియఃపతియొక్కఁ పెరు_బిఱాలమై, నలన్_భూమిని, కడన్ద_లోఁచిన, నల్_చెలుతఱిగామైన, అడిప్పోదు - పాదపద్మములను, అమర్న్ద_ఆమరియండి, అయర్ప్పిలక్ - మరుపులేనివాఁడనై, అలన్ దువక్ - పలికెదను, తళువువక్ - కాగలించుకొనెదను, వణఙ్గువక్ - నమస్కరించెదను.

ఈ॥ మనస్సునందెట్టి సంశయాదులును లేక దివ్యజ్ఞానవంతులైన బ్రహ్మాదిదేవతలనుగూడ మోహింపఁజేసెడి మాయగలవాఁడును, నీలమేఘకాంతిగలవాఁడునైన శ్రియఃపతియొక్క సమస్తలోకములనున్న లోఁచినట్టి పద్మమునుబోలిన శ్రీపాదముల నన్యప్రయోజనుఁడనై మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించెదనని. ౧౦

అమరర్గళ్ తొళుదెళు వలై కడల్ కడైన్ద నన్నాన్*
అమర్ పొళిల్ వళఙ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కుఱై నీఙ్గవల్గళ్*
అమర్ శొవై యాయిర త్తవఱ్ఱినుళివై పత్తుమ్ వల్లార్*
అమరరో డుయర్వెయ్తి నన్నుయిర్ తమ్మువుమ్ యజ్ఞెయ్దే. ౧౧

ఈ॥ అమరర్గళ్ - దేవతలు, తొళుదెళు - ఆశ్రయించి శ్రేమపడునట్లు, అలైకడల్ - అలలుగొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్దవక్తన్నె-చిలికిన సర్వేశ్వరుని యుద్దేశించఁజేపిన, అమర్_ఒప్పుచున్న, పొళిల్వళమ్ - తోటలసమృద్ధిగల, కురుగూర్_తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, కడగోపక్ - నమ్మళ్వార్లయొక్క, కుఱై నీఙ్గవల్గళ్ - వాచికకైంకర్యమైన, శువై - శబ్దార్థ రసములు, అమర్ - ఆమరియున్న, ఆయిర త్తవఱ్ శీనుళ్, చెయ్యిపాశురములుగల నీఱుపబన్ధమందు, ఇవై పత్తుమ్, ఈపదిపాశురములనున్న, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, అమరరోడు - నిత్యసూరులతోటి, ఉయర్వెయ్తి_ఉన్నతమైన మోక్షమందు, నన్నుయిర్ - చెల్లి, తమ్ముయిరు_తమసంసారరూపమైన - ఆమఱై - క్రూరబంధమును, అఱుపర్ - నెంపుగొనుదురు.

ఈ॥ బ్రహ్మాదిదేవతలయొక్క శ్రేమార్థమై పాలసముద్రమును చిలికినట్టి శ్రియఃపతినిగూర్చి సమస్తవిధవములుగల కురుకాపురవానులైన నమ్మళ్వార్లుపాయించిన మధురమైన తిరువాయ్‌మొళియందలి నీపదిపాశురముల వినుసంధించువారు నిత్యసూరులతోఁగూడ మోక్షమునొంది క్రూరమైన సంసారబంధమును వదలుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక.—మొదటి తిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియే పరాత్పరుడని సాయించిరి రెండవ తిరువాయ్‌మొళిలో, ఆశ్రీయఃపతియందే భక్తిభేయవలయునని సాయించిరి, మూడవ తిరువాయ్‌మొళిలో, అట్టిపరాత్పరుడు భక్తులకు మిక్కిలి సులభుండని సాయించిరి. ఈతిరు వాయ్‌మొళిలో, ఆశ్రీయఃపతి వెడఁబాపియుండలేక విరహావస్థనొంది తనసోక రాట్టివలె, దలంచి తనకంటికగుపడినపక్షులను, ఇవి నామాటల వెఱుఁగవని యాలోచించక, నాశోకను శ్రీయఃపతివద్ద విన్నపింపుమని పంపించుచున్నారు.

‡‡ అణిశెయ మడనారా యళియత్తాయ్*నీయుమ్‌నిఱ్
అణిశెయ శేవలుమా యావా వెన్నెనక్కరుళి*
వెణిశెత్తి ప్పుళ్ళుయర్ త్తార్ క్కె న్విడుతూదాయ్ చ్చెన్ఱక్కాల్*
వణిశెయి లవ్‌వై క్కిల్ వై ప్పుణ్ణ లెఱ్ శెయ్యుమో. ౧

అ॥ అళియత్తాయ్ - కనికరించుస్వభావముగల, అమ్‌ణిశెయ - అందమైన ఱెక్కలుగల. మడనారాయ్ - విధేయమైన ఓసారసపక్షీ ! నీయుమ్ - నీవును, నిఱ్ - నీయొక్క, అమ్ ణిశెయ - అందమయిన ఱెక్కలుగలఁ, శేవలుమాయ్ - మొగపక్షీయును, ఆవావెన్ను-అయ్య ర్యోయని, ఎనక్కు - మాపియమై, అరుళి - కృపఁజేసి, వెమ్‌ణిశె - క్రూరమైన ఱెక్కలుగల, పుళ్ - గరుడపక్షిని, ఉయర్ త్తార్‌క్కు - ధ్వజముగాఁగొనిన శ్రీయఃపతివద్ద, ఎన్-నాయొక్క, విడుతూదాయ్-విడిచెడిమాఁతమై, శెన్ఱక్కాల్ - పోయినయెడల, వణిశెయిల్-మాటలాడక పోవుటయనెడి క్రూరమైనచేయందు, ఆవణ్ - ఆ సర్వేశ్వరుండు, వైక్కిల్-ఉంచినయెడల, వైప్పుణ్ణాల్ - ఉంచబడియున్నచో, ఎన్ శెయ్యుమ్ - ఏమిభాదనుజేసును.

తా॥ తలంచినప్పుఁడెల్ల తలంచినచోటునకుఁబోవుటకు సాధనమైన ఱెక్కలుగల విధేయమయిన ఓసారసపక్షీ ! నాదుఃఖమునుఱుచి సహింపని నీవు నావిషయమై దయఁజేసి, ఆశ్రిత దుఃఖములను బోఁగొట్టెడి గరుడపక్షిని ధ్వజముగాఁగల సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాశోధను దెల్పుము. అప్పుఁడాసర్వేశ్వరుఁడు నీమాటనువినక అవమానముఁజేసినయెడల సంతయపమానమును నాకొఱకై సహింపరాదాయని. ౧

ఎన్ శెయ్యుతామరైక్కణ్ పెరుమానార్‌క్కె న్తూదాయ్*
ఎన్ శెయ్యుముయిర్ త్తక్కా లినక్కుయిల్ గాళ్ నీరలీరే*
మున్ శెయ్ద ముళువినై యాల్ తిరువడిక్కీళ్ళక్కు నైవల్*
మున్ శెయ్య ముయలాదే నగల్వదువో విదియినమె. ౨

అ॥ ఇనక్కుయిర్‌గాళ్ - నుంపుగానున్న ఓకోకిలములారా ! నీరలీరే - మీరుగదా ? ఎన్ - నాయొక్క, శెయ్య-ఎఱ్ఱనైన, తామరైక్కణ్ - తామరపువ్వువంటి నేత్రములుగల, పెరుమానార్‌క్కు - స్వామికి, ఎన్‌తూదాయ్-నాదూతమై (వెళ్ళి) ఉయిర్ త్తక్కాల్-చెప్పిన

యెడల, ఎఱ్ఱెయ్యుమ్ - ఏమిచెయుటగును, ముఱ్ఱెయ్‌ద - ముణుపుచేసిన, ముళ్ళువిసైయార్ - పూర్ణపాపములచేత, తిరువడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములయందు, పణి శేవల్ - కైంకర్యము, శెయ్య - చేయుటకు, మున్ - మునుపు, మయలాదే_యత్తు మఁడేయక, ఇని - ఇప్పుడును, ఆగర్‌వదువో విది_దూరముగానుండుటయే యోర్పడినదా ?

శా॥ ఓ_కోలపక్షులారా ! మీరు మాయందు మిక్కిలి కనికర్‌మఁగలవారుగదా ? తన యొక్క క్షేత్రజ్ఞాందర్యమును గనుపరచి వన్ను వళిపరచుకొనిన పర్వేశ్వరునివద్ద వాదూతయైవెళ్లి వామాట విదియని చెప్పివయెడల మీశేమయినా తప్పువచ్చునా ? రాదు ; గనుక మీరువెళ్లి, పూర్వ జన్మపాపము చేత మా శ్రీపాదములయందుఁ గైంకర్యమఁ జేయుట శేమియసాధనములేని నేవిఁకనుగూఁడ నిట్లుఁ బోవలసినదేనా యని చెప్పుండని.

విదియినాల్ పెఱ్ఱై మణక్కుమ్ మెన్నఱ్ఱై యు వన్నక్కాళ్ *
మదియినాల్ కుఱిత్ మూణా యులగిరన్‌ద కళ్వర్‌క్కు *
మదియిలేఁ వల్వినై యే మాళాదోవెన్ఱు *ఒరు త్తి
మదియెల్లాముళ్ కలఙ్గి మయఙ్గుమా లెన్నీ రే. 3

ఆ॥ విదియినాల్ - భాగ్యముచేత, పెఱ్ఱై - ఆడపక్షితో, మణక్కుమ్ - కూడియున్న, మెన్నఱ్ఱై - మందగమనముగల, అన్నక్కాళ్ - హంసపక్షులారా ! మదియినార్_బుద్ధిచేత, కుఱిత్ మూణాయ్ - పొట్టియయిసభవ్మాచారియై, ఉలగు - లోకములను, ఇరన్‌ద_యాఁచించిన, కళ్వర్‌క్కు_కపటియైన పర్వేశ్వరునిఁగురించి, మదియిలేఁ_బుద్ధిలేనివాయొక్క, వల్వినైయేయో_క్రూరమైనపాపము, మాళాదెన్ఱు_వళింపదని, ఒరు త్తి - ఓకతె, మదియెల్లామ్_బుద్ధియంతయు, ఉళ్ కలఙ్గి - లోపలఁగలతకొంది, మయఙ్గుమ్ - మోహించియుండును ; ఎన్నీర్_ఆనిచెప్పుండు.

శా॥ పుణ్యవిశేషములఁజేత దమ యాడపక్షితోఁ జేరియున్న హంసపక్షులారా ! మీరు పర్వేశ్వరునివద్దికివెళ్లి, మీరు వామనావతారమెత్తి లోకములను స్వాధీనపరచుకొనిన మీదివ్య చేష్టితములకు వళబడినయొక తె, ఎంతకాలమనుభవించినను వళింపని పాపాధమునోయి నేను భగవత్కైంకర్యముల చెప్పఁడుఁజేసెదనని మోహమఁ జెందియున్నదని చెప్పుఁడని.

ఎన్నీర్‌మై కణ్డిరఙ్గి యిదుతగా దెన్నాద *
ఎన్నీలముగిల్‌వణ్ణర్ క్కెఙ్‌శొల్లి యూఁశొల్లుగేనో *
నన్నీర్‌మైయినియవర్‌గణ్ తఙ్గాదె న్రొరువాయ్‌చ్చొల్ *
నన్నీల మగనిల్‌గాళ్ నల్‌గుదిరో నల్‌గీరో. ౪

ఆ॥ ఎన్నీర్‌మై - శాస్వభావమును, కణ్డు - తెలిసికొని, ఇరఙ్గి - కృపఁజేసి, ఇదుతగా దెన్నాద - (ఈమెకు) తీయవస్థ తగదనితలచని, ఎక్ - వాయొక్క, నీలమగిల్ వణ్ణర్‌క్కు - కాలమేఘవర్ణముగల పర్వేశ్వరునికి, యూఁ నేమ, ఎఙ్‌శొల్లి - ఏపాపకర్మమునెప్పి, శొల్లుగేనో - మాటలాడుదును, నల్ - మంచి, నీర్‌మై - ప్రాణము, ఇని - ఇంకమీఁద, ఆగర్‌గణ్ -

వారివద్ద, తక్కా చెట్ట - నిలవదని, ఒరువాయ్‌చ్చొల్ - ఒక్కమాటను, వల్ నీల-మంచినీలవర్ణముం గల, మగిళ్‌నిల్-గ్రాఛ్యపతులారా ! నల్‌గురిరో - చెప్పెదరా, నల్‌గీరో - చెప్పరా.

తా॥ తనపెడఁబాసినయెడల బ్రతింపనని నాస్వభావము పెఱిఁగి దయఁజేసి, ఈమెకిట్టి విరహోశ్ఛ్వ తగదనియెంచని నీలమేఘవర్ణుడైన మాస్వామికి నేనేమిచెప్పెదను ; అయినను, ఓ గ్రాంచ పతులారా ! ఇఁగ నీపెయొక్క ప్రాణము నిలవదనియెడి యొకబలుకు నా సర్వేశ్వరునికిఁ జెప్పరాయని,

నల్‌గిత్తా శా త్తళిక్కు మ్మొళిలోఁమ్ విన్నై యేఱ్ఱ్‌క్*
నల్‌గత్తానాగాదో నారణనై క్కణ్‌ణాళ్‌ల్*
మల్‌గునీర్ వ్నల్‌ఫడప్పై యిరై తేర్ మణ్ శిఱుకురుగే*
మల్‌గునీర్‌క్కణ్‌ణోళ్‌కార్ వాళగజ్‌క్కణ్‌డ్రుళాయే. ౫

ఆ॥ పొళిలోఁమ్ - ఏడులోకములనున్న, శాశ - శాసే, వళగి - ప్రీతిఁజేసి, శాత్తు - అనిష్టములనుబోఁగొట్టి, ఆళిక్కుమ్ - ఇష్టములిచ్చెడి, నారణనై - శ్రీయఃపతిని, కణ్‌ణాళ్ - చూచినయెడల, విన్నైయేఱ్ఱ్‌క్‌యో - పాపియైన నన్నునైనా, శాశ - శాను, వళగలాగాదు-ప్రీతిఁజెందఁగూడదు (అని ఆతనికిఁజెప్పి), మల్‌గు-వ్రవహించుచున్న, నీర్ పునల్-జలప్రదేశములయందున్న, పడప్పై - తోటలయందు, ఇరై - ఆహారమును, తేర్-వెతుకుచున్న, మణ్ - సుందరమైన, శిఱుకురుగే - ఓచిన్ననీరుకోడీ! మల్‌గు - వ్రవహించుచున్న, నీర్ - బాష్పములగల, కణ్‌ణుళ్‌క్-కన్నులుగలవాకు, ఓర్ వాళగమ్-ఒకమాటను, కొండు - తీసికొనిపచ్చి, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా,

తా॥ ఉదకముచే నిండియున్న వ్రదేశమందలి తోటలయందు నాహారమును వెతుకెడి ఓ నీటుకోడీ ! సర్వజీవులయొక్క సమస్తాపరాధములను సహించి వారి యనిష్టములనుబోఁగొట్టి రక్షించెడి పరమపురుషుండైన శ్రీమన్నారాయణుని నీవు చూచినయెడల, అతనితో, పాపియైన, నాయపరాధమును తఱిమించరాదాయనిచెప్పి యీమాటకు సతడిమ్మబదులుమాటను నీవు నాతోఁ జెప్పవలయునని.

అరుళాద్ నీరరుళి యవరావి తువరాముక్*
అరుళాత్తవ్వుటక్కడవీ రవర్ వీది యెఱునాళ్‌న్దు*
అరుళాళ్‌యమ్మానై కణ్‌ణాళ్‌లిదు శొల్లి*
అరుళాళ్‌వరివణ్డే యాము మెత్తిత్తోమే. ౬

ఆ॥ ఆళి - గుండ్రమైన, వరివణ్డే - గీఁతలుగల ఓతుమ్మెదా ! అరుళాళ్-దయఁగల చక్రముఁగల, అమ్మానై - స్వామిని, కణ్‌ణాళ్-చూచినయెడల, అరుళాద-(వారియందు) దయలేని, నీర్-మీరు, అరుళి-దయఁజేసి, అవర్ - ఆయాళ్‌వార్లయొక్క, అవి-ప్రాణము, తువరాముక్-పోవుటకుముందే, అరుళాళ్ - దయాసముద్రుఁడైన, పుళ్-(మీకు వాహనమైన) గరుత్మంతుని, అవర్ పీది - ఆయాళ్‌వార్లను వీథియందు, ఒరునాళ్-ఒకరోజైనను, కడవీరెట్ట -

వడవీఱుఱని, ఇదుళ్ళి - ఈమాటనుచెప్పి, ఆరుళ్ - కనికరింపుము. యామెమ్ - మేమున్న, ఎళ్ళిళైత్తోమ్ - ఏమిళ్ళ్వుఁజేసితిమి.

తా॥ ఓనుందరమైన తుమ్మెదా! నీవువెళ్లి ఆయాళ్వార్లనెడి నాయకినిఁజూచుటకు మిక్కిమ్మలేకపోయినను మిాదయతూఁదక్కు-వరాకుండ నీనాయకియందుఁగృపఁజేసి యామె జీవిత కాలమందే దయాపంతుఁడైన గరుత్మంతునిమీద నెక్కి- యాశ్రితసంరక్షణార్థముగా నెప్పటి కైనా వేంచేయునప్పుడు ఆగరుత్మంతుని నొకదినమైన నీయాళ్వారున్న వీథికి వడపింతురుగాక యని శ్రీయఃపతికి విన్నవించుము. ఆమాటను వినినియెడల, పరమదయాగలచక్రమును ధరించి సకలజీవులను రక్షించెడి మిావిషయమైయట్టి యపరాధము మేమేమి చేసితిమని నేనుచెప్పినటుల చెప్పుమాయని.

ఎన్బిళైగోప్పదుపోల ప్పనివాడై యూర్‌గిన్ఱ*
ఎళ్ళిళైయే నినైన్దరుళి యరుళాద తిరుమాలార్‌క్కు*
ఎళ్ళిళైత్తాళ్ తిరువడియిణ్ తగవినుక్కెన్ఱొరువాయ్‌చ్చొల్*
ఎన్బిళైక్కుమిళ్ళిళియే యూవళర్ త్త నీయలైయే. ౭

ఆ॥ ఎన్బిళైక్కుమ్ - ఎముకనువొరిసెడి, ఇళ్ళిళియే - ఓబాలచిలుకా! యాన్వళర్ త్తనీయలైయే - నేనుపెంచిన నీవేగదా? ఎన్బు-ఎముకలలో, ఇళైత్-దారమును, గోప్పదుపోల - గ్రుచ్చినటుల, పనివాడై - చల్లనిగాలి, ఈర్‌గిన్ఱ-బద్దలుచేయుచున్నది, (ఇంతలో) ఎన్బిళైయే-నాతప్పనే, నినైన్దరుళి-తలంచి, అరుళాద-(నాయందు)కనికరించని, తిరుమాలార్‌క్కు-(శ్రీయఃపతికి, తిరువడియిణ్-స్వామియైనమాయొక్క, తగవినుక్కు-కృపకు, ఎళ్ళిళైత్తాన్ఱు - ఏమి తప్పుఁజేసినదని, ఒరువాయ్ - ఒకమాట, చొల్ - చెప్పుమా.

నా॥ నాచేతఁబోషింపఁబడినదానివైవను ఇట్టి నావిరహదశయందు నాయొముకలు చూర్ణ మగునట్లు బాధించుచున్న ఓ బాలచిలుకా! చలనిగాలియును నాయొముకలలో దారమును గ్రుచ్చినట్లు బాధించుచున్నదిగాన నిప్పుడు నాతప్పులనే యొంచుము కనికరించని శ్రీయఃపతిని గూర్చి పరమదయాశాలివియైన నీయొక్క-దయకు విషయముకానియపరాధము ఈయాళ్వార్లనెడి నాయకి యేమిచేసినదని ఈయొకమాట నడిగి తెలిపికొనుమా యని,

నీయలైయే శిఱువూవాయ్ నెడుమాలార్‌క్కున్‌తూదాయ్*
నోయెనదు నువలెన్న నువలాదే యిరున్దోన్దాయ్*
కాయలొడు మణిమామై తళర్‌న్దేన్నాన్*ఇనియునదు
వాయలగిలిన్న డిళి లైప్పైరై నాడాయే. ౮

ఆ॥ శిఱువూవాయ్-ఓచిన్నచిలుకా! నెడుమాలార్‌క్కు-ఆశ్రితవ్యామోహముగల సర్వేశ్వరునివద్ద, ఎన్‌తూదాయ్-నాదూతయైవెళ్లి, ఎనదు-నాయొక్క, నోయ్-విరహబాధను, నువలెన్న-చెప్పమంచె, నువలాదే-చెప్పకుండ. ఇరున్దోన్దాయ్ - ఉండివుంటివి, నీయలైయే-నీవేగదా? నాన్-నేను, కాయలొడు - కాన్తితోఁగూడ, మణి-శ్లాఘ్యమైన, మామై - సౌందర్యమును,

తళర్‌వ్దిల్ - పోగొట్టుకుంటిని ఇని - ఇకను, ఉనదు - నీయొక్క, వాయలగిర్ - నోటిలో, ఇన్ - మధురమైన, ఆడిశిల్-ప్రసాదమును, వైప్పారై - పెట్టువారిని, నాడాయ్ - వెతుకు కొనుమా.

శా॥ ఓచిలుకా! నీచిన్నతనముచేత సర్వేశ్వరుని వద్దకుఁబోయి నాబాధను కెప్పుమంచు చెప్పక ఊరక యుండితివిగదా. ఇఁక నాశరీరము శిథిలమైనది ఇంకనాప్రాణముఁబోయినచో నీ కన్నముఁజెట్టువారిని వెతుకుకొనుమాయని. ౯

నాడాద మలర్ నాడి నాడోఱుమ్ నారణన్ తన్*
వాడాద మలరడిక్కీళ్ వైక్కవే వగుక్కిన్ఱ*
వీడాడి వీళ్ కిలీరుత్తల్ వినైయుట్ర దెన్ శెయ్వదో*
ఊడాడు పనివాడా యుయిర్ తీరాయెనదుడలే. ౯

అ॥ ఊడు(క్రీయఃపతికినినాకును) నడుమ, ఆడు-తిరుగుచున్న, పనివాడాయ్-ఓచిలుకాగాలీ! నాడాద - వెతుకుటకశక్యములైన, మలర్ - పుష్పములను, నాడి-వెతకి, నాడోఱుమ్ - ప్రతి దినమును, నారణన్ తన్ - క్రీయఃపతియొక్క, వాడాదమలర్ -వాడనిపుష్పమువంటి, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములయందు, వైక్కవే - సమర్పించుటకైయే, వగుక్కిన్ఱ - ఈయాత్మయేర్వరచఁబడినది. వీడాడి-(ఇట్లుండఁగా) వానితోవిరహమునొంది, (అనుభవించి) వీళ్ కిలీరుత్తల్ -గొప్పదైన, వినైయుట్ర దెన్ - భాగ్యహీనత్వము, ఎన్ శెయ్వదో -ఏమిచేయఁబోవునో ? (అని) ఉయిర్ తీరా - (ఆసర్వేశ్వరునికి) చెప్పి, (వాడుపనియెడల) ఎనదుడల్ - నాశరీరమును, ఈరాయ్-బద్దలఁ జేయుము.

శా॥ నాకున్న క్రీయఃపతికిన్ని దూతవై తిరుగుచున్న ఓవాయువా! దుర్లభమైన పుష్ప ములను వెతకి సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్ళమీఁద సమర్పించుటకైయే సేవేర్పరచఁబడితిని. ఇట్లుండఁగా, మిమ్ములను సెడఁబాపి మాదొర్భాగ్యమునుచేతి నిట్లుబాధపడుటయెందుకని క్రీయఃపతికి నేనుకెప్పినట్లు చెప్పి వానికీబదులు చెప్పనియెడలఁ దరువాత నన్ను జంపుదువుగాకయని. ౯

ఉడలాళి ప్పిఱప్పువీడుయిర్ ముదలా ముళ్ ళుమాయ్*
కడలాళి నీర్ తోఱ్ఱి యదనుళ్ళే కణ్వళరుమ్*
అడలాళి యమ్మానై కణ్ణక్కాళిదుశొల్లి*
విడలాళి మడనెఞ్జే వినైయోమొన్ఱామళవే. ౧౦

అ॥ ఆళి-గంభీరమైన, మడనెఞ్జే-విధేయమైన ఓమనసా ! ఉడల్-శరీరములందు, ఆళి - చక్రాకారమైన, పిఱప్పు-జన్మము, వీడు - మోక్షము, ఉయిర్-ఆత్మ, ముదలాయ్ - ఇవి మొదలుగాఁగల, ముళ్ ళుమ్-తక్కిన సమస్తవస్తువులు (ఇవియన్నిటిని,) ఆయ్-సృజించుఁ గొరకై, ఆళినీర్ -గంభీరమైనసీరుగల, కడల్ - సముద్రమును, తోఱ్ఱి-సృజించి, అదనుళ్ళే - ఆసముద్రమందు, కణ్వళరుమ్-నిద్రించుచున్న, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళి-చక్రముగల, అమ్మానై - స్వామివి, కణ్ణక్కాళ్ - మాచినయెడల, ఇదు - ఈబాధను, శొల్లి - చెప్పి, వినైయోమ్-పాపులైన మేము, ఒన్ఱామళవు - వానితోఁజేరువరకు, విడల్ - విడువకుండుము.

తా॥ నాకుస్వాధీనమైన ఓమధుసూ ! సకలజగత్తులను సృజించుటకై ముందుగా మహోసము ద్రమునుపృజించి, అందుఁ బ్రహ్మాది పళ్ళాయుధయుతుండై భవ్యథించియున్న మాస్వామిని సేవించి ఇట్టి నాబోధనుజెప్పి, నేను వానితిరువడికళకుఁ జేరువరకు నీవు వానిని వదలకుమాయని. ౧౦

‡‡ అళవియన్న వేఱ్ఱులగ త్తవర్ పెరుమా ర్‌కణ్ణనై *
వళవయల్ శూళ్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోప వాయ్న్దురై త్త*
అళవియన్న బ్రు వన్దాదియాయిరత్తుళిప్ప తిఱ్*
వళవ్వురై యూల్ పెఱలాగుమ్ వానోఱ్ఱు పెరువళమే. ౧౧

ఆ॥ అళవియన్న - ఆపరిమేయమహిమగలవాఁడై, ఏఱ్ఱులగ త్తవర్ పెరుమాళ్ - సర్వలోకేశ్వరుఁడై, కణ్ణనై - ఆశ్రితనులభుఁడైనకృష్ణుని, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి, శడగోప ర్ - నమ్మళ్వార్లు, వాయ్న్దు - సమీపించి, ఉరైత్త - పాయించిన, అళవియన్న - ఎంచుటకశక్యములై ఒకఱుణములుఁగల, అన్దాది - వెనుకపాశురమయొక్క యంతపదమే ముందుపాశురమున కాదిగాఁగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తిఱ్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, వళవ్వురైయూల్ - మధురములైన యీ పది పాశురములననుసంధించువారు మోక్షముసొంది మహానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

X - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.—వెనుక తిరువాయ్‌మొళిలో తాననుభవించిన విరహబాధనుఁజూచి సహించక క్రియాపతి తనపద్దకివేంచేయఁగా, ఆప్పుడు వానిమహిమయును తనగుణహీనతయున్ను జూచి, నేనాశ్రయించినయెడల వానిమహిమచెడిపోవునే ; వానిమహిమను కెడగొట్టుటకంటె నేనుకెడిపోవుటయే మేలుగదా ; ఈమాత్రమాలోచించగ వానికై ఇక్కార్యము నాళఁబడితినని ఈతిరువాయ్‌మొళిలో ఆళ్వార్లు తనను నిందించుకొనుచున్నారు.

‡‡ వళవేళ్ములగినిన్మొదలాయ వానోరిఱైయై *అరువినై యేన్
కళవేళ్ వెన్రైయ్ తొడుప్పుణ్ కళ్వెన్ఱ పిన్నైయుమ్ *
తళవేళ్ ముత్తువల్ పిన్నైక్కాయ్ వల్లానాయర్ తలైవనాయ్ *
ఇళవేఱేళుమ్ తమ్మువియ వెన్దాయెన్నన్నిన్నైన్దు నైన్దే. ౧

ఆ॥ వళమ్ - సమృద్ధమైన, ఏళ్గులగిత్ - సప్తలోకములను, ముదలాయ - కారణభూతుండై, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, ఇఱైయై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, అరువినైయేన్ - తూర పాపమగల నేను, నినైన్ద - అనుసంధించి, నైన్ద - మనస్సుకరిగి, కళివు - దొంగతనము, ఏళ్ - ప్రవిద్ధమగువట్లు, వెణ్ణెయ్-వెన్నను, తొడువుణ్డ-దొంగలించిన, కళ్వా-ఓదొంగా! ఎన్బ - అని చెప్పెదను. పిన్నైయమ్-మఱియు, కళివు-మొల్లపుష్పము, ఏళ్ - తోచునట్లు, (అనగా పుష్పమువంటి) ముఱువల్ - మందహాసముగల, పిన్నై - క్కాయ్, నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కొరకై, వల్ - బలిష్ఠులైన, ఆనాయర్ - గొల్లలకు, తలైవనాయ్-నిర్వాహకుడైయుండి, ఇళమ్-లేతయైన, ఏఱు ళుమ్-వృషభముల నేడింటిని, తழுవియ - కౌగలించుకొనిన, ఎన్తాయ్ - మాస్వామి! ఎన్బ - అనియెదను.

తా॥ సకల జగత్కారణుండై నిత్యసూరులకు నాథుండైన సర్వేశ్వరుని సతిహీనుండనైన నేను, అందరికి తెలిసినటుల నీవుచేసిన నవనీతచౌర్యమును, సుందరమందహాసముగల నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికాళబడి గొల్లలకు నాయకుడవైయవతరించి బలిసియున్నవృషభముల నేడింటిని గౌగ లించుకొని చంపిన దివ్యచేష్టితయును ననుసంధించి పరవశుండనై చెప్పెదనని ౧

నినైన్దిడిన్ నుళ్ కరైన్దురుగి యిమైయోర్ పలరుమ్మునివరుమ్*
పునైన్దణిసీర్ శాన్దమ్ పుగై యోడిన్ది వణఙ్గినాల్*
నినైన్దవెల్లాప్పొరుళ్ కట్కుమ్ విత్తాయ్ ముదలిల్ శిదైయామే*
మనమ్ శెయ్ శానత్తు న్బిరుమై మాయూణాదో మాయోనే. ౨

ఆ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుండవైన ఓస్వామి! పలరుమ్-అనేకులయన, ఇమైయోర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలును, మునివరుమ్-ఋషులును, నినైన్ద-(మిగుణములను) అనుసంధించి, నైన్ద - (దానివల్ల) కరుగుచుండగా, ఉళ్ కరైన్ద - మనస్సుశిథిలమై, ఉరుగి-కరిగి, పునైన్ద - కట్టబడిన, కణ్ణి - తిరుమాలను, నీర్ - జలమును, శాన్దమ్-చన్దనమును, పుగైయోడు-ధూపముతోగూడ, ఏన్ది - ధరించి, వణఙ్గినాల్ నమస్కరించినను, నినైన్ద - తలంపబడిన, ఎల్లాప్పొరుళ్ కట్కుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ముదలిల్-స్వస్వరూపమందు, శిదైయామే-వికారములేనటుల, విత్తాయ్ - కారణభూతుండవై, మనమ్ శెయ్ - మనస్సునందుబుట్టిన, ఞానత్తు - సంకల్పరూపజ్ఞానముగల, ఉన్-నీయొక్క, పెరుమై - మహత్త్వము, మాయూణాదో - మాశిపోదా?

తా॥ జాతిగుణాదులచేశ నుత్కృష్టులైన బ్రహ్మాదిదేవతలును సనకాదిముఖులు నత్యంత భక్తియుక్తులై మంచిపుష్పాదులతో నిన్నారాధించినను, తవస్వరూపమందు వికారములేకనే తనసంకల్పముచేత సీజగత్తును సృష్టిస్థితిసంహారములను జేయుచున్న పరిశుద్ధుండవైన నీమహత్త్వము మాశిపోదా? అట్లుండగా సతినీచుడనైన నేను దాస్యముజేసినయెడల మాశిపోవునని చెప్పవలె నాయని. ౨

మాయోనిగళాయ్ నడైక్కుమ్ వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్*
నీయోనిగళై పుడైయెన్దు నినైనాన్మగనై పుడైత్తవన్

శేయానెల్లావజీవుక్కుమ్ తిశైగళెల్లామ్ తిరువడియాల్
తాయోన్*ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ తాయోన్ తానోరువనే. 3

అ॥ మాయోనిగళాయ్ - గొప్పజన్మములవారై, వడివొక్క - సృష్ట్యాదివ్యాపారముల నర్థంపించిన, పలరుమ్ - అనేకవిధములుగానున్న, వానోర్ - దేవతలును, మునివరుమ్-ఋషులును, (అయిన) యోనిగళై - జంతువులను, నీపడైయెన్ఱ - నీవుసృజించుమాయని, నిన్నై - జ్ఞానపూర్తిగల, నాన్ముగనై - బ్రహ్మను, పడైత్తవన్ - సృష్టించినవాడును, ఎల్లావజీవుక్కుమ్-అన్నిజ్ఞానములకును, తోయోన్-దూరమైయుండువాడును, తిశైగళెల్లామ్-దిక్కులన్నిటిని, తిరువడియాల్ - శ్రీపాదములచేత, తాయోన్ - కొలిచినవాడును ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ - అనేకవిధములయిన సమస్తాత్మలకును, తాయోన్ - తల్లివంటివాడునైన, తాన్ - తాను, ఓరురువవన్ - అద్వితీయమైన స్వభావముగలవాడు.

తా॥ దేవాది సమస్తభూతములకును కారణభూతుండైన బ్రహ్మకును కారణభూతుండై వాఙ్మనసములకును గోచరముగాని మహిమగలవాడై ఎప్పుడెక్కడుండనందరిని స్నేహముతో రక్షించువాడైన యాసర్వేశ్వరుని సౌశీల్యగుణము లపారములై యున్నవని. 3

తానోరువనే తనిత్తాయ్ త్తన్నిల్ మూనార్ ముదలాయ*
వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్ మట్రుమ్ మట్రుమ్ ముట్రుమాయ్*
తానోర్ పెరునీర్ తన్నుళ్ తోట్రి యదనుళ్ కణ్వళరుమ్*
వానోర్ పెరుమాన్ మామాయన్ వైకున్దనెమ్బెరుమానే. ౪

అ॥ తాన్ - (జగత్తుకు) ఉపాదానకారణము తానేయయినవాడును, ఓర్-సహకార్యంతరములేక ఒక్కడైనవాడును, తని-నిమిత్తాన్తరములేక వంటరియైనవాడును, (ఇట్టి) ఉరు - అందమయిన, వితాయ్-కారణమైనవాడై, తన్నిల్-తనలోగూడ, మూవర్-బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను, ముదలాయ - మొదలుగాగల, పలరుమ్ - అనేకులయిన, వానోర్ - దేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులను, మట్రుమ్ - తక్కినమనుష్యులను, మట్రుమ్ - తక్కినపశ్వాదులను, ముట్రుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఆయ్ - సృజించుటకై, తాన్ - తాను, తన్నుళ్ - తన స్వరూపమందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పెరునీర్ - మహాజలమును, తోట్రి-సృజించి, ఆదనుళ్ - ఆమహాజలమునందు, కణ్వళరుమ్ - నిద్రించువాడును, వైకున్దన్ - పరమపదవాసియు, వానోర్ పెరుమాన్ - నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండును, మామాయన్-గొప్పయాశ్చర్యభూతుండు, నైన సర్వేశ్వరుడు, ఎమ్బెరుమాన్ - వాకుప్యామి.

తా॥ జగత్తుకు *నిమిత్తోపాదాన సహకారికారణభూతుండై బ్రహ్మాదిస్థావరాంతమయిన యీలీలావిభూతియును భోగోపకరణమయిన నిత్యవిభూతియునుగల మాస్వామియొక్క సౌశీల్యగుణములకుం దగినట్లు సేవన్నివిధములయిన కైంకర్యములను జేసెదనని. ౪

---

* ఒకవస్తువుకు కారణములు మూడు. ఆకారణములకు ఉపాదానము, నిమిత్తము, సహకారి, అనిపేక్షం. ఘటమునకు, ఉపాదానము మృత్తు; నిమిత్తము కుంభకారుడు; సహకారి దండాదులు. అదేవిధముగా యీజగత్తుకు, మూలప్రకృతిని శరీరముగాగల పరమాత్మ ఉపాదానము, జ్ఞానశక్తి విశిష్టుడైన పరమాత్మ నిమిత్తము, కాలశరీరియైన పరమాత్మ సహకారియైనని.

మానేయ్‌నోక్కి మడవాళై మార్బిల్ కొండ్రాయ్ మాదవా*
కూనేశిదైయ వుడైవిల్ నిఱ త్తిల్ తెఱిత్తాయ్ గోవిందా*
వానార్‌శోది మణివణ్ణా మదుశూదా నీయరుళాయ్*ఉన్
తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాదమ్ శేరుమాఱు వినై యేనే. ౪

అ॥ మానేయ్ - లేడితోఁబోలిన, నోక్కి - చూపుగల, మడవాళై - యువతియైనపిరాట్టిని, మార్బిల్ - వక్షస్థలమునందు కొండ్రాయ్ - ఉంచుకొనిన, మాదవా - ఓశ్రీయఃపతీ! కూనే - గూను, శిదైయ - పోవునట్లు, వుడైవిల్ - ఉండయైన ధనస్సుయొక్క, నిఱ త్తిల్ -విధముగా, తెఱిత్తాయ్ - పొడుఁగుగాఁజేసిన, గోవిందా - ఓ గోపాలుడా! వాన్, ఆకసమునందు, ఆర్ - నిండియున్న, శోది - తేజస్సులగల, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! మదుశూదా - మధుపసెడి రాతునినిజంపిన ఓకృష్ణుఁడా! నీనైయేన్ - పాపియు ననేను, ఉన్ - నీయొక్క, తేనే - తేనెవలెఁగోగ్యమై, మలరుమ్ - వికసించియున్న, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, శేరు మాఱు - పొందునటుల, నీ - నీవు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ పిరాట్టి నిత్యనివాసముఁజేయుచున్న వక్షస్థలముగల శ్రియఃపతివై, ఆశ్రిత సంరక్షణార్థమై మనుష్యావతారమెత్తి ఆశ్రితదోషములను జూడక వారిని కటాక్షించి పిమ్మట వారిదోషములను వారివిరోధులయందుఁ బోఁగొట్టెడి స్వభావముగలవాఁడవై, అంతట వ్యాపించెడి నిర్మలమై రమణీయమైన దివ్యరూపముగలవాఁడవైన ఓగోపాలా! నీయొక్క శ్రీపాదములను జేరునటుల నన్ననుగ్రహింపుమని. ౪

వినై యేన్వినై తీర్ మరున్దానాయ్ విణ్ణోర్ తలైవా కేశవా*
మనై శేరాయర్ కులముదలే మామాయనే మాదవా*
శినై యేయ్‌తత్తై మరామర్ది శ్రీముయ్‌దాయ్ శిరీదరా*
ఇనైయాయినైయ పెయరినా యెన్ను నైవనడియేనే. ౫

అ॥ వినైయేన్ - పాపియైన నాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోఁగొట్టెడి, మరున్దానాయ్ - ఔషధమువంటివాఁడా! మనై - ఇండ్లయందు, శేర్ - చేరి, ఆయర్ - గొల్లలకు, కులముదలే - కూటస్థుఁడా! మామాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యమైన వ్యాపారముగలవాఁడా! మాదవా - ఓశ్రీయఃపతీ! శినై - కొమ్మలలో, ఏయ్ - చేరియున్న, తత్తైయ - ఆకులుగల, మరామర్ది - సాలవృక్షమునులేకుండఁజేసి, ఎయ్‌దాయ్ - కొట్టినవాఁడా! శిరీదరా - వీర శ్రీగలవాఁడా! ఇనైయాయ్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడా! ఇనైయపెయరినాయ్ - ఇటువంటి తిరునామములుగలవాఁడా! ఎన్ను - అని యనుపంధించి, అడియేన్ - దాసుఁడనైనేను, నైవన్ - శిథిలాన్తఃకరణుఁడనైయగుచున్నాను.

తా॥ నీసంశ్లేషమునకు విరోధులయిన మాపాపములను బోఁగొట్టిన సౌశీల్యవంతుఁడా! ఉభయ విభూతినాథుఁడా! ఆశ్రితులున్నచోటికి వచ్చి యవతరించి వారియందతివాత్సల్యములో వారు

కైప్పెడికార్యములను సిరవేర్చెడి ఓ శ్రీయఃపతీ ! ఇట్టి నీస్వభావములనుము తిరునామములను ననుపంధించి నామమన్ను గరుగుమన్నదని. ౬

అడియేఁ శిఱియఞాన ఞ్ఞ నఱిదలార్క్కు మరియాన్ *
కడి శేర్ తణన్దుళాయ్ క్కణ్ణిపునై న్దాన్ ఎన్ని క్కణ్ణినై *
శెడియారాక్కై క్కు యడియారై చ్చేర్దల్ తీర్క్కుమ్ తిరుమాలై *
అడియేఁ కాణ్బానలఱ్ఱు నిదనిల్ మిక్కోరయర్వుణ్డే. ౭

ఆ॥ శిఱియఞాన ఞ్ఞన్ - అల్పజ్ఞానముగల, అడియేన్ - దానుఁడనైనసేను, అఱిదలార్క్కుమ్ - మిక్కిలిజ్ఞానవంతులకును, అరియాన్ - తెలిసికొనుటకశక్యుఁడును, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్‌క్కణ్ణి - తిరుత్తుళాయి మాఁచే, పునైన్దాన్ ఞ్ఞన్నై - అలంకరింపఁబడినవాఁడును, కణ్ణినై - ఆతినులభుఁడును, శెడి - కర్మములనెడి చెట్లచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఆక్కై - శరీరసంబంధమును, అడియారై - దానులను, శేర్దల్ - చేరుటను, తీర్క్కుమ్ - పోఁగొట్టెడి, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతియైనసర్వేశ్వరుని, అడియేన్ - దానుఁడనైనసేను, కాణ్బాన్ - చూడవలయునని, అలఱ్ఱు ఱువన్ - పలికెదను, ఇదనిల్ - ఇంతకంటె, మిక్కు - మేలైన, ఓరయర్వు - ఒకయజ్ఞానము, ఉణ్డే - కలదా?

తా॥ జ్ఞానహీనుఁడనై యతిశూద్రుఁడనైనసేను, బ్రహ్మాదులవాఙ్మనస్సులకగోచరుఁడై పరతత్వమును దెలిపెడి పరిమళించుచున్న చల్లని తిరుత్తుళాయ్‌మాలగలవాఁడై, భక్తులసంసారబంధమును విడిపించెడిస్వభావముగలవాఁడై, ఇట్టి సర్వోత్కృష్టుండైన శ్రీయఃపతిని నేను సేవింపవలయునని యాశాబద్ధుఁడనుకంటె బుద్ధిలోపంబెయ్యెదిగలదు. ౭

ఉణ్ణాయిలగేఴ్ మున్న మే యుమిఴ్ న్దు మాయైయాఅ్ళిక్కు *
ఉణ్ణాయ్ వెణ్ణెయ్ శిఱుమనిశేరువలై యాక్కై నిలై యెయ్‌ది *
మణ్ణాళ్ శోర్ న్దదుణ్డేలుమ్ మునిశేర్ క్కాగుమ్ పిర్ *శిఱిదుమ్
అణ్ణావణ్ణమ్ మణ్ణాయ నెయ్యూణ్మరున్దో మాయోనే. ౮

ఆ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! మున్నమే - మునుపు, ఉలగేఴ్ - లోకములనెడింటిని, ఉణ్డాయ్ - ఆరగించితివి. ఉమిఴ్ న్దు - (ఆలోకములను)బయలుపఱచి, శిఱుమనిశేర్ - క్షుద్రమనుష్యులయొక్క, ఉవలై - హేయమైన, ఆక్కై - శరీరములయొక్క, నిలై - స్థితిని, ఎయ్‌ది - పొంది, మాయైయాళ్ - కపటముచేత, ళుక్కు - ప్రవేశించి, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్డాయ్ - ఆరగించితివి. మనిశేర్క్కు - మనుష్యులకు, ఆగుమ్ - అయ్యెడి, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, పిర్ శిఱిదుమ్ - కొంచెముగూఁడ, అణ్ణావణ్ణమ్ - చేరనట్లు, ఊణ్ - ఆరగించినది, మణ్ణాన్ - మన్ను, శోర్ న్దదుణ్డేలుమ్ - మిగిలియున్నను, మణ్ - ఆమన్ను, కరైయ - కరుగుటకు, మరున్దో - మందా?

తా॥ అతిశూద్రమైన మనుష్యస్వభావమెత్తి గోకులమును వేంచేసి అచటనున్న వెన్నను కొంచెమైనను మిగలకుండ సారగించితివిగదా; అది, ముందు లోకము వారగించి బయిలుపఱచు

పప్పాడు కడుపులో కొంచెము మన్నున్నను, దానిని పాఁగొట్టుటకై ఔషధంబని యూరగించితివా యేమని.

మాయోమ్ తీయవలవలై పెరుమా వఞ్చప్పేయ్ వీయ*
తూయక్కుఴవియాయ్ విడప్పాలముదావముదు శెయ్‌దిట్ట
మాయన్*వానోర్ తని త్తలైవన్ మలరాళ్ మైన్ద నెవ్వుయిర్‌క్కుమ్
తాయోన్*తమ్మానెన్న మ్మా నమ్మామూ ర్తియై చ్చార్‌న్దే. ౯.

అ॥ తీయ- చెడ్డయభిప్రాయముగలదియు, అలవలై - కూతవేయుమన్న దియు, పెరు-మితి లేని, మా-గొప్పదైన, వఞ్చమ్-కపటముగలదియైన, పేయ్-పూతన, వీయ-చచ్చునట్లు, తూయ-దోషములేని, కుఴ్ఴవియాయ్-లిడ్డయై, విడప్పాల్ - విషముగలిసినపాలను, అముదాయ్ - అమృతమువలె, అముదుశెయ్‌దిట్ట - ఆరగించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యస్వభావముగలవాఁడై, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, తని త్తలైవన్ - అద్వితీయ నిర్వాహకుఁడై, మలరాళ్ - కమలవాసినియైన పిరాట్టికి, మైన్దన్ - నాయకుఁడై, ఎవ్వుయిర్‌క్కుమ్ - సమస్తజీవులకును, తాయోన్-తల్లివంటి వాఁడై, తమ్మాన్-తనకుతా నేస్వామియై, ఎన్న మ్మాన్-మాకుస్వామియై, అమ్మామూ ర్తియై-వానికిఁ దగిన దివ్యశరీరముగలవాఁడైన సర్వేశ్వరుని, శార్‌న్దు-చేరి, మాయోమ్-చెడము.

తా॥ తన కపటముచే యశోదాదేవి మెత్తి పచ్చి తెనస్తన్యమునిచ్చి నితని చంపఁదలఁచిన పూతనయొక్క స్తన్యమునుద్రాగి దానిని జంపినవాఁడై, సకలలోకేశ్వరుఁడైన మాస్వామి నాకై యించినయెడల ఇఁక మనమెట్టిలోపమును బొందమని.

శార్‌న్ద విరువల్వినై గళుమ్ శెదిర్‌త్తు మాయప్పఱ్ఱుత్తు*
తీర్‌న్దు తెన్బాల్ మనమ్వైక్క త్తిరుత్తి వీడుతిరుత్తువాన్*
ఆర్‌న్ద ఞానచ్చుడరాగి యగలుడ్‌ఴ్ మే లళవిఱన్దు*
నేర్‌న్ద వురువాయరువాగు మివర్ఱ్ నియుయిరామ్ నెడుమాలే.

అ॥ ఆర్‌న్ద - పూర్ణమైన, ఞానచ్చుడరాగి - స్వయంప్రకాశమైన జ్ఞానస్వరూపుఁడై, అగలుమ్ - చుట్టుపక్కలును, కీ - క్రిందను, మేల్ - పైనను, (ఉన్న)అళవిఱన్దు - సంఖ్య లేని, నేర్‌న్ద - అతినూత్నమైన, ఉరువాయరువాగుమ్ - చిదచిత్తులైన, ఇవర్ఱ్ నీయిరామ్ - వీనికి, ఉయిరామ్ - అన్తరాత్మఁడైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శార్‌న్ద - నాశోఁజేరిన, ఇరు-పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధములైన, వల్ - క్రూరములైన, విన్వైగళ్ - కర్మములను, శిదిర్‌త్తు-పోగొట్టి, మాయమ్ - ఆజ్ఞానమునఁగలిగిన, పఱ్ఱు - సంసారసంబంధమును, అఱుత్తు-ఛేదించి, తీర్‌న్దు - కృతకృత్యుఁడై, తెన్బాల్ - తనయందు, మనమ్ - మనస్సును, వైక్క - ఉంచునటుల, తిరుత్తి - బాగుచేసి, వీడు - మోక్షమును, తిరుత్తువాన్ - బాగుచేయువారంభించినాఁడు.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనముల కంతరాత్ముఁడై స్వయంప్రకాశుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు,నా హేయమును జూడకుండ తనసంశ్లేషవిరోధులైన నాపాపములన్నింటిని బోఁగొట్టి యాపాపములచే పచ్చిన సంసారమును విడిపించి తానేప్రాప్యప్రాపకుఁడనేబుద్ధిని నాకుఁగలుగఁజేసి నాకోఱకై మోక్షమును బాగుఁజేయుమన్నాఁడని. ౧౭

‡‡ మాలే మాయప్పెరుమానే మామాయనే యెన్నెన్ను*
మాలేయేఱీ మాలరుళాల్ మన్ను కురుగూర్ చ్చడగోప*
పాలేయ్ తమిళ్ నిన్నై కారర్ పత్తర్ పరవు మాయిరత్తిన్*
పాలేపట్ట వివై పత్తుమ్ వల్లార్ క్కిన్నై పరివదే.

అ॥ మాలే - సర్వాధికుడా! మాయప్పెరుమానే - ఆశ్చర్యగుణములుగల స్వామీ! మామాయనే - అపరిచ్ఛిన్నమైన యాశ్చర్యస్వభావముగలవాడా! ఎన్నెన్ను - అనియమసంధించి, మాలేయేఱీ - భ్రమనునొంది, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళాల్ - కృపచే, మన్ను - స్వస్థచిత్తుడైజేరి, కురుగూర్ - కురుకానగరియందు వసించెడి, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్యసాయించిన, పాలేయ్ - పాలువలె భోగ్యమైన, తమిళ్ - ద్రావిడభాషనెఱిగినవారును, నిన్నై కారర్ - గానమును దెలిసినవారును, పత్తర్ - భక్తులును, పరవుమ్ - కొనియాడెడి, ఆయిరత్తిన్ పాలే - వెయ్యిపాశురములలో లోబడియున్న, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ క్కు - అభ్యసించినవారికి, పరివదు - క్లేశము, ఇల్లై - లేదు

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యసౌశీల్యాదిగుణములను, అత్యద్భుతములైన దివ్యచేష్టితములను ననుభవించి పరవశులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన సకలజనానందకరములైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవద్విశ్లేషము నెప్పుడును బొందరని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, పరత్వసౌశీల్యసౌలభ్యాది సమస్తగుణయుతుండైన సర్వేశ్వరుడవాప్తసమస్తకాముడు గనుక వానినాశ్రయించుట మిక్కిలి సులభమైయుండునని యావతిచ్చుచున్నారు.

‡‡ పరివదిలీనిన్నై ప్పాడి*పిరివదు మేవలుఱువీక్*
పిరివఱైయిన్ఱి సన్మీర్ తూయ్*పురివదువు మ్మునైవూవే. ౧

అ॥ పరివదిల్ - క్లేశములేని, ఈశనై - సర్వేశ్వరుని, పాడి - మంగళాశాసనముజేసి, విరివదు - స్వరూపవికాసమును, మేవల్ - పొందుటయందు, ఉఱువీర్ - ఆపేక్షగల ఓభక్తులారా! పిరనైయిన్ఱి - (సర్వేశ్వరుని) ఎడబాయనివిగములేక, నల్ నీర్ - శుద్ధజలమును, తూయ్ - సమర్పించి, పురివదువుమ్ - (తరువాత) సమర్పింపవలసినదియు, పుగై - ధూపమును, వూవే - పుష్పమును.

తా॥ ఓభక్తులారా! దుఃఖము మొదలగు సేవిధదోషములేని సర్వేశ్వరునికి, మంగళాశాసనముజేయుము మోక్షసమృద్ధినొందుటకు పేక్షగలవారై, అట్టిసర్వేశ్వరునికయిన్యులైన మనమెట్టిశైథిల్యం

కర్యమునకేచెదమసి బుద్ధిని పదలి మీచేతికిదొరికిన ఎదోయొక పుష్పము ధూపము, దీపజలము, వీనిని ప్రేమతోసమర్పించుడి. దానినిగూడ యాసర్వేశ్వరుడు తవసౌశీల్యముచే నంగీకరించునని. ౧

మదువార్ తణ్దుళాయాఁ* ముదువేదముదల్వనుక్కుఁ*
ఎదువేదెన్బణియెన్నాదు* అదువేయాఁచ్చెయ్యుమీడే. ౨

ఆ॥ మధువార్ - తేనెతోపూర్ణమైన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయాఁ - తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడును, ముదు - అనాదియైన, వేదమ్ - వేదములయందు, ముదల్వనుక్కుఁ - ముఖ్యప్రతిపాద్యుండునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎదు - తగినకైంకర్యమేది; ఎన్‌పణి - నేను జేయుటకుయోగ్యమైనకైంకర్యము, ఏదు-ఏది, ఎన్నాదదువే - అనినంతయించుక నాకైంకర్యము నాళబడుటట్లుగా, ఆచ్చెయ్యుమ్-కైంకర్యముజేయుటకు, ఈడు - తగినది.

తా॥ అపరిచ్ఛేద్యమైన సకలవేదములచేఁ బ్రతిపాద్యుఁడును, పరత్వమునుదెలిపెడు తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడునైన యట్టిసర్వేశ్వరునికిఁదగిన కైంకర్యముజేయుటకుగుణహీనుఁడనైన నాకుయోగ్యతలేదేయని తలఁపవలదు; కైంకర్యమందట్టి యాసక్తియే యోగ్యతను గలుగఁజేయునని.

ఈడుమెడుప్పుమిలీశఁ* మాడుమిడాదెన్ననినే*
పాడుమెన్నా వవన్బాడల్* ఆడుమెన్బ మణ్ణే. ౩

ఆ॥ ఈడుమ్ - (పుత్రపాత్రములచే దుష్టులను) చిదుపుటయు, ఎడుప్పుమ్ - (సత్పురుషులను) రక్షించుటయు, ఇల్ - లేని - ఈశన్ - శేషిపతియొక్క, మాడు - పక్కను, ఎన్‌మనమ్ - నామనస్సు, విడాదు - విడువదు. ఎన్నా - నాపాలుక, అవన్‌పాడల్ - ఆసర్వేశ్వరుని స్తోత్రములను, పాడుమ్ - పాడును, ఎన్ - నాయొక్క, అణ్డమ్ - శరీరము, అణ్డం - పిశాచమునట్టినట్టుపరవళ్ళై, ఆడుమ్ - నృత్యముఁజేయును,

తా॥ తనకైంకర్యము నపేక్షించువారియొక్క గుణాగుణములనుజూడక యందరికి తవకైంకర్యమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరునికి నామనోవాక్కాయము లితరవిషయముల నెటుంగక కైంకర్యము జేయునని. ౩

అణ్డత్తిన వాడుమెన్బమ్* వణ్డి వఴిపడుమీశఁ*
పిణ్డియమరర్ పిదఱ్ఱుమ్* కుణ్డత్తు కొళ్కై యినానే. ౪

ఆ॥ అమరర్ - నిత్యసూరులు, పిణ్డి - వివాదపడి, పిదఱ్ఱుమ్ - చెప్పుచున్న, కుణమ్ - గుణములయొక్కసమృద్ధికి, కొళ్‌కై యినాఁ - పాత్రమైన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుని, ఆకుణత్తిన - పిశాచమువలె, ఆడుమ్ - నృత్యముసేయుచున్న, ఎనబ్గమ్ - నాశరీరము, మణ్డి - నమస్కరించి, వఴిపడుమ్ - అనువర్తించును.

తా॥ నిత్యసూరులలో నోరిరిగొకరు తాము తామనుభవించెడి గుణములే శ్రేష్ఠములని వినా దపడుచు స్తోత్రముచేయుచున్న గుణసమృద్ధిగల సర్వేశ్వరుని నాశరీరము పరవళ్ళై యాశ్చర్యమొందునని. ౪

కొళ్‌కై కొళామై యిలాదాన్* ఎళ్‌గలిరామ మిలాదాన్*
విళ్‌కై విళ్వామై విరుమ్బి* ఉళ్‌కలన్దార్‌క్కు రముదే. ౪

ఆ॥ కొళ్‌కై - స్వీకరించుటయు, కొళామై - విడుచుటయు, ఇలాదాన్ - లేనివాడును, ఎళ్‌గళ్ - ఉపేక్షయు, ఇరాగమ్ - ప్రీతియు, ఇలాదాన్ - లేనివాడునైన, శ్రీయఃపతి (చేతనులయొక్క) విళ్‌కై - ఎడతెగకుండుటయును, విళ్వామై - చేరియుండుటయును, విరుమ్బి - చూచి, ఉళ్‌కలన్దార్‌క్కు - తనలోచేరినవారికి, ఓరముదు - శ్రేష్ఠమైన యమృతమువలె భోగ్యమైయుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు చేతనులయొక్క గుణాగుణములను జూచి గుణవంతులను ప్రీతితో స్వీకరించి గుణహీనులను యుపేక్షించి విడువకుటయుసెడి పక్షపాతములేక నందరికిని తన సకలవిధములైన కైంకర్యమలిచ్చును. ఇట్లున్నను వారివారి కోరికప్రకారము తనవద్దికివచ్చి ధనాదిప్రయోజనములనపేక్షించువారికి ధనాదులనీయిచ్చును; తనకైంకర్యములనపేక్షించువారికే మోక్షమునిచ్చునని. ౪

అముద మమరర్‌గట్కున్ద* నిమిర్‌తుదరాళి నెడుమాల్
అముదిలుమాళ్‌ప వినియన్* నిమిర్‌తిరై నీళ్‌కడలానే. ౬

ఆ॥ అమరర్‌గట్కు - దేవతలకు, అముదమ్-అమృతమును, ఈన్ద-ఇచ్చినవాడై, నిమిర్ - పెరుగుచున్న, కుడర్ - తేజస్సుగల, ఆళి - చక్రముగలవాడై, నిమిర్ - ఎగురుచున్న, తిరై - అలలుగల, నీళ్ - విశాలమైన, కడలాన్-సముద్రమునందు బవ్వళించినవాడునైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుడు, అముదిలుమ్ - అమృతముకంటె, ఆళి పవినియన్ - మిక్కిలిప్రియమైయుండును.

తా॥ తేజోరూపమైన సుదర్శనమును ధరించి సముద్రమునందుఁ బవ్వళించియున్న మిక్కిలి భోగ్యుఁడై యానద్దనకుండైన సర్వేశ్వరుని వదలి యతిశీతలమైన యమృతమును యాచించిన ఇంద్రాదులయొక్క భాగ్యహీనత వేమనియెదనని. ౬

నీళ్‌కడల్‌శూ ళ్‌లనై కోట్* తోళ్‌గళ్‌తలై తుణిశెయ్‌దార్*
తాళ్‌గళ్ తలై యిల్వణఙ్గి* నాళ్‌కడలై క్కళ్‌మినే. ౭

ఆ॥ నీళ్ - పొడవైన, కడల్ - సముద్రముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, ఇలనై - లంకాపురి, కోట్ - రాజైనరావణునియొక్క, తోళ్‌గళ్ - భుజములనున్ను, తలై - శిరస్సులనున్ను తుణిశెయ్‌దార్-త్రుంచిన చక్రవర్తితిరుమగనార్‌యొక్క, తాళ్‌గళ్-తిరువడికళును, తలైయిల్ వణఙ్గి - శిరస్సుచే నమస్కరించి, నాళ్‌కడలై - కాలమనెడిసముద్రమును, కళ్‌మిన్ - గడుపుడు.

తా॥ శ్రీరామావతారమెత్తి సర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన వీరచరిత్రములననుసంధించి వానితిరువడికళుమ పేనించి కాలమును గడుపుడని. ౭

కళ్‌మిన్ తొణ్డీర్‌గళ్ కళిత్తు* తొళుమినవనై తొళుదాల్*
వళ్ళిన్ప వళ్వినై మాళ్‌త్తు* అళివిన్ఱి యాక్కుమ్ తరుమే. ౮

ఆ॥ తొణ్డీర్‌గళ్ - ఓభాగవతులారా! కళ్‌మిన్ - సంపాదింపుచున్నవిడువుడి. కళిత్తు-విడిచి, ఆపైన - శ్రీఃపతిని, తొళుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. తొళుదాల్ - ఆశ్రయించినయె

డల, వళినిన్ఱ - మోక్షమార్గమున కడ్డముగానిలిచిన, వల్ - క్రూరమైన, విన్ై - పాపములను, మాయ్‌త్తు - పోఁగొట్టి, అళివిన్ఱి - నాశములేని, ఆక్కమ్ - మోక్షసంపత్తును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ ఓభాగవతులారా ! మీరు ముందు సంసారసంబంధమును విడిచి క్రియఃపతిని యాశ్ర యించినయెడల, ఆధగవంతుడే మోక్షవిరోధులైన మీపాపములను నశింపజేసి నిత్యకైంకర్యముల నిచ్చునని. ౭

తరుమ వరుమ్బయనాయ* తిరుమగళార్ తనిక్కేళ్వన్*
పెరుమైయుడైయ పిరానార్* ఇరుమైవినై కడివారే. ౮

అ॥ తరుమమ్ - ధర్మములను, ఆరుమ్పయనాయ - శ్రేష్ఠమైన ఫలభూతమైన, తిరుమగళార్ - పిరాట్టికి, తనిక్కేళ్వన్ - అద్వితీయుఁడైనవానుకుఁడై, పెరుమైయుడైయ - అతిశయముగల, పిరానార్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఇరుమై - పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధంబులైన, విన్ై - కర్మము లను, కడివార్ - పోఁగొట్టునురు.

తా॥ క్రియఃపతియై, సర్వోత్కృష్టుఁడైన సర్వేశ్వరుండు మనపాపములనుబోఁగొట్టి మనకు మోక్షమునిచ్చునప్పుడు శ్రీమహాలక్ష్మితోఁ దేరియుండియే యిచ్చునని. ౮

కడివార్ తీయినిన్ై గళ్* నోడియూరు మళవై క్కుణ్*
కొడియూ వడుపుళ్ళియర్ త్త* వడివార్ మాదవనారే. ౯

అ॥ అడు - విరోధులనుశింపఁజేసెడి, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియూ - ధ్వజముగా, ఉయర్ త్త - ఎత్తిన, వడివార్ -నుందరమైన శ్రీగరుడులగల, మాదవనార్ -క్రియఃపతి, తీయవిన్ై గళ్ - మనచెడ్డపాపములను, నోడి - ఒక్కక్షణము, ఆరుమళవైక్కుణ్ - పూర్ణమయ్యేమాత్రము లోనే, కడివార్ - పోఁగొట్టుదురు.

తా॥ తనకాశ్రిత రక్షణము ప్రసిద్ధమునగటుల గరుడధ్వజంబై ఎత్తిన క్రియఃపతి భక్తులపాపము లన్నిటిని యొకక్షణములోనే బోఁగొట్టునని. ౯

మాదవనార్పుగళ్ మన్ని* తీదవమిన్ఱి యుయిర్ త్త*
ఏదమి లాయిర త్తిప్పత్తుం* ఓదవల్లార్ పిఱవారే. ౧౦

అ॥ కడగోష్ఠ - నమ్మళ్వార్లు, మాదవనార్ - క్రియఃపతియందు, తీదు-ఆశ్రితదోష ముల నెంచుటయనెడిదోషమును, అవమ్ - ఆశ్రితుల నుపేక్షించుట యనెడిదోషమును, ఇన్ఱి - లేని దానిని, ఉయిర్ త్త - సాయించిన, ఏదమిల్ - దోషములేని, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్లార్ - అధ్యయనముచేయువారు, పిఱవార్ - సంసారము నందు జన్మించరు.

తా॥ క్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుఁడు తన యతిశయమునును, ఆశ్రితులయొక్క దోషమును లాలోచించి, వీడు రక్షణకుఁదగినవాఁడుఁగాఁడని యుపేక్షించడని ఈమహాగుణమును ప్రతిపా దించెడి యీపదిపాశురముల నధ్యయనముచేయువారు సంసారము నొందరని. ౧౦

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - ౪ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుని యూహయించుట అత్యవసుభరూప మైయుండునని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡‡ పిఱవిత్తుయరఱి ఞానత్తుళ్ నిన్ఱు*
తుఱవిచ్చుడర్‌విళక్కమ్ తనై ప్పెయ్‌వార్*
అఱివనై యాళ్‌ప్పడై యన్దణనై*
మఱవియై యిన్ఱి మనత్తు వై ప్పారే. ౧

ఆ॥ పిఱవిత్తుయర్ - జన్మము మొదలగుదుఃఖములు, ఆఱు-పోవుటకై, ఞానత్తుళ్ - ఆత్మ సాక్షాత్కారమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, తుఱవి - ప్రకృతిసంబంధమునువిడిచి, కుడర్ - తేజోరూప మైన యాత్మయొక్క, విళక్కమ్ - ఆవిర్భావమును, తనై ప్పెయ్‌వార్ - పొందువారు, అఱివనై - ధార్మికుండై, ఆళ్‌ప్పడై-చక్రాయుధుండై, అన్దణనై-పరమపావనుండైన సర్వేశ్వరుని, మఱవియై యిన్ఱి - మరుపులేక, మనత్తువై ప్పార్ - ధ్యానించుదురు.

తా॥ జన్మజరామరణాది పాంపారిక దుఃఖమునుండిదొలంగి ప్రకృతివినిర్ముక్తులై తేజోరూపమైన యాత్మానుభవమునొంది, కైవల్యమునాశించి,చక్రధరుండైన సర్వేశ్వరుని ధ్యానించి, ఆ సౌన్దర్యానుభవమునపేక్షించక *పరమపావనుండనియే యూహసర్వేశ్వరునియుపాసనజేసెడి ప్రయోజనాన్తరపరులైన కైవల్యార్థులకున్న వారుగోరిన ఫలమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరుండే పరమధార్మికుడని.

వై ప్పామ్ మరున్దామడియై *వల్వినై
త్తుప్పామ్బులనైన్దుమ్ తుఞ్జుక్కొడానవన్*
ఎప్పాల్ యవర్‌క్కుమ్ నలత్తా లుయర్‌న్దుయర్‌న్దు*
అప్పాలవనెఱి శాయర్‌కొల్లున్దే. ౨

ఆ॥ ఎప్పాల్ - సమస్తలోకములలోనున్న, యవర్‌క్కుమ్ - ప్రవర్తించుసమస్తచేతనులకంటె నలత్తాల్ - ఆనన్దముచే, ఉయర్‌న్దుయర్‌న్దు - మిక్కిలియతిశయించి, అప్పాలవన్-వాఙ్మనస్సులకగోచరుండును, ఎఱిళ్ - మాకును, ఆయర్ - గోపులకును, కొల్లున్దు - నిర్వాహకుండును, వల్-క్రూరమైన, వినై - పాపకర్మలకుఁకారణంబులైన, తుప్పామ్ - బలిష్ఠములైన, పులనైన్దుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములచే, అడియై - దాసులను, తుఞ్జుక్కొడాత్ - దుఃఖించునటులఁజేయనివాఁడు నైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, వైప్పామ్-నిధివలె పురుషార్థమగును. మరున్దామ్ - ఔషధము వలె దుఃఖమునుబోఁగొట్టును.

కైవల్యమనగా - ప్రకృతిమణ్డలమున కవధియైన విరజానదికి పైభాగమందున్న మోక్షమందొకభాగము. అక్కడనున్నవారికి భగవదనుభవములేదు. వారు స్వయంప్రకాశమైన తనయాత్మస్వరూపమును మనుభవింతురు. ఆమోక్షమునకుఁకారణము - శ్రీయఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిసుగుణములను వదలి పరమపావనుఁడని యీయూహపోషించుటయని.

తా॥ ఆనవద్యము మొదలగు సమస్తకల్యాణగుణములచే బ్రహ్మాదులనతిశయించి, వాఙ్మనస్సులకగోచరుండైయున్న సర్వేశ్వరుడు తనభక్తులకు పక్షేంద్రియాయుధముల చేఁగలిగెడి పాపకర్మములను దొలగింపఁజేసి సకలపురుషార్థభూతుండైయుండువని. ౨

ఆయర్ కొళ్ళుందా యవరాల్ పుళ్ళై యుణ్ణుమ్*
మాయప్పిరాన్ తెన్మాణిక్క చ్చోదియై*
తూయవముదై ప్పరుగిప్పరుగి*ఎఞ్
మాయప్పిఱవి మయర్వఱుత్తే నే. ౩.

ఆ॥ ఆయర్ - గొల్లలకు, కొళ్ళుందాయ్ - ప్రధానుండై, అవరాల్ - ఆగొల్లలచే, పుళ్ళై యుణ్ణుమ్ - దెబ్బలుబడెడి, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైనస్వామియై, తెన్మాణిక్క చ్చోదియై, నా కిద్దరీనీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుమన్న కాన్తిగలవాఁడై, తూయవముదై - దోషములేని యమృతతుల్యుండైన శ్రీయఃపతిని, పరుగిప్పరుగి - నిరంతరముగాననుభవించి, ఎఞ్ - నాయొక్క మాయమ్ - ప్రకృతిసంబంధముచేఁగలిగిన, పిఱవి - జన్మముచేసంపాదింపఁబడిన, మయర్వు - అజ్ఞానమును, అఱుత్తే - ఛేదించితిని. ౩

తా॥ భక్తవత్సలుఁడై గోపకులమందవతరించి వెన్నదొంగలించి, అప్పుడాగొల్లలచే దెబ్బలుతినునట్టి సౌశీల్యగుణముగలవాఁడును, ఆశ్చర్యభూతసౌన్దర్యము గలవాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క నిరన్తరానుభవముచే నాయజ్ఞానములన్నియు వదలిపోయినవని.

మయర్వఱ వెన్నై నత్తే మన్నిన్నాస్తన్నై*
ఉయర్విన్నై యేతరు మొణ్ శుడర్ క్కట్ టిళైయై*
అయర్విలమరర్ గ ళాదిక్కొళ్ళుందై*ఎఞ్
ఇన్నై విన్నై యెన్శొల్లియా విడువేనో. ౪.

ఆ॥ మయర్వు - అజ్ఞానము, అఱ - సమూలముగాబోవునట్లు, ఎన్నై నత్తే - నామనస్సునందు, మన్నిన్నాస్తన్నై - ఆమరియుండువాఁడును, ఉయర్విన్నై - నాజ్ఞానభక్త్యాదులను, తరుమ్ - ఇచ్చువాఁడును, ఒణ్ - విలక్షణమైన, శుడర్ క్కట్ టిళైయై - తోశోరాశిరూపుండును, అయర్వు - మరపు, ఇల్ లేని, అమరర్ గళ్ - నిత్యసూరులకు, ఆదిక్కొళ్ళుందై - కారణభూతుండును ప్రధానుండును, ఎన్నిన్నై విన్నై - నన్నువశ్యునిగాఁజేసుకొనివాఁడునైన సర్వేశ్వరునిఁగూర్చి, శొల్లియా నేను, ఎఞ్ శొల్లి - ఏమిచెప్పి, విడువేన్ - విడిచెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానమబోవునట్లు నామనస్సునందు నిత్యవాసము జేయుచు, తన ప్రకాశమానములైన కల్యాణగుణస్వరూపాదులు నాకువిశదమగునట్లు భక్తినొసంగి, సర్వజ్ఞుఁడైన నిత్యసూరులతోఁజేరియున్న ప్రకారముగా నాతోగూడుకొనియున్న సర్వేశ్వరునియందు నే నేమిదోషముల నాశ్రయించి విడిచెదనని. ౪

విడువేనో వెన్నిళక్కై యెన్నావియై*
నడువే వన్దయ్యక్కోళ్ గిన్ఱ నాదనై *
తొడువే శెయ్ దిళవాయ్చ్చియర్ కణ్ణినుళ్*
విడవే శెయ్దు విళిక్కుమ్బిరానై యే. ౫.

ఆ॥ ఎన్‌ళిళక్కై - నాకుదీపమువంటివాడును, ఎన్నావియై - నాప్రాణభూతుండును, నడువేవన్ద - మధ్యయందువచ్చి, ఉయ్యక్కొళ్ గిన్ఱ - ఉజ్జీవింపఁజేసుకొనుచున్న, నాదనై - నాయకుండును, తొడువే - కపటవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, ఇళవాయ్చ్చియర్ - వయస్సు వాఁడ్రలైన గొల్ల స్త్రీలయొక్క, కణ్ణినుళ్ - నేత్రములలో, విడవేశెయ్దు - విడిచి (ఆగుబడి), విళిక్కుమ్ - వారినికటాక్షించుచున్న, పిరానై - ఉపకారకుండుసైన సర్వేశ్వరుని, విడువేనో - (నేను) విడిచెదనా.

శా॥ గోసులమందలి పురుషులకుగుబడక నే నిశ్శేతుక కృపతత తరుణులైన గోపస్త్రీలకుమా త్రమగుబడి అచ్చట వెన్నదొంగలించుడమ్ము మొదలగు కొన్నిదొంగతనములనుజేసి యాగొల్లసతులను గటాక్షించి పరమోపకారమొనర్చిన సర్వేశ్వరుండు, నేనన్యపరుఁడనైనను నాసమయముఁజూచి నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి వాయజ్ఞానమును దొలఁగజేసి, అపరిచ్ఛేదాదులచే పరిపూర్ణుండు సట్టుజేసి నన్ను బ్రతికించి నాకు నాథుఁడైయున్నప్పుడు వానిని నేనెట్లు విడిచిదొలఁగెదనని ౫

పిరాక్ పెరునిలచ్చక్కరవన్*పిన్నుమ్
పిరాయ్ అమలర్ త్తుళాయ్ వేయ్ న్ద ముడియన్*
మరామరమెయ్ద మాయవన్*ఎన్నుళ్
ఇరానినిల్ పిన్నై యాన్పోట్టువేనో. ౬.

ఆ॥ పిరాక్ - ఉపకారకుండై, పెరునిలమ్-(ప్రళయమందండభి త్తిలోనంటుకొనియున్న) గొప్పభూమిని, కీణ్డవన్ - విడదీసినవాఁడును, పిన్నుమ్ - గుచ్చఁబడిన, విరాయ్ - పరిమళము గల, మలర్ - వికసించియున్న, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిచేతను, వేయ్న్ద - చుట్టఁబడిన, ముడియన్ - శ్రీకిరీటముగలవాడును, మరామరమ్ - సాలవృక్షములను, ఎయ్ద - భేదగొట్టిన, మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుండుసైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్-నాయొక్క, ఉళ్ - మనస్సునందు, ఇరానినిల్ - ఉండనన్నచో, పిన్నై - తరువాత, యాన్ - నేను, ఒట్టువేనో - ఒప్పుకుంటునా ?

శా॥ ఆందమగాగుచ్చబడిన తిరుత్తుళాయి మాలికచే నలంకరింపఁబడియున్న రవ దివ్య విగ్రహసౌందర్యమునను, పరాపరశౌరంచెత్తి భూమినుద్ధరించిన చర్యనును, శ్రీరామావతారమెత్తి యూశితపరతన్త్రులై పాలవృక్షములనేడించివి బడ్రదోసిన దివ్యచేష్టితమునను నాకనుభవించి నన్ను పరిపూర్ణునిగొని, ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపోశానన్నచో నేనొప్పెదనా? యని, ౬

యాన్‌ఒట్టి యెన్నుళిరుత్తువ మెన్నిల్*
తానొట్టి వన్దెన్ తనిన్నెఞ్జై వఞ్చిత్తు*
ఊనొట్టి నిన్రెన్నుయిరిల్ కలన్దు*ఇయల్
వానొట్టుమో వినియెన్నై నెగిళ్‌క్కవే. ౭.

అ॥ యాన్ - నేను, ఒట్టి - అపేక్షించి, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరుత్తువమ్ - (సర్వేశ్వరుని) స్థాపించెదను; ఎన్ను - అని, ఇలజ్ - నేనుదలఁచియుండలేదు. తాన్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడే, ఒట్టివన్ద - ఆశపడిపచ్చి, ఎన్ - నాయొక్క, తని - స్వతంత్రమైన, నెఞ్జై - మనస్సును, వఞ్చిత్తు - నాకుఁదెలియక వశపఱుచుకొని, ఊన్ - శరీరమునందు, ఒట్టినిన్ఱు - అంటియుండి, ఎన్నుయిరిల్ - నాయాత్మయందు, కలన్దు - కలిసి, ఇయల్వాఱ్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్నై - నన్ను నెగిళ్‌క్క - ఉపేక్షించుటకు, ఒట్టుమో - సమ్మతించునా?

తా॥ నాసమ్మతిలేకుండనవ్వుడే యాశ్రీయఃపతి నామనస్సునపేక్షించివచ్చిప్రవేశించి నన్ను వశపఱుచుకొని, ఈహేయశరీరమునుండలి నాయాత్మతోఁగలసియుండువాఁడు నన్నిఁకవిడిచి పోవు నాయని. ౭

ఎన్నై నెగిళ్‌క్కిలు మెన్నుడై నన్నెఞ్జ
న్నై*అగల్విక్క త్తానుమ్ కిల్లానిని*
పిన్నై నెడుమ్బుడైత్తోళ్ మగిళ్‌వీడుడై*
మున్నై యమరర్ ముఴుముదలానే. ౮.

అ॥ పిన్నై - నప్పిన్నైప్పిరాట్టియొక్క, నెడుమ్-పొడవైన, పణై - మొదలువంటి, తోళ్ - భుజమును, మగిళ్ - సంతోషించియనుభవించడమనెడి, వీడుడై - ఉత్కర్షముగలవాఁడును, మున్నై - పూర్వికులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముఴు - సమస్త పురుషార్థములకును, ముదలానే - కారణమైయుండువాఁడునైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నై - నన్ను, నెగిళ్‌క్కిలుమ్-విడిపించినను, ఎన్నుడై - నాయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, నెఞ్జమ్‌తన్నై - మనస్సును, ఆగల్విక్క - విడిపించుటకు, ఇని - ఇక, తానుమ్ - తానును, కిల్లాఁ - సమర్థుఁడుకాఁడు.

తా॥నప్పిన్నైప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించి యానందముననుభవించుచున్న, నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండైన శ్రీయఃపతి నన్ను గుణహీనునిగా నెంచి తనవద్దనుండి నన్ను విడిపించినను, తనపశేషబ్రీయున్న నామనస్సును విడిపించుట యాసర్వేశ్వరునికిఁగూడ నశక్యమైయుండునని, ౮

అమరర్ ముఴుముదలాగియ వాదియై*
అమరర్‌క్కముదీన్ద వాయర్‌కొఴున్దై*
అమరవఴుమ్బు త్తుఴాయి యెన్నావి*
అమర త్తుఴువిప్ పోది యగలుమో.

అ॥ అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, తుఱ్ఱు - స్వయంప్రకాశితమొదలగున్నటిని, ముదలా గియ - కారణమైయున్న వాడును, అదియై - సర్వకారణుండును, అమరర్‌క్కు - ఇంద్రాదిదేవ తలకు, అముదు - అమృతమును, ఈన్ద - ఇచ్చినవాడును, ఆయర్ - గోపులకు, కొఱ్ఱుమ్ - కారణ భూతుండునైన ప్రియఃపతిని, ఎన్నావి - వాయాత్మ, అమర - అమరి, అఱ్ఱువ్ఱు - చేరువట్లు, తుఱ్ఱాయ్ - వెకటి, అమర - చక్కగా, తఱ్ఱువిత్ తిరు - కలిసియుండెను; ఇనియగలుమో-ఇంక విడుచునా ?

శా॥ నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని కారణమైన పరాత్పరుడును, దేవతలపేక్షించిన యమృతమునిచ్చి యర్థికల్పకుండైన నులభుండును, గోపకులమందవలరించిన నుశీలుడుసైన సర్వేశ్వరునితో చక్కగాగలిసి గుణానుభవముజేయుచున్న వాయాత్మను, ఇంక యాప్రియఃపతివద్ద నుండి విడిపించుట యశక్యమని.

అగలిలగలు మణుగిలణుగుమ్*
పుగలుమరియఱ పొరువల్లనెమ్మాన్*
నిగరిలవన్బుక్ర్ పాడియిఱై ప్పిలమ్*
పగలుమిరవు మ్మడిన్దు కుడైన్దే. ౧౦.

అ॥ అగలిల్ - (ధనాదులనుగోరి తనతో) విశ్లేషించినయెడల, అగలుమ్ - తానువిడుచు వాడును, అణుగిల్ - (అనన్యప్రయోజనులై) సమీపించినయెడల, అణుగుమ్ - వారితోడిరి యుండువాడును, పుగలుమ్ - (అభక్తులు) పొందుటకు, అరియఱ - దుర్లభుండును,పొరువల్లఱ - (ఆశ్రితులను) తనసమీపమందుఁజేర్చుకొనువాడును, ఎమ్మాన్ - వాకుస్వామియు, నిగరిల్ -ఒప్పు లేనివాడునైన, అవఱ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, పగలుమిరవుమ్- శ్రాతింబగళ్ళు, పడిన్ద - అమరియుండి, కుడైన్ద - విమర్శించి, పాడి - గానముజేసి, ఇఱై ప్పిలమ్- శ్రమలేనివారమై యుందుము.

శా॥ ధనాది యితరప్రయోజనముల నపేక్షించిచ్చి తనపద్దనుండి వారికోరికలను నెర వేర్చుకొనిపొయ్యెడి యభక్తులను వదలి, అవ్యవప్రయోజనులైవచ్చిన భక్తులలోఁగలిసి, అభక్తులకు దుర్లభుండై భక్తులకు నులభుండైయున్న మాస్వామియొక్క కల్యాణగుణములను మిక్కిలి విమర్శించి శ్రాతింబగళ్ళు పాడియు తృప్తినొందనివాడనైతివని. ౧౦

కుడైన్ద వణ్బుణమ్ తుఱ్ఱాయ్ ముడియానై *
అడైన్ద తెయ్వరుగూర్ చ్చడగోపన్*
మిడైన్ద శొల్తోడై యాయిర త్తివ్వత్తు*
ఉడైన్ద నోయ్‌గళై యోడువిక్కుమే. ౧౧.

అ॥ వణ్బు - తుమ్మొదలు, కుడైన్ద - ప్రవేశించి, ఉణ్బుమ్ - మధుపానము జేయుచున్న, తుఱ్ఱాయ్ - తిరుత్తుఱ్ఱాయిమాలను, ముడియానై - శిరస్సునందుగల సర్వేశ్వరుని, అడైన్ద-

అశ్రయించిన. తెళ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోపన్ - నమ్మా ళ్వార్లనెక్కు మిడైన - నిండియున్న, శొల్ తొడై - శ్రీసూక్తిమాలికయైన, ఆయిర త్తిప్పత్తు - వెయ్యిపాశురములలో నీపదిపాశురములు, నోయ్‌గళై - మహావ్యాధులను, ఉడైన్ద - తుపళలను బాపులేపి, ఓడువిక్కుమ్ - పారిపోవునట్లునుచేసును

తా॥ ఆధిరాజ్యసూచకమైన తిరుత్తుళాయిమాలగల సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన నమ్మా ళ్వార్లుపాయించిన మధురమైన పదములచే నమరియున్న నీపదిపాశురములే సమస్తవ్యాధులను బోగొట్టునని, ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక - ఈతిరువాయ్ మొళిలో, సర్వేశ్వరుడక్కృతిముండై యాశ్రితులతో సంశ్లేషించువని వానియార్జవగుణమును పాయించుచున్నారు.

ఓడుమ్ పుళ్ ఏఱి* శూడుమ్ తణ్ తుళాయ్*
నీడు నిన్ఱవై * ఆడుమమ్మానే. ౧

ఆ॥ అమ్మాళ్ - స్వామియైనశ్రీయఃపతి, పుళ్ - పక్షియైన గరుత్మంతుని, ఏఱి - ఎక్కి, ఓడుమ్ - వేంచేయును. తెణ్ - చల్లని, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయమాలను, శూడుమ్ - ధరించును. నీడునిన్ఱ - చిరకాలము వసించి, ఆవై - వారితో, ఆడుమ్ - సంశ్లేషించును.

తా॥ గరుత్మంతుడు భగవంతునికిఁ గైంకర్యముజేయవలయునని తలఁచినప్పు డాతోటికను నెరవేర్చుటకును, అచ్చటచ్చటనున్న నిత్యసూరులకు సేవసాయించుటకును తనవామాంశమైన గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసి యచ్చటచ్చట సర్వేశ్వరుడుసంచరించియు, తనఖేదము సహింపక తిరుత్తుళాయి వాడునప్పుడు దానిప్రీతికొఱకై తా వాతిరుత్తుళాయిని ధరించియు, ఇట్లుభక్తులతో నిత్యసంశ్లేషముగలవాఁడై యుండునని. ౧

అమ్మానాయ్ పిన్నుమ్* ఎమ్మాణ్బు మూన్ఱాగి*
వెమ్మా వాయ్‌క్కిణ్ఱ* శెమ్మా కణ్ణనే. ౨

అ॥ అమ్మాళాయ్ - స్వామియైనవాఁడును. వెమ్ - క్రూరమైన, మా - గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేశియనెడి రాక్షసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్ణ - చీల్చినవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మా - విశాలమైన, కణ్ణ్ - నేత్రములుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుండు, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎమ్మాణ్బుమ్ - సుందరమునైన సమస్తవతారములుగలవాఁడై, ఆనాగ్ - ఆయెను.

తా॥ ఆస్వామి యాత్రిక రక్షణార్థమై యతిసుందరములైన యనేకాపతారములెత్తెను; అప్పుడు తనమ మ్రింగవచ్చిన కేశియనెడి రాక్షసుని జంపి యాత్రికవిరోధులను బోగొట్టి, ఆప్రీతి చేసెట్టిని వేత్రములుగలవాడై యుండెనని. ౭

కణ్ణావా నెన్నుమ్* మణ్ణోర్ విణ్ణోర్క్కుమ్*
తణ్ణార్ వేఙ్గడ* విణ్ణోర్ వెఱ్ఱనే. ౩

ఆ॥ మణ్ణోర్ - భూమియందు నివసించెడి మనుష్యులకును, విణ్ణోర్క్కు - ఊర్ధ్వలోకములలో వసించెడిదేవతలకును, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణావా - శ్రేతముగానుండెడిస్వేశ్వర్యుడు, తణ్ - శైత్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలమనెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరుల (నిత్యవాసముజేసెడి,) వెఱ్ఱ్ - పర్వతమునందు వేంచేసి యున్నాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞులై దేవతలకును ఆజ్ఞాలైన మనుష్యులకును, జ్ఞానప్రదానముజేయుచు పరమపదమందువేంచేసి యుండువాడు, సంసారులకొఱకై నిత్యనూరి సేవ్యంబైన చల్లని వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్నాడని. ౩.

వెఱ్ఱ్వాయ్ నెడుత్తు* ఒఱ్ఱమినియే*
నిఱ్ఱుమమ్మాళ్ శీర్* కఱ్ఱవై గలే. ౪

ఆ॥ ఒన్ఱు - ఒక, వెఱ్ఱ్ - పర్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒఱ్ఱమ్ - ఆయాసము, ఇన్ఱియే - లేకనే, నిఱ్ఱుమ్ - నిలిచెడి, ఆమ్మాన్ - స్వామియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, వైగల్ - ప్రతిదినమును, కఱ్ఱుమ్ - అభ్యసించెదను.

తా॥ దేవేంద్రుండు గోపలమీఁదఁ గోపగించి సప్తరాత్రమును రాళ్లవర్షమునువర్షింపఁగా నప్పు డాగోపలయందుఁగారుణ్యముచే యవాయాసముగా గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిరక్షించిన పరమదయాళుడైన స్వామియొక్క కల్యాణగుణములను ప్రతిదినమభ్యసించెదనని. ౪.

వైగలుమ్ వెణ్ణెయ్* కైకలన్దుణ్ణాన్*
పొయ్‌కలవాదు* ఎన్ మెయ్‌కలన్దానే. ౫

ఆ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, కైకలన్ద - చేతులతోఁగలిపి, ఉణ్ణాన్ - ఆరగించిన కృష్ణుడు - ఆబద్ధములేక, ఎన్ - నాయొక్క, మెయ్ - శరీరమునందు, కలన్దాన్ - కలిసియుండెను.

తా॥ గోపస్త్రీలు దాచి యుంచిన వెన్నమ్మగనిచెట్టి తనచెండుచేతులతోఁగలిపి యారగించిన సర్వేశ్వరుడు, వెన్న చేఁబూయబడిన నిగ్రహముతోనువచ్చి నాశరీరమునందుఁగలిసి వేంచేసియుండెనని, ౫.

కలన్దెన్నావి* నలజ్గోళ్ నాదన్*
పులన్‌కోళ్ మూన్ఱాయ్* నిలమ్ కొణ్డానే. ౬

అ॥ కలన్ద - కలిసియుండి, ఎన్నావి - నాయాత్మయొక్క, నలమ్ - శేమత్వమునెడి మంచి తవమును, కొళ్ - ఆంగీకరించిన, నాదన్ - స్వామి, పులన్ - ఇంద్రియములను, కొళ్ - ఆకర్షించి, మాణాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, నిలమ్ - భూమిని, కొణ్డాన్ - స్వాధీనపఱుచుకొనెను.

తా॥ సకలజనమనోహరంబైన వామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనకధీనపఱచుకొనిన నాథుఁడు, ఈదివ్యచేష్టితములను నాతుఁగనుపఱచి నాశరీరమందుండి నన్ను దాసుని గాఁజేసుకొనెనని. ౬

కొణ్డానేళ్ వియ్ డై * ఉణ్డా నేళ్ నై యుమ్ *
తణ్డామమ్ శెయ్దు *ఎన్ ఎణ్డానానే. ౭

అ॥ ఏళ్వ్యై - సప్తవృషభములయొక్క (ప్రాణములను), కొణ్డాన్ - తీసినవాఁడును, ఏళ్వ్యై - సప్తలోకములను, ఉణ్డాన్ - ఆరగించినవాఁడునైన శ్రీయఃపతి, తణ్ - చల్లని, తామమ్ - పరమపదమందున్న (ప్రీతిని) శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, తాన్ - తాను, ఎన్ - నాయొక్క, ఎణ్ - మనోరథప్రకారము, ఆనాన్ - ఆయెను.

తా॥ ప్రళయకాలమునందు సప్తలోకములనాగించుట, నప్పిన్నప్పి రాట్టివాహోమంబొనర్చియేడువృషభములను జంపుట, ఇటిమొదలగుదివ్యచేష్టితములను జూచి నేనాభగవంతునికిదాస్యముజేయవలయునని యపేక్షించగా, వామనోరథమును నెరవేర్చి నాయందత్రిప్రేమజేసెనని, ౭

ఆనా నానాయిన్ * మీనో డేనుమ్ *
తా నానానిన్నిల్ * తానాయ శ్శబ్దే. ౮

అ॥ ఎన్నిల్ - నాయందు, తానాయ - తానుజేసిన, శబ్దం - సంగమునే, తాన్ - తాను, ఆనాయిన్ - గొల్లవాఁడై, ఆనాన్ - అవతరించెను, మీనోడు - మత్స్యావతారముతోఁగూడ, ఏనముమ్ - వరాహమై, ఆనాన్ - అవతరించెను.

తా॥ నాయందున్నప్రీతిచే భోగ్యమైన తనచేష్టితములను నాకనుభవము జేయించుటకై సర్వేశ్వరుండు కృష్ణమత్స్యవరాహావతారములు మొదల గనేకావతారంబులనెత్తెనని. ౮

శబ్దు శక్కరమ్ * ఆరైయిల్ కొణ్డాన్ *
ఎబ్దుమ్ తానాయ * నబ్దిల్ నాదనే. ౯

అ॥ ఎబ్దుమ్ - దేవమనుష్యాది సమస్తజాతులలోను, తానాయ - తానవతరించినవాఁడై, నబ్దిల్ - మనయొక్క, నాదన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతి, ఆమ్ - సుందరంబులైన, కైయిల్ - శ్రీహస్తములయందు, శబ్దశక్కరమ్ - శబ్దచక్రములను, కొణ్డాన్ - ధరించెను.

తా॥ నన్నుపఱచుకొనుటకై శ్రీయఃపతి యవతరించిన దివ్యావతారము లన్నిటిలోను శబ్దచక్రాది సమస్తదివ్యాయుధములతో నవతరించెనని. ౯

నాదన్ శాలజ్గిల్ * పాద నెన్మ్యాన్ *
ఓదమ్మ్వాల్ కీళిర్ * వేద నీరనే.

ఆ॥ పాదక్ - సమస్తములకు స్వామియు, భూమిని, కోళ్ - ఆక్రమించిన, పాదక్ - తిరువడికళ్లుగలవాడును, ఎన్నుమ్మక్ - నాకుస్వామియైనవాడుకాన, క్రియాపతియొక్క, ఓద మ్మెళ్ - సముద్రమువలె, కిళర్ - పొంగుచున్న, కేదమ్ - కేదములచేబరిపాదింపబడిన, పీరక్ - ఆర్జవగుణముగలవాడు.

తా॥త్రివిక్రమావతారంలెత్తి సమస్తలోకములను గొలిచిన క్రియాపతియొక్క విరవధికమైన కల్యాణగుణములను, సముద్రమువ్వొంగునట్లు పైపైవర్ధిల్లుచున్న కేదములే చెప్పవలెనుగాని మఱి యొకరికిసాధ్యంబని. ೧೦

‡‡ నీర్‌పుర్వై వణ్ణక్* శీర్ శడగోపక్*
నేర్‌దలాయిరత్తు* ఓర్‌దలివై యే. ೧೧

ఆ॥ నీర్‌పుర్వై - జలమువంటి, వణ్ణక్ - స్వభావముగల క్రియాపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను బ్రతిపాదించెడి, శడగోపక్ - నమ్మళ్వార్లు, నేర్‌దల్ - పాయించిన, ఆయిరత్తు వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదివాశురములు, ఓర్‌దల్ - విచారించి సాయించబడినవి.

తా॥ అతిశీతలమై భోగ్యమైన తిరుమేనిగల సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యాది మహాగుణముల ననుసంధించి సంసారు లుజ్జీవింపటకై పరమకారుణికులైన నమ్మళ్వార్లు, ఆ గుణముల నీ తిరువాయ్‌మొళిలో పాయించిరని. ೧೧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

೯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడాళ్వార్లను సంశ్లేషించుటకై వారి సమీపమందు వేంచేపినప్పుడా సర్వేశ్వరుని యాళ్వార్లు సేవించి తృప్తులై, ఆయనుభవరసమును పాయించుచున్నారు.

‡‡ ఇవై యుమ్ మవై యుమ్ మువై యుమ్ మివరు మవరు మువరుమ్*
యవై యుమ్ యవరుమ్ తన్ను ళ్ళే యాగియు మాక్కి-యుమ్ కాక్కుమ్*
అవై యుళ్ తనిముదలెమ్మా కణ్ణపిరా నెన్న ముదమ్*
శువై యర్ తిరుని మణాళ నెన్నుడై చూళ్ళులొ నే. ೧

ఆ॥ ఇవైయుమ్ - సమీపమందున్నవియు, ఆవైయుమ్ - దూరమందున్నవియు, ఉవైయుమ్ - మధ్యమమందున్నవియైన ఆచేతనవస్తువులనును, ఇవరుమ్ - సమీపమందుండువారును, అవరుమ్ - దూరమునందుండువారును, ఉవరుమ్ - మధ్యమందుండు వారునైన చేతనవస్తువుల నును, యవైయుమ్‌యవరుమ్ - సమస్త చేతనాచేతనవస్తువులనును, తన్నుళ్ళే - తనలో, ఆగియుమ్ - చేతుకొనియు (అవగా సంహారముజేసియు), ఆక్కియుమ్ - తిరిగిసృష్టించియును, కాక్కుమ్ -

రక్షించువాడును, అవైయత్ - అవస్తువులలో వ్యాపించియుండువాడును - తనిముదల్ - అద్వితీయుండుసైనకారణభూతుండును, ఎమ్మాక్ - నాస్వామియు, కణ్ణపిరాక్ - సులభుండుసైన ఉపకారకుండును, ఎన్నుముదమ్ - నాకు భోగభూతుండును, కువైయక్ - రసికాగ్రగణ్యుండుసైన, తిరువిక్ మజార్భాక్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, కూళ్పులార్భాక్ - ఇరుపార్శ్వముల యందున్నాడు.

తా॥ చేతనాచేత నాత్మకంబులైన సమస్తలోకంబులను ప్రళయకాలమునందు సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తిరిగి సృష్టికాలమునందు సృజించియు, అంతర్యామియైయుండి యు రక్షించెడి పరమకారణభూతుండును, అతిసులభుండును, నాకుభోగ్యభూతుండును, పరమరసికుండునసైన శ్రీయఃపతి నన్ను వశపఱచుకొనుటకై నాయిరుపార్శ్వముల యందు వాసము జేయుచున్నాడని. ౧.

కూళ్పల్పలపల వల్లాల్ తొల్లైయఱ్కాల త్తులగై *
కేళ్వలొన్ఱాగి యిడన్ద కేళవనెన్నుమై యన్నార్ *
వేళ్వమరుప్పై యొశిత్తార్ విణ్ణవర్ క్కిణ్ణలరియార్ *
ఆళ్వనెడుఙ్గడల్ శేర్న్దా నవనె న్నరుగ లీలానే. ౨

ఆ॥ పలపల - అనేకవిధములైన, కూళ్పల్ - ఆహారములను, వల్లాల్ - ఎత్తుటకుసమర్థుండును, తొల్లై - ప్రాచీనమైన, ఆమ్ - అందమైన, కాలత్తు కాలమందు, (ఆనగానీవరాహకల్పాదియందు) కేళ్వలొన్ఱాగి - ఆసదృశమైన వరాహమై, ఉలగై - లోకములను, ఇడన్ద - ఆణ్మళిత్తిలోనుంచి వేరుపఱచినవాడును, కేళవ - ప్రశస్తమైన కేశములుగలవాడును, ఎన్నుడైయన్నార్ - నాస్వామియు, వేళ్వమ్ - కువలయాపీడమనెడి యేనుఁగుయొక్క, మరుప్పై - కొమ్ములను, ఒశిత్తార్ - విరిచినవాడును, విణ్ణవర్క్కు - దేవతలకుఁగూడ, ఎణ్ణరియార్ - తలంపుటకశక్యుండును, ఆళ్వ - లోతుగల, నెడుమ్ - విశాలమైన, కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్న్దా - పవ్వళించినవాడుసైన, అవన్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నరుగలీలానే - నాసమీపమునందున్నాడు.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరుండు, దేవతలకు సేవపాయింపఁబట్టి శ్రీరాధికి వేంచేసియు, ఆచ్చటపోయి సేవించుట కళకక్తులైన భక్తులకొఱకై రామకృష్ణాద్యవతారంబులై త్తియు, ఆయా యవతారములయందుఁజేసిన కువలయాపీడమునుసంహరించుట్ససముద్రములోమునిగియున్న భూమిని యెత్తుకొనివచ్చుటమొదలగు దివ్యచేష్టితముల నాచరించియు, సర్వజ్ఞులైన దేవతలకుఁగూడ ఇట్టివాడనితలంచుట కళకక్యుండై వేంచేసియున్న మాస్వామి యాదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచుచు నాసమీపమునందు వేంచేసియున్నాడని.

అరుగలీలాయ నెరుమ్మో రమరర్గ ళాదిముదల్వర్ *
కరుగియనీల నన్మేనివణ్ణ నెన్దామరైక్కణ్ *

పొరుళిలై ప్పుళ్ళువన్దేఱుమ్ పూమగళార్ తనిక్కేళ్వన్*
ఒరుకదియిల్ శుమ్బై తన్ది ట్రొళిల నెన్నొడుడనే. 3

అ॥ ఆరుగల్ - వినాశము, ఇల్ - లేనిదియు, ఆయ - నిత్యమైనదియు, పెరుమ్ - మిక్కి లేనివియునైన, పీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాడై, అమరర్‌గళ్ - దేవతలకు, ఆది - కారణ భూతుండై, ముదల్వన్ - ప్రధానుండై, కరుమియ - సర్వులైన, సీలమ్ - నీలార్ణముఖలి, నల్ - విలక్షణమైన, మేనివణ్ణన్ - తిరుమేనుకాన్తిగలవాడై, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపువ్వు వంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడై, పార - ఆమరియాన్న, నిఱై - తొక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని వైన, ఊర్ది - ఆళువాడి, ఏఱుమ్ - ఎక్కువాడై, పూమగళార్ - పుష్పపుత్రికయైన పిరాట్టికి, తనిక్కేళ్వన్ - అద్వితీయనాయకుండైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్నొడుడనే - నాతో గూడనేయుండి, ఒరుకదియిల్ .. ఒకమార్గమునే, శుమై - భోగ్యశరీరమును, తన్దిట్టు - ఇచ్చి, ఒళిలిల్ - విడువకయున్నాడు.

శా॥ దోషరహితంబులై యసంఖ్యేయములైన కల్యాణగుణములుగలవాండును, నిత్యసూరి నిర్వాహకుండును, అతిసుందరవిగ్రహములుగలవాడును, గరుడవాహనుండునైన శ్రీయఃపతి నిత్యసూరులందరియందును జేయసలసిన ప్రీతిని వాయొక్కనియందే జేసి యనవరతము రసానుభవమును జేయించుచున్నాడని. 3.

ఉడనమర్ కాదల్ మగళిర్ తిరుమగళ్ మణ్మగళ్ ఆయర్
మడమగళ్*ఎన్ఱివర్ మూవరాళు ములగముమ్ మూన్ఱై*
ఉడనాయ్ నిన్ఱ విరుడ్డీ యాలిలై చ్చేర్ న్దవనెమ్మాన్*
కడల్వలి మాయప్పెరుమాన్ కణ్ణనెన్నొక్కలైయానే. ౪

అ॥ తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టియు, మణ్‌మగళ్ - భూమిపిరాట్టియు, ఆయర్‌మడ మగళ్ - నప్పిన్నపిరాట్టియు, ఎన్ఱు - అనిప్రసిద్ధులైన, ఇవర్ మూవర్ - తమముగ్గురును, ఉడన్ - ఎల్లప్పుడును, అమర్ - ఆమరియున్న, కాదల్ - అళగిల, మగిళ్ - (సర్వేశ్వరునికి) పత్నియైయుండురు. ఉలగమమ్మాన్ - మూడులోకములును, ఆళుమ్ - (ఆశ్రీయఃపతికి) పరిపాలింపబడగినవై యుండును. ఆవై - ఆలోకములును, ఉడన్ - ఒకటిన్ని చిదువళి, ఒక్క, ఒక కాలమునందే, విరుడ్డి -అరంగించి, ఆలిలై - పటపత్రమునందు, శేర్ న్దవన్ - పవ్వళించిన, ఎమ్మాన్ - నాస్వామియు, కడల్ - సముద్రమువంటి, వలి - అధికమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగల, పెరుమాన్ - గొప్పవాడుసైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, ఎన్నొక్కలైయాన్ - నామధ్యభాగమునందు వేంచేసియున్నాడు.

శా॥ ఆసర్వేశ్వరునికి శ్రీభూనీళాదేవులు దివ్యమహిషులు; పృథివ్యాది సకలలోకములు లీలోచ్చకరణములు; సృష్టిస్థితిసంహారాదులు లీలలు; ఇట్టియనంతమై యాశ్చర్యకరగంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీకృష్ణుడు యశోదాదేవి నడుమునందున్నట్లు నానడుమునందు వేంచేసియున్నాడని. ౪.

ఒక్కలైవైత్తు ములైప్పా లుణ్ణెను తిండివాళ్గి*
కొక్కుమ్‌కొగ వన్నవళ్పా లుయిర్‌కొగ వుణ్ణపెరుమాన్*
సక్కరిరాన్తో డయను మిన్దిరను మ్ముదలాగ*
ఒక్కుమ్ తోన్ఱీయ పీశా మాయనె న్నెఞ్జినుళ్ళానే.

ఆ॥ సక్కరిరానోడు - ఋద్రునితోఁగూడియున్న, ఆయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుఁడును, ముదలాగవుమ్ - వీరు మొదలైన పదార్థములను, ఒక్క - ఒకకాలమువండే, తోన్ఱీయ - సృజించిన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుఁడును, ఒక్కలైవైత్తు - తనడుమువంనుంచుకొని, ములైప్పాల్ - స్తన్యమును, ఉణ్ణెన్ఱు - త్రాగుమని, తిండి - ఇవ్వఁగా, వాఙ్గి - దానినిస్వీకరించి, కొక్కుమ్‌కొగ - మిక్కిలిసొఙ్కైన, (తిరువధరమంగలవాఁడై) ఆన్ప - ఆదరయందు, అవళ్‌పాల్ - దానిపద్దనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణము, కొగ - పోవునట్లు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండుసైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ - నాహృదయమందున్నాఁడు.

శా॥ తనను వంపుటకైవచ్చిన పూతనయనురాక్షసి యశోదాదేవిచే తనపదమునుండెత్తుకొని స్తన్యమును త్రాగమనియివ్వఁగా, ఆమాటవంగీకరించి సుందరపదమునుండై దానితోడయండండి, దానిప్రాణము పోవునట్లు దానిపాలును పీల్చియారగించిన యద్భుతచేష్టితుండును, బ్రహ్మాదిస్థావరాన్తమైన సకల లోకములను సృజించి వానిని పరిపాలించువాఁడుసైన శ్రీయఃపతి నాహృదయమునందు వాసముజేయుచున్నాఁడని.

మాయనె న్నెఞ్జినుళ్ళాన్ మన్ఱుమ్ యవర్‌క్కుమదువే*
కాయముమ్ శీవనుమ్‌నాన్‌కే కాలుమెరియు మవనే*
శేయనణియన్ యవర్‌క్కుమ్ శిన్దైక్కుమ్‌గోశరమల్లన్*
తూయన్ తుయక్కన్మయక్కు నెన్నుడై తోళినైయానే.

ఆ॥ కాయముమ్ - దేవాదిశరీరములనును, శివనుమ్ - అందులోనున్న యాత్మలనును, కానే - తనకుశరీరముగాఁగలవాఁడును, కాలుమ్ - వాయువునున్ను, ఎరియుమ్ - అగ్నినిన్ని, అవనే - అట్లుతనశరీరముగాఁగలవాఁడును, శేయన్ - (అభక్తులకు) దూరముగానుండువాఁడును, అణియన్ - (భక్తులకు) సమీపించియుండువాఁడును, యవర్‌క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును, శిన్దైక్కుమ్ - మనస్సునకును, గోశరమల్లన్ - గోచరముగానివాఁడును, తూయన్ - పరిశుద్ధుండును, తుయక్కన్ - (అనాత్మకులకు) విపరీతజ్ఞానజనకుఁడును, మయక్కన్ - సంశయజనకుండును, ఎన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ - నాహృదయమునందు వాసముచేయువాఁడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండుసైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్కతోళిసైయాన్ - రెండుభుజములమీఁద వేంచేసియున్నాఁడు. మఱ్ఱుమ్ యవర్‌క్కుమ్ - తెక్కిటయందరికిని, అదువే - అట్లుచేయుగా?

శా॥ దేవాదిసకలశరీరములకును సకలజీవాత్మలకును పృథివ్యాదిపంచభూతములకు వస్తురాత్మయై నిర్దుష్టండై యనాకులకళ్యాణగుణపూర్ణుండై యనాకులకు భోగ్యవస్తువుగు లీలావిభూతియుగూడ

పోష్యంబైయుండి వాకీయశాశ్వతము చెలితపట్టు సంశయాదులను బుట్టించువాఁడై, ఇట్టియాశ్చర్య భూతుఁడై నావాఙ్మనమునందు వసించెడి సర్వేశ్వరుఁడు గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసియున్నట్టు ఇప్పుడు వారిందుభుజములమీఁద వేంచేసియున్నాఁడు. ఇట్టియలభ్యలాభము వాకంచెవిఁక నెవరికైనా గలఁగునవా? యని.

తోళిన్గై మేలుమ్ నన్మార్బిన్మేలుమ్ కుడర్ముడిమేలుమ్*
తాళిన్గై మేలు మ్పునైన్ద తిణ్‌తోళాయిడై యమ్మాన్*
కేళిన్గై యొన్రుమిలాదా కిళరుమ్ కుడరోళిమూర్త్తి*
నాళిన్గై నోన్ఱు మగలా నెన్నుడై నావినుళానే. ౭

ఆ॥ తోళిన్గై మేలుమ్ - రెండుభుజములయందును, వల్ - శ్లాఘ్యమైన, మార్బిన్ మేలుమ్, వక్షస్థలమునందును, కుడర్ - ఉజ్వలమైన, ముడిమేలుమ్ - కిరీటమునందును, తాళిన్గై మేలుమ్ - రెండుశ్రీపాదములయందును, పునైన్ద - సమర్పింపఁబడిన, తిణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయిడై - తిరుత్తుళాయిగల, అమ్మాన్ - స్వామియు, కేళిన్గై - తగినఉపమానము, ఒన్ఱుమిలాదా - ఒకటియులేనివాఁడును, కిళరుమ్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, కుడరోళి - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మూర్త్తి - విగ్రహంబుగలవాఁడును, నాళ్ - ప్రతిదినమును, ఆనైన్ద - చేరియుండి, ఒన్ఱుమ్ - ఒక్కకాలమునందును, అగలాన్ - విడువనివాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్నుడైనావినుళాన్ - నానాలికయందున్నాఁడు.

తా॥ నిరవధికమై యత్యుజ్జ్వలమై నిరుపమానంబైన దివ్యసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుఁడు తనదివ్యమంగళవిగ్రహంతోట తిరుత్తుళాయిమాలను సమర్పించుకొని యొకక్షణకాలముగూడ నన్నెడబాయనివాఁడై నానాలికయందు వేంచేసియున్నాడని. ౭

నావినుళ్ నిన్ఱుమలరుమ్ ఞానక్కలై కళ్లామ్*
ఆవియు మూర్క్కయుమ్ తానే అఱిప్పో డళిప్పవ నాన్*
పూవియల్ నాన్ముగన్తోళ్ పొరుపడై యాళ్గళ్దుమ్*
కావినన్మేని కమలక్కణ్ణ నెన్కణ్ణినుళానే. ౮

ఆ॥ నావినుళ్ నిన్ఱు - నాకలిలోనుండి, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, ఞానమ్ - జ్ఞానసాధనమైన, కలైగళుంకళ్లామ్ - విద్యలన్నిటికిని, ఆవియుమ్ - ప్రాణమైనయర్థమునును, ఆర్క్కయుమ్ - శరీరమైనశబ్దమునును, తానే - తానేనిర్వాహకుఁడై, అఱిప్పోడు - సంహారముతోఁగూడ, అళిప్పవన్ - పృథించువాఁడై, తానే - తానై, పూవియల్ - పుష్పములచేనలఱ్ఱింపఁబడిన, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - విశాలమైన, తోళ్గళ్ - భుజములుగలవాఁడై, పొరు - యుద్ధమునకు, పడై - ఆయుధమైన, ఆళి - చక్రమును, శఙ్గు - శఙ్ఖమును, ఏన్దుమ్ - ధరించువాఁడై, కావి - నల్లకలువవలె, వల్ - విలక్షణమైన, మేని - తిరుమేనును, కమలమ్ - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములమను గలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, ఎన్కణ్ణినుళాన్ - నానేత్రములయందున్నాఁడు

తా॥ సాఙ్గపఞ్చకలవేదప్రతిపాద్యుండును, ఆవేదములయొక్క స్వరూపస్థిత్యాదులకును సమస్త జగత్కులయొక్క ఉత్పత్తివినాశాదులకును కారణభూతుఁడును, పుష్పములవలె యతిసుకుమారములైన చతుర్భుజములుగలవాఁడును, శఙ్ఖచక్రాదిసకలాయుధధరుండును, నల్లకలువవంటి తిరుమేనుగల వాఁడును, కమలాత్ముండునైన శ్రీయఃపతి ఇట్టి తనస్వరూపమును వాఙ్మనములకు గోచరింపఁజేసి నాక్షేత్రము లలో వేంచేసియున్నాఁడని.

కమలక్కణ్ణ నెన్‌కణ్ణినెళ్ళాక్ కాణ్బనవక్ కణ్ణాలే*
అమలఙ్గళాగ విళిక్కుమ్ ఐమ్బులను మవర్‌మూర్ త్తి*
కమలత్తయన్ను మిరుద్ధన్నై క్కణ్ణుదలానోడుమ్ తోన్ఱిత్*
అమలత్తైయ్‌పతోడులగమాక్కి యెన్నెన్ శ్రీయుళానే. ౯.

ఆ॥ కమలక్కణ్ణన్ - కమలాత్ముండు, ఎన్‌కణ్ణినెళ్ళాక్ - నాక్షేత్రములకగుపడెనఁ; కాణ్బనవక్ (నేనును) సేవించితిని; అవక్ - ఆశ్రీయఃపతి, కణ్ణాలే - క్షేత్రములచే, ఆమలఙ్గళాగ - నాదోషములుబోవునట్లు, విళిక్కుమ్ - కటాక్షించును; ఐమ్బులనుమ్ - పంచేంద్రియములును, అవర్ మూర్ త్తి - వానికిశరీరములవలె విధేయములైయుండును; కమలత్తు - పద్మమందుఁబుట్టిన, అయన్ అజుఁడనెడిపేరుగల, వమ్బిత్తన్నై - జ్ఞానపూర్ణులబ్రహ్మను, కిణ్ణుదలానోడుమ్ - లలాటక్షేత్రుండైన రుద్రునితోఁగూడ, తోన్ఱిత్తి - సృజించి, ఆమలమ్ - సత్త్వగుణముగల, తెయ్‌వత్తోడు - దేవతలతోఁగూడ, ఉలగమ్ - లోకములను, ఆక్కి - సృజించెడిశ్రీయఃపతి, ఎన్నిన్ శ్రీయుళాన్ - నాముఖమందు వేంచేసియున్నాఁడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సకలదేవతలతోఁగూడ లోకములను సృజించిన కమలాత్ముండు నాక్షేత్రములకగుపడి నాయజ్ఞానము మొదలగుదోషములుబోవునట్లు నన్నుకటాక్షించినప్పుడు నేను వానిని సేవించి సకలేన్ద్రియములచే వాననుభవించితిని. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాముఖము నందు వేంచేసియున్నాఁడని.

నెన్‌శ్రీయుళ్ నిన్నైన్నెయ్ ళుమ్ నిరై మలర్ ప్పాదఙ్గళ్ శూడి*
కన్‌నైత్తుళాయ్‌ముడిక్కోల కణ్ణపిరానై త్తొళువార్*
ఒన్‌నైప్పిఱై యణిన్దానుమ్ నాన్ముగనుమ్ మిన్దిరనుమ్*
మన్‌నై యమరరుమ్మెల్లామ్ వన్దెనదుచ్చియుళానే. ౧౦.

ఆ॥ నెన్‌శ్రీయుళ్ నిన్ను - నాముఖమునందుండి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించువాఁడును, నిరై - అందమైన, మలర్ - పుష్పములవంటి, పాదఙ్గళ్ - శ్రీపాదములను, శూడి - తమశిరస్సులనుదుంచుకొని, కన్‌నైత్తుళాయ్ - గుచ్ఛబడిన, ముడి - కిరీటమునన్దుగలవాఁడును, కోలమ్ - నుందరమైనవిగ్రహముగల, కణ్ణపిరానై - ఉపకారకుండునైన శ్రీకృష్ణుని, ఒన్‌నైప్పిఱైయై - ఒకచన్ద్రకలను, అణిన్దానుమ్ - శిరస్సు నందుధరించినరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుఁడును, మన్‌నై - ఇంకనున్న, అమరరుమ్మెల్లామ్ -

దేవతలందురును, లోకులార్ - ఆశ్రయించుదురు; (అట్టి సర్వేశ్వరుడు) వద్ద - వచ్చి, ఎదుచ్చి యుళ్ళాన్ - నాశిరస్సునందున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతలును, నాముఖమునందు వేంచేసియుండి నన్ను రక్షింపుమని నీ శ్రీపాదపద్మములను దమతమ శిరస్సులయందుంచుకొనినవారై తిరుత్తుళాయిమాలయధరించిన యతి సుందరవిగ్రహుడైన కృష్ణుని యాశ్రయించుదురు. అట్టి సర్వేశ్వరుడిచ్చోటు నాశిరస్సనందు వేంచేసియున్నాడని. ౧౦

‡‡ ఉచ్చియుళ్ నిత్తుమ్ తేవతేవత్తుక్ కణ్ణపిరాత్తుక్*
ఇచ్చైయుమ్ చెల్లవుణర్ త్తి వణ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఇచ్చొన్న వాయిరత్తు ళివై యుమోర్ప త్తెమ్మిరాత్తుక్*
నిచ్చలుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్య నీళ్ కడల్ శెన్ని పొరుమే. ౧౧.

ఆ॥ ఉచ్చియుళ్ నిత్తుమ్ - నాశిరస్సనందు వేంచేసియున్న, తేవతేవత్తుక్ - దేవాధిదేవుండైన, కణ్ణపిరాత్తుక్ - శ్రీకృష్ణునికి, ఇచ్చై - తమకీర్తిని, ఉళ్ - (సర్వేశ్వరునియొక్క) హృదయమందు, శెల్ల - లోనుంటలు, ఉణర్ త్తి - తెలియజేసి, వణ్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - సుందరమైన కురుకాపురియందు వేంచేసియుండెడి నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాయించిన, ఇవ్వాయిరత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - విలక్షణంబులైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎమ్మిరాత్తుక్ - మాస్వామికి, విణ్ణప్పమ్ శెయ్య - విన్నవించినచో, నీళ్ - దీర్ఘమైన, కడల్ - క్షీరపదములు, శెన్ని - వారిశిరస్సులయందు, నిచ్చలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పొరుమ్ - అనుభవయుండును,

తా॥ తనశిరస్సులయందు వేంచేసియున్న దేవాధిదేవుండైన శ్రీయఃపతియందున్న తమభక్తిని వానికగుపఱచి నమ్మాళ్వార్లుపాయించిన యద్వితీయంబులైన నీపదిపాశురములను శ్రీయఃపతి పద్దవిన్నవించువారి శిరస్సులయందా సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములెల్లప్పుడు నమరియుండునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౧౦ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో సర్వేశ్వరుడిట్లు నాతో సంశ్లేషించుటకుగారణమేమనియాలోచించి, ఏకారణమునుజూడక, ఇది సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్హేతుక కటాక్షమనిచెప్పచ్చనదని పాయించుచున్నారు.

‡‡ పొరుమానీళ్ పడై యాళి కొణ్డత్తోళుమ్*
తిరుమానీళ్ కడల్ శేర్‌ందగన్ఱాళుమ్*
ఒరుమానిక్కు ఇరఙ్గి నిమిర్ న్ద*అ
క్కరుమాణిక్క మెన్ కణ్ణుళ్ళదాగుమే. ౧.

అ॥ పాయ - యుద్ధోన్ముఖములును, మా - గొప్పదియు, నీళ్ - వృద్ధిబొందుచున్న దియు, పడై - ఆయుధములైనదియునైన, ఆళ్‌వీశర్‌క్కిన్‌ఱోడు - శఙ్ఖచక్రములతోగూడ, తిరు - సుందరమైనదియు, మా - వూజ్యంబైనదియు, నీళ్ - పాడనైనదియునైన, కళ్‌ల్ - తిరువడిని, ఏళ్‌ఉలగుమ్ - సప్తలోకములలోనున్న వారందరును, తొళ - ఆశ్రయించునటుల, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మాణిక్కు-అళిగి - వామనబ్రహ్మచారియై, నిమిర్‌న్ద - (త్రివిక్రముఁడై) వృద్ధిబొందిన, ఆక్కరుమా ణిక్కమ్ - ఆశ్చర్యమైననీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల శ్రీయఃపతి, ఎన్కణ్ణుఱ్ఱదాగుమే - నాస్వేత మూలయందగుబడును.

తా॥ నముచివెంబడిగొను శత్రువులమీద కోపించి తనవిగ్రహములను గొప్పవిగాఁజేసికొని యుద్ధ సన్నద్ధులైయున్న శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధములుగల తిరుమేని సౌందర్యమునను, ఆతిసుందరంబైన శ్రీపాదమునను సర్వజీవాత్మలు నాశ్రయించునటుల వామనావతార మునందు త్రివిక్రమఁడై పెరిగిన ఇన్ద్రనీలశ్యాముడైన శ్రీయఃపతి, ఆసౌందర్యముతో నాకు నేవ సాయించెనని. ౧

కణ్ణుళ్ళే నిఱ్కుమ్ కాదన్మైయాల్ తొళ*
ఎణ్ణిలుమ్ వరు మెన్నిని వేణ్ణువమ్*
మణ్ణుమ్నీరు మెరియుమ్ నల్వాయువుమ్*
నిణ్ణుమాయ్ నిరియు మెమ్మిరాన్ తేయ్. ౨

అ॥ కాదన్మైయాల్ - భక్తితో, తొళ్‌ల్ - ఆశ్రయించినయెడల, మణ్ణుమ్ - భూమికిని, నీరుమ్ - జలమునకును, ఎరియుమ్ - అగ్నికిని, నల్ - శ్రేష్ఠంబైన, వాయువుమ్ - వాయువునకును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమునకును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, విరియుమ్ - వ్యాపించుచున్న, ఎమ్బిరాన్ - నాస్వామి, కణ్ణుళ్ళే - నేత్రములలో, నిఱ్కుమ్ - వసించును, ఎణ్ణిలుమ్ - (ఈశ్వరుఁడొక్కఁడు న్నాఁడని) తలంచినను. వరుమ్ - వచ్చును, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్ - దేవిని, వేణ్ణువమ్ - ఆపేక్షించెదమా. (మనకేమివలయుననుట.)

తా॥ సకలజగదీశుఁడైన శ్రీయఃపతి, తనయందుభక్తిశేషయువారికిని, ఈశ్వరుఁడొక్కఁడున్నాఁడని తననొప్పుకొనువారికి నిత్యంతనములుండైయుండును; ఇట్లుండఁగా, ఇఁకమనమపేక్షించవలసినదేమున్నదని,

ఎమ్బిరాన్ యెన్తైతన్తైక్కుమ్
తమ్బిరాన్*తణ్ణమ్మరైక్కణ్ణన్*
కొమ్బరావు నుణ్ణేరిడై మార్వన్*
ఎమ్బిరాన్ తొళాయ్ ముడనెఞ్జమే. ౩.

అ॥ ముడమ్ - విధేయమైన, నెఞ్జమే - ఓమనసా! ఎమ్బిరాన్ - మాస్వామియు, ఎన్తైతన్తైక్కుమ్ - నాతండ్రి నాతముత్తాతయొదలగు వానంశస్థులకందరికిని, తమ్బిరాన్ - స్వామియు,

కణ్ - చల్లని, తామరైక్కణ్ణనై - పద్మములవంటి నేత్రములుగలవాడును, కొమ్బు - ప్రబలిచెట్టువలెనున్న, ఆరావు - సర్పమువలెనున్న, నుణ్ - మూర్ఖమైన, నేర్ - అనురూపంబైన, ఇడై - నడుముగల శ్రీమహాలక్ష్మిని, మార్వనై - వక్షస్థలమందుగలవాడుయైన, ఎమ్బిరానైస్వామిని, తొళుదాయ్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ ఓమనసా! సామవర్ణమైన నీవు, శ్రీమహాలక్ష్మితోగూడి తనశ్రేష్ఠములతోనున్న చల్లగాగటాక్షించుచున్న సామలదేవతయైన నాస్వామిని యాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. 3

నెఞ్జమే నల్లెనల్లై యునైప్పెఱ్ఱాల్
ఎన్ శెయ్యోమ్*ఇని యెన్నుకుఱైవినమ్*
మైన్దనై మలరాళ్ మణవాళనై *
తుఞ్జుమ్బోదుమ్ విడాదు తొడర్‌కణ్డాయ్. ౪

అ॥ నెఞ్జమే - ఓమనసా! నల్లెనల్లై - (నీవుశ్రేనివని) మంచిదిమంచిది. ఉనైప్పెఱ్ఱాల్ - నిన్ను, పొందినయొడల, ఎన్ శెయ్యోమ్ - ఏపనిచేయము, ఇని - ఇకనను, ఎన్నుకుఱైవినమ్ - ఎట్టికొఱతగలవారమైతిమి, మైన్దనై - భోగ్యుండై, మలరాళ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికి, మణవాళనై - నాథుకుండైన సర్వేశ్వరుని, తుఞ్జుమ్బోదుమ్ - నేనెడబాసినను, విడాదు - విడువకుండ, తొడర్‌కణ్డాయ్ - ఆనువర్తింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! నీవుమిక్కిలి మంచిపనిచేసితివి. నీవున్నప్పుడు నాకేకార్యము నసాధ్యముగాదు. నాకొకకొఱతయులేదు. ఇకమీదను నొక్కప్పుడు శ్రీయఃపతి నెడబాసియున్నను, నీవెప్పుడును విడువవద్దని. ౪

కణ్డాయేనెఞ్జే కరుమఙ్గళ్ వాయ్క్కిన్ఱ*ఓర్
ఎణ్ణానుమిన్ఱియే వన్దియలుమాఱు*
ఉణ్డానై యులగేళుమోర్ మూవడి
కొణ్డానై *కణ్ణుకొణ్డానై నీయుమే. ౫

అ॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! కరుమఙ్గళ్ - కార్యములు, వాయ్క్కిన్ఱ - ఫలించునప్పుడు, ఓర్ - ఒక, ఎణ్ణానుమిన్ - తలంపుగూడ, ఇన్ఱియే - లేకనే, వన్ద - వచ్చి, ఇయలుమాఱు - ఫలించువిధంబును, కణ్డాయే - చూచితివిగదా? ఉలగేళుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డానై - ఆగగించినవాడును, ఓర్ - ఒక, మూవడి - మూడడుగులచే, కొణ్డానై - (ఆలోకములను) స్వీకరించినవాడుయైన సర్వేశ్వరుని, నీయుమ్ - నీవును, కణ్ణుకొణ్డానై - చూచితివిగదా?

తా॥ ఓమనసా! ఒకరూపేణ లేకయే సప్తలోకములను ప్రళయకాలమందాగగించి త్రివిక్రమావతారమునందా లోకములను తనమూడడుగులచే నాక్రమించి రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యచేష్టితములను మనమనుభవించితిమిగదా? అట్లునే, మనకర్మములు ఫలించుకాలము వచ్చినప్పుడు మన తలంపులేకయే ఫలించును. ౫

నీయుమ్‌నాను మిన్నేర్ నిత్కిల్*మేల్ మ్ గోర్
నోయుమ్ శార్‌కొడాన్ నెఞ్జమే శొన్నేన్*
తాయుస్తనైయుమా యివ్వులగినిల్*
నాయుమిశైన్ మణివణ్ణనైనైదో. ౬.

ఆ॥ నెఞ్జమే ఓమనసా ! నీయుమ్ - నీవును, నానుమ్ - నేనును, ఇన్నేర్ - ఈ విధముగా, నిత్కిల్ - ఉన్నయెడల, తాయుమ్ - తల్లివలెప్రియుడును, తనైయుమాయ్ - తండ్రివలెహితుడునై, ఇవ్వులగినిల్ - ఈలోకమునందు, వాయుమ్ - అవతరించిన, ఈశన్ - స్వామియు, మణివణ్ణన్ - నీలమణివంటికాన్తిగలవాడునైన, ఎనైనై - నాస్వామి, మేల్ - ఇక మీద, మున్ నిన్ - ఎవ్విధంబునైన, ఓర్‌నోయుయ్ - ఒక యుపద్రవమున్ను, శార్‌కొడాన్ - పొంద నివ్వడు; శొన్నేన్ - (నీకు) చెప్పితిని.

తా॥ ఓమనసా ! మనమిరువరము ఆర్యేశ్వరుని యుల్లెల్లప్పుడును కడుపగుండ నాశ్రయించి యున్నయెడల, సర్వప్రాణులనున్ను తల్లితండ్రివలె పోషించును సర్వస్వామియై యాశ్రితుల భుడైనస్వామి మనకెవ్విధంబులైన భోగములను గలుగఁజేయదు; ఈమాటను నమ్మియుండుమని. ౬.

ఎనైనైయే యెన్ఱు మెమ్బెరుమా నెన్నుమ్*
శినైయుళ్ నైన్ఱ శొల్లువన్ శావియేన్*
ఎనైనై యెమ్బెరుమా నెన్ఱు*మానవర్
శినైయుళ్ నైత్తు శొల్లుమ్ శెల్వనై యే. ౭.

ఆ॥ మానవర్ - నిత్యసూరులు, ఎనైనై - నాస్థితికారణుండు; ఎమ్బెరుమాన్ - నాకుపగమ శేషి; ఎన్ఱు - అని, శినైయుళ్ నైత్తు - ధ్యానించి, శొల్లుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, శెల్వనై - విశ్వైశ్వర్యముగలశ్రీయఃపతిని, శావియేన్ - పాపినైనేను, ఎనైనైయేయెన్ఱుమ్ - నాకు స్థితిహేతుండ నియు, ఎమ్బెరుమా నెన్ఱుమ్ - నాకుపగమశేషియనియు, శినైయుళ్ - మనస్సువందు, నైప్పన్ - ఉంచె దను; శొల్లువన్ - చెప్పెదను,

తా॥ మాకుసర్వవిధంబైన బంధువని పరిశుద్ధాన్తఃకరణులైన నిత్యసూరులు ధ్యానించి స్తోత్ర ముజేసెడి, పరిశుద్ధుండైన శ్రీయఃపతిని నేను నాకుసర్వవిధ మైనబంధువని వాపాపమనస్సుతో స్మరించి, అంతయేగాక అందరెఱుఁగునట్లు గుప్తవాక్కులలోఁ జెప్పిరూపించిరి నని ౭.

శెల్వనారణనెన్ఱు శొల్కేట్టలుమ్*
మల్గుమ్‌కుణ్ పనినాడువర్ మూయమే*
అల్లనాళ్ పగలు మిడై వీడిన్ఱి
నల్లరి యెనైన్నిదా నమ్మినమ్మియే. ౮.

అ॥ శ్రీవల్వారణ - శ్రీమన్నారాయణుఁడు, ఎన్న - ఆసెడి, శీల్ - తిరునామమును, శీట్టలుమ్ - విన్నప్పుడే, కణ్ - క్షేత్రములలోనుంచి, పని-ఆపద్బాంధవులు, మల్‌గుమ్ - ప్రవించును. వాడువన్ - నేమువానిదాపునకేరుదును. మాయమే - ఏమాశ్చర్యమో? నమ్బి-పూర్ణం డైనశ్రీయఃపతి, నల్ - మించినవియైన, అల్లుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, ఇడై వీడిన్ఱి-ఎడతెగకుండ, నల్‌గి - ప్రీతిజేసి, ఎన్నై - నన్ను, నమ్బి-(డానుగా) నమ్మి, విడాన్ - విడుపడు.

శా॥ శ్రీమన్నారాయణుండ నెడి తిరునామమును విన్నప్పుడే క్షేత్రములమండి యావద్ధనాప్తునొరుగునను; నేను నాశ్రీయఃపతి ఎచ్చటనున్నాడని వెతుకుచు వానివద్దకు వెళ్లెదను. సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండైన యాశ్రీయఃపతియు నన్ను తన దాసునిగా నమ్మి నాయందలి ప్రేమఁజేసి రయింపగల్గు తృణమాత్రంబును విడువకయున్నాఁడు. ఇదేమాశ్చర్యమోయని. ౯.

‡ నమ్బియై తెన్కు-ఱుఙ్గుడి నిన్ఱ*అ
చ్చెమ్బొనే తిగழ్ న్దిరుమార్ తిరువై*
ఉమ్బర్ వానవరాది యఱ్ఱోదియై*
ఎమ్బిరానై యో-శొల్లి మువప్పనో. ౯.

అ॥ తెక్ - దక్షిణమువందున్న, కుఱుమ్‌కుడినిన్ఱ - తిరుక్కు-ఱుఙ్గుడియందు వేంచేసి యున్న, నమ్బియై-సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండును, అచ్చెమ్బొనే తిగழ్ న్దిరుమ్-(శోభనమైనపచ్చనిబంగారము వలె ప్రకాశించుచున్న, తిరుమార్ తిరువై - సుందరమైనదివ్యవిగ్రహముగలవాఁడును, ఉమ్బర్ - మేలైన, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఆది - కారణభూతుండును, ఆమ్ - ఆందమైన, శోదియై - తేజోరూపుండుసైన, ఎమ్బిరానై - నాస్వామిని, ఎ-శొల్లి - ఏమాటనుజేప్పి, మువప్పనో - మఱిచెదను.

శా॥ నిత్యసూరులతోఁగూడ సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండై తిరుక్కు-ఱుఙ్గుడి యందు వచ్చి వేంచేసియుండి తనదివ్యసౌందర్యమును గమనఁబఱచి నన్ను వశపఱచుకొనిన నాస్వామిని మఱచుట కేమికారణమున్నదని. ౯.

మువప్పుమ్ ఞానముమ్ నా నో-ట్టినర్ న్దిల*
మటిక్కు-మెట్టు శెన్దామరై క్కణ్ణోడు*
మువప్పఱ వెన్ను శ్శై మన్నినాన్ఱ-నై*
మువప్పనోవిని యా నెన్ఱణియైయే. ౧౦

అ॥ మువప్పుమ్ - మఱచిపోవుటయనియు, ఞానముమ్-జ్ఞానమనియు, ఒన్ఱు - ఒకటిన్ని, నాక్ - నేమ, ఉనర్ న్దిలక్ - ఎఱుఁగను. (ఇట్టివాయందుజ్ఞానమునుగలుగఁజేసిదానిని)మువప్పు-మెన్ఱు మఱచెదనని, శెన్దామరైక్కణ్ణోడు-ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములతోఁగూడ, మువప్పఱ-మఱచిపో కుండునట్లు, ఎన్ను శ్శై-నామనస్సందు, మున్ని నాన్ఱ-నై -ఆమరియుండువాఁడైన, ఎన్ఱణియై-నీల రత్నమువంటి నాస్వామిని, ఇని - ఇఁకమీఁద, యూఁ - నేను, మువప్పో - మఱిచెదనా?

తా॥ అచేతనమువలె జ్ఞానమిట్టిదనియు దానికిమఱియిట్టిదనియు నెఱుఁగని జ్ఞానశూన్యుఁడనైన నాకు జ్ఞానప్రదానముజేసి, ఆ పచ్చినజ్ఞానము మఱిచిపోకుండ తనదివ్యనుందరవిగ్రహముతోఁ గూడ వాసమన్సునందు నిత్యవాసముజేసిన శ్రీయఃపతిని నేనేవిధముగ మఱిచెదనని. ౧౦.

మణియై వానవర్ కణనై తెన్నిదో
రణియెళ్ తెళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్
పణిశెయ్ యాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుడన్
తణివిలర్ కట్పురేల్ కల్వి వాయుమే. ౧౧.

ఆ॥ మణియై - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాఁడును, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, కణనై - నిర్వాహకుండును, తన్నిదోరణియై - తనకుశాసే యలంకారభూతుండుసైన శ్రీయఃపతిముద్దోంచి, తెళ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియుండెడి నమ్మాళ్వారు, శొల్ - శ్రీసూక్తులతో, పణిశెయ్ - కైంకర్యముజేసిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - ప్రీతోఁగూడినవారై, తణివిలర్ - అశ్రద్ధలేని వారై, కట్పురేల్ - అధ్యయించిరేని, కల్వి - ఆ విద్య, వాయుమ్ - ఫలప్రదమగును.

తా॥ నిత్యసూరినిర్వాహుఁడై యద్వితీయుఁడై వాత్సల్యంతనులభుఁడైన శ్రీయఃపతిని నమ్మాళ్వార్లువాచాకైంకర్యముగా పాయించిన ఈపదిపాశురములనుసంధించువారికి, ఈపాశుర ములే సమస్తఫలములనిచ్చుతవని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౧ - వ పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళిలు పదింటికి పాశురములు - ౧౧౦.

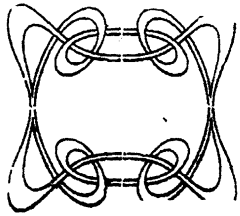

అవతారిక.—తిరువాయ్‌మొళిలో, "మణియైవానవర్ కణ్ణనై"యనెడి పాశురములలో మూవకీకముగా సనుధవించిన సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌందర్యాదులను ప్రత్యక్షముగా ననుభవింప నిచ్ఛయించి, దానిని లభించక, భగవద్విశ్లేషముచే విరహావస్థనొందిన యొకపిరాట్టి యవస్థను నీనమ్మాళ్వార్లుబొంది, తనకంటికగుబడినవస్తువులమజ్జి, వానియన్నిటినిగూడ తనవె భగవద్విశ్లేషముచే భాధపడునట్లుతలంచి, మీరుగూడ మావలెనే భాగబడుచున్నారే యని యావస్తువులనుగురించి చెప్పుచున్నారు.

‡‡ వాయుమ్‌తిరై యుగళుమ్ కానల్ మడనారాయ్*
ఆయుమమరులగుమ్ తుజ్ఞిలుమ్ నీతుజ్ఞాయాల్*
నోయు మ్పయ లై మెయుమ్ మీదూర వెమ్మైపోల్*
నీయుమ్ తిరుమాలాల్ నెఞ్చమ్ కోట్పట్టాయే. ౧.

ఆ॥ వాయుమ్ - సమీపించియున్న, తిరై - అలలు, ఉగళుమ్-పొరలుచున్న, కానల్ - సముద్రతీరమందున్న, మడమ్ - లింకముగల, నారాయ్ - ఓసారసపక్షీ! ఆయుమ్-(నీ)తల్లియు, అమరులగుమ్ - నిత్యసూరివర్గమున్న, తుజ్ఞిలుమ్ - నిద్రించినను, నీ-నీవు, తుజ్ఞాయాల్ - నిద్రించవు. నోయుమ్ - మనోవ్యాధియు, పయలై మెయుమ్ - పారిపోవుటయున్న, మీదూర - మీలుపడునట్లు, ఎమ్మైపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, తిరుమాలాల్-శ్రీయఃపతియే, నెఞ్చమ్-మనస్సును, కోట్పట్టాయే-అపహరింపబడినావా?

తా॥ అలలుకొట్టుచున్న సముద్రతీరమందు సంచరించుచున్న ఓసారసపక్షీ! నీతల్లియు నిద్రలేని నిత్యసూరులను నిదురబోయినను నీవు నిదురబోకయున్నావు. నీశరీరమున్న పాలి పోయిన. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరునియందాశపడి ఈయవస్థనొందితివాయేమని. ౧.

కోట్పట్ట శిరైయెయాయ్ కూర్వాయ వన్ఱే*
శేట్పట్ట యామర్గళ్ శేరా దిరర్బుదియాల్*
ఆట్పట్ట వెమ్మైపోల్ నీయు మరవైయాయ్*
కాట్పట్ట లణ్ణర్ కాయ్‌త్తామమ్ కామ్ఱాయే. ౨.

ఆ॥ కూర్వాయ-క్రూరముగానాశించుచున్న, అన్ఱే-ఓపెన్నడపక్షీ! కోట్పట్ట - (శ్రీయఃపతిచే) అపహరింపబడిన, శిరైయెయాయ్-మనస్సుగలదానవై, శేట్పట్ట-పాడవైన, యామర్గళ్ - ఝామములయందు, శేరాదు (పడకయందు)చేరక, ఇరర్బుదియాల్-దుఃఖించుచున్నావు. ఆట్పట్ట-దాస్యమునొందిన, ఎమ్మైపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, అరవైయాయ్ - ఆదిశేషునిపడక గాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కాట్పట్ట-పాదములతోసంబంధించిన, తణ్ తుళాయ్-చల్లనితులాయొకక్క, తామమ్-తులసిమాలను, కామ్ఱాయే - ఆశపడితివా?

తా॥ ఓ గోరవంకపక్షీ! రాత్రియంతయునిద్రించక క్రూరముగా శబ్దించుచు దుఃఖపడుచున్న నీవును వేషాయికి దానులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులసీమాలనాశపడి. దానిని లభించక యీయవస్థనొందితివా యేమని? ౨

కాముఱ్ఱు కైయఱవో డెల్లే యిరాప్పగల్*
నీముఱ్ఱు కణ్ణుఱంగాయ్ నెఞ్జురుగి యేఙ్గుదియాల్*
తీముఱ్ఱు తెన్నిలఙ్గై యూట్టినాఱ్ తాళ్ నయన్దు*
యామురఱ్ఱు దుఱ్ఱాయో వాళి కనై కడలే. ౩

అ॥ కాముఱ్ఱు - ఆశపడిన, కైయఱవోడు - వస్తువుపోవుటచే, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, ముఱ్ఱు - అంతయు, నీ - నీవు, కణ్ తుయిలాయ్ - నిద్రించవు, నెఞ్జు-మనస్సు, ఉరుగి-కరిగి, ఏఙ్గుదియాల్ - కేకలువేయుచున్నావు, తెన్నిలఙ్గై - దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము, ముఱ్ఱు - అంతయు, తీ - అగ్నికి, ఊట్టినాఱ్ - ఆహారముగానిచ్చిన చక్రవర్తితియగన్యార్థి యొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదమును, నయన్ద - ఆశపడిన, యామ్ - మేము, ఉఱ్ఱు - పొందినవానిని, ఉఱ్ఱాయో - పొందితివా? ఎల్లే - ఏమాశ్చర్యము, కనైకడలే - ధ్వనించుచున్న సముద్రుడా! వాళి - సుఖముగానుండుమా.

తా॥ ఓసముద్రుడా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేనిట్లు కేకలువేయుచున్న నీవు, లంకాపట్టణమును దహించిన శ్రీరామచంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాళ నెరవేరనందున మావలెనే విరహావస్థనొందితివాయేమి. నీయభీష్టము శీఘ్రముగా నెరవేరగలదని. ౩.

కడలు మ్మలై యుమ్ విశుమ్బుమ్ తుళాయెమ్బోల్*
శుడర్ గొ ళిరాప్పగల్ తుఞ్జాయుల్ తన్ నాడాయ్*
అడల్ గొళ్ పడైయాళి యమ్మానై క్కాణ్బాక్*
కడలమ్ నోయుఱ్ఱాయో ఊళిదో అూళి యే. ౪.

అ॥ తన్ - చల్లని, వాడాయ్ - ఓవాయువా! ఎమ్బోల్ - నావలె, శుడర్ కొళ్-చంద్ర సూర్యులనెడి తేజస్సులగల, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లును, తుఞ్జాయుల్ - నిద్రించకయున్నావు. అడల్ కొళ్-బలముగల, పడైయాళి-ఆయుధమైనచక్రముగల, అమ్మానై-స్వామిని, కాణ్బాక్ సేవించుటకై, కడలుమ్ - సముద్రమందును, మలైయుమ్-పర్వతములయందును, విశుమ్బుమ్-ఆకాశమందును, తుళాయ్ - (ఆస్వేశ్వరుని)వెతకి, ఊళిదోఅూళి - కాలమంతయు, ఉడలుమ్-శరీరమున్నంతవఱకును, నీ - నీవు, నోయ్ - వ్యాధిని, ఉఱ్ఱాయే - పొందితివా.

తా॥ ఓచల్లనివాయువా! నావలె ఎల్లప్పుడును నిదురలేక యీయవస్థనుబొందిన నీవు, చక్రధరుని సేవించుట కాళపడి సముద్రము మొదలగున్నస్థలములలోను వెతకి నీమనోరథమును బొందక తీవ్రవ్యాధినొందితివా యేమని. ౪.

ఊళిదోఱూళి యులగుక్కు నీర్‌కొండు*
తోళియరుమ్ యామమ్బోల్ నీరాయ్ నెగిళ్‌కిన్ఱ*
వాళియ వానమే నీయు మ్మదుశూదగ*
పాళ్‌మైయిల్ పట్టవణ్ణమ్ పాశత్తాల్ నైవాయే. ౪.

అ॥ ఊళిదోఱూళి - ప్రతికల్పమందును, ఉలగుక్కు - లోకములన్నిటిని నింపుటకై, నీర్‌కొండు - నీళ్లనుసీకొని, తోళియరుమ్ యామమ్బోల్ - మాసఖులుమేఘావలె, నీరాయ్ - నీరయి, నెగిళ్‌కిన్ఱ - కరుగుచున్న, వానమే - ఓమేఘమా! నీయుమ్ - నీవును, మదుశూదగ - మధువైరిరక్కు-నుని జంపిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాళ్‌మైయిల్ - వీర్యగుణమందు, పట్టు-దొరకుకొని, ఆవణ్ణమ్ - వానియందు, పాశత్తాల్ - ఆశచే, నైవాయే - దుఃఖమునొందితివాయేమి. వాళియ - నీకు మఙ్గళమవుగాక.

తా॥ ఓమేఘమా! లోకమంతయు నిండునట్లు ఒక్కతీరున నీరయి కరుగుచున్న నీ వాసర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములలో లోబడి వానియం దభిలాషమజేసి వానిని లభించకపోవుటచే మావలె నిష్టియవస్థను బొందితివాయేమని. ౪.

నైవాయ నెమ్మేపోల్ నాణ్మదియే నీయిన్నాళ్*
నైనానిరు ళగన్ఱాయ్ మాళ్ఞాన్రు తేమ్బుదియాల్*
ఐవాయరవత్తై మే లాళిప్పెరుమానార్*
మెయ్‌వాశగ జ్యోట్టుక్ మెయ్‌నీర్‌మై తోన్ఱాయే. ౫

అ॥ నాణ్మదియే - ఓబాలచంద్రుడా! నీ - నీవు, ఇన్నాళ్ - ఈదినమందు, మై - కాటుకవలె, వాళ్ - ఆకసమందున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, అగన్ఱాయ్ - పోగొట్టినివాడవైతివి. మూఞ్ఞాన్రు - ప్రకాశములేక, తేమ్బుదియాల్ - క్షీణించిపోవుచున్నావు. నైవాయ-నొచ్చియున్న, ఎమ్మేపోల్ - మావలెనే, ఐవాయ్ - ఐదునోర్లుగల, అరవత్తై మేల్ - శేషశయ్యమీదబవ్వళించిన, ఆళి - చక్రాయుధముగల, పెరుమానార్ - గొప్పవాడైన (శ్రీయఃపతియొక్క) మెయ్ - యథార్థమైన, వాశగమ్ - శ్రీసూక్తులను, కేట్టు - విని, ఉళ్ - నీయొక్క, మెయ్ - శరీరమందలి, నీర్‌మై - సౌన్దర్యమును, తోన్ఱాయే - పోగొట్టుకుంటివా,

తా॥ ఓబాలచంద్రుడా! ఇప్పుడాకసమునంటున్న నల్లనిచీకటిని పోగొట్టక కాన్తిహీనుడవై క్షీణదశను బొందితివి. నీవును మావలెనే, *"ఏతిద్వ్రతమ్మమ" అనెడి సర్వేశ్వరునినామమును శేషశాయియైన చక్రపాణిడబద్ధము జెప్పడని నమ్మి నీసౌన్దర్యమును బోగొట్టుకొంటివాయేమని ౬

తోన్ఱ్ తోళ్ మ్మడనెఞ్జే మెమ్బెరుమాళ్ నాగణైక్కు-*ఎమ్
ఆన్ఱ్ తాను శోలై యుళ్ళోమై నీనవుత్తే*
వేన్ఱ్ తోర్వ్వైయిల్ కొడిదా యెనై యూళి*
మాన్ఱ్ తాన్జై నిన్ఱ్ తియో వాళ్‌కిన నైయారుళే. ౭.

---

*సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతిచ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతమ్మమ॥ నమ్మళగణముజొచ్చిన వానిని సమస్తాపత్తులను దొలగించి రక్షించెదనని ఈశ్లోకార్థము.

ఆ॥ ఎమ్బెరుమాన్ - మాస్వామియైన, నారణఱ్కు - నారాయణునికి, మడశెన్జొమ్ - (మా) స్వాధీనమందున్న మనస్సును, తోఱ్ఱోమ్ - పోగొట్టుకొనినవారమై, ఎమ్ - మాయొక్క ఆఱ్ఱామై - విరహదుఃఖమును, శొల్లి - చెప్పుకొని, ఆళువోమై - ఏడుచుచున్న మమ్మలనుద్దేశించి, నీ - నీవు, నడువే-వడుమనవచ్చి, వేఱ్ఱోర్వగైయిల్-శత్రువులసేనావిధ్వంసకులకంటె, కొడిదాయ్ - క్రూరవ్యాపారముగలదానవై, ఎనైయూళి - ఎల్లప్పుడును, మాఱ్ఱాన్ఱై - హింసచేయుటయందు, నిఱ్ఱి - నిలిచియుంటివి, ఇరుళే - ఓఅంధకారమా! వాళి - సుఖముగానుండువుగాక.

తా॥ ఓచీకటీ! మేము మామనస్సును సర్వేశ్వరునికి దారపోసుకొని ఒకరికొకరు తమతమ దుఃఖమును చెప్పుచు దుఃఖించుచుండగా, నీవిప్పుడు మాలోబొచ్చి ఒకరిముఖమొకరికి దెలియకుండునట్లుచేసి బాధించుచున్నావు. నీవేసుఖముగానుండుమాయని. ౬.

ఇరుళిన్ తిణివణ్ణ మాగీర్క్కఱియే పోయ్*
మరుళుఱ్ఱీరాప్పగల్ తుఞ్జిలుమ్ నీత్తుఞ్జాయాల్*
ఉరుళుమ్శగడ ముదైత్త పెరుమానార్*
అరుళిన్ పెరునెఞ్జైయా లాఱ్ఱాన్ఱు నొన్దాయే. ౭.

ఆ॥ తిణ్ - దట్టమైయున్న, ఇరుళిన్ - చీకటియొక్క, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, మా - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, కఱ్ఱీయే - ఓఉష్ణకాలవా! పోయ్ - మిక్కిలి, మరుళుఱ్ఱీయ్ - ఆజ్ఞానముగలదానవై, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తుఞ్జిలుమ్ - నిద్రించినను, నీ - నీవు, తుఞ్జాయాల్ - నిద్రించవు. ఉరుళుమ్ - దొర్లుచున్న, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పెరుమానార్ - స్వామియొక్క, అరుళిన్ - కృపయందు, పెరువెఞ్జైయాల్ - మిక్కిలియాశచే, ఆఱ్ఱాన్ఱు-మగ్నమై, నొన్దాయే - బాధపడుచున్నావాయేమి.

తా॥ గాఢాన్ధకారమువలె నల్లనివర్ణముగల ఓఉష్ణకాలవా! నీవు శకటాసురుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్కదయనుగోరి అదిలభించకపోవుటచే మతిపోయినదానవై యెల్లప్పుడున్న నిద్రించక బాధనొందుచున్నావా యేమిని. ౭

నొన్దారా క్కాదల్నోయ్ మెల్లావి యుళ్ళులర్ త్త*
నన్దావిళక్కమే నీయు మళియత్తాయ్*
శెన్దామ్మరై త్తడఙ్గణ్ శెఙ్గనివా యెమ్బెరుమాన్*
అన్దామ త్తణ్ణుఱా యాశైయాల్ వేవాయే. ౮.

ఆ॥ నన్దా - ఎడతెగని, విళక్కమే - ఓదీపమా! అళియత్తాయ్ - (ఎల్లరచే)కరుణించదగిన దానవైన, నీయుమ్ - నీవును, నొన్ద - బాధపడి, ఆరా - ఆరని, కాదల్ - ఆశయనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, మెల్ - మృదువైన, ఆవి - ప్రాణమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెండింపఁజేయునట్లు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపుష్పమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెభోగ్యమైయున్న, వాయ్ - (తిరు) అధరముగలవాఁడును,

ఎమ్మెరుమాన్ - నాస్వామియునైనవానియొక్క, అమ్ - అందమైన, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ తామమ్ - తిరుత్తుళాయి మాలలు ధరించు, ఆళ్వార్ - ఆళ్వారుల చేత, వేదాయ్ - మండుచున్నా వాయేమి.

శా॥ ఎల్లప్పుడు నొక్క తీరునవెలుఁగుచున్న ఓదీపమా! ఎంతకాలమనుభవించినను తీరనిదై నీప్రాణమును మిక్కిలిబాధించెడి యాళయనెడివ్యాధిగలదానవైతివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపూబోలివక్షస్థలక్కతేనమున్న, దొండపండునకెనయగధరసౌందర్యమునున్న, తులసిమాల యొక్క సౌందర్యమునున్న సేవించుటకాశపడి దానినొందకనిట్లు వెలుఁగుచున్నా వాయేమని?.

వేవారా వేళ్కైనోయ్ మెల్లావి యుళ్ళులర్ త్త*
ఓవాదిరాప్పగ లున్నాలే వీఴ్ త్తొళ్ళిన్ఱాయ్*
మావాయ్ పిళన్ద మరుదిడై పోయ్ మణ్ణళన్ద*
మూవా ముదల్వా వినియెమ్మై చ్చోరేలే. ౧౦.

అ॥ వేవారా - మండివల్లారని, వేళ్కైనోయ్ - ఆళయనెడివ్యాధి, మెల్లావి - మృదువైననాపాఁమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెండింపజేయునట్లు, ఇరాప్పగల్ - రెయింబగళ్లు, ఓవాదు - ఎడతెగక, ఉన్నాలే - నీయందు, వీఴ్ త్తొళ్ళిన్ఱాయ్ - దొరుకొనునట్లుజేసితివి. మా - గుణమైనచ్చిన కేళియనెడి రక్కసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్ద - చీల్చినవాడవును, మరుదు - ముద్దిచ్చెలయొక్క, ఇడై - మధ్యయందు, పోయ్ - వేంచేసినవెళుట్టివాఁడవును, మణ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచినవాడవును, మూవా - నపయోపనముగలవాఁడవును, ముదల్వా - కారణభూతుండవునైన ఓశియఃపతీ, ఇని - ఇఁకమీది, ఎమ్మై - మమ్మలను, శోరేల్ - విడువకుండుము.

శా॥ జగత్కారణుండనైన ఓశియఃపతీ! నీవు కృష్ణావతారమునందుజేసిన కేశినిసంహారించుట, మద్దినృత్యములను గూల్చుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్న, త్రివిక్రమావతారమునందు నీపాదము చే లోకములను కొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్న, నీదివ్యవిగ్రహసౌందర్యమునున్న నాకునుపఱచి రెయింబగళ్లాశను నీయందు గలుగఁజేసి నీవు లఘించకనన్ను శాశ్వతుఁజేసినావు. ఇకనైనను నన్ను విడువక స్వీకరించుమాయిని ౧౦.

శోరాద వెప్పొరుట్కుమ్ మాదియామ్ శోదిక్కే*
ఆరాద కాదల్ కురుకూర్ చ్చడగోప*
ఓరాయిరమ్ శొన్న వవ్వైన్దు మివైపత్తుమ్*
శోరార్ విడార్కణ్డీర్ వైగుణ్డమ్ తిణ్ణనవే. ౧౧.

అ॥ శోరాద - కొదవలేకుండునటుల, ఎప్పొరుట్కుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ఆదియామ్ - కారణభూతుండై, శోదిక్కే - పరంజ్యోతిస్వరూపుండైన సర్వేశ్వరుని చే, ఆరాద - (ఎంతనను భవించినను) తృప్తిలేకుండునటువంటి, కాదల్ - ఆళగల, కురుకూర్ చ్చడగోప - కురుకాపురికధిపతియైననమ్మాళ్వార్లు, ఓరాయిరమ్-ఒకవెయ్యిపాశురములుగా, శొన్న - పాయించిన, అవైన్దుమ్ - ఆ తిరువాయ్‌మొళిలోనుయందరి, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శోరార్ - విడువకుండ

ననుసంధించువారు, వైకుంఠమ్ - పరమపదమును, విడార్‌కట్టిర్ - విడువరు నుమండీ, తిణ్ణిత్ - ఇది యథార్థము.

తా॥ సకలజగత్కారణుండై పరంజ్యోతి స్వయంభువుండైన శ్రీయఃపతియందు మిక్కిలి భక్తి గలవారైన నమ్మళ్వార్లు సాయించిన నీ పరిపాకతరములనెల్లప్పుడు ననుసంధించువారు పరమపదమును తప్పక పొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "శోకాద వెప్పారుట్కుమాదియామ్" అని తాన ననుసంధించిన సర్వేశ్వరత్వము నందరెఱుంగునట్లుపదేశించుచున్నారు.

‡‡ తిణ్ణిత్ వీడుముదల్ ముఱ్ఱుముయిరుమాయ్*
ఎణ్ణిల్ మీదియ నెమ్బెరుమానే*
మణ్ణుమ్ మణ్ణిణు మెల్లా ముడనుణ్డు*న
ఞ్ఞాణత్ కణ్ణల దిల్లైయోర్ కణ్ణే. ౧.

ఆ॥ వీడుముదల్ - మోక్షము మొదలగు, ముఱ్ఱుముయిర్ - సకలపురుషార్థములను, ఆయ్ - ఇచ్చువాడై, ఎణ్ణిల్ మీదియత్ - అసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబులుగలవాడై - ఎమ్బెరుమాన్ - మాస్వామియై, మణ్ణుమ్ - భూమినిన్ని, పిణ్ణుమ్ - ఆకాశమునున్ను, ఎల్లామ్ - ఇవన్నిటిని, ఉడన్ - ఒకకాలముండే, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, సఙ్కణ్ణన్ - మనశ్శీకృష్ణుడు, కణ్ - రక్షకుడు, అల్లదు - ఆశ్రీకృష్ణుడుగాక, ఓర్‌కణ్ - వేరొకరక్షకుడు, ఇలై - లేడు, తిణ్ణిత్ - ఇదియథార్థము.

తా॥ మోక్షము మొదలగు సకలపురుషార్థములనిచ్చువాడును, వాఙ్మనస్సుల కగోచరంబులైన కల్యాణగుణంబులు గలవాడును, సర్వరక్షకుండును, నాస్వామియైనశ్రీకృష్ణుండే జగదీశ్వరుడు; మఱియొకండుగాడు. ఈమాటయందు సందియంబులేదని. ౧.

ఏపావ మ్వీరమే యేఴ్పులగుమ్*
ఈపావమ్ శెయ్ దరుళా లళిప్పారార్*
మాపావమ్ విడ వరఱుక్కు పిన్నైప్ పెయ్*
గోపాలగోళరి యేట్టిన్నియే. ౨

ఆ॥ మా-గొప్ప, పావమ్-పాపము, (బ్రహ్మహత్య) విడ-విడిచిపోవునట్లు, అరఱుక్కు-ఱుద్రునికి, పిన్నై - విచ్చమును, పెయ్-ఇచ్చిన, గోపాలగోళరియేఱు - గోపాలులకు బలమొగలపింహ

శ్రేష్ఠమైన శ్రీకృష్ణుడు, అన్నిరోం - గాక, ఏళ్ములనుమ్ - సప్తలోకములను, తూపవిత్రశేయ్దు - పవింపచేసినపాపమునలవిగా జేసి, అరుళాల్ - కృపచే, ఆళిప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరో? ఏపావమ్ - ఏమిపాపమో? పరమే - ఇట్లుచెప్పుట నాకు భారముగానున్నదే.

తా॥ రుద్రుడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మదియొక్క కపాలమునుఛేదించి యందువలన మహాపాతకియై, తనచేతులోనంటుకొనిన యాకపాలమునందు విచ్చలవిత్తుచు తిరుగుచుండగానప్పుడు తన చెమటనీళ్లలిందువును ఆకపాలమునందుచిమ్మి యతనికాపాపమును బోగొట్టిన గోవిశ్రేష్ఠుండైన శ్రీకృష్ణుడుతప్ప సప్తలోకములను పాపరహితంబులుగాజేసి తనకృపచే రక్షించువారెవరు; ఈయర్థమును నేనునిరూపించవలెనా యని. ౨.

ఏఱుసై పూవసై పూమగళ్ తనైనోక్కి*
వేఱిన్ఱి విణ్తోయ్ తన్నుళ్ వైత్తు*
మేల్ తనైనోక్కి మీదిడ నిమిర్న్దు మణ్ కొణ్డ*
మాల్ తనిల్ మిక్కుమోర్ తేవుముళరే. ౩.

అ॥ ఏఱుసై - వృషభవాహనుడైనరుద్రునిని, పూవసై - కమలమునందుబుట్టిన బ్రహ్మను, పూమగళ్ తనైనోక్కి - కమలవాసినియైనశ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని, వేఱిన్ఱి - భేదములేక, తన్నుళ్ - తనయందు, వైత్తు - ఉంచి, విణ్ - పరమపదవాసులు, తోయ్ - ఆశ్రయించునట్లు, మేల్ తనైనోక్కి - ఊర్ధ్వలోకమును, మీదిడ - అతిక్రమించువటుల, నిమిర్న్దు - పెరిగి, మణ్ - భూమిని, కొణ్డ - కొలిచిన, మాల్ తన్నిల్ - శ్రీయఃపతికంటె, మిక్కుమ్ - మేలైన, ఓర్ తేవుమ్ - ఒక దేవతయు, ఉళరే - కలదా?

తా॥ నిత్యసూరులుతనసౌశీల్యమునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల తనకత్యంతప్రియురాలై లోకేశ్వరియైన పిరాట్టితో సమముగా సత్యంకగుణహీనుడైన బ్రహ్మ రుద్రాదులనున్ను తనశరీరమందుంచుకొనుటంబట్టియు, సర్వలోకములు తనశ్రీపాదమునన్దణుగునటుల కొల్చుటంబట్టియు శ్రీయఃపతియే సర్వేశ్వరుడు. మఱియొకడు గాడని. ౩.

తేవు మెప్పోరుళు మ్మైక్కి*
పూవిల్ నాన్ముగనై పడైత్త*
తేవ నెమ్బెరుమానుక్కల్లాల్*
పూవు మ్పూశనైయుమ్ తగుమే. ౪.

అ॥ తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, ఎప్పోరుళుమ్ - తక్కినపదార్థములనున్ను, పడైక్క - సృష్టించుటకై, పూవిల్ - వాళికమలమందు, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్త - సృజించిన, తేవన్ - పరదేవతయైన, ఎమ్బెరుమానుక్కల్లాల్ - నాస్వామికితప్ప, పూవుమ్ - పుష్పమున్ను, పూశనైయుమ్ - పూజయున్ను, తగుమే - (మఱియొకరికి)తగునా?

తా॥ సకలలోక సృష్టికర్తయైనబ్రహ్మను తనవాళికమలమందు సృజించి దేవాధిదేవుండైన శాస్వామికంటె పుష్పాదులకున్ను తిరువారాధనముకున్ను దగినవాడు మఱియొకడులేడని. ౪.

తగుమ్‌శీర్ త్తన్‌తనిముదలి నుళ్ళే*
మిగుస్తేవు మెప్పొరుళు మ్మైక్క*
తగుమ్‌లోల త్తామరైక్కణ్ణ నెమ్మా*
మిగుమ్‌లోది మేలతివార్ యవరే. ౪.

ఆ॥ తగుమ్ - ఉచితములైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాడును, తన్ - తనయొక్క, తని - అద్వితీయంబైన, ముదలినుళ్ళే - సంకల్పమునందు, మిగుమ్ - ఉత్కృష్టులైన, తేవుమ్ - దేవతలనును, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కినసమస్తవస్తువులనును, పడైక్క - సృష్టించుటకు, తగుమ్ - తగిన, లోలమ్ - సుందరమైన, తామరైకణ్ - తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుగలవాడునైన, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియే, మిగుమ్‌లోది-పరంజ్యోతిస్వరూపుండు, మేల్-వానికంటెనేనైన వాడొకడున్నాడని, అతివార్ - తెలిసికొనదగినవేదార్థవేత్తలు, యవర్ - ఎవరున్నారు.

తా॥ తనస్వరూపమునకుం దగినకల్యాణగుణంబులుగలవాండై, తనసంకల్పముచేతనే దేవాది సమస్తలోకములను సృజించువాండై, ఈశ్వరత్వమునుదెలుపుదు బేరొడి సుందరంబులైన కమల ములవంటి నేత్రంబులుగల మాస్వామియైన శ్రీయఃపతియే సకలవేదములయందుఁ బ్రతిపాదింప బడిన పరంజ్యోతి స్వరూపుండు. వీనికంటెమేలైన యీశ్వరుండొకడున్నాడనే విషయమందు ప్రమాణమేమియు లేదని. ౪.

యవరుమ్ యావైయు మెల్లా ప్పొరుళుమ్*
కవర్విన్ఱి త్తన్ను ళొడుఙ్గినిన్ర*
పవర్‌కొళ్ ఞానవెళ్ళచ్చుడర్ మూర్ త్తి*
అవరెమ్మాళ్ళి యమ్బళ్ళియారే. ౬.

ఆ॥ యవరుమ్ - సమస్తచేతనులన్ను, యావైయుమ్ - సమస్తములైన పచేతనములున్ను, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - ఈసమస్తపదార్థములున్ను, కవర్వినిన్ఱి - ఇఱుకులేక, తన్నుళ్ - తనయందు, ఒడుఙ్గి-అణుగునట్లు, నిన్ఱ - నిలిచియున్న, పవర్‌గొళ్ - విశాలమైన, ఞానవెళ్ళచ్చుడర్ - జ్ఞాన సమృద్ధినిన్ని, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, మూర్ త్తి - దివ్యతిరుమేనునుగల, ఆవర్ - ఆశ్రీయఃపతి, ఎమ్-మనకుగతిహేతువైన, ఆళ్ళి - మహాసముద్రమును, అమ్ - నుండగలవాడైన, వళ్ళియార్ - వుడకగాగలవారై వేంచేసియున్నారు.

తా॥ చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలజగత్తులనున్ను శ్రీనదివ్యతిరుమేనియందుండుకొని ప్రళ యకాలమందలి మహాసముద్రమునందు బవ్వళించిన సర్వజ్ఞుండైనమాస్వామియే సర్వేశ్వరుండని ౬.

వళ్ళియాలిలై యేழ్ulagum కొళ్ళుమ్*
వళ్ళల్ వల్‌వయిఱ్ఱు ప్పెరుమాన్*
ఉళ్ళుళా రజీవా రవన్దన్*
కళ్ళమాయ మనక్కరు త్తే. ౭.

అ॥ ఆలిశై - వటపత్రమును, చుళ్ళి - పడగలుగాగలవాఁడై, ఏళ్ళులగుమ్ - వస్తులోకములును, కొళ్ళుమ్ - ఆణుగునట్లు, వళ్ళల్ - విశాలమై, వల్ - బలిష్ఠమైన, వయిఱు - ఉదరములుగలవాఁడై, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండైన, అవన్‌తన్ - ఆశ్చర్యితపతియొక్క, కళ్ళమ్ - కను పడనిదియు, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరమునైన, ఉళ్ళుళ్ - లోలోపలనుండెడి, మనక్కరుత్తు - సంకల్పమును, ఆతేవార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ విశాలమైన తనయుదరమువందు సమస్తలోకములనుంచుకొని వటపత్రమునందు బవ్వళించిన సర్వేశ్వరునియొక్క యాశ్చర్యకరమై యగాధమైన సంకల్పమిట్టిదని యెవ్వనికిఁ దెలియదని ౭.

కరుత్తిల్ తేవు మెల్లాప్పొరుళుమ్*
వరుత్తిత్త మాయప్పిరాన్ తన్ మైయల్*ఆరే
తిరుత్తి త్తిణ్ణిలై మూవులగుమ్*తమ్ముళ్
ఇరుత్తి క్కాక్కుమ్ మియల్వినరే. ౮.

అ॥ కరుత్తిల్ - సంకల్పముచే, తేవుమ్ - దేవతలనున్ను, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - తక్కినసమస్తవస్తువులనున్ను, వరుత్తిత్త - సృజించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యశక్తిగల, పిరాన్‌తన్ - సర్వేశ్వరునితిప్ప మూవులగుమ్ - మూఁడులోకములనున్ను, తిణ్ - దృఢమైన, నిలై - స్థితిగలదై యుగునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, తమ్ముళ్ - తమయందు, ఇరుత్తి - ఉంచుకొని, కాక్కుమ్ - రక్షించెడి, ఇయల్వినర్ - స్వభావముగలవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ తనసంకల్పముచే దేవాదిసకల పదార్థములను సృజించి యీవస్తువులన్నిటితో నొకటి కలిసిపోకుండ వ్యవస్థజేసి దనలోనుంచుకొని రక్షించిన విచిత్రశక్తిగల శ్రీమన్నారాయణుండే జగద్రక్షకుండుగాని మఱియొకరుగారని. ౮.

కాక్కుమ్ మియల్వినన్ కణ్ణపెరుమాన్*
శేర్‌క్కై శెయ్దు తన్నున్దియుళ్ళే*
వాయ్‌త్త తిశైముగ నిన్దిరన్ వానవర్*
ఆక్కినాన్ తెయ్వపులగుగళే. ౯.

అ॥ కాక్కుమ్ - రక్షించుటయే, ఇయల్వినన్ - స్వభావముగాగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడైన పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుండు, శేర్‌క్కై - శెయ్దు-(జగత్తును) సంహరించి, తన్నున్దియుళ్ళే - తనవాఁడియందు, వాయ్‌త్త - సమర్థుండైన, తిశైముగన్ - బ్రహ్మనున్ను, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుణినిన్ని, వానవర్ - దేవతలనున్ను, తెయ్వపులగుగళ్ - దేవతులలోకములనున్ను, ఆక్కినాన్ - సృజించినాడు.

తా॥ జగద్రక్షణార్థమై శ్రీకృష్ణుండై యవతరించి శ్రీమన్నారాయణుండు జగద్రక్షకుఁడైనాక సజగత్తును బ్రళయకాలమునందు సంహరించి, మఱియుం దేవమనుష్యాదిసమస్తప్రాణులనున్ను, వాండ్లకు వాసస్థానంబులైన లోకంబులమున్ను సృజించువాఁడు గనుక వాఁడేసర్వేశ్వరుఁడని. ౯.

కళ్వా వైమ్మైయు మేళ్ళగుమ్*నిన్
ఉళ్ళ తోర్ పీయ విప్పొన వెన్ను*
వెళ్ళిఱ నాన్ముగ నిన్దిరక్ వానవర్*
పూళ్ళార్ది కళ్ల్ పణిన్దేత్తువరే. ౧౦.

అ॥ కళ్వా - తనపుపోమనుదాచుకొన్నకృష్ణుడా! ఎమ్మైయుమ్-మమ్మలనున్ను, ఏళ్ళు లగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, నిన్ను ళ్ళే - నీసంకల్పము చే, తోర్ పీయ - సృజించిన, ఇప్పొన - ఓస్వామీ! ఎన్ను - అనిజెప్పి, వెళ్ - తెల్లని, ఏఱక్ - వృషభమగలరుద్రుడును, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరక్ - ఇంద్రుడును, వానవర్ - దేవతలున్ను, పూళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ది - వాహనముగాగలశ్రీయఃపతియొక్క, కళ్ల్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - ఏత్తువర్ - స్తోత్రము చేసెదరు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే బ్రహ్మరుద్రాదిసకలదేవాధిదేవుడు, సకలజగత్కారణుడు, సర్వేశ్వరుడు అనియిట్లుజెప్పుటకు ప్రమాణమేమనిన, ఆ గరుడవాహనుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించి స్తోత్రములుచేయుచున్న ఆయా బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలయొక్క వాక్యములేయని. ౧౦.

ఏత్త వేళ్ళులగు మొళ్ళణోల
కూత్తన్*కురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్
వాయ్ త్త వాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుడన్*
ఏత్తవల్లవర్ కిల్లై యోరూనమే. ౧౧.

అ॥ ఏత్త - (దేవతలు) స్తోత్రముచేయఁగా, ఏళ్ళులగుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, కొణ్డు కొలుచుగొనిన, కోలమ్ - సుందరమైన, కూత్తన్ - వ్యాపారమగలసర్వేశ్వరునియందుద్దేశించి, కురుగూర్ చ్చడగోపన్-తిరునగరియందుపవేంచేసియున్న నమ్మళ్వార్లు-శొల్ - సాయించిసి, వాయ్ త్త - తిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోకేరిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - ప్రీతితోఁగూడ, ఏత్తవల్లవర్ కు - అనుసంధించువారికి, ఓరూనమ్-ఒకకొరతయు, ఇల్లై - రాదు.

తా॥ సమస్తలోకములను తనశరీరాదిముచే నాక్రమించిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి ఈ తిరువాయ్‌మొళిని శ్రద్ధతో ననుసంధించువారికి దేవతాస్తవములయందు పరత్వబుద్ధి నొకప్పుడున్నగలుగదని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౩ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, "వాయుమ్‌తిరైయుగళుమ్" అనెడి తిరువాయ్‌మొళిలో తామనుభవించిన పరిహారాధ్యమన మనసులు సర్వేశ్వరుడు తమతోవచ్చి సంశ్లేషించిన విధమును పాయించుచున్నారు.

‡‡ ఊనిల్ వా ళుయిరే నల్లై పో వున్నై ప్పెఱ్ఱు*
వానుళార్ పెరుమాన్ మదుసూదన నెన్నమ్మాన్*
తానుమ్ యానుమెల్లామ్ తన్నుళ్ కలన్దొళిన్దోమ్*
తేనుమ్ పాలుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నలు మముదుమొ తే ౧.

అ॥ ఊనిల్ - శరీరమందు, వాళ్ - ఉన్న, ఉయిరే - ఓమనసా! నల్లైపో - మంచిదానవు మంచిదానవు. (ఎందువలవనగా) ఉన్నై - నిన్ను, పెఱ్ఱు - పొంది, వానుళార్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియై, మదుసూదన్ - మధువు నెడిరక్కొనుని సంహరించినవాడైన, ఎన్నమ్మాన్ తానుమ్ - మాస్వామియు, యానుమ్ - నేనును, తేనుమ్ - తేనెయు, పాలుమ్ - పాలును, నెయ్యుమ్ - నెయ్యియు, కన్నలుమ్ - శక్కరయు, అముదుమ్ - అమృతమును, ఒత్తు - సమముగాచేరిన, ఎల్లామ్ - ఈయన్నిరసములున్ను, తన్నుళ్ - తనలో(గలుగునట్లు, కలన్దొళిన్దోమ్ - కలిసియుంటిమి.

తా॥ ఓమనసా! నేను నిసహాయముచే నిత్యసూరిసేవ్యుడై నాస్వామియైన మధుసూదనుని నితోడ కలిసిన సత్తరసములననుభవించితిని. అట్టి రసానుభవమునకు సహాయమైన నీవు మిక్కిలిమించిదానవని. ౧.

ఒత్తార్ మిక్కార్ ఇలై యాయ మామాయా*
ఒత్తా యెప్పోరుట్కు ముయిరాయ్* ఎన్నై ప్పెఱ్ఱ
అత్తాయాయ్ తన్దైయా యటియేనదన వడివిత్తి*
అత్తా నీశెయ్దన వడియే నటియేనే. ౨.

అ॥ ఒత్తార్ - తనతో సమానులనున్న, మిక్కార్ - తననుమించినవార్లనున్ను, ఇలై యాయ - లవాడుకానివాడవున్ను, మామాయా - మిక్కిలియాశ్చర్యభూతుండవును, ఎప్పోరుట్కుమ్ - మనుష్యాది సమస్తవస్తువులకున్ను, ఒత్తాయ్ - సజాతీయుండైయవతరించినవాడవును, ఉయిరాయ్ - ప్రాణభూతుండవును, ఎన్నై - నన్ను, పెఱ్ఱ - సృజించిన, అత్తాయాయ్ - ఆట్టిలక్ష్యమైన తల్లివంటివాడవును, తన్దైయాయ్ - తండ్రివంటివాడవును, అటియేనదన - తెలియనివిషయములను, అటివిత్తి - (ఆచార్యునిచే) తెలియఁజేసిన, అత్తా - ఉపకారసంపన్నుడవైన స్వామీ! నీ - నీవు, శెయ్దన - చేసినఉపకారములను, అడియేన్ - దాసుడనైనేను, అటియేన్ - తెలియజాలను

తా॥ తనతో సమానుడును తననతిక్రమించినవాడును లేని గొప్పవాడవు, రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తి నందరిని రక్షించిన సులభుండవు, నాకు తల్లితండ్రులవలె ప్రియహిత పరుండవు, ఆచార్యునివలె జ్ఞానప్రదుండవునైన ఓ స్వామీ! నీవు నాకు జేసినయుపకారములిన్నియని తెలిసికొనుటకలవిగాక యున్నవని. ౨.

అటియా ళ్కాలత్తు ళ్ళే యడిమైక్కణ్బు శెయ్దిత్తు*
అటియా మామాయ త్తడియేనై వైత్తాయాల్*

అతీయా*మై క్కుఅళాయ్ నిలమ్నావలి మూవడియెన్ను*
అతీయా*ను వఞ్చిత్తా యెనదావి యుళ్‌కలన్దే. 3.

అ అతీయా*మై - ఎన్నరికిని తెలిసికొనుట కశక్యుండైన, కుఅళాయ్ - వామనుండవై, నిల మ్నాళి మూవడి - నేలమహాబలీమూడడుగు*, ఎన్ను-అనియెడి*యసంబద్ధమాటను జెప్పి,అతీయా*మై-(శుక్రాచార్యులమాటలనుమహాబలి) వినన్లు, వఞ్చిత్తాయ్ - వంచనజేసినవాఁడవైన ఓస్వామీ! ఎన దావియుళ్ - వామనస్వరూపంబందు, కలన్ద - కలిసి, అతీయా - అజ్ఞానహేతువైన, మా - గొప్ప, మాయత్తు - సంసారమందున్న, అడియేనై - దాసుఁడనైనన్ను, అతీయా - (నాయందునీ శేషత్వ మును) తెలిసికొనుటకయోగ్యమైన, కాల్తుఱ్ఱి - కాలమందు, ఆడిమైక్కణ్ - కైంకర్యమందు, ఆన్ను - ప్రీతిని, వెయ్‌విత్తు వైత్తాయాల్ - చేయించియుంచితివి.

తా॥ ఎప్పరికిని దెలియవట్లు తనస్వరూపమును గప్పుకొని మహాబలిచక్రవర్తిభక్తి తన సౌందర్యముతో వానిని మోహింపఁజేసి వశపఱచుకొని, అచ్చటశుక్రాచార్యులుజెప్పిన మాట లను సాగనివ్వకుండజేసి వానిని మూడడుగులనేలను యాచించిన ఓస్వామీ! మాయామయమయిన సంసారమందున్న అజ్ఞాఁడనైన నాయన్దు బ్రవేశించి నీ కైంకర్యమందు నాకాశను గలుగఁ జేసితివని. 3.

ఎనదావియుళ్ కలన్ద పెరునల్లుదవి క్కైమ్మాఱు*
ఎనదావి తన్నొళ్ళన్నై నినిమిళ్వ్ దెన్బదుణ్డే*
ఎనదావి యావియుమ్ నీ పొళ్ళిలేళ్వుముణ్డ వెన్దాయ్*
ఎనదావియార్ యానార్ తన్దనీ కొణ్డాక్కినై యే. ౪.

ఆ॥ పొళ్ళిలేళ్వుమ్ - సప్తలోకములనున్ను, ఉణ్డ-ఆరగించిన, ఎన్దాయ్-ఓనాస్వామీ, ఎన దావియుళ్ - నాయాత్మయందు, కలన్ద-కలిసియుండడము నెడి, పెరు-గొప్పదైన,నల్-విలక్షణమైన, ఉదవి-ఉపకారమునకు, కైమ్మాఱు-ప్రత్యుపకారముగా, ఎనదావి-నాయాత్మను, తన్నొళ్ళిన్నై - సమర్పించితిని. ఇని - ఇకమీఁద, మిళ్వ్‌దెన్బదు - తిరుగుటకునుట, ఉణ్డే - కలదాఁ నీ - నీవు, ఎనదావియుమ్ - నాయాత్మకును, ఆవి - ఆత్మయైనవాఁడవు. ఎనదావి - నాయాత్మ, యార్ - ఎవరిది! యాఁ - నేను, ఆర్ - ఎవరివాఁడను తన్ద - (నన్ను) సృజించిన, నీయే-నీవే, కొణ్డా క్కినై - స్వీకరించితివి.

తా॥ సర్వలోక సంహారకుండవైన ఓస్వామీ! నీవునాతోఁగలిసియుండడము నెడి మహోప కారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను మతీయురాకుండునటుల నీకుసమర్పించితిని. ఇప్పుడు విచారించఁగా, నాకు నీవే యంతరాత్ముఁడవుగనుక నేమును నాదియని తలంచినవస్తువులున్ను నీదిగానే యున్నవి. గనుక నేనిచ్చుటకెవఁడను. నీవిచ్చినవస్తువులను నీవే స్వీకరించితివని. ౪.

---

*ఒకరిని యాచించునప్పుడు మిక్కిలిప్రాత్రముజేసి మనస్సుకరుగునట్లు చాతుర్యముగమాట లాడవలసియుండగ, అదేమియుఁలేక మహాబలియని వానిచేతఁజెప్పి పిలిచియిట్టిమాటనడిగి నాఁడని.

ఇనియార్ ఞానజ్ఞా లెదుక్క లెయ్దాద నెన్దాయ్*
కనివార్ వీట్టిన్బమే యెన్కడఱ్ఱుడా వముదే*
తనియేఁ వాఴ్ముదలే పొఴ్ లేఴ్ము మేనమొళ్దాయ్*
నునియార్ కోట్టిల్ వైత్తా యునపాదమ్ శేర్ న్దేనే. ౫.

అ॥ యార్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులయొక్కయు, ఞానజ్ఞాల్ - జ్ఞానములచే, ఎదుక్క లెయ్దాద - తెలిసికొనుటకళక్యుండనైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! కనివార్ - భక్తిగలవారికి, వీట్టిన్బమే - మోక్ష సుఖస్వరూపుడా! ఎఱ్ - నాకు - కడల్ - సముద్రమునంటు, పుడా - జన్మించని, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా! తనియేఁ - సహాయములేని నాయొక్క, వాఴ్ - సుఖానుభవమునకు, ముదలే - కారణభూతుడా! పొఴ్ లేఴ్ముమ్ - సప్తలోకములనున్ను, ఒళ్ళ - ఆద్వితీయమైన, వీనమాయ్ - వరాహమైయుండి, నునియార్ - కూరుగల, కోట్టిల్ - దంతమునందు, వైత్తా య్ - ఉంచినవాడా! ఇని - ఇకమీద, ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, శేర్ న్దేనే - చేరితిని.

తా॥ ఆధక్తు లెట్టి జ్ఞానవంతులైనను వార్లకగోచరుడవై, భక్తులకుపగ సులభుండవై భక్తిహీనుండనైన నాకు స్వతస్సిద్ధమైన భోగ్యభూతుడవై, నాకుసుఖప్రదుండవై, వరాహావతార మందిన తేజోమ్మూమీద సమస్తలోకముల నెత్తుకొనివచ్చిన ఓస్వామీ! నన్ను నీవుద్ధరించినావు గనుక నేను నీశ్రీపాదములను పొందితినియని. ౫.

శేర్ న్దార్ తీవినై కట్కురునఱ్ఱై తిణ్మదియై*
తీర్ న్దార్ దమ్మనత్తు పిరియా దవరుం రై*
శోర్ న్దే పోగల్ కొడా చ్చుడరై యరక్కియై మూ
ళ్కార్ న్దాయై*అడియే నడైన్దే నుమ్మదల్ మున్న మే. ౬.

అ॥ శేర్ న్దార్ - ఆశ్రితులయొక్క, తీ - క్రూరమైన, వినైగట్కు - పాపములకు, ఆరు - అపూర్వమయిన, నఱ్ఱై - విషమువంటివాడవును, తిణ్ - దృఢమైన, మదియై - జ్ఞానమనిచ్చు వాడవును, తీర్ న్దార్దమ్ - నిన్నుబొందినవారియొక్క, మనత్తు-మనస్సును, పిరియాదు-విడువక, అవర్ - వారికి, ఉయిరై - ఆత్మయైయుండువాడవును, శోర్ న్దేపోగల్ కొడా - కరిగిపోవునట్లు విడువనివాడవును, కుడరై - ఉజ్వలుండైనవాడవును, అరక్కియై - రాక్షసియైన శూర్పణఖయొక్క, మూళ్కు - ముక్కును, ఈర్ న్దాయై - ఛేదించినవాడవునైన నిన్ను, అడియేఁ - దాసుండనైన నేను, నుమదల్ మున్న మే - మొట్ట మొదటనే, అడైన్దే ఁ - పొందితిని.

తా॥ ఆశ్రితులపాపములను బోగొట్టి నాకు తా**"ఉపాయము ఉపేయము" అనెడినిశ్చల మయిన తత్వజ్ఞానమునిచ్చి, అట్లు తలఁచిన వారియొక్క మనస్సును విడువకుండయుండి, శూర్పణఖి యనురాక్షసిని పంపచేసినట్లు వార్లసర్వదుఃఖములను బోగొట్టి ప్రకాశించుచున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నేను మొదటనే యాశ్రయించితినిగదాయని. ౬.

---

* ఉపాయమట్లగా పలుమునివ్యాఖ్యాతలు, ఉపేయమట్లగా - పలుము.

మున్నల్ యాழ్ పయిల్ నూల్ నరమ్బిన్ ముదిర్ శువై యే*
పన్నలార్ పయిలు మ్వరనే పవిత్తిరనే*
కన్నలే యముదే కార్ముగిలే యెన్ కణ్ణా*
నిన్నలా లిలేన్నా నైన్నైనీ కుటిక్కొళ్వే. ౭.

ఆ॥ మున్ - అనాదియై, నల్ - విలక్షణమై, యాழ్ - వీణసంబంధమైన, నరమ్బిన్ - తంత్రి యందుబుట్టిన, పయిల్ - అభ్యసింపగిన, నూల్ - గానశాస్త్రమందు జెప్పినలక్షణములగల, ముదిర్ - పక్వమయిన, శువైయే - రసమువలెభోగ్యభూతుండా! పల్ - అనేకవిధములైన, పలార్ - జ్ఞానములుగలవారు, పయిలుమ్ - (ఎల్లప్పుడు) అనుభవించినను, పరనే - (అయనుభవ మందగగని) మహిమగలవాడా! పవిత్తిరనే - పావనుండా! కన్నలే - చెరుకురసమువంటి వాడా! అముదే - అమృతమువంటివాడా! కార్ముగిలే - వర్షాకాలమందలి మేఘమువంటి వాడా! ఎన్‌కణ్ణా - నాస్వామియైనశ్రీకృష్ణుండా! నిన్నలాల్ - నిన్నతప్ప, ఇలేన్నాల్ - ఉండనునుమా ; ఎన్నై - ఇట్టినన్ను, నీ - నీవు, కుటిక్కొళ్ - కటాక్షింపుము.

తా॥ సర్వేంద్రియములవల్ల గలిగెడి యాయా యపారనుభములను తన భక్తులకిచ్చెడి పరమ భోగ్యుండనై, వార్ల పాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల వాడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల వాడవైన శ్రీకృష్ణుడా! నేను నిన్నెడబాసి యొక్కక్షణమాడలేను గనుక నన్నంగీకరింపుమని. ౭.

కుటిక్కొళ్ ఞానత్తిరళా లెన్నై యూழి శెయ్తవముమ్*
కీటిక్కొ ణ్డిప్పిఱప్పే లనాళి లెయ్దినణ్ యూ*
ఉటిక్కొండ వెణ్ణెయ్ పా లొళిత్తుణ్ణు మమ్మాన్ పిన్*
నెజి కొండ నెఞ్జినాయ్ పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దే. ౮.

ఉ॥ ఉటి - ఉట్టియందు, కొండ - ఉంచబడిన వెణ్ణెయ్ - వెన్ననున్ను, పాల్ - పాలనున్ను, ఒళిత్తు - దాగియుండి, ఉణ్ణుమ్ - ఆరగించెడి, అమ్మాన్ - నాస్వామియైనశ్రీకృష్ణుడు, పిన్ - వెనుక సాయించిన*ధర్మమోక్షార్థమైన, నెజి - పవిత్రతయనెడియాపాయమును, కొండ - స్వీకరించిన, నెఞ్జినాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పిఱవిత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్ద - పోగొట్టి, కుటి - ♦ యమనియమాదులచే, కొళ్ - సంపాదింపదగిన, ఞానత్తిరళాల్ - జ్ఞానములచే, ఎనైయూழి - చిరకాలము, శెయ్ - చేయదగిన, తవముమ్ - తపస్సులయొక్కఫలములను, కీటి - భగవదనుగ్రహమును, కొణ్డు - లభించి, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, శిలనాళిల్ - స్వల్పకాలములోనే, యాన్ - నేను, ఎయ్దివన్ - పొందితిని.

---

* సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య మామేకం శరణంవ్రజ । అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామిమాశుచః ॥ కర్మజ్ఞానాదుల నుపాయముగానెంచక నీయుపేక్షనొందిన నెన్నేయుపాయముగా నమ్ముము నేనే నీసమస్తపాపములను తొలిగింపజేసెదను. చిన్తపడకుమాయని యర్థము.

♦ చతుష్టయాది శాస్త్రీయేంద్రియములను విషయములయందు సజ్జనసంసర్గంగ నిగ్రహింపుట, మనస్సును నిశ్చలముగాజేయుట, ప్రాణాయామముజేయుట మొదలైనవి.

శా॥ గోకులమందు గోపస్త్రీలు దాచియుంచిన వెన్ననున్ను పాలనున్ను దొంగలించి యారగించిన శ్రీకృష్ణుఁడు, భారతీయుద్ధమం దర్జునుని కుబదేశించిన చరమ శ్లోకార్థమైన ప్రపత్తియే మన కుపాయమని తలంచి సంసారదుఃఖములను వదలి చిరకాలము తపస్సు చేసి పొందదగిన పురుషార్థమును వే నీజన్మమందే యల్పకాలములోనే భగవత్ప్రాప్తముచే లభించితినని. ౮.

కడివార్ తణ్ణ్రుళాయ్ కణ్ణ న్నిణవర్ పెరుమాన్*
పడివాన మిఱన్ద పరమన్ పవిత్తిరన్ శీర్
శెడియార్ నోయ్‌గళ్ కెడ వప్పడ్డు కుడైన్దాడి*
అడియేన్ వాయ్‌మడుత్తు వ్వురుగి క్కళిత్తేనే. ౯.

ఆ॥ కడి - తేనె, వార్ - కారుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, ఆమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తియత్తులాయిగల వాడును, నిణవర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, వానమ్ - పరమపదమందలియు, పడి - సామ్యము, ఇఱన్ద - లేని, పరమన్ - సర్వోత్కృష్టుడును, పవిత్తిరన్ - పరమపావనుడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శీర్ - కల్యాణములయందు, శెడియార్ - ఆజ్ఞానాదులచేండిన, నోయ్‌గళ్ - వ్యాధులు, కెడ - వలించునట్లు, పడిన్దు - సమీపించి, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఆడి - మునిగి, వాయ్‌మడుత్తు - మిక్కిలిదాహముతో, వరుగి - పానముజేసి, ఆడియేన్ - దాసుడనైన నేను, కళిత్తేన్ - సంతోషించితిని.

శా॥ పరమభోగ్యుఁడును, దేవాధిదేవుండును, పరమపదమందు గూడ తనకు పాటిలేని పురాతనుఁడును, పరమపావనుఁడునైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యకల్యాణగుణములను ప్రీతితో జక్కగానను భవించి సంతోషించితినని. ౯.

కళిప్పవిక్ వర్వు మప్పు మ్పిఱప్పుమ్ పిణియుమాప్పిఱ వ్వుప్పు మ్*
ఒళిక్కుమ్ శోదియమా యుడనూఁడువ దెన్నిగొలో*
తుళిక్కిన్ఱ వానిన్నిలమ్ శుడరాళి శఙ్గేన్ది*
అళిక్కిన్ఱ మాయప్పిరా నడియార్‌గళ్ కుళాంగళే యే. ౧౦.

ఆ॥ కళిప్పమ్ - (విషయములయందు)పంతోషమునున్ను, కవర్వమ్ - దుఃఖమునున్ను, అఱ్ఱు - విడిచి, పిఱప్పు - జన్మమునున్ను, పిణి - వ్యాధినిన్ని, మూప్పు - ముదిమినిన్ని, ఇఱప్పు - మరణమునున్ను, అఱ్ఱు - వదలి, ఒళిక్కుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియమాయ్ - తేజోరూపమయిన దివ్యశరీరముగలవాడనై, తుళిక్కిన్ఱ - వర్ణించుచున్న, వాన్ - ఆకసమునున్ను, ఇన్నిలమ్ - భూమినిన్ని, ఆళిక్కిన్ఱ - రక్షించుచున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఆళి - సుదర్శనమునున్ను, శఙ్గు - పాంచజన్యమునున్ను, ఏన్ది - ధరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన స్వామియొక్క, అడియార్‌గళ్ - దాసులయొక్క, కుళాంగళై - సమూహములను, ఉడన్ - ఒద్దికతో, కూడువదు - చేరుట, ఎన్నిగొలో - ఎప్పుడో ?

తా॥ సంసారమందలి సుఖదుఃఖములనున్ను జన్మజరామరణాదులనున్ను వదలి దివ్యశరీరము గలవాడనై, శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములను ధరించిన సకలలోక రక్షకుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తులయొక్క భాగవతగోష్ఠిలోఁజేరి పరమానందమును సేసెప్పుడు జొందెదనని. ౧౦.

‡‡ కుళామ్బిళ్ పేరరక్కిక్ కులమ్‌వీయ ముణిన్దవనై *
కుళామ్బిళ్ తెన్కురుగూర్ చ్చడగోప తెరిన్దురైత్త*
కుళామ్బిళ్ వాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తు ముడన్వాడి*
కుళామ్బిళా యుడియోరుడ నూళ్‌డిని న్రాడుమినే. ౧౧.

ఆ॥ కుళామ్బిళ్ - పరివారసమూహములఁ, పేర్ - గొప్పపాఁడైన, ఆరక్కిక్ - రావణానురునియొక్క, కులమ్ - వంశము, వీయ - నశింపనటుల, ముణిన్దవనై - కోపగించిన సర్వేశ్వరుని, కుళామ్బిళ్ - శ్రీవైష్ణవసమూహములఁ, తెన్ కురుగూర్ - నుండరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన, శడగోపక్ - నమ్మళ్వార్లు, తెరిన్దు - పరిశీలించి, ఉరైత్త - పాయించిన, కుళామ్బిళ్ - తిరువాయ్‌మొళులయొక్కసమూహములఁ, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁ బేరిన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - భక్తితోఁగూడ, పాడి - గానముజేసి, అడియార్ - ఓభాగవతులారా ! కుళామ్బిళాయ్ - ఏకీభవించినవారై, ఉడన్ - సమరసులై, కూడినిన్ఱు - కలిసియుండి, ఆడుమిన్ - నృత్యముజేయుఁడు

తా॥ ఓ భాగవతులారా ! రావణాసురుని సమూలముగా నాశముజేసిన సర్వేశ్వరుని యొక్క కల్యాణగుణములను బరిశీలించి సమ్మళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురములను గానముజేసి నిత్యసూరులయొక్క సమూహములోఁజేరి యానందించుఁడని. ౧౧,

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.— ఈతిరునాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లు, నిత్యసూరులతోఁగూడ కలిసియుండి, శ్రీయఃపతిని యనుభవింప యూళిపడినవారై యది తీర్చఁగమంచే లభించకపోవుటచే మిక్కిలి విషాదమునొంది శ్రీగమాత్రమండలేక తనయవస్థను చెప్పుకొనుటకుఁగూడ సామర్థ్యములేనివారై యుండగానప్పుడు సమీపమందున్న శ్రీవైష్ణవులు వీరియవస్థను సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించువిధమును †అన్యాపదేశముగ సాయించుచున్నారు.

‡‡ ఆడియాడి యఱక్కైత్తి *ళ్ళై
పాడిప్పాడి క్కణ్ణీర్ మల్గి *ఎబ్బమ్
నాడినాడి నరశీర్ద్రా వెన్ఱు*
వాడి వాడు మివ్వాణుదలే. ౧.

†తన కొకవిధాట్టిగాను, తనయవస్థనుచెప్పు వారిని యాపిరాట్టికి సఖులుగాను తలంచి చెప్పుట.

అ॥ వాణుదల్ - నుందరముఖముగలఈ పె, ఆడియాడి-నృత్యముజేసి నృత్యముజేసి, అగమ్-మనస్సు కరైన్దు-కరిగి, ఇశై-స్వరములో, పాడిప్పాడి-గానముజేసి గానముజేసి, కణ్ - నేత్రములయందు, నీర్ మల్ గి నీళ్లునిండి, ఎఙ్గుమ్ - అన్నిదిక్కులలో, వాడివాడి - చెరకిచెరకి, నరశిఙ్గొవ్వై - నరసింహాయని (చెప్పి), వాడివాడుమ్ - వాడివాడిపోవును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈనుందరముఖి నిన్నెడబాసి యుండజాలక నీగుణచేష్టితముల మనసంధించి నృత్యముజేసియు, తరువాత ఇందుకుళ క్తిలేక దుఃఖించుచు నీగుణములను పాటలుగాపాడియు, ఆశ్రితపరతంత్రుడవైన నీవెక్కడున్నావోయని భావపూర్ణంబులైన నేత్రంబులచే మన్నిదిక్కులనుజూచియు, నీవెక్కడను గనుబడవందున మిక్కిలి వాడిపోవుచున్నదని. ౧.

వాణుద లిమ్మడనరల్ *ఉమ్మై
క్కాణు మాశై యుళ్ నై గిన్ఱాళ్ *పిఱల్
వాణ నాయిరన్దోళ్ తుణి త్తీర్ *ఉమ్మై
క్కాణ నీరిరక్క మిలీరే. ౨.

అ॥ వాళ్ - సుందరమైన, నుదల్ - ముఖముగల, ఇమ్మడపరల్ - ఈమృదుస్వభావము గలబాలిక, ఉమ్మై - మిమ్ములను, కాణుమాశైయుళ్ - నేవింపవలయుననియాశచే, నైగిన్ఱాళ్ - వాడిపోవుచున్నది, పిఱల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరన్తోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణి త్తీర్ - ఛేదించినఓస్వామీ! ఉమ్మై - మిమ్ములను, కాణ - నేవించుటకు, నీర్ - మీరు, ఇరక్కమిలీర్ - దయలేనివారై యున్నారు.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! మీవిరిహదుఃఖమును సహించని మృదుస్వభావముగలదై, నామాటను వినని బాలికయైన ఈసుందరముఖి, మీ సేవనుగోరి, అది లభించక దుఃఖించుచున్నది. ఇట్టిభక్తురాలయిన యీమెకు నేపసాయించుటకుగూడ బాణారియైన నీకు దయలేక పోయినదని. ౨

ఇరక్కమనత్తో డిరియ్ ఞై *
అరక్కుమెయ్ గు మొరుక్కివళ్ *
ఇరక్క మెమ్మీ రిదఱ్కెన్ శెయ్ గేన్ *
అరక్కనిలఙ్గై శెఱ్ఱ మీరుక్కే. ౩.

అ॥ ఇరక్కమ్ - భేదించుచున్న, మనత్తోడు - మనస్సుతో, ఇవళ్ - ఈపె, ఎరియ్ ఞై - అగ్నిసమానమందున్న, అరుక్కుమ్-లక్కతోను, మెయ్ గుగుమ్ - మంచినముతోను, ఒరుక్కుమ్-సదృశురాలైయున్నది. ఇరక్కమెమ్మీర్ - మీరుదయనుప్రకాశింపజేయనివారై యున్నారు ఇదఱ్కు-ఇందునిమిత్తమై, అరక్కన్ - రావణాసురునియొక్క, ఇలఙ్గై - లంకాపురని, శెఱ్ఱ మీరుక్కు-నశింపజేసినమీకు, ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిజేసెదను.

తా॥ లంకను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! మిమ్ములనెడబాసిన యీబాలిక, మీవిరహదుఃఖమును సహించక, అగ్నిసమానమందున్న లక్కవలెనున్న మైనమువలెనున్ను కరిగిపోవుచున్నను, మీకెంతమాత్ర మీమెయందు దయరాలేదు, దీనికి నేనేమిపాపంబు కల్పించెదను? ౩

ఇలఙ్గై శెఱ్ఱ ప్రవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
వలఙ్గొళ్ పుళ్ళుయర్ త్తా యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
మలఙ్క వెవ్వయిర్ క్కుమ్*కణ్ణీర్ మిగ
కలఙ్గి క్కైతొழుమ్ నిన్నివళే. ౮.

ఆ॥ ఇవళ్ - ఈబాలిక, పిన్నుమ్-మఱియు, ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఱ్ఱ ప్రవనే - నాళ మడిసినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. వలఙ్గొళ్ - బలిష్ఠుండైన, పుళ్-గరుత్మంతుని, ఉయర్ త్తాయ్-ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును, ఉళ్ళమ్-మనస్సు, మలఙ్క - వ్యాకులమగునట్లు, వెమ్-ఉష్ణమైన, ఉయిర్ క్కుమ్ - నిట్టూర్పునుడుచును. కణ్ణీర్ - నేత్రజలము, మిగ-మిక్కిలియగునట్లు, కలఙ్గినిన్ఱ - వ్యాకులపడియుండి, కైతొழుమ్ - సేవించును

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక, లంకాపురిని నశింపజేసినవాడా! యనియు, గరుడధ్వజుండా! యనియు నిన్ను పిలిచి, అప్పుడు నీవురాకపోవుటచే వేడివేడిగా నిట్టూర్పులువిడుచుచు నీతిరునామములు జెప్పటకుగూడ శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీకు వందనంబులిడుచున్నదని. ౮.

ఇవ ళిరాప్పగల్ వాయ్‌వెరీఇ *తన
కువళై యొణ్కణ్‌నీర్ కొణ్డాళ్*వడ్డు
తివళు శణన్దాయ్ కొడీక్*ఎన
తివళవణ్ తగవుగళే. ౯.

ఆ॥ ఇవళ్ - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, వాయ్‌వెరీఇ-వాగుచు, తన - తనయొక్క, కువళై - వల్లకులువవలె, ఒణ్ - సుందరంబులైన, కణ్ణ - నేత్రములయందు, నీర్ కొణ్డాళ్ - బాష్పములగలదైయైనది, వడ్డు - తుమ్మెదలు, తివళుమ్ - సఞ్చరించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - నుందరమైన, తుళాయ్-తిరుత్తుళాయిమాలను, కొడీక్ - (మీరు) ఇవ్వరు, తవళవణ్ - శుద్ధస్వభావమగలమీయొక్క, తగవుగళ్ - కృపయొందలగుస్వభావములు, ఎన-ఎట్టివి?

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక రాత్రింబగళ్లు మీతిరునామములను జెప్పుచు, మీతిరుమేనియం దున్న తిరుత్తుళాయి మాలయందాశపడి యది లభించక మిక్కిలి దుఃఖించుచున్నను, ఆ తిరుత్తుళాయిమాలను మీరివ్వరు. మీదయాగుణంబును నేనేమని వర్ణించెదనని. ౯.

తగవుడై యవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
మిగవిరుమ్బు మ్బిరానెన్నుమ్*ఎన
తగవుయిర్ క్కముదే యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
ఉగవురుగిసు న్దుళ్ళుళే. ౧౦.

అ॥ ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉగ-నశించువటుల, ఊరుగినిన్ఱు-కరిగియుండి, తగవుడైయవనే-దయాగుణముగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును; పిన్నుమ్ - మఱియు, మిగ-మిక్కిలి, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, బిరాన్ - ఉపకారకుండా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును, ఎనదు - నాయొ

క్క, అగవుయిర్క్కు - లోపలమండెడిశీవునికి, ఆముదే - అమృతమువంటివాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఉళ్ళుళే - ఇట్టియవస్థ యీమె కపారమైయుండును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈబాలిక మీవిరహముచే మిక్కిలిదుఃఖించును, ఓదయాశీలుఁడా! ఆశీతవ్యామోహముగలవాఁడా! నాకుభోగ్యభూతుఁడా! అని యెల్ల ప్పుడునుచెప్పను. ఇదియునుంగాక ఈమెయొక్కయవస్థ వానామగోచరమైయుండునని. ౭.

ఉళ్ళుళావి యులర్ న్దులర్న్దు*ఎన
వళ్ళలే కణ్ణనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దా యెన్నుమ్*ఎన
కళ్వి తాన్పట్ట వఞ్ఞై యే. ౭.

ఉళ్ళుళ్ - హృదయమలోపలనున్న, ఆవి - ప్రాణము, ఉలర్న్దులర్న్దు - మిక్కిలి వాడిపోయినదై, ఎన - నాకు, వళ్ళలే - మహోపకారకుఁడా! కణ్ణనే-శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్నుమ్-అనిచెప్పను. పిన్నుమ్ - మఱియు, వెళ్ళనీర్ - సముద్రజలమందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, ఎనకళ్వి - నాకుతేనస్వభావమునుదాచిన ఈబాలిక, తాన్పట్ట-తాన నుభవించిన, వఞ్ఞై - కపటము, (ఇట్టిది).

తా॥ నాకు తనదుఃఖమును దెలియజేయకదాచిన యీకుమార్తె, నీయొక్కగుణచేష్టితము లచే మోహింపబడి నిన్నులభించక తనలోపలనుండు ప్రాణమెండిపోవునట్లు దుఃఖించును, నాస్వామీ! ఉపకారకుఁడా! కృష్ణా! శ్రీరాఘవా! యని పలుమాఱు నీతిరునామములను జెప్పుచున్నదని. ౭.

వఞ్ఞనే యెన్నుమ్ కై తొళుమ్*గన
నెఞ్చమ్ వేవ నెడీదుయిర్ క్కుమ్*పలుల్
కఞ్ఞనై వఞ్ఞనై శెయ్దీర్*ఉమ్మై
తఞ్జమె నివళ్ పట్టనవే. ౮.

ఆ॥ వఞ్ఞనే - వంచకుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కైతొళుమ్ - అఞ్జలిచేయును. తన నెఞ్చమ్-తనమనస్సు, వేవ - దహించునట్లు, నెడీదుయిర్ క్కుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును. విలుల్ - బలిష్ఠుఁడైన, కఞ్ఞనై - కంసుని, వఞ్ఞనై శెయ్దీర్ - కపటముచేసంహరించినస్వామీ! ఉమ్మై-మిమ్ములను, తఞ్జమెన్ఱు-రక్షకులని (నమ్మిన), ఇవళ్ - ఈకుమార్తె, పట్టన-అనుదినించినదుఃఖము, ఏ-ఎట్టిది.

తా॥ కంసుని సంహరించిన ఓస్వామీ! ఈకుమార్తె, నీగుణంబులచే నన్నువంచనజేసిన వాఁడా! యని పిలిచి నీ కఞ్జలిజేసి నిన్ను కళ్ళార చూడకుండ మహాదుఃఖమునొంది నిట్టూర్పువిడుచుచున్నది. ఓస్వామీ! నీవే రక్షకుండవని నమ్మిన ఈమె ఇట్టిదుఃఖము ననుభవించవలసినదే వాయని. ౮.

పట్టపోదిల్ పో దతియాల్*విరై
మట్టలర్ తణ్తుళాయెన్నుమ్*తుడర్

వట్టవాయ్ నుదినేమియార్*నుమ
దిట్టమెన్గొ లివ్వైక్కే.

ఆ॥ వట్టపోదు-అస్తమనకాలమునున్న, ఎழுపోదు-ఉదయకాలమునున్న, ఆతియాళ్ - ఎఱిగినదిగాదు. విరై - పరిమళమున్న, మట్టు - తేనెయు, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లని, తుழாయ్-తిరుత్తుழாయి, ఎన్నుమ్-అనిపెట్టును. పుడర్-ఉజ్జ్వలమైన, వట్టమ్-గుండ్రమైన, వాయ్-ముఖమునున్న, నుది - వాడినిన్నిగల, నేమియార్ - సుదర్శనముగలస్వామీ ! ఇవ్వేழைక్కు-ఈచపలకాలువిషయమై, నుమదు - మీయొక్క, ఇట్టమ్ - తలంపు, ఎన్గొల్ - ఏమి

తా॥ చక్రధరుడవైన ఓస్వామీ ! మీసంశ్లేషమునుగోరి యిట్టి విషయములను మఱిచి ఉదయాస్తమయములనుగూడ నెఱుంగక మీతిరుమేనియందున్న భోగ్యమైన తిరుత్తుழாయి మాలనేయనుసంధించుచున్న ఈకుమారై విషయమై మీరుతలంచిన తలంపేమియో? దానిని మాకు తెలుపుడని. ౯.

ఎழைపేదై యిరాప్పగల్*తన
కేழில్ లొణ్కణ్ణీర్ కొండాళ్*కిழర్
వాழ్వై వేన విలఙ్గై శెయ్ దార్*ఇవళ్
మాழ్గొ నోక్కుమ్ వాట్టన్మినే.

ఆ॥ ఏழை - చపలురాలైన, పేదై - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తన-తన యొక్క, కేழిల్ - ఒప్పలేని, ఒణ్ - అందమైన, కణ్ - నేత్రములనుంచి, నీర్ కొండాళ్ - బాష్పంబును(నవింపజేయుచున్నది. కిழర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, వాழ్వై - ఐశ్వర్యమును, వేన - నశింపునట్లు, ఇలఙ్గై - లంకను, శెయ్ దార్-నశింపజేసినస్వామీ ! ఇవళ్-ఈమెయొక్క, మాழ్ - జింకనేత్రమువంటి, నోక్కుమ్-దృష్టియొక్కటియున్ను, వాట్టన్మినే-వాడిపోకుండునటులజేయుము.

తా॥ మీకళ్యాణగుణములయందు చాపల్యముబడి నామాటను వినినియాచాలిక, తననేత్ర ములనుంచి దుఃఖముచే నీళ్లను(బవహింపజేయుచున్నది. లంకైశ్వర్యమును నశింపజేసిన ఓస్వామీ! ఈపెనేత్రసౌందర్యమును మాత్రము తెరుపకుండుడుమని. ౧౦.

వాట్టమిల్ పుగழ் వామనై*శ్శెయ్
కూట్టి వణ్ శెడగోవై శోల్*అమై
పాట్టోరాయిర త్తివ్వత్తాల్*అడి
శూట్టలాగు నున్దామమే.

ఆ॥ వాట్టమిల్ - మాలిన్యములేని, పుగழ் - కల్యాణగుణములుగల, వామనై - వామ నుణ్ణియుద్భవించి, వణ్ - ఉదారులైన-శెడగోవై - నామ్మాళ్వార్లు, శ్శెయ్ - గానముతో, కూట్టి చేర్చి, శోల్ - సాయించిన, అమై - లక్షణములలోనమరియున్న, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, పాట్టు - పాశురములయొక్క, ఆయిరత్తు - వెయ్యింటిలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే,

ఆడి - ఆవామనునియొక్క శ్రీపాదములయందు, అమ్ - సుందరమైన, తామమ్ - మాలికను, శూట్టలాగుమ్ - సమర్పించుటకు శక్యమవును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీవామనుని విషయమై సమ్మగ్ధ్వార్థుల సాయించిన సమస్తలక్షణయుక్తంబులైన యీపదిపాశురముల నెనుసంధించువారికి భగవత్కైంకర్యమనెడిమహాపురుషార్థ మతిసులభముగాలభించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౪ - ౪, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క విరహమునే దుఃఖాక్రాన్తులైన యాళ్వార్లార్తనాదమునుజేయగా, అప్పుడాభద్దమునుఁని, నేను జగద్రక్షకుండైయుండియు వీరిని యీసమయమందు రక్షించకపోతినేయని పశ్చాత్తాపమునొంది యతిత్వరగాపచ్చి సర్వేశ్వరుఁడు నేవసాయించఁగా, అప్పుడాసర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణములనున్ను, దివ్యాయుధదివ్యభూషణములనున్ననుభవించి తాముబొందిన పురుషార్థమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ అన్దామ త్తన్బ శైయ్ దెన్నావిశై రమ్మానుక్కు*
అన్దామవాళ్ ముడిశే ఞ్జాళినూ లారముళ*
శెన్దామరై త్తడఙ్గణ్ శెఙ్గనివాయ్ శెఞ్చిమలమ్*
శెన్దామరై యడిక్కళ్ శెమ్బొన్ తిరువుడమ్బే. ౧.

అ॥ అమ్ - సుందరమైన, తామత్తు - పరమపదవాసులయందుఁజేయఁదగిన, అన్బు - ప్రీతిని, శైయ్‌దు - (నాయందు) చేసి, ఎన్ - నాయొక్క, ఆవి - మహస్సునందు, శేర్ - చేరిన, అమ్మానుక్కు-స్వామికి, అమ్-సుందరమైన, తామమ్-తిరుత్తుళాయిమాల, వాళ్ - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటమున్ను, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమున్ను, ఆళి - సుదర్శనమున్ను, నూల్ - యజ్ఞోపవీతమున్ను, ఆరమ్ - హారమున్ను, ఉళ - ప్రకాశించుచున్నవి. శెడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపువ్వువలెనున్నవి. శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - ఫలమువలెనున్న, వాయ్-అధరమున్ను, శెఞ్చిమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. అడిగళ్ - శ్రీపాదములున్ను, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నవి. తిరువుడమ్బు - దివ్యవిగ్రహము, శెమ్బొన్ - పచ్చనిబంగారమువలెనున్నది.

తా॥ పరిశుద్ధులైన నిత్యసూరులయందుఁ జేసెడి ప్రీతినిగుణించునఁడనైన నాయందుఁజేసి, ఆసర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించఁగా, వానియొక్కశంఖచక్రాది దివ్యాయుధములున్ను, కిరీటహారములు మొదలగు దివ్యభూషణములున్ను, నేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవములున్ను యిప్పుడు మిక్కిలిఁ బ్రకాశించుచున్నవని. ౧.

తిరువుడమ్బు వాళ్‌తుడర్ శెన్దామరై కణ్ కైకమలమ్*
తిరువిడమే మార్వు మయనిడమే కొప్పూళ్‌ది.*
ఒరువిడము మైవైపెరుమా ఱ్ఱరనేయో*
ఒరువిడ మొన్ని యెన్నుళ్ కలన్దానుక్కే. ౨.

అ॥ ఒరువిడమొన్నిన్ని - ఒకయవయవముగూడవప్పుక, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దానుక్కు - కలిసియున్న, ఎన్దైపెరుమాఱ్కు - నాస్వామికి, తిరువుడమ్బు - దివ్యవిగ్రహము. వాళ్‌తుడర్ - మిక్కిలితేజోరూపముగానున్ను, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపలెనున్ను, కై - శ్రీహస్తములు, కమలమ్ - పద్మమువలెనున్ను, మార్వమ్ - వక్షస్థలము, తిరువిడమ్ - లక్ష్మీకివాసస్థానముగానున్ను, కొప్పూళ్‌ది - తిరునాభి, అయనిడమ్ - బ్రహ్మనివాసస్థానముగానున్ను, ఒరువిడమ్ - తక్కినయొకయవయవము, అరశు - రుద్రునికి స్థానముగానున్ను ఉన్నవి.

తా॥ అనన్యప్రయోజనులైన శ్రీమహాలక్ష్మీ మొదలయినవారికిన్ని ప్రయోజనాంతరపరులైన రుద్రులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకున్ను వాసస్థానముగానుండెడి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాహృదయమునివాసస్థానముగాస్వీకరించెనని. ౨.

ఎన్నుళ్ కలన్దవళ్ శెఱ్ఱనివాయ్ శెఱ్ఱడిమలమ్*
మిన్నుమ్ శుడర్ ముళైక్కు ళ్ళాణ్ పాదమ్ కైకమలమ్*
మన్ను ముళువేళ్ములగుమ్ వయిఱ్ఱినుళ*
తన్నుళ్ కలవాద దెప్పొరుళుమ్‌తా నిన్రిలైయే. ౩.

అ॥ ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దవళ్ - కలిసినవాఁడై, మిన్నుమ్ - ఉజ్జ్వలుఁడైన. శుడర్ - తేజోరూపమైన, ముళైక్కు - పర్వతమువంటిస్వామికి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని-నునువుగల, వాయ్ - అధరము, శెఱ్ఱడిమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరపలెనున్నది, కణ్ - నేత్రములున్ను, పాదమ్ - శ్రీపాదములున్ను, కై - శ్రీహస్తములున్ను, కమలమ్ - పద్మములవలెనున్నవి. మన్నుమ్ - ప్రవాహతోస్థిరముకై, ముళు-సంపూర్ణములైన, ఏళ్ములగుమ్-సప్తలోకములున్ను, వయిఱ్ఱినుళ్ - ఉదరములో, ఉళ్ - ఉన్నవి. తన్నుళ్ - తనలో, కలవాదదు - సంబంధించనిది, ఎప్పొరుళుమ్ తా - ఏవస్తువును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సమస్తలోకములకు నాధారభూతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందుఁ బ్రకాశించి మిక్కిలి దివ్యావయవ సౌందర్యముగలవాఁడై యున్నాఁడని. ౩.

ఎప్పొరుళుమ్ తానాయ్ మరదగక్కున్న మొక్కుమ్*
అప్పొరుళై త్తామరై వ్వా కణ్ పాగమ్ కైకమలమ్*
ఎప్పొరుదుమ్ నాళ్ తిఱ్ఱ ళాణ్డాళ్‌ది యూళ్‌దొఱుమ్*
అప్పొరుళై క్కప్పొరు ళెన్నారా వముదమే. ౪.

అ॥ ఎప్పొరుదుమ్ - సమస్తతృణములయందును, ఎన్నాళ్ - సకలదినములయందును, ఎ త్తిఱ్ఱ ళమ్ - సమస్తసమూహములయందును, ఎవ్వాణ్డు-ఆన్ని సంవత్సరములయందును, ఎప్యూళ్‌ది యూళ్‌దొ

తా॥ సంపూర్ణముగా చెప్పుటకును తలఁచుటకు నశక్యంబులైన దివ్యగుణవిగ్రహస్వరూప ములుగలవాఁడై, అపరిమితదోషయుక్తుండనైన నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న సర్వేశ్వ రునియొక్క శౌశీల్యగుణమును, ఇంతయని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పెడివిధము నాకగోచరంబైయు న్నది. ఓచేతనులారా! ఆవిషంబు మీకుఁదెలిసియున్నయెడల చెప్పుఁడని, ౮.

శొల్లై యెన్నమ్మానై యెన్నావి యాపిదనై *
ఎల్లైయిల్ శీ రెన్కరుమాణిక్క మ్చుడరై *
నల్లవముదమ్ పెఱిఱ్కరియ వీడుమాయ్ *
అల్లిమల ర్విరై యొ త్తాణ్ణ ల్పెణ్ణ ల్నే. ౯.

ఆ॥ ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియు, ఎన్నావి - నాయాత్మకు, ఆపిదనై - అంతరాత్మయు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, ఎన్‌కరుమాణిక్కమ్‌చుడరై - నాకు నీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న జ్యోతిస్వరూపుఁడునైన శ్రీయఃపతిని, శొల్లీర్ - చెప్పుఁడు. (ఆస శ్నేశ్వరుఁడు) వల్ల - విలక్షణమైన, అముదమ్ - అమృతమువంటివాఁడును, పెఱిఱ్కు - పొందుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, వీడుమాయ్ - మోక్షమునిచ్చువాఁడును, అల్లిమలర్ - తామరపుష్పమం దిలి, విరై - పరిమళముతో, ఒత్తు - ఒప్పియున్నివాఁడును, ఆణ్ణల్ - ఇతరపురుషులవలెఁగాని వాఁడును, పెణ్ణల్ - స్త్రీలవలెఁగానివాఁడునైయున్నాఁడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడైయున్న వాఁడుఁగనుక వానికేవస్తువును ఉపమానముగాదు. ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మాకుస్వామియై నాకంతరాత్మయైనట్టి శ్రీయఃపతియొక్క మితిలేని కల్యాణగుణంబులను మీరందరు నేకీభవించి స్తోత్రముఁజేయుఁడని. ౯.

ఆణ్ణల్ పెణ్ణల్ నల్లావలియమ్మల్ *
కాణలుమాగా నుళ్ళనల్లనిఱైయల్ *
పేణుఙ్గాల్ పేణు మురువాగు మల్లనుమామ్ *
కోణై పెరిదుడై త్తెమ్బెమ్మానై కూఁ్కుమీరే. ౧౦.

ఆ॥ ఆణ్ణల్ - ఇతరపురుషులవలెఁగానివాఁడును, పెణ్ణల్ - స్త్రీకానివాఁడును, అల్లా - ప్రయోజనమునుబట్టిగని, అలియమల్లన్ - నపుంసకుఁడునుగానివాఁడును, కాణలుమ్ - చూచు టకున్ను, ఆగాన్ - కనుపడనివాఁడును, ఉళ్ళనల్ - (శత్రువులకు) ఉన్నవాఁడు గానివాఁడును, ఇఱైయల్లన్ - (భక్తులకు) లేనివాఁడు గానివాఁడును, పేణుఙ్గాల్ - ఆశ్రితులాశబడినయెడల, పేణుమ్ - (వారు) ఆపదించిన, ఉరువాగుమ్ - విగ్రహముగలవాఁడును, అల్లనుమామ్ - ఆభక్తు లకట్టివాఁడుగానివాఁడునునైన, ఎమ్బెమ్మానై - నాస్వామిని, కూఁుమీర్ - చెప్పదలంచినయెడల, పెరిదు - మిక్కిలి, కోణైయుడైత్తు - ప్రయాసముగానుండును.

తా॥ స్త్రీపున్న పుంసకములు మొదలగు సమస్తవస్తువిలక్షణుండును, కాన్యేంద్రియముల కగోచరుఁడును, భక్తులకతిసులభుండును, అభక్తులకు మిక్కిలి దుర్లభుండును, భక్తులుగోరినయవ తారములను బరిగ్రహించువాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క మహిమను చెప్పుట మిక్కిలిప్రయాసయని.

‡‡ కూఱుదలొన్దాగా క్కుడకూత్తి వమ్మానై *
కూఱుదలే మేవి క్కుఱుగూర్ చ్చడగోప*
కూఱినవన్దాణి యోరాయిరత్తు ళిప్పత్తుమ్*
కూఱుదల్ వల్లా రుళరేల్ కూడువర్ వైకున్దమే. ౧౧.

ఆ॥ ఒన్ఱు - ఒకగుణమును, కూఱుదల్ - చెప్పినను, ఆరా - సమాప్తముగాని, కుడ కూత్తి - కుంభనృత్యము మొదలగు సౌశీల్యాదిగుణములుగలవాడైన, అమ్మానై - స్వామిని, కూఱు దల్ - చెప్పుటకై, మేవి - ఉద్యోగించి, కుఱుగూర్ చ్చడగోప* - కురుకాపురికధిపతియైన నమ్మా ళ్వార్లు, కూఱిన - సాయించిన, ఆన్దాది - పూర్వపాశురమందంతమందున్న పదమునాదిగాఁగల, ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనున్న, కూఱుదల్ వల్లార్ - ఆనుసంధించుటకు సమర్థులైనవారు, ఉళరేల్ - ఉన్నయెడల, వైకున్దమ్ - పరమపదమును, కూడువర్ - పొందుదురు.

శా॥ ఎంతకాలమనుసంధించినను సమాప్తముగాని సౌశీల్యాదిగుణములుగల సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి యీతిరువాయ్‌మొళి ననుసంధించువారు మోక్షముకొంది నిత్యసూరులతో సేకీ భవించియుందురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఉపశాతిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడు తనతోసంశ్లేషించి యానందింయు విధమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ వైకున్దామణివణ్ణనే యెన్వెల్లా తిరుక్కుఱళా వెన్ఱుళ్ మన్ని *
వైకుమ్‌వైగల్ దోఱు మముదాయవానేత్తే*
శేయ్‌గున్దావరు సీమై యున్నడియార్ క్కు త్తీర్ త్తశురర్ క్కు త్తీమైగళ్
శెయ్‌కున్దా*ఉన్నైనాఁ బిడిత్తేనోళ్ శిక్కెనవే. ౧.

ఆ॥ వైకున్దా - ఓశ్రీవైకుంఠవాసీ! మణివణ్ణనే - మాణిక్యమువంటి చల్లనిస్వభావముగల వాఁడా! ఎన్ - (నాకుసేపసాయించిన) పిల్లా - *అందములేని, తిరుక్కుఱళా - త్రివామనుఁడా! వైకుమ్ - పడుచున్న, వైగల్‌తోఱుమ్ - కాలమంతయు, ఎన్నుళ్ - నాయందు, మన్ని - అమరియుండిన, అముదాయ - అమృతమువంటివాఁడా! వానేఱే - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడా! శెయ్‌గుమ్ - చేయబడినట్టియు, తాపరమ్ - విడువఁబడినట్టియు, పుణ్యపాపకర్మంబులుగల, ఉన్నడియార్ క్కు - నీ

*వామనునియొక్కరూపము అందమైనది అన్నయెడల దృష్టిదోషమువచ్చునని అందము లేనిదని పాయించిరి.

చానులయొక్క, తీమై - పాపములను, తీర్‌త్తు - తీర్చి, తీమైగళ్ - ఆపాపములను, అఱుఱక్కు - అనుయలయందు, శెయ్ - పోవునట్లుచేసిన, కుట్టా - పరిపూర్ణుండా! నాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, శిక్కెన - దృఢముగా, పిడత్తేన్ - ఆశ్రయించితిని, కొళ్ - అంగీకరించుము.

తా॥ పరమసుందరుండవై, మిక్కిలి భోగ్యుండవైన ఓశ్రీయఃపతీ! ఆశ్రితులపాపములను భోగొట్టెడిస్వభావముగల పరమపావనుడా! నిన్నుదృఢముగా నాశ్రయించినానని నమ్మి నన్ను స్వీకరింపుమని. ౧.

శిక్కెన చ్చిఱిదోరిడము మ్పుఱప్పడా త్తన్ను శ్శే*ఉలగుగళ్
ఒక్కవేవిళుంది ప్పుగుందార్ పుగుందదత్పిన్*
మిక్కఞానవెళ్ళచ్చుడర్విళక్కాయ్ త్తుళక్కమిల్ *ముదమాయ్*ఎట్టుమ్
పక్కనోక్కఱియా నెన్*పైన్దామరై క్కణ్ణనే. ౨.

ఆ॥ ఓరిడమున్ - ఒకదోషమునున్న, శిఱిదు - ఆల్పమైన, పుఱప్పడా - విధువకుండ, ఉలగుగళ్ - లోకములను, తన్ను శ్శే-తనలో, ఒక్క-వే-ఒక్క, ప్పుడే, విళుంది-ఆరగించి,(ఉంచి) శిక్కెన - దృఢముగా, పుగుందార్ - (నాలోపల) ప్రవేశించినాడు. పుగుందదత్పిన్ - ప్రవేశించినతరువాత, మిక్క - మిక్కిలి, ఞానవెళ్ళచ్చుడర్ - జ్ఞానపూర్తియనెడి, విళక్కాయ్ - జ్యోతిస్స్వరూపుడై, తుళక్కు*(భయఃన్యంబైన) చదువు, ఆగి ము - లేనివాడై, అముదమాయ్ - అమృతమంటివాడై, ఎన్ - నాయందు, ((ప్రవరించుమన్న) పైమ్ - సుందరమైన, తామరై - తామరపువ్వులవంటి, కణ్ణన్ - నేత్రము లనుసర్వేశ్వరుడు, ఎట్టుమ్ - ఎక్కడనున్న, పక్కమ్ - పార్శ్వమందు, నోక్కు - చూచుటను, ఆటియాన్ - ఎఱుంగనివాడైయున్నాడు.

తా॥ జగద్రక్షణము మొదలగు నితరవ్యాపారములను నొకప్పుడే సరించి పరాకులేక యతిప్రేమచే నాహ్వయగతుండైన సర్వేశ్వరుడు తనపార్శ్వమందుపచారంబులు సల్పుమన్న శ్రీభూనీళాది దివ్యమహిషులనుగూడ కన్నెత్తిచూడడని. ౨.

తామరైక్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్*తెయ్వమగనై *తుళాయ్‌విరై
పూమరువుక్కణ్ణి యెమ్బిరానై పొన్నగలై యై*
నామరువి నన్నేర్ తియుళ్ళివణ్డి నామగిళ్ న్దాడ*నావలర్
పామరువినిఱ్ఱ న్దపానై శ్శే వళ్ళలే. 3.

ఆ॥ తామరైక్కణ్ణనై - కమలనేత్రుడును, పరవుమ్ - స్తోత్రముచేసెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, తెయ్వమగనై - నిర్వాహకుడును, విరై - పరిమళముగల, పూ - పుష్పమున్న, మరువు-అవటియున్న, తుళాయ్‌క్కణ్ణి - తిరుతులాత్తుయిమాలగల, ఎమ్బిరానై-మాస్వామియును, పొన్న గలై యై - బంగారుకొండవలె పెరియ ఉజ్జ్వలుండునై (శ్రీయఃపతిని, నామ్ - మనము,

---

*ఆళ్వార్లు తనను విడిచిపోదురో యేమోయని సర్వేశ్వరుడు భయపడియుండును. ఆభయమిప్పుడు లేదనుట.

మురువి - చేరి, నన్ను - చక్కఁగా, ఏత్తి - ప్రోత్సహించి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, వణఙ్గి - సేవించి, నామ్ - మనము, మగిళ్‌న్దు - ఆనందించి, ఆడ - నృత్యముజేయునట్లు, నా - నాలుకయందు, అలర్ - పరవియున్న, పా - పాటలు, మరువి - (మూయందు) చేరి, నిఱ్క - నిలుచునటుల, తన్ద - కృపజేసెడి, పాన్మై - స్వభావముగల (శియఃపతియే, వళ్ళల్ - ఔదార్యగుణముగలవాఁడు.

తా॥ మనోవాక్కాయములచే తనసాశ్రయింపఁజేసుకొని మనసుసంతోషింపఁజేసిన సర్వేశ్వరుఁడే తనమంగళాశాసనమునకుఁ దగిన కవిత్వమును మనకొసంగిన పరమోదారుఁడని. 3.

వళ్ళలే మదుశూదనా వెన్మరదగమ్మలై యే*ఉన్నై నినై
న్దెల్ గల్ తన్ద వెన్దా యున్నై యెఙ్గనమ్ నిడుగే *
వెళ్ళమేపురై నిన్నుగళ్ కుడైన్దాడిప్పాడి కళిత్తుగన్దుగన్దు*
ఉళ్ళనోయ్‌గళెల్లామ్‌తుర న్దుయ్న్దుపోన్దిరున్దే. ౪.

ఆ॥ వళ్ళలే - ఉదారుఁడా! మదుశూదనా - మధువసెడిబిరోధిని సంహరించినవాఁడా! వెన్మరదగమ్మలై యే - మరకతపర్వతమువలె నాకసేవసాయించినవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, నినైన్ద - అనుసంధించి, ఎల్‌గల్ - ఇతరవిషయములనుత్యజించెడిస్వభావమును, తన్ద - ఇచ్చిన, ఎన్దాయ్ - స్వామీ! వెళ్ళమేపురై - సముద్రమువంటి. నిన్ - నీయొక్క, పుగళ్ - గుణములను, కుడైన్ద - ప్రవేశించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పాడి - గానముజేసి, కళిత్తు - సంతోషించి, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిప్రీతిగలవాఁడనైయుండి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సునందలి, నోయ్‌గళెల్లామ్ - వ్యాధులన్నిటిని తురన్ద - విడిచి, ఉయ్‌న్ద - ఉజ్జీవించి, పోన్ద - సంసారములనుపదలి, ఇరున్ద - భయములేని వాడనైయుండి, ఉన్నై - నిన్ను, ఎఙ్గనమ్ - ఎటుల, విడువేన్ - విడిచెదను.

తా॥ నాకితరవిషయములయందు వైరాగ్యముగలుగఁజేసినయత్యుదారుఁడవైన ఓస్వామీ! నీయొక్కయసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబుల ననుభవించి యహంకారమమకారము మొదలగు దోషములనుబరిత్యజించి నిర్భయుండనైయున్న నేనిప్పుడు నిన్నెటులవిడిచెదనని. ౪.

ఉయ్‌న్దుపోన్దెన్ను లప్పిలాద వెన్నినైగళై నాశమ్‌సెయ్‌దు*ఉన
దన్దమిలడిమై యుడ్‌నిన్ నివిడువేనో*
విన్దుపై న్దలై యాడరవణై మేవి ప్పాఱ్కడల్ యోగనిత్తిరై *
శినైసెయ్‌దవెన్దా యున్నై చ్చినైసెయ్‌దు సెయ్‌దే. ౫.

ఆ॥ పాఱ్కడల్ - పాలసముద్రమందలి, విన్దు - విదుప్రకారంబులై, పై - విశాలములై యున్న, తలై - శిరస్సులుగల, ఆడు - ఆశుచున్న, అరవణై - శేషశయ్యనుఁజాఁది, మేవి - ఆదరికలోఁబ డ్యలించియుండి, యోగనిత్తిరై - నిద్రయనెడిజగద్రక్షణోపాయమును, శినైసెయ్‌ద - ధ్యానించుచున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, శినైసెయ్‌దుసెయ్‌దు - ఎల్లప్పుడునుధ్యానించి, ఉయ్‌న్ద - ఉజ్జీవించి, పోన్ద - సంసారములనువదలి, ఉలప్పిలాద - అంతమంలేని, వెమ్‌క్రూరమై, తీ - అగ్నివలెజ్వలించుచున్న, ఎన్ - నాయొక్క, వినైగళై - పాపములను, నాశమ్‌సెయ్‌దు -

పఱింపఁజేసి, ఉనదు - నీయొక్క, అన్దమిల్ -అంతములేని, అడిమై - కైంకర్యములను, ఆడ్‌సేర్ పొందినసేను, విడువేనో - విడుచుదునా ?

తా॥ శ్రీరాధియందు శేషశాయియై జగద్రక్షణవిధంబుల శాలోచించుచున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్నవరతమున్యానించి నాపాపములను బోఁగొట్టుకొని నీయొక్క సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను నిన్నిఁక నెటులు విడిచెదనని. ౫.

ఉన్నై చ్చిన్నై శెయ్‌దు శెయ్‌దు న్నెడుమా మొళి యిన్నై పాడియాడి*ఎన్
మున్నై న్తీవినై గళ్ ముఱు వేరరిన్దనన్ యాన్*
ఉన్నై చ్చిన్నై యినాలిగళ్ న్ద పిరఁకియ నగల్ మార్వినీఁడ్*ఎన్
మున్నై న్కోళరియే ముడియాదదె న్నెన్నకోఁ. ౬.

అ॥ ఉన్నై - నిన్ను, శిన్నైశెయ్‌దు శెయ్‌దు - ఎల్లప్పుఁడును ధ్యానించి, నెడు-గొప్పదై, ఉ - నీవిషయమయిన, మొళి - తిరువాయ్‌మొళిని, మా-శ్లాఘ్యమైన, ఇన్-రాగముతో, పాడి పాటలఁగాపాడి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఎన్ - నాయొక్క, మున్నై-ఆనాదియైన, తీవినైగళ్-పాపములను, ముఱు - సంపూర్ణముగా, యాన్ - నేను, వేరరిన్దనన్ - సమూలముగాపోఁగొట్టితిని. ఉన్నై - నిన్ను, శిన్నైయినాల్ - మనస్సులో, ఇగఴ్‌న్ద - ఆనాదరించిన, ఇరణియన్ - హిరణ్యానురునియొక్క, ఆగల్ - విశాలమైన, మార్వమ్ - వక్షస్థలమును, కీణ్ద-చీల్చినవాఁడై, ఎన్ నాకు (సమానుఁడైనప్రహ్లాదునియొక్క,) మున్నై - ఎదురుగా, (సేవసాయించిన) కోళ్ - లేజన్ను గఁ, అరియే - ఓనరసింహా! ఎనక్కు - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎన్ - ఏది.

తా॥ నిన్ను మనస్సారనించించిన హిరణ్యానుని సంహరించిన ఓనరసింహస్వామీ! ఆది తపత్పాతుఁడవైన నిన్నుధ్యానించి మంగళాశాసనముజేసి నాపాపములను సమూలముగా బోగొట్టుకున్న నాకసాధ్యమైన దేమున్నదని, ౬.

ముడియాదదె న్నెన్నకోఁలిని ముఱువేఁగులగు ముణ్డా*డిగన్దువ
న్దడియేనుళ్ పుగున్దానగల్వానై మల్లనినీ*
శెడియార్ నోయ్‌గళెల్లామ్ తుఱన్దెమర్‌కోఁమే లెఱపిఱప్పుమ్*
విడియా వెన్న రగ త్తెనుమ్ శేర్‌దల్ మాతీనరే. ౭.

అ॥ ఏఱులగుమ్ - సప్తలోకములను, ముఱు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్డార్ - ఆరగించిన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉగన్ద - ప్రీతిగలవాఁడై, ఆడియేన్ - నాయొక్క, ఉళ్ - మనస్సునందు, వన్ద - వచ్చి, పుగున్దార్ - ప్రవేశించెను, ఇని - ఇకమీఁద, అగల్వానుమల్ల్ - విడిచిపోవువాఁడునుగాఁడు, కీఴ్ - క్రిందనున్న, మేల్ - పైననున్న, ఎఱుపిఱప్పుమ్-వీడుజన్మములయందుండెడి, ఎమర్ - నాసంబంధులు, శెడియార్ - చెట్లువలెనున్న పాపములచేఁగలిగిన, నోయ్‌గళెల్లామ్ - దుఃఖములన్నిటినిన్ని, తుఱన్ద - పోగొట్టి, విడియా - అత్వరులేని, వెమ్-క్రూరమైన, నరగత్తు - నరకమందు, ఎన్దామ్ - ఎల్లప్పుఁడును, శేర్‌దల్ - పొందుటను, మాతీవర్ - తిప్పఁగొనిరి, ఇని-ఇక మీఁద, ఎనక్కోఁల్ - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎన్ - ఏమియున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్ను విడువకుండ నాయందుఁ బ్రవేశించియుండి, నాతోఁజేరిన కారం దరియొక్క యు దుఃఖములను బోగొట్టి వారినుద్ధరించుచుండగా, ఇక నాకు సాధ్యమైన దేమున్నదని

మాఱిమాఱి ప్పలపిఱప్పుమ్బిఱ న్దడియె యడై న్దిళ్ళ నైతీ*
ఈఱిలిన్ఱ త్తిరువెళ్ళమ్ యూనూఁళ్గిన్ఱ*
పాఱిప్పాఱి యశురర్ దమ్ పల్గుఁళాఙ్గళ్ నీఱెళ్ళ*పాయ్‌పఱవై యెు
న్ఱై వీఱుడైత్తిరున్దా యున్నైయెన్నుళ్ నీక్కిలెన్దాయ్. ౮

ఆ॥ పలపిఱప్పుమ్ - (దేవమనుష్యాది) అనేక జన్మములయందు, మఱిన-రిపుట్టుచు, అడియై - నీకింకరులను, అడైన్ద-పొంది, ఈళ్ళమ్ తేతీ-నిర్మలులిత్తుడనై, ఈఱిల్ ఆంతము లేని, ఇన్బమ్ - ఆనందమునెడి, ఇరువెళ్ళమ్ - పెద్దసముద్రమునందు, యూఁ - నేను, మూఴ్గినన్ - మునిగితిని, అశురర్ - అసురులయొక్క, పల్ - అనేకవిధములైన, కుఱుగుఙ్గళ్ - సమూహములను, పాఱిప్పాఱి-తుందుదుందుగాఁజేసి, నీఱెళ్ళ-ధూళియగునట్లు, పాయ్-శత్రుసైన్యమందుఁదొరిబడుచున్న, ఒన్ఱు - వీరత్వగుణంబైన, పఱవై - గరుత్మంతునిమీఁద, వీఱు - తనమహిమఁప్రకాశించునట్లు, ఏఱియిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! ఉన్నై, నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నాహృదయములోనుండి, నీక్కిల్ - లోలగింపఁజేయవలదు,

తా॥ శత్రువులనుసంహరించెడి స్వభావముగల గరుత్మంతునిమీఁద తనపరాక్రమముదోఁచునటుల వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నేను లెక్కలేనిజన్మములనెత్తిన పదుఁ నీమనుష్యజన్మమునెత్తి నీయొక్కనిన్నే తుదకు కటాక్షముచే నీతిరువడికళయందుఁజేరి సకలదుఃఖములను విడిచి పరమానంద భరితుఁడనైనని

ఎన్దాయ్ తణ్ తిరునేఁబెఱుత్తుళ్ నిన్ఱా యిలఙ్గై శెఱ్ఱాయ్*మఁగామరమ్
పైన్దాళ్గురువ వొరువాళినో త్తవిల్లా*
లొన్దార్ తణన్గాయినా యముదే యున్నైయెన్నుళ్ కుఱిత్తవెమ్
మెన్నా*వానేఱే యినియెఙ్గు పోగిన్ఱ దే. ౯

ఆ॥ ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! తణ్ - చల్లని, తిరునేఁబెడుత్తుళ్ - వేంక టాద్రియందు, నిన్ఱాయ్ వేంచేసియున్న వాడా! ఇలఙ్కై - లంకాపురిని, శెఱ్ఱాయ్ - వశింపఁజేసినవాఁడా! పై - విశాలమైన, తాళ్ - మొదలుగల, మరామరమ్ - సాలవృక్షములయొక్క, ఏழ్ - ఏడింటిని, ఉరువ - రంధ్రములుపడునట్లు, ఒరువాళి - ఒక బాణమును, ఓ త్త - ఎక్కుపెట్టఁబడిన, విల్లా - ధనుస్సుగల ఓదాశరథీ! ఓన్దు - గొప్పులచే, ఆర్ - నిండియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్-సుందరమైన, తుఱైయినాయ్ - తిరుత్తుఱైయగిలక్షేత్రపతీ! అముదే - భోగ్యభూతుండా! ఉన్నై-నిన్ను, ఎన్నుళ్ నాలోపల, కుఱిత్త - ఏకీభవింపఁజేసిన, ఎమ్మైన్దా - పరమసుందరుఁడా! వానేఱే - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడా! ఇని - ఇఁకను, ఎఙ్గు - ఎక్కడికి, పోగిన్ఱదు - పోవోవుచున్నావు.

తా॥ తిరుమలయందువచ్చి వేంచేసియుండియుఁ, అనేకదివ్యావతారంబులెత్తియిచ్చిన దివ్యచేష్టితములను నాకనుభవంబుఁజేయించియుఁ, వన్ను దానునిగాఁజేసికొని నాహృదయమందింత వఱకువచ్చివేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! ఇక వన్ను విడిచిపోవుట నీకు శక్యంబుఁగాదని.

పోగిన్ట కాలత్తిల్ పోయకాలత్తిల్ పోగుకాలత్తిల్ *తాయ్‌తన్నైయుమ్
రాగిన్ట యున్నై నానడైన్దే నివ్విడువేనో*
వాగిన్ట తోళ్ పుగళ్ మూవులగుక్కుమ్ నాదనే పరమా *తణ్వేంగడ
మేగిన్ట్రాయ్ తణ్డుళాయ్‌విన్నై నాను కణ్ణియనే. ౧౦

ఆ॥ పోగిన్ట కాలత్తిల్ - వర్తమానకాలమందును, పోయకాలత్తిల్ - భూతకాలమందును, పోగుకాలత్తిల్ - భవిష్యత్కాలమందును, తాయ్‌తన్నైయుమ్ రాగిన్ట్రాయ్ - (నాకు) తల్లితండ్రులవలెనున్ను ఆత్మవలెనున్నున్న ఓస్వామీ! పాగిన్ట - వ్యాపించియున్న, తోల్ - ఆనాదియైన, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడై, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నాదనే - నాథుడా! పరమా - మిక్కిలిమహిమగలవాడా, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్ - తులసియొక్క, విన్నై - పరిమళము, నాను - పరిమళింపుమన్న, కణ్ణియనే - తిరుమాలగల శ్రీయఃపతీ! ఉన్నై - నిన్ను, అడైన్దేన్ - పొందినవాడనైన, నాన్ - నేను, విడువేనో - విడిచెదనా?

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకసమ్బన్ధివగా తిరుమలలో వేంకటాచలమునందిప్పుడు వేంచేసియున్న సకలలోకేశ్వరుండనైన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్నాశ్రయించి నీభోగ్యతయందు మగ్నుడనైయున్న నేను నిన్ను వదలి యుండఁజాలనని. ౧౦.

కణ్ణి తిణణ్ణాయ్‌ముడి క్కిణుల ణ్డమ్బెరుమ్
కణ్ణినై *పుగ ణ్ణినై త్తెళ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్ మూవాయిరత్తోన్న*
ఎణ్ణిల్ శోర్విలన్దాది యాయిరత్తు ళ్ళినై యుమోర్ ణ్ణినై యొడుమ్*
పణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే. ౧౧

ఆ॥ కణ్ణి - మాలగాగబ్బుబడిన, తణ్ - చల్లనైన, ఆయ్‌తుళాయ్ - సుందరమైతిరుత్తులాయిమాలచే నలంకరింపఁబడిన, ముడి - కీటమును నున్ను, కమ్ - పద్మములవలె, తడమ్ - విశాలమై, పెరుమ్ - పొడవైన, కణ్ణినై - నేత్రములను గల సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను నణ్ణి - అనుధ్యానించి, తెళ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికధిపతియైన, మాఅన్ - శత్రువులనునిరసించెడి, కడగోప - నమ్మళ్వార్లు, ఎణ్ణిల్ - భగవదీక్షాప్రాయమందు, శోర్విల్ - (ఒకటియు) తగ్గక, శొన్న - పాయించిన, అన్దాది - అన్దాదిరూపమైయున్న, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయంబైన, ఇన్ఐ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములవ, ఇన్ఐయొడుమ్ - స్వరముతోఁగూడ, పణ్ణిల్ - గానమందు, పాడవల్లారవర్ - పాడఁదివారు, కేశవ్ తమర్ - సర్వేశ్వరునికి భక్తులగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపగుణవిభూత్యాదులనుయథార్థంగా నమ్మళ్వార్లు మధించి, తమరనుభవించినవిధముగ పాయించిన ఈతిరువాయ్‌మొళిని స్వరయుక్తంబుగా గానము చేయువారు శ్రీయఃపతికి భక్తులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఏయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరుయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తననుద్ధరించినదియేగాక తనతో జేరినవారందిరిన్ని యుద్ధరించగా, వానికి తనయందున్నట్టి ప్రీతినిజూచి సన్తుష్టులైవానియొక్క కేశవాది ద్వాదశనామముల సమసన్ధించుచున్నారు,

కేశవన్‌తమర్ కీళ్‌మేలెమ శేర్‌ప్పిఱప్పుమ్*
మూశదిరిదు పెఱ్‌ఱు సమ్ముడై వాళ్‌వై వాయ్‌క్కిన్ఱవా*
ఈశనెన్ కరుమాణిక్క మెన్‌శొల్‌లక్కణన్ నిణ్ణోన్
నాయగన్*ఎమ్బిరానెమ్మా న్నారాయణనాలే. ౧.

అ॥ ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడై, ఎన్ - నాకునేపసాయించిన, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికా న్తిగలవాడై, ఎన్ - నన్ను, (వశపఱుచుకొనిన,) శెమ్ - ఎఱ్ఱని, శోలమ్ - నుండరమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడై, పిఱ్‌ఱోర్ - నిత్యనూరులకు, నాయగన్ - నాథుడై, ఎమ్బిరాన్ నాథుడైనవాడై, ఎమ్మాన్ - నాస్వామియైన, నారాయణనాలే - శ్రీమన్నారాయణునిచే, కీళ్ - క్రిందయు, మేల్ - పైనయు, (ఉన్న) ఏళ్‌ప్పిఱప్పుమ్ - ఏడేడుపుటలయునైన, ఎమక్ - నాతోడిజేరినవారు, కేశవన్‌తమర్ - శ్రీయఃపతికి భిన్నులయిరి. ఇదు - ఈ, మా - గొప్ప, శనిశ్ - అతిశయమును, పెఱ్‌ఱు - పొంది, వమ్మిన్ - మనయొక్క, వాళ్‌వు - శ్రీవైష్ణవసంపత్తు వాయ్‌క్కిన్ఱ - సమ్బన్ధియయ్యెడి ప్రకారము, ఆ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఏదోయొకవిధముగా నాతోసంబన్ధించినవారందిరును నిత్యోత్సవ భగవత్కైంకర్యాత్మమనోరథ భగవద్భక్తులైరి. వానసంబన్ధులకుగూడ నిట్టిమహదైశ్వర్యమునకుఁగారణభూతమైన వాయొక్క శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ఇంతటిదని చెప్పుటకు శక్యంబగునాయని. ౧.

నారణన్ మున్నుళ్ళులగుక్కుమ్ నాదన్ వేదమయన్*
కారణమ్ కరిశై కరుమ మివై ముదల్వి నైవై*
శీరణఙ్గమరర్ పిఱర్ పలరుమ్ తొళుదేత్తినుమ్*
వారణత్తై మరువప్పోశిత్త పిరా నెన్ మాదవనే. ౨.

అ॥ నారణన్ - నారాయణశబ్దవాచ్యుడై, మున్ను - సంపూర్ణములైన, ఏళ్ళులగుక్కుమ్ సప్తలోకములకున్ను, నాదన్ - స్వామియై, వేదమయన్ - వేదమందుఁబ్రధానప్రతిపాద్యుడై, కారణమ్ - క్రియలకుసాధనములును, (ఆనఁగాసెయ్యిమొదలైనవి) కరిశై - క్రియలును. (ఆనఁగాయాగము మొదలైనవి) కరుమమ్ - క్రియలయొక్క ఫలములును, (ఆనఁగాస్వర్గము మొదలైనవి) ఇవై - వీనికి, ముదల్వన్ - కారణభూతుఁడును, శీర్ - దివ్యగుణములుగల, అణఙ్గు - ప్రకృతిసంబన్ధములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులును, పిఱర్ - తక్కినముముక్షులు మొదలగు, పలరుమ్ - అందరును, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్త - స్తుతించుచుండ, నిన్ఱు - నిలిచి, వాణత్తై - కులపర్వతమైన పీడమునెడియేనుగుయొక్క, మరుప్పు - దన్తమును, ఒశిత్త - నిజేచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడునైన, ఎన్ - నాయొక్క, మాధవన్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నై - నాస్వామి.

తా॥ సకలలోకేశ్వరుడై యాగము మొదలగు కార్యములనుఁజేయించువాఁడై, స్వర్గము మొదలగు సమస్తఫలములనిచ్చువాఁడై, ఇట్టిసకలపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడై, జ్ఞానానందము మొదలగు సమస్తగుణములుగల నిత్యసూరులచే వాత్సల్యంబుఁబడినవాఁడై, కృష్ణావతారమెత్తి కువలయాపీడమును సంహరించినవాఁడై, ఇట్లుసకలవేదప్రతిపాద్యుండై, శ్రీయఃపతియైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే నన్నేలినవాఁడని ౨.

మాదవనెన్బదో ర్దైనైన్నయిని యిప్పాల్బట్టదు*
యాదవఱ్ఱుమ్ శేర్ కొడునె న్నైన్నుళ్ పుగుందిరున్దు*
తీదవమ్ కెడుక్కుమముదమ్ నెయ్దామరైక్కణ్ కుట్టమ్*
కోదవిలి లెయ్కన్న అక్కట్టియెమ్మా నెక్కోవిన్దనే. ౩

అ॥ ఎవ్ - నానిమిత్తమై, గోవిన్దన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాఁడై, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియైనవాఁడు, మాధవన్ఱన్బదో - మాధవుఁడుఅన్న నామాటనే, కొణ్డు - స్వీకరించి, ఎన్నైన - నన్ను, ఇని - ఇకను, ఇప్పాల్బట్టదు - రాఁబోయెడికాలమంతియు, ఆవర్గళ్ - దోషములు, యాదుమ్ - దేనితోనున్ను, శేర్ కొడున్ - చేరనివ్వను, ఎన్ఱు - అనిసంకల్పించి, ఎన్నుళ్ - నాయందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇరున్ద - ఉండి. తీదు - బుద్ధిపూర్వకముగాఁజేసిన పాపములనున్న, ఆవమ్ - తొలగిన తానేపచ్చినపాపములనున్న, కెడుక్కుమ్ - పోఁగొట్టెడి, అముదమ్ - భోగ్యభూతుఁడును, నెయ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, కుట్టమ్ - పర్వతమువంటి విగ్రహమునున్నగలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, కోదు - బుద్ధిపూర్వకదోషమున్న, ఆవమ్ - ఆబుద్ధిపూర్వకదోషమున్న, ఇల్ - లేనివాఁడై, ఎన్ - నాకు, కన్నల్ కట్టి - పటిగ చెల్లుమువలెభోగ్యభూతుఁడైయున్నాఁడు.

తా॥ కృష్ణావతారంబెత్తిన శ్రీయఃపతియే నాస్వామియని నెప్పినమాత్రముచేతనే యాశ్రీయఃపతి నన్నంగీకరించి నామమ స్తపాపములను భోగొట్టి, ఇకమీఁద నెల్లప్పుఁడును నాకేవిధమైన దుఃఖమురాకుండఁ గాపాడుచున్నాఁడని. ౩.

కోవిన్దన్ కుడకూత్తన్ కోవల నెన్నైనే కుఱిత్తు*
తేవుమ్ తన్నైయుమ్ పాడియాడ త్తిరు త్తి*ఎన్నైక్కొణ్డాన్*
పావన్దన్నైయుమ్ పాఱుక్కైక్కొణ్డమరర్ పిఱప్పుమ్*
మేవుమ్ తన్మైయ మాక్కినా ర్వల్లనెమ్బిరా నిన్బువే. ౪

అ॥ వల్లన్ - సమర్థుండును, పిన్బు - (అంతట) వ్యాపించియుండువాఁడును, ఎమ్బిరాన్ - నాస్వామియుసైన శ్రీయఃపతి, గోవిన్దన్ - ఆవులను రక్షించువాఁడు, కుడకూత్తన్ - కుంభవృష్ట్యాముచేయువాఁడు, గోవలన్ - గొల్లవాఁడు, ఎన్నైనే - అనితఱితిరువామములను(వేరుమేలుగా) నెప్పి కునిత్తు - ప్రీతిచేసృత్యముజేసి, తేవుమ్ - పరత్వమునున్న, తన్నైయుమ్ - సౌలభ్యమమునున్న, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - నృత్యముజేయువట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, ఎన్నైక్ - నన్ను, కొణ్డు - అంగీకరించి, ఎన్ - నాయొక్క, పావన్దన్నైయుమ్ - పాపములనున్న, పాఱు - తునకలగునటుల,

క్రైత్తు - పోగొట్టి, ఎమర్ - నాసంబన్ధులు, ఏళ్‌ప్పిఱప్పువ్ - సప్తపురుషులనున్ను, మేపుమ్‌తనమరొండిడి, తన్మైయమ్ - స్వభావముగలవారగునటుల, ఆక్కినాళ్ - చేసెను.

తా॥ అసర్వేశ్వరుడు, తనయొక్కపరత్వసౌలభ్యాది సమస్తగుణముల నసంధించునటుల వన్ను గటాక్షించి నాపాపములను బోగొట్టెను. అంతయేగాక నాసంబంధులను గూడతననా శ్రయించునటుల కటాక్షించెనని.

విట్టిలఙ్గుశెయ్దొది తామరై పాదమ్ కైగళ్ కణ్గళ్*
విట్టిలఙ్గుకరుఙ్గుడిర్ మఱైయే తిరువుడమ్బు*
విట్టిలఙ్గుమదియమ్‌శీర్ శఙ్గుశక్కిరమ్‌పరిది*
విట్టిలఙ్గుముడియమ్మాళ్ మదుశూదనన్‌తనక్కే. ౪

అ॥ విట్టు - వ్యాపించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటములగల, అమ్మాళ్ - స్వామియైన, మధుసూదనక్‌తనక్కు - మధునూదునికి, పాదమ్ - తిరువడికళున్ను, కైగళ్ - శ్రీహస్తములున్ను, కణ్గళ్ - నేత్రములున్ను, విట్టు - వికసించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, తామరై - పద్మమువలెనున్నవి, తిరువుడమ్బు - తిరుమేను, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, ఋడర్ - కాన్తిగల, మఱైయే - పర్వతమునలెనున్నది. శీర్ - అందమైన, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యము, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, మదియమ్ - చన్ద్రునివలెనున్నది. శక్కిరమ్ - శ్రీసుదర్శనము, పరిది - (ప్రకాశించుచున్న) సూర్యునివలెనున్నది.

తా॥ నాస్వామియైనమధుసూదనుఁడు వికసించినపద్మములవంటి దివ్యావయవములనున్న, నీలపర్వతమువలెనున్న గంభీరమైనతిరుమేనినిన్ని, చన్ద్రసూర్యులవలెఁ బ్రకాశించుచున్న శఙ్ఖచక్రములనున్న, తేజోమయమైన దివ్యాభరణములనున్నుగలవాఁడై నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి వేంచేసియున్నాఁడని.

మదుశూదనైయన్ఱి మఱ్ఱిలేనై నైత్తాలుమ్‌కరుమునిన్ఱి*
తీదిలశూళ్ న్ద పాదల్ గళ్ పాడియాడిని న్నూళ్‌యూళ్‌తొరుమ్*
ఎదిర్ శూళ్‌పుక్కెనైత్తోర్ పిఱప్పు మెనక్కే యరుళ్‌గళ్ శెయ్య*
నిదిశూళ్ న్దాలెనక్కెలమ్మాళ్ తిరివిక్కిరమనై యే. ౬

అ॥ మధుసూదనైయన్ఱి - మధుసూదునిదిక్కు, మఱ్ఱు - వేరొకస్వామిని, ఇలేన్ - ఆశ్రయించినవాఁడనుగాను, ఎన్ఱు - అనితలంచి, ఎత్తాలుమ్ - తిక్కినఏపురుషార్థమునున్ను, కరుమమ్ - ప్రయోజనము, ఇన్ఱి - లేక, తుది - స్తోత్రముచే, శూళ్ న్ద - వ్యాపించియున్న, పాడల్‌గళ్ - పాశుర ములను, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, పాడి - గానముచేసి, ఆడ - ఆడునటుల, ఊళ్‌యూళ్‌తొరుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, అనైత్తు - అనేకములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, పిఱప్పువ్ - జన్మములయందును, ఎదిర్ - ఎదురుగా, శూళ్‌పుక్కు - తిరిగివచ్చి, ఎనక్కే - నాకొఱకే, తమ్మిత్తమయ్యే.

ఆరుళ్‌గళ్ - ఉచ్చరించుమని, శెయ్య - చేయుటలు, ఎనక్కు - నాకు, ఆమ్మాఱ్ - స్వామి యైన, తిరివిక్కిరమత్తై - త్రివిక్రముని, విది - భగవత్కృప, కూట్టుగిన్ఱదిలై - కుట్టుకొనివచ్చియే.

తా॥ మధుమూదనుడే పరమప్రాప్యుడని నమ్మి యితరసంగములవు వదలి యాసక్తోత్స యనియొక్క గుణానుభవములుం జేయుటలు నన్నుద్దరించుటకై యాసక్తోత్సుడు నేనుజన్మించినప్పు డెల్లను తానున్ను యవతారములనెత్తి యనేకప్రయత్నములుంజేయఁగా, నిశ్చేతుకమైన భగవ త్కృపచే త్రివిక్రముండే నాకు ప్రాప్యుండని యిప్పుడు జ్ఞానమగలిగెనని. ౯.

తిరివిక్కిరమత్ తెన్దామరైక్కణ్ ణెమ్మాన్ తెళ్ళనివాయ్*
ఉరువిల్ పొలిన్ద వెళ్ళెప్పళ్ళిఞ్జు నిఱత్తన నెన్నెన్ను*ఉళ్ళి
ప్పరవిప్పణిన్దు పల్లూழியూழி నిన్ పాదపఙ్కయమే*
మరువిత్తొழுమ్మనమే తన్దాయ్ వల్లైకాణెన్ వామననే. ౭

ఆ॥ తిరివిక్కిరమత్ - త్రివిక్రముడు, తెమ్ - ఎట్టని, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ - నేత్రములచే, ఎమ్మాఱ్ - నన్నుపరిభవించుటలోనిన స్వామి; తెమ్ - ఎట్టని, కని - పండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరమయొక్క, ఉరువిల్ - సౌందర్యమందు, పొలిన్ద - సమృద్ధమై, (చేరియున్న) వెళ్ళై - పరిశుద్ధమైన, పళ్ళిఞ్జు - స్ఫటికమువలెనున్న (దన్తములయొక్క), నిఱత్తన - సౌంద ర్యముగలవాఁడు. ఎట్టెట్ట - అనిచెప్పి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, పరవి-స్తుతించి, పణిన్దు - నమస్క రించి, పల్ - అనేకవిధములైన, ఊழியూழி -యుగములయందును, నిన్ - నీయొక్క, పాద పఙ్కయమే - శ్రీపాదపద్మములనే, మరువి - ఆమరియుండి, తొழுమ్ - ఆశ్రయించెడి,మనమే - మనస్సులో, తన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఎన్వామననే-ఓవామనుఁడా! వల్లై కాణ్ - సమర్థుండవు.

తా॥ ఓవామనుఁడా! నీ తిరునామములను నేనెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు మనోవాక్కా యములచే నీ శ్రీపాదములయందుఁ గైఁకర్యము జేయుటకుఁదగినయాసక్తినిగూడ నాకు నీవే గలుగఁజేసితివని, ౭.

వామనన్ మరదగవణ్ణన్ తామరైక్కణ్ణినన్
కామనై ప్పయన్దాయ్* ఎన్నెనున్ కழல్ పాడియే పణిన్దు*
తూమన తెనాయ్ ప్పిఱవిత్తழுది నీఙ్గి*ఎన్నై
తీమనక్కెడుత్తా యునక్కున్ శెయ్‌గేన్ ఎన్ శిరీధరనే. ౮

ఆ॥ వామన్ - వామనుఁడా! ఎన్ - నాకునులభుఁడైన, మరదగవణ్ణ్ - మరకతము వంటికాన్తిగలవాఁడా! తామరైక్కణ్ణన్ -పద్మమువంటినేత్రములుగలవాఁడా! కామనై - మన్మ థుని, పయన్దాయ్ - పుట్టించినవాఁడా! ఎన్నెన్ను - అని విశేషించిచెప్పి, ఉన్ - నీయొక్క, కழల్ - తిరువడికళను, పాడి - గానముచేసి, పణిన్దు - నమస్కరించి, తూ - పరిశుద్ధమైన, మన త్తనాయ్ - మనస్సుగలవాఁడనై, పిఱవి - సంసారసంబంధములైన, తుழுది - దుఃఖములు నీఙ్గ - పోవునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, తీమనమ్ - చెడుమనస్సును, కెడుత్తాయ్ - చెడగొట్టిక, ఎన్ - నాయొక్క, శిరీధరనే - శ్రీధరుఁడా! ఉనక్కు - నీకు, ఎన్ - ఏమి, (ఉచ్చారము) శెయ్‌గేన్ - చెచెదను.

తా॥ చామనుడనియు, మన్మథునికంటె సౌందర్యవంతుడనియు, పద్మనేత్రుండనియు, ఇవి మొదలగు నీతిరునామముల ననుసంధింపటకు విరోధులైన నామనోదోషములను బోగొట్టిన ఓశ్రీధరుఁడా! అందుకు నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని. ౪

శిరీఇదరనీ శెయ్యతామరైక్కణ్ణనెన్ఱు నిరైప్పగల్ వాయ్
వెరీఇ*అలమన్దు కణ్గళ్ నీర్ మల్గి వెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తుమ్*
మరీఇయటిన్ఱనై మాళ విన్బమ్పవళర్ వనైగల్వైగల్
ఇరీఇ*ఉన్నై న్ను మెన్నుళ్ వైత్తనై యెన్నిరుడీకేశనే. ౫

అ॥ ఎన్నిరుడీకేశనే - నాహృషీకేశుఁడా! శిరీదరక్ - శ్రీధరుఁడు, శెయ్యతామరైక్కణ్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములుగలవాఁడు, ఎన్ఱెన్ను - అనియని, ఇరైప్పగల్ - రెయిఁబగళ్లు, వాయ్‌వెరీఇ - బల్పించి, అలమన్దు-నాలుగుదిక్కులలోతిరిగి, కణ్గళ్ - నేత్రములనుండి, నీర్-జలమును, మల్గి - ప్రవహింపఁజేసి, వెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తు - మిక్కిలినిట్టూర్పువిడిచి, మరీఇయ్-(ఇట్లు) అమరియున్న, తీవినై - దుఃఖములు, మాళ - పోవునట్లును, ఇన్బమ్ - సుఖము, పళర్-వృద్ధిఁబొందునట్లును, వైగల్‌వైగల్ - సర్వకాలమందును, ఎన్నుళ్ - నాయందు, ఉన్నైన్-నిన్ను, ఇరీఇ - స్థాపించి, వైత్తనై - ఉంచితివి.

తా॥ ఓ హృషీకేశుఁడా! ఇంతకాలమున్ను "ఆడియాడి" అనెడి తిరువాయ్‌మొళీయందు నీ విరహమునఁ జెనమున్ధవించిన నానకలదుఃఖమును బోగొట్టి "అన్నామన్రు" అనెడి తిరువాయ్‌మొళీయం దనుభవించిన మహాసుఖముననుభవించునట్లు నామనస్సున నేంచేసియున్న నీకు నేనేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని. ౯.

ఇరుడీకేశనెమ్బిరా నిలక్కెయరక్కర్ కులమ్*
మురుడుతీర్ త్తపిరానెమ్మా నమరర్ పెమ్మా నెన్ఱెన్ఱు*
తెరుడియూగిల్ నెఞ్జేవణఙ్గు తిణ్ణమతీ యుట్టి*
మురుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్డాయ్ నమ్బి పఱ్వనాబనై యే. ౧౦

అ॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! తెరుడియూగిల్-(నీ) జ్ఞానముగలదానవైతే, ఇరుడీకేశక్ - ఇన్ద్రియములకునాథుండు; ఎమ్బిరాక్ - నాకుపకారకుండు. ఇలఙ్కై - లంకయందున్న, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ - కులమందలి, మురుడు - క్రూరుఁడైనరావణుని, తీర్ త్త - చంపిన, పిరాక్ - లోకోపకారకుండు, ఎమ్మాక్ - నాస్వామి, అమరర్ పెమ్మాక్ - నిత్యసూరులకు నాథుఁడు, ఎన్ఱెన్ను - అనిపలుమాఱనుసంధించి, వణఙ్గు - ఆశ్రయింపుము, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, అతీ-తెలిసికొనుము. అతీన్ద - తెలిసికొని, మురుడియేలుమ్ - భ్రమముబొందిన దానవైనను-నమ్బి-ఉపకారకుండైన, పఱ్వనాబనైయే - పద్మనాభునియే, విడేల్ - విడువకుము.

తా॥ ఓమనసా; హృషీకేశుఁడు, రావణానురసంహారకుండు, అని ఇవిమొదలగు తిరునామములను జక్కఁగాసెఱిగి, ఈతిరునామముల ననుసంధింపటకు నేనయోగ్యుండనని భ్రమనొందక యనుసంధించుము, ఆపద్మనాభుని వదలకుండుమాయని. ౧౧

పఱ్ఱినాబ నుయర్వఱవుయరుమ్ పెరు న్తిఱలోన్*
ఎఱ్ఱై నిన్నైయాక్కిక్కొ డ్లేక్కేత్తినై న్ఱ న్దై
కిఱ్ఱగమ్*ఎన్ఱముదమ్ కార్ముగిల్ పోలుమ్ వేఙ్గడనల్
వెఱ్ఱన్*ఎన్ఱుమ్బిరా నెన్ఱై తామోదరనే. ౧౧

పఱ్ఱినాబ - నాభియందు పద్మముగలవాడును, ఉయర్వఱ - తెనకంచే నితరవస్తువు లకితిశయము లేకుండునట్లు, ఉయరుమ్ - వృద్ధిఁబొందుచున్న, పెరుమ్ - అధికమైన, తిఱల్ - బలముగలవాడును, ఎఱ్ఱై - నాయందాసక్తిగలవాడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆక్కిక్కొణ్ణు - దాసునిగాఁజేసుకొని, ఎనక్కే - నాకే, తన్నై - తెనను, తన్ది - ఇచ్చిన, కిఱ్ఱగమ్ - కల్పవృ క్షమువంటివాఁడును, ఇన్ - సుధురమైన, అముదమ్ - అమృతముంటివాఁడును, కార్ - వర్షా కాలమందున్న, ముగిల్ పోలుమ్ - మేఘమువంటివాఁడును, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాద్రియనెడి, నల్ - నిలక్షణమైన, వెఱ్ఱన్ - తిరువేలయందు వేంచేసియున్నవాఁడును - పిఱుమ్బిరా - పరమభదవా సులీక, పిరాన్ - స్వామియైనవాఁడును, తామోదరన్ - దామోదరుఁడు, ఎన్దై - నాస్వామి

తా॥ పరమభోగ్యుఁడై, ఆశ్రితపరతంత్రుఁడైన (శీయఃపతి వేఙ్కటాద్రియందు నిత్యమూరు లతోఁగూడవేంచేసియుండి నన్నువశపఱచుకొని నాపి సకలఫలకైఙ్కర్యములనిచ్చి నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడై యున్నాఁడని.

తామోదరనై తెనిముదల్వనై శూలముణ్డవనై *
ఆమో తరమఱియ వొరువర్ క్కున్నై తొళుమవర్ గళై *
తామో దరనురువాగియ శీపఱుక్కుమ్ తిన్దై ముగఱుక్కుమ్*
ఆమో తరిమఱియ వమ్మానై యెన్నాళ్వణ్ణనై యే. ౧౨

ఆ॥ తెనిముదల్వనై - అస్వతీయకారణమై, శూలముణ్డవనై - భూమిని (మింగినవాఁడైన, తామోదరనై - దామోదరునియొక్క, తరమ్ - ప్రభావమును, అఱియ - తెలిసికొనుటకు, ఒరు వర్క్కు - ఒకరికైనా, ఆమో - సాధ్యంబగునా? ఎన్ఱు - అని, (నిశ్చయించి) తొళుమవర్ గళ్ - ఆశ్రయించువారైన, తామోదరన్ - దామోదరునికి, తిరువాగియ - శరీరముగానున్న వారైన, శివ ఱుక్కుమ్ - హరుగునకిన్ని, తిన్దై ముగఱుక్కుమ్ - బ్రహ్మకన్ను, ఎన్ - నాకుసేవసాయించిన, ఆళ్వీ వణ్ణన్ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, . ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియొక్క, తగమ్ - మహిమను, అఱియవామో - తెలిసికొనుటసాధ్యంబగునా?

తా॥ జగత్సృష్టిసంహారకారకుఁడైన (శీయఃపతియొక్క మహిమను మనకంచే దెలిసికొను శాసెవరున్నారని యభీమానముగల బ్రహ్మరుద్రులుగూడ యాశ్చిగవంతుని మహిమనెఱుఁగరని.

†† వణ్ణమామణిచ్చోదియై యమరర్ తొళై మగనై *
కణ్ణనై నెడుమాలై త్తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పణ్ణిన్ తమిఴ్ మాలై యాయిరత్తు ళ్ళివై పన్నిరణ్డుమ్*
పణ్ణిల్ పన్నిరునామ్ప్ ఱుణ్ల్ తా ళ్దై విక్కుమే. ౧౩

ఆ॥ పణ్ణై - కాన్తిగల, మా - గొప్పదైన, మణి - నీలమాణిక్యమువంటి, శోదియై - తేజస్సుగలవాడై, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, తలైమగనై - నిర్వాహకుడై, కణ్ణనై - ఆశ్రితుల భూడై, నెడుమాలై - (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడైయున్న శ్రీయఃపతి విషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామిన్నై, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పణ్ణియ - చేసిన, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడశిబ్దసంపర్భములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, పణ్ణిల్ - గానమందుపాడదగిన, పన్నిరునామప్పాట్టు - కేశవాదిద్వాదశనామములనునుసరించిసాయించిన పాశురములైన, ఇవైపన్నిరణ్డుమ్ - ఈపదిరెండును, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదంబులను, ఆశైయిక్కుక్ - పొందించును

తా॥సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్త్రీబాలురుపూడ్చనుసంధించి యుజ్జీవింపనటుల పరమవియోగులైన నమ్మాళ్వార్లు ద్రావిడభాషయందు సాయించిన తిరువాయ్‌మొళిలో కేశవాదిద్వాదశనామములవిషయమై సాయించిన ఈతిరువాయ్‌మొళిని యభ్యసించువారు శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను దప్పకపొందుదురుగాక. ౧౩.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క మోక్షప్రదత్వమునుస్థాపించి ప్రీతియుక్తులై, ఓచేతనులారా! మీరుకూడ సంసారదుఃఖమును వదలి మోక్షమును పొందవచ్చును. ఈసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడని సంసారులకుపదేశించుచున్నారు.

అణ్ణై వదరవణ్ణై మేల్ పూమ్‌పావై యాగమ్
పుణర్వదు*ళరువరవ్ ముగలుమ్ తానే*
ఇణ్ణై వనా మెప్పోరుట్కుమ్ వీడుముదలామ్*
పుణ్ణై వర్ పిఱనిక్కడల్ నీన్దువార్ కే. ౧

ఆ॥ ఆణైవదు - (సర్వేశ్వరుడు) చేయుట, అరవు - ఆదిశేషుడనెడి, ఆణైమేల్ - శయ్యమీద, పుణర్వదు - కూడియుండుకొనుట, పూ - సుందరియైన, పావై - శ్రీమహాలక్ష్మియొక్క, ఆగమ్ - తిరుమేనును, అవర్ - ఆట్టిప్రసిద్ధులైన, ఇరువర్ - బ్రహ్మరుద్రులియవరికిని, తానే - స్వయమే, ముదలుమ్ - కారణమైయుండును, ఎప్పోరుట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులకున్ను, ఇణైవనామ్ - సజాతీయుండైయుండును. వీడు - చెడుటమునకు, ముదలామ్ - హేతువైయుండును, పిఱవి - సంసారమనెడి, కడల్ - సముద్రమును నీన్దువార్క్కు - ఈదిదాటువారికి, పుణైవర్ - తెప్పయైయుండును.

తా॥ సకల జగద్రక్షకుండై కేవలాయియైన శ్రీయఃపతియే సంసారదుఃఖములనుబోగొట్టి మోక్షమునిచ్చువాడుగనుక, ఓభక్తులారా! వానినే యాశ్రయింపుడని. ౧.

నీన్దుమ్‌తుయర్ పిఱవి యుట్‌పడ మఱ్‌ఱైవ్వై యుమ్*
నీన్దుమ్ తుయరిల్లా వీడుముదలామ్*
పూన్దణ్ పునల్‌పొయ్‌గై యూనైయిడర్ కడిన్ద*
పూన్దణ్‌తుళాయ్ యెన్‌తనినాయగన్ పుణర్ ప్పే. ౨

ఆ॥ పూ - పుష్పములనున్ను, తణ్ - చల్లని, పునల్ - జలములనున్నగల, పొయ్‌గై - పుష్కరిణీయందలి, ఆనై - గజేన్ద్రాళ్వారులయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, కడిన్ద - పోగొట్టి నవాడై, పూ - సుందరమైన, తణ్‌తుళాయ్ - చల్లనితిరుత్తుళాయిమాలగలవాడై, ఎన్ - నాకు, తనినాయగన్ - అవ్వితీయనాయకుడైనశ్రీయఃపతియొక్క, పుణర్ ప్ప - సంబంధము, నీన్దుమ్ తుయర్ - దుఃఖకరమైన, పిఱవియుళ్ళుడ - జన్మము మొదలుగాగల, మఱ్‌ఱు - తక్కినవి, నీన్ద - ఈవఁదగిన, ఎల్లైవై - అనేకవిధములైన, తుయరమ్ - దుఃఖములును, ఇల్లా - లేని, వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - కారణమగును.

తా॥ శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించినయెడల గజేన్ద్రాళ్వారులయొక్క దుఃఖమునుఁబోగొట్టినట్లు మనదుఃఖములనున్ను బోగొట్టి ఆశ్రీయఃపతియే మోక్షమునిచ్చునని. ౨

పుణర్‌క్కుమయనా మఱ్‌ఱక్కుమరినామ్*
పుణర్ త్తత్తన్నిడియా డాగత్తుమన్ని*
పుణర్ త్తిరువాగి త్తణ్‌మార్విల్ తాన్ శేర్*
పుణర్ ప్పు పెరుమ్బణర్ పెఱ్‌ఱుమ్‌పులనే. ౩

ఆ॥ తన్ - తనను, పుణర్ త్త - సృజించిన, ఉన్దియొడు - నాభితోఁగూడ, ఆగత్తు-తిరుమేనియందు, మున్ని - ఆమరియుండి, పుణర్‌క్కుమ్-(లోకములను) సృజించెడి, అయనామ్-బ్రహ్మకంతర్యామియై, అఱ్‌ఱక్కుమ్ - సంహరించుచేసెడి, అరనామ్ - రుద్రునికంతర్యామియై, తన్ - తనయొక్క, పుణర్ త్త - చేరియున్న, తిరువాగి - పిరాట్టిగలవాడై, తాన్ శేర్ - తనకుచిత్తమైన, పుణర్‌ప్పన్ - వ్యాపారములుగలనిత్యేశ్వరునియొక్క, పెరుమ్‌పుణర్ ప్పు-మహావ్యాపారములు, ఎణ్ణుమ్ - ఆంతట, పులన్ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైయుండును.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలైన బ్రహ్మరుద్రులకంతర్యామియై శ్రీమహాలక్ష్మికి వల్లభుండైనసర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన యతిమానుషచేష్టితంబులంతట ప్రసిద్ధములైయుండునని. ౩.

పులనైన్దు మేయుమ్ పొఱియైన్దు నీర్మై*
నలమన్దమిల్లదోర్ నాదు పుగువీర్*
అలమన్దు వీయ వసురరై చ్చెఱ్‌ఱ బ్రాన్*
పలమున్దుశేరిల్ పడిమినోవా దే. ౪

ఆ॥పులన్ - ప్రత్యక్షవిషయంబులైనశబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, ఐన్ద - ఐదింటిని, మేయుమ్ - గ్రహించుచున్న, పొఱి - ఇన్ద్రియములైన త్వక్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణంబులు, ఐన్ద ఐ -

దింటికి, (స్వాధీనముగాక) నీఙ్గి - లోలంగి, నలమ్ - ఆనందమునకు, ఆన్దమ్ - అంతము, ఇల్లదు - లేని, ఓర్ - అద్వితీయమైన, నాడు - పరమపదమును, పుగువీర్ - ప్రవేశింపదగినవారా! అల మన్ద - వ్యాకులపడి, వీయ - నశించునటుల, అసురిరై - రాక్షసులను, వెన్ఱి - సంహరించినవానియొక్క, మున్దు - ఆరంభములోనే, పలమ్ - ఫలమువలెభోగ్యమైయున్న, శీరిల్ - కల్యాణగుణంబులయం దు, ఓవాదు - ఎడతెగక, పడిమిగ్ - ప్రవేశింపుడు,

తా॥ సంసారమునందలి మోక్షమునిచ్చియించెడి శ్రీవైష్ణవులారా! అసురసంహారకుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క మధురములైన కల్యాణగుణంబులనెల్లప్పుడు మనసంధింపుఁడని. ౮.

ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవి యుట్పడ మఱ్ఱైవ్వై వెయ్*
మూవా తెన్నిముదలాయ్ మూవులగుమ్ కావలోన్*
మూవాగియాయైయాయ్ మీనాగి మానిడమామ్*
తేవాది తేపెరుమా నెన్తీర్ తనే. ౯

ఆ॥ ఓవా - ఎడతెగని, తుయర్ - దుఃఖములుగల, పిఱవియుట్పడ - జన్మముమొదలైన, మఱ్ఱైవ్వైవెయ్ - తొక్కినయన్నిటికిని, మూవా - ఆలస్యములేని, తెన్నిముదలాయ్ - అద్వితీయ కారణుండును, మూవులుగుమ్ - మూడులోకములకును, కావలోన్ - రక్షకుండును, తేవాదితేవర్ - బ్రహ్మరుద్రులకును దేవతలైనవర్యులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఎన్ - నాకు, (సంసారమునుబోఁగొట్టిన) తీర్ తన్ - పరిపక్వుండైన సర్వేశ్వరుఁడు, మావాగి - హయగ్రీవుఁడై, ఆమైయాయ్ - కూర్మమై, మీనాగి - మత్స్యమై, మానిడమామ్ - మనుష్యుఁడై, (అవతరించును)

తా॥ ఈసంసారమొయొక్క సృష్టిస్థితిసంహారములకుఁ గారణుఁడైనశ్రీయఃపతి జగద్రక్షణార్థమై మత్స్య కూర్మ వామన రామ కృష్ణ హయగ్రీవాద్యనేకావతారములను బరిగ్రహించునని.

తీర్ తనులగళ్ద శేవడిమేల్ పూన్దామమ్*
శీర్ తియవై యే శివన్ముడిమేల్ తార్ కణ్ణు*
పార్ తన్ తెళిన్దొళిన్ద పైన్దుళాయార్ పెరుమై*
పేర్త్తు మొరువరాల్ పేశక్కిడన్దదే. ౯

ఆ॥ తీర్ తన్ - పావనుండైనశ్రీకృష్ణునియొక్క, ఉలగు - లోకములను, అళన్ద - కొలిచిన శే - సుందరమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములయం దు, పూమ్, సుందరంబులైన, తామమ్ - మాలికలను, శేర్ తి - సమర్పించి, అనైయే - ఆమాలికలనే, శివన్ - రుద్రునియొక్క, ముడిమేల్ - శిరస్సునందు, తార్ కణ్ణు - తానుజూచి, పార్ తన్ - ఆజ్ఞనుఁడు, తెళిన్దొళిన్ద - నిశ్చయించిన పైన్దుళాయార్ - సుందరమైన, తిరుత్తుళాయిమాలల శ్రీయఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమ, పేర్త్తుమ్ - మఱియొక్క, ఒరువరాల్ - ఒకరిచే, శేశ - నిమ్నస్థింపనలుల, కిడన్దదే - ఉన్నదా?

తా॥ భారతీయుద్ధమంద స్రమకొఱకై రుద్రునికిఁబూజనీయవలయయని దలఁచిన యజ్ఞనునికి, ఆపూజను నాశ్రీపాదములయందుఁ జేయమని శ్రీకృష్ణుఁడుపదేశింపఁగా, అదేవిధముగా శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములను బూజించి యాత్రయందునిర్విఘ్నముగా యజ్ఞనుఁడు, కృష్ణుని

శ్రీపాదములమీద సమర్పించిన పుష్పములను స్వప్నమందు రుద్రునిశిరస్సునందుఁజూచి శ్రీకృష్ణుఁడే పరతత్వమని నిశ్చయించెను. ౬.

కిడప్పిరుదు నిన్ఱిరుదు కీழ్ులాయ్ కీழ్ప్పుగ్
కిడందిడుమ్*తన్నుళ్ కరక్కుం ముమ్మైయుమ్*
తెడమ్‌పెరున్దోళార త్తழువుమ్ పారెన్నుమ్
మడనైయై*మాల్ శెయ్‌గిన్ఱ మాలార్ కాణ్బారే. ౭

ఆ॥ కిడన్దు - (శ్రీరాధియందు) పవ్వళించియు, ఇరున్దు - (పరమపదమందు) వేంచేపియుండియు, నిన్ఱు - (వేఙ్కటాద్రియందు)నిలిచియు, అళన్దు - (త్రివిక్రమావతారమునందు) కొలచియు, కీழ్ులాయ్ - క్రిందపరాహమై, కీழ్ - క్రింద, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఇడన్దిడుమ్ - (భూమిని) విడమజిచితీసియు, తన్నుళ్ - తనలోపల, కరక్కుమ్ - దాచియుంచియు, ఉమ్మైయుమ్ - బయలుపఱచియు, తడమ్ - విశాలములై, పెరుమ్ - దీర్ఘములైయున్న, తోళ్ - భుజములు, ఆర - నిండునట్లు, తழువుమ్ - కౌగలించుకొనియు, పారెన్నుమ్ - భూమియంతయు, మడన్దైయై - పిరాట్టి వియిమై, మాల్ - సర్వేశ్వరుడు, శెయ్‌గిన్ఱ - చేసిన, మాల్ - వ్యామోహమును, ఆర్ - ఎవరు, కాణ్బార్ - తెలిసికొనెదరు.

తా॥ శ్రీనీకృష్ణావతారియైన సర్వేశ్వరుడు, ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రములో మునిగియుండిన భూమిని తనలోనుంచుకొనియున్న నీజగత్తును సరావతారంబెత్తి యుద్ధరించి యాసేకరణము లుగా సంరక్షించెనుగాన నీజగత్తుకు శ్రీయఃపతియే యధిపతియని.

కాణ్బారా రెమ్మైశ్ఞర్ కణ్ణనై యెక్‌కాణుమాఱు*
ఊణ్ వేశి లెల్లా వులగు మొర్‌తుఙ్ఙ్ఞాఙ్ఞా*
శేణ్బాలవీశో వుయిరో మఙ్ఙైప్పాఱట్కుమ్*
ఎణ్బాలుమ్ శోరాక్ పరన్దుళనా మెప్పుమే. ౮

ఆ॥ ఎమ్మైశ్ఞర్ - నాస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కాణ్బార్ - తెలిసికొనదగినవారు, ఆర్ - ఎవరని కాణుమాఱు - తెలిసికొనేవిధము, ఎన్ - ఎట్టిదని ఊణ్ - ఆహారమును, శెల్ - చెప్పివరెయెడల, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములున్ను, ఓర్‌తుఙ్ఙ్ఞు - ఒకకబళమునకు, ఆఙ్ఞా - చాలదు, శేణ్బాల - శ్రేష్ఠమైన స్వభావముగల పీడు - చరాచరవిభుండును, ఉయిర్ మోత్తమునోందిన జీవాత్మలయందును, మఙ్ఙైప్పు - తక్కిన, ఎప్పాఱట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులయందును, శోరాక్ - వ్యాపించి, పరన్దుళనా - ఉన్నవాడైయుండును.

తా॥ ప్రళయకాలమందీజగత్తు వోకకబళముగా నెత్తి భక్షించినవాడై చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలపదార్థములయందు వ్యాపించియున్న శ్రీయఃపతియొక్క మహిమ నెవ్వరు నెఱుంగరని. ౮.

ఎణ్ణుమళవిణ్ణ నెన్ఱుమగనై క్కాయ్న్ద*
ఇణ్డైయాలెణ్ నిరణియర్ తూణ్ పుడైప్ప*

అజ్గప్పొళుదే యవగీయ తోన్ని య*ఎన్
శిజ్గప్పిరాన్ పెరుమై యారాయుమ్ శీర్ మైత్తే. ౯.

ఆ॥ కణ్ణన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఎజ్గుమ్ - అంతట, ఉళన్ - ఉన్నాడు, ఎన్ఱ - అనిచెప్పిన, మగనై - కుమారుడైన ప్రహ్లాదుని, కాయ్ందు - కోపగించి, ఇజ్గు - ఇక్కడ, ఇల్లైయెన్ఱు - లేడనిచెప్పి, తూణ్ - స్తంభమున, ఇరణియన్ - హిరణ్యానురుడు, పుడైప్ప - కొట్టగా, అజ్గు - ఆ స్తంభమందు, ఆప్పొళుదే - అట్టణమునందే, అవన్ - ఆహిరణ్యానురుడు, వీయ - నశించునటుల, తోన్ఱియ - అవతరించిన, ఎన్ శిజ్గప్పిరాన్ - నానరసింహస్వామియొక్క, పెరుమై - మహిమ, ఆరాయుమ్ - విచారింపదగిన, శీర్ మైత్తే - స్వభావముగలదా? ఆల్ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ సర్వేశ్వరుడు దుష్టుడైన వ్యాపించియున్నాడని ప్రహ్లాదుడు చెప్పగా వానిమాటకు కోపగించిన హిరణ్యానురుడు తానే నిర్మించి పరిశోధించి పెట్టినటువంటి స్తంభం దీశ్వరుడుండ లేడని దలంచి ఆ స్తంభమును గొట్టగా నప్పుడే యాస్తంభమందవతరించి ఆహిరణ్యానురుని సంహరించిన నరసింహస్వామియొక్క మహిమను నొప్పుకొనినవారు ఆహిరణ్యానురుని యవస్థనే పొందుదురని. ౮.

శీర్ మైకొళ్ వీడు శువర్క్కనరగీఱా*
ఈర్ మైకొళ్ తేవర్ నడువా మఱ్ఱైప్పొరుట్కుమ్*
వేర్ ముదలాయ్ విత్తాయ్ ప్పరన్దునిన్ఱ*
కార్ముగిల్ పోల్ వణ్ణన్ నెగ్‌కణ్ణనై నాన్‌కడ్డేనే. ౧౦.

ఆ॥ శీర్మైకొళ్ - మహిమగల, వీడు - మోక్షమునున్న, శువర్క్కమ్ - స్వర్గమునున్న, నరగమ్ - నరకమునున్న, ఈఱా - వీనినియంతముగాగలటియు, ఈర్మైకొళ్ - ఆర్ద్రతగల దేవన్ - దేవతలను, వడువా - మధ్యమందుగలటియునైన, మఱ్ఱైప్పొరుట్కుమ్ - (ఆదియందున్న) తత్కినయన్నివస్తువులకును, వేర్ - సహకారి కారణుండును, ముదలాయ్ - నిమిత్తకారణుండును, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణుండునునై పరన్దు - వ్యాపించి, నిన్ఱ - విలసిల్లుండై, నిన్ఱ - ఉన్నవాడును, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తి గలవాడునునైన, ఎగ్‌కణ్ణనై - నాస్వామిని, నాన్ - నేను, కడ్డేన్ - నేవించితిని.

తా॥ స్వర్గాదిసమస్తపురుషార్థములిచ్చువాడును, దేవాది సమస్తసవన్తువులకు నాధారభూతుడునుసకలజగత్కారణుండును సర్వవిలక్షణుండును నీలమేఘశ్యాముడునైన యట్టిశ్రీయఃపతియొక్క నేవను నేనుగ్రహించితినని. ౧౦.

కణ్ణలఙ్గళ్ శెయ్య కరుమేనియమ్మానై*
వణ్ణలమ్బుమ్‌శోలై వళ దివళనార్*
వణ్ణలై యిఱ్ఱైన్నఱు మూయిర త్తిప్పత్తుమ్‌వల్లార్*
విణ్ణలై యిల్ వీఱ్ఱిరున్దాళ్వ రెమ్మీడే. ౧౧.

అ॥ సెయ్య - సుందరంబులైన, కణ్‌తలజ్ఞళ్ - విశాలములైన నేత్రములనున్న, కరు- నీలమైన, మేని-దివ్యవిగ్రహములనున్న గల, అమ్మానై - స్వామిని, ణ్ణుం-తుమ్మెదలు, ఆలమ్బుమ్-సంచ రించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వళ్ళుదిళళ్ళాడ్ - వళ్ళుదిళళ్ళాడనెడి దేశంబందువేంచేసి యున్న నమ్మాళ్వార్లు - పుళ్ తిలైయిల్ - (శ్రేష్ఠమైనవాగామందు, (ఉంచి) సొన్న - పాయించిన, తవిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురము లను, వల్లార్ - అధ్యయనంచువారు, విణ్ తిలైయిల్ - మేలైనమోక్షమందు, వీట్ రుమ్ - బలిమి ణులైయుండి, ఎ - సర్వప్రకారముచేతను, మా - గొప్పదైన, వీడు - భగవత్పదమును, ఆళ్వార్ - అనుభవించుదురు.

శా॥ సుందరవిగ్రహుండైన సర్వేశ్వరుని విషయమై సమస్తవిధములుగల దేశమందలివేంచేసి యున్న నమ్మాళ్వార్లుపాయించిన ద్రావిడభాషామూలంబులైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించు వారు నీసంసారమును పదలి మోక్షమునొంది బ్రహ్మానందమును ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
టీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯- వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక: — ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనకు మాత్రమివ్వవలయునని శిలం చిన తలంపునుజూచి, ఓస్వామీ! "నాకు" అని నీవు మోక్షము నిచ్చినయెడల యదనాకు మమ కారమును గలుగజేయును. అది నాకుపాదేయముగాదు. నేనెచ్చటనున్నను నీకు పరతన్త్రుడనై యే యుండవలెను. అట్లు నన్ను నుగ్రహింపుమని తనప్రాప్యమును నమ్మ్ స్కరించుచున్నారు.

ఎమ్మావీట్టు తిఱముమ్ శెప్పుమ్*నిన్
శెమ్మాపాదఙ్గళ్ తన్నై శేర్‌తొణ్ణై*
క్కైమ్మాతుమ్ కడిన్దపిరానే*
అమ్మానడియేన్ వేణ్డువదీదే ౧.

అ॥ ఎ - సర్వప్రకారముచే, మా - ఉత్కృష్టమైన, వీడు - మోక్షమునియొక్క, తిఱముమ్- ప్రకారమునున్ను, శెప్పుమ్ - చెప్పుము, నిన్ - నీయొక్క, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, పా - శ్రేష్ఠమైన, పాదఙ్గళ్ - శ్రీమత్పుష్పమువంటిశ్రీపాదములను, తన్నై - (నా) శిరస్సుమీద, ఒన్నై - శీఘ్రము గా, శేర్‌త్తు - చేర్చుము, కైమ్మాగ - శీఘ్రంగా, కడిన్ద-పోగొట్టిన, పిరానే - ఉపకారకుండైన, అమ్మా - ఓస్వామీ! అడియేన్ - దాసుండనైనేను, వేణ్డువదు - కోరుట, ఈదే - ఇదియే.

శా॥ గజేన్ద్రాళ్వార్లను రక్షించిన ఓశ్రీయఃపతీ! అతిసుందరంబులైన నీశ్రీపాదములను వారిరువ్వురందుండవలయునని గోరికకల్గి ఆట్టియుత్కృష్టమైన భగవత్పదమందుగూడ నా కిచ్ఛలేదని.

ఈదే యానుసైన్న కొళ్వదెట్టానమ్*ఎన్
మైతోయ్‌శోది మణివణ్ణ వెన్దాయ్*
ఎయ్‌దానిన్నడిత్తల్ యానెయ్‌ద*ష్టాన
కైక్ కా కాలక్కడైవు శెయ్యేలే. ౨.

ఆ॥ ఎన్ - నాకుఁజేమనుగఁగించిన, మై - కాటుక, తోయ్ - చేరియున్నట్టున్న, శోది - కాన్తిగల, మణి - మాణిక్యమువంటి, వణ్ణమ్ - సౌన్దర్యముగల, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామి! ఈనైన్ - నిన్ను, యాన్ - నేను, ఎట్టానుమ్ - సర్వకాలమందును, కొళ్వదు - ప్రార్థింపుచున్నది, ఈదే - ఇదియే (ఎటియనగా) ఎయ్‌దా - పొందుటకుశక్యంకాని, నిన్ - నీయొక్క, కళల్ - తిరువడికిళ్ళను, యాన్ - నేను, ఎయ్‌ది - పొందునట్లుఁజేయుము. ఈనైక్కై - జ్ఞానమనెడిహస్తమును, కా - ఇవ్వుము, కాలక్కడైవు - కాలవిలంబము, శెయ్యేల్ - చేయకుము.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేనునీశ్రీపాదంబులు శీఘ్రముగాఁజేరునట్లు నాకు భక్తినిఁ గలుగఁ జేయవలయును. ఇదితప్ప నాకేకోరికయున్న లేదు. ఇందుకు విలంబము జేయవలదని. ౨.

శెయ్యేల్ తీవినై యెన్నరుళ్ శెయ్యుమ్*ఎన్
కైయార్ శక్కర క్కణ్ణపిరానే*
ఐయార్ కణ్ణమడక్కిలుమ్ నిన్కళల్
ఎయ్యాదే త్త*అరుళ్ శెయ్యెనక్కే. ౩.

ఆ॥ తీవినై - పాపములను, శెయ్యేల్ - చేయకుము, ఎన్ను - అనినంకల్పించి, ఎన్ - నాయందు, అరుళ్ - కృపను, శెయ్యుమ్ - చేయువాఁడును, కై - శ్రీహస్తయుంగు, ఆర్ - ఆపరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనములవాఁడును, కణ్ణన్ - కృష్ణుఁడైయవతరించినవాఁడునైన, పిరానే - ఓఉపకారకుఁడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, ఐ - శ్లేష్మము, కణ్ - కంటిని, అడక్కిలుమ్ - అణచినను, నిన్ - నీయొక్క, కళల్ - తిరువడికిళ్ళను, ఎయ్యాదు - భ్రమలేక, ఏత్త స్తుతించువట్ల, ఎనక్కే - నాకొకనికే, అరుళ్ శెయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ చక్రధరుఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నాయందుఁగృపజేసి నీదివ్యసౌందర్యమును నాకుఁ గనుపఱిచి యందులోనున్ను మున్ననిగాఁజేసికొని వాసంపాకచ్చును బోగొట్టినపీదు నాప్రాణాన్త సాపకాలమందుఁగూడ నిన్ను స్తుతించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమాయని. ౩.

ఎనక్కే-యాక్కు యెయ్యాక్కాలత్తుమెన్న*ఎన్
మనక్కే-వన్దిడ వీడిన్ఱి మన్ని*
తనక్కే-యాగ వైనై కొళ్ళుమిదే*
ఎనక్కే-కణ్ణనై యార్ కొళ్శెప్పే. ౪.

ఆ॥ ఎక్కాలత్తుమ్-సర్వకాలము యందును, ఎనక్కే-నాకే, ఆళ్-క్రియ్యర్యమును, శెయ్-చేయుము, ఎన్ను - అనినిశ్చయించి, ఎన్ - నాయొక్క, మనక్కే - మనస్సులోనే, వన్దు - వచ్చి, ఇడైవీడిన్ఱి - నడుమకిడఁబాయక, మన్ని - ఆమరియుండి, తనక్కే - తనకే, ఆగ - కైంకర్యంను

డగునట్లు, ఎనై - నన్ను, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించిన, ఈదే - ఇదియే, ఎనక్కే - నాకుస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, యాన్ - నేను, కొళ్ - ఆపేక్షించెది, ఏఱ్ఱు - ప్రయోజనము.

శా॥ తనవిన్నోరుకళుకృపచే వాఙ్మయమందుఁ బ్రవేశించి యొకగ్రంథము గూడ వెడలాయె నివపించి నన్ను దాసునిగాఁజేసికొనిన క్రియాపటిని నేను యాచించఁడ మేమఁగా, నీవిగ వడిగళ్ళయందు నేనెల్లప్పుడును కైఙ్కర్యముజేయునటుల నన్నుఁగ్రహింపుమనియని. ౮.

ఇఱప్పిల్వీడు శువర్క్కనరగమ్*
ఇఱప్పిలెయ్దుగ వెయ్దఱ్కు*యానుమ్
పిఱప్పిల్ పల్‌పిఱవిప్పెరుమానై *
మఱప్పొనిని యెన్ఱుమ్మగిళ్ందేనే. ౯.

ఆ॥ ఇఱప్పిల్ - మహిమయందున్న, (మిళిర్-లీమహిమగల)పీఠు-మోక్షము, శువర్క్కు మ్-స్వర్గ ము, నరగమ్ - నరకము, (పీనిని) ఇఱప్పిల్ - మరణదశియందు, ఎయ్దుగ - పొందివనునపుడే, ఎయ్ దఱ్కు - పొందికపోయినపుడే, పిఱప్పు - జన్మించుటకు హేతువు, ఇల్ - లేకఁబోయినను, పల్ - ఆనేకవిధములైన, పిఱవి - ఆవతారములుగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, యానుమ్ - నేనును, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, మఱప్పు - మఱుపును, ఇన్ఱి - లేక, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్ందేన్ - అనుభవించెదను.

శా॥ ఓక్రియాపతీ! నేనుదేవాదైనను దేవాముకంటె వ్యతిరిక్తమైన యాత్మయైనను, ఎటు కంటివాఁడైనను, ఎల్లప్పుడును నిన్ను నేనుసుధపించునటుల కటాక్షించుమని. ౯.

మగిళ్ కొళ్ లెయ్వ ములోగ్గముళోగమ్*
మగిళ్ కొళ్ శోది మలర్ న్ద వమ్మానే*
మగిళ్ కొళ్ శిన్దై శొల్‌చ్చెయ్గై కొణ్డు*ఎన్ఱుమ్
మగిళ్ందీ యినైన్ఱు వణఙ్ఙ వారాయే. ౧౦.

ఆ॥ మగిళ్ కొళ్ - సుఖముగల, లెయ్వమ్ - దేవతలు, ఉలోగమ్ - ఆదేవతలులు, ఆలోగమ్ - చేతనులు, మగిళ్ కొళ్ - సంతోషముగల, శోది - శ్రీతిస్వస్వరూపులైన చర్వర్యామ ర్యులు, (ఈపదార్థములవ) మలర్ న్ద - సృజించిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! మగిళ్ కొళ్ - సంతో షముగల, శిన్దై - తలఁచుటకుసాధనమైన మనస్సునున్న, కొళ్ - చెప్పుటకుసాధనమైన వాక్కు మున్న, శెయ్గై - చేయుటకుసాధనమైన శరీరమునున్న, కొణ్డు-సాధనముగాఁజేసికొని, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మగిళ్ందీ యినై - ఆనన్దయుతుండనై, ఉనైన్ఱు - నిన్ను, వణఙ్ఙ - ప్రార్థించుట లుల, వారాయ్ - వేఁచేయుమా.

శా॥ పరమదయాళువై జగత్తునుసృజించినఓస్వామీ! ఎల్లప్పుడును నినుఁదలఁచుటకు మనస్సు కైఙ్కర్యముజేయునటుల నామందిరమువేఁచేసి నీవపాయింపుమని. ౧౦.

వారా యుయ్న్దిరుప్పాదమలర్క్కీళ్ *
పేరాదే యాన్వ ణ్ణడై యుమ్మడి

తారాదాయ్*ఉన్నై యెన్ను ళ్వైప్పి లెప్పుమ్
ఆరాదాయ్*ఎనక్కెన్ను మెళ్కాలే. ౭.

ఆ॥ ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నామనస్సునందు, ఎట్టుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, వైక్కిల్ - ఉంచినయెడల, ఎనక్కు - నాకు, ఆరాదాయ్ - చాలుననిచ్చి పిని గలుగఁజేయనివాఁడై, ఎట్టుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎళ్కాల్ - ఎల్లప్పుఁడును, ఉన్ - నీయొక్క, తిరు - సుందరమైన, కుళల్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడిధృయియొక్క, క్కీళ్ - అడుగున, చేరాదే - కడువ కుండ, యాన్ - నేను, వన్దు - వచ్చి, ఆట్చెయుమ్బడి - ఆశ్రయించునటుల, తారాదాయ్ - అవశ్యమివ్వనివాఁడా ! నారాయ్ - వేంకటేయుము.

తా॥ శ్రీనివాసుఁడా ! నీభోగ్యతను నాకుఁగనుపఱచి ఇదివఱకు నన్ననుభవింపఁ జేయకుండెడినీవు సర్వకాలములయందును నీపాదములను వడలక సేవాశ్రయించియుండునటుల నా ముందరవేంచేసి సేవసాయింపుమాయని. ౭.

ఎక్కాలత్తైయెన్రుమ్ యెన్నుళ్ మన్నుమ్*మ
ణిక్కాల తిలుమ్ యాదొన్ఱుమ్ వేణ్డేన్*
మిక్కాయ్వేద విమల ర్విళ్ళు మ్బుమ్*ఎక్
అక్కారక్కనియే యున్నై యానే. ౮.

ఆ॥ మిక్కాయ్ - ఉత్కృష్టుఁడై, వేదమ్ - వేదమందుఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన, విమలర్ - పరిశుద్ధుఁడైన నిత్యసూరులచే, విళుమ్బుమ్-అనుసంధింపఁబడినవాఁడనై, ఎన్-నాకు, అక్కారక్కనియే - శర్కరవంటివాఁడనై, కనియే-పలుమువంటివాఁడనైన శ్రీనివాసుఁడా ! ఎక్కాలత్తుమ్-సర్వకాలములయందును, ఎన్నైయాయ్ - నాకుస్వామివై, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందును, మన్నిన్-నిత్యవాసముచేసినయెడల, ఎక్కాల త్తిలుమ్ - ఏకాలమందును, మణిక్కాల - ఇదిఁదప్ప, యాదొన్ఱుమ్ - ఏవస్తువునుగూఁడ, ఉన్నై - నిన్ను, నాన్ - నేను, వేణ్డేన్ - కోఁను.

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుస్వామివైన శ్రీనివాసుఁడా ! నిత్యసూరిభోగ్యుండవైన నీవెల్లప్పుఁడును నామనస్సునందమరికలో వేంచేసియున్నయెడల నింతకంటె నేను గోఁదగిన ప్రయోజనములేమిలేవని. ౮

యానే యెన్నై యఱియగిలాదే*
యానేయెన్ననదే యెనిర్రున్దేన్*
యానేనీ యెన్నుళ్ మైయుమ్ నీయే*
వానేయేత్తుమ్ మెమ్వానవరేత్తే. ౯.

ఆ॥ వానే - పరమపదవాసులందరిచే, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముచేయఁబడిన, ఎమ్‌వానవర్ - మననిత్యసూరులకు, ఏఱ్ఱ - స్వామియైన శ్రీనివాసుఁడా ! యానే - నేను, ఎన్నై - నన్ను, ఆఱి యగిలాదే - తెలిపికొనక, యానే - నేనుస్వతంత్రుఁడను, ఎన్ననదే - ఇవివావస్తువులు, ఎన్ను - ఆనిదలఁచి, ఇరున్దేన్ - (అహంకారమమకారములుగలవాఁడనై) ఉంటిని. యానే - నేను, నీ-నీకఁటిస్వతంత్రుఁడను, యెన్నుళ్ మైయుమ్ - నావస్తువులును, నీయే - నీవే.

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యుడవైన, శ్రీయఃపతీ ! నీశేషభూతుడవైన నేను నాస్వరూపము నింతకాలము దెలిసికొనక అహంకారమమకారములతో మసంచించబోతినని. ౯

ఏతేలేళ్‌మ్ వె న్దైర్ కొళిలజ్గై యై*
నీతేకైయ్‌ద నెదుఙుడర్ చ్చోది*
తేజోలైన్దై యుళ్‌పొన్నడి చ్చేర్‌త్తొళై*
వేతేపోగ వెఙ్ఞాన్దుమ్ విడలే. ౧౦.

ఆ॥ ఏఱు - వృషభములు, ఏళుమ్ - ఏడింటిని, వెన్దు - జయించి, ఏర్ కొళ్ - సౌందర్యముగల, ఇలజ్గైయై - లంకాపురిని, నీతేకైయ్‌ద, భస్మముగాజేసిన, నెదుమ్‌కుడర్ - మిక్కిలి దీర్ఘమగు, శోది - ఉజ్జ్వలమైన తేజస్సుగల పరమపురుషుడా ! ఎన్దై - నన్ను, తేతేల్ - నన్నురక్షించుటకు నేను సమర్థుండనని దలచక, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్నడి - నుందమరులైన తిరువడికళ్ళయందు, ఒన్దై - శీఘ్రంబుగా, శేర్‌త్తు - చేర్చుకొని, వేతేపోగ - వేరు విషయములను దలచిపోవునట్లు, ఎఙ్ఞాన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విడల్ - విడువకుము.

తా॥ రామకృష్ణాద్యవతారంబు లెత్తి దుష్టులను సంహరించిన శ్రీయఃపతీ ! వేనిచ్చిన, జ్ఞానముచే వీడుజీవించునని దలచి వన్ను విడువక నాకు సంసారేచ్ఛను బోగొట్టి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొని నీకు నిత్యకైంకర్యము జేయునటుల నన్నునుగ్రహింపుమాయని. ౧౦.

విడలిల్ శేక్కుర త్తణ్‌ణలై మేవల్*
విడలిల్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
కెడలిలాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమ్*
కెడలిల్ వీడుశెయ్యుమ్ కిళర్ వార్ క్కే. ౧౧

ఆ॥ విడలిల్ - (అశ్రితులను) విడువని, శేక్కుమ్‌నిత్తు - సుదృఢమగుల అణ్ణలై - స్వామిని, మేవల్ - ఆశ్రయించి, విడలిల్ - విడవకుండుండేటి, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన, కెడలిల్ - (తననను సంధించువారికి) కీడురాకుండట్లీయించెడి, ఇరుత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములు, కిళర్ వార్‌క్కు - ఆదరముతోనుసంధించువారికి, కెడలిల్ - దోషములేని, వీడు - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ చక్రధరుడైన శ్రీయఃపతిని దృఢముగానాశ్రయించిన నమ్మళ్వార్లు, పాయించిన, పశలపామరులైన యీతిరువాయ్‌మొళినుసంధించువారు నిర్దుష్టమైనమోక్షమును బొందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లు, ఈశరీరావసానమును మఱుకు గూడ సహింపకనిప్పుడే శ్రీకైంకర్యము జేయవలయునని పెడి తలగోలికను పెగవేర్చుటకై సర్వేశ్వరుడు

వచ్చి తిరుమాలిరుఞ్జోలైయెనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండగా నవ్వట నాశ్రయించిన్ని యాపర్వతమునన్న నుభవించుచున్నారు.

*** కీళరొళింఱళైమై కెడువవర్ మున్నమ్*
వళరొళిమాయోన్ వరునియకోయిల్*
వళరిళమ్బొழిల్ శూழ్ మాలిరుఞ్జోలై *
తళర్విలరాగిల్ శార్వదుశెదిరే. ౧.

అ॥ కీళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒళి - తేజస్సుకంగారగామైన, ఇళమై - పడుచుతనము, కెడువదన్నమ్ - నెడిపోవుటకుమునుపు వళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఒళి - కాన్తిగల, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరుడు, మరువియ - ఆమరిపేంచేసియున్న, కోయిల్ - దివ్యస్థానంబై, వళర్ - పెరుగుచున్న, ఇళమ్ - లేతయైన, పొழిల్ - తోటలచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, తళర్వు - ఆయాసము, ఇలరాగి - లేని వారై, శార్వదు - ఆశ్రయించుట, శెదిర్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓ భిక్షులారా ! మీశరీరము దృఢముగానున్న ప్పుడే, సమస్తకల్యాణగుణాకరుండైన శ్రీమన్నారాయణుడు వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుఞ్జోలైయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుడీయని ౧.

శెదిరిళమడవార్ తాழ్ చ్చియై మదియాదు*
అదిర్కురల్ శఙ్ఖ త్తழగ్ తమ్ కోయిల్*
మదితవழ్ కుడుమి మాలిరుఞ్జోలై
పదియదువేత్తి యెழువదు పయనే. ౨.

అ॥ శెదిర్ - సుందరులైన, ఇళమడవార్ - యౌవనములగల స్త్రీలు, తాழ్ చ్చియై - (మీయందుఁజేసెడి) ప్రావగ్యమును, మదియాదు - తలచక, అదిర్ - శబ్దించుచున్న, కురల్ - కంఠములగల, శఙ్ఖత్తు - శ్రీపాఞ్చజన్యముగల, అழగ్ - అழగరనెడి తిరునామముగల క్రియ, పతిక్, తఙ్గోయిల్ - అసాధారణమైన వాసస్థానమై, ముది - చన్ద్రుఁడు, తవழ్ - దోగాడుచు పోవుచున్న, కుడుమి - శిఖరములగల, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, ఆదు - ఆ, పది - దివ్యదేశమును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఎழువదే - ఉజ్జీవించుటయే, పయన్ - ప్రయోజనము.

తా॥ స్త్రీలయొక్క సౌన్దర్యములనున్న చేష్టితములనున్న జూచి మోహింపక, అత్యున్నతమై అழగరకు వాసస్థానంబైయున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించి యుజ్జీవించుము. ఇదియేమనకు పరమ ప్రయోజనమని. ౨

పయనల్లశెయ్దు పయనిల్లై నెఞ్జే*
పుయల్ మழై వణ్ణర్ పురిన్దిరైకోయిల్*
మయల్ మిగు పొழిల్ శూழ్ మాలిరుఞ్జోలై *
అయన్మలై యడైవ దదుకరుమనే. ౩.

అ॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! పయనల్ల - ప్రయోజనములేని వ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, పయనిల్లై - ప్రయోజనములేము. పుయల్ - వ్నంమునున్న, మழై - మేఘమువంటి, వణ్ణర్ -

కా స్తిగల శ్రీయఃపతి, పురిన్దు - ఆళపడి, ఉఱై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - కోవిలయై - మిసు-మిక్కిలి, మయల్ -(చీకటిచే) మోహమును గలుగఁజేయుచున్న, పొழిల్ -తోటలచే, శూழ్ - వ్యాప్తమైన, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమలిరుఞ్జోలయొక్క, ఆయల్ -పక్కనున్న, మలై - పర్వతమునొక్క, అడైవదుమే - ఆశ్రయణమే, కిరుమమ్ - చేయఁదగినది,

తా॥ ఓమనసా! సారములేని యర్థకామాదులనువిడిచి, నీలమేఘశ్యాముఁడైన ఆழ్వారిడి పెరుమాళ్ళకువాసస్థానమై సమృద్ధములైన తోటలుగల తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క సమీపమందున్న పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన వ్యాపారమని తెలంపుమాయని. ౩.

కరుమవ్ పాశమ్ కழిత్తుழుయ్యవే*
పెరుమలై యెదుత్తాన్ పీడుడై కోయిల్*
వరుమழైతవழ్ మాలిరుఞ్జోలై *
తిరుమలై యదువే యడైవను తిఱమే. ౪.

ఆ॥ వన్ - క్రూరములైన, కరుమమ్ - కర్మములనెడి, పాశమ్ - బంధమును, కழిత్తు - పోఁగొట్టి, ఉழ్తు - (కైంకర్యార్థమై) సంచరించి, ఉయ్యవే - ఉజ్జీవించుటకయ్యే, పెరు - గొప్ప, మలై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తాన్ - ఎత్తిన శ్రీకృష్ణుఁడు, పీడు - తనమహిమ, ఉఱై - ప్రకాశించునటుల వాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, వరు - వచ్చుచున్న, మழై - మేఘములు, తవழుమ్ - దోఁగాడుచున్న, మాల్ - పెఱిగినదియు, ఇరుమ్ - వ్యాపించియున్నదియునైన, - శోలై - తోపులుగల, తిరుమలై యదువే - ఆతిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతమునే, అడైవదువే - ఆశ్రయించుటయే, తిఱమ్ - చేయఁదగినఁ బ్రకారము.

తా॥ మనము సంసారబంధమును వదలి తన నాశ్రయించి కైంకర్యము చేయుటకొఱ కర్హులఁజేయుచున్న శ్రీయఃపతి వచ్చి వేంచేసియున్న అత్యున్నతమైన తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుటయే చేతనులుఁ జేయఁదగినకృత్యమని. ౪.

తిఱముడై వలత్తాల్ తీవినై పెరుక్కాదు*
అఱుమయలాழి పడైయవన్ కోయిల్*
మఱుపిల్ వణ్ శునై శూழ్ మాలిరుఞ్జోలై *
పుఱమలై శార ప్పోవదు కీఱియే. ౫.

ఆ॥ తిఱముడై - సమూహములగల, (మిక్కిలి) వలత్తాల్ - బలముచే, తీ - క్రూరమైన, వినై - పాపములను, పెరుక్కాదు, వర్ధింపక, అఱుమ్ - (ఆశ్రితరక్షణమనెడి) ధర్మమందు, మయల్ - ప్రయత్నముజేయుచున్న, ఆழి - చక్రమును, పడైయవన్ - ఆయుధముగాఁగల సర్వేశ్వరునికి, కోయిల్ - వాసస్థానమై, మఱు - (బుఱద మొదలగు) దోషములు, ఇల్ - లేని, వడ్ -నుందరమైన, శునై -జలలు, శూழ్ -వ్యాపించియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క, పుఱమలై - పైటపర్వతమును, శార - పొందుటకు, పోవదు - పోకుట, శీఱి - మంచియజ్ఞోపాయము.

శా॥ సంసారమందాళగలవారై మీసామర్థ్యముచే పాపములనుకేయక, ఆశ్రితరక్షకు లైన, నుదర్శనాళ్వారుల వాయుధముగాఁగల (శియఃపతికి వాసస్థానమై రమణీయములైనకొండ చరియలతో నిండియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలపర్వతముతో సంబంధించిన పర్వతము శాశ్వయిం చుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన యుపాయమని, ౪.

కీఱియెనినైమిఱ్ కీళ్మై శెయ్యాదే*
ఉఱియమర్ వెణ్ణె యుణ్ణవఱ్‌కోయిల్*
మఱియొదు పిఱై శేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
నెఱిసడివదుచే నినైవదు నలమే. ౬.

ఆ॥ కీళ్మై - (తుచ్ఛములైన) విషయములయం దాసక్తిని, శెయ్యాదే - చేయక, ఉఱి - ఉట్టియందు, అమర్ - ఉంచియున్న, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్ణవఱ్ - ఆరగించిన కృష్ణునికి, కోయిల్ - స్థానమై, పిఱై - జింకలు, మఱియొదు - తనపిల్లలతోఁగూడ, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయొక్క, నెఱి - మార్గము, పడ - (మనస్సులో) నిలుచున ట్ల, అదువే - ఆమార్గమునే, నినైవదు - తలఁచుట, నలమ్ - ప్రయోజనము; (దీనిని) కీఱి - మించియంపాయము, ఎన - అని, నినైమిన్ - తలంచుడి,

శా॥ ఓధ్రకులారా! మీరు తుచ్ఛమైన సంసారమందాళనువదిలి, నవనీతచోరుఁడైన శ్రీకృ ష్ణుఁడు వాసముచేయుచున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలకు పొయ్యెడిమార్గమ స్సెల్లప్పుడును తలఁచుటయే మనస్వరూపమునకుఁ దగిన యుపాయమని దలంచియుండుడీయని. ౬.

నలమెన నినైమిఱ్ నరగళున్దాదే*
నిలమునమిడన్దా నీడుపై కోయిల్*
మలమఱుమదిశేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
నలముపై యెయ్‌ది మరువుదల్ పలమే ౭.

ఆ॥ నరగు - సంసారమనెడి నరకమందు, ఆళున్దాదే - మున్గులైయుండక, నిలమ్ - భూమిని, మునమ్ - మునుపు, ఇడన్దాల్ - (వరాహావతారమందు అండళ్ళి తినుండి) వేరుపఱచి యొత్తిన సర్వేశ్వరుఁడు, నీడుపై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, మలమఱు - కిల్బిషములేని, మది - చంద్రుఁడు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, వలమ్ - యోగ్యమైన, (తనస్వరూపానురూపమైన), ముపై - (ప్రకారముచే, ఎయ్‌ది - పొంది, మరువుదల్ - నిత్యవాసముచేయుటయే, పలమ్ - (శేష్ఠము; (ఈవిషయమును) నలమెన - పరమప్రయోజనమని, నినైమిన్ - తలంచుడి.

శా॥ ఓధ్రకులారా! మీరు నరకప్రాయమైన సంసారమునువదలి, వరాహావతారంబెత్తి భూమిముద్ధరించిన సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముచేసి, చన్ద్రమండలమవఱుకుఁ దెఱిగియున్న తిరుమా లిరుఞ్జోలయందు మిక్కిలి యాదరముతో వాసముచేయుటయే యుత్కృష్టమైన పురుషార్థమని తలంచియుండుడీయని. ౭.

వలమ్ శెయ్‌దువైగల్ వలమ్‌కళ్రియాదే*
వలమ్ శెయ్యు మాయమాయవణ్ణ్‌కోయిల్*
వలమ్ శెయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుఞ్జోలై*
వలమ్ శెయ్‌దునాళుమ్ మరువుదల్ వళ్ళక్కే. ౮.

ఆ॥ వలమ్ - సామర్థ్యమును, శెయ్‌దు - సంపాదించి, వైగల్ - ఎల్లప్పుడును, వలమ్ - ఆ బలమును, కళ్రియాదే - సంసారమందుఁ బోగొట్టక, వలమ్‌శెయ్యుమ్ - (ఆపర్వతమంగు) ప్రదక్షిణముగా సఞ్చరించుచున్న, మాయణ్ణ్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన, ఆయవణ్ణ్ - గోపాలుఁడైన శ్రీయఃపతికి, కోయిల్ - స్థానమును, వానోర్ - నిత్యసూరులు, వలమ్‌శెయ్యుమ్ - ప్రదక్షిణముజేయుచున్న దియ్యనైన, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, వలమ్‌శెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముజేసి, మరువుదల్ - పొందియుండుటయే, వళక్కు - న్యాయము.

తా॥ ఓచేతనులారా! భగవత్ప్రాప్త్యర్థముజేయుటకుఁదగిన శరీరమునెత్తి యాశరీరమును సంసారమందుఁబాడుజేయక, నిత్యసూరులతోఁగూడ సర్వేశ్వరుఁడు సఞ్చరించుచున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలను ప్రదక్షిణము జేయుచుండుటయే మనకు యోగ్యమని దలంచియుండుడియని, ౮.

వళక్కెనినైమిగ్ వల్వినై మూళ్‌గాదు*
అళక్కొడియట్టా నమర్ పెరుమ్‌కోయిల్*
మళక్కళిఱ్ఱినమ్ శేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
తొళక్కరుదువదే తుణివదుకూడే. ౯.

ఆ॥ వల్ - క్రూరములైన, వినై - పాపములయందు, మూళ్‌గాదు - మునుగియుండక, అళమ్ - పిశాచియైన, కొడి - పూతనయనెడుస్త్రీని, అట్టాన్ - సంహరించినశ్రీకృష్ణుఁడు, అమర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పెరుమ్‌కోయిల్ - గొప్పస్థానమై, మళమ్ - బాల్యావస్థయందున్న, కళిఱు - ఏనుఁగులయొక్క, ఇనమ్ - గుంపులు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, తొళ - ఆశ్రయింపవలయునని, కరుదువదు - తలంచుటకు, తుణివదే - నిశ్చయించుటయే, ఈడు - (సంసారమును) జయించుటకుహేతువు, (ఇనియేమి) వళక్కు - న్యాయము; ఎన - అని, వినై మిగ్ - తలంచుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీదుఃఖములను బోగొట్టుకోనలయునని మీరుదలఁచినయెడల, ఇక మీఁదఁ బాపమునుజేయక, ఏనుఁగులు గుంపులుగుంపులుగా సఞ్చరించుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క వాసస్థానమైనతిరుమాలిరుఞ్జోలనాశ్రయించుటకాళబడుటయేమంచియుపాయమని తెలిసికొనుఁడని.

శూడెన్నుకళలుమ్ శూదుమ్‌శెయ్యాదే*
వేదముస్సిరిత్తాన్ విరుమ్బియుఱైయుమ్*
మాదుఱుమయిల్ శేర్ మాలిరుఞ్జోలై*
పోదవిఱ్ఱ్‌మలై యే పుగునదుపొరుళే. ౧౦.

అ॥ ఈ-చెట్ట - ధనసంపాదనకిదియేయుపాయమనిదలంచి, కళవృమ్ - దొంగతనమునున్న, కుచుమ్ - జాదమునున్న, తెయ్యాదే - చేయక, వేదమ్ - వేదమును, మున్ - మునుపు, విరి త్తార్ - ప్రకాశింపఁజేసిన(శ్రియఃపతి, విరుమ్బియ - ఆశ్రయించిన, కోయిల్ - స్థానమై, మాను - తనవాడపట్టితో, ఉయు - చేరియున్న, మయిల్ - మయూరములు, శోర్ - సఞ్చరించు మున్న, వాల్ - పెఱిగియు, ఇరుమ్ - శాలుగుపక్క-లయందుమవ్యాపించియుమన్న, శోలై - తోటలనున్న, అవిళ్ - వికసించియున్న, పొదు - పుష్పములనున్నగల, మరైయే - తిరుమాలిరుఞ్జోలయసెడివర్వతమనే, పుగువదు - ప్రవేశించుట, పొరుళ్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీరు తుచ్ఛమైన ద్రవ్యముకొఱకై పాపమునుజేయక దానియందు నిరాశజేసి, అనేకవిధంబులైన పఱ్ఱాములతోనిండి ప్రకాశించుచున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయసెడి దివ్యదేశమునందు నివసించుటయే పురుషార్థమనినిశ్చయించుడియని. ౧౦.

‡‡ పొరుళెన్నివ్వులగమ్ పడైత్తవన్ పుగళ్ మేల్*
మరువిల్ వణ్ కురుగూర్ వణ్ శడగోపన్*
తెరుళ్ కొళ్ చొన్న వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుం*
అరుళుడై యవర్ తా ళనైవిక్కుమ్మిడి త్తే. ౧౧

అ॥ పొరుళ్ - (సంపాయలనుపశబ్దముకోపడుసెడి) ప్రయోజనము, (కలుగును). ఎన్ట - అనిదలఁచి, ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకమును, పడైత్తవన్ - సృజించిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ మేల్ - కీర్తివిషయమై, మరుళ్ - అజ్ఞానము, ఇల్ - లేనివారై, వణ్ - సుందరమైన, కురు గూర్ - తిరువగరికిస్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరుళ్ - తత్త్వజ్ఞానము, కొళ్ళ - (చేతనులకు) కలుగునటుల, చొన్న - సాయించిన, ఓర్ - ఆద్వితీయంబులైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ముడిత్తు - సంసారమునుబోగొట్టి, అరుళుడైయవన్ - దయావంతుఁడైన(శ్రియఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, ఆనైవిక్కుమ్ - చేర్చును.

తా॥ సంసారులకు హస్తపాదాద్యవయవములనిచ్చి వానిచే వారుజేసెడికైఙ్కర్యమును దానశ్రీకరించి వారికిమోక్షమివ్వవలయుననే దలంపుతో నీజగత్తును సృజించి(శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు పాయించిన యీపదిపాశురముల వినసన్దింపువారు సంసారమును గడచి(శ్రియఃపతి యొక్కశ్రీపాదములఁ జేరుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
దేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

వ, పది సంపూర్ణము.

3- వ, పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తిరుమాలిరుంజోల యుసెడి తిరుమలయందు వేంచేసియున్న సుందరశాహువుయొక్క సర్వావయవసౌందర్యముల ననుభవించుచున్నారు.

‡‡ ముడిచ్చోదియా యునదుముగచ్చోది మలర్‌న్దదువో*
అడిచ్చోది నీనిన్ఱ తామరైయా యలర్‌న్దదువో*
పడిచ్చోది యూడై యొడుమ్ పలకలనాయ్*నిన్‌పై మ్బున్
కడిచ్చోది కలన్దదువో తిరుమాలే కట్టురైయే. ౧.

అ॥ ఉనదు - నీయొక్క, ముగమ్ - ముఖముయొక్క, కోది-కాన్తి, ముడిచ్చోదియాయ్ - కిరీటకాన్తిరూపముగా, మలర్‌న్దదువో - వ్యాపించినదా; ఆడి - శ్రీపాదములయొక్క, కోది - కాన్తి, నీనిన్ఱ - నీవు వేంచేసియున్న, తామరైయాయ్ - పీఠపద్మమై, ఆలర్‌న్దదువో - వ్యాపించినదా; పై - సున్దరమై, పూ - స్పృహణీయమైయున్న, నిన్-నీయొక్క, కిడై-నడుముయొక్క, కోది - కాన్తి, పడి - స్వభావసిద్ధమైన, కోది - తెఱన్సుగల, ఆడైయొడుమ్-పీతాంబరముతో, కూడి, పల్ - అసేకవిధములైన, కలనాయ్ - ఆభరణములై, కలన్దదువో - వ్యాపించినదా; తిరుమాలే - శ్రీరంగపతీ! కట్టురై - చెప్పుము.

తా॥ ఓరంగపతీ! నీముఖతేజస్సు ముఖమండలంగల పైకిరీటకాన్తిలోట్టున్న కిరీటరూపమయినట్టును, నీశ్రీపాదములయొక్కకాన్తి నీవువేంచేసియున్న పీఠపద్మరూపమయినట్టును, నీతిరుమేనియొక్కకాన్తి నీవుధరించిన పూపగపీతాంబరరూపములయినట్టును ప్రకాశించుచున్నదిగాన నీసౌన్దర్యమాశ్చర్యకరమని. ౧.

కట్టురైక్కిల్ తామరైక్కినిన్‌కణ్ పాదమ్‌కై యొవ్వా*
శ్శుట్టురై త్త నన్‌పొ న్నున్‌తిరువే నిలయిల్ యొవ్వాదు*
ఒట్టురై త్తివ్వులగునైన్ ఱుగన్ఱొల్లామ్మెరుమ్బులుమ్*
పట్టురైయాయ్ పూజ్జైక్కే కాట్టుమాల్ పరన్జోదీ. ౨

అ॥ కట్టురైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, తామరై - పద్మము, నిన్-నీయొక్క, కణ్ - నేత్రములతోను, పాదమ్ - శ్రీపాదములతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, ఒవ్వా - సమానముగారు. శుట్టు - పులుమువేయబడి, ఉరైత్త - ఒరిసిన, వణ్‌పొ - మంచిబంగారము, ఉన్ తిరుమేని - నీదివ్యవిగ్రహమువొక్క, ఒళి - కాన్తితో, ఒవ్వాదు - సమానముగాదు. ఇవ్వులగు - ఈలోకము, ఒట్టు - ఉపమానముగా, ఉరైత్తు - చెప్పి, ఉనైన్ఱు-నిన్ను, పుగళ్‌న్దు-స్తోత్రముచేయుట, ఎల్లామ్ - అన్నియు, పెరుమ్బులమ్ - మిక్కిలి, పట్టురైయాయ్ - తోచినట్లుచెప్పబడినవై, పూజ్జైక్కే - దోషమునే, కాట్టుమ్ - చూపును,

తా॥ ఓస్వామీ! లోకమునందత్యుత్కృష్టమైన పద్మము, బంగారము మొదలగున్నివస్తువులనీయతిసుందరములైన దివ్యావయవములకుపమానములుగాన్యూపమ్యవస్తువులు నీకుపమానములుగా

కెప్పి లోకులు కేశవుడిప్రోక్తమంతయు వారివారికి దోచినట్లు కెప్పుటయోగాక యథార్థముగాదు అదియునుం గాక, ఆయాశబ్దములను నీయతిసుందరమైన నిగమమున కుపమానముగా కెప్పుట. నీతిరుమేనిని నిందజేయునట్లగుచున్నదని. ౭.

పరఞ్జోదినీ పరమాయ్ నిన్నిగళ్ద్రున్దిక్ *మఱ్ఱోర్
పరఞ్జోది యిన్మైయిల్ పడియోవి నిగళ్ద్రిన్ఱ *
పరఞ్జోదినిన్నుళ్ళే పడరుళగమ్ పడైత్త *ఎమ్
పరఞ్జోదిగోవిన్దా పణ్బైక్కు మాట్చ్చేన్. 3.

ఆ॥ పరమాయ్ - పరాత్పరుడవైన, నీ - నీవే, పరఞ్జోది - నిరతిశయతేజోరూపుడవు, నిన్నిగళ్ద్రున్దిక్ - నిన్నుదప్ప, మఱ్ఱు , వేరైన, ఓర్ - పరఞ్జోది-ఒక్క శ్రేష్ఠమైనతేజస్సు, ఇన్మైయిల్ - లేకపోవుటచే, పడియోవి - ఉపమానములేకనే, నిగళ్ద్రిన్ఱ-ఉన్న, పరఞ్జోది-పరఞ్జోతిస్సృష్టివాచ్యుడా! నిన్నుళ్ళే - నీసంకల్పమందు, పడర్ - వ్యాపించియున్న, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైత్త-సృజించిన, ఎమ్పరఞ్జోది-నాకునేపపాయిందిన గొప్ప తేజస్సుగలవాడా! గోవిన్దా - ఆశ్రితులభుడా! పణ్బు-నీయొక్కవిధమును, ఉరైక్కు-చెప్పుటకు, మూట్చేక్ - శక్తుడనుగానా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! నీకుపమానమైనవేరొకవస్తువులేక పోవుటచేతను, నీవు జగత్కారణుండవై మిక్కిలిగొప్పవాడవగుటచేతను, (ఇట్లున్నను) ఆశ్రితులకు మిక్కిలి సులభుడవగుటచేతను, నిన్నిట్టివాడవని వర్ణించుట కసమర్థుండనైయున్నానని 3.

మూట్రా దేగళ్ంగిలు మిమ్మలర్ తలై మాశాలమ్ *నిన్
మూట్రాయ ములర్ పుర్రైయుమ్ తిరువురువ ముమ్మనమ్ వైక్క *
మూట్రాద పలశీమయ మదిరొడు తాయ్ *మలర్ తుళాయ్
మాట్చి నీ మనమ్ వైత్తాయ్ మాశాలమ్ పరున్దాదే ౮.

ఆ॥ మలర్ - వాక్కులమలమును, తిరై - (తనకు) ఉత్పత్తిస్థానమగాగల, ఇ - ఈ, తా - గొప్ప, శాలమ్ - లోకము, నిన్ - నీయొక్క, మూట్రాయ -విధపలి (క్లాశ్యమైన), మలర్ పుర్రైయుమ్ - పుష్పమువలె (సుకుమారమై) ఉన్న, తిరువురువమ్ - తిరుమేనిను, మనమ్ - మనస్సువందు, వైక్క - ఉంచుటకు, మూట్రాదేయాగిలుమ్-శక్తిలేకుండనున్నప్పుడును, మూట్రాద - (నిన్ను మనంధించుటకు) యోగ్యతలేని, పల - పలువిధములైన, శీమయమ్ - మతిమాలియందు, మది - బుద్ధిని, రొడుత్తాయ్ - ఇచ్చితివి, నీ - నీవు, మలర్ - వికసించియున్న, తుళాయ్ మాట్చి - తిరుత్తులాయివంటి, మనమ్ - మనస్సు, వైత్తాయ్ - ఉంచియుంటివి. మా - గొప్ప, శాలమ్ - లోకము, పరున్దాదే - కష్టపడదా?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! ఈవేళలలు, అతిభోగ్యంబైన నీతిరుమేని నమనంధించుటకసమర్థులైయుండిగా, అటుమీమ్మట, నీవుశేషతులసీమాలలనల్పించి వారికివ్వన్న జ్ఞానమునుగూడఁ బోదఁ గొట్టి నిన్ను మేపై వసుధాతలమునందధివించుచుంటివి, ఇట్టిశేషతులసిదాన్నాశ్రయించుటయుక్తమార్గంబేయని యని.

వరున్దాద వరుమ్ తవ త్తవులర్ కదిరిల్ శుడరుడమ్మాయ్*
వరున్దాద ఞానమాయ్ వరమ్బిన్ఱి ముళ్ళుదియన్దాయ్*
వరుఙ్గాలమ్ నిగళ్ కాలమ్ కళిఱ్ఱుకాలమాయ్*ఉలగై
ఒరుఙ్గాగ వళిప్పాయ్ నీ రెన్బిలుక్కు ళోదువనే. ౪.

ఆ॥ వరున్దాద - శ్రమలేక, వరుమ్ - వచ్చెడి, తవ త్త - మిక్కిలి, మలర్ - వికసించుచున్న, కదిరిల్ - కిరణములుగల, శుడర్ - తేజోమయమైన, ఉడమ్బాయ్ - తిరుమేనుగలవాడవై, వరున్దాద - శ్రమలేనియే(ప్రాప్తమైన, ఞానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవై, వరమ్బు - ఆవధి, ఇన్ఱి - లేక, ముళ్ళుదు - సర్వపదార్థములయందును, ఇయన్దాయ్ - వ్యాపించియుండువాడవై, వరుఙ్గాలమ్ - భవిష్యత్కాలమునున్న, నిగళ్ కాలమ్-వర్తమానకాలమునున్న, కళిఱ్ఱు కాలమాయ్ - భూతికాలమునున్న నిర్వాహకుడవై, ఉలగై - లోకమును, ఒరుఙ్గాగ - ఒక మ్రింబుగా, ఆళిప్పాయ్ - రక్షించువాడవైననీయొక్క, శీర్ - గుణములను, ఎబ్బి - ఎక్కడ, ఉలక్కు - పూర్ణముగా, ఓదువన్ - చెప్పెదను

తా॥ ఓ(కియుఃపతీ ! స్వభావసిద్ధమై నిరవధిక తేజోరూపమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడవై సర్వజ్ఞుడవై, సర్వకాలములందును సకలలోకములనున్న రక్షకుండవైన నీయొక్కకల్యాణగుణములను సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు నాకుశక్తిలేదని ౪.

ఓదువారో త్తెల్లా మెవ్వులగి త్తెవ్వేవై యుమ్*
శాదువాయ్‌నిఱ్ పుగళ్ఱిఱ్ తగైయల్లాల్ పిఱిదిలై*
పోదువాళ్ పున్నుళ్ళాయ్ ముడియినాయ్*పూవిన్మేల్
మాదువాళ్ మార్బినా యెన్శొల్లి యూన్వాళ్త్తువనే. ౯.

అ॥ ఎవ్వులగత్తు - సమస్తలోకములయందలి, ఎవ్వైవైయుమ్ - అనేకవిధములైయున్న, ఓదువార్ - అగ్యయనముజేయువారియొక్క, ఓ త్తెల్లామ్ - వేదములన్నియు, శాదువాయ్ - మంగళకరంబులై, నిఱ్ - నీయొక్క, పుగళ్ఱిఱ్ - గుణములను, తగైయల్లాల్ స్పృశించుటయే గాక, పిఱిదు - వేరు, ఇలై - లేదు, పోదు - పుష్పములుగల, పునమ్ - తవథూమియందున్నట్టువలె, వాళ్ - సుందరములైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలగల, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాడవై, పూవిన్మేల్ - పుష్పమందువాసనజేయుచున్న, మారు - శ్రీమహాలక్ష్మీ, వాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్బినాయ్-వక్షస్థలముగలవాడవైన ఓ స్వామీ! యూన్ - నేను, ఎన్ శొల్లి - ఏమిచెప్పి, వాళ్త్తువన్ - స్తోత్రముజేసెదను.

తా॥ సమస్తవేదంబులుగూడ నిన్ను స్తోత్రముజేయుట కారంభించి నీగుణములయందు డొక్కభాగమునే స్తోత్రముజేయుటగాని సంపూర్ణముగాస్తోత్రముజేయుట కసమర్థములై చూచుచు, ఇట్లుండగా, శ్రీమహితుడైన నీయొక్క గుణంబుల నేనెట్లు స్తుతించెదవని.

వాళ్త్తువార్ పలరాగ నిన్నుళ్ళే నాన్మగనై*
మూళ్త్త నీ రులగెల్లామ్ పడైయెన్ఱు ముదలే పడైత్తాయ్*

శ్రీ త్తరీరరన్మదలా క్కిళర్ తెయ్‌వమాయ్ క్కిళర్న్దు*
తూళ్ త్తమరర్ తుదిత్తాలుం తోల్‌వుగళ్ మాళూగాదే. ౭.

ఆ॥ వాళ్ త్తువార్ - మంగళాశాసనముజేయువారు, పలరాగ - అనేకులుందురుగాక, విళ్ళ వే - నిసంకల్పముందు, నాల్‌ముగనై - బ్రహ్మను, నీర్ - జలముచే, మూళ్ త్త-చుట్టుబడిన, ఉలగెల్లామ్ - లోకములన్నింటిని, పడైయొట్టు-సృజించుమని, ముదల్ -ముందు, పడైత్తాయ్ - సృజించితివి. శ్రీళ్ త్త - వధింపబడుచున్న, నీర్ - జ్ఞానముగల, అరక్ - రుద్రుడు, ముదలా - మొదలుగాగల, కిళర్ - వధింపబడుచున్న, (శత్రుగల), అమరర్ - చావులేని, తెయ్‌వమాయ్ - దేవతలందరును, కిళర్న్ద - ఉద్యుక్తులై, తూళ్ త్తు - వ్యాపించి, తుదిత్తాల్ - స్తోత్రముజేసిన యెడల, ఉన్ - నీయొక్క, తోల్ - అవాదులైన, పుగళ్ - గుణములు, మాళూగాదే - మాసిపోవా !

తా॥ మిక్కిలి జ్ఞానవంతులును సమర్థులునైన రుద్రేంద్రాది సమస్త దేవత లేకీభవించినను, సకలలోకప్రసిద్ధమైన నీ గుణములలో నొకభాగమునుగూడ స్తుతింపజాలరు. వారివారిబుద్ధికిదగు నటుల గొంగట్టుకు స్తుతించినను వినువార్లకంతమాత్రమే యాగుణములని దోచఁబడుటచే మితి లేవి నీగుణంబులకు లోపంబుగూడ వచ్చునని. ౪

మాళూగా చ్చుడరుడమ్బాయ్ మలరాదుకువియాదు*
మాళూగా ఞానమాయ్ మళ్ళుదుమాయ్ ముళ్ళుదియన్దాయ్*
మాళూగా వాళ్ తోల తెమరర్‌కోళ్ వళ్ళిప్పట్టాల్*
మాళూగావునపాదమలర్ చ్చోది మళ్ళుజ్జాదే. ౮.

ఆ॥ మాళూగా - కోపములేని, శుడర్ - తేజోమయమైన, శుడమ్బాయ్ - దివ్యవిగ్రహము గలవాడవును, మలరారు - వృద్ధిపొందియు, కువియాదు - తొయ్యము లేనిదియు, మాళూగా-సంశయాది దోషములు లేనిదియునైన, ఞానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవును, ముళ్ళుదుమాయ్ - సమస్తవస్తువులను దనకు శరీరముగాగలవాడవును, ముళ్ళుదు-ఆసమస్తవస్తువులకును, ఇయన్దాయ్ - నిర్వాహకుండవునైన ఓ స్వామీ ! మాళూగా - మాలిన్యములేని, వాళ్ - విలక్షణమైన, తోలత్తు-జ్ఞానమనెడి ధూపముగల, అమరర్‌కోళ్ - దేవతలకు స్వామియైన బ్రహ్మా, వళ్ళిప్పట్టాల్ -గోత్ర ముఖేయాటకు సమ్మతించినయెడల, మాళూగా - దోషనిహీనంబులైన, ఉన - నీయొక్క, పాద మలర్ - శ్రీపాదపద్మములయొక్క, శోది - తేజస్సు, మళ్ళుజ్జాదే - మాసిపోదా ?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన దివ్యవిగ్రహమును, దివ్యజ్ఞానమును గలవాడవై, సర్వలోక నిర్వాహకుడవైన ఓ శ్రీయఃపతీ ! మిక్కిలి జ్ఞానాధికుండైన బ్రహ్మగూడ నీగుణంబులను స్తోత్రముజేయుటకుఁజాలడని !

మళ్ళుజ్జాద నైన్నుదియ శేక్కిరనల్వల త్తెయ్‌యాయ్*
తోళ్ళుజ్జాదల్ కిళుళిప్పా వుయ్యార్న్దు పోన్ని యే*

మళ్గిన్ఱదఱ్కానమే పడైగళాగ మలరుమలర్*
తొళుమ్బియార్క్కళిత్తా లుఱ్ఱుడర్ చ్చోది మఱ్ఱైయాదే. ౯.

అ॥ మళుఙ్గిన్ఱ - మొఱమొఱపోవనటువంటి, వై - వాడియైన, నుని - వేమిగల, శక్క్ర - సుదర్శనమును, నల్ - నుందరమైన, పలఱ్ఱైయాయ్ - కుడిచేతియందుగలవాడవై, తొళుమ్ - కైఙ్కర్యమునందు, కాదల్ - ఆశగల, కిళియు - గజేన్ద్రాళ్వార్లను, అరిప్పాల్ - రక్షించుటకై, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ది - నడిపించుకొని, తోన్ఱినైయే - ప్రకాశించి తివిగదా? మలర్ - నాళిక మలమందున్న, ఉలగిల్ - లోకములో, తొళుమ్బియార్క్కు - నిన్నాశ్రయించినవారికి, మళుఙ్గిన్ఱ - మఱుపులేనటువర్టి, (అమోఘమైన), ఞానమ్ - సంకల్పరూప జ్ఞానమును, పడైయాగ - సాధనముగాజేసికొని, అరిత్తాల్ - కృపజేసినయెడల, ఈ - నీయొన్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైని, ళోది - తేజస్సు, మఱ్ఱైయాదే - మాయదా?

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవున్నచోటనుండియే నీసంకల్పమాత్రముచేతనే నిన్నాశ్రయించిన వారిని రక్షించితివంటే, మునుపాకకాలమందు తనతోండమందు శౌమరిపువ్యుతీసికొని నీకు సమ ప్తించవలయునినియోగబడిన గజేన్ద్రాళ్వార్లయొక్క దుఃఖమును బోగొట్టుటకై చక్రధరుండవై గరు త్మంతునిమీద నెక్కి గతివేగమునుగావచ్చి సెవపాయించిన నీకీర్తి మాయదాగా యని.

మఱ్ఱైయాయ నాల్వేదత్తుళ్ నిన్ఱ మలర్ చ్చుడరే*
ముఱ్ఱైయుం లివ్వులగెల్లామ్ పడైత్తిడ్డముణ్డుమిళ్ళిక్కళన్దాయ్*
పిఱ్ఱైయేఱు శేడియానుమ్ నాన్ముగను మిన్ఱిరనుమ్*
ఇఱ్ఱైయాదలజిన్ఱే వీళ్ వీరు తెలిదు వియప్పే. ౧౦.

అ॥ మఱ్ఱైయాయ - (అభక్తులకు తనయర్థమును) మఱుగుపఱచెడి, నాల్ - నాలుగు ధనులైన, వేదత్తు - వేదములకు, ఉళ్ నిన్ఱ - తాత్పర్యార్థమైయున్న, మలర్ - పుష్పమువలెఱ్ఱ గ్యమైయున్న, శుడరే - జ్యోతిస్వరూపుడా! ముఱ్ఱైయుళ్ - వంకగుటచేత, ఇవ్వులగెల్లామ్ - ఈలోకమంతయును, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - (అండభి త్తిలోనుండి) విడచి, ఉణ్డు - ఆ గించి, ఉమిళ్ న్దు - బయలుపఱచి, ఆళ్ న్దాయ్ - కొలిచినవాడా! పిఱ్ఱైయేఱు - చన్ద్రకిరణమువ రించినవాడును, శేడియానుమ్-జటాధరుడు నైనరుద్రుడును, నాన్ముగనుమ్-చతుర్ముఖబ్రహ్మ రి, ఇన్ఱిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడును, ఇఱ్ఱైయాదిల్ - నీస్వామిత్వము, అఱిన్దు - తెలిసికొని, వీళ్ - స్తుతించుటకై, వీళ్ వీరు తెల్ - స్వామిత్వము ప్రకటనమగునట్లు వేఁచేయియుండుటయు నది, ఇదు ఇది, వియప్పే - ఆశ్చర్యమా?

తా॥ ఓస్వామీ! నీచే సృజంపఁబడిన బ్రహ్మరుద్రాదినమస్తదేవతలును, అపౌరుషేయాపౌరుషే వేద ప్రతిపాద్యుఁడవును, సకలలోకములకు సృష్టిస్థితి సంహారకారకుఁడవునైన నిన్ను స్వామిగా నెఱిఁగి స్తుతించుట యొకయాశ్చర్యముగాదని.

౧౧.

##వియప్పాయ నియప్పిల్లా మెయ్ఞ్ఞాన వేదియనై*
శేయప్పుగళ్ వైకున్ద మామ్ తడఙ్కురుగూర్ చ్చఠగోపన్*

తుయకీర్తి త్తొళ్ళుదుశైత్త వాయిరత్తుళ్ళివైత్తుమ్*
ఉయళొక్కండు పిఱప్పిఱుక్కు మొళిమున్నీర్ ఞాలత్తే ౧౧.

అ॥ వియప్పాయ - (మఱియొకనియందు) ఆశ్చర్యకరంబులును, వియప్పిల్లా - (సర్వేశ్వరునియందు) ఆశ్చర్యకరంబులుగానివియుసైన దివ్యచేష్టితంబులుగలవాడై, మెయ్ - యథార్థమైన, ఞానమ్ - జ్ఞానమును, (ప్రతిపాదించెడి), వేదియనై - వేదములఁజేప్రతిపాదింపఁబడినవాడైనయథపతిని, కీయమ్ - సంపాదమునుజేయించుటచే సంపాదింపఁబడిన, పుగళ్ - కీర్తిగల పలర్ - అనేకశిష్యులు, వాళ్వుమ్ - సుఖముగావేంచేయున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాథులైన, కడగోష్ఠ - నమ్మళ్వార్లు, తుయకీర్తి - సంశయాదులులేక, తొళ్వుకు - ప్రతియించి, ఉరైత్త - పాయించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, ఒళ్ళిశైద్రించుచున్న, నూన్నీర్ - * మూఁడువిధములైనవిన్లిగల, ఞాలత్తు - భూమియందున్నవారిని, ఉయళొక్కండు - ఉజ్జీవింపఁజేపికొని, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుక్కుమ్ - ఛేదించును.

తా॥ ఆశ్చర్యకరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడును, వేదవేద్యుఁడునైన శ్రీయఃపతియై, పితరులైన శిష్యపుత్రులనుపదించెడి కురుకాపురికధిపతులైన నమ్మళ్వార్లుపాయిం చిన యీ వెయ్యిపాశురములు తమ మనుపంధించువారికి సంసారమును దొలగించునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩- వ తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో, సుందరబాహువుయొక్క యవతారిచ్ఛామయమైన స్వరూపలావణ్యములను పటపూర్ణముగావనుభవించి యాళిపడి దానిని లభించక ఆళ్వార్లు మిక్కిలి దుఃఖించుచుండగా వప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీవిరోధకారణము నన్ను వేఱ్ఱుటాదైవంగా చచ్చి యనుభవించుమని యాళ్వార్లకు బోధించెను.

ఞాలత్తు మున్నీరే ఞాలమ్బుయిత్త వెమ్మునిల్వణ్ణనే*
అనాళ్ నీర్వణ్ణా వెన్కైయిన్వాయ్ యుళ్ళాయ్ వేగుమ్*
నానాళ్ నోయ్‌వీయ విన్నిఱై వేఱఱ్ పాయ్‌న్దిడ్*
ఎనాళ్ యానైన్ఱు నినైవనో కూడువదే. ౧.

అ॥ మున్నీర్ - మూఁడువిధంబులైనజలములగల, ఞాలమ్ - భూమిని, పడైత్త - సృజించిన, ఎమ్-మాకిష్టాస్వామియైన, మునిల్వణ్ణా - మేఘమువంటిశ్యామవర్ణముగల శ్రీయఃపతీ! అనాళ్ - అప్పటికాలమందు, నీ - నీవు, తిడ్డ-ఇచ్చిన, ఆక్కైయిన్వాయ్ - శరీరముయొక్కదోవలో (పోయి),

* పదిగలను, రూపులను, వస్త్రాలను.

ఉళ్ళ్‌వీళ్ - తిరుగుచున్నాను, కెడ్ - క్రూరమైన, వాళ్ - (ఈ) దినములయందు, నోయ్ - (నీయొక్క) విరహదుఃఖము, వీయ - నశించునటుల, వినైగళ్ - పాపములను, వేరఱఅప్పాయ్న్దు - సమూలముగాపోవునట్లుజేసి, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, పణ్ణు - సమీపించి, ఇని - ఇంక, ఏన్మార్ - ఏదినమందు, కూడువన్ - చేరెదను.

తా॥ సకలచేతనులకును కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిన పరమోదారుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నీకైఙ్కర్యార్థమై నీవిచ్చిన యీశరీరమును బర్తిగహించి నేనాకైఙ్కర్యముజేయక ఇన్ద్రియపరాధీనుడనై సంసారమందుమునిగి మహాదుఃఖము ననుభవించుచున్నాను. ఇట్టిదుఃఖమునకూ గారణంబైన పాపమును సమూలముగా పోగొట్టుకొని ఇంక నెన్నడు నిన్నుఁ బొందెదనో? తెలియలేదని.

వన్మ్ఞెవై యయళ్న్ద వెమ్మామనా*నిన్
పన్మ్ఞుమాయ ప్పల్‌పిఱవియిల్ పడిగిన్ఱ యాన్*
తొన్మ్ఞవల్వినై త్తొడర్‌గళై ముదలరిన్దు*
నిన్మ్ఞడిక్ కీళ్ నీడు వాళ్వుఱ్ఱిరుక్కిలే. 2.

అ॥ వల్ - కఠినమై, మా - విశాలమైన, నైయ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, ఎమ్మామనా - మామనుఁడా! నిన్ - నీయొక్క, వల్ - దేవమనుష్యాద్యనేక భేదములుగల, పిఱవియిల్ - జన్మములయందు, పడిగిన్ఱ - అమరియున్న, యాన్ - నేను, తొల్ - ఆవాదియు, మా - అన్తము లేనియియు, వల్ - విడిపింపఁబడ కశక్యంబులునైన, వినై - పాపములఁ బడి, తొడర్‌గళై - సంకిళ్లను, ముదలరిన్దు - సమూలముగాఛేదించి, నిన్ - నీయొక్క, మూళ్ఞ్ఞ్యుమైన, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కీళ్ నుడు - చేరి, నిఱ్పదు - ఉండుట, ఎన్ఱాన్ఱుకొలో - ఏదినమందో!

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సకలచేతనులకు నాశ్రీయింపఁబడ కైఙ్కర్యములుకూడవైన నీవు వామనావతారంబెత్తి లోకములను గొలిచినప్పుడు నేనులేకపోతిని ఇప్పుడాయవతారములేదు. ఇంక నేనీ సంసారబన్ధమునుపడలి నీశ్రీపాదయుగంబెన్నడు చేరెదనో? యని. 2.

కొల్లామాక్కొల్ కొలై శెయ్దు పారదప్పోర్*
ఎల్లాచ్చేనై యు మిరునిల త్తిన్ఱి వెన్దాయ్*
పొల్లావాక్కై క్కియిల్ పుణర్వినై యఱుక్కలుత్రా*
శొల్లాయ్ గూవున్నై న్నా ర్వర్దోళ్ శూళ్‌చ్చియే 3.

అ॥ కొల్లా - (శత్రువులను) చంపుటకు పాపమునుగాదియు, మా - గుఱ్ఱములనుఁడిపించుటకుసాధనమైనదియునైన, కొల్ - జాతికత్తిను, కొలై శెయ్దు - చంపుటకుసాధనముగాజేసికొని, పారదప్పోర్ - భూగాతియుద్ధమందు, ఎల్లాచ్చేనైయుమ్ - సమస్తసేనలను, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తు - కురుక్షేత్రమందు, ఆవిత్త - సంహారించిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పొల్లా - క్రూరమైన, ఆళ్‌క్కియిల్ - శరీరముయొక్క, పుణర్వినై - సంబన్ధమును, అఱుక్కలుత్రా - ఛేదించుటకు దోర్యగించవను, అతా - తెగదు, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, నార్వర్‌దోళ్ - పొందుటకు, శూళ్‌చ్చి - ఒకయుపాయమును, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

౭ " అయుధ మెత్తకుండగ నీ యర్జునునికి పారథ్యముజేయుచు మహాభారత యుద్ధమందు పశు ప్రవేసలను పఠింపజేసిన ఓస్వామీ! నేమజేసిన పాపములు నాశనముజేయుట కళ్యముగాయున్నది. అపాపములతండిలోలగి నిన్ను జేరుట కుపాయము నీవేచెప్పుమాయని. 3.

తూళ్‌ చ్చిజ్ఞానచ్చుడరొళియూ*ఎన్నుమ్
ఏళ్‌ చ్చిక్కిడ్‌ న్తు మొట్టగుమ్ నిన్ఱ వెన్దాయ్*
తాళ్‌ చ్చిమ్‌ మీ ళ్‌ న్దిడ్డు న్దిర్న్ద నిన్ తాళిణైక్కీళ్‌
వాళ్‌ చ్చి*యా రేరుమ్‌వణ్ణై యరుళాయ్ వనే. ౪.

ఆ॥ తూళ్‌ చ్చి-ఆంతటవ్యాపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, ఞానమ్-జ్ఞానముగలవాడై, కుడకాగి - తేజోరూపుండై, ఎన్నుమ్ - ఎప్పుడును, ఏళ్‌ చ్చి - వృద్ధిపొందుట, కేడు - క్షయమును, ఇన్ఱి - లేక, ఎట్టగుమ్ - అంతిట, నిన్ఱ - నిండియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! మళ్‌ ఱు - మఱియొక్కవిషయమందు, ఎణ్ణమ్ - ఎక్కడను, తాళ్‌ చ్చి - దైన్యమును, తిరిన్ద - పడలి, నిన్ - నీయొక్క, తాళిణైక్కీళ్‌ - శ్రీపాదద్వన్ద్వము క్రింద, వాళ్‌ చ్చి - సుఖియింగానుండుటను, యాన్ - నేను, ఏరుమ్‌వణ్ణై - పొందెడివిధమును, వన్ద - వచ్చి, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ సర్వజ్ఞుడవై, సర్వాగతుండవై, వృద్ధిక్షయరహితుండవై, తేజోరూపుడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! నాకు విషయ వ్యామోహములయందాశనువిడిపించి నీశ్రీపాదములను జేరునట్లు నీవు నాకుం కృపజేయుమాయని. ౪.

వన్దాయ్‌పోలే వన్దు మెన్నుళ్ తిన్ఱు నీ*
శిన్దామల్ శెయ్యాయిదువే యిరునాళిల్*
పొన్దార్ కాయావిల్ కొళ్‌ మలర్ తిరునిఱ త్తి
ట్టెన్దాయ్*యానునైన్ఱు మొట్టువన్దణుగిట్టనే. ౫.

ఆ॥ వన్దాయ్‌పోల్ - ((శ్రీప్రహ్లాదునివలే) వచ్చి నేవపాయించినట్లు, వన్దమ్ - వచ్చియైనను, ఎన్‌ ఱువ త్తిన్ఱై - శాశ్వతమ్మును, శిన్దామల్ - చెదరిపోకుండ, శెయ్యాయ్ - చేయవు. ఇదువే - ఇట్లుచేయించుటయే, ఇరువాళిల్ - స్వభావమైనయెడల, పొన్దు - పూలగొత్తులచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, కాయావిల్ - కాశచెట్లుయొక్క, కొళ్‌ మలర్ - విశసంచియున్న, మలర్ - పుష్పమయొక్క, తిరు - సున్దరమైన, నిఱ త్తి - వర్ణముగల, ఎన్దాయ్ - మాస్వామీ! యాన్ - నేను ఉనైన్ఱై - నిన్ను, ఎణ్ణువన్దు - ఎక్కడికీవచ్చి, అణుగిట్టనన్ - పొందెదను.

తా॥ శ్యామసున్దర చిన్మహాపురుషవైన శ్రీఃపతియఃపతీ! ఇదిఁఅంతకు నీవు రామకృష్ణాద్యవతారం లొత్తిపవ్వుడు నేమ లేకపోతిని ఇప్పుడు వామిత్తమై యొకయవతారమెత్తి నన్ను స్వీకరించవలెను. మిక్కిలి పాపకార్యములేకపోయినను నృసింహావతారమెత్తిన ట్లొకతీవ్రమాత్రముండైనను నేవపాయింపవలెను. నీవుచేయించనెడల వాకేమియు గతిలేదని. ౫.

కిళ్‌ ళిక్కిళై నిన్ఱిల్ల మునాళిల్*
అళ్‌ ళిత్తిన్ఱు శ్శుఱ్‌ ఱుమ్ తగర్త్తిడ్డనే*

పట్పిల్లాయిర ముయిర్ శెయ్‌ద పరమా*నిక్
నట్పోట్పోదిత్తాళ్ నణుగువ దెట్టాన్నే. ౬.

ఆ॥ కిట్పక్ - (సత్కర్మములను) చేసెదము; కిళేక్ - (ఆసత్కర్మములు) చేయను; ఎట్ట - ఆని, ఇలన్ - చెప్పకపోతిని, మునగాళాల్ - నిరర్థకాలమునుంచి, అల్పకార్యజ్ఞుల్ - అల్ప సుఖముగల, ఆవై - ఆశబ్దాదివిషయములను, తువైత్తు - ఆనంధించి, అగన్ఱొళిన్దే - లోలగ పోతిని, పఱ్పల్ - ఆనేకవిధములై, ఆయిరమ్ - అసఙ్ఖ్యేయములైన, ఉయిర్ - ప్రాణులను, శెయ్‌ద - సృజించిన, పరమా - సర్వాధిపుడా! నిన్ - నీయొక్క, నల్ - నిలుకడగలిమై, పొన్ - స్పృహణీయమై, కోది - తేజోమయమైన, తాళ్ - శ్రీపాదమును, నణుగువదు - పొందుట, ఎట్టాన్ - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓరియఃపతీ! సత్కర్మములనుజేసి యసత్కర్మములనువదలి శాస్త్రవిధి ననుసరించక సంసారమందు మునిగియున్న నాకు కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిననీవు నాకీపాదము లయందు భక్తిగలుగునటుల యంతమాత్రము ప్రయత్నముజేయవలయునని. ౬.

ఎట్టాన్ నామిరున్దిఱైపోదుమ్ నెఞ్జే*
మెయ్‌ట్టానమిని విన్నై యియల్ పిఱప్పుమ్ సిన్*
ఎట్టానుమెట్టు మొళివఱ నిన్ఱనిన్ *
మెయ్‌ట్టానచ్చోది కణ్ణినై మేవ్రుదుమే. ౭.

ఆ॥ నెఞ్జే - ఓమనసా! ఎట్టాన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరున్దిరున్దు - ఉన్నీయండి, ఇఱైపోదిం - భేదించి, మెయ్‌ట్టానమ్ - తత్వజ్ఞానము, ఇన్ఱి - లేక, విన్నై - పాపములనే, ఇయల్ - ప్రవర్తింపబడిన, పిఱప్పు - జన్మములలో, ఆళ్గిన్ది - ఇఱుకుపడియున్న, నామ్ - మనము, ఎట్టానుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎట్టుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఒళివఱ - ఒకవస్తువునున్న దనుపక, నిఱైన్దనిన్ఱ - సంపూర్ణముగావ్యాపించియుండి, మెయ్ - సజ్ఞోకములేని, ఞానమ్ - జ్ఞానమనెడి, కోది - తేజస్సుగల, కణ్ణినై, శ్రీకృష్ణుని, మేవ్రుదుమే - పొందవచ్చునా?

తా॥ ఓమనసా! తత్వజ్ఞానములేక యనాదిపాపములచేసంపాదయందు మగ్నులైయున్న మనకు, సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందును సర్వవ్యాపకుడై సర్వజ్ఞుడైన శ్రీయఃపతినిబొందడము మిక్కిలి యసాధ్యమగునుక నీవావిషయమందు తొందరపడవలదని ౭

మేవు తున్బవినైగళై విడుత్తుమిలేన్*
ఓవుదలిన్ఱి యున్గుల్వణఙ్గి నిన్ఱేన్*
వావుతోల్ శీగ కణ్ణా వెన్ఱపరఞ్జుడరో*
కూవుగిన్ఱేన్ తాణ్బ నెన్ఱెయ్‌దకూవువనే. ౮.

ఆ॥ మేవు - అమరియున్న, తున్బమ్ - దుఃఖములకుహేతువులైన, వినైగళై - పాపములను, విడుత్తుమిలేన్ - పోగొట్టుకోకపోతిని, ఓవుదలిన్ఱి - ఎడతెగక, ఉన్గుల్ - నీశ్రీపాదములను, వణఙ్గి నిన్ఱేన్ - ఆశ్రయించకపోతిని, పా - ప్రసిద్ధమై, లోల్ - ఆనాదియై - వశిల్

కల్యాణగుణంబులుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుఁడా! ఎఱ్ఱపగఱ్ఱండకే - వారక్షోభిస్సురా పుఁడా! కాణ్బాన్ - నిన్ను సేవించుటకై, కూవుగిన్ఱేన్ - పిలుచుచున్నాను. ఎన్ఱు - ఎప్పట, ఎయ్దు - పొందుటకు, కూవువన్ - పిలుచుచున్నాను?

తా॥ సర్వలోకవిదితంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల ప్రభూ! నేఁడుజేసిన పాపములకుఁ దగినప్రాయశ్చిత్తమున్నది చేసికొనలేదు. నీశ్రీపాదములనున్నాశ్రయించలేదు. ఇట్లుండఁగా సాధనాభిమానమునుజేసినవారు పిలిచినట్లునిన్ను పిలుచుచున్నాను ఇఁక నెప్పటినిన్ను జొందెదనని

కూవిక్కూవి కొండునిన్నై త్తూర్‌ఱుళ్ నిన్ఱు*
పావియేన్ పలకాలమ్ వழ్ఱిత్తిగై నడైయుమయఙ్గినేన్*
మేవియున్ఱానిరై కాలవ నులగమెల్లామ్
తానియవమ్మానై *ఎన్ఱిని నిన్ఱై పెయ్‌వనే. ౯.

ఆ॥ కొండు - క్రూరములైన, నిన్నై - పాపములయొక్క, తూర్‌ఱుళ్ - సమూహమునెడి యడవియందు, నిన్ఱు - ఉండి, కూవిక్కూవి - పిలిచిపిలిచి, పలకాలమ్ - అనేకకాలములుగా, వழ్ఱిత్తిగైత్తు - దోషతప్పి, అలమయుఙ్గినేన్ - భ్రమించితిరుగుచున్న, పావియేన్ - పాపియైనవేను, ఆన్ఱ - అకాలమందు, మేవి - ఆమరియుండి, ఆనిరై - గోసమూహమును, కాలవన్ - రక్షించినవాఁడును, ఉలగమెల్లామ్ - సమస్తలోకములకు, తానియ - కొలిచినవాఁడునైన, ఆమ్మానై - స్వామిని, ఇనిన్ - ఇఁకను, ఎన్ఱు - ఎప్పట (పోయి), నిన్ఱై పెయ్‌వన్ - పొందెదను.

తా॥ వాపాపమునకై పంపాపమను విరజానది చుట్టియుండి పోడుగొప్పయిన నిత్యసూరి నివాసమును, త్రివిక్రమావతారము మొదలగనేకావతారములతో నీవు సకలచేతనుల వశంగ్రహించిన సమయమును తప్పక చేసినట్టుగా నిన్ను జొందుట కుపాయమేమున్నదని. ౯

నిన్ఱై పెయ్‌కాలమ్ నమన్‌తమర్ పాశమ్‌విట్టాల్*
అన్ఱై ప్పూణ్బణ్ణు మవ్వల్లలెల్లా మగల*
కన్ఱై ప్పుల్ ఞానత్తాల్ కణ్ణినై క్కండుకొణ్డు*
నిన్ఱై పెఱ్ఱినై ఞ్జెమ్బొఱ్ఱదు నీడుయిరే. ౧౦

ఆ॥ నమన్‌తమర్ - యమదూతులు, నిన్ఱై పెయ్‌కాలమ్ - సమీపించినసమయమందు, పాశమ్ - పాశాయుధమును, విట్టాల్ - విశితవేసివెయిడల, అన్ఱై ప్పూణ్బణ్ణుమ్ - (అప్పుడువచ్చిడి) మహోదుఃఖమువలెనున్న, అవ్వల్లలెల్లామ్ - అధిగతద్వితీయజన్యంబైనదుఃఖమంతయు, అగల - పోవుటలు, పుల్ - ఆశోచవిధమునైన, కన్ఱై - వేదములచే, ఞానమ్ - తెలిసికొనదగిన ఎమ్ - నాయొక్క, కణ్ణినై - శ్రీకృష్ణుని, కండుకొండు - సేవించి, నిన్ఱై పెఱ్ఱినై ఞ్జెమ్బొఱ్ఱదు - స్థైర్యమును పొందినది. ఉయిర్ - ఆత్మయు, నీడు - నిత్యత్వమును, పెఱ్ఱదు - పొందినది.

తా॥ ఇట్లుభగవద్వైముఖసహిత ప్రకృత్యాద్యశేషదుఃఖంచెందుచుండగా, అప్పుడువశ్యోశ్యరుఁడు వచ్చి వాఁకి వేసపొయిందనెమె. ఆప్రకృత్యాద్యశేషదుఃఖమునివిడి సేవించి, ఓస్వామీ! నిన్ను నేనిప్పుడు సేవించినతరువాత, మురణశాలమందు యమభటులచేఁబడి కాధవలెవఁకిగూర్మైన నీవిగుణములనువిడిచి చేయుచు వాపాపమున్న నొకతీరున బతికితిమని. ౧౦

‡‡ ఉయిర్‌గళెల్లా వులగుముడై యవనై *
కుయిల్‌కోళ్ శోలై త్తెన్నరుగూర్ చ్చడగోపన్ *
శెయిరిల్ శొల్లిన్ తమాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఉయిరిన్మేలాక్కై యూనిడై యొళ్ళివిక్కుమే. ౧౧

అ॥ ఎల్లామ్ - సమస్తములైన, ఉళ్ళగు - లోకములనున్న, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులనున్న, ఉడైయవనై - కలవాడైనట్టియట్టి నన్ను, కుయిల్‌కోళ్ - కోకిలులుగల, శోలై - తోపులుగల, తెన్ - నుదర్శమైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరువళగరికిస్వామియైన నమ్మళ్వార్లు (సాయించిన), శెయిరిల్ - దోషము లేని, ఇన్శొ - రాగముతోగూడిన, శొల్‌మాలై - శబ్దసన్దర్భమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోనీతిరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములున్ను, ఉయిరిన్మేల్ - ఆత్మమీదనున్న, ఊనిడై - మాంసమయమైన, ఆక్కై - శరీరమును, ఒళ్ళివిక్కుమ్ - నశింపఁజేయును.

శా॥ సమస్తచేతనాచేతనాధీశుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసన్ధించువారు సంసారమునుండి సుఖముగానుందురని ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఐయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక :—తిరువాయ్‌మొళిలో, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న తిరువేఙ్కడముడైయానుయొక్క తిరువడికళ్యయందుఁ గైంకర్యము జేయనలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ ఒళ్ళివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్ నిన్ని *
వళువిలావడిమై శెయ్య వేణ్డుమ్ నామ్ *
తెళ్ళియీకురలరువి త్తిరువేఙ్కడత్తు *
ఎళ్ళిల్‌కోళ్ శోది యెన్దై తన్దై తన్దైక్కే. ౧.

అ॥ తెళ్ళియీకురల్ - గంభీరముగాశబ్దించుచున్న, అరువి - కొండచరియలుగల, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), ఎళ్ళిల్‌కోళ్ - సౌన్దర్యముగల, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, ఎన్దైతన్దైతన్దైక్కు - నాతండ్రితాతముత్తాతలకిన్ని కారణభూతుఁడైన శ్రీనివానునికి, నామ్ - మనము, ఒళ్ళివిల్ - ఎడతెగని, కాలమెల్లామ్ - కాలమంతయు, ఉడనాయ్ - సర్వదేశములయందును, మన్ని - అమరియుండి, వళువిలా - ఒక్కకైఙ్కర్యమున్ను విడువక, అడిమైశెయ్యవేణుమ్ - కైఙ్కర్యముజేయవలెను.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మనము చుట్టమునుండచరియలు పాయచున్న వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న నుదర్శవిగ్రహుఁడైన శ్రీనివానునికి సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును శేషభూతకైఙ్కర్యములను జేయవలయునని.

సర్వావయవసౌందర్యసంపదా సర్వచేతసామ్,
సదా సమ్మోహనాయాస్తు వేంకటేశాయ మంగళమ్.

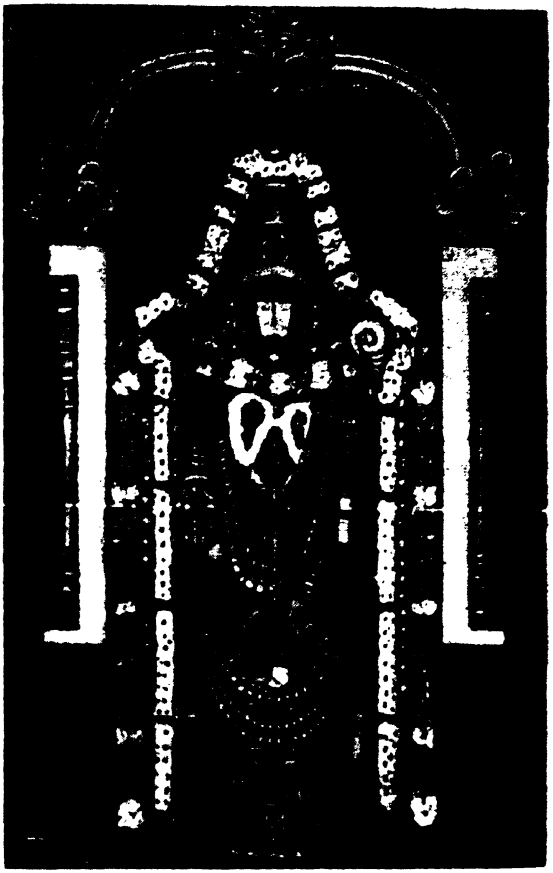

అలివేలుమంగమ్మ నీవేమదంగాదిలోనే
వినువీధిపరువాలనాతల్లి కదిసే.
శ్రుతులను విడిపై బ్రహ్మాడి శ్రీవాసే
ఎవరు మము పరస్మిన్ నీముఖి భక్తురాపా.

ఎన్దై తన్దై తన్దై తన్దై క్కుమ్
మున్నై *వానవర్ వానవర్‌కోనోడుమ్*
శిన్దుపూమగిళుమ్ తిరువేఙ్కడత్తు*
అన్దమిల్ పుగళ్ క్కాళ్‌లణ్ణలే. ౨.

అ॥ ఎన్దై - నాకుమాతండ్రికిని, తన్దై - నాతాతకును, తన్దై - నాముత్తాతకును, తన్దై - వానితండ్రికిని, తక్కుమ్ - వానితండ్రికిని, మున్నై - కారణభూతుండైన శ్రీయఃపతి, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వానవర్‌కోనోడుమ్ - నిత్యసూరులకధిపతియైన విష్వక్సేనులలోఁగూడ, శిన్ద - సమర్పించిన, పూ - పుష్పములు, మగిళుమ్ - పరిమళించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళ్ - గుణములఁగలవాడును, కార్ - మేఘమువంటి, ఎళిల్ - వర్ణముగలవాడుసైన, అణ్ణల్ - స్వామి.

తా॥ నిత్యసూరులందరున్నుగూడ పరమపదమునుండిచ్చి వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసి యున్న శ్రీనివాసుతో కైఙ్కర్యముచేయుచున్నారుగాన, సకలజగత్కారణుండైన యావేఙ్కటాచలపతియే మనకుపరమప్రాప్యుడని. ౨

అణ్ణలాయ నణిగొళ్ శెన్దామరై
క్కణ్ణన్ *శెఙ్గనివాయ్ క్కరుమాణిక్కమ్*
తెణ్ణిలై చ్చునై నీర్ తిరువేఙ్కడత్తు*
ఎణ్ణిల్ తొల్ పుగళ్ వానవరీశనే. ౩

అ॥ అణ్ణల్ - స్వామియు, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడును, అణిగొళ్ - సౌన్దర్యములుగల, శెన్దామరైక్కణ్ణన్ - ఎఱ్ఱతామరవంటి నేత్రములుగలవాడును, శెమ్‌కని - ఎఱ్ఱని వర్ణమువలెనున్న, వాయ్ - అధరములుగలవాడును, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తి గలవాడునుసైన శ్రీయఃపతి, తెళ్ - నిర్మలమై, నిలై - పూర్ణమైయున్న, కుళైనీర్ - చలియల నీళ్ళుగల, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు (వేంచేసియుండుటచే), ఎణ్ణిల్ - లెక్కలేనియ, తొల్ - అనాదియైన, పుగళ్ - కల్యాణగుణంబుగలవాడై, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఈశన్ - స్వామియైయున్నాడు

తా॥ సర్వేశ్వరుడు, తనస్వామిత్వమును దెలుపెడి దివ్యావయవ సౌన్దర్యములవాడై, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండి పూర్ణులైననిత్యసూరులకుఁ గూడదనకై కైఙ్కర్యము నిచ్చు నప్పుడు దరిద్రులమైన మనకేమిటి యొకయాశ్చర్యమగాదని ౩

ఈశన్ వానవర్ క్కెన్నెన్ఱాల్ *అదు
తేశమో తిరువేఙ్కడత్తానుక్కు*
నీశనే నిన్‌ని యొన్ఱుమిలేన్ *ఎన్‌గో
ళామ్‌వై త్త పరిశుణర్ చ్చోది క్కే.

అ॥ వానవర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, ఈశన్ - స్వామి, ఎన్ఱ - అనిచెప్పెదము,, ఎన్దాల్ - అట్లుచెప్పినయెడల, సీళ్ నేర్ - ఈర్ష్యాదూయమొదలగు దుర్గుణములు గలవాడును, నిన్రై ఒన్ఱుమిలాద - భూతదయమొదలగు సద్గుణములులేనివాడనుకాని, ఎన్ఱన్ - నాయందు, పాశమ్ - సబ్బమును (ప్రీతిని), వైత్తు ఉంచిన, చరణ్మలర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, కోదిక్కు - లేతోమయమైన విగ్రహముగల, తిరువేజ్కడత్తానుక్కు - వేజ్కటాచలపతికి, అదు - నిత్యసూరులకు స్వామియమట, తేశమో - మహిమనా ?

తా॥ సురసీనుడనైన నన్నుస్వీకరించిన వేజ్కటాద్రిపతికి మహాత్ములైన నిత్యసూరులనుస్వీకరించినాడనుట యొక మహిమకాదని.

శోదియాగి యెల్లావులగుం తోత్తుమ్*
ఆదిమూర్ త్తియెన్రా లళవాగుమో*
వేదియర్ ముత్తువేద త్తముద త్తై*
తీదిల్ శీర్ త్తిరువేజ్కడత్తా నైయే. ౪

అ॥ వేదియర్ - వైదికులధ్యయనము చేయుచున్న, ముత్తు - సమస్తములైన, వేదగ్ర - వేదములయందుఁ బ్రతిపాదింపబడిన, అముదత్తై - భోగ్యవస్తుతుల్యుడును, తీదిల్ - దోషములేని వాడునైన, తిరువేజ్కడత్తానై - వేజ్కటాచలపతిని, శోదియాగి - లేతోమయవిగ్రహుడై, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములచే, తొత్తుమ్ - ఆశ్రయింపదగినవాడై, ఆదిమూర్ త్తి - వారణాసుచుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్రాల్ - అనిచెప్పినయెడల, అళవాగుమో - అతిశయమగునా ?

తా॥ సకలవేదప్రతిపాద్యుడై, సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీనివాసుని, సకలజగత్కారణుడు, సర్వనిర్వాహకుడు, అనిచెప్పుట యతనికొక గొప్పతనముకాదని. ౫

వేజ్కడజ్ఞళ్ మెయ్మ్మేల్వైనై ముత్తిరుమ్*
తాజ్కిళ్ తజ్కట్కు నల్లనవే శెయ్వార్*
వేజ్కడత్తుళ్ వాళ్ వార్‌క్కు నమవెన్న
లాజ్కడమై*అదుశుమన్దార్ గట్కే, ౬

అ॥ వేజ్కదత్తుళ్ వాళ్ వార్‌క్కు - వేజ్కటాద్రియందు వేంచేయియున్న (శ్రీయఃపతికి, (ఆశ్రితరక్షకుడును), నమః - (మిథ్యోపకరణమైన) నాకును శేషభూతుడనుగాన ఆశేషదోషరహితమైన) నమః అశేషశబ్దమును, ఎన్నలామ్ - చెప్పుటయెడి, అదు - అ, ఇవ్వైవ్యాపారము, శుమన్దార్ కట్కు - మోసినవానికి, కడజ్ఞళ్ - (ముందున్న) పాపములు, వేమ్ - నశించును; మేల్ వినై - రాబోయెడిపాపములు, ముత్తిరుమ్ - సమస్తమున్ను, వేమ్ - అంటవు; మొయ్ - ఇదియధార్థము. తొజ్కిళ్ - ఇట్లుచెప్పినవారు, తజ్కట్కు - తమకు, నల్లవే శెయ్వార్ - మంచినే చేసికొనుదురు.

తా॥ వేజ్కటాచలవాసియైన శ్రీయఃపతికి నేను దాసుడనుగాని స్వతన్త్రుడనుగాను; అనుమాటను నోటఅనిచెప్పినవారికి సమస్తపాపములును నశించును వారు తొత్తుకోరిన భగవత్కైంకర్యమునున్ను లభించుదురని.

తుమ్దుమూవులర్ నీర్ తుడర్ తూబమ్గొణ్డు*
అమర్ న్దువానవర్ వానవర్‌కోనోడుమ్*
నమన్దెళిమ్ తిరువేఙ్గడమ్ నగట్టుక్*
శమగ్‌కోళ్ వీడుతరుమ్ తడఙ్కుణ్డమే. ౭.

అ॥ తూ - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములనున్న, నీర్ - జలమునున్న, తుడర్ - దీప మునున్న, తూబమ్ - ధూపమునున్న, తుమ్దుగొణ్డు - ధరించుకొనివచ్చి, అమర్ న్దు - ఆమరి కలోనుండి, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వానవర్‌కోనోడుమ్ - విష్వక్సేనులతోగూడ, నమన్ద - నమస్కరించి, ఎళిమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, తిరువేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాద్రియనెడి, తడమ్ - విశాల మైన, కుణ్డమ్ - పర్వతము, నగట్టుక్ - మనకు, శమగ్‌కోళ్ - (భగవంతునితో) సామ్యముగల, వీడు - మోక్షమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిత్యసూరులుగూడ పుష్పధూపదీపాద్యుపకరణములను సంపాదించుకొనివచ్చి భక్తి తోపర్వింపబడుచున్న వేఙ్కటాద్రియే మనకన్నివిధములైన కైఙ్కర్యముల నిచ్చునని. ౭.

కుణ్డు మేన్ది కుళిర్న్దై కా త్తవ*
అణ్డుళాల మళిన్ద పిరా*పర
నెణ్డుళోర్ తిరువేఙ్గడమామలై*
ఒణ్డుమేలోర్ సమ్మినై యొణ్ణుమే. ౮.

అ॥ కుణ్డు - గోపర్వతపర్వతమున, మేన్ది - ఎత్తిధరించి, కుళిర్ - చల్లని, మళై - వర్ష ములోనుండి, కా త్తవ - (గోవులను) రక్షించినవాడును, అణ్డు - మహాబలిచేపహరింపబడినభూమి, ళాలమ్ - భూమిని, ఈర్న్ద - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుండునైన, పరమ్ - సర్వోత్కృష్టుడు, నెణ్డు - పోయి, ఓర్ - చేరియున్న, తిరువేఙ్గడమ్ - తిరువేఙ్గడమనెడి, మామలైయొణ్డుమే - గొప్పపర్వతమొటిసే, ఓర్ - ఆశ్రయించినయెడల, నమ్మినై - మనపాపము, ఓయుమ్ - వశించును.

తా॥ ఇన్ద్రుడు గోవలమీద గోవర్షంచి కార్మర్షమును గురుపింపగా వప్పుడు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గోవలరక్షించినవాడును, మహాబలిచేపబడిన భూమిని తనపశమగుచుకొనివాడునైన క్రియాపరి నిత్యవాసముచేయుచున్న వేఙ్కటాద్రిని యాశ్రయించినయెడల మనపాపములు తొలంగునని.

ఓయుమూప్పిణి ఆప్పి*ణి
వీయుమూటు శెయ్వో తిరువేఙ్గడ
శ్తాయ*నాణ్మలరా మడిశ్తామ్*
వాయుళుమ్ మనత్తుళుమ్ వై ప్వార్‌క్కే. ౯.

అ॥ ఓణి - (అరిశుల)వ్యాధులు, వీయుమూటు - నశించునటుల, శెయ్వాళ్ - చేయు చున్న, తిరువేఙ్గడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందుచెంచేరియున్న, ఆయన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కాళ్మ

లరామ్ - నూతనవుష్పమువలెవున్న, అడిక్రైమరై - శ్రీపాదపద్మములను, వాయుళ్గుమ్ - వాక్కులోను, మనత్తుళ్గుమ్ - మనస్సులోను, పైప్పార్‌గట్టుం - ఉంచుకొనువారికి, మూప్పు-వార్ధక్యము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, (ఇవియన్నియు), ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఆళ్వారుల దుఃఖములను పోగొట్టుటకై వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల మన సాంసారికదుఃఖములన్నియు నశించునని. ౯.

పైత్తనాళ్వరై యెల్లై కుఱుగిచ్చెన్ఱు
ఎయ్‌త్తిళై వ్వదన్మున్న మడైమినోఁ*
పైత్తపామ్బణైయార్ తిరువేఙ్కడమ్*
మెయ్‌త్తళోలై మెయ్‌పుణ్డన్మ్వోరే, ౧౦.

ఆ॥ పైత్త - సర్వేశ్వరుడర్పించియుంచిన, నాళ్ - ఆయుస్సుయొక్క, పరై - మొత్తమైన, ఎల్లై - అవధి, కుఱుగి - సమీపించి, ఎయ్‌త్తు - శరీరముశిథిలమై, ఇరైప్పదమున్న మ్ - మనస్సునొచ్చిపోవుటకుమునుపే, పైత్త - వికసించియున్న, (ఘనములుగల) పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాన్ - పడక గాగలశయుఁడగు నిత్యవాసమజేసెడి, తిరువేఙ్కడమ్ - వేఙ్కటాద్రియొక్క, మెయ్‌త్త - నిండియున్న, శోలై - తోపులనున్న, మెయ్ - సుందరమైన, పూ - పుష్పములనున్నగల, తాళ్వరై - క్రిందిప్రదేశమునే, శెన్ఱు - పోయి, ఆడైమినో - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఓచేతనులారా ! మీరు దృఢగాత్రులైయున్నపళఁడివెళ్ళి. శేషశాయి వేంచేసియున్న సుందరమైన వేఙ్కటాద్రిని యాశ్రయించుఁడని. ౧౦

తాళ్ పరప్పి మణ్ణావియ వీళ్దనై *
నీళ్ పొళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్ *
కేళ్విలాయిరత్తి ప్పత్తుమ్వల్లవర్ *
వాళ్వర్ వాళ్వైయ్‌ది ఞాలమ్మ్వగ్ళువే. ౧౧.

ఆ॥ తాళ్ - శ్రీపాదములను, పరప్పి - విస్తరింపజేసి, మణ్ - భూమిని, వావియ - కొలిచిన, ఈశనై - సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, నీళ్ - పొడవైన, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాయించిన, కేళ్విల్ - ఒప్పలేని, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అధ్యయనంచువారు, వాళ్వు - కైంకర్యసంపత్తును, ఎయ్‌ది - పొంది, ఞాలమ్ - లోకమంతయు, పుగళ్ - ప్రోత్రముచేయునట్లు, వాళ్వర్ - నుళుబుదురు.

తా॥త్రివిక్రమావతారంబెత్తిన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుపాయించిన నిరుపమానం బైన యీపదిపాశురముల నధ్యయనంచువారు లోకోత్తరమైన భగవత్కైంకర్యమునుబొందుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేపియున్న సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైంకర్యములను జేయవలయునని పరఁచి, వఙ్కనై దూర్వ్యాప్యత్వాదిప్రభవస్తువులఁజూచి వాఁడు తనచాపల్యముచే వస్తువంటినియొక్కప్పుడే యాశ్రయింపనట్లు యత్యద్భుతంబులైనవానియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యాశ్చర్యపడి యేమియుంజోచక స్తబ్ధులై దివ్యమంగళ కల్యాణగుణ విభూత్యాదుల నొకప్పుడే యనుభవించుచున్నారు.

‡‡ పుగళ్ నల్లోరువనెన్నో పొరువిల్ శీర్ వ్పూమియెన్నోఁ*
తిగళ్ తిణ్ పరవై యెన్నో తీయెన్నో వాయువెన్నోఁ*
నిగళ్ మాశాళ మెన్నో నీళ్ శుడరిరణ్డుమెన్నోఁ*
ఇగళ్ వ్దిలవ్వనై స్తుమెన్నో కణనై కూవుమా జ్ఞే. ౧.

ఆ॥ కణనై - శ్రీకృష్ణుని, కూవుమా ఱు - చెప్పెడివిధము, (చెప్పనవచ్చును) పుగళ్ ముఁ. స్తోత్రముజేయదగిన, వల్ - ఆవన్నగుణములుగల, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడు, ఎన్నో - అనికొన్నె దవా? పొరువిల్ - ఒప్పలేని, శీర్ - శుభగుణముగల, పూమియెన్నో - భూమియనియెదవా? తిగళ్ ముఁ - నిర్మలమై, తిణ్ - చల్లనైన, పరవైయెన్నో - జలమనియెదవా? తీయెన్నో - అగ్నియనియెదవా? వాయువెన్నో - వాయువనియెదవా? నిగళ్ ముఁ - (పృథివ్యాదులుసహించినవప్పుడుగూడ శాను) వర్తించుచున్న, ఆకాశమెన్నో - ఆకాశమనియెదవా? నీళ్ శుడర్ - మిక్కిలితేజస్సుగల, ఇరణ్డుమెన్నో - చన్ద్రసూర్యులనియెదవా? ఇగళ్ వ్దిల్ - ఒకటియుతక్కక, ఇవ్వనైత్తుమెన్నో - ఇవియన్ని యునియెదవా?— పృథివీబీజాదులను సర్వేశ్వరుఁడుశాశ్వతనిమిత్తోపాదాన సహకారికారణములుగానుండి పృజించియు, వానికి స్తర్యామియైయుండి పోషించియు, తరువాత సంహరించి తఁలోనుంచుకొనియు, తనయిష్టానుసారముగ వానిని తినకు వినియోగపఱచుకొనియు, ఇట్లువానియొక్క సృష్టిస్థితిసంహారాదులకు శాశ్వతకారణభూతుండగుటచేత. ఆవస్తువులన్నియు వివిధవిధిని యొక్కతత్త్వమైనవను వేరుగానుండుట కయోగ్యములగుటచేతనున్ను, ఆవస్తువులన్నియు సర్వేశ్వరునికి శరీరంబులుగానుండును, గనుక, లోకమంతయుశరీరావయవంబులైన మనుష్య పశుపక్ష్యాదైత్రమైత్ర గోవ్యాప్తాది శబ్దములు ఆశరీరములను నిర్వహించుచు వానిలోపలనున్న యాత్మను బోధించుట యముఖ్యవృత్తిసిద్ధమైయుండుటవల్ల పృథివ్యాదిసమస్తశబ్దములును ఆయావస్తువుల శరీరముగాగల సర్వేశ్వరుని శేషాపకంబులగుచున్నవని పృథివ్యాదిశబ్దములచే సర్వేశ్వరుని యనుసంధించుచున్నారు.

శా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పృథివీబీజశేషోపాయ్యాశాశ్వ చన్ద్రసూర్యప్రభుఁడైయున్నవాఁడు. పరమాపన్నుఁడైనవానిని యీశబ్దములలో నే శబ్దముతో పిలిచెదనని. ౧.

కూవుమాఱెయమాట్టా కుఱ్ఱి ఇరైనై స్తుమెన్నోఁ*
మేవుశీర్ మారియెన్నో విణ్ణుళారై ఱియెన్నోఁ*

నావియల్‌కలై నగల్నెన్నో ఞానన్నల్లావియెన్నో*
పావుశీర్‌ కృణనెమ్మాల్‌ పజ్జయక్కణనై యే. ౭.

అ॥ కువ్వజ్జళ్ళనైత్తుమ్‌ - సమస్తపులాచలస్వామిపుడు, ఎన్నో - అనిచెప్పెదనా? మేవు - ఎల్లరునాశబడదగిన, శీర్‌ - సౌశీల్యగుణములుగల, మారియెన్నో - మేఘమనియెదనా? వళ్ళు - ప్రకాశించుచున్న, తారగైగళ్నో - నక్షత్రములనియెదనా? నా - నాలికచే, ఇయల్‌ - చెప్పదగిన, కలైగళెన్నో - విద్యలనియెదనా? ఞానమ్‌ - జ్ఞానమనకు, నల్‌ - విలక్షణమైన, ఆవియెన్నో - శరీరమైనదనియెదనా? పా - ప్రసిద్ధమైన, శీర్‌ - కల్యాణగుణంబులుగలవాడై, కణ్ణన్‌ - పరమపురుషుడై, ఎమ్మాల్‌ - మాస్వామియైన, పజ్జయక్కణనై - కమలాక్షుని, కూవుమాఱు - పిలిచెడిమిని, ఆటియామ్‌పోల్‌ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ ప్రసిద్ధంబులైన జ్ఞానానన్దాది కల్యాణగుణంబులుగల మాస్వామియైన కమలాక్షుడు నెనుకచెప్పిన పృథివ్యాదుల పరిణామరూపంబులైన సర్వలోకమేఘనక్షత్ర విగ్రహోద్భములకు కర్తృవాతుండైయున్నాడని. ౭.

పజ్జయక్కణనెన్నో పవళచ్చెవ్వాయనెన్నో*
అజ్జిరడియనెన్నో అఞ్ఞవణ్ణనెన్నో*
శెజ్జుదిర్ముడియనెన్నో తిరుమఱుమార్వనెన్నో*
శ్శజ్జుశక్కరత్తనెన్నో శాదిమాణిక్కత్తైయే. 3.

అ॥ శాది - మంచిజాతియైన, మాణిక్కత్తై - మాణిక్యమువంటికాన్తిగల దివ్యస్త్రీగణములు, శ్రీయఃపతిని, పజ్జయక్కణనెన్నో - కమలాక్షుడనియెదనా? పవళమ్‌ - పగడమువలె, శెమ్‌ - ఎఱ్ఱనైన, వాయనెన్నో - అధరములుగలవాడనియెదనా? ఆమ్‌ - సున్దరమైన, కదిర్‌ - కాన్తిగల, ఆడియనెన్నో - శ్రీపాదములుగలవాడనియెదనా? అఞ్ఞవణ్ణనెన్నో - కాటుకవలె నీలవర్ణములుగల వాడనియెదనా? శెమ్‌ - ఎఱ్ఱనైన, కదిర్‌ - కిరణములుగల, ముడియనెన్నో - కీరీటములుగల వాడనియెదనా? తిరు - శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని, మఱు - శ్రీవత్సమనెడి చిహ్నమునున్నగల, మార్వనెన్నో - వక్షస్థలములుగలవాడనియెదనా? శజ్జుశక్కరత్తనెన్నో - శఙ్ఖచక్రములుగలవాడనియెదనా?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన తిరుమేనులగల శ్రీయఃపతి, దివ్యావయవములతోనున్న, దివ్యాభరణములతోనున్న, దివ్యాయుధములతోనున్న, దివ్య విగ్రహముతోనున్న, మహాపదమందు వేంకటేశుడున్నాడు. వానిని నీ వేతిరునామముతోపిలిచెదవని. 3.

శాదిమాణిక్కమెన్నో శవిళ్శాయ్‌ముత్తమెన్నో*
శాదినల్వయిరమెన్నో తనివిల్‌శీర్విళక్కమెన్నో*
ఆదియఞ్జోదియెన్నో ఆదియమ్పురుడనెన్నో*
ఆదుమిల్‌ కాలత్తినై యచ్చుదనమలనై యే. ౯.

ఆ॥ ఆదుమిల్ - ఏసహాయములేని, కాలత్తు - ప్రళయకాలమందు, ఎన్దై - నాకుసహాయమై స్వామియైయున్న వాడును, అచ్చుదక్ - ఆశ్రితులనువిడువనివాడును, అమలన్ - బదులుప్రయోజనమునుపేక్షింపని) పరిశుద్ధుడుసైనశ్రీయఃపతిని, ఆదిమూణిక్కు మెన్గో - శ్రేష్ఠమైనమాణిక్యమనియెదనా? తివిళ్‌ - కాన్తిగల, పొక్ - బంగారమనియెదనా? శదిళ్‌ళ్ - లావణ్యముగల, ముత్తమెన్గో - ముత్యమనియెదనా? ఆది - ఆకృతిమందుబుట్టి శ్రేష్ఠమైన, నల్ - విలక్షణమైన, వయిరమెన్గో - వజ్రమనియెదనా? తివిళ్ - వినాశములేని, శీర్ - ప్రకాశముగల, విళక్కు మెన్గో - దీపమనియెదనా? అది - ప్రార్థనముంచియున్న, అన్ - సున్దరమైన, కోవి - శ్రీవైష్ణవమయిన్ఫగహముగల వాడనియనా? అది - కారణభూతుడై, అమ్ - ఆసన్నములుగల, వుయిర - మగమవుయుఘ డనియెదనా?

శా॥ ఆశ్రితరక్షకుడైన శ్రీయఃపతియే తేజోరూపంబులై పంచభూతంబులకు నూత్నస్వరూపమునొనర్చినవాడు. అప్రాకృత శుద్ధసత్వమయ పీగ్రహములుగల పరమపురుషుడనియొక్కడు. యీ స్వరూపములలో నే నేస్వరూపము నమసంధించెదనని. ౪

అచ్చుదనమలనెన్గో అడియనర్వినై కెడుక్కుమ్*
సచ్చుమామరుందు మెన్గో నలలిడలముదమెన్గో*
ఉచ్చువై క్కట్టియెన్గో అఱుశువై యడిశిలెన్గో*
నెయ్‌చ్చువై తేఅలెన్గో కనియెన్గో పాలెన్నేనో. ౫.

ఆ॥ అచ్చుదక్ - ఆచ్యుతుడనియెదనా? అమలనెన్గో - శుద్ధస్వభావుండనియెదనా? అడియుఱై - భక్తులయొక్క, వినై - దుఃఖములను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టుదిగదియు, నచ్చు - ఆపదలనివియు నైన, మా - శ్లాఘ్యమైన, మరున్ద మెన్గో - మందనియెదనా? వలుమ్ - భోగ్యమైన, కడల్ - సముద్రమందుండులట్టిన, అముద మెన్గో - అమృతమనియెదనా? అచ్చువై - ఆట్టిభోగ్యవస్తుగల, కట్టియెన్గో - పటిక బెల్లమనియెదనా? అఱుశువై - *షడ్రసములుగల, అడిశిలెన్గో - ప్రపానమనియెదనా? శువై - రుచిగల, నెయ్ - నెయ్యియనియెదనా? శువై - రుచిగల, తేఅలెన్గో - తేనెయనియెదనా? కనియెన్గో - భక్ష్యమైనఫలమనియెదనా? పాలెన్నేనో - పాలనియెదనా.

శా॥ ఆశ్రితదుఃఖహారుడై, అమృతము, తేనె, నెయ్యి, పాలు, శర్కర, షడ్రసోపేతమైన ప్రపానము మొదలగు రుచిగలపదార్థస్వరూపుడైన శ్రీయఃపతిని నే సేతియవాక్యములతో మొదట పిలిచెదని. ౫

పాలెన్గో నానెన్గో వేదప్పయ నెన్గో*శమయనీది
నూలెన్గో నుడఙ్గు కోవ్వియై యెన్గో*ఇవర్ పోల్ నల్ల
మేలెన్గో పిన్నై యిల్ మిక్క పయనెన్గో*కణ్ణనెన్గో
మాలెన్గో మాయనెన్గో వానవరాదియైయే. ౬.

---

*తీపు, పులుపు, ఉప్పు, వగరు, కారము, చేదు, ఇవి షడ్రసములు.

అ॥ వానవర్ - బ్రహ్మాదులకు, ఆదియై - కారణభూతుఁడైన క్రియాపతిని, పాలెన్నో-పాల నియెదనా? వాన్దనవేదమ్ - వాలుగువేదములనెడి, పయనెన్నో-ప్రయోజన (సార) మనియెదనా? శమయమ్ - సిద్ధాన్తపూపకమైన, నీది - వ్యాయమును ప్రతిపాదించెడి, నూలెన్నో - శాస్త్రమనియెదనా? నుడఁగు - మోహింపఁజేసెడి, కేళ్వి - శ్రవణముగల, ఇశైయెన్నో - గీతమనియెదనా? ఇవర్ ముళ్ - ఇటియున్నటికంటె, నల్ల - విలక్షణమై, మేలెన్నో - మేలైన భోగ్యవస్తువని యెదనా? వినైయిల్ - సాగనమకంటె, మిక్క - అధికమైన, పయనెన్నో-ఫలమనియెదనా? కణ్ణనెన్నో - నులభుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడనియెదనా? మాలెన్నో - (ఆశ్రితులయంసు) వ్యామోహము గలవాఁడనియెదనా? మాయనెన్నో - ఆశ్చర్యభూతుఁడనియెదనా?

తా॥ బ్రహ్మాది సకల జీవకోటులకున్ను నిర్వాహకుఁడైన క్రియాపతిని, సకలవేదశాస్త్రప్రతి పాద్యుఁడనియెదనా? శ్రవణానందకరంబైన గానమనియెదనా? ఇంతింతకంటె మేలైన రసవస్తువ నుచనియెదనా? సకలపుణ్యఫలమనియెదనా? ఆశ్రితవశ్యుఁడనియెదనా? నే నేతిరువామమును జెప్పియనుసన్ధించెదనని. ౬

వానవరాదియెన్నో వానవర్ తెయ్వమెన్నో*
వానవర్ భోగమెన్నో వానవర్ ముళ్ ముమెన్నో*
ఊనమిల్ శెల్వమెన్నో ఊనమిల్ శువర్క్కమెన్నో*
ఊనమిల్ మోక్కమెన్నో ఒళిమణివణ్ణనై యే. ౭.

అ॥ ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - వర్ణముగలనట్టివాఁడని, వాన వరాదియెన్నో - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడనియెదనా? వానవర్ తెయ్వమెన్నో - నిత్యసూరులకాధిపత్యంచెడి దేవతయనియెదనా? వానవర్ భోగమెన్నో-నిత్యసూరులనుభవించెడి భోగ్యవస్తువనియెదనా? వానవర్ ముళ్ ముమెన్నో - నిత్యసూరులకులెక్కింపశక్యమనియెదనా? ఊనమిల్ - వాళము లేని, శెల్వమెన్నో - వైశ్వర్యమనియెదనా? ఊనమిల్ - వాళములేని, శువర్క్కమెన్నో - స్వర్గ మనియెదనా? ఊనమిల్ - సజ్జోచములేని, మోక్కమెన్నో - మోక్షమనియెదనా?

తా॥ నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడై, వారికిదేవతయై, భోగ్యపదార్థమై, సకలవిధబన్ధువై, వైశ్వర్యస్వర్గమోక్షాది సకలపురుషార్థప్రదుఁడై, ఇన్ద్రాదిసేవ్యుఁడైన క్రియాపతిని నే నేగుణముసు జెప్పి మొదటవర్ణించెదనని. ౭

ఒళిమణివణ్ణనెన్నో ఒరువనెనై తన్ని*
నళిర్మదిచ్చుడై యనెన్నో నాన్ముగక్కడవుళెన్నో*
అళిమగిళ్న్దులగమెల్లామ్ పడైత్తవె యే తన్ని*
కళిమలర్ త్తుళవనెమ్మాన్ కణ్ణనై మాయనై యే. ౮.

అ॥ అళి - జగద్రక్షణమందు, మగిళ్న్ద - సన్తోషముగలవాఁడును, ఉలగమెల్లామ్-లోక ములన్నిటిని, పడైత్తు - సృజించి, ఆవె - ఆలోకములు, ఏ తన్నిన - స్తోత్రిము లేయుటట్లు చేంచి యున్న వాఁడును, కళి - తేనెనున్న, మలర్ - పుష్పమునున్నగల, తుళవ తులసీమాలిక

గలవాడును, ఎమ్మాళ్ - నాస్వామియు, మాయనై - ఆద్భుతచేష్టితములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, మణి - రత్నమువలె, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, వణ్ణనెన్గో - తియమేనుగలవాడనియె దవా? ఒరువనెన్ఱు - జగత్కారణుడని, ఏత్తనిన్ఱ - (ఆవిశేకులు) స్తోత్రముచేయబట్టున్న వాడును, శీర్ - చల్లనైన, మది - చన్ద్రునిని, శడైయాన్ - జటమునుగలవాడునైనయీశ్వరుడు ఎన్గో - అనియెదవా? నాన్ముగక్కడవుళెన్గో బ్రహ్మదేవుడనియెదవా?

తా॥ జగత్సృష్టిస్థితిలయాదులయందాసక్తుడై బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ సధారణిగా గలవాడై వ్రియఃపతిని నే నేమనివర్ణించెదనని.

కణ్ణనై మాయనైన్ఱ కడల్కడైన్ద ముదఱ్ఱుణ్డ*
అణ్ణలై యచ్చుదనై యనన్దనై యనన్దన్‌తన్మేల్*
నణ్ణినన్ఱు వైగినానై ఞాలముణ్డుమిళ్న్ద మాలై*
ఎణ్ణుమాఱుమీయమాట్టేన్ యానైయుమ్ యవరున్దానే. ౯.

అ॥ కణ్ణనై - కృష్ణుడైనట్టిని, మాయనైన్ఱ - అద్భుతగుణంబులుగల వాడును, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికి - అమృతమును, ముదల్ - శ్రేష్ఠమైన, ఉణ్ణ - త్రాగియిచ్చిన, అణ్ణలై - స్వామియు- అచ్చుదనై - ఆశ్రితులను విడువనివాడును, ఆపన్దనై - ఆపదిచ్చున్నవైభవముగలవాడును, అనన్దన్‌తన్ మేల్ - ఆదిశేషునిమీఁది, నణ్ణి - ఆనుకొని తోనుండి, నన్ఱు - చక్కగా, ఉవైగినానై - పవ్యళించినవాడును, ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణు - ఆరగించి ఉమిళ్న్ద - బయటపఱచినవాడును, మాలై - వ్రియఃపతిని, ఎణ్ణుమాఱు - ఆనుసన్ధించుచుండును, ఆతి - మాట్టేన్ - ఎఱుఁగను. యానైయుమ్ - సమస్తచేతనములనున్న, యవరుమ్ - సమస్తచేతనులనున్న, తాన్ - తనకుశరీరముగాగలవాడు (అనిమాత్రమెఱుఁగుదును).

తా॥ జగత్సృష్టిసంహారకారకుడును, భక్తులయభీష్టమునిచ్చువాడును, సకలచేతనాచేతనములకన్తరాత్మయునైన శేషియైనియెల్లమనఁగల్గించుపవలెనో, అవిధమునుగూడ నేనేఱుఁగనని.

యానైయుమ్‌యవరున్దానా యవరవర్ శేమయన్తోఱుమ్*
తోయ్‌విలన్ఱనైత్తుక్కుమ్ శోలప్పడానారివ్‌మూర్ త్తి*
ఎవిశేరుయిరినుళ్ళా లాదుమోర్ పర్ణ్ణీలాద*
పానైనై యదనై కూక్కిడి లవనై యుడ్కొడలామే. ౧౦.

అ॥ యానైయుమ్ - సకలచేతనములను, యవరుమ్ - సకలచేతనులకును, తానాయ్ - తానన్తర్యామియైయుండువాడును, అవరవర్ - ఆదేవమనుష్యాదులయొక్క, శేమయన్తోఱుమ్ - *వ్యవస్థలయందు, తోయ్‌విలా - స్పర్శములేనివాడును, పులనైన్తుక్కుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియముల కును, (విషయమని), శోలప్పడా - చెప్పదగినగానివాడును, ఆరివ్‌మూర్ త్తి - జ్ఞానస్వరూపుండునైయుండును, ఆవిశేర్ - శరీరమందున్న, ఉయిరినుళ్ - జీవాత్మయందు, ఆరుమ్ - (శరీరసంబన్ధమైన బాల్యాద్యవస్థాది) వివిధమైనయవస్థయు, ఓర్ - ఒకటియు, పర్ణ్ణీలాద - సంబన్ధిం

*ఆయా జాతులకుదగిన జ్ఞానసఙ్కోచవికాసములు, శరీరానుగుణపరిణామములు, సుఖదుఃఖములు, ఇవిమొదలైనవి.

చని, పావనైయదనై - ఆభాపనను, కూడిల్ - చేరినయెడల, అవనైయుమ్ - ఆశ్రయపతినిన్ని, కూడలామ్ - చేరవచ్చును. ఏ - నిశ్చయము.

తా॥ సకలచేతనాచేతనవస్తువులలో వ్యాపించియున్న ప్రపంచికిన్ని, ఆయావస్తువులయందున్న సుఖదుఃఖాదులున్ను ఉత్పత్తివినాశాదులున్ను సర్వేశ్వరునికంటవు. వాడుచత్తురాదిబాహ్యేంద్రియములగుపడడు. జ్ఞానస్వరూపుడైయుండును. ఆసర్వేశ్వరుని యిట్టివాడని యెట్లునమ్మవచ్చునవగా, ఈశరీరమందు జీవాత్మయున్న ప్రపంచికిన్ని వానియొక్కఉత్పత్తి వినాశాదులున్ను బాల్యయౌవనాదులున్ను జీవునికి ఎటులసంభవించవో? అవిధమును చక్కగా నెఱుంగినయెడల, వీట్లయందు వ్యాపించియున్న సర్వేశ్వరునికిగూడ యాదోషములేమియు లేవనిసులభముగా తెలిసికొనవచ్చునని. ౧౧

*** కూడివణ్ణైయుమ్ తణ్ణార్ కొండల్పోల్వణ్ణనైన్ *
మాడలర్ పొళిల్ కురుగూర్వణ్ శెడగోప శొన్న *
పాడలోరాయిరత్తుళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్ వల్లార్ *
వీడిలపోగ మెయ్‌ది విరుమ్బువర్ మెయ్ త్తే. ౧౧.

ఆ॥ వణ్ణు - తుమ్మెదలు, కూడి - సంపూర్ణంగాచేరి, అనైయుమ్ - శబ్దించుచున్న, తణ్ - చల్లని, తార్ - తులసిమాలగలవాడును, కొండల్‌పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ తన్నై - కాన్తి గలవాడునైన శ్రీయఃపతినిగురించి, మాడు - చుట్టును, అలర్ - వికసించుచున్న (పుష్పములుగల), పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి (స్వామియైన), పణ్ - ఉదారులైన, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానములోఁగూడిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒకవెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమొరుపత్తుమ్ - ఈయొక పదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనంచువారు, వీడిల - ఆపరిచ్ఛిన్నమైన, పోగమ్ - భగవదనుభవమును, ఎయ్‌ది - పొంది, అమరర్ - నిత్యసూరులచే, మెయ్‌త్తు - చుట్టుకొని, విరుమ్బువర్ - ఆళ్వారుడఁదగినవారై యుందురు.

తా॥ భోగ్యమైన తిరుత్తుళాయిమాలగల నీలమేఘశ్యాముఁడైన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాఱించిన యీచదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిరవధిక భగవదనుభవముగల వారై నిత్యసూరిసంఘములోఁ జేరుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :- ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణముల ననుభవించి వ్యామ్యులైన నమ్మాళ్వార్లు, అగుణముల ననుసంధించనివారికి వస్తువుకాదనియు, ఆనుసంధించువారు పరమోత్కృష్టులనియు వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ మొయ్‌మ్మాముప్పు మొళ్ళిలేల్ పొయోగై ముదలై చ్చిత్తై ప్పట్టునిన్ఱ*
కై మ్మాపుక్కురుళ్ శెయ్‌ద కార్ముగిల్ పోల్వణ్ణక్ కణ్ణా*
ఎమ్మానై చ్చొల్ల్‌ప్పాడి యెళ్ళుందమ్మఆనుమ్ తుళ్ళాదార్
తమ్మాల్ కరుమమెన్ శొల్లీర్ తణ్ కడల్ వట్టత్తుళ్ళీరే. ౧

ఆ॥ మొయ్ - నున్దరమై, ము - విస్తారమైయున్న, పూ - పుష్పములుగల, పొళిల్ - తోపులుగల, పాయ్‌గై - మధుగునందు, ముదలై - ముసలిచే, శిత్తై ప్పట్టునిన్ఱ - గృహింపంబడియున్న, కైమ్మా వుక్కు - ఏనుఁగుకు, అరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, కార్ - నల్లని, ముగిల్‌పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుఁడైన, ఎమ్మానై - వాస్వామిని, శొల్లి - స్తోత్రముజేసి, పాడి - గానముజేసి, ఎళ్ళుదమ్ - లేచియు, పఱైయుమ్ - వాలుఁపక్కలతిరిగియు, తుళ్ళాదార్ తమ్మాల్ - నృత్యముజేయనివారిచే, కరుమమెన్ - పనియేమిరా తణ్ - చల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే (చుట్టఁబడిన), వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళీర్ - ఉన్నవీరిధర్తలారా! శొల్లీర్ - చెప్పుఁడు.

కా॥ ముసాపాకకాలమందు మొసలిచే బాధబడుచున్న గజేన్ద్రార్థ్వర్నని రక్షించిన క్రియఁ పతిని స్తుతించి యున్న గోపకుండక నృత్యముజేయనివారు ఈభూమియందు వ్యర్థులైపుట్టిరని. ౧,

తణ్ కడల్ వట్టత్తుళ్ళారై త్తమక్కిరై యా త్తిడిన్దుణుమ్*
తిణ్ కళల్ కాలశురక్కు త్తీదిరైక్కుమ్ తిరుమూలై*
పణ్ళోర్ తలై కొళ్ళప్పాడిప్పఱైన్దుమ్ నిత్తల్లాదార్*
మణ్ణోర్‌ళులగిల్ పిఱప్పార్ వల్వినై మోదమ్‌లై న్దే. ౨

ఆ॥ తణ్ - చల్లని, కడల్ - సముద్రముచే వట్టబడిన, వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళారై - ఉన్నవారిని, తమక్కు - తమకు, ఇరైయా - ఆహారముగా, తిడిన్దు - బాధించి, ఉణ్డుమ్ - భుజించు కాలము, తిణ్ - దృఢమైన, కళల్ - నూపుగములుగల, కాల్ - కాళ్లుగలవారునైన, అసుర క్కుక్కు - అసురులకు, తీఙ్గు - చెరుపును, ఇழைక్కుమ్ - విచారించుచున్న, తిరుమాలై - క్రియఁ పతిని, పణ్ - గానములు, తలైకొళ్ళ - అధికమగునట్లు, పాడి - గానముజేసియు, పఱైన్దుమ్ - తిరిగియు, కునిత్తుళ్ళాదార్ - నృత్యముజేయనివారు, మణ్ణోర్‌ళులగిల్ - భూలోకమందు, వల్‌వినై - పాపములు, మిగైన్దు - అధికమై, మోద - అభివృద్ధియగునట్లు, పిఱప్పార్ - జన్మించుదురు.

కా॥ రాక్షసుఁడే బాధపడుచున్న మమష్యుల కేవిధదుఃఖములున్న రాకుండ విచారించి రక్షించుచున్న క్రియఁపతిని స్తుతించి నృత్యముజేయనివారు నిత్యసంసారులగుదురని. ౩.

మలై యైయెడుత్తుక్కల్ మారికాత్తు ప్పఱునిలై తన్నై*
తొలైవుదవిర్ న్దెరిరాన్ చ్చొల్లిచ్చొల్లిన్ సైప్పోదుమ్*
తలై ంనోడాదనమ్‌తట్ట న్దెరుకట్టమాయ్ వ్వఆవాదార్*
అలై కొళ్ నరగ త్తిరున్ది క్కిడన్దుళ్ళై క్కిళ్ళవమ్మీరే. ౩

ఆ॥ మలైయై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్త - ఎత్తి, కల్‌మారి - రాళ్లవర్షమును, కాత్తు - అడ్డగించి, పశునిరైత్తాన్ని - గోసమూహములయొక్క, తొలైవు - వినాశమును, తవిర్త్త - పోగొట్టినట్టి పీరాపై - ఉపకారకుడైన క్రియాపతిని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొల్లి చ్చొల్లినిన్ను - నిరర్థకమగనను సన్నించుచుండి, అదనత్తోడు - భూమితో, తలైకట్టు - తలతగులు నటుల, తడుకుట్టుమాయ్ - వంకరగా, పఱవాదార్ - తొరపడితిరగనివారు, ఆరైకొళ్ - ఆలలు కొట్టుచున్న (వర్ధిల్లుచున్న), నరగత్తు - నరకమందు, అళ్ళుందిక్కిడవ్ను - చిక్కబడియుండి, ఉళ్ళై క్కిన్ఱ - దుఃఖించుచున్న, వమ్బర్ - వ్యర్థమైనవారు.

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గొగోపలనురక్షించిన క్రియాపతిని స్తుతించి పరవశులై తలక్రిందులుగాపడిశీర్షనృత్యముజేయనివారు నరకమునొంది దుఃఖమ నుభవించుదురని.

3.

వమ్బవిళ్ళ్ కొడ్డై పొరుట్టా మూళ్ళిడై యేఴుమదర్ త్త
శెమ్బవళ త్తిరళ్వాయా శిరీదరత్తోళ్ పుగళ్ పాడి*
కుమ్బిడునట్టమిట్టాడి కోకుగట్టుణ్ణుళ్ళలార్దార్*
తమ్బిఉప్పాల్ పయనెన్నై శాదుశెనఙ్గళిడై యే.

ఆ॥ వమ్బు - పరిమళముగల, ఆవిళ్ - వికసించియున్న, కొడైపొరుట్టు - మాలికతోవల బ్కరింపబడిన శేళపాశముగల నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఅ్కై, మాల్ - గొప్పనైన, విడైయేఴుమ్ - వృషభములేడింటిని, అడర్ త్త - సంహరించినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పవళమ్ - పగడము, తిరళ్ - చేరియున్నట్టున్న, వాయన్ - ఆధరములగలవాడునైన, శిరీదరన్ - శ్రీధరునియొక్క, తోళ్ - ఆవాదియైన, పుగళ్ - కీర్తిని, పాడి - గానముజేసి, కుమ్బిడు - ప్రణామముజేసి, నట్టమిట్టాడి - నృత్యముజేసి, కోను-మెయ్‌మజీచినవ్యాపారములు, ఉగట్టుణ్ణుళ్ళలార్దార్దమ్ - మించిపోయి, తిరగనివారియొక్క, పిఱప్పాల్ - జన్మమునే, శాదుశెనఙ్గళ్ - పాత్వికపురుషులయొక్క, ఇడైయే - నడుమ, ఎన్ - ఏమి, పయన్ - ప్రయోజనమకలదు.

తా॥ నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఅ్కై యేడువృషభములనుజంపి మందహాసముజేయుచున్న క్రియాపతియొక్క గుణములనను సన్నించి పరవశులై నృత్యముజేయనివారు సత్పురుషగోష్ఠిలోవిరర్థకులై యుందురని.

౪.

శాదుశెనత్తై నలియుమ్ కర్ణనై చ్చాదిప్పదఱ్కు*
ఆదియఙ్గోదియరువై యఙ్గువై త్తిఱుప్పిఅన్ఱ*
వేదముదల్వనై ప్పాడి వీదిగళ్ తోఱుమ్ తిళైత్తాడార్*
ఓదియుణ్ణుం నన్నా వెఱ్ఱవిప్పార్ మనిశరే.

ఆ॥ శాదుశెనత్తై - సత్పురుషులను, నలియుమ్ - పీడించుచున్న, కర్ణనై - కంసుని, చాదిప్పదఱ్కు - శిక్షించుటకై, ఆఙ్గు - ఆవరమపదమునందున్న, ఆది - ప్రధానమై, అమ్ - అప్రాకృతమై, గోది - శేషీమయమైన, ఉరువై - దివ్యవిగ్రహమును, వైత్తు - ఉంచుకొని, ఇట్లు -

తొఱువపమందు, పిఱవ్ద - అవతరించిన, వేదముదల్వనై - వేదప్రతిపాద్యుడైన క్రియాపతిని, పాడి - గానముచేసి, వీడిగళ్ దొఱుమ్ - విధివిధిగా, తుళ్ళాడార్ - నృత్యముచేయవీరు, ఓడి - శాస్త్రీధ్యయనముచేసి, ఊఱర్ న్దవర్ - జ్ఞానులైనవారియొక్క, ముఱ్ఱా - ఎదుట, ఎన్ఱువిప్పార్ - ఏజబము చేయదురు. మనిశర్ - వారుమనుష్యులా? (కారు).

తా॥ భాగవతాపచారబడిన కంసుని సంహరించుటకై యఁప్రాకృతదివ్యమంగళవిగ్రహముతో నవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్కగుణముల ననుసంధించి పరవశులుగానివారికి ప్రయోజనము నకు కొదగదని. ౪

మనిశరుమ్మున్ముప్పుమ్మురుమాయ్ మాయప్పిఱవిపిఱన్ద*
తనియఁపిఱప్పిలియైనై తెట్టడట్టల్ శేర్ న్దపిరానై *
కనియైక్కరుమ్బినిఱ్ఱాఱ్ పోల్ కట్టియై త్తేనై యముదై *
మునివిన్ఱియే త్తిక్కునిప్పార్ ముఱ్ఱుదుణర్న్దైయినారే. ౬.

అ॥ మనిశరుమ్ - మనుష్యులును, ముప్పుమ్ - తిక్కినదేవతలును, ముప్పుమాయ్ - తిక్కినపభ్యాగులును, (ఏజన్మముగలవారైనను), మాయమ్ - అద్భుతంబులైన, పిఱవిపిఱన్ద - అవతారములనెత్తినవాడును, తనియఁ - అస్వాతీయుండైనవాడును, పిఱప్పిలియైనై - కర్మాధీనమైనజన్మములేనివాడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, శేర్ న్ద - పవ్వళించినవాడును, పిరానై - ఉపకారకుడును, కనియై - ఫలమువంటివాడును, కరుమ్బినిఱ్ఱాఱ్ పోల్ - చెరుకురసమువంటివాడును, కట్టియై - పటికబెల్లమువంటివాడును, తేనై - తేనెవంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడునైనక్రియాపతిని, మునివు - అనూయ, ఇన్ఱి - లేనివారై, ఏత్తి - స్తుతించి, ఎన్ఱువిప్పార్ - నృత్యముచేయువారు, ముఱ్ఱుదు - సకలార్థములను, ఊఱర్ - ఎఱుగిన, నిరైయినార్ - స్వభావముగలవారగుదురు.

తా॥ దేవమనుష్య పశుపక్ష్యాదియోనిజన్మ మెత్తినవారైనను, మధురమై తిప్పలేనిగడ్డకట్టిన రసస్వరూపంబైన ఫలముపలె వతిభోగ్యుడైన శ్రీరాఘవాయణుఁ కృపీంపా రామ కృష్ణాద్యవతారములను అనూయలేనివారై స్తుతించినయెడల వారికసకలార్థంబై తెలగుదురని. ౬.

నీరైయిల్ నూఱ్ పువర్ వీయ వైవర్క్కరుళ్ శెయ్దునిన్ఱ*
పార్శ్వత్గు శేనై యవిత్త పరఞ్జుడరైనిన్ఱ నాది*
నీర్మత్గుకణ్ణినరాగి నెఞ్చుక్కుళ్ళినెయ్యాదే*
ఊన్మత్గిమోదుపరుప్పా రుత్తమర్గళ్కెళ్ శెయ్వారే. ౭.

అ॥ నీరైయిల్ - దయలేని, నూఱ్ పువర్ - నూఱుగురైన దుర్యోధనాదులు, వీయ - నశించునటుల, వివర్క్కు - పాణ్డవులైదుగురికి, అరుళ్ శెయ్దునిన్ఱ - కృపజేసి, పార్ - భూమియంతయు, మత్గు - నిండియున్న, శేనై - సేనను, అవిత్త - నశింపజేసిన, పరఞ్జుడరై - భగవత్తేజస్స్వరూపుడైనక్రియాపతిని, నిరైన్ద్ధ్యానించి, ఆది-నృత్యముజేసి, నీర్ - కాన్పుచే, మత్గు - నిండియున్న, కణ్ణినరాగి - నేత్రములుగలవారై, నెఞ్చుమ్ - మనస్సు, కుళ్ళినెయ్ - కరిగి

కరిని, సైయాదే - శిథిలముగాకుండ, ఊన్‌మిగు - మాంసముచేనిండియున్న, మోడు - ఉల్బు గానున్నయవయవములు, పరుప్పార్ - పెంటిగియుండువారు, ఊ త్తమర్‌గట్కు - సత్పురుషులకు, ఎన్‌కైయ్వార్ - ఏ ప్రయోజనమును కోయుదురు.

౫॥ పాండవులకుపకారముజేసిన దుర్యోధనాదులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణునిభక్తినించి యానన్దభరితులైయుండక మాంసమయమైన శరీరమును పోషించువారప్రయోజకులని. ౭.

వార్ పునలన్దరువి వడతిరువేఙ్కడత్తాన్*
పేర్ పలశొల్లిప్పిదర్‌పిత్తరెన్నే పిఱర్ కూఱ*
ఊర్ పలపుక్కుమ్‌పుకాదు ములోగర్ శిరిక్కనిన్రాడి*
ఆర్వమ్‌పెరుగిక్కునిప్పా రమరర్‌తొళప్పడువారే. ౮

అ॥ వార్ - కారుచున్న, పునల్ - నీరుగల, అమ్ - సున్దరమైన, తణ్ - చల్లనైన, ఆనువి-కొండచరియలుగల, వడ - ఉత్తరమందున్న, 'తిరువేఙ్కడత్తు - తిరుమలయందుపేం చేసియున్న, ఎన్నై-స్వామియైన(శ్రీయఃపతియొక్క, పల - అనేకవిధములైన, పేర్ - తిరునామములను, శొల్లి చెప్పి, పిదర్‌పిత్త - జల్పించి, పిఱర్ - అభక్తులు, పిత్తరెన్నే - పిచ్చివారని, కూఱ - చెప్పునటుల, పల - అనేకములైన, ఊర్ - మనుష్యులున్నగ్రామములోను, పుగాదుమ్ - మనుష్యులుప్రవేశించనిగ్రామములోను, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఉలోగర్ - లౌకికజనులు, శిరిక్క - పరిహాసముజేయునట్లు, నిన్ఱు - నిలిపియుండి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఆర్వమ్ - అభినివేశము, పెరుగి - వర్ధించి, కునిప్పార్ - నృత్యముజేయువారు, అమరర్‌తొళప్పడువార్ - నిత్యసూరులాదరించునట్లగుదురు.

౬॥ ఆతిరమణీయమైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న (శ్రీయఃపతియొక్క-తిరునామములనుజెప్పి యచ్చటచ్చట పిచ్చివారివలె తిరిగి యందరుపరిహసించునట్లు (పేమపరవశులై నృత్యముజేయువారిని నిత్యసూరులు మెచ్చుకొనుదురని. ౯.

అమరర్‌తొళప్పడువానై యనైత్తులగుక్కుమిఱైవానై*
అమరమనత్తినుళ్ యోగుపుణర్ న్దవన్‌తన్నోడొన్రాగ*
అమరత్తుణియవల్లార్ గళొళియ వల్లాదవరెల్లామ్*
అమరనినైన్దాడి యలఱ్ఱువదే కరుమమే.

అ॥ మనత్తినుళ్ - మనస్సులో, అమర - అమరియుండునట్లు, యోగు - యోగాభ్యాసము-ను, పుణర్న్ద - దృఢముగాజేసి, అవన్‌తన్నోడు - ఆపరేశ్వరునితో, ఒన్రాగ - సమానముగా అమర-అమరియుండునటుల, తుణియవల్లార్ గళొళియ-అధ్యవసాయముగలవైవల్యాథులుకొన్ని, అల్లాదవరెల్లామ్ - తక్కినవారందరికిని, అమరర్ - నిత్యసూరులచే, తొళప్పడువానై - ఆశ్రయింపబడినవాడును, అనైత్తులగుక్కుమ్ - సకలలోకములకును, పిరానై, స్వామియైనై సర్వేశ్వరుని, అమర - అమరియుండి, నినైన్ద - ధ్యానించి, ఎழுన్ద - లేచి, ఆడి - నృత్యముజేసి, అలఱ్ఱువదే - స్తుతించుటయే, కరుమమ్ - చేయదగినకృత్యము.

తా॥ భగవన్నియొక్క సౌశీల్యాదిగుణములనపేక్షించక భగవంతునివలె సజ్ఞాతాదిపరిచ్ఛేదరహితమై జ్ఞానానన్దస్వరూపమైన జీవాత్మయొక్క స్వయాపానుభవమునకు సెడి కైవల్యమునుగోరి యథాస్థములుతప్ప తక్కినవారిదరును, ఉభయవిభూతినాయకుండైన శ్రీయఃపతిని ధ్యానించి లేచి నృత్యముచేసి స్తోత్రముచేయుండు. మీకిదే పరమపురుషార్థమని ౯.

కరుమముమ్‌కరుమఫలనుమాగియ కారణన్‌తన్నై *
తిరుమణివణ్ణనై చ్చెఙ్గణ్మాలినై త్తేవపిరానై *
ఒరుమైమనత్తినుళ్ వైత్తుళ్ళఙ్కుళ్ళిరున్దాడి*
పెరుమైయుమ్‌నాణుమ్‌తవిర్న్దు పిదఙ్గి యిమ్ పేదై మైతీర్న్దే. ౧౦.

ఆ॥ కరుమముమ్ - పుణ్యపాపములకును, కరుమఫలనుమ్ - వానిఫలంలులైన స్వర్గనరకాదులకును, ఆగియ - నియామకుండై, కారణన్‌తన్నై - సకలకారణభూతుండై, తిరు - సున్దరమైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - కాన్తిగలవాడై, శెమ్‌కణ్ - ప్రక్తలోచనుండై, మాలినై - వాత్సల్యగుణముగలవాడై, తేవపిరానై - దేవాధిదేవుడైన (శ్రీయఃపతిని, ఒరుమై - ఒకవిధమైన (ప్రయోజనాన్తరము నపేక్షించని), మనత్తినుళ్ - మానస్సులో, వైత్తు - ఉంచి, ఉళ్ళఙ్కుళిరున్దు - హృదయకుహరగతిని, ఎழுన్దాడి - లేచి నృత్యముజేసి, పెరుమైయుమ్ - (దురభిమానముచేవచ్చిన) గొప్పతనమును, నాణుమ్ - లజ్జను, తవిర్న్దు - పదలి, పేదైమై - భగవత్కైఙ్కర్యమును తక్కువగాదలంచడమనెడి) అజ్ఞానమును, తీర్న్దు - పిదఙ్గి యిమిన్ - చదవుచున్నస్తుతించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! సకలఫలప్రదుండును, సకలకారణుండును, సున్దరనిగ్రహుండును, భక్తలోచనుండును, భక్తవత్సలుండును దేవాధిదేవుండునైన శ్రీయఃపతిని యనన్య ప్రయోజనులై ధ్యానించి మెయ్‌మఱచి నృత్యముజేసి దురభిమానమును లజ్జను పదలి భగవత్కైఙ్కర్యమునం పరమప్రాప్యముగా నెంచియుండుండని. ౧౦

‡‡ తీర్న్దవడియవర్ దన్తై త్తిరు త్తిప్పణిత్తొళ్ళవల్ల *
ఆర్న్దపుగழ్ చ్చుదనై యమరర్ పిరానై యమ్మానై *
వాయ్న్దవళవయల్ శూழ్ తణ్వళ్ళిరుగూర్ చ్చడగోపన్ *
శేర్న్దవోరాయిర త్తిప్ప త్తవినై నీఙ్గుశెయ్యుమే. ౧౧.

ఆ॥ తీర్న్ద - దృఢాస్థావసాయముగల, అడియవర్‌కైఙ్కు - భాగవతులను, తిరుత్తి - దిద్ది (అజ్ఞానులను బోగొట్టి), పణిత్తొళ్ళవల్ల - (వారిచే) కైఙ్కర్యము స్వీకరించి దగినవాడును, ఆర్న్ద - పూర్ణమైన, పుగழ్ - కీర్తిగలవాడును, అచ్చుదనై - (భక్తులను) శెయ్‌విడువనివాడును, అమరర్ పిరానై - నిత్యసూరినిర్వాహకుడునైన, ఎమ్మానై - స్వామిని, వాయ్న్ద - సమీపించినవారుమ, వళమ్ - సర్వసమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచే, శూழ్ - చుట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైన, వళమ్ - పకలపంటలుగల, కురుగూర్ - తిరువళగరి స్వామియునైన శఠగోపన్ -

నమ్మళ్వార్లు, సేర్చ్చ - పాదించిన, ఓరాయిరత్తు-ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు-ఈపది పాశురములు, అరువినై - పాపములను, నీఱు సెయ్యుమ్ - భిస్మపటలమును

తా॥ తపసే యుపాయోపేయములుగానెంచిన భాగవతుల కృష్ణానుభవమును దొలగించి తన కైంకర్యమునిచ్చెడి శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుపాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికిసకలపాపములు నశించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భగవచ్ఛేషత్వమందరికి సమానమై యుండగా నొందరు భగవంతునియనాదరించుటకు గాఢ మేమని యాలోచించి వారికతనిగుణంబులు తెలియకపోవుటచేత ననాదరించుచున్నారని నిశ్చయించి యాగుణంబులను వారికుపదేశించుచున్నారు.

సెయ్యతామరైక్కణ్ణనా యులగేళుముణ్డవవక్కణ్ణర్* [మాయ్*
వైయమ్ వానమ్ మనిశర్ తెయ్వమ్ మట్రు మమ్ మట్రు మమ్ముట్రు మమ్ముట్రు
సెయ్యశోద్రుశుడర్ ఞానమాయ్ వెళిప్పట్టివై పడైత్తాన్*పిన్నుమ్
మొయ్‌కొళ్ శోదియోడాయినా రొరుమూవరాగియమూర్ త్తియే. ౧.

అ॥ మొయ్‌కొళ్ - నిబిడమైయున్న, శోదియోడాయినార్ - తేజస్సు మొదలగుకల్యాణగుణంబులుగలవాడును, ఒరు - అద్వితీయమైనవాడును, మూవరాగియ - బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు ముగ్గురిని తనకు శరీరముగాగలవాడును, మూర్ త్తి-పరతత్వరూపుడును,పిన్నుమ్-మఱియు, వైయమ్-భూమికిని, వానమ్ - స్వర్గాదిలోకములకును, మనిశర్ - మనుష్యులకును, తెయ్వమ్-దేవతలకును, మట్రు మమ్ - తిర్యక్‌నపశ్వాదులకును, మట్రు మమ్ముమ్-తిర్యక్‌నస్థావరములకును, మట్రు మమ్ముమ్-తిర్యక్‌నపఙ్చధాతములకును, మట్రు మమ్ - తిర్యక్‌నమహదహఙ్కారాదులకును, ఆయ్ - ఉపాదానకారణమైనవాడును, వెళిప్పట్టివై - ప్రమాణసిద్ధంబులైనవినిని, సెయ్య-చక్కగా, ఈర్ త్తి-వ్యాపించియున్న, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఞానమాయ్ - సఙ్కల్పరూపజ్ఞానముగలవాడై (నిమిత్తకారణమైనవాడై), పడైత్తాన్ - సృజించువాడును, సెయ్య-సున్దరమైన, తామరైక్కణ్ణనాయ్-పద్మములవంటినేత్రములుగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, ఉలగేళుముణ్డ వవక్కణ్ణర్ - మ్రింగినవాడునుమండీ.

తా॥ దేవతిర్యఙ్మనుష్యస్థావరాది సమస్తవస్తువులమన్ను తినసబ్రహ్మత్వము చేసృజించి సకలకల్యాణగుణపూర్ణుడై బ్రహ్మరుద్రాదికల దేవనిర్వాహకుడైయున్న కమలాతుండే సకలలోకేశ్వరుడు; గనుక వానినే మీరాశ్రయించుడని. ౧.

మూవరాగియమూర్ త్తియై ముదల్ మూవర్క్కు ముదల్వనాయ్*
మావముళ్ళనీళ్క్కవానై త్తడఙ్గడల్ కిడన్దానై*

తేవతేవనై తెన్నిలఙ్కై యెరియొళ్విచ్చు ప్పవిళ్ళియై*
పావనాళనై ప్పద్మయ తడఙ్గణ్ణనై ప్పరవుమినో. ౨

ఆ॥ మూపరాగియయూర్ తిరుమ్మగుళరైన బ్రహ్మాది(దేవ్రాధిదులను శరీరము గాగలవాడును; ముదల్ మూవర్‌క్కు - (పథమానై నయాముగురికిని, ముదల్వన్ తన్నై - కారణభూతుడును, ఉళ్ళ నళావమ్ - వారికున్న *దుఃఖములను, పోక్కువానై - పోగొట్టినవాడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కిడన్దాళ్ తన్నై - పవ్వళించినవాడును, తేవ తేవనై - దేవాధిదేవుడును, తెళ్ - సుందరమైన, ఇలఙ్కై - లఙ్కాపురిని, ఎరియొళ్వి - నిప్పులేచిమండునట్లు, తెవ్వి ప్పి - నశింపజేసిన, విళ్ళియై - ధనుస్సుగలవాడును, పావనాళనై - పాపమునునశింపజేయువాడును, పద్మయమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవాడునైన శ్రీయఃపతిని, పరవుమినో - స్తోత్రముజేయుండుము

తా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలను సృజించి వార్లను బరిపాలించి వారిదుఃఖములను బోగొట్టి శ్రీరాధి యందుబవ్యళించియుండి, మిాబోటివా రతిసులభముగ నాశ్రయింపుటకై రామావతారంబెత్తి లఙ్కా నుగాల్చిన కమలాయతాక్షుడైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడని.

పరివి వానవ రేత్తినిన్ఱ పరమనై ప్పరఞ్జోదియై*
కురనిఙ్గో తెళ్ళగనై మణివణ్ణనై క్కుడకూత్తనై *
అరవమేఱి యరైక్కడలమరుమ్ శుయిల్‌కొణ్డవణ్ణనై *
ఇరవుమ్ పగలుమ్ విడాదెన్దుమేత్తుదల్మనమ్‌వైమ్మినో. ౩

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరులు, పరవి - చక్కగాదెప్పి, ఏత్తినిన్ఱ - స్తుతించునట్లున్న, పరమనై - మహిమగలవాడును, పరఞ్జోదియై - పరఞ్జ్యోతిస్వరూపుడును, కురనిఙ్గోత్త - రాస్క్రీడచేసిన, కుళ్ళగనై - సులభుడును - మణివణ్ణనై - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడును, కుడకూత్తనై - కుంభవృత్యగుచేసినవాడును, ఆరవమేఱి - ఆదిశేషునిమీదపడుకొనియుండి, అరైక్కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, అమరుమ్ - అమరియుండి, శుయిల్‌కొణ్డ - నిదురపోవుచున్న - అణ్ణనై - స్వామియునైనశ్రీయఃపతిని, నల్ - విలక్షణమైన, ఇరవుమ్ పగలుమ్ - రేయింబగళ్లను, విడాదు - విడువక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఏత్తుదల్ - స్తుతించుటయందు, మనమ్‌వైమ్మినో - మనస్సునుంచుడు.

తా॥ నిత్యసూరులంసేవ్యుడై, కృష్ణావతారంబెత్తి గోపికలతో గూడరాస్క్రీడమొదలగనేక దివ్యచేష్టలంజేసి, ఆయాయాసములను తీర్చుకొనుటకై వెళ్ళిశ్రీరాధియందు శేషశయ్యమీద చక్కగాబవ్యళించి నిదురపోవుచున్నశ్రీయఃపతిని మిారొక్కరుగముగూడ విడువక మనస్సునందుంచి స్తుతించుడని. ౩.

---

* వేదములుతోగొట్టుకొనుట, బ్రహ్మశిగన్నము ఛేదించుటచే సంపాదించుకొనిన బ్రహ్మ హత్య, సముచి మొదలైనవారిచే వచ్చిన రాజ్యభ్రంశము, ఇని మొదలైనవి క్రమముగా బ్రహ్మ రుద్రులనిని ఇద్దర్నిని సంభవించిన దుఃఖములు.

వైమ్మినున్మున్నత్తెన్ఱు యానుఱై క్కిన్ఱమాయవ్ శీర్మైయై*
ఎమ్మనోర్ గళుఱైప్పదె నదునిఱ్కనాడొఱుమ్*వానవర్
తమ్మైయాళుమవనుమ్ నాన్ముగనుమ్ శిన్ది ముడియణ్ణలుమ్*
శెమ్మైయాలవ్ పాదపద్మయమ్ శిన్దిత్తే త్తిరివరే. ౪

ఆ॥ నుమ్మవత్తు - మీమవస్సులో, వైమ్మిక్ - ఉండుడి, ఎన్ఱు - అని, యాన్ - నేను, ఉఱై క్కిన్ఱ - చెప్పుచున్న, మాయవ్ - అద్భుతచేష్టితుఁడైనశిశుపతియొక్క, శీర్మైయై - గుణం బులను, ఎమ్మనోర్ గళ్ - మాయంటివారు, ఉఱైప్పదు - చెప్పుట, ఎన్ - ఎందుకు? అదునిఱ్క, ఆదియుళ్ళుండగా, వానవర్ తమ్మై - దేవతలను, ఆళుమవనుమ్ - పరిపాలించెడియిన్ద్రుఁడును నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, శిన్ది ముడి - శిగనుసందుజటగల, అణ్ణలుమ్ - ఈశ్వరశ్వాభిమానము గలరుద్రుఁడును, శెమ్మైయాల్ - చక్కగా, అవన్ - ఆశిశుపతియొక్క, పాదపద్మయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, తిరివర్ - సత్కరించుదురు.

శా॥ ఓ చేతనులారా! శిశుపతియొక్క మహిమను మేమెఱిగించినయెడల, పీఠధిస్థులు గానయిట్లు జేపీర్ యనియెదరో యేమో? ఇదియట్లుండని బ్రహ్మరుద్రాదులుగూడ నాశిశుపతియొక్క శ్రీపాదములను భజించుచున్నారుగాన దానినైనమ్మి వాడేసర్వోన్నతుఁడని నిశ్చయించి భజంచుడియని.

తిరియుమ్ కాల్ మోడగల్విశుమ్బు తిణిన్దమణ్ కిడన్దకడల్*
ఎరియుమ్‌తీయోడిరుశుడర్ తెయ్వమ్ మఱ్ఱుమ్మఱ్ఱుమ్మాయ్*
కరియమేనియన్ శెయ్యకామ్బుశ్ శక్కరక్ కణ్ణవిణ్ణోర్కిఱైవన్*
తిరియుమ్‌పల్ కరుబుజ్ఞ యెఱ్ఱీ శుడర్ముడియణ్ణల్ తోన్ఱుమే. ౫

ఆ॥ కరియ - నీలమైన, మేనియన్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కామ్బు శక్కరక్ కణ్ణన్ - శేతములుగలవాఁడును, కణ్ణ - ఆకృతిసులభుఁడును, విణ్ణోర్కిఱైవన్ - నిర్వాహకుఁడును, తిరియుమ్ - చుట్టుతోనియున్న, పల్ - అనేకములైన, కరియ - నల్లనైన, కుఞ్చి - కేశములుగలవాఁడును, శుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటముగలవాఁడునైన, ఎఱ్ఱీ - మాయొక్క, అణ్ణల్ - స్వామియొక్క, తోన్ఱుమ్ - అవశాగములు, తిరియుమ్ - తిరుగుచున్న, కాల్ మోడు - గాలితోగూడ, అగల్ - విశాలమైన, విశుమ్బు - ఆకాసమును, తిణిన్ద - కఠినమైన, మణ్ - భూమియు, కిడన్ద - (గట్టుపగిలకుండచేసి) ఉన్న, కడల్ - సము ద్రమును, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తీయోడు - అగ్నితోగూడ, ఇరు - రెండుభంగులైన, శుడర్ - తేజోరూపులైనచన్ద్రసూర్యులను, శెయ్యమ్ - కేవలులను, మఱ్ఱుమ్ - శక్తినవ్యాదులునైన, మఱ్ఱుమ్ - ఈపసిలవదార్థస్వరూపములై, ఆయ్ - అయియుండును, (ఈపదార్థములు శరీరముగానిలవాఁడైయుండును)

తా॥ పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశ చంద్రసూర్య దేవమనుష్యభవ్యాది సకలపదార్థములకన్న రాత్మయై, నీలమేఘశ్యాముడై రాజీవలోచనుడై, స్నిగ్ధమైన శేషపాశములుగలవాడై, శేషోమయమైనకిరీటముగలవాడైన మాస్వామి యాస్వరూపముతోనే యాత్రితులకత్యన్తసులభుడై యుండునని.

తోళ్ నిక్కడవై యిల్లవనుడై యా నవనొరుమూర్ త్తియాయ్*
వీళ్ నిత్తోడరుళ్ పెఱ్ నివనడిక్కీழ్ప్పుగవిన్న శెన్దామ్బాల్ *
నాళ్ నిత్తోన్ నిచ్చువై యెలి యుటలాగిన్న * ఎమ్మానవ
రేళ్ నైయేయస్ట్ట ముఱ్ఱిరువర్ర యాసిలనెన్ఱుమెయ్క్కుమే. ౬.

ఆ॥ తోళ్ నిక్కడవై - ఉత్పత్తివినాశములు, ఇల్లవర్ - లేనివాడును, వీడైయాళ్ - స్వామియు, వీళ్ నిత్తోడు - (హిరణ్యాసురునిమాది) కోపముతోనున్నప్పటికిన్ని, అరుళ్ పెఱ్ నివన్ - కృపనుబొందినప్రహ్లాదాళ్వార్లు, అడిక్కీழ్ - తనశ్రీపాదములకింద, పుగ - చేరునట్లు, నిన్ఱ - వై చేసియున్న, అవన్ - అట్టిప్రసిద్ధుడై, బగ - అది.సీయుండైన, మూర్ త్తియాయ్ - వగపింపతగారకులవాడును, నాళ్ నిమ్ - గన్ధము, తోళ్ నిమ్ - రూపము, శువై - రసము బలి - శబ్దము, ఊఱల్ - స్పర్శము, అగినిన్ఱ - (వీనికి) నిర్వాహకుడైయున్నవాడును, ఎమ్ - మాకును, వానవర్ - నిత్యసూరులకును, ఏళ్ నైయే - స్వామియైన ప్రియుడపతిని, అన్ఱి - విడిచియాఱ్ - నేను, మఱ్ఱొరువరై - ఇంకొకరిని, ఎన్ఱుమెయ్క్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఇరేన్ - ఆశ్రయించను,

తా॥ ఉత్పత్తివినాశాదిసంబంధములేనివాడై, సగపింపతగారకుడైన హిరణ్యాసురుని జంపి శ్రీప్రహ్లాదుని తనపాదములయందుండ కేర్పఱ్చినప్రియుడపతినిదప్ప మఱియొకరిని నే నెప్పటికి ఆశ్రయించనని. ౬.

ఎన్ఱుమెయ్క్కుమెనదాని కీన్నముదత్తై *ఎనదారుయిర్
క్కిన్ఱుమియకదిర్ చ్చోదియై మణివణ్ణనై నక్కడకూత్తనై *
నిన్ఱుమియరమర్ మునివర్ నిన్ఱుమమ్ కన్నుళ్ నిలైయినై *
తొన్ఱుమిర్ తూయమనత్తినాల్ తుయరఱ్ఱొళి. ౭.

ఆ॥ ఎన్ఱుమెయ్క్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఎనదావిక్కు - నాయాత్మకు, ఇన్నముదత్తై - మిక్కిలిభోగ్యమైనవాడును, ఎనదు - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మలో, ఆర్ - పూర్ణముగా, కిన్ఱుమియ - చేరియుండి, కదిర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోదియై - తేజస్సుగలవాడును, మణివణ్ణనై - మణిశ్యామవంటికాన్తిగలవాడును, నడుకూత్తనై - కుంభవృత్త్యాయకేశివాడును, నిన్ఱు మియ - ఉత్కృష్టులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులను, మునివర్ - ఋషులను, విన్ఱు మమ్ - అనవరతము, కన్నుళ్ - శర్కరాతోకేశిని, నిలైయినై - ఫలమువంటివాడునైన ప్రియుడపతిని, తూయమనత్తినాల్ - పరిశుద్ధాన్తఃకరణులై, తొన్ఱుమిర్ - ఆశ్రయించుడి, తుయరఱ్ఱొళి - దుఃఖములు, ఇ నైయమ్ - కొంచెమైనను, నిల్లా - నిలువవు.

గల, ఛాలత్తు - భూమియందలి, ఉయిర్‌క్కెల్లామ్ - ప్రాణులందరికిని, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేయువాడును, వానవరీళ్ నై - నిత్యసూరినిర్వాహకుడునైన వ్యోమేశ్వరునియుద్దేశించి, పణ్‌కొళ్ - (రుచ్మొదలయిన) పాటలుగల, కోళై - తోటలలోనుండిన, వళ్ళుదినాడ్ - వళ్ళుదియనెడి దేశమునకధిపతియు, కురుగైక్ కోక్ - తిరునగరికిస్వామియునైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, కొల్ - సాదించిన, పణ్‌కొళ్ - గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుళ్ - ఈపదిపాశురములచే, పత్తరాగత్తుమ్ - భక్తులు కావఁబడుచున్న, పయిలుమిక్ - అభ్యసించుడి.

తా॥ చక్షురాదిబాహ్యేంద్రియాగోచరుడై, మానసికజ్ఞానగోచరుడై, సకలలోకరక్షకుడైనశ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల సమసంధించువారు భగవద్భక్తులగుదురని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో, భగవచ్ఛేషత్వానుకూలమైభాగవతశేషత్వమే సగమప్రాప్యమని పాదించుచున్నారు.

†‡ పయిలుమ్‌శుడరొళిమూర్ తియ్‌నై పట్టియక్కణ్ణనై *
పయిలనియ నమ్మాఅ్వడల్ శేర్ న్ద పరమనై *
వయిలు న్తిరువుడై వానోర్ యవరోలుమవర్ కణ్ణీర్ *
పయిలుమ్‌పిఱప్పిడై దోఱు మెమ్మైయుళ్ళుమ్ పరమరే. ౧.

అ॥ పయిలుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ తియ్‌నై - తిరుమేనుగలవాఁడును, పట్టియక్కణ్ణనై - పద్మజనేత్రుఁడును, పయిల - సహవాసముచేయఁగా, ఇనియ - భోగ్యభూతుఁడును, నమ్ - మననిమిత్తమై, పొఱ్ఱడల్ - శ్రీరాధ్యయందు, శేర్ న్ద - చేరియున్న, పరమనై - స్వామియైనశ్రీయఃపతిని, పయిలుమ్ - అనుభవించడముసెడి, తిరు-సంపత్తుమ, ఉడైయార్ - కలవారు, యవరోలుమ్ - జాతిగుణాదులలో సెంతతక్కువ వారైనను, ఆదర్ - వారు, పయిలుమ్ - నిర్ వ్యవధానముగావచ్చెడి, పిఱప్పు - జన్మములయొక్క, ఇడైయీడు - మధ్యకాలములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మమ్ములను, ఆళుమ్ - పరిపాలించెడి, పరమర్ కణ్ణీర్ - ఉత్కృష్టులునుమండీ.

తా॥ తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగల శ్రీరాధికాయిమైవ కవలాతునికి దాసులైన భాగవతశ్రేష్ఠులు జాత్యాదులలో సెంతతక్కువవారైనవారే మనకు సమస్తపురుషార్థములయందును పరమప్రాప్యులని ౧.

ఆళుమ్బరమనై క్కణ్ణనై యాళ్విప్పిరాన్ ఱన్నై *
తోళుమోర్ నాన్గుడై త్తూమణిమా మెన్మాఱ్ఱన్నై *

శాళుమ్‌తడక్కైయుమ్ కూప్పి వ్వణియుమవర్ కణ్డీర్*
నాళుమ్విఱప్పిడై దో ఱెమ్మై యాళుడై నాదరే. ౨.

అ॥ ఆళ్వ్ - మనలనుపరిపాలించెడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణనై - నుల ళుడును, ఆళ్వీప్పిరాన్‌తన్నై - చక్రధరుడైన ఉపకారకుడును, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, శాన్రతోణ్డై - నాలుగుభుజములుగలవాడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణన్ - నీలమాణి క్యమువంటి కాన్తిగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, శాళుమ్ - *వాదములనున్ను, తడమ్ - విశాలము లైన, కైయుమ్ - శ్చేతులనున్ను, కూప్పి - చేర్చి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, వణియుమవర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారికి, పిఱప్పిడైదోఱు - జన్మమరణములకు మధ్యమందున్న సర్వకాలము లయందును, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడై - దాస్యముచేసికొనిన, నాదర్ - నాథులు.

శా॥ క్షేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవసౌన్దర్యముగల చక్రధరుడైన శ్రీయఃపతిని యనన్యగతికులై గుఱించునులై యాశ్రయించెడి శ్రీవైష్ణవులే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమ ప్రాప్యులని. ౨.

నాదనై ళ్ఞాలముమ్ నానుమేత్తుమ్ నఱుస్తుళాయ్
ళ్వోదనై *పొన్నిడుమ్శక్కరత్తెప్పిరాన్ట్రనై*
పాదమ్పణియవల్లార్కై వ్వణియుమవర్ కణ్డీర్*
ఓదుమ్పిఱప్పిడై దో ఱెమ్మై గూళుడై యార్ గళే. ౩.

అ॥ నాదనై - స్వామియు, ళ్ఞాలమున్ - భూలోకమందున్న వారును, నానుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందున్న వారును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయదగినవాడును, నఱు - పరిమళము గల - తుళాయ్‌ళ్వోదనై - తులసీమాలికగలవాడును, పొన్ - స్పృహణీయమై, శెడుమ్ - మూర్ఖలిళోగ్యమైన, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఎన్రై - వాత్సల్యమైన, పిరాన్‌తన్నై - ఉపకారకుడునునైన శ్రీయఃపతియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణియవల్లార్కై - ఆశ్ర యించువారిని, పణియుమవర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారే, ఓదుమ్ - శాస్త్రములయందుఁ జెప్పబడిన, పిఱప్పిడైదోఱు - జన్మములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడైయార్ గళే - దాసులుగాగలవారు.

శా॥ పరిమళముగొట్టుచున్న తిరుత్తు : యిరులమను, ఱతినువ్వరంబులై నళఖవక్రాదివ్యా యుధములను ధరించిన సకలలోకవన్ద్యుడైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవులాశ్రయిం చిన భాగవతులే మన కన్ని జన్మములలోను చరమప్రాప్యులని. ౩.

ఊడై యార్న్ద వాడై యార్ కణ్ణిగై యనుడై నాణిన్ఱ*
పుడై యార్ పొన్నూలిన్ఱ పొన్ముడియార్ ముప్పుమ్పల్ కళర్*

---

* పాదములను నేర్పడమనగా—ఇతరదేవతలపద్ధతి పోపండుట.

శ్చేతులను నేర్పడమనగా—సకలలోకాశ్రయస్థిరములను విడుచుట.

నడైయావుడై తిరునారణ్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ కణ్డీర్*
ఇడైయార్ పిఱప్పిడైదోఱు మెమక్కెమ్ పెరుమక్కళే. ౮.

అ॥ ఉడై - నడుమునందు, ఆర్ న్ద - చేరియున్న, ఆడైయిన్ - పీతాంబరముగలవాడును, కణ్డీగెయిన్ - కిణభూషణముగలవాడును, ఉడై - నడుమునందున్న, వానిన్ - కటీసూత్రము గలవాడును, పుడై - పక్కలయందు, ఆర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, పూనూలినిన్ - స్వర్ణమయమైనయజ్ఞోపవీతముగలవాడును, పూన్ - స్పృహణీయమైన, ముడియిన్ - కిరీటము గలవాడును, మణ్ ణుమ్ - ఇలకునున్న, పుల్ - ఆనేకవిధములైన, కలన్ - దివ్యభూషణములను, నడైయా - నిత్యముగా, ఉడై - కలవాడుచున్న, తిరు - శోభిల్లుచున్న, నారణిన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తొణ్డర్ - దాసులకు, తొణ్డర్ కణ్డీర్ - దాసులైనవారే, ఇడై యార్ - ఎడతెగని, పిఱప్పిడైదోఱు - జన్మములయందున్న జీవికాలమంతయు, ఎమక్కు - మనకు, ఎమ్ పెరుమక్కళే - అసాధారణులైన ప్రాప్యులు.

తా॥ పీతాంబరకణ్ఠాభరణయజ్ఞోపవీతకటినూత్రకిరీటాద్యనేక దివ్యాభరణములతో శోభిల్లు చున్న శ్రీయఃపతియొక్క దాసదాసులే మనము సర్వదా దాసభూతులమని. ౮.

పెరుమక్కళుళ్ళవర్ దమ్ పెరుమానై *అమరర్ గ
ట్కరుమైయొழிయ వన్నారముడూట్టియ వప్పనై *
పెరుమైపిదర్ న్దవల్లారై పిదర్ న్దుమవర్ కణ్డీర్*
వరుమையుమిమ్మైయుమ్మినమ్మైయళిక్కుమ్బిరాక్కళే. ౯.

అ॥ ఉళ్ళవర్ - నిత్యులైయున్న, పెరుమక్కళ్ - నిత్యసూరులకు, తమ్ - అసాధారణ మైన, పెరుమానై - అధిపతియు, అమరర్ గళుట్కు - ఇన్ద్రాదిదివికులకు, అరుమై - శ్రమము, ఒழிయ - తొలగునటు, అన్ను - అకాలమందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదు - అమృతమును, ఊట్టియ - భుజింపజేసిన, ఆప్పనై - స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమను, పిదర్ న్దవల్లారై - ప్రీతిచేకెప్పదగినవారిని, పిదర్ న్దుమవర్ కణ్డీర్ - ప్రీతిచేకెప్పువారే, వరుమైయుమ్ - పుగిళ్లోకములయందును, ఇమ్మైయుమ్ - ఇహలోకమునందును, నమ్మై - మనలను, ఆళిక్కుమ్ - రక్షించెడి, పిరాక్కళ్ - స్వాములు

తా॥ నిత్యసూరిసేవ్యుడైన శ్రీయఃపతిని యిద్దారిదు లమృతమును యాచింప, ప్రయోజ నాన్తరపరులైన వారికిగూడనాయభీష్టమును సెరవేర్చినవానియొక్క దౌర్భాగ్యగుణమునను సన్దించువారియొక్కదానులే మనయభీష్టమునిచ్చి మనలను రక్షించువారని. ౯

అళిక్కుమ్బరమనై కణ్ణనై యాళ్పిరాన్ తన్నై *
తుళిక్కునటుబిణి తీర్త్తమణివణ్ణ నెమ్మాన్ తన్నై *
ఒలిక్కొణ్డోదియై యుళ్ళత్తుక్కొళ్ళువర్ కణ్డీర్*
శలిప్పిల్లై యాణ్డెమ్మై చ్చన్మశోన్మాన్దర్ దాక్కప్పే. ౧౦.

ఆ॥ అఱిక్కుమ్ - (చేతనులను) రక్షించెడి, చరమమై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణన్ - అతిసులభుడును, ఆఴి - సుదర్శనమును ధరించిన, పిరాక్కళ్ - ఉపకారకుడును, తుఱిక్కుమ్ - శేషశాయియున్న, నఱుమ్ - పరిమళముగల, కణ్ణి - తులసీమాలిక చేవలజ్కరింపబడిన వాడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణన్ - మాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడును ఎమ్మక్కళ్ - మాస్వామియు, ఒళిమొక్కుళ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియై - తేజస్సుగలవాడుసైన శ్రీయఃపతిని, ఉళ్ళత్తు - మనస్సులో, కొళ్ళుమవర్ కణ్డీర్ - అనుభవించువారు, ఎన్మై - మనలను, కలిప్పిన్ని - చలించకుండ, ఆణ్డు రక్షించి, శన్మశన్మన్దరమ్ - జన్మపరమ్పరలోనుండి, కాప్పర్ - రక్షించుదురు.

తా॥ సుదర్శనమునున్న మిక్కిలిభోగ్యమైన తులసీదామమునున్న ధరించిన యతినుందర శ్రీవరుడైన శ్రీయఃపతిని మనసార ధ్యానించెడి భాగవతులే మనకర్థకామాదిపురుషుల యందళి లాషనుభోగాట్టి మనసంపారమును దొలకింతురని

శన్మశన్మన్దరత్తిడైయార్గళ్ కొక్కుపోయ్*
తన్నైన్మైపెఱుత్తి తక్క శాళిగైక్కుళ్ కొళ్ళు మప్పన్ *
తోన్నిప్పిదర్ పిరవిక్కాళై పిదర్ పిమవర్ కణ్డీర్*
నన్నిన్మైపెఱుతెమ్మై నాళుయ్యక్కొళ్గిన్ఱ నమ్బీ. ౭.

ఆ॥ ఆడియార్గళై - దాసులను, శన్మశన్మన్దరమ్ - జన్మపరమ్పరలోనుండి, కాత్తు - రక్షించి, కొణ్డుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, తన్నైన్మై - స్వస్వరూపపమయొక్క (ఆవిర్భావమును), పెఱుత్తి - పుట్టించి, తక్క - తనయొక్క, శాళిగైక్కుళ్ - శ్రీపాదద్వన్ద్వములకింద, కొళ్ళుమ్, ఆళ్గళ్ కొండి, అప్పన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క, తోన్నిప్పి - స్వాభావికగుణంబులను, పిదర్ పిరవిక్కాళై - ప్రతిలోమజన్మవారిని, పిదర్ పిమవర్ కణ్డీర్ - ప్రేమయుక్తులై స్తోత్రముచేయువారు, నన్నిన్మై - భాగవతత్వమునెడిమంచితనమును, పెఱుగ్గు - కలుగఁజేసి, వాళ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఉయ్యక్కొళ్గిన్ఱ - ఉద్ధరించుచేయుచున్న, నమ్బీ - నమ్మదగిన పెద్దలు.

తా॥ తివదాసులను సంసారమునుండి విడిపించి మోక్షమునకొండించి వారికిదవలైశ్వర్య మునిచ్చెడి శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణంబులను స్తోత్రముచేయువారి నాశ్రయించిన భాగవతులే మనకు భగవత్సైశ్వర్యమునిచ్చి రక్షించువారని ౭.

నమ్బిన్ శాలమ్పడి తవనిన్ తిరుమార్వినిన్ *
ఉమ్బరులగినిల్ యార్క్కు ముగార్వీయాన్ ఱన్ఱిన్ *
కుమ్బినరగర్గళేత్తువరేలు మవర్ కణ్డీర్*
ఎమ్బలి పిఱప్పిడై దో మెమ్తొఴుం కులమ్ తాఙ్గళే. ౮.

ఆ॥ నమ్బిన్ - రక్షకుండనియమ్మదగినవాడును శాలమ్పడి తవనిన్ - లోకములనన్నటింయ వాడును, తిరుమార్వినిన్ - శ్రీమహాలక్ష్మినివక్షస్థలమందుగలవాడును, ఉమ్బరులగినిల్ - ఊర్ధ్వ లోకములయందున్న, యార్క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును, ఉగార్వరియాన్ ఱన్ఱిన్ - తెలిసికొ

నంబళకళక్యండుసైవశ్రీయఃపతిని,కుమ్బినరకర్గళ్ -కుమ్బిపాశవరకమందుండువారు, ఏత్తువళేలుమ్- స్తుతించినను, అవర్కళ్డీర్ - వారేనుమండీ, ఎమ్ - మనయొక్కు, చుల్ - ఆనేకములైన, పిఱప్పి డైతోఱు - జన్మమరణములకు నడుమనున్న సర్వకాలములయందును, ఎమ్ - మనకు, తొళు - ఆశ్రయించుచగిన, కులమ్తాన్గళ్ - వంశముగలవారగుదురు.

తా॥ ఎట్టిజ్ఞానవంతులకు వలయుగాని మహిమగల సకలలోకస్రష్టయైన లక్ష్మీభర్తనుస్తోత్ర ముచేయువారెంత పాపాత్ములైనను వారికులముతప్పయి మనకు పరమప్రాప్యమైయుండునని. ౮.

కులన్దాఙ్గుళాదిగళ్ నాలిలుమ్కీళ్మేల్నిన్ఱ*ఎ ట్తనై
నలన్దానిలాద శ్లణ్డాళశ్లణ్డాళర్గళాళిలుమ్*
వలన్దాఙ్గుశక్కరత్తణల్ మణివణ్ణక్కొళ్
కలన్దార్* అడియార్తమ్మడియారెమ్మడిగళే. ౯

ఆ॥ కులమ్ - ఇతరకులములను, తాఙ్గు - ధరించెడి, ఖాదికళ్ నాలీలుమ్ - నాలుగుజా తులకంటెను, కీళ్మేల్నిన్ఱ - హీనమై, ఎట్తనై - ఎంతమాత్రము, నలన్దానిలాద-జ్ఞానములేని, శ్లణ్డా ళశ్లణ్డాళర్గళాగిలుమ్ - చండాలులకంటెమిక్కిలీయధములైనను, వలమ్-దక్షిణపు-నందు, తాఙ్గు- ధరించిన, శక్కరత్తు - సుగ్నమగల, అణల్ - స్వామియైన, మణివణ్ణక్కొ - మాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగల శ్రియఃపతికి, ఆళ్శెయ్ - దాసుడననియెడి, ఉళ్కలన్దార్ - ఆళ్విప్రాయములోఁగూ డుకొనినవారియొక్క, అడియార్తమ్ - దాసులయొక్క, అడియార్ - దాసులు, ఎమ్మడిగళ్ - మనకుస్వాములు.

తా॥ జాతియందెంత నిక్కష్టులైనను, ఎంతజ్ఞానహీనులైనను, చక్రధరునికి నేనుబానిసుండని తలంచిన దాసులయొక్క దాసదాసులు మనకు పరమప్రాప్యులని. ౯.

అడియార్వ్నై యముణ్డాలిలై యన్న వశమ్శెయ్యుమ్*
పడియాదుమిల్కుఴవి ప్పడియైన్ఱిరాన్ఱొక్కు*
అడియారడియార్ తమ్మడియారడియార్తమ
క్కడియారడియార్తమ్*అడియారడియోఙ్గళే. ౧౦.

ఆ॥ అడియార్వ్న - శ్రీపాదములచేపూర్ణమైన, వైయమ్ - భూమిని, ఉణ్ణు - ఆరగించి, ఆలిలై - వటదళమందు, అన్నవశమ్శెయ్యుమ్-అన్నముతో సమానముగాశేయువాఁడును, (ఎడమ పక్కనుకుడిపక్కను తిరిగితిరిగి ప్రవ్యాపించువాఁడును), పడి - ఉపమానము, ఆదుమిల్ - ఏమియు లేని, కుఴవిప్పడి - ముగ్ధశిశువుగమనుగలవాఁడును, ఎన్ఱైపిరాన్ఱక్కు - నాకుస్వామియైనట్టి కారకుఁడుసైవశ్రీయఃపతికి, అడియారడియార్తమ్ అడియారడియార్తమ్కు అడియాఁడియార్ దమ్అడియార్ -దాసదాసులకుదాసదాసులైనవారికి దాసదాసులకు, అడియోఙ్గళ్ - మనము దాసులము.

తా॥ ప్రళయకాలమందు లోకములవ లయాదరములోనుంచుకొని వటపత్రశాయి యైన శ్రీయఃపతియొక్క దాసపరిమ్పరలోచరమసీమ దాసులైనవారికి మనము దాసభూతులమని.

‡‡ అడియోఙ్గునూఱ్ఱువర్ వీయ వఞ్చివర్క్కుళ్ శెయ్‌ద
నెడియోనై *తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపక్కుఱ్ఱేవల్గళ్*
అడియార్న్దవాయిరత్తు ళ్ళివైపత్తవర్తొణ్డర్శేల్
ముడివు*ఆరక్కఱ్ఱిక్కిల్ శెన్ఱమ్ శెయ్యామెముడియుమే. ౧౧.

అ॥ అడియోఙ్గు - వేరుదిగియున్న, (సుప్రతిష్ఠితులైన), నూఱ్ఱువర్ - దుర్యోధనాదులనూ ఱుగురు, వీయ - నశించునటుల, వివర్‌క్కు - పఞ్చపాణ్డవులకు, అరుళ్ శెయ్‌ద - కృపజేసిన, నెడి యోనై - సర్వాధికుఁడైనశ్రీయఃపతివిషయమై, తెన్‌కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - సున్దరమైనకురుకా పురికాధీశులైననమ్మళ్వార్లయొక్క, కుఱ్ఱేవల్ గళ్ - అన్తర్భక్తైకబ్రహ్మర్షయఃపమై, అడి-పాద ములలో, ఆర్న్ద - పూర్ణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈశ్రీయఃపతి యొక్క, తొణ్డర్ మేల్ - దాసులమీఁద, ముడివు - ముగిసిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఆర - మనస్సులో పదునట్లు, కఱ్ఱిక్కిల్ - అధ్యయింపసమర్థులైనయెడల, శెన్ఱమ్ - జన్మము, శెయ్యామై - కలుగకుండ, ముడియుమ్ - ముగుసును.

తా॥ దుర్యోధనాదులను సంహరించి పాణ్డవులను రక్షించిన సర్వేశ్వరునియొక్క భక్తులైన భాగవతులవిషయమై నమ్మళ్వార్లుపాయించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయింపువారు సంసార మందు జన్మింపరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఉపోద్ఘాతిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ముందున్న భగవదనుభవాభిలాష, ఇప్పుడు భాగ వతసమాశ్రయమునే మిక్కిలి యధికమై, భగవంతుని సేవించకయుండలేక తనసకలేన్ద్రియములతో నాసర్వేశ్వరుని యనుభవింపగోరి యడిలభించక దుఃఖపడుచున్నారు.

‡‡ ముడియానేమూవులగుమ్*తొళ చేశ్తుమ్*శీ
రడియానే*ఆళ్ కడలైక్కడైన్దాయ్ పుళ్ళూర్
ఖొడియానే*కొణ్డల్వణ్ణా వణ్‌తుమ్మరిల్
నెడియానే*ఎన్‌ఱుకీడక్కుమెన్నెఞ్జమే. ౧.

అ॥ ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, ముడియానే - కిరీటముగలవాఁడా! మూవులగుమ్ - మూడు లోకములున్న, తొళ్ళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముచేయదగిన, శీర్ - సౌన్దర్యముగల, ఆడియానే - శ్రీపాఞ్చజన్యముగలవాఁడా! ఆళ్ - ఆగాధమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాఁడా! పుళ్ - గరుత్మన్తుని, ఊర్ - వాహనముగానున్న, కొడియానే-ధ్వజముగా నున్నగలవాఁడా! కొణ్డల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా-కాన్తిగలవాఁడా! అణ్డత్తు-అణ్డములోనున్న,

ఉమ్బరిల్ - బ్రహ్మాదిదేవతలకంటె, వెడియానే - గొప్పవాడా! ఎన్ను - ఆనిధ్యానించి, ఇడక్కుమ్ - ఉండుము.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! నామనస్సు, నీకిరీటమునున్న, సకలలోకస్తుత్యంబైన శ్రీపాదముల నున్న, గరుడధ్వజమునున్న, మేఘమువంటి నీతిరుమేనునున్న ఎల్లప్పుడును ధ్యానించుచు నిన్ను సేవించుట గోరుచున్నదని. ౧.

నెఞ్జమేనీణగరాగ విరుద్దవెన్
తఞ్జనే*తణ్ణిలఞ్జెక్కిత్తెయ్వప్పొన్
నఞ్జనే*ఞాలఞ్జోళ్వాక్ కుఱిళాగియ
వఞ్జనే*ఎన్ను మెప్పోదుమెన్వాళగమే. ౨.

అ॥ ఎన్ వాళగమ్ - నావాక్కు, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నెఞ్జమే - నామనస్సునే, నీళ్ - గొప్ప, నగరాగ - పట్టణముగాజేసికొని, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్ తఞ్జనే - నాయాచిత్సఖుడా! తఞ్ - సుందరమైన, ఇలఞ్జెక్కిత్ - లక్ష్మిని, ఇత్తెయ్ - రాజైనరావణుని, వెప్ప్ - చంపిన, నఞ్జనే - విషమువంటివాడా! ఞాలమ్ - భూమిని, కోళ్వాక్ - వశపఱచుకొనుటకై, కుఱిళాగియ - వామనుడవైన, వఞ్జనే - వఞ్చకుడా! ఎన్నుమ్ - ఆనిచెప్పును.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! నావాక్కు, రావణానురసంహారకుడవైన నీపరాక్రమమునున్న వామనుడవై భూమిని మహాబలివద్దనుండితీసిన నీయుపాయమునున్న, నామనస్సునందును యనికినిన్ని యెల్లప్పుడు వసుసంధించుచున్నదని. ౩.

వాళగమేయే త్తవరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవర్ దమ్
నాయగనే*నాళిళ నిఱైవై కోక్కిళ్విదుత్తు
వేయగమ్బాల్ వెణ్ణెయ్తోడుణ్ణ వానాయర్
తాయవనే*ఎన్నుతవుమెన్ కైగళే. ౩.

అ॥ వాళగమే - వాగింద్రియమే, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపచేసిన, వానవర్ దమ్ నాయగనే - నిత్యసూరులకునాథుడా! నాళ్ దినములచే, ఇళమ్ - బాలుడైన, తిఙ్గళ్ - చంద్రునివలె, కోళ్ - తేజస్సును, విదుత్తు - విస్తరింపజేసి, (మందహాసముజేసి), వేయగమ్ - చెడురుతోఁగట్టినయిర్ళలోనుంచిన, పాల్ - పాలనున్ను, వెణ్ణెయ్ - వెన్ననున్ను, తోడు - దొంగలించి, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఆనాయర్ - గోపలకు, తాయవనే - తల్లివంటివాడా! ఎన్ను - అని, ఎన్ కైగళ్ - నాచేతులు, తడవుమ్ - చెలుకును.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! నిన్ను స్తుతించునట్లు వాగింద్రియమునుమాత్రము కృపచేసిన నీవు గోప స్త్రీలుదాచినపాలనున్ను వెన్ననున్ను దొంగలించి యారగించి మందస్మితముగల ముఖారవింద ముతో నెచ్చటనున్నావోయని నాచేతులు చెలుకుచున్నవని. ౩

కైగళాల తోళుదుతోళుదున్నై*
వైగలుమ్మా తిరె ప్పోదు మోర్వీడిన*

పైకొళ్ పామ్బేజీ యుయ్యై వరనే*ఉన్నై
మెయ్‌కొళ్ళక్కాణ విరుమ్బుమెన్‌కణ్ణే. ౪.

ఆ॥ పైకొళ్ - విశాలమైనపడములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషునిమీద, ఏతి - ఎక్కి, ఉయ్యై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, వరినే - సర్వాధికుండా! ఎన్‌కణ్ణే - నాచేత్రములు, కైగళాల్ - చేతులతో, ఆర - సంపూర్ణముగా, ఉన్నై - నిన్ను, తొళుదుతొళుదు - కాగలించుకొని కాగలించుకొని, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఓర్‌మా త్తిరైపోదు - ఒకక్షణము గూడ, వీడిన్రి - విడువక, ఉన్నై - నిన్ను, మెయ్‌కొళ్ళ - ప్రత్యేక్షముగా, కాణ - నేవిం మటకు, విరుమ్బుమ్ - ఆశబడును.

తా॥ ఆనంతశయినైన ఓశ్రియఃపతీ! నాచేతుతోనిన్ను చక్కగా కాగలీంచుకొని యొక క్షణముగూడవిడుంకుండ నిన్ను నేవించుటకు నాచేత్రములాశపడుచున్నవియని. ౪.

కణ్ణాళాల్ కాణవరుళ్ళో లెన్నాశై యుల్*
మణ్ణాళా నామనేఅమరిన్ద్రుశెల్*
పణ్ణాళా పుళ్ళిక్ శిఅగొలిపానిత్తు*
తిణ్ణాళ్ళనోర్ కుమ్‌కిడన్ద్ర శెవిగళే. ౫.

ఆ॥ కణ్ణాళాల్ - నేత్రములచే, కాణ - చూచునట్లు, వరుళ్ళో - (శ్రియఃపతి) వేంచే యునో, ఎన్నాశైయుల్ - అనెడియాశచే, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - స్వీకరించి, వామనన్ - వామనుఁడు, ఏఅ - ఎక్కి వేంచేయుటచే, మగిళ్‌న్ద - సన్తోషించి, శెల్ - సంచరించుచున్న, పణ్‌కొణ్ణ - సామగానముగల, పుళ్ళిక్ - గరుత్మంతునియొక్క, శిఅగు - ఈక్కలయొక్క, ఒలి - శబ్దమును, పానిత్తు - ధ్యానించుకొని, కిడన్దుఉణ్ణి, ఎన్‌శెవిగళ్ - నాచెవ్వులు, తిణ్ణాళ్ళ- దృఢముగా, ఓర్‌కుమ్ - సుఖపెట్టియాలోచించుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! నేమకళ్లాసనీవించునట్లు నీవెచ్చటకైనా వేంచేసెదవో యేమోయని యాశచే నాచెవ్వులు, నీసంశ్లేషముచే మిక్కిలి సంతోషించి సామగానముజేయుచువచ్చున్న నీవాహనమైన గరుత్మంతునియొక్క ఈక్కలశబ్దములెచ్చట నినవచ్చునోయని యాశబ్దమునువిను టకు జాగ్రతగలచెయున్నవని. ౫.

శెవిగళాలార నిన్‌కేర్ త్తిక్కనియెన్నుమ్
కవిగళే*కాలప్పణ్ణే నుయ్‌ప్పత్తుగ్ గుమ్*.
పుణియిన్మేల్ పాన్నుదుమ్ శక్కరత్తుమ్మెయే*
అవిన్రి యాదరిక్కు మినదావియే. ౬.

ఆ॥ నిన్‌ - నీయొక్క, కీర్తి - యశస్సును బ్రతిపాదించెడి, కని - ఫలమువలెనతిథోగ్య మైన, కవిగళే - కవిత్వములనే, కాలప్పణ్ - కాలానుకూలరూపమైన రాగమనెడి, శేఱ - బీనియందు, ఉయ్‌ప్పు-చక్కగానిలిపి, శెవిగళాల్ - చెవ్వులచే, ఆర-పూర్ణముగా, తుయ్‌ప్పు - ఆనుభవించి, పుణియిన్‌మేల్ - భూలోకమంతా, పాన్ - అందమై, నిదుమ్ - మిక్కిలిధోగ్య

తఱల, శక్కరత్తు - సుదర్శనముగల, ఉన్నై నే - నిన్నే, ఏనదావి - నాప్రాణము, అవిన్ని - ఎడతెగక, ఆవికిక్కుమ్ - ఆశపడును.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! నీయొక్క మధురంబులైన గుణములను జక్కగాచిని చక్రధరుడ వైన నిన్నే లోకమందే సేవింపవలయుననిక్షణాప్రాణములాశబడుచున్నవని. ౬.

ఆవియేయారముదే యెన్నై యాళుడై*
తూవియమ్బుళ్ళుడై యాయ్ శుడర్ నేమియాయ్*
పావియేన్నిఱ్ఱమ్ పులమ్బప్పలకాలుమ్*
కూవియమ్కాణప్పెఱే నునకోలమే. ౭.

ఆ॥ ఆవియే - నాప్రాణభూతుఁడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళుడై - దాసునిగాగలవాఁడా! అమ్ - సుందరమైన, తూవి - ఱెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్తియాయ్-వాహనముగాగలవాఁడా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియాయ్ - సుదర్శనముగలవాఁడా! పావియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, నెఱ్ఱమ్ - మనస్సు, పులమ్బ - ఆశబడిపిలువఁగా, పలకాలుమ్ - చిరకాలము, కూవియమ్ - పిలిచినను, ఉనకోలమ్ - నీదివ్యవిగ్రహమును, కాణప్పెఱే - సేవించకుండునున్నాను.

తా॥ నాప్రాణభూతుఁడును, నిరతిశయభోగ్యుఁడును, చక్రాయుధుఁడై గరుత్మంతునిమీఁదవేంచేసివచ్చి నన్ను శేషపఱచుకొనినవాఁడునైన ఓ శ్రీయఃపతీ! నేను సేవింపవలయునని యాశబడి యెంతకాలమునుండిచినను నాకోరికను లక్ష్యించకయున్నావని. ౭.

కోలమే తామరైక్కణ్ణదోర్ వణ్ణన
నీలమే*నిన్రనెన్దావియెయ్యార్ నిన్ఱ
శీలమే*శెన్ఱు శెల్లాదనమున్నిలామ్
కాలమే*ఉన్నై యెన్నాళ్ కణ్ణుఱ్ఱుకొళ్వనే. ౮.

ఆ॥ కోలమే - పరమసుందరుఁడా! తామరైక్కణ్ణను - పద్మనేత్రుఁడా! ఓర్ - అద్వితీయుఁడైన, అణ్ణనమ్ - కాటుకవలె, నీలమే-శ్యామమైనతిరుమేనుగలవాఁడా! నిన్ఱ - స్థిరపడియుండి, ఎనదావియై - నాప్రాణమును, ఈర్గిన్ఱ - బద్దలుజేయుచున్న, శీలమే - స్వభావముగలవాఁడా! శెన్ఱ - భూతకాలమునకును, శెల్లాదన - భవిష్యత్కాలమునకును, మున్నిలామ్ కాలమే - వర్తమానకాలమునకునునిర్వాహకుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు, కణ్ణుఱ్ఱుకొళ్వన్ - సేవించెదను.

తా॥ సౌందర్యమే శరీరమెత్తివచ్చినట్లున్న పద్మనేత్రమును, అఞ్జనాచలశ్యామమైనతిరుమేనును నాకనుపఱచక నన్ను బాధించుచున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నిన్ను సేవనుభవించుటకు దగిన కాలమును నీవే నాకు శీఘ్రముగా కల్పించుమాయని. ౮.

కొళ్వన్నాన్మాలై మూవడిశాలెన్ఱ
కళ్వనే*కఞ్జనై వఞ్చిత్తువాణనై

ఉళ్వైత్తిరు*ఓరాయిరమ్‌తోళ్ తుణిత్త
పుళ్వల్లాయ్*ఉన్నై యెష్టాన్ను పొరున్దవనే. ౯.

ఆ॥ మావలి - ఓమహాబలీ, నాళ్ - నేను, మూవడి - మూడడుగుల, కొళ్వ్‌ళ్ - తీసుకొనెదను, తా - ఇమ్ము, ఎన్ఱ - అనియడిగిన, కళ్వ - నేవంచకుడా! కఞ్జన్ - కంసుని, వఞ్జిత్తు-వంచన జేసియు(చఁపియు), వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, ఉళ్వైత్తి - మహాబలము, తీర - పోవునట్లు, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, తోళ్ - భుజములను, తుణిత్త - ఛేదించిన, పుళ్ వల్లాయ్ - గరుడవాహనుడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎష్టాన్ట్ట - ఎప్పుడు, పొరున్దవ్ - పొందెదను.

తా॥ ముగ్ధమాటలచే మహాబలినిమోహింపజేసి వానిని జయించియు, కంసునిసంహరించియు, శివధనుర్భంజనానన్ను శివుడు రక్షించునని యభిమానించియున్న బాణాసురునియొక్క వెయ్యి భుజములను ఛేదించియు ఇట్లుసకలవిరోధులను బోగొట్టిన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను నేనెప్పుడుబొందెదనని.

పొరున్దియమామరుదినిడై పోయ వెమ్
పెరున్దగాయ్*ఉన్ కళ్ గాణియ పేదుఱ్ఱు*
వరున్దినాన్ వాళగమాలై కొణ్డు*ఉన్నైయే
ఇరున్దిరున్ద్ తుత్తనై కాలమ్ పులమ్బువనే. ౧౧.

ఆ॥ పొరున్దియ - చేరియున్న, మా - గొప్ప, మరుదిన్ - మద్దివృక్షములయొక్క, ఇడై-వడుమున, పోయ - పోంచేసిన, ఎమ్ - మాస్వామియైన, పెరుమ్‌తగాయ్ - మహాప్రభావముగల వాఁడా! ఉన్ - నీయొక్క, కళ్ - శ్రీపాదమును, గాణియ - సేవించవలయునని, పేదుఱ్ఱు - ఆశపడి, వరున్ది - దుఃఖించి, నాన్ - నేను, వాళగమాలైకొణ్డు - శబ్దసందర్భములతో, ఇరున్దిరున్ద - ఉండియుండి, ఉన్నైయే - నిన్నే, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, పులమ్బువనే - విలిచెదను.

తా॥ మద్దివృక్షములవడుమున జనుదెంచి వానిని బడద్రోసిన బలిష్ఠుడా! నీశ్రీపాదమును సేవింపవాళకుడి దానిని లభించక దుఃఖించుచు నిన్ను నేనెంతకాలము విలిచెదనని. ౧౦.

‡‡ పులమ్బుళిర్ పూమియళన్ద పెరుమానై *
నలఞ్జేళ్ శీర్ నన్గురుగూర్ చ్చడగోపన్ *శొల్
వలఞ్జెయ్ ణవాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ప
త్తిలఙ్గువార్*యావరుమేట్టువర్ శొన్నాలే. ౧౧.

ఆ॥ పులమ్బు - స్తోత్రముచేయదగిన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, పూమి - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, పెరుమానై - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, నలఞ్జేళ్ - భగవన్మనుభవాభినివేశమునెడి మంచితనముగల, శీర్ - జ్ఞానముగల, నల్ - విలక్షణులైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరిస్వామియైనమ్మధుర్యుల్, శొల్ - పాయించిన, వలఞ్జెయ్ణ - ప్రతి

పాదనసామర్థ్యముగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - ఆద్వితీయమైన, ఇప్పై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శొన్నార్ - అనుసంధించినయెడల, యావరుమ్ - ఎట్టివారైనను, ఇలర్గు - ప్రకాశించుచున్న, వాన్ పరమపదమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా॥ శ్లాఘ్యమైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్తిరుసాయించినయీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, సకలేంద్రియములచే భగవంగుని యనుభవించ నలయునని యాశించిన శిష్యుళ్ళనెరవేరనందున బాధబడుచు, ఈబాధను జెప్పుకొనుటకుదగిన నాథుడుబోలినవా రెవరైననున్నారాయని బరికించి, సకలమనుజాలున్యాసక్రమనన్ముడై భగవద్విముఖులై యుండగాంచి, తనబాధనుమఱచి వారికి హితంబునుపదేశించుచున్నారు.

శొన్నాల్ విరోదమిల్ అగిలుమ్ శొల్లుగ్ కేశ్మినో*
ఎన్నాచిల్ కవి యూనొరువర్ క్కుమ్ కొడుక్కిలేశ్*
తెన్నా తెనావెన్ను వణ్ణుమురల్ తిరువేఙ్కడత్తు*
ఎన్నానై యెన్నప్ప నెమ్బెరుమానుళనాగవే. ౧.

ఆ॥ ఇదు - ఈమాటను, శొన్నాల్ - చెప్పివయెడల, విరోదమ్ - మీకువిరోధముగానుండును, అగిలుమ్ - అయినను, శొల్లుగ్ - చెప్పెదను, కేశ్మిన్ - వినుఁడుము, పణ్ణు - తుమ్మెదలు, తెన్నా తెనావెన్ఱు - తెన్నా తెన్నాయని, ముఱల్ - శబ్దించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందువేంచేసియున్న వాఁడును, ఎన్నానై - నాకునిర్వాహకుఁడును, ఎన్నప్ప - నాకుపకారకుఁడును, ఎమ్బెరుమాన్ - మాస్వామియునైన శ్రీయఃపతి, ఉళనాగ - ఉండగా, ఎన్ - నాయొక్క, నావిల్ - నాలుకయందున్న, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, యాన్ - నేను, ఒరువర్ క్కుమ్ - మఱియొకరికిని, కొడుక్కిలేన్ - ఇవ్వను.

తా॥ ఓ చేతనులారా! నేనుచెప్పెడిమాట మీకు విరోధముగా దోచును. అయిననొకమాట చెప్పెద, వినుఁడు అతిరమణీయంబైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న మాస్వామియైన సర్వేశ్వరుఁడుండగా వానికిఁకప్ప నేనింకొకనికి గృతిచెప్పనని. ౧.

ఉళనాగవేయెణ్ణి తన్నై యొట్టాగ త్తగ్ శెల్వత్తై*
వళనామదిక్కు మిమ్మానిడత్తై క్కవిపాడియెన్*
కుళనార్ కుమిళ్ శూళ్ కణ్ణపురమ్ కుఱుంగుడి మెయ్ మ్మాయే*
ఉళనాయవెన్దై యెన్దై పెమ్మానై యొళియవే. ౨.

ఆ॥ కుళక్ - కొలనలచే, ఆర్ నిండియున్న, కళ్గని - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, కణ్ - విశాలమై, నక్ - శ్లాఘ్యంబైన, కుఱుంగుడి తిరుక్కు-ఱుంగుడియఁ నెడిదివ్యదేశమందు, మెయ్‌మ్మైయే - యథార్థముగా, (తనగుణములు ప్రకాశించునటుల), ఉళ్ళాయ - వేంచేసియున్న, ఎన్దైయై-నాకుపకారకుండై, ఎన్దైమెయ్మ్మైనై-నాకులనాయకుఁడైన సర్వేశ్వరుని, ఒళ్ళియ-విశాలముగా, తన్నై - తనను, ఒన్దాగ - ఒకపస్తువుగా, ఉళ్ళవాగవే - ఉన్నటులనే, ఎణ్ణి - తలంచి, తన్-శెల్వత్తై - తనసంపత్తును, పళ్ళా - అధికముగా, మదిక్కుమ్ - ఆళ్వీమానించియున్న, మానిడత్తై - మనుష్యజాతిని గురించి, కవిపాడి, కవిత్వముజెప్పి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము.

తా॥ అవధిలేని సంపద్యుక్తుండై మాకులదేవతయైన శ్రియఃపతిని వదలి, తనయశ్వైశ్వర్యమును గోష్పదనితలంచిన మనుష్యులకుఁ గృతిజెప్పుటచే మాకెట్టిప్రయోజనమును పుట్టదని. ౩.

ఒళ్ళివొన్ఱిలాద వల్లూళ్‌దోఱూళ్‌నిలావ*పోమ్
వళ్ళియై తరుమ్ నఙ్గళ్ వానవరిఱైనై నిఱ్కప్పోయ్*
కళ్ళియమిగనల్ల వాన్ కవిగొణ్డుపులవీర్ గాళ్*
ఇళ్ళియఱ్కరుది యోర్ మూనిడమ్పాడలెన్నావదే. ౩.

ఆ॥ ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, ఒళ్ళివు - విచ్ఛేదమున్ను, ఇల్లాద-లేకుండ, పల్-ఆనేకములైన, ఊళ్ళిలో ఱూళ్ - ప్రతికల్పములయందును, (యాపత్కాలమును), నిలావ - ఉండునటుల, పోమ్ - పోతగిన, వళ్ళియై - ఉపాయమును, తరుమ్ - ఇచ్చెడి, వానవర్ - నిత్యసూరులకు, ఱైనై - స్వామియైన శ్రియఃపతిని, నిఱ్క - తప్ప, పులవీర్ గాళ్ - జ్ఞానవంతులారా! పోయ్-మతియొఱ్కోటికెవెళ్ళి, కళ్ళియమిగ - మిక్కిలియతిశయించిన, వల్ల - శ్రేష్ఠమైన, వాక్-కవిగొణ్డు - గొప్పకవిత్వమునుజెప్పి, ఇళ్ళియ - స్వరూపహానివచ్చునట్లు, కరుది - తలంచి, ఓర్ మూనిడమ్ - ఒకమనుష్యుని- పాడల్ - స్తోత్రముజేయుటచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనముగలుగును.

తా॥ ఓపండితులారా! మనకవిచ్ఛిన్న మోహానుభవోపాయమునిచ్చెడి శ్రియఃపతియుండగా వానినివదలి యొకమనుజునినిమయమై కృతిజెప్పుటచే మాకుస్వరూపహాని వచ్చునే తప్పమతియొక ప్రయోజనముగలుగదని. ౩.

ఎన్నావదెత్తై నాళై క్కుప్పోమ్ మ్పులవీర్ గాళ్*
మన్నామనిళ్ళై ప్పుడై ప్పుడైక్కు మ్పొరుమ్పొరుళ్*
మిన్నార్ మణిముడి విణ్ణవర్ తాదైయైప్పాడినాల్*
తన్నాగవేకొణ్డు శెన్మమ్ శెయ్యామైయుమ్‌కొళ్ళుమే. ౪.

ఆ॥ పులవీర్ గాళ్ - ఓపండితులారా! మన్నా - ఆర్ధిరులైన, మనిళ్ళై - మనుజులను, పాడి - స్తుతించి, పడైక్కుమ్ - పొందెడి, పెరుమ్ - (మోక్షలంపుచే) గొప్పదైన, పొరుళ్ - ధనమునే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనమునుపేక్షించును, ఎత్తైనైనాళైక్కు - ఎన్నిదినములకుపోదుమ్ - చాలును, మిన్ - కిరణములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మణిముడి - రత్నకిరీటముగల, విణ్ణవర్ -

నిత్యసూరులకు, తాదైయై - నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుని, పాడిశాల్ - స్తుతించినయెడల, తన్నాగ వేకొండు - తనతోసమానముగాజేసి, శన్మమ్ శెయ్యామైయిమ్ - జన్మమెత్తకుండునట్లు, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించును.

తా॥ ఓజ్ఞానాధికులారా! ఒకమనుష్యునిస్తుతించి సంపాదించిన యల్పధనముచే మీకార్యమునెరవేరునా? అధనము మీకెంతకాలమువఱకుండును? మీశరీరపోషణకుగూడజాలదు. గనుక వానిని వదలిమోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చెడి నిత్యసూరినిర్వాహకుడైన సర్వేశ్వరుని స్తుతింపుడని.ర.

కొళ్ళుమ్‌వయని లైక్కుప్పైక్కిళర్ త్తన్న శెల్వత్తై*
వళ్ళల్ పుగళ్ న్దు నుమ్‌వాయ్‌మైయిళ్ళుక్కుమ్‌పులవీర్ గాళ్*
కొళ్ళుక్కుదైవిలక్ వేణ్డిప్ పేశ్రుమ్ తిరుమ్‌కోదిల్*ఎన్
వళ్ళల్ మణివణ్ణనై క్కవిశొల్లవమ్మినో. ౫.

ఆ॥ కొళ్ళుమ్ - పొందదగిన, పయన్ - ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు. కుప్పై - కుప్పను, కిళర్ త్తన్న - తివ్వటకుసమానమైన, (అసారమైన), శెల్వత్తై - సంపత్తును, వళ్ళల్ - శ్లేష్మముగా, పుగళ్ న్దు - కొనియాడి, నుమ్‌వాయ్‌మై - మీనోటిసత్యమును, ఇళ్ళుక్కుమ్ - పోగొట్టుటకొనుచున్న, పులవీర్ గాళ్ - కవిశ్రేష్ఠులారా! కొళ్ళ - అంగీకరించుటకు, కుదైవిలక్ - కొఱతలేనివాడును, (మీవర్ణనకుదగిన పూర్తిగలవాడును), వేణ్డిప్ పేశ్రుమ్ - అపేక్షించినవన్నిని, తిరుమ్ - ఇచ్చుటకుసమర్థుడును, కోదు - ప్రత్యుపకారము నపేక్షించడముసెడిదోషము, ఇల్ - లేనివాడును, ఎన్ - నాకు, వళ్ళల్ - మహోపకారకుడును, మణివణ్ణన్ - నీలరత్నమువంటితిరుమేనుగలవాడుసైనశ్రీయఃపతివిషయమై, కవిశొల్ల - కవిత్వమునెప్పు, వమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓకవిశ్వరులారా! మీరు గుణహీనులైన మనుజులపియమై లేనిగుణముల వారోపించి స్తుతించినయెడల మీరపత్యవాదులగుటచేగాక మఱియొక్కప్రయోజనమున్నుపేక్షించుచుండుగనుక మీస్తోత్రమునకుం దగిన గుణవంతుడును, మీయందేమియుగోరక మీకుసకలాభీష్టములనిచ్చువాడుసైన శ్రీయఃపతివిషయమై కృతిచెప్పుడురు రండుమాయని,

వమ్మిన్ పులవీర్ నుమ్మెయ్ వరుత్తిక్కైశెయ్‌దుయ్‌మ్మినో*
ఇమ్మన్నులగినిల్ శెల్వరిప్పోది లైనోక్కినోమ్*
నుమ్మిన్‌కవికొణ్డు నుమ్‌నుమిట్టా తెయ్‌వమే త్తినాల్*
శెమ్మిన్‌తుడర్ముడి యెన్‌తిరుమాలుక్కుచ్చేరుమే. ౬.

ఆ॥ పులవీర్ - ఓకవిశ్వరులారా! వమ్మిన్ - రండు, నుమ్ - మీయొక్క మెయ్-శరీరమును, వరుత్తి-కష్టపఱచి, కైశెయ్‌దు-చేతులతోపనిచేసి, (కూలిచేసి), ఉయ్‌మ్మిన్-జీవించుడుం. ఇమ్మన్నులగినిల్ *ప్రవాహతోనిత్యమైన యీలోకమందు, ఇప్పోదు-ఇప్పుడు, శెల్వర్-శీమంతులు, ఇల్లై - లేరు, నోక్కినోమ్-విచారించితిమి, నుమ్-మీయొక్క, ఇన్-మధురమైన, కవికొండు-

* ప్రవాహతోనిత్యమనగా - నదియందొక ప్రవాహము దీపీపోయినను అదేవిధముగా మఱియొక ప్రవాహమువచ్చునట్లు ఒకపస్తువునశించినను మఱియొకటి యదేవిధముగనుత్పన్నమగునని.

స్తోత్రములచే, నుమ్‌ముమ్ - మీయొక్క, ఇట్టకేయ్యుమ్ - ఇష్టదేవతను, ఏత్తినాల్ - స్తుతించిన యెడల, కైయ్‌మిక్ - చక్కగాబ్రకాశించుచున్న, కుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటము గల, ఎన్‌తియమాలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, కేరుమే - చేరును.

శా॥ ఓ ప్రాజ్ఞులారా! వామాటనువినుడు. మీరు శరీరకష్టపడి కూలియైనచేసి బతుకుడు. మీకవిత్వమునగసంతోషించి మీకుదగినసమ్మానముచేయదగిన సంపన్ను లిచ్చువాడెవ్వరున్ను లేరు. శ్రీయఃపతికంటె వేరైన మీయిష్టదేవతలను మీరుస్తుతించినను మీరాహోపించిచెప్పిన గుణములు వారియందుండవుగనుక యాకవిత్వముగూడ యట్టిగుణంబులగల శ్రీయఃపతికే జేరునని. ౬.

శేరుమ్‌కొడై పుగ ళైలై యిలానై *ఓరాయిరమ్
పేరుముడై యపిరానై యల్లాల్ మత్ర్పురూకిలేళ్*
వారియనై యకై మాల్వరై యొగుక్కుమ్‌తిర్ణ్ణోళిన్రు*
పారిలోర్ పత్ర్ పైదై ప్పనైచ్చొల్‌మొయ్‌గళ్ వేళ్కనే. ౭.

అ॥ శేయమ్ - తగిన, కొడై - దానముచేయగలిగిన, పుగళ్ - కీర్తికి, ఎల్లైయిలానై - అవధి లేనివాడును, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, పేరుమ్ - తిరునామములున్ను, ఉడైయ - కలవాడును పిరానైయల్లాల్ - మహోపకారకుడునైన శ్రీయఃపతినితప్ప, పారిల్ - భూమియందున్న, ఓర్ - అప్రయోజకుడైన, మత్ర్ఱు - వేఱొక, పత్ర్ఱైదై - గడ్డిపరకలన్నుపైనపురుషునిగురించి, కై - (మీ) చెయ్యి, మారియనైయ - (ఈవిలో) మేఘముతోసమానమియు, తిణ్ - దృఢమైన, తోళ్ - భుజములు, మాల్ - నొప్పు, వరైయొడొక్కు - మెన్ను-పర్వతముతోసమానమనియు, వచైచ్చొల్ - సత్యవచనముగలియని, పళముపాయ్‌గళ్ - నూతనమైన యసత్యవచనములను, వేళ - చెప్పుటకు, యాన్ - నేను, కిలేన్ - సమర్థుడనుగాను.

శా॥ అత్యుదారుడై ప్రసిద్ధుడైన శ్రీయఃపతియొక్క సహస్రనామములను సంకీర్తనముచేయవలయుననియున్న నేను వానినివదలి, ఒకక్షుద్రపురుషునిజూచి, నీకేగొప్పవాడవనియు, మహోదారుడవనియు, ఇట్టియబద్ధము చెప్పుటకు శక్యుడనుగానని. ౭.

వేయిన్మలిపుగై తోళి పినైన్నక్కమణాళనై *
ఆయిరపెరుమ్బుగ ళైలై యిలాదనపాడిప్పోయ్*
కాయమ్‌కళిత్తవ ఱాళిశ్శక్‌క్రప్పుగుజ్కాదల్*
మాయమనిశ్శై యొళ్ళలవల్లేనొవాయ్‌కొడ్డే. ౮.

అ॥ వేయిన్ - చిదురుకంటె, మలి - నుండగముసై, పుగై - పరస్పరసదృశంబులైన, తోళి భుజములుగల, పిన్నైన్నక్క - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళనై - వల్లభునియొక్క, ఆయ - స్వరూపానురూపంబులై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నంబులై, ఎల్లైయిలాదన - అసంఖ్యాతంబులైన, పుగళ్ - గుణంబులను, పాడి - స్తుతించి, పోయ్ - ఆదేవిధమునగానడుచుచు, కాయమ్ - శరీరమును, కళిత్తు - విడిచి, ఆవత్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, శాళైక్కళ్ - శ్రీపాదద్వంద్వములక్రింద, పుగుమ్ - చేరే

శించుటయందు, కాదలిక్ - ఆళగళనేను, మాయమ్ - సర్వాద్భుతైన, మనిళరై - మనుజులను, ఎన్ వాయ్‌కొణ్డు - నావాక్కుతో, ఎణ్ణిక్కొళ్ళవల్లేన్ - ఏమని చెప్పెదను.

తా॥ ఓబద్ధిమంతులారా! చక్కనిభుజములుగల పప్పిన్నప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించుచున్న సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతిని స్తుతించుచు, ఈశ్వరీరావసానమందే వానిశ్రీపాదములను బొందదలంచిన నావాక్కు మతియొకమనుజుని స్తోత్రముజేయదని. ౯.

వాయ్‌కొణ్డు మానిడమ్‌పాడవన్ద కవియేనల్లేన్*
ఆయ్‌కొణ్డశీర్వళ్ళలాళ్పిరానైక్కేయుళ్*
శాయ్‌కొణ్డివ్వైయుమ్‌ళాదిత్తు వానవర్ నాట్టైయుమ్*
నీకణ్డుకొళ్ళెన్ఱు వీడుమ్‌తరుమ్‌నిన్నుళ్ళే. ౯.

అ॥ వాయ్‌కొణ్డు - వాక్కుతో, మానిడమ్ - మనుజులపు, పాడవన్ద - కృతిచెప్పవచ్చిన, కవియేనల్లేన్ - కవినికానాను. ఆయ్‌కొణ్డ-శోభింపబడిన (హేయప్రత్యనీక మైకల్యాణైకతానమైన) శీర్ - గుణంబులుగల, వళ్ళల్ - ఉదారుడును, ఆళ్పిరాక్ - సుదర్శనముగలవాడు నైనస్వామి, ఎనక్కేయుళ్ - నాకవిత్వమునకేవిషయు మైయున్నాడు, శాయ్‌కొణ్డ - కాన్తిగల, ఇవ్వైయుమ్ - ఐహికపురుషార్థములనున్ను, శాదిత్తు - (నాకు) సంపాదించియిచ్చి, నానవర్ నాట్టైయుమ్ - నిత్యసూరులయొక్క దేశమైనపరమపదమునున్ను, నీ - నీవు, కణ్డుకొళ్ - చూచుకోమని, ఎన్ఱు - చూచు నిన్నునిన్ను - నిదానించినిభానించి, వీడుమ్ - మోక్షమునున్ను, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ సకలకల్యాణగుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడు నాకిహలోకమందున్న యుత్తమమైన సకలపురుషార్థములనిచ్చి మోక్షమునగూడ నాయధీనమైకేని నాకవిత్వమునకు విషయమవు చుండగా, నే నితరతుచ్ఛమనుజునికీర్తి జెప్పనని. ౯.

నిన్నునినువలనాళ్‌యొక్క మివ్వుడల్ నీఙ్గిప్పోయ్*
శెన్ఱుశెన్ఱాగిలుమ్‌కణ్ణు శెన్మఙ్గిప్పానైక్కే*
ఒన్ఱియొన్ఱియులగమ్మళన్ద శ్రీకవియాయినేఱ్కు*
ఎన్ఱుమెన్ఱుమిని మఱ్ఱొరువర్ కవిశొల్‌ఱుమే. ౧౦.

అ॥ పలనాళ్ - ఆనేకదినములు, నిన్నునిన్ను - ఎడతెగకనుండి, ఉయ్‌క్కుమ్ - బాధించుచున్న, ఇవ్వుడల్ - ఈశరీరమును, నీఙ్గి - విడిచి, పాయ్ - పోయి, శెన్ఱుశెన్ఱాగిలుమ్ - పోయిపోయినను (పేజన్మమందైనను), కణ్ణు - నేనుజూచి, శెన్మమ్ - నాసంసారమును, కళ్ప్పిక్ - పోగొట్టుటకై, ఎణ్ణి - తలంచి, ఒన్ఱియొన్ఱి - మిక్కిలియమరియుండి, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైత్త - సృజించినసర్వేశ్వరునికి, కవియాయినేఱ్కు - కవియైనానాకు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎన్ఱుమెన్ఱుమ్-ఏకాలమందును, మఱ్ఱొరువర్ - మఱియొకరియొక్క, కవిశొల్‌ఱుమే - కవిత్వము, ఏఱ్కుమే - తగునాని

తా॥ చిరకాలముగా భిగనద్జ్ఞానములేక సంసారమందుండి బాధబడుచున్న యీచేతను రే జన్మమందైనను నన్నుదలంచరాని అప్పుడే వీరికిమోక్షమునిచ్చెదనని దలఁచి తననిహ్హేతుకకృపచే జగత్తును సృజించుచున్న చరమదయాళువైన శ్రీయఃపతిని స్తోత్రముజేయంచున్న నాకు మతియొక క్షుద్రమనుజుని స్తోత్రముజేయుట తగువాయని. ౧౦.

‡‡ ఏఱ్ఱుక్కుమ్ పెరుమ్పుగழ్ వానవరీశర్ కణ్ణన్ నక్కు.*
ఏఱ్ఱుక్కుమ్ పెరుమ్పుగழ్ వణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపర్ శొల్*
ఏఱ్ఱుక్కుమ్ పెరుమ్పుగ ழாయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుం*
ఏఱ్ఱుక్కుమ్ పెరుమ్పుగழ్ శొల్లవల్లార్ క్కిల్లై శెన్మమే. ౧౧.

అ॥ ఏఱ్ఱుక్కుమ్ - తగియున్న, పెరుగ్‌పుగழ్ - మిక్కిలికీర్తిగలవాడును, వానవర్-నిత్యసూరులకు, ఈశర్ - స్వామియు, కణ్ణర్ తనక్కు - భక్తులకుసులభుడుకాగల శ్రీయఃపతివిషయమై, ఏఱ్ఱుక్కుమ్ - ఒప్పియున్న, పెరుమ్‌పుగழ్ - అపరిమితకీర్తిగలవారును, వణ్ - నుండరమైన, కురుగూర్-కురుకాపురినిర్వాహకులైన, శడగోపర్-నమ్మాழ்వార్లు, శొల్ - చాయించిన, ఏఱ్ఱుమ్ - అనుగుణమైన, పెరుమ్‌పుగழ్ - అధికమైనకీర్తిగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఏఱ్ఱుమ్ - తగుమైన, పెరుమ్‌పుగழ్ - అపరిమితకీర్తిగల, ఓర్ - అద్వితీయంబైన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, శొల్లవల్లార్ క్కు - అధ్యయంచేయువారికి, శన్మమ్ - జన్మము, ఇల్లై - లేదు.

శా॥ పరత్వశౌలభ్యాది సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై జ్ఞానవైరాగ్యము మొదలగు సమస్తాత్మగుణపూర్ణులైన నమ్మాழ்వార్లుసాయించిన యఖిలలక్షణయుతంబైన తిరువాయ్‌మొழிలో జేరినవియగు, ఇతరస్తోత్రములను నిషేధించి భగవంతునియొక్క స్తోత్రముసే శ్లాఘ్యముగాబ్రతిపాదించువట్టిదియునైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించరని. ౧౧.

ఆழ்వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
టీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦- వ తిరువాయ్‌మొழி.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొழிలో, సర్వేశ్వరుని విషయమై కవిత్వముజెప్పుటకుదగిన తనభాగ్యమును జూచియానందించుచున్నారు.

‡‡ శెన్మమ్వలపలశెయ్‌దువెళిప్పట్టు చ్చుళ్ళోడుశక్కరమ్‌నిల్*
ఒన్మైయుడై యవులకై ్కయొళ్వాళ్ తణుకోణ్డుపుళ్ళూర్ న్దు*ఉలగిల్
వన్మైయుడై యవరక్క రశురరై మాళప్పడై పొరుద*
నన్మైయుడై యవర్ శీర్వరవప్పెఱ్ఱ నానోర్ కుఱ్ఱ విలనే. ౧.

అ॥ చలుచల - ఆనేకవిధములయిన, శన్మమ్ - అవతారములను, శెయ్‌దు - చేసి, వెళిప్పట్టు - శైలుపడి, (అందరికిప్రత్యక్షమై) శళ్ళోడు - శిపాళ్పజన్యములోగూడ, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్ను, నిల్ - కొణ్డమనెడిధనుస్సునున్ను, ఒన్మైయుడైయ-జ్ఞానముగల, ఉలకిల్-లోకులనిన్ని, ఒళ్ - ప్రకాశించుచున్న, వాళ్ - నవ్యకమనెడికత్తినిన్ని, తణుకొణ్డు - కొనిపోయి

నెడిగదనున్ను, కొణ్డు-స్వీకరించి, వుళ్-గరుత్మంతుని, ఊర్ న్దు-నడిపించి, (వాహనముగాజేసి కొని), ఉలగిల్ - లోకమందలి, వన్మైయుడైయ - క్రౌర్యముగల, అరక్కర్‌కై - రాక్షసులనున్ను, అసురరై - అసురులనున్ను, మాళ - నశించునట్లు, పడై - ఆయుధములచే, పొరుద - యుద్ధముజేసిన వాడును, నన్మైయుడైయవన్ - శౌర్యాదిగుణంబులుగలవాడునైన క్రియాపతియొక్క-, శీర్ - కల్యాణగుణంబులను, పరవప్పెఱ్ఱ - స్తుతించుటకుదగిన భాగ్యముగల, నాన్ - నేను, ఓర్ కుఱైవు - ఒకతక్కువయు, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥అన స్తుమలైన యవతారములనెత్తి తనయాశ్రితవిరోధులను, శిష్టపరిపాలనదివ్యాయుధములచే నశింపజేసిన కూరుండైనసర్వేశ్వరుని స్తుతింపదగిన పుణ్యముగలవా కేకొఱతయులేదని. ౧

కుఱైవిల్ తడక్కడల్ కోళరవేఱి త్తన్నోలచ్చెన్దామరైక్కణ్ *
ఉఱైవు బవనోబలవోర్ యోగుపుణర్న్ద వోళిమణివణ్ణక్కణ్ణన్ *
కఱైయణిమూక్కుడైప్పళిక్కడావి యసురరైక్కాయ్న్ద వమ్మాన్
నిఱైపుగழ్త్తియుమ్మూడియుమూడియుమ్ గూనొరుముట్టలనే. ౧.

ఆ॥ కుఱైవిల్ - తక్కువలేని, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కోళ్ - బలిష్ఠుడైన, అరవు - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, తన్ - తనయొక్క, కోలమ్ - సుందరంబులైన, శెమ్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరతోబోలిన, కణ్ - నేత్రములను, ఉఱైబవనోబల - (మాసుకొని) నిదురబోవునటుల, ఓర్‌యోగు - ఒకయోగనిద్రను, పుణర్న్ద - పొందినవాడును, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణన్ - నీలమణిపంటివర్ణముగలవాడును, కణ్ణన్ - నులతుడును, కఱై - చిన్నమును, ఆణి - ఆలంకారముగాగల, మూక్కుడై - ముక్కుగల, పుళ్ళై - గరుత్మంతుని, కడావి - నడిపించుకొని, అసురరై - అసురులను, కాయ్న్ద - నశింపజేసిన, అమ్మాన్ - సర్వాధిపుడునైన క్రియాపతియొక్క, నిఱై - సంపూర్ణమైన, పుగழ్ - కీర్తిని, ఏత్తియుమ్ - స్తుతించియు, పాడియుమ్ - గానముజేసియు, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, (తిరుంచున్న) యాన్ - నేను, ఒరు - ఒకవిధమైన' ముట్టు - ప్రతిబంధకమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ జగత్తుయొక్కయోగక్షేమమును విచారించు శ్రీరాబ్ధియందన వ్యవస్థితుడవై వున్నవాడవు నీవే అని క్రియాపతులకాపత్తుసంభవించినప్పుడు గరుడవాహనారూఢుడై వేంచేసి విరోధులను బోగొట్టువాడైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్తుతించిపాడుచు నృత్యముచేయుచున్న నేను, అప్రమత్తముగా భగవంతుని యనుభవించుచున్నానని ౨

ముట్టిల్ పల్ పోగత్తోరుతనినాయగన్ మూవులగుక్కురియ *
కట్టియైత్తేనె యముదై నన్వాలై క్కనియైక్కరుమ్బన్నై *
మట్టవిழ్ తణన్దుళాయ్ముడియానై వణఙ్గి యవన్ తిఱత్తు
ప్పట్టపీనైన్ *ఇఱైపోగిలుమ్ యానెన్మనత్తుప్పరివిలనే. 3.

ఆ॥ ముట్టిల్ - ప్రతిబంధకములేని, పల్ పోగత్తు - బహుపధ్నములైనభోగములుగలవాడును, మూవులగుక్కు - మూడులోకములకున్న, ఈరియ-తగిన, ఒరు-అద్వితీయుడైన, తనినాయగన్-

ముఖ్యకారణభూతుడును, వల్ - విలక్షణమైన, కట్టియై - పడికిల్లమువంటివాడును, తేశై - తేశమువంటివాడును, అముదై-అమృతమువంటివాడును, పాలై-పాలువంటివాడును,కనియై-పండువంటివాడును, కరుమ్బదన్నై - చెరుకువంటివాడును, మట్టు - తేనెకాయచున్నదియం, అవిళ్ - వికసించివదియు, తెణ్ -చల్లనైనదియు, అమ్-సుందరమైనదియునైన,తుళాయ్-తిరుత్తుళాయిని, ముడియాన్ - కిరీటమందుగలవాడునైన(శేషపతి, వణఙ్గి - నమస్కరించి, ఆవత్ తీర్త్తు - వానివిషయమందు, పట్టపిన్నై -దొరకుకున్నతరువాత, యాన్ - నేను, ఇనియాగిలుమ్-కొంచెమైనను. పరివు - దుఃఖమును, ఎన్మనత్తు - నామనస్సునందు, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ సకల జగత్కారణుడును, సకలభోగనిరతుడును, మిక్కిలి భోగ్యభూతుడునైన సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన వామనస్సునం దేవిధదుఃఖమునులేదని. 3.

పరివిన్ని వాణనై కాత్తుమె ణ్ణుపడై యొడుమ్‌వన్దిడిర్న్ద*
తెరిపురమ్ శెఱ్ఱ పవనుమ్‌మగమమ్ పిన్నుమజ్గియుమ్‌పోర్ తొలైయ*
పొరుశిలైప్పుళైక్కడావియ మాయనై యాయనై ప్పొఱ్ఱిక్కర
త్తరియినై *అచ్చుదనై ప్పుళ్ ఱి యానిలై యేనుమిడైలనే. ౪.

ఆ॥ పరివు - శ్రమము, ఇన్ని - లేక, వాణనై - బాణాసురుని, కాత్తుమ్ - రక్షించెదము, ఎన్ఱు - అనితలఁచి, అన్ఱు - ఆకాలమందు, పడైయొడుమ్ - ఆయుధములతోగూడ, వన్ద - వచ్చి, ఎదిర్న్ద - ఎదిరించిన, తిరిపురమ్ శెఱ్ఱ పవనుమ్ - త్రిపురాసురసంహారకుడైనరుద్రుడును, మగనుమ్ - వానికొమారుడైనకుమారస్వామియు, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఆజ్గియమ్ - ఆగ్నియు, పోర్ - యుద్ధమందు, తొలైయ - ఓడిపోవునట్లు, పొరు - యుద్ధముచేయుచున్న, శిలై - అక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కడావియ-నడిపించిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుడును, ఆయనై - గొల్లవాడును, పొఱ్ - రమణీయమైన, కఱ్కరత్తు - చక్రాయుధముగలవాడును, అరియినై - శత్రువులనుజయించువాడును, అచ్చుదనై - ఆశ్రితులనువిడువనివాడునైన శ్రీయఃపతిని, పుళ్ ఱి - పొంది, యాన్ - నేను, ఇనియేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఇడర్ - దుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥ రుద్రుడు బాణాసురునికోవిధమైనబాధయురాకుండరక్షించెదనని ప్రతిజ్ఞచేసివినాయకుడు కుమారస్వామిమొదలగు తనపరివారముతోగూడవచ్చి తనకెదిరించగా వశ్యుడు వారిని యోడింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన వాకెంతమాత్రంబు దుఃఖములేదని. ౪.

ఇడరిన్ఱి యేయెయిరునాళొరుపోళ్ది లెల్లావులగుమ్‌కఱ్ఱియ*
పడర్వుగళ్ పార్ త్తనుమ్‌వై దిగనుముడనేఱి త్తిణ్ణేర్ కడవి*
శుడరొళియాయ్‌నిన్ఱ తన్నుడై చ్చోదియిల్ వైదిగన్‌పిళైక్కిళై *
ఉడలోడుజ్‌కుడ్డుళోడు త్తవనై ప్పుళ్ ఱి యొనుమ్‌తుయరిలనే. ౫.

ఆ॥ ఇడర్ - శ్రమము, ఇన్ఱియే - లేకయే, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఒరుపోళ్ దిల్ - ఒకముహూర్తమందు, ఎల్లావులనుమ్-సమస్తలోకములున్న, కఱ్ఱియ-వెనుకఁబడుటలుల, పడర్ -

వ్యాపించియున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, పార్ తనుమ్ - అజ్ఞాతుడును, వైదికనుమ్ - వైదిక బ్రాహ్మణుడును, ఉడన్ - వెంటనే, ఏఱి - ఎక్కిపోవువటుల, తిణ్ - దృఢమైన, తేర్ - రథమును, కడవి - నడిపించి, తుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఒళియాయ్ - తేజోమయుమై, నిన్ఱ - ఉన్న, తన్నుడై - తనదైన, శోదియిల్ - పరంజ్యోతిశబ్దవాచ్యమైనపరమపదమందలి, వైదికన్ పిళ్ళైగళై - వైదిక బ్రాహ్మణునియొక్క కొమారులను, ఉడలొడుమ్ - శరీరములోగూడ, కొండు-తెచ్చి, కొడుత్తవన్ - ఇచ్చినశ్రీకృష్ణుని, పణ్ణి - ఆశ్రయించి, ఒన్ఱుమ్ - ఎట్టకారము చేత నన్ను, తుయర్ - దుఃఖమును, ఇలన్ - పొందనివాడనైయున్నాను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుని యాజ్ఞమతో నేవింపబడియనని యాళబడి శ్రీదేవిమొదలైనవారు కృష్ణభక్తుడైన యొకవైదిక బ్రాహ్మణునియొక్క నలుగురుపుత్రులనున్ను భూలోకమునుంచి పరమపదమునుబొందింపగా, అప్పుడాబ్రాహ్మణుడు శ్రీకృష్ణనిశరణముబొచ్చి నాకొమారులను దెచ్చియిచ్చినని బ్రార్థింప నప్పుడాబ్రాహ్మణుని వెంటపెట్టుకొని తనస్నేహితుడైన యజ్ఞానునితో గూడ పరమపదమునకువెళ్లి నాకొమారులను ముందున్న వయస్సుగలశరీరముతోడనే తెచ్చియిచ్చిన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించిన నాకేవిధదుఃఖమునులేదని. ౫

తుయరిల్ శుడరొళితన్నుడై చోది నిన్ఱ వణ్ణమేనిట్ట్రుక్కే*
తుయరిల్మలియుమ్మనిశేర్ పిఱవియిల్ తోన్ఱి క్కుణ్ణాణవన్బు*
తుయరఱవిళ్ శెయ్దుతన్ తెయ్వనిలై యులగిల్ పుగవుయ్క్కుమమ్మాన్*
తుయరమిల్ శీర్ క్కుణ్ మాయన్ పుగళ్ తుణ్ణి యానోర్ తున్బమిలనే. ౬.

ఆ॥ తుయరిల్ - దోషములేనిదిగును, శుడరొళి - మిక్కిలితేజోరూపమైనదియునైన, తన్నుడై - తనయొక్క, శోది - దివ్యవిగ్రహము, నిన్ఱ వణ్ణ - ఉన్నప్రకారమే, నిట్ట్రుక్ - ఉండునట్లు, తుయరిల్ - దుఃఖమందు, మలియుమ్ - ఆతిశయించిన, (మన్ను లైన), మనిశర్ - మనుజులయొక్క, పిఱవియిల్ - జన్మమందు, కణ్ కాణ - అందరియొక్క నేత్రములకగుబడునట్లు, పవ్వదోన్ఱి-వచ్చియవతరించి,తుయరఱవిళ్ శెయ్దు-(శత్రువులను)బాధపెట్టి, తన్ - తనయొక్క, తెయ్వనిలై - ఈశ్వరత్వమును, ఉలగిల్ - లోకమందు, పుగవుయ్క్కుమ్ - ప్రకాశింపఁజేయుచున్న, అమ్మాన్ - స్వామియు, తుయరమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, తుణ్ణి - అనుభవించిన, యాన్ - నేను, ఓర్ - ఒక, తున్బమ్ - దుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాఁడనుగాను.

తా॥ అప్రాకృత తేజోమయమయిన పరమపదమందున్న తన దివ్యవిగ్రహముతోడనే ఈయతిహేయమైన మనుష్యజాతియందవతరించి యాశ్రితులను మోహింపఁజేసియు శత్రువులను సంహరించియు తనపరత్వము నిలోకమందందరికిఱుంగునటుల స్థాపించిన శ్రీకృష్ణుని గుణముల ననుభవించుచున్న నా కేవిధదుఃఖమును లేదని. ౬.

తున్బముమిన్బముమాగియ శెయ్వినై యాయులగఙ్గళుమాయ్*
ఇన్బమిల్ వెన్ఱరగాగి యినియనిలావ్ శువర్ క్కఙ్గళుమాయ్*

మన్నుల్లుయిర్‌గళుమాగి ప్పలపలమాయుమయక్కుక్కళాల్ *
ఇన్నుఱుమివ్వినైయాట్టియేన్ ఉడలత్తుళ్ళుడనాగిప్పిఱై నైదుమల్లలిలనే. ౭.

ఆ॥ తున్బముమ్ - దుఃఖమునకున్ను, ఇన్బముమ్ - సుఖమునకున్ను, ఆగియ - కారణమైన వియు, శెయ్ - చేయబడినవియైన, పినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుడును, ఉలగళిత్తుమాయ్ - లోకములనునిర్వాహకుడును, ఇన్బమ్ - సుఖము, ఇల్ - లేని, వెన్ - శూన్యమైన, నరగాగి - నరకమునకునిర్వాహకుడును, ఇనియ - సుఖకరమై, వల్ - విలక్షణమై, వాళ్ - శ్రేష్ఠమైయున్న, శువర్క్కత్తుళ్ళుమాయ్ - స్వర్గలోకములకునిర్వాహకుడును, మన్ - నిత్యములై, వల్ - అనేకవిధములైన, ఊయిర్ గళుమాగ - చేతనులకునిర్వాహకుడును, పలపల - అనేకవిధములై, మాయమ్ - ప్రకృతిసంబన్ధములైన, మయక్కుక్కళాల్ - భ్రమవికారములచేత, ఇన్బుఱుమ్-సన్తోషమునుగలుగజేసెడి, ఇవ్వినైయాట్టి - ఈలీలను, ఉడలత్తాయ్ - కలవాడునైన సర్వేశ్వరుని, పెరుమై - పొందు, ఏదుమ్ ఏమియు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇలన్ - కలవాడనుగాను.

తా॥సుఖదుఃఖములకును పుణ్యపాపములకును స్వర్గనరకములకును సకలచేతనాచేతనములకును నిర్వాహకుడై, ఈపదార్థములను సృజించి చేతనులను మోహపెట్టి దానినిజాంచి తాను సన్తోషించు చున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కేవిధ దుఃఖమునులేదని. ౭.

అల్లలిలిన్బమళిప్పవన్దెన్ఱు మున్నిఱైవర్ శొన్నాళ్గళిరుత్తుక్ *
అల్లిమలర్ మగిళ్ పోగమయక్కుక్కళాగియుమ్‌నిన్ఱుమమర్న్దాయ్ *
ఎల్లైయిల్ ఞాన త్తిన్ ఞానమన్దేగొ ళ్లైలాక్కరుమత్తిఱుమ్ శెయ్ *
ఎల్లైయిల్ మాయన్ను క్కణనిన్ తాళ్ పణిన్దేయానోర్ తుక్కమిలనే. ౮.

ఆ॥ అల్లలిల్ - దుఃఖసంబన్ధములేనట్టిదియు, అళవిఱున్ద - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్బమ్ - ఆనన్దముగలవాడును, ఎన్దామ్ - అంతట, ఆమర్ - వ్యాపించియున్న, అగ్ర గు - అవయవసౌన్దర్యముగలవాడును, తూమ్ - అంతటవ్యాపించియున్న, బళియల్ - దివ్యవిగ్రహసౌన్దర్యముగలవాడును, అల్లిమలర్ - తామరపుష్పమందు వాసముచేయుయున్న, మగళ్ - పిరాట్టియొక్క, పోగమ్ - సంశ్లేషమునుచేగలిగిన, మయక్కుక్కిళ్ - ఆనన్దములను, ఆగియుమ్ - కలవాడునై, నిఱ్కుమ్ - ఉన్న, ఆమ్మాన్ - స్వామియు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, ఞాన త్తిన్ - జ్ఞానముగలవాడును, ఆర్గను - ఆ, ఞానమ్‌కొణ్డు - జ్ఞానమునుబర్గహించి, ఎల్లార్క్కుమఱుమ్ - సమస్తజగద్వ్యాపారములను, శెయ్ - చేయువాడును, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, మాయనై - ఆశ్చర్యవ్యాపారముగలవాడునైన, కణనై-శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్-శ్రీపాదములను, పణిన్దు - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఓర్తుక్కుమ్ - ఒకదుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాడనుగాను,

తా॥ సకలలోకవ్యాపియై, నిరవధికదివ్యవిగ్రహసౌన్దర్యముగలవాడై, లక్ష్మీసమేతుడై, ఆనన్దబ్రహ్మానన్దముగలవాడై, సర్వజ్ఞుడై, సంకల్పమాత్రచేసకలలోకములనుసృజించి యేయాశ్చర్యశక్తిగలవాడైయున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కొకదుఃఖమును లేదని ౮.

తుక్క మిల్ ఞానచ్చుడరొళిమూర్ త్తి త్తుళాయలఙ్గల్ పెరుమాన్*
మిక్క వన్మాయఙ్గళ్ విగిర్ దమ్ శెయ్దు వేణుమురువుళ్ ఒడుఙ్గు*
నక్క పిరానోడయన్మదలాగ వెల్లారు మెవై యుమ్*తన్నుళ్
ఒక్క వొడుఙ్గివిళ్ంగివల్లానై ప్పిఱ్ పొ న్నుమ్‌తళర్విలనే. ౯.

ఆ॥ తుక్క-మిల్ - దుఃఖసంబన్ధము లేని, ఞానమ్ - జ్ఞానముగలవాడును, శుడరొళి - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మూర్ త్తి - తిరుమేనుగలవాడును, తుళాయలఙ్గల్ -తులసీమాలిక చేసలంక రించబడినవాడును, పెరుమాన్ - మహిమగలవాడును, మిక్క - అపరిచ్ఛిన్నములై, పల్ - అనేకవిధములైన, మాయఙ్గళ్ - ఆశ్చర్యక్రీడలచే, వేణ్డుమురువు -తనకిష్టములైనవిగ్రహంబులను, కొణ్డు - స్వీకరించి, విగిర్ దమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసినవాడును, నక్క-పిరా నోడు - దిగంబరుడైనరుద్రునితోగూడ, ఆయన్ - మొదలాగ - బ్రహ్మ మొదలైన, ఎల్లారుమ్-సక లచేతనులనున్ను, ఎవైయుమ్ - సకలచేతనములనున్ను, ఒక్క - సమానముగా, తన్నుళ్ - తన లోపల, ఒడుఙ్గ - అణుగునట్లు, విళుఙ్గివల్లానై - మింగువాడుసైనసర్వేశ్వరుని, పెఱ్ఱు - పొంది, ఒన్నుమ్ - ఏవిధమైన, తళర్వు - శైథిల్యమును, ఇలన్ - కలవాడుకాడు.

తా॥ అపరిమితానన్దమునున్న, లేశదోషయమైన దివ్యవిగ్రహమునున్నుగలవాడును, తన సఙ్కల్పముచే సనేకావతారంబెత్తి యత్యాశ్చర్యదివ్య చేష్టితంబులొనర్చినవాడును, ప్రళయకాల మందు బ్రహ్మాదిసకలచేతనా చేతనవస్తువులను తనయుదరములోనుంచుకొని రక్షించినవాడు సైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన నాకేవిధమైన కొఱతయులేదని. ౯.

తళర్విన్ఱి యేయెన్నుమెఙ్గుమ్మర్ద లెనిముదల్ ఞానమొన్ఱాయ్
అళవ్ఱై యైమ్బులన్గళఱియావగై యా లరువాగినిఱ్ఱుమ్*
వళరొళియాళనై మూర్ త్తియై ప్పూదఙ్గళ్నై యిరుళుడరై *
కిళరొళిమాయనై క్కణ్ణనై త్తాళ్ పఱ్ ఱి యానెన్నుమ్‌కేడిలనే. ౧౦.

ఆ॥ ఎన్నుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎఙ్గుమ్ - సర్వదేశములయందును, తళర్విన్ఱియే - శమలేకయే, పరన్ద - వ్యాపించియున్న వాడును, తని - అద్వితీయమై, ముదల్ - ప్రధానకార ణమైన, ఞానమొన్ఱాయ్ - విలక్షణజ్ఞానముగలవాడును, అళవ్ఱై - మితమైనవిషయములనుపరి గ్రహించెడి, ఐమ్బులన్గళ్ - పఞ్చేంద్రియములకును, అతీయావగై - తెలియకనుండునటుల, అరువాగి - సూక్ష్మమై, నిఱ్ఱుమ్ - ఉన్న వాడును, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - తేజస్సుగల, ఈళనై - స్వామియు, మూర్ త్తియై - దివ్యవిగ్రహముగలవాడును, పూదఙ్గళ్నై - పఞ్చభూతము లనుశరీరముగాగలవాడును, ఇరుళుడరై - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండుతేజస్సులను శరీరముగాగల వాడును, కిళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మాయనై - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడు సైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పఱ్ ఱి - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కేడిలన్ - నాశములేనివాడనైతిని.

తా॥ ఒక్రమలేకయే సకలజగత్తునుసృజించి అందులోవ్యపించి వానిని నిర్వహించుచు చతుర్దాదులకవిషయుడై నిరవధికతేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన వారికిఅశయులేదని. ౧౦.

‡‡ కేడిల్విళుప్పగ్గళ్‌కేశవనై కురుగూర్ చ్చడగోపన్‌శొన్న *
పాడలోరాయిరత్తు ళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్‌వయిత్ తివల్లార్‌గట్కు *అవన్
నాడుననగరముమ్‌నన్నడన్నాణ నలనిడై యూర్ దివట్టి *
వీడుమెయ్తలు త్తి తనూళ్వులగుక్కుమ్‌తరు మొరునాయగమే. ౧౧.

అ॥ కేడిల్ - దోషములేనివియు, విళు - కల్యాణకరంబులుసైన, పుగళ్ - గుణములు గల, కేశవనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాయించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఆద్వితీయంబులైన వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - విలక్షణంబులైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పయిల్ వల్లార్‌గట్కు - అధ్యయనంచువారికి, అవన్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, నాడుమ్ - దేశములయందున్న వారును, నగరమమ్ - పట్టణములయందున్న వారును, నన్నడన్ - మంచితనముతో, కాణ - చూచునటుల, నలనిడై - శేషత్వమనెడిసంపత్తియొక్కనడుమ, ఊర్ దివట్టి - నడుచునట్లుచేసి, వీడు - మోక్షమును, పెఱు త్తి - ఇచ్చి, తన్ - తనయొక్క, మూళ్వులగుక్కుమ్ - మూడులోకములయొక్క, ఒరు నాయగమ్ - ఆద్వితీయమైనప్రభుత్వమును, తిరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ శుద్ధమైన కల్యాణగుణములగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మళ్వార్లుపాయించిన యీ పదిపాశురముల నధ్యయించువారికి వానసర్వేశ్వరుడే యందరునుజూచి స్తోత్రముచేయునటుల, ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యములనిచ్చునని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3-వ, పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళిలు మూడుదింటికి పాశురములు 333.

౪ - ౪, పత్తు, ౧-౪, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రీతులైన నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరునివదలి విశ్వకార్యుల సఖిలసించిన సంపారులనుగూర్చి విశ్వకార్యులయొక్క అల్పాస్థిరత్వాదిదోషములను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని మీరాశ్రయించుమడియని పాయించుచున్నారు.

‡‡ ఒరునాయగమా యోడవులగుడనాణ్డవర్*
కరునాయ్‌కవర్ న్దకాలర్ శిదై గియపాన్ మైయర్*
పెరునాడుకాణ విమ్మైయిలేపిచ్చైతామ్‌కొళ్వర్*
తిరునారణన్ తాళ్ కాలమ్మైఉచ్చినిత్తుయ్మిన్నో. ౧.

అ॥ ఒరువాయగమాయ్ - ఏకాధిపత్యములుగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు - లోకములను, ఉడణ్ - అన్నింటిని, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ్ - నల్ల కుక్కచే, కవర్న్ద - కబళింపబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదైగియ - పగిలిన, పాన్మైయర్ కుండలుగలవారై, పెరునాడు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ లోకమందే, పిచ్చై - భిక్షను, తామ్ - తాము, కొళ్వర్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంపద్యుక్తుండై, నారణణ్ - నిరుపాధికస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కాలమ్మెఅ - కాలవిళంబములేక, శిన్తిత్తు - ధ్యానముచేసి, ఉయ్మ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! చిరకాలముగా నేకచ్ఛత్రాధిపతులైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రువులచే నపహరింపబడిన తమరాజ్యములుగలవారై, పిదప భిక్ష మెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచుదురని స్మరించే రాత్రిళ్లయందు ఇంళ్లపంచలనీడలయందు పైలుదేరవచ్చెడి సమయంబున యావంచలయందలి పిల్లలుపెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీకటిలోజూడక త్రొక్కగా యాకుక్కచే కబళింపబడిన కాళ్లుగలవారై శమచేతనవ్న చట్టిపెంకునుగూడ క్రిందపడవేసికొని భీభత్సంగా బొబ్బలిడగా నప్పుడు సమస్తజనులువచ్చియు అయ్యో మనరాజుకింతయవస్థవచ్చెనని చెప్పుకుందురుగాన ఇట్టియస్థిరములైన విశ్వకార్యములయందాసించక కాలమునొక్కింతయైనవ్యర్థలుచ్చక శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను ధ్యానించి యుజ్జీవింపుడియని. ౧.

ఉయ్మ్మిన్ తిఱై కొణర్ న్దైన్ద లగాణ్డవర్*ఇమ్మైయే
తమ్మిన్ శువై మడవారై ప్పిఱర్ కొళ్ళ త్తామ్‌ఇట్టు*
వెమ్మినొళివెయిల్ కానగమ్మోయ్‌క్కుమైతిన్బర్ గళ్*
శెమ్మిన్ముడి తిరుమాలై నిరైన్ద డిశేర్మినో. ౨.

అ॥ తిఱై - పన్నుము, కొణర్న్ద - తిసియించి, ఉయ్మ్మిన్ - బ్రతుకుండు, ఎన్ద - అని చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, ఆణ్డవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమందే, తమ్ - తమకు, ఇఱ - ప్రియురాలై, శువై - రసమునుబుట్టించువారైన, మడవారై - స్త్రీలను,

పిఱర్ - శత్రువులు, కొళ్ళ - పరిగ్రహించునట్లు, తామ్ - తమకే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వెమ్ - క్రూరమై, మిన్నిలి - ఎండమావులుగల, వెయిల్ - ఎండ(కాయుచున్న), కానగమ్-అడవులకు, పోయ్ - వెళ్లి, నుమైత్తిళ్ళర్‌గళ్ - బాధబడుదురు, (గాన) కెమ్మిన్ - ఎఱ్ఱనికాంతిగల, ముడి - కిరీటములుగల, తిరుమారై - శ్రీయఃపతిని, విరైన్దు - శీఘ్రముగా, ఆడిశేర్మిన్ - పాదములనాశ్రయించిపొందుడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు బ్రతుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికెడి చక్రవర్తులు గూడ నాజన్మమందే శత్రువులచే జయింపబడి తమకు ప్రాణప్రియురాలైన భార్యలనుగూడ యాశత్రువులకు తాముగానే వొప్పించి యొండమావులచేనుండియున్న యడవులయందు మంచిపెండల యందుతిరుగునట్లు నలబిలేనిబాధనబొందుదురుగాన ఓజనులారా ఆస్థిరులైన యీసమ్పత్తులనాశించక కిరీటములు చెక్కియున్న కిరీటములగల శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని ౩.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యరశర్‌గళ్ తామ్‌తొళ*
ఇడిశేర్ మురళెన్బర్‌గళ్ ముళ్ళిత్తియమ్బిరున్దవర్*
పొడిశేర్ తుగళాయ్ పోవర్ నళాదలల్ నొక్కినా*
కడిశేర్ తుళాయ్ముడి కణ్ణన్ కళల్‌గళ్ నినైమినో. ౩.

ఆ॥ ఆడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేయుచున్న, ముడియినరాగి - కిరీటములుగలవారై, అరశర్‌గళ్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమకే, తొళ - ఆశ్రయించునటులును, ఇడిశేర్ - పీడుగుతోసమానమైన, మురళెన్బర్‌గళ్ - మద్దెలనాద్యములు, ముళ్ళిత్తు-ముంగిళ్లయందు, ఇయమ్బ-ఘోషించునటులును, ఇరున్దవర్ - ఉన్నరాజులు, పొడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్‌ప్పోవర్‌గళ్ - మనింపుకేపోవుదురు; నళాదలిల్ - గనుక, నొక్కిన - శీఘ్రముగా, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తుళాయ్ - తులసీమాలిక చేవలంకరింపబడిన, ముడి-కిరీటములగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, నినైమిన్ - ధ్యానింపుడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరీటములను పాదములయందుబడునట్లు వంచినను వారినిలక్ష్యపెట్టకుండి మద్దెళ్లుపీడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిళ్లప్రదేశములలో కూర్చుండి సుఖమనుభవించిన మహారాజులుగూడ కొంతకాలమునకు భార్యభిక్షులై ధూళితోసమానముగా మదింపులేనివారగుదురుగాన మీరు సర్వసైశ్వర్యములను విడిచి తిరుత్తుళాయిమాలచే బరిమళించుచున్న శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని. ౩.

నినై ప్పాఱ్పుగిల్ కడల్ కైలైల్ నుణ్మణలిన్ పలగ*
ఎనై లోరుగల్పుగళు మివ్వులగాణ్డుగిన్ఱవర్*
మనై ప్పాల్ మరుఙ్గు మాయ్దలల్లాల్ మఱ్ఱుక్కిల్లిమ్*
పనై త్తాళ్ మదగళినట్టవ పాదమ్పణిమినో. ౪.

ఆ॥ ఎనైలోరుగల్పుగళుమ్ - అనేకయుగములయందును, ఇవ్వులగు - ఈలోకములను, ఆణ్డు - పరిపాలించి, కళిన్ఱవర్ - గడచిపోయినవారు, నినైప్పాఱ్ - తలంచుటకు, పుగిల్ - ఆగం

భించివయెడల, కడల్ - సముద్రతీరమందలి, ఎక్కలిల్ - ఇసుకగుంపునందలి, ముణ్ - నూత్న మైన, మణలిన్ - ఇసుకలకంటె, పలర్ - అధికుడైయుండురు, మనైప్పాల్ - ఇంటిచోటును, మరుంగు - పక్కచోటును, అఱి - గురుతులేకుండునట్లు, మాయ్‌దలల్లాల్ - నశించిపోవుటయే గాన, మఱ్ఱు - వేఱు, కణ్డిలమ్ - చూచినవారమగుగాము, (గాన) పనై - తాటిచెట్టుపలెనున్న, తాళ్ - కాళ్లుగల, నుదకళిఱు - మత్తగజమైన కువలయాపీడమును, అట్టగ్ - చంపినవాని యొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ అనేకయుగములలో నీలోకమును బరిపాలించిగడచిపోయిన చక్రవర్తులు సముద్రమం దలియిసుకవలె లెక్కలేకనున్నారు. అట్టివారున్నస్థలములును ఇరుప్రక్కలనున్న స్థలములునుగూడ గురుతులేకనశించినవి గాన నట్టియస్థిరసంపత్తువాంఛక కువలయాపీడమునుసంహరించినశ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములనాశ్రయించుడి యని. ర.

పణిమిన్ తిరువరుళెన్ను మజ్జైప్పైమ్‌పూమ్బళ్ళి*
అణిమెన్నుమ్ మలా రిన్బక్కలనియముడుణ్డార్*
తుణిమున్బనాల ప్పల్లేఱియర్ తామిఱప్పచ్చెల్వత్*
మణిమిన్ను మేని నమ్మాయవన్పేర్ శొల్లినాళ్ మినో.

అ॥ అమ్ - నుందగరై, శిదమ్ - చల్లనై, పై - విశాలమైన, పూమ్బళ్ళి - పుష్పశయన మందు, తిరువరుళ్ పణిమిన్ - కృపజేయుడి, ఎన్నుమ్ - అని తమచేబ్రార్థింపబడినవారై, అణి - అలంకారములగల, మెల్ - మృదువైన, కుళ్ఱలార్ - కొప్పులుగలవారైన స్త్రీలయొక్క, ఇన్బక్కలవియముదు - అమృతమువలెభోగ్యంబైనసంశ్లేషసమును, ఉణ్డార్ - అనుభవించిన చక్రవర్తులు, తుణి - కందువ, మున్బు - ముందుభాగమున, నాల - వేలాడునట్లు (దీనులై), పల్ - అనేకులైన, ఎఱియర్ - ముందుతమఃకుండాకారగల స్త్రీలు, తామ్ - తమకే, ఇఱప్పు - ఊపిరింప, శెల్వర్ - (మతీయు) వార్ధక్యవద్దకేవెళ్ళుదురు. (గాన) మణి - రత్నమువలె, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, మేని - తిరుమేనిగల, నమ్మాయవన్ - మనస్సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ శొల్లి - తిరునామములను జెప్పి, వాళ్మిన్ - నుఖబడుడి.

తా॥ ముందు, అతిసుందరులను అందములైనకొప్పులుగలవారునైనతమస్త్రీలను పుష్పశయ్య మీదికి దయజేయమనిమహారాజులు వేడుకొనినచో ప్రణయకలహమునే జూపుచు ఒకపట్టున శయ్యలమీదకురాక తమప్రియులైన మహారాజుల కతిరసమునుబుట్టించుచు సంభోగసుఖము నను భవింపజేసిన యాప్రియురాండ్లయిండ్లకు రాజ్యమంతయుపోయినతరువాత చాలిచాలక ముందఱనే లాడుచున్న బట్టను తానుపైనవేసికొని వీథులయెంబడి దీనులైనడిచిపోగా నప్పుడాస్త్రీలులత్యు చ్చెట్టకయున్నను ముందువలెగణయకలహమును జూపుచున్నారసేభ్రాంతిచేవార్ధ్యసే మఱిలమఱుల వేడుకొనుచునుందురు. గాన ఓజనులారా! అక్షీణైశ్వర్యములనాశించక రత్నమువంటికాంతిగల సర్వేశ్వరునియొక్కతిరునామములనసంధించి సుఖింపుడియని, భట్టరువారుసాయించిన, తా.

ముందతిసుందరులైనస్త్రీలు పుష్పశయ్యలనలంకరించుకొని దయచేయుడిదయచేయుడియని ప్రార్థించినను లత్యుచ్చెట్టవిమహారాజులు రాజ్యమునుపోగొట్టుకొని, అట్టిప్రియురాళ్ల యిండ్లకువెళ్లగా నప్పుడువారులత్యుచ్చెట్టరుగాన ప్రియులతిశాశ్రయించుడియని, పూర్వాచార్యులశాస్త్రార్థము

వాళ్‌న్దార్‌గళ్ వాళ్‌న్దదు మామైమొయ్‌క్కుళిన్ మాయ్‌న్దుమాయ్‌న్దు*
ఆళ్‌న్దాఱెన్ఱెల్లా లన్నుముదలిన్ఱు ఉదియా*
వాళ్‌న్దార్‌గళ్ వాళ్‌న్దేనిప్పి ఱెన్బదిల్లై నిఱ్కుఱిల్*
ఆళ్‌న్దార్ కడల్‌పుళ్ళి యణ్ణలడియవ రామినో. ౬.

ఆ॥ వాళ్‌న్దార్‌గళ్ - సుఖముగాజీవించినవారు, వాళ్‌న్దదు - జీవించినప్రకారము, మామైమై - గొప్పవర్షమందలి, మొయ్‌క్కుళిన్ - బుడ్డలువలె, మాయ్‌న్దుమాయ్‌న్ద - నశించినకంటి, ఆళ్‌న్దార్ - ఆణిగిపోయిరి, ఎన్ఱెల్లాన్ - ఆనియేగాక అన్నముదల్ - పుట్టినదిమొదలు, ఇన్ఱుఉదియా - ఇదివఱకు, వాళ్‌న్దార్‌గళ్ - సుఖముగాజీవించువారు, వాళ్‌న్దేనిప్పిర్ - సుఖపడియేయుందురు, ఎన్బదిల్లై - అనెడిమాటలేదు. నిఱ్కుఱిల్ - సుఖపడఁదిలఁచినచో, ఆళ్‌న్దార్ - లోలై, ఆర్ - నిండియున్న, కడల్ - సముద్రమున, పుళ్ళి - పడకగాగల, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునికి, అడియవర్ - దాసులై, ఆమిన్ - అయియుండుడి.

తా॥సుఖించినారనుమాట యేదిగలదో, అదెనీయబుద్ధిచెల్లు తత్తణమున చైలదోర నలంచునో, అట్టిదియే. ఇట్లుగాక స్థిరముగా సుఖింపవలయుననిచో సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని. ౬.

ఆమిన్ శువైయువై యూఱోడిశిలుణ్ణార్‌న్దిడిన్*
తూమెన్మొళ్ళిమడవారిరక్కప్పిన్నుమ్‌తుఱ్ఱుమ్‌వార్*
ఈమినెమక్కిరుతుఱ్ఱిన్ఱి డరువరాదలిన్*
కోమిన్‌తుఱ్ఱాయ్‌ముడి యాదియప్పోదిక్కుణఙ్గళే. ౭.

ఆ॥ ఇన్‌ఆమ్ - భోగ్యమైయగుచున్న, అనై - అట్టిప్రసిద్ధమైన, ఆఱుశువైయోడు - షడ్రసములతోగూడిన, ఆడిశిల్ - అన్నమును, ఉణ్ణు - భుజించి, ఆర్‌న్దపిన్ - పూర్ణులైనతరువాత, తూ - పరిశుద్ధమై, మెన్ - మృదువైన, మొళ్ళి - మాటచే, మడవార్ - స్త్రీలు, ఇరక్క - యాచింప, పిన్నుమ్ - మఱియు, తుఱ్ఱుమ్‌వార్ - భుజించువారు, ఎమక్కు - మాకు, ఒరుతుఱ్ఱుమ్ - ఒకపిడికిడియన్న మును, ఈమిన్ - ఇవ్వండి, ఎన్ఱు - అనియపేక్షించి, ఇడరువర్ - తోట్రుపాటుతో తిరుగుదురు, ఆదలిన్ - గాన, తుఱ్ఱాయ్‌ముడి - తిరుతులసీమాలచేసలంకరింపబడిన కిరీటముగల, ఆది - సర్వకారణమై, ఆమ్ - నుందరమై, కోది - కేతోమయమైన విగ్రహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కుణఙ్గళ్ - గుణములను, కోమిన్ - అనుసంధించుడి.

తా॥ ముందుఁబడ్రసోపేతమైన యన్నము వారగించిపరుండినను, అతిసుందరులైన ప్రియురాండ్రుకచ్చి యారగింపమనివేడగా నప్పుడు ముందారగించినదాననినిగూడ మఱచి తిరిగియువారగించిన మహోపకారులు రాజ్యముపోయినవెనుక వీరిగా వాప్రియురాండ్రయిండ్లకుజని ఒకకుఱ్ఱమన్ను చెట్టమని వేడుకొనియడుగగా సర్వసైశ్వర్యమునపేక్షించక సర్వేశ్వరుని స్థిరముగావాశ్రయించుడియని. ౭.

కుణఙ్గళ్‌నిఱైపుగఴ్ మన్నర్ కొడైక్కడ్‌పూణ్డిరున్దు*
ఇణఙ్గియలగుడనాక్కిలు మాళివనై యిల్లార్*

మణిక్కుణ్ణపోగత్తుమన్నియమ్ మిళ్వార్‌గళ్ మిళ్విత్తై *
పణిక్కిళరవణై యాన్ తిరునామమ్‌పడిమినో. ౫.

ఆ॥ కుణక్కోళ్ - గుణవంతులై, నిరైపుగళ్ - పూర్ణకీర్తిగలవారైన, మన్నర్ - రాజులు, కొడై - ఇచ్చుటయందుకొడి, కుడి - స్వభావమును, పూణ్డిరున్ద - ధరించియుండి, ఇణక్కి - చేరియుండి, ఉలగు - లోకమును, ఉడనాళ్‌లుమ్ - తనతోడనేయన్నట్లుచేసికొనినను, ఆక్కు - ఆయైశ్వర్యవిషయమై, అవనై - ఆసక్తేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మణమ్‌కొణ్ - సుందరమైన, పోగత్తు - భోగమును, మన్నియమ్ - పొందినను, మిళ్వర్‌గళ్ - నిత్యైశ్వర్య ముగలవారగుదురు, (గాన) పణిక్కోళ్ - పడములుగల, అరివు - ఆదిశేషుని, అణైయాక్ - పడకగాగలనక్తేశ్వరునియొక్క, తిరునామమ్ - శ్రీనామములయందు, పడిమిక్ - ఆసక్తిగలవా రైయుండుడి. మిళ్విత్తై - భోగమునకునాళము రాదు.

తా॥ లోకమందు దానాధ్యాదిగుణములుగలవారును సమస్తలోకముతో స్నేహము గలవారునైనను మహారాజులు శేషశాయియొక్కగుణములు గానముచేయనియెడలవారిసిశ్వర్యము నశించును గాన స్థిరమైనభోగమును గోరినవారు శ్రీయఃపతిగుణములను గానముచేయుడని. ౫.

పడిమన్ను పల్‌కళల్ పరివోడుఱ్ఱైమ్ముల్వెన్నుమ్ *
శెడిమన్ను కాయమ్ శెయ్ గార్‌గళుమాణివనై యిల్లార్ *
కుడిమన్నుమిన్ కువర్‌క్కమ్ మెయ్‌దియు మిళ్వర్‌గళ్ మిళ్విత్తై *
కొడిమన్ను పుళ్ళుడై యణ్ణల్‌క్కుల్‌గళ్ కుఱుగుమినో. ౬.

ఆ॥ మన్ను - పరంపరగానసంప్రాప్తమైన, పడి - భూమినిన్ని, పల్‌కళల్ - అనేక యలంకారములనున్ను, పరివోడు - సవాసనముగా, అఱుత్తు - తెంపి, విమ్ముల్ - పంచేన్ద్రియములను, వెన్ను - జయించి, శెడిమన్ను - చెట్టుమొలిచియున్న, కాయమ్ - శరీరమును, శెయ్ గార్‌గళుమ్ - కష్టపఱచినవారును, కుడి - కాపరిమలచే, మన్నుమ్ - నిండియు, ఇణ్ - భోగ్యములైన, కువర్‌క్కమ్ - స్వర్గమును, ఎయ్‌దియుమ్ - పొందినను, ఆక్కు - అన్నట్లనుండి, అవనై - ఆసక్తేశ్వరుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మిళ్వర్‌గళ్ - మునిలిపోవుదురు. (గాన) కొడి - ధ్వజమందు, మన్ను - అమరియున్న, పుళ్ళుడై - గరుత్మంతునిగల, అణ్ణల్ - నక్తేశ్వరునియొక్క, కుల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, కుఱుగుమిన్ - ఆశ్రయించుడి, మిళ్విత్తై - (అప్పుడాభగమునకు) నాశములేదు.

తా॥ సకలభోగములనువీడిచి తమమీద చెట్లుమొలుచునట్లు ఘోరతపస్సుచేసి స్వర్గాదులు పోయినను శ్రీయఃపతినిధ్యానించనియెడల అట్టిస్వర్గఫలమున్ను నశించును. గానస్థిరమైనఐశ్వర్యము గావలసినవారు గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని. ౬.

కుఱుగమిగవుణర్వత్తొడునోక్కి యెల్లామ్‌విట్ట *
ఉఱుగలిఅప్పన్నుమ్ తానిరుక్క వుప్పయనిత్తై యేల్ *

శిఱుగనినై వదోర్ పాళముణ్డామ్ పిన్నుమ్‌వీడిల్లై *
మఱుగలిలీళ్‌నై ప్పుళ్‌ళి విడావిడిల్‌వీడ దే. ౧౦.

ఆ॥ కుఱుగ - (మనస్సునువిషయములనుండి) మఱలించి, ఉణర్వత్తోడు-జ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మలోఁజేర్చి, మిగనోక్కి - చక్కగాననుసంధించి, ఎల్లామ్‌విట్ట - సమస్తమునువిడిచి, ఇఱుగల్ - స్వల్పమైన ఆశ్మానుభవమొడి యీకైవల్యమునే, ఇఱైయ్‌ఎన్నుమ్ - మోక్షమనిదలంచిన, ఞాని కుమ్ - జ్ఞానవంతునికిని, అప్పయన్ - స్వయంప్రయోజనమైన యాధిగవత్సంశ్రయణము, ఇన్‌ఱైయేల్ - లేనియెడల, శిఱుగ - క్షుద్రపురుషార్థములను, నినైవదోర్ - తలంచుటకుఁదగిన, పాళమ్-బంధము, ఉణ్డామ్ - కలుగును, పిన్నుమ్ - మఱియు, మఱుగలిల్ - దోషములేని, ఈళ్‌నై - సర్వేశ్వరుని, పుళ్‌ళి - ఆశ్రయించి, విడావిడిల్ - శరీరమును విడువనియెడల, వీడిల్లై - ఆకైవల్య రూపమోక్షమన్నున్ సిద్ధించదు. (గాన) ఆర్గదే - అధిగవత్సేక్కుఱ్‌ఱార్ధమే, వీడు-పరమపురుషార్థము.

శా॥ కైవల్యార్థి జితేన్ద్రియుండై పరమపురుషార్థుడైనయీశ్వరునిగూడ వాంఛించక జీవాత్మ స్వరూపమునే తెలిసికొని ఈయల్పవస్తువునే మోక్షముగాదలంచినను సర్వేశ్వరునియాశ్ర యించనియెడల అట్టిజీవాత్మోపాసనసిద్ధించదు. అట్టిసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి జీవాత్మనుపా సించినను అ న్తిమకాలమందాసర్వేశ్వరునిస్మృతిలేనివో వాకైవల్యరూపమోక్షమున్న సిద్ధించదు గాన అల్పమైనయీకైవల్యమునుపదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడీయని. ౧౦

ఆళ్‌దేయుయ్యప్పుగుమాఱెణ్ణి కణ్ణక్‌కుళ్‌గళ్ మేల్ *
కొయ్‌పూమ్బొళిల్ శూళ్ కురుగూర్చ్చడగోపక్‌కురుగై వళ్‌గళ్ *
శెయ్‌శోలత్తాయిరమ్ శీర్‌త్తొడై పాడిలివై పత్తుమ్ *
అయ్‌కామల్‌కఱ్పక రాళ్‌తుయర్ పోయుయ్యప్పాలరే. ౧౧.

ఆ॥ ఉయ్య - ఉజ్జీవించుటకు, పుగుమాఱు - దాపైవయుపాయము, ఆళ్‌దే - ఆదియే ఎన్ని - అనినిశ్చయించి, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్‌ళిల్‌గళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, కొయ్ కొయ్యతీగిన, పూ - పూవులచేనిండిన, పొళిల్ - తోఁటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాయ కుడైన, కడగోవల్ - నమ్మళ్వార్లు, కుళ్‌ళి వళ్‌గళ్ - అంతరంగకైంకర్యముగా, శెయ్-చేసిన, శోలమ్ - అలంకారములచేపూర్ణమైన, ఆయిరమ్ - వెయ్యిసంఖ్యగల, శీర్‌త్తొడై - భగవద్గుణము లనుగుచ్చియున్న, పాడల్ - పాశురరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిలో, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, ఆళ్‌దకామల్ - శ్రేష్ఠత, కఱ్పవర్ - అభ్యసించువారు, ఆళ్ - అగాధమైన, తుయర్ - దుఃఖము, పోయ్ - నశించి, ఉయ్యప్పాలర్ - ఉజ్జీవించువిధము గలవాఁగుదురు.

శా॥ సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటయే ఉజ్జీవనోపాయమని బతిపాదించెడినమ్మళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సమస్తదుఃఖములనువదలి మహానుభవమువ్ధ వించి యుజ్జీవించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩.౪ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—విళ్వర్యాదులు సళ్వరములనియు హేయములనియు సంసారులకుపదేశించిన ప్రకారమున్ను వారు వినకపోవ్రటచే వారినివదలి శాము భగవదనుభవమందు మిక్కిలియభినివేశముచే పరమభోగ్యమై యొకవిశాట్టియవస్థలోండియుండగా సప్పుడు తనయవస్థనుబంధువులు సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించువిధము నానతిచ్చుచున్నారు.

‡‡ పాలనా యేళ్ళులగుణ్ణుపరిసినై *
ఆలిలై యన్న వణ్ణమ్ శెయ్యుమణల్ ఆక్ *
తాళిణై మేలణి తణ్ణందుళాయెన్నై
మాలుమాల్ *వల్వినై యేక్ మడవల్లియే. ౧.

వల్ - క్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనాకొమారకైయైన, మడమ్ - బాల్యావస్థయందున్న, పల్లి - తీగెవంటిశరీరిమగలయీపె, పాలనాయ్ - బాలుడై, ఏళ్ళులగు - సప్తలోకములను, ఉణ్ణు - ఆగంచి, పరిసినై - క్రమక్రమేక, ఆలిలై - పటపత్రమందు, అన్న వణ్ణమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నమువిశీర్ణమయ్యెడివిధముగాశేయుచున్న, (కుడిపక్క - గానుఎడిమపక్క - గానుతిరిగితిరిగి పవ్వళించుచున్న), అణ్ణలార్ - స్వామియైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తాళిణై మేల్ - శ్రీపాదద్వయములమీద, అణి - సమర్పింపబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయెన్నై - తులసీమాలికయనియే, మాలుమ్ - వ్యామోహముగలదైయుండును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈనాకొమా కైపటపత్రశాయివైన నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుళాయినియాశపడి శాధపడుచున్నది. ఈపెకిట్టియవస్థకుగారణము నాపాప మేయని. ౧.

పల్లి శేర్ నుణ్ణిడై యాయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ *
కొల్లమై శెయ్దు కురవై పిణైన్నవర్ *
నల్లడిమేలణి నాయుతుళాయెన్నై
శొల్లుమాల్ *శూళ్వినై యాట్టియేన్ పావియే. ౨.

ఆ॥ శూళ్ - మట్టబడిన, వినైయాట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, పావై - కొనుకైయైనయీపె, పల్లి శేర్ - తీగెలోసమానమై, నుణ్ - నూత్మ్మమైన, ఇడై - నడుమగల, ఆయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ - గోపస్త్రీలతో గూడ, కొల్లమై శెయ్దు - వ్యవస్థలేనివ్యాపారములనుజేసి, కురవై - రాసక్రీడయందు, పిణైన్దవర్ - వారిచేతులతో గదసంశ్లేషలనుకలుగునొనినవాడైనసర్వేశ్వరునియొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పింపబడిన, నాయు - పరిమళించుచున్న, తుళాయెన్నై - తిరుత్తుళాయినియే, శొల్లుమ్ - చెప్పును.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! కృష్ణావతారమందు గోపికలతో గూడ రాసక్రీడజేసిన నీశ్రీపాదముల మీదనున్న తిరుత్తుళాయినే యీబాలిక యెల్లప్పుడు సనుసంధించుచున్నది. ఇట్టిశాధను నాథాగ్యహీనతచే చూచుచున్నానని. ౩.

పావియల్వేద నన్మాలై పలకొండు*
తేవర్‌గళ్ మానిడవరిలై ఇనిన*
శేవడిమేలణి శెమ్బొన్‌తుళాయెన్నే
కూవుమాల్*తొల్వినైయాట్టియేన్‌తొండైయే. 3.

ఆ॥ పావి - లమైన, వినైయాట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, కొమాలై - మాలికగలయిం పె, పా - ఛన్దస్సులతో, ఇయల్ - చెప్పబడుచున్న, (ఛన్దస్సుగల), వేదమ్ - వేదములయందున్న, నల్ - విలక్షణమైన, పల - ఆనేకవిధంబులైన, మాలై - పురుషసూక్తాదులను, కొండు - అనుసంధించుకొని, తేవర్‌గళ్ - దేవతలును, మా - పెద్దలైన, మనిదర్ - ముఖులును, ఇనిదిన్ఱ - ప్రోక్షముజేయునట్లువేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, ఆడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, ఆణి - సమర్పింపబడిన, శెమ్ - సుందరమై, పొన్ - స్పృహణీయమైన, తుళాయెన్నే - తిరుత్తుళాయనియే, కూవుమ్ - పిలుచును.

తా॥ ఓస్వామీ ! వేదములయందు సారతమంబులైయున్న పురుషసూక్తాదుల ననుసంధించుచున్నబ్రహ్మగురులును సనకాదులును స్తుతించుచున్న నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుళాయినే యిదివో యొల్లప్పుడును జెప్పుచున్నదని, 3.

తోడిలవణ్బగళ్ కొండుశెయ్యగళ్*
పేదబ్దిల్ శొల్లి పిదర్‌ప్పిన్బిరాన్‌పరన్*
పాదబ్దిల్ మేలణి పై మ్బొన్‌తుళాయెన్నే
ఓదుమాల్*ఊழ்వినై యేన్‌తలైన్‌దొళియే. ౪.

ఆ॥ ఊழ్ - అనుభవించుచున్న, వినైయేన్ - పాపముగలనాయొక్క, తలమ్ - విశాలమైన, తోళి - భుజములుగలయిం పె, తోదల - దోషములేనియు, వణ్ - మంగళకరంబులైన, పుగழ్ - గుణములను, కొండు - అనుసంధించి, శెయ్యగళ్ - ఆయాగుణముల నుపాసించువారు, పేదబ్దిల్ శొల్లి - ఆయాగుణములకువైలక్షణ్యము (ఉత్కర్షమును) చెప్పి, పిదర్‌ప్పిన్ - ప్రోక్షణముజేయబడిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన, పరన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదబ్దిల్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, ఆణి - సమర్పింపబడిన, పై - వికసించియున్న, పొన్ - స్పృహణీయమైన, తుళాయెన్నే - తిరుత్తుళాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన నీకల్యాణగుణంబులయం దొక్కగుణము నుపాసించుచు నగుణములే యితరగుణములకంటె శ్రేష్ఠమని చెప్పుచున్న భక్తులచే స్తుతింపబడిన నీశ్రీపాదతులసిసే యిం పె యాళ్వా పడియుండునని. ౪.

తోళిశేర్ పిన్నైపొరు ట్టిరుదేళ్ తళ్వియ
కోళియార్*కోవలనార్ పుడగూ ట్టినార్*

శాళిన్నై మేలణి తణన్దూయ్‌నే
నాళునాళ్ *నై గిన్ద్రదా లెన్ద్ర మాదరే. ౫.

ఎన్‌తన్ - నాయొక్క, మాదర్ - పృథ్వియైనయీపై, తోళి - క్షాళ్యమైన భుజములు గలదై, తోర్ - తనకుసదృశురాలైన, పిన్నైపొరుట్టు - నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై, ఎరుదుఏఱ్ఱ - వృషభములేడింటిని, తళ్వి - బాగలించుకొనిన, తోళియర్ - బలముగలవాడును, తోవలార్ - గోపాలుడును, కుడక్కూత్తవార్ - కుంభనృత్యముచేయువాడునైన శ్రీయఃపతియొక్క, శాళిన్నై మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడిన, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్‌నే - తిరుత్తులాయనియే, నాళునాళ్ - ప్రతిదినమును, నైగిన్ఱదు - శిథిలావ్యాకరణురాలగుచున్నది.

తాత్పర్యము: ఓస్వామీ! భుజసౌందర్యమందు నీకంటెనిండినదియు, తక్కినసుగుణములలో నీకుసదృశురాలైన నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై పంచయాముగానేర్పఱుచిన్నృషభములేడింటిని సంహరించిన బలిష్ఠుడవైన నీశ్రీపాదతులసినియాశపడి దానినిలభించక దుఃఖముచే గరిగిపోవుచున్నదని, ౫.

మాదర్ మామణ్ణుడన్నై పొరు ట్టేనమాయ్*
ఆదియఞ్జాల ళగళిడఙ్కిణ్డవర్*
పాదఙ్గళ్ మేలణి పైమ్బొన్‌తుళాయ్‌నే
ఓదుమాల్ *ఎయ్‌దిన వైన్దన్మడన్ద్రియే. ౬.

అ॥ ఎన్‌తన్ - నాయొక్క, మడన్దై - కొమారై, మాదర్ - స్నేహముగల, మా - విలక్షణురాలైన, మణ్ మడన్దైపొరుట్టు - భూమిప్పిరాట్టికొఱకై, ఏనమాయ్ - వరాహమై, ఆది - కల్పాదియందలి, అం - సుందరమైన, కాలత్తు - కాలమందు, ఆగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, కీణ్డవర్ - విడతీసినవారియొక్క, పాదఙ్గళ్ మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడిన, పైమ్బొన్‌తుళాయ్‌నే - వికసించి యందమైనతులసిగల తిరుత్తులాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పుటకుదగిన, మాల్ - భ్రమమును, ఎయ్‌దినవళ్ - పొందినది

తాత్పర్యము: నీభక్తురాలైన భూమిప్పిరాట్టికొఱకై మునుపొకకాలమందు వరాహావతారంబెత్తి పాతాళములోనున్న భూమినితీసికొనివచ్చిన నీశ్రీపాదతులసియందే యీపె మగ్నురాలైనది. ౬.

మడన్దైయై వణ్ కమల త్తిరుమాదినై *
తిడఙ్గొళ్ తార్ మార్బినిల్ వైత్తవర్ శాళిన్మేల్ *
పడఙ్గొళ్ పూ ణన్దుళాయ్‌మలర్ క్కే యివళ్
మడఙ్గుమాల్ *వానిన్ద లీరెన్మడక్కొమ్మే. ౭.

అ॥వాళ్ - కాన్తిగల, నుదలీర్ - ముఖముగలఓస్త్రీలారా! మడన్దైయై - యౌవనవంతురాలును, వణ్ - మందరమైన, కమలమ్ - పద్మమువానివాసస్థానముగాగలదియు, తిరు - శ్రీయనితిరునామముగలదియునైన, మాదినై - స్త్రీని, తిడమ్‌కొళ్ - విశాలమైనదియు, తార్ - తులగలదియునైన, మార్బినిల్ - వక్షస్థలమందు, వైత్తవర్ - ధరించినవారియొక్క, శాళిన్ మేల్ - శ్రీపాదములమీదనున్న, పడమ్‌కొళ్ - మాలగాగుచ్చబడినదై, పూ - భోగ్యమై,

శణ్ - చల్లనై, ఆమ్ - నుందగమైన, తుళాయ్‌మలర్ - తిరుత్తులాయిపుష్పమునే, ఎణ్ - నాయికా, మడమ్ - భవ్యమైన, కొమ్బు - పెబ్బులిచెట్టువలెనున్న, ఇవళ్ - ఈపె, మడప్పుమ్ - మెట్టుకొనియుండును.

తా॥ ఓసుందరమణులారా! కమలవాసినియైన శ్రీమహాలక్ష్మిని పద్మస్థలమందుగల సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందున్న తులసీమాలికనాశపడి మతిశేకపడియున్నదని. ౭.

కొమ్బుపోల్ శీదై పొరు ట్టిలఙ్గైనగర్*
అమ్బెరియుయ్ త్తవర్ తాళిణై మేలణి*
నమ్బువిత్ తణన్తుళాయ్‌మలర్ క్కేయివళ్
నమ్బుమాల్*నానిద త్తెయ్‌గేన్ నఙ్గైమీర్. ౮.

ఆ॥ కొమ్బుపోల్ - పెబ్బులిచెట్టువలెనున్న (నడుమతగల), శీదైపొరుట్టు - సీతాదేవిని అపహరించి, ఇలఙ్గైనగర్ - లంకాపురియందు, అమ్బెరి - బాణాగ్నిని, ఉయ్ త్తవర్ - ప్రయోగించినవారియొక్క, తాళిణైమేల్ - శ్రీపాదములమీద, ఆణి - సమర్పింపబడిన, నమ్బువిత్ - పరిమళమునిపుఅయున్న, తణ్ - చల్లనైన, ఆమ్‌తుళాయ్‌మలర్‌క్కు - సుందరమైనతులసీపుష్పమును, ఇవళ్ - ఈపె, నమ్బుమ్-ఆశపడును, నఙ్గైమీర్ - ఓస్త్రీలారా! ఇదియొక్కటినికి, నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేపెదను,

తా॥ ఓస్త్రీలారా! సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై లంకను తనబాణాగ్ని చేదహించినవారియొక్క గుణాధికమైన శ్రీపాదతులసీమాలికనాశపడిన యీపెకు నేనేమిచేపెదనని. ౮.

నఙ్గైమీర్ నీరుమోర్ పెఱ్ఱిలఙ్గైనల్ గినీర్*
ఎఙ్గనేకొల్లుగేన్ యాన్పిఱ వేణ్డియై*
శఙ్గైన్ను మ్శక్కర మెన్ను మ్తుళాయెన్ను మ్*
ఇఙ్గనేకొల్లు మిరాప్పగల్ శెయ్‌గేన్. ౯.

ఆ॥ నఙ్గైమీర్ - ఓస్త్రీలారా! నీరుమ్-మీరును, ఓర్ పెణ్-ఒకకొమార్తెను, పెఱ్ఱు - కని, వళర్‌నీర్ - పెంచితిరికదా? యాన్ - నేను, పెఱ్ఱ - కనిన, ఏణ్డియై - చపలురాలైన యీపెను, ఎఙ్గనే కొల్లుగేన్ - ఎట్లుచెప్పెదను, శఙ్గైన్నుమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమనిచెప్పును, శక్కరమెన్నుమ్ - సుదర్శనమనిచెప్పును, తుళాయెన్నుమ్-తిరుత్తులాయియనిచెప్పును, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు, ఇఙ్గనే కొల్లుమ్ - ఇట్లనేచెప్పును, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేపెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! మీరుకూడ పిల్లలను కని పెంచితిరికదా? నాపిల్లరూటను వినుండు. ఈపెయతిగుర్లభురాలైన సర్వేశ్వరునియొక్క శేషచక్రాదులనాశపడి రేయింబగళ్ళు నాతిరుమామణులనే చెప్పును, దీనికి నేమిచేపెదనని. ౯.

ఎన్ శెయ్‌గేనెన్ను డై ప్పైదై యోర్ కోమళమ్*
ఎన్ శొల్లు మిన్ వళైయుమ్మల్ళ్ నఙ్గైమీర్*

మిక్‌ శెయ్‌పూఞ్‌ మార్‌ బిన్‌ కణ్ణన్‌క్‌ కుళ్‌ కుళాయ్‌*
పోక్‌ శెయ్‌పూఞ్‌ మెన్మలై క్కొఙ్గు మెలియుమే. ౧౦.

ఆ॥ నల్లెమిర్‌ - ఓ స్త్రీలారా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - జ్ఞానములేనిబిడ్డయై, ఎక్‌కోమళమ్‌ - మృదుస్వభావముగలదైనయొకొమా రై, ఎక్‌కొల్లుమ్‌ - ఏమిచెప్పియు, ఎక్‌వళముమ్‌ - నాయధీనముగాగూడ, అల్లళ్‌ - ఉన్నదికాదు, ఎక్‌శెయ్‌గేన్‌ - ఏమిచేసెదను, మిక్‌ శెయ్‌ - ప్రకాశించుచున్న, పూణ్‌ - ఆభరణములగల, మార్బినన్‌ - వక్షస్థలముగల, కణ్ణన్‌ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కుళల్‌ -శ్రీపాదమందున్న, తుళాయ్‌-తులసీనూలికను, పోక్‌ - బంగారుము చే, శెయ్‌ - చేయబడిన, పూణ్‌ - ఆభరణముగల, మెల్‌ - మృదువైన, ములైక్కు - స్తనమున కాభరణముగానుంచుకోవలెను, ఎన్ను - అనియాశపడి, మెలియుమ్‌ - వాడిపోవును.

తా॥ ఓ స్త్రీలారా! ఈనాయొమా రై నే నెంతచెప్పినను శామాటనువినక, ప్రకాశించుచున్న తిరుమార్భరణలచే నలంకరింపబడిన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదమందున్న తులసిమాలను తన స్తనముమీదనుంచుకోవలయునని గోరుచున్నది. దీనికి నే నేమిచేయవచ్చునని. ౧౦

మెలియునోయ్‌తీర్‌క్కుమ్‌ నఙ్కణ్ణన్‌ కుళల్‌ కళ్‌ మేల్‌*
మలిపుగళ్‌ త్తొణ్ణూఱ్‌రుగూర్‌ చ్చడగోపన్‌ శొల్‌*
ఒలిపుగళ్‌ త్తాయిగ ళ్‌ప్పత్తుమ్‌వల్లవర్‌*
మలిపుగళ్‌ త్తాసవర్‌ కాక్కవర్‌ నఱ్‌క్కవై యే. ౧౧.

తా॥ మెలియుమ్‌ - వాడిపోవుటకుహేతువైన, నోయ్‌ - విరహబాధను, తీర్‌క్కుమ్‌ - తీర్చెడి, కణ్ణన్‌ - శ్రీకృష్ణునియొక్క - కుళల్‌ కళ్‌ మేల్‌ - శ్రీపాదములనిమయమై, మలి - వర్ధిల్లుచున్న, పుగళ్‌ - కీర్తిగల, పణ్‌ - సుందరమైన, తుఱుగూర్‌ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్‌ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్‌ - సాయించిన - పుగళ్‌ -కల్యాణగుణములను, ఒలి - స్పష్టముగ్రహింపచేయుచున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్‌ - అధ్యయంచేతగినవారు, మలి - వృద్ధిబొందుచున్న, పుగళ్‌ - కీర్తిగల, వానవర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, నల్‌లోవై - మంచిసంబంధముగలవారై, ఆవర్‌ - అగుదురు,

తా॥ తనవిరహమువేగలేకపోయిన దుఃఖమును పోగొట్టెడిస్వభావముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదవిషయమై భగవదనుభవముచేపచ్చిన కీర్తిగల నమ్మళ్వార్లుపాయించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణప్రతిపాదకములైన యీపదిపాశురములను ననుసంధించువారు నిత్యసూరులతోడిజేరియుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్‌ తిరువడిగళే శరణమ్‌.

జీయర్‌ తిరువడిగళే శరణమ్‌.

3 - వ తిరువాయ్ మొళ్ళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున వాత్సల్యార్ణవుఁడనిపించిన యా శ్రీపతిసనటుల సర్వోత్కర్షుఁడువచ్చి సంశ్లేషించగా నప్పుడతనియొక్క ప్రణయిత్వగుణము నీతియువాయ్ మొళ్ళిలోనునుతించియున్నారు.

కోవై వాయాళ్ పొరు ట్పోర్ పోనెరు తమిఱుత్తాయ్*మదిళిలఙ్గై
కోఁవె వీయచ్చిలై కునిత్తాయ్ కులనల్ యాఁనై మరుప్పొశిత్తాయ్*
పూవై వీయానీర్ తూవి ప్పోదాల్ వణఙ్గినేనెలుమ్*నిఱ్
పూనై వీయామేనిక్కు ప్పూశుమ్‌శాన్దినెన్నెఞ్ఞుమే. ౧.

అ॥ కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయాళ్ పొరుట్టు - ఆనగముగల నప్పిన్నపిరాట్టి కొఱకై, పోర్ పోనెఱు - కృషధములయొక్క, ఎరుత్తమ్ - మూఁపురములను, ఇఱుత్తాయ్ - వితీచిన వాఁడును, మదిళ్ - కోటగల, ఇలఙ్కై - లంకకు, కోనై - స్వామియైన రావణుఁడు, వీయ - నశించునటుల, శిలై - బాణమును, నునిత్తాయ్ - ఎక్కిఁపఁబెట్టినవాఁడును, కులమ్ - మంచిజాతియందుఁబుట్టిన, నల్ - విలక్షణమైన, యానై - కువలయాపీడమయొక్క, మరుప్పశిత్తమ్ములను, ఒశిత్తాయ్ - వితీచినవాఁడునైన ఓశ్రీయఃపతీ! పూనైవీయా - పుష్పమునువిడువని, నీర్ - జలమును, తూవి - సమర్పించి, పోదు - సమయములయందు, వణఙ్గినేనెలుమ్ - నమస్కరించనివాఁడనైనను, పూనైవీ - రెల్లుపువ్వుతో, ఆమ్ - సమానమైయున్న, నిఱ్ - నీయొక్క, మేనిక్కు - దివ్యవిగ్రహమునకు, ఎన్నెఞ్ఞుమ్ - నామనస్సు, పూశుమ్ - పూయుదగిన, శాన్ద - చన్దనమైయియున్నది.

కా॥ నప్పిన్నపిరాట్టికొఱకై ఏడువృషభములను జంపినవాఁడును, కువలయాపీడమునుసంహరించినవాఁడును, రావణాసురసంహారకుఁడునైనశ్రీపతీ! ఇదివఱకు నిన్ను నేను పుష్పాదులతో నర్చించకపోయినను నాహృదయమునే నీవుభోగ్యము గాస్వీకరించితివని. ౧.

పూశుమ్‌శాన్దినెన్నెఞ్ఞుమే పునై యుఙ్కణ్ణియెనిదుడై య*
వాళగమ్ శెయ్‌మాలై యే వాన్ పట్టాడై యుమిన్ఱదే*
తేశుమానవనీకలను మొళ్ కై కూప్పుచ్చెయ్‌గె యే*
ఈశన్ శాలముణ్డుమిఱ్ఱ వెన్నెయేగమూర్ త్తిక్కే. ౨.

అ॥ ఈశన్ - స్వామియు, శాలమ్ - భూమిని, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిఱ్ఱ - బయలువఱచిన, ఎన్నై - నాకుపకారకుఁడును, ఏగమూర్ త్తిక్కు - ఆద్వితీయవిగ్రహుఁడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్నెఞ్ఞుమే - నామనసే, పూశుమ్‌శాన్ద-పూయఁదగినచన్దనమునాను, ఎనదుడైయ - శాయొక్క, వాళగమ్ - వాక్కుచే, శెయ్ - చేయఁబడిన, మాలైయే - శ్రీమాఱ్ఱులే, పునైయుమ్ - కట్టఁబడిన, కణ్ణి - మాలగాను, అఱిదే - ఆశ్రీమాఱ్ఱులే, వాన్ - ఉజ్జ్వలమైన, పట్టాడైయుమ్ - పీతాంబరముగాను, ఎన్ - నాయొక్క, కై - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, శెయ్‌గైయే - అంజలిచేయుటయే, తేశమాన, తేజస్సుగలశై, ఆణి-అలఙ్కరింపఁదగిన, శలముమ్-అభిరణముగాఁగొనుచున్నది.

తా॥ సకల జగత్సృష్టిసంహారకుడైన శ్రీయఃపతి, వామవన్యనుచర్దనముగాను వాస్తో త్రమును పీతాంబరముగాను మాలికగాను వాయందలిబంధము వాభరణములుగాను స్వీకరించుచు న్నాడని.

ఏగమూర్ త్తియిరుమూ ని మూనుమూర్ త్తిపలమూర్ త్తి
యాగి*విన్దుపూదమాయిణ్ణుళుడరా యరువాగి*
నాగమేటినడుక్కడలుళ్ తుయిన్ర నారాయణనే*ఈ
ఆగముళ్ బుమగ త్తడక్కి యావియుళ్లుళ్ మాయ్ త్తదే. 3.

అ॥ ఏగమూర్ త్తి-కారణభూతమైనయొక శరీరముగలవాడును, ఇరుమూర్ త్తి-మూలప్రకృ తిమహా తత్వములుకొండింటిని శరీరముగాగలవాడును, మూన్తుమూర్ త్తి-సాత్వికరాజసతామసముల నెడమూడువిధములైన యహంకారములను శరీరముగాగలవాడును, పలమూర్ త్తి యూకి - అనే కములైనయింద్రియములను శరీరముగాగలవాడును, విన్దుపూదనాయ్ - సృష్టివ్యాది పఞ్చభూత ములను శరీరముగాగలవాడును, ఇరుళుడరాయ్ - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండు తేజస్సులను శరీర ముగాగలజగాడును, అరువాగి - ఈవన్తువులక న్తర్యామియయు, నాగమ్ - ఆదిశేషునిమీద, ఏఱి - ఎక్కి, నడుక్కడలుళ్ - సముద్రమధ్యమందు, తుయిన్ర - నిదురపోవుచున్నవాడుసైన, నారా యణనే-శ్రీమన్నారాయణుడా! ఈన్-నీయొక్క, ఆగమ్-శరీరమునకుగావలసిన, తుయ్ యుమ్. *సమస్తభోగ్యవస్తువులమ, అగత్తు - నాశరీరములోపల, అడక్కి - ఆణించి, (ఉండగా), ఆని వాప్రాణము, అల్లల్ - దుఃఖమును, మాయ్ త్తదు - విడిచినది

తా॥ ప్రకృతి మహదహఙ్కార ఏకాదశేన్ద్రియ పృథివ్యాదిభూతపఞ్చకాదిసమస్తము లకును నిర్వాహకుడై, శ్రీరాధియందు బవ్యళించిన శ్రీయఃపతీ! నామనోవాక్కాయములసే వీవు భోగ్యముగాజేసికొని నన్ను కృతార్థునిగా జేసితివని. 3.

మాయ్ త్తలైణ్ణివాయ్ముళై త్తన్ద మాయప్పేయుయిర్
మాయ్ త్త*ఆయసూయనే వామననేమాదవా*
పూ త్తణ్ణ్మలై కొ ణ్డున్నై పోదాల్ వణఙ్గినేఎమ్*నిఱ్
పూ త్తణ్ణ్మలై నెడుముడిక్కు ప్పునై యుణ్ణిణ్ణియెనదుయిరే. ౪.

అ॥ మాయ్ త్తల్ - చంపవలయునని, ఎణ్ణి - తలంచి, వాయ్ - నోటిలో, ముళై - స్తన మును, తన్ద - ఇచ్చిన, మాయమ్ - కపటముగల, పేయ్ - పూతనయొక్క, ఉయిర్ , ప్రాణము ను, మాయ్ త్త - నశింపఁజేసిన, ఆయన్-కృష్ణుఁడైయవతరించిన, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా, వామననే - వామనుఁడా, మాదవా - శ్రీయఃపతీ, పూ - సున్దరమై, తణ్ - చల్లనైన, మాలై కొణ్డు - మాలికగసంపాదించి, ఉన్నై - నిన్ను, పోదు - సమయమందు, పణిగేనేఎమ్ - నమ స్కరించినివాఁడనైనను, పూ - పుష్పములచేఁగట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, మాలై - మాలగల, నెడు - దీర్ఘమైన, ముడిక్కు - శిరోటమునకు, ఎనదుయిర్ - నాప్రాణము, పునైయుమ్ - సమర్పిం చుకొనఁబడిన, కణ్ణి - మాలగాగుండును.

తా॥ విషమమైన స్తవ్యమునిచ్చి తనమనంబందదలఁ చి వచ్చిన పూతనమ సంహరించిన శ్రీ
యఃపతీ! నేనిదివఱలో నీకుచితకైంకర్యమును జేయఁబోయినను నాప్రాణమునం నీవు మలగా
ధరించితివని. ౪.

కణ్ణినైయెనదుయిర్ కాదల్ కనగచ్చొదిముడిముదలా*
ఎణ్ణిల్ పల్ కలన్గళు మేలుమాయ్ యుమ్మ్గదే*
నణ్ణిమూవులగుమ్ నవిల్ బుకీర్ త్తియుమన్గదే*
కణ్ణనెమ్బిరానెమ్మాక్ కాలశక్కరత్తానుక్కే. ౪.

ఆ॥ కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాఁడును, ఎమ్బిరాన్ - ఉచకారకుఁడును, ఎమ్మాక్ -
మాస్వామియు, కాలమ్ - *కాలమునసృజించెడి, శక్కరత్తానుక్కు - సుదర్శనమునుధరించినవాఁ
డుసైన శ్రీయఃపతికి, ఎనదుయిర్ - నాయాత్మ, కణ్ణి - మూలగాను, కాదల్ - ప్రీతి, కవగమ్ -
నువర్ణమయి మై, తోళి - శిరోమయమైన, ముడిముదలా - కిరీటమొదలుగాగల, ఎణ్ణిల్ -
సంఖ్యలేని, పల్ - అనేకవిధంబులైన, కలన్గళుమ్ - ఆభరణములుగాను, ఆళ్గదే - ఆశ్రీతియే,
మూవులగుమ్ - మూఁడులోకములున్న, నణ్ణి - పొంది, నవిల్ బుమ్ - ప్రోత్తమజేయుమన్న,
కీర్ త్తియుమ్ - కీర్తిగానున్నవి.

తా॥ చక్రధరుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, నాయాత్మనుమలగాను, నాప్రేమను భూషణాంబర
రూపములుగానున్నశ్రీకరించెనని. ౫.

కాలశక్కరత్తోడు వెణ్ శెఙ్గణ్ కైయేన్దినాయ్*
ఞాలముణ్ డుమిఴ్ న్దనారాయణనేయెన్నుమ్*
ఓలమిట్టునానఴైత్తా లొన్నుమ్వారాయాగిలుమ్*
కోలమామెయ్ శెన్ని యుక్కుక్ కమలమన్నకురైక్కళ్లే. ౬.

అ॥ కాలమ్ - కర్తువులకు మృత్యువుగానున్న, శక్కరత్తోడు - సుదర్శనముతోఁగూడ, వెణ్ -
స్వచ్ఛమైన, శెఙ్గణ్ - శీపాఞ్చజన్యమును, కైయేన్దినాయ్ - శ్రీహస్తమునందుధరించినవా
డవును, ఞాలమ్ - భూమిని, ముఴ్ బుమ్ - నపూర్ణముగా, ఉణ్డు - ప్రళయింగి, ఉమిఴ్ న్ద-బయి
లుపుఱచినవాండవుసైన, నారాయణనే - శ్రీమన్నారాయణుఁడా! ఎన్నైన్ను-ఆనెనెప్పి, ఓలమిట్టు-
ధ్వనిజేసి, నాళ్ - నేను, ఆళ్ బిత్తాల్ - పిలిచితి నేని, ఒన్నుమ్ - ఒకతీరునమ, వారాయాగిలుమ్-
రాకపోతివైనను. ఉళ్ - పీయొక్క, కురై - ఆభరణధ్వనిగల, కమలమన్న - పద్మమువంటి,
కళ్ల్ - శ్రీపాదము, ఎన్ని యుక్కు - నాశిగన్నుకు, కోలమామ్ - అలఙ్కారమైయుండును.

తా॥ శఙ్ఖచక్రాదివ్యాయుధధరుఁడా! లోకములకు సృష్టిసంహారకుఁడా! యనినేను
పలుమాఱుపిలిచినప్పుడు నీవు రాకపోయినను ఇప్పుడు నీ శ్రీపాదపద్మములను నాశిగన్నుమోద
నుంచి నన్ను ధన్యునిగా జేసితివని. ౬

---

*భారతీయద్ధమందు సైన్ధవధమప్పుడు సూర్యాస్తమయందు శ్రీకృష్ణుడు చక్రమును
ప్రయోగించి మార్యుని కప్పగా నప్పుడాదినమురాత్రిలె నంధకారమయమైనదిగాన చక్రనుకాల
మును సృజించినదని.

కురై కళల్‌గళ్ నీట్టి మణ్ కొణ్డోలవామనా*
కురై కళల్ కై కూప్పువార్‌గళ్ కూడనిన్ మాయనే*
విరై కొళ్ పూవుమ్‌నీరుమ్‌కొ' డ్డేత్తమ్ పల్‌నేలుమ్*ఉ-
ఱైకొళ్ శోది త్తిరువురువ మెన్న దావిమేలదే. ౭.

అ॥ కురై - శబ్దించువన్న, కళల్‌గళ్ - శ్రీపాదములను, నీట్ట - పాడువుగాజేసి, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - కొలుచుకొనిన, కోలమ్ - నుందరుడవైన, వామనా-ఓవామనుడా! నీకై కళల్ - భూపరిమళములతో శబ్దించుచున్న నీశ్రీపాదముల నుద్దేశించి, కైకూప్పువార్‌గళ్ - నమస్కరించువారు, కూడ - నీతోడిదేయవగుట, నిన్న - ఉన్న, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుండా! విరై కొళ్ - పరిమళముగల, పూవుమ్ - పుష్పమునున్న, నీరుమ్ - జలమునున్న, కొండు - పంపాదించుకొనివచ్చి, ఏత్తమ్‌పల్‌నేలుమ్ - స్తుతించినివాడనైనను, ఉఱైకొళ్ - శబ్దమున(గ్రహించుచున్న(వాచామగోచరమైన), శోది - తేజస్సుగల, తిరువురువమ్ - దివ్యవిగ్రహము, ఎన్న దావిమేలదే - నాయాత్మమిదమన్నది.

తా॥నీవు వామనావతారంబెత్తి లోకములను గొలిచినప్పుడు నీశ్రీపాదములు నాశ్రయించిన వారిని నీతోడిదేయుగొనిన ఓశీయఃపతీ! పుష్పాదులలో నిన్ను సేవర్చించబోపాయినను నీయతి సుందరంబైన దివ్యవిగ్రహము నాయాత్మను నవలంబించియున్నదని. ౭.

ఎన్న దావిమేలై యా యోగ్ కొళ్ళ్ అగముమ్*
తున్ని ముఱ్ఱుమాగినిన్ఱ శోదిజ్ఞానమూర్ తియాయ్*
ఉన్న దెన్న దావియు మెన్న దున్న దావియుమ్*
ఇన్న వణ్ణమేనిన్నా యెన్నుఱైక్కవల్లనే ౮.

అ॥ ఎన్నదు - నాయొక్క, ఆవి - ఆత్మయొక్క, మేలైయాయ్ - మీనసవసించువాడవును, ఏర్ కొళ్ - ఔజ్జ్వల్యముగల, ఏగ్ అులగముమ్ - సప్తలోకములనున్ను, తున్ని - వ్యాపించి, ముఱ్ఱుమాగినిన్ఱ - సమస్తములకంతరాత్మవైయున్న వాడవును, శోది - స్వయంప్రకాశమైన, జ్ఞానమ్-జ్ఞానము, మూర్ తియాయ్-స్వరూపముగాగలవాడవునైన ఓశీయఃపతీ, ఎన్న దావి - నాప్రాణము, ఉన్నదుమ్ - నీయధీనముగాను, ఉన్న దావి - నీప్రాణము, ఎన్నదు - నాయధీనముగాను, ఇన్న వణ్ణమేనిన్ఱాయ్ - ఈప్రకారముగానున్నావు, ఎన్న - అని, ఉఱైక్కవల్లనే - చెప్పశక్తుడవా? (కాను).

తా॥సమస్తలోకములయందును వ్యాపించియున్న స్వయంప్రకాశస్వరూపుడవైన ఓశీయఃపతీ! నన్నువదలి నీవుజీవించలేవు, నిన్నువదలి నేనుజీవించలేను ఇట్టినీస్వభావమును చేసెంతమాత్రమును చెప్పుటకు సమర్థుడనుగావని. ౮.

ఉఱైక్కవల్లనల్లే నున్నులప్పిల్ కీర్తి వెళ్ళత్తిల్*
కిఱైక్కణెన్ఱు శెల్వన్మార్ కాదన్మైయలేతిన్ఱే*

పుగైప్పిలాదపరమ్బరనే పొయ్యిలాదపరఞ్జుడరే*
ఇగైత్తునల్ల మేన్మక్కళ్ తత్త యానుమే త్తినైన్. ౯.

అ॥ ఈ కైక్కవల్లే నల్లేన్ - నీగుణమును కొప్పుటకుసమర్థుడనుగానను; ఈ - నీయొక్క, ఉల ప్పిల్ - అంతము లేని, కీర్ త్తిచెళ్ళ త్తిన్ - కీర్తియనెడి సముద్రమునొక్క, కైక్కణ్ - గట్టును, వాక్ - నేను, ఎన్దుకొల్వాన్ - ఎప్పుడు చేరెదను; కాదల్ - ఆశయనెడి, మైయల్ తీరాదే - భ్రమనుబొందితిని, పుగైప్పు - దోషము, ఇలాద - లేని, పరిమ్బరనే - పరాత్పరుడా! పొయ్యిలాద - అసత్యము లేని, పరఞ్జుడరే - పరజ్యోతిస్స్వరూపుడా! నల్ల - విలక్షణులైన, మేల్ మక్కళ్ - నిత్య సూరులు, ఇగైత్తు - ధ్వనిజేసి, ఏత్త - స్తుతించినటుల, యానుమ్ - నేనును, ఏత్తినేన్ - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! నీగుణము నెంతమాత్రముగూడ నేను వర్ణింపజాలను. ఇట్లుండగా నీగుణములను నేనెట్లు సంపూర్ణముగా నొప్పెదను. అయినను నీయందలిప్రీతిచే నేనుబుద్ధిమించిపోయి నిత్యసూరులు స్తుతించినటుల నిన్ను స్తుతించుచున్నానని. ౯.

యానుమే త్తి యేళ్గులగుమ్బుళ్ మే త్తిప్పిన్నైయుమ్
తానుమే త్తిలుమ్ తన్నైయే తవే లెవెజ్జెయ్దుమ్*
తేనుమ్బాలుమ్గన్నలు మముదుమాగి త్తిత్తిప్ప*
యీనుమెమ్బిరానై యేయే త్తినేన్ యానుయ్వానే. ౧౦.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, ఏత్త - స్తుతించి, ఏళ్గులగుమ్బుళ్ మిక్క - సప్తలోకములన్నియు, ఏత్త - స్తుతించి, పిన్నైయుమ్ - మతియు, తానుమ్ - సర్వజ్ఞుడైన తానును, ఏత్తియుమ్ - స్తుతించియు, తన్నై - తనను, ఏత్త ఏత్త - స్తుంప స్తుతింప, ఎజ్గు - ఎప్పుడు, ఎయ్దుమ్ - మొగినును. తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, కన్నలుమ్ - శర్కరవలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడై, తిత్తిప్ప - మధురమైయుండగా, యానుమ్ - నేనును, ఉయ్వాన్ - ఉజ్జీవించుటకై, ఎమ్బిరానైయే - మాస్వామినే, యాన్ - నేను, ఏత్తినేన్ - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓప్రియుడా! నేనును సమస్తలోకములను సర్వజ్ఞుడవైన నీవును ఎల్లరుచేరి నీగుణమును స్తుతించినను చానిక స్తుతగానుపడదు. ఇట్లున్నను నీయొక్క నిరతిశయభోగ్యతనుజూచియుండలేక వాయుజీవనార్థమై నేను నిన్ను స్తుతించితినని. ౧౦.

ఉయ్వుపాయమ్మిన్ నిన్నైత్తేటి కణ్ణినొణ్ కుళల్ గళ్ మేల్*
శెయ్యతామరై వ్వణ్ణన్ తేన్నన్దురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పొయ్యిల్ పాడలాయిరత్తు ళివై యుమెపత్తుమ్వల్లార్ గళ్*
వైయమ్మన్నివీట్ నిరుద్ద విణ్ణుమాళ్వర్ మణ్ణాడే. ౧౧.

అ॥ ఉయ్వుపాయమ్ - ఉజ్జీవనోపాయము, మిక్క - వేయొకటి, ఇన్మై - లేదీవానిని, తేటి-విచ్చయించి, కణ్ణిన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఒణ్ కుళల్ గళ్ మేల్ - నుందరంబులైన శ్రీపాదముల

విషయమై, శౌర్య-సుందరమైన, శామరై-చక్రములుగల, పళ్ళనమ్-జలప్రదేశముల చేనుట్టఁబడిన, శెఱ్ఱ-దక్షిణమందున్న, నల్-స్పృహణీయమైన, కురుగూర్-కురుకాపురికినాథుఁడైన, కడగోవళ్-నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన, పాయ్‌ిల్ - ఆసక్తిలేనివియు, పాడల్-గానరూపముగానున్న, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్‌గళ్ - అధ్యయించువారు, శైయుమ్ - భూమియందలి, మన్ని - శాశ్వతులుండి, వీఱ్ఱిరుందు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లుండి, మణ్ణుళ్ళే - భూలోకములోనూడ, విణ్ణుమ్ - పరమపదమును, ఆళ్వార్ - పరిపాలించుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములులేప్ప మఱియొక ఉపాయములేదని నిశ్చయించి నమ్మాళ్వార్లు యథార్థముగాసాదించిన యీపదిపాశురము: ననుసంధించువారు ఉభయవిభూతిని పరిపాలించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౪.వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక—సర్వేశ్వరుఁడింతకాల మళ్వార్లలోఁగూడ నుండి రసములననుభవించి కొంచెమతేల వేంచేయగాఁ దన్మాత్రముకూడ సహింపక తనిరహమును నమ్మాళ్వార్లుసహింపక తనకంటికి గుబిలివస్తువులలో భగవత్సంబన్ధమునుజూచి యాళపడువిధము నిన్యాపదేశముగ సాదించుచున్నారు.

‡‡ మణ్ణియిరుందుళ్ళీవి వామనన్ణ్ణిదువెన్నుమ్*
విణ్ణిత్తొళుదవన్నేవు వైగుందమెనుమెక్కాట్టుమ్*
కణ్ణియుణ్ణేర్ మళ్‌గనిన్ఱు కడల్వణ్ణనెన్నుమన్నే *ఎ-
పెణ్ణైపెరుమయల్ శెయ్‌దార్ క్కెన్ శెయ్‌గేన్ పెయ్‌వళై యీరే. ౧

ఆ॥ మణ్ణై - భూమిని, ఇరుందు - ఉండి (పలుమాఱు), తుళావి - వెలికి (స్పృశించి), ఇదు - ఇది, వామనన్ - వామనునియొక్క, మణ్ - భూమి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, పిణ్ణి - ఆకసమును, తొళుదు - నమస్కరించి, అవన్ - ఆశ్రితపతి, మేవు-నిత్యవాసముచేయుచున్న, వైగుందమ్ - పరమపదము, ఎన్ఱు - అని, కైకాట్టుమ్ - చెయ్‌చూపును, కణ్ణియుళ్ - నేత్రములలో, నీర్‌మళ్‌గ - నీళ్లుకారునట్లు, విన్ఱు-ఉండి, కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటి మేనుగలవాఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, అన్నే - అమ్మా! ఎపెణ్ణై - నాపిల్లను, పెరుమయల్-పెద్దపిచ్చితనముగలదై, శెయ్‌దార్‌క్కు - చేసినక్రియాపతికి, పెయ్ - ఆలజ్జ రించుకొనిన, వళైయీరే - కంకణములుగల ఓస్త్రీలారా! ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిసేసెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! నాకొమార్తె భూమినిస్పృశించి ఇది వామనుఁడుకొలిచిన భూమిగదా యనిచెప్పును, ఆకాశమునుజూచి నమస్కరించి పరమపదమని చేతఁజెప్పశక్తిలేక దానిని తనపై

ళ్లతో జూపును. వానితియమేనును దలంచిహాస్పపూర్ణ ముఖియై సముద్రమువంటికా న్తిగలవాఁడా యనిపిలుచును. ఇట్లునాపిల్లను భ్రమింపఁజేసిన శ్రీయఃపతికి నేనేమి సేనెదనని. ౧.

పెయ్‌వళై కైకళై కూప్పి పిరాట్టికడక్కుమ్‌కడలెన్నుమ్*
శెయ్యదోర్ వాయిల్ నైక్కాట్టి చ్చిరీదరనూర్ త్తియాదెన్నుమ్*
నైయుజ్కణీర్ముల్ గనిన్ఱ నారణనెన్నువన్నే *ఎన్
తెయ్వవురువిల్ శిఱుమా శెయ్‌గిన్ఱ దొన్ఱు తీయేనే. ౨.

అ॥ పెయ్ - అలజ్కరించుకొఁబడిన, వళై - కంకణములుగల, కైకళై - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, పిరాట్ - ఉపకారకుఁడు, కిడక్కుమ్ - పవ్వళించిన, కడల్ ఎన్నుమ్-సము ద్రమువలెనిచెప్పను, శెయ్యదు - ఎఱ్ఱనై, ఓర్ - అద్వితీయుఁడైన, ఇయాయిర్ - సూర్యుని, కాట్టి - మూపించి, ఈదు - ఇది, శీరీదరట్ - శ్రీధరునియొక్క, మూర్ త్తి - విగ్రహము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును, నైయుమ్ - శిథిలమనస్కులగును, కణ్ణీర్ మళ్గ - నేత్రజలముకారునట్లు, నిన్ఱ - ఉండి, నారణట్ ఎన్నుమ్ - నారాయణుఁడనిచెప్పను. అన్నే-అమ్మా! ఎఱ్-వాయొక్క, శెయ్వ వురువిల్ - దేవతవలె సుందరవిగ్రహముగలదియు, శిఱుమాట్ - చిన్న లేడివంటి నేత్రములుగలది యునైనయాపె, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేయువ్యాపారము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, ఆతీయేనే - ఎఱుఁగను.

తా॥ అమ్మా! నాతోమాట్లు, ఈసముద్రమువఁబోలియున్నట్లు శ్రీయఃపతి పవ్వళించుచున్నా డుగదాయని సమస్కరించును. సూర్యునివఁబోలియుండు నారాయణమూర్తిగదాయని చెప్పును. మఱియు నాశ్రీయఃపతి మనకనకలవిధబంధువుగదాయని దలంచి శిథిలాన్తఃకరణుఁడగుచుండును. ఈవిసంబున నీసమర్థురాల్ని చేసెడి వ్యాపారము పలానదని నేనెఱుఁగలేదని. ౨

అతీయుమ్ శెన్ఱైయై త్తుయి యచ్చుదనెన్నుమ్ మెయ్‌నేవాళ్*
ఎతీయుమ్‌తన్ఱాళ్ నైన్ఱుని యెన్ను డైకోవిన్దనెన్నుమ్*
వెతికొళ్ తుళాయ్‌మలర్ నాఱుమ్ వినైయుడై యాట్టియేన్వెళ్ పా*
శెతివళై ముగైచ్చిఱుమా శెయ్‌గిన్ఱ దెన్‌కణుక్కొన్ఱే. ౩.

అ॥ అతీయుమ్ - (ఎల్లరచేవేడియని) తెలిసికొనఁదగిన, శెయ్‌తీయై - ఎఱ్ఱని యగ్నిని, తయ్యవి - కాగలించుకొని, అచ్చుదనెన్నుమ్ - అచ్యుతుఁడనిచెప్పును. మెయ్‌వేవాళ్ - శరీరము కాలిపోకుండనుండును, ఎతీయుమ్ - విసితీకొట్టుచున్న, తణ్ - చల్లని, కాల్ నై - గాలిని, తయ్యవి - కాగలించుకొని, ఎన్నుడై - వాయొక్క, కోవిన్దన్ - గోవిందుఁడు, ఎన్నుమ్-అనిచె ప్పును. వెతికొళ్ - పరిమళముగల, తుళాయ్‌మలర్ - తులసియొక్కపుష్పము, నాఱుమ్ - (ఈవెలగీరమంను) పరిమళించును, వినైయుడైయాట్టియేన్ - పాపములనేను, వెతి నిలిడమైన, వళై-కిజ్కణములను, మున్గై-చెయ్యియొక్క-అగ్రభాగమునందుగలదియు, శిఱుమాట్ - చిన్న లేడివంటి చూపుకలదియునైనయాపె, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేసెడివ్యాపారములు, ఎన్‌కణుక్కు - నాకేనేమవను, ఒన్ఱే-ఒకటిగానున్నవా (ఆసక్తియములని)

శా॥ అచ్యుతుడనిచెప్పి నిప్పును కాగలించుకొనినను ఈమెకేమియు బాధగలుగదు. మాగోవిందుడని చెప్పి యతివేగముగా గొట్టుచున్న వాయువును కాగలించుకొనుచున్నది. ఈమె యొక్క శరీరమందు తులసీవాసన గొట్టుచున్నది. ఈమెనేపెండి వ్యాపారయు యిట్టి యనేకములని.

ఒన్ఱియతిఱఱై క్కాట్టి యొళిమణివణ్ణనేయెన్ఱు మ్*
నిన్ఱకున్ఱ తిశై నోక్కి నెడుమాలేవా నెన్ఱుకూవుమ్*
నన్ఱుపెయ్యుమ్మళై కాణిల్ నారణన్ వన్దా నెన్ఱాలుమ్*
ఎన్ఱనమైయల్‌గళ్ శెయ్‌దా రెన్ఱుడై కోక్కుమళత్తియే. ౪.

ఆ॥ ఒన్ఱియ - పూర్ణుడైన - తిఱఱై - చన్ద్రుని, కాట్టి - చూపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణనే - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా? ఎన్ను మ్ - అనిచెప్పును నిన్ఱ - ఎదురుగ నున్న, కున్ఱ తిశై - పర్వతమును, నోక్కి - చూచి, నెడుమాలే - గొప్ప స్నేహముగలవాడా! వా - రమ్ము, ఎన్ఱు కూవుమ్ - అనిపిలుచును, నన్ఱు - చక్కగా, పెయ్యుమ్ - వర్షించుచున్న, మళై - మేఘమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, నారణన్ - శివన్నారాయణుడు, వన్దా నెన్ఱు - వచ్చెనని, ఆలుమ్ - నృత్యముజేయును. ఎన్ఱు ఇన - అని చెప్పిన యీవిధంగానే, ఎన్ను డై కోక్కు మళత్తి - నాపుత్రుడైనపిల్లకు, మైయల్‌గళ్ - భ్రుకుటులను, శెయ్‌దార్ - పుట్టించిరి.

శా॥ పూర్ణచంద్రునిజూచి, వీడు సుందరవిగ్రహుడైన శ్రీయఃపతియని చెప్పును. చెట్లుతో నిండియున్న పర్వతమునజూచి, ఈపెయింతకాలము పిలిచినను రాకపోతి మేయని పిర్యాదుచేయుచు వేసికొని శ్రీయఃపతిపచ్చి యొకపక్కన దాగుకొనియున్నాడని దలచి, ఓసర్వేశ్వరుడా! నీవు పిర్యాదుబడవలదు, నాయెుటరమ్మయని పిలుచుచున్నది. మేఘములనుజూచి పరోపకారశీలుడైన శ్రీయఃపతి వచ్చెనేయని నృత్యముజేయును. శ్రీయఃపతి నాపిల్లకిట్లు పిచ్చి యెత్తు నట్లుచేసెనని.

కోమళవాయ్ కన్ఱైప్పుల్‌గి కోక్కిన్ద్రన్ఱేయ్ త్తనవెన్ను మ్*
పోమిళనాగశ్తిఱ్ పినోవ్ యవఱ కిడైక్కొయ్యాదెన్ను మ్*
ఆమళవొన్ఱుమఱియే నరుళినై యాట్టియేన్వైప్ప*
కోమళవల్లియెమాయోన్ మాల్ శెయ్‌దు శెయ్‌గిన్ఱ కూత్తే. ౫.

ఆ॥ కోమళమ్ - సున్దరమైన, వాయ్ - పలిసియున్న, కన్ఱై - దూడను, పుల్‌గి - కాగలించుకొని, కోవిన్ద్ - మేయ్‌త్తన - దీనిని శ్రీకృష్ణుడు పేపినాడు, ఎన్ను మ్ - అనిచెప్పును. పోమ్-పోవుచున్న, ఇళమ్ - యౌవనముగల, నాగ శ్తిఱ్ - పాముయొక్క, పిన్ - వెనుక, పోయ్ - పోయి, అవఱ్ - శ్రీయఃపతికి, ఈరు - అది, కిడైక్కొయ్ - పడక, ఎన్ను మ్ - అని చెప్పున. అరు - క్రూరమైన, వినై యాట్టియేన్ - పాపముగలనేను, వైప్ప - కనివ, కోమళ వల్లియై - సుందరమైన తీగెవంటియాపెను, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీపతి, మాల్ శెయ్‌దు - భ్రమింపజేసి, శెయ్‌గిన్ఱ - చేయుచున్న, కూత్తు - ఆటలు, ఆమళవు - ఇంతయగు నని, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియు, అఱియేన్ - ఎఱుగను

తా॥ సుందరమైన దూడను కాగలించుకొని, దీనిని కృష్ణుడు మేపినాడుగనుక బలిసీయున్నదనియు, మంచిసర్పమును చెనుకపడి ఇది క్రియఃపతికి పడకయనియు చెప్పను శ్రీకృష్ణుడు నాపిల్లనిట్లు భ్రమింపజేసెను. ఇదిసాపమూ? ఈమెకీపిచ్చితనమలవిగాక యున్నదేయని. ౪

కూ త్తర్ కుడమెడుత్తాడిల్ కోవిన్దనామెనావోడుమ్*
వాయ్ త్తకుళలోశై కేట్కిల్ మాయవనెన్నుమైయాక్కుమ్*
ఆయ్చ్చియర్ వెణ్ణెయ్‌గళ్ కాణి లవనుణ్ణవెణ్ణెయిందెన్నుమ్*
పేయ్చ్చిములై శువై త్తార్ క్కెన్ పెణ్ కొడియేతీయపిత్తే. ౯.

ఆ॥ కూత్తర్ - నృత్యముచేయువారు, కుడమెడుత్తు - కుండలనెత్తి (నెత్తిమీదనుంచుకొని), ఆడిల్ - నృత్యముచేసినయెడల, కోవిన్దనామ్ - శ్రీకృష్ణుడుగావచ్చును, ఎనా - అనిదలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, వాయ్ త్త - సుఖకరంబైన, వకుళలోశై - వేణునాదము, కేట్కిల్ - వినినయెడల, మాయవన్ - ఆశ్చర్యకృత్తుడైన శ్రీకృష్ణుడు (వచ్చినాడు), ఎన్తు - అని, మైయాక్కుమ్ - మోహించును, ఆయ్చ్చియర్ - గొల్లలయొక్క, వెణ్ణెయ్‌గళ్ - వెన్నలను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, అవన్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్న, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పేయ్చ్చి - పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, శువైత్తార్క్కు - ఆరగించినవారివిషయమై, కొడి - తీగెవలెనున్న, ఎక్కెన్ - నాకొమార్తె, వీతీయు - పొందిన, పిత్తు - పిచ్చితనము (ఉన్నవిధమిట్టిది).

తా॥ ఎవరైనను కుంభనృత్యము జేసినయెడల వాడు శ్రీకృష్ణుడే కావచ్చునని దలంచి యచ్చటికిఁబఱుగెడును వేణునాదము వినినయెడల శ్రీకృష్ణుడువచ్చెనని మోహించును. గొల్లలు వెన్నతీసికొనివచ్చినయెడల యిది శ్రీకృష్ణుఁడారగించిన వెన్నగదాయని చెప్పును. ఈవిధంబున నాశ్రీకృష్ణునివిషయమైనాపిల్లకు పిచ్చియొత్తెనని ౯.

ఏతీయపిత్తినో డెల్లావులగు కణ్ణ్‌పడై ప్పెన్నుమ్*
నీఱుశెవ్వేయిడక్కాణిల్ నెడుమాలడియా రెన్నోడుమ్*
నాఱుత్తుళాయ్‌మలర్ కాణిల్ నారణన్‌కణ్ణియిందెన్నుమ్*
తేతీయుమ్‌తేఱాదుమాయోళ తిఱత్తనళేయిత్తిరువే. ౮.

ఆ॥ ఏతీకు - ఎక్కియున్న, పిత్తినోడు - పిచ్చితనమున్నచుట్టికిన్ని, ఎల్లావులను - సమస్తలోకము, కణ్ణ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పడైప్పు - సృష్టి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నీఱు - భస్మమైనను, శెవ్వే - చక్కగా (ఊర్ధ్వపుండ్రముగా), ఇడక్కాణిల్ - ధరించుకొనివారిని జూచినయెడల, నెడుమాలడియార్ - (వారు) క్రియఃపతికిదాసులు, ఎన్తు - అనితలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, నాఱు - పరిమళించుమున్న, తుళాయ్‌మలర్ - తిరుత్తుళాయియొక్క పుష్పమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, కణ్ణి - మాలిక, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తేతీయుమ్ - తెలివివున్నప్పుడును, తేఱాదుమ్ - తెలివిలేనప్పుడును, ఇత్తిరు - లక్ష్మీసంబంధియై, కూడియాన్ తిఱత్తనళ్ - శ్రీకృష్ణునియందే మోహించియున్నది.

తా॥ ఈపిచ్చిశనములోనూడ, ఈజగత్తును శ్రీకృష్ణుడే సృజించినాడనిచెప్పును. ఎవరైనను భస్మమునెత్తినిదుమువుగాధరించివయెడల దానినిభస్మమనినూడ నెంచక, ఊర్ధ్వముగాధరించియున్న దానినేజూచి వీరుఊర్ధ్వపుండ్రధారులైన శ్రీవైష్ణవులని దలంచివాని దండ్రమ్‌సమర్పించుటకు బఱు గెడును. తులసీమాలికనుజూచి యిది శ్రీకృష్ణుడు ధరించెడివనమాలయని చెప్పును. అంతయే గాక సర్వకాలములయందును వానినే ధ్యానించియుండునని. ౭.

తిరువుడై మన్నరై క్కాణిల్ తిరుమాలై క్కణ్డేనెయెన్నుమ్*
ఉరువుడై వణ్ణఙ్గళ్ కాణిలులగళన్దానెనుతుత్తుమ్*
కరువుడై త్తేవిల్ గళెల్లామ్ కడల్వణ్ణన్ కోయిలేయెన్నునమ్*
వెరుసిలుమ్‌పీఴ్‌ప్పులుమోవాళ్ కణ్ణక్కుళ్ గళ్ విరుమ్బుమే. ౮.

ఆ॥ తిరువుడై - శ్రీమంతులైన, మన్నరై - రాజులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతిని, కణ్డేనేయెన్నుమ్ - నేఁచించితిననిచెప్పును, ఉరువుడై - మంచిరూపములుగల, వణ్ణఙ్గళ్ - పదార్థములను, కాణిల్ చూచినయెడల, ఉలగళన్దానెన్ఱు - లోకములను గొలచినత్రివిక్రముఁడని, తుత్తుమ్ - నృత్యముజేయును, కరువుడై - ప్రతిమగల, తేవిల్ గళెల్లామ్ - దేవాలయమంతను, కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటిమేనుగల శ్రీయఃపతియొక్క, కోయిలేయెన్నునమ్ - కోవిలయనిచెప్పును. వెరుసిలుమ్ - పిస్తరన్నప్పుడును, పీఴ్‌ప్పులుమ్ - మోహించియున్నప్పుడును ఓవాళ్ - విడువనివై, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్గళ్ గళ్ - తిరువడిదళ్ళను, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడును.

తా॥ శ్రీమన్తులైనరాజులనుజూచి వీరుశ్రీయఃపతి స్వరూపులనియు, అందమైనవస్తువును జూచి ఇదిత్రివిక్రమస్వరూపమనియు, ఏదేవాలయమైనను గానిని జూచి యిది శ్రీయఃపతియొక్క కోవిలయనియుఁ జెప్పును. ఇంతయేగాక సర్వకాలములయందుగూడ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములపై యాశ్రయించియుండునని. ౯.

విరుమ్బిప్పగవరై క్కాణిల్ వియలిడముణ్డానేయెన్నుమ్*
కరుమ్బెరుమేగఙ్గళ్ కాణిల్ కణ్ణనెనేఅప్పఅుక్కుమ్*
పెరుమ్బులవానిరై కాణిల్ పిరానుళనెన్ఱుపిత్తేశెల్లుమ్*
అరుమ్బెఅల్ పెణ్ణినై మాయో సలఙ్కొయయర్ప్పిక్కిన్ఱానే. ౯.

ఆ॥ భగవరై - పూజ్యులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, విరుమ్బి - ఆశపడి, వియల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, ఉణ్డానేయెన్నుమ్ - ఆక్రమించివవాఁడా! యనిచెప్పును, కరుమ్ - నల్లనైన, పెరుమేగఙ్గళ్ - గొప్పమేఘములను, కాణిల్ - చూచినయెడల, కణ్ణనెన్ఱు - శ్రీకృష్ణుఁడని, ఏఅప్పఅుక్కుమ్ - ఎగిఁపఅుగెడును, పెరుమ్ - గొప్పనై, పులమ్ - సుస్వరంబులైన, అనిరై కాణిల్ - అవులయొక్కగుంపులనుజూచినయెడల, పిరాన్ - ఉపకారమొందినశ్రీకృష్ణుడు, ఉళనెన్ఱు - ఉన్నాఁడని, పిత్తేశెల్లుమ్ - వెనుకవెళ్లును. పెఅో - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభమైన, పెణ్ణినై - (నా) పిల్లను, మాయోళ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, అలఙ్కొయ - జల్పించి, అయర్ప్పిక్కిన్ఱాళ్ - భ్రమింపఁజేయుచున్నాఁడు.

శా॥ భాగవతులనుజూచి మీరు సర్వేశ్వరస్వరూపులనియు, నల్లనిమేఘమును జూచిఇది శ్యామసుందరుడైన కృష్ణునివలెనున్నదనియు, గోసమూహములనుజూచి వీనివెనుక శ్రీకృష్ణుడు వచ్చునని దలంచి జల్పించియు మోహించునటుల నాడిడను (శ్రీకృష్ణుడు నేనెనని. ౯.

అయర్‌క్కుమ్‌కుఱ్ఱు మ్బుత్తీనోక్కు మగలవేనీఁనోక్కుక్కొళ్ళుమ్*
వియర్‌క్కుమ్‌మయిర్‌క్కణ్ తుళుమ్బు వెవ్వుయిర్‌కొళ్ళుమ్ మెయ్‌శోరుమ్*
పెయర్‌త్తుమ్‌కణ్ణనెన్నుపేశుమ్ పెరుమానేవానెన్నుకూవుమ్*
మయల్ పెరుదొణ్‌డలఱ్ఱైక్కిన్ శెయ్‌గేస్వల్వినై యేనే. ౧౦.

అ॥ ఆయర్‌క్కుమ్ - మోహించును, కుఱ్ఱు మ్బుమ్ - నాలుగుపక్కలను, పుఱ్ఱు త్తీ-ప్రీతితో, నోక్కుమ్ - చూచును. అగలవే - దూరముందున్నట్లుతలంచి, సీళ్‌నోక్కుక్కొళ్ళుమ్ - దూర దృష్టితోజూడును, వియర్ క్కుమ్ - చమట నీళ్ళనుబ్రవహింపజేయును, మయల్ - వ్యామోహమువలె, కణ్ - నేత్రజలము, తుళుమ్బు - కారునట్లు, వెవ్వుయిర్‌కొళ్ళుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును, మెయ్‌శోరుమ్ - వాడిపోవును, పెయర్‌త్తుమ్-తిరిగియు, కణ్ణనెన్నుపేశుమ్ - కృష్ణుడా! యనిచెప్పును, పెరుమానే - ఓస్వామీ! వా - రమ్మని, ఎన్నుకూవుమ్ - అరిచిలుచును, మయల్ - మోహమునుగలుగ జేసెడి, పెరుమ్‌కాదల్ - గొప్పయాశగల, ఎన్ పేదైక్కు - నావిడ్డను, వల్ వినైయేన్ - పాపము గలనేను, ఎన్ శెయ్‌గే - ఏమిచేసెదను.

శా॥ సర్వేశ్వరునియందు ప్రేమనుంచివాడెచ్చటనున్నాడోయని యంతటవెతికి వానిని జూడక దుఃఖించును నిట్టూర్పువిడుచును. అంతటతో నిరాశజేయక మఱియును వానిపేరుపెట్టి పిలుచును. ఇట్టియాత్రప్రేమతో మోహించుచున్న యీమెకునేనేమి చేసెదనని. ౧౦

‡‡ వల్వినై తీర్‌క్కుమ్‌కణ్ణనై వణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శొల్వినై యాల్ శొన్న పాడ లాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్*
నల్వినై యెనుక్కార్‌గళ్ నలనుడై వైగున్‌డమ్‌నణ్ణి*
శొల్వినై తీరవెల్లారుమ్ శొల్లుడైమ్మీర్ శీరుప్పారే. ౧౧.

అ॥ వల్ - క్రూరమైన, వినై - పాపమును, (స్వవిరహదుఃఖమును) తీర్‌క్కుమ్ - పోగొట్టెడి, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్వినైయాల్ - వాచికకృతియే, శొన్న - పాడించిన, పాడల్ గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నల్వినైయెన్ను - మంచిపుణ్యమని, కట్పార్‌గళ్ - అభ్యసించువారు, వలనుడై - ఆనందముగల, వైగున్‌డమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, నణ్ణి - పొంది, తొల్ - అనాదియైన, వినై - పాపము, తీర - పోయి, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎన్ఱు - ఆదరించునట్లు, వీఱ్ఱిరుప్పార్ - తమమహిమ్నప్రకాశించునట్లుందురు.

శా॥ సకలపాపహరుడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాంచిన యీపదిపాశుర ములు నశ్రద్ధతోనుసంధించువారు పాపహీనులై మోక్షమునొందియుచ్చటనున్న నిత్యసూ రులు స్తుతించువట్లు గొప్పమహిమగలవారైయుందురని, ౧౧.

అ డ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
తేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

ఆవతారిక:—ఈవిధంబున నాళ్వార్లు సర్వేశ్వరునియొక్క విరహదుఃఖము నను భవించుచుండగా నాదుఃఖములన్ని శమనమగునట్లు సర్వేశ్వరుడు సమస్తపరివారములతోవచ్చి నివసాయింప, అప్పుడాసర్వేశ్వరునిచేపించి ప్రీతులై, వాతోసమానులైన భర్తృలెవ్వరులేరని ప్రపాదించుచున్నారు.

ఏఱ్ఱార్ పిరున్దేళ్ములగుమ్తనిక్కోల్ శెల్లవీవిల్శీర్*
ఆఱ్ఱల్ మిక్కాళుమమ్మానై వెమ్మాపిళన్దానైన్ఱన్*
పోఱ్ఱీయెన్ఱేశి నిఱార్ తొళుదుశోల్మాలై నిగళ్*
ఏఱ్ఱనోన్ నైక్కినియెన్నుకుఱై యెళ్ళుమెయుమే. ౧.

ఆ॥ ఏఱ్ఱార్ పిరున్దు - తనప్రభుత్వముదోచునటుల చెంచేపియుండి, ఏళ్ములగుమ్ - సప్తలోకములయందును, శని - అద్వితీయంబైన, కోల్ - అధికారము, శెల్ల - నడుచునట్లు, వీవిల్ - నాశములేని, శీర్ - గుణంబులుగలవాడును, ఆఱ్ఱల్ మిక్కు - మిక్కిలిశక్తిమంతుడైన వాడై, ఆళుమ్ - పరిపాలించువాడును, వెమ్ - క్రూరమైన, మా - కేశియనెడిగుఱ్ఱమును, పిళన్దానై త్తన్నై - చీల్చినవాడుసైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, పోఱ్ఱీయెన్ఱే - ఎల్లప్పుడునుమద్గిళాసనముజేయుచు, కైగళ్ - చేఁగులు, ఆర - నిండినట్లు, తొళుదు - అంజలిచేసి, కోల్ - శిబ్దగుణంబులైన, మాలైగళ్ - మాలికలను, ఏఱ్ఱ - సమర్పించుటకు (శక్తిన), నోఱ్ఱే - భాగ్యముజేసికొనివచ్చి, ఇని - ఇంకమీద, ఎళు - మైయుమ్ - అన్నిజన్మములలోను, ఎన్నుకుఱై - ఏకొంతగిలదు.

తా॥ ఉభయవిభూతులను తనయాజ్ఞచే బరిపాలించుచున్న సర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనముజేసి నమస్కరించి స్తోత్రముజేయదగిన భాగ్యముగల నాకిక నేజన్మమందు నొగరొంతయురాదేరదని. ౧.

మైయకణ్ణాళ్ మలర్మేలుఱై వాళుత్తిమార్బినన్*
శెయ్యకోల త్తిరుమణ్ణిన్ నిణ్ణోర్ పెరుమాన్తన్నై*
మెయ్యుళ్ళొల్లాలిశై మాలైగళేత్తి యుళ్ళప్పెఱ్ఱేన్*
వెయ్యనోయ్గళ్ ముళుదుమ్ వియన్ఞాలత్తువీయవే

ఆ॥ మైయ - నల్లనైన, కణ్ణాళ్ - నేత్రములుగలదియు, మలర్మేల్ - నామ పద్మమీద, ఉఱైవాళ్ - నిత్యవాసముజేయుననియున్న శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్బినన్ - వక్షస్థలముగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కోలమ్ - సుందరమైన, తిరుమ - విశాలమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడును, నిణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, పెరియతన్నై - స్వామియునైనసర్వేశ్వరుని, మెయ్య - దట్టమైన, శొల్లాల్ - శబ్దములతోజేర్చబడిన, ఇశై - గానముతోగూడిన, మాలైగళ్ - మాలికలచే, వియల్ - విస్తారమైన - ఞాలత్తు - భూమియందు, నోయ్గళ్ ముళుదుమ్ - క్లేశములన్నియు, వీయ - నశించునటుల, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళ్ - అనుసంధించుటకు, పెఱ్ఱేన్ - భాగ్యవంతుడనైతిని.

తా॥ శ్రీమహాలక్ష్మిని తనవక్షస్థలమందుగలవాడై అశ్రితవాత్సల్యముచేత సెల్లుకైన నేత్రము లుగలవాడైన శ్రీయఃపతిని బొందికయైనశబ్దసందర్భముగల తిరువాయ్‌మొళితో స్తుతించి ఇహలో కమందే సాకల్యదుఃఖములుపోవునట్లు ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల వా రేకొ ఱతెయులేదని. ౭

వీవిలిన్బమ్మిగ వెల్లై నిగళ్ర్ద నమ్మచ్చుదక్*
వీవిల్ శీరన్మలర్ క్కణ్ విణ్ణోర్ పెరుమాస్ తన్నై*
వీవిల్ కాలమిశై మాలై నళ్ళి మేవప్పెఱ్ఱోక్*
వీవిలిన్బమ్మిగ వెల్లై నిగళ్ర్ద నన్మైయే. 3

ఆ॥ వీవిల్ - నాశములేని, ఇన్బమ్ - ఆనన్దముయొక్క, మిగవెల్లై - చరమావధియందు నిగళ్ర్ద - ఉన్న, పమ్ - మనయొక్క, అచ్చుదక్ - అచ్యుతుండును, వీవిల్ - అత్తములేని, శీరక్ - కల్యాణగుణములుగలవాడును, మలర్ క్కణ్ - పద్మనేత్రుండును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూ రులకు, పెరుమాక్ తన్నై - స్వామియగునసర్వేశ్వరుని, వీవిల్ - ఎడతెగని, కాలమ్ - కాలమంత యు, ఇశై - గానములోగూడిన, మాలైగళ్ - శబ్దసన్దర్భములచే, ఏత్తి-స్తుతించి, మేవప్పెఱ్ఱోక్ - అనుభవించెడిభాగ్యమునుదేసీతిని, మేవి - అనుభవించి, వీవిల్ - అంతములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందము యొక్క, మిగవెల్లై - చరమావధియందు, నిగళ్ర్ద నన్ - ఉన్నవాడగుటని.

తా॥ నిరవధికానంతకల్యాణగుణంబులుగల సర్వేశ్వరుని సర్వకాలములయందును స్తుతించి నిరతిశయానందమునుభవించుచున్న నా రేకొ ఱతెయులేదని. ౩.

మేవినిన్ఱుతొ ళ్వారార్ వినై పోగమేవుమ్బిరాన్*
తూవియమ్బుళ్ళుడై యా నడలాళియమ్మాన్తన్నై*
నావియలాలిశై మాలై నళ్ళి నణ్ణప్పెఱ్ఱోక్*
ఆవియెన్నావియై యానతీయేన్ శెయ్దవాఱ్ కైయే. ౮

ఆ॥ మేవినిన్ఱు - అనన్యప్రయోజనులైయుండి, తొళ్వారార్ - ఆశ్రయించువారియొక్క, వినైపోగ - దుఃఖములునశించునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారికుండును, తూవి - ఱెక్కలుగల, అమ్ - సుందరమైన, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊడియాన్ - వాహనముగా గలవాడును, ఆడల్ - రాజద్ధర్మశ్రమైన, ఆళి - సుదర్శనముగలవాడునైన, ఆమ్మాన్ తన్నై - సర్వేశ్వరుని, నావియలాల్ - వాగ్వ్యాపారములచేగలిగిన, ఇశై - గానములోఁజేరిన, మాలైగళ్ - శబ్దసన్దర్భములచే, ఏత్తి-స్తుతించి, నణ్ణప్పెఱ్ఱోక్ - అనుభవింపదగినభాగ్యముగలవాడనై తిని,ఆవి ప్రాణధారుఁడైనసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నావియై - నాయాత్మను, శెయ్దవాఱ్ కైనై - చేసివ్యవహారమును, యాన్ - నేను, ఆతీయేన్ - తెరిగిపనలేదు.

తా॥ తనయాశ్రితుల సకలదుఃఖములను బోగొట్టువాడును గరుడవాహనుండునైన భక్తవత్సలుని నేను తిరువాయ్‌మొళిచే స్తోత్రముసేసి బ్రహ్మానందభరితుండనై యీయానందమునుగూడఁ దెలిసికొనజాలనివాడ నైతినని. ౮

అఖిలంబునల్లవగై కాట్టుమమ్మానై *అమరర్ తమ్
ఏఖిలర్‌కై యెల్లాప్పొరుళుమ్ విరిత్తానై యెమ్మాక్కళనైన్ఱై *
మాఖిలమాలై పునైన్ద్రిట్టి నాళుమ్మగిళ్‌ందిరుక్
కాఖిల్‌లిల్ మున్నమ్ కడుగి వినై నోయ్‌గళ్ కరియవే. ౪

అ॥ అఖిలంబు - సహించునట్లు, నల్ల - కలతీరుగుణంబులైన, వగై - ప్రకారములను, కాట్టుమ్ - చూపించువాడును, అమరర్ తమ్ - నిత్యసూరులకు, ఏఖిలర్‌కై - నిర్వాహకుండును, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - కర్మజ్ఞానాదిసకలార్థములను, విరిత్తానై - విశేషముగానుపదేశించినవాడును, ఎమ్మాక్కళనైన్ఱై - నాకుపకారకుండుసైన, అమ్మానై - స్వామినీ, వినై - పాపములను, నోయ్‌గళ్ - వ్యాధులను, కాఖిల్‌లిల్ మున్నమ్ - గాలికంటెముందుగా, కడుగి - శీఘ్రముగా, కరియ - కాలునట్లు, మాఖిలమాలై - విభుసన్నర్భములను, పునైన్ద - నిర్మించి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమునం, మగిళ్‌వు - సంతోషమును, ఎయ్‌దిదేన్ - పొందితిని.

శా॥ అర్జునునికి కర్మజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తులనెడి సకలోపాయములనుపదేశించిన సర్వేశ్వరుని స్తుతించి వానిసకలదుఃఖములను బోగొట్టుకొని పరమానన్దమును బొందితినని. ౪

కరియ మేనిమిన్నై నెళియనీఱుశిఱిదేయిడుమ్*
పెరియకోల త్తడఙ్గణ్ విణ్ణోర్ పెరుమానై నైన్ఱై *
ఉరియ శొల్లాలినై మాలై కళిఱ్ఱి యుళ్ళప్పెఱ్ఱ నైయుమ్*
అరియదుణ్ణో వెన క్కిన్ఱుతొట్టమినియెన్ఱుమే. ౬.

అ॥ కరియ - నల్లనైన నేత్రములయొక్క, మేనిమిన్నై - సౌందర్యమునుమీఱి, నెళియనీఱు - తెల్లచూర్ణము (కర్పూరచూర్ణము), శిఱిదే - చిన్నదిగా, ఇడుమ్ - ఉంచబడినదియు, పెరియ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగలదియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణన్ - నేత్రములగల వాడును, విణ్ణోర్ పెరుమానైన్ఱై - నిత్యసూరులకు స్వామియునైన శ్రీయఃపతిని, ఉరియ - తగుమైన, శొల్లాల్, - శబ్దములచేఁజేర్చబడిన, ఇశై - గానముతోఁగూడిన, మాలైగళ్ - మాలికలచే, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళప్పెఱ్ఱ నైయుమ్ - ధ్యానింపఁదగినప్రయ్యముగలవాడనైన, ఎనక్కు - నాకు, ఇన్నతొట్టుమ్ - ఇది మొదలగు, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, అరియదు - దుర్లభము, ఉణ్ణో - కలదా?

శా॥ నేత్రమందున్న నలుపువర్ణముమీఁద మఙ్గళార్థమైకరించిన తెల్లని కర్పూరచూర్ణము చేనతిసుందరంబై శోభిల్లుచున్న నేత్రములగల సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముచేసి ధ్యానింపదగినభాగ్యములగల వాకు నిఁకమీఁద నెయ్యు సపాధ్యములేదని. ౬

ఎన్ఱుమొన్ఱాగి యొన్ఱాయుమ్మిక్కార్ గళుమ్*తన్న నన్
కీన్ఱనిన్నాని యెల్లాప్పులగుముడై యాన్ఱనైన్ఱై *
కున్ఱమొన్ఱాల్ మళైకాత్తపిరానై చ్చొన్నాన్మాలై గళ్*
నన్ఱుశొల్లుమ్‌విదియెయ్‌దిన మెన్న కుఱైనమక్కే. ౭.

ఆ॥ ఎన్నమ్ - ఎప్పుడును, ఒన్నాగి - ఒకవిధమును చేతనున్న, తక్‌తనక్కు - తనకు, ఒత్తార్ - సమానులును, మిక్కార్‌గళుం - మించినవారును, ఇన్ని - లేక, నిన్నాన్ - ఉన్నవాడును, ఎల్లావులగుమ్ - సకలలోకములను, ఉడైయాళ్‌తన్నై - కలవాడును, కున్ఱమొన్ఱాల్ - ఒకపర్వతముచే, మళై - వానను, కాత్తపిరాన్ - ఆడ్డగించిన ఉపకారకుండుసై నశీయుఃపతికి, శొల్‌మాలైగళ్ - శబ్దసన్దర్భములను, సన్ద - చక్కగా, శూట్టుమ్ - సమర్పింపదగిన, విది-భాగ్యమున, ఎయ్దినమ్ - పొందితిమి నమక్కు - మనకు, ఎన్నుఱుఅ - ఏమికొఱతయున్నది.

తా॥ తనతోసాటి వానను తనకు మించినవారును లేక నిస్వతీయుండై గోవర్ధనమునెత్తి వర్షమునడ్డగించి గోపలను రక్షించిన శ్రీయఃపతిని తిరువాయ్‌మొళులచే స్తోత్రముజేయదగిన భాగ్యముగల వాకింక నేకొఱతయులేదని. ౭

నమక్కుమ్‌పూవిన్నిశై నన్గేక్కు మిన్బమ్‌నై *శాలత్తార్
నమక్కుమ్ వాన తెన్‌ఱక్కు మెరుమానై *తన్నమ్మై
నమక్కుమ్ పాదప్పెరుమానై చొన్నాంగళై *శొల్లుమా
ఱమక్కు-వల్లే ఱిక్కినియూవర్ నిగరగల్వానత్తే. ౮.

ఆ॥ నమక్కుమ్ - మనకును, పూవిల్‌మిశై - పద్మమందునివసించుమన్న, నన్గేక్కుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికిని, ఇన్బమ్‌నై - ఆనందకరుండును, శాలత్తార్ - లోకమందలి(ప్రాణుల)కును, వాన తెన్‌ఱక్కుమ్ - నిత్యసూరులకును, పెరుమానై - స్వామియుసైన, తన్ - చల్లని, నమ్మై - పీతవర్ణము, నమక్కుమ్ - ధరించుచున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదముగల, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని విషయమై, శొల్‌మాలైగళ్ - శబ్దసందర్భములు, శొల్లుమాఱు - చెప్పువిధంబును, అమైక్కవల్లేఱ్ఱు - ఏర్పఱుపచగదిగినవాకు, ఇని - ఇకమీఁద, అగల్ - విశాలమైన, వానత్తు - పరమపదమందు, నిగర్ - ఒసైపవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ ఆశ్చర్యసహీనుడసైన వాయందును అత్యుత్కృష్టుడాసైన శ్రీమహాలక్ష్మియందును సమానముగా ప్రీతిజేయగుచున్న సకలలోకేశ్వరుండైన శ్రీయఃపతిని స్తుతించువాళ్ళు నమరికతోనున్న వాకు పరమపదమునందునుగూడ సాటి యెవరులేరని. ౯

వానత్తుమ్‌వానత్తుళ్ళుమ్ మణ్ణుళ్ళుమ్ మణ్ణిన్‌కీళ్
తానత్తుమ్ *ఎణ్ణి యుమ్ తెనిరాదునిన్ఱనైత్తుళ్ *
కూవఱ్ఱిప్పత్తడక్కై-యవనై క్కుడమాడియైవానా
ళ్‌కాన్‌సై *కిళిశొల్లవల్లే ఱిక్కినియూఱుడే. ౧౦.

ఆ॥ వానత్తుమ్ - స్వర్గమందును, వానత్తుళ్ - స్వర్గమున కవతలనున్న, ఉమ్మయుమ్-ఊర్ధ్వలోకములయందును, మణ్ణుళ్ళుమ్ - భూమియందును, మణ్ణిన్‌కీళ్ - భూమికిందనున్న, తానత్తుమ్ - స్థానములయందును, ఎణ్ తిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, తెనిరాదు - ఒకటియు లేకుళ, నిన్ఱానత్తనైత్తుళ్ - వ్యాపించియున్న వాడును, తూ - వంగినవట్టియు, (వక్రతగలదియు)

వల్ - సుందరంలుకైన, శఙ్ఖమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, తడమ్-విశాలమైన, కైయనై-శ్రీహస్త మందుగలవాడును, కుడమూడియై - కుంభనృత్యముజేసినవాడును, వానమ్ - పరమపదవాసులకు, కోనై - స్వామియుసైవసర్వేశ్వరునికి, కవిశొల్లవల్లేఱ్ఱుక్కు-కవిత్వముజెప్పదగినవాకు, ఇని - ఇఁక మీద, మాఱు - ఎదురు, ఉణ్డే - ఉన్నదా?

తా॥ భూమ్యన్తరిక్షాదిసకలలోకములయందలి సకలపదార్థములయందును వ్యాపించియున్నవాడై, సుందరంబైన శ్రీపాఞ్చజన్యధారుడైన సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేయందగినవాకు సమానులెవ్వరు లేరని. ౯.

ఉణ్ణుమముమిళ్ న్దుబ్కుడన్దుమిడన్దుమ్ కిడన్దునిన్ఱుమ్*
కొణ్ణలోలత్తొడువీళ్ శిరునుమ్ మణమ్పూడియుమ్*
కణ్ణవాళ్ శూళ్ తలత్తే యులగెనినానైన్ *
వణ్ణమిళ్ నూఱ్ఱుప్పోళ్ నై నడియార్క్కిన్బమారియే. ౧౦.

ఆ॥ ఉణుమ్ - ఆరగించియు, ఉమిళ్ న్దుమ్ - బయలుపఱుచియు, కడన్దుమ్ - లోలీచియు, ఇడన్దుమ్ - విడతీసియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు, నిన్ఱుమ్ - (రావణునిజంపి) నిలిచియు, కొణ్డకోలత్తోడు - పట్టాభిషేకముజేసికొనిన యలఙ్కారముతో, వీళ్ శిరున్డుమ్ - వేంచేసియుండియు, మణమ్పూడియుమ్ - (ఇట్లుభూమిప్రీరాట్టితో) సంశ్లేషించియు, (ఉన్న దానిని), కణ్ణవాళ్ శూళ్ - చూచినప్రకారముచే, ఉలగు - లోకము, తనదేవన - తనదేయని (లోచునట్లు), నిన్ఱాళ్‌తన్నై - ఉన్నసర్వేశ్వరుని విషయమై, వణ్ - యథార్థమును దెలిపెడి, తమిళ్ - ద్రావిడభాషయైన ప్రబన్ధమును, నూఱ్ఱు - చేయుటకు, పోళ్ నైక్ - పుణ్యములగల వాడనైతిని. (ఈప్రబన్ధము), అడియార్క్కు - భాగవతులకు, ఇన్బమారి - ఆనన్దమునుపర్షించు చున్నది.

తా॥ సకలలోకముల నన్నివిధములుగారక్షించుచున్న శ్రీయఃపతివిషయమైన యీతిరువాయ్‌మొళ్ళిని జేసి శ్రీవైష్ణవులకు పరమానన్దమును గలుగజేసితినని. ౧౦

‡‡ మారిమా మాదత్తణ్మైలై వేఙ్కడత్తణైలై *
వారిమా మాదప్పై మ్బొళిల్ శూళ్ కురుగూర్ నగర్ *
కారిమాఱన్ శడగోపన్ శొల్లాయిర త్తిప్పత్తాల్ *
వేరిమా మాదపూమేలిరుప్పార్ విణ్ణై తీర్క్కుమే. ౧౧.

ఆ॥ మారి - వర్షము, మాదాద - ఎడతెగనిదై, తణ్ - చల్లనిదై, అమ్ - సుందరంబైన, వేఙ్కడమలైక్కు - వేఙ్కటాద్రికి, అణ్ణలై - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, వారి - జలము, మాదాద - ఎడతెగని, పై - సుందరమైన, పూ - పుష్పములగల, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ నగర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, కారి - కారికిలొమారుడై, మాఱన్-మాఱనవంశనామములుగలవారైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, ఆయిరత్తు-

వెయ్యపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, కేరిమాతాద - పరిమళముమాజిపో కుందుండేడి, పూమేల్ - పుష్పమందు, ఇరుప్పాళ్ - వాసముజేయుశ్రీదేవి, విరైతీర్క్కుమ్ - పాపములనుదీర్చును,

తా॥ ఎల్లప్పోడుమ పర్షించుచు చల్లనైయున్న వేఱు-ఏదియిందు వేంచేసియున్న శీయుపతివియగు మై, పుష్పతోటలచే నిండియున్న కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములనుసంధించువారియొక్క సమస్తపాపములను శ్రీమహాలక్ష్మిపోగొట్టునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈవిధంబుల సర్వేశ్వరుండాళ్వార్లనుసేవసాదించిన పిమ్మట యా స్థానమా యెను. అప్పుడాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని సేవింపక దుఃఖితులైమూర్ఛనొందియుండగా నప్పుడు ప్రళ్ళనున్నవారుజూచి, వీరికిబాధ దెపతా స్తరములయొక్కదుష్టదృష్టిచేగలిగినదనితలంచి యాయా దేవతలు ప్రసన్నములగునట్లు ఆయాతత్ప్రదేవతలకు పూజచేయుటగ్గవ, మటియొకరుఆపూజ లనునిశ్చయించి భగవన్నామస్మరణమేసేసిన యెడల నీవ్యాధిశాన్తియగునని వారలకుపదేశింప, ఆమాటనువిని వారందఱు భగవన్నామస్మరణజేసిరి, ఆతిరునామముల నాళ్వార్లువిని మూర్ఛను వదలి స్వస్థచిత్తులయిరియని వక్కాణించుచున్నారు.

తీర్ప్పారై యామిని యొజ్జినమ్‌నాడుదుమనై న్నిమార్*
ఓర్ప్పలివొన్ఱుద లుళ్ళ్ ననొన్నోయిదు తేఱినోమ్*
పోర్ప్పగుతార్ శెయ్ దవైవరై వెల్వ్ త్తమాయప్పోర్*
తేర్ప్పగనార్ క్కివళ్ శిన్నై తుళ్ళాయ్ త్తిరైక్కిన్ఱ దే. ౧.

ఆ॥ అన్నైమార్ - ఓయమ్మలారా! ఇని - ఇకమీఁద, తీర్ప్పారై - (ఈవ్యాధిని)పోఁగొట్టువారిని, యామ్ - మనము, ఏజ్జినమ్ - ఎచ్చటపోయి, నాడుదుమ్ - వెతకుదుమూ ఇ - ఈ, ఒర్ - సుందరమైన, నుదల్ - ముఖముగలయీవె, ఉళ్ళ్ ళ - పొందిన, నల్ - విలక్షణమైన, ఇదు - ఈ, నోయ్ - వ్యాధిని, ఓర్ప్పాల్ - నిరూపుంచే (విచారించి), తేఱినోమ్ - తెలిసికొంటిమి, పోర్ - యుద్ధమువకు, పాగు - కావలిపిన సంవిధానమును, తార్ శెయ్‌దు - తానేచేసి, అవరై - పఞ్చపాణ్డవులను, వెల్వ్ త్త - జయింపఁజేసినవాఁడును, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, పోర్ - భారతయుద్ధమందు, తేర్ - అర్జునునియొక్కరథమందు, పాగనార్ క్కు - సారథిగానున్న వాఁడునైన శ్రీకృష్ణునిగొందుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, శిన్నై - మనస్సు, తుళ్ళాయ్ - భ్రమించి, తిరైక్కిన్ఱదు - మోహించుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్క వ్యాధినిట్టిదని విచారించితెలిసికొంటిమి, అదేమనగా భారతయుద్ధమందు పచ్చపాండవులు జయించునటుల వారలకు సారథినిధోపాయములను చెప్పించి తానేఅర్జునునికి పారథ్యముచేసి జయమునుగలుగఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని పైయాశపడి యిట్లుమూర్ఛ పోయినది. ఇదిపోవ్రటకు మీ వ్యాపారము ఈపాయముకాదని ౧.

ఇవళ్ తన్నై కిన్ఱ దెయివత్ తో యిదుమిక్క పెరున్దెయ్వమ్*
ఇశై పిన్ఱి నీరణఞ్ఞాదు మిళన్దెయ్వమన్ఱి దు*
తిశై పిన్ఱి యే శఙ్కుశక్కరమెన్ఱు వళ్ కేట్క*నీర్
ఇవై కిన్ఱ నిర్ నిరాగిల్ నన్ఱే యిల్ పెరుమిదు కాణ్మినే. ౨

ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, నోయ్ - వ్యాధిని, తిశైకిన్ఱను - మీరుభ్రమించుచున్నారు, ఇదు - ఈవ్యాధి, మిక్క పెరుమ్ తెయ్వమే - మిక్కిలిగొప్పదేవుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడేచల్చినది. ఇదు - ఈవ్యాధి, ఇశైపిన్ఱి - ఒకసజ్జతియులేక, నీర్ - మీరు, అణఞ్జాదుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, ఇథమ్ తెయ్వమన్ఱు - తుచ్ఛదేవతచేఁచల్చినదికాదు. తిశైపిన్ఱియే - (వారివారిమాటల నువిని) భ్రమించక, శఙ్కుశక్కరమెన్ఱు - శఙ్కుచక్రములని, భవళ్ కేట్క - ఈమెనినిజముగా, నీర్ మీరు, ఇవైకిన్ఱ నిర్ నిరాగిల్ - చెప్పసమర్థులయితిరేని, నన్ఱే - చక్కగా, ఇల్ పెణుమ్ - జీవించును. ఇదుకాణ్మిన్ - దీనినిప్రత్యక్షముగాఁజూడుఁడు.

తా॥ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్క వ్యాధి యొకటియుండఁగా మీరు మఱియొకటిగాభ్రమించుచున్నారు. ఇదిశ్రీఃపతిచేఁవచ్చిన వ్యాధిగాని తుచ్ఛదేవతలచేఁవచ్చినదికాదు. మీరెవ్వరిమాట నువినక, శ్రీఃపతియొక్క ఆ వ్యాయుధములైన శఙ్ఖచక్రాదులయొక్క తిరునామములనే పెవిను నట్లు జపించినయెడల యీమెకీవ్యాధియిప్పుడే లోఁబడును, చూడుఁడని. ౨

ఇదుకాణ్మినన్నై నీమీ రిరక్కట్టుప్పిచ్చిశొల్లొక్కుఞ్చు*నీర్
ఎదువానుమ్ శెయ్ దజ్జోగ్ కళ్ళుమిత్తె చ్చియుమ్తూవేన్మిన్*
మదువార్ తుళాయ్‌ముడి మాయప్పిరాన్ కళల్ వాళ్ త్తినాళ్*
అదువేయివళుక్ నోయ్ గుక మరుమరున్దాగుమే. ౩

అ॥ అన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! ఇదు - ఈనామాటను (చేసి), కాణ్మిన్ - చూడుండు, ఇరక్కట్టువిచ్చి - ఈఁ అనస్త్రీయొక్క, శొల్లొక్కుఞ్చు - మాటనశక్తికరించి, నీర్ - మీరు, ఎదువానుమ్ శెయ్‌దు - ఏదైననుకేసి, అఞ్చు - అవ్వట, ఓర్ - హేయమైన, కళ్ళుమ్ - కల్లును, ఇత్తై చ్చియుమ్ - మాంసమును, తూవేల్ మిన్ - ఉంచవలదు, సుదు - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తుళాయ్ - తిపత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమందుగలవాఁడును, మాయమ్ - ఆశ్చర్యశక్తుఁడును, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడునైనశ్రీఃపతియొక్క, కళల్ - తిరువడికళను, వాళ్ త్తినాల్ - మఙ్గళాశాసనముజేసినయెడల, అదువే - అదియే, ఇవళుక్ నోయ్ - ఈపెపొందిన, నోయ్‌క్కు - వ్యాధికి, అరు - క్లాఘ్యమైన, మరున్దాగుమ్ - మందగును.

శా॥ ఓసఖియలారా! నామాటనువినుఁడు. ఈకొఅవస్త్రీ చెప్పెడిమాటనువిని యీశ్రీవైష్ణవ గృహమును మంచిదారులచే జెఱగొట్టవలదు. ఈమెదగ్గఱశ్రీయఃపతిని ముద్దుళాశాసనము జేసిన యెడల యీరోగము సమూలముగా నశించునని. 3.

మరుందాగుమెన్ఱ్ పిఱ్ మాయవలవై శొల్ ఓక్కుఱుం*నీర్
కరుందోఉమ్మణి వైచ్చుళోఉమ్ కళనిఱై శెయ్దియ్ *
ఒరుందాగవేయులగేళుమ్ విళుంగియుమిఱ్ నిట్ట*
పెరుందేవన్సేర్ శొల్ల గిఱ్కిలివళై పెఱుదిరే. ౪.

అ॥ మరుందాగ మెన్ఱు - మందగునని, అఱం - అచ్చటవచ్చిన, ఓర్ - ఒక, మాయమ్ - పంచకైయొన, అలవై - తనయిష్టమువచ్చునట్లుచెప్పుచున్న కొఅవస్త్రీయొక్క, శొల్ కొండు-మాటను విని, నీర్ - మీరు, కరుమ్‌శోఉమ్ - నల్లనియన్న మును, మణి వై - వైఢూర్యమన, శెమ్‌శోఉమ్ - ఎఱ్ఱనియన్న మును, కళన్ - ఆత్మప్రదేశతాస్థానమందు, ఇఱైత్తు - ఉంచి, ఎన్ పయన్ - ఏమిప్రయోజనము, ఉలగేళుమ్ లోకములేడింటిని, ఒరుంగాగవే - ఒకప్పుడే, విళుంగి - మింగి, ఉమిఱ్ నిట్ట - బయలుపఱచిన, పెరుమ్ తేవన్ - పరదేవతయైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్లకిఱ్కిల్ - చెప్పసమర్థులయితికేని, ఇవళై - ఈమెను, పెఱుదిర్ - పొందుదురు.

శా॥ ఓసఖియలారా! ఏదోయొకకొఅవస్త్రీతనసోటికిపిల్చిన యొకమాటచెప్పగాదానిని నమ్మినల్లనియు ఎఱ్ఱనియునైన చిత్రాన్నమును బెట్టి శ్రుద్రదేవతకుబూజచేయవలదు. దానిచే మీయిష్టమును సిద్ధించదు. సకలజగత్సృష్టి సంహారకారకుడైన శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములను ఈపెకు వినిపించిన యెడల నిప్పుడే యీపెజీవించునని. ౫.

ఇవళై పెఱుమ్మరి శివ్వణఞ్జాడుదలన్ఱో*
కువళై తడఞ్జణుమ్ కోవై చ్చెవ్వాయుమ్మయ్ న్దనళ్ *
కవళక్కడాక్కళ్ అట్టపిరాన్ తిరునామత్తాల్ *
తవళప్పాడికొండు నీరిట్టిడుమిఱ్ తణియుమే. ౬

అ॥ ఇవళై - ఈపెను, పెఱుమ్‌పరిశు - పొందుటకు ఉపాయము, ఇవ్వణఞ్జాడుదల్ - ఈ దెయ్యాలాడుట, అన్ఱు - కాదు, అన్ఱో - అయ్యో! కువళై - నల్లకలువవంటిదియు, కడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణుమ్ - నేత్రమును, కోవై - దొండపండువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయుమ్ - అధరమును, పయన్దనళ్ - వాడిపోయినవి, కవళ్‌ప్ - కబళమగల, కడా - మదించిన, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్ట - సంహరించిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, తిరునామత్తాల్ - తిరునామములచే, తివళప్ - పరిశుద్ధమైన, పొడి - (శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాద) ధూళిని, కొండు - తీసికొనివచ్చి, నీర్ - మీరు, ఇట్టిడుమిన్ - ఉంచుడీ, తణియుమ్ - ఆ వ్యాధితీరును.

శా॥ ఓసఖియలారా! మీరుదెయ్యాలాడుటచే యీపెయొక్క వ్యాధినివర్తింపదు అంతయేగాక ఈపెయొక్క దేహమింతకంటేచెడిపోవును. గనుక దానినివదలి శ్రీకృష్ణనియొక్క తిరునామములనుజపించి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపెయొక్క శిరస్సందు జల్లిన యెడల తక్షణమందే యీరోగము నశించునని. ౬

తణియుమొళ్ళుదిల్లై నీరణఙ్గాదుదిరన్నెన్మిర్*
పిణియుమొళిగిన్ఱదిల్లై పెరుగుమిదువల్లాల్*
మణియిలణినిఱమాయన్ తమరడినీఱుకొణ్డు*
అణియముయలిన్ మఱ్ఱిల్లై కణ్డీరివ్వణఙ్గుక్కే. ౬

అ॥ ఆన్నెమిర్ - ఓయమ్మలారా! తణియుమ్‌పాళ్ళుదిల్లై - ఒకతీగమువుగూడవిరామము లేక, నీర్ - మీరు, అణఙ్గాదుదిర్ - దెయ్యాలాడువున్నారు, ఇదు - ఈ, పిణియుమ్ - వ్యాధియు, పెరుగుమల్లాల్ - పెఱుగుచున్న దేకాక, ఒళిగిన్ఱదిల్లై - నివర్తించలేదు, మణియిల్ - రత్నముకంపై, అణి - నుందరమైన, నిఱమ్ - మేనుగల, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, తమర్ - భక్తులైన భాగవతులయొక్క, అడినీఱు - శ్రీపాదధూళిని, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, అణియ - అలఙ్కరించునటుల, ముయలిన్ - ఉద్యోగించినయెడల, ఇవ్వణఙ్గుక్కు - దేవతాస్త్రీలతోఁబోలినయీపెకు, మఱ్ఱు - దీనితోసమానమైన మఱియొకయుపాయము, ఇల్లై - కణ్డీర్ - లేదునుమండీ

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుఎల్లప్పుడును దెయ్యాలాడుటచే నీపెకురోగము పెఱుగుచున్న దేగాని తగ్గలేదు. గనుక దానినివిడిచి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపె శరీరమందు జల్లుఁడు. ఇంతకంటె మేలైన ఉపాయమేమియుఁ లేదని. ౬.

అణఙ్గుక్కరుమరున్దెన్ఱజ్గోదుమ్‌కళ్ళుమ్పరాయ్*
కుణఙ్గైయెఱిన్దు నున్ఱోళ్ కులైక్కప్పదుమన్నెన్మిర్*
ఉణఙ్గల్ కెడక్కళ్ళుడైయుదడాట్టమ్‌కణ్డెన్వయిఱ్*
వణఙ్గిర్గళ్ మాయప్పిరాఁ తమర్వేదమ్ వల్లారైయే. ౭

అ॥ అణఙ్గుక్కు - దేవతాస్త్రీలతోఁబోలినయీపెకు, అరుమరున్దెన్ఱు - దుర్లభమైనమందని దలంచి, అఙ్గు - అచ్చట, ఓర్ - నిషిద్ధమైన, ఆడుమ్ - మేకను, కళ్ళుమ్ - కల్లును, (స్వీకరింపుమని), పరాయ్ - (దేవతాస్తరమును) ప్రార్థించి, కుణఙ్గైయెఱిన్దు - చేతులతోతాళముకొట్టుచునృత్యముజేసి, నుమ్ - మీయొక్క, తోళ్ - భుజములు, కులైక్క - అదురునటుల, పడుమ్ - నృత్యముజేయుచున్న, అన్నెమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఉణఙ్గల్ - వేయించినధాన్యము, కెడ - పాడగునటుల, కళ్ళుడై - గాడిదెయొక్క, ఉదడు - నోటియొక్క, ఆట్టమ్ - చలనమును, కణ్డు - చూచి, ఎన్‌పయన్ - ఏమిప్రయోజనమునఁ మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన పర్యాళ్వారునియొక్క, తమర్ - భక్తులై, వేదమ్‌వల్లారై - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులను, వణఙ్గిర్గళ్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెకురోగము నివర్తించుటకై దేవతాస్తరములకు కల్లుమొదలగు నిషిద్ధపదార్థములనిచ్చి చలుమాఱు నమస్కరించి మీచేఁగులు విఱుగునటులతాళముపేకొని నృత్యముజేయుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. ఎండపేసినపండ్లను తినువప్పుడు చలించుచున్న

గాడిదెయొక్క నోటినిజాముమన్న యెడల యెంతప్రయోజనమెా? మీరుసేపెడి వ్యాపారములకుఁ గూడ సంతమాత్రమే ప్రయోజనముగాన యానిరర్థకపనులనువదలి శ్రీవైష్ణవుల వాశ్రయించిన యెడల యీరోగమిప్పుడే నశించునని. ౭.

వేదమ్‌వల్లార్ గళ్‌కొణ్డు విణ్ణోర్ పెరుమాఁ తిరు
ప్పాదమ్పణిన్దు*ఇవళ్ నోయ్ యిదుతీర్త్తుక్కొళ్వాదుపోయ్*
ఏదమ్మొయ్దినల్ల శెయ్దు కళ్వుడుకలాయ్‌త్తూయ్*
కీదముమ్మిట్టు నీరణఙ్గాడుదల్ కీళ్మై యెయే. ౮.

అ॥ వేదమ్‌వల్లార్ గళ్‌కొణ్డు - వేదార్థమెఱుఁగిన భాగవతులద్వారా, విణ్ణోర్ పెరుమాఁ - నిత్యనూరినిర్వాహుఁడైన శ్రీమన్నారాయణుయొక్క, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - నమస్కరించి, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, ఇదునోయ్ - ఈవ్యాధిని, తీర్‌త్తుక్కొళ్వాదు - పోగొట్టుకొనక, పోయ్ - (దేవతాన్తరములదగ్గర) వెళ్ళి, ఏదమ్ - నీచమాటలను, పలనైన్ద - చెప్పి, అల్ల శెయ్దు - నిషిద్ధకృత్యములనుచేసి, ఊడు - నడుము, కళ్ - కల్లును, కలాయ్ - కలిపి, తూయ్ - ఉంచి, కీదమ్ - పాటను, ముమ్మిట్టు - పాడి, నీర్ - మీరు, ఆణఙ్గాడుదల్ - దెయ్యాలాడుట, కీళ్మైయే - తక్కువగదా?

తా॥ శ్రీవైష్ణవులనుభజించి యీపెయొక్క రోగమును నివర్తింపుక నిషిద్ధాచరణముల ననుష్ఠించి దేవతాన్తరమును భజించుట మీకు యుక్తముకాదని. ౮.

కీళైయినాల్‌పోల్ కీళ్మగనిట్టముమ్మిక్ కీళ్*
నాళైపలశొల్లి నీరణఙ్గాడుమ్‌పోయ్‌కాణ్గిలేన్*
ఏళైప్పిఅప్పుక్కుమ్ శేమ మిన్నోయ్‌క్కుమీ దేమరున్దు*
ఊళైయిల్ కణ్ణపిరాక్కళ్‌వ్వీర్‌త్తుమినున్నై. ౯.

అ॥ కీళైయినాల్ - నీచకృత్యముచే, కీళ్మగన్ - నీచజాతివాఁడు, ఇట్టంకొట్టుచున్న, ముమ్మిక్కీళ్ - వాచ్యముకంద, పల - అనేకవిధంబులైన, నాళైపల - అసత్యవచనములను, శొల్లి - చెప్పి, నీర్ - మీరు, ఆణఙ్గాడుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, పోయ్ - నీచకృత్యములను, కాణ్గిలేన్ - చూడను, ఏళైప్పిఅప్పుక్కుమ్ - సప్తజన్మములకును, శేమమ్ - మేమకరమైయుండును. ఇన్నోయ్‌క్కుమ్ - ఈవ్యాధికిని, మరున్దు - మందు, ఈదే - ఇదియే, ఊళైయిల్ - స్వరూపానురూపముగా, కణ్ణపిరాక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళల్ - తిరువడికళను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, వాళ్‌త్తుమిన్ - మంగళాశాసనముచేయుండు.

తా॥ ఒకచండాలుడు తలపెట్టగా దానికణిగియుండి, దేవతాన్తరమందు లేనిగుణముల నాగోపించి స్తుతించెడి మీనీచకృత్యము వాఁకసహింపదు. మనకెల్లప్పుడును రిక్షకై యీరోగమునఁగూడ నివర్తకమైన శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములకు మంగళాశాసనము చేయుండు. అదియే మనకు స్వరూపానురూపమని. ౯

ఉన్నిత్తుమున్ పొరుతెయ్వన్నోఁ శవనై యల్లాల్*
నుమ్మైచ్చొల్లి నుమ్‌తోళ్‌కుళై క్కప్పడుమనైమీర్*
మన్నప్పడుమతై వాణనై వణువరాపది
మన్ననై *వత్తుమినేత్తుదలుమ్ తొళుదాడుమే. ౧౦.

అ॥ అవనైయల్లాల్ - ఆశ్రీకృష్ణునితప్ప, మఱ్ పొరుతెయ్వమ్ - వేఱొకదేవతను, ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, తొళ్ - (ఈవై) ఆశ్రయించక, నుమ్ - మీయొక్క, ఇనైచ్చొ - ఇష్టమును, శొల్లి - చెప్పి, నుమ్‌తోళ్ - మీభుజములు, కుళైక్క - చలించునటుల, పడుమ్ - నృత్యముచేయుచున్న, అనైమీర్ - ఓయమ్మలారా! మన్నప్పడుమ - అద్భుతమగుయజ్ఞమును చేయుచున్న, మతై - వేదములచే, వాణనై - ప్రతిపాదింపఁబడినవాఁడును, వణ్ - సుందరమైన, తుపరాపది - ద్వారకకు, మన్ననై - స్వామియగుచున్న శ్రీకృష్ణుని, ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడు. ఏత్తుదలుమ్ - స్తుతించినవెంటనే, తొళుదు - నమస్కరించి, ఆడుమిన్ - నృత్యముచేయుఁడు.

తా॥ దేవతాంతరమువద్ద మీకోరికను బెట్టుకొని పూజించుచున్న ఓసఖియలారా! ఈవై శ్రీకృష్ణునిఁబట్టి మఱియొక దేవతనాశ్రయించుట, గనుక సకలవేదప్రతిపాద్యుఁడై ద్వారకాధీశుఁడైన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించి యాశ్రయింపుఁడని. ౧౦.

తొళుదాడిత్తూమణివణ్ణనుక్కాఁచ్చెయ్దు నోయ్‌తీర్ న్ద*
వళువాదత్తొల్‌పుగళ్ వణ్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్
వళువాదవాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తుమెఱిగెఱుమ్*
తొళుదాడిప్పాడవల్లార్ తుక్కశీలమిలర్ గళే. ౧౧.

అ॥ తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణనుక్కు - రత్నమువంటికాన్తిగల శ్రీయఃపతికి, ఆళ్ శెయ్దు - కైంకర్యముజేసి, నోయ్‌తీర్ న్ద - వ్యాధితొలగినవారును, వళువాద - నాశములేనిదై, తొల్ - ప్రాభాకమైన, పుగళ్ - కీర్తిగల వారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియుయైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాదించినదియు, వళువాద - లక్షణమందు తక్కువలేనిదియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, తొళుదు - (సర్వేశ్వరుని) ఆశ్రయించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పాడవల్లార్ - గానముజేయదగినవారు, తుక్కమిల, దుఃఖములేని, శీలర్‌గళే - స్వభావముగల వారగుదురు.

తా॥ మనోవాక్కాయములచే శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించిన గొప్పకీర్తిగల నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారి శోకముఖమును సంధించదని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆనవారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క తిరునామముల నాశ్రయించినవారిని మూర్ఖులవలని స్వస్థ చిత్తులై ప్రియఃపతిని ప్రత్యక్షముగా సేవింపవలయుననిదలంచి పాడించుచున్నారు.

‡‡ శీలమిల్లాచ్చితీయ నేలుమ్ శెయ్‌విన్ వైయోపెరిదాల్ *
ఞాలముణ్డాయ్ ఞానమూర్ త్తి నారాయణా వెన్నెనుమ్ *
కాలన్‌ఓమ్‌యారుక్కు కైతలై పూశిల్లాల్ *
కోలమేనికాణనారాయ్ కూవియుట్కొళ్ళాయే. ౧.

అ॥ ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్డాయ్ - మింగినవాడా! ఞానమూర్ త్తి - జ్ఞానస్వరూపుడా! నారాయణా - సకలవిధబంధువైనవాడా! ఎన్నెన్ను - అనిపలుమాఱుచెప్పి, కాలన్‌ఓమ్ - ఎల్ల ప్పుడును, యార్ - నేను, ఇరున్దు - స్థిరపడియుండి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సునందు చేర్చి, పూశిల్లాల్ - నమస్కరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, మేని - నీ వ్యక్తిగ్రహమును, కాణ - నేనుసేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము. కూవియుట్కొళ్ళాయ్ - నన్నుపిలిచికొన నులేవు, శీలమిల్లా - మంచివడితి లేని, శీతీయ నేలుమ్ - క్రూరుడనైనను, శెయ్ - చేసెడి, వినై - పాపములు, పెరిదు - పెద్దవి, ఓ - అయ్యో! ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓసర్వాన్తర్యామీ! ఓసర్వజ్ఞుడా! ఓఆపద్బాంధవా! అనిసేనెంతకాలముపిలిచి నిన్ను నమస్కరించినను నాకు సేవసాధించుకపోతివి. నన్నైనను నీవగ్గరి చేర్చుకొనకపోతివి. నేనంత మాత్రము భాగ్యములేని యధముడనైతినని. ౧.

కొళ్ళమాళావిన్బవెళ్ళమ్ కోదిలత్తిడుమ్ *ఎన్
వళ్ళలేయోవై యగ్గిణ్ణా వామనావో వెన్నెనుమ్ *
నళ్ళిరావుమ్‌నన్బగలుమ్ నానిరున్దోలమిట్టాల్ *
కళ్ళమాయావునైన్ను యెక్కణ్ణాణవన్దీయాయే. ౨.

అ॥ కొళ్ళ - (ఎంతకాలము) అనుభవించినను, మాళా - అంతములేనిదై, కోదిల - నిర్దుష్టంబైన, ఇన్బవెళ్ళమ్ - ఆనన్దసముద్రమును, ఎన్ - నాకు, తన్దిడుమ్ - ఇచ్చుచున్న, వళ్ళలేయో - ఉదారుడా! వైయగ్ - భూమిని, కోణ్ణా - తనయధీనముగాజేసికొనిన, ఓవామనా - ఓవామనుడా! ఎన్నెనుమ్ - అనిపలుమాఱుచెప్పి, నళ్ళిరావుమ్ - అర్ధరాత్రియందును, నణ్ - పగలుమ్ - ప్రకాశించు చున్న దినములయందును, నాన్ - నేను, ఇరున్దు - ఉన్నే, ఓలమిట్టాల్ - ఆతీచినను, కళ్ళమ్ - వంచకుడనై, మాయా - ఆశ్చర్యకార్యుడవైన ఓస్వామీ! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములచే, కాణ - సేవించునట్లు, వన్ద - వచ్చి, ఈయాయే - ఇవ్వకుండునున్నావు.

తా॥ నాహృదయమందుండి నాకపరిమితానన్దమునొసగియు నాకంటి కగుపడకున్న ఓవంచకుడా! లేయింబగళ్లు నీనామమునున్న నాకాకర్షణముకూడ సేవసాధించకపోతివని.

ఈనిలాదలివినై ౪ ళెత్తనై శెయ్‌దనన్గోల్*
తానివై యమ్‌కొణ్డవెన్దాయ్ తామోదరావెన్నెను*
కూనికూ్‌వినెఞ్చురుగి కణ్‌ణనిశోరనిన్నాల్*
పావినీయెన్నొన్నుళ్లాయ్ పావియేన్ కాణవన్దే. 3.

అ॥ ఈవిలాద - నాళములేని, తీవినైగళ్ - చెడ్డపాపములను, ఎత్తనై - ఎన్ని, శెయ్‌ద నన్గోల్ - చేసితినో? తాని - కొలిచి, వైయమ్ - భూమిని, కొణ్డ - ఆక్రీకరించిన, ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ! తామోదరా - దామోదరుఁడా! ఎన్నెన్ను - అనిపలుమాఅుచెప్పి, కూనికూ్‌వి - పిలిచిపిలిచి, నెఞ్చు - హృదయము, ఉరుగి - కరిగి, కణ్‌ణని - కంటినీళ్ళు, శోర - కాయవట్లు, నిన్నాల్ - ఉన్నను, పావియేన్ - పాపినైనసేను, కాణవన్దు - సేవించునట్లువచ్చి, నీ పీవు. పావి - పాపి, ఎన్ను - ఇనియైనను, ఒన్ను - ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పకపోతివి

తా॥ లోకములనుకొలిచిన ఒక్రవిక్రముఁడా! యశోదాదేవిచే గట్టబడిన శ్రీకృష్ణుఁడా! యని నిన్ను పలుమాఅుపిలిచిమి దుఃఖించుచున్నను "నీవుపాపిగనుక నికు సేవసాదించను" అనియైనను ఒకమాట చెప్పకపోతివి. అట్టిగొప్పపాపము నేనేమిచేసితినోయని. 3.

కాణవన్దెన్‌కణ్ణగప్పే తామరైక్కణ్‌పిఱ్ఱా*
ఆణిశెమ్బొన్నేనియెన్దాయ్ నిన్నరుళాయెన్నెను*
నాణమిల్లాచ్చిఱుతగ్గెయేన్ నానిఞ్చలజ్ఞ్రువర్దె*
వేణివానోర్ కాణమూట్టాప్పీడుడై యప్పనై యే. ౪.

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! వానోర్ - నిత్యసూరులు, వేణి - ఆళవడి, కాణమూట్టా - సేవించుటకుర్లభుఁడైన, పీడుడై - గొప్పమహిమగల, అప్పనై - స్వామియైననిన్ను, నాణ మిల్లా - సిగ్గులేని, శిఱుతగ్గెయేన్ - క్షుద్రస్వభావముగల, నాన్ - నేను, ఎన్‌కణ్‌ముగప్పే - నాకంటికిదుట, కాణవన్దు - సేవించునట్లువచ్చి, తామరైక్కణ్ - పద్మనేత్రము, పిఱ్ఱా - వికసించి, ఆణిశెమ్బొన్ మేని-మంచిపచ్చనిబంగారమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడవై, నిన్నరుళాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్నెన్ను - అనిచెప్పి, ఇఞ్చి - ఇచ్చట, అలఞ్ఞువర్దె - అలుమటయేమి ప్రయోజనము.

తా॥ నిత్యసూరులకుఁకూడ సేవించుటకు దుర్లభుఁడవైన ఓశ్రీయఃపతీ! అతిక్షుద్రుఁడవైన నేనుసిగ్గులేక, నాయెదుటవచ్చి సేవసాదింపుమా యనియడుమటచే నీకుప్రయోజనములేదని. ౪.

అప్పనేయడలాళ్‌యానే యాళ్‌కడలై క్కడైన్ద
తుప్పనే*ఉన్‌తొళిగళ్ నామమ్ కణ్డిడకూ్‌డుఞ్జొల్లెన్ఱు*
ఎప్పొళుదుమ్‌కణ్ణనీర్‌కొ ణ్డావితువర్ స్తువర్ న్దు*
ఇప్పొళుదేవన్దిడాయె న్నైక్కై యేన్నొక్కువానే. ౫.

అ॥ అప్పశై-ఓస్వామీ! అడల్-విరోధులను వశింపఁజేసెడిస్వభావముగల, ఆళియాన్-సుదర్శనముగలవాఁడా! ఆళ్-గంభీరమైన, కడలై-సముద్రమును, కడైన్ద-చిలికిన, తుప్పశై-బలిష్ఠుఁడా! ఉగ-నీయొక్క, తోళ్‌గళ్-నాలుగుభుజములను, కణ్డిడక్కుడుమ్బోత్ ఎన్ఱు-సేవింపవచ్చునోయని, ఎప్పొళుదుమ్-ఎల్లప్పుడును, కణ్ణీర్‌కొణ్డు-బాష్పమును ప్రవహింపజేయుచు, ఆవి-ప్రాణము, తువర్న్ద తువర్న్ద-మిక్కిలియెండిపోయి, ఏఱ్ఱైయేల్-చపలుఁడనైయున్న నేను, ఇప్పొళుదే-ఇప్పుడే, వన్దిడాయెన్ఱు-వచ్చినేపసాదింపుమాయని అపేక్షించి, నోక్కువన్-చూచుచున్నాను.

తా॥ శత్రువులను వశింపఁజేయుటకై సుదర్శనమును శ్రీహస్తమందుధరించిన ఓశ్రీయఃపతీ! సముద్రమథనముజేయుచున్న నీభుజములనిమ్మఁడే సేవింపనాశపడి మిక్కిలి దుఃఖించుచు నాచాపల్యముచే నీవెలుపక్క వచ్చుచున్నావో యని నాలుగు ప్రక్కల చూచుచున్నాను. ౪

నోక్కి-నోక్కియునైన్ఱ కాక్కిన్ఱిలై యానెనదావియుళ్ళే*
నాక్కు-నీళ్వణ్ణనమిన్ఱై నాడోఱుమెన్ఱు-ఉనైయే*
ఆక్కైక్కయుళ్ళుమావియుళ్ళు మల్లపుఱ త్తినుళ్ళుమ్*
నీక్కమిన్ఱి యెఱ్ఱుమ్‌నిన్ఱాయ్ నినైన్ఱెయఱ్ఱిత్తేనే. ౯

అ॥ నాడోఱుమ్-ప్రతిదినమును, ఎన్ఱు-నీయొక్క, ఆక్కైక్కయుళ్ళుమ్-శరీరమందును, ఆవియుళ్ళుమ్-ఆత్మయందును, అల్ల-అంతరంగబాహ్యమైన, పుఱ త్తినుళ్ళుమ్-ఇన్ద్రియములయందును, నీక్కమిన్ఱి-ఎడలేకగ, ఎఱ్ఱుమ్-అన్నివస్తువులలోను, నిన్ఱాయ్-ఉన్న ఓస్వామీ! నినైన్ఱ-నిన్ను, అతీన్ద్రతీన్ద-చక్కగాదెలిసికొని, ఉనైన్ఱ-నిన్ను, కాణ్బాన్-చూచుటకై, నోక్కినోక్కి-నాలుగుప్రక్కలఁజూచి, యాన్-నేను, ఞానమిన్ఱిత్-(నీవీకఁటికగుపడవని) జ్ఞానములేక, ఎనదావియుళ్ళే-నాయాత్మలోనే, నాక్కునీళ్వణ్-ఆశబడుచున్నాను.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నాశరీరేన్ద్రియప్రాణాదులలో వంతట వ్యాపించియున్న నిన్ను జ్ఞానక్షేత్రముచే చక్కగాననుభవించిన నేను నీవీకంటిగనుబడవని దెలిసికొనక ఈక్షేత్రములతోచే సేవింపవలయునని మిక్కిలి యాశపడుచున్నానని. ౯

అతీన్ద్రతీన్దత్తేటి త్తేటి యానెనదావియుళ్ళే*
నిత్తెన్ద్రనానమూర్ త్తియాయైనిన్మలమాగవైత్తు*
పిఱన్దుమ్‌శెత్ తుమ్‌నిన్ఱిడరుస్ పేదైమెయ్‌ర్‌నూల్‌ర్దిన్ఱే*
నఱున్దుళ్ళాయిన్ఱ్‌నియమ్మా నానునైక్కణ్ణుఱ్ఱేనే. ౧౦

అ॥ నఱు-పరిమళించుచున్న, తుళ్ళాయిన్-తిరుత్తులాయిమాలికగల, ఆమ్మా-ఓస్వామీ! నాన్-నేను, ఉనైన్ఱ-నిన్ను, కణ్ణుఱ్ఱేనే-మనస్సుచేసేవించి, అతీన్ద్రతీన్ద-(నీకేప్రాప్యుఁడవు ప్రాపకుఁడవు అని) తెలిసికొని, తేటి తేటి-స్వనచిత్తుఁడనై, యాన్-నేను, నిత్తెన్ద్ర-పరిపూర్ణమైన, ఞానమూర్ త్తియాయై-జ్ఞానస్వరూపుఁడవైనినిన్ను, ఎనదావియుళ్ళే-నాయాత్మయందు, నిన్మలమాగ-సందియములులేక స్వచ్ఛముగా, వైత్తు-ఉంచి, పిఱన్దుమ్-ఆస్మిం

చియు, శెల్ల నిమ్ - మరించియు, నిన్ఱ - ఉండి, ఇడరుమ్ - ఆల్లాడుచున్న, పేదై పై-అజ్ఞాన మును, తీర్ క్కుమ్ శ్రీనివన్ - పోగొట్టుకొంటిని.

తా॥ అతిభోగ్యుండవైన ఓ ప్రియుఁబతీ! నీవే నాకుఁపాప్యుఁడవు ప్రాపకుఁడవు అని నిశ్చయించి జ్ఞానస్వరూపుఁడవై ననిన్ను నామనస్సునందు స్థిరపఱచి నాసంసారదుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౭.

కణ్ణిఱ్ కొణ్డు క్కై కళార నిఱ్ తిరుప్పాదత్తిల్ మేల్*
ఎణ్ణిశై యుముళ్ళు పూక్కొ ణ్డు త్తియుగన్దిట్టు*
తొణ్ణూఱ్ఱిల్ పాడియాడి చ్చూళ్ కడల్ శూళ్ందు లగత్తు*
వణ్ణత్తాయ్ కణ్ణినేన్దై వన్దిడగిల్లాయే. ౮.

అ॥ వణ్ - సుందరంబైన, తుళాయ్ కణ్ణి - తిరుత్తుళాయిమాలగల, వేఙ్కటేశ్వామి, కణ్ణిఱ్ కొణ్డు - సేవించి, ఎన్ - నాయొక్క, కైగళ్ - చేతులచే, ఆర - పూర్ణముగా, నిన్ - నీయొక్క, తిరుప్పాదత్తిల్ మేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, ఎణ్ణిశై యుముళ్ళ - అష్టదిక్కులలోనున్న, పూ - పుష్పములను, కొణ్డు - సంపాదించి (సమర్పించి), ఏత్తి - స్తుతించి, ఉగన్దుగన్దు-మిక్కిలి పంతోషించి, తొణ్డరోఱ్ఱిల్ - దాసులమైనమేము, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - నృత్యముజేయు నటుల, కడల్ - సముద్రము చే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, ఞాలత్తు శ్ - భూలోకమందే, వన్దిడ కిల్లాయ్ - వచ్చుచున్నావుకావు.

తా॥ తిరుత్తుళాయిమాలిక చే నలంకరింపఁబడిన ఓస్వామీ? నిన్ను ప్రత్యక్షముగా సేవించి మాచేతినిండ పుష్పములను దీసికొనిపచ్చి నీశ్రీపాదములమీఁద సమర్పించిస్తోత్రముజేసి ప్రితిపగవు లై పాడియాడునటుల ఈలోకమందే భక్తులైన మామందఱి వేంచేయుమాయని ౮.

ఇడరిలేనొన్ఱ ట్రిల్లై నై మ్బుల వెల్లగిల్లేన్*
కడవనాగిక్కొ లన్దొఱుమ్ పూప్పతిత్తే త్తగిల్లేన్*
మడవన్నెఞ్జమ్ కాదల్ కూర వల్వినై యేనయర్ ప్పాయ్*
తడవుగినేన్ నెఱుక్కాణ్బ్ కొక్కర్ తణ్ణె యే. ౯.

అ॥ ఇడ కిలేన్ - (వేదవార్లకు) విచ్ఛమివ్వనివాఁడనైతిని, ఒన్ఱుట్ట కిల్లేన్ - (దాహము తోవచ్చినవారికి) నీళ్ళుకూడనివ్వనివాఁడనైతిని, ఐమ్బుల - పఞ్చేన్ద్రియములను, వెల్ల కిల్లేన్ - జయించనివాఁడనైతిని, కడవనాగి - కాస్త్రనిశ్చయుఁడనై, కాలన్దోఱుమ్-సర్వకాలములయందును, పూ - పుష్పములను, ఇతత్తు - తీసి, (సమర్పించి), ఏత్త కిల్లేన్ - స్తుతించనివాఁడనైతిని. మడమ్ - పట్టుదలగల, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సునందు, కాదల్ - ఆశ, కూర - అధికముపుచుండగా, వల్ వినైయేన్ - క్రూరమైనపాపములగలనేను, ఆయర్ ప్పాయ్ - భ్రమించినవాఁడనై, కళ్ళర్ - కళ్ళకు, తణ్ణె - సమీపమున, ఎన్ - ఎల్లప్పుడు, కాణ్బ్ - నేఁచుచున్నాను.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తి లెంతమాత్రముగూడ లేనివాఁడనై సర్వేశ్వరుని సేవించుటయుతనని యూహించువాఁడనైన నాకోరిక నెరవేయుటకుఁ దెలియుచున్నది. ౯.

శక్కర త్తణలేయెన్ఱు శార్ఙ్గన్ఱుణర్ తదుమ్మ్*
పక్కమ్‌నోక్కినిన్ఱ లర్ద్దేఱ పావియేఱ్ కాణ్గిన్ఱిలేఱ్*
మిక్క ఞానమూర్ త్తియాయ వేదవిళక్కినై *ఎఱ్
తక్క ఞానక్కణ్ణాలే కణ్డుతళువువనే. ౧౦.

ఆ॥ మిక్క - అధికమైంచిన, ఞానమూర్ త్తియాయ - జ్ఞానస్వరూపుడును, వేదమ్ - వేదమును, విళక్కినై - తనకు ప్రకాశకముగానలవాడుపైన సర్వేశ్వరుని, ఎఱ్ - నాయొక్క, తక్క - తగియున్న, ఞానక్కణ్ణాలే - జ్ఞానదృష్టిచే, కణ్డు - అవధరించి, తళువువఱ్ - కాగలించుకొనినవాడనై, శక్కర త్తణలేయెన్ఱు - చక్రాయుధమంగలస్వామీ! యనిపిలిచి, శార్ఙ్గన్ - నమస్కరించి, కణ్ణిర్ - భాష్పమ్ములు, తదుమ్మ - కాయవట్లు, పక్కమ్‌నోక్కినిన్ఱ - వాలుసూపుకొలచూచుచుండి, అలర్ద్దేఱ - భ్రమించితిని, పావియేఱ్ - పాపిష్ఠుడనైనవేమ, కాణ్గిన్ఱిలేఱ్ - చూడనిబాడనైతిని.

తా॥ వేదవేద్యుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తిచే సాక్షాత్కరించినవేను, ఈనేత్రములచే నేవిం చువలయుననిగోరి యెట్టుచూచుచున్నాడోయని తిరిగితిరిగి చూచినను అంతమాత్రమున భాగ్య ముంలేని పాశంటిగనుబడలేదని. ౧౦

‡‡ తళువినిన్ఱ కాదల్ తన్నాల్ తామరై క్కణ్ణన్ నైన్నై*
కుళువుపూఙ్గుళ్ తేఱ్‌కురుగూర్ మాఱన్ శెడగోపఱ్ *శొల్
వళువిలాదవోణమిఱ్ఱై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
తళువప్పాడియాడవల్లార్ వైగున్దమేఱువరే. ౧౧.

ఆ॥ తళువినిన్ఱ - చేరియున్న, కాదల్ తన్నాల్ - ప్రీతిచే, తామరైక్కణ్ణన్ తన్నై - పుణ్డరీకాక్షునివిషయమై, కుళువుమ్ - నిండియున్న, మూడమ్ - తిరుమాళిగలుగల, తెఱ్ - నుండ రమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱన్ - సంసారమునుజయించిన, శడగోపఱ్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించినవిదియు, వళువిలాద - భగవద్గుణములయం దొకటియు నిడుప కుండ ప్రతిపాదించునట్టిదియు, ఒణ్ - అర్థమును సులభముగా తెలియచేయునట్టిదియు, తమిళ్ - ద్రావిడభాషయైనదియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, తళువ - మనస్సులోనుంచుకొనుట, పాడి - గానముచేసి, ఆడవల్లార్ - నృత్యము చేయగలిగినవారు, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా॥ అతిసుందరంబైన తిరువగరికి నాథుడైన నమ్మాళ్వార్లు మిక్కిలి ప్రీతిచే శ్రీయఃపతి విషయమై పాడించిన యీపదిపాశురములను గానముచేయువారు చిరమువదమును జేయుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక — ఇంతయవస్థలోనూడ సర్వేశ్వరుఁడు రాకపోవుటచే వాఁడు తనను చేపీఁ చెనని శంకించి, వాఁడుపేఁక్షించిన వస్తువులు మాకుపాదేయంబులుకావని తనవస్తువులలో నిరా కరించుచున్నారు.

‡‡ ఏఱాఱుమిఱైయోనుమ్ తిశైముగనుమ్‌తిరుమగఱుమ్*
కూఱాఱుమ్‌తనియుడమ్బుక్ కులఱ్ఱుల్‌మూవఱుర్‌గళై*
నీఱాగుమ్బుడియుగ నిరుమిత్తుప్పడై తొట్ట*
మూఱాఱళ్‌కవరాద మణిమూమైకుఱైవిలమే. ౧.

అ॥ ఏఱు - పృషభమును, ఱుమ్ - వాహనముగాగలవాఁడును, ఇఱైయోనుమ్ - ఈశ్వ రాభిమానియైన రుద్రుఁడును, తిశైముగమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మయు, తిరుమగఱుమ్ - శ్రీమహా లక్ష్మియు, కూఱు - భాగముగాఁజేసికొని, ఱుమ్ - వాసముచేయుచున్న, తని - అద్వితీయమైన, ఉడమ్బుక్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, అఱుర్‌గళై - అసురులను, కులఱ్ఱులమూ - నుంపుగుంపుగా, నీఱాగుమ్బుడియుగ - భస్మమునట్లు, నిరుమిత్తు - సఙ్కల్పించి, పడైతొట్ట - ఆయుధమునుప్రయో గించినవాఁడును, మూఱాఱళ్ - బలిష్ఠుఁడుసైన సర్వేశ్వరుఁడు, కవరాద - ఆశించని, మణి - శ్లాఘ్యమైన, మూమై - కాన్తిచే, కుఱైవిలమ్ - తక్కువకానిమూర్తి. (ఏమి ప్రయోజనము లేదు)

తా॥ ఉశ్శ్వాసనిశ్శ్వాసలందరిని తనశరీరమందుంచుకొనిన వాఁడై, అనుగుసంహారకుఁడైన శ్రీఃపతి యాదరించని సౌందర్యముతో నాకేమియు ప్రయోజనములేదని. ౧

మణిమూమైకుఱైవిల్లా మలర్‌మాదరుఱైమార్బా*
అణిమానత్తడవరైత్తోళ్ తడలాళ్‌తడక్కైయా*
పణిమానప్పిఱ్ఱియామే యడియేనైప్పణిశొణ్డా*
మణిమాయక్కవరాద మడనెఞ్చాల్ కుఱైవిలమే. ౨.

అ॥ మణిమూమై - శ్లాఘ్యమైన సౌందర్యమును, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేక సంపూర్ణము గాగలదైమలర్ - పుష్పవాసినియైన, మాదర్ - శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉఱై - నిత్యవాసముచేయు చున్న, మార్బన్ - వక్షస్థ ముగలవాఁడును, అణి - అలఙ్కారమైన, మానీడీళ్‌కైమై, తడమ్ - విశాలమైన, వరై - పర్వతమువలెబలిష్ఠమైన తోళ్ - భుజములుగలవాఁడును, ఆడల్ - యుద్ధోన్మత్తమైన, ఆళ్ళి - సుదర్శనమును, తడమ్ - విశాలమైన, కైయన్ - శ్రీహస్తముదుగలవాఁడును, పణి - కైంకర్యముయొక్క, మానమ్ - సమృద్ధి, విళైయామే - తక్కువకాకుండ, అడియేనై - దాసుఁడనైనన్ను, పణిశొణ్డ - కైఙ్కర్యమందుఁజేర్చుకొనినవాఁడును, మణి - శ్లాఘ్యమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడుసైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, మడమ్ - మృదు వైన, నెఞ్చాల్ - మనస్సుచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ సుందరియైన శ్రీమహాలక్ష్మిన్ని అందంబుసైన యవయవములున్న గలవాఁడై సాకు సకలకైఙ్కర్యములనిచ్చిన శ్రీయఃపతియపేక్షించిన మనస్సుచే నాకేమియుయోగము లేదని. ౨.

మడనెఞ్చాల్ కుఱైవిల్లా మగళ్ తాయ్ శెయ్‌దొరుపేయ్చ్చి*
విడనళ్ళనముణ్ణై శుఱైత్త మిగుఞానచ్చిఱుకుళవి*
పడనాగ త్తణైక్కిడన్ద పరువరైత్తోళ్ పరమ్బురుడన్*
నెడమాయ్ కవరాద నిఱైవినాల్ కుఱైవిలమే. 3.

ఆ॥ మడనెఞ్చాల్ - మృదువైనమనస్సుచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేని, తాయ్‌మగళ్ - తల్లియైనయశోదయొక్క, పేమును, శెయ్‌దు - చేసికొనివచ్చిన, ఒరుపేయ్చ్చి - ఒకపిశాచియైన పూతనయొక్క, విడనళ్ళమ్ - గొప్పవిషముగల, ముణ్ణై - స్తన్యమును, శుఱైత్త - ఆరగించిన, మిగు ఞానమ్ - గొప్పజ్ఞానముగల, శిఱుకుళవి - చిన్నబిడ్డయైనవాడును, పడన్ - పడములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుడనెడి, ఆణైక్కిడన్ద - శయ్యమీదబవ్వళించినవాడును, పరు - బలిసినయు, వరై - పర్వతమువంటియు నైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, పరమ్బురుడన్ - పురుషో త్త మ్‌డును, నెడుమాయన్ - గొప్ప ఆశ్చర్యకర్తయుడును నైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, నిఱైవినాల్, - (స్త్రీత్వ) పూర్తిచే, కుఱైవిలమ్ - తక్కువవారము కాము.

తా॥ చిన్నబిడ్డయైయున్నప్పుడు యశోదాపేషమెత్తివచ్చిన పూతనను సంహరించిన శేష శాయియైన పురుషోత్తముడుపేక్షించిన సాగుణాత్మికప్రాయ మెంతమాత్రమెందగదని. 3.

నిఱైవినాల్ కుఱైవిల్లా నెడుమ్బణైత్తోళ్ మడప్పిణైన్ఱ*
పొఱైయినాల్ మ్మైయణైవా పొరువిడైయేழ్ముడర్ త్తుగన్ద*
కఱైయినార్ తువరుడుక్కై కడైయాచ్చి కఴ్ఱిత్తోట్టిక్కై*
శెఱైయినార్ కవరాదశెఴిర్ నిఱుత్తాల్ కుఱైవిలమే. ౪.

ఆ॥ నిఱైవినాల్ - పూర్తిచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, నెడుమ్ - పొడుగై, పణై - బలిసియున్న, తోళ్ - భుజములుగలదియు, మడప్పిణైన్ఱ - మృదుప్రకృతియైయున్న పిణ్ణ పిరాట్టియొక్క, ముణై - స్తనమును, ఆణైవాయ్ - ఆలింగనముచేసికొనుటకై, పొఱైయినాల్ - తమచేత (తమించియుండి), పొరు - యుద్ధమునకువచ్చిన, ఏழ్ముడర్ - ఏడుపృషభములను, అడర్ త్తు - చంపి, ఉగన్ద - సన్తోషించినవాడును, కఱైయినార్ - కఱలుచే, ఆర్ - నిండి, తువర్ - ఎఱ్ఱనైన, ఉడుక్కై - వస్త్రముగలవాడును, కడైయాచ్చి - (పాలుపిండుటకై) వెదురుతొ ట్టి యిని, కఴ్ఱిత్తోల్ - (ఆవులను తోలుటకు) కఱ్ఱనున్న, కై - శ్రీహస్తముగలవాడును, శెఱైయినార్ - ఘంటను నడుమునకట్టుకొనివాడుసైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపడని, శెఴిర్ నిఱుత్తాల్ - చిగురువంటివర్ణముచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ పిణ్ణపిరాట్టితో సంశ్లేషింపటకై ఏడువృషభములుకేపిన కొమ్ములను సహించి దానిని జంపినవాడును, ఆడవియందలి పండ్లయొక్క రసములచే మూసిపోయిన వస్త్రముగలవా డును, వెదురుతొట్టియిని కఱ్ఱను చేతులలోబట్టుకొనియు నడుమందు ఘంటకట్టుకొనియు ఆవులమందఱ పోషించుచున్నవాడుసైన గోపాలుడుపేక్షించిన సాగుణాత్మికే నాకేమి యుపయోగ ములేదని. ౪.

తళిర్‌నిఱత్తాల్‌కుఴైవిల్లా తనిచ్చిలై యిల్‌విళప్పుఱ్ఱ*
కిళిమొళియాళ్‌ కారణమా కిళరరక్కన్నగరెరిత్త*
కళిమలర్‌త్తుళాయలఙ్గల్‌ కమ్ఴ్‌ముడియ్‌ కడల్‌ శూలత్తు*
అళిమిక్కాళ్‌ కవరాద వటివినాల్‌కుఴైవిలమే. ౧

అ॥ తళిర్‌నిఱత్తాల్‌ - స్నిగ్ధవర్ణముచే, కుఴైవిల్లా - తక్కువలేనివాడై, తని - క్రూరమైన, శిలైయిల్‌ - చెఱలో (ఆళోకవనికలో) నున్న వ్వుడు, విళప్పుఱ్ఱ - ఎల్లరచే బొగడదగినవాడై, కిళిమొళియాళ్‌ - చిలుకపంటిమాటలుగలదైన సీతాపిరాట్టియొక్క, కారణమా - నిమిత్తమై, కిళర్‌ - వర్ధిల్లుచున్న, అరక్కర్‌ - రావణానుచరులయొక్క, నగర్‌ - లంకాపట్టణమును, ఎరిత్త - దహించినవాడును, కళి - తేనెకారుచున్న, మలర్‌ - పుష్పములగల, తుళాయలఙ్గల్‌ - తియత్తులాయి మాలచే, కమ్ఴ్‌ - పరిమళించుచున్న, ముడియ్‌ - కిరీటములగలవాడును, కడల్‌ - సముద్రము చేఁజుట్టబడిన, శూలత్తు - భూమియందలిప్రాణులయందు, అళిమిక్కాళ్‌ - మిక్కిలిదయగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆశపడని, ఆటివినాల్‌ - బుద్ధిచే, కుఴైవిలమ్‌ - తక్కువవారమికాము.

తా॥ సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై రావణుని సమూలముగాజంపినవాడును, పరమభోగ్యుడును, చేతనులయందు మిక్కిలి కనికరముగలవాడునైన శ్రీయఃపతియుచేఁజేసినబుద్ధిచే మాకేనుపయోగములేదని. ౨.

అటివినాల్‌కుఴైవిల్లా వగల్‌శూల త్తవరతీయ*
నెటియెల్లామెఴుత్తుఱై తనిచ్చిశూనత్తోరుమూర్‌ త్తి*
కుటియమాణురువాగి క్రొక్కుఴుశ్రోశాల్‌నిలఙ్గణ్ణ*
కిటియమ్మాక్‌ కవరాద కిళరొళియాల్‌కుఴైవిలమే. ౩.

అ॥ ఆటివినాల్‌ బుద్ధిచే, కుఴైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన, అగల్‌శూల త్తవర్‌ - విశాలమైనభూమియందున్న చేతనులు, అటియ - తెలిసికొనునట్లు, నెటియెల్లామ్‌ - కమ్మజ్ఞానార్థ్యోపాయములన్నిటిని, ఎఴుత్తుఱై త్తి - ఎత్తియుపదేశించినవాడును, నిచ్చిశూనత్తు - అపరిమితజ్ఞానములగలవాడును, ఒరుమూర్‌ త్తి - విలక్షణస్వభావములగలవాడును, కుటియ-పొట్టియైన, మాణురువాగి - బ్రహ్మచారివేషమునుధరించి, క్రొక్కు - కృత్రిమమైన, శోశాల్‌ - పరిగ్రహముచే, నిలమ్‌కొణ్ణ - భూమినిస్వాధీనపఱచుకొనిన, కిటి - ఉపాయములగల, అమ్మాక్‌ - స్వామియైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆశించని, కిళర్‌ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళియాల్‌ - తేజస్సుచే, కుఴైవిలమ్‌ - ప్రయోజనమగలవారమికాము.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్తులనుపదేశించిన జ్ఞానాధికుఁడై, చిన్నవిగ్రహముతోనుండి మూడడుగులయాచించి రొప్పవిగ్రహముతోభూమినిగొలుచుకొనిన వంచకుఁడైనశ్రీయఃపతి యాచారించిన యీతేజస్సుచే మాకేమియుపయోగములేదని. ౪

కిళరొళియాల్‌ కుఴైవిల్లా వరియురువాయ్‌క్కిళర్‌ న్దెఴున్దు*
కిళరొళియవిరణియన దగల్‌మార్బమ్‌కీణ్డుకన్ఱు*

వళరొళియకనలాళి వలమ్బురియ*మణినేల
వళరొళియా*కవరాద వరివళై యాల్‌కుఱైవిలమే. ౭.

అ॥ కిళరొళియాల్ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేని, అరియుయరువాయ్ - నరసింహరూపియై, కిళర్ న్దెళున్ద - ఉప్పొంగిలేచి, కిళరొళియ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుగల, ఇరణియనది - హిరణ్యాసురునియొక్క, అగల్ మార్బమ్ - విశాలవక్షస్థలమును, కీణ్డిత్తు - చీల్చి, ఉగన్ద - సన్తోషించినవాడును, వళరొళియ - వర్ధిల్లుచున్న తేజస్సుగలదియు, కవళ్ - నిష్పలుఙ్కక్కుచున్న దియునైన, ఆళి - సుదర్శనమునున్న, వలమ్బురియ* - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న గలవాడును, మణి - శ్యామ్యమైన, నీలమ్ - నీలమణిచాలె, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళియాల్ - కాన్తిగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆపేక్షించని, వరి - విలక్షణమైన, వళైయాల్ - కంకణములచే, కుఱైవిలమ్ - న్యూనతగలహారముకాదు.

తా॥ గొప్ప తేజస్సుగల నరసింహమై యవతరించి హిరణ్యాసురుని జీల్చిన శఙ్ఖచక్రధరుఁడైనశ్రీయఃపతి యుపేక్షించిన కంకణములతో నాకుప్రయోజనములేదని.

వరివళై యాల్‌కుఱైవిల్లా ప్పెరుమ్మక్కాలడఙ్గార్‌ *
ఎరియుళలమ్బుగవుది యిరునిలమ్*తుయర్‌తీర్‌ త్త*
తెరివరియశీవ*పిరమ నమరర్‌కోన్*పణిన్దేత్తుమ్*
విరివుగా*కవరాద మేగలై యాల్‌కుఱైవిలమే. ౮.

అ॥ అడఙ్గార్ - తవకణగనిశ్శ్రుతులమనస్సులో, ఎరి - జ్వలించుచున్న, అళలమ్ - భయమునెడలినట్లు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, వరి - గీతలుగల, వళైయాల్ - శఙ్ఖముచేగలిగిన, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేని, పెరు - గంభీరమైన, ముళక్కాల్ - శబ్దముచే, ఓరి - ఊది, మున్ - పూర్వకాలమందు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమియొక్క, తుయర్ - భారమును, తీర్‌ త్త - పోగొట్టినవాడును, తెరివరియ - లోకులుపగ్గొనజేయుండవని యభిమానించియున్న, శివ* - రుద్రుడును, పిరమ* - బ్రహ్మయు, అమరర్‌కోన్* - దేవేన్ద్రుడును, పణిన్ద - నమస్కరించి, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపదగినవాడును, విరి - అంతటవ్యాపించియున్న, పుగ*కీర్తిగల వాడునైనశ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆళబడని, మేగలైయాల్ - మొలనూలుచే, కుఱైవిలమ్ - తక్కువవారముకాదు.

తా॥ దుర్యోధనాదులు భయపడి నశించునట్లు శ్రీపాఞ్చజన్యమునూది భూభారమును పోఁగొట్టినవాడును, బ్రహ్మరుద్రాదులచేపూజింపదగిన కల్యాణగుణమునుగలవాడునైనశ్రీయఃపతి యవాదరించిన మొలనూలు నాశ్రేయోజలమున కొడగదని.

మేగలై యాల్‌కుఱైవిల్లా మెలివుఱ్ ఱవగలల్‌గుల్ *
పోగమగళ్ పుగ*ర్ న్దన్ది విటువ్వాణ*పుయమ్*తుణిత్తు*
నాగమిశై త్తుయిల్వాన్బో లులగెల్లామన్నొడుఙ్గ*
మోగనై వా*కవరాద పుడమ్బినాల్‌కుఱైవిలమే. ౯.

అ॥ మేగలైయాల్ - మొలనూలచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, (అలంకరింపబడిన దియు), మెలివుఱ్ఱ - మృదుస్వభావముగలదియు, అగల్ - విశాలమైన, అల్‌గుల్ - కటిప్రదేశముగలదియు, పోగమ్ - భోగయోగ్యతాలుకైన, మగళ్ - ఉపయోగికన్యకకు, పుగళ్ - కీర్తిగల, తన్తై - తండ్రియు, విఱల్ - బలిష్ఠుడుకైన, వాణ్ - బాణానురునియొక్క, పుయమ్ - భుజములను, తుణిత్తు - ఛేదించి, ఱగమిశై - ఆదిశేషునిమీద, తుయిల్వాళ్ - నిదురపోవునట్లు, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నన్ను - చక్కగా, ఒడుఙ్గి - తనయందేరునట్లు, యోగు - యోగనిద్రము, అమైవాళ్ - పొందినవాడుకైన క్రియాపతి, కవరాద - ఆశించని, ఉడమ్బినాల్ - శరీరముచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ ఉపకు తండ్రియైన బాణానురునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించినవాడును, శేషశయ్యమీద బవ్వళించి జగద్రక్షణోపాయమును యోచించుచున్న వాడుకైన క్రియాపతి సమ్మతించని యీశరీరముతో నాకుపనిలేదని. ౯.

ఉడమ్బినాల్ కుఱైవిల్లా వుయిర్ పిరిన్దమలై తుణిమ్*
కిడన్దనపోల్ తుణిపలవా నఱురర్ కుళామ్‌తుణిత్తుగన్ద*
తడమ్బునలశోడై ముడియాఱ్ తనియెరుకూఅమర్ న్తుత్తైయుమ్*
ఉడమ్బుడైయాఱ్ కవరాద వుయిరినాల్ కుఱైవిలమే. ౧౦.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణముతో, పిరిన్ద - వీఱుపడిన, (చచ్చిన), మలైతుణ్డమ్ - పర్వతఖండము, కిడన్దనపోల్ - ఉన్నట్టువలెనున్న, ఉడమ్బినాల్ - శరీరముచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేనివారికై (సూక్ష్మశరీరములగల), ఆఱురర్ కుళామ్ - అనుచరులగుంపును, పలతుణి - పలతుండుకలుగా, తుణిత్తు - తుండించి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడును, తడమ్ - విస్తీర్ణమైన, పువల - జలముగల అగంగను, శడై - జటను, ముడియాఱ్ - శిరస్సునందుగల రుద్రుడు, తని - వేఱుగా, ఒరుకూఱు - ఒకభాగమందు, అమర్న్దు - ఆసరియుండి, ఉయిరియమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, ఉడమ్బుడైయాఱ్ - శరీరముగలవాడుకైన క్రియాపతి, కవరాద - ఆశింపని, ఉయిరినాల్ - ఆత్మచే, కుఱైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ పర్వతమువంటి రక్కసులను తునకలుగా జేసినవాడును, రుద్రుని తనశరీరమందుంచుకొని రక్షించువాడుకైన క్రియాపతి యుపేక్షించిన వానార్థములో నేవిధమైన ఉపయోగములేనని. ౧౦.

‡‡ ఉయిరినాల్ కుఱైవిల్లా వులగేళ్ తన్నొళ్ వైత్తుక్కి*
తయిర్ వెణ్ణెయుణ్డానై తడఙ్గురుగూర్ చ్చుడరొళిగోవై*
శెయిరిళైశ్శిల్లిశై మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తాళ్*
వయిరమ్ శేర్ పిఱప్పఱుత్తు వైగున్దమ్‌నణుగవరే. ౧౧.

అ॥ ఉయిరినాల్ - ప్రాణులచే, కుఱైవిల్లా - తక్కువలేని (సమృద్ధమైన), ఏళ్‌ఉలగు - సప్తలోకములను, తన్నుళ్ - తనలో, ఒడుక్కి - ఆజీచినవాడును, తయిర్ - పెరుగుమున్న,

వెన్దైయ్ - వెన్నమన్న, ఉడ్డాన్ - ఆరగించువాడుసైవ క్రియాపదవి విషయమై, తడమ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి నాయకులైన, కడమోన్ -నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ -ప్రపాదించిన వియు, శెయిర్ల్ - దోషములేనివియు, ఇశై - గానములోగూడినవియుసైవ, మాఱై -శబ్దసందర్భ రూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, వయిర మ్వేర్ - చార్ధ్యములగల, పిఱప్వి - సంసారమును, అఱుత్తు - ఛేదించి, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠ ముమ, నణువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ప్రాణులచే నిండియున్న సప్తలోకములను గాపాడినవాడును, గోపికలయొక్క నవనీతాదుల వారగించినవాడుసైన క్రియాపదవిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశుర ముల సధ్యయనముచేయువారు సంసారమును సదలి పరమపదమును పొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౯ - వ తిరువాయ్‌మొழி.

ఆవతారిక:—భగవంతుని లభించక దుఃఖించుచున్న నమ్మాళ్వార్లు, భగవద్విముఖులైన సంసారుల సహవాసమును సహింపక, ఓస్వామీ! నీవిశేషమును సహించినను సంసారులసహవాస మసహ్యమైయున్నదిగాన నీవునాశరీరమును శీఘ్రముగాబోగొట్టవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప నల్లుఱ్ఱార్ కరైన్దిడ్ఢి*
ఎణ్ణారాత్తుయర్విళైక్కు మివై యెన్న వుళగిలయ్ క్కే*
కణ్ణాళాకడల్ కడైన్దా యునకళ్ళ్ యేవరుమ్బరిత్తు*
తణ్ణావాదడియేనై పణిగణ్డాయ్ శారఙ్గా. ౧

ఆ॥ నణ్ణాదార్ - శత్రువులు, ముఱువలిప్ప - నవ్వునట్లును, నల్ - అనుకూలులైన, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులు, కరైన్దు - మనస్సుకరిగి, ఏఙ్గి - దుఃఖించునట్లును, ఎణ్ణారా - తలంచుట కశక్యమైన, (అవధిలేని) తుయర్ - దుఃఖములను, విళైక్కుమ్ - కలుగజేసెడి, ఉలగు-లోకము లయొక్క, ఇవై - ఈ, ఇయల్వు - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది, కణ్ణాళా - దయావంతుఁడా! కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాఁడా! ఉనకళ్ళ్ యేవరుమ్ - నీతిరువడిఁజుఁజే, పరు మ్బరిత్తు - వచ్చిచేరువట్లు, తణ్ణావాదు - విలంబముచేయక, ఆడియేనై - దాసుఁడనైనవాకు, శారఙ్గా - మరణముపొందువిధమును, పణిగణ్డాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ప్రియురాలీ! శతలోకమందొకని కొకవిపత్తు సంభవించినయెడల వానిని కనికరించక వానిశత్రువులు సన్తోషించుచున్నారు బంధువులు దుఃఖించుచున్నారు ఇట్టి యపారదుఃఖముల యందు మునిగియున్న యీసంసారమందునిక నాకసహ్యమైయున్నది. గాన పరమదయాళువైన నీపుశాసంసారమును శీఘ్రముగాబోగొట్టి నీశ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమాయని. ౧.

శామాఱుచ్చెడుమాఱుమ్ తమరుమ్ బార్ తళై త్తళై ప్పెయ్దు*
ఏమాఱిక్కిడన్దలన్ఱు మివై యెన్న వులగియఱై క్కు*
ఆమాఱొన్ఱు మీయేగ్ నా నరవనై యాయమ్మానే*
కూమాఱే విరై కిణ్ణా యడియేనై క్కుజీగ్గ్రే. ౨.

ఆ॥ శామాఱుమ్ - చచ్చువిధమును, కెడుమాఱుమ్ - చెడిపొయ్యెడివిధమును (చూచి), తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉఱ్ బార్ - బంధువులను, తళై త్తళై ప్పెయ్దు - పైపైనపడి, ఏమాఱి - దుఃఖించి, కిడన్ద - ఉండి, ఆలన్ ఱుమ్ - అయుఘమన్న, ఉలగు-లోకమయొక్క, ఇఱై - ఈ, ఇయఱ్ఱుక్కు - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది, ఆమాఱు - ఈదుఃఖముపోగొట్టెడివిధము, ఒన్ఱు - ఒక టిని, నాన్ - నేను, అఱియేన్ - ఎఱుఁగలేను. ఆరవనై యాయ్ - అన న్తాయివైన, అమ్మానే - ఓ స్వామీ! కుటికొణ్ణు-నాదుఃఖనివృత్తికుపాయమునుఁ చారించి, అడియేనై - దానుఁడనైనన్ను, కూమాఱు - నీవద్దకిపిలుచుకొనువిధమందు, విరై కిణ్ణాయ్ - త్వరపడుమా.

తా॥ ఓఆవన్తాయీ! ఒకనికి మరణమసంభవించినను, విళ్వర్యమునఁబొందినను దానినిఁజూచి వానిబంధువులందరు మిక్కిలి దుఃఖించుదురు. ఇట్టి దుఃఖాకరమైన సంసారమందు నేనుండలేను గాన శీఘ్రములోనే నన్ను నీవద్దచేర్చుకొనుమాయని. ౨.

కొణ్డాట్టుమ్కులమ్పుగై వుమ్ తమరుమ్ బార్విఱునిదియుమ్*
వణ్డార్ పూఙ్కుళలాళుమ్ మనై యొళ్ళియవుయిర్మాయ్దల్*
కణ్డార్ కైనులగియఱై క్కు కడల్వణ్ణా*అడియేనై
పణ్డేపోల్ కరుదాదున్ని క్కీక్కూయ్ప్పణిగొళ్. ౩.

ఆ॥ కొణ్డాట్టుమ్ - శ్లాఘను, కులమ్పుగైవుమ్ - అభిజాత్యమును, తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉఱ్ బార్ - బంధువులను, విఱ్ఱు - తొలవచ్చుచున్న, నిదియుమ్ - నిధిని(సమృద్ధిని), వణ్డు-ఱుమ్మొదిలచే, ఆర్ - నిండియున్న, పూ - పుష్పములచేతలఁబఱిఁపఁబడిన, కుఱు లాళుమ్ - కొప్పు గలభార్యను, మనై - గృహమును, ఒళ్ళియ - ఇవన్నటినివదలి, ఉయిర్మాయ్దల్ - ప్రాణము పోవడమునెడి, ఉలగియఱై క్కు - లోకస్వభావమును, కణ్డు - చూచి, అఞ్చేన్ - సహింపను. కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటివర్ణముగల శ్రీకృష్ణపరీ! అడియేన్ - దానుఁడనైనన్ను, పణ్డేపోల్ - ముందుపలె, కరుదాదు - ఎంచక, కూవి-పిలుచుకొని, ఉన్నడిక్కీ - నీశ్రీపాదముండే, పణిగొళ్ - కైఙ్కర్యమును స్వీకరింపుము.

తా॥ శ్రీకృష్ణపరీ! భార్యాపుత్రగృహక్షేత్ర ధనాదిసమస్తములను వదలి చచ్చిపోవుమన్న లోకస్వభావమును నేనుఁజూడలేనుగాన శీఘ్రములోనే నీశ్రీపాదమందుఁ బరిచర్యచేయునటుల నన్నుఁజేకరింపుమాయని. ౩.

కొళ్ళుమ్కీళ్గ్ నెఱున్ద పెరుఞ్జెల్వమ్నెరుప్పాగ*
కొళ్ళుమ్బరమూడు మివై యెన్న వులగియఱై క్కు*

వళ్ళలేమణివణ్ణా వునక్కుత్తక్కవరమ్మరిశు*
వళ్ళల్ శెయ్‌దడియేనై యునదరుళాల్వాళ్గొయే. ౮.

ఆ॥ కొళ్ ఎన్ద - అజ్ఞికరింపుమని, కిళర్ద్ద - వృద్ధిబొంది, ఎళ్ళున్ద - వచ్చిన, పెరుగ్ - శ్రేష్ఠమైన, గొప్పవిశ్వాసము, శెయ్‌ప్పాగ - విష్ణువలె బాధకరమైయుండగా, కొళ్ ఎన్ద - అజ్ఞికరింపుమనియొకడు పేడినయెడల, తమమ్ - అజ్ఞానము, మూడుమ్ - కప్పుచున్న, ఇవై - ఈ, ఉలగియల్ - లోక స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది? వళ్ళలే - ఉదారుడా! మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తిగలవాడా! ఉనక్కుత్తక్కవ - నీతిగువడియందే, వరమ్మరిశు - వచ్చిచేరునట్లు, వళ్ళల్ శెయ్‌దు - ఔదార్యము నుబకటింపబేసి, అడియేనై - దాసుడనైనవన్ను, ఉనదరుళాల్ - నీకృపచే, వాళ్గొయే - స్వీకరింపుమా.

శా॥ సుందరుడనైన ఓశ్రీయఃపతీ! ఎంతగొప్ప ధనమైనను తెనంతటశాసేవచ్చివప్పటికిన్ని అది రత్నిణయందును శిలవులయందును మిక్కిలిదుఃఖమును గలుగజేయుచున్నదని దెలిపియున్నను ఆజ్ఞానముచే మఱల దానినేగోరుచున్న లోకస్వభావము వాకుబట్టలేదు. గాన నీయాదార్యగుణ ముచే నన్ను శీఘ్రముగా స్వీకరింపుమాయని. ౮.

వాఙ్గునీర్ మలరుళగిల్ నిఱ్ఱువుమ్‌తిరివనవుమ్*
అఙ్గుయిర్‌గళ్ పిఱప్పిఱప్పు ప్పిణిమూప్పాల్ తగర్ప్పణుమ్*
ఈఙ్గిదన్మేల్ వెన్నరగ మినై యెన్న వులగియఙ్గై*
వాఙ్గినై నీమణివణ్ణా వడియేనై మఱుక్కే లే. ౫.

ఆ॥ వాఙ్గు - చుట్టుకొనియున్న, నీర్ - జలముగల, మలర్ - వాఙ్మికమలమందుబుట్టిన, ఉలగిల్ - లోకమందలి, నిఱ్ఱువుమ్ - స్థావరములను, తిరివనవుమ్ - జంగమములునైన, అఙ్గు - ఆవస్తువులలోనున్న, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులు, ఈఙ్గు - ఈలోకమందు, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - వ్యాధి, మూప్పాల్ - వార్ధక్యమువీనిచే, తగర్ప్పణుమ్ - బాధగదు దురు, ఇదన్మేల్ - దీనితరువాత, వెమ్ - క్రూరమైన, నరగమ్ - నరకమునుబో దురుదు, ఇవై - ఈ, ఉలగియల్ - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తి గలఓస్వామీ! ఎనై - నన్ను, వాఙ్గు - స్వీకరింపుమ. అడియేనై - దాసుడనైనవన్ను, మఱు క్కే లే - మఱచిపోవకు నుమా?

శా॥ఈలోకమందలిప్రాణులు ఇచ్చటనున్నవఱకు జన్మమరణజరావ్యాధులచే బాధబడియు తరువాత నరకమునబొందియు ఎప్పటికిను దుఃఖితులైయేయుందురు. వీరినిచేమ చూడజాలమని గాన నన్ను మఱపక స్వీకరింపుమాయని. ౫.

మఱుక్కవ్వులై యడుత్తుక్కుమెల్లుట్టుగొళ్ళుమ్బర్*
అఱప్పోరుళై యటిన్దోరా రినై యెన్న వులగియఙ్గై*
వెఱిత్తుళవముడియానై విన్నై యేనై యునక్కడిమై*
అఱుక్కొణ్డాయ్*ఇనియెన్నా రముదే కూయరుళాయే. ౬.

అ॥ మఱుక్కి - ధిమపఱచి, వల్ - కఠినమైన, వలై - పాశమందు, పదుత్తి - దొఱుకు కొనపట్లుజేసి, కుమైత్తిట్టు - బాధించి, కొన్ఱు - చంపి, ఉణ్బార్, వానిసొమ్మనుభుఞ్జింతురు. ఆఱమ్ - ధర్మమైన, పాఱుగై - ఉపాయమును, ఆతీన్ఱు - తెలిసికొని, ఓర్‌ద్ - అనుసంధించరు. ఇవై - ఈ, ఊలగియల్ - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) వెలి - పరిమళించు చున్న, తుళవమ్ - తులసీమాలను, ముడియానే - కిరీటమండగలవాఁడా! వినైయేనై - పాపియైనన్ను, ఉనక్కు - నీకు, అఱ - పూర్ణముగా, ఆడిమైకొండాయ్ - దాస్యపఱచుకొంటివి. ఎన్నారముదే - శాకామృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఇని - ఇఁకమీద, కూయరుళాయే - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఒకనికి ధనమున్నయెడల వానివద్దకువెళ్ళి నీయింటికి దొంగలువచ్చుచున్నారని చెప్పి భయపఱచి వానిని దనయింటికిదీసికొనిపచ్చి పలుమాఱులచే తనకు వశపఱచుకొని యాధనమును దానుతీసికొని తరువాత దానిని వానిపక్క బాధపెట్టుము ధర్మమార్గమునెఱుఁగక కొంతకాల ములో వానిని జంపుదుము. ఇట్టియీలోకరీతి నాకరుచించరుగాన ఓస్వామీ! నన్నిదిపఱుకోదాస్య మనుచుకొంటివి. ఇఁకనీవద్ద నన్ను పిలుచుకొనుమాయని. ౬.

ఆరోయివ్వులగత్తు నిఱ్ఱనవుమ్‌తిరివనవుమ్*
నీయేమఱ్ ఱొరుపొరుళుమిఱ్ ఱు నీనిన్ఱ మెయ్యాల్
నోయేమూప్పిఱప్పిఱప్పు పిణియేయెన్ని వై యొడ్డియ*
కూయేకొళ్ళిడియేనై కొడుమ్బులగమ్ కాట్టేలే. ౭.

అ॥ మఱ్ ఱొరుపొరుళుమ్ - నీకుతారతమ్యకానియొకవస్తువు, ఇల్లియే - లేకనే, ఇవ్వులగత్తు - ఈలోకమందలి, నిఱ్ఱనవుమ్ - స్థావరమునకును, తిరివనవుమ్ - జఙ్గమమునకును, నీయే - నీవే, ఆయ్ - అన్తర్యామివై, నిన్ఱ మెయ్యాల్ - ఉండుట చేతను, నీయే - సమస్తమునకు నిర్వాహకుఁడవైనందునే వే, నోయ్ - మహావ్యాధి, మూప్పు - వార్ధకము, పిఱప్పు - జన్మము, ఇఱప్పు - మరణము, పిణి - కఠోరవ్యాధి, ఎన్నివై - అనెడివీనిని, ఒడ్డియ - సంపజేసి, ఆడియేనై - దానుని, కూయే కొళ్ - పిలుచుకొనుము, కొడు - క్రూరమైన, ఊలగమ్ - లోకమును, కాట్టేల్ - నాకుచూపించకుండుండుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సకలజగద్వ్యాపకుఁడవైన నీవునాయొక్క బన్ధమరణజరావ్యాధులను బోగొట్టి యీభయఙ్కరమైన లోకమందుంచక నీవద్ద పిలుచుకొనుమా యని. ౭.

కాట్టినీకిరన్దిమిఱ్ఱుమ్ నిలనీర్ తీవిశుమ్బుకాల్*,
ఈట్టినీవై తమైత్త పిన్నుమోర్ వాఱ్ఱినిమిర్ట్టి*
కోట్టెయినిల్కప్పిత్తెన్న యూర్‌కొఱ్ఱోడియియగత్తు*
కూట్టరియతిరువడిక్కు శేషనుకూట్టుదియే. ౮.

అ॥ నీ - నీవు, కాట్టి - సృజించి మాపించి, కరన్దు - (ప్రళయమందు తనయుదరములో) దాచి, ఉమిఱ్ఱుమ్ - బయలుపఱచుచున్న, నిలమ్ - భూమి, నీర్ - జలము, తీ - అగ్ని, విసు

మ్మ - ఆకాశము, కాల్ - గాలి, (వీనిని), ఈట్టి - సంపూర్ణంగా జేర్చి, నీ - నీవు, వైత్తవైత్త - స్థాపించియుంచినదియు, ఇమైయోర్ - దేవతలు, వాళ్ - సుఖముగా వాసముజేయునట్టిదియు నైన, తని - విలక్షణమైన, ముట్టై - అండమునెడి, కోట్టైయినిల్ - కోటనుంచి, కళిత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్ - నీయొక్క, కొళ్గుక్‌కోది - మిక్కిలిలేదోమయమైన, ఉయరత్తు మేలైనభరమపదమందలి, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, ఎప్పొళుదుం - ఎప్పుడు, కూట్టుది - పిలుచుకొనపోతావు.

తా॥ నీచే రక్షింపబడినవై, పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మకమై బ్రహ్మాదులకు వాసస్థానమై యత్యేచ్ఛగాపోవుటరావుటకునశక్యమై కోటవలెనున్న యీయండమునుంచి నన్ను విడిపించి ఆపమేయతేజోమయమైన పరమపదమందలి నీశ్రీపాదములక్రింద నెప్పుడుచేర్చుకొనెదవోయని.

కూట్టుదినిన్ కుఱై కళ్గళ్‌గళ్ వీడైయోరుయ్‌త్తొళ్ వాళ్గై శెయ్దు*
ఆట్టుదినీయరవణ్ణైయా యడియేనుమగదఱివాయ్*
వేట్టైక్కాయెల్లామ్‌విడుం వెన్నెయ్ తిరువడియేయుమన్దుళ*
కూట్టరియతిరువడిక్కళ్ కూట్టినై నాన్‌కణ్డేనే. ౯.

అ॥ నిన్ - నీయొక్క, కుఱై - (ఆభరణములచే) కట్టిందుచున్న, కళల్‌గళ్ - తిరువడి కళ్ళయందు, కూట్టుది-(నీకిష్టమువచ్చినవారిని) చేర్చుకొనెదవు. (నీకిష్టములేనివారిని), ఇమైయోరుమ్ - దేవతలైనవారిలాగూడ, వాళ్‌వగై శెయ్దు - ఆశ్రయించకుండుండునట్లుజేసి, నీ-నీవు, ఆట్టుది-భ్రమించజేసెదవు. అరవణైయాయ్-ఓఆనన్తశాయీ! ఆడియేనుమ్-దాసుండనైననేనుగూడ, ఆగ్గదు - ఆఁభమము, ఆతిపత్ - ఎఱుగుదును, వేట్టైక్కాయెల్లామ్ - సంసారసంబన్ధమన్నిటిని, విడుత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్‌తిరువడియే - నీశ్రీపాదములనే, శుమన్దు - ధరించి, ఉళ్ళుళ - సంచరించునట్లు, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, కూట్టినై - చేర్చుకొంటివి, నాన్ - నేను, కణ్డేన్ - నేపించితిని.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీకిష్టమువచ్చినవారిని నీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనెదవనియు, ఇష్టము లేనివారినిజేర్చుకొనవనియు నీస్వభావమును నేనెఱుంగుదును సాసంసారతాపమును బోగొట్టుట కైనీకరుణామోద నీతిరువడికళ్ళనుంచి యాప్రాకృతనిత్యవిగ్రహముతో నాకిష్టుడు నేపసాదింపగా నేను సేవించి కృతార్థుడనైతినని.

కణ్డుకేట్టుక్కణ్డుమోనుణ్ణుళ్ళు మెయిరువి
కణ్డనిన్బన్*తెరివరియ వళవిల్లాళ్చ్రీనిళమ్*
ఒణ్డొడియాళ్ తిరుమగళుమ్ నీయుమేనిలానిఱ్ఱ*
కణ్డళవిర్ కణ్డుళ్ళాన్నై నడైనైనుమ్ తిరువడియే. ౧౦.

అ॥ ఒణ్ - సుందరమైన, తొడియాళ్ - కంకణములగల, తిరుమగళుమ్-శ్రీదేవియు, నీయుమే. నీవును, నిలానిఱ్ఱ - పొంచేపీయున్నట్లు, కణ్ణ - సఖ్యాల్నించిన, శరిర్ - చాతుర్యమున, కణ్డు-సేవించి, కణ్డు - చూచియు, కేట్టు - వినియు, ఉళ్ళుళ్ళు - స్మృతించియు, మోన్ద - ఆఘ్రాణిం

చియం, ఉణ్డు - భుజించియు, ఉళ్ళలుమ్ - తిరుగుచున్న, ఐమ్‌కరువి - పఞ్చేన్ద్రియములచే, కణ్డ - ఆనన్దించవదగిన, ఇన్బమ్ - సుఖమునున్న, తెరివరియ - తెలిసికొనుటకశక్యమైనదియు, ఆళవిల్లా - అవధిలేనిదియు (సంసారసుఖమునకంటెగొప్పదియు), శిలు - (భగవత్ప్రాప్తికంటె) అల్పమైనది యునైన, ఇన్బమ్ - కైవల్యసుఖమునున్న, ఒళ్ళిద్దేక్ - వదలితిని. ఊళ్ - నీయొక్క, తిరువడియై - శ్రీపాదమును, అడైన్దేన్ - పొందితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! సకలాధర్మణధూషికురాలైన పెరియపిరాట్టియు నీవును వేంచేసియున్న యందమానవధిం చి, సమస్తమైన విహీనసుఖమునున్న కైవల్యసుఖమునున్న, తుచ్ఛముగానెంచి వదలి నీతిరువడిక్రిందయందే పచ్చిదేరితిని. ౧౦.

‡‡ తిరువడియైనారణనై కేశవనై పరఞ్చుడరై *
తిరువడిశేర్ వదుగరుది చ్చెళుమ్బుక్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
తిరువడిమేలురై త్తతమి ళాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
తిరువడియేయడై వికుమ్ తిరువడిశేర్న్దొన్నుమిసే. ౧౧.

ఆ॥ తిరువడియై - స్వామియు, నారణనై - సకలవిధబన్ధువును, కేశవనై - కేశియనెడి రాక్షసునినిసంహరించినహాడును, పరఞ్చుడరై - పరక్షోభకస్వరూపుడుసైనపరశ్రేశ్వరునియొక్క, తిరువడిశేర్వదు - శ్రీపాదములనుబొందుటను, కరుది - ఆశపడి, శెళుమ్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, తిరువడిమేల్ - సర్వేశ్వరునిశ్రీపాదములవిషయమై, ఉరైత్త - చాదించినదియు, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైనదియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, తిరువడియే - శ్రీపాదమునే, అడైవికుమ్ - పొందించును. తిరువడిశేర్న్దు - (మీరుము) శ్రీపాదమునుబొంది, ఒన్నుమిసే - ఏకీభవించుడి.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదమునుబొందవలయునని ప్రార్థించిన నమ్మళ్వార్లుపాదించిన యీపదిపాశురములే తననుసంధింపువారిని సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు చేర్చునుగాన మీరుదీనిని యనుసంధించి వానిశ్రీపాదమును బొందుడియని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦.౫ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—దేవతాన్తరపరులై చెడిపోవుచున్న చేతనులయందాళ్వార్లు మిక్కిలియనుగ్రహముంచి వారికి, శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్కారణుడు పరాత్పరుడుగాన మీరు దేవతాన్తరములనువదలి శ్రీమన్నారాయణునిపే యాశ్రయించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

‡‡ ఒన్నుమ్ తేవుములగుముయిరుమ్మ ఱ్ఱుమ్ యాదుమిల్లా
అన్ఱు*నాన్ముగన్ తన్నొడు తేవరులగోడుయిర్ పడైత్తాఱ్*
కున్ఱ మ్యేల్ మణిమాడనీళ్ముది తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
నిన్ఱ వాదిప్పిరాఱ్ నిఱ్క మఱ్ఱై త్తెయ్వమ్నాడుదిరే. ౧.

ఆ॥ తేవుమ్ - దేవతలను, ఉలగుమ్ - లోకములును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులను, మఱ్ఱు ఱ్ఱుమ్‌యాదుమ్ - తతిమవన్నియు, ఒన్నుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లావన్ఱు - లేనియాకాలమందు, నాన్ముగన్ తన్నొడు - బ్రహ్మతోగూడ, తేవర్ - దేవతలను, ఉయిర్ - ప్రాణులను, ఉలగోడు - లోకములతోగూడ, పడైత్తాఱ్ - సృజించినవాడును, కున్ఱమ్‌పోల్ - పర్వతమువలెనున్న, మణి-రత్న మయమైన, మాడమ్ - మేడలు, నీడు - ఉన్నతముగాఉన్నటువంటి, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియనెడి దివ్యదేశమందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న వాడును, ఆది - కారణభూతుడుకైన, పిరాఱ్ - సర్వేశ్వరుడు, నిఱ్క - ఉండగా, మఱ్ఱు ఱ్ఱు - వేఱైన, ఎత్తెయ్వమ్ - ఏదేవతను, నాడుదిర్ - వెదుకుచున్నారు.

తా॥ దేవాదిప్రాణులును స్వర్గాదిలోకములునేమియులేని సమయంబున బ్రహ్మాది సమస్త చేతనాచేతనములసృజించిన సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు మీకత్యున్నతులభూతై తిరునగరియందువచ్చి వేంచేసియుండగా మీరెందుకు దేవతాంతరములను భజించుచున్నారని. ౧.

నాడినీర్ వణఙ్గున్నెయ్వము ముమ్మైయుమున్బడైత్తాఱ్*
వీడిల్ శీర్ పుగఴ్నాదిప్పిరా నవన్మేనియుఱ్ఱకోయిల్*
మూడమాళిగై శూళ్ న్దగాయ తిరుక్కురుగూరదనై*
పాడియాడిప్పరవిచ్చెన్మిన్గళ్ వల్లులగీర్ పరన్దే. ౨.

ఆ॥ నీర్ - మిమ్ము, నాడి - వెదుకుకొనిపోయి, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తెయ్వ ముమ్ - దేవతలనున్న, ఉమ్మైయుమ్ - మిమ్ములనున్న, ముఱ్ - మునుపు, పడైత్తాఱ్ - సృజించినవాడును, వీడు - ఆస్తము, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, పుగఴ్ - కీర్తినిన్నగలవాడును, ఆదిప్పిరానవఱ్ - జగత్కారణుడుకైన యాసర్వేశ్వరుడు, మేవి - ఆమరియుండి, ఊరై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - దివ్యదేహమును, మాడమ్ - మేడలచేతను, మాళిగై - గృహములచేతను, శూళ్ న్ద - చుట్టబడి, అఴగాయ - సుందరంబుకైన, తిరుక్కురుగూరదనై - తిరువగరిని, వల్ - ఆశేషవిధులైన, ఉలగీర్ - చేతనులారా! పరన్ద - అంతటవ్యాపించి, పాడి-గానముచేసి, ఆడి - వృత్యముచేసి, పరవి - స్తుతించి, వెన్మిన్గళ్ - పోవుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మిమ్ములను మీదేవతలనుగూడ సృజించిన సకల కల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియున్న తిరువగరిని స్తుతించిపాడుచు వెళ్ళి యాశ్రయించుడియని. ౨.

పరన్ద తెయ్వముమ్ పల్లులగుమ్ పడై త్తన్ఱదనేనిఱ్ఱిళ్*
కరన్దుమిఴ్ న్దుకిన్దిడన్దు కణ్ణుమ్ తెళియఱిన్ఱిలర్*

శిరద్గిశాలమరర్ వణఙ్గుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
పరన్ తిఱమన్నిప్పల్లులగిర్ తెయ్వమ్ మఱ్ఱిల్లై పేశుమినే. 3.

ఆ॥ చుట్టి-వి పీర్తులైన, తెయ్వముమ్-దేవతలను, పల్-ఆనేకవిధములైన, ఉలగుమ్-లోకములను, పడైత్తు - సృజించి, అట్ట - ఆప్రళయకాలమందు, ఉడనే - ఒకప్పుడే, విళుఙ్గి - (మింగి, కరన్దు - (తనలో) దాచి, ఉమిళ్ న్దు - బయలుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దును-(పాశాళములోనుండి) విడతీసినది, (ఇవన్నిటిని), కణ్ణుమ్ - చూచియు, తెళియకిల్లీర్ - నిర్మలాన్తఃకరణులై కాకుండనున్నారు, అమరర్ - దేవతలు, శిరద్గిశాల్ - శిరస్సులచే, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు వేంచేపియున్న, ఎన్ఱ - పరాత్పరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి, తిఱమన్ది - శేషముకాకుండ, మఱ్ఱిల్లై - స్వతన్త్రమైయున్న, తెయ్వమ్ - దేవత, ఇల్లై - లేదు, పల్ - ఆనేకవిధులైన, ఉలగిల్ - లోకులారా! పేశుమిన్ - (ఉన్నయెడల) చెప్పుడు.

శా॥ దేవాదిసకల చరాచరములను సృజించి ప్రళయకాలమందు తనయుదరములోనుంచుకొని రక్షించి వానినితనస్వాధీనపఱచుకొనుచు పరాత్పరుడైతిరునగరియందు వేంచేయున్న శ్రీమన్నారాయణుని వ్యాపారములనుజూచియు పిదే పరదేవతయని తెలిసికొనకనున్నారు. ఇప్పుడు నేను చెప్పెద వినుడు. మీదేవతలన్నియు వానికి శేషభూతులుగాని స్వతన్త్రులెవ్వరు లేరు, ఉన్నయెడల మీరునిరూపించి చెప్పుడని. 3.

పేశినిన్ఱ శివనుక్కుమ్పిరమన్ఱనుక్కుమ్ పిఱర్కుమ్
నాయగనవనే*కపాలనన్నోశక్తుక్కణుకొణ్మిన్ *
తేశమామదిళ్ శూళ్ న్దగాయ తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
ఈశన్వాలోరవమ్బత్తై ద లెన్నావదిలిజ్గియర్ క్కే. ౪.

ఆ॥ పేశినిన్ఱ - (మీరుపరదేవతయని) చెప్పుచున్న, శివనుక్కుమ్ - రుద్రునికిని, పిరమన్ఱనుక్కుమ్ - బ్రహ్మకును, పిఱర్కుమ్ - తక్కినవారికిని, అవనే - ఆశ్రీమన్నారాయణుడే, నాయగన్ - స్వామి, కపాలమ్ - బ్రహ్మకపాలముయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, మోక్కత్తు - మోక్షమందు, కణ్ణుకొళ్మిన్ - తెలిసికొనుడు తేశమ్ - తేజోమయమై, మా - గొప్పదైన, మదిళ్ - ప్రాకారమచే, శూళ్ న్ద - చుట్టబడి, అగ్ర గాయ - అందమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందువేంచేపియున్న, ఈశన్వాల్ - సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఓరవమ్ - (పిడీశ్వరుడుకాడనియెడి) ఒకదోషమును, పత్తైదల్ - చెప్పుటచే, ఇలిజ్గియర్ క్కు - లింగముతో దేవతగాగలమీకు, ఎన్నావదు - ఏమిప్రయోజనమును గలుగజేయును.

శా॥ ఓవైష్ణవులారా! మీరీశ్వరుడని చెప్పుచున్న రుద్రునికి బ్రహ్మాదితక్కిన దేవతలకును శ్రీమన్నారాయణుడే నాథుడు. అదియెటులనగావచ్చునని సన్దేహింపక, రుద్రుడు బ్రహ్మశిరస్సును ఛేదించిపట్టుడు, నిరపరాధియైన నాశిరస్సును ఛేదించితివి గావున కపాలియై

పోత్తుదుమని శాపమివ్వగా నప్పటినించి తవశ్చేతులోవంటుకొనియున్న బ్రహ్మకపాలమందు భిక్ష మెత్తుచు తిరుగుచుండి చిరకాలముగడిచినతరువాత శ్రీమన్నారాయణుని ప్రార్థించి వప్పుడా శ్రీమన్నారాయణుండుతనరూపమును గోరులోచీల్చి రక్తధారాశాపాలమందువిడిచి కపాలమక్రింద బడునట్లుచేసి రుద్రుని శాపమును బోగొట్టినవిధమువంటిసంధించి వానిమాటనే యథార్థమని స్వీకరిం పుడి. తిరునగరియందు వేంచేసియున్న అట్టిశ్రీమన్నారాయణుని యీశ్వరుడుకాడని చెప్పుటచే లిఙ్గధారులైన మీకేమియు లాభము లేదని. ర.

* ఇలిఙ్గత్తిట్ట పురాణత్తిరుమ్ శేమణరుమ్ శాక్కియరుమ్*
వలిన్దువాదు శెయ్‌వీర్ గళుమ్ మణ్ ణుమ్ నుమ్ వయ్‌వముగూగినిన్ఱార్*
మలిన్ద శెన్నెల్ కవరివీళుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
పొలిన్దినిన్ఱ పిరాన్ కణ్ణీర్ మొణ్ణుమ్మొళిన్దెళ్ళుమే. ౪.

ఆ॥ ఇలిఙ్గత్తు - లింగముతో స్తోత్రముజేయుటకై, ఇట్ట - చేయబడిన, పురాణత్తిరుమ్ - పురాణమునునమ్మినమీరును, శేమణరుమ్ - కైమలును, శాక్కియరుమ్ - బౌద్ధులును, వలిన్దు - బలాత్కారముగా, వాదుశెయ్‌వీర్ గళుమ్ - వాదముజేయుమీరును, మణ్ ణుమ్ - మజీ యు, నుమ్ - మీకు, తెయ్వముమ్ - దేవతలును (మీరందరికిని) అనిన్దార్ - ఆత్మస్వామియైయున్న వాడు, మలిన్దు - సమృద్ధమై, శెన్నెల్ - శెన్నెలసెడిసస్యము, కవరి-చామరమువలె, వీళుమ్ - విసుఱుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు, పొలిన్దినిన్ఱ - పూర్ణుడైవేంచేసి యున్న, పిరాన్ కణ్ణీర్ - ఉపకారముజేసెనుమండీ ఒట్టుమ్‌పాయ్ఱిలై - (ఇందులో) ఒకటియున్న బద్ధము లేదు. తొణ్ ణుమిర్ - వానిచెప్పుతింయడి

తా॥ లింగమునకు మహాత్మ్యము బ్రతిపాదించెడి యొక పురాణము జేసియివ్వమనియడగగా, వారిలోనైనిర్మించిన లింగపురాణమును యథార్థమని నమ్మియొనియున్న మీకును కైనబౌద్ధులనును, తుమ్మకర్కశులో వాదముజేయుచున్న కాళ్కాకులు మొదలైనవారికిని, మీరందరును దేవతగా నెంచిన బ్రహ్మాదులకు వన్దనార్హమైన శ్రీమన్నారాయణుడే తిరునగరియందు సర్వమలఘుడై వేం చేసి యున్నాడనినమ్మి వానినే మీరాశ్రయించుడియని. ౪

పొణ్ ణిమణ్ ణోర్ తెయ్వమ్ పేణప్పుఱ త్తిట్టు*ఉమ్మైయిన్నే
తేణ్ ణీదై తన్దెల్లిరుమ్ వీడుపెఱ్ ఱాలులగిల్లైయెన్ఱే*
శేణ్ ణీల శెన్నెల్ కవుళమోఙ్గు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*
ఆణ్ ణవల్లవ మాయమ్ కణ్ణీ రదఱిన్దు తీన్దొడుమినే. ఉ.

ఆ॥ మణ్ ణోర్ తెయ్వమ్ - మతియొక దేవతను, పొణ్ ణీ-స్తుతించి, పేణ-ఆశ్రయించుటలు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, పుఱత్తిట్టు - దేవశాస్త్రవిషయమందు బడద్రోసి, ఇన్నే - ఈవిధంబున, తేణ్ ణీదై తన్దు - విశ్వాసముబుట్టించినది, ఎల్లిరుమ్ - ఎల్లరు, వీడుపెఱ్ ఱాల్ - మోక్షమును బొందియెడల, ఉలగు - ఈలోకము, ఇల్లై-లేకపోవును, ఎన్నై అనియేమి, శేణ్ ణీల - ఱారదగల

ప్రదేశమందు, శెశ్నెల్ - శెన్నెలపెడిధాన్యమును, కమలమ్ - పద్మమును, పొఱ్ఱా - పర్ణాలచున్న, తిరుక్కురుగూరనుళ్ - తిరునగరియందుపేంచేపియున్న, ఆది పిరాన్ - మొట్టమొదటివాడు, వల్లవర్ - గొప్పశక్తిగల శ్రీమన్నా రాయణునియొక్క, మాయమ్ - మాయను, కణ్డీర్ - మాయనుమండీ. అదటన్ది - దానినిఁదెలిసికొని, అటైన్ది - ప్రవృత్తిమార్గమునెఱుంగి, ఓడుమిన్ - శీఘ్రముగావెళ్ళియాశ్రయించుడి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడు, సకలచేతనులపుఁ దనయందుభక్తినిచ్చినయెడల యెల్లరుఁదా మొనొందుదురు. అస్వతంత్రులాఁబోతి నశించుననిదలంచి మీకు దేవతాస్వరూపములయందు భక్తినిచ్చెను. గాన యిది వానిమాయయనియెఱుంగి దేవతాస్వరూపములనుదలఁచి తిరువగరియందుఁ బేంచేపియున్న యాశ్రీమన్నారాయణుని శీఘ్రముగానాశ్రయించుఁడియని.

౬.

ఓడియోడిప్పలపిఱప్పుమ్మిట్టుం మఱ్ఱ్ పోర్ తెయ్వమ్
పాడియుంబాడిప్పణిన్దు* పల్ పడికాల్ వழిపేయ్త్తిక్కుఱ్ఱేవల్ *
కూడివానవరేత్తినఞ్ చిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
ఆడుపుట్కొడియాది మూర్త్తి క్కడిమైపుగువదువే. ౭.

అ॥ ఓడియోడి - తిరిగితిరిగి, పలపిఱప్పుమ్ - అనేకయోనులయందును, పిఱన్ది-జన్మించి, మఱ్ పోర్ తెయ్వమ్ - మఱియొకదేవతను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పణిన్ది-నమస్కరించి, వழిపేయే - వారిమార్గమందునడిచి, పల్ పడికాల్ - అనేకవిధములుగా, కణ్డీర్-చూచితిరిగదా? వానవర్ - దేవతలు, కూడి - గుంపుగాజేరి, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు, నిత్త - వేంచేపీయున్న వాడును, ఆడు - ఆడుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాగలవాఁడును, ఆదిమూర్తిక్కు - కారణభూతుఁడుసైన్యశ్రీమన్నారాయణునికి, అడిమైపుగువదు - కైంకర్యమ్జేయుఁడి.

తా॥ అనేకజన్మములయందు దేవతాస్వరూపజనులజేసిన మీకు ఆదేవతలిచ్చు ఫలము తెలిసినదేకదా? వానిని యాశ్రయించినయెడల మీకేసంపారమేగతిగాన వారినివదలి వారుగూఢగుంపుగుంపుగాజేరి స్తోత్రముజేసెడి తిరువగరియందు వేంచేపీయున్న గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుఁడియని.

౭.

పుక్కడిమైయినాల్ తన్నైక్కణ్డు మార్ క్కఱ్ఱేయినవన్ *
నక్కపీరానుమన్దుయ్యకొణ్డు నారాయణనరుళ్ *
కొక్కలర్ తడన్దాళ్ వేలి చిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
మిక్కవాదిప్పిరానిట్టు మఱ్ పోర్ తెయ్వమ్విళమ్బుదిరే. ౮.

అ॥ అడిమైయినాల్ - దాస్యమునే, పుక్కు - ప్రవేశించి, తన్నై - తనను, కణ్ణ - కనుఁగొట్టిన, మార్ క్కఱ్ఱేయనవన్ - మార్కఱ్ఱేయుని, అన్ద - అప్పుడు, నక్కపీరానుమ్ - నగ్న దేవతలైపరుద్రుఁడును, ఉయ్యకొణ్డు - ఉజ్జీవింపఁజేసినది, నారాయణనరుళ్ - శ్రీమన్నారాయణుఁనియొక్కకృపచేతనే. కొక్కు - కొట్టుఁబోలెనైన, అలర్ - పుష్పములగల, తడన్ - విశాలమైన,

తాత్పర్యము - మొగిలిచెట్లను, వేలి - డొంకలాగల, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న, మిక్కు - సర్వాధికుడై, ఆదిప్పిరాన్ - జగత్కారణుడైనశ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్కు - ఉండగా, మఱ్ఱై ఱ్ఱు - వేఱొక, ఎతెయ్వమ్-ఏదేవతను, విళమ్బుదిర్ - చెప్పుచున్నారు.

తా॥ మార్కండేయమహర్షిగూడ మొదట రుద్రుని పరదేవతగా నెంచి యాశ్రయింప, రుద్రుడు ఆఖిలేశియందుగృపజేసి నేను పరదేవతకాను, శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని యుపదేశింపగా నప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి వానికృపచే ముక్తిపొందెను. అట్టిశ్రీయఃపతి తిరువగరియందు వేంచేసియుండగా వానినివదలి మీరుదేవతాన్తరమును భజించుట సేలదని.

ఓ.

విళమ్బుమాఱుశెయముమ్ మఱ్ఱైయాగియుమ్మఱ్ఱుమ్‌తన్నాల్ *
అళన్దుకాణ్డఱ్కరియనాగియ వాదిప్పిరానమరుమ్ *
వళఱ్ఱిళన్దణ్పణైశూళ్న్దగాయ తిరుక్కురుగూరదనై *
ఉళఱ్ఱిళైత్తుమ్మైయుయ్యక్కొణ్డుపోగుఱిలే. ౯.

ఆ॥ విళమ్బుమ్ - చెప్పుచున్న (శబ్దమాత్రసారమైన), ఆఱుశెయముమ్ - బౌద్ధచార్వాకగౌతమజైనకాపిలపాశుపతాజ్ఞలమూలనెడి యాఱుమతస్థులను, అఱైయాగియుమ్ - ఆమతములతో సమానమైన, మఱ్ఱుమ్ - వేఱుకుదృష్టులను, తన్నాల్ - తనయందు, అళన్దుకాణ్డఱ్కు - పరిచ్ఛేదించుచుటకు, అరియనాగియ - దుర్లభుడైన, ఆదిప్పిరాన్ - కారణభూతుడైనసర్వేశ్వరుడు, అమరుమ్ - అమరియున్నదియు, వళఱ్ఱిళన్ద - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - తొలనలచే, శూళ్న్ద - చుట్టబడి, అగ్రహారాయ - నుందరమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనై - పురుకాపురిని, ఉళ్ళై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొణ్డు - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పోగుఱిలే - పోవఁబడియెడల, ఉళమ్ తిళైత్తు - మానసజ్ఞానమందు, వైమ్మిన్ - ఉంచుఁడు

తా॥ వేదబాహ్యులకును కుదృష్టులకు నలవికాని మహామహిమగల శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమై శకలసమృత్సిమృద్ధమైన తిరునగరిని ధ్యానించుటయే మీకుజీవనోపాయమని. ౯

ఉలువుదావడి త్తేవు మెవ్వులగఱ్ఱుమ్మఱ్ఱుమ్‌తన్నాల్ *
మలువిల్ మూర్ త్తియోడొత్తి త్తన్నై యుమ్ నిన వణ్ణమ్‌నిఱ్కవే *
నెలువిల్ శెన్నెల్ కరుమ్బొడోఙ్గు తిరుక్కురుగూరదనుళ్ *
కులీయమాణురువాగియ నీళ్ కుడక్కూత్తనుకాక్ శ్చెయ్‌వదే. ౧౦.

ఆ॥ ఎత్తేవుమ్ - సకలదేవతలనున్న, ఎవ్వులగఱ్ఱుమ్ - సమస్తలోకములనున్న, మఱ్ఱుమ్ - ఇంకనున్న చరాచరములనున్న, ఇత్తైయుమ్ - ఇవన్నిటిని, తన్నాల్ - తనయొక్క, మలువిల్ - దోషములేని, మూర్ త్తియోడొత్తు-దివ్యవిగ్రహముతో సమానముగా తనకు శరీరముగానలవాడును, విన్నవణ్ణమ్ - తనకున్నస్వభావము, నిఱ్కవే - చెడకుండనేయుండగా, నెలువిల్ - పొలములయందు, శెన్నెల్ - శెన్నెలనెడిధాన్యము, కరుమ్బొడు - చెరుకుతోసమానముగా, ఓఙ్గు - పైకిలేచియున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న

వాడువు, శిలీయ - పాట్టయిన, కూణురువాగియ - బ్రహ్మచారియైనవాడును, నీళ్ - మిక్కిలి భోగ్యమైన, కుడకూత్తనుక్కు - పంధిస్యత్యముచేసినవాడునైన క్రియాపతికి, ఆచ్చెయ్యాదే - కైంకర్యము చేయటయే, ఉయువదు - శ్రేష్ఠము. ఆవదు - సులభము.

తా॥ సకలచరాచరాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుడు తనయొక్క నిరవధికమహిమతో డసే తిరునగరియందు వేంచేసియున్నాడు. వానినాశ్రయించుటయే మీకు స్వరూపానురూపంబని. ౧౦

ఆచ్చెయ్‌దా ప్పిరానై చ్చేర్‌న్దవళ్ వణ్ కురుగూర్‌నగరాళ్*
నాట్కమ్ మగిళ్‌మాలై మార్బినళ్ మాఱిలా శడగోపన్*
వేట్కైయాల్ శొన్న పాడలాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్‌వల్లార్*
మీట్చియిన్రి వైగున్దమానగర్ మన్నిదుక్కైయుమువే. ౧౧.

ఆ॥ ఆచ్చెయ్‌దు - కైంకర్యముజేసి, ఆప్పిరానై - చక్రధరుడైనసర్వేశ్వరుని, శేర్‌న్దవళ్ - పొందినవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్‌నగరాళ్ - తిరునగరికిస్వామియు, నాళ్ - ప్రతిదినమును, కమగిళ్ - పరిమళించుచున్న, మగిళ్‌మాలై - పొగడ్తలను, మార్బినళ్ - వక్షస్థలమందుగలవారును, మాఱిలా - కదృష్టులనునిరసించువారునైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, వేట్కైయాల్ - ఆళ్వినివేశముచే, శొన్న - పాడించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముచేయువారికి,మీట్చి - ఈతిరువాయ్‌మొళియొక్క అధ్యయనమనెడి ఫలమేగాక, మిట్చియిన్రి - పునరావృత్తిలేని, వైగున్దమానగర్ - శ్రీవైకుణ్ఠమనెడిగొప్పనగరము, కైయదు - చేతులోనుండును.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు పరోపదేశముగా పాడించిన యీతిరువాయ్‌మొళి సధ్యయింపువారు శ్రీవైకుణ్ఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ర–వ పది, సంపూర్ణము.

ఇరెవఱుకు తిరువాయ్‌మొళి లు నలుపదింటికి పాశురములు ౪౪౨

X - పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:-శ్రీమన్నారాయణునియొక్క పరత్వమును బరులకుఁ బోధించిన నమ్మళ్వార్లు పర్వేశ్వరుడు తనపాపములను జూడక తనయందుఁగృపజేసి తాసేపరమప్రాప్యుఁడనెడి తత్వ జ్ఞానమునిచ్చి తనతోఁసంశ్లేషించిన విధమునీతిరువాయ్‌మొళిలో ప్రకాశింపుచున్నారు.

కైయార్ శక్కరత్తై కరుమాణిక్కమేయెన్నై*
పొయ్యేకైమ్మొళ్లి పుఱమేపుఱమేయాడి*
మెయ్యేపెఱ్ఱు వైకుందనేఱ విడివాయ్కిన్ఱుకాప్పారార్*
ఐయోకణ్ణపిరా నడైయోవినిప్పోనాలే. ౧.

అ॥ కై - శ్రీవహస్తమందు, ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, ఎన్ కరుమాణిక్కమే - నాకుసేవసాయించిన నీలమాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడా! ఎన్నైన్ఱు - అనిపలుమాఅనుసంధించి, పొయ్యేకైమ్మొళ్లి - గొప్పఅసత్యమునెప్పి, పుఱమేపుఱమే - బాహ్యా విషయములయందు, ఆడి - మునిగి, మెయ్యే - యథార్థముగాననుసంధించినవాఁయొక్క ఫలమును, వైకుందనేఱ్ఱు - పొందితిని. విడి - భగవత్కృప, వాయ్‌కిన్ఱు - ఫలించువప్పుడు, కాప్పారార్ - అడ్డగించువారెవరు ? కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి ! ఇని - ఇఁకమీద, పోనాల్ - నీవుపోతివంటే, ఆఁయియో - సామర్థ్యమున్నయెడలపోయిచూచెదము, వియో - ఆశ్చర్యము.

కా॥ శ్రీయఃపతీ! నేను, చక్రధరుఁడా! క్యామనుందరుఁడాయని మనోభావముతోక్షణ కోటితోమాత్రముచెప్పి శ్రీవైష్ణవులనిలే నటింపఁగా, నీవంశీమాత్రముచే స్వీకరించి నన్నుశ్లేషింప జేసితివి. ఇదేమాశ్చర్యము ? ఒకచేతనుని నీవుకటాక్షింపవలయునని దలంచినచప్పుడు దానికడ్డ మున్నదా ? శ్రీకృష్ణమూర్తీ! ఇఁకనన్ను విడిచిపెట్టియొఁకపోదువో చూచెదమని. ౧.

పోనాయ్‌మామరుదిన్నడువే యెన్ పొల్లామణియే*
తేనేయిన్నముదే యెన్నైనీశిలకూత్తుకొండ్ల*
కానేలెమ్బెరుమా నవనెన్నాగియొడ్డినాయ్*
వానేమానిలమే మురుమ్ముఱ్ఱు మెన్ను ళ్ళననే. ౨.

అ॥ పో - గొప్ప, మరుదిన్‌నడువే - మద్దివృక్షములయొక్కనడుమన, పోనాయ్ - జనుదెంచినవాఁడా! ఎన్ - నాయొక్క, పొల్లామణియే - అందమునలేని (అతిసుందరంబైన), మణియే - మాణిక్యమువంటివాఁడా! తేనే - తేనెవంటివాఁడా! ఇన్ - భోగ్యమైన, అముదే-అమృతమువంటి వాఁడా! ఎన్నైనీశిలే - అనియని, శిల - యథార్థముగాఁజెప్పినట్టులేనున్న, కూత్తు - అపత్యమును, కొండ్ల - చెప్పఁగా, ఎమ్‌పెరుమాన్ - మాస్వామియైన, అవన్ - ఆశ్రితుఁడు, కానేల్ - నాను చేసినదేమనఁగా, ఎన్నాగియొడ్డినాయ్ - నాకుఁబరతంత్రుఁడైయుండెను, వాన్ - ఆకాశమును, మానిలమ్ - గొప్పభూమియును, మురుమ్ముఱ్ఱు - ఇఁకనున్నయండాదులును, మురుమ్ - నిత్యవిభూ

తియు (ఇవన్నిటితోగూడుకొన్నవాడై), ఎక్ - వాయిక్క, ఉళ్ళన - హృదయముందు వేంచేయియున్నాడు.

౨॥ యమళార్జవవధంజకుడా! నీలమేఘశ్యామడా! మిక్కిలిభోగ్యభూతుడా! యనికొన్ని భావశూన్యమాటలతో చెప్పివటింపగా, అమాటలపలంచించి యాసర్వేశ్వరుడు ఉభయ విభూతులతోగూడ నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించినాడని. ౨.

ఉళ్ళనమళి యిళవా ప్పుజుమేశిలమాయమ్‌శొల్లి*
వళ్ళల్ మణివణ్ణనే యెన్నై నేయునెన్ నయమ్‌వళ్ళక్కుమ్*
కళ్ళమనమ్‌తవిర్‌ద్దే యున్నై క్కణ్ణుళొణ్ణుయ్‌న్దొళిన్దేన్*
వెళ్ళత్తిన్ కిడన్దాయినియున్నై నిట్టెన్నొళివనే. ౩.

అ॥ ఉళ్ళన - హృదయమందున్న యళిప్రాయములు, మళి - ప్రియవా - వేఱొకవిధములుగా నుండగా, పుజుమే - బైట(నోటితో), వళ్ళల్ - ఉదారుడా! మణివణ్ణనే - మాణిక్యమువంటికాన్తిగల వాడా! ఎన్దైయు - అనియని, శిల - కొన్ని, మాయమ్ - కపటవచనములను, శొల్లి - చెప్పి, ఉన్నైయే - నిన్నును, వళ్ళక్కుమ్ - వంచనజేయుచున్న, కళ్ళమనమ్ - కపటహృదయమును, తవిర్‌ద్దు - పటిల్, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుళ్ - సేవించి, ఉయ్‌న్దొళిన్దేన్ - ఉజ్జీవించితిని, వెళ్ళత్తు - శ్రీరాధియందు, ఆనైక్కిడన్దాయ్ - (శేప) శయ్యామీఁద పవ్వళించిన పురుషుఁడా! ఇని - ఇఁకమీఁద, ఉన్నైయిట్టు - నిన్ను విడిచి, ఎన్‌కొళ్‌గ్ - దేనినిస్వీకరించెదవు?

౩॥ ఓశ్రీరాధినాథుఁడా! నేమమనస్సులోనొకటినుంచుకొని, వీడుభాగవతుఁడని నీవు తలంచునట్లు నీతిరునామములను కెప్పుగా నాతిరునామ ప్రభావముచే నిర్మలాన్తఃకరణుఁడనై నిన్ను సేవించి యుజ్జీవించితిని. ఇఁకనాకేమి కావలసినదని. ౩

ఎన్‌గొళ్‌వనున్నై యిట్టెన్నుమ్ వాళగట్పళ్ శొల్లియుమ్*
వన్గళ్‌వినై మనత్తై వలిత్తు క్కణ్ణనీర్ కరన్ది*
నిన్‌గణ్ణిరుబదై తేనెదానియైనీక్క గిల్లేన్*
ఎన్‌గణ్ మలినమఱు త్తెన్నై క్కూవియరుళాయ్‌క్కణ్ణనే. ౪.

అ॥ ఉన్నైయిట్టు - నిన్నువదలి, ఎన్‌కొళ్‌గ్ - దేనినిస్వీకరించెదము, ఎన్నుమ్ - అనెడి, వాళగట్పళ్ - మాటలను, శొల్లియుమ్ - చెప్పియు, వన్ - క్రూరమైన, కళ్‌వినై - కృతినిమూ గలసేను, మనత్తై - మనస్సును, వలిత్తు - ఈడిచి, కణ్ణనీర్ - (విషయాలాభముచేఁగలిగిన) చొప్పమును, కరన్దు - పోగొట్టి, నిన్‌గణ్ - నీయందు, పెరుగ్గవెత్తు - చేర్చి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, నీక్క - కోల్పోక - సంసారమునుండివేఱుపఱచసమర్థుఁడగుటకాను. కణ్ణనే - ఓశ్రీకృష్ణుఁడా! ఎన్‌గణ్ - నాయందున్న, మలినమ్ - అవిద్యాదులను, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఎన్నై - నన్ను, కూవియరుళాయ్ - పిలుచుకొనుమా.

౪॥ ఓశ్రీయఃపతీ! ఆత్మోపహారినైపాపిష్ఠుఁడనైనసేను, నీకంటెనాకు రక్షకులెవ్వరులేరని కెప్పివను వివరాసక్తినివదలి మనస్సును మఱలించి వీయందుంచుటకు శక్తుఁడనగాను, గనుక నీవే నాపంపారమును బోగొట్టి వీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనుమాయని. ౪.

కణ్ణపిరాన్ విణ్ణోర్‌కరుమాణిక్కత్తైయముదై*
నణ్ణియుమ్‌నణ్ణిళైన్ నదువేడొరుపిళ్ళిన్ఱు*
తిణ్ణమ్‌మిన్దక్కట్టి ప్పలశెయ్‌నిన్ఱ వక్కయిల్ ఓల్*
పుణ్ణిమత్తై యవరిన్దెన్ఱు పోరిదైత్తాయ్‌పుఱమే. ౪.

ఆ॥ విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, అముదై - భోగ్యభూతుడవై, కరుమాణిక్కత్తై - నీలమాణిక్యమువంటితిరుమేనుగలవాడవై, కణ్ణపిరాన్ - కృష్ణస్వామియైనన్నన్ను, నణ్ణియుమ్ - పొందియు, నణ్ణిళైన్ - పొందకుండనున్నాను, నడువే - మధ్యకాలమందు, ఓర్ - అతిహేయమైన, ఉడమ్బిల్ - శరీరమంగా, ఇట్టు - వేసి, పల - అనేకములై, శెయ్ - చేయుచడినవైన, వినై - పాపములనెడి, వక్కయిల్ ఓల్ - తెంపులకశక్యమైనత్రాడుచే, తిణ్ణమ్-దృఢముగా, ఆళ్‌న్ద - బిగసునటులు, కట్టి - కట్టి, పుణ్ణి - మాంసమును, మూయిర - తేలియాడుండునట్లు, వరిన్ద - (చర్మముచే)కప్పి, ఎన్నై - నన్ను, పుఱమే - బాహ్యమైనపంపారమందే, పోరదైత్తాయ్ - పోవునట్లుచిశిచితివి.

తా॥ నిత్యసూరిభోగ్యుడనైనట్టిస్వామీ ! నీయతిసుందరంబైన దివ్యవిగ్రహమును నేను సేవించినను, నాకర్మానుగుణముగానతిహేయమైన సంపారమందుండజూసితివి. దానిని విడిపించుకొనుట కసమర్థుడనైయున్నాను. ఈపంపారమునుండి నీవే పోగొట్టవలయునని. ౪.

పుఱమతిక్కట్టిలోక్ శ్రీరువల్వినై యార్ కుమిక్కుమ్*
ముత్తై ముత్తైయాన్ఱ పుగళొళియ కణ్ణుళ్ళోన్ఱిన్ఱే*
నిఱముడై నాల్ తోళ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకామరై క్కుఱ్*
అఱముయలాళియన్ఱి కరుమేనియమ్మానై నైయే. ఒ.

ఆ॥ పుఱమఱ(కొన)లైటతెలియక, కట్టిలోక్కుఱుచుట్టుకొని, ఇరు - పుణ్యపాపములనిరెండు నిగళంబులైన, వినై - కర్మములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన సంపాయలను, కుమిక్కుమ్ - బాధలెట్టు మన్న, ముత్తైముత్తై-క్రమముగావచ్చుచున్న, ఆక్కై-శరీరమందు, పుగళొళియ-ప్రవేశించకుండుచుండునటుల, నిఱముడై - సౌందర్యముగల, కడమ్ - విశాలమైన, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కామరై-కామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, అణ్ణల్ - ధర్మిష్ఠమందు, మూయిల్ - యత్నముచేయుచున్న, ఆళి - సుదర్శనమనుగల, ఆళి - నుండరమైన, కై - శ్రేష్ఠహస్తమునున్న, కరుమేని-కృష్ణమైనదివ్యవిగ్రహమునున్నగల, ఆమ్మానై - స్వామియైనశ్రీయఃపతిని, కణ్ణుళ్ళోన్ఱిన్ఱే - పొడకట్టించితిని.

తా॥ పుణ్యపాపములచే మిక్కిలిబాధపడెడి యీసంపారమందు నిశ్చయముగాచూడలేకుండునట్లు అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములుగల శ్రీమన్నారాయణుని సేవించితినని.

అమ్మానాళ్‌పిరా నవనెవ్వడత్తాయానార్*
ఎమ్మానావియర్ కుమ్ నిదివాయ్‌త్తిన్ఱనాయ్‌క్కుమ్‌కణ్డీర్*

కైమ్మాతునొయ్‌శ్రీత్తాయెన్ను కైతిరైపూశలిట్టే*
మెయ్‌మ్మాలాయొళ్‌ళిన్దై నెమ్బిరానుమెన్మేలానే. ౭.

ఆ॥ అమ్మాక్ - స్వామియు, శ్రీ - వక్షధరుడును, పిరాక్ - సర్వేశ్వరుడునైన, ఆవక్ - ఆశ్రయంపతి, ఎన్విడత్తాక్ - ఎచ్చటనున్నాడు? యాక్ - నేను, ఆర్ - ఎట్టివాడను? ఎమ్మాపాయిర్ కిక్కుమ్ - ఎంతగొప్పపాపాత్ములకును, విది - భగవత్కృప, వాయ్‌క్కిన్ఱు - ఫలించుకాలమువచ్చినప్పుడు, వాయ్‌క్కుమ్‌కణ్డీర్ - ఫలించునుమండీ. కైమ్మా - గజేన్ద్రాళ్వార్లయొక్క, తున్బు - దుఃఖమును, ఒళ్‌ళిత్తాయెన్ఱ - పోగొట్టినవాడా! యనిచెప్పి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సుమీద, పూశలిట్టు - మొగిడ్చి, మెయ్ - యథార్థమైన, మాలాయొళ్‌ళిన్దై - భక్తిగలవాడనైతిని, ఎమ్బిరానుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, ఎన్మేలాక్ - నాయందువ్యామోహముకలవాడైనాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞుడై సర్వశక్తుడై సకలకల్యాణ గుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడొక్కడ? ఆత్యన్తనికృష్టుడనైన నేనొక్కడ? ఇట్లున్నన, ఓగజేన్ద్రరక్షకుడాయనిచెప్పి నేనంజలిచేసిన వెంటనే నాయుభయవిధ క్షతిని గలిగించి నాయందతివ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు. గానభగవంతుడు, ఎంతపాపినిగూడ గటాక్షింపవలయునని దలంచినయెడల కటాక్షించకపోడని. ౭.

మేలా త్తేవర్ గళుమ్ నిలత్తేవరుమ్మేవిత్తొళుమ్*
మూలార్ వన్దిననా శడియేన్మనత్తే మన్ని నార్*
శీలేయ్‌కణ్ణియరుమ్ పెరుశ్శెల్వముమ్‌నన్మక్కళుమ్*
మేలా త్తాయిత్త నైయు మవరేయినియావారే. ౮.

ఆ॥ మేలా త్తేవర్ గళుమ్ - వరమపదవాసులైన నిత్యసూరులును, నిలత్తేవరుమ్ - భూమియందలి శ్రీవైష్ణవులును, మేవి - ఆశ్రయింపదగిన, మూలార్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్ద - వచ్చి, ఇననాళ్ - ఇప్పుడు, ఎన్మన త్తే - నామనస్సునందు, మన్ని నార్ - నిలుకుయుండెను. శీలేయ్ - మత్స్యమువలోనుండు, కణ్ణియరుమ్ - పేరెముకులగల స్త్రీలును, పెరుమ్ శెల్వముమ్ - మహైశ్వర్యమును, నల్ మక్కళుమ్ - సత్పుత్రులును, మేలా - మిక్కిలిప్రీతిగల, తాయ్ త నైయుమ్ - తల్లితండ్రులును, ఇని - ఇకమీద, ఆవరే - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఆవార్ - అగును.

తా॥ నిత్యసూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులు సత్కారాదరముతో గొనియాడదగిన సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాహృదయమందు నెలకొనియున్నాడుగాన నీకుమీద నాకువాడే సకలవిధ బన్ధువని నేనునమ్మితిని. ౮.

ఆవారార్ తుణై యెన్ఱు నీ కిడలుళ్ళ స్నిమ్
నావాయ్‌పోల్ *పిఱవిక్కడలుళ్ నిన్ఱు నార్ తుళ్ఱుబ్*
తేవార్‌కోలత్తొడుమ్ తిరుచ్చక్కరమ్‌శఙ్గినొడుమ్*
అవావెన్ఱురుళ్ శెయ్ దడియేనొడుమానానే.

అ॥ తుణైయాగార్ - సహాయభూతులం, ఆర్ - ఎవరు, ఎట్ట - అనిచింతించెడి, అలై - అఖండొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలుళ్ - సముద్రమందు, ఆళ్‌న్దమ్ - మునుగుచున్న, వాణాయ్‌పోల్ - వాడయుండున్న వారువలె, పిణిపిక్కడలుళ్ - సంసారసాగరమందు, నిట్ట - ఉండి, శాన్ - నేను, తుళక్కి - వణుకుచుండగా, తేవార్ - మిక్కిలినుందరమైన, కోలత్తో దుమ్ - విగ్రహముతోడను, తిరుచ్చక్కరమ్‌కళ్‌నొదుమ్ - శఙ్ఖచక్రములతోడను, ఆవావెన్ట్ట - ఆయ్యో ! ఆయ్యో ! అని, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, ఆడియేనొదుమ్ - నాతోడను, ఆసాగ్ - కూడియుండెను.

తా॥ వాడిలోపోవుచున్నవారు సముద్రమందు మునుగుచున్నవ్యడువలె, ఈసంసార సాగరమందు మునుగుచున్న నేనిప్పుడువన్నగడదీర్చువారెవరైనను దొరకకుయరాయని చిన్తాక్రాన్తుడైయుండగా, తక్షణమందే సర్వేశ్వరుడుపచ్చి దివ్యాయుధముగల తిరుమేనుతోగూడనా హృదయమందుం బ్రవేశించి సహాయభూతుండైనాడని. ౯.

అనానాళుడై యానెన్ఱగదోణ్ణుగన్దువన్దు*
తానేయిన్నరుళ్ శెయ్ దెనైన్నుయిర్‌క్కువమ్‌తానానాగ్*
మీనాయామైయుమాయ్ నరశిఙ్గముమాయ్‌క్కుఱళాయ్*
కానారేనముమాయ్ కల్కియాయామిన్నమ్ కార్వణ్ణనే. ౧౦.

అ॥ మీనాయ్ - మత్స్యంబై, ఆమైయుమాయ్ - కూర్మంబై, నరశిఙ్గముమాయ్ - నర సింహుండై, కుఱళాయ్ - వామనుండై, కానార్ - అడవిలోసఞ్చరింపుచున్న, ఏనముమాయ్ - వరాహంబై, ఇన్నమ్ - ఇఁకను, కల్కియాగామై తత్తొళిల్వావాడై, కార్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడైన శ్రీయఃపతి, ఆళుడైయాగ్ - (నన్ను) దానుడుగాగల వాఁడై, ఆసాగ్ - ఆయెను, ఎన్ట - అనిన, ఆళ్‌దొణ్ణుడ - ఆమాట నేబరిగ్రహించి, ఉగన్ద - సన్తోషించివచ్చి, తానే - తానుగానే, ఇన్ - భోగ్యమైన, ఆరుళ్ - కృపను, శెయ్‌దు - చేసి, ఎన్నై - నన్ను, ముళ్ ఙువమ్ - సమస్తభోగ్యవస్తువుగా, తాగ్ - తాను, ఆసాగ్ - అఙ్గీకరించెను.

తా॥ నేను సర్వేశ్వరునికి దానుఁడనైతినినియన్న మాటను బరిగ్రహించి నన్ను మీన హింవిమత్స్యకూర్మాదిపరమాపతారంబైత్తి నన్ను సమస్తవిధంబుగా సఫలంచెనని. ౧౦.

‡‡ కార్వణ్ణక్కణ్ణపిరాగ్ కమలత్తడఙ్కణ్ణనెన్నై*
ఏర్వళరొళ్ళిక్కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
శీర్వణ్ణమొణ్డమిళ్ గిశైయాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఆర్వణ్ణత్తాలురైప్ప రడిక్కీళ్ పుగువార్ పాలిన్ఱే. ౧౧.

అ॥ కార్‌వణ్ణ్ - కారుమేఘమువంటికాన్తిగలవాఁడును, కమలమ్ - పద్మముపలె, తడఙ్ - విశాలమైన, కణ్ణ్ - నేత్రములుగలవాఁడునైన, కణ్ణపిరాగ్ - శ్రీకృష్ణునియిష్టుఁడై, ఏర్ - వళళమ్ - తగుమైన సమృద్ధిగల, ఒణ్ - సుందరమైన, కుఱుగూర్ - పొలమునుగల, కురుగూర్

తిరువగరిశ్వామియై, కడగోవిల్ - నమ్మాళ్వార్లు పాడించివియు, శీర్ - శ్లాఘ్యమైన, వణ్ణమ్ - ప్రకారమంగలయియు, ఒణ్ - సుందరములును, తమిళ్ గళ్ - ద్రావిడయావమున్నైన, ఇవై - ఈ, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆర్వణత్తాల్ - ఆదరప్రకారముతో (ఆదరముతో), ఉరైప్పార్ - ఆధ్యయనముజేయువారు, పాలిన్దు - సకలగుణపూర్ణులై, ఆడిక్కీళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములక్రింద, పుగువార్ - ప్రవేశించుదురు.

కా॥ కాళమేఘశ్యాముడై చదువేత్రుడైన శ్రీయఃపతివియమై సకలసమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు పాడించిన సమస్తగుణపూర్ణంబులైన యీపదివాశురముల యాదరముతో సధ్యయనముజేయువారు శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను జేరుదురని ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౨ - వ తిరువాయ్ మొళి.

అవతారిక:— "ఒన్రుమ్ దేవుమ్" అనెడి తిరువాయ్ మొళిలో భగవత్పరత్వమును చేతనుల కుపదేశించగా నప్పుడు శ్రీవైష్ణవులైనవారియొక్క శ్రీవైష్ణవశ్రీకి మఙ్గళాశాసనము జేయుచున్నారు.

‡‡ పొలిగపొలిగపొలిగ పోయిప్ పళ్లుయిర్ చ్చాబమ్*
నలియుమ్ నరగముమ్ నైన్ద నమనుక్కిఙ్గుయా దొన్ఱుమిల్లై*
కలియుమ్ కెడుమ్ కణ్డుకొణ్మిన్ కడల్వణ్ణన్ పూదఙ్గళ్ మన్నిళ్*
మలియప్పుగున్దునిన్ పాడి యాడియు తొళక్కణ్ణోమ్. ౧.

అ॥ కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటి (గంభీరమైన) స్వభావముగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, పూదఙ్గళ్ - పూలు, మన్నిళ్ - భూమియందు, మలియ - సంపూర్ణముగా పుగుందు - ప్రవేశించి, నిన్ పాడి - గానముతో పాడి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఉన్ శ్రీతిర - యథేచ్ఛముగానశ్చరించుటలు, కణ్డోమ్ - చూచితిమి. ఈయర్ - చేతనులయొక్క, నల్ - ఘోరమైన, పావమ్ - పాపము, పోయిప్ పఱ్ఱు - నశించినది. నలియుమ్ - బాధపెట్టుచున్న, నరగముమ్ - నరకముగూడ, నైన్ద - శిథిలమైనది. ఇన్ఙ్ - ఈలోకమందు, నమనుక్కు - యమునికి, యాదొన్ఱుమ్ - ఏపనియు, ఇల్లై - లేదు, కలియుమ్ - కలియుగమును, కెడుమ్ - నశించును, కణ్డుకొళ్మిన్ - చూడుడు. పొలిగపొలిగపొలిగ - సమృద్ధికలుగునాక సమృద్ధికలుగునాక సమృద్ధికలుగునాక.

కా॥ శ్రీచేతనులారా! ఈయాశ్చర్యమును వినుడు. ఈభూలోకమందలి శ్రీవైష్ణవులు భగవద్గుణములను పాడుచు పరవశులై యథేచ్ఛముగా సర్వత్రసంచరించుచున్నారు. పాపప్రాణులపాపచయములు నశించినవి. నరకమునకుబోవువానను యమదండనకు లోపడువాడుగాన్పింపరు. ఈకలియుగము కృతయుగమువానున్నది. ఈసమృద్ధియిట్లెల్లపుడు నుండుటగాక యని. ౧

కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్ కణ్ణుక్కినియనకణ్ణోమ్*
తొణ్డరిల్లియమ్‌వారీర్ తొళుదుతొళుదునిన్ఱార్‌త్తుమ్*
వణ్డార్ తణ్‌తుళాయ్‌ మాదవన్ పూదియర్ మణ్మేల్*
పణ్డాపాడినిన్ఱాడి ప్పరన్దుతిరివిన్ఱనవే. 3.

అ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమై, తణ్ - చల్లనై, ఆమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలచేనలఙ్కరింపఁబడిన, మాధవన్ - శ్రీమహాపతియొక్క, పూదియర్ - దాసులు, కాక్ - కాము, మణ్‌మేల్ - భూలోకమందు, పణ్‌పాడి - గానముజేసి, నిన్ఱు - నిలిచియుండి, ఆడి - నృత్యముజేసి, పరన్దు - అంతటవ్యాపించి, తిరిన్దవర్ - సఞ్చరించుచున్నారు. కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్‌కణ్ణోమ్ - మాచితిమిమాచితిమిమాచితిమి. కణ్ణుక్కు - నేత్రములకు, ఇనియన - ప్రియమును, కణ్ణోమ్ - మాచుగాక. తొణ్డీర్ - ఓభాగవతులారా! ఎల్లీరుమ్ - ఎల్లరును, వారీర్ - రండు. తొళుదుతొళుదు - ఆశ్రయించియాశ్రయించి, నిన్ఱు - ఉండి, ఆర్‌త్తుమ్ - హర్షముతోమంగళాశాసనము జేసెదము.

శా॥ ఓభాగవతులారా! భగవద్గుణములను బొడుచు భూలోకమంతటవ్యాపించి సంచరించుచున్న శ్రీవైష్ణవులవశ్యానన్దమునో నేవించితిమి. మనమునాసర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనము జేసెదము రండు యని. 3.

తిరియుమ్‌కలియుగమ్‌నీఙ్గి తేవర్‌గళ్ తాముమ్ముగున్దు*
పెరియకీదయుగమ్మళిత్తిప్పరిన్బవెళ్ళమ్పెరుగ*
కరియముగిల్‌వణ్ణనెమ్మాక్ కడల్వణ్ణర్ పూదియర్‌మణ్మేల్*
ఇరియప్పుగున్దాడి పాడి యెయ్దుమిడర్‌క్కణ్ణినవే. 3.

అ॥ తిరియుమ్ - వస్తుస్వభావములను మార్చిడి, కలియుగమ్ - కలియుగము, నీఙ్గి - తొలఁగి, పెరియ - గొప్ప, కీదయుగమ్ - కృతయుగము, పరిన్దు - ప్రవేశించి, తేవర్‌గళ్ - నిత్యసూరులు, తాముమ్ - స్వయముగానే, పుగున్ద - ప్రవేశించునట్లును, పేర్ - మహత్తైన, ఇన్బవెళ్ళమ్ - ఆనన్దసాగరము, పెరుగ - వృద్ధిపొందునట్లును, కరియ - నీలమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల, కడల్వణ్ణర్ - సముద్రమువంటిస్వభావముగల, ఎమ్మాక్ - మనస్వామియొక్క, పూదియర్ - భక్తులు, మణ్‌మేల్ - భూమియందు, ఇరియ - ఆరవార మగునట్లు, పుగున్ద - ప్రవేశించి, ఇశైపాడి - గానముజేసి, ఎఙ్గుమ్ - సమస్తభూములను, ఇడర్‌క్కణ్ణినవే - తమకుస్థానములుగా జేసికొనిరిగదా.

శా॥ యీపాపియైన కలియుగమును దొలఁగి కృతయుగము ప్రవేశించునట్లును, నిత్యసూరులు పరమపదమునుండి భూలోకమునకు వచ్చునట్లును, భగవద్గుణానుభవమే భూమ్యాన్ద ప్రవాహమంతటవ్యాపించునట్లును, శ్రీవైష్ణవులంతట వ్యాపించి భగవద్గుణానుభవము జేయుచున్నారని. 3.

ఇడర్‌క్కళైయుమెయ్‌త్తెయ్‌ల్లా మెడుత్తుక్కళైవనపోలే*
తొడర్‌బిదల్‌పళిప్పెరుమాన్‌తన్నుడైప్పూదర్‌క్కళైయాయ్*

కీడన్నుమిరుదు మెయ్దుమ్ కేదమ్పులవలపాడి*
నడన్నుమ్ప అన్దుమ్‌కునిత్తుమ్ నాడగమ్ శెయ్‌గిన్ననవే. ౫.

అ॥ ఇడమ్‌తోళ్ - వ్యాపించియున్న, కొయ్‌యత్తైయెల్లామ్ - దుర్మతములన్నిటిని, ఎదుర్తు తీసి, కళైవనపోలే - సమూలముగానశింపజేయువారుపలె, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించియున్న, పెరుమాళ్‌తన్ను డై, - సర్వేశ్వరునియొక్క, పూదప్పళే - భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి, కీడన్నుమ్ - పవ్వళించియుండియు, ఇరున్నుమ్ - కూర్చుండియు, నడన్నుమ్ - నడిచియు, పఱన్నుమ్ - పఱుగెత్తియు, కవిత్తుమ్ - నృత్యముజేసియు, శాడగమ్ - నాటకమును, శెయ్‌గిన్ఱన - చేయుచున్నారు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులు భూలోకమంతట వ్యాపించి, ముందున్న బాహ్యాకుదృష్టిమతములను నిరసించి, సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములను శాడుచు నృత్యముజేయుచున్నారని. ౫

శెయ్‌గిన్ఱ దెయ్‌కణ్ణుక్కొన్నే యొక్కిన్ఱ దివ్వులగత్తు*
వైగున్ద పూదప్పళే ఆయ్ మాయ త్తినాలెఱుమ్మన్ని*
ఐయమెన్ఱు లైయరక్క రక్కురర్ అన్దిరుళ్‌శేర్*
ఉయ్యుమ్వగై యిల్లొన్ఱీ రూళ్ పెయర్ త్తిరుమ్‌మొన్నే. ౬.

అ॥ వైకున్ఠ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథునియొక్క, పూదప్పళే - భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి, మాయ త్తినాల్ - తమఇచ్ఛచేత, ఇవ్వులగత్తు - ఈలోకమందు, ఎఱ్ఱుమ్ - ఆంతట, మన్ని - అమరియుండి, శెయ్‌గిన్ఱదు - చేయువ్యాపారము, ఎయ్‌కణ్ణుక్కు - నాచేతములకు, ఒన్ఱేయొక్కిన్ఱదు - ఒకవిధముగా దోచుచున్నది. తొణ్డీర్ - ఓచరులారా! అరక్కర్‌కురురర్ - రాక్షసజాతిని అసురులుగాను, పిఱన్దిరుళ్‌శేర్ - పుట్టియుండిరేని, ఉయ్యుమ్‌వగై - (మీరు) జీవించినిమ్ము, ఇల్లై - లేదు. ఊళి - ఈకలికాలమును, పేర్త్తు - నశింపజేసి, కొన్ఱిడుమ్ - (మిమ్ములను) చంపుదురు, ఒరువియమ్ - (ఇందులో) ఒకఅబద్ధము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! మీరు రాక్షస ప్రకృతులుగాబట్టి భగవద్విముఖులై యుండిరేని, ఇప్పుడీలోకమంతట వ్యాపించియున్న శ్రీవైష్ణవులు మిమ్ములను నిస్సంశయముగా ధ్వంసము జేయుదురుగాన మీదుస్స్వభావములను వదలి వారివారిశ్రయించుడియని. ౬.

కొన్నుయిరుణ్ణుమ్‌విళాది వగై పశితీయనవెల్లామ్*
నిన్ఱువ్వులగిల్ కడివార్ నేమిప్పిరాన్ తమర్ పోన్దార్*
నన్ఱై పాడియు నల్లియాడియుమ్ శూలమ్వరన్దాగ్*
శెన్ఱుతొక్కు దుయ్‌మ్మిన్ తొణ్డీర్ శిక్ర మెచ్చెన్ఱు త్తిరుమే. ౭.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణులను, కొన్ఱు - చంపి, ఉణుమ్ - భక్షించుచున్న, విళాది - వ్యాధియు, వగై - ద్వేషమును, పశి - ఆకలియు, తీ ఇనవెల్లామ్ - (ఇవిమొదలగు) దోషములన్నియు, ఇవ్వులగిల్ నిన్ఱ - ఈలోకమునండి, కడివార్ - పోగొట్టుటకై, నేమిప్పిరాన్ - చక్రధరుడైన

సర్వేశ్వరునియొక్క_, కమర్ - భక్తులు, పోన్దార్ -ఆపతరించినారు, నన్ - చక్కగా, ఇశైపాడి యుమ్ - గానముచేసియు, తుళ్ళి - ఎగిజి, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, ఞాలమ్ - భూమి యందు, పరన్దార్ - వ్యాపించిరి. తొణ్ణీర్ - ఓచపలులారా! శిన్దైయై - మనస్సును, శెమ్ మైయుత్తి - చక్కగానిలిపి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, తొళుదుడు - (వారిని) ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్ - ఉజ్జీ వింపుడి.

తా॥ ఓసంసారులారా! ఈలోకమందలి సకలదుఃఖములను బోగొట్టుటకై శ్రీవైష్ణవులు వచ్చియవతరించి భగవద్గుణములను మిక్కిలి యాదరముతో మనుభవించుచు నంతటa వ్యాపించిరి. మీరును మీమనస్సును సంసారమునుంచి మఱలించి వారిని యాశ్రయించుడియని, ౬.

నిఱుత్తినుమ్మళ్ళత్తుక్కొళ్ళుమ్ తెయ్‌వఙ్గళుమ్మైయుయ్యక్కొళ్ళ్ *
మఱుత్తుమవనోడేకణ్ణీర్ మార్క్కణ్డేయనుమ్‌కరియే *
కఱుత్తమనమొన్ఱుమ్‌వేణ్డా కణ్ణనల్లాల్ తెయ్‌వమిల్లై *
ఇఱుప్పదెల్లామవన్‌మూర్ త్తియా యవర్‌క్కేయిఱుమినే. ౭.

ఆ॥ నుమ్మళ్ళత్తు - మీమనస్సునందు, నిఱుత్తిక్కొళ్ళుమ్ - నిలుపుకొనిన, తెయ్‌వఙ్గళ్ - దేవతలు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొళ్ - రక్షించునట్లుండు, మఱుత్తుమ్ - తిరిగియు, అవ నోడేకణ్ణీర్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క అనుగ్రహము చేతనే సుముండీ. మార్క్కణ్డేయనుమ్-(దీనికి) మార్క్కణ్డేయఋషి, కరి - సాక్షి. కఱుత్త - (దేవతాన్తరమందు పరత్వబుద్ధియనెడి) మాలిన్యము గల, మనమ్ - మనస్సు, ఒన్ఱుమ్-ఒకటియు, వేణ్డా-వలదు, కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, తెయ్వ మిల్లై - వేఱుదేవతలేదు, ఇఱుప్పదెల్లామ్ - నిత్యనైమిత్తిక కర్మములన్నిటిని, అవన్‌మూర్ త్తియాయ్ - (దేవతాన్తరములను) ఆసర్వేశ్వరునికి శరీరములనియెంచి, అవర్‌క్కే - ఆదేవతలకే, ఇఱుమిన్ - సమర్పించుడి.

తా॥ ఓ వైష్ణవులారా! మీరు దేవతాన్తరములనుభజించిన ఆదేవతలు మిమ్ములను రక్షించునప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తమకిచ్చిన ఫలప్రదత్వశక్తిచేతనే రక్షించునుగాని స్వయముగా రక్షించుటకు ఆదేవతలకు శక్తిలేదు. ఇందుకు మార్కణ్డేయుడేసాక్షి. కాన మీరు దేవతాన్తరముల యందుఁ బ్రత్యబుద్ధినివదలి శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరదేవతయని నమ్మి మీరునేసెడి కర్మముల లోనేదైన ఒకటి దేవతాన్తరవిషయమైయున్నను ఆకర్మములు ఆదేవతకన్తర్యామియైన శ్రీమన్నా రాయణునికే జేయనదిదలంచి జేయుఁడియని. ౭.

ఇఱుక్కుమిత్తై యిఱుత్తుణ వెవ్వుల్‌గుక్కుమ్‌తన్నార్ త్రి *
నిఱుత్తినార్ తెయ్‌వఙ్గళాగ వత్తెయ్‌వనాయగన్తానే *
మఱుతిరుమార్బనవన్ప్ర పూదఙ్గళ్ శేదఙ్గళ్ పాడి *
వెఱుప్పిన్ఱి ఞాలత్తుమిక్కార్ మేవిత్తొళుదుయ్‌మ్మినీరే. ౮.

అ॥ ఇఱుక్కుమ్ - అనఇష్టంబగిగిన, ఇత్తై - కర్మములచే, ఇఱుత్తు - ఆరాధించి, ఉణ్ణ - తమతము యభీష్టమనుభొందుటకై, ఎవ్వులగుక్కుమ్ - సానారుచిగల సకల చేతనులలోఅన్తరా, తన్

మూర్తి - తనశరీరములైన దేవతాస్వరూపములను, ఆత్తెయ్వనాయగత్తానే - అదేవాధిదేవుడే, తెయ్వత్తిళగ - దేవతలగా, నిఱు త్తినాళ్ - ఏఱ్ఱిఱుచెను. (గాన). మఱు - శ్రీవత్సమనెడిచిహ్నమును, తిరుమార్బిల్ - నుందరమైన వక్షస్థలమందుగల, అవత్తిరిక్ - ఆశ్రయాభరణమొక్క, పూదత్తిల్ - భక్తులు, కిడత్తిప్పాడి - (భూవద్దుణములను) పాటలగాపాడి, చెఱుప్పిన్ని - జీవాస లేక, ఓలత్తు - భూమియందు, మిక్కార్ - నిండియున్నారు. నీర్ - మీరు, మేవి - (వారిని) సమీపించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ దేవతలగా శాస్త్రమందుఁ జెప్పియున్నను, సాత్వికులనియు రాజసులనియు తామసులనియు మూడువిధములైన చేతనులు తమతమ యిచ్ఛానుసారముగా తమ తమయొక్క ప్రకృతిగల దేవతల నారాధించి వారివారి కోరికను బొందుటకై తన శరీరభూతులై న బ్రహ్మరుద్రాదులను సర్వేశ్వరుఁడే దేవతలగా సేఁయునని చెఁగాన మీరు వారిని వదలి సత్త్వప్రకృతి గలవారై, శ్రీవైష్ణవొక్కనియొక్క గుణానుభవముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించి యుజ్జీ వించుడియని. ౮.

మేవిత్తొళుదుయ్‌మ్మినీర్‌గళ్ వేదప్పునిదనిరుక్కైక్కొ*
నావిఱొక్కణ్ణచ్చుదనన్నై ఞానవిదిపిళైయామే*
పూవిల్ పుగైయుమ్‌విళక్కుమ్ శాన్దముమ్‌నీరుమ్మలిన్దు*
మేవిత్తొళుమడియారుమ్ పగవరుమ్‌మిక్కదులగే. ౯.

అ॥ మేవిమ్ - వేదమందు పారంభూతమై, పునిదమ్ - పరిశుద్ధమైన, ఇరుక్కైక్ - పురుష సూక్తాది ఋక్కులను, నావిల్ కొణ్డు - నాలికలోనుంచుకొని, (అని సంధించి) ఈ వవిది - భక్తి చే జేయుదగిన కైఙ్కర్యమందు, పిళైయామే - తప్పక, పూవిల్ - పుష్పములతో గూడియున్న, పుగైయుమ్ - ధూపమును, విళక్కుమ్ - దీపమును, శాన్దముమ్ - చన్దనమును, నీరుమ్ - జల మును, మలిన్దు - పూర్ణముగా సంపాదించుకొని, మేవి - సమీపించి, ఆచ్చుదనై - సర్వేశ్వరుని, తొళుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, అడియారుమ్ - భక్తులచేతను, పగవరుమ్ - ధ్యానముజేయుచు న్న ఋషులచేతను, ఉలగ - లోకము, మిక్కదు - పూర్ణమైయున్నది. (గానమీరును), మేవి - సమీపించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మినీర్‌గళ్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓసంసారులారా! ఇప్పుడీలోకమంతట, పురుషసూక్తాదులనుజెప్పి పుష్పధూపదీపా దులచే భగవత్కైఙ్కర్యమును జేయుచున్న భక్తులచేతను, భగవద్గుణానుసంధానముజేయుచున్న భాగవతులచేతను సర్వత్ర నిండియున్నది గాన మీరును వానిని యాశ్రయించియుజ్జీవించుడీయని. ౯.

మిక్కవులగుగళ్ తోఱుమ్ మేవిక్కణ్ణ్ తిరుమూర్త్తి*
నక్కపిరానోడయను మిన్దిరనుమ్ముదలాగ*
తొక్కవమరర్‌కుళాఙ్గళ్ శెఙ్గుమ్బర్ద్దనతొణ్డీర్*
ఒక్కత్తొళుగిన్ఱీరాగిల్ కలియుగమొన్ఱుమిలైయే. ౧౦.

అ॥ నక్క - పిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడ, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, ముదలాగ - వీరుమొదలుగాగల, లోక్క - చేరియున్న, అమరర్‌కుళ్ళాఁ - దేవసమూహములు, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూర్ త్తి - తిరుమేనును, మేవి-ఆశ్రయించి, మిక్క - సమృద్ధములైన, ఉలగుగళ్ తోఱుమ్ - ప్రతిలోకములయందును, ఎఙ్గుమ్ - అంతట, పరన్దన - సమృద్ధమైన సంపత్తులవారైరి. తొణ్డీర్ - విషయాన్తరమందాసక్తిగలవారా! ఒక్క - వారి తోడ, తొళుమిన్ - ఆశ్రయించిరేని, కలియుగుమ్ - కలియుగము, ఒన్ఱుమ్ - కొంచెము, ఇల్లై - నిలవదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాది సమస్తదేవతలుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించియే తమకమ ఐశ్వర్యమును బొందిరిగాన, మీరును వానినే యాశ్రయించియెడల శ్లేమబడనచ్చును. మీరందరు శ్రీవైష్ణవులయినచో కలియుగమే నశించునని ౧౦.

** కలియుగమొన్ఱుమిన్ఱి క్కే తన్నడియార్‌క్కరుళ్ శెయ్యుమ్*
మలియుమ్‌శుడరొళిమూర్ త్తి మాయప్పిరాన్ కణ్ణన్ నన్ఱాల్*
కలివయల్ తెన్నన్దురుగూర్ కారిమాఱన్ శెడగోప*
ఒలిపుగళ్ళాఁ ఒరాయిరత్తివ్వ త్తుళ్ళాల్ మూశైఱుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ తన్నడియా! క్కు - తనభక్తులు, కలియుగమ్ - కలికోపము, ఒన్ఱుమిన్ఱి క్కే - ఒకటియులేక హొవునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్-కృపజేయువాఁడును, మలియుమ్ - పృథ్విబొరుమున్న, శుడరొళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ త్తి - తిరుమేనుగలవాఁడును, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్య గుణకేళితములుగలవాఁడునైన, కణ్ణన్-శ్రీకృష్ణునివిషయమై కలి-సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తెన్ - దక్షిణమందున్న, నల్ - సుందరమైన, కురుగూర్-తిరునగరికి స్వామియైన, కారి-కారియెనెడిరాజుయొక్క-వంశమందవతరించిన, మాఱన్ - కుర్యట్టులను నిరసించువారైన, శడగోపన్-నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన, ఒలి-ప్రసిద్ధమైన, పుగళ్ - కీర్తిగల, ఆయిరత్తు-వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములున, ఉళ్ళాల్ - మనస్సుతోనన్న, మాశు - దోషములను, అఱుక్కుమ్ - పోఁగొట్టును.

తా॥ భక్తానుగ్రహ తత్పరుఁడై నిరవధిక తేజోమయ విగ్రహుఁడైన శ్రీకృష్ణుని విషయమై సకలసంపత్సమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనముచేయువారు దేవతాన్తరమందు భరత్వబుద్ధిని వదలి శ్రీవైష్ణవులగుదురని ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3,వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక — సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్య సౌశీల్యసౌందర్యాదికల్యాణగుణములను భవించిన నమ్మళ్వార్లు అట్టిసర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగానుభవింపవలయుమనని యాశించి యదిలభించక *"మడలూర్గై" అనెడి వ్యాపారముమకేపిమైనను సర్వేశ్వరుని బొందవలయుమని యత్నము జేయుచున్నారు.

ఎఱ మాశిలుశోది యెఱ్ శెయ్యవాయ్మణిక్కు నన్ తై *
ఆశిలుశీలనై యాదిమూర్ తియెనాడియే *
పాశిలవెయ్ది యుటివిళ్ప్ దెనై నాళ్ శెయ్ *
ఏశిలుమూరవర్ కవ్వై తోళ్ శొయెఱ్ శెయ్యుమే. ౧.

అ॥ మాశు - మాలిన్యము, అఱు - లేని, శోది - తేజస్సుగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎఱ్ - నాకు స్వామియును, మణిక్కున్ తై - మాణిక్యపర్వతమువలెనున్న వాడును, ఆశు - దోషము, అఱు - లేని, శీలనై - స్వభావముగలవాడును, ఎయ్ది - పొంది, అతీవు - బుద్ధిని, ఇళ్ప్ దు - పోగొట్టుకొని, ఎనై నాళ్ శెయ్ - ఎన్ని దినములు గానుంటిమి, తోళ్ - ఓసఖీ ! ఏశఱుమ్ - నిందింపదగుమోద్ధతపడియున్న్, ఊరవర్ - ఊరు వారియొక్క, కవ్వై - అపవాదము, ఎఱ్ శెయ్యుమ్ - ఏమి చేయును.

శ॥ చేయదగినకృత్యమును జేసివచ్చెడిలోకులు నిందించరాయని సఖియడుగగా, ఓసఖీ ! తెలివిగలవారిట్లుజేయుచూడరు యథార్థమే, సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్మలమైన దివ్యావయవసౌందర్యమునున్న సౌశీల్యాది కల్యాణగుణములనున్నూ జూచి యాట్టివానిని పొందక నతిపోగొట్టుకొని భేదించుచున్న మనకు లోకులనింద యేమిజేయుచుని బదులుజెప్పుచున్నారు ౧.

ఎఱ్ శెయ్యుమూరవర్ కవ్వై తోళ్ పొయినిన్ఱ మ్మై *
ఎఱ్ శెయ్యతామరై క్కణ్ణ నెనై నాళ్ నినైత్తిరుక్కిన్ఱాళ్ *
మఱ్ శెయ్యమాయిళ్ప్ దు మేనిమెలివెయ్ది *
ఎఱ్ శెయ్యవాయుమ్ కురుగణుమ్ పయప్పుళ్ళార్ వే. ౨.

అ॥ ఎఱ్ - నాయొక్క స్వామియైన, శెయ్యతామరైక్కణ్ - ఎఱ్ఱని తామరపుష్పమువంటి నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడు, ఎనై నాళ్ - నాయొక్క, నినైత్తిరుక్కిన్ఱాళ్ - గుణపూర్తిగల హరించెను. ఘుఱ్ - మునుపున్న, శెయ్యమాయ్ - చక్కనిసౌందర్యమును, ఇళ్ప్ దు - పోగొట్టు

---

* భర్తదేశా న్తరమందుండి బుతుకాలమందు రానియెడల వానివిరహమును సహింపజాలక తాటికొమ్మను తీసికొని స్తనాదులను చేపమకొని వివస్త్రయై యాతాటికొమ్మను రెండుతొడల నడుమపెట్టుకొనిసంచరించుచు భార్యదేయు వ్యాపారము—ఇట్టి తనభార్యయొక్క వ్యాపారమునువిని తత్తణమందు భర్త వచ్చితీయుననుట.

కొని, మేని - శరీరము, మెలిదెయ్‌ది - వాడిపోయి, ఎళ్ - నాయొక్క, శెయ్యవాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, కరుంగణుమ్ - నల్లని నేత్రములును, పయప్పు - సౌవర్ణ్యమును, ఊర్ న్ద - పొందినవి. తోళ్ - ఓసఖీ! ఇని - ఇకమీద, నమ్మై-మమ్ములను, ఊరవర్ కవ్వై - ఊరువారి అపవాదము, ఎళ్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఓసఖీ! చర్మ్మనేత్రుఁడు తనసౌందర్యమును నాకుఁగనుపఱచి వ్యామోహముగలుగ జేసి నన్ను మానభంగపఱచెను. నాశరీరమందు ముందున్న సౌందర్యమంతయు నశించి మేను తెల్లబడిపోయినది. ఇఁకలోకుల యపవాదముచే మనకేమికావలయునని. ౭.

ఊర్ న్దళగడముం దైత్త పాదత్తర్*పేయ్ములై
శార్ న్దుళుంవైత్త శెవ్వాయ నెన్నైనిఱైకొణ్డా*
పేర్ న్దుమ్ పెయర్ న్దు మవనోడున్ఱు యొళ్ శొల్లిలేన్*
తీర్ న్దవర్ తోళీ యెళ్ శెయ్యుమూరవర్ కవ్వైయే. ౩.

అ॥ ఊర్ న్ద - దొర్లుచుపయికివచ్చిన, కళగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పాదత్తర్ - శ్రీపాదమంగలవాఁడును, పేయ్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తనములను, శార్ న్ద - చేరియుండి, వుదైత్త - త్రాగిన, శెవ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరమంగలవాఁడునైనశ్రీకృష్ణుఁడు, ఎన్నై - నాయొక్క, నిఱై - గుణపూర్తిని, కొణ్డా - అపహరించెను, పేర్ న్దుమ్ పెయర్ న్దుమ్ - పోయివచ్చియు, అవనోడున్ఱి - ఆసక్తోత్సవునితోఁజెప్పు, ఒళ్ శొల్ లిలేన్ - ఒకమాటఁగలవాఁడను కాను, తీర్ న్ద - నాస్వప్రతిష్ఠలుకాలి తీరిన, ఎళ్ తోళీ - ఓసఖీ! ఊరవర్ కవ్వై - ఊరువారియపవాదము, ఎళ్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ పూతనాశకటాసురాది దుష్టులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణుఁడు నన్ను మోహపఱచి నాసహనమునుతీసినను వానినివదలి వేనిఁబొకమాటఁజెప్పను. లోకులపలె నాహితంబును యోచించక నాకుపదేశించుచున్న ఓసఖీ! లోకులయపవాదము నన్నేమిజేయునని. ౩.

ఊరవర్ కవ్వైయెరుమ్ పట్టన్నైశొల్ నీర్ పడుత్తుం*
తూరనెల్ విత్తుమ్ వైత్త నెచ్చమ్ పెరుచ్చెయ్యుళ్*
పేరమర్ కాదల్ కడల్ పుర్రై యవిళై విత్త*
కారమర్ మేని నఙ్గణ్ణర్ తోళీ కడియనే. ౪.

అ॥ ఊరవర్ - ఊరువారియొక్క, కవ్వై - అపవాదమునెడి, ఎరువిట్టు - ఎరువుచెట్టి, ఆన్నై - తల్లియొక్క, శొల్ - మాటలనెడి, నీర్ పడుత్తు - నీరుకట్టి, తూరమ్ - ఆళయునెడి, నెల్ - ధాన్యమును, విత్తి - జల్లి, ముళైత్త - మొలిచిన, నెచ్చమ్ - మనస్సనెడి, పెరుమ్ - గొప్ప, శెయ్యుళ్ - పొలములో, పేర్ - గొప్పదై, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశను, కడల్ పుర్రై య - సముద్రమువలె(అపరిచ్ఛిన్నముగా), విళైవిత్త - పండించినవాఁడును, కారమర్ - మేఘమువలెనున్న, మేని - తిరుమేనుగలవాఁడునైన, నమ్ కణ్ణర్ - మనశ్రీకృష్ణుఁడు, తోళీ - ఓసఖీ! కడియనే - క్రీతుఁడనా? (కాదు).

తా॥ ఓసఖీ! శ్రీకృష్ణుడు వాక్‌ంటికగుబడకపోయినను తనయంచాళను గలుగజేసి లోకుల నిందచేతను తల్లియొక్క మాటలచేతను నాయాశనించకుండ బుద్ధిబోందునట్లు చేసెనుగాన వానిని కఠినహృదయుండని చెప్పరాదని. ౪.

కడియక్ కొడియక్ నెడియమాలులగజ్ఞ్‌క్కుడ్డా
అడియక్*అజీవరుమేనిమాయ త్తక్*అగిలుమ్
కొడియవెన్నెఞ్ఞ మవనెన్నెకీడక్కుమెల్లే*
తుడిగొళ్‌డై మడత్తోళ్ యనైన్నయెక్ శెయ్యుమే. ౫.

అ॥ కడియక్ - తనకార్యమునుశీఘ్రముగాసెరవేర్చుకొనువాడుచు, కొడియక్ - ఇతరులనుదుఃఖబెట్టువాడును, నెడియమాల్ - గొప్పమహిమగలవాడును, ఉలగమ్ - లోకములను, కొణ్ణ - కొలుచుకొనిన, అడియక్ - శ్రీపాదములుగలవాడును, ఆజీవు - బుద్ధికి, అరి - (తెలిసికొనుటకు) దుర్లభమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, మాయ త్తనాగిలుమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన గుణచేష్టితంబులుగలవాడునైనను, కొడియ - క్రూరమైన (పట్టుదలగల), ఎన్ నెఞ్ఞమ్ - నాయనస్సు, అనసేఎన్న - ఆశ్రీకృష్ణుడేయని, కిడక్కుమ్ - (తలఁచి) ఉండును. ఎన్నే-ఏమాశ్చర్యమో? తుడిగొళ్ - సడుగుడుపుచలనున్న, ఇడై - నడుమనున్న, మడమ్-ఆత్మగుణములనుగల, తోళ్ ఓసఖీ! అన్నై - తల్లి, ఎన్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఆశ్రీకృష్ణుడు తనకార్యమునేచూడునుగాని యొకరి దుఃఖమునుజూడడు, లోకముల నన్నియు గొలిచినగొప్పమహిమగలవాడు. వాననిజూచుట మిక్కిలిదుర్లభము. అయినను నా మనస్సు వానిని వదలిమఱియొకటియందుచెళ్ళదు. దానికి నాతల్లియేమి చేయవచ్చునని. ౫.

అన్నైయెక్ శెయ్యిలె నూరెశొల్లిలెత్తోళిమార్*
ఎన్నైయినియుమ శాక్‌శె యిళ్ళెయగప్పట్టే*
మున్నైయమరర్ ముదల్వన్ వడ్డువరాపది
మన్నన్*మణివణ్ణన్ వాళుదేవన్ వలైయుళే. ౬.

అ॥ మున్నైయమరర్ - ప్రాచీనులైననిత్యసూరులకు, ముదల్వన్ - నిర్వాహకుడును, వడ్డు నుందరమైన, తువరాపది - ద్వారకకు, మన్నన్ - రాజువు, మణివణ్ణన్ - మాణిక్యమువంటి శ్యామలవాడుసైన, వాళుదేవన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, వలైయుళ్ - వలలో, ఆగప్పట్టే - దొఱికినటువంటిని. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్నై - నావిషయమై, ఉమక్కు - మీకు, ఆరైయిళ్లై - ఆశలేదు. అన్నై - తల్లి, ఎన్ శెయ్యిల్ - ఏమిచేసినను, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? ఊర్ - లోకులు, ఎన్‌శొల్లిల్ - ఏమిచెప్పినను, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓసఖీ! ద్వారకాధీశుడైన శ్రీకృష్ణుని పొత్తమందు నేనుదొఱికినటువంటిని. ఇఁకనన్ను మఱలింపమీతాళ్ళలేదు. వాతల్లియెంతచేసినను లోకులెంత చెప్పినను ఏమియుఉపయోగములేదని.౬

వలైయుళగప్పడుత్తైన్నై నన్నెఞ్ఞజ్యావిక్కొండు*
ఆలైకడల్‌పళ్ళియమ్మానై యాళిప్పిరాన్ తన్నై*

కలై కొళగలల్ గుల తో ళ్రీనఙ్ఙ్ణళాల్ కణ్ణు*
తలై యిల్ వణఙ్గవుమాఙ్గిలో లై యలార్ మున్బే ౭.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, పలైయుళ్ - నలలో, ఆగప్పడు త్తి - దొఱుకొనవట్లుచేసి, నల్ - ఆనకూలమైన, నెఞ్జమ్ - (నా)మనస్సుత, కువికొక్కణ్ణు - పిలుచుకొని, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించిన, అమ్మానై-స్వామియు, ఆళి ప్పిరాట్టియైన్ని - చక్రధరుఁడుసైనసర్వేశ్వరుని, కలైకొళ్ - సుందరమైన వస్త్రముగలదియు, ఆగగ్ - విశాలమైన, అల్ గుల్ - నితంబప్రదేశముగలదియునైన, తో ళ్ళీ-ఓసఖీ! నమ్కణ్ణాల్ - మనోనేత్రములచే, కణ్ణు - నేవించి, లైయలార్ - (నన్ను నిందించెడి) స్త్రీలయొక్క, ముమ్బ - ఎదుట, తలైయిల్ - శిరస్సుచే, వణఙ్గవుమాఙ్గిలో - నమస్కరించునట్లగునా.

తా॥ ఓనందరాంగివైనసఖీ! నన్నును నామనస్సును స్వాధీనపఱచుకొనిపోయి శ్రీరాధి యందఁబవ్వళించిన చక్రధరుని, నన్ను నిందించుచున్న యీలోకులయెదుటనే సేవించున ట్లొప్పుదు సంభవింపనోయని ౭.

పేయ్ముల్ లై యుణ్ణుళగడమ్మాయ్న్దు మరుదిడై
ప్పోయ్ముదల్ శాయ్త్తు*పుళ్ వాయ్పిళన్దుకళిఱట్ట*
తూముఱువల్ తొడ్రైవాయ్ప్పిరానై యెన్నాళ్ కొలో*
యామురుగిన్ఱదుతో ళ్రీ యనైయర్ నాణవే. ౮.

అ॥ పేయ్ - పూతనయొక్క, ముల్ లై - స్తన్యము, ఉణ్ణు - (క్రాగి, శగడమ్ - శకటా సురుని, పాయ్న్ద - తన్ని, మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ్ - వెళ్ళి, ముదల్ శాయ్త్తు - సమూలముగాబడద్రోసి, పుళ్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్ద - చీల్చి, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్ట - చంపిన, తూ - స్వచ్ఛమైన, ముఱువల్ - చిరునవ్వుగల, తొడ్రై - దొండవఁడుపలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, పిరానై - స్వామిని, తో ళ్ళీ - ఓసఖీ! అనైయర్ - అల్లులు, నాణ - సిగ్గుబడునట్లు, యామ్ - మనము, ఉఱుగిన్ఱదు - పొందుట, ఎన్నాళ్ కొలో - ఏదినమో ?

తా॥ ఓసఖీ! నన్ను నిందించుచున్నవల్లి సిగ్గుబడునట్లు పూతనా శకట యమళార్జున బకా సుర కువలయాపీడములు మొదలగు దుష్టులను సంహరించి సుందరమందహాసముగల శ్రీకృష్ణునిమన మెప్పుడు పొందెదమోయని ౮.

నాణునిలై యుడ్కువర్ నైనైనన్నెఞ్జుక్కువిక్కొక్కణ్ణు*
శేణుయర్ వాన త్తిరుక్కు న్తేవపిరాట్టనై*
ఆణై యెన్తో ళ్రీయులగుతో ఱలర్ తూయ్ ళీ*ఆమ్
తోణైగళ్ శెయ్దు కుదిరియాయ్ముడలూర్ దుమే. ౯.

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, నాణుమ్ - సిగ్గును, నిలైయుమ్-స్త్రీగుణములను, కవర్న్ద పోగొట్టి, నల్ - స్వాధీనమైన, నెఞ్జమ్ - మనస్సును, కువికొక్కణ్ణు - పిలుచుకొని, శేణుయర్-

మిక్కిలియున్నతత్వదేశమందున్న, వానత్తు - పరమపదమందు, ఇరుక్కుమ్ - వాసముచేయుచున్న, తేవపిరాక్కళనై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన సర్వేశ్వరుని, తోళీ - ఓసఖీ! ఊలగుతోఱు - లోకమంతట, ఆలర్ - (వచ్చినన్ను సమాధానముచేయక దుఃఖపెట్టుచున్నాడని) అపవాదమును, తూళీ - ప్రసిద్ధమగునట్లుచేసి, ఆమ్ - చేయుటకుసాధ్యమైన, కోజైగళ్ - (వానికిందాకర మైన) కపటవ్యాపారములను, శెయ్‌దు - చేసి, కుదిరియాయ్ - సిగ్గులేనిదానమై, మడల్ మడలసెడివ్యాపారమునుజేసి, ఊర్‌దుమ్ - సంచరించెదను. ఆనైయెన్ - దీనికడ్డమేమి?

తా॥ ఓసఖీ! నన్నుమానభంగపఱచి నాగుణములను కెడగొట్టి నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయి పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నన్నుపచ్చిరఱీంచనందున వానినియెల్లరునిందించునట్లుజేసి వానికపవాదమువచ్చునట్లు సంచరించుచున్నాడని. ౯.

యామ్మడలూర్‌ద్దు మెయ్‌మ్మాయ్‌క్కైప్పిరానుడై *
తూమడల్ తణన్దుళాయ్ మలర్ కొణ్డుశూడుమోమ్*
యామ్మడమిన్ని తైరువుత్తోఱియల్ తై యలార్ *
నామడక్కొప్పుత్తూళీ నానుమిరైక్కవే. ౧౦.

ఆ॥ యామ్ - మమ, మడనిన్ని - ఆలీగియుండక, తెరువుతోఱు - కీర్తిసుంకెయు, అయల్ తైయలార్ - వేఱుస్త్రీలయొక్క, నా - నాలికయందు, మడక్ - వెళ్ళని, కొళీ - అపవాదమును, తూళీ - ప్రసిద్ధఱఁచి, నానుమ్ - దోషమంతయు, ఇరైక్క - భరించిపోవునట్లు ఆతీచి, యామ్ - మనము, మడలూర్‌ న్దు - మడలూర్‌గైఅనెడి వ్యాపారమునుజేసి, ఆళీ - సుదర్శనమును, అమ్ - సుందరమైన, కై - హస్తమునందుగల, ఎమ్ - మనయొక్క, పిరానుడై - స్వామియొక్క, తూ - స్వచ్ఛమైన, మడల్ - దళముగల, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిగగుత్తులాయియొక్క, మలర్ - పుష్పములను, కొండు - సంపాదించుకొనివచ్చి, శూడుమోమ్ - శిరస్సులోనుంచుకొనెదము.

తా॥ ఓసఖీ! మనము మానమును పదలి లోకులుచెప్పరాని యపవాదములను సర్వేశ్వరుని మీదఁజెప్పివాడు ధరించినతిరుత్తులాయినిధరించివానికపవాదమువచ్చునట్లుసంచరించెదమని ౧౦.

ఇరైక్కుమ్ కడల్ వణ్ణర్ కణ్ణపిరాన్ తన్నై *
విరైకొళ్ పొళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపర్ శొన్న *
నిరైకొళ్ తమిళ్ మాలై యోరాయిరత్తుళ్ పత్తుమ్*
ఉరైక్కవల్లార్‌క్కు వైకుందమాగుం తమ్మాల్ రెల్లామ్. ౧౧.

ఆ॥ ఇరైక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సల్లనైన, కడల్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - కాంతిగల, కణ్ణపిరాక్కళనై - శ్రీకృష్ణునిపయిమై, విరైకొళ్ - పరిమళముతోపూర్ణమైన, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుగాపురీ స్వామియైన, కడగోపర్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, నిరైకొళ్ - శబ్దార్థములయొక్క పూర్తిగల, అన్దాది - అంత్యపదమునాదిగాగల, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉరైక్

క్కటల్లార్క్కు - అధ్యయనముచేయువారికి, తేమ్ - తమయొక్క, ఊరెల్లామ్ - గ్రామము లన్నియు, వైగన్దమామ్ - శ్రీవైకుంఠమగును.

శాపశ్వేశ్వరునివిషయమై పమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనము చేయువారు వీచేశమందున్నను శ్రీవైకుంఠమందువలె బ్రహ్మానందము ననుభవింతురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౪ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఆళ్వార్లీవిధంబున "మదలూర్ నై" ఆనెడివ్యాపారముచేయుటకు శక్తి లేక దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు ప్రవేశించిన కాళరాత్రినిజూచి, ఈరాత్రిలో వాఘ్రపియమాటలనుచెప్పి రక్షించువారెవ్వరునులేరే. అపద్బాంధవుడైన సర్వేశ్వరుడుగూడ రాకపోయెనేయని చిన్నకాన్తులియున్న ప్పుడు శ్రీరాధియందు యోగనిద్రజేయుచున్న వానుదేవునిస్మరించి, వీడు మనలను రక్షించుటకై యుపాయము యోచించుచున్నాడని దలంచి ప్రాణధారణము జేసికొని యున్నారు.

‡‡ ఊరెల్లామ్‌తుఞ్జి యులగెల్లామ్‌నళీరుళాయ్*
నీరెల్లామ్‌తేటి యోర్ నీళిరవాయ్‌నీణ్డదాల్*
పారెల్లాముణ్ణ నమ్‌పామ్బణైయాళ్ వారానాల్*
ఆరెల్లేవల్‌వినైయే నావికాప్పానియే. ౧.

ఆ॥ ఊరెల్లామ్ - ఊరంతయు, తుఞ్జి - నిదురపోయి, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నళ్ - నిబిడమైన, ఇరుళాయ్ - చీకటియై, నీరెల్లామ్ - జలమంతయు, తేటి - నిశ్చబ్దమై, ఓర్ - ఒకటియై, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవాయ్ - రాత్రియై, నీణ్డను - పెరిగినది, పారెల్లామ్ - భూమియంతను, ఉణ్ణ - మ్రింగినవాడును, నమ్ - మనస్వామియు, పామ్బు - ఆదిశేషుని, ఆణైయాళ్ - పడకగాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు, ఎన్నే - ఓసఖీ! వల్ - క్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపములగలనాయొక్క, ఆవి-ప్రాణమును, ఇని-ఇకమీద, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

శా॥ ఊరంతయు మణిగినది, లోకమంతయు గాఢాంధకారమైనది, ఇట్లు రాత్రి మిక్కిలి పరిఢుచుండగా నిప్పుడుగూడ నాప్రియుడుపేక్షించి నన్నురక్షించకపోయెను. ఇంకరక్షించువారెవరని.

ఆవికాప్పానియా రాళ్గిడల్ మణ్ విళ్ చూడి*
మావికారమా యోర్ వల్లిరవాయ్‌నీణ్డదాల్*
కావిశోర్ వణ్ణ నెన్‌కణ్ణనుమ్‌వారానాల్*
పావియేన్ నెఞ్జమే నీయుమ్‌పాఙ్గిలై యే. ౨.

అ॥ ఆళి - ఆగాధమైన, కడల్ - సముద్రమును, మణ్ - భూమిని, విణ్ - ఆకాశమును, మూడి - కప్పి, మా - గొప్ప, వికారమాయ్ - వికారములుగలదై, వల్ - క్రూరమైన, ఓరిరవాయ్ - ఒక రాత్రిరూపమై, నీణ్డు - (చీకటి) పెరిగినది. కావిశేర్ - వల్లకలువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల, ఎళ్ళకణ్ణనమ్ - వాక్కన్నుడును, వారాన్ - రాలేదు, పావియేన్ - పాపియైనవాయికి, నెఞ్చమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాఙ్గిల్లై - అనుకూలముగానుండక పోతివి, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఆవి - నాప్రాణమును, కాప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు.

కా॥ ఓమనసా! ఆదిఅకసమనియు ఇదిభూమియనియు సముద్రమనియు చెలియఱకప్పి గాఢాంధకారము భయఙ్కరమైనరాత్రిరూపమై పెరుగుచున్నది. ఈసమయమందుగూడ శ్రీకృష్ణుడు రాకపోయెను; నీవును నామఱంబున లేకపోతివి. ఇఁక నన్ను రక్షించువారెవరని. ౭

నీయుమ్‌పాఙ్గిల్లై కాణ్ నెఞ్చమేనీళిరవుమ్*
ఓయుమ్‌పొళుదిన్ని యూళియాయ్‌నీణ్డాల్*
కాయుఞ్చుడుశ్చిలై యొక్కాగుత్త వారానాల్*
మాయుమ్‌వగై యఱియేన్ వల్వినై యేన్ పెఱ్ఱిఅన్నే. 3.

అ॥ నెఞ్చమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాఙ్గిల్లైకాణ్ - అనుకూలముగాలేకపోతివి గదా? నీళ్ - పొడుగైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియు, ఓయుమ్‌పొళుదిన్ని - ఎడతెగక, ఊళి యాయ్ - యుగమై, నీణ్డు - పెరిగినది, కాయుమ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, కడుమ్‌శిలై - క్రూరమైనబాణముగల, ఎన్‌కాగుత్త - నాశ్రీరాఘవుడు, వారాన్ - రాడు. వల్‌వినైయేన్ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, పెణ్ పిఱన్దు - స్త్రీయైబుట్టి, మాయుమ్‌వగై - మరణమునుపొందెడి ప్రకారమును, అఱియేన్ - ఎఱుఁగను.

కా॥ ఓమనసా! నీవా నాస్వాధీనముగాకపోతివి. రాత్రి యుగమువలె పెరుగుచున్నది. శ్రీరాముఁడురాలేదు. ఈబాధనుసహించక ప్రాణమువిడువదలంచినను నేను దానికి యుపాయము నెఱుఁగనేయని. 3.

పెణ్పిఱన్దార్ పెరున్దుయర్ కాణ్గిలేన్*
ఒణ్ తుళరోర్ వారాదొళిత్తాన్*ఇమ్మణ్ణినైయ్
కణ్ పెరియ శెవ్వా యెఱ్ఱా రేఱువారానాల్*
ఎణ్ పెరియళిన్ద నోయ్ తీర్ప్పారారెన్నై యే. ౪.

అ॥ పెణ్ పిఱన్దార్ - స్త్రీలు, ఎయ్దుమ్ - అనుభవించుచున్న, పెరుమ్‌తుయర్ - ఈగొప్ప దుఃఖమును, కాణ్గిలేన్ - చూడలేను, ఎన్ను - అని, ఒణ్ - సుందరమైన, కుడరోర్ - లేజెవ్వ గలమార్యుడు, వారాదు, రాక, ఒళిత్తాన్ - దాచుకొనియున్నాడు. ఇమ్మణ్ - ఈభూమిని, ఆళన్ద - కొలిచినవాఁడును, పెరియకణ్ - విశాలమైన నేత్రములుగలవాఁడును, శెవ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరముగలవాఁడును, ఎన్ - నాకు (స్వామియయ్యు) కార్ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాఁడును, ఏఱు - శ్రేష్ఠుఁడుకైన సర్వేశ్వరుఁడు, వారాన్ - రాలేదు. ఎన్నై - నాయొక్క,

ఎణ్ - పెరియ - సంఖ్యలనతిక్రమించిన (అసంఖ్యేయమైన), శ్నైనోయ్ - మనోవ్యాధిని, తీర్‌ప్పార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ ఈస్త్రీలనుద్దఁ చెడి ఘోరదుఃఖమును నేను చూడజాలనందలఁచి సూర్యుడుదయ ముగాకుండనేయున్నాడు. సుందరాంగుడైన నామనుఁడురాలేదు. ఇఁక వాదుఃఖమును దీర్చువా రెవరని. ౪.

ఆరెన్నైయూరాయ్‌వా రన్నైయరుమ్‌తోళ్‌ియరుమ్*
నీరెన్నేయెన్నాదే నీళిరవుమ్‌బుజ్జువరాల్*
కారన్నమేని నఞ్జుణ్ణనుమ్‌వారానాల్*
వేరెన్నై మాయాదాల్ వల్సినైయేఁపిన్నైనే. ౫.

ఆ॥ ఆన్నైయరుమ్ - తల్లులును, తోళ్‌ియరుమ్ - సఖులును, నీర్ - (నా) స్వభావము, ఎన్నే - ఎట్టిది (అని), ఎన్నాదే - తలఁచక, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియంతయు, తుఞ్జువర్ - నిదురపోవుచున్నారు. కారన్న - మేఘమువంటి, మేని - తిరుమేనుగల, ఎఞ్‌ణ్ణ నుమ్ - కార్ష్ణ్యుఁడును, వారాఞ్ - రాఁడు, వల్ - క్రూరమైన, వినైయేఞ్ - పాపముగలనా యొఁక్క, పిఞ్ - చెనుక, నిన్ను - ఉండి, పేర్ - నాపేరు, ఎన్నై - నన్ను, మాయ దు-మాయ నట్లుచేయుఁగు. ఎన్నై - నన్ను, ఆరాయ్వారార్ - విచారించువారెవరు.

తా॥ నాబంధువులువాఁబాధను విచారించుక చక్కఁగానిగ్రించుచున్నారు. కాయనుమందుఁ డైనశ్రీకృష్ణుఁడురాలేదు ఇఁక నేను మాపాపవిధము వాఁలోఁచించుచున్నాను. నాపేరుమాత్రమే యుండఁపోవుచున్నది. ఇప్పుడుఁబాడ నన్ను రక్షించువా రెవరులేరని. ౫.

పిన్నిన్న కాదల్‌నోయ్ నెఞ్జుమ్‌పెరిదుమూలి*
మున్నిన్న రావూళ్‌ి కణ్‌పుదైయముూడిప్ పాల్*
మన్నిన్న శేక్కర త్తేమ్మాయవనుమ్‌వారానాల్*
ఇన్నిన్న నీళాని కాప్పారారివ్వీడత్తే. ౬.

ఆ॥ కాదల్ - ఆశయుఁనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, పిఞ్‌ నిన్న-చెనుకనుండి, నెఞ్జుమ్-మనస్సును, పెరిదు - మిక్కిలి, ఆదుమ్ - బాధించుచున్నది. ఇరా - రాత్రియనెడి, ఊళ్‌ి-యుగము, మున్ని న్న - ముందుండి, కణ్ - నేత్రములు, పుదైయ-ఆణుగునట్లు (కనుపడకుండునట్లు), మూడిప్ పు-కట్టినది. మన్నిన్న - అమరియున్న, శేక్కరమ్ - సుందరనయముగల, మాయవనుమ్-ఆశ్చర్యచేష్టకుఁ డైన సర్వేశ్వరుడు, వారాఞ్ - రాఁడు, ఇన్నిన్న - ఈవిధముగానున్న, నీళ్ - నిత్యమైన, ఆవి-ఆత్మను, ఇవ్వీడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా॥ ఆశయొఁక్కపక్కను రాత్రియొఁక్కపక్కనుండి బాధించుచున్నది. తపుమయంబునగూడ చక్రధరుఁడువర్షి రక్షించుకనున్నాడు. ఇఁకనిచ్చట నన్ను రక్షించువారెవరున్నారని. ౬.

కాప్పారారివ్వీడత్తు కళ్‌ిర్గళిణ్‌ తుళియాయ్*
వేట్పాలదూళ్‌ియాయ్ వెల్‌ిల్ నిన్రకళ్గుల్ వాయ్*

తూప్పాలవెళ్‌శఙ్కు శక్కరత్తోన్దాళ్*
తీప్పాలవల్‌వినైయేన్ తెయ్వఙ్గొళ్‌శెయ్‌గేనో. ౭.

ఆ॥ ఇవ్విడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరో కర్ణం - చట్టమైన, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - సూత్మమైన, తుళి-చినుకులను, ఆయ్-కలదై, శేణ్ పాలుదీఘ్ మైనస్వభావముగల, ఊళ్‌గియాయ్ - యుగమై, శెల్‌గిన్ఱ - నడుచుచున్న, కిఙ్గుల్ వాయ్ - రాత్రియందు, తూ - నిర్మలమైన, పాల-స్వభావముగల, వెణ్-తెల్లని, శఙ్గు-శ్రీపాఞ్చజన్యము, శక్కరత్తోన్-సుదర్శనమునుగలసర్వేశ్వరుడు, తోన్ఱాన్ - కనుపడడు. తెయ్వఙ్గొళ్ - ఓదేవతలారా! తీప్పాల-అగ్నివలెదహించుచున్న స్వభావముగల, వల్‌వినైయేన్-క్రూరమైనపాపముగలనేను, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ పెద్దయగచువలెనున్న యీరాత్రియంధకారప్రక్క-చీకటిని యొక్కప్రక్క-చినుకులును బాధించుచున్నవి. ఇప్పుడు నన్ను గాపాడువారెవరులేరు. శఙ్ఖచక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు వచ్చిగనుపడలేదు. ఓదేవతలారా! ఇప్పుడునే నేమిచేసెదను. ౭.

తెయ్వఙ్గొళ్‌శెయ్‌గే నోరిరవేఴూళ్‌గియాయ్*
మెయ్‌వన్దుని న్నెనదావిమెలివిక్కుమ్*
కైవన్దశెక్కరత్తెన్‌కణనుమ్‌వారానాల్*
తైవన్దతణ్‌తెన్‌ల్ వెఙ్కుడరిల్ తానడుమే. ౮.

అ॥ తెయ్వఙ్గొళ్ - ఓదేవతలారా! ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను. ఓరిరవు - ఒకరాత్రి, ఏఴుఴూళ్‌గియాయ్ - ఏడుయుగమై, మెయ్‌వన్దునిన్ఱ - (నన్ను చంపవలయునని) నిశ్చయించివచ్చి; ఎనదావి - నాయాత్మను, మెలివిక్కుమ్ - బాధించుచున్నది. కైవన్ద - శ్రీహస్తమందుగల యున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనము, ఎన్‌కణనుమ్ - నాకన్నులకును, వారాన్ - రాడు, తైవన్ద-తై(పుష్య) మాసమందుపచ్చెడి, తణ్ - చల్లని, తెన్ఱల్ -మలయమారుతము, వెఙ్కుడరిల్ - క్రూరమైఅగ్నికంటెను, ఆడుమ్ - (మిక్కిలి) బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓదేవతలారా! ఒకరాత్రి యేడుయుగమై పెరిగి నన్ను చంపవలయునని యధ్యోశించి వచ్చి చల్లనిగాలిని విష్పవలెవీసుటచు బాధించుచున్న యీసమయమందుగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి రక్షించకపోయెను. ఇప్పుడు నే నేమిచేసెదనని. ౮.

వెఙ్కుడరిల్ తానడుమాల్ వీశ్రిరుళిన్ నుత్తుళియాయ్*
అఙ్కుడరవెయ్యోనణినెడున్దేర్ తోన్ఱాదాల్*
శెఙ్కుడర్ తామరైక్కణ్ శెల్వనుమ్‌వారానాల్*
నెఞ్చిడర్ తీర్ప్పారినియార్ నిన్నురుగుగిన్ఱనే. ౯.

ఆ॥ వీశ్రు - వర్షిల్లుచున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - సూత్మమైన, తుళియాయ్ - చినుకులనుగల రాత్రి, తోన్ఱ - తోను, వెఙ్కుడరిల్ - వేడియైనయగ్నికంటె, ఆడుమ్ - (అధికమై) బాధించును. అమ్ - సుందరమైన, కుడర - తేజస్సుగల, వెయ్యోన్ - క్రూర్యునియొక్క, అణి-

నుందరమై, నెడు - గొప్పదైన, తేర్ - రథము, తోన్రాదు - కనుపడదు, నెంజుతుడర్ - ఎట్టి నికా నిగల, తామరైక్కణ్ - తామరపుష్పంవంటి నేత్రములగల, వెల్వనమ్-శ్రీనుంతుండును, వారాత్ - రాడు, నిన్ట - నిలిచి, ఉరుగుగిన్రేన్ - కరుగుచున్నాను, నెఞ్చిడర్ - మనోదుఃఖమును, ఇని - ఇంక మీద, తీర్ప్పారార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా॥ చల్లని ఱొచిమకులు నాకు నిష్ప్రయోజనమున్నవి. చీకటిలో నాకేమియు కనుపడలేదు. సూర్యోదయమును కాకుండనున్నది. రాబోవలోచనుడైన ప్రియుడుపతియు రాలేదు, ఈదుఃఖమునుచే గరుగుచున్న నన్ని ప్పుడు రక్షించువారెవరను లేరని. ౯

నిన్రురుగుగిన్రేనేపోల నెడువానమ్*
శెన్రురుగినుత్తుళియాయ్ చ్చెల్గిన్ర కఙ్గుల్వాయ్*
ఆన్రొరుకాల్ శెయ్య మళైన్ద సేరార్ వారాన్రొల్*
ఒన్రొరుకాల్ శొల్లా దులగోవుయిర్గ్గుమ్.

౧౦.

ఆ॥ నిన్ట = నిలిచి(ఎల్ల ప్పుడుమ), ఉరుగుగిన్రేనేపోల - కరుగుచున్న నావలెనే, నెడు - గొప్ప, వానమ్ - ఆకసమును, శెన్ట - దుఃఖపడి, ఉరుగి-కరిగి, నుణ్-నూత్మ్మమైన, తుళియాయ్-చినుకులుగలదై, శెల్గిన్ట - నడుచుచున్న, కఙ్గుల్వాయ్ - రాత్రియందు, ఆన్ట - ఆప్పుడు, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, వైయమ్ - భూమిని, ఆళ్ద - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరుడు, వారాత్ - రాడు, ఎన్ట - అనియైనను, ఒన్ల - ఒకమాటను, ఒరుకాల్-ఒకప్పుడు, శొల్లాదు - చెప్పక, ఉలగు - లోకము, ఉయిర్గ్గుమ్ - నిదురపోవుచున్నది. ఓ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ చినుకులువేయుచున్న యీరాత్రియందు నేనవస్థపడుచుండగా, ఆశ్రితరక్షకుడుచ్చటికి రాడనియైనను వమ్మచనియైననొకమాటనాకు చెప్పకుండ లోకమంతయు నిద్రించుచున్నదే? ఇదే మాశ్చర్యమని. ౧౦

ఉయిర్గ్గువాన్బోల్ యోగుశెయ్ద పెరుమానై*
శిఱన్దపొన్మలై శూళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
నిఱైశీర్ద్ద నవ్నాది యాయిర త్తిప్పత్తాల్*
ఇఱైన్దుపోయ్ వైగున్దమ్ శేరావాఱెణ్ణెయో.

౧౧.

ఆ॥ ఉయిర్గ్గువాన్బోల్ - నిదురపోవునట్లుపవ్వళించి, యోగుశెయ్ద - జగద్రక్షణోపాయమునుయోచించుచున్న, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునియిష్టుడై, శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన, పొన్మలై - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందువేంచేసియున్న, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్ న - ప్రకాశించిన, నిఱమ్ - గానముచే, శీర్ద్ద - అధికమైయున్న, ఆయిర - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే (పాశురముల-ధ్యయనమనేయువారు), ఇఱన్దుపోయ్ - మరణమునుబొందినతరువాత, వైగున్దమ్ శేరావాఱు - శ్రీవైకుణ్ఠమునుబొందునిదిమము, ఎణ్ణెయో - ఏవిధము?

తా॥ జగత్తును గక్షించువిధమును యోచించుచు శ్రీరాభియంగుడు బవ్యళించియున్నశ్రియుఃపతిపదయై, సమృద్ధమైనతోటలుగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీగుది పాశురముల నధ్యయనించువారు శ్రీవైకుంఠమును దివ్యక లోందురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౪ - పత్తు, ౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.— ఆళ్వార్ నెడినాయకి యీవిధంబున రాత్రియంతయు భగవద్విశ్లేషముచే బాధపడుచుండి నూర్యోదయమునతరువాత మూర్ఛవడిలి స్వస్థచిత్తులై తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బి యొక్క సౌందర్యసౌగంధ్యాది సమస్తకల్యాణగుణంబులనుపలంచి యాగుణముల ననుభవించువల యనని యత్యంతిని వేళ్ళముతోనండగా, బంధువులుచూచి నీకింత యలిని వేళ మేలనని యా తెవ చవములను చెప్పగా వానిని లనువిని, ఓబంధువులారా! భగవద్గుణములనెఱుంగని మీరెంతచెప్పినను నామన స్సాభగవంతునియందే లీనమగుచున్నది, నేనేమిసెదను; మీరు మామీద కోపగింపవలదు అని వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ ఎఱ్ఱనేయోవన్నై మిర్‌గా లెన్నై మునివదునీర్*
నఱ్ఱళ్‌కోల త్తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై నాఱ్‌కణ్డిఱ్*
శఱ్ఱినోడుమ్‌నేమియోడుమ్ శామరై క్కణ్ణళోడుమ్*
శెఱ్ఱినివాయిన్ నోడుమ్ శెల్‌గిన్ఱ దెన్నెఞ్జమే. ౧.

అ॥ ఆన్నైమిర్‌గాల్ - ఓయమ్మలారా! మీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, మునివదు - కోపగింపుట, ఎఱ్ఱనేయో - ఎటులో? నఱ్ఱళ్ - సువాసనయొక్క, కోలమ్ - అతినుందరమైన, తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై - తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేసియున్న నమ్బిని, నాఱ్ - నేను, కణ్డిఱ్ - నేవించినతరువాత, శఱ్ఱినోడుమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యముతోడను, నేమియోడుమ్ - సుదర్శనముతోడను, శామరైక్కణ్ణళోడుమ్ - పద్మమువంటి నేత్రములతోడను, శెఱ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న, ఒన్ఱు - అద్వితీయంబైన, వాయోడుమ్ - అధరముతోడను, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, శెల్‌గిన్ఱదు - సంచరించుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియులారా! భగవద్గుణము మాధుర్యము నెఱుంగక మీరు నామీద నేలకోప పడుచున్నారుగా తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బిని నేను నేవించినప్పుడే నామనస్సు నాకుస్వాధీనములేక నే మానియొక్క శఙ్ఖచక్రాదులవంటియందును నేకాది దివ్యావయవములయందును మగ్నమైపోయినదని.

ఎన్నెఞ్జినాల్ నోక్కి-క్కాణీరెన్నై మునియాదే*
తెన్నఱ్‌కోలై త్తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై నాఱ్‌కణ్డిఱ్*

మిన్ను నూలుమ్‌కుండలముమ్ మార్విల్ తిరువమఱువుమ్*
మన్ను పూణుమ్‌నాన్గుతోళుమ్ వన్దెయ్దుమ్‌నిన్ఱిరుమే. ౨.

ఆ॥ ఎన్నై - నన్ను, మునియాదే - కోపగించక, ఎన్నెఱివాల్ - నాయనన్నుచేత, (భక్తిగలవానిమనస్సుగలవాడై), నోక్కాక్కాణ్ - చూడుడు, తెళి - దశీంపుమందున్న, వళ్ - క్లాఘ్యమైన, శోలై - తోపులుగల, తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై - తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేసీయున్ననమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డేన్ - నేనించివఱుచూత, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, నూలుమ్ - యజ్ఞోపవీతమును, కుణ్డలముమ్ - కుండలమును, మార్విల్ - వక్షస్థలమందలి, తిరువమఱువుమ్ - శ్రీవత్సమును, మన్ను - ఆమరియున్న, పూణుమ్ - ఆభరణమును, నాన్గుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎన్దుమ్ - ఎచ్చటపోయినను, పన్ది - (నాయెదుట) వచ్చి, నిన్ఱిరుమే - నిలుచుచున్నవి.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను నమ్బి నిసేవించినప్పటినుంచి వానియొక్క కుండలయజ్ఞోపవీతాదిసమస్తాభరణములును సకలదివ్యావయవములును నాకంటిముందఱ నే యున్నవి. అనియన్నియు భక్తిలేని మీకంటికగుపడవుగాన నావలె భక్తిగలవారై సేవించుడియని. ౨.

నిన్ఱిరుమ్‌తిశై క్కుమ్‌నై యుమె న్ఱనై నైయరుమ్మునిదిర్*
కున్ఱమాడ త్తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై నాన్‌కణ్డేన్*
వెన్ఱివిల్లుమ్‌తణ్డుమ్‌వాళుమ్ శేక్కరముమ్‌శఙ్కముమ్*
నిన్ఱుతోన్ని క్కణ్ణుళ్ నీఙ్గా నెఞ్చుళ్ళుమ్‌నీఙ్గానే. ౩.

ఆ॥ నిన్ఱిరుమ్ - ఏపనియుచేయకనుందును, తిశైక్కుమ్-భ్రమపడియుండుమ, నైయుమ్ - తికిలా న్తఃకరణారాశైయందును, ఎన్ఱు - అని, అనైనైయరుమ్ - తక్కినవివిధమహర్షులూడ, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. కున్ఱమ్ - పర్వతమువలెనున్న, మాడమ్ - మేడలచేనిండియున్న, తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేసీయున్ననమ్బిని, నాన్‌కణ్డేన్ - నేను సేవించినతరువాత, వెన్ఱి - జయమునిచ్చెడి, విల్లుమ్ - ధనుస్సును, తణ్డుమ్ - కౌమోదకిని, వాళుమ్-వనకమును, శేక్కరముమ్ - చక్రమును, శఙ్కముమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, కణ్ణుళ్ - నేత్రములో, తోన్ఱి నిన్ఱు - కనుపడియుండి, నీఙ్గా - ఎడబాయవు. నెఞ్చుళ్ళుమ్ - మానసస్సులోనుండియు, నీఙ్గానే - ఎడబాయవు.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరు, తనమతినిబోగొట్టుకొని దుఃఖించుచు ఏపనియు జేయకనున్నదని నన్ను నిందించుచున్నారు. నేనునమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి వాని పఞ్చాయుధములును నాకంటిలోనున్నది. నే నెటులమతిచెడనని ౩

నీఙ్గినిల్లాక్కణ్ణినీర్ మఱై న్ఱనై నైయరుమ్మునిదిర్*
వ్వేఙ్గోళ్ శోలై త్తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై నాన్‌కణ్డేన్*
పూఙ్గణ్మాలై త్తణుత్తాయుమ్ పొన్‌ముడియుమ్‌వడివుమ్*
పాఙ్గుత్తోన్ఱుమ్‌పట్టుమ్‌నానుమ్ పావియేన్‌పక్కత్తవే ౪.

అ॥ కణ్ణపీర్‌గళ్ - మీరు, నీఙ్గళ్లా - ఎడతెగవు, ఎన్నుఆన్నైయరుమ్ - అనికల్లులైవ మీరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు, తేఱ్‌ఱార్ - తేనెగల, తోయ్ - తోపులచేనిండి యున్న, తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై- తిరుక్కు-అుఙ్గుడియందువేంచేసీయున్న నమ్బిని, నాఙ్-కణ్డపిఱ్ - నేను నేఁ నినగెయనాత, తణ్ - చల్లనైన, పూమ్‌పై - పుష్పమా లికయు, తణ్ - చల్లనైన, తుళ్ - యమ్ - తిరుత్తుళ్‌యిను, పొఱ్ - స్పృహణీయమైన, ముడియుమ్ - కిరీటమును, పడివుమ్ - తిరుమేనియు, పాఙ్గు - తగుమైనదిగా, తోన్ఱుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, పట్టుమ్ - పీతామ్బరమును, నాణుమ్-మొలత్తొడుమ, పావియేన్ - పాపీయైననాయిుక్క, పక్క త్తే - ప్రక్కయందేమున్న వి.

తా॥ నాకంటిలో నీళ్ళెప్పుడును కారుచున్నవని మీరునన్ను కోపగించుచున్నారు, తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియొక్క దివ్యాభరణపీతామ్బరాదులెప్పుడు నాప్రక్కనే కనుపడుచున్నవి, వాని నియనుభంచుటకు నాకు భాగ్యములేదే, ఏమిచేసెదనని. ౪.

పక్కమ్‌నోక్కినిఱ్కుమ్‌న్నె యుమెన్ఱన్నె యరుమ్‌మునిదిర్ *
తక్కకీర్ త్తి తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై నాన్‌కణ్డపిఱ్ *
తోక్కుశోదితొళ్ళైవాయుమ్ నీణ్డపురువట్టళుమ్ *
తక్క-తామరైక్కణ్ణుమ్ పావియేనావియిన్మేలనవే ౫.

అ॥ పక్కమ్‌నోక్కినిఱ్కుమ్ - ప్రక్కయందుచూచుచుండును, నైయుమ్ - దుఃఖించును, ఎన్ఱ - అని, ఆన్నైయరుమ్-తల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. తిక్క - తిగ్నుమైన, కీర్ త్తి - కీర్తిగల, తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై-తిరుక్కు-అుఙ్గుడియందువేంచేసీయున్న నమ్బిని, నాఙ్ - నేను, కణ్డపిఱ్ - సేవించినతరువాత, తోక్క - చేరియున్న, శోది - తేజస్సుగలదియు, తొళ్ళై - దొండపండువలెనున్నదియునైన, వాయుమ్ - అధరమును, నీణ్డ - దీర్ఘమైన, పురువట్టళుమ్ - కను బొమ్మలును, తిక్క - తగుమైన, తామరైక్కణ్ణుమ్ - పద్మమువంటినేత్రమును, పావియేఱ్ - పాపీయైననాయొక్క, అవియిన్ మేలనవే - ఆత్మమీఁదనేయున్నవి.

తా॥ ఈపెపర్వోక్యరీతిని వేంచేసీయుండుప్రక్కచూచుచు దుఃఖించుచుఁడుఁనిని న్నుమీరుగూడ ఎందుకు నిందించుచున్నారు. నమ్బియొక్క లేజోరాశివలెనున్న తిరువధరమును పద్మముపంటినేత్రమును దీర్ఘములైనభ్రూతతులను ఎప్పుడును సాయాత్మనిాద నేయున్నవి. అయినను నాభాగ్యహీనతచే నేననుభవించక యున్నానని. ౫

మేలుమ్‌వన్బుళినఙ్కుడి క్కివళై న్దన్నై కాణుగొడార్ *
తోలై తూళ్ తణ్ తిరుక్కు-అుఙ్గుడినమ్బియై నాఙ్‌కణ్డపిఱ్ *
కోలనీళ్ కొడిమూక్కుమ్ తామరైక్కణ్ణుమ్‌నివాయుమ్ *
నీలమేనియుమ్‌నాన్గుతోళు మెన్నెఞ్చమ్‌నిత్తైన్దనవే. ౬.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నమ్‌కుడిక్కు - శ్లాఘ్యమైనమనవంశమునకు, మేలుమ్ - ఇఁక నెల్లప్పు డును, వళ్ పఱ్ - చెడ్డఅపవాదమునకుఁ గారణమైయున్నది, ఎన్ఱ - అనికలంచి, ఆన్నై - తల్లి, కాణుగొడార్ - చూడనివ్వరు, తోళైతూళ్ - తోటలచేఁజుట్టబడిన, తణ్ - చల్లనైయున్న,

తిరుక్కు-అుగ్గుడినమ్బియై - తిరుక్కు-అుగ్గుడియందు వేంచేపియున్న నమ్బిని, నాన్-నేను, కణ్డుపిత్-సేవించినతరువాత, తోలమ్ - నుండరమై, నీళ్-దీర్ఘమైయున్న, కొడి-తీగెవలెనున్న, మూక్కుమ్-నాసికను, తామరైక్-కణ్ణుమ్-పద్మమువంటినేత్రమును, కనివాయుయ్-దొండపండువలెనున్న అధరమును, నీలమేనియుమ్ - శ్యామవిగ్రహమును, నాన్గుతోళుమముులును, ఎన్నై ఇజుమ్ - నామనస్సునందు, నిఱైన్ద - నిండియున్నవి.

తా॥ ఈపె పిగ్గలేక నమ్బిని యాళ్వడుచున్నదిగాన మనకులమున గొప్పకీర్తిని గలుగ జేయునని నాతల్లి నమ్బినిచూడనిష్వక పోయినను, నమ్బిని సేవించినప్పటివంచి, వానియెక్క ఆతి సుందరంబులైన నేత్ర నాసికాధరములును తిరుమేనను నాహృదయమందే యెప్పుడునున్నవని.

నిఱైన్దవన్బినమ్బుడిక్కవళై నన్నైక్ కాణకొడార్*
శిఱుత్తీర్ తిత్తిరుక్కుఅుగ్గుడినమ్బియై నాన్కణ్డపిత్*
నిఱైన్దతోదివెళ్ళిమ్శూழ్న్ద నీణ్డపొన్నేనియొడుమ్*
నిఱైన్దైన్ను శ్చేనిన్ఱొழిన్దాన్ నేమియుడైయళిదే. ౭.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నమ్కుడికిక్క - మనకులమునకు, నిఱైన్ద - పరిపూర్ణమైన, వళ్ప - శ్రీక్రూరమైనయపవాదమునకుగారణము, ఎన్ను - అనితలంచి, అన్నై - తల్లి, కాణాకొడార్ - చూడనివ్వరు. శిఱుత్తీర్ - అల్పస్వగల, తిరుక్కు-అుగ్గుడినమ్బియై - తిఱుక్కు-అుగ్గుడియందువేంచేపియున్న నమ్బిని, నాన్ - నేను, కణ్డుపిత్ - సేవించినతరువాత, నిఱైన్ద-పూర్ణమైన, తోదివెళ్ళిమ్ - కాన్తియొక్కప్రవాహముచే, శూழ్న్ద - చుట్టబడిన, నీణ్డ - శ్రేష్ఠమైన, పొన్ - స్పృహణీయమైన, మేనియొడుమ్ - దివ్యవిగ్రహముతోగూడ, ఎన్ను శ్చే - నాహృదయమందు, నిఱైన్ద - నిండి, నిన్ఱొழిన్దాన్ - వేంచేసియుండెను. నేమి - సుదర్శనము, అమ్ - సుందరమైన, ఐ - శ్రీవత్సమువందు, ఉళదు - ఉన్నది.

తా॥ స్వప్రయత్నమును వదలి సర్వేశ్వరునిజుండే సకలశ్రీరమునుంచి వాడెప్పుడు కటాక్షించునోయని నిరీక్షించియున్న మనకులమందు బుట్టిన యీపె సర్వేశ్వరుని బొందుటకు స్వయూప విరుద్ధమైన స్వప్రయత్నముజేయుచున్నదిగాన యీపె మనకులమునకు గొప్పకీర్తినిగలుగజేయుచున్నదియని దలంది నాతల్లి నమ్బిని చూడనిష్వక పోయినను సౌన్దర్యము మాత్రీకరించినట్లుపలె నున్న తిరుమేనుగలనమ్బి సుదర్శనహస్తముతోగూడ నాహృదయమందే నిత్యవాసము జేయుచున్నాడని. ౭.

కైయుళ్ ననుళ్ళగమ్వైక్కుమ్నైయుమెన్నైయరుమ్బుమెవిర్*
మైకొళ్ మూడ్ తిరుక్కుఅుగ్గుడినమ్బియై నాన్కణ్డపిత్*
శెయ్య తామరైక్కణ్ణుమల్గులుమ్ శిఱీ ఇజైయుమ్వడివుమ్*
మొయ్యునీళ్ క్కుழల్తాழ్న్దతోళ్ గళుమ్ పావియేన్ మునుమ్ఱుమే. ౮.

అ॥ కైయుళ్ - చేతులమీద, నల్ - సుందరమైన, ముగమ్ - ముఖమును, వైక్కుమ్ - ఉంచుకొనియుంచును, నైయుమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఎన్ను - అని, అన్నైయరుమ్ -

తల్లులైనమీరును, మునిదిర్ - కోపగిందుమన్నారు. మైకొళ్ - వల్లనివర్ణములగల, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై - తిరుక్కుఱుంగుడిలోవేంచేసియున్ననమ్బిని, నాఙ్ - నేను, కణ్డపిఱ్ - సేవించినతరువాత, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - కమలముపంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములును - ఆల్ గులుమ్ - నిత్యమ్బవదేశమును, శిఱు - నూళ్మైన, ఇడైయుమ్ - నడుమును, వడివుమ్ - తిరుమేనియు, మొయ్య - నుందరమై, నీళ్ - బాడువైన, కుళల్ - కేశపాశములు, తాళ్‌ఙ్ద - ప్రేలాడుచున్న, తోళ్‌గళుమ్ - భుజములును, పావియేన్ - పాపియైన నాయొక్క, ముఱ్ - ఎదుట, నిఱ్కుమ్ - నిలుచును.

తా॥ ఓసఖియలారా! తన సుందరముఖారవిందమును చేతులమీదనుంచుకొని దుఃఖించుచున్నదని మీరు నన్ను కోపగించుచున్నను, తిరుక్కుఱుంగుడియంతయు వ్యాపించునట్లు డాలు కొట్టుచున్న తిరుమేను సౌందర్యముగల నమ్బిని సేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్కకమలనేత్రము పిటిగడి నడుము మొదలగు దివ్యావయవములు నాకంటిముందర నేయున్నవని.

మున్నిన్ఱాయెన్ఱుతోళ్‌గళుమ్ మనైయరుమ్మునిదిర్*
మన్ను మాడత్తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై నాఙ్కణ్డపిఱ్*
శెన్ని నీణ్ముడియాదియాయ ఉలప్పిలనికల త్తఙ్*
కన్నల్ పాలముదాగివ నైన్ఱెఙ్ఙుమ్‌కళియానే. ౯.

అ॥ మున్నిన్ఱాయెన్ఱు - (ఎల్లరయొక్క) ముందునిలిచియిపని, తోళ్‌గళుమ్ - పఖియలును, ఆనైయరుమ్ - తల్లులును, మునిదిర్ - కోపగించుమన్నారు. మన్ను - స్థిరముకైయున్న, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుంగుడి - తిరుక్కుఱుంగుడియందువేంచేసియున్న, నమ్బియై - నమ్బిని, నాఙ్ - నేను, కణ్డపిఱ్ - సేవించినతరువాత, శెన్ని - శిరస్సునందలి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటము, ఆదియాయ - మొదలుగాగల, ఉలప్పిల్ - అసఖ్యేయముకైన, అణి - అలంకరించుకొనియున్న, కలత్తఙ్ - తిరువాభరణములుగలవాడును, కన్నల్ - కర్కరవలెను, పాల్ - పాలువలెను, అముదాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడునైన నమ్బి, ఎన్ నెఞ్ఞమ్ - నామనస్సునందు, వన్ద - వచ్చి, కళియాన్ - విడిచిపోడు.

తా॥ ఎవ్వరికంటికగపడనట్లు అంతఃపురమందు నివసించుచున్న యీపె యిట్టిడందరు చూచునట్లు నీఢిలోవచ్చి నిలబడుచున్నదని మీరునన్ను లిట్టివను నేనేమిసేపెదను? కిరీటము మొదలసమస్తదివ్యాభరణభూషితుడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుడైన నమ్బి నామనస్సులోనే వేంచేసియుండి నన్నీ వింధంబున చేయించుచున్నాడని.

కళియమిక్కదోర్ కాదలళివై నన్నై నాణకొండార్*
వళివిల్‌కోర్ త్తిత్తిరుక్కుఱుంగుడినమ్బియై నాఙ్కణ్డపిఱ్*
కుళమిత్తేవర్ కుళాఙ్గళ్ కైతొళచ్చోదివెళ్ళిత్తినుళ్ళే*
ఎళవదోరురువెన్నెఞ్చుళ్ళుమూర్‌క్కుమతీవరిదే. ౧౦.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, ఓర్ - అద్వితీయమైన, కణ్ణీయమిక్కదు - మిక్కిలియుతిశయించి యున్న, కాదలిళ్ - ఆశగలది, ఎన్ద - అని, అన్నై - తల్లి, కాణగొడాళ్ - చూడనివ్వదు. వళువిల్ -వాశములేని,కీర్ త్తి-కీర్తిగల, తిరుక్కు-అుజ్జుడిసమ్బిదైె-తిరుక్కు-అుజ్జుడిసమ్బిని,నాక్- కేసు, శణ్డిక్ - సేవించినతరువాత, తేనర్ - నిత్యసూరులయొక్క - , కుళాంజ్గళ్ - సమూహములు, కుళుమి - గుంపుగాజేరి, కైతొழ - ఆశ్రయించునటుల, శోదివెళ్ళ తిరుళ్ళే - కాన్తి ప్రవాహముయొక్క మధ్యమందు, ఎழువదు - ఉజ్జ్వలమైప్రకాశించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణం బైన, ఉరు - తిరుమేను, ఎన్నెజ్గుళ్ - నామనస్సునందు, ఎழుమ్ - ప్రకాశించుచున్నది, ఆర్ క్కుమ్ - భక్తిలేనివారెవ్వరికిని, ఆతివరిదు - తెలిసికొనుటకశక్యము.

తా॥ ఈపె నమ్బిపైన మిక్కిలియాశగలదిగాన దీనిని వీథిలో పంపించగూడదని నన్ను లోపలనేయుంచియున్నను, నిత్యసూరులు గుంపులుగుంపులుగాచేరి స్తోత్రముజేయుచున్న వాడై, కాన్తియనెడి ప్రవాహమందు మూర్తీకరించి లేచినసౌన్దర్యముపరె నత్యుజ్జ్వలమైయున్న నమ్బి యొక్క-తిరుమేని నామనస్సులో నేయునవరతముప్రకాశించుచున్నది. అదిభక్తిలేనివారికగనుపడదని.

‡‡ అతీపరియపిరానై యాళ్గియజైయనై యేయలర్ పూ*
నతీయననల్‌లర్‌నాడి ననుక్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
కుతీకొళాయిత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరుక్కు-అుజ్జుడియాదనేళ్*
అతీయక్కవల్లార్ వైట్టణవ రాళ్గిక్కడల్ శూళత్తుళ్ళే. ౧౧.

అ॥ అతీపరియ - తెలిసికొనుటకశక్యమైనవాడును, పిరానై - స్వామియు, ఆళ్గి - సుందరుడును, అమ్‌కైయనై - సుందరమైనహస్తమందుగలవాడును నైన తిరుక్కు-అుజ్జుడినమ్బి విషయమై, అలర్ పూ - ప్రేమచేయుటచే, నతీయ - పరిమళించుచున్న, నల్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమును, నాడి - వెతకిసంపాదించి, నక్‌కురుగూర్ - సుందరమైనకురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురము లలో, కుతీకొళ్ - నమ్బియొక్కదివ్యాళ్వారుగదివ్యావయవాది చిహ్నములను బ్రతిపాదించుచున్న, తిరుక్కు-అుజ్జుడియదన్ మేల్ - తిరుక్కు-అుజ్జుడియనెడుదివ్యదేశవిషయమైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కఱ్ఱు వల్లార్ - అధ్యయనంచెతెలిసికొనినవారు, ఆళ్గి - అగాధమైన, కడల్ - సముద్రముచేజుట్టబడిన, ఞాలత్తుళ్ళే - భూమియందే, వైట్టణవర్ - భగవంతునియొక్క భవించుచున్న భాగవతులైయగుదురు.

తా॥ తిరుక్కు-అుజ్జుడినమ్బివిషయమై ప్రేమపరవశులైన నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీ పది పాశురములు నధ్యయంచెడి శ్రీవైష్ణవులు ఈలోకమందే సర్వేశ్వరుని యనుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.—నందగోకులమందు కృష్ణవిశ్లేషసహిష్ణువులైన గోపికలు కృష్ణచేష్టితములను తామాచరించి భరించియున్నటుల, ఈయాళ్వార్లనెడు నాయకీ భగవద్విశ్లేషమును సహింపక సర్వేశ్వరుడు చెప్పెడుమాటలను తాను చెప్పుచుండగా నావారులోనున్నవారు జూచి యీనాయకీ యొక్కతల్లిదగ్గఅవచ్చి మిమ్మల్ని చెప్పెడు మాటలీవిధంబులై యుండుటకుఁ గారణమేమి! దాని యర్థమేమిమాకుచెప్పుమనియడగగా నప్పుడాతల్లియాళ్వార్ల భిప్రాయము సెఱుంగక, నాపిల్లమీద భగవదావేశమువచ్చెనని చెప్పినవిధమును ప్రసాదించుచున్నారు.

‡‡ కడల్ ఞాలమ్ శెయ్‌దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలమావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కడల్ ఞాలజ్కొండ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలజ్కిండ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కడల్ ఞాలముండ్రేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కడల్ ఞాలత్తీర్‌క్ వన్దేఱుగొళ్లలో*
కడల్ ఞాలత్తీర్‌క్కువై యెఴిల్లుగేఁ
కడల్ ఞాలత్తెమ్మగళ్ కట్‌క్కన్న వే. ౧.

అ॥ కడల్ - సముద్రముచేజుట్టబడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, శెయ్‌దేనుమ్ - సృష్టించినవాఁడును, యానే - నేనే, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టిపడిన భూమికి, ఆవేనుమ్ - అస్తవ్యస్తమైనవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమిని, కొండ్రేనుమ్ - (మహాబలివద్దనుండి) తీసినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమని, కిండ్రేనుమ్ - (పాతాళమునుండి) విడతీసినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలమ్ - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమిని, ఉండ్రేనుమ్ - (ప్రళయకాలమందు) మ్రింగినవాఁడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఞాలత్తు - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమికి, ఈశన్ - స్వామియైనక్రియావతి, వన్దు - వచ్చి, ఏఱిగొళ్లలో - ఆలోచించెనో? కడల్ ఞాలత్తు - సముద్రముచేజుట్టపడిన భూలోకమందున్న, ఎఴిల్ - నాకొమార్తె, కట్‌క్కన్న - చెప్పుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, కడల్ ఞాలత్తీర్‌క్కు - సముద్రముచేజుట్టపడినభూలోకమందున్నమీకు, ఎఴిల్లుగేఁ - ఏమనిచెప్పెదము.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! ఈజగత్తును సృజించినవాఁడును రక్షించువాఁడును కొలిచినవాఁడును ఉద్ధరించినవాఁడును మ్రింగినవాఁడును నేనేయని యీపె చెప్పుడమును జూడగా ఈపె యొఁడలు సర్వేశ్వరుఁడు ఆవేశించినదని తోచుచున్నది. దీనినిఁజేసేమని చెప్పెదవని. ౧

కఱుక్-మ్‌కల్విక్కెల్లైయిలనే యెన్నుమ్
కఱుక్-మ్‌కల్వియావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కఱుక్-మ్‌కల్విశెయ్‌వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
కఱుక్-మ్‌కల్వితీర్ప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
కఱుక్-మ్‌కల్విచ్చాగముమ్ యానేయెన్నుమ్
కఱుక్-మ్‌కల్వినాదన్ వన్దేఱుక్కిలో*
కఱుక్-మ్‌కల్వియార్ క్కివై యెన్‌శొల్లుగేన్
కఱుక్-మ్‌కల్వియెన్ మగళ్ కాణ్డిన్ఱవే. ౨.

ఆ॥ కఱుక్-మ్ - అధ్యయనము జేయదగిన, కల్వికుక్ - వేదవిద్యకు, ఎల్లై - అవధియైనఉప నిషత్తును, ఇలన్ - వాసస్థానముగాగలవాడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కఱుక్-మ్‌కల్వి - అధ్యయనంపదగినవిద్యకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కఱుక్-మ్‌కల్వి - అధ్యయనంపదగినవిద్యను, శెయ్యేనుమ్ - చేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కఱుక్-మ్‌కల్వి-అధ్యయనంపదగినవిద్యకు, తీర్ప్పేనుమ్ - తాత్పర్యనిర్ణయముజేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కఱుక్-మ్‌కల్వి- అధ్యయనంపదగినవిద్యయొక్క, చారమమ్-ఫలమును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. కఱుక్-మ్‌కల్వి - అధ్యయనంపదగినవిద్యయందుప్రతిపాదింపబడిన, నాదన్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, ఏఱుక్కిలో - ఆవేశించెనోకి కఱుక్-మ్‌కల్వియార్ క్కు - అధ్యయనంపదగినవిద్యగలమీకు, కఱుక్-మ్‌కల్వి-విద్యాభ్యాసయోగ్యమైనవయస్సుగల, ఎన్ మగళ్ - నాపుత్రిక, కాణ్డిన్ఱ - అనుసంధించుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, ఎన్‌శొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను

తా॥ నాకూఁతు, వేదాన్తవేద్యుఁడును, వేదమునకునిర్వాహకుఁడును, ప్రవర్తకుఁడును, తాత్పర్యనిర్ణాయకుఁడును ఫలభోక్తయుఁడును నేనేయనిచెప్పుచున్నది. దీనినిజూడఁగా సర్వేశ్వరుఁడేయందావేశించెనోయనితోఁచుచున్నది. ఈచిన్నవయస్సులో నీవెచేర్చినమాటలను విద్యాధ్యయనముజేయని మీరేమని చెప్పెదరని. ౩.

కాణ్డిన్ఱనిలమెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
కాణ్డిన్ఱవిణ్ణుమ్మెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
కాణ్డిన్ఱవైన్దెయెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
కాణ్డిన్ఱవిశాఖా నైల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
కాణ్డిన్ఱకడలెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
కాణ్డిన్ఱకడల్వణ్ణ నేఱుక్కిలో*
కాణ్డిన్ఱవులగ మ్తీర్ క్కెన్‌శొల్లుగేన్
కాణ్డిన్ఱ వెన్‌కారిగై శెయ్‌గిన్ఱవే. 3.

ఆ॥ కాణ్టి - చూడపడుచున్న, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్- నేనేయనిచెప్పును. కాణ్టి - చూడపడుచున్న, విళుమ్బెల్లామ్ - ఆకసమంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేఁయనిచెప్పును. కాణ్టి - చూడపడుచున్న, వెమ్ - ఉష్ణమైన, తీయెల్లామ్ - అగ్నియంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్టి - చూడపడుచున్న, ఇకా-ల్ గెల్లామ్ - ఈవాయువంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్టి - చూడపడుచున్న, కడలెల్లామ్ - సముద్రమంతయు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పును. కాణ్టి - చూడపడుచున్న, కడల్ - సముద్రమువంటి, పణ్ - కాన్తిగలసర్వేశ్వరుఁడు, ఏఱుక్కొలో - ఆవేశించెనో? కాణ్టి - చూడపడుచున్న, ఉలగ తీర్క్కు - లోకమందున్నమీకు, కాణ్టి - సకలపదార్థములనుపాఁశ్చాత్యఁరించుచున్న, ఎకారిగై - నాయొమా ర్తె, శెయ్‌గిన్ఱ - చేయుచున్న వ్యాపారములను, ఎఱిందుల్లుగేఁ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ ప్రత్యక్షసిద్ధంబులైన పృథివ్యాప్తేజోవాయ్వాకాశ సముద్రములన్నింటికిని నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుఁడు నేనేయనియీవెచెప్పుటచే నీవెయందుసర్వేశ్వరుఁడావేశించినాడనినాకు లోచుచున్నది. సకలవస్తువులను సాఁశ్చాత్యరించిన నాయొమా ర్తెచేయు వ్యాపారమును మీకు నేనేమని చెప్పెదనని. 3.

శెయ్‌గిన్ఱ కిదియెల్లామ్ యాఁనేయెన్నుమ్
శెయ్‌వానిసనగళుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్*
శెయ్‌దుమున్నిఱున్దవుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్
శెయ్‌గైప్పయనుమ్బేనుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్*
శెయ్‌వార్‌గళై చ్చెయ్‌వేనుమ్ యాఁనేయెన్నుమ్
శెయ్యకమలక్కణ్ణనేఱుక్కొలో*
శెయ్యవులగ తీర్క్కువై యెఱిశొల్లుగేఁ
శెయ్యకనివా యిళమానీర్‌ఇఱ్ఱే. ౪.

ఆ॥ శెయ్‌గిన్ఱ - చేయబడుచున్న, కిదియెల్లామ్ - యాగాదిక్రియలన్నియు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్యాఁ - ఇకఁదిదచేయతగినవై, నిన్ఱవగళుమ్ - ఉన్నవియు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. మున్ - మునుపు, శెయ్‌దు - చేసి, ఇఱున్దవుమ్ - పోయినవియు, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్‌గై - కర్మములయొక్క, పయఁ - ఫలమును, ఉణ్బేనుమ్ - భుజించువాఁడును, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్యాఁగళై - కర్మలనునట్టించువారిని, శెయ్వేనుమ్ - ప్రేరణచేయువాఁడును, యాఁనేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమలక్కణ్ణఁ - పద్మమువంటినేత్రములుగల సర్వేశ్వరుఁడు, ఎఱిక్కొలో - ఆవేశించెనో? శెయ్య - బుజాస్వభావమగల(చెప్పినమాటనుబరిశీలించక చెప్పినట్టేచెలికొమవారైన), ఉలగ తీర్క్కు - లోకమందున్నమీకు, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కని - పండుపరిణమిస్తున్న, వాయ్ - ఆధరములగలదియా, ఇళమాఁ -చిన్న దేడినంటి మాపుగలదియా నైనయీపెయొక్క తిఱత్తు - వ్యాపారములయందు, ఇవై - ఈవ్యాపారములను, ఎఱిందుల్లుగేఁ - ఏమనిచెప్పెదము

శా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందును జేయదగినక్రియలను నెరవేర్చువాడును వానిఫలమును భుజించువాడును, చేయువారిని ప్రేరణచేయువాడును నేనేయని యీవెచెప్పు చున్నది. ఈపెయంను సర్వేశ్వరుఁడావేశించి యుండవచ్చును. ఈబాలిక చెప్పెడుమాటలను బరికించని మీకు నేనేమి చెప్పెదనని. ౬.

తిఱమ్బామల్ మఱ్ఱాక్కిన్ఱేన్ యానేయెన్నుమ్
తిఱమ్బామల్ మలై యెడుత్తేనే యెన్నుమ్*
తిఱమ్బామలశురరై క్కొన్ఱేనే యెన్నుమ్
తిఱట్టాట్టియన్ఱివరై క్కాత్తేనే యెన్నుమ్*

తిఱమ్బామల్ కడల్ కడైన్దేనే యెన్నుమ్
తిఱమ్బాదకడల్వణ్ణా నేఱుకొళ్వాన్*
తిఱమ్బాదవులగ ళీర్ క్కిడన్దుళ్లుగేన్
తిఱమ్బాదెన్‌తిరుమగ ళైయ్దినవే. ౫.

అ॥ తిఱమ్బామల్ - తనయాజ్ఞకుఅడ్డులేకుండ, యానే - నేనే, మఱ్ - భూమిని, కాక్కిన్ఱేన్ - రక్షించుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తిఱమ్బామల్ - చలింపక, మలై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తేనేయెన్నుమ్ - ఎత్తినానని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - తప్పక, ఆశురరై - అసురులను, కొన్ఱేనేయెన్నుమ్ - చంపినానని చెప్పును. తిఱమ్‌కాట్టి - ఉపాయములను చెప్పించి, ఆన్ఱు - భారతయుద్ధమందు, ఐవరై - పఞ్చపాణ్డవులను, కాత్తేనేయెన్నుమ్ - రక్షించితినని చెప్పును. తిఱమ్బామల్ - సబ్దాల్పించినవిధముతప్పక, కడల్ - కైడ్దేనేయెన్నుమ్ - సముద్రమునుచిల్కినానని చెప్పును. తిఱమ్బాద - అక్షితరత్నమందుచలించని, కడల్‌వణ్ణా - సముద్రమువంటికాన్తిగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱుకొళ్వాన్ - ఆవేశించెనో? తిఱమ్బాద - (ఈసూటునువినవలయువనెడియభిప్రాయమందు) చలింపని, ఉలగ ళీర్ క్కు - లోకులకైనసమాకు, ఎన్ - వాయొక్క, తిరు - లక్ష్మీదేవితోసమానురాలైన, మగళ్ - కూఁతు తిఱమ్బాదు - తప్పక, ఎయ్దిన - పొందినవ్యాపారములను, ఎన్‌శొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను.

శా॥ జగత్తును రక్షించినవాడును, గోవర్ధనగిరిని ఎత్తినవాడును, అసురులను సంహరించినవాడును, పాండవులనురక్షించినవాడును, సముద్రమును బిలికినవాడును నేనేయని యీవెమాటనువినగా సర్వేశ్వరుఁడావేశించియున్నాడని తలంచుచున్నాను. పిడివాదముగల మీకు నేనేమనిచెప్పెదనని. ౪.

ఇనవేయ్‌మలై యేన్దినేన్ యానేయెన్నుమ్
ఇనవేటుగళ్ శెగ్ఱ్ నేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
ఇనవానక్నట్టమేయ్ త్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఇనవానిరై కాత్తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇనవాయర్ తలై వనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఇన త్తేవర్ తలై వణ్ వన్దేఅరుళ్కొలో*
ఇనవేఱుణ్ణల్లోర్ క్కిలై యెన్ శొల్లుగేన్
ఇనవేఱుణ్డియె మగ ళుమ్ నినవే. ౬.

అ॥ ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, వేయ్ - పెదురులుగల, మలై - గోవర్ధనగిరిని, యాన్ - నేను, ఏన్దినేనెన్నుమ్ - ఎత్తిధరించినానని చెప్పును. యానే - నేనే, ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, ఏఱుగళ్ - వృషభములను, శెగ్ర్ దనుమ్ - చంపినవాడవును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, వాళ్‌కన్ను - పెద్దదూడలను, యానే - నేనే, మేయ్‌త్తే నేయెన్నుమ్ - మేపినానని చెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆనిరై - గోసమూహములను, యానే - నేనే, కాత్తేనే యెన్నుమ్ - రక్షించినని చెప్పును, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆయర్ - గోల్లలకు, యానే - నేనే, తలైవనేయెన్నుమ్ - ప్రధానుడనని చెప్పును. ఇనమ్ - సంఘమైయున్న, తేవర్ - నిత్యసూరులకు, తలైవకవన్ను - ప్రధానుడైనసర్వేశ్వరుడువచ్చి, ఏఱుకొలో - ఆవేశించినాడో? ఇనమ్ - చరసరసమానమునై, వేల్ - ధవస్సువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములుగల, పల్లిర్ క్కు - విలక్షణురాలైనమీకు, వేల్ - ధనుస్సుతో, ఇనప్ - సమానమైన, కణ్ణి - నేత్రములుగల, ఎగ్‌మగళ్ - వాళ్ళనూర్తై, ఉళ్ళ ళన - పొందిన, ఇవై - ఈస్వభావములను, ఎన్‌శొల్లుగేన్ - ఏమి చెప్పెదను.

కా॥ గోవర్ధనమునెత్తి గోగోపలనురక్షించినవాడును, నప్పిన్నపిరాట్టికి పంచయైబెట్టిన నప్తవృషభములను జంపినవాడును, నేనేయని వాపిల్ల సర్వేశ్వరావేశముచే చెప్పుచున్నది. ఈపై స్వభావములను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని. ౬.

ఉళ్ళ ళార్ గళెనక్కిలై యారుమెన్నుమ్
ఉళ్ళ ళార్ గళెనక్కిలై యెల్లారుమెన్నుమ్*
ఉళ్ళ ళార్ గళై చ్చెయ్‌వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉళ్ళ ళార్ గళై యఱిప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
ఉళ్ళ ళార్ గళుక్కు ళ్ళ ళైనుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉళ్ళ ళారిలిమాయక్ వన్దేఅరుళ్కొలో*
ఉళ్ళ ళీర్ గళెన్‌శొల్లిచ్చొల్లుగేన్ యాన్
ఉళ్ళ ళైన్నుడై ప్పేనై యుయిర్ క్కిన్ర వే. ౭.

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, యారుమ్ - ఎవ్వరును, ఉళ్ళ ళార్ గళిలై - సోపాధికబంధువులులేరు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎనక్కు - నాకు, ఇల్లు - ఇచ్చట, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, ఉళ్ళ ళార్ గళ్ - నిరుపాధికబంధువులు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉళ్ళ ళార్ గళై - బంధువులను (బంధువులగునట్లు), శెయ్‌వేనుమ్ - చేయువాడును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉళ్ళ ళార్ గళై - (ప్రయోజనాన్తరమునగోరి వన్ను)పొందినవారిని, అఱిప్పేనుమ్ - పంపా

రముందుపడ్రోయుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. యూనే - నేనే, ఉన్ పిరార్‌గట్కు - (అనన్యప్రయోజనులై) వున్ను కేరికవారికి, ఉన్ పిళైయుమ్ - బంధువయినవాడును, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను. ఉన్ పిరాన్ - (తనతో) సమానులు, ఇలి - లేని, మాయత్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, వన్ద - వచ్చి, ఏఱుకొండు - ఆకళించెనో? ఉన్ పిరార్‌గట్కు - బంధువులైన మీకు, ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - పిల్ల, ఉన్ పు - బాగునుపొంది, ఉరైక్కిన్ఱ - చెప్పుచున్న మాటలను, ఎన్‌కొల్లికొల్లుగోన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ లోకరీతిగా నాకెవరు బంధువులు లేరు, శాస్త్రరీతిగా నాకందరుబంధువులే, నే నేయెల్లలను బంధువులుగాజేసికొంటిని. ధనాదులనుగోరువారిని నేను దగ్గఱచేర్చను, అనన్యప్రయోజనులైవచ్చినవారితో నేనుకేరియుందును, అని యీమాటలను నా పిల్ల సర్వేశ్వరాపేక్షముకలిగి చెప్పియుండవచ్చును. ఇట్టి వాఙ్మాధను మీకేమనిచెప్పెదనని. ౭.

ఉరైక్కిన్ఱ ముక్కట్పిరాన్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱ త్రిశై ముగన్ యానేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ఱ వమరరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱ వమరర్‌కోన్ యానేయెన్నుమ్*
ఉరైక్కిన్ఱ మునివరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరైక్కిన్ఱ ముగిల్వణ్ణ నేఱుకొండ్*
ఉరైక్కిన్ఱ వులగత్తిర్ కెన్‌కొల్లుగోన్
ఉరైక్కిన్ఱ వె నోమళవొణ్‌కొడిక్కే. ౮

ఆ॥ ఉరైక్కిన్ఱ - (సర్వేశ్వరునికి శరీరముగా) చెప్పబడిన, ముక్కణ్‌పిరాన్ - (త్రిమూర్తులైన రుద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ - (అరుద్రునితండ్రియని) చెప్పబడిన, త్రిశైముగన్ - చతుర్ముఖుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ - (బ్రహ్మచేసృజింపఁబడినవారని) చెప్పబడిన, అమరరుమ్ - దక్షాదులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ-(దేవతలలో శ్రేష్ఠుఁడని) చెప్పబడిన, అమరర్‌కోన్ - దేవేన్ద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పను ఉరైక్కిన్ఱ - (వేదాక్షరములలోకనిపట్ట) ఉపదేశించెడి, మునివరుమ్ - మహర్షులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పను. ఉరైక్కిన్ఱ - (కాళమేఘమువంటివాఁడని) చెప్పఁబడుచున్న, ముగిల్‌వణ్ణ - మేఘమువంటిమేనుగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱుకొండ్-ఆకళించియుండునో? ఉరైక్కిన్ఱ-చెప్పుమని చెప్పుచున్ని, ఉలగత్తిర్‌క్కు - లోకికులైనమీకు, ఉరైక్కిన్ఱ - (ఉల్లోకముగా) చెప్పుచున్న, ఎన్ - నాయొక్క, తైయ్, కోమళక్ - సుకుమారియై, ఒణ్ - సుందరియై, కొడిక్కు - తీగెవలెనున్న యీపెయొక్క, ఇనై - ఈస్వభావములను, ఎన్‌కొల్లుగోన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదిసకలదేవతలును, దక్షాదిప్రజాపతులును, మహర్షులును నే నేయని చెప్పుచున్న వాపిల్లమాదనాపేంచి సర్వేశ్వరుడు చెప్పించుచున్నాడని తలఁచుచున్నాను. చెప్పుచెప్పునని నిర్బంధించుచున్న మీకుఁజేమి చెప్పెదనని. ౮.

కొడియవినై యూడుమిలనే యెన్నుమ్
కొడియవినై యూవేనుమ్ యూనేయెన్నుమ్*
కొడియవినై శెయ్‌వేనుమ్ యూనేయెన్నుమ్
కొడియవినై తీర్‌ప్పేనుమ్‌యూనే యెన్నుమ్*
కొడియూనిలజై శెఱ్‌ఱనేయెన్నుమ్
కొడియపుళ్ళుడై యవ నేఱికొ్కలో*
కొడియవులగత్తీర్ క్కివై యెఴ్‌శొల్లుగేఴ్
కొడియేఴ్‌కొడియెన్మగళ్ కోలవ్విళై.

ఆ॥ కొడియు - పాధిపెట్టుచున్న, వినై - పాపము, యూడుమ్ - ఏమియు, ఇలఱ్ - కలవాడనుకాను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కొడియనినై - క్రూరమైనపాపములకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యూనేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పును. కొడియవినై - చెడ్డపాపములను, శెయ్యేనుమ్ - ((ప్రతికూలులకు) చేయించువాడును, యూనేయెన్నుమ్ - నేనేయని చెప్పును. యూనే - నేనే, కొడియవినై - (భక్తులయొక్క) క్రూరపాపమును, తీర్‌ప్పేనుమ్ - తీర్చువాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కొడిఞూ - క్రూరుడైనరావణునియొక్క, ఇలఙ్కై - లంకను, శెఱ్‌ఱనేన్ - నశింపజేసితిని. ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. కొడియ - (శత్రువులమీద) క్రూరస్వభావముగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయవఱ్ - వాహనముగాగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱికొ్కలో - ఆవేశించినందువలెనుండునో ? కొడియ - (క్రూరమైన (విర్బంధపెట్టెడు) స్వభావముగల, ఉలగత్తీర్‌క్కు - లౌకికులైనమీకు, కొడి - తీగపలెనున్నదియు, కొడియేఴ్ - పాపియైన, ఎన్ - నాయొక్క, మగళ్ - కూతురైయునైన యీపెయొక్క, కోలవ్విళై - నుండరంబులైన, ఇవై - ఈవ్యాపారములను, ఎన్‌శొల్లుగేఴ్ - ఏమిచెప్పెదను.

శా॥ నాకేవిధమైనపాపమును సంభవించదు. పాపమవగా నాతోపమేగాని వేఱుకాదు. ప్రతికూలులకు పాపమును జేయించువాడును, భక్తులపాపమును పోగొట్టువాడునునేనే. రావణుని నేనేజంపితిని అని గరుడవాహనుడైన సర్వేశ్వరుడు నాపిల్లమీదనావేంశించి చెప్పుచున్న మాటను మీకేమని చెప్పెదనని.

కోలజ్గొళ్ తుయర్ తీర్క్కుమ్ యూనేయెన్నుమ్
కోలమిల్ సరగముమ్ యూనేయెన్నుమ్*
కోలమ్‌తిగళ్ మోక్కముమ్ యూనేయెన్నుమ్
కోలజ్గొళ్‌యిర్ గళుమ్ యూనేయెన్నుమ్*
కోలజ్గొళ్ తనిముదల్ యూనేయెన్నుమ్
కోలజ్గొళ్ ముగిల్వణ్ణ నేఱికొ్కలో*
కోలజ్గొళులగత్తీర్ క్కిఴ్‌శొల్లుగేఴ్
కోలద్దిగళ్ కోట్ట యెఴ్‌కూన్దలుక్కి

ఆ॥ కోలమ్‌కొళ్ - అందము (సుఖము) గల, కుఱర్‌క్కుమ్ - స్వర్గమువకును, యాసై యెన్నుమ్ - నేనేనిర్వాహకుఁడనిచెప్పను. యాసై - నేనే, కోలమిల్ - సుఖములేని, నరక ముమ్ - నరకమువకును నిర్వాహకుఁడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. యాసై - నేనే, కోలమ్ కొళ్ - (అపరిచ్ఛిన్న) సుఖముగల, మోక్కముమ్ - మోక్షమువకు నిర్వాహకుఁడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కోలమ్‌కొళ్ - క్షీణానన్దస్వరూపులైన, ఉయిర్‌గళుమ్ - జీవాత్మలకును, యాసై - నేనేనిర్వాహకుఁడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను కోలమ్‌కొళ్ - విచిత్రస్వభావముగలదై, తని- అ ద్వి తీ య మైన, ముదల్ - కారణమైనమూలప్రకృతికిని, యాసై - నేనేనిర్వాహకుఁడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కోలమ్‌కొళ్ - (ఇన్ద్రిధనుస్సు మొదలగు) వైచిత్ర్యముగల, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలసర్వేశ్వరుఁడు, ఏఱుకొణ్డు - ఆవేశించియున్నాడో ? కోలమ్‌కొళ్ - సుంచరులై, ఉలగ త్తీర్‌క్కు - లోకికులైనమీకు, కోలమ్ - సౌన్దర్యము, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, కోదై - మాలిక చేనలంకరింపఁబడిన, ఎఱ్ - నాకోమార్తైయైన, కూన్దలుక్కు - చక్కనిజుట్టుగలయీపెకు, ఎఱ్ - ఏవిధముగానున్నదని, శొల్లుగేఱ్ - చెప్పెదను.

కా॥ సర్వేశ్వరావేశముగలిగిన నాపిల్ల స్వర్గ నరక మోక్షములకును, చేతనాచేతనములకును నేనే స్వామియని చెప్పుచున్నమాటను మీకునే నేమని చెప్పెదనని ౧౦

‡‡ కూన్దల్ మలర్ మణ్డైక్కు మ్మణ్ణుడన్దైక్కుమ్
కులవాయర్ కొళ్గున్దుక్కుమ్ కేళ్వన్దైన్నై*
వాయ్న్దవళ్గుదివళనాడా మన్ను
కురుగూర్ చ్చడగోవ కుళ్ నైవల్ శెయ్దు*
ఆయ్న్దతమిళ్ మాలై యాయిరత్తు
ళ్ళివై యుమోర్ పత్తుమ్‌వల్లార్*ఉలగిల్
ఏన్దుపెరుచ్చెల్వ త్తరాయ్ తిరుమా
లడియార్‌కళై ప్పూశిక్కనోళ్ కూర్‌కళే. ౧౧.

ఆ॥ కూన్దల్ - క్లామ్యమైనకొప్పుగల, మలర్ మణ్డైక్కుమ్ - కమలవాసినియైన శ్రీదేవికిని, మణ్ మడన్దైక్కుమ్ - భూమిప్రియురాలికిని, ఆయుర్ - గోపకులయొక్క, కులమ్ - వంశమందు, కొళ్గున్దుక్కుమ్ - చిగురుపవలెనున్నవప్పిన్నపిరాట్టికిని, కేళ్వన్ తన్నై - నాయకుఁడైన సర్వేశ్వరునియొద్దకుంచి, వాయ్న్ద - (భావనచేసిసర్వేశ్వరుని) సమీపించినవారై, వళ్గుదివళ నాడన్ - వళ్గుదివళ నాడు అనెడిదేశమందు, మన్ను - అమరిలోనే చేవియున్న వారునైన, కడగోవ - సమ్మగ్ర్వాల్లు, కుళ్ నైవల్ - ఆన్తరభక్తిబాహ్యముగా, శెయ్దు - అనుష్ఠించి, ఆయ్న్ద - వేదార్థ మనుబరికిలించిసాదించిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడశబ్దసన్దర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఇవైయుమోర్ పత్తుమ్ - వివిశ్టలక్షణములైనశతపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్య యనముచేయువారగు, ఉలగిల్ - లోకమందు, ఏన్దు - పూజనగల, పెరుమ్ శెల్వత్తరాయ్ - కొల్లకుశ్రేష్ఠులగు

సమ్పత్తులవారై, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, ఆడియార్‌గళై - దాసులను, పూశిక్క - ఆరాధించుటకు (దగిఁ), నోట్‌ప్పార్‌గళ్ - భాగ్యముగలవారగుదురు

తా॥ శ్రీభూనీళాదేవులకువల్లభుఁడైన సర్వేశ్వరుని విషయమై వానిచేఁబాదులను భావించి నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల పఠియించువారు ఈలోకమందు శ్రీవైష్ణవుల సారాధించుచు గొప్పకీర్తిగలవారై యుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౭ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహించినను వాడు వేఁచేయువఁడను, దీనికిఁ గారణమేమని యాలోచించి, తనయందు నాకుగలిగినభక్తిని నేనుస్వరూపనుబిదలించక తన్నుపాపి కుపాయము గాఁ దలంచియున్నానని యు, ఆ వుపాయము నెరవేరినప్పుడు తనదగ్గఱవచ్చిచేరఁడ నియు ఁదలంచి నన్ను ఉపేక్షించియున్నాడో యేమోయని యాలోచించి. నాయందట్టియేవిధ మైన వుపాయమును లేదనివిన్నవించి వానిమూలయందు వేఁచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములయందు ప్రపత్తిచేయుచున్నారు.

‡‡ నోట్‌ప్పనోన్బిలేన్ నుణ్ణఱివిలే నాగిలుమినియున్నైవిట్ట*ఒన్నుమ్
ఆట్‌ప్పకిఱ్ఱిలే నరవినన్నై యమ్మానే*
శేట్‌ప్పుత్తామ్మరైశెన్నెలూడుమలర్ శీరీవరమఙ్గలనగర్*
వీట్‌ప్పీర్‌ న్దవెన్దా యనక్కుమిగై యల్లేనడ్డే. ౧

ఆ॥ నోట్‌ప్ప - (ఫలమునుగోరి) చేసిన, నోన్బుఇలేఁ - వ్రతము (కర్మయోగము) గల వాఁడనుకాను. నుణ్ - సూక్ష్మమైన (స్వస్వరూపజ్ఞానపూర్వకమైన), ఆతివు-జ్ఞానము, ఇలేఁ - కలవాఁడనుకాను ఆగిలుమ్ - అయినను, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఉన్నైవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఆట్‌ప్ప ఆఁకయుండుటకు, కిఱ్ఱిలేఁ - సమర్థుఁడనుకాను, అరవు-ఆదిశేషుని, అణై - పడక గాగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! శేఱు - బురద (ప్రదేశమందు మొలిచిన, శెన్నెలూడు - శెన్నెల సెడిఎట్టుధాన్యములోఁగూడ, మలర్ - వికసించియున్న, శీరీవరమఙ్గలనగర్ - శీరీవరమంగలనగరమనెడి వానమ్యూలలో, వీట్‌ప్పీర్‌న్ద - నీమహిమప్రకాశించునట్లు వేఁచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! అఙ్గు - ఆదివ్యదేశములో వేఁచేసియున్న, ఉనక్కు - నీకు, మిగైయల్లేఁ - (నీకృత్యవర్గములో) బైటివాఁడనుకాను.

తా॥ అనంతశాయివైన ఓ శ్రీయఃపతీ! నేను కర్మయోగము నెఱుఁగను, జ్ఞానమును నెఱుఁగను. క్షణకాలమైనను నిన్ను వదలియుండలేక నీయందుమిక్కిలి భక్తిగలవాఁడనైయున్నాను. ఆభక్తికూడ నాకు స్వోపాయానురూపమైనదేగాని సాధనముకాదు. ఆశ్రితులను రక్షించుటకై పరమపదమునుంచి వానమామలలో వేఁచేసియున్న నీకు ఆశ్రితకోటిలో చేరిన వన్ను రక్షించుశక్తిలేదని

అణ్ణుఱ్ఱ నేనల్లేనిఱ్ఱుఱ్ఱ నేనల్లే నునైన్నె క్కాణుమవానిల్ వీఴ్ న్దు*నాన్
ఎణ్ణుఱ్ఱ నైనుమల్లే నిలఙ్గై- శెఱ్ఱ నవమ్మానే*
తిఙ్గళ్ శేర్ మణిమాడనీడు శిరీవరమఙ్గలనగరుళ్ *
శఙ్గుశక్కరత్తాయ్ తమియేనుక్కరుళాయే. ౩.

ఆ॥ అణ్ణుఱ్ఱ నేనల్లే - పరమపదములోనున్న వాడనుకాను. ఇణ్ణుఱ్ఱ నేనల్లే - ఇచ్చట సంసారులతో జేరియున్న వాడనుకాను. ఉనైన్నె - నిన్ను, కాణుమ్ - సేవింపవలయునని వెడి, ఆవానిల్ - ఆశయందు, వీఴ్ న్దు - పడి, నాన్ - నేను, ఎణ్ణుఱ్ఱ నైనుమల్లే - ఎచ్చటనున్న వారిలోనున్న వాడనుకాను. ఇలఙ్గై - లంకను, శెఱ్ఱ న - నశింపఁజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తిఙ్గళ్ - చంద్రకుండలమును, శేర్ - చేరియున్న, మణి - రత్నమయమైన, మూడఙ్గళ్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలయందు, ఉఱై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడవును, శఙ్గుశక్కరత్తాయ్ - శఙ్ఖచక్రధరుడవునైన ఓస్వామీ! తమియేనుక్కు - ఒంటివాడనైయున్న వాయందు, అరుళాయ్ - కృపచేయుము.

తా॥ చంద్రమండలమువఱకు పెరిగియున్న మేడలుగల వానమామలలో వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను నేను సేవింపవలయునని యాశబడి దానిని లభింపక నిత్యసూరులపాటియు సంసారులపాటియు కాకపోతిని. వానివస్తు వెచ్చటయు అనుభవియుండదు గాన శీఘ్రములో నన్ను అనుగ్రహింపుమాయని. ౨

కరుళ్పుట్కొడిశక్కరప్పడై వానవాడివెజ్కొర్ ముగిల్ వణ్ణా*
పొరుళ్ళల్లాదవెన్నై పొరుళాక్కి యడిమైకొణ్డాయ్*
తెరుళ్ కొళ్ నాన్మఱై వల్లవర్ పలర్ వాఴ్ శిరీవరమఙ్గలనగర్ క్కు*
అరుళ్ శెయ్‌దగ్గిరున్దా యతియేనొరుకై మ్మాఱే. ౩.

ఆ॥ కరుళ్ - (శత్రువులమీద) కోపగించుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాను, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, పడై - ఆయుధముగాను, వానమ్ - పరమపదమును, వాడవానస్థానముగానుగలవాడవై, ఎఱ్ - మాకుస్వామియైన, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - (వై దారా) స్వభావముగలవాడా! పొరుళ్ళల్లాద - వస్తువుకాని (జ్ఞానములేని) ఎన్నై - నన్ను, పొరుళాక్కి - వస్తువుగాజేసి, (మాకుజ్ఞానమునుగలుగజేసి) ఆడిమైకొణ్డాయ్ - దానని మాజేసికొంటివి; తెరుళ్ కొళ్ - ప్రాప్య(ప్రాపక) జ్ఞానముగలవారును, నాన్మఱై - నాలుగువేదములను, వల్లవర్ - అధ్యయనంచివచ్చినవారునైన, పలర్ - అనేక శ్రీవైష్ణవులు, వాఴ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ క్కు - వానమామలలోనివసించుచున్నవారికి, అరుళ్ శెయ్‌మే - కృపజేసి, అగ్గి - (వన్నగ్రహింపుమని) ఆవానమామలలో, ఇరున్దా - వేంచేసియున్న స్వామీ! ఒరుకైమ్మాఱు - (దానిక) ఒక ప్రత్యుపకారము, అతియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ ఓగరుడధ్వజుఁడా! చక్రాయుధుఁడవై పరిమళముగలిగి వేంచేసియున్న నీవు, జ్ఞానాధికులైన యతీశ్వరులు వేంచేసియున్న వానమామలకువేంచేసి జ్ఞానహీనుఁడనైయున్న నాకు జ్ఞానమునుగరుణించుటకై నన్ను కృపాదృష్టిచూచిన నీకు ప్రత్యుపకారము [illegible]

మాఱుశెఱ్ఱ పడై నూఱ్ఱువర్ మఱ్ఱ ఴోరై వర్ క్కాయ్తుమాయప్పోర్
నీఱుశెయ్‌ద వెన్దాయ్ నిలఙ్గణవమ్మానే* [పణ్ణి*
తేఱుఞానత్తర్ వేద వేళ్వియుతా చ్చిరీవరమఙ్గలనగర్*
ఏఱుపోల్ నీరున్దా యునై నెయ్దెయ్‌దక్కూఱువనే. ౪.

అ॥ మాఱుశెఱ్ - శత్రువులైవచ్చిన, పడై - ఆయుధములుగల, నూఱ్ఱువర్ - దుర్యోధనాదులు నూఱుగురును, మఱ్ఱ - నశించుటుల, ఓర్ - సహాయములేనివారైన, వివర్‌క్కు - పళ్ళచ్చాణ్డవులవిషయమై, ఆయ్ - ప్రీతిగలవాడవై, అన్ఱు - అప్పుడు, మాయ - కృత్రిమమైన, పోర్ - యుద్ధమున, పణ్ణి - చేసి, నీఱుశెయ్‌ద - భస్మముగాజేసిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! నిలమ్కీణ్ - (పాతాళములోనుండి) భూమినివిడతీసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తేఱు - నిర్మలమైన, ఞానత్తర్ - జ్ఞానముగలవారియొక్క, వేదమ్ - వేదముందుఁజెప్పబడిన, వేళ్వి - భగవదారాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలను, ఏఱు - ఎక్కి, పోల్ నీరున్దాయ్-తనమహిమనుప్రకాశింపనట్లు వేంచేసియున్నవాఁడా! ఉనై నెయ్-నిన్ను, ఎయ్‌ద - ఎచ్చట, ఎయ్‌ద - పొందుటకు, కూఱువన్ - పిలిచెదను.

తా॥ దుర్యోధనాదులను జంపి పళ్ళచ్చాండవులను రక్షించినస్వామీ! జ్ఞానాధికులెల్లప్పుడును తిరువారాధనముజేయుచున్న వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్ను బొందుటకు నేనేమి యుపాయము జేసెదవని. ౪.

ఎయ్‌దక్కూఱువదలావదే యెనక్కెవ్వ లెవ్వత్తుళాయుమాయ్‌నిన్ఱు*
కైదవఙ్గళ్ శెయ్యుమ్ కరుమేనియమ్మానే*
శెయ్‌ద వేళ్వియర్ వైయత్తే వరతా చ్చిరీవరమఙ్గలనగర్*
కైతొఴ నిరున్దా యదునానమ్ కణ్డేనే. ౫.

అ॥ ఎనక్కు - నాయొక్క, ఎయ్‌ద - పురుషార్థప్రాప్తికి పాదపముగా, కూవుదల్ - (నిన్ను) పిలుచుట (అపేక్షించుట), ఆవదే - స్వరూపానురూపమగునా? ఎవ్వ - ఎంత అపాధ్యులయిన, ఎవ్వత్తుళ్ - శత్రువులయందునూడ, ఆయుమాయ్‌నిన్ఱు - ప్రవేశించియుండి, కైదవఙ్గళ్ - కృత్రిమములను (నాస్తికమతమునుపదేశించుట), శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కరుమేని - శ్యామమైన తిరుమేనుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! శెయ్‌ద - చేయుబడిన, వేళ్వియుళ్ - భగవదారాధనముగలవారై, వైయమ్ - భూలోకమందున్న, తేవర్ - (శ్రీవైష్ణవులు, అతా - విరహ్తరముగా వాసముజేయుచున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలయందు వాసముజేయుచున్నవారు, కైతొఴ - ఆశ్రయించినపుటుల, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియుంటివి, అదు - దానిని, నానుమ్ - నేనును, కణ్డేన్ - చూచితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! శత్రువులెంతబుద్ధిమంతులైనను వారిగుంపులో ప్రవేశించి తన సందర్విగ్రహముచే మోహపెట్టి వారిని కైవశపఱ్చుకొనుటకు సామ్యముగలయాండు ప్రవేశింపజేసి, నిన్నారాధించి కృతకృత్యులైయున్న శ్రీవైష్ణవులుశయించునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్ను వేనాశ్రయించుటను గూర్చినంటి నాకు స్వగతానుకూలమగునది. ౫

‡‡ ఏనమాయ్‌నిలఙ్ఞ్ఞణ్ణవెన్ఱవనేకణ్ణా ఎన్నుమెన్నై యాళుడై*
వాననాయగనే మణిమాణిక్కచ్చుడరే*
తేనమామ్మొళిల్ తణ్శిరీవరమఙ్గలత్తవర్ కైతొழுవుత్తై*
వానమామలై యే యడియేన్‌తొழுవన్దరుళే. ౬.

ఆ॥ ఏనమాయ్ - పరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కిణ్ణ-(పాతాళములోనుండి) విడతీసిన, ఎన్నప్పనే - తాస్వామీ! కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! వానమ్ - పరమపదవాసులకు, నాయగనే - నాథుడా! ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్నై-నన్ను, ఆళుడై-దానునిగాజేసికొనినవాడా! మణి-ళాళ్యమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, శుడరే-తేజస్సుగలవాడా! తేన-తేనెచేనిండియున్న, మామ్మొళిల్ - మామిడితోటులుగల, తణ్-చల్లనైన, శిరీవరమఙ్గలత్తవర్ - వానమామల యందున్న వారు, కైతొழுవ - ఆశ్రయించునటులు, ఉన్నై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడవై, వానమ్ - పరమపదమందు, మా - గొప్ప, మలైయే - పర్వతమునలెవేంచేసియున్న వాడా! అడియేన్ - దానుడనైనేను, తొழுవ - ఆశ్రయించునటుల, వన్దరుళ్ - వేంచెసికృపజేయుము.

తా॥ పరాపవారమందు భూమినుద్ధరించి, నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందున్న వారందరు నాశ్రయించి యుజ్జీవించునటుల వానమామలయందిప్పుడు వేంచేసియుండి నిత్యమూరలలో పాటిసున్న దానునిగాజేసికొనిన ఓశ్రీయఃపతీ! నేను ప్రత్యక్షముగా సేవించునట్లు శాయం దుంగృపజేసి వేంచేయుమాయని. ౬.

వన్దరుళియెన్నిఙ్ఞడఙ్గొణ వానవర్‌కొழுన్దే*ఉలగుకొళ్ళుం
మున్దైతాయ్‌తన్దైనేమ్ముழுవేழுలగుముణ్ణాయ్*
శెన్దొழுలవరి నేదవేళ్వియఱా చ్చిరీవరమఙ్గలనగర్*
అన్దమిల్ పుగழுం యడియేనై యగற్‌రై లే. ౭.

ఆ॥ వన్దరుళి - (పరమపదమునుండి) వేంచేసి, ఎన్నెఞ్ఞు - నామనస్సును, ఇడమ్‌కొండ - వాసస్థానముగాజేసికొనినవాడవై, వానవర్-నిత్యసూరులకు, కొழுన్దు - చిగురువంటివాడవై, (నిర్వాహకుడవై) ఉలగుకుళ్ళు - లోకములకు, ఓర్ - విలక్షణుడవై, మున్దై - ఆనాదియైన, తాయ్‌తన్దైయే - తల్లిగాను తండ్రిగానున్నవాడవై, ముழுు - సంపూర్ణమైన, వేழுలగుమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణాయ్ - మింగినవాడవై, శెమ్ - సుందరమైన (అనన్య(ప్రయోజనమైన), తొழுలవర్ - కృత్తిగల శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేదమ్ - వైదికమైన, వేళ్వి - భగవదారాధనము, అఱా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమఙ్గలనగర్ - వానమామలలో, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగழுం - కీర్తిగలవాడవై వేంచేసియున్న వాడా! అడియేనై - దానుడనైననన్ను, అగற்‌రై లే - విడువకుమా.

తా॥ సమస్తచెలనులకును సకలవిధబంధువై వారియాపత్తును తొలగొట్టిరక్షించి, వానమామ్ల నందు నిత్యవాసముజేయుము, అనన్య(ప్రయోజనులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యకైంకర్యము జేయునట్లు వానమామలయందు వేంచెసియున్న ఓస్వామీ! నన్ను వేఱీంచక యుజ్జీవింపుమాయని. ౭.

అగల్ ఇలనీవై తిమాయప్పల్లె మ్బుల నగామవై నన్గఱిన్దన్ *
అగల్ ఇడైయెన్నైయుమ్ నీ యరుమ్‌శెయ్ దిలై పిఱ్ఱి కణ్డాయ్ *
పగఱ్ఱుక్కిదర్ మణిమాడనీడు శిరివరమఱ్ఱైవాణనే *ఎన్ఱుమ్
పుగఱ్ఱుకియవెన్దాయ్ పుళ్ళిక్ వాయ్‌పిళన్దానే. ౮.

ఆ॥ పగల్‌కదిర్ - మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయమైన, మూడఱ్ఱై - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరీవరమఱ్ఱై - వానమామలకు, వాణనే - నిర్వాహకుడా! ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, పుగఱ్ఱుక్క - (ఆధక్తులు) ప్రవేశించుటకు, అరిదు - దుర్లభుడైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పుళ్ళిక్ - బకాసుయినియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దానే - చీల్చినవాడా! అగల్ ఇడ - (ఆధక్తులను) దూరముగావిడుచుటకై, నీ - నీవు, సైత్త - ఏఅ్భుతచిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, వల్ - అతిక్రూరమైన, ఐమ్బులన్ద్రియ నాగమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములను, నన్గు - చక్కగా, ఆటన్దనై - ఎఱుగితిని. ఎన్నైయుమ్ - నన్నును, నీ - నీవు, అగల్ ఇడ - నిన్ను చేరనట్లుచెసి, అరు - తప్పించుకొనుట కశక్యమైన, శెయ్ దిలై - విషయములనెడి బుఆదయందు, పిఱ్ఱి కణ్డాయ్ - పడత్రోసితివి.

తా॥ ఆధక్తుల కర్మన్తదుర్లభుడవై వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓ ప్రియపతీ! నీప్రతికూలులు నిన్నుబొందక సంసారమందుమునుగునట్లు పఞ్చేన్ద్రియములను సృజించితివి. నన్నుగూడ ఈసంసారమందు పడత్రోసెదవోయని భయపడుచున్న నాయొక్కపాపములను బకాసుయని చంపినట్లు సంహరింపవేయుమాయని ౯.

పుళ్ళిక్ వాయ్‌పిళన్దాయ్‌మరుదిడై పోయినా యెరుదేఱ్ఱర్ త్త *ఎన్
కళ్ళమాయవనే కరుమాణిక్కచ్చుడరే *
తెళ్ళియార్ తిరునాన్మఱై గళ్ వల్లార్ మలిన్ద శిరివరమఱ్ఱై *
ఉళ్ళిరున్దవెన్దా యరుళాయుయ్యుమాఱెనక్కే. ౯.

ఆ॥ పుళ్ళిక్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దాయ్ - చీల్చినవాడా! మఱియు - మద్దినృత్తముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయినాయ్ - కాలినవాడా! ఎరుదుఏఱ్ఱ్ - వృషభములనేడింటిని, ఆడర్ త్త - సంహరించిన, కళ్ళమ్ - పంచకూడనైన, ఎన్‌మాయవనే - మాయాశ్చర్యకూతుడా! కరు - నీలమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, కుడరే - తేజస్సులవాడా! తెళ్ళియార్ - నిర్మలమైనబ్రాహ్మణులగలవారై, తిరు - (భగవత్సేవాపమును ప్రతిపాదించుటచే శోభిల్లుచున్న), నాన్మఱై గళ్ - నాలుగువేదములను, వల్లార్ - అధ్యయనించిన శ్రీవైష్ణవులు, మలి - సంపూర్ణముగా నివసించుచున్న, కుణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమఱ్ఱై - వానమామలయొక్క, ఉళ్ - లోపల, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! ఎనక్క - నాకు, ఉయ్యుమాఱు - ఉజ్జీవించుమార్గమును, అరుళాయ్ - కృపచేయుమా.

తా॥ బకాసురుడుమొదలగు సమస్తశత్రువులను నిరసించి వైదికులైన శ్రీవైష్ణవులచే నిండియున్న వానమామలలో నిరవధికశేషీయుతుడవై వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నేను జీవించునట్లు నాకుఁ గృపచేయుమాయని. ౯.

ఆతెనక్కునిన్బాదమే శరణాగ త్తన్దొళిన్దాయ్*ఉనకోర్ కైమ్మాఱునానొన్ఱిలే నెనదావియుమునదే*
శేఱుకొళ్ కరుమ్బుమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్మలితణ్ శిరీవరమ్మన్నై*
నాఱుపూన్దణ్ణుత్తాయ్‌ముడియాయ్ తెయ్వనాయగనే. ౧౦.

ఆ॥ శేఱుకొళ్ - బుఱదగలప్రదేశమందు, కరుమ్బుమ్ - చెరుకును, పెరుమ్‌శెన్నెలుమ్ - గొప్పయెఱ్ఱధాన్యమును, మలి - నిండి, తణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమన్నై - వానమూమలలోవేంచేసి యుండ్న, నాఱు - పరిమళించుచుండ్న, పూ - నుండరమైన, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, ముడియాయ్ - శిరీటమందుగలవాడా! తెయ్వనాయగనే - నిత్యసూరినాథుండా! ఎనక్కు - నాకు, ఆఱు - ఉపాయమునిచ్చువఱకు, నిన్ పాదమే - నీతిరువడిదళ్ళనే, శరణాగ - ఉపాయముగా, తన్దొళిన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. ఉనక్కు - నీకు, నాన్ - నేను, ఓర్ కైమ్మాఱు - ఒకయుపకారమును, ఒన్ఱు - ఒకవిధముచేతను, ఇలేన్ - చేయుటకుశక్తుండనుకాను, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుమ్ - ఆత్మయు, ఉనదే - నీదియె.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓ తెయ్వనాయక స్వామీ! ఏ విధమైన ఉపాయమునులేని నాకు నీతిరువడిదళ్ళనే ఉజ్జీవనోపాయముగా నిచ్చితివి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నేనేమియుపకరించెదనుగా శాయాత్మగూడ నీదేగనుక దానినిగూడ సమర్పించుటకు నాకధికారములేదని. ౧౦.

‡‡ తెయ్వనాయగన్ నారణన్ తిరివిక్కిరమనడియిణైమిశై*
కొయ్‌కొళ్ పూమ్బొళిల్ తూళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శెయ్‌దవాయిరత్తుళ్ వైత్తణ్ శిరీవరమ్మన్నై మేయపత్తుడన్*
సైగలే పాడవల్లార్ వానోర్ క్కారావముదే. ౧౧

ఆ॥ తెయ్వనాయగన్ - నిత్యసూరినిర్వాహకుడును, నారణన్ - సకలవిధబంధువు, తిరివిక్కిరమన్ - త్రివిక్రమావతారమెత్తినవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియిణైమిశై - శ్రీపాదద్వన్వ్వములమీద, కొయ్‌కొళ్ - కొయ్యతగిన, పూ - పుష్పములుగల, పొళిల్ - తోటలచే, తూళ్ - చుట్టఁబడిన, కురుగూర్ - తిరునగరియందువేంచేసియున్న, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శెయ్‌ద - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమన్నై - వానమామలను, మేయ - ప్రతిపాదించిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - భక్తితో గూడినవారై, పాడవల్లార్ - గానముజేయసమర్థులయినవారు, వానోర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, వైగల్ - ప్రతిదినమును, ఆరా - పైపైయాశలుగలుగజేసి, అముదు - అమృతమువలె భోగ్యభూతులై యుండుదురు

తా॥ పుష్పశోభలచే నిండియున్న తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మళ్వార్లు వానమామలవిషయమై సాదించిన యీపదిపాశురములను భక్తితో గానముజేసినవారిని నిత్యసూరులు మెచ్చుకొనుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక—వానమామలలో తనకోరిక నెరవేరనందున దుఃఖితులైన నమ్మళ్వార్లు, " నాకు ప్రాప్యమును ప్రాపకమును సర్వేశ్వరుడేయనెడి జ్ఞానమునిచ్చినచే " యని యింతమాత్ర మునకు సన్తోషించి తిరుక్కుడన్దకువెళ్ళి ఆరావముదా మళ్వార్లను సేవించి అచ్చటగూడ తన మనోరథము పూర్తికానందున మిక్కిలి ఖేదించుచున్నారు.

‡‡ ఆరావముదే యడియేనుడలమ్ నిన్వాలన్వాయే*
నీరాయలైన్దు కరైయవురుక్కుగిన్ఱ నెడుమాలే*
శీరార్ శెన్నెల్‌కవరివీశుమ్ శెఴునీర్‌తిరుక్కుడన్దైనే*
ఏరార్ కోలమ్‌తిగళ్‌కిడన్దాయ్‌కణ్డేనెమ్మానే. ౧.

ఆ॥ ఎమ్మానే - ఓస్వామీ! ఆరా - (చాలునని) తృప్తిపొందింపని, అముదే - అమృతము వలె భోగ్యభూతుడా! ఆడియేన్ - దానుడనైన నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, నిన్వాల్ - నీవిషయమైన, అన్బాయ్ - ప్రీతిస్వరూపమై, నీరాయ్ - (ఆప్రితి) నీరైకలిగి, ఆలైన్దు - ఊన్న చోటులోనుండకతిరిగి, కరైయ - మిక్కిలి శిథిలమగునట్లు, ఉరుక్కుగిన్ఱ - కరిగించుచున్న, నెడు మాలే - సర్వేశ్వరుడా! శీర్ - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శెన్నెల్ - శెన్నెల్‌ధా న్యము, కవరి - చామరమువలె విళుమ్ - వినుఅలుమన్న, శెఴునీర్ - సమృద్ధమైనజలముగల, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడందెయనెడి దివ్యదేశమందు, ఏరార్ - సౌందర్యముచేపూర్ణమైన, కోలమ్ - అలంకారరూపము, తిగళ్‌గిన్ఱ - ప్రకాశించునట్లు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించితివి, కణ్డేన్ - (నేను) సేవించితిని.

తా॥ ఓఆరావముదా! నాతోమాటలాడకుండ తిరుక్కుడందయందు పవ్వళించియున్న నిన్ను సేవించిన నాశరీరము నీయందత్రిప్తిచే శిథిలమగునట్లు చేసితివని. ౧.

ఎమ్మానే యెన్నై వైత్తుమూర్త్తి యెన్నైయాళ్వానే*
ఎమ్మావురువుమ్ వేణ్డుమూర్ప్రా లావామెఴ్రిలేఱే*
శెమ్మాకమలమ్ శెఴునీర్ మిశైకణ్మలరుమ్ తిరుక్కుడన్దైనే*
అమ్మామలర్‌క్కణ్వైరిగిన్ఱానే యెన్నాకశెయ్‌గేనే. ౨.

ఆ॥ ఎమ్మానే - ఓనాస్వామీ! ఎన్ - నాచిత్తమందు, వైత్తుమూర్త్తి - పరిశుద్ధమైనస్వ భావముగలవాడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాడా! మా - ఔన్నత్యమై, ఎవ్వు రువమ్ - (మత్స్యాది) ఏయవతారములనుగూడ, వేణ్డుమూర్ప్రా లావా - ఇచ్ఛానుసారముగా, అవా య్ - పరిగ్రహించువాడా! ఎఴిల్ - గొప్పకాన్తిగలవాడవై, ఏఱే - పృథివీమండలమెదించియు న్నవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మా - ఔన్నత్యమైన, కమలమ్ - పద్మము, శెఴునీర్ మిశైకణ్ - సమృ ద్ధమైనజలముపైన, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తిరుక్కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, మా - విల క్షణమైన, అమ్మామలర్ - ఆపద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములను, వైరిగిన్ఱానే - మూనుకొని నిద్రించువాడా! నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ నాయఞ్ఞానాదులను భోగ్యుల్ని నన్ను పాత్వికునిగాజేసి నాతోసంశ్లేషించుము నన్నువశ పఱుచుకొనుటకై మత్సార్థ్యకావతారము లెత్తిన ఓస్వామీ! ఇప్పుడు తిరుక్కుడన్దయందు నాతోమాటలాడక నిర్దించుమన్నావు. నిన్ను బొందుటకై నేపేసాధనమును జేసెదవని. ౭.

ఎన్నాఁశెయ్‌గేఁయాకైకణైన్నెయెఁశెయ్‌గిన్ఱాయ్*
ఉన్నాల్లాల్ యావరాలు మొన్ఱుక్కుమైవేణ్డే*
కన్నార్ మదిళ్ తూప్ప్ కుడన్దైక్కిడన్దా యడియేనరువాణాళ్*
శెన్నా శెన్నాళన్నా ళునశాళ్ పిడిత్తెశెలక్కాణే. 3

అ॥ నాఁ - నేను, ఎఁశెయ్‌గేఁ - ఏమిచేసెదను? కైకణ్ - (శాస్త్ర) రక్షకులు, యారే - (నీకంటె) ఎవరగుదురు? ఎన్నై - నన్ను, ఎఁశెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు? ఉన్నాల్లాల్ - నిన్నుతప్ప, యావరాలుమ్ - ఎవ్వరిచేతను, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, కుఱైయుమ్ - లోపమైనను, వేణ్డేఁ - (పూర్తిచేసియివ్వమని) యాచించను. కన్ఆర్ - శాస్త్రముచేపూర్ణమైన (శాస్త్రమయమైన), మదిళ్ - (ప్రాకారములచే), తూప్ప్ - చుట్టబడిన, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయంను, కిడన్దాయ్ - ప్రవ్యాపించినవాఁడా! అడియేఁ - దాసునియొక్క, అరు - ఆత్మ, వాళ్‌నాళ్ - ఉజ్జీవించుదినముగా, శెల్‌వాళ్ - జరిగెడిదినము, ఎన్నాళ్ - ఎదియో? అన్నాళ్ - ఆదినమువఱకు, ఉనశాళ్ - నీశ్రీపాదములను, పిడిత్తే - ఆశ్రయించియే, శెల - గడచునటుల, కాణ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుక్కుడన్దయందు ప్రవ్యాపించి నాతోమాటలాడకనన్ను ఓస్వామీ! నీప్రభావమ్ము కొఱకుసాధనములేదు, వేఱొరక్షకుడునులేడు; మఱియొకనివర్దవెళ్ళి నాయభీష్టమును యాచించను. ఇట్లున్న నావిషయమై నీవేమితలఁచియున్నావో తెలియలేదు. నిన్నుపొందవలయునని నాయభీష్టమును నీవిప్పుడు నెరవేర్చక పోయినను ఆదివఱకు నీశ్రీపాదములనే నేమ భజించి యుండునట్లు కటాక్షింపుమాయని. ౭.

శెలక్కాఞ్శిఱ్ఱార్ కాణుమళవుమ్ శెల్లుఙ్కీర్త్తియాయ్*
ఉలప్పిలానే యెల్లావులగుముడై యమ్మూర్త్తి*
నలత్తాల్ మిక్కార్ కుడన్దైక్కిడన్దా యున్నైక్కాణ్బానాన్*
అలప్పాయ్*అకాశత్తై నోక్కి యళువన్‌తొళువనే. ౮

అ॥ శెల - పైనపోవుటకు (తెలిసికొనుటకు), కాఞ్శిఱ్ఱార్ - తగినజ్ఞానసంపాదనయందు శక్తిగలవారు, కాణుమళవుమ్ - కనిపెట్టినయవధికంచె, శెల్లుమ్ - పైనపోయియున్న, (అధిక మైయున్న), కీర్త్తియాయ్ - కీర్తిగలవాఁడా! ఉలప్పు - (వీగుదాదులకు) కాళము, ఇలానే - లేనివాఁడా! ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉఁడైయ - తనకుశేషముగాగల, ఒరు - అద్వితీయయుఁడపైన, మూర్త్తి - సర్వేశ్వరుఁడా! నలత్తాల్ - నీయందుప్రేమచే, మిక్కార్ - అధికమైన ప్రీతిపత్రులు నివసించుచున్న, కుడన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్దాయ్ - ప్రవ్యాపించినవాఁడా! నాఁ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాన్ - సేవించుటకై, అలప్పాయ్ - మతిభఱించినవాఁడపై, ఆకాశత్తై - ఆకసమును, నోక్కి - చూచి, అళువన్ - ఏడిచెదను; తొళువన్ - నమస్కరించెదను.

శా॥ ఎంతగొప్ప జ్ఞానవంతులకు నగోచరంబులైన స్వరూపగుణాదులుగల వాడవై, సర్వ లోకేశ్వరుడవై, భక్తివంతులైన శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న తిరుక్కుడ్డందయందు బవ్వళించియున్న నిన్ను సేవింపవలయువని మిక్కిలి యాశగలవాడవై నీవుపరమపదమునుంచి యిచ్చటికి వేంచేయుమార్గమైన యూహాశక్తిని జూచి నమస్కరించుచున్నానని. ౪.

అఱివరి॑ తొఱువనాడిక్కాణ్బా॑ పాడియలగ్ఱివర్*
తఱువల్వినై॑ యాల్ పఱక్కుమ్‌నోక్కి నాణిక్కవిళ్ందిరుప్ప*
శెఱివొణ్‌పుగనక్కుడ్ది॑క్కిడన్దాయ్ శెన్దామరై క్కణ్ణా*
తొఱువనైనై॑ యనత్తాళ్ శేరుమ్‌వగై యేశూళ్‌కణ్డాయ్. ౫.

అ॥ అఱివరి॑ - వీడిచెదను, తొఱువర్ - నమస్కరించెదను, ఆడినర్తనముజేసి, కాణ్బర్ - చూచెదను, పాడి - గానముజేసి, అలగ్ఱివర్ - ఆతీచెదను, తఱువల్ - కొగలింపుకొనియున్న, వర్ - క్రూరమైన, వినైయాల్ - (నీయందు భక్తియనెడి) పాసముచే, పఱక్కుమ్‌నోక్కి - క్రియఁబట్టివచ్చుచున్నాడొయని) నాలుగపఱక్కలజూచి, నాణి - (వాడుకాకపోపుటచే) సిగ్గుపడి, కవిళ్ందిరుప్ప - తలరంచుకొనియుండును, శెఱివు - సమృద్ధమై, ఒణ్ - సుందరమైన, పుగళ్ - జలప్రదేశము చేనిండియున్న, కుడ్ది॑ - తిరుక్కుడ్దయందు, కిడన్దాయ్ - బవ్వళించినవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణా - నేత్రములగలవాడా, తొఱువనైనై॑ - నీచుఁడనైనన్ను, ఈనత్తాళ్ - నీశ్రీపాదములయందు, శేరుమ్‌వగై - చేరుప్రకారము, ఊళ్‌కణ్డాయ్ - ఉపాయమున యోచించుమా.

శా॥ తిరుక్కుడ్దయందు బవ్వళించిన ఓశ్రీయఃపతీ! నిన్ను బొందవలయునని యాశచే గుఱుపడుచు నమస్కరించి నీగుణములను పాడిపరపఱుచుడనై యాడి నాలుగుపక్కలజూచుచున్న నన్ను నీశ్రీపాదమందు దీరునటుల కటాక్షించు మాయని. ౫.

శూళ్‌కణ్ణాయె॑ తొళ్ళై నెయ్యెయటుత్తున్ననిశేరుమ్
ఊళ్‌కణ్డిరున్దే*తూరాకుళ్‌తూర్ త్తెన్నై నాళనిరుప్ప*
వాళ్‌తొల్‌పుగళ్‌వార్ కుడ్ది॑క్కిడన్దాయ్ వానోర్‌కోమానే*
యాళినిశై॑ యే యముదే యటివిన్వయనేయరియే॑ బే. ౬.

అ॥ వాళ్ - భగవద్గుణాను సంధానముజేసి యుజ్జీవించుటచేవచ్చిన, తొల్ - అనాదియైన, పుగళ్‌వార్ - కీర్తిగల శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న, కుడ్ది॑ - తిరుక్కుడ్దయందు, కిడన్దాయ్, బవ్వళించినవాడా! వానోర్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నిర్వాహకుడా! యాళినిశై॑ - వీణయొక్క, ఇశై॑యే - గానమువలెభోగ్యుడా! అరియేఁ - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అటివిన్ - పయనే - జ్ఞానమొక్క, వయనైనను - స్వరూపుడా! ఊళ్ - నియొక్క, అడి - తిరువడికళను, శేరుమ్ - చేరుటకుదగిన, శోళ్ - శేషశేషిభావమనెడిసంబన్ధమును, కణ్డిరున్దే - తెలిసికొనియుండి, తూరా - పూర్తికానటివంటి (ఎంత అనుభవించినను తృప్తిపొందనటివంటి), కుళ్ - ఇన్ద్రియములను, తూర్ త్తు - (విషయాసక్తినగకుండచే) నిండించి, ఎవనాళ్ - ఎన్నిదినములు, అగ్ళినిశ్చల్ - ఎడతెగకనియుండుదు?

ఎన్ - శాయొక్క, తొళై - ఆనాదియైన, విసైయై - పాపములను, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఉళ్ - నీయొక్క, అడి-తిరువడికళ్ళను, శేరవే-చేరునట్లు, కూప్పిక్ కణ్ణాయ్-ఉపాయమువాలోచింపుమా.

తా॥ శ్రీవైష్ణవసమృద్ధిగల తిరుక్కుడ్డనయందు నిత్యశూరిసేవ్యుడవై వేంచేసియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నేను సంసారులవలెకాకుండ నీకే శేషభూతుడనని యెఱిగినవెఱుపువాత యెంత కాలమీ సంసారమందుండి యిన్ద్రియాధీనుడవై నిన్ను వదలియుందును? శీఘ్రములో నే నా పాపములను దొలగించి నీ శ్రీపాదములయందు చేర్చుకొనుమాయని.

అరియేఱే యెన్నై మొయ్యఱుక్కుడరే శెయ్దవఱ్ఱుమిలేన్*
ఎరియేపవళక్కున్నే నాళ్ పుఱప్పిన్ద్రాయ్ నాదరుళే*
పిరియావడిమైయెన్నై నీక్కొణ్డాయ్ కుడ్డనై తిరుమాలే*
తరియేనినియుళ్ శేరణమ్ తన్దిట్టెన్మత్తిళ్ వైగాయే. 2.

ఆ॥ అరియేఱే - ప్రపన్నశత్రుడా! అమ్ - స్పృహణీయమైన, పొన్ - బంగారమువంటి, శుడర్ - కాన్తిగలవాడవై, ఎన్ - నాకు సేవపాదించినవాడా! నెమ్ - ఎఱ్ఱని, కణ్ - నేత్రములుగలవాడా! కరుమణిపోలే - నీలమేఘమువంటివాడా! ఎరియే - అగ్నితోడిపోలిన, పవళక్కున్నే - పగడకొండవలెనున్నవాడా! నాల్ తోళ్ - నాలుగు భుజములుగల, ఎమ్ తాయ్ - నా స్వామీ! ఉనదు - నీయొక్క, అరుళ్ - కృపచేత, ఎన్నై - నన్ను (నాచేత), పిరియా - ఎడలెఱగక, అడిమై - దాస్యకైంకర్యములను, కొణ్డాయ్ - స్వీకరించినవాడా! కుడ్డనై - తిరుక్కుడ్డనయందు వేంచేసియున్న, తిరుమాలే - ఓ శ్రియఃపతీ! ఇని - ఇకమీద, తరియేన్ - సహింపను, ఉన్ శరణమ్ - నీ తిరువడికళ్ళను, తన్ను - ఇచ్చి, ఎన్ శన్మత్తిళ్ - నాజన్మమును, కళైయాయే - సమూలముగా పోగొట్టుమా!

తా॥ సుందరుండవై, స్పృహణీయుడవై, గంభీరుడవై, ఆప్రపఞ్చ్యుడవై నన్నుగ్రహించి దాస్యపఙ్కిలో నిరుక్కుడ్డనయందు బ్యఞ్జించియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! ఇక నిన్నువదలి నేనొకక్షణము గూడనుండలేను. నీవ శీఘ్రములోనే నీ శ్రీపాదములనిచ్చి నా సంసారమును దొలగింపుమాయని. 8.

కళై వాయ్‌తున్బమ్‌కళై యాదొన్ఱివాయ్‌కళై కణ్‌మత్ తిళ్ శేర్*
వళై వాయ్‌నేమిప్పడై యాయ్ కుడ్డనైక్కిడన్దమామాయా*
తెళరావుడల మెనదావి శేరిన్దుపోమ్బాదు*
ఇళై యాదునా ళొరుబ్బిప్పిత్తుప్పోదవిశ్ నీయే. ఴ.

ఆ॥ కళై - చుట్టునున్న, వాయ్ - ముఖములుగల, నేమి - సుదర్శనమును, పడై యాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! తున్బమ్ - శాదుఃఖమును, కళైవాయ్ - (నీవు) పోగొట్టినను సరి, కళైయాదొన్ఱివాయ్ - పోగొట్టక పోయినను సరి, మత్ తిళ్ - ఱొఱు, కళైకణ్ - రక్షకుని, శేర్ - కలవాడనుకాను. కుడ్డనై - తిరుక్కుడ్డనయందు, కిడన్ద - శయ్యగొనిన, ఈ - లోకాధ్యుడైన,

మాయా - సౌందర్యముగలవాఁడా! ఎనదు - నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, తళరా - శిథిలమై, ఆవి - ప్రాణము, శరిన్దుపోమ్బోదు - శిథిలమై పోవునప్పుడు, ఇళైయాదు - దౌర్బల్యమును బొందక, ఉనతాళ్ - నీ శ్రీపాదములనే, ఒరుఙ్గు-ఒకవిధముగా (ఉపాయోపేయములుగా), పిడిత్తుప్పోద - ఆశ్రయించునట్లుల, నీ - నీవు, ఇరై - సంకల్పించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన ఓ శ్రీయఃపతీ! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపజేయుట్లై సర్వతోముఖమైన శ్రీసుదర్శనమును శ్రీహస్తమువందు ధరించిన నీవు ఇన్నుతప్ప వేఱొక్కవుపాయము లేని నాదుఃఖములను పోగొట్టినను పోగొట్టకపోయినను నీయిష్టమువచ్చినట్లు ఎట్లుచేసినను నా శరీరమును ఇంద్రియములును శిథిలమై ప్రాణముపోవుటకు సిద్ధమైయున్న యీ సమయమందు నిర్మలాంతఃకరణుఁడవై నిన్ను ధ్యానించునట్లు మాత్రమైనను సఙ్కల్పింపుమాయని. ౮.

ఇరైవిత్తెన్నైయుమ్ తాళిణైక్కీళ్ ఇరుత్తుమమ్మానే*
అరైవిలమరర్‌తలైవర్‌తలైవా వాదిప్పెరుమూర్త్తి*
తిరైవిల్‌వీశుమ్‌శెల్వమామణిగళ్ శేరుమ్ తిరుక్కుడన్దై*
అరైవిలులగమ్బరవుక్కుడన్దాయ్ కాణవారాయే. ౯.

ఆ॥ ఎన్నై - నన్ను, ఇరైవిత్తు - స్వాధీనపఱుచుకొని, ఉన్-తాళిణైక్కీళ్ - నీపాదద్వన్ద్వములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - పొందించియుంచిన, అమ్మానే - ఓ స్వామీ! అరైవిల - శాశ్వము, ఇల్ - ని, అమరర్ - నిత్యమూరులకు, తలైవర్ - ప్రధానులైన అనన్తగరుడవిష్వక్సేనాదులకు, తలైవా - ప్రధానుఁడా! ఆది - సర్వకారణమై, పెరు-సర్వాధిపుఁడవైన, మూర్త్తి - సర్వేశ్వరుఁడా! తిరై - దిక్కులయందు, విల్ - లేజస్సు, వీశుమ్ - వినుటుచున్న, శెల్వు - సమృద్ధములై, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణిగళ్ - రత్నములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరుక్కుడన్దై తిరుక్కుడన్దయందు, ఉలగమ్-లోకములు, ఆరవు - శ్రమము, ఇల్ - లేక, చరవ - స్తుతించునట్లు (ఆశ్రయించునట్లు), కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! కాణ - నేమునేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయవలెను.

తా॥ సంసారము దాస్తక్తిగలవాకు వైరాగ్యమును గలిగించి నీయందత్రిమేమును గలుగజేసికొని దాస్యపుఱుచుకొనిన ఓ దేవాధిదేవుఁడా! అనేకవిధంబులైన రత్నములు చాలుకొట్టుచు సంపులుగుంపులుగా దేరియున్న తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన నీ సౌందర్యమును సేవించి కృతార్థుఁడవై యనునట్లు నామందఱ వేంచేసి సేవపొందింపుమాయని. ౯.

వారావరువాయ్ వరుమెన్‌మాయా మాయామూర్త్తియాయ్*
ఆరావముదా యడియేనావియగమే తిత్తిప్పాయ్*
తేరావినై గళ్‌తీరవినైన్నైయూడ్డాయ్ తిరుక్కుడన్దై
యూరాయ్*ఉనక్కాట్పట్టు మడియేనిన్న ముళ్ళల్వినో. ౧౦.

ఆ॥ వారా - (నాకుసేవపొందింపుటకై) వేంచేయని, ఆరువాయ్ - రూపములేనివాఁడా, మృదస్వభావుఁడవైనవాఁడా! ఎన్ - నామజన్మములలో, వరుమ్ - వచ్చి సేవపొందింపుచున్న, మాయా - ఆశ్చర్య

భూతుఁడా! మాయా - జన్మమరణములు మొదలగుదోషములులేని, మూర్తియాయ్ - దివ్యమంగళ విగ్రహములవాఁడా! ఆకాశమువాయ్ - (చాలువని) తృప్తినిబొందించని యమృతమువలెమిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడవై, అడియేఁక్ - నాయొక్క, అవి - ప్రాణము నివసించెడి, ఆగమే - హృదయ మందు, తిత్తిప్పాయ్ - తీయగానున్నవాఁడా! తీరా - నశించని, వినైగళ్ - పాపములు, తీర - నశించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, ఆణ్ణాయ్ - పరిపాలించువాఁడా! తిరుక్కుడ్డై - తిరుక్కుడ్డనవ, ఊరాయ్ - వాసస్థానముగాగలవాఁడా! ఉనక్కు - నీకు, ఆళ్‌పట్టుమ్ - దానుండనైగూడ, ఇళ్ళుమ్ - ఇఁకను, అడియేన్ - దానుఁడనైనేను, ఉళ్ళ వ్వినో - తిరుగుదునా? (తిరుగుటయుక్తముకాదు).

తా॥ ఆప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహముతో నాయెదుటనేఁచేసి సేవపాదింపకనామన స్సులో నశ్చర్యకరంబుగా సేవపాయించి నాకు బ్రహ్మానన్దమును గలుగఁజేసి నాపాపములనుతో గొట్టి రక్షించి ఇప్పుడు నాతోమాటలాడక తిరుక్కుడ్డనయందు వేఁచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! విన్నాఁకయించి నామనోరథమును లఘించకయుండుట యుక్తముకాదని. ౧౦.

‡‡ ఉళ్ళలై యెన్బిన్ వేయ్చ్చిములై యూడవళై యుయిరుణ్ణా*
కళ్ళగళవై యేళరణాగక్కొండ్ర కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
కుళలిల్ మలియచ్చొన్న వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
మళలై తీరవల్లార్ కామర్ మానేయ్‌నోక్కియర్ క్కే. ౧౧.

ఆ॥ ఉళ్ళలై - అడ్డుకట్టవలెనున్న, ఎన్బిన్ - ఎముకలుగల, వేయ్చ్చి - పూతయనొక్క, ముళలైయాడు - స్తనద్వారా, ఆవళై - ఆపూతయనొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, ఉణ్డాఁ - నశింపఁజేసిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అవై - అట్టిప్రసిద్ధములైన, కళ్ళగళ్ - తిరువడిగళ్ళకే, శరణాగ - ఉపాయముగా, కొండ్ర - నిశ్చయించిన, కురుగూర్ చ్చడగోపఁ - శఠగోపస్వామియైన వమ్మళ్వార్లు, కుళలిల్ - వేణుగానముకంఁటె, మలియు - మిక్కిలిమధురముగా, కొన్న - పాడిం చిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒకవెయ్యిపాశురములలోశేరిన, ఇప్పత్తుఁ - ఈపదిపాశురములను, మళలై - ఔదాసీన్యమును, తీర - విడిచి, వల్లార్ - అనుసంధింపశక్తులైనవారు, మానేయ్ - లేడిలోనోలిన, నోక్కియర్‌క్కు - చూపులగలస్త్రీలకు, కామర్ - మన్మథునివలె శ్రీవైష్ణవులకు మిక్కిలి భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగావమ్మిన నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల శాలస్యమునుపదలి యభ్యసించువారు భగవద్భాగవతులకు భోగ్యభూతులై యుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక.- తిరుక్కుడన్దలోనుండి తనయభీష్టమునుబొందక దుఃఖించుచున్న నమ్మళ్వార్లు తిరువల్ల వాళ్ళో ఆసెడి దివ్యదేశమునకు వెళ్ళివచ్చెడుల యచ్చట మనయభీష్టము సిద్ధించునని తలంచి యచ్చటికిపోయి చేరుటకుఁగూడ శక్తిలేనివారై యాదివ్యదేశమునకు సమీపమందుండి తనయవస్థను అన్యాపదేశముచే ప్రసాదించుచున్నారు.

‡‡ మూనేయ్‌నోక్కు-నల్లీర్ వైగలుమ్‌వినై యేన్మొళియ*
వానార్ వణ్‌కముగుమ్ మదుమల్లిగై కమళ్‌మమ్*
తేనార్‌తోళై గళ్‌శూళ్ తిరువల్లవాళ్‌ఉళై యుమ్
కోనారై *అడియేనడికూడువ దెన్నుకొలో. ౧.

అ॥ మూనేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కు - చూపుగల, నల్లీర్ - ఓనుందరులారా! వినై యేన్ - పాపియైననేను, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమును, మెలియ - వృద్ధపడుటల్లు, వాళ్ - ఆకస మువఱుకు (వెలిగి), ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, వణ్ - సుందరమైన, కముగుమ్ - పోకచె ట్లును, మదు - తేనెకారుచున్న, మల్లిగై - మల్లిపుష్పమును, కమళ్‌మమ్ - పరిమళించుచున్నదియు, తేన్ - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తోళైగళ్ - తోటులచే, శూళ్ - చుట్టఁబడినదియునైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోవారై - స్వామి యైనశ్రీయఃపతియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అడియేన్ - దాసుఁడనైననేను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్నుకొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓ సఖియలారా! తిరువల్లవాళ్ళందలి తోటలోనున్న పుష్పాదులమీద పడివచ్చుచున్న గాలి పరిమళమును తీసికొనివచ్చి విసురుచున్నది. శ్రీయఃపతిని యెడబాసియున్న నాకు ఆపరి మళము మిక్కిలి యసహ్యమైన బాధనుగలుగఁజేయుచున్నదిగాన మనమెప్పుడు తిరువల్లవాళ్ళం దలి శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను సేవించెదము? చెప్పుఁడని. ౧.

ఎన్నుకొల్‌తోళిమీర్‌గాళ్ నీర్ వైమ్మినీర్ నల్‌ఇన్ఱ్ శెయ్‌దీరో*
పొన్‌తిగళ్ పుళ్ళైన్ మగిళ్ పుదుమాదవిమీదణవి*
తెన్‌తల్ మణమ్‌కమ్ తిరువల్లవాళ్ నగరుళ్
నిన్ఱవిరా*అడిసీళడియోఙ్గళ్‌శూడువదే. ౨.

అ॥ తోళిమీర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్ - మీరు, వైమ్మి - మమ్ములను, నల్‌ఇన్ఱ్ - బాధించి, ఎన్ శెయ్‌దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారు? పొన్ - బంగారమువలె, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న కింజల్క-ములుగల, పుళ్ళై - పుష్పపుష్పము, మగిళ్ - పొగడపుష్పము, పుదు - అప్పుడు వికసించియున్న, మాదవి - మల్లిపుష్పము, (వీనియొక్క) మీదు - మీద, అణవి - స్పృశించివచ్చుచున్న, తెన్‌తల్ - మలయమారుతము, మణమ్‌కమ్‌మిమ్ - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ళి యెడి, నగరుళ్ - పట్టణమందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, విరా - సర్వ

శ్వరియొక్క, అడినీఱు - శ్రీపాదధూళిని, కొండు - తిసికొనివచ్చి, అడియోమ్ - దాసులము, కూడువదు - శిరస్సుమీదధరించుట, ఎట్తకొల్ - ఎప్పుడు?

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరును దుఃఖము శాన్తియగునట్లు శాకు సమాధానమెప్పుక, నీవ చ్చటికివెళ్ళవద్దని నిషేధించి నన్ను బాధపెట్టుట మీకుచితముకాదు. గాన మీరీమాటమ వదలి యసేశ పుష్పములచే బరిమళించుచున్న తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదధూళిని దీసికొనివచ్చి నాబాధతొలగునట్లు నామీదజల్లుడనవి. 2.

కూడుమలర్ కుళ్ళీర్ తుయరాట్టియేనై మెలియ*
పాడునల్వేదమోలి పరవై తిరై పోల్ ముళ్ళ*
మాడుయర్ న్దోమప్పుగై కమముమ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్*
నీడుతైగిన్ఱ పిరాక్కళ్ కాణ్డుగొల్ నిచ్చలుమే. 3.

అ॥ కూడు-ధరింపబడిన, మలర్ - పుష్పములచేనలఙ్కరింపబడిన, కుళ్ళీర్ - కొప్పులుగల ఓసఖియలారా! తుయరాట్టియేనై - పాపీయైనన్ను, మెలియ-బాధించుటకై, పాడు - గానము చేయుచున్న, నల్ - వేదములలో శ్రేష్ఠమైన, వేదమ్ - సామవేదమునొక్క, ఒలి-ధ్వని, పరవై - సముద్రమంవలి, తిరై పోల్ - అలలువలె, ముళ్ళ - ఘోషించగా, మాడు-సమీపమందు, ఉయర్ న్ద - పైకిలేచి, ఓమప్పుగై - హోమధూమము, కమముమ్ - పరిమళించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ లో, నీడుతైగిన్ఱ - నిరన్తరముగావాసముచేయుచున్న, పిరాక్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కళ్ళల్ - శ్రీపాదములను, నిచ్చలుమ్-కాణ్డుగొల్ - నిత్యముగా సేవింపవచ్చు?

తా॥ ఓసఖియలారా! తిరువల్లవాళ్ లోఅగ్నిహోత్రులయొక్క సామవేదధ్వనియు, మంచి న్నుయొక్క పరిమళమును శ్రీయఃపతినియెడబాసియున్న నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది గాన మీరు శీఘ్రముగావెళ్ళి తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేసియున్న నీడుతైగిన్ఱపిరాక్ యొక్క శ్రీపాద ములను నిరంతరముగా సేవించెదమని. 3.

నిచ్చలుమ్‌తోళీమీర్‌గాళ్ నీర్ ఎమ్మై నలిన్దెన్ శెయ్‌దీరో*
పచ్చిలై నీళ్ కమగుమ్ పలవుమ్ తెళిమ్‌వాయ్ మొగిళుమ్*
మచ్చణిమాడఙ్గళ్ మీదణవుమ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్*
నచ్చరవినైమేల్ నమ్బిరానదునన్నలమే. 4.

అ॥ తోళీమీర్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్-మీరు, ఎమ్మై - మమ్మలను, నిచ్చలుమ్-ఎల్లప్పుడును, నలిన్ద - బాధించి, ఎన్ శెయ్‌దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారో వల్ - విలక్షణమైన, నలమ్ - (శాయొక్క) అత్మ, పసు - పచ్చనివర్ణముగల, ఇలై - ఆకులుగలదియు, నీళ్ - పొడు వైనదియునైన, కమగుమ్ - పోగచెట్లును, పలవుమ్ - పనసచెట్లును, తెళిమ్ - కొబ్బరిచెట్లును, వాయ్ మొగిళుమ్ - ఆరటిచెట్లును, మచ్చు - పైమేడలచే, అణి-అలఙ్కరింపబడిన, మాడఙ్గళ్ - గృహ మూలయొక్క, మీదు - పైభాగమందు, ఆణవమ్ - కర్పుకొనియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్ల

వాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో, నచ్చు - (శత్రువులమీద) విషమున్నగక్కుచున్న, అరవిన్దైమేల్ - పద్మమందుండే లక్ష్మీదేవిని, వైత్తవర్ - స్వీకరించిన, నమ్బి - స్వామియొక్క, స్వాధీనమైయున్నది

తా॥ ఓసఖియలారా! పోగచెట్లు, పనసచెట్లు, కొబ్బరిచెట్లు మొదలైనవి పైమేడలవఱకు పెరిగియుండుటచే నంతటనీడగలిగి చల్లనైయున్న తిరువల్లవాళ్ గుడిలో యజమానురాలైన పద్మేశ్వరునికి స్వాయత్తమయ్యేనమైపోయినది. ఇక నాకు మీరు చెప్పెడిమాటలు ఫలించవు. ఎందుకు వ్యర్థముగా మాట్లాడుచున్నారని. ౪

నన్నలత్తోళిమార్గాళ్ నల్లవన్దణర్ వేళ్విప్పుగై *
మైన్నలజోణ్ణయర్ విణ్మజైక్కుమ్ తణ్తిరువల్లవాళ్ *
కన్నలజ్కట్టిదనైన్న కట్టినైయైన్న ముదన్దనైన్ *
ఎన్నలజ్గొళ్కుడిగై యెన్దొల్కణ్ణాళ్ కాణ్బదువే. ౫

ఆ॥ నన్నలమ్ - (నాయందు) మంచిస్నేహముగల, తోళిమార్గాళ్ - ఓసఖియలారా! నల్ల - అనవద్యపురోహితులైన, అన్దణర్ - వైదికులయొక్క, వేళ్వి - యాగమునుంచిబయలుదేరిన, పుగై - ధూమము, మై - కాటుకయొక్క, నలమ్‌కొండు - పర్జన్యసమానులుగలదై, ఉయర్ - వైశాలమైన, విణ్ - ఆకాశమును, మైపొక్కుమ్ - కప్పుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న వాడును, కన్నల్ - చెరుకురసమయొక్క, అమ్‌పిళ్ళి లేని, కట్టిత్తైన్ - గడ్డవలెనున్న వాడును, కనియై - పండుపంటివాడును, ఇన్ - భోగ్యమైన, అముదమ్‌తైన్ - అమృతమువంటివాడును, ఎన్ - వాయొక్క, నలమ్ - సౌన్దర్యాదిగుణములను, కొళ్ - అపహరించిన, కుడనై - తేజోమయవిగ్రహుడునైన క్రియాపతిని, కణ్ణాళ్ - (నా) నేత్రములు, కాణ్బదు - చూచుట, ఎన్దొల్ - ఎప్పుడో? ౫

తా॥ ఓసఖియలారా! శ్రీవైష్ణవులు భగవత్కైఙ్కర్యార్థమైచేయుచున్న హోమధూమము పైకిలేచి యాకసమంతయావ్యాపించియున్న తిరువల్లవాళ్‌లో సతిభోగ్యుడైవేంచేసియున్న క్రియాపతిని నేనెన్నిడు వీక్షించెదనోయని. ౫

కాణ్బదెన్దానుళ్ళొళి నైయేగనివాయ్ మడవీర్ *
పాణ్కొరల్ వణ్డినొడు పశుమ్తేన్ నుమాగియెఙ్గుమ్ *
శేణ్నిలై యోఙ్గుమర చ్చోలైక్కణాల్ తిరువల్లవాళ్ *
మాణ్కుళిల్ కోలప్పిరాట్టి యులర్ త్తామరై ప్పాదఙ్గళే. ౬

ఆ॥ కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరముగల, మడవీర్ - ఓసఖియలారా! పాణ్ - గానరూపమైయున్న, కురల్ - కంఠధ్వనిగల, వణ్డినొడు - తుమ్మెదలతోగూడ, ఎఙ్గుమ్ - అంతటను, పశుమ్‌తేన్ - పుష్టులుమాగి, కొత్తములుమారుతమగులనై, శేణ్ - పెరిగియున్న, నిలై - కొమ్మలుగలనై, ఓఙ్గు - ఉన్నతమునైయున్న, మరమ్ - వృక్షములుగల, శెళుమ్ - సుందరమైన, కానల్ - సముద్రతీరమందున్న తోపులుగల, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న, మాణ్ - బ్రహ్మచారివేషముగల, కుళల్ - పొట్టియై, కోలమ్ - అందమైనతిరుమేనుగల, పిరాట్ -

సర్వేశ్వరునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, తామరై - పద్మమువంటి, పాదజ్ఞర్ - శ్రీపాద ములను, విరైయేత్ - పాపియైన నేను, కాణ్బదు - సేవించుట, ఎళ్ళాన్మక్కొలో - ఎట్టిదో?

తా॥ ఓనుందరపదములారా! తుమ్మెదలు ప్రవణాసనకారంబుగా ఝూంకరించుచు మంద మారుతము మెల్లమెల్లగా వీనుఱుచున్న గొప్పవృక్షములుగల తోఁటలచేనతిరమణీయంబైన తిరువల్ల వాళ్ళో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదముల నేనెట్లుండు సేవించెదనోయని. ౬

పాదజ్ఞర్ మలరిఁ పూన్దొళుక్కుడుజ్ఞోల్ పావై నల్లీర్*
ఓదనెడున్దడత్తు ళుయర్ తామరై వెజ్చుళునీర్*
మాదర్ గళ్వాణ్ముగముమ్ కణ్ణుమేన్దుని రువల్లవాళ్*
నాదనిళ్ఞాలముణ్ణ నమ్బిరాన్ తన్నై నాడొఱుమే. ౭

ఆ॥ పావైనల్లీర్ - నాయందుస్నేహముగలఓసఖియలారా, ఓదమ్ - సముద్రమువలె, నెడు - గొప్పవైన, తడత్తుళ్ - తటాకములయందు, ఉయర్ - వృద్ధిఁబొందియున్న, తామరై - తామరస పుష్పములును, శెన్‌కళునీర్ - ఎఱ్ఱకలువలును, మాదర్‌గళ్ - స్త్రీలయొక్క, వాళ్ - నుంద రంబులైన, ముగమమ్ - ముఖములతోను, కణ్ణుమ్ - నేత్రములతోను, ఏన్దమ్ - ఒప్పియున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లోవేంచేసియున్న, నాదన్ - స్వామియు, ఇళ్ఞాలమ్ - ఈభూమిని, ఉణ్ణ - క్రమింగిన, నమ్‌పిరాన్‌తన్నై - మనకుపకారకుఁడునైనశ్రీయఃపతిని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, పాదజ్ఞర్ మేల్ - తిరువడిశళ్ళమీఁద, పూ - పుష్పములను, ఆణి - సమర్పించి, తొళుక్కుడుజ్ఞోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా॥ ఆదివ్యదేశమందు నివసించెడి స్త్రీలయొక్క ముఖములవంటి తామరస పుష్పములను, వారినేత్రములతో సమానంబులైన ఎఱ్ఱకలువలసగల గొప్ప చెరువులచే వీండియున్న తిరువల్ల వాళ్ళో వేంచేసియున్న మనస్వామియొక్క శ్రీపాదములమీఁద పుష్పములను సమర్పించి యొప్పుగా శ్రయించెదమోయని. ౭.

నాడొఱుమ్‌వీడిన్ఱి యే తొళుక్కుడుజ్ఞోల్ నన్ను దలీర్*
ఆడుఱుతీఙ్కుగు మ్బుమ్ విళై శెన్నెలుమూగియెఙ్గుమ్*
మాడుఱుపూన్దడమ్ శేర్ వయల్ శూళ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్*
నీడుతైగిన్ఱ పిరాన్ నిలన్దావియనీళ్ క్కుమే. ౮

ఆ॥ నల్ - సుందరములైన, నుదలీర్ - ముఖముగలఓసఖియలారా! ఎఙ్గుమ్ - అంతట, ఆడు - ఆలయాడుటకు, ఉఱు - తగుమైన, తీ - తీవ్రమైన, కరుమ్బుమ్ - చెరుకును, విళై - పండియున్న, శెన్నెలుమ్ - శెన్నెల్ ధాన్యములను, ఆగి - కలిగినదియై, మాడు - ప్రక్క-ప్రదేశములయందు, ఉఱు - చేరియున్న, పూ - పుష్పములుగల, తడమ్ - చెరువులతో, శేర్ - చేరియున్న, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడి, తణ్ - చల్లనైనదియునైన, తిరువల్ల వాళ్ - తిరువల్ల వాళ్‌లో, నీడు - నిత్యవాసముచేయుచున్న ఉపకారకుఁడైన నీడుతైగిన్ఱపిరాన్ - విలక్షణ శౌలభ్య-భూమినిగొలిచిన, నీళ్ - పాడుపైన, కళల్ - శ్రీపాదమును, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, వీడిన్ఱియే - ఎడతెగక, తొళుక్కుడుజ్ఞోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా॥ చెరుకుతోటలతోను శాలేయ ధాన్యములతోను నిండియున్న పొలములు చెరువు లుమొదలగు సకల సమృద్ధిగల తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను మనమ్రపతిదినమూ స్మరియించుటకుదగిన కాలమెప్పుడు, సంభవించును? ఓసఖియలారా ! మీరు దానిని విచారించి చెప్పుడని. ౯.

కుళల్వాళై వూరివ్వయాఁక్కణ్ణు కైతొళుకూఁడుళ్లోళ్*
కుళలెన్న యాళుమెన్న కుఁకిర్‌శోలై యుళ్‌తేనరుందిమ్*
మళలై వరివణ్డుగళిశై పాడుమ్ తిరువల్లవాళ్*
శుళలిన్మలిశైక్కరప్పెరుమానదు తొల్లరుళే. ౯

ఆ॥ పళిర్ - చల్లనైన, శోలైయుళ్ - తోటలలోనున్న, తేక్ - తేనెను, అరుంది - పానము చేసి, మళలై - ముగ్ధస్వభావముగలవై, వరి - సుందరంబులైయున్న, వణ్డుగళ్ - తుమ్మెదలు, కుళలెన్న - వేణువాదమునట్లును, యాళెన్న వుళ్ - వీణాధ్వనియనునట్లును, ఇశై - స్వరములో గూడ, పాడుమ్ - గానముచేయుచున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న, కుళలిల్ - భ్రమణముచే, మలి-అధికమైన, శక్కరమ్-మదర్శనముగల, పెరుమానదు-సర్వేశ్వరుని యొక్క, తొల్-స్వాభావిక మైన, అరుళ్-కృపచేత, కుళల్-(మునుపు) జారిపోయియున్న, నెఞ్చై-కంకణములు, వూరిప్ప-(చేతులలో) పూర్ణమగునట్లు, యాఁ-మనము, కణ్ణు-నేనించి, తొళు-నమస్కరింప, కూడుమ్‌కొల్-సాధ్యమగునా?

తా॥ మిక్కిలి మధురంబులైన తేనెలమ్రాగి యతిసుందరముగా తుమ్మెదలు గానముచేయు చున్న తోటలచే పూర్ణమైన తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు సన్తోషముచేవాళితీర మున్ను వానిని నేఁకాశ్రయించునట్లు ఎప్పుడుకటాక్షించునోయని. ౯

తొల్లరుళ్ నల్వినైయుళ్ శోలకూఁడుళ్‌లోళ్‌తోళిమార్‌గాళ్*
తొల్లరుళ్ మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్ తొళునిన్ఱ తిరునగరమ్*
నల్లరుళాయిరవర్ నలనేన్దుమ్‌తిరువల్లవాళ్*
నల్లరుళ్‌నమ్బెరుమాళ్ నారాయణనామఞ్జళే. ౧౦

ఆ॥ తోళిమార్‌గాళ్ - ఓసఖియలారా! తొల్-స్వతస్సిద్ధమైన, అరుళ్ - కృపను, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందున్న వారును, విణ్ణుమ్ - పరమపదమందున్న వారును, తొళు - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ఱ - (క్రియాపతి) జేంచేసియున్న, తిరు - శ్రీమత్తైన, నగరమ్ - పట్టణమును, వల్ - ఉత్తమమైన, అరుళ్ - కృపగల, ఆయిరవర్ - వెయ్యిమంది వైష్ణవులు, నలమ్ - భగవద్గుణములను, ఏన్దుమ్ - స్తోత్రముచేయుచున్న దియ్యనైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్‌లో వేంచేసియున్న వాఁడును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరుళ్ - దయాగుణముగలవాఁడుఈ, నమ్బెరుమాళ్ - ప్రసిద్ధుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడునైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క నామఞ్జళ్ - తిరునామములను, తొల్ - ఆనాదియైన, అరుళ్ - భగవదనుగ్రహమునుచేఁగలిగిన, నల్ మైయాళ్ - తుంచి మృశమనే, కొలకూఁడుళ్‌కొల్ - చెప్పనగ్గునా?

తా॥ నిత్యసూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులును వచ్చి యాశ్రయించి స్తోత్రముచేయుచున్న తిరువల్లవాళ్ లో వేంచేపియున్న పరమపదయాళ్వుపై శ్రీమన్నారాయణునియొక్క తిరువామములను వానిక్కృపచే శేశెప్పడమనుసంధించెదనోయని. ౧౦

‡‡ నామజ్గళాయిరముడైయ నమ్బెరుమానడిమేల్*
శేమజ్గొళ్ తెళ్ కురుగూర్ చ్చడగోప తేరిన్రైత్త *
నామజ్గళాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువల్లవాళ్ *
శేమజ్గొళ్ తెన్నగర్ మేల్ శెప్పువార్ శిఱన్దార్ పిఱన్దే. ౧౧.

ఆ॥ ఆయిరమ్‌నామజ్గళ్ ఉడైయ - వెయ్యితిరునామములుగల, నమ్బెరుమాన్ - మన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, శేమమ్‌కొళ్ - శ్రేయోరత్నబుద్ధిని స్వీకరించిన, తెళ్ కురుగూర్ చ్చడగోప - సుందరంబైన తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మళ్వార్లు, తేరిన్ను - విచారించి, ఉరైత్త - పాడించిన, నామజ్గళ్ - తిరునామములతో సమానంబులైన (తిరునామములవలె భగవద్గుణ ప్రకాశకంబులైన), ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్ అనెడి తిరునామముగలదియు, శేమమ్‌కొళ్ - ప్రాకారములుగలదియునైన, తెళ్ నగర్ మేల్ - సుందరమైన దివ్యదేశవిషయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శెప్పువార్ - అనుసంధింపువారు, పిఱన్దు - జన్మించి, శిఱన్దార్ - ఉత్కృష్టులగుదురు.

తా॥ ప్రియంపతియొక్క శ్రీపాదముల నే యుపాయముగానమ్మిన నమ్మళ్వార్లు తిరువల్లవాళ్ అనెడి దివ్యదేశవిషయమై ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—తిరువల్లవాళ్ అనెడి దివ్యదేశమునందేరి సర్వేశ్వరుని యనుభవించుటకు శక్తిలేనివారైన నమ్మళ్వార్లు భగవద్గుణానుభవము చేయుటకుగూడ శక్తిలేనివారై, గుణానుభవము చేయునట్లు నన్నుగ్రహింపుమాయని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ పిఱన్దవాఱుమ్ వళర్న్దవాఱుమ్ పెరియ నీరదనై శెయ్దు* ఐవర్ క్కు-
త్ తీయ అఱ్గళ్ కాట్టియిట్టు చ్చెయ్దుపోనమాయప్పిఱవుమ్*
నిఱన్దనూఱుపొయ్ కనదావియై నిన్రునిన్రురుక్కియుణ్ణినై*ఇ
చ్చిఱన్దవాశొడే యున్నై యెన్నుళ్ శేర్వదువే. ౧.

ఆ॥ పిఱన్దవాఱుమ్ - అవతరించినప్రకారమును, వళర్న్దవాఱుమ్ - పెరిగినప్రకారమును, పెరియ - గొప్ప, నీరదమ్ - భారతయుద్ధమందు, శైయ్దు - (సేనలను) వ్యూహముగాచేసి ఆని, ఐవర్ క్కు - పఞ్చపాణ్డవులకు, తీయ అఱ్గళ్ - ఈపాయములను, కాట్టియిట్టు - చేర్పించి,

శెయ్‌దు - (ఈవిధంయిన) ఆచరించి, పోన - (పరమపదమునకు) వేంచేసిన, మాయప్పిళ్ళమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములుగల, విజయర్ - మ్లేచ్ఛులైన (నాహృదయముయొక్క), ఊడుపుక్కు, లోపల ప్రవేశించి, ఎవదాచియై - నాచ్చిమార్తమ, విన్ను నిన్ను - విడువకుండనుంచి, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణీట్ట - నళింపఁజేయుచున్న వి. ఇచ్చిఅన్ద - ఇట్టిశ్లాఘ్యులైన, వాళ్ - అపరిచ్ఛిన్నులైన, కుడశే - తేజోమయప్రయాపూర్ణా! ఉన్నై - నిన్ను, కేర్వదు - చేరుట, ఎన్నుళ్ళల్ - ఎప్పుడో!

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! శ్రీలోకమందు జన్మించుటకుఁ గారణమైన పుణ్యపాపములేమియు లేని నీవు తనసఙ్కల్పమాత్రచే నప్రాకృతదివ్యమఙ్గళవిగ్రహముతోఁగూడ అశ్రితసంరక్షణార్థమై యవతరించినవిధంబును, తరువాత ప్రూతనా కేకటానురుడు మొదలగు లెక్కలేనిశత్రువుల నడుమనుండి యశోదాదులయొక్క పాలు వెయ్యి మొదలగు పదార్థముల వాంఛించి పెరిగినవిధంబును, భారతయుద్ధమందు భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుర్యోధనాదులు నళింపటకుఁ దగిన ఉపాయములను సేర్పించిన విధంబులును, మొక్క శ్రీవైకుణ్ఠమానకు వేంచేసిన విధంబును నాహృదయమం దెల్లప్పుడునుండి నన్ను శిథిలపఱుచుచున్నవి, ఈవ్యసనమ తీరువట్లు అపరిమిత జ్యోతిస్స్వరూపుండవై నన్నిన్ను నేనే కాలమందు పొంది నుళుపడుదునోయని ౧

వదువై వార్ తైయుళ్ళుప్పాయ్న్దుమ్ మాయమావినైనాయ్‌పిళన్దుమ్*
మదువై వార్ కుళలార్ కుఱివై పిళైన్దక్ కుళగుమ్*అదువిదు
ఉదువెన్న లావెనవల్ల వెన్నైయుమ్ శెయ్‌గైనై విక్కుమ్*
ముదువై యముదల్వా వున్నై యెన్నుత్తలై పెయ్‌వనే. ౨.

అ॥ వదువై - వివాహమయొక్క, వార్ తైయుళ్ - ప్రసక్తమందు, ఏఱు - వృషభములను, పాయ్‌న్దదుమ్ - మీదపడి చంపినదియు, మాయమ్ - కృత్రిమంబైన, మావినై - కేశియనెడి గుఱ్ఱమయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దదుమ్ - చీల్చినదియు, మదువై - తేనెను, వార్ - ప్రవహింపఁజేయుచున్న, కుళలార్ - కొప్పులుగల గోపికలయొక్క, పరవై - రాసక్రీడలో, పిళైన్ద - చెఱుకులనుజేర్చుకొనిన, కుళగుమ్ - సామర్థ్యమును, (పిలిలో), అదు - అది, ఇదు - ఇది, ఉదు - మధ్యస్థమైనది, ఎన్న లావన - అనుచెప్పదగినవి, అల్ల - కేకుండునటుల, ఉన్ శెయ్‌గై - నీచేష్టితములన్నియు, ఎన్నై - నన్ను, నైవిక్కుమ్ - బాధింపను. వైయమ్ - జగత్తుకు, ముదు ముదల్వా - ప్రథమకారణభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ను - ఎప్పుడు, తలై పెయ్‌వ్‌ - పొందెదను.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క వివాహమునొఁ అయిదువృషభములనుజంపినదియు, గుఱ్ఱమైనిన్ను మింగవచ్చిన కేశిని సంహరించినదియు, గోపికలతో రాసక్రీడ చేసినదియు, ఇవిమొదలగు నీచేష్టితములన్ని నామనస్సునుగరింపుచున్నవిగాన ఆశ్లేషమునీకునట్లు నిన్నెప్పుడు పొందెదనోయని ౨.

పెయ్యుమ్‌పూఞ్చుళలి పేయ్ములై నూణ్ణ పిళ్ళైత్తేర్ ప్రియుమ్*పేర్న్దోర్ శాడిఅ
చ్చెయ్యపాదమొన్రాల్ శెయ్‌దనిశిఉచ్చివగముమ్*
నెయ్యుణ్ నారై యుళనైనైకోళ్కొళ్ళి నీయున్ తామరైక్కణ్ణుళ్ నీర్మల్గ*
పైయవేనిలై యుమ్ వన్దెన్నెఞ్జై యురుక్కుఙ్గళే. ౩

ఆ॥ పెయ్యుమ్ - ఉంచబడిన, పూ - పువ్వులచేపలంకరింపబడిన, కుళల్ - కొప్పు గల, పేయ్ - పిశాచియైన పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పిళ్ళై - చిన్నతనమందుగలిగిన, తేవు - తెలివియు, ఓర్ - ఒక, ఆదు - శకటానురుని, పేర్‌న్దు - ఎగిరిపడి, ఇఱ - చచ్చునట్లు, శెయ్య - ఎట్టనైన, పాదమొన్ఱాల్ - ఒక్కపాదముచేతనే, శెయ్‌ద - చేసిన, విక్ - నీయొక్క, శిఱుచ్చేవగమమ్ - చిన్నతనమందుగలిగిన శౌర్యమును, నెయ్ - నేతిని, ఊణ్ - (దొంగలించి) ఆరగించినవాడని (గోపికలుచెప్పిన), వార్ త్తైయుళ్ - మాటవచ్చినప్పుడు, అన్నై - నీతల్లియైన యశోదాదేవి, కోల్‌కొళ్ళ - (నిన్నుకొట్టుటకు) కఱ్ఱ నెత్తగా, నీ - నీవు, ఉళ్ - నీయొక్క, తామరైక్కణ్ణాల్ - పద్మపత్రములలో, నీర్‌మల్గ - నీళ్ళు కాయట్లు, పైయ - భయపడినిలిచిన, నిలైయుమ్ - ఉనికియు, వన్‌ద - వచ్చి, ఎన్ నెఞ్జై - మానసమున్ను, ఉరుక్కు - కరిగించుచున్నవి.

తా॥ నీవు పూతనా శకటానురాది శత్రువులను చిన్నతనమందు చంపిన పామర్థ్యమును, కృష్ణుడువచ్చి వాయింటిలో వెన్నదొంగలించివాడని గోపికలు చెప్పగా నప్పుడు నీయందు భీతిచే యశోదాదేవియొక్క చిన్నకఱ్ఱను తీసికొని కొట్టవచ్చినప్పుడు దానికి భయపడి యేడుచుచు నొక మూలలోదాచుకొనియున్న యునికియు మానసమున్ను గరిగించుచున్నవియని.

కళ్ళవేడ్ తైక్కొణ్ణుపోయ్ పుఱమ్బుక్కవాఱుమ్*కలన్దుణ్ణుర్ వై
ఉళ్ళమ్ పేదమ్ శెయ్‌ది ట్టుయిర్ణ్ణుపాయజ్ఞమ్*
వెళ్ళనీర్ చ్చుడై యానుమ్ నిన్నిడై వేఱిలా మైవిళ్ళనిన్ఱ చుమ్*
ఉళ్ళముళ్ కుడై న్దెన్నుయిరై యురుక్కియుణ్ణుమే. ౮.

ఆ॥ కళ్ళవేడ్‌తై - కపటవేషమును, కొండుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, పురమ్ - త్రిపురములను, కవాఱుమ్ - ప్రవేశించిన విధమును, కలన్ద - (వారితో) కలిసియుండి, అసురరై - అసురులయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పేదమ్ శెయ్‌దిట్టు - భేదమునుగలుగజేసి (వైదికశ్రద్ధ నుబోగొట్టి), ఉయిరుణ్ణ - (వారి) ప్రాణములను దీసిన, ఉపాయజ్ఞ - ఉపాయములును, నీర్ - గఙ్గాజలమునుయొక్క, వెళ్ళమ్ - ప్రవాహముగల, శడైయానుమ్ - జటనుధరించిన రుద్రుడును, నిన్నిడై - నీయందు, వేఱిలామై - వేఱుకాకుండ నీకు శరీరముగానుండి, విళ్ళనిన్ఱుమ్ - ప్రకాశించుచున్నదియు, ఉళ్ళమ్ - హృదయమునుయొక్క, ఉళ్ - లోపల, పుగుందు - ప్రవేశించి, ఎన్నుయిరై - మాయాత్మను, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణుమ్ - సశేషముగ జీర్ణించును.

తా॥ త్రిపురములయందున్న బ్రాహ్మణులు వేదోక్తకర్మముల ననుష్ఠించుచు సత్పురుషులను మిక్కిలి బాధించుచుండగా వారిని జంపినయెడల బ్రహ్మహత్యవచ్చునని యోచించి, వేదమార్గప్రవర్తకుడవైన నీవు వేదవిరుద్ధమైన బుద్ధవేషమువేసికొని యాపట్టణములకువెళ్ళి వంచనచే వారిని మోహపఱచి మానస్తికమతములనుపదేశించి వైదికశ్రద్ధను పోగొట్టి తరువాత వారిని జంపిన నీచేష్టితమునున్ను, గఙ్గాధరుడైన రుద్రునికంతర్యామియైయుండి వానిని రక్షించుచున్న విధమునున్ను కలంచినప్పుడు మాయాత్మ కరిగిపోవుచున్నదని. ౮.

ఉణ్ణవానవర్ కోను క్కాయరొరువ్వడుత్త వడిశిలుణ్ణుదుమ్*
వణ్ణమాల్ వరైయెయెడుత్తు మఱైకాత్తదుమ్*
మణ్ణై మున్ పడైత్తుణుమిఱ్ఱ్ఱుగడ్డిడ్డను మణన్దమాయఱ్ఱుళ్*
ఎణ్ణున్దోఱుమెన్నై శ్శెరివాయ్ మెఱ్ఱుగొక్కుమ్‌నిన్నే. ౫.

ఆ॥ వానవర్ కోనుక్కు - దేవేంద్రునికి, ఉణ్ణ - భుజించుటకై, ఆయర్ - గోపులు, ఒరుప్పడుత్త - కుంమరించిన, ఆడిశిల్ - ప్రపాదమును, ఉణ్డుదుమ్ - ఆరగించినదియు, వణ్ణమ్ - శాశ్వారణ ము గల, మాల్ - గొప్ప, వరైయై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి, మఱై - వర్షమును, కాత్త దుమ్ - అడ్డగించినదియు, ముక్ - మునుపు, మణ్ణై - భూమిని, పడైత్తు - సృష్టించిన, ఉణ్డు - (ప్రళయకాలమందు) మ్రింగి, ఉమిఱ్ఱ్ఱ్ఱన్డు - బయలుపఱచి, కడన్డు - కొలిచి, ఇడన్డు - విడతీసి, మణన్ద - (భూమిదేవితో) సంశ్లేషించిన, మాయఱ్ఱుళ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములున్న, (ఇవన్నియు) నిత్త - ఉండి, ఎణ్ణున్దోఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, ఎన్నెఞ్చు - మానసమ్ను, ఎరివాయ్ - నిష్పలోపడిన, మెఱ్ఱుగు - మైనముతో, ఒక్కుమ్ - సమానమగును.

తా॥ ప్రతిమాసములలోను వర్షమును గురుపింపవలయునని ప్రార్థించి దేవేంద్రునికి పూజను శేయుచున్న గోపలను గురించి, మీరు ఈమనిని మాయాపులకు గడ్డినిన్ని నీళ్ళనున్నిచ్చుచున్న యీగో వర్ధనపర్వతమునకు ఉంచుడియని యుపదేశించి బలిపెట్టించి ఆపర్వతములోనుండి శానుభక్తింప, చానిని దేవేన్ద్రుడువిని తనకుబలియివ్వనందున కోపించి యతిఘండవర్ష మునుగురిపింపగా నప్పుడు గోవర్ధనగిరినెత్తి గోగోపలనరక్షించిన దివ్యచేష్టితమునున్ను భూమినిరక్షించినవిధమునున్ను దలంచి వానమన్ను కరుగుచున్నదని. ౫.

నిన్ఱవాఱుమిరున్దవాఱుమ్ కిడన్దవాఱుమ్‌సినై పుఱియున*
ఒన్ఱలావుదువా యరువాయ నిఱ్ఱమాయఱ్ఱుళ్*
నిన్ఱునిన్ఱునినై గినే నునై న్నెయెజ్జనమ్‌నినై గిఱ్ఱున్*పావియే
ఓర్ఱున్దన్గరై యా యులగముణ్డాణ్ శుడరే. ౬.

ఆ॥ నిన్ఱవాఱుమ్ - నిలిచినవిధమును, ఇరున్దవాఱుమ్ - కూర్చున్నవిధమున, కిడన్దవా ఱుమ్ - పవ్వళించినవిధమును, నినైపుఱియన - తలంపటకళ్యంబులైయున్నవి ఒన్ఱలా - ఒకటి కాని (అనేకములైన), ఉరువాయ్ - ప్రకారములుగలవియు, ఆరువాయ - నేత్రములకగోచ రంబులైన, నిమ్మాయఱ్ఱుళ్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, నిన్ఱునిన్ఱు - కష్టపడి, నినైగిన్ఱేన్ - ధ్యానించుచున్నాను; ఉనైన్నె - నిన్ను, ఎజ్జనమ్ - ఏవిధంబున, నినైకిఱ్ఱు - ధ్యానించెదను? ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, ఒణ్శుడరే - అత్యుజ్వలుఁడా! పావియేఱ్ఱుక్కు - పాపియైనశాకు, ఒరువన్గ - ఒకముంచియుపాయమును, ఉరైయాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ యశోదాదేవి గృహాపందున్నవఱకు పవ్వళించియుండి, ఆపె వీథిలోవెళ్ళినప్పుడు లేచితిరిగియు, ఆపేవచ్చుచున్న చప్పిడివిను ప్పుడు తూర్చుండియు, దగ్గఱవచ్చినప్పుడు పవ్వళిం చియు నీవు చేసినయీవ్యాపారములు సాకుదలంచుటకుమిక్కిలి యాశ్చర్యకరంబులై యున్నవి. ౬.

వాబుద్ధిళగోచరంబులై యనవద్యములైన నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను తెలిసికొనునట్లు ఒకఉపాయమును నాకు సేర్పింపుమాయని.

౬.

ఒణ్ శుడరోడిరుళుమాయ్ నిన్ వాఱుముయ్ర్కెయోడిన్ర్కెయాయ్వన్దు*ఎన్
కణ్ణుళావగై నీ కరన్దెన్ను చ్చెయ్గిన్ఱ నా*
ఎణ్ణుళ్ శిన్ఱైయుళ్ నిన్ఱ నిన్నే నెఞ్ కరియమాణిక్కమే* ఎన్ కణ్ణట్కు
త్తిణ్ణుళ్ళం బోరునా ళరుళాయున్ తిరువురువే.

౧.

అ॥ ఉన్మ్మాడు - (ఆశ్రితులకు) యథార్థమైనవాడవై, ఒణ్ శుడరోడు - సుందరమైన కాన్తితో (ప్రకాశించి,) నిన్ వాఱుముయ్ - ఉన్నవిధమును, ఇన్ఱెయోయ్ - (అనాశ్రితులకు) లేనివాడవై, ఇరుళుమాయ్ - చీకటివలె ఆప్రకాశకుడవై, నిన్ వాఱుముయ్ - ఉన్నవిధమును, వన్దు - (కారుణ్యహృదయమందు) వచ్చి, ఎన్ - నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములకు, కోవాగై - తెలియకుండునట్లు, కరన్ద - మతిగెయండి, నీ - నీవు, ఎన్నై - నన్ను, చెయ్గిన్ఱ - చేయుచున్న వ్యాపారములను, ఎణ్ణి - ధ్యానించుచున్న, శిన్తైయుళ్ - మనస్సులో, నైగిన్ఱేన్ - శిథిలుడనైయనుచున్నాను. ఎన్ - నాయొక్క, కరియమాణిక్కమే - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా! ఎన్ కణ్ణట్కు - నాకేత్రములకు, ఉన్ తిరువురువు - నీతిరుమేను, తిణ్ణి - చక్కగా గనుపడునట్లు, ఒరుసాల్ - ఒకదినము, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా

తా॥ ఓ ప్రియుఁపతీ! నీవృథక్తులకతినులథుండవై నేపపొదించియు, ఆధక్తులనీకొఁకుఁదుఁడనిచెప్పునట్లు వారికెల్లప్పుడును గనుపడకయున్నవిధమును, నాఁటికిఁగనుపడక నామనస్సులోనుండి నన్నెల్లప్పుడును బాధించువిధమును దలఁచి శిథిలాంతఃకరణుఁడనైయనుచున్నాను గాన నీతిరుమేనును నేను సేవించునట్లు నన్నుఁగ్రహింపుమాయని.

౭.

తిరువురువుక్కీడ్న్దవాఱుమ్*కొళ్ళుమ్ చ్చెన్దామరై మేల్*శిన్తై ముగన్
కరువుళ్ వీఱ్ఱిరున్దు పడైత్తిట్టకరుమఙ్గళుమ్*
పొరువిలుం తనినాయగమ్మవై కోట్కున్ఱోఱుమెన్నెఞ్జమ్ నిన్ఱునెక్కు*
అరువినైయోరుఞ్ఞణ్ణి రెఞ్ శెయ్గేనడియేనే.

౮.

అ॥ తిరు - ఆదమైన, ఉరువు - తిరుమేనుతోఁగూడ, కీడ్న్దవాఱుమ్ - (సమ్మదమొందు) ప్రవ్యంచినవిధమును, కొళ్ళుమ్ - వాఞ్ఛియందున్న, శెమ్ తామరై మేల్ - ఎఱ్ఱతామరపుష్పము మీదమున్న, శిన్తైముగన్ - బ్రహ్మయాసెడి, కరువుళ్ - స్థానమందు, వీఱ్ఱి వీఱ్ఱిరున్దు - కేంచెసియుండి, పడైత్తిట్ట - సృజించిన, కరుమఙ్గళుమ్ - వ్యాపారములను, పొరువిల్ - ఒప్పులేని, ఉన్ - నీయొక్క, తివినాయుమ్ - ఏకాధిపత్యమునుదెలిపెడి, ఆనై - ఆవ్యాపారములను, కెట్కున్ఱోఱుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్నెఞ్జమ్ - నామనస్సు, నిన్ఱు - ఉండి, నెక్కు - శిథిలమై, కణ్ణీర్ - కణ్ణీళ్ళు, అరువి - ప్రవాహమువలె, పోయమ్ - కారుచున్నవి, అడియేన్ - దానుండనైన నేను, ఎన్ శెయ్గేన్ - ఏమిచేయుదును?

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! నీవు ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రమందు బవ్వళించియు, బ్రహ్మ కస్తన్యామివైయుండియూ జగత్తును సృజించియు చేసిన వ్యాపారములను విని వామనస్వరూపుడవు చున్నదని.

అడియెమూఁడైయిర్దవాఁయు మజ్గీనిన్నాఖ్ఖ్ కడలుమ్మణుమ్‌విణ్ణమ్
ముడియ*ఈరడియాల్ ముడిత్తుకొ్ండ్డముక్కియముమ్*
నొడియుమాఱువై కేట్కున్దోఱుమెన్నెఱ్ఱమ్ నిన్నకొ్కిరైన్దుగుమ్*
కొడియవల్వినై యే నుసైన్నయెన్దుకొల్ కూడువదే. ౯.

ఆ॥ మూన్దుఅడియై - మూడడుగులను, ఇరన్దవాఱుమ్ - యాచించినవిధమును, అఱు నిన్ద - అశ్చటమండి, ఆఖ్ఖ్ కడలుమ్ - అగాధమైనసముద్రమును, మణుమ్ - భూమియూ, విణుమ్ - ఆకాశమును, ఈరడియాల్ - రెండడుగులచే, ముడియ - అణుగునట్లు, ముడిత్తుకొ్ండ్డ - నెర వేర్చుకొనిన, ముక్కియముమ్ - మహిమయు, ఆవై - ఆవ్యాపారములను, కొడియయూఱుఅు - చెప్పవిధమును, కేట్కున్దోఱుమ్ - వినువప్పుడెల్ల, ఎన్నెఱ్ఱమ్ - వామనస్వ, నిన్ననకొ్కి - నీవిషయమందే, కరైన్ద - కరిగి, ఉగుమ్ - శిథిలమునుమన్న ది. వల్‌కొడియ - మిక్కిలిక్రూరమైన, వినైయేన్ - పాపములగలనేను, ఉసైన్న - నిన్ను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ నీవుమహాబలిపట్ల మూడడుగులుయాచించి రెండడుగులచే సకలజగత్తును కొలిచిన మహిమమనివినప్పుడు వామనస్వరూపుడవు చున్నది. ఇట్టిమహిమగలనిన్ను సేవెప్పుడుపొందెదనో యని.

కూడినీరైర్కళ్ళైన్దవాఱు మముదమ్‌తేవరుణ్ణ*అఱురైర్
వీడుమ్‌వణ్ణళ్ళే శెయ్‌దుపోనవిత్తగముమ్*
ఊడుపుక్కినదావియైయిరుక్కియుణ్డిడుగిన్ఱ *నిన్నయెన్న
నాడుమ్‌వణుమ్‌శొల్లాయ్ నచ్చునాగణ్ణైయానే. ౧౦.

ఆ॥ కూడి - దేవానురులతో్ఁడేరియుండి, నీరై - సముద్రమును, కళైన్దవాఱుమ్ - చిలి కినవిధమును, తేవర్ - దేవతులు, అముదమ్ - అమృతమును, ఈణ్ణ - భుజించువట్లు, అఱురై - అనురులను, వీడుమ్ - విడిపించిన, వణణళ్ - ప్రకారములను, శెయ్‌దుపోన - చేసిన, విత్తగముమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములును, ఊడుపుక్కు - లోపలప్రవేశించి, ఎనదావియై - ఆత్మను, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్డిడుగిన్ఱ - చంపుచున్నవి. నచ్చు - (విషోధులమీద) విషమును(గ్రక్కు) చున్న, నాగ - ఆదిశేషుని, అణైయానే - పడక గాగలవాఁడా! నిత్తనైన్న - నిన్ను, నాడుమ్‌వణుమ్ - పొందువిధమును, శొల్లాయ్ - (నాకు) చెప్పుమా.

తా॥ శ్రీ రాధినిజలీలా యమృతమునెత్తి దేవతులకు భుజింపఁజేయునప్పుడు, అనురులు మూ ర్ఛాగమైనయమృతమును మోహినీవ్యమనియడగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యనురులను మోహింపఁజేసిన దివ్యచేష్టితములనుదలంచి కరుగుచున్న నేను నిన్ను బొందువట్లు ఉపాయము చెప్పుమాయని.

౧౦.

‡‡ నాగణ్ణై యిశై నమ్బిరాన్ శరణేశరణ్ నమక్కెన్ఱు*నాడొఱుమ్
ఏగశిన్తైయనాయ్ కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ మాఱన్*
ఆగనూఱ్ఱివన్దాది యాయిరత్తుళ్ళిప్పై యుమోర్ పత్తుమ్వల్లార్*
మూగవైగున్దత్తు ముగిళ్వెయ్దువర్ వైగలుమే. ౧౧.

అ॥ నాగణ్ణై యిశై - శేషశయ్యామీదపవ్వళించియున్న, నమ్బిరాన్ - మనప్యామియొక్క, శరణే - శ్రీపాదంబే, నమక్కు - మనకు, శరణ్ ఎన్ఱు - ఉపాయమని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదిన మును, ఏగశిన్తైయనాయ్ - ఒకవిధంబైనధ్యానముగలవాఁడై, కుఱుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱన్ - మాఱనసెడివంశ మామముగల, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, ఆగ - తాముజీవించునట్లు, నూఱ్ఱి - ప్రసాదించిన, ఆన్దాది - అందాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోశ్రేశిన, ఇప్ - ఆద్వితీయమునైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముఁజేయువారు, మూగమ్ - పరమాకాశంబనెడి, వైగున్దత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ముగిళ్ వెయ్దువర్ - ఆనన్దమునుపొందుదురు.

తా॥ ఆనన్తాయినైన శ్రీయఃపతియొక్క-శ్రీపాదంబులే మనకు సకలవిధోపాయంబులని నమ్మినమన్మళ్వార్లుసాదించిన నీపదిపాశురంబుల వధ్యసించువాఁ శ్రీవైకుంఠమును బొంది నిత్యానన్దభరితులైయుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఎ - వది సంపూర్ణము.

ఇదిసఱుకు తిరువాయ్మొళులు యేబదియింటికి పాశురములు, ౧౦౨౨

౬- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఆళ్వార్లిట్లనేక విధంబున ప్రార్థించియు తనయభీష్టమునొందక దీనికేమి కారణమని యాలోచించి, సర్వేశ్వరుడు తిరువణ్ వణ్ణారులోవేంచేసియున్నాడనియు అచ్చట నున్న భోగ్యతావిశేషమందు మగ్నుడై తనను మఱచినాడనియు నిశ్చయించి మిక్కిలి విరహ బాధనమభినయించుచు సము దతీరమందు సంచరించుచుండగా నచ్చట కొన్ని పత్తులనుజూచి, ఓపత్తులారా! మీరు వెళ్ళి తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిపద్ద నాబాధను విన్న వించుడియని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ నైగళ్ పూఙ్గుళివాయ్ వన్దుమేయ్‌న్దుకురుగినఙ్గళ్ *
శెయ్‌గొళ్ శెన్నెలుయర్ తిరువణ్వణ్డూరుఱైయుమ్*
కైగొళ్శక్కర త్తెన్‌కనివాయ్ప్పెరుమానైక్కణ్డు*
కైగళ్‌కూప్పిచ్చొల్లీర్ వినైయాట్టియేన్ కాదన్మైయే. ౧.

ఆ॥ పూ - సుందరమైన, కుళివాయ్ - ఊష్మకాలమందు, నైగళ్ - ప్రతిదినమును, వన్దు - వచ్చి, మేయ్‌న్దు - మేయుచున్న, కురుగినఙ్గళ్ - గుంపుగానున్న ఓసారసపత్తులారా! శెయ్ - పొలములను, కొళ్ - ఆక్రమించుచున్న, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱధాన్యము, ఉయర్ - పెరిగియున్న, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరనెడి దివ్యదేశంబందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసము చేయు వాడును, కైకొళ్ - శ్రీహస్తములో స్వీకరింపబడిన, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, ఎన్ - నాస్వామియు, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాడునైన, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, కైగళ్ - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, వినైయాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క, కాదన్మై - ఆళినివేశమును, శొల్లీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ సారసపత్తులారా! మీరు తిరువణ్ వణ్డూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునిపద్ద వెళ్ళి నాబాధను వాడి వినునట్లు సుమ్మలైయుండి విన్నవించుడియని. ౧.

కాదల్ మెయ్ పెఱ్ఱు ఓర్ తూడర్ మేయుమ్‌కరునాగాయ్*
వేదవేళ్వియొలిముళ్గుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్డూర్*
నాదర్ శూలమెల్లాముణ్డు నమ్బెరుమానై క్కణ్డు*
పాదమ్ కైతొళుదుపణియీర డియేన్ తీఙ్గే. ౨.

ఆ॥ కాదల్ - ప్రేమముగలదియు, మెయ్ - మృదుస్వభావముగలదియునైన, పెఱ్ఱు - ఆడుపక్షితో, ఓర్ తూడర్ - కూడ, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కరు - శ్యామవర్ణముగల, నాగాయ్ - ఓ సారపక్షీ, వేదమ్ - వేదములలియొక్కయు, వేళ్వి - యాగములయొక్కయు, ఒలి - శబ్దము, ముళ్గుమ్ - ఘోషింపనున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్డూర్ - తిరువణ్ వణ్డూరికి, నాదర్ - స్వామియు, శూలమెల్లామ్ - సకలజగత్తులను, ఉణ్డు - మింగినవాడునైన, నమ్బెరుమానై - మహస్వామిని, కణ్డు - చూచి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళయందు, కైతొళుదు - అంజలిచేసి, అడియేన్ - నాయొక్క, తీఙ్గు - విధమును, పణియీర్ - చెప్పుడు.

కా॥ ఓ నారపశీ! నీవు లిరవణ్ వణ్ణూరికివెళ్ళి యచ్చట వేదఘోషములయందు మగ్నుడై యూనందించుచున్న సర్వేశ్వరునికి నమస్కరించి నాదుఃఖమును జెప్పుమాయని ౭.

తిఱఁబ్బిళాగియెఱుమ్ శెయ్‌గళూడుఫుల్ ఫుళ్ళినఙ్గళ్ *
శిఱన్ద శెల్వఁమ్మల్‌గు తిరువణ్వణ్ణూరుఱైయుమ్ *
కఱఁబుశేర్‌క్కర్‌కై క్కనివాయ్‌ప్పెరుమానై క్కణ్డు *
ఇఱఁజీనీర్ తొఁగుదుపణియా రడియేనిడరే. ౩.

ఆ॥ ఎఱ్ఱుమ్ - అన్ని దేశములయందలి, శెయ్‌గళూడు - పొలములనడుమ, తిఱఁబ్బిళాగి - గుంపులుగాచేరి, ఊఫుల్ - సంచరించుచున్న, పుళ్ళినఙ్గళ్ - పక్షిసమూహములారా! శిఱన్ద - శ్లాఘ్యమైన, శెల్వమ్ - సమృద్ధి - మల్‌గు - సర్థిల్లుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయువాడును, కఱఁబు - చుట్టుతిరుగుచున్న, శేర్క్కరమ్ - నుదగ్ధనమును, కై - శ్రీహస్తముందుగలవాడును, కనివాయ్ - దొండపండువంటియధరముగల వాడునైన, పెరుమానై - స్వామిని, కణ్డు - చూచి, నీర్ - మీరు, ఇఱఁజీ - వగి, తొగుదు - ఆశ్రయించి, అడియేన్ - నాయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, పణియీర్ - చెప్పుడు

కా॥ గుంపుగాపాలలలో సంచరించుచున్న ఓపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేపీయున్న చక్రధరునిజూచి నమ్రులైయుండి నామాటను విన్నవించుడీయని. ౪.

ఇడరిల్ పోగమ్మూర్‌గి యినైన్దాడుమ్మడవన్నఙ్గళ్ *
విడలిల్ వేదవొలిమ్మఱఁబుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్ణూర్ *
కడల్ మేనిప్పిరా కణ్ణనై నెడుమాలై క్కణ్డు *
ఉడలమ్ నైన్దొరుత్తి యురుగుమెన్నుణ్ తుమినే. ౪.

ఆ॥ ఇడర్ - విశ్లేషదుఃఖము, ఇల్ - లేని, పోగమ్ - సంభోగసుఖమునందు, మూర్‌గి - మునిగి, ఇనైన్ద - చేరియుండి, మడమ్ - విధేయములై, ఆడుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నఙ్గళ్ - ఓహంసపక్షులారా! విడలిల్ - విచ్ఛేదములేక, వేదవొలి - వేదధ్వని, ముఱఁబుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేపీయున్న వాడును, కడల్ మేని - సముద్రమువంటికాన్తిగలవాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, కణ్ణన్ - ఆశ్రితులభుడును, నెడుమాలై - ఆశ్రితులయందు మిక్కిలివ్యామోహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, ఒరుత్తి - ఒక్కతె, ఉడలమ్ - శరీరము, నైన్ది - శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది; ఎన్ఱు - అని, ఉణర్‌త్తుమిన్ - తెలియచేయుడు.

కా॥ ఆడుపక్షులారా! తోడేరి యెల్లప్పుడును నుఖించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేదఘోషమునువినియానందించుచున్న యతినులభుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి ఒక స్త్రీ నీయందాశచేగరుగుచున్నదని వానివెల్వలోపడవేయుడని. ౮.

ఉణర్ త్తలూడలుణర్ న్దుడర్ మేయుమ్మడవన్నఙ్గళ్ *
తిణర్ త్తవణ్వల్‌గళ్ మేల్ శిఱు శేరుమ్‌తిరువణ్వణ్ణూర్ *

పుణర్ త్తపూన్దణ్ణుత్తాయ్‌ముడి నమ్బెరుమాన్ క్కణ్ణన్*
పుణర్ త్తకై యినరా ఆడియేనుక్కుమ్‌పోల్ నుమినే. ౫.

ఆ॥ ఊడల్ - (ఆదుపక్షి కాడకొసినరొడల యభిదితనమాద చేయుచున్న) పుణయుకలమా మును, ఊణర్ త్తల్ - (దానికాకోపము కాన్తియగునట్లుపబుధినములుగా కెప్పవలసిన) సమూ ధానమాటలను, ఊణర్న్దు - (నేకొడకొసిన యొడల యాకృష్టములు సంభవించునని) తెలిసికొని, ఉడన్ - కూడనుండి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, మడమ్ - విధేయములైన, అన్నక్కిళార్ - ఒహంసపక్షులారా! తిణర్ త్త - దట్టమైయున్న, వణ్‌ణల్‌గళ్ మేల్ - ఎండినబుఱదలమీద, శఙ్గు - శంఖములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువణ్ వణ్డార్ - తిరువణ్ వణ్డారులో వేంచేసియున్న వాడును, పుణర్ త్త-కట్టబడిన, పూ-అందమైన, తుళాయ్ - తులసీమాలికలను, మూడి-కిరీటమందు గలవాడునైన, నమ్ పెరుమాన్ - మనస్వామిని, కణ్డు - చూచి- పుణర్ త్త - మొగిడ్చిన, కైయి నరాయ్ - చేతులుగలవారై, ఆడియేనుక్కుమ్ - నాకొఱకైకూడ, పోల్ నుమిన్ - మంచిమాట లాడిస్తోత్రముజేయుడి.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్డారులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వద్ద నన్ను నుగ్రహించునట్లు ప్రార్థించుడి యని. ౫.

పోల్ నీయానిరన్దేల్ పునైన్ మేలుత్తై పూఙ్గుయిల్ గాళ్*
శేల్ నీల్ వాళై తుళ్ళుమ్ తిరువణ్వణ్డారుత్తై యుమ్*
ఆల్ నలాళ్‌నీయత్తై యమరర్ పెరుమానై క్కణ్డు*
మూల్ నిడ్ కిణ్డరుళీర్ మైయల్ తీర్వదొరువణ్ణమే. ౬.

ఆ॥ పునైన్ మేల్ - పున్నచెట్టుమీద, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పూ - సుంద రమైన, కుయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలములారా! పోల్ నీ - (మి క్కిలను) స్తుతించి, యూఙ్ - నేను, ఇరన్దేన్ - యాచించితిని, (అదేమనగా), శేల్ నీల్ - ఐుబదప్రదేశములలో, వాళై - మర్స్య ములు, తుళ్ళుమ్ - ఎగుయుచున్న, తిరువణ్ వణ్డార్ - తిరువణ్ వణ్డారులో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, ఆల్ నిల్ - దక్కుగల, ఆల్ నీ - నుదర్శనమును, అమ్‌నై - సుందరనాసమందుగలవాడును, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమానై - ప్వామియుయైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, మైయల్ - (నా) భ్రమము, తీర్వదు - తీరునట్లు, ఒరువణ్ణమ్ - ఓకప్రకారమైన, మూల్ నిమ్ - బదులుమాటను, కొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, ఉరైయార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓకోకిలములారా! మీరు తిరువణ్ వణ్డారులో వేంచేసియున్న దయాపరుతుడైన సర్వేశ్వరునికి నామాటనుచెప్పి దానికివాడు చెప్పెడు బదులుమాటను తీసికొనివచ్చి నాకుచెప్పి నన్ను బ్రతికింపుడీయుమా యని. ౬.

ఒరువణ్ణమ్ శెన్రుపు క్కినళొక్కుళ్ళరై యొళీయే*
శేరుయోడ్ పూమ్బొళిల్ శూళ్ శెక్కర్ వేన్దై తిరువణ్వణ్డార్*
కరువణ్ణమ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకమ్ శెయ్యుమ్ శెయ్యుళ్‌కాల్*
శెరువోశ్ శెక్కరమ్ శణ్డై యాళమ్ తిరున్దక్కణ్డేన్. ౭.

అ॥ ఒణ్ - సుందరమైన, శీరియే - ఓచిలాకా! శెయ (పుష్పములుకొయ్యువారిలోనొకరి కొకరికిపోకపెత్తెదను పేపెత్తెదనని) కలహమును బుట్టించువట్టిదియు, ఒణ్ - సుందరంబుసైన, పూ - పుష్పములగల, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియు, శెక్కర్ - (పుష్పముల యొక్కధూళిచేత) ఎఱ్ఱనైన, వేలై - సముద్రమునొక్కగట్టుగలదియునైన, తిరువణ్ వణ్డార్ - తిరువణ్ వణ్డారులో, ఒరువణ్ణమ్ - ఒకవిధముగా, శెన్ఱుపుక్కు - పోయిప్రవేశించి, కరువణ్ణమ్ - నీలవర్ణమునున్న, శెయ్యవాయ్ - ఎఱ్ఱనియధరమునున్న, శెయ్యకణ్ - రక్తలోచనమునున్న, శెయ్యై - ఎఱ్ఱనివస్తమునున్న, శెయ్యకాల్ - ఎఱ్ఱనిశ్రీపాదములనున్న, శెరు - యుద్ధోన్మత్తమై, ఒణ్ - సుందరమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, శఙ్గు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, అడైయాళత్తై - (వానికి) చిహ్నములైనవానిని, తిరువన్దక్కడ్డు - స్పష్టముగాజూచి, ఎనక్కు - నాకొఱకై, ఒన్ఱుఉరై - ఒకమాటచెప్పుమా.

కా॥ ఓచిలకా! తోటలచేనతిరమణీయంబైన తిరువణ్ వణ్డారికివెళ్ళి యతిసుందరంబులైన వాని దివ్యావయవములను జక్కగా జూచి యచ్చట నాకాటను విన్నపంపుమాయని.

తిరువన్దక్కడ్డైనక్కొణ్డరైయా యెణ్ శిఱుపూవాయ్*
శెరువన్దిశైక్కుల్ మగిళ్ పున్నైశూళ్ తణ్ తిరువణ్వణ్డార్*
పెరువన్దడమరై క్కణ్ పెరునీణ్ముడినాళ్ పడన్దోళ్*
కరువన్ణమ్ముగిల్పోల్ తిరుమేనియడిగళ్ కాణ్ ఎనే. ౮.

అ॥ ఒణ్ - ఆందమైన, శిఱుపూవాయ్ - ఓచిన్నచిలకా! శెరువన్ది - శెరుందివృక్షములచేతను, శైక్కుల్ - ఇరువిడివృక్షములచేతను, మగిళ్ - పొగడవృక్షములచేతను, పున్నై - పున్నవృక్షముల చేతను, శూళ్ - చుట్టపడిన, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్డార్ - తిరువణ్ వణ్డారులోవేంచేసి యున్న, పెరు - విశాలమై, తణ్ - చల్లనైన, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములుత, పెరునీళ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, ముడి - కీరీటముత, తడమ్ - విశాలములైన, తోళ్ - వాల్గుధుజములను, కరు - శ్యామలై, తణ్ - చల్లనైన, మాముగిల్పోల్ - గొప్పమేఘమువంటి, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగల, అడిగళ్ - స్వామిని, తిరువన్దక్కడ్డు - చక్కగా జూచి, ఎనక్కు - నావిషయమై, ఒన్ఱుఉరైయాయ్ - ఒకమాటచెప్పుమా.

కా॥ ఓచిలకిలకా! నీవతిభోగ్యమైన తిరువణ్ వణ్డారికివెళ్ళి అచ్చట చతుర్బుజుడై కాళమేఘశ్యాముడై దీర్ఘములైన కేశకిరీటాదులను గలవాడై వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి వాకొధమునెప్పుమాయని.

అడిగళ్కై తొళుదలర్మేలశై యుమున్నఙ్గళ్*
విడివై శఙ్గొలిక్కుమ్ తిరువణ్వణ్డారురైయుమే*
కడియమాయన్నైన్ఱు కణ్ణినై నెడుమాలై క్కణ్డు*
కొడియవల్వినై యేన్ శిఱుమ్కుఱుమిన్ వేఱుకొణ్డే. ౯.

ఆ॥ అలర్‌మేల్ - పుష్పములమీద, అన్నాయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నక్కొళ్ - ఓహంసపక్షులారా! విడిపై - ఉదయకాలమునకుమాచ్ఛ మైన, కళ్ళు - శంఖము, ఒలిక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, తిరువణ్‌వణ్డూర్ - తిరువణ్‌వణ్డూరులో, ఉన్నెయుమ్ - నిత్యవాసముజేయు చున్న: కడియ - (నన్నెడబాసిన) క్రూరుడై, మాయన్‌తన్నై - వంచకుడై, కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాడై, నెడుమాల్ - గొప్పమహిమగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డు - చూచి, ఆడిగళ్ - శ్రీపాదములమీద, కైతొళుదు - అంజలిజేసి, కొండియవల్ - మిక్కిలిక్రూర మైన, వినైయేన్ - పాపముగలనాయొక్క, తిఱమ్ - ప్రకారమును, వేఱుకొండు - ఏకాంత మందు, కూఱుమిన్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా! నన్నెడబాసిశాశ్వతమైన తిరువణ్‌వణ్డూరులో వేంచేసి యున్న కలిసమూహమగల వంచకుడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను బట్టుకొని ఏకాంతమందు తీసికొనిపోయి నాదుఃఖమును విన్నవించి ప్రార్థించుడియని. ౯.

వేఱుకొండు మైయానిరన్దేన్ వెఱున్నిన్ఱిరఙ్గాళ్ *
తేఱునీర్ప్పొయ్‌కై వడపాల్ తిరువణ్‌వణ్డూర్ *
మూఱుతీర్ పోరరక్కన్ మదిళ్ నీఱెழுన్దచ్చిఱగన్ద *
ఏఱు శేవగనార్ క్కెన్నై నెయుముళ్ళిన్ఱేళే. ౧౦.

ఆ॥ వెఱు - పరిమళించుచున్న, వణ్డినఙ్గాళ్ - సుంపుగానున్న ఓహంసపక్షులారా! యాన్ - నేను, ఒరు మై - మిమ్ములను, వేఱుకొండు - విలక్షణములుగాచెంచి, ఇరన్దేన్ - యాంచిచిరిని, తేఱు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, పొయ్‌కై - పంపాసరియొక్క, వడపాల్ - ఉత్తరతీర మందున్న, తిరువణ్‌వణ్డూర్ - తిరువణ్‌వణ్డూరులోవేంచేసియున్న వాడును, మూతీల్ - ఒప్పు లేని, పోర్ - యుద్ధములగల, ఆరక్కన్ - రావణానురునియొక్క, మదిళ్ - కోటమ, నీఱెழுన్ద - భస్మమగునట్లు, చెఱిన్ద - నశింపజేసి, ఉగన్ద - సన్తోషించినవాడును, ఏఱు - వర్ధిల్లుచున్న శేవగనార్‌కు - శౌర్యముగలవాడుసైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్నైయుమ్ - వన్నను, ఉళ్ళళ్ - (నీరత్న్యకోటియందు ఈపెకూడయొకతె) ఉన్నది, ఎన్ఱిన్ఱిళ్, అధివిన్న పించుడి.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా! మీతోజెప్పినయెడల నాకార్యము శీఘ్రముగాసిద్ధించునని మిమ్ముల నువేడుకుంటున్నాను, మీరువెళ్ళి పంపానదికుత్తరమందున్న తిరువణ్‌వణ్డూరులో వేంచేసియున్న గొప్పపరాక్రమంతుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద, నీరత్న్యకోటిలోజేరిన యీపె యిట్లునవస్థపడుచున్నదని నన్ను విన్నపించుడియని. ౧౦.

మిన్నొళ్ శేర్ వురినూల్ కుఱియా యగల్ మాలజ్ఞాలఙ్ కణ్డు *
వన్కళ్వనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న *
పన్నీరాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువణ్‌వణ్డూర్ క్కు *
ఇన్నొళ్ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నుమ్ పై యవర్ కే. ౧౧.

అ॥ మిణ్‌కొళ్ - కార్మిగలై, శేర్ - తిరుమేనితోఁబేరియున్న, పురిసుళ్ - యజ్ఞోపవీతములఁగల, పుఱప్పాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, అగల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, కొణ్ - స్వీకరించిన, వణ్‌కళ్వన్ - మహాపంచకుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శీపాదములవిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైనమన్మథ్ఫార్ధు, శొన్న - ప్రసాదించిన, పణ్‌కొళ్ - గానములఁగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువణ్‌వణ్డార్‌క్కు - తిరువణ్‌వణ్డారి విషయమై, ఇణ్‌కొళ్ - మధురమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిగాథలను, వల్లార్ - ఆభ్యసించువారు, మిణ్ - మెఱుపులెక్కాశించుమన్న, ఇళైయవర్‌క్కు - నడుముగల స్త్రీలకు, ముదలవన్ - మన్మథుఁడుసరి శ్రీవైష్ణవులకు భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా॥ వామనావతారంబెత్తి మహాబలిసద్దినుండి భూమిని స్వాధీనపఱుచుకొనిన సర్వేశ్వరుఁడుపేంచేసియున్న తిరువణ్‌వణ్డారి విషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములభ్యసించువారు శ్రీవైష్ణవుల కానందమును గలుగఁజేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్. ౧౧

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఒ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఆళ్వార్లుపంపిన పత్తులుపోయి సర్వేశ్వరునికి విన్నపించితరువాత యాసర్వేశ్వరుఁడు కొంచెము ఓలంబించివచ్చెను. ఆంతేమాత్రము విరహమునుసహింపని యాళ్వార్లు నెడివాయకీ తనవద్దవచ్చిన సర్వేశ్వరునిమీఁద ప్రణయరోషముజేసి, నీవిచ్చటకావలదు; మిక్కిష్టమైన స్త్రీలనద్ద కెళ్ళవచ్చునని తిరస్కరింప సప్పుడాసర్వేశ్వరుఁడు వీరిని మంచిమాటలాడుచున్నాడని పాదియమున్నారు.

** మిన్నిడై మడవార్‌గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మున్బునానదఞ్చువన్ *
మన్నిడై యిలఙ్గై యరణ్ కాయ్‌న్దమాయవనే *
ఉన్నిడై యశోదాయమ్ నానతీవ నినయదుకొండు శెయ్‌వదెన్ *
ఎన్నిడై యవన్దుమ్ కళ్గలుమ్‌తిన్దు పోగునమ్బీ. ౧.

అ॥ మిణ్ - మెఱుపులెక్కాశించునున్ని, ఇడై - నడుముగలవారై, మడవార్‌గళ్ - వివయసంపన్నులై, నిన్ - నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, శూడువార్ - ధరించువారైన (నీప్రేతవిషయులైన) స్త్రీలయొక్క, మున్బు - ముందఱ, (నాబంతిని తీసికొనుటమంచిదికాదు), (అట్లుచేసినయెడల వారు నిన్నుతిరస్కారముజేయుదురు), అను - వారుచేసెడి నీతిరస్కారము (చూచి), నాన్ - నేను, అఞ్చునన్ - భయపడుదును, మన్నిడై - సమర్థుఁడైనవాఁడా చేఁబరిపాలింపఁబడిన, ఇలఙ్గై - లంకయొక్క, అరణ్ - కోటను, కాయ్‌న్ద - నిర్మూలముజేసిన, మాయ

పనే - పంచకుఁడా ? ఉన్నుడైయ - నీయొక్క, శుణ్డాయమ్ - పంచనను, నాన్ - నేను, అతిపక్ - ఎఱుఁగుదును. ఇని - ఇకమీద, అదుకొణ్డు - ఆకపటమును, (నాయందు) ప్రకటనజేసి, శెయ్వ దెక్ - చేయదగినవదేమున్నది ! నమ్బి - ఓపూర్ణుఁడా ! ఎన్నుడైయ - నాయొక్క, పన్దమ్ - బంధి నిన్ని, కళ్ళలుమ్ - గచ్చకాయినిన్ని, తన్ద - ఇచ్చి, పోగ - పో.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడంపచ్చినప్పుడు ఆళ్వార్లనెడి నాయకీమాట్లాడక వానిమీద కోపగించియున్నప్పుడు వాడు వీరియొక్కబంతిని తీసికొనెను. వానినిజూచి, ఓయి ! నీవిదేమి చేయుచున్నావు, నీకిష్టురాలైన స్త్రీలు దీనిని జూచినయెడల నాయందు నీవు వ్యామోహపడియున్నావని తలఁచి నీతోవాదసంక్లేశించరు. అప్పుడు నీవమర్థనించెడిదుఃఖమునుజూచి నేనుసహింపఁజాలను. ఏకదారవ్రతుఁడనైన వాకు నిన్ను ద్రుగ్గ చేఱు స్త్రీకలదాయని యాపంచనమాటలు వాఁడిపెప్ప వలదు. ఆవ్రతముగూడ స్త్రీలకు నీయందు నమ్మకముబుట్టించుకొని పిమ్మట వారినిస్వాధీనపఱుచు కొనుటకై య్యే చేసితివిఁగాని యథార్థముగాజేయలేదు. నీకపటము నాకుతెలుసునుగావ నావద్ద నీ కాటిల్య మేమియు ఫలించదు. నాఁబంతినియిచ్చి నీకిష్టమైనవారివద్ద వెళ్ళవచ్చునని. ౧.

పోగుననమ్బియున్ తామరై పురై కణ్ణినై యుమ్ శెవ్వాయ్‌ముఱువలుమ్*
అగులల్గుళ్ శెయ్య వళ్ళదక్కోళ్ నిరై పోమేయామ్*
తోగై మామయిలార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ శెవియోశై వైత్తుమ్*
ఆగిళ్ పోగవిట్టు కుఱుమ్బలూడుపోయిరున్దే. ౨.

౨ నమ్బి - ఓపూర్ణుఁడా ! పోగ - పో ; ఉన్ - నీయొక్క, తామరైపురై - పద్మము లోఁబోలిన, కణ్ణినైయుమ్ - నేత్రములును, శెవ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమందుబింబపల్లు చున్న, ముఱువలుమ్ - చిఱునవ్వును, అగులల్గుళ్ శెయ్య (మన్మథులను) వ్యాకులపఱుచఁగా, యామ్ - మేము, అళ్ళిదక్కోళ్ - నశించుటకైయ్యే, నోమ్ నోమ్ - తపంబుజేసినవారమైతిమి. తోగై - సొమలి పించమువలె, మా - శ్లాఘ్యమైన, కుయిలార్ గళ్ - కోకిలాళిమృగలస్త్రీలు, నిన్ - నీవు అరుళ్ - దయను, కూడువార్ - ధరించుదురు, (నీదయకువిషయమగుదురు), (వారు), ఓశై - (వేణు) నాదమును, శెవి వైత్తు - చెవ్వులోవిని, ఎగిళ్ - లేచిపచ్చునట్లు, పోయ్ - (నీవు) వెళ్ళి, ఇరున్దు - (వారిసమీపమందు) ఉండి, ఆగిళ్ - గోవులను, పోగవిట్టు - దూరముగాపోనిచ్చి, కుఱుమ్బలూడు - వేణువును, ఊదు - ఊదుము.

తా॥ ఓయి ! నీయొక్కపద్మనేత్రమును ఎఱ్ఱనిమధురముమీఁద ప్రసరించుచున్న తెల్లని మందహాసమును భాగ్యహీనురాలైన నన్ను ముక్కిలి బాధించుచున్నివిగావ నాకంటిమందఅనుండియుపతిల వెళ్ళుమాయని చెప్పి ముఖమును వెనుకతిప్పుకొనిరి. అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడుచూచి నీకాస్యమిక్కిలి నందరమైయున్నదని చెప్పగా, ఓయి ! నీ వెవరికొప్పులనిదలంచి మోసించితివోయదిఁకాదిది. నీవచ్చటికేవెళ్ళుమ. అని యాళ్వార్లు చెప్పినమాటనువిని, వాడు, వారిచ్చటనున్నారని యడిగెను, దానికి ఆళ్వార్లు, నీవు దూరముగాపోవుచున్న యావులనుబిలుచునట్లు వేణుగానము శేసినయెడల దానినివిని వారేసీదగ్గఱవచ్చి చేరుదురని చెప్పచున్నారని. ౨

పోయిరున్దునిన్ పుళ్ళువమతీయాదవర్ క్కుఱైనమ్బి*నిన్ శెయ్య
వాయిరుక్కినియుక్కుళ్ళుమ్ విపరీతమిన్నాళ్*
వేయిరున్ద డన్దోళినా రిత్తిరువరుళ్ పెఱువార్ యవర్ కొల్*
మాయిరుక్కడలై క్కడైన్ద పెరుమానాలే. 3.

ఆ॥ నమ్బి - ఓపూన్నుడా! మా - అగాధమై, ఇరు-విశాలమైన, కడలై - సమ్రదమును, కడైన్ద - చిలికిన, పెరుమానాలే - గొప్పవాడవైన నీచేత, ఇత్తిరు - ఇట్టిశ్రాఘ్యమైన, అరుళ్ - దయను, పెఱువార్ - పొందదగినవారై, వేయ్ - వెదురువలె, ఇరు - బలిపీయము, తడమ్ - పొము పుగానున్న, తోళినార్ - భుజములుగలవారైన స్త్రీలు, ఈవర్ కొల్ -ఎవరో? పోయ్ - (వారు స్నచోటికి) పోయి, ఇరున్దు - ఉండి, నిన్ - నీయొక్క, పుళ్ళువమ్ - కపటమును, అతీయాద వర్ క్కు - ఎఱుంగనియా స్త్రీలకు, ఉరై - (వారితో నెవ్వడైనమాటను) చెప్పము, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునెడి, ఇరు - పక్వమైన, కనియుమ్ - పండును, కణ్ణుమ్, నేత్రములును, ఇన్నాళ్ - ఈదినములలో, విపరీతమ్ - విజాతీయములై యున్నవి.

తా॥ నేను వేణువాదముజేయుట స్వాభావికమేగాని స్త్రీలను విలుచుటకై చేయుటని సర్వేశ్వరుడు చెప్పగా, ఓయి! నీకపటస్వభావము నెఱుంగనివారిపద్ద ఈమాట చెప్పితివంచే వారు నమ్మురుగాని నేనీమాటనునమ్మను. నీవెవరిమీద మోహపడి నీశరీరమిట్లొండిపోవుచున్నదో? అట్టి భాగ్యవంతులైన సుందరాంగులెవరో తెలియుటలేదని చెప్పుచున్నారవి. 3.

ఆలినీళ్గిలై యేఴ్గులగము ణ్ణన్నునీకిడ్డన్దాయ్*ఉఱ్ఱ మాయజ్గళ్
మేలై వానవరుమతీయా రినియెమ్బిరమే*
వేలినేర్ తడజ్ణ్ణినార్ నిళై యాడుశూళ్గిలై చ్చూళ్గి వేనిన్ఱు*
కాలిమేయ్క్కవల్లా యెమ్మైనీక్కళ్ తొలే. ౪.

ఆ॥ ఆన్ఱు - ఆప్రళయకాలమందు, ఏఴ్గులగమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - (మింగి, ఆలిన్ - మట్టిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పాదువైన, ఇలై - ఆకుమీద, నీ - నీవు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించితివి, ఉఱ్ఱ మాయజ్గళ్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, మేలై వానవరుమ్ - నిత్యసూరులును, ఆతీయార్ - తెలిసికొనజాలరు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎమ్పరమే - మాకుతెలిసికొనుటకు సాధ్యమగునా? వేలినేర్ - ధనుస్సుతోసమానమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణినార్ - నేత్రములగల స్త్రీలు, నిళై - విశాలమైన, ఆడుశూళ్ - క్రీడించుచున్న, శూళ్గిలై - ఇసుక గుంపును, శూళ్గి వే - చుట్టుకొనియే, నిన్ఱు - ఉండి, కాలి - ఆవులను, మేయ్క్కవల్లాయ్ - మేపి వాడా! నీ-నీవు, ఎమ్మై-మమ్ములను, కళ్ళ మోల్ - మారుమాటలను చెప్పవలదు.

తా॥ నేను తల్లితండ్రులమాటలనువిని యాచ్వులను మేపుటకునచ్చితిని గాని స్త్రీలకొఱకా కాదని సర్వేశ్వరుడడగా; ఓయి! సప్తలోకములనారగించి యొచ్చిన పటభక్తమందుఁ బవ్వళించి యాశ్చర్యచేష్టితములు సమర్థుడవైన నీమాయలుసర్వజ్ఞులైన నిత్యసూరులకుఁగూడ నెఱుంగశక్యములు కావు, అట్టిదానిని అజ్ఞుడవైన నేనెఱుంగుదునా? నీవాచ్వులను మేపుటకు వచ్చినయెడల స్త్రీలు

క్రీడించుచున్న చోటుగ్గ నీకు వేఱొచ్చటను చోటుచిక్కలేదా? గాన యిట్టియుద్ధమాటలనుజెప్పి మమ్ములను బాధపెట్టవలదు వెళ్ళుమాయని చెప్పుచున్నారని. ౪.

కళ్ళఱివిల్ నమ్బి యుళ్ళై దవమ్మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌సన్నతియుమ్*తిణ్ శక్కర
నిళ్ళలుత్తోల్ పడైయా యునక్కొన్ నుణర్త్తువన్నార్*
కుళ్ళలుతేన్మొళియార్ గళ్ సిన్నరుళ్ శూడుమార్ మనమ్ వాడినిట్కు*ఎమ్
కుళ్ళలుపూవై యొడుమ్ కిళియోడుమ్‌కుళ్ళగేలే. ౫.

ఆ॥ నమ్బి - ఓపూర్ణుడా! కళ్ళ ఱివిల్ - ఆసత్యమాటలతో నన్ను బాధింపవలదు, ఉళ్ళై దనమ్ - నీకృత్రిమమును, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందుండువారును, విణ్ణుమ్-ఊర్ధ్వలోకములయం దుండువారును, సన్న - చక్కగా, అతియుమ్ - ఎఱుంగుదురు, తిణ్ - దృఢమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునెడి, నిళ్ళలు - (నీప్రతిజ్ఞనుమిథ్యార్థపఱుపట్లు) కడిపించుచున్న, (నీయిష్టానుసారి యైన), తోల్ - అనాదియైన, పడైయాయ్ - ఆయుధముగలవాడా! ఉనక్కు-నీకు, నాన్ - నేను, ఒన్ఱు - ఒకమాట, ఉణర్త్తువన్ - బోధించెదను (వినుము). మళ్ళలు-నవీనమైన, తేన్ - తేనెవలెభోగ్యమైన, మొళియార్ గళ్ - మాటలుగలవారై, నిన్ - నీయొక్క, ఆగత్ - చెయ్యను, శూడుమార్ - ధరించువారైనస్త్రీలు, మనమ్‌వాడినిట్కు-హృదయము శిథిలమైయుండగా, ఎమ్ - మాయొక్క, కుళ్ళలు - ఆఱ్ఱరములెలియకుండ మాటలాడుచున్న, పూవై యొడుమ్ - చిన్నచిలక తోను, కిళియోడుమ్ - పెద్దచిలకతోను, కుళ్ళగేల్ - క్రీడించకుమా?

తా॥ ఓయి! నేను సత్యసంధుడని యసత్యమాటలను జెప్పి నన్ను బాధపెట్టవలదు. నీకపట ములెల్లరు నెఱుంగుదురు. దానికి దినమును రాత్రిగాజేసినీమదర్శనమేసాక్షి. నీతోకూటచెప్పె దనుటనిమ్ము. నీకు ప్రియురాలైన స్త్రీలు చూచుచుండగా నాచిలకతో మాటలాడవంటె వారు నొచ్చుకొనుదురుగాన నిప్పుడు నాచిలకనువిడిచిపెట్టి వెళ్ళుమని. ౫.

కుళ్ళగియెఙ్గళ్ కుళ్ళమణ్ కొణ్డు పోయిన్ఱై శెయ్దుకన్మొయిని లై*
పళ్ళగియామిరుప్పోమ్ పరమేయిత్తిరువరుళ్ గళ్*
అళ్ళగియారివ్వులగుమూన్ఱుక్కుమ్ తేవిమిత్తగువార్ పలరుళర్*
కళ్ళగమేతేల్ నమ్బి యునక్కుమిరై దేకన్మే. ౬.

ఆ॥ కుళ్ళగి - శృఙ్గారవిలాసమునుజేసికొనిపోయి, ఎఙ్గళ్ - మాయొక్క, కుళ్ళమణ్ - బొమ్మను, కొణ్డు - తీసికొనిపోయిన, పోయిన్ఱై శెయ్దు - అక్రమవ్యాపారములనుజేసి, ఒన్ఱుకన్మమ్ - ఒకప్రయోజమును, ఇల్లై - లేదు, యామ్ - మేము, పళ్ళగియిరుప్పోమ్ - (నీతో) సహవాస ముజేసియున్నాము, ఇత్తిరు - ఇట్టివిలక్షణములైన, అరుళ్ గళ్ - (నీ) కృపావ్యాపారములకు, పరమే - (మేము) విషయభూతులమా? ఇవ్వులగు మూన్ఱుక్కుమ్ - ఈలోకములుమూడింటికిని, తేవిమై - శబ్దమిపిష్ఠానమునకు, తగువార్ - యోగ్యురాలైన, అళ్ళగియార్ - సుందరులు, పలర్ - అనేకులు, శూళ్ - ఉన్నారు. నమ్బి - ఓపూర్ణుడా! కళ్ళగమ్ - (నా)సమూహమందు,

ఏఱేల్ - ఎక్కి-ప్రవేశింపవలదు. ఊనక్కుమ్ - నీకును, కన్మమ్ - ఈర్ష్యాపారము, ఇరైదు - పిల్ల చేష్టలై యుండును.

తా॥ ఓయి! మందహాసాదులచే మమ్ములను మోహపెట్టి మాబొమ్మను దీసికొనుటచే నీకేమి యుప్రయోజనము లేదు. నీసంగతి యిదివఱకే మాకు తెలుసును. ఈచరితోపసములు నీవట్టిమోహుల తోఁజేయుఁదగినవిగాని మాతోఁజేయరాదు. మాగుంపులోఁబ్రవేశింపఁబ మీకుయుక్తముకాదు వెళ్ళుఁడు యని. ౬

కన్మమెన్బిళ్ళై యిత్తాన్వై పఱిప్పదు కడల్ శూలముఱ్ఱిట్ట*
నిన్మలానెడియా యునక్కేలుమ్విత్తైపిఱైయే*
వన్మమేశొల్లి యెమ్మైనీవిళై యాళుది యవకేట్కిలెన్నైనూర్*
తన్మపావమెన్నా లొరునాళ్తడిపిన కోడా. ౭.

ఆ॥ ఎన్గర్ - మాయొక్క, కైయిల్ - చేతులోనున్న, పాపై - చిత్రమును, పఱిప్పదు - అపహరించుట, కన్మమ్ను - మంచిపనికాదు, కడల్ - సముద్రముచేఁజుట్టఁబడిన, శూలమ్-భూమిని, ఉణ్ఱిట్ట - ఆరగించిన నిన్మలా - పరిశుద్ధుఁడా! నెడియాయ్ - గొప్పవాఁడా! ఉనక్కేలుమ్- నీకును, పిఱై - తప్పు, పిఱైయే - తప్పే. వన్మమ్ - మర్మములను శొల్లి - చెప్పి, ఎమ్మై - మమ్ములనుద్రోహించి, విళైయాడుది - ఆడుచున్నావు. ఎన్నైనూర్ - నాసహోదరులు, అదు - ఆఁటను, కేట్కిల్ - వినినయెడల, తన్మపావమ్ - ధర్మముపాపము, ఎన్నార్ - ఆనివిచారించరు. ఒరునాళ్ - ఒకదినము, తడి - కట్టఁజెత్తుకొని, పిణక్కు - కలహించుచుల్లరగును.

తా॥ ఓయి! మాచెతులోనున్ని చిత్రమును దీసికొనుట మీకుయుక్తముకాదు. నీవెంత గొప్పవాఁడవైనను నీవు చేసెడి యీయన్యాయములెన్నటికి న్యాయములుకానేరవు.మారవస్యమాట లను నీవుచెప్పుచుండఁగా మాయన్నలమ్ములు వినినయెడల యేమియువిచారించక కట్టలుదీసికొని తన్నుదురని. ౭.

పిణక్కియావై యుమ్మైయావరుమ్ పిఱైయామల్ వేదిత్తుమ్ వేది యాదదోర్*
కణక్కిల్ కీర్త్తి వెళ్ళ క్కిదిర్ ఞానమూర్ త్తియినాయ్*
ఇణక్కియెమ్మైయెమ్మోడు మీరుమా రివ్వై యాడప్పోదుమినెన్న పోన్దోమై*
ఊణక్కినీవళై త్తా లెఱ శొల్లారుగ వాదవరే. ౮.

ఆ॥ యావైయుమ్ - సమస్తాచేతనములనున్ను, యావరుమ్ - సకలచేతనములనున్ను, పిణక్కి - (ప్రళయకాలమందు) తనయందు దీర్చుకొని, పిఱైయామల్ - ఒకకర్మఫలము మఱి యొకకర్మమాతీపోకుండ, వేదిత్తుమ్ - (వారివారికర్మానుసారముగా) సృష్టించియు, వేదియాదను - ఆకర్మములచే నీవసంస్పృష్టుడవై యుండి, ఓర్ - అద్వితీయుఁడై, కణక్కిల్ - అనంతమైన, కీర్త్తి వెళ్ళమ్ - కీర్తిసముద్రముగలవాఁడవై (అపరిచ్ఛిన్నకీర్తిగలవాఁడవై,) కదిర్ - ప్రకాశించుచున్న, ఞానమూర్త్తియినాయ్ - జ్ఞానమునుస్వరూపముగాగలవాఁడా! ఎమ్మై - మమ్ములను, ఎమ్మోడు - మాసఖీయులు, ఇణక్కి - (మాకు) వంచనోపాయంబులుగలుగఁజేసి, విళైయాడ

ప్పోదుమిన్ - విహసించెదమురమ్మ, ఎన - అనిచెప్పలచే, పోన్దోమై - వచ్చినమమ్మలను, నీ - నీవు, ఊణక్కి - నిర్బంధపుఱుచి, వళైత్తాల్ - ఆడ్డగించితిమేని, ఉగవాదవర్ - దీనిఱిసహించని వారు, ఎన్‌కొల్లార్ - ఏమియపవాదమును జెప్పరు.

తా॥ సకలచేతనాచేతనములకును సృష్టిసంహారకర్త యని కీర్తి గలవాడవై నిర్మలజ్ఞానస్వరూపుడవైన నీవిప్పుడు మమ్ములను దోవలోనడ్డగించుచున్నావుగదా. దీనినీ స్త్రీలు చూచినయెడల నీయందు దోషముల నారోపించి నీకీర్తి ని నశింప జేయుదురని. ౯.

ఉగవై యాల్ నెఞ్జముళ్ళురుగి యుళ్ తామరై తడజ్గణ్ణిళైగళిల్*
అగవలై ప్పదుప్పా నన్దాయ్ తిరువడియాల్*
తగవు శెయ్‌దిరై యెఱ్ఱిళ్ శీలమ్ యామఱశిఱుశోఱుబక్కుణ్డు*నిన్
ముగమొళితిగళ్ ముఱువల్ శెయ్‌దునిన్ఱిరై యే. ౯.

అ॥ ఉగవైయాల్ - ప్రీతిచే, నెఞ్జమ్ - హృదయము, ఉళ్ళురుగి - కరిగి, ఉళ్ - నీయొక్క, తామరై - తామరపువ్వువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములయొక్క, ఇణైగళిల్ - పూలసెడి, వళైయిల్ - వలయందు, అగప్పదుప్పాళ్ - దొంగిలించుకొనుటకై, ఎఱ్ఱిళ్ - మాయొక్క, శీర్ శీలమ్ - (ఇనుకతోవిహారార్థమై చేసిన) చిన్న గృహమును, యామ్ - మేము, అదు - తత్సంబంధమైన, శిఱుశోఱుమ్ - చిన్నప్రసాదమును, కణ్ణు - చూచి, నిన్ముగమ్ - నీముఖమందు, ఒళి తిగళ్ - కాన్తిప్రకాశించునట్లు, ముఱువల్ శెయ్‌దు - మందహాసముజేసి, నిన్ఱిరై - నిలువక, ఉన్ తిరువడియాల్ - నీశ్రీపాదములచే, అగళ్‌శెయ్ - చెడకొట్టితివి. తగవు శెయ్‌దిరై - దయ చేయకపోతివి.

తా॥ ఓయి! మేమునిన్ను చూచునట్లును, అప్పుడునీకటాక్షముచే మమ్ములను వశపఱుచు కొనుటకును, దానిచే మేమునంతోషించునట్లును ఉపాయమేమని యోచించి, ఇనుకలనుపోగుచేసి మేమాడుకున్నయాటలను జూచిసంతోషించక నిర్దయుండవై చెడకొట్టితివి; ఇది నీకుమంచిది కాదని. ౯.

నిన్ఱ లఙ్గుముడియినా యిరుబత్తోర్ కాలరశుక్కళై కట్ట*
వెన్ఱి నీణ్మ్గుడవా వియల్ ఞాలముణ్డు తాయ్*
ఇన్ఱి వ్వాయర్ కులత్తై వీడుచెయ్‌దొళి యగరుమాణిక్కచ్చుడర్*
నిన్ఱ న్నాల్ నలివేపడువో మెన్ను మూయ్చ్చియోమే. ౧౦.

అ॥ నిన్ఱ - నిలిచి, ఇలఙ్గు - ప్రకాశించుచున్న, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాడా! ఇరుపత్తోర్ కాల్ - ఇరువదియొక విగ్రహముగా, అరశు - రాజులను, కళైకట్ట - విరూపులముగాజేసిన, వెన్ఱి - జయముగల, నీళ్ - పొడవైన, మఱుగవా - గడ్డలిగలవాడా! వియల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, ముణ్ - మునుపు, పడైత్తాయ్ - సృజించినవాడా! ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఇవ్వాయర్‌కులత్తై - ఈగోపకులమును, వీడుచెయ్ - ఉద్ధరించుటకై, తొళియ - అవతరించిన, కరుమాణిక్కచ్చుడర్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తి గలవాడా! నిన్నాల్ - నీచేత, ఆయ్చ్చియోమ్ - గోపికలైనమేము, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నలివే - ఉపద్రవమునే, పడుతోమ్ - పొందుచున్నాము.

తా॥ ఈవిధంబుగ నీకౌర్యశౌర్యాదిగుణములచే మమ్ములను బళపఱుచుకొని మనుక మాతో విశ్లేషించి ఈవిశ్లేషదుఃఖమెఱుంగక నీవెల్ల ప్రొద్దును భాధ పెట్టుచున్నావని. ౧౦.

‡‡ ఆయ్‌చ్చియాగియవనై నయూ లన్రువెణ్ణెయ్‌వార్ తైయుళ్ *శీర్ మామ్ముణ్డు
కూత్తవప్పన్నై క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
ఏత్తియతమిళ్‌శొల్ యాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుశై యొడుమ్ *
నాత్తన్నాల్ నవిలవురై ప్పార్ క్కిల్లై నల్ గురవే. ౧౧.

ఆ॥ ఆయ్‌చ్చియాగియ - గోపికయైన, ఆనైచ్చాయ్ - తల్లియైనయశోదాదేవిచే, ఆన్ఱు - అప్పుడు, వెణ్ణెయ్‌వార్ తైయుళ్ - వీడుపనినీతమును దొంగలించెననిమాటవచ్చినప్పుడు, శీర్ మామ్ముణ్డు - శోభింపఁబఱి, ఆయ్‌ప్పుకూత్తుక్ - వీడుచుచున్మత్యము జేయునట్లాడుచున్న, అవ్వుక్ తనై - స్వామియైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - కురుకాపురికి స్వామియైననమ్మ ళ్వార్లు, ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడళబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇశైయొడు - స్వరముతోగూడ, నాత్తన్నాల్ - నాలికచే, నవిల - ఆదరముతోగూడ, ఉరైప్పార్ క్కు - అనుసంధించువారికి, నల్ గురవు - భగవదలాభమనెడి దారిద్ర్యము, ఇల్లై - రానేరదు.

తా॥ ఆశ్రితులభూదైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల శాదరముతో ననుసంధించువారు భగవద్గుణములను నిరంతరముగా ననుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - ప తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఇట్లువిరహభాధ ననుభవించుచున్న నమ్మాళ్వార్లకు సేవసాదించుటకై తిరువిణ్ణగర్‌లోవచ్చి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములననుభవించి యాగుణముల మనసుపాదించుచున్నారు.

‡‡ నల్ గురవుమ్ శెల్వుమ్ నరగుమ్‌శువర్ క్కముమాయ్ *
వెల్ పగై యుమ్‌నట్పుమ్ విడముమముదముమాయ్ *
పల్ పగై యుమ్‌పరన్ద పెరుమానైన్నైయాళ్ వాన్ *
శెల్వమ్మాల్ గుకుడి త్తిరువిణ్ణగర్ క్కణ్ణినే. ౧.

ఆ॥ నల్ గురవుమ్ - దారిద్ర్యమును, శెల్వుమ్ - సంపత్తును, నరగుమ్ - నరకమును, శువర్ క్కముమ్ - స్వర్గమును, ఆయ్ - వీనినివిభూతిగాగల వాడై, వెల్ - జయింపుచున్న, పగైయుమ్ - ద్వేషమును, నట్పుమ్ - స్నేహమును, విడముమ్ - విషమును, అముదముమ్ - అమృతమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాడై, పల్ పగైయుమ్ (విభూతిద్వారా ఇట్లు) అనేకవిధములుగా, పరన్ద -

వ్యాపించియున్న, పెరుమాన్ - స్వామియై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వాన్ - దాసునిగాచేసికొనిన సర్వేశ్వరుని, శెల్వమ్ - సంపత్తు, మల్గు - అతిశయించియున్న, కుడి - కుటుంబముగల, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరశబ్దితదివ్యదేశమందు, కణ్డేనే - సేవించితిని.

తా॥ దారిద్ర్యము మొదలగు చెడ్డవస్తువులను, సంపత్తు మొదలగు మంచివస్తువులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుని తిరువిణ్ణగర్‌లో వసుభవించితినని. ౧.

కణ్డవిన్బమ్‌తున్బమ్ కలక్కఱుత్తేన్ *
తణ్డమిళ్‌తఱ్ఱైయుమ్ తళ్ళలుమ్‌నిఱ్ఱలు మూయ్ *
కణ్డుకొళ్ దఱ్కరియ పెరుమానిన్నైయాళ్వానూర్ *
తెణ్డిరై ప్పునల్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ నన్నగరే. ౨.

ఆ॥ కణ్డ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైన, ఇన్బమ్ - సుఖమును, తున్బమ్ - దుఃఖమును, కలక్కఱుత్తమ్ - (ఇష్టములభించకపోవుటచేగలిగిన) మనోవికారమును, తేన్ ఱమ్ - (అడిలభించుటచేత గలిగిన) మనోనైర్మల్యమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాడును, తణ్డమిళ్ - శీతమును, తఱ్ఱైయుమ్ - అనుగ్రహమును, తళ్ళలుమ్ - (ఉష్ణమైన) అగ్నియు, నిఱ్ఱలుమ్ - (చల్లనైన) నీడను, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాడును, కణ్డుకొళ్ దఱ్కు - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభుడును, పెరుమాన్ - సర్వాధికుడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వాన్ - దాసునిగాచేసికొనినవాడుసైన సర్వేశ్వరునికి, తెణ్ - నిర్మలమై, తిరై - అలలుకొట్టుచున్న, పునల్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరశబ్దితమైనపట్టణము, ఊర్ - వాసస్థానముగానున్నది.

తా॥ సుఖదుఃఖాదులను తత్కార్యంబులైన కోపానుగ్రహాదులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుడు వానిమిత్తమై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్నాడని. ౨.

నగరముమ్‌నాడుగళుమ్ ఞానముమ్‌ముూడముమాయ్ *
నిగరిల్ శూళ్ శుడరాయ్ నిలనాయ్‌విశుమ్బాయ్ *
శిగరమాడఙ్గళ్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్ *
పుగర్ కొళ్ కీర్త్తి యల్లాల్ మ్లై యావర్ క్కుమ్‌పుణ్ణియమే. ౩.

ఆ॥ నగరముమ్ - పట్టణమును, నాడుగళుమ్ - దేశములును, ఞానముమ్ - జ్ఞానమును మూడముమ్ - అజ్ఞానమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాడై, నిగరిల్ - ఒప్పులేనిదై, శూళ్ - వ్యాపించియున్న, శుడరాయ్ - ప్రకాశమును విభూతిగాగలవాడై, నిలనాయ్ - భూమిని విభూతిగాగలవాడై, శిశుమ్బాయ్ - ఆకాశమును విభూతిగాగలవాడై, శిగరమ్ - పర్వతశిఖరములవలెనున్న, మాడఙ్గళ్ - గృహములచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైయున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్ న్ద - ఆశ్రయించియున్న వాడైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగర్ కొళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కీర్త్తియల్లాల్ - కీర్తిలభ్యము, యావర్ క్కుమ్ - సమస్తచేతనులకును, పుణ్ణియమ్ - ఉజ్జీవనహేతువు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ జ్ఞానాజ్ఞానములను ప్రకాశప్రకాశములను భూమ్యస్తిత్వములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణానుసంధానమే సమస్తప్రాణులకు నుజ్జీవనహేతువని. ౩.

పుణ్ణియమ్పావమ్ పుణర్‌చ్చిపిరివెన్ని వైయాయ్*
ఎణ్ణమాయ్‌మఱప్పా యణ్ మైయాయిఱై మైయా యుల్లనాయ్*
తిణమూడఱుళ్ తోఱ్ఱ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
కణ్ణనిన్నరుళే కణ్ణుఱ్ఱిన్ఱుళ్ కైదవమే. ౪.

ఆ॥ పుణ్ణియమ్‌పావమ్ - పుణ్యపాపములు, పుణర్‌చ్చిపిరివు - సంశ్లేషవిశ్లేషములు, ఎణ్ణు ఇనై - ఆనెడిపీనిని, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడును, ఎణ్ణుమాయ్ - (అనుకూల) స్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, మఱప్పాయ్ - (ప్రతికూల) విస్మరణమును విభూతిగాగలవాడును, ఉణ్ణైయాయ్ ఇనైయాయ్ - సవసత్వకార్యములను విభూతిగాగలవాడును, అల్లవాయ్ - తద్ద తద్దోషరహితుడును, తిణ్ణమ్ - దృఢములైన, మాడఱ్ఱిల్ - మేడలచే, తూఱ్ఱు - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్దపిరాన్ - నిత్యవాసముజేయుయున్న ఉపకారకుడుసైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఇన్ - భోగ్యమైన, ఆయుళే - (నిర్హేతుక) కృపయే, (చేతనోజీవన కారణము). కణ్ణుఱ్ఱిన్ఱుళ్ - (శాస్త్రమందు) చూడుడు, కైదవమే - ఇదియబద్ధమగునా ? (కాదు).

తా॥ పుణ్యపాపములను, తత్కార్యంబులైన అనుకూలసంశ్లేష ప్రతికూలవిశ్లేషములను, తదధీన అనుకూలస్మరణ ప్రతికూలవిస్మరణములను, సకలచేతనాచేతనములకు విభూతిగాగలవాడై దోషగంధరహితుడై, అతిరమణీయంబైన తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క నిర్హేతుకకృపయే యందఱికి నుజ్జీవనకారణము. ఇందులో సందేహములేదు. ఈమాటను శాస్త్రమందు విచారించుడియని. ౪.

కైదవమ్ శెయ్‌వినైకరుమమ్ వెళుమెయుమాయ్*
మెయ్‌ప్పొయ్యిళ్ మైమ్ముదుమైపుదుమైప్పళ మైయుమాయ్*
శెయ్‌దతిణ్ మదిళ్ తూఱ్ఱ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
పెయ్‌దకావుక్కిఱ్ పెరున్దేవుపై మూవులగే. ౫.

ఆ॥ పెరుమ్‌దేవుపై - బహ్మాది గొప్పదేవతలుగల, మూవులగు - మూడులోకములును, పైదవమ్ - కపటమును, శెయ్‌వినైకరుమమ్ - ఆర్జనమును, వెళుమెయుమ్ - తెలుపును, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, మెయ్‌ప్పొయ్ - సత్యాసత్యములను, ఇళ్‌మైమ్ముదుమై - బాల్యావర్ధకములనబడు, పుదుమైప్పళమైయుమ్ - నవీన ప్రాచీనములను, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, శెయ్‌ద - నిర్మింపబడిన, ఉఱ్ - దృఢమైన, పదిల్ - ప్రాకారముచే, తూఱ్ఱ - ఆవరింపబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, శేర్‌న్ద - చేరియున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, పెయ్‌ద - వేసిన, కావుక్కిఱ్ - తోటమండి,

శా॥ మనోవాక్కాయములయొక్క ఉత్కృష్టనికృష్ట రూపములైన స్వభావము లన్నిటిని విభూతిగాగలవాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి యీచరాచరాత్మకంబులైన లోకములు లీలార్థమై నిర్మింపబడినవని. ౫.

మూవులగబ్గభుమా యల్లనాయుగప్పాయ్‌మునివాయ్*
పూవిల్ వాళ్ మగళాయ్ త్తవై వ్వియాయ్‌ప్పుగళ్ పూయ్‌ప్పు యాయ్*
తేవర్ మేవిత్తొళుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
పావియేన్ మనత్తేయుత్తై గిన్ఱ పరఞ్జుడరే. ౬.

ఆ॥ మూవులగబ్గభుమాయ్ - మూడులోకములను విభూతిగాగలవాడును, అల్లనాయ్ - అంతకంటెపైనైన నిత్యవిభూతిని విభూతిగాగలవాడును, ఉగప్పాయ్ - అనుగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, మునివాయ్ - నిగ్రహమును విభూతిగాగలవాడును, పూవిల్ - తామరపుష్పమందు, వాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మగళాయ్ - శ్రీమహాలక్ష్మిని విభూతిగాగలవాడును, తవ్వియాయ్ - జ్యేష్ఠదేవిని విభూతిగాగలవాడును, పుగళ్‌పూయ్ - కీర్తిని విభూతిగాగలవాడును, పழియాయ్ - అపవాదమును విభూతిగాగలవాడును, తేవర్ - నిత్యమానవులు, మేవి - వచ్చి, తొళుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, చేర్ న్ద - వాసముజేయుచున్నవాడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, పావియేన్ - పాపియైనవాయొక్క, మనత్తు - మనస్సులో, ఉత్తైగిన్ఱ - ఆసురి వేంచేసియున్న, పరఞ్జుడర్ - పరఞ్జ్యోతిస్స్వరూపుడు.

శా॥ ఊర్ధ్వవిభూతిని నిగ్రహానుగ్రహములను శ్రీమహాలక్ష్మిని పెద్దమ్మను స్తుతివిందలను విభూతిగాగలవాడై, నిత్యనూతనసంసేవ్యుడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి వామనస్సులో వేంచేసియుండి విరోధుల్లుచున్నాడని. ౬.

పరఞ్జుడరుడమ్బా యప్పుక్కుప్పదిత్త పుడమ్బాయ్*
కరన్దుమ్‌తోన్ఱియుమ్‌నిన్ఱుమ్ కైదవఞ్ శెయ్‌దుమ్*విణ్ణోర్
శిరఞ్జెయ్‌వణఞ్జుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్ న్దపిరాన్*
వరఞ్జెయ్‌ప దమల్లాల్ లై యావర్‌క్కుమ్‌వఱ్ శెరణే. ౭.

ఆ॥ పరఞ్జుడర్ - మిక్కిలి తేజోరూపమైన, ఉడమ్బాయ్ - ఆప్రాకృత దివ్యవిగ్రహముగలవాడును, అప్పుక్కు - దోషములచే, పదిత్త-పూర్ణమైన, ఉడమ్బాయ్-లీలావిభూతిని శరీరముగాగలవాడును, కరన్దుమ్ - ఆవ్యక్తమిమైయి మఱేగియుండియు, తోన్ఱియుమ్ - రామకృష్ణాది రూపముగా సవతరించియు, నిన్ఱుమ్-(ఈలోకమందు) నివసించియు, కైదఞ్‌శెయ్‌దుమ్ - కపట వ్యాపారములను జేసియు, విణ్ణోర్ - నిత్యమూరులు, శిరఞ్జెయ్‌వ-శిరస్సులచే, వణఞ్జుమ్ - నమస్కరింపబడుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, చేర్ న్ద - వచ్చివేంచేసియున్నవాడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, వరఞ్జెయ్ - శ్రేష్ఠమైన, పాదమల్లాల్ - శ్రీపాదములుతప్ప, యావర్‌క్కుమ్ - సమస్తచేతనులకును, వఱ్‌శెరణ్ - దృఢమైన ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు. ౭.

తా॥ సమస్త ప్రాణులకు నన్యాయమైయుండియు రామకృష్ణాద్యవతారముల నెత్తియు రక్షించుచు ఆశ్రితులకు సులభుడై యవాశ్రితులకు దుర్లభుడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదమే చేతను లుబ్ధించుటకు శ్రేష్ఠమైన ఉపాయంబని. ౭.

వన్‌శరణ్‌శురర్‌క్కా_ యుశురర్‌క్కు_ వెజ్కా_బ్రీ_రముమాయ్*
తన్‌శరణ్‌నిళలోక్_ ములగమ్‌వైత్తుమ్‌నై యూదుమ్*
తెన్‌శరణ్‌తిశైక్కు_ త్తిరువిణ్ణగర్‌చ్చేర్‌న్దపిరాన్*
ఎన్‌శరణెన్‌కణ్ణ నెన్నై న్నయాళుడై యెన్న వ్వనే. ౮.

ఆ॥ శురర్‌క్కు_ - దేవతలకు, వన్ - దృఢమైన, శరణాయ్ - రక్షకుడై, ఆశురర్‌క్కు_ - అసురులకు, వెమ్ - క్రూరమైన, కూర్ బ్రీ_రముమాయ్ - మృత్యువై, ఉలగమ్ - ఆశ్రితులను, తన్ - తనయొక్క, శరణ్ - శ్రీపాదముయొక్క, నిళల్‌క్ కీళ్ - నీడకిందను, వైత్తుమ్ - ఉంచియు, వైయూమ్ - (ఆధక్తులను తనశ్రీపాదచ్ఛాయయందు) ఉంచనివాడును, తెన్ - తిశైక్కు - దక్షిణ దిక్కుకు, శరణ్ - రక్షయైయున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్ద - చేరియున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, ఎన్‌కణ్ - నాకర్తవ్యనులభుడును, ఎన్నై యాళుడై - నన్ను దానునిగాగలవాడునైన, ఎన్న వ్వన్ - నాస్వామి, ఎన్‌శరణ్ - నాకురక్షకుడు.

తా॥ భక్తులను తనశ్రీపాదములక్రిందనుంచుకొని రక్షించువాడును, ఆధక్తులను వశింప జేయువాడును, నాకర్తవ్యనులభుడునై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు రక్షకుడని. ౮.

ఎన్న వ్వనెనక్కాయిగుళా యెన్నై న్బ్రీ_రవళాయ్*
పొన్న వ్వణ్‌మణియవ్వణ్ ముత్త వ్వనెన్న వ్వనుమాయ్*
మిన్న వ్పొన్మదిళ్‌శూళ్ తిరువిణ్ణగర్‌చ్చేర్‌న్దవవ్వణ్*
తన్నొ వ్వారిల్లవ్వణ్ తన్దనన్‌తనశొళ్ నిళలే. ౯.

ఆ॥ ఎనక్కు - నాకసాధారణుడైన, ఎన్‌అవ్వణ్ ఆయ్ - నాతండ్రియై, ఇనుళాయ్ - సఖియై, ఎన్నై - నన్ను, పెఱ్ బ్రీ_రవళాయ్ - కన్నతల్లియై, పొన్న వ్వణ్ - బంగారమువంటి వాడై, మణియవ్వణ్ - రత్నమువంటివాడై, ముత్తవ్వణ్ - ముత్యమువంటివాడై, ఎన్న వ్వనుమాయ్ - నాస్వామియునై, మిన్న - మెఱుపులవలెప్రకాశించుచున్న, పొన్‌మదిళ్ - స్వర్ణప్రాకారముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, శేర్‌న్దఅవ్వణ్ - నిత్యవాసము చేయుచున్న సర్వస్వామియై, తన్ - తినలో, ఒప్పారిల్ - పాటిలేని, అవ్వణ్ - ఉపకారకుడైన శ్రీయఃపతి, తనశొళ్ - తనశ్రీపాదముయొక్క, నిళల్ - ఛాయను, తన్దనన్ - (నాకు)ఇచ్చెను.

తా॥ నాకసకలవిధబంధుడై యత్యంతభోగ్యభూతుడై, అతిరమణీయమైన తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న ఆనన్యుడైన శ్రీయఃపతినిన్ను తనశ్రీపాదచ్ఛాయనిచ్చి నేర్చుకొనెను.

నిళల్ వెయ్యిలే శీఱుమైపెరుమై కుఱుమైనెడుమైయుమాయ్*
శుళల్వినిల్ప మఱ్ఱుమాయవై యల్లనుమాయ్*
మళలై వాయ్‌వణ్ణువాళ్ తిరువిణ్ణగర్ మన్ను పిరాన్*
కళల్ గళ్ందు మఱ్ఱోర్ కరైగణిలమ్ కాణ్మిన్గళే. ౧౦.

ఆ॥ నిళల్ - ఛాయాస్వరూపుడై, వెయ్యిల్ - ఆతపస్వరూపుడై, శీఱుమై - అణుస్వరూపుడై, పెరుమై - మహత్స్వరూపుడై, కుఱుమై - హ్రస్వరూపుడై, నెడుమైయుమాయ్ - నీళ్ళు రూపుడై, శుళల్వినిల్ప - జంగమస్వరూపుడై, నిల్ప - స్థావరస్వరూపుడై, మఱ్ఱుమాయ్ - తెక్కు - నపదార్థస్వరూపుడై, అవైయల్లనుమాయ్ - ఆపదార్థములయొక్క స్వభావము లేనివాడై, మళలై వాయ్ - ముద్దుమాటలుగల, వణ్ణు - రుమైదలు, వాళ్ - సంచరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్‌లో, మన్ను పిరాన్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్ గళ్ందు - శ్రీపాదములుతప్ప, మఱ్ఱోర్ కరైగణ్ - వేఱొక రక్షకుడను, ఇలమ్ - కలవాడనుకాను; కాణ్మిన్గళ్ - విచారింపుడి.

తా॥ అణుబృహత్ హ్రస్వదీర్ఘ ఛాయాతప చరాచరాదినికల పదార్థములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములకంటే మనకు వేఱు రక్షకము లేదని. ౧౦.

‡‡ కాణ్మిన్గళ్ కరుమేగత్తు కణ్ముగప్పినిమిర్ న్ద*
తాళిణైయన్ఱి నైనెఞ్చు కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
ఆణైయాయిరత్తు తిరువిణ్ణగర్ పత్తుమ్ వల్లార్*
కోణైయిన్ఱి నిణ్ణోర్ క్కినుమావర్ కురవర్ గళే. ౧౧.

ఆ॥ ఉలగీర్ - ఓలోకులారా! కాణ్మిన్గళ్ - చూడుడు, ఎన్ను - అనిచెప్పి, కణ్ణుగప్పె - వారికంటిముందఱనే, నిమిర్ న్ద - పాదుకొన్న, తాళిణైయన్ఱి - శ్రీపాదవ్యతిరిక్తమైన, నెఞ్చు - శ్రీపాదవ్యవస్థ ముగల శీఘ్రపతి విషయమై, కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ - తియనఱికి స్వాధియైనవమ్మళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, ఆణై - భగవదాజ్ఞారూపమునైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశవిషయమైన, పత్తుమ్ - పదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆధ్యయనించువారు, కోణైయిన్ఱి - సంశయములేక, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విణ్ణోర్ క్కుమ్ - నిత్యసూరులకు, కురవరావర్ - పూజ్యులగుదురు.

తా॥ తిరువిణ్ణగర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన ఈ పదిపాశురముల నధ్యయనించువారిని నిత్యసూరులు పూజింతురు; ఇందుస సందేహము లేదని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮-వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఇట్లు తనతో సంశ్లేషించిన ప్రియుఁడతియొక్క సకల కల్యాణగుణములు నను భవించుచున్నారు.

‡‡ కుర్వై యాయ్‌చ్చియరోడుఁగో త్తదుమ్ కున్ఱమొన్ఱెన్ఱియుమ్*
ఉరవువీర్ ప్పాయ్‌గై నాగమ్‌కాయ్‌న్దు ముట్పడమ్‌ఱ్ఱు మ్మ్యుల*
అరవిల్ పళ్ళిప్పిరాట్టి మాయవినై గళై యేయల్ ఁ్ఱీ*
ఇరవునక్ పగలుమ్ తవిర్ గిలమెన్న కుఱైనమ కేళ్. ౧.

ఆ॥ కుర్వై - రాసక్రీడయందు, ఆయ్‌చ్చియరోడు - గోపికలతోఁగూడి, కోత్తదుమ్ - (చేతులను) తోడించికొనినదియు, ఒన్ఱు - ఒక, కున్ఱమ్ - (గోవర్ధన) పర్వతమును, ఏన్ఱియదుమ్ - ధరించినదియు, ఊర్వు - బిషమతోఁగూడుకొనిన, నీర్ - జలముగల, పాయ్‌గై - మరుగుఁదున్న, నాగమ్ - కాళింగుని, కాయ్‌న్దదుమ్ - శోషగించినదియు, ఊట్పడ - ఇనిమొదలుగా, ముఱ్ఱుమ్ - ఇంకను, కుల - అనేకములై, అరవిల్ - ఆదిశేషునిమీఁద, పళ్ళి - పవ్వళించియున్న, పిరాట్టిక్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, వినైగళై - చేష్టితంబులను, ఆలఱ్ఱి - సన్తోషముతోఁ దెల్పి, నల్ - భగవద్గుణానుభవయోగ్యమైన, ఇరవుక్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, తవిర్‌గిలమ్ - ఎడతెగక ననుసంధించుచున్నాము నీకు మనకు, ఎన్ఱకుఱై - ఏమిఁబాటి (ఉన్నది).

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క రాసక్రీడా గోవర్ధనోద్ధరణ కాళియమర్దనాద్యాశ్చర్యచేష్టితములను కీర్తింపఁబగ్గళనుసంధించుచున్న మనకింక నేవిధబాధయు లేదని. ౧.

కేయత్తీ మ్బుఱ్ఱులూదిప్ పుమ్ నిరై మేయ్‌త్తదుమ్ కొడ్డెయోర్ కణ్*
వాశప్పూఙ్గుళల్ పిన్నైతోళ్ గళ్ మణన్దదుమ్ముఱ్ఱు మ్మ్యుల*
మాయక్కోలప్పిరాట్టి శెయ్‌గైనిన్ఱెన్ను మనమ్‌కుళ్ఱ్ఱన్దు*
నేయత్తోడుక్ కళ్ఱిన్దపో దెనక్కెవ్వులగమ్మనిగే. ౨.

ఆ॥ కేయమ్ - గానముచే, తీ - మనోహరమైన, కుళల్ - వేణువును, ఊదిప్ పుఱ్ఱు - ఊదినదియు, నిరై - గోసమూహమును, మేయ్‌త్తదుమ్ - మేపినదియు, కొడ్డై - మర్మ్యమువలె, ఓణ్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రములదియు, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, పూ - పుష్పము గల, కుళల్ - కొప్పుగలదియునైన, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క, తోళ్ గళ్ - భుజములతో, మణన్దదుమ్ - సంశ్లేషించినదియు, (ఇవి మొదలై), ముఱ్ఱుమ్ పలఇఁక నేకవిధములైన, మాయ కోలమ్ - ఆశ్చర్యరూపములగల, పిరాట్టిక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నినైన్దు - తలంచి, మనమ్‌కుళైన్దు - మనస్సుకరిగి, నేయత్తోడు - ప్రీతితో, పోదు - కాలము, కళిన్ద - గడుపుచున్నది. ఎనక్కు - నాకు, ఎవ్వులగమ్ - ఏలోకముండైనను, నిగరే - ఒప్పైన కాదా కదా ?

తా॥ వేణునాదము చేయుచు గోపులనుమేపినట్టి, నప్పన్న పీఠాధిపతితో సంశ్లేషించినదిమొదలగు శ్రీకృష్ణచేష్టితముల ననుసంధించి యెల్లప్పుడు గానందించుచున్న నాతో సైనవారెవరులేరని.

నిగరిల్ మల్లరై చ్చెఱ్ఱిదుమ్ నిరై నేయ్త్తదుమ్‌నీణెఞ్జై*
శిగరమాళిగైయుట్పటు నివై పోల్వనవుమ్‌పిఱవుమ్*
పుగర్‌కొళ్‌శోదిప్పిరాన్ట్ర శెయ్‌గైనిన్నైన్దుపులమ్బి* ఎన్ఱుమ్
నుగరవెగళ్‌వైగప్పెఱ్ఱ నెనక్కెన్నినినోవదువే. ౩.

అ॥ నిగరిల్ - ఓప్పులేని (యుద్ధమందు అసదృశులైన), మల్లరై - చాణూరముష్టికుల నెడి మల్లులను, శెఱ్ఱిదుమ్ - చంపినదియు, నిరై - ఆవులను, మేయ్త్తదుమ్ - మేపినదియు, నీళ్ - నెడుమ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, కై - తొండముగల, శిగరమ్ - పర్వతశిఖరమువలెనున్న, మా - గొప్ప, ళిగైయు - కువలయాపీడమును, అట్టదుమ్ - సంహరించినదియు, ఇవై పోల్వనవుమ్ - వీని తోసమానములైన, పిఱవుమ్ - తక్కినవియైన, పుగర్‌కొళ్ - ఆశ్చర్యప్రభావమైన, శోది - తేజస్సుగల, పిరాట్టి - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నిన్నైన్దు - ధ్యానించి, పులమ్బి - చెప్పెడువిధమునుతప్పి యనుసంధించి, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నుగర - ఆ యనుభవము తోడనే, వైగల్ - కాలమంతయు, వైగ - గడుపుటన్న, శెఱ్ఱి నిన్ - లభించితిని. ఇని - ఇంక మీద, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్ - దేనినిగురించి, నోవదు - దుఃఖపడవలసినది?

తా॥ మల్లయుద్ధము, కువలయాపీడసంహారము మొదలగు శ్రీకృష్ణునివ్యచేష్టితముల నెల్ల వ్యాడు మనసంధించినట్లు భాగ్యముగల సేవిక చిన్నింపదగిన దేమియు లేదని. ౩.

నోవవాయ్‌చ్చియురలోడార్‌క్క విరఞ్జిప్ పుమ్* వఞ్జప్పెణ్ణై
చ్చావవప్పాలుణ్ణుమ్ మూర్‌కొగడమిఱుచ్చాడియదర్‌వమ్*
తేవకోక్కలప్పిరాన్ట్ర శెయ్‌గైనిన్నైన్దుమనబ్బుగైన్దుమ్*
మేవక్కాలజ్గళ్‌కూడినే నెనక్కెన్నినివేఱ్ఱువదే. ౪.

అ॥ నోవ - నొచ్చునట్లు, ఆయ్‌చ్చి-యశోదాదేవి, ఉరలోడు-రోలుతోడిచేర్చి, ఆర్‌క్క - కట్టగా, ఇరఞ్జిప్ పుమ్ - (దానికి) భయపడియుండినదియు, వఞ్జమ్ - వంచకురైన, పెణ్ణై - పూతన యొక్క, పాల్ - స్తన్యమును, కావ - (ఆది) చచ్చునట్లు, ఉణ్దుమ్ - (తాగినదియు, ఊర్ - పెకిలొల్లివచ్చిన, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఇఱు - పరిమనట్లు; కూడియదుమ్ - తన్నినదియు నైన, తేవకోక్కలమ్ - అప్రాకృతదివ్యవిగ్రహములగల, పిరాట్టి - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెయ్‌గై - చేష్టితములను, నిన్నైన్దు - ధ్యానించి, మనమ్‌కుళైన్దు - హృదయముకరిగి, మేవ -(ఈచేష్టితములలో మనస్సు) చేరునట్లు, కాలజ్గళ్ - కాలములతో, కూడినేన్ - చేరియుండునట్లులభించితిని. ఇని - ఇకమీద, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్ - దేన్ణుపడదు. ఏమికావలసినది?

తా॥ యశోదాదేవి రోలుతోడిచేర్చికట్టినప్పుడు చావికిలోపడి యశక్తురనివెళ్లిపడినది, పూతనాశకటాసురులను సంహరించినదిమొదలగు శ్రీకృష్ణునివ్యాపారములను ధ్యానించుచున్న భాగ్యముగల నాకిక వేమియు దుఃఖములేదని. ౪.

వేడ్డిత్తేవరిరక్క వన్దుపిఱన్దదుమ్ వీడ్గిరుళ్ వాయ్*
పూణ్డత్తనైన్ఱు పులమ్బప్పో యఙ్గోరాయ్‌క్కులమ్పుక్కదుమ్*
కాణ్డలిన్ వగైన్దు కఞ్జనై తుఞ్జవఞ్జమ్ శెయ్‌దదుమ్*
ఈణ్డునానలగ్ గప్పైగ్ గై నెనక్కెన్ఱిగలుళ దే. ఒ.

ఆ॥ తేవర్ - దేవతలు, ఇరక్క - ప్రార్థింప, వేడ్డి - (అప్పుడుతన) ఇచ్ఛచే, వన్దు - వచ్చి, పిఱన్దదుమ్ - అవతరించినదియు, అన్ద - అప్పుడు, ఆనైన్ఱు - రక్షించెదనేకీకేవి, పూణ్డు - (తిరువడికళ్ళను) కట్టుకొని, పులమ్బ - (నాయాఅపుత్రులనుజంపినరుట్టకంసుడు నిన్నేమిచేయు నోయని) ఏడవగా, వీఙ్గు - వర్ధిల్లుచున్న, ఇరుళ్వాయ్ - చీకటియందు, పోయ్ - (గోకులమునకు) వెళ్ళి, అన్గు - అచ్చట, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయ్‌కులమ్ - గొల్లకులమందు, పుక్కదుమ్ - ప్రవేశించినదియు, కాణ్డలిన్ది - (కంసునికి) తెలియక, వళర్న్దు - పెరిగి, కఞ్జనై - కంసుని, తుఞ్జవఞ్జమ్ శెయ్‌దదుమ్ - వంచనచేసినదియు, (ఈచేష్టితములను), ఈణ్డు-ఇచ్చటనున్న, నాన్ - నేను, అలగ్ గప్పైగ్ గై - అనుసంధింపలభించితిని, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న ఇగల్ - ఏమిదుఃఖము, ఉళ్ళదు - కలదు.

తా॥ బ్రహ్మాదుల ప్రార్థనల నంగీకరించి దేవకీగర్భమందవతరించి ఆచ్చట కంసునికిభయమబడిన దేవకీమనోరథ ప్రకారముగా గోకులమునకువెళ్ళి నందగోపయశోదలయందు పెరిగి, పిమ్మటకంసుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచేష్టితముల ననుసంధించుచున్న నాకేవిధ దుఃఖమును లేదని. ఒ.

ఇగల్‌కొళ్ పుళ్ళెప్పిళైన్దదు మిమిలేఱుగళ్ శెగ్ గువుమ్*
ఉయర్‌కొళ్ శోలై క్కురున్దొశిత్తు ముట్పడుమ్ బుప్పుల*
అగల్‌కొళ్ వైయుమళన్దమాయ నెన్నప్పన్ఱ్ మాయఙ్గళే*
పగలిరాప్పగవప్పెగ్ గై నెనక్కెన్నమనప్పరిప్పే. ఉ.

ఆ॥ ఇగల్‌కొళ్ - యుద్ధమువకువచ్చిన, పుళ్ళై - బకాసురుని, పిళైన్దదుమ్ - చీల్చినదియు, ఇమిల్ - మూపురముగల, ఏఱుగళ్ - వృషభములను, శెగ్ గువుమ్ - చంపినదియు, ఉయర్‌కొళ్ - ఉన్నతమై, శోలై - శాఖాములచే నసన్నద్ధమైయున్న, కురున్ద - బండిగురుగింజ వృక్షమును, ఒశిత్తుమ్-విటిచినదియు, ఉట్పడ-ఇటిమొదలుగాగల, మగ్ గుమ్-ఇతను, పల - అనేకములై, అగల్‌కొళ్ - విశాలమైన, వైయుమ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, ఎన్ అప్పన్ - నాస్వామియొక్క, మాయఙ్గళ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను, పగల్ - దినమందును, ఇరా - రాత్రియందును, పరివుత్తింపవల్లు, శెగ్ గై - లభించితిని. ఎనక్కు - నాకు, ఎన్న మనప్పరిప్పు - మనోదుఃఖమునకందు?

తా॥ బకాసురవిన్ని ధేనువృషభములనున్న జంగట, కుంచకృష్ణమును బడ్రదోయుట ఇవి మొదలగు శ్రీకృష్ణచరిత్రములు నెల్లప్పుడునుసంధించుచున్న నాకేవిధ మనోదుఃఖమును లేదని. ఒ.

మనప్పరిప్పోడఱు క్కు మూనిరుళాదియిల్ తోన్ఱిపిఱన్దు*
తనక్కు వేణ్డురుళ్ గొణ్డు తోన్ఱినీర్ గ్ గత్తినై ముడిక్కుమ్*

పుగత్తుగాయ్ ముడిమాలై మార్ బ నెన్నప్పన్ మాయప్పిళ్ళే*
నినైక్కుమ్ నెంజు డైయే నెనక్కినియార్ నిగర్ నీణిలత్తే. ౭.

ఆ॥ మనప్పరిప్పోడు - (భక్తులుకల్పమునుభవించుచున్నారని) మనః క్లేశముతోఁగూడ, అమ్మక్కు - హేయమైన, మూనిడాదియిల్ - మనుష్యజాతియందు, తాన్ - తాను, తవక్కు - తపస్సు, వేండు - అభిమతమై, ఉరు - అప్రాకృతవిగ్రహమును, కొండు - స్వీకరించి, పిఱందు - అవతరించి, తాళ్ - తానే, తనిత్తి ప్రత్తినై - తనకోపమును, ముడిక్కుమ్-తీర్చుకొనివాడును, పుగుమ్ - తనస్థానమందున్నట్టివలె (నుండరమై) ఉన్న, తుగిల్ పాయ్‌మాలై - తులసీమాలికలను, ముడి - కిరీటమందు, మార్ బిల్ - వక్షస్థలమంతటను ధరించువాడుగా, ఎన్నప్పన్-తన్ - వాత్సల్యమియుమైన, శ్రీకృష్ణుడియొక్క, మాయప్పిళ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నినైక్కుమ్-ధ్యానింపదగిన, నెంజు డైయేన్ - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఏనక్కు - నాకు, నీళ్ నిలత్తు - విశాలమైన భూమియందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు?

తా॥ భక్తులయొక్క దుఃఖమును సహింపక ఆతిహేయమైన మనుష్యయోనిలో నవతరించి శత్రువులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణచరిత్రములను ధ్యానించుచున్న నాకెవ్వరును సమానులుకారని. ౭.

నీణిలత్తోడువా వియప్ప నిరై పెరుమ్ పోర్ గళ్ శెయ్దు*
వాణనాయిరమ్ తోళ్ తుణిత్తదుముట్పడ మగిళ్ందు*
మాణియాయ్ నిలమ్ కొండమాయ నెన్నప్పన్ మాయప్పిళ్ళే*
కాణుమ్ నెంజు డైయే నెనక్కినియెన్ కలక్కముఱ్ఱే. ౮

ఆ॥ నీళ్ నిలత్తోడు - విశాలమైన భూమియందున్నవారితోఁగూడ, వాళ్ - దేవలోకమందున్న వారు, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లు, నిరై - (సేనలలో) విండియున్న, పెరుమ్‌పోర్ గళ్ - గొప్పయుద్ధములను, శెయ్దు - చేసి, వాణాళ్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరమ్ తోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణిత్తదుముట్పడ - ఛేదించినిది మొదలైన, మగిళ్ందు పల, ఇఁక నానావిధములై, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, నిలమ్ కొండ - భూమిని స్వీకరించిన, మాయళ్ - కృతిముఁడైన, ఎన్నప్పన్-తన్ - వాత్సల్యమియొక్క, మాయప్పిళ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను, కాణుమ్ - అనుభవింపదగిన, నెంజు డైయేన్ - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఎవక్కు - నాకు, ఎన్న-ఏమి, కలక్కుమ్ - అజ్ఞానము, ఉండు - కలదు?

తా॥ దేవతలుస్వాధులందఱు నాశ్చర్యపడునట్లు బాణాసురునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్యచరిత్రముల ననుభవించుచున్న నాకొక యజ్ఞానమును లేదని. ౮.

కలక్కవేఱ్ఱ్ కడలేఱ్ మలైయుల గేళుమ్ కళియక్కడాయ్*
ఉలక్కత్తేర్ కొండు నెన్నమాయము ముట్పడమగిళ్ందు*
వలత్తై క్కయాళ్ పిడిత్తై క్కచ్చక్ర మివైయుమాల్ నణ్ణినై*
మలక్కు నావ్ పుగళ్ వేయ్ఱుమ్ మాఱిలి దోవిమ్మణ్ణిమిశ్రై యే. ౯.

ఆ॥ ఏఱ్ కడల్ - సప్తసముద్రములును, ఏఱ్ మలై - సప్తకులాచలమును, ఏళ్ ఉలగు - సప్తలోకములను, కలక్కు - ఒళతిరుగ, కళియ - వెన్నుఁబడునట్లు, కడాయ్ - పడిపించి, తేర్

కొడు - రథముతోఁగూడ, ఉలక్కు - సాంతముగా, శెన్ఱ - పోయిన, మాయముయ్ - ఆశ్చర్యమును, ఉట్పడ - ఇదిమొదలుగాగల, ముప్పొళుదుమ్ - ఇఁకనేకవిధములైన వ్యాపారమునున్ను, పలర్కు - కుఱిచేతులో, ఆశ్రీ - నుదర్శనమునున్ను, ఇడర్కెడ - ఎడమచేతులో, శఙ్గమ్ - శ్రీపాంచజన్యమునున్ను, ఇనియుడై - వీనిగల, మాల్ - శ్యామమైన, వణ్ణత్తై - కాన్తిగల (శ్రీకృష్ణుని, మలర్కు - ఆనందింపించుచున్న, నావుడైయేఱ్కు - నాలిక (స్తోత్రము) గలనాకు, ఇన్నుమ్ణిక్ మిశై - ఈభూలోకమందు, మాఱు - ఎదురైనవారు, ఉళరో - ఉన్నారా?

తా॥ వైదికబ్రాహ్మణునికొఱకై తేరుమీదనెక్కుకొనియీ లీలావిభూతి దాటిపోయిపరమపదమునందున్న యాబ్రాహ్మణపుత్రులను దెచ్చిన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుచున్న వాకుసమానులెవరులేరని.

మణ్ మిశై ప్పెరుమ్పారమ్నీళ్ద వోర్ పారదమా పెరుమ్పోర్
పణ్ణి*మాయ్ న్ద్రుళ్ శెయ్దు శేనై యైప్పార్ పడ నూఱ్ పీట్రుప్పోయ్*
విణ్ మిశై త్తన్ తామముమేపుగ మేవియ శోదిత్త తాళ్*
నణ్ణినార్ వణఙ్గప్పెఱ్ఱ నెనక్కార్ పిఱర్ నాయగరే. ౧౦

ఆ॥ మణ్ మిశై - భూమియందలి, పెరుమ్పారమ్ - గొప్పభారము, నీళ్ద - తొలఁగునట్లు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పారదమా - భారతమునెడి, పెరుమ్పోర్ - గొప్పయుద్ధమును, పణ్ణి - చేసి, మాయ్న్ద్రుళ్ శెయ్దు - కృత్రిమములనుజేసి, శేనైయై - సేనలను, పార్ పడ - నశించునట్లు, నూఱ్ పీట్రు - యోచించి, (తరువాత), విణ్ మిశై - పరమపదమందు, పోయ్ - పోఁచేసి, తన్తామమ్ - తనదివ్యతేజస్సునందు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, మేవియ - చేసిన, శోదిత్త - తేజోరూపుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, నణ్ణి - పొంది, నాళ్ - నేను, వణఙ్గప్పెఱ్ఱ - ఆశ్రయింపదగిన భాగ్యమును లభించితిని. ఎనక్కు - వాకు, పిఱర్ - వేఱెవరు, నాయగర్ - నియామకు లగుదురు?

తా॥ అనుదినప్రకృతులైన రాజులచేనిండియున్న భూమియొక్క భారమును బోగొట్టుటకై యవతరించి యారాజులను నశింపఁజేసి తిరిగి పరమపదమునకు వేంచేసిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదము వాశ్రయించిన వాకు మఱియొకరు నియామకులుకారని. ౧౦

‡‡ నాయగర్ ముళు వేళ్ఉలగుక్కుమాయ్ ముళు వేళ్ఉలగుమ్*తన్
వాయ్ నగమ్పుగువైత్తు మిగ్ర్ న్ద్ వైయా యవై యుళ్ళనుమాయ్*
శేవనడియిణై మిశై కుఱుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న *
తూయవాయిత్తి వ్వుత్తాళ్ పత్తు రావర్ తువళ్ణ్ణియే. ౧౧.

ఆ॥ ముళువేళ్ఉలగుక్కుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములకును, నాయగనాయ్ - స్వామియై, ముళువేళ్ఉలగుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములను, తన్ వాయగమ్ - తనవాటిలో, పుగ వైత్తు - ప్రవేశింపఁజేసి (మింగి), ఉమిగ్ర్ న్ద్ - బయలుపఱచి, ఆవైయాయ్ - ఆలోకముల కన్తర్యామియై, ఆవైయుళ్ళనుమాయ్ - వానియొక్కదోషములు లేనివాడునైన, శేవన్ - శేషవుని యొక్క, అడియిణైమిశై - శ్రీపాదద్వన్ద్వములమీద, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురా

ధీశులైనమన్మళ్వార్లు, లోస్న -పాడించిన, తూయ - నిర్దుష్టంబులైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశుర ములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, కుఱైవిన్ఱి - దోషములేనివారై, పత్తరావర్ - భక్తుల గుదురు.

తా॥ శ్రీకృష్ణవిషయమైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు శ్రీకృష్ణునియందు మిక్కిలి భక్తిగలవారగుదురని. ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౫-౮, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక—ఆళ్వార్లిరువురలోమానసికభగవదనుభవించిన భగవద్గుణములనుబ్రత్యక్షము గాననుభవింప యాశించి యొకనాయికావస్థమొంది తోళైవిల్లిమఙ్గలమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై యతిప్రావణ్యము గలవారైయుండగా సర్వేశ్వరునాయకీయొక్క తల్లులువచ్చి యింతయాశపీకుఁగూడదని కోపగింపగా, ఆనాయకీయొక్క సఖియలు ఆతల్లులనుజూచి, ఈమెకీ యాశనివర్తించదు, మీరీమెయందు దోషమును వదలుకొనుఁడని చెప్పినమాటలను పాడించున్నారు.

‡‡ తువళిల్ మామణిమూడమోఙ్గు తోళైవిల్లిమఙ్గలమ్‌తొళుం
మివళై *నీరినియాన్నైమీ రుమక్కాశై యిల్లైవిడుమినో*
తవళవొణ్ శఙ్గుశార్ఙ్గదణ్డెన్దు తామరైక్కణ్ణనడిసేర్న్దు*
కవళై యోడుమలర్క్కణ్ణీర్ మళైగ ళిన్దునిన్ఱుపుఱమీ. ౧.

ఆ॥ ఆన్నైమీర్ - ఓయమ్మలారా! తువళిల్-నిర్దుష్టంబులై, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణి రత్నములచేనిర్మింపఁబడిన, మాడమ్ - గృహములు, ఓఙ్గు - పైకి పెరుగుచున్న, తోళైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తోళైవిల్లిమఙ్గలమనెడు దివ్యదేశమును, తొళుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, ఇవళై - ఈపెను, (మఱి లించడమనెడి), ఆళై - ఆళి, ఇని - ఇఁకమీద, ఉమక్కు - మీకు, ఇల్లై - లేదు, విడుమిన్ (ఈపెను) విడువుఁడి. తవళమ్ - తెల్లనై, ఒణ్ - సుందరమైన, శఙ్గు - శ్రీపాంచజన్యము, శార్ఙ్గమ్ - సుదర్శనము, ఎన్దుమ్ - అనియు, తామరై - పద్మమువంటి, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రము, ఎన్దుమ్ - అనియు, (చెప్పి), ఇవళై - వల్లకలువయొక్క, ఒణ్ - అందమైన, మలర్ - పుష్పములవంటి, కణ్ణీర్ - నేత్రములనుండు, నీర్ మళైగళ్ - నీళ్ళునిండునట్లు, విన్ఱునిన్ఱు-నిరంతరమును గామంచి, కుమురుమ్ - లోపలిచే తడమాఱుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! తోళైవిల్లిమంగలము వాశ్రయించి, యచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయఃప తియొక్క దివ్యసౌందర్యము ననుభవించి బాస్పముఖియై తవస్వాధీనములేక కేడుమాఱుచున్న యీ పెను మీరిఁకమీఁద స్వాధీనపఱుపుమో ఱుట యసాధ్యము; గాన ఆయాశను వదలుఁడని. ౧

కుమురుమోశై విళువోలి తోళైవిల్లి మఙ్గలమ్‌కొణ్డపుక్కు*
అమరదమెన్ మొళియాళై నీరుమళ్కాశై యిన్ఱియగ్గ ళినేన్*

తిమిర్ కొణ్డాలొత్తునిఱ్కుమ్ మణ్ పిళన్ద తేవ తేవపిరాన్తన్నై*
సిమియుమ్‌వాయొడుకణ్ణీర్ మల్గ నొక్కిశిన్దుకైయుమే. ౨.

ఆ॥ కుముఱుమ్ - ఒకటికొకటి భేదము తెలియకుండ పర్ణిల్లుచున్న, ఓశై - వేదాధ్యయన సృత్తగీతాదుల) ఘోషములుగల, విణ్ణవ - ఉత్సవమందలి, ఒలి - కోలాహలధ్వనిగల, తొలైవిల్లి మఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమునకు, కొణ్డు - తీసికొనిపోయి, పుక్కు - ప్రవేశించి, అముదమ్ - ఆమృతమువలె, ఇనిమై - భోగ్యమైన, మొళియాశై - మాటలయిపైను, ఉమక్కు - మీకు, ఆశైయిన్ని - (ఈపైయొక్క మధురాలాపమునినుటపు) ఆశలేకపోవుచేత, నీర్ - మీరు, అగన్ఱు - నీర్ - విడినిలిసి (అన్యాధీనురాలై చేసికొనిరి). ఇవర్ - ఈపె, తిమిర్ కొణ్డాలొత్తు - స్థబ్ధులయినట్లు, నిఱ్కుమ్ - (నిశ్చేష్టురాలై) ఉందును. మణ్ ఇయ - మటియు, తేవతేవర్ - నిత్యమూ రులకు దేవకైన కృష్ణుడైనాడునకు, పిరాన్ - స్వామి, ఎన్నై - ఆనియే, నినియుమ్ - (చెప్పుటకూ కిలేక) చలించినన్న, వాయుము - అధరములోఁగూడ, కణ్ణీర్ - నేత్రములలో, నీర్ మల్గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నొక్కు - శిథిలురాలై, ఒశిన్ద - పరవశయై, కైయుమ్ - కనుగుమున్నది.

తా॥ ఒత్తైల్లులారా! మీరు తొలైవిల్లిమంగలమందు మహోత్సవమున కీపెను తీసికొనివెళ్ళి గా వచ్చటమున్న కోలాహలమునువిని యడిమెయిదలగు ఈపె ఇవరి వ్యాపారములను చలిని నిశ్చలముగానుండి భగవద్గుణములను స్మరించి కరుగుచున్నది. ఈపెయొక్క మధురాలాపమును వినుటకుఁ గూడ ప్రాప్తిలేకుండునట్లు ఈయవస్థమును మీరే చేసికొంటిరిఅని. ౨.

కైరై కొళ్ పై మ్మొళిల్ తణ్ పణ్ణై తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ కొణ్డుపుక్కు*
ఉరైక్కొళ్ మొళియాశై నీమున్ మక్కాశై యిన్ఱియగన్ఱీర్*
తిరైక్కొళ్ పొవ్వత్తుచ్చేర్న్దుమ్ తిశై శూళుమ్ తావియళన్దున్*
నిరైక్కళ్ మేయ్త్తు మేపిదగ్ గీ నెదుఙ్గణ్ మల్గనిఱ్కుమే. ౩.

ఆ॥ కరైకొళ్ - వటీరమును కబళీకరించుచున్న (వ్యాపించియున్న), పై - విశాలమైన, పాళిల్ - తోటలను, తగ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనులుగల, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమునకు, కొణ్డుపుక్కు - తీసికొనిప్రవేశించి, ఉరైక్కొళ్ - శాకులకొనియాడుకైకిని, ఇనిమై - మధురమైన, మొళియాశై - మాటలుగలయిపైను, ఉమక్కు - మీకు, ఆశైయిన్ని - ఆశలేకపోవుచేత, నీర్ - మీరు, అగన్ఱీర్ - దూరముగాఁజేసికొనిరి - తిరైక్కొళ్ - అలలుగల, పొవ్వత్తు - సముద్రమును, శేర్న్దుమ్ - చేరినదానినియు, తిశై - దిక్కులలోఁజేరిన, ఫాలమ్ - భూమిని, తావి - క్రమక్రమముగా పెరిగి, అళన్దుమ్ - కొలిచినదానినియు, నిరైక్కళ్ - ఆవులను, మేయ్త్తును మే - మేపినదానినియున్నే, పిదగ్ గీ - జన్మించి, నెదుమ్‌కణ్ - విశాలనేత్రమందు, నీర్ మల్గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిఱ్కుమ్ - (ఈపె స్తబ్ధురాలై) ఉన్నది.

తా॥ తోటలచేతను కటాక్షములచేతనునిండి గమనీయమైయున్న తొలైవిల్లిమంగలమునకు మీరు తీసికొనివెళ్ళగా, ఈపె యచ్చటనేంచేసియున్న శిశుపతియొక్క దివ్యగుణములయందు మాత్రమే నిశ్చలస్థాధీనమనస్కురాలైపోయినది. ఈపరిస్థితిని వీరికి తెల్పుకొనుటిలాగుని ౩.

నిఱ్ఱుమ్‌నాన్‌మఱైవాణర్‌వాళ్‌ తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కణ్ణిఱ్‌*
అఱ్ఱుమొన్నుమఱుకాళ్‌ మలిన్దాళ్‌కణ్ణీరవళ్‌నెఞ్చమిరా*
కఱ్ఱుక్‌కొణ్‌కల్వియెల్లామ్‌ కరుఙ్కడల్‌వణ్ణన్‌కణ్ణపిరానైయే*
ఒఱ్ఱుమొన్నుమిలథుగన్దుగన్దుమగిళ్‌న్దుపోయు మే. ౮.

ఆ॥ నిఱ్ఱుమ్‌ - నిత్యమైయున్న, నాన్మఱై - వాలుగువేదములుగల, వాణర్‌ - బ్రాహ్మణులు, వాళ్‌ - వాసముచేయుచున్న, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమును, కణ్ణిఱ్‌ - మూచినతరువాత, ఒన్దుమ్‌ - ఒకవిధమైనను, అఱ్ఱుమ్‌ - శ్రీత్వముకార్యాదను (పెద్దలకులోపడియుండడమును), అఱ - కొంచెమైనను, ఉతౌళ్‌ - పొందకుండనున్నది, ఆళ్‌నెఞ్చమిరా - ఓపల్లులారా! ఇవళ్‌ - ఈపె, మలిన్దాళ్‌కణ్ణీర్‌ - మర్యాదనతిక్రమించినదిచూచితిరా, నిఱ్ఱుమ్‌ - ఆధ్యసీంచుచున్న, కల్వియెల్లామ్‌ - చూటలన్నియు, కరు - శ్యామమైన, కడల్‌వణ్ణన్‌ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, కణ్ణపిరాన్‌-(శ్రీకృష్ణస్వామి, ఎన్నైయే, (చెప్పుచు), ఒఱ్ఱుమ్‌-సిగ్గు, ఒన్దుమ్‌-కొంచెమైనను, ఇలళ్‌ - లేనిదై, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలినన్తోషంచి, ఉళ్‌-హృదయమందు, మగిళ్‌న్దు-ప్రేమరాశై, కుయ్‌యుమ్‌ - శిథిలురాలుచున్నది.

తా॥ ఓపల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమఙ్గలమును చూచినప్పటినుంచి మీమాటలమీదకి స్వతన్త్రురాలై క్రియాపథియొక్క తిరుశాసనములనే యెల్లప్పుడు మనసుంధంచుచు మిక్కిలి సన్తోషమునొంది మీరున్నారనిగూడ జూడక సిగ్గులేని వ్యాపారములను జేయుచున్నది. ౮.

కుయ్‌యుమ్‌వాళ్‌ముగత్తైయై తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌కోఇపుక్కు*
ఇయ్‌కొళ్‌శోదిచ్చెన్దామరైక్కణ్‌పిరా నిన్దనైకాట్టినీర్‌*
మయ్‌యెయ్‌దాలొక్కుమ్‌కణ్ణనీరినొ డన్దుతొట్టుమ్‌మయిలాన్దు*ఇవళ్‌
నుయ్‌యుమ్‌శీ రైయళనైనెమీర్‌ తొఱ్ఱుమత్తిరై యుమీర్‌ నోక్కియే. ౯.

ఆ॥ కుయ్‌యుమ్‌ - (తనమృదుస్వభావముచే) శిథిలురాలైన, వాళ్‌ముగత్తు - సుందరముఖముగల, ఏయ్‌యై - (భగవద్గుణమందు) అతిచపలురాలైన యీపెను, తొలైవిల్లి మఙ్గలమ్‌ - తొలైవిల్లి మఙ్గలమును, కోఇపుక్కు - తీసికొనిపోయి ప్రవేశించి, ఇయ్‌కొళ్‌ - ఆభరణములచేగట్టిగిన, శోది - తేజస్సును, శెమ్‌కామరై - ఎఱ్ఱతామరవంటి, కణ్‌ - నేత్రములనుగల, పిరాన్‌ - స్వామి, ఇరున్దమై - వేంచేసియున్నవిధమును, కాట్టినీర్‌ - చూపిరి. ఆనైనీర్‌ - ఓపల్లులారా! అన్దొట్టుమ్‌ - అదమొదలగు, ఇవళ్‌ - ఈపె, మయ్‌యెయ్‌దాలొక్కుమ్‌ - వర్షధారలో సమానమైన, కణ్ణినీరొడు - కంటినీళ్ళతో, మైయన్దు - భ్రమించి, నుయ్‌యుమ్‌ - (భగవద్గుణమాలయందు) అవగాహింపచున్న, శీరైయళ్‌ - మనస్సుకలదై, ఆత్తిరై - ఆదిక్కును, ఉమీర్‌ - ఏకాగ్రముగా, నోక్కి - చూచి, తొఱ్ఱుమ్‌ - అంజలిచేయును.

తా॥ ఓపల్లులారా! మీరీపెను తీసికొనివెళ్ళి తొలైవిల్లిమఙ్గలమందు వేంచెసియున్న క్రియాపథిని చూపించినప్పటినుంచి వానిగుణములయందేమున్నదో యూదిపుక్కునుజాచి చిందమ్‌ సమర్పించుచున్నదని. ౯.

నోక్కుమ్‌పక్కమెల్లామ్ కరుమ్బుదుశెన్నెలోఙ్గుశెన్దామరై *
వాయ్‌క్కుమ్‌తణ్‌పొరునల్ వడకరై వణ్‌తొలై విల్లిమఙ్గలమ్*
నోక్కుమేలత్తి శైయల్లాల్ మఱుమోక్కిలళ్‌వై ఎల్‌నాడొఱుమ్*
వాయ్‌క్కొళ్‌వాశగముమ్ మణివణ్ణనామమే యివళ్‌క్కెన్నిమిర్. ౬.

ఆ॥ నోక్కుమ్‌పక్క - మెల్లామ్ - చూచినచో టంతయు, కరుమ్బుదు - చెరుకుతోఁగూడ, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱదాన్యమును, ఓఙ్గు - ఉన్నతమైయున్న, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరయు, వాయ్‌క్కుమ్ - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, పొరునల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, వడ కరై - ఉత్తరతీరమందున్న, వణ్ - సుందరమైన, తొలై విల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమంగలమును, నోక్కు-మేల్ - చూచివరెడల, ఆత్తి శైయల్లాల్ - ఆవిక్కుతప్ప, మఱుమోక్కిలళ్ - మఱియొక వస్తువునుజూడదు. ఆన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! వైగల్-వాడొరుమ్-గడుముమున్న దినమంతయు, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, వాయ్‌క్కొళ్ - నోటిలోనెప్పుమున్న, వాశగముమ్ - మాటలును, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల శ్రీయఃపతియొక్క, నామమే - తిరునామమునులైయే యుండును.

తా॥ ఓతల్లులారా! చెరుకుతోటలచేతను, ధాన్యముపండియున్న పొలములచేతను, తామర చెరువులచేతను నిండి యతిరమణీయమై, తిరుప్పొరునల్ గతికి యుత్తరగట్టనందున్న తొలైవిల్లి మంగలమునందలి యీపె నుతియొక్కదానిని జూడదు. ఆశ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములుతప్ప మఱియొకమాటను పెల్పదని. ౬.

అన్నెన్నెమిర్‌ణిమామయిల్ శిఱుమానివళ్ నమ్మెక్కై వలిన్దు*
ఎన్నవార్ తైయుమ్‌కేట్కుఞాళ్ తొలైవిల్లిమఙ్గలమెన్గ్లాల్ *
మున్నమ్‌నోన్ఱవిదిరొలో ముగిల్‌వణ్ణమాయఱ్ఱిలో*అవ్వ
శిన్నముమ్‌తిరునామము మివళ్‌వాయనగళ్ తిరున్దవే. ౭.

ఆ॥ అన్నెన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! ఆణి - అందమైన, మా - కాన్తిగల, మయిల్ - నెమలి వలెనున్న, శిఱుమాన్ - చిన్నవేడివలెనున్నన్న, ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మై - నాలను, కై వలిన్దు - అతిక్రమించి, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ ఎన్గ్లాల్-తొలైవిల్లిమఙ్గలమనెడిమాటతప్ప, ఎన్న వార్ తైయుమ్-ఏమాటలను, కేట్కుఞాళ్ - వినదు. మున్నమ్ - జన్మాన్తరమందు, నోన్ఱ్ - చేసిన, విదిరొలో-భాగ్యమో? ముగిల్‌వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీకృష్ణనియొక్క, మాయఱ్ఱిలో -ఆశ్చర్య శక్తితమో? అవ్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, శిన్నమ్ - చిహ్నములను, తిరునామమ్ - తిరు నామములను, తిరున్ద - స్వచ్ఛమునుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, వాయనగళ్-నోటిలోనున్నవి.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమంగలమనెడి మాటతప్ప మనమాటలను వినదు. ఇది యీపెయొక్క జన్మాన్తరమందుచేసిన పుణ్యమో? నిర్హేతుక భగవత్కృపయో తెలియరాదని. ౭.

తిరున్దువేదముమ్‌వేళ్వియుమ్ తిరుమాయుగళిరున్దామ్*మలి
నిన్దున్దువాఙ్ పొరునల్ వడకరై వణ్‌తొలై విల్లిమఙ్గలమ్*

కరున్దడక్కణ్ణిశై తొళుద వన్నాల్‌తొడర్గియిన్నాడొఱుమ్*ఇరు
నిర్దుయరన్దిలోశన నెశైనేన నిరైజ్జుమే. ౮.

ఆ॥ తిరున్దు - సుశీశ్వరమైన, వేదముమ్ - వేదమును, వేళ్వియుమ్ - యాగమును, మా - శ్రాశ్యమైన, తిరుమగళిరుమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మీ స్థయం, శామ్ - శాము, మలిన్దిరున్ద - సమృద్ధమైయుండి, వాళ్ - శోభిల్లుచున్న, పొరునల్ వడకరై - తిరుప్పొరునల్ నదియొక్క ఉత్తరగట్టునందున్న, వ ణ్ - సుందరమైన, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొలైవిల్లిమఙ్గలమును, కరు - నల్లనై, కడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములయందుపై, కైతొళుగ - చేతులచే సేవించిన, ఆన్నాల్‌తొడర్గి - ఆశ్రితులను, ఇన్నాల్‌తొఱుమ్ - ఇదినఱకు, ఇరున్దిరున్ద - చిరకాలముండి, అరవిన్దలోశన - ఆరవిందలోచనుఁడా! ఎనైనైనే - అనిపలుమాఱుసంస్థించి, నైన్ద - శిథిలురాలై, ఇరజ్జుమ్ - శోధపడుచున్నది.

వా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమఙ్గలము వాఁడాయించి నప్పటినుంచి శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములనే పెప్పుచు శ్రేపెంచుచున్నది. ౮.

ఇరజ్జినాడొఱుమ్ వాయ్‌వెరీశ్ యివళ్ కణ్ణినీర్ కళలమర*
మరబ్బళుమిరజ్జుమ్‌వగై మణినిన్ఱనోవెన్నుకూవ్వుమూల్*
తురబ్బమ్‌వాయ్‌పిశ్ఛినాయిశై తొలైవిల్లిమఙ్గలమెన్ఱు*ఏత్త
కరబ్జళ్‌కూప్పిత్తొళు మప్పువ్‌ త్తిరునామఙ్కళ్ పరవిప్పైనైయే. ౯.

ఆ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఇరజ్జి - శోధపడుచు, వాయ్‌వెరీశ్ - బల్బించి, కణ్ణినీర్ కళల్ - కంటినీళ్ళు, అలమ - కారుచుండగా, మరబ్బళుమ్ - వృక్షములుగూడ, ఇరజ్జుమ్‌వగై - దయచేయునట్లు, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణ - కాన్తి గలవాఁడా! ఎన్ఱు - అని, కూవుమ్ - అతిచిపిలుచుచున్నది. తురబ్బమ్ - గుఱ్ఱమైన చ్చినకేశియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళ్ దాన్ - చీల్చినశ్రీకృష్ణుఁడు, ఉగై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్‌ఎన్ఱు - తొలైవిల్లిమఙ్గలము అని, శవ్వుర్ తిరునామమ్ - అదివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును, కరబ్ - ప్రీతిపూర్వకముగా, పరవిప్పైనైయే - పెప్పుచుండుటవాత, నెన్‌కరబ్జళ్ - తనచేతులను, కూప్పి - జోడించి, తొళుమ్ - ఆశ్రయించును.

వా॥ ఈపె శేత్రములలోనుంచి నీళ్ళను ప్రవహింపఁజేయుచు శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామమునే పెప్పును. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామములను పెప్పి నమస్కరించునని. ౯.

పిన్నైక్కోల్ నిలమామగళ్‌కోల్ తిరుమగళ్‌కోల్ పీఱిన్ద్రిట్టాళ్*
ఎన్నమాయఙ్గొలోయివళ్ నిడుమూలెన్నేనిన్ఱుకూవ్వుమూల్*
మున్ని వన్దనన్ని న్ఱిరున్దుశైయుమ్ తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్
పెన్ని యాల్ వణఙ్గుమ్*అప్పువ్‌ త్తిరునామఙ్కట్కుమళి నైయే. ౧౦.

ఆ॥ పిన్నైక్కోల్ - నప్పిన్నపిరాట్టియో? నిలమ్ - భూమికి నిర్వాహకురాలై, మ - శ్రాశ్యురాలైన, మగళ్‌కోల్ - భూమిపిరాట్టియో? తిరుమగళ్‌కోల్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయో? పీఱిన్ద్రిట్టాళ్ - అవతరించెను. ఎన్న మాయఙ్గొలో - ఎమాశ్చర్యమో? ఇవళ్ - ఈపె, నెడుమూలెన్నే - ఆపర్యన్తరూఁడనియో, నిన్ఱు - పేగ్రహుఁ కాపండి, కూవుమ్ - ఆతిచిపిలుచును. అనగా - ఆపర్యన్త

రుఁడు, మున్నివన్దు - మునుపువచ్చి, నిన్ఱు - ఉండి, ఉనైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుమన్న, తొణ్ణైవిల్లిమఙ్గలమ్ - తొణ్ణైవిల్లిమఙ్గలమును, శెన్ఱియాల్ - శిరస్సుచే, వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించును. అవ్వూర్ తిరునామమ్ - ఆ దివ్యదేశముయొక్క శుభనామమును, శొల్లువు - పలుకుచుండ, శిన్తై - మనస్సుకలదైయుండును.

తా॥ ఈశ్వరుయొక్క భగవద్గుణానుభవమందభినివేశమును జూచినయెడల శ్రీరామావతారములో నొకరియొక్క యుపకారమైయుండవచ్చునని శోచుచున్నది. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును వినుటయుండే యీశ్వరుయొక్క యాసక్తురాలైయుండునని. ౧౧.

‡ శిన్తైయాలుమ్‌శొల్లాలుమ్ శెయ్‌గైయినాలుమ్‌తేవపిరాన్ తన్నై*
తన్తైతాయెన్ఱు ఎన్ఱన్ వణ్‌కురుగూరవర్ కోవలర్ కోన్*
మున్తైయాయిరత్తుళ్ళినై తొణ్ణైవిల్లిమఙ్గలత్తై చ్చొన్న*
శెన్తమిళ్ పత్తుమ్‌వల్లా రిడుమ్‌శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే. ౧౨.

ఆ॥ తేవపిరాన్‌తై - దేవదేవుఁడైన శ్రీయఃపతియే, శిన్తై తాయెన్ఱు - తండ్రి తల్లి అని, శిన్తైయాలుమ్ - మనస్సుచేతను, శొల్లాలుమ్ - వాక్కుచేతను, శెయ్‌గైయినాలుమ్ - కాయముచేతను, ఆడైన్ద - పొందినవారై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూరవర్ - కురుకాపురికిస్వామియైనట్టి, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తొణ్ణైవిల్లిమఙ్గలత్తై - తొణ్ణైవిల్లిమఙ్గలవిషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, మున్తై - ఆనాదియైనవేదార్థమును ప్రతిపాదించెడి, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపలి, శెన్తమిళ్ - సుందరమైన, (నాతిమధురార్థమునుబోధించునట్టి) ద్రావిడరూపమైన, ఇన్‌పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, తిరుమాలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, ఆళ్ శెయ్‌వార్ - కైఙ్కర్యముచేయుదురు

తా॥ శ్రీయఃపతియే సకలవిధబంధువని మనోవాక్కాయములచే జూశియించిన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన తొణ్ణైవిల్లిమఙ్గలవిషయమైన యీ పదిపాశురముల నధ్యయించువారు భగవత్కైఙ్కర్యమును లభించుదురని. ౧౨.

ఆళ్వార్‌లతిరువడిగళే శరణమ్.
పిళ్ళై తిరునడిగళే శరణమ్.

౬ - ప, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఇంతి వ్యామోహముకలిగిన ప్రకారమును, ఫలానుభవము సిద్ధించకపోవుటచే ఉపమేయుఁడంచి అధికారులు జాలిపోయినవని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡ మాలుక్కు వైయముళ్ళన్ మనత్తాళికు*
నీలక్కరునిఱ మేనియాయనుక్కు*
కోలచ్చెన్దామరైక్కణ్ణుక్కు*ఎన్ కొఙ్గైయర్
శోల శ్శుళి యిఱ్ఱన్దు నిత్తే.

ఆ॥ మాలుక్కు - ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాడై, వైయమ్ - భూమిని, ఆళ్వన్ - కొలిచిన, మణాళనుక్కు - నాయకుడై, నీలమ్ - స్నిగ్ధమై, కరు - శ్యామమైన, నిఱమ్ - వర్ణముగల, మేగమ్ - మేఘమువలెక్కు, నియాయఱుక్కు - ప్రకారముగల (మేఘములో సమానుడైన) వాడై, శోలమ్ - అందమై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణుక్కు - నేత్రములవాడైన, శ్రీయఃపతినిఁ - చూపఱి, ఎన్ - నాకొఱకై, మైపై - సుందరమైన, నిఱమ్ - కాంతిని, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంచెత్తి యాచరించిన దివ్యనేపథ్యములను, తిరుమేనిసౌందర్యమును సేవింపవాళపడి కృశించిపోయిన యీపెయొక్క హస్తమందున్న కంకణములు జారిపోయినవని.

శెఙ్గుమిల్ వాళ్ తణ్ణు శఙ్కరక్ కైయఱుక్కు*
శెఙ్గనివాయ్ చ్చెవ్వు తామరైక్ కణ్ణుక్కు*
కొఙ్గలర్ తణ్ణన్దుళాయ్ ముడియానుక్కు*ఎన్
మఙ్గైయిళన్దదు మామైసీమే. ౨.

ఆ॥ శఙ్కు - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, విల్ - శార్ఙ్గమునున్న, వాళ్ - నన్దకమునున్న, తణ్ణు - కొమ్మదనినిన్న, శఙ్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, కైయఱుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కని - దొండపండుపలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్న, శెవ్వు - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణుక్కు - నేత్రమునున్నగలవాడును, కొఙ్గు - తేనె, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తెఙ్ - చల్లనైన, అమ్ - అందమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిమాలగల - ముడియానుకు - కిరీటముగలవాడునైన శ్రీయఃపతినిఁ చూపఱి, ఎన్ మై - నాకొఱకై, మైపై - సుందరమైన, నిఱమ్ - కాన్తిని, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క షఞ్చాయుధములనున్న, కిరీటము మొదలగు దివ్యాభరణముల నున్న, అతిసుందరంబులైన నేత్రము మొదలగు దివ్యావయవములనున్న సేవింప వాళపడిన యీపెయొక్క శరీరము తెల్లపడిపోయినదని. ౨.

నిఱఙ్గరియానుక్కు నీణులగణ్ణన్*
తిఱమ్‌కేళర్ వాయ్ చ్చిఱుక్కళ్ వరవఱుక్కు*
కఱఙ్గియశోక్కరక్ కైయవనుక్కు*ఎన్
పిఱఙ్గిరుబ్బాస్ తళిళన్దదు పీడే. ౩.

ఆ॥ నిఱమ్‌కరియానుక్కు - శ్యామవర్ణముగలవాడును, నీడు - విశాలమైన, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్డు - ఆగిరించిన, తిఱమ్ - కీర్తిని, కేళర్ - చెప్పుచున్న, (సూచనచేయుచున్న) వాయ్ - అధరముగల, శిఱు - చాలుడైన, కళ్వనవఱుక్కు - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడును, కఱఙ్గియ - అనిగుచున్న, శోక్కు - సుదర్శనమును, కైయవనుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాడునైన, శ్రీయఃపతినియాశించి, ఎన్ - నాకొఱకై, పిఱఙ్గు - నిలిడమై, ఇరు - దీర్ఘమైయున్న, తూవల్ - కేశపాశములయాపె, పీడు - మహిమను, ఇళన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలలోకముల నారగించి పటపత్రమందు భవ్యంబించియున్న శ్యామసుందరుఁడైన శ్రీయఃపతిని సేవింపనాశపడి ఈపై తనమదింపుమీ బోగొట్టుకొనెను. 3

పీడుఁడై నాన్ముగనై పుడై త్తానుక్కు*
మూడుఁడై వైయముణ్ద మణాళఱ్కు*
నాడుఁడై మన్నర్‌క్కు తూదుశెల్ నమ్బిక్కు*ఎఱ్
పాడుఁడై యల్‌గు లిఱ్ఱన్దదుపణ్బే. ౪

ఆ॥ పీడుఁడై - మహత్త్వముగల, (జ్ఞానాదిపూర్ణుఁడైన) నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, పుడై త్తానుక్కు - సృజించినవాడును, మూడుఁడై - ధనముగల, వైయమ్ - భూమిని, ఆళ్ద - కొలిచిన, మణాళఱ్కు - వామనుఁడును, నాడుఁడై - దేశముగల, మన్నర్‌క్కు - రాజులైనపఱ్చి పాణ్డవులకు, తూదుశెల్ - దూతయైవెళ్ళిన, నమ్బిక్కు - పూర్ణుఁడునైన శ్రీయఃపతినియాశించి, ఎఱ్ - నాకోమా రైయై, పాడుఁడై - విశాలమైన, ఆల్‌గుల్ - జఘనప్రదేశముగలయీవె, పణ్బు - (తన) స్వభావమును, ఇఱ్ఱన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ చతుర్దశభువనములకు సృష్టయైన బ్రహ్మనుసృజించిన గోప్పవాఁడైనను ఆశ్రితార్థమైదీ త్యము జేసినయుపమలభుఁడైనశ్రీయఃపతిని సేవింపనాశించి యీవెతనస్వభావమునుబోగొట్టుకొనెనని.

పణ్బుడై వేదమ్‌పయన్ద పరనుక్కు*
మణ్ పురై వైయమిడన్ద పరాగఱ్కు*
తెణ్ పునల్ పళ్ళి యెమ్ తేవపిరానుక్కు*ఎఱ్
కణ్ పునై కోదై యిఱ్ఱన్దదుకణ్డే. ౫

ఆ॥ పణ్బుడై - (తత్త్వప్రతిపాదన) స్వభావముగల, వేదమ్ - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశించిన, పరనుక్కు - పరాత్పరుఁడును, మణ్ పురై - మృత్తుచేతనధిక మైన (కఠినమైన), వైయమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, వరాగఱ్కు - శ్రీవరాహావతారమెత్తినవాఁడును, తెణ్ - నిర్మలమైన, పునల్ - మహాఁలమును, పళ్ళి - పడకగాగల, ఎమ్ తేవపిరానుక్కు - మన దేవనాథుఁడునైన, శ్రీయఃపతినియాశపడి, ఎఱ్ - నాకోమా రైయై, కణ్ - (చూచినవారియొక్క) చేలెములను, పునై - కప్పుచున్న (సౌందర్యముచేనాకర్షించుచున్న), కోదై - మాలగలయీవె, కణ్బు - జ్ఞానమును, ఇఱ్ఱన్దదు - పోగొట్టుకొనెను.

తా॥ మహాసముద్రమందు మునుగియున్న భూమిని వరాహావతారంబెత్తి యుద్ధరించియు, వేదములుపదేశించియు చేతనులకు మిక్కిలియుపకారకుఁడైన శ్రీయఃపతిని సేవింపనాశపడి యీవెయేమియు తోచక భ్రమించిపోయినదని. ౫

కట్పగక్కా వణ్ణ నట్పలతోళఱ్కు*
పూట్పుయర్‌క్కున్నన్న పూన్దణ్ముడియఱ్కు*
నట్పలామ్బరై నాణ్మలర్ కైయఱ్కు*ఎఱ్
విట్పురువత్తోడి తోళ్ మదుమెయ్యే. ౬

అ॥ కల్పకవృక్షమలయొక్క-తోళుచెనున్న, నల్ - విలక్షణములై, పల - అనేకములైన, తోళ్‌ఱుక్క - భుజములుగలవాడును, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పొఱ్‌క్కన్నన్ని - స్వర్ణపర్వతమువలెనున్న, పూ - సుందరమైన, తణ్ - అనుకూలమైన, ముడియఱుక్క - కిరీటముగలవాడును, నల్ - అందములైన, పల - అనేకములైన, తామరై - తామరపుష్పముల, వాళ్ - అభినవములైన, మలర్ - పుష్పములవంటి, కైయఱుక్క - చేతులుగలవాడునైన శ్రీయఃపతివిషయమై, ఎన్ - నాయొక్క, తైయ్, విల్ - ధనస్సువలెనున్న, పురువమ్ - కనుబొమలుగల దై, కొడి - తీగెవలెనున్నయీపె, మెయ్ - శరీరము, తోఱ్‌ఱిదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క-బంగారుకొండవలె నత్యుజ్జ్వలమైనకిరీటమునున్న, తామరపుష్పముల వంటి హస్తములనున్న, కల్పకవృక్షములవంటి భుజములనున్న నేపింపవాళపడిన యీపెకు శరీరముస్థిలమయినదని.

మెయ్యమర్ పల్‌కలన్ నన్గణిన్దానుక్కు*
పై యరవినణై వళ్ళియినానుక్కు*
కై యొడుకాల్ శెయ్య కణ్ణపిరానుక్కు*ఎన్
తై యల్‌ఱ్ఱన్దు తన్నుడై చ్చాయే. ౧

అ॥ మెయ్ - తిరుమేనుయందు, అమర్ - అమరియున్న, పల్ - అనేకవిధములైన, కలన్ - తిరువాభరణములను, నన్గు-అందముగా, అణిన్దానుక్కు - అలఙ్కరించుకొనిన వాడును, పై - విశాలమైనపడగలగల, అరవినణై - ఆదిశేషుడనెడిశయ్యమీద, పళ్ళియినానుక్కు - పవ్వళించినవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కైయొడు - శ్రీహస్తములతోగూడ, కాల్ - శ్రీపాదములగల, కణ్ణపిరానుక్కు - ఉపకారకుడునైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, ఎన్ తైయల్ - నాఓల్ల, తన్నుడై - నీవయొక్క, తాయ్ - లావణ్యమును, ఇఱ్ఱన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలదివ్యాభరణభూషితుడై శ్రీరాధియందుఁ బవ్వళించియున్న శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యావయవములను స్మరించియీపె తనశరీరలావణ్యమును దారపోసుకొనెనని. ౨

శెయ్యక్కుఱున్దమోయ్ త్త తమియఱుక్కు*
మాయచ్చగడముదై త్త మగాళఱుక్కు*
పేయైప్పిణమ్బడ ప్పాలణ్ పిరానుక్కు*ఎన్
వాశక్కుழలి యిఱ్ఱన్దుమాన్ఱే. ౩

అ॥ కుయర్‌దమ్ - అసురరూపియైన బండిగురించి వృక్షమును, శాయ్-కీండడుటట్లు, ఒఱిత్త - చచ్చిపోయిన, తమియఱుక్క - అసహాయవీరుడును, శగడమ్ - శకటాసురుడు, మాయ - మాయలు నటించి, ఉదైత్త - తన్నిన, మగాళఱుక్కు - వాయసుడును, పేయై - పూతనను, పిణమ్-శవమై, బడ - పడునట్లు, పాల్ - దాని స్తన్యమును, ఉణ్ - ఆరగించిన, పిరానుక్కు - ఉపకారకుడు నైనశ్రీయఃపతినియోశపడి, ఎన్ - నాయొక్క, తైయ్, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, కழలి-కొప్పు గలదైనయీపె, మాణ్బు - సౌందర్యమును, ఇఱ్ఱన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క పూతనాశకటాసుర వధాదివ్యచేష్టితముల ననుసంధించి యీపెతన స్త్రీత్వధర్మమును దారపోసుకొనినది. ౭

మాణ్బామోలత్తె మ్మాయక్కుఱళియ్క్కు*
శేణ్శుడర్క్కన్న శెఞ్చుడర్ మూర్త్తిక్కు*
కాణ్బరున్తోగ్గళత్తెజ్కుత్తవమ్బిక్కు*ఎన్
పూణ్బునైమెళ్ళముళై తోళ్గళుదొఱ్ఱే. ౮

ఆ॥ మాణ్బు - పోందర్యము, ఆమై - అమరియున్న, కోలమ్ - అలంకారముగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యదివ్యచేష్టితుడైన, ఎమ్‌కుఱళియ్క్కు - మనవామనుడును, శేణ్ - ఉన్నతమై, శుడర్ - తేజోమయమైన, కున్ఱన్న - పర్వతమువలె, శెఞ్చుడర్ - ఎఱ్ఱనికాన్తిగల, మూర్త్తిక్కు - విగ్రహముగలవాడును, కాణ్ - ఎల్లరచేచూడతగినవాడై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, తోళ్గళ్ - ఆకారమహిమగల, ఎన్ కాగుత్తనమ్బిక్కు - శాచ్యక్రవర్తిరూపగకారుణ్యమైన శ్రీయఃపతినియామకుడి, ఎన్ - నాయొక్క, పూణ్ - ఆధరణములచేనలంకరింపబడిన, మెళ్ళముళై - మృదువైన స్తన ముగలయిం పె, పొఱ్ఱు - (ఆధరణ) శోభను, తోళ్గళుదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఈపెవామనావతారమునియొక్క రూపచేష్టితములనున్ను శ్రీరామావతారమహిమను న్ననుసంధించి తనయాపదమును బోగొట్టుకొనెనని. ౮

పొఱ్ఱామైనీణ్ముడి పూన్నణుగ్గాయ్చియ్క్కు*
మఱ్ఱోరుతోళ్ తుడై మాయప్పిరానుక్కు*
నిఱ్ఱునపల్లుయిర్వాయ్ నిఱ్ఱుమాయర్క్కు*ఎన్
కఱ్ఱుప్పై యాట్టి యిగ్గిద్దుకట్టే. ౯౦

ఆ॥ పొఱ్ఱు - పొందర్యము, ఆమై - అమరియున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమునున్న, పూ - స్పృహణీయమై, నణ్ - నల్లనైన, తుగ్గాయ్చియ్క్కు - తిరుత్తుళాయిమాలనునున్నగలవా, డును, మఱ్ - మల్లులతో, పొరు - యుద్ధముచేసిన, తోళ్ తుడై - భుజములుగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడును, పిరానుక్కు - ఉపకారకుడును, నిఱ్ఱున - జంగమస్థావరోపమమైయున్న, పల్ ఉయిరు - అనేకవిధవస్తువులకు, ఆయ్ - అన్తర్యామియైయున్న వాడును, నిఱ్ఱుమ్ - నాశనియొక్కదోషములచేరనస్పృష్టుడైన, మాయఱ్కు - ఆశ్చర్యభూతుడుసైన శ్రీయఃపతినియామకుడి, ఎన్ - నాయొక్క తైయెవ, కఱ్ఱుప్పైయాట్టి - బుద్ధిమంతురాలైనయాపె, కట్టు - లోకమర్యాదను, ఇగ్గిద్దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క మల్లయుద్ధముచేసిన భుజములనున్ను అధికాశ్చర్యకరమైన శుల సీమాలిశనున్ను సర్వాంతరాత్మత్వమునున్ను ధ్యానించి స్త్రీలుండవలసిన లోకరీతిని వదలి స్వతం త్రురాలైనదని. ౧౦

‡‡ కట్టఱిల్ శోలై నల్ వేఙ్గడవాణనై *
కచ్చిత్తిల్ శెన్ కుడుమూక్ చ్చడగోవిన్ఱ్ *

కట్టిలాయిర త్తిప్పత్తుమ్మెవ్వుల్లవర్*
కిట్టిల్వానవర్ పోగముణ్బరే. ౧౧

ఆ॥ కట్టు - పరిమళముగల, ఎళిల్ - సుందరమైన, శోలై - తోపులుగల, నల్ - విలక్షణమైన, వేఙ్కటమ్ - వేఙ్కటాద్రికి, వాణన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతివిషయమై, కట్టు - ప్రాకారముచే, ఎళిల్ - అందమై, తెళ్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - పురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన, కట్టిల్ - మంచిశబ్దసందర్భముగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోపేరిన, ఇవ్వత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించువారు, కిట్టిల్ - సంపూర్ణముగానందమైయున్న, (అప్రతిహతమైన) వానవర్ - నిత్యసూరుల యొక్క, పోగమ్ - భోగమును, ఉణ్బార్ - అనుభవింతురు.

శా॥ అతిరమణీయమైన వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యసూరులువలె మోక్షమందు నిరతిశయానందమును ననుభవింతురని ౧౧

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭ - వ తిరువాయ్మొళి.

ఆవతారిక:— ఆళ్వార్లనెడు పిరాట్టి మూర్ఛపోయియుండగా వాయవస్థనుజూడలేక బంధువులు భగవంతునిచిత్తచరిత్రమునలేవిధంబులనైనప్పు తెరువాలే వారునుమూర్ఛపోయిన సమయంబున ఆళ్వార్లు అభగవన్నామములను వినిమూర్ఛనుదలిలేచి తిరుకోళూరి నెడిదివ్య దేశమునకు వేంచేసిరి. కొంతకాలమునకు తల్లులులేచి పడకయందు ఆళ్వార్లనుజూడక, అవా! ఇదివఱలో వారితిరుమేను వాడిపోయినదని దుఃఖపడితిమి; ఇప్పుడు వారుతిరుకోళూరు వేంచేసినందున వారినిగూడ జూచుటకు ప్రాప్తిలేకపోతిమేయని బంధువులు చెప్పుచున్నారు.

ఉణ్ణుమ్శోఱుపరుగునీర్ తిన్నుమ్వెఱ్ఱిలై యుమెల్లామ్*
కణ్ణనెమ్బెరుమానెన్నైక్ కణ్ణల్నీర్ మల్గి*
మణ్ణినుళ్వళ్శీర్ వళమ్మిక్కవనూర్వినివి*
ణ్ణిన్మేన్నిళమూర్ పుగుమూర్ తిరుకోళూరే. ౧.

ఆ॥ ఉణ్ణుమ్ - పానమగుచున్న, శోఱు - ప్రసాదమును, పరుగు - పానమొనర్చుచున్న, నీర్ - జలము, తిన్నుమ్ - నమిలుచున్న, వెఱ్ఱిలై యుమ్ - తాంబూలమును, ఎల్లామ్ - ఇవన్నియు, ఎమ్పెరుమాన్ - మదస్వామియైన, కణ్ణన్ - (శ్రీకృష్ణుడే, ఎన్నైక్కే - అనిచెప్పుచు, కణ్ణీర్ - నేత్రములలో, నీర్ - జలమును, మల్గి - ప్రవహింపఁజేయుచు, మణ్ణినుళ్ - భూమియందు, ఆవణ్ణిన్ - [illegible] కణ్ణీర్ - కళ్యాణగుణములను, వళమ్మిక్కవణ్ - [illegible]

ఊర్ - దివ్యదేశమును, వివది - అడుగుచు, ఎఱ్ఱిగళ్ - వాడిన్నది, పుగుమ్ - ప్రవేశించెడి, ఊర్ - దివ్యదేశము, తిరుక్కోళూరే - తిరుక్కోళూరే, ఎణ్ణుమ్ - (ఇది) నిశ్చయము

తా॥ శ్రీయఃపతియే ధారకపోషకభోగ్యములు గానెంచి, మార్గమందుఁగనుబడువారినిఁజూచి తిరుక్కోళూరికి మార్గమెది! అచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క గుణంబులెట్టిది! అని యడుగుచు వాపిల్ల తిరుక్కోళూరికే వెళ్ళినది. ఇందుకుసందియంబులేదని. ౧.

ఊరుమ్‌నాడు ములగముమ్‌తన్నై నోల్*అవనుడై య
పేరుమ్‌తార్‌గళుమేపిదఱ్ఱక్కఱివానిడఱి*
శేరుసల్ వళమ్ శేర్ పుళనత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*
పోరుఙ్గొలుకై యార్ కొడియేక్‌కొడిపూవై గళే. ౨

అ॥ ఊరుమ్ - ఊరులోనున్న వారినిన్ని, నాడుమ్ - దేశమందున్న వారినిన్ని, ఉలగముమ్ - లోకమందున్న వారినిన్ని, తన్నై నోల్ - తనవలనే, అవనుడై య - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, పేరుమ్ - తిరునామములను, తార్‌గళుమ్ - తిరుమూలను, పిదఱ్ఱ - జల్పించునట్లు చేసి, వాక్ - అతిక్రమించుటకశక్యమైన, కఱువు - లోకమర్యాదను, ఇడఱి - అతిక్రమించి, నల్ - విలక్షణమైన, వళమ్ - సంపత్తు, శేర్ - చేరియున్న, పుళమ్ - కొలనులుగల, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, శేయుమ్ - పోయిచేరినచియు, కొడియేక్ - పాపిష్ఠురాలైన వాయొక్క కొమార్తెయు, కొడి - తీగవలెనున్న దియునైనయీవె, పోయుఙ్గొల్ - తిరిగివచ్చునా? పూవైగళే - ఓచిలుక లారా! ఉరైయీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓచిలుకలారా! లోకమంతయు భగవన్మాయల నమసంధించునట్లుచేయును తిరుక్కోళూరికి పోయిననాకొమార్తె తిరిగి వచ్చునా రాదా? చూచి చెప్పుడని. ౨.

పూవై పై ఙ్కిళిగళ్ పన్దుతూయ్ పూమ్బుట్టిల్ గళ్*
యావై యున్తిరుమూల్ తిరునామఙ్గళేకూవియెమ్మిమ్*ఎఱ్
పావై పోయినిత్త వుళనత్తిరుక్కోళూర్ క్కే*
కోవై వాయ్‌తుడిప్ప మఴైక్కణ్ణుడా శెయ్యుఙ్గొలో. ౩

అ॥ పూవై - నానావర్ణమైనచిలుకలు, పైఙ్కిళిగళ్ - పచ్చనిచిలుకలు, పన్దు - బంతి, తూయ్ - చిన్న పాత్రము, పూమ్‌బుట్టిల్‌గళ్ - పుష్పములుంచుకొనదగిన పుట్టికలు, యావైయుమ్ - ఇవన్నియు, తిరుమూల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరునామఙ్గళే - తిరునామములే (యనునట్లు), కూవి - ఉచ్చరించి, ఎమ్మిమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, ఎఱ్ పావై - నానామార్తె, ఇని - దీనివైన, తఱ్ - చల్లనైన, పుళనమ్ - పొలములుగల, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, పోయ్ - పోయి, కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, కుడిప్ప - స్పుశించునట్లు, మఴైక్కణ్ణుడా - వర్షమువలెధారధారగా ప్రవహించుచున్న జలముతోనింపిన నేత్రములతోనిలిచి, ఎన్ శెయ్యుఙ్గొల్ - ఏమిచేయుచున్నదో॥

కా॥ తనవివాహమునన్నింటిని వదలి శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుచున్న నాకొమార్తె తిరుకోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటకనమనోరథమును పొందినదో? లేక పొందకయేయుచు చున్నదో? తెలియలేదని. ౩.

కొల్లైయెన్బర్‌కొలో కుణమ్మిక్కనళిన్బర్‌కొలో*
శిల్లెవాయ్‌ప్పెణ్ణుగ ళయజ్పీరియుళ్ళారుమెల్లే*
శెల్వమ్మల్‌గి యవ్‌కీడన్దతిరుక్కోళూర్ క్కే*
మెల్లిడై నుడఙ్గు నిళమూ శెల్లమేవినళే. ౪

ఆ॥ శెల్వమ్ - ఐశ్వర్యము, మల్‌గి - సంపూర్ణమైయుండి, ఆవ్‌కీడన్ద - ఆసర్వేశ్వరుడు పవ్వళించిన, తిరుక్కోళూర్‌క్కే - తిరుకోళూరికే, మెల్ - మృదువైన, ఇడై - నడుము, నుడఙ్గు - వణుగునట్లు, ఇళమూ - (నా) బాలిక, శెల్ల - పోవుటకు, మేవినళే - నిశ్చయించినది. శిల్లె - జగడముచేయుచున్న, వాయ్ - నోరుగల, పెణ్ణుగళ్ - (ఈవూరులోనున్ని) స్త్రీలును, ఆయుళ్ వీరి - ప్రక్కవూరులో, ఉళ్ళారుమ్ - ఉన్న స్త్రీలును, కొల్లైయెన్బర్‌కొలో - గుణహీను రాలనియెదురా? కుణమ్మిక్కనళ్ ఎన్బగ్‌కొలో - గుణవతియనియెదురా? ఎల్లే - ఏమాశ్చర్యము!

కా॥ ఓచిలశలారా! తిరుకోళూరికి వెళ్ళిననాపిల్లవిషయమై స్త్రీలేమిచెప్పుచున్నారూ? ఇదిపిగ్గలేక లోకమర్యాదనతిక్రమించి వెళ్ళినదని చెప్పుచున్నారా! లేక, ఈపెయొక్క గుణములనెఱిగి మంచిగుణవంతురాలని చెప్పుచున్నారాయని. ౫.

మేవినై న్దునై న్దువిళై యాడలుతా శైన్‌శీఱు
తేవిపోయ్*ఇనిత్ తిరుమాల్‌తిరుక్కోళూరిల్*
పూనియల్‌పొళిలుమ్ తడముమవ్‌కోయిలుఙ్కణ్ణు*
ఆనియుళ్ కుళిర ఎఙ్జనేయుగిక్కుఙ్గొలిన్దే. ౬

ఆ॥ మేవి - (శ్రీయఃపతియొక్క తిరుక్కల్యాణగుణములయందు) ఆవగాహించి, నైన్దు నైన్దు - మిక్కిలిశిథిలా న్తఃకరణురాలై, విశైయాడల్ - విహరించుటకు, ఉతాళ్ - ఆశించదు. ఎన్ - నాయొక్క, శీఱు లేవి - శ్రీమహాలక్ష్మీ శ్రవణమన్నిచ్చినది, ఇని - దీనిపైన, తన్ - తనకు స్వామియైన, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుక్కోళూరిల్ - తిరుకోళూరికి, పోయ్ - వెళ్ళి, పూఇయల్ - పుష్పించడమును స్వభావముగాగల, పొళిల్‌ముమ్ - తోటలనున్ను, తడముమ్ - తటాకమునిలనున్ను, ఆవ్‌కోయిలుమ్ - ఆ శ్రీయఃపతియొక్క కోవిలనున్ను, కణ్ణు - చూచి, ఆవి - హృదయము, ఉళ్ కుళిర - లోపలచల్లబడువట్లు, ఇన్ను - ఇప్పుడు, ఎఙ్జనే - ఏవిధముగా, ఉగక్కుమ్‌కొల్ - సంతోషించునో?

కా॥ తనవివాహములను వదలిభగవద్గుణముల ననుసంధించుచున్న కాచిన్నది ఇప్పుడు తిరుకోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటనున్న సకలసమృద్ధినిజూచి యెటులనన్తోషించుచున్నదోయని. ౬.

ఇన్నెనక్కుదవాదగన్ట నిళమానినిప్పోయ్*
శెన్‌ఱిశైన్ది లదనున్నై య తిరుక్కోళూర్ క్కే

శెన్రు*తొళ్ తిరుమాల్ తిరుక్కణ్ణమ్ శెవ్వాయుమ్ క్కణ్ణు*
నిన్రునిన్రునై యుమ్ నెడుంబణ్ణై పనిమల్ గవే ఒ

ఆ॥ ఎనక్కు - నాకు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఊదవాదు - సహాయముగాశేక, అగన్ఱ - విడిచి పోయిన, ఇరమ్ - చిన్నది, తెన్ తిశై - దక్షిణదిక్కుకు, తిలదమ్మైయ - తులక మువలేనున్న, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, పోయ్ - వెళ్ళి, శెన్ఱు - ప్రకేశించి, ఇని - చిరితెయ వాత, తొళ్ - తనయొక్క, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుక్కణ్ణమ్ - సుందరక్షేత్రములనున్న, శెవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమునున్న, కణ్ణు - చూచి, నెడుమ్ - విశాలమైన, కణ్ణై - నేత్రములలో, పని - నీరు, మల్గ - విండునట్లు, నిన్రునిన్ఱు - ఉండియుండి, నైయుమ్ - శిథిలు కాలగుచున్నది.

తా॥ నాకిన్నది నన్ని చ్చిల కొండ్రిగాడిచిపెట్టి తానుతిరుక్కోళూరికివెళ్ళి శ్రీయఃపత యొక్క సతినుందరంబులైన దివ్యావయవములనుసేవించి యానందాశ్చర్యమును ప్రవహింపఁ శేయుమ ఇప్పుడు మిక్కిలి సంతోషించుమందునని ఒ.

మల్గునీర్ క్కణ్ణ్ణాడు మైయులుళ్ ళురువనత్తనళాయ్*
అల్లునా ళగలుమ్ నెడుమూలెన్ఱు ళైత్తినిప్పోయ్*
శెల్వమ్మల్ గి యవర్ కిడన్దతిరుక్కోళూర్ క్కే*
ఒల్ గియొల్ గినడ న్దిజ్ఞనేపుగుజ్గొలాశిన్రే. ౨

ఆ॥ మల్గు - నిండియున్న, నీర్ - కీళ్ళుగల, కణ్ణాడు - నేత్రములనోగూడ, మైయు లుళ్ ళు - ప్రేమనొందిన, వనత్తనళాయ్ - మనస్సుగలదై, నల్ - అనుకూలమైన, అల్లుమ్పగ లుమ్ - రేయింబగళ్ళును, నెడుమూలెన్ఱు - (శ్రీతులుయుండు) మిక్కిలి వ్యామోహమునలవాడా! యని, ఆళైత్తు - పిలిచి, ఇని - చినిపైన, ఒశిన్ద - శిథిలుకాక్షి, ఒల్ గియొల్ - ఆడియాడి, (మెల్లమెల్లగా), నడన్దుపోయ్ - నడిచివెళ్ళి, శెల్వమ్మల్ గి - సంపత్తునండియున్న, ఆవన్ కిడన్ద - శ్రీయఃపతిప్రతిష్ఠించిన, తిరుక్కోళూర్ క్కే - తిరుక్కోళూరికే, ఎజ్ఞానే - ఏవిధంబున, పుగుజ్గొల్ - ప్రవేశించునో ?

తా॥ శ్రీయఃపతియుండు మిక్కిలి వ్యామోహపడి వానినే పిలుచుచున్న నా బాలికను, ఆశ్రీయఃపతిప్రతిష్ఠించియున్న తిరుక్కోళూరికి శిక్షికే మెల్ల మెల్లగానడిచివెళ్ళి ఎట్లుచేరునో? యని. ౩.

ఒశిన్ద నుణ్ణిడై మేల్ కై యైవై త్తునొన్నొన్ఱు*
శిశిన్ద నెఞ్ఞినళాయ్ క్కణ్ణనీర్ తుళుమ్బచ్చెల్లుజ్గొల్*
ఒశిన్ద వోణ్ మలరాళ్ కొళూర్ తిరుక్కోళూర్ క్కే*
శిశిన్ద నెఞ్ఞినళా యెమ్మైనీత్త ఎమ్కారిగై యే. ౪

ఆ॥ ఒశిన్ద - వంగియున్న, నుణ్ - నూఱ్ఱుమైన, ఇడైమేల్ - నడుముమీఁద, కైయై కైత్తు - చేతులనుంచుకొని, నొన్దునొన్ఱు - మిక్కిలికృవడి, కశిన్ద - (భక్తిచే) ఆర్ద్రమైన, నెఞ్ఞి నళాయ్ - మనస్సుగలదై, ఎమ్మై - మనలను, నీత్త - విడిచిపోయిన, ఎమ్కారిగై - వాకాళిక, ఒశిన్ద - (సంశ్లేషముచే) వాడియున్న, ణుణ్ - అందమైన, మలరాళ్ - పుష్పవాసినియైనశ్రీకి,

కొళ్ళునన్ - వల్లభుడైనశ్రీయఃపతి (ప్రవ్యాపించిన), తిరుకోళూర్ కోళ్ - తిరుకోళూరికే, కళిన్ద నెఞ్చినళాయ్ - ((ప్రేమచే) ఆర్ద్రీభూతమైన హృదయము గలదానా, కణ్ణనీర్ - కంటినీళ్ళు, తుళుమ్బు - నిండునట్లు, శెయ్దుమ్బోల్ - చేయునా?

తా॥ తిరుకోళూరులో బవ్యాపించియున్న శ్రీయఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహము గలదై నన్నిట్లు విడిచిపెట్టిపోయిన నాయిక నేనే సహాయముగా జేసికొని ఇంటికి గొప్పదూరము వెళ్ళినదని యాలోచించగా, ఆభక్తురాలే సహాయముగా జేసికొని వెళ్ళినదని తోచుచున్నదని.ఆ.

కారియమ్ నల్లనగళ్ వై కాణిలెన్ కణ్ణుక్కున్నుమ్*
ఈరియాయిరుప్పా లిడైయల్లామ్ కిడక్కవినిప్పోయ్*
శేరిసిల్ పఴ్ఝితూనియిరైప్పు శ్రీరుకోళూర్ కోళ్*
నేరిళై నడన్దా ళైమ్మైయొన్నుమ్ నినైయీరే. ౯

ఆ॥ నల్లన - మంచివై, కారియమ్ల్ - చేయబడిన, ఆ వై - ఆచందనకుంకుమాదులను, కాణిల్ - మాచినయెడల, ఎన్ కణ్ణుక్కు ఎన్ను - నాకృష్ణునికియని, ఈరియాయ్ - ఆర్ద్రీభూతురాలై, ఇరుప్పాల్ - ఉన్న, నేరిళై - సుందరంబులైన వ్యాకరణములుగలయాపె, ఇడైయల్లామ్ కిడక్క - ఈవస్తువులన్నియుండగా, ఇనిప్పోయ్ - దీనితరువాతవెళ్ళి, శేరి - గ్రామములోనున్న వారు, ఎల్ పఴ్ఝి - ఆచేకదోషములను, తూవి - చెప్పి, ఇరైప్పు - ఘోషించువట్లు, తిరుకోళూర్ కోళ్ - తిరుకోళూరికే, నడన్దాళ్ - వెళ్ళెను, ఎమ్మై - మనలను, ఒన్నుమ్ - కొంచెమును గూడ, నినైయీర్ - తలంచినదికాదు.

తా॥ ఒకమంచివస్తువును జూచియెడల ఇట శ్రీకృష్ణునికి దీనిని సమర్పింపవలయుననిచెప్పుచున్న నాబాలిక ఇప్పుడుఅవియన్నింటినివదలి తిరుకోళూరికివెళ్ళినది. లోకులనిందను లత్యజెట్టలేము. నన్నుతలంచనుకూడలేదని. ౯.

నినైక్కిలేన్ తెయ్వఙ్గళ్ నెడుఙ్గణిళమానినిప్పోయ్*
అనైత్తులగుముణ్డాయ అరవిన్దలోశనన్నై *
తినైత్తనై యుమ్ పిరివరిశ్ తిరుకోళూర్ కోళ్*
మనైక్కువార్ పయమ్ నినైయాళ్ శెల్లనైత్తనళే. ౧౦

ఆ॥ తెయ్వఙ్గళ్ - ఓదేవతలారా! నినైక్కిలేన్ - (ఈదుఃఖమును) నేనుస్మరించను. నెడుమ్కణ్ - విశాలమైనచేపిల్లలుగల, ఇళకూత్ - బాలిక, ఇని - ఈయవస్థకంటెపైన, పోయ్ - వెళ్ళి, అనైత్తులగుముణ్డాయ - సకలలోకములనుగల, అరవిన్దలోశనన్నై - కమలాక్షుని, తినైత్తనైయుమ్ - చిక్కుణముసూత్ర, పిరివరిశ్ - విడువను. తిరుకోళూర్ కోళ్ - తిరుకోళూరికే, శెల్లనైత్తనళ్ - వెళ్ళతలంచినది, మనైక్కు - కుల మునకు (వచ్చెడి), వార్ - గొప్ప, పయమ్ - అపవాదమును, నినైయాళ్ - లత్యజెట్టదు.

తాఁ ఓఁదేవతలారా! సాకాలిక మనకులమునకు సంధించెడి లోకావచాతమునుగూడ లక్ష్యపెట్టక తిరుకోళూరికెల్లి ఒకక్షణముగూడనిదమున శ్రీయఃపతిని యనుధ్యానించుచున్న నిం నన్ను విడిచిపోయిన యీదుఃఖమును సేవసహింపలేనని. ౧౦

‡‡ వైత్త మానిధియామ్ మదుసూదనై యేయలఙ్ పిరి*
కొత్తలర్ నాఱిశైగూఱ్ కురుగూర్ చ్చటగోపన్ నొన్న*
పత్తునూఱ్ ఱిలిప్పత్తఱ్ శేర్ తిరుకోళూర్ కేళ్కి*
శిత్తమ్ వైత్తుత్తొళ్వార్ తిగళ్వ పొన్నులగాళ్ వారే. ౧౧.

ఆ వైత్త నిధిగాన, మా - కాశ్యమైన, నిధియామ్ - నిధివలెనున్న, మదుసూదనై యే - మధుసూదనుడినే, ఆలఙ్ పిరి - ఆశ్రితవత్సలుఁడు, కొత్త - పూలతోత్తు, అలర్ - వికసించియున్న, నాఱిశై - తోటలుగల, కురుగూర్ - మకరాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, నొన్న - ప్రకాశింపచేసిన, పత్తునూఱ్ ఱిలిప్ - పదినూట్లు (వెయ్యి) తిరువాయ్‌మొళిలో, ఇరుత్తు - ఈ పది పాశురములను, అవట్ - ఆశ్రితులకి, శేర్ - నిత్యనివాసమజేయుమన్న, తిరుకోళూర్ కేళ్కి - తిరుకోళూరియంటే, శిత్తమ్ - మనస్సు, వైత్తు - ఉంచి, ఉరైప్పార్ - ఆచార్యులముచేయు వారు, తిగళ్ - ప్రకాశింపుమన్న, పొన్ - కాళ్యమైన, ఉలగు - పదుమనుమ, ఆళ్వార్ - (భగవద్గుణములను) అనుభవింతురు.

తాఁ నమ్మళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్‌మొళిని తిరుకోళూరనెడి దివ్యదేశ మందు భక్తులవారై యనుసంధించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమందుచెల్లి నిత్యానందము ననుభవింతురు.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

టీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ .వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— నమ్మళ్వారనెడి పిరాట్టి తిరుకోళూరికి వేంచేయుచున్నప్పుడు శక్తి శేఖ మధ్యనూర్గమందిక ఉద్యానవనములోనుండి అచ్చటనున్న పక్షులను శ్రీయఃపతివద్దికి దూతలై పంపించుచున్నారు.

‡‡ పొన్నులగాళీరో పువనిముళుదాళీరో*
పన్నలప్పిఱప్పిత్తాళ్ వినైయాట్టియేన్ నానిర్ప్పే*
మున్నులగఙ్గళెల్లామ్ పడైత్త ముగిల్వణ్ణక్కణ్ణన్*
ఎన్నులఙ్గొణ్డిరాన్ తన క్కెన్నిలై మైయురైప్పీరే. ౧.

ఆ పల్ నలమ్ - (శాశ్వతము) మిక్కిలి స్నేహముగల, పుళ్ళినఙ్గాళ్ - ఓపక్షిసమూహములారా! వినైయాట్టియేన్ - పాపముజేసిన, నాన్ - నేను, ఇర్ప్పేన్ - (మిమ్ములను) యాచించుచుంటిని. మున్ - మునుపు, ఉలగఙ్గళెల్లామ్ - లోకములనన్నింటిని, పడైత్త - సృష్టించిన, ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎన్ నలమ్‌కొణ్డిరాన్ తన క్కు - నా సు

నుములకవహరించివస్వామికి, ఎక్కిరైపై - వాళ్ళిని, ఉరైక్కు - చెప్పి, పాల్ - స్వకీయమైన, ఉలకు - శ్రీవైకుణ్ఠలోకమును, ఆళిక్ - ఆనుభవించుఁడి, ప్రభునిక్కుఱుదు - లీలావిభూతి కన్నించిని, ఆళిక్ - ఆనుభవించుఁడి.

శా॥ ఓవిభులారా! మీరుకల్పి నస్వీవిధంబునశాధపెట్టుచున్న జగత్ప్రసిద్ధమైన శ్రీయఃపతికి శాయవప్పనుచెప్పినరీతుల మీకు నేను నిత్యవిభూతిని లీలావిభూతినియిచ్చెదను. మీరు ధరింపవచ్చునని. ౧.

మైయమర్ వాళ్ నెడుఙ్గణ్ మణివణ్ణర్ మున్నిఱ్
కై యిరున్దు*నెయ్యమరిన్నడిశిల్ నిచ్చల్ పాలోదుమేవీరోల్*
కై యమర్ శక్కర క్కైత్ కనివాయ్ పెరుమానై క్కణ్డు*
మెయ్యమర్ కాదల్ శొల్లి క్కిళిగాళ్ విరైన్దోడివన్దే. ౨.

ఆ॥ కిళిగాళ్ - ఓచిలుకలారా! కై - శ్రీహస్తమందు, అమర్ - అమరియున్న, శఙ్క - రమ్ - నుదగ్నవముగలవాడును, కనివాయ్ - దొందపండుపలెనున్న తిరువధరముగలవాడునైన, ఎఴ్ పెరుమానై - శాస్వామిని, కణ్డు - చూచి, మెయ్ - వానితియ్యమేనుమ (సంశ్లేషింపవలయునని), అమర్ - చేరియున్న, కాదల్ - (వా) ఆశను, శొల్లి-చెప్పి, విరైన్ద-శీఘ్రముగా, ఓడివన్ద-పఱుగెత్తివచ్చి, మై - కాటుక, అమర్ - చేరియున్న, వాళ్ - సుందరమైన, కెడుమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మత్తైనూర్ మున్న - సఖియలైన స్త్రీలముందఱ, ఎఙ్గై - మాచేతి మీద, ఇరున్దు - ఉంచి, నెయ్ - నెయ్యితో, అమర్ - పూర్ణమైన, ఇన్ అడిశిల్ - భోగ్యమైన రసపాదమును, పాలూడు - పాలుతోఁగూడ, నిచ్చల్ - ప్రతిదినమును, మేవీర్ - భుజింపుఁడి.

శా॥ ఓచిలుకలారా! మీరు శ్రీయఃపతివద్దకల్పి, నిన్ను సంశ్లేషింప వేళాశచపడుచున్నానని నేను చెప్పినట్లుచెప్పి తిరిగివచ్చితిరేని మిమ్ములను మాచేతిమీదనుంచుకొని నెయ్యిపాలుతోగూడ మధురమైన రసపాదమునిచ్చెదను, మీరారగింపవచ్చునని. ౩.

ఓడివన్దార్ కుழల్ మే లొళిమాలైయూడ్రిరోల్*
కూడియవణ్ణిన్గళ్ కురునాదుడై ఎవర్గట్కాయ్*
ఆడియమానెడుంతేర్ పడై నీఱ్ఱి చ్చిఱ్ఱాపిర్రా*
తూడియత్తణ్ణుళవముణ్డ తూమదువాయ్‌గళ్ కొణ్డే. ౩.

ఆ॥ తూడియు - సుంపుగానేరియున్న, వణ్ణిన్గళ్ - ఓరుచిల్మెదపుమాటలాడు లారా! కురు నాడుడై - కురుదేశమునకురాజులైన, ఎవర్‌గట్కాయ్ - చండప్రాచండులలోఁజొచ్చి, ఆడియు-అంద ముగాసంచరించుచున్న, మా - గజ్జములతోడించిన, కెడుంతేర్ - గొప్పరథమును (పాదపము గాజేసికొని), పడై - సేనలకు, నీఱ్ఱి - భీష్ముఁడుపట్లు, చ్చిఱ్ఱా - చంపిన, పిర్రా-శీఘ్ర మాఁదు, కూడియ - ఆలజ్జాకరమొందిన, తణ్ - చల్లనైన, నుళవము - తులసీమాలికగాఁజేసిన, తేనెను, ఉణ్డ - భుజించిన, తూ - పరిశుద్ధమైన, మదు - తేనెగల, వాయ్‌గళ్ - పెదవులు, కొణ్డు - కోటి గలవారై, ఓడివన్ద - పఱుగెత్తివచ్చి, ఎక్కుழల్ మేల్ - మాకొప్పుమీదనున్న, ఒళి - ప్రకా

శించుచున్న, మా - క్లాస్యమైన, మలర్ - పుష్పములిందమున్న మకరందమును, ఊదిర్ - పానముచేసి యిందు.

తా॥ ఓకు మొదలారా! పాండవ పక్ష పాత్యమునకేసి దుర్యోధనాదులను జయించిన శ్రీకృష్ణుని వనమాలిమిదమున్న మకరందమున్నదాగి వానికి సామీప్యమునకెప్పిపచ్చిశిరేని పాత్రమిదమున్న మధురమైన పుష్పమకరందమును పానముచేయవచ్చునని. 3.

తూమదువాయ్‌గళ్ కొండు వన్ద్రైముత్తై గళ్ మేల్తుమ్బిగాళ్ *
పూమదువణ్ణచ్చెల్లిల్ వినైయేనైప్పాయ్ శెయ్దగన్ద్ర *
మామదువార్ తణ్ముత్తాయ్‌ముడి వానవర్‌కోనై కక్కణ్డు *
యామిదువోతక్కవా తెన్న వేణ్డుమ్బణిన్ దుయ్దక్కే. ౪.

ఆ॥ ఎక్‌మాత్తైగళ్ మేల్ - శాములపుష్పములమీద సంచరించుచున్న, తుమ్బిగాళ్ - ఓకు మొదలారా! తూ - పరిశుద్ధమై, మదు - మధురమైన, వాయ్‌గళ్ కొండు - మాటలను చెప్పుకొని, తన్ద - చెల్లి, పూముదు - పుష్పములచిందమున్న శేనై, ఉణ్ణ - భుజించుటకు, శెల్లిల్ - చెల్లితిరుని, వినైయేనై - పాపమునగలనన్ను, పాయ్ శెయ్దు - క్రియనుంగా (స్వప్నమునకెమ్మణకాలము) సంశ్లేషించి, అగన్ఱ - విడిచిపోయినవాడై, మా - క్లాస్యమైన, మదు - శేనై, వార్ - కాయ చున్న, కణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమునందుగల, వానవర్‌కోనై - నిత్యసూరులకుస్వామియైన శ్రీయఃపతిని, కణ్డు - చూచి, యామ్ - మేము, నుణ్ణిట్టుక్ - మిగియొక్క, తక్క - పాయు - దయుతుపాత్రమైనవిధము, ఇదువో - ఇదియో? ఎన్న వేణ్డుమ్ - తగిన్ - ఆని చెప్పరలయును నుమండీ.

తా॥ ఓకు మొదలారా! మీరు మధుపానముచేసి చెల్లినప్పుడు, నన్ను తమసూత్రము సంశ్లేషించి విడిచిపెట్టిపోయిన శ్రీయఃపతినిజూచి, నీకు స్త్రీలను బొంపెట్టుటయేకా స్వభావము అని భరణపక్షమునుండి చెప్పుడని. ౪.

నుణ్ణిట్టుక్‌కూనుగైక్కే వమ్మిన్ యూవరిన్ తకిళిగాళ్ *
వెణ్ణిన్ పుళుక్కర్ న్దువన్దు వినైయేనై వెన్బిక్కవర్న్ద *
వెణ్ణిన్ కరుముగైచ్ చెయ్యవాయ్ చ్చెళుమ్బిక్కిళిగ్గైత్తై *
ఎన్ను చ్చెన్ట్రాగిలుమిక్క ణ్ణిమవోతక్కవా తెన్నినే. ౫.

ఆ॥ యూవ - మేము, వరిన్ - పెంచిన, కిళిగాళ్ - చిలుకలారా! యూవ - మేము, నుణ్ణిట్టుక్ - మిగు, ఊనైక్కే - (ఒకటని) చెప్పుచున్నాను, వమ్మిన్ - రండు. వెణ్ - (బిరో నులమీదకోపముచే) ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ న్ద - నడిపిం రుగొని, వన్ద - వచ్చి, వినైయేనై - భాగ్యహీనురాలైనదాయొక్క, వెణ్ణిన్ - మనస్సును, కవ ర్న్ద - అపహరించిన వాడును, వెణ్ణిన్ - ఎఱ్ఱని నేత్రములవాడును, కరుముగైచ్ - నల్లని మేఘమువంటి కా న్తిగలవాడును, వెణ్ణివాయ్ - ఎఱ్ఱని పెదవులవాడును, వెళుమ్ - అ ఴగైత్తై - సుందరమైన కిల్బిషమువంటి వాడునైన శ్రీయఃపతిని, ఎన్ర్గాలుమ్ - ఎప్పటికైనను, వెళ్ళ - చెల్లి, కణ్డు - చూచి, ఇనుతోతక్క - కాలము - ఇదియోచిత్రము, ఎన్కిళ్ - అని చెప్పుడి.

శా॥ ఓచిలకలారా! మీరొకపనిచెప్పెదమురండు. గర్భస్థులంతవిమోదమొందించేపిలచ్చి యతి మందరంబులైన దివ్యావయవములచే నన్ను మోహపుటి పోయిన శ్రీకృష్ణపతిని వెదకిమనిచెట్టి స్త్రీలమా బాధించుటయేశాస్త్రీదయ? అవివేకులుగుడని. ౫.

ఎన్మిన్నుం నూల్మార్వ నెన్కరుమ్మెరునెన్కణ్ణ*తగ
మన్నుసీళ్ కళ్ళలే మేల్ తెణ్ణుళ్ళాయ్నమక్కన్ని నల్గాగ*
కన్నిన్ననీర్మ్మైయ్యా కట్పియూరైత్తమూర్ క్రమ్కొల్లి*
శెన్నిక్కళ్ తీనైయే వళర్ త్త శీఱుపూవైగళే. ౬.

శా॥ తీ - క్రూరమైన, వినైయే - పాపములనేసి, వళర్ త్త - పెంచిన, శీఱుపూవై గళే - ఓనిన్న చిలకలారా! ఎన్మిన్నుం నూల్మార్వన్ - ప్రకాశించుచున్న యజ్ఞోపవీతముచేత ల బ్కరింపబడిన వక్షస్థలములుగలవాడై సాపసేవపాదించినవాడును, ఎన్కరుమ్మెరునూగా - సాపు సేవపాదించినశ్యామ వర్ణమువంగలస్వామియు, ఎణ్ - సాపు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడునైనశ్రీమన్నారా యణుడు, తగ - తనయొక్క, నీళ్ - పాదునైన, కళ్ళలే మేల్ - తియపడికళ్ళనూడ, మున్న - అనురి యున్న, తెణ్ - చల్లనైన, తుళ్ళాయ్ - తియ్యనైన, నమక్కన్ని - మనలమరక్షించుటయొకొరకి, నల్గాగ - ప్రీతితోనివ్వను. కన్నిన్ననీర్మ్మైయ్యా - ఆశ్చర్యపించుటయని, ఉమ్మైక - మిమ్మలనా, యూగ - నేమ, కట్పియూరైత్త - చెప్పించిన, మూర్ క్రమ్ - మూటలను, కొల్లి - చెప్పి, శెన్నిక్కళ్ - చెక్కుడి.

ఓచిలకలారా! ఇకినఅలోవాకర్యంతర్భవ్యుడై చక్కగాసేవపాదించుచు తానుప మర్పించుకొనియున్న తిరుత్తుళ్ళాయినిశాకు ప్రపాదముగానిచ్చినామోరథమును ఐా తిరుమోయు శ్రీకృష్ణపతినిజూచి, ఇప్పుడునన్నెడకాసియిట్లు పొధచెట్టవచ్చుశాయని నేనుచెప్పినట్లు అడుగుడని.

పూవైగళ్ పోల్నిఱత్తన్ పుణ్ణీగర్ణ్ పోలుమ్కణ్ణన్*
యావైయుమ్ యావరుమాయ్ నిన్నమాయనెన్నాళ్ పిరిగిన్రాళ్*
మావైవల్ వాయ్పిళన్ద మదునూఱదత్తెళ్ నూర్ క్రమ్కొల్లి*
పావైగళ్ తిక్కిర్ క్రిరిశే వినైయాట్టియేన్వాళుమవే. ౭.

ఆ॥ పావైగళ్ - ఓబొమ్మలారా! పూవైగళ్పోల్ - కెల్లిపుష్పమంటి, నిఱత్తన్ - కాన్తి గలవాడును, పుణ్డరీగర్ణ్ పోలుమ్ - పద్మములోనుమనైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడునైన, యావైయుమ్ - సమస్తచేతనములకును, యావరుమ్ - సకలచేతనములనును, ఆయ్ - ఆశ్చర్యా మిగాని, పిరి - ఉన్నవాడుకు, మాయన్ - (వానిదోషములుతొలగిన) ఆశ్చర్యశక్తిగలవాడును, ఎన్ - నాకుస్వామియు, ఆళ్ పిరిగిన్రాళ్ - చక్రాయుధుడైనఉపకారకుడును, నూవై - నుజ్జై వచ్చినకోడియొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వాయ్ - నోటిని, పిళన్ద - చీల్చినవాడునైన, మధుసూదనుడు - మధుసూదనునికి, ఎళ్ నూర్ క్రమ్ - నామాటను, కొల్లి - చెప్పి, వినైయాట్టియేన్ - పాపములవలనొందుచున్న, పాశమును, తిక్కిర్ క్రిరిశే - తీర్చుదురా?

శా॥ ఓచిల్మ్మలారా! పరమసుందరుడై, సకలాత్మస్వామియై, సమస్తశత్రుసంహారకుడై వ శ్రీకృష్ణునికి నామాటను చెప్పి మీరుసాగుటకుమను చోగొట్టవలయునని. ౪

పాశఅవెయ్‌దియన్నై వినైదీ నెన్నైయూళ్‌నైన్ఱ*
ఆశైఅఱుత్తవెన్నై క్కురుగే అరుళ్‌శెయ్‌దొరువాళ్*
మూశఱుసీలచ్చుడర్ముడి వానవర్‌కోనై క్కణ్ణన్*
ఏశఱుమ్ముగమ్మెయ్యల్లాల్ మఱుమోక్కిఱళ్ పేర్త్తుమగిళ్ నైన్. ౬

ఆ! ఆశు - దోషము, ఆఱు - లేని, తూవి - పొగ్గిలుగల, వెన్నై - వెల్లనివర్ణముగల, కురుగే - ఓళంగా! వినైదీయేన్ - పాపియైనవేను, పాశఅఱు - వైవర్ణ్యమును, ఎయ్‌దిచి - పొంది, ఇన్నై - ఈవిధముగా, ఎన్నైయూళ్‌నైన్ఱ - ఎంతకాలము, నైవేన్ - బాధపడుదును? ఒరువాళ్ - ఒకడివను, అరుళ్ శెయ్‌దు - కృపజేసి, మూశఱు - దోషములేని, నీలచ్చుడర్ - శ్యామమైనకాంతిగల, ముడి - కేశపాశముగల, వానవర్‌కోనై - నిత్యసూరులకు స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, కణ్ణు - చూచి, ఏశఱుము - దోషములేని, మనమ్మెయ్యల్లాల్ - మిమ్ములనుకపట్టి, పేర్ త్తు - మఱి యొ, మగిళ్ నై - ఇంకొకరిని, మఱుమోక్కిఱళ్ - తిరిగిచూడను. (అనిచెప్పును).

కా! ఓళంగా! నేనెంతకాలమిట్లు బాధపడుదును? గాన నీవు నామాఁదుఁగృపజేసి శ్రీయఃపతిపద్ధతిని, మఱియొకరినిజూడక నిన్నునే నమ్ముకొనియున్న వీని నీవిట్టు పోఁ ద్రోయవచ్చునా? కటాక్షింపరాదాయని చెప్పుచుండెను. ౭.

పేర్ త్తుమగిళ్ పోర్ కైకణ్ వినైయూట్టియేఁ నాన్ పొయ్‌ నిల్లేన్*
నీర్ త్తిశై మేలులవి యిరై తేరుమ్బుదావిక్కిఱళ్*
కార్ త్తిరళ్ మామునిల్ పోల్ కణ్ణన్ కణ్ణినవర్‌కోనై క్కణ్ణు*
వార్ శెఱుళ్ కొండురుళీయుమై యిరో నైగళ్ వన్దిరున్దే. ౭

ఆ! నీర్ - జలములయొక్క, తిరై మేల్ - అలలుమీఁద, ఊవి - సంచరించి, ఇరై - ఆహారమును, తేరుమ్ - వెదుకుమన్న, పుదావిక్కిఱళ్ - పెద్దకొంగపక్షీ సమూహములారా! వినైయూట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన, నాన్ - నేను, పేర్ త్తు - మఱియు, మగిళ్ నై - ఇంకొక, ఓర్ - అద్వితీయుండైన, ఒరుత్తి శైక్ - ఒకరితఁపని, ఇలేన్ - కలవాఁడను కాను. కార్ - వర్షాకాలమందు, తిరళ్ - చేయుఱ్ఱు, మా - గొప్ప, మునిల్ పోల్ - మేఘమువంటి (కాన్తిగల), కణ్ణన్ - ఆశ్రితరక్షకుఁడై, కణ్ణినర్ కోనై - నిత్యసూరులప్రభువైన శ్రీయఃపతిని, కణ్ణు - చూచి, వార్ శెఱుళ్ కొండు - (వాఁడుచేసిన) మాటలను దీసికొనిపోవచ్చి, ఆరుళి - (నాయందు) కృప జేసి, నైగళ్ - ప్రతినివసమును, ఇరున్దు - ప్రీతులవాఁడయిండి, ఉరైయీర్ - చెప్పుఁడు.

కా! ఓ పెద్దకొంగపక్షులారా! మీరంటె నమ్మినవాఁడు రక్షించువాఁడెవ్వరులేరు గాన మీరుపోయి శ్రీయఃపతికి నామాటనుచెప్పి వాఁడుచెప్పెడు బదులుమాటలను తిరిగి నాకుపదివిచెప్పి నన్ను జీవింపించుఁడు. ౮.

వన్దిరున్దుణ్ణుమ్బై యుణశ్చెవలుమ్పేరుమెల్లామ్*
అన్ఱు మొళుత్తుణ్ణి యలర్ మేలశై యున్నన్ కణ్ణన్*
ఎన్ తిరుమార్వత్తెన్నై యిన్న వాఱేవలీ కాణ్మిన్ కుమ్
వన్దిరళ్ తూత్తుగార్ది యిరై యీర్ మూఁపుగాళ్ నిన్రనీ. ౯.

అ॥ ఉమ్మై - మీ యొక్క, మణి - శ్యామమైన, వేలమ్ - యొగము, యేయు, నీయుమ్ - మీరును, ఎల్లామ్ - మీబంధువులందరును, కన్దిరున్ద - చిచ్చయుండి, ఒన్దొళిన్ద - ఒకటొగిరయు, ఇన్ది - లేక, ఆలర్మేల్ - పుష్పములమీద, అరైయుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నజ్గాళ్ - ఓ హంస పక్షులారా! ఎజ్ - నాస్వామినియైన, తిరు - పిరాట్టి, మార్బుక్క - వక్షస్థలమందుగల శ్రీయఃపతికి, ఇవళ్ - ఈమె, ఇన్నవాఱు - ఈ ప్రకారమగానున్నది; కాణ్మిగళ్ - చూతురుగాక, ఎన్ఱు - అని, మన్దిరత్తు - వీరాంతరమందు, ఎనై - నన్ను ప్రేరించి, ఒన్ఱు - ఒకమాటను, ఉరైత్తి - బోధించి, మఱుమాఱ్ఱమ్ - బదులుమాటను, ఉరైయాయ్ - చెప్పుడు.

తా॥ సవరివారముగా పుష్పములమీదసంచరించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! మీరు శ్రీయఃపతియైన్దర్భిచ్చి, ఇట్లుచాపపడుచున్న యీమె గటాక్షింపరాదాయని చెప్పి దానికి వాడబోబుబదులు చెప్పుటో దానినిగూర్చి చెప్పుడని. ౧౦,

‡‡ మూన్ఱిరణ్డెళ్ పూమ్బొళిల్ మున్నీర్ వైయమ్ కుడైన్దాణ్డవర్ చ్చక్రవర్త్తిగళ్ తోన్ఱిరణ్డెళ్ తుళవత్తు ళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్ వళ్ళార్ ఊన్ఱిరణ్డాగ నుణ్ణిలా లురుగానిఱ్ఱీ నీరాయే. ౧౧.

అ॥ మూన్ఱిరణ్డెళ్ - మంచిశబ్దములను, ఆయ్న్దొళిన్దు - పరికలించుకొని, మధుమూద పిరాట్ - మధుమాధవయొక్క, ఆడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, వాన్ఱిరుమ్బొళి - పరిఢవిల్లు మొగల, పూ - పుష్పములొగల, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరువగరికి స్వామియైన, కడగొట్ట - వమ్మాళ్వార్లు, కొన్న - ప్రపాదించిన, తోన్ఱిరణ్డెళ్ - అవతారరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముచేయువారు, ఊన్ఱిరణ్ - చెలయయంయున్న, మణ్ - సూత్ర్యమైన, మణిపోల్ - ఇనుకవలె, నీరాయ్ - జలమై, ఉరుగానిఱ్ఱార్ - కరుగుదురును.

తా॥ శ్రీయఃపతివిషయమై యవతారత్రయరూపమైన ద్రావిడవేదరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిని పాఠాత్యక్రించి సమ్మాళ్వార్లుపాదించిన వెయ్యిపాశురములలో చేరిన యీపదిపాశురముల వర్ణించువారు సమ్మాళ్వార్లువలెనే మిక్కిలిభక్తి చే గరుగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతిపద్ధ చూతనుబంధిమ వాడుచాందుప భూమభమనుండి వేంచేపియున్న వానిదివ్యనటలు కాశే సాళ్వన్వాకేపి పిలుచుచున్నాయి.

‡‡ నీరాయ్ నిలనాయ్ తీయాయ్ కాలాయ్ నిన్ఱవానాయ్
నీళ్ నిఱమాయ్ నిన్ఱ నిఱైవాయ్ నిన్ఱవానాయ్

కూరారాళివెణ్‌శఙ్ది కొండియేన్దుల్
వారాయ్*ఒరునాళ్ మణుమ్‌మణిమ్ము ళ్ళిచే. ౧.

అ॥ నీరాయ్ - జలస్వరూపుడై, నిలనాయ్ - భూమిరూపుడై, తీయాయ్ - అగ్నిరూపుడై, కాలాయ్ - గాలిరూపుడై, నెటు - విశాలమైన, వానాయ్ - ఆకాశమై, (సకలకారణస్వరూపుడై ఈవిధార్థములను సృజించి వీనికన్న వ్యాపియై), నీరార్ - ప్రకాశములోపూర్ణులై, కుడర్‌గళ్ - కే శో రూపులైన (చన్ద్రసూర్యులనెడి), ఇరణ్డాయ్ - ఇద్దరికీవున్న వ్యాపిరూపులై, నిసాయ్ - ఋధ్దాన్త వ్యాపిరూపులై, అయవానాయ్ - బ్రహ్మవ్యాపియైయున్న ఓశ్రీమణవాళ! మాల్ - వాటిచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, అళి - సుదర్శనమును, కిణ్ - కెల్లనైన, కణ్ణ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, ఏన్ది - ధరించి, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, మణుమ్ - లీలావిభూతియు, మిణుమ్ - నిత్యవిభూతియు, మగిళ్ - సన్తోషింపచట్లు, కొండియేన్‌తుల్ - పాపిరూపజీవుడ్డ, వారాయ్ - ఏంచేయుమా ?

తా॥ సకలకార్యకారణస్వరూపుడవైన ఓశ్రీమణవాళ! నిన్ను సేవింపక వార్తుడవైనేను భూషింపగా వాభూషమును చేసుధరియించుటయు సదురుచున్నవి. అట్లసురకుండసుఖపడుచట్లు నీవు శఙ్ఖచక్రధరుడవై నామండలి వేంచేసి సేవపాదింపుమాయని. ౧.

మణుమ్‌మిణుమ్‌మగిళ్ న్దు-ఆళాయ్‌వలగ్గాట్ట*
మణుమ్‌మిణుమ్‌కొణ్డ మాయవమ్మానే*
నణియుమైనాళ్ కణ్డుగన్దుకూత్తాడ*
నణియొరునాళ్ శాలత్తూడేనడవాయే. ౨.

అ॥ మణుమ్ - భూలోకమును, మిణుమ్ - స్వర్గాదులును, మగిళ్ - ఆనందించుచట్లు, కుఆళాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, వలమ్ - పొందుమాడుబలమును, కాట్టి - (మహాబలిని) చూపించి, మణుమ్ - భూలోకమునన్ను, మిణుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములనన్ను, కొణ్డ-స్వీకరించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుండవైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! మాక్ - మేము, ఉనై - నిన్ను, నణియుమైనాళ్ - సమీపించి, కణ్డు - సేవించి, ఉగన్దు - పరితోషించి, కూత్తాడ - వర్తమానచేయుచట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, నణి - (నన్ను) సమీపించి, శాలత్తూడే - భూమియందు, నడవాయ్ - సంచరించుము.

తా॥ సకలలోకమునసేవించి యానందించుచట్లు అతిసుందరమైన వామనావతారంచెత్తి తనపొందర్యమునే మహాబలివిమోహపెట్టి సమస్తలోకముల స్వాధీనించిన ఓస్వామీ! అవ్వడు వానికిసేవపాదించినట్లు నాకిన్నడు సేవపాదించినన్ను సంతోషపెట్టుటయు.

శాలనూత్తూడే నడన్దునిన్నుమ్ కిడన్దిరున్దుమ్*
శాలప్పలనా ళుగన్దోఅయిర్‌గళ్ కాప్పానే*
తోలుత్తిరుమామగళో డున్నైకూడాదే*
శాలప్పలనా ళడియేనిన్నుమ్‌విరోనో. ౩.

అ॥ శాలత్తూడే - భూమియందు, నడన్దుమ్ - (దణ్డకారణమందు) సంచరించియు, నిన్దుమ్ - (రావణవధానంతరము) నిలిచియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు, ఇరున్దుమ్ -

(శ్రీపాపిరాట్టితోగూడ) వేంచేసియుండియే, ఉగక్కాలు - ప్రతియుగములయందును, కాలప్పల్ - చిరకాలము, ఉయిర్‌గళ్ - ప్రాణులను, కాప్పానే - రక్షించువాడా! కోలమ్ - సౌందర్యములచే, తిరుమామగళోడు - పెరియపిరాట్టితోగూడ, ఉన్నై - నిన్ను, కూడాదే - పొందక, ఆడియేన్ - దాసుడనైనట్టి నేను, ఇన్నమ్ - ఇకను, కాలప్పల్ - చిరకాలము, తళర్వేనో - శిథిలుడనైయుందునా?

తా॥ ఓ ప్రియుడా! రామావతారమందు భూలోకమందు చిరకాలము వేంచేసియుండిలోక లకు పలుబిన్నములుగా సేవసాదించి రక్షించిన నీవు పెరియపిరాట్టితోగూడ వేంచేసియున్నట్లుండి ఆశ్రితనైనట్టి నాకు నీవెంత కాలమిట్లు బాధపడవలెనో యని. 3.

తెళిర్ న్దుమ్మృతిన్దుమ్ కళగడవశురర్‌గళ్ వేణ్దా*
పిళన్దున్నీయ త్తిరుక్కాలాన్ద్రపెరుమానే*
కిళర్ న్దునిన్మలశీల నిన్దిర్ణివ్వినవర్ శోర్వు*
విళఙ్గువోరునాళ్ కాణవారాయ్‌నిన్నీదే. ర.

అ॥ కళడవశురర్ - శత్రుసమూహము, తళర్‌న్దుమ్ - శిథిలమైనట్టి, మృతిన్దుమ్ - విభీషణుడు, ఉడల్ - ఆవాసమును, వేణ్దా - వేయుకాలము కా, పిళన్ద - బద్ధశత్రువైన, పియ...నీయుంచినట్లు, తిరుక్కాల్ - శ్రీపాదమును, ఆన్ద - పరిపాలించిన, పెరుమానే - ఓస్వామీ! కిళర్‌న్ద - (నిన్ను సేవించవలెనని ఉద్యోగించి, పరమన్ - బ్రహ్మయు, శివన్ - రుద్రుడును, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడును, విణ్ణవర్ - దేవతలును, శూళ్ - చుట్టుకొనినిన్తుంచగా, విళఙ్గు - (ఆకాశమంత) ప్రకాశించునట్లు, ఒరువన్ - ఒకదినము, విణ్ - మీదు - ఆకాశమందు, కాణ - (నేను) సేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము?

తా॥ ఓస్వామీ! నీవుశకటాసురుని శ్రీపాదముతో దన్ని సంహరించిన పూర్వాదాయాద్యర్యమును తాచి దేవతలుగూడ పుగాశాకాశమందునిలిచి స్తుతించునట్లు వారికిసేవసాదించిన విధంబున, నాకిప్పు డొకదినము సేవసాదింపుమాయని. ర.

విణ్ణిదిరున్వాయ్‌మలై మేల్‌నిత్వాయ్ కడల్ శేర్ప్పాయ్*
మణ్ణిదుళ్ వా యివళ్ మున్నిఱైఞ్జుమ్మొళి నుణ్వాయ్*
ఎణ్ణిడియట్ట పుఱవణ్ణత్తాయెనదావి*
ఉణ్ణిదాడి యురుక్కాట్టాదేయొళిప్పాయో. ఙ.

అ॥ విణ్ మీదు - పరుచుచదమందు, ఇరుప్పాయ్ - వేంచేసియున్నవాడవై, మృలై మేల్ - కొబ్బరిచెట్లమీదుగా, నిత్వాయ్ - నిలిచినవాడవై, కడల్ - క్షీరార్ణవమందు, శేర్ప్పాయ్ - పవ్వళించినవాడవై, మణ్ మీదు - భూలోకమందు, ఉళ్ళువాయ్ సంచరించువాడవై, ఇవళ్ మున్ - ఈపదార్థములముందు, ఎఞ్జుమ్ - అంగీకరించు, మొళి - మటిగియుండి, ఉణ్వాయ్ - వాహముకాయువాడవై, ఎణ్ - సంఖ్యలను, మీదు - పరామర్శ, ఇయట్ట - ఉన్న (అసంఖ్యాతము లైన), పుఱమ్ - బైటనున్న, అణ్ణత్తాయ్ - అడములలోనున్న వాడవై నీవు, ఎనదు - నా యొక్క, ఆవి - ఆత్మకు, ఉళ్ - మీదు - లోపలనున్న బైటనున్న, ఆవి...పందరించి, ఉరుక్కాట్టాదే - (నీ) తిరుమేనుసగనుపుటకాసే, ఒళిప్పాయో - దాచుకొనెదవా?

తా॥ సమస్తవస్తువులయందును వ్యాపించియున్న నీవు శాలోపలముండియు శాకుగమన డకపోతివంటె దానిని వేసెట్లుసహించెదవని. ౫.

పాయోరడిపై త్తదగ్రక్ష్మ్ పురవై నిలమెల్లామ్
తాయ్*పరడియా లెల్లావులగుమ్తిడవన్ది
మాయో *ఉన్నై క్కాణ్బ్ వరున్దియెన్నై నాభమ్*
తీయోదుడగ్ శేక్ మెయ్యుగా యులగిల్ తిరివేనో. ౬.

ఈ॥ పరడి - ఒక్రక్షిపాదమును, పాయ్ - అంతటవ్యాపించుటన్లు, పైత్తు - ఉంచి, ఆదగ్ క్ష్మ్ - అతిరయడిక్కిందనున్న, పరపై - సముద్రముచేఁజుట్టబడిన, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతను, తాయ్ - కొలిచి, పరడియాల్ - మతియొకతిరువడిచేత, ఎల్లావులగుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములన్నింటిని, కడవన్ద - స్పర్శించిన, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాక్ - పేవించుటకై, ఎన్నైనాభమ్ - ఎల్లవ్యాపకును, తీయోదు - అగ్నిలో, ఉడగ - కూడ, శేక్ - చేసిన, మెయ్యు గాయ్ - మైనమువలె, వరున్ది - బాధపడి, ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరివేనో - తిరుగుదువా?

తా॥ ప్రకృతుఁడవే! సకలలోకములనుగోలిచి యోగ్యులనియు అయోగ్యులనియు జాడక సమస్తప్రాణులను నీతియేపడికళ్ళనే స్పృశించి యుక్షీణంపఁకేపివ నీయపారకారుణ్యమును దలచి నిన్ను పేవింపనాశపడి పశింపకుండను ప్రతుక్కకుండను నిట్లు బాధపడుచున్నాను. ౭.

ఉలగిల్ తిరియుఙ్కుమక్కదియా యులగమాయ్*
ఉలగుక్కో యోరుయిరుమానాయ్ పుఱవణ్డత్తు*
అలగిల్ పాలిన్ద తిశైపత్తాయవరువేయో*
అలగిల్ పాలిన్ద అటివిలేనుక్కుయిళాయే. ౮.

ఈ॥ ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరియుమ్ - పడుచుచున్న (చేయుచున్న), కయమక్ - పుణ్యపాపరూపమైనకర్మములపెడి, కది - ఉపాయములకు, ఆయ్ - ఫలప్రదుఁడవై, ఉల గమ్ - ఆకర్మములనసృష్టించుచున్న అధికారులకు, అయ్ - ప్రవర్తకుఁడవై, ఉలగుక్కు - లోక ములకు, ఓరుయిరుమ్ - ఒకయాత్మవై, ఆనాయ్ - ఉన్నవాఁడవై, పుఱవణ్డత్తు - అండము వెలపల, అలగిల్ - సంఖ్యయందు, పాలిన్ద - పూర్ణుడై, (అసంఖ్యేయుఁడై), తిశైపత్తు - పదిదిక్కులయందును, ఆయు - వ్యాప్తుఁడైయున్న, అరువే - ఆశ్చర్యమనిన్యాయకుఁడవైయున్న, ప్రకృతియుఁడవే! అలగిల్ పాలిన్ద - అసంఖ్యేయములైన, అటివిలేనుక్కు - అజ్ఞానములుగల వాఁకు, అరుళాయ్ - కృపచేయుమా; ఓ అని ఆర్తధ్వని.

తా॥ పుణ్యపాపములకును, సకలప్రాణులకును నీవేనిర్వాహకుఁడవైయుండగా నిన్నశిక్ష మించి నీ వేపాధనమపఁపించి నిన్నుబొందెదవని. ౯.

అటివిలేనుక్కుయిళా యటివారుయిరానాయ్*
పెటికొళ్ శోదిమూర్ త్తి యడియేఁ నెడుమాలే*

కీతి శెయ్దెన్నై వ్వుఱ త్తి ట్టిన్నమ్ కెడుప్పాయో*
పిఱిదొన్ఱి లీయావడియే నావిఱైగ్ కఱ్ఱే. ౯.

అ॥ అతివార్ - జ్ఞానవంతులను, ఉయిరానాయ్ - నీకాళ్మగాగలవాడవై, కీతిశెయ్ - చేసుకించుకున్న, కోది - కేడోయిన, మూర్ త్తి - విగ్రహముగలవాడవై, ఆడియేన్ - దాసుడియందు, శెడుమాశే - మిక్కిలిమిథ్యామోహముగలవాడవైయున్న ఓప్పాయిరా! అతివిశె సుక్క - బుద్ధిహీనుడవైనవాడు, ఆరుశాయ్ - కృపశేయుము, పిఱిదు - నిన్నుద్రక్కజేసిన, ఒన్ఱు - ఒకఉపాయమును, ఆఱియేన్ - ఎఱుంగని, అడియేన్ - దాసుడియొక్క, అవి - మనస్సు, తిగైక్క - భ్రమించునట్లు, కీతిశెయ్దు - ఏదోయొకవుపాయముచేసి, ఎన్నై - నన్ను, వుఱ త్తిట్టు-బాహ్యవిసయ(సంసార)మందుబడద్రోసి, ఇన్నుమ్-ఇంకను, కెడుప్పాయో-చెడగొట్టెదవో ?

తా॥ ఓరియతిపతీ ! నీవింతకాలముపఱకు నన్నుబ్రిగ్రహించువంటన ఏదోయొక వుపాయ ముచే వన్నిచక్రను సంసారమందు బడద్రోచెదవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. ౯.

అవిఱైగై కఱ్ ఐవర్ కుమెక్కుమ్ శిఱ్ఱీశ్వమ్*
పావియేనై వ్వులనీకాట్టి వ్వడువ్పాయో*
తావినైయమ్ కొండ్ర తడన్తామరై గఱ్ఱే*
కూవిక్కొళ్ళుమ్ కాల మిన్న మ్ముఱుగాదో. ౯.

అ॥ అవి - మనస్సు, తిగైక్క - ఆల్లాడునట్లును, ఐవర్ - పంచేంద్రియములు, వుమై క్కుమ్ - బాధించునట్లును, శిఱు - అల్పములై, పల - అశేషములైన, ఇన్బమ్ - సుఖములను, నీ - నీవు, కాట్టి - చూపించి, పావియేనై - పాపిష్ఠుడవైనవన్ను, చడువ్పాయో - బాధించె దవా ? వైయమ్ - భూమిని, తావి - కొలిచి, కొండ్ర - స్వీకరించిన, తడమ్ - విశాలములైన, తామరైగటుక్ - శ్రీపాదపద్మములయందు, కూవిక్కొళ్ళుమ్-పిలుచుకొనదగిన, కాలమ్-కాలము, ఇన్నుమ్ - ఇంకను, కుఱుగాదో - సమీపించదా ?

తా॥ ఎంతగొప్పజితేంద్రియునికూడ వ్యాకులపఱచి చెడగొట్టదగినవిషయసుఖములంగల యీసంసారమందు వన్నిదివఱకునుంచి మిక్కిలిబాధపెట్టితివి. వీతియపడగళ్కయందు నన్ను కెప్పు కొనదగినకాలమెప్పుడు దగ్గఱవచ్చునో తెలియలేదని. ౯.

కుఱుగాసీళా వీఱుదికుడా ఎన్ఱై యూళ్*
శీఱుగాపెరుగా ఆళవిల్స్వమ్ శేర్ న్దాలుమ్*
మఱుకాల్ని మాయో నునక్కీ-యాళాగుమ్*
శిఱుకాల త్తైయుఱుమో అన్నో తెరియిలే. ౧౦.

అ॥ కుఱుగా - హ్రస్వమునైనదియు, నీళా - దీర్ఘమునైనదియు, ఇఱుది - నాశము, కూడా - లేనిదియు, ఎన్ఱైయూళ్ - ఎల్లప్పుడును, శిఱుగా - కృశింపుదియు, పెరుగా - స్థూలమునైనదియు, ఆళవిల్ - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్బమ్-ఆత్మానుభవసుఖమును, శేర్ న్దా ఱుమ్ - పొందినవను, మాయోళ్ - ఆశ్చర్యభూతుడా ! తెరియిల్ - విచారించిచూడుదల, మఱు

కాలిట్టి - మఱియొకప్పుడుకేశాదులు, శిఱుకాలత్తై - ఒకకొంతకాలము, ఉనక్కే - నీకే, ఆళాగుమ్ - దానుండై చేసెడివాఁడవు, ఉఱుపెరు - ఒప్పగుదువా ? ఎన్రో - అయ్యో ?

తా॥ వృద్ధిహ్రాసాదిదోషములేనియులేని యీశ్వరానుభవమునెడితో వల్యనుభవమును బొందినవని ఆనుభవము, నీతో బ్యుర్యనుభవముతో సెంతమాత్రము నొప్పదని. ౧౦.

‡‡ తెరిదల్‌నిన్నై ద లెణ్ణలాగా తిరుమాలుక్కు*
ఉరియతొండర్‌తొణ్ ణొణ్ణశెడగోవ*
తెరియచ్చొన్న వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ఉరియతొండరాక్కు ములగముణ్ణాత్కే. ౧౧.

అ॥ తెరిదల్ - శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, నిన్నైదల్ - మననముచేతను, ఎణ్ణల్ - ధ్యానముచేతను, ఆగా - పరిచ్ఛేదించుటకశక్యుఁడైన, తిరుమాలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, ఉరియ - ఆపాధారణులైన, తొండర్ - దానులైనవారికి, తొణ్ - దాసభూతులైనవారికి, తొణ్ణ్ - దానులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరియ - (భగవద్గుణములు) విశదములగునట్లు, శొన్న - పాడించిన, ఓరాయిరత్తుళ్ - ఆద్వితీయములైన వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, (అనుసంధించువారిని), ఉలగముణ్డాత్కు - జగద్రక్షకుఁడైన శ్రీయఃపతికి, ఉరియతొండరాక్కుమ్ - అనన్యశేషులై చేయుము.

తా॥ శ్రవణమనవాదులచే తెలిసికొనుటకశక్యుఁడైన శ్రీయఃపతికి వరమాళ్వదిదానులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల సధ్యసీంచువారు భగవంతుని కనన్యభక్తులగుదురని. ౧౧.

అ శ్రీమాన్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦ - వ తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక:— ఈవిధంబున పరమపదమందు నిత్యసూరులు కైంకర్యాధిను భూమించిచెప్పినవ శ్రీయఃపతిదానంబున దీనికి ప్రపత్తికర్తృ మఱియొకపుపాయము లేదని నిశ్చయించి తిరుమేడ్డనుఁడై యీతిరువడిగళ్ళలో వీరాట్టని పురుషకారముగాశేషీంచి ప్రపత్తిచేయుచున్నారు.

‡‡ ఉలగముణ్డపెరువాయా ఉలప్పిలకీర్ త్తియమ్మానే*
నిలవుమ్‌శుడర్ ఈండ్రొళిమూర్ త్తి నెడియాయడియేనారయిరే*
తిలదములగుక్కాయ్‌నిన్న తిరువేఙ్కడత్తెమ్బెరుమానే*
కులతొల్లడియేనునపాదమ్ కూడుమాఱుకూఱాయే. ౧.

అ॥ ఉలగు - లోకములను, ఉణ్డ - ఆరగించిన, పెరువాయా - పెద్దనోటుగలవాఁడా ! ఉలప్పిల్ - అతిశయించి, కీర్ త్తి - యశస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! నిలవుమ్-నిత్యమై, శుడర్ - తేజస్సు గల, ఈండ్రొళి - వ్యాప్తమై, ఒళి-తేజోమయమైన, మూర్ త్తి - దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడా!

పెడియాయ్ - గొప్పమహిమగలవాడా! ఆడియేన్ - దాసుడనైనవాకు, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఉయిరే - ప్రాణధారుడా! ఉలగుక్కు - లోకములకు, తిలదమాయ్ - తిలకస్వరూపమై, నిత్త - ఉన్న, తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాచలంలో వేంచేసియున్న, ఎమ్పెరుమానే - నాస్వామీ! కులమ్ - కులక్రమాగతమై, తొల్ - ఆదిదియైన, ఆడియేన్ - దాస్యముగలనేను, ఉన్ - నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళను, కూడుమాఱు - చేరువిధమును, కూఱాయ్ - చెప్పుము.

తా॥ నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహుండవై, అనన్తకల్యాణగుణాకరుండవై, సకల జగద్రక్షకుడవై, భూలోకమున కలక్ష్మ్యాధారభూతమైన తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నీతిరువడికళను నే నేవిధముచేలొందెదనో? ఆవుపాయమును నాకు చెప్పుమాయని. ౧.

కూఱాయ్నీళ్ కాయ్నిలనాగి కొక్కుదువల్ల శురర్ కులమెల్లామ్*
శీఱావెరియమ్ శిరుసేమివలవా తెయ్వక్కోమానే*
శేఱార్ శునై ళ్ళామరై శెన్దమలరుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
ఆఱావ్ చ్చిలడియే నున్నడిశేర్ వణ్ణముళ్ళాయే. ౨.

అ॥ కూఱు - క్రూరులై, వల్ - బల్మిగలైన, అసురర్ - అసురులయొక్క, కుల మెల్లామ్ - వంశమంతయును, కూఱాయ్ - తునకలై, నీఱాయ్ - భస్మమై, నిలవాగి - చెలరై, (మఱ్ఱు - నిశ్శేషమై) పోవునట్లు, శీఱా - కోపగించి, ఎరియమ్ - జ్వలించుచున్న, తిరుచేమి - సుదర్శనమును, వలవా - దక్షిణహస్తముందుగలవాడా! తెయ్వమ్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నాథుడా! శేఱు - బుజదచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శునై - చెలమనీళ్ళయుండలి, తామరై - తామరసపుష్పము, శెన్ - ఎఱ్ఱని, తీ - దివ్యవరి (కాన్తిగల), మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - వేఙ్కటాచలమునకస్వామియైనవాడా! ఆఱా - అపరిచ్ఛిన్నమైన, ఆవిల్ - (నీటిని ఱుమైన) స్నేహములోనున్న, (స్నేహముగల), ఆడియేన్ - దాసుండనైనేను, ఉన్నడి - నీశ్రీపాదములను, శేర్ వణ్ణమ్ - చేరువిధమును, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా?

తా॥ శత్రుసంహారకులైనయసురవీర్యమును క్రీహస్తముందుధరించి, ఆతిరుమలయందు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓశ్రీయఃపతీ! నాపాపములనుబోగొట్టి నీధర్తుడనైనన్ను నీతిరువడికళ్ళయందు చేర్చుకొనుమాయని. ౨.

వణ్ణమురుళ్ కొణ్ణిమేగవణ్ణా మాయవమ్మానే*
ఎణ్ణమ్ముగున్దిత్తిక్కుమ్ముదే యిమ్మియోరదివతియే*
తెణ్ణలరుమణిపొ ళ్ముత్తలైక్కుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
అణ్ణలేయున్నడిశేర అడియేఱ్కాఁవావెన్నాయే. ౩.

అ॥ వణ్ణమ్ - కాన్తిచేత, మురుళ్ కొళ్ - మోహింపఁజేసెడి, ఆణి - శ్లాఘ్యమైన, మేగమ్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాడా! మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములుగలవాడవై, అమ్మానే - నాకుస్వామియైనవాడా! ఎణ్ణమ్ - (నా) మనస్సులో, ముగున్దు - ప్రవేశించి, తిత్తిక్కుమ్ - తీయగానున్న, అముదే - అమృతమువంటివాడా! ఇమ్మైయోర్ - నిత్యసూరులకు, అదివతియే - స్వామి

యైవాఁడా! తెళ్ - నిర్మలమై, నల్ - క్లాఘ్యమైన, అరువి - కొండకాలవలు, మణి - రత్నములనున్న, పొన్ - బంగారమునున్న, ముత్తు - ముత్యములనున్న, ఆరైక్కుఁమ్ - తీరమందు గుంపుగాజేర్చుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తాన్ - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న, అణ్ణలే - ఓ స్వామీ! ఉన్ అడిశేర్ - నీ శ్రీపాదమును బొందువఱకు, అడియేఁఱ్కు - దాసునికి, ఆ ఆ ఎన్నాయే - అయ్యో అయ్యో అని కనికరింపుమా.

తా॥ దివ్యమంగళవిగ్రహుండవై యతిసుందరంబులైన దివ్యరూపవిశేషితములగలవాఁడవై తిరుమలయందువేంచేసి వసున్న దాసునిగాజేసికొని హార్దానుమతుఁడవై బ్రకాశించియున్న ప్రభువుకదా! ఈ సంసారమందుండి బాధపడుచున్న నన్నునుగ్రహించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొమ్మా యని.

3.

ఆవావెన్నాదులగ త్తైయలైక్కు మశురర్ వాణాళ్ మేల్*
తీవాయ్‌వాళిమళై పొళ్దిశైయా తిరుమామగళ్ కేళ్వా
తేవాశురర్‌గళ్ ముక్కణఙ్గళ్ విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
పూవార్ కళల్‌గళరువినై యేన్ పొరున్దునూఱుపుణరామే. ర.

ఆ॥ ఆవావెన్నాదు - అయ్యో అయ్యో అని కనికరించుచు, ఉలగ త్తై - లోకములను, అలైక్కుఁమ్ - బాధించుచున్న, అసురర్ - అసురులయొక్క, వాణాళ్ మేల్ - జీవితకాలమునిమిత్త, తీవాయ్ - నిష్ఠురమగు ముఖముంచుగల, వాళి - భీకరములయొక్క, మళై - వర్షమును, పొళిన్ద - కురియించుచున్న, శిశైయా - ధనుస్సుగలవాఁడా! తిరుమామగళ్ - పెరియపిరాట్టికి, కేళ్వా - వల్లభుఁడా! తేవా - ఉజ్జ్వలస్వరూపుఁడా! శురర్‌గళ్ - దేవతలును, మునిక్కణఙ్గళ్ - ఋషులసమూహములును, వణఙ్కుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓ వేఙ్కటాచలపతీ! పూ - పుష్పములలో, ఆర్ - సమానమగైన, కళల్‌గళ్ - (నీ) శ్రీపాదములను, అరు - క్రూరమైన, విశైయేన్ - పాపములగలశేను, పొరున్దునూఱు - బొందెడివిధమున, పుణరాయ్ - సఙ్కల్పించెదమా?

తా॥ దేవోద్యులనుసరించుచుఁదేవిభర్తృజనులాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీపతీ! నాపాపమునుబోగొట్టి నీపాదములయందుఁ జేరునట్లు సఙ్కల్పించుమాయని. ర.

పుణరానిన్ఱ మరమే ళ్‌న్దెయ్‌దవొరునిలే వలవావో*
పుణరేయ్‌నిన్ఱ మరమిరణ్డిన్ నమువేపోనముదల్ వావో*
తిణరార్ మేగమెనక్కళీఱు శేరుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
తిణరార్ శార్ఙ్గత్తుననపాదమ్ శేర్వదడియేనెన్నాళే. ఱ.

ఆ॥ పుణరానిన్ఱ - గుంపుగాజేరియున్న, మరమేళ్ - వృక్షసంఘములలో, అన్ద - అచ్చటు, ఎయ్‌ద - కొట్టిన, ఒరునిలే వలవా - అద్వితీయుఁడవైన ధనుర్ధరుఁడా! పుణర్ - చేసిన, ఏయ్ - పాండి, నిన్ఱ - ఉన్న, మరమిరణ్డిన్ - వృద్ధివృక్షములరెండిటియొక్క, నమ - మా, వేపోన - వెళ్ళిన, ముదల్వా - జగత్కారణుఁడా! తిణరార్ - దట్టమై కూర్చున్న, మేగమెన - మేఘము వలెనున్న, కళీఱు - ఏనుఁగును, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - వేఙ్కటాచలమునందు

స్వామీ! తిణ్ణార్ - బలముచేఁబూర్ణమైన, కార్ఖట్ - ధనుస్సుగల, ఊన - నీయొక్క, పొడమ్ - తిరువడిగళ్ళను, అడియేఁక్ - దాసుఁడనైనవేను, వేర్వు - పొందుట, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు?

తా॥ ఒకవఱసగా లేకుండ గుండ్రముగా చుట్టుకున్న సాలవృక్షములేడింటిని యొకబాణముచేఁగొట్టిన శూరుఁడవైన ఓవేఙ్కటాచలపతీ! ఈపంసారదుఃఖమునువదలి నీతిరువడిగళ్ళ నెప్పుడు చేరెదనో యని. ౪.

ఎన్నా లేనామ్మణ్ణళన్ద విణైత్తామరై ఇణై కాణ్బదఱ్కెన్ఱు*
ఎన్నా ళుమ్నిన్ఱిమైయోర్ ఇళైత్తి యిరైంజియినమినమాయ్*
మెయ్న్నా మనత్తాల్ వఴిపాడు శెయ్యుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
మెయ్న్నా నెయ్దియెన్నా ధున్నడిక్కళడియేఁ మేవువదే. ౬.

ఆ॥ మణ్ - భూమిని, ఆళన్ద - కొలిచిన, ఇణై - చేరియున్న, తామరైగళ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నామ్ - మనము, కాణ్బదఱ్కు - సేవించుటకు, ఎన్నాళ్ - ఏదివసముపుట్టించునో? ఎన్ఱు - అని, ఇమైయోర్గళ్ - నిత్యసూరులు, ఎన్నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇనమినమాయ్ - గుంపుగుంపుగా, నిన్ఱ - చేరియుండి, ఏత్తి - స్తుతించి, ఇరైంజి - ఆశ్రయించి, మెయ్ - శరీరము చేతను, వా - వాక్కు చేతను, మనత్తాల్ - మనస్సుచేతను, వఴిపాడు - కైఙ్కర్యము, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓవేఙ్కటాచలపతీ! అడియేఁ - దాసుఁడనైన, నాఁ - నేను, మెయ్ - యథార్థముగా ((ప్రత్యక్షముగా), ఎయ్ది - పొంది, ఉన్నడిక్కళ్ - నీశ్రీపాదములను, మేవువమ - ఆనుభవింపఁబోందుట, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడో?

తా॥ త్రివిక్రమావతారమందు లోకములను కొలిచిన నీశ్రీపాదములను సేవింపవాళచడి నిత్యసూరులవచ్చి మహోవాక్యములచేఁ కైఙ్కర్యముచేయునట్లు వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీపతివైన నీశ్రీపాదములను నేనెప్పుడు ప్రత్యక్షముగాసేవించెదనో యని. ౬.

అడియేఁ మేవియమార్ గిన్ఱ వముదే యిమైయోరదిపతియే*
కొడియా వడుపుళ్ళుడ్ డయానే కోలక్కనివాయ్ పెరుమానే*
శెడియూర్ విణైగళ్ తీర్ మరున్దే తిరువేఙ్కడత్తెమ్బెరుమానే*
నాడియార్ పాఱ్పదుమునపాదమ్ కాణనోలాదాఱ్ పోనే. ౭.

ఆ॥ అడియేఁ - దాసుఁడనైనవేను, మేవి - సమీపించి, ఆనుభవిగిన్ఱ - విరక్తశాశ్వతధనము చేయుచున్న, అముదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! ఇమైయోర్ - నిత్యసూరులకు, అదిపతియే - నిర్వాహకుఁడా! అడు - (శత్రువులను) నశింపఁజేయుచున్న, ఴుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉడైయానే - కలవాఁడా, కోలమ్ - సుందరమైన, కని - చందువలె నున్న, వాయ్ - అధరములగల, పెరుమానే - గొప్పవాఁడా! శెడి - పాపములచే, ఆర్ - కలిగిన, విణైగళ్ - దుఃఖములను, తీర్ - తీర్చెడి, మరుందే - ఔషధమువంటివాఁడా! తిరువేఙ్కడత్తు - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియున్న, ఎమ్ పెరుమానే - మహస్వామీ! ఉనపాదమ్ - నీతిరువడిగళను, కాణ - సేవించుటకుఁదనివ, నోలాదు - పుణ్యముచేయక (ఉండినను), నాడియార్ పాఱ్పదుమ్ - ఒకభక్తసమూహము, ఆఱ్ పోనే - (నిన్ను సేవింపక) కపింపియుండఁజేయ.

కా॥ నిత్యమూరి నిర్వాళాపుడవై, పళల శత్రువులనున్ను ఆశ్రితపాపములనున్ను పఱింపుఁ జేయువాఁడవై, వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండి శాశ్వత పరమభోగ్యుండవై యున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నిన్నుఁ బొందుటపు సేనొకసాధనము చేయుకపోయినను, పాధనానుష్ఠానముచేసివారిచేరి నిన్ను పేపింప మిక్కిలి త్వరపడుచున్నానని. ౫.

నోలాదార్ నైనునపాదమ్ కాణక్కెన్నుణ్ణుణ్ణిన్స్*
నీలార్ కణ్ణ త్తమ్మానుమ్ నిఱై నాన్మఱైనుమున్దిరనుమ్*
శేలేయ్ కణ్ణార్ వలర్ శోళ్ళివిరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
మూలాయ్‌మయక్కిఱ్ఱియేన్బాల్ వన్దాయ్‌పోలేవారాయే. ౮.

ఆ॥ ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, కాణ - సేవింపుటకు, నోలాదు - భాగ్యములేయుక యుండియు, ఆర్ నైన్ - నిన్నువదలియుండలేను; ఎన్ను - అనిచెప్పి, నుణ్ణుణ్ణిన్స్ - సూక్ష్మమైన, ఉణర్విన్ - బుద్ధిగల, నీలార్ - నీలవర్ణముచేపూర్ణమైన, కణ్ణమ్ - కణ్ణములగల, అమ్మానుమ్ - ప్రధానుఁడైనపరబ్రహ్మఁడును, నిఱై - జ్ఞానపూర్ణిగల, నాన్మఱైనుమ్ - చతుర్ముఖుఁడును, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుఁడును, శేలేయ్ - మత్స్యమునులోఁబోలిన, కణ్ణార్ - నేత్రములుగల, వలర్ - (పరస్వతి పార్వతిమొదలగు) ఆపేక్ష స్త్రీలలోఁగూడ, శోళ్ళి - చుట్టబడినవారై, విరుమ్బుమ్ - ప్రీతితో నాశ్రయించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - ఓవేఙ్కటాద్రినాథుఁడా! మూలాయ్ - శ్యామవర్ణముగల కృష్ణుఁడై, మయక్కిఱ్ - మోహపఱిచి, వన్దాయ్‌పోలే - (వనుదేవాదులమాదిఁబ) వేంచేసినట్లు, వారాయ్ - (వాముండిఁబ) వేంచేయుమా.

కా॥ ఓశ్రియఃపతీ! పాధనానుష్ఠానముచేయుని వేమమాత్రమేగాక పాధనాంతరపరులై జ్ఞానపరంతులై సమర్థులైయున్న బ్రహ్మారుద్రేంద్రాదులుగూడ నైచ్యానుసంధానముచేయుచు తమ తమ స్త్రీలలోఁగూడవచ్చి యాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న నీవు, కృష్ణావతారమందు వసుదేవాదులపవచ్చి పేపపాదించినట్లు వామిండఁబవేంచేసి పేపపాదింపుమాయని. ౯.

వన్దాయ్‌పోలేవారాదాయ్ వారాదాయ్‌పోల్ పరువానే*
శెన్దామరైక్కణ్ శెల్వనివాయ్నాల్ తోళుమేయెనదుయిరే*
శీన్దామణిగళ్ పగరల్లైప్పగల్ శెయ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
అన్దోవడియేనునపాద మగలకిల్లేనిఱై యుమే. ౯.

ఆ॥ వన్దాయ్‌పోలే - (అధర్తులకు) వచ్చినవాఁడవు (నులభుఁడు)వలెనుండి, వారాదాయ్‌-రానివాఁడును (దుర్లభుఁడును), వారాదాయ్‌పోల్ - (భక్తులకు) రానివాఁడవు (అనులభుఁడు) వలెనుండి, పరువానే - పచ్చుచున్న వాఁడవును (నులభుఁడును), శెమ్ - ఎఱ్ఱని, శెందామరై -పద్మము వలెనున్న, కణ్ - నేత్రములనున్ను, శెమ్-ఎఱ్ఱని, కణి - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్ను, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్నగల, ఆమాదే - భోగ్యభూతుఁడా! ఎనదు - నాకు, ఉయిరే - ప్రాణభూతుఁడా! శీన్దామణిగళ్ - చింతామణులయొక్క, పగల్ - కాంతి, అల్లై - రాత్రిని, పగల్ శెయ్ - దివసమువలెచేయుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - తిరుమలయందువేంచేసి

యున్న ఓ! తిరుమలపతీ! ఉనపాదమ్ - నీ శ్రీపాదములను, అడియేన్ - దాసుడనైనేను, ఇళైయుమ్ - తృణమాత్రమునూడ, అగల - ఎడబాసి, కిళ్ళే - ఉండలేను.

తా॥ భక్తులమనులభుండనై యభక్తులకుదుర్లభుండనై యతిరమణీయంబులైన దివ్యావయవములు గలవాడనై, రాత్రినూడదివమువలె ప్రకాశించునట్లు మించితేజస్సుగలకర్మములచే నిండియున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! నీ శ్రీపాదములనువదలి నేనొక తృణమునూడ నుండలేనని. ౯.

‡‡ అగలకిల్లేనిత్తైయుమె న్నలర్‌మేల్ మన్నియుత్తైమూర్ బా*
నిగరిల్ పుగళ్‌త్తాయులగమూన్ఱుడైయా యెనైన్నయాళ్వానే*
నిగరిలమరర్ మునికణ్ణిఱైగళ్ పరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్కడత్తానే*
పుగలొన్ఱిల్లావడియే నున్నడిక్కీళ్ పుగుందేనే. ౧౦.

అ॥ ఇళైయుమ్ - ఒకతృణమునూడ, అగల - విశ్లేషించియుండుటను, కిళ్ళే - సమర్థురాలుకాను, ఎన్ను - అని, అలర్‌మేల్ - పద్మమునివాసముచేయుచున్న (నిరతిశయభోగ్యురాలైన), మత్తై - పెరియపిరాట్టి, ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, మూర్ బా - పరమస్థలమునగల వాడనై, నిగరిల్ - ఒప్పలేని, పుగళ్‌త్తాయ్ - యశస్సుగలవాడనై, ఉలగమ్మూన్ఱు - మూడు లోకములను, ఉడైయాయ్ - (తనమహత్త్వముచే) కలవాడనై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాడనై, నిగరిల్ - ఒప్పలేని, అమరర్ - నిత్యసూరులను, మునిక్కణ్ణిఱైగళ్ - ముని సమూహములను, పిరమ్బుమ్ - ఆళపడియాశ్రయించుచున్న, తిరువేఙ్కడత్తానే - తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! పుగళ్ - ఉపాయము, ఒన్ఱు - ఒకటియు, ఇల్లా - లేని, అడియేన్ - దాసుడనైనేను, ఉన్ను డిక్కీళ్ - నీ శ్రీపాదములక్రింద, అమర్ంద - ఆమరియున్న వాడనై, పుగుందేనే - ప్రవేశించితిని.

తా॥ సౌందర్యసౌగన్ధ్యమార్దవాదిగుణములచే నిరతిశయభోగ్యురాలైన పెరియపిరాట్టినూడ తృణకాలము విశ్లేషించియుండలేక పెల్లుచున్నదను నివసస్థలమందు నిత్యవాసముచేయునట్లు నిరతిశయభోగ్యభూతుండనై, నిరుపమానంబులైన వాత్సల్యాదికల్యాణగుణములుగల వాడనై, సకలజగద్రక్షకుడనై, నిత్యసూరివేద్యుడనై, వేంకటాద్రియందున్న వేంచేసియున్న ఓ శ్రీమన్నారాయణుడా! నేనుసకలోపాయమును వదలి నీయందేశరణ్యమని యాశ్రయించితినని - ఈపాశురమద్వయార్థప్రతిపాదకమని పూర్వాచార్యులు నిర్ణయించుచుందురు. ౧౦.

‡‡ అడిక్కీళ్ పుగుందుపుగు న్నడియార్ వాళ్ మిన్నెన్నై యుళ్ళుం కొండుకుమ్*
పడిక్కీళ్ పుల్లాప్పెరుమాళై ప్పణనకుఱుగూర్ చ్చడగోపన్*
ముడిప్పూశొన్న వాయిరత్తు తిరువేఙ్కడత్తుక్కైప్పత్తుమ్*
పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ పిన్ పిరియా పెరియవానుళ్ సిలావువరే, ౧౧

ఈ అడియార్ - ఓధక్కలాశా! అడిక్కళ్ - (శా) శ్రీపాదములక్రింద, ఆమర్ద్ద - (అనన్యప్రయోజనులై) ఆమరియుండి, ప్రగుద్ద - ప్రవేశించి, వాళ్ మిగ్ - ఉజ్జీవించుడి; ఎన్నైత్ - తానియుపదేశించి, అరుళ్ కొడుక్కుమ్ - కృపజేయుమున్న, పడి - విధమునకు, శేళ్ ఇల్లా - ఒప్పలేని, పెరుమాళ్ - సర్వేశ్వరునియొద్దకంపించి, వళ్ళినమ్ - పాలములచేసమృద్ధమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురాధిస్వామియైన, శడగోపక్ - నమ్మళ్వార్లు, మూడిప్పాక్ - తమముఖమునవరింపఁజేయుటకై, శొన్న - ప్రసాదించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరువేఙ్గడత్తుక్కు - తిరుమలకుప్రతిపాదకమైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారిని (అధ్యపించినవారిని), పిడిత్తార్ - ఆశ్రయించినవారు, పెరియ - గొప్పమహిమగల, వానోర్ - పరమపదమందు, పిరాట్టియుమ్ - తమ మహిమప్రకాశింపునట్లుండి, నిలావువర్ - నిత్యానుభవము జేయుదురు.

శా॥ ఓధక్కలాశా! మీరు మాయొక్క యీతిరువడికళ్ళనాశ్రయించి యుజ్జీవింపుడియని తన్‌శ్రీహస్తముచే తిరువడికళ్ళను చూపుచు ఉపదేశించుచున్న నిరవధికదయావంతులైన తిరువేఙ్గడముదైయాళ్‌విషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సధ్యయించువారిని, వారినాశ్రయించువారిని శ్రీవైకుణ్ఠమందు పెట్టి నిత్యానందమనుభవింపుదురని. ౧౧,

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఉయిర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఒ—పది, సంపూర్ణము.

ఇదిపఱకు తిరువాయ్‌మొళి అఱుపదింటికి పాశురములు ఒఒ౪

౭- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :— పెరియపిరాట్టిని భుజవిక్రమముగానేసికొని ప్రపత్తిచేసివచ్చుటికిన్ని పిరి తూలముగా తొలితిరువాయ్‌మొళియందె మహాప్రబన్ధమును సమాప్తిచేయింపబడలంచి పిదిని సర్వేశ్వరుడు స్వీకరించవందున, ఆళ్వార్లు మిక్కిలిదుఃఖార్తులై నన్ను స్వీకరింపక ఇన్ద్రియములవదుము పడ్రాసి బాధించుటచే నిశేషిమ్చుపయోగమని ఘోషించుచున్నారు.

‡‡ ఉణ్ణిలావియలై వరాల్‌కుమైత్తీ భీ యెన్నైయుళ్ పాదపద్మయమ్*
నణ్ణిలావగై యే వలివానిన్న మెణ్ణుగిన్రాయ్*
ఎణ్ణిలాప్పెరుమాయనే యిమైయోర్ గళ్‌త్తుములగమ్మాన్నుళై *
అణ్ణలేయముదేయప్పనే యెన్నైయాళ్వానే. ౧.

ఆ॥ ఎణ్ణిలా - అసఙ్ఖ్యేయమై, పెరు - అపరిచ్ఛిన్నమైన, మాయనే-ఆశ్చర్యవ్యాపారము గల ప్రకృతివిసాధవమాగాగలవాడా ! ఇమైయోర్‌గళ్ - నిత్యసూరులచే, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపబడినవాడవై, ఉలగమ్‌మూన్ఱు - లోకములుమూడింటిని, ఉణ్డై-తనకు భోమముగా గలవాడవైన, అణ్ణలే - ఓపియిమా! అమాదే - ఓభోగ్యభూతుడా! అప్పనే - ఉపకారకుడా! ఎన్నై-నన్ను, ఆళ్వానే - (ఇదివఱలో) నిర్వహించినవాడా! ఉళ్ - లోపల, నిలావియ - ఉన్న, వివరాల్ - పంచేన్ద్రియములచే, కయిత్తీ భీ - బాధపెట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, పాదపద్మయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నణ్ణిలావగై - సమీపించకుండునట్లు, ఇన్నుమ్ - ఇఁకను, వలివాన్ - బాధించుటకై, ఎణ్ణుగిన్రాయ్ - తలఁచుచున్నావు.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ ! ఇదివఱలో నాపు నీవేరక్షకుఁడవని జ్ఞానమును గలిగించి రక్షించిన నీవిప్పుడు, నేను ప్రపత్తిచేసివచ్చుటికిన్ని, నన్ను నీతిరువడిక్రళ్ళను బొందనివ్వక పంచేన్ద్రియముల వదుము పడ్రాసిబాధించుచున్నావు. ఇదినీకు యుక్తముకాదని. ౧.

ఎన్నైయాళుమ్‌వన్ఱోరై నివై పెయ్ దిరాప్పగల్ మోదుని ట్రుట్ర*
ఉన్నైనానణుగావగై శెయ్‌దుపోదిక్కిణ్ఱాయ్*
కన్న లేయముదేకార్ముగిల్‌వణ్ణనే కడల్ ఞాలమ్‌కాక్కిన్ఱ *
మిన్ను నేమియినాయ్ నిన్నై యేనుళై వేదియనే. ౨.

ఆ॥ కన్నలే - పడికెల్లమువంటివాడా ! అముదే - అమృతమువంటివాడా! కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాడా! కడల్ - సముద్రముచే కొట్టబడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, కాక్కిన్ఱ - రక్షించుచున్న, మిన్ను - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియినాయ్ - సుదర్శనముగలవాడా ! నివైయేనుళై - పాపముగలవాను, ((ప్రకృతముగా నేపపాదించు), వేదియనే - వేదములచేదలిసికొనదగినవాడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - వశపఱుచుకొనినవై, వన్ - క్రూరములై, కో - నన్నునియమించుచున్నవై, ఓర్ - ఆద్వితీయములైన, ఇవై - ఈ, ఐన్ద - పంచేన్ద్రియములను, పెయ్‌దు - సృజించియుంచి, ఇరాప్పగల్ - రేయింబ

గళ్లు, మొదువిత్తిట్టు - పీడించువట్లుజేసి, ఉన్నై-నిన్ను, నాన్ - నేను, ఆణుగావై - చేరకుండు విధమును, కైయ్‌దుపోదిక్‌ఢ్డాయ్ - చేసిపోతివినుమా.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడవై జగద్రక్షకుడవైన శ్రీయఃపతీ! నన్ను పంచేంద్రియముల వడుమ పడద్రోసి వానికి నన్ను స్వాధీనపఱచి భాధించి నీయిచ్చవడికళ్ళతో బొందవివ్వకుండ చేసితివని. 1.

వేదియానిఱ్కు మైవరాల్ విన్నై యేన్నై మొదువిత్తు*ఉన్ తిరువడి
చ్చాదియావన్నై నీతదుత్తేన్ పెఱుదియన్దో*
ఆదియాగియగలిడమ్బుడై తుణుమిఱ్ఱై న్నుకడన్ది డన్నిట్ట*
శోదిసీఱ్ముడియాయ్ తొణ్ణూఱ్ మదుసూదననే. 3.

ఆ॥ ఆదియాగి - జగత్కారణుడవై, అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఉణ్డు - ప్రింగి, ఉమిళ్ న్ను - బయటుపఱచి, కడన్ను - కొలిచి, ఇడన్దిట్ట - (పాశాళము లోనుండి) విడతీసినవాడవై, శోది - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాడా! తొణ్ణూఱ్ - శతబుడవైనవాయొక్క - (పాపములవ), మదుసూదనా - మధువనెడిరాక్షసునివిజంపినట్లు నశింపజేసినవాడా! వేదియానిఱ్కుమ్ - బాధించుచున్న, ఎవరాల్ - పంచేంద్రియములచే, విన్నైయేన్నై - పాపములవన్ను, మొదువిత్తు - బాధపెట్టి, ఉన్ తిరువడి - నీశ్రీపాదమును, నాదియావన్నై - పొందకుండునట్లు, తెడుత్తు - ఆడ్డగించి, నీ - నీవు, ఎన్ పెఱుది - ఏఫలమునుబొందెదవు? ఆన్దో - అనివిషాదోక్తి.

తా॥ జగత్తును సృజించి సకలవిఘ్నములచే రక్షించిన ఓస్వామీ! ఇదిమఱలో నాపాపములను బోగొట్టి రక్షించవనీఁబ్బుడు నన్ను పంచేంద్రియములచే పీడించి నీశ్రీపాదమును బొందకుండచేసి నందున నీకేమియు లాభములేదని. 3.

శూదునానఱీయావన్నై శుళ్ళిమీయోర్ వరై క్కాట్టి*ఉన్నుడి
పోదునావణుగానన్నై కైయ్‌దుపోదిక్‌ఢ్డాయ్*
యాదుమ్మెయావరుమిన్ని నిన్నగమ్బాలొడుక్కి*ఓరాలినీళ్‌రైవై
మీదుశోర్‌కుళ్ళివిన్నై యేన్నైనీర్ మరున్దే. 4.

ఆ॥ యాదుమ్ - సకలవిజేతవములనున్న, యావరుమ్ - సకలచేతనులనున్న, ఇన్ని - ఒక టియు ద్రక్కక్, నిన్నగమ్బాల్ - నీయుదరమందు, ఒడుక్కి - ఆణచి, ఓర్ - ఒక, ఆలిళ్ - మఱ్ఱిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పాదునైన, ఇలైమీదు - దళముమీద, శోర్ - పవ్వళించిన, కుళ్ళివి - కాలుఁడవై, విన్నైయేన్ - పాపియైనవాయొక్క, విన్నై - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెడి, మరున్దే - ఔషధమువంటివాఁడా! ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియములను, కాట్టి - చూపించి, నాన్ - నేను, కూదు - చేయదగినకృత్యమును, ఆతీయావన్నై - ఎఱుంగకుండుటట్లు, కుళ్ళిమీ - భ్రమింపఁజేసి, ఉన్నుడిప్పాదు .. నీశ్రీపాదపద్మములను, నాన్ - నేను, ఆణుగావన్నై - పొందకుండునట్లు, కైయ్‌దుపోదిక్‌ఢ్డాయ్ - చేసిపోతివిమూ.

తా॥ ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తును దన యుదరములోనుంచుకొని వటపత్రమందు బవ్వళించిన ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీయఃపతీ! నన్ను కృత్యాకృత్యజ్ఞానము లేకుండ భ్రమింపజేసి ఇంద్రియ వశవశుండనై నీతిరువడికళ్ళను చొండకుండునట్లు చేసినందున నీశేమిపుర్తు? మని. ౪.

తీర్ మరుందినియెన్నునోయడుమ్ శెక్కిల్లుత్తిరిక్కుమెవ్వై *
నీర్ మరుఙ్గుఞ్ శ్రావడైత్తు నెగిళ్ప్పానొక్కిన్ఱాయ్ *
ఆర్ మరుందినియాగువా రడలాళియేన్ది యశురర్ వన్గులమ్ *
వేర్ మరుఙ్గఱుత్తాయ్ విణ్ణుళార్ పెరుమానేయో. ౫.

అ॥ ఆడల్ - యుద్ధోన్మత్తులైన, ఆళి - సుదర్శనమును, ఏన్ది - ధరించి, ఆశురర్ - అసురులయొక్క, వన్ - క్రూరమైన, కులమ్ - వంశమును, మరుఙ్గువేర్ - ప్రక్కపేరుతోడుత సమూలముగా, అఱుత్తాయ్ - ఛేదించినవాడా! విణ్ణుళార్ - పరమపదవాసులకు, పెరుమానే - విశ్వాసాస్పుడా! తీర్ - తీర్చదగిన, మరుందు - మందు (ప్రతిక్రియ), ఇన్ది - లేక, విన్దు - ఆయిదు విషయములనెడి, నోయ్ - వ్యాధులచే, అడుమ్ - బాధించుచున్న, శెక్కిల్ - శరీరమునెడి యంత్ర మందు, ఇట్టు - చేసి, తిరిక్కుమ్ - త్రిప్పుచున్న, ఐవరై - పంచేంద్రియములను, వేర్ - ఎడుట నున్న, మరుఙ్గు - ప్రక్కలయందును, ఉడైత్తు - ఉండునట్లు, ఉడైత్తు - ఉంచి, నెగిళ్ప్పాక్ - తమపద్దనుండి త్రోయువారికి, ఒక్కిన్ఱాయ్ - సమానుడవైయున్నావు; ఇని - ఇక మీద, మరుందాగువార్ - (ఈవ్యాధిని) బొషధమువలె తీర్చువారు, ఆర్ - ఎవరగుదురు?

తా॥ ఆశ్రితవిరోధులను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! వన్నీ శరీరమందుంచి యింద్రియములను చుట్టుగోడవలెపెట్ట కదలుటకుగూడ దోవలేకుండజేసి శబ్దాదివిషయములను శాముండలు సృజించి నన్ను బాధించుట నీకుచితముకాదని. ౫.

విణ్ణుళార్ పెరుమాఱ్కిడిమైశెయ్వారై యుమ్ శెఉ నైమ్బులనివై *
మణ్ణుళ్నిన్ఱ నెఱ్ఱి ళాలెశ్ శెయ్యా మఱ్ఱు నీయుమ్మిట్టాల్ *
వణ్ణుళాయ్కవితన్ను ళాయ్ వ తియినుళ్ళాయ్పరమాశనే *వన్దా
కణ్ణుళాయ్నెఞ్చుళాయ్ శొల్లుళాయెన్నుశొల్లాయే. ౬.

అ॥ విణ్ణుళార్ - పరమపదమందున్న వారై, పెరుమాఱ్కు - సర్వేశ్వరుడవైననీకు, అడిమై శెయ్వారైయుమ్ - కైంకర్యముచేయువారినిగూడ, శెఉమ్ - బాధించుచున్న, ఇవై ఐమ్బులన్ - శబ్దాదివిషయములు, మణ్ణుళ్ - భూలోకమందు, ఎన్నై - నన్ను, నెఱ్ఱి ళాల్ - పాపినినయెడల, మఱ్ఱు నీయుమ్మిట్టాల్ - నీయము - నీవును, విట్టాల్ - విడిచినయెడల, ఎన్ శెయ్కి - ఎమిచేయవు? వణ్ - వాయార్థధ్వనియందు, ఉళాయ్ - ఉన్నవాడవై, కవితన్నుళాయ్ - వామలోయందున్నవాడవై - పత్తియినుళ్ళాయ్ - వాభక్తియందున్నవాడవై, కణ్ణుళాయ్ - నేత్రములోనున్నవాడవై, నెఞ్చుళాయ్ - మనస్సునందున్నవాడవై, శొల్లుళాయ్ - వాక్కునందున్నవాడవై, వరమ్ - సర్వాధికుడవైన, ఈశనే - నియామకుడా! వన్ద - వచ్చి, ఒన్ద - ఒకగుఱి, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

శా॥ నిర్వికారమైన పరమపదమందు నివసించెడి గరుడప్రభృతి నిత్యసూరులనుగూడ ధ్యానింపఁదలయుమన్న పంచేంద్రియములు భూలోకమందున్న నన్నేల మేనిచేతవుర్వి? సాపకాలాయవ మూలయందు నివసించుము వాదుఃఖములను దొలగింపు సమర్థుఁడవై ప్రపన్న శాయా ర్థధ్వనినిబిడమైనను వచ్చి సాధుపాయము చెప్పుమాయని.

ఒన్దుళ్ళిబురు త్తినిల్నిత్కిలాద వోరైవర్ వన్కయువరై *
ఎన్దుయార్ వెల్గిఱ్ఱు నుత్తిరువరుళిల్లైయేల్ *
అన్దుత్తేవరళుర్ర్ వాఙ్గి అరైకడలరవత్తుళాయి *ఓర్
కున్ఱమ్వై త్తవెన్దాయ్ నొడియేఁపరుగిన్నముదే. 2.

అ॥ అన్దు - అప్పుడు, తేవర్ - దేవతలును, ఆళురర్ - ఆసురులును, వాఙ్గి - మథనముజేయఁగా, అరై - అలలుకొట్టుచున్న. కడల్ - సముద్రమందు, అరవమ్ - వాసుకిని, ఆళాయి - చుట్టి, ఓర్ - ఒక, కున్ఱమ్ - మందరపర్వతమును, వైత్త - (చలింపకుండ) నిలిపిన, ఎన్దాయ్ - ఓ జగన్నాథా! నొడియేఁ - పాపిష్ఠుఁడనైన, పరుగు - పానముజేయుటకు, ఇవ్ - భోగ్యమైన, అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! ఉవ్ - నీయొక్క, తిరువరుళ్ - విరవధి కమైనకృప, ఇల్లైయేల్ - లేకపోయినయెడల, ఒన్దుళ్ళిల్ - ఒకమాటనుచెప్పి, ఒరుత్తినిల్ - ఒక విధముగా, నిత్కిలాద - నిలువని, ఓర్ - క్రూరులైన, ఐవర్ - అయిదువిధులై, వల్ - బలిష్ఠులైన, కయవై - ఇంద్రియములనెడిదుష్టులను, యార్ - నేను,ఎట్టఁ-ఎప్పుడు, వెల్కిఱ్ఱు-జయించెదను ?

శా॥ శ్రీరాధియందు మందరపర్వతమునువేసి వాసుకినిద్రాడుగాఁజుట్టి చిలికి యమృతమును దేవతలకిచ్చిన ఉదారుఁడా! నీవృకటాక్షించనియెడల నేనింద్రియములను జయింపఁజాలనని. 3.

ఇన్నముదెన్తోళ్ తిరుమార్వర్ యూవరై యుమ్మైయక్కు *నీవైత్త
మున్నమాయ మెల్లామ్ ముఱ్ఱువేరరిన్దు *ఎన్నైయుమ్
శిన్నముత్తిరుమార్ త్తియుమ్ శిన్దైతిళైక్కుమ్ *
ఎన్నమ్మాయఁ కిణ్ణా ఇనైయోర్దమ్కులముదలే. ౪.

అ॥ ఎన్నమ్మా - పాపలల్లివంటివాఁడా! ఎఁకణ్ణా - పాపధ్వంసివైనవాఁడా! ఇనైయోర్తమ్ కులమ్ - నిత్యసూరులసమూహమునకు, ముదలే - నిర్వాహకుఁడా! ఓర్ - విలక్షణ మూర్తివైన, ఐవర్ - శబ్దస్పర్శరూపరసగన్ధములనెడి అయిదువిషయములు, ఇవ్ - అనుచు - నీతి శయభోగ్యములు, ఎన్ - అని, తోన్ని - తోఁచి, యూవరైయుమ్ - ఎట్టివారినిసూడ, మయక్కు - భ్రమింపఁజేయుటకై, నీ - నీవు, వైత్త - ఉంచిన, మున్నమ్ - ఆనాదియైన, మాయ మెల్లామ్ - సంసారమన్నింటిని, ముఱ్ఱు - సమూలముగా, వేర్ - మూలమును, అరిన్దు - ఛేదించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉవ్ - నీయొక్క, శిన్నముమ్ - శఙ్ఖచక్రాది చిహ్నములున్న, తిరుమార్ త్తియుమ్-దివ్య విగ్రహమునున్న, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, కైతొఴు - అంజలిచేయుటట్లు, ఎన్ కుక్కు - నాకు, అరుళ్ - కృపఁజేయుము.

శా॥ నాయం దరివాత్సల్యముగల ఓ స్వామీ! చూచుచప్పుడే ముఖరంబులని తోచి బ్రహ్మోద్భులమగుర్థమింపఁజేయుచున్న శబ్దాదివిషయములు నన్ను బాధించకుండునట్లు వానివినములు మగా ఛేదించి, నీదివ్యవయవాదులను ధ్యానించి స్తుతించునట్లు నాయందుగృపఁజేయుమాయని.

కులముదలధుమ్‌తీనిసై కొ-డువన్‌కుఱ్ఱియినిల్‌వీఴ్‌క్కుమ్మెవరై *
వలముదల్‌కెడుక్కుమ్‌ వరమేత్తరుళ్‌ కణ్ణాయ్‌*
నిలముదలినియెవ్వులగుక్కుమ్‌ నిఱ్ఱినశెల్వనెమ్‌*పారుళ్‌
వలముదల్‌పడై త్తాయ్‌ ఎ-కణ్ణా ఎ-పరఞ్జుడరే. ౯.

ఆ॥ నిలముదల్‌ - భూమియొదలైన, ఇని - ఇఁకనున్ని, ఎవ్వులగుక్కుమ్‌ - సమస్తలోకములయందును, నిఱ్ఱనశెల్వనెన-స్థావరజంగమములనెఱి, పలపారుళ్‌-ఆనేక వస్తువులను, ముదల్‌ - సృష్టికాలమందు, పడైత్తాయ్‌ - సృజించినవాఁడా! ఎ-కణ్ణా - నాయధన్యమైనవాఁడా! ఎ-నాకునేపాదించిన, పఱ్ఱుడరే - చరణ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! కులమ్‌ - వంశమును, ముదల్‌ - సమూలముగా, ఆడుమ్‌ - నశింపఁజేయుచున్న, తీవినై - పాపములనుగాగణమై, కొడు - క్రూరమై, వల్‌ - దుస్తరమైన, కుఱ్ఱియినిల్‌ - సంసారమనెడువల్లయందు, వీఴ్‌క్కుమ్‌ - చుడ ద్రోయుచున్న, ఐవరై - పంచేంద్రియములయొక్క, వలమ్‌ - బలమును, ముదల్‌ - సమూలముగా, కెడుక్కుమ్‌ - నశింపఁజేయుచున్న, వరమే ఆనుగ్రహమును, ఈత్తరుళ్‌ కణ్ణాయ్‌ - ఇవ్వవయా.

శా॥ సకలజగత్సృష్టియైన ఓపరఞ్జ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! వంశనాశకరంబులైనపాప మనెడి నరకమునకు హేతువైనపంచేంద్రియములు నన్ను బాధించకుండనశించునట్లుఅనుగ్రహింపుమాయని ౯.

ఎ-పరఞ్జుడరేయెన్నుమెన్నియలగ్‌లీ యన్నినై త్తామనై గట్టుక్‌*
అన్బుఱుగిఱిట్టుక్‌ వుదునీట్టుక్‌చ్చువడుత్తార్‌*
వ-పరఞ్జరైక్కు త్తెవర్‌ తిశై తిశై వలిత్తెఱ్ఱుగిన్ఱనర్‌*
ముఁపరనై కడై న్దుదఱ్ఱుణ్ణుమూర్‌ త్తియో. ౧౦

ఆ॥ ముఁ - మునుపు, పరనై - పరమబ్రహ్మమను, కడైన్దు - చిలికి, అముదమ్‌ - అమృతమును, కొండ - తీసిన, మూర్‌త్తి - ఓపర్యోత్వరుఁడా! ఎ-పరమకుడరేచెన్ఱు - నాపరజ్యోతిస్స్వరూపుఁడా! యని, ఉన్నై - నిన్ను, అలఱ్‌ లీ-భూషించిచెప్పి, ఉ-నీయొక్క, నైనై - చేరియున్న, తామరైగట్టుక్‌ - శ్రీపాదపద్మములవిషయమైన, అన్బు - ప్రీతిచే, ఉరుగి - కరిగి, నిఱ్ఱుక్కుమ్‌ - ఉండదగిన, ఆదు - ఆరోగ్యము, నిఱ్ఱు - ఉండఁగా, (దానినివ్వక), వుమదు-శరీరమనెడిభారమును, ఏర్‌త్తాయ్‌ - ఇచ్చితివి. వ-క్రూరమైన, పరర్‌ - విషయముల నెడిభారములను, ఎడుత్త - మోయించి, ఐవర్‌ - పంచేంద్రియములు, తిశైతిశై - ప్రతిదిక్కులయందును, వలిత్తు - తఁడిచి, ఎఱ్ఱుగిన్ఱనర్‌ - బాధించుచున్నవి.

శా॥ ఓస్వామీ! నాకప్పర్యాప్తమరూపముగా నీతిరుమామునస్థాపనము జేయుదగిన నాగ్యమునివ్వక ఇంద్రియములచే బాధపడునట్లు నన్ను సంసారమందు బడద్రోసి శరీరమనెడిభార మాభారమును నాశిరస్సునీఁదనుంచితివని.

౧౦.

‡‡ కొణ్డమూర్ త్తియోర్ మూవరాయ్క్కుణఙ్గళ్ పడైత్తళిత్తుక్కెడుక్కుమ్*
అప్పణ్డరీగత్కొప్పూళ్ప్ పునఱ్పళ్ళియప్పనుక్కే*తొణ్డర్
తొణ్డర్తొణ్డర్తొణ్డర్ కెడనోప్పొల్లాయిత్తుళిప్పత్తుమ్*
కణ్డుపాడవల్లార్ విణ్ పోమ్కఙ్గులుమ్పగలే. ౧౧.

అ॥ కుణఙ్గళ్ - సత్వరజస్తమోగుణములచే, కొణ్డ - స్వీకరింపబడిన, మూర్త్తి - శరీరము గల, ఓర్ - విలక్షణులైన, మూవరాయ్ - బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులనెడిమునురిస్వరూపమై, పడైత్తు - సృజించి, ఆళిత్తు - రక్షించి, కెడుక్కుమ్ - సంహరించుచున్న వాడై, అప్పణ్డరీగమ్ - అట్టి (అగకాక్కగణమైన) చద్మమును, కొప్పూళ్ - తిరువాళియందుగలవాడై, పుగల్ - మహోజలమును, పళ్ళి - పరకాగాగలవాడైన, అప్పనుక్కే - స్వామికే, తొణ్డర్ - దానుకైవారికి, తొణ్డర్ - దాసభూతులకు, తొణ్డర్ - భక్తులైనవారికి, తొణ్డ - దానుకైన, కడిగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - ప్రపాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోనివేవి, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, కణ్డు - (మనకురుకుకమని) ఆనుసంధించి, పాడవల్లార్ - గానముచేయువారికి, కణ్డులుమ్పగలుమ్ - రాత్రింబగళ్లు, విణ్ పోమ్ - పాపములునశించును.

తా॥ రజస్తమస్స్వరూపులైన బ్రహ్మరుద్రులకన్న వ్యామిలైయుండి సృష్టిసంహారములను జేసి, తానుసత్వస్వరూపమైనవిష్ణువుగా మొత్తి రక్షించుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధి దానులైన నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇంద్రియములచే నెప్పుడును బాధపడరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౭_వ, తిరువాయ్ మొళి

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొళిలో, నమ్మళ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహింపక పెరియ పెరుమళ్ తిరువడికళ్ళలోప్రపత్తిచేసి అచ్చటనుండి తనమనోరథమును లభించక దుఃఖపరపశులై ఒకపిరాట్టియవస్థను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతెల్లి, వారొమా కైవియమై నీవేమిసబ్బలించియున్నావని పెరియ పెరుమళ్ సంనిధిలో విన్నవించుమాకులను పాచించు మున్నారు.

‡‡ కణ్డులుమ్పగలుమ్కణ్ణుయిలాతీయూళ్ కణ్ణనీర్ కైగళాలిఱైక్కుమ్*
శెణ్డుశెక్కరత్తెనుకైకూప్పుమ్ తామరైక్కణ్ణేతళరుమ్*
ఎణ్డిశైయుమెరిక్కేనునైనినైవిట్టెన్ను మిరునిలమ్కైతుళావియక్కుమ్*
శెణ్బయల్ పాయ్నీర్ త్తిరుపరుత్తిత్తా యివళ్ తిఱత్తే శెయ్గిన్ఱాయే. ౧.

అ॥ కణ్డులుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దివమందును, కణ్ - నేత్రములయొక్క, తుయిల్ - నిద్రురను, ఆతీయాళ్ - ఎఱుగదు. కణ్ణనీర్ - కన్నీళ్ళను, కైగళాల్ - చేతులచేత, ఇఱైక్కుమ్ - జల్లును. శెణ్బుశెక్కరత్తెన్ఱు - శర్కరక్రమలనిచెప్పి, కైతూయుమ్ - అంజలించే

యుమ. తామరైక్కణ్ ఎన్ఱ - పద్మమువంటి నేత్రములనిచెప్పి, కళరుమ్ - శిథిలమవన్కూ లాలగును, ఉన్నై విట్టు - నిన్నువదలి, ఎబ్బవేతరిక్కిఱ్ - ఎట్లుజీవించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, కై - చేతులచే, తుళావు - తడవుము, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును, శెమ్ - సుందరమైన, కయల్ - మత్స్యములు, పాయ్ - ఎగయుచున్న, నీర్ - జలములచేఁజుట్ట బడిన, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరఙ్గమందుబవ్వళించిన ఓస్వామీ! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈవెలియమై, ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయుతలంచిరావు.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈయార్ద్రాత్మలనిన్ను విశ్లేషించియుండలేక రేయింబగళ్ళు నిద్రించక దుఃఖించుచు నీయొక్క దివ్యావయవ దివ్యాయుధముల ననుసంధింప జారంభించి దాపికి శక్తిలేక చేతుల నిత్తి నమస్కరించుచున్నది. ఈవెలె నీవేమిచేయుతలంచినావో తెలియలేదని.

ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయో తామరైక్కణ్ణా వెన్నుమ్ కణ్ణీర్ మల్‌గవిరుక్కుమ్*
ఎన్ శెయ్‌గేనెఱినీర్ తిరువరఙ్గత్తాయెన్ను మ్‌వెవ్వుయిర్‌త్తుయిర్‌త్తురుగుమ్*
మున్ శెయ్‌దవినై యేముగప్పడాయెన్ను ముగిల్ వణ్ణాతగవిదో వెన్ను మ్*
మున్ శెయ్‌దివ్వులగముణ్డుమిఴ్ న్దశ్దా యెన్ఱో లోముడిగిన్ఱ దివక్కు. ౨.

అ॥ ఎన్ - నన్ను (వశపఱచుకొనిన) తామరైక్కణ్ణా - పద్మమువంటినేత్రములుగలవాఁడా! ఎన్ శెయ్‌గిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పగ. కణ్ - నేత్రములయందు, నీర్ - నీళ్ళు, మల్‌గ - నీళ్లునిండునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును. ఎది - అలజడిపొట్టుచున్న, నీర్ - జల ములుగల, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమునకధిపతివాఁడా! ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెమ్ - వేడిగా, ఉయిర్‌త్తుయిర్‌త్త - విట్టూర్పులువిడిచివిడిచి, ఉరుగుమ్ - కరుగును. మున్ - జన్మాంతరమందు, శెయ్‌ద - చేసిన, వినైయే - ఓపాపమా! ముగప్పడాయ్ - నా ముందఱరమ్ము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ముగిల్ వణ్ణా - మేఘమువంటి వర్ణముగలవాఁడా! తగ విదో - (నీకిది) తగుమైనదా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకములను, మున్ శెయ్‌దు - మునుపుసృజించి, ఉణ్డు - ప్రొంగి, ఉమిழ్ న్ద - ప్రక్కి, ఆశ్దాయ్ - కొలిచిన వాఁడా! ఇవళ్ తనక్కు - ఈవెకు, ముడివు - పర్యవసానము, ఎఱ్ఱాలో - ఎట్టిదో?

తా॥ జగద్రక్షకుఁడవైన ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈవె "ఓస్వామీ! నన్నొదుకొట్టు బాధించు చున్నావు? నేనీబాధను సహింపలేకుఁ. ఇది నాపాపమా? ఓరంగనాథా! నీవిట్లు బాధపెట్టుట మంచిదికాదు" అనిచెప్పుచున్నదే, ఈవెకేమిగతి చెప్పుమాయని. ౩.

వట్కిలలిత్తై యుమ్మణివణ్ణా వెన్నుమ్ వానమేనోక్కుమ్మైయాక్కుమ్*
ఉట్కుడై యశోదరయిరెల్లామున్ డొరువనేయెన్ను ముళ్ళురుగుమ్*
కట్కిలీయున్నై క్కాణుమూఱళాయ్ కాగుత్తాక్కణ్ణనేయెన్ను మ్*
తిట్కొడిమదిళ్ తూశ్ తిరువరఙ్గత్తా యివళ్ తిఱత్తెశ్‌యిట్టాయే. ౩.

అ॥ ఇత్తైయుమ్ - కొంచమైనను, వట్కు - లజ్జను, ఇలళ్ - కలదికాదు, మణివణ్ణా - నీలమణిశ్యామవంటిమేఘగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వానమే - (నీవు పరమపదమునుండి

వచ్చుటకుయోగ్యమైన) ఆకాశమునే, నోక్కు - చూడను. మైయాక్కుమ్ - భ్రమింపుమను ఊట్కుడై - బలముగల, ఆసురర్ - అసురులయొక్క, ఉయిరెల్లామ్ - ప్రాణములనన్నింటిని, ఉణ్ణ - నశింపజేసిన, ఒరువనే - అద్వితీయుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఉళ్ళురుగుమ్ - మనస్సులోకరుగును. కట్కు - క్షేత్రములకు, ఇలై - విషయముకానివాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమాఱు - నేనించువట్లు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా, కాగుత్తా - ఓశ్రీరామాడా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. తిణ్ - దృఢమైనదియు, కొడి - ధ్వజముగలదియునైన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, ఈర్ - చుట్టుబడిన, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమందుబ్యాపించిన ఓస్వామీ! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ శెయ్‌దిట్టాయే - ఏమిచేసితివి.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈనాయికి నిర్లజ్జరాలై నీవు పరమపదమునుంచి వచ్చుచున్నావో యేమోయని యాకసమునుజూచుచు విలుచున్నది. నీవు కానంచున "ఓస్వామీ! పాధాంతరపరులకు నీవగోచరుడవైనను నీయొక్క నిర్హేతుక కటాక్షమును బొందినవారికి రామకృష్ణాద్యవతారములయందు సేవసాదించినట్లు మాకును సేవసాదించరాదా" యనిచెప్పను. ఈపె విషయమందు నీవేమి నిర్ణయించితివో తెలియలేదని. ౩.

ఇట్టకాలిట్టకై యుళ్ళాయిరుక్కు మెళున్దలాయ్‌మయఙ్గుమ్‌కై కూప్పుమ్*
కట్టమేఁకాదలెన్నుమార్ చ్చిక్కుమ్ కడల్ వణ్ణాకడియేకాణెన్నుమ్*
వట్టవాయ్ నేమివలత్తియాఁవెన్నుమ్ వన్దిడాయెన్నైనేమయఙ్గుమ్*
శిట్టనే శెఙ్గుసీర్ త్తిరువరఙ్గత్తా యివళ్ తిఱత్తే శిన్దిత్తాయే. ౮.

ఈ ఇట్టకాల్ - సఖియలచేనుంచబడిన కాళ్లుకలదియు, ఇట్టకై యుళ్ళాయ్ - సఖియలచేనుంచబడిన చేతులుకలదియునై, ఇరుక్కుమ్ - (స్వస్థితిలేకపరవశయై) ఉండును. ఎళున్ద - (మూర్ఛనుబడి) లేచి, ఉలాయ్ - సంచరించి, మయఙ్గుమ్ - (తరువాత) మోహించును. కైకూప్పుమ్ - చేతులనుమోడించును. కాదల్ - ఆశ, కట్టమేయెన్న - చెడ్డదియనుచు, మూర్ చ్చిక్కుమ్ - మూర్ఛించును. కడల్ వణ్ణా - సముద్రమువంటి కాన్తిగలవాడా! కడియేకాణ్ - నీవుమిక్కిలి) త్వరగా దవ్వనుమా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. వట్టమ్ - మట్టును, వాయ్ - ముఖమాగల, నేమి - నుదుగనమును, వలమ్‌కైయా - దక్షిణహస్తమందు ధరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. వన్దిడాయ్ - వచ్చినపేపసాదించుటకు, ఎన్నైనే - అనిపలుమాఱుచెప్పి, మయఙ్గుమ్ - మోహించును. శిట్టనే - ఓమోక్షదా! శెఙ్గు - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న వాడా! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమైన, ఎన్ శిన్దిత్తాయ్ - ఏమితలంచితివి.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయికి కొంతకాలము స్వస్థితిలేక మోహించియు, కొంతకాల మునకు తటాలునలేచి తిరిగిసీకంజలిచేసి, "ఓమందరుడా! నన్ను కపికరించక మిక్కిలిక్రూరుడవైతివిమీ; నీయందాశ మిక్కిలి చెడ్డది, ఆయాళ్ వేరేకాదా నేనింక కాదపడుకున్నాము" అనిచెప్పియు, నీమువర్ణవస్తముతో కాళ్లాకూట సేవసాదింపుకూయుచియు ప్రతిక్షణమును మోహించుచుండుము. ఇట్లు స్త్రీసదృశయయున్న ఓయోగ్యుడా! నీవిపెనేమిచేయతలంచితివని. ౮

శిన్దిక్కుమ్‌తిశైక్కుమ్‌తెళుమ్‌కై కూప్పుమ్ తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయెన్నుమ్
వన్దిక్కుమ్*అఙ్గేమయ్‌క్కణ్ణీర్ మల్గ వన్దిడాయెన్నైనేమయఙ్గుమ్*

అన్దిప్పోదవుణనుడలిడన్దానే యాలై కడల్ కడైన్దవారముదే*
కన్దిత్తు శరణమ్‌ళార్వదేవలిత్త లై యలై మెయల్ శెయ్‌దానే. ౫.

ఆ॥ అన్దిప్పోదు - సంధ్యాకాలమందు, అవుణన్ - హిరణ్యానుయనియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇడన్దానే - చీల్చినవాడును, ఆలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, ఆరముదే - నిరతిశయభోగ్యభూతుడును, కన్దిత్తు - (నిన్ను) సమీపించి, ఉన్ శరణమ్ - నీయిపపడికళ్ళను, వార్వదు - పొందవలయునని, వలిత్ - పట్టుదలగల, తైయలై - ఈ నాయకిని, మైయల్ శెయ్‌దానే - భ్రమింపఁజేసినవాఁడుసైన ఓశ్రీరంగనాథా! కిన్దిక్కుమ్ - (నీపొందర్యాదులను) ధ్యానించును. తిగైక్కుమ్ - మోహించును. తేఱుమ్ - తెలిసికొలదై యుండును. కైకూప్పుమ్ - చేతులమఱోడించును. తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసి యున్న ఓస్వామీ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వన్దిక్కుమ్ - నమస్కరించును. ఆగ్గే - అచ్చటనుండి, మఱ్ఱై - చల్లనైన, కణ్ణీర్ - బాష్పము, మల్గ - నిండునట్లు, పన్దిడాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్దైయే - అనిపలుమాఱుచెప్పి, మయఙ్గుమ్ - మోహించును.

కా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి నీసౌందర్యాదులను దలంచి వ్యామోహపడి పలు మాఱు మోహించును. అందరికళింకతోచునట్లు మధ్యమధ్యలేచి మంచిలెలివితోనుండి నీ తిరు నామములనుచెప్పి పిలిచియుంజలిజేసి దండమునమ్రించి దుఃఖించును. "ఓస్వామీ! నాకు పేప సాదింపుమా" యని ప్రార్థించును. ఓహిరణ్యానురసంహారకుఁడా! నిన్ను బొందవలయునని యాశించిన యీ నాయకిని నీవిట్లు మోహపెట్టితివని. ౫

మైయల్ శెయ్‌దైన్దై మనమ్‌కవర్ న్దానేయెన్నుమ్ మాయాయనేయెన్నుమ్*
శెయ్యవాయ్‌మణియేయెన్నుమ్ తణ్ పునల్ శూళ్ తిరువరఙ్గత్తుళ్ళాయెన్నుమ్*
వెయ్యవాళ్ తణ్ణుకొడుశక్కరమ్‌విళ్లేన్దుమ్ విణ్ణోర్ ముదలెన్నుమ్*
పైకొళ్ పామ్బణై యాయివళ్ తిఅ లైరుళాయ్ పావియేన్ శెయత్తాలదువే. ౬.

ఆ॥ ఎన్దైన్ - నన్ను, మైయల్ శెయ్‌దు - మోహింపఁజేసి, మనమ్ - మనస్సును, కవర్ న్దానే - అపహరించినవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యకరములైన వ్యాపారములవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరములగలవాఁడై, మణియే - రత్నమువలె ప్రకాశించువాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువరఙ్గత్తుళ్ - శ్రీరంగమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసియున్నవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెయ్య - (విరోధులయందు) క్రూరములైన, వాళ్ - పంచకమును, తణ్ణు - కాపాడకొని, కొడుశక్కరమ్ - శంఖచక్రములను, విల్ - కార్ముకమును, ఏన్దుమ్ - ధరించుచున్న, విణ్ణోర్ ముదల్ - నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పైకొళ్ - విశాలములైన గుణములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాయ్ - శయ్యగాగల వాఁడా! ఇవళ్ తిఅ లైత్తు - ఈవిషయమై, అయుళాయ్ - కృపజేయవు, (ఆది) పావియేన్ - పాపము గల నాయొక్క, శెయల్ పలదు - పాపమును చేపట్టినది.

తా॥ అనన్తశాయియైన ఓశ్రీరఙ్గనాథా! ఈనాయకి, "నీసౌందర్యాదులనున్ను చంచా యుగములనున్ను వాకుగనుపఱిచి నన్ను మోహపెట్టి మామవస్వ నమహరింపుగొనిపోయి అతి రమణీయంబైన శ్రీరంగమందు భవ్యథించిన ఓస్వామీ!" యని చలుమాఱుచెప్పి మోహించు చున్నను ఈమెను నీవు గటాక్షింపకపోయినది నీదోషముకాదు. అది నాపాపమేయవి. ౬

పాలతున్బఱ్ఱిళ్బఱ్ఱిళ్ పడై క్కాయ్ పఱ్ఱిలార్ పఱ్ఱినిన్ఱానే*
కాలనిక్కరక్కాయ్‌కడలిక్కఱ్ఱ కడల్‌వణ్ణనేయెన్నుమ్*
శేల్‌గొళ్ తెణ్‌పునల్ తూఱ్ఱ తిరువరఙ్గత్తాయెన్ను మార్‌తీర్‌త్తనేయెన్నుమ్*
కోలమామఱ్ఱళక్కిణ్ పనిమల్‌గవిరుక్కు మెన్ను డై కోమళక్కొఱ్ఱుప్పనే ౭.

ఈ ఎన్ను డై - నాయొక్క, కోమళమ్ - మృదువైన, కొఱ్ఱున్ద - చిగుఱువలెనున్నయీపా పాల - ఆయా) స్థలములయందు, కున్బఱ్ఱిళ్ - దుఃఖములనున్ను, ఇన్బఱ్ఱిళ్ - సుఖములనున్ను, పడైక్కాయ్ - సృజించినవాడా! పఱ్ఱిలార్ - పాధకాంతరము, ఇలార్ - లేనివాను, పఱ్ఱి - ఆశ్రయింతురుగాక, నిన్ఱానే - వేంచేసియున్నవాడా! కాలమ్ - కాలములనుపృథించెడి, కఱ్ఱక్కా క్కాయ్ - సుదర్శనములవాడా! కడల్ - సముద్రములలో, ఇడమ్‌కొణ్ డ - నిద్రించుచున్న, కడల్ వణ్ణా - సముద్రమువంటితిరుమేనుగలవాడా! కణ్ణనే - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. శేల్‌గొళ్ - మిత్స్యములులు, తెణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, తూఱ్ఱ - చుట్టబడిన, తిరువరఙ్గత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్నవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను ఎన్‌తీర్‌త్తనే ఎన్నుమ్ - నన్ను పరిశుద్ధురాలై చేసినవాడాయని చెప్పను. కోమళ్ - సుందరమై, కూ-గొప్పదై, నుఱ్ఱి - చల్లనైన, పని - నీరు, కణ్ - క్షేత్రములయందు, మార్ - వింసునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - (ప్రస్థురాలై) ఉండును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! మృదుస్వభావముగల యీనాయకి "నిరోధులకు దుఃఖము లను భక్తులకు సుఖములనిచ్చువాడై, అనన్యగతికులకు రక్షకుడై, ఆశ్రితులలోఅకు పరమపదము నుంచి వచ్చి వ్యూహవిభవార్చావతారరూపములుగా సవతరించినవాడవైన ఓ శ్రీరంగనాథా!" యనిచెప్పి క్షేత్రములయందునీళ్ళను ప్రవహింపఁజేయుచు నేమియుదోఁచక స్తబ్ధురాలైయున్నది.

కొఱ్ఱున్దువానవర్ గట్కెల్లామ్ కున్ఱేన్దిక్కోనిరై కాత్తవనెన్నుమ్*
అఱ్ఱున్దోఱ్ఱుమాయినల వెవ్వుయిర్‌క్కుమ్ మజ్ఞనవణ్ణనేయెన్నుమ్*
ఎఱ్ఱు న్దుమేల్ నోక్కియైప్పిలళియక్కు మెజ్ఞనేనోక్కుగేనెన్నుమ్*
శెఱ్ఱున్దడమ్బునల్ తూఱ్ఱ తిరువరఙ్గత్తా యెఱ్ఱశెయ్‌గేనా తిరుమగట్కు. ౮.

వానవర్‌గట్కు - నిత్యసూరులకు, కొఱ్ఱున్ద-నిర్వాహకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. కున్ఱేన్దిక్ - గోవర్ధనపర్వతమెత్తి, కోనిరై - గోసమూహములను, కాత్తవన్ - రక్షించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఆఱ్ఱుమ్ - ఏడుచును. కొఱ్ఱుమ్ - పసుష్కరించును. ఆవి - ఆర్మ, ఆవల - దగ్గమునవట్లు, వెవ్వుయిర్‌క్కుమ్ - కేడికేడిగానిట్టూర్పులిడుచును. ఆజ్ఞశణ్ణనే - ర్యాను విగ్రహుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఎఱ్ఱున్ద - రేచి, మేల్‌నోక్కి - పైకిచూచి, ఇమైప్పి లళ్ ఇరుక్కుమ్ - ఱెప్పలొట్టకుండసుండును. ఎజ్ఞనే - వివిధముగా, నోక్కుగేన్ - (నిన్ను) కీర్తించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. శెఱ్ఱుమ్ - సమృద్ధమై, తడమ్ - వ్యాపించియున్న,

పునల్ - జలమునే, తూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుపర్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు బవ్యశించివవాఁడా! ఎన్ - వాయొక్క, తిరుమాట్టుక్ - శ్రీమహాలక్ష్మీతో సమానురాలైన యీపెకు, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈనాయకి, "ఓదేవాధిదేవుఁడా! ఓగోవర్ధనధారీ! ఓశ్యామసుందరుఁడా!! ఈని నీతిరునామములను జెప్పి పిలిచి వేడివేడిగా నిట్టూర్పులిడుచుచు దుఃఖించి నిన్ను నమస్కరించుచు తటాలునలేచి పైచూచి, నీవురావందువ, "ఓస్వామీ! నిన్ను వేవించుట కుపాయమెఱుఁగక యున్నాననని" చెప్పి మోహించుచున్నది. ఈపెకు నేనేమియుపాయము చేసెదనని. ౯.

‡‡ ఎన్‌తిరుమగళ్ శేర్‌మార్వనేయెన్ను మెన్ను డైయాచియేయెన్ను మ్*
నిన్‌తిరువెయిర్ క్రాలిడర్చునీ కొండ్ర నిలమగళ్ కేళ్వనేయెన్ను మ్*
అన్దురువేళ్ మత్తుమినీ కొండ్ర ఆయ్‌మగళ్‌కన్బనేయెన్ను మ్*
తెన్‌తిరువరఙ్గమ్‌కోయిల్ కొండ్రానే తెళిగిలేన్ మూడివినళ్ తవక్కే. ౯.

ఆ॥ ఎన్ - నాకుపుత్రుఁకారభూతురైన, తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టి, శేర్ - వక్షస్థానము నేయుచున్న, మార్వనే - వక్షస్థలమునుగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. ఎన్నుడై - నాయొక్క, అవియే - ప్రాణభూతుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. నీ - నీవు, నిన్‌తిరువెయిర్ క్రాల్ - నీయొక్కసుందరమైన దంతముచే, ఇడర్దుకొండు - విడతీసికొనివచ్చిన, నిలమగళ్ - భూమిపిరాట్టికి, కేళ్వనే - వల్లభుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. అన్దు - అప్పుడు, ఉరు - పిడుగువలె (గర్జించుచున్న), ఏழுమ్ - సప్తవృషభములను, తழுవి - కౌగలించుకొని, నీ - నీవు, కొండ్ర - స్వీకరించిన, ఆయ్‌మగళ్ - నెప్పిన్న పిరాట్టికి, అన్బనే - ప్రేమవిషయుఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. తెన్ - దక్షిణమందున్న, తిరువరఙ్గమ్ - శ్రీరంగమును, కోయిల్ కొండ్రానే - వాసస్థానముగా స్వీకరించినవాఁడా! ఇవళ్ - తనకు - ఈపెకు, మూడివు - దుఃఖావసానమును, తెళిగిలేన్ - నిశ్చయించలేను.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయిక, "శ్రీభూనీళాదేవులకును శాశ్వత ప్రాణనాథుఁడా!" యని నిన్నెల్లప్పుడు సంసంధించుచు భేదించుచున్నది. ఈక్లేశమెప్పుడుతీరునో తెలియలేదని. ౯.

మూడివినళ్ తనక్కొన్ఱ జిగిలేనెన్ను మ్ మూవులగాళియేయెన్ను మ్*
కడిగమழ్‌గొన్ఱెచ్చుడై యనేయెన్ను మ్ నాన్మగక్కడవుళేయెన్ను మ్*
వడివుడై వానోర్ తలై వనేయెన్ను మ్ వణ్‌తిరువరఙ్గనేయెన్ను మ్*
అడియుడై యాదాళ్ పోలివళఙ్గియుడై న్దనళ్ ముగిల్వణ్ణనడియే. ౧౦.

తా॥ ఇవళ్ - ఈనాయిక, తనక్కు - తనకు, మూడివు - దుఃఖావసానమునుపాయము, ఒన్ఱ - ఒకటియు, ఆదిలేన్ - తెలిసికొనలేను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను. మూవులగ - మూడు లోకములకును, ఆళియేయెన్ను మ్ - నిర్వాహకుఁడాయనిచెప్పను. కడిగమழ్‌గొన్ఱు - మిక్కిలి చలిం చుచున్న, కొన్ఱైగొన్ఱైయెడిశుమనును, కడైందాళేయెన్ను మ్ - జటువందు ధరించిన యజ్ఞమునకై

నిర్వాహకుఁడా! యని చెప్పను. వానమ్మగళ్క్కడవ్ఱేఎన్నమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మపు నిర్వాహఁడా! యని చెప్పను. వడివుడై - (తవళోనమనమైన) దివ్యదేహముగల, వానోర్ - నిత్యసూరులకు, తలైవనే - నిర్వాహకుఁడా! ఎన్నమ్ - అని చెప్పను, వణ్ - ఉదారమైన, తిరువరఙ్గత్తే ఎన్నమ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న స్వామీ! యని చెప్పను. అడి - (నీ) శ్రీపాదములను, అడైయుందాళ్‌పోల్ - పొందనిదానివలెనుండి, ఇవళ్ - ఈమె, మునిందు - మేఘమువంటి కాన్తిగల నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, ఇణైగి - సమీపించి, అడైన్దవళ్ - పొందినది.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయిక, "పసున్తలోకములను, బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుఁడైయుండియు సంపారులకుగూడ సేవసాధింపఁబడ్డ శ్రీరంగమందు భవ్యశీలుఁడవైన ఓశ్రీరంగనాథుఁడా! నిన్ను నీవింపక సేనముదలియగుచున్న యీబాధ కాకపోదుతీరు కోలెయిలే" యని చెప్పుచున్నది. ఈమెయొక్క బాధముజూడగా నీతియవళ్ళనింత శీఘ్రములో పొందదని తలంచియుంటిమి, అట్లుగాక నీ శ్రీపాదముల నిప్పుడేచేరి యూరంటిమనున్నది. ౧౦.

‡‡ ముగిల్‌వణ్ణనడియైయడైన్దరుళ్ కూడియుయ్న్దవళ్ మొయ్‌పునల్ పొరునల్*
తుగిల్‌వణ్ణత్తునీర్ చ్చేర్ప్పు వణ్‌పొళిల్ కూత్తు కన్‌కరుగూర్ చ్చుడగోప్*
ముగిల్‌వణ్ణనడిమేల్ నొన్‌శొల్‌మాలై యాయిరత్తిప్పత్తుమ్‌వల్లార్*
ముగిల్‌వణ్ణవానత్తిరైయవర్ కూట్టిరుప్పర్ పేరిన్బవెళ్ళత్తే. ౧౧.

ఆ॥ ముగిల్‌వణ్ణ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథునియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, అడైన్దు - పొంది, అరుళ్ కూడి - (వాని) కృపనుపొంది, ఉయ్న్దవళ్ - ఉజ్జీవించినవారును, మొయ్ - సమృద్ధమైన, పునల్ - జలముగల, పాయవల్ - కావేరినియొక్క, తుగిల్ - ధూళివస్త్రమువలె, తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలమునియొక్క, ((పక్క-ప్రదేశమందు)), శేర్ ప్పు - కేంచేసియుండువారును, వణ్ - సుందరంబులైన, పొళిల్ - తోటలచే, కూత్తు - చుట్టబడిన, వణ్ - సంపద్యుక్తమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియుమైన, శడగోప - నమ్మాళ్వార్లు, ముగిల్‌వణ్ణనడిమేల్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథుని శ్రీపాదముల విషయమై, నొన్‌శ - ప్రసాదించిన, శొల్‌మాలై - శబ్దసందర్భమాలైన, ఆయిరత్తు - రెండువేలపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనంచేయువారు, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, వానత్తు-పరమపదమందలి, ఇరైయవర్ - నిత్యసూరులు, కూట్టిరుప్పర్ - చుట్టుకొనియుండగా, పేర్ - గొప్ప, ఇన్బవెళ్ళత్తు - ఆనన్దసాగరమందు, ఇరుప్పర్ - (అవగాహించి) ఉందురు.

తా॥ శ్రీరంగనాథునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల పర్యన్తము వానుశ్రైష్ణవుండు అహర్నిశాన్తర్ముఖుడై భగవదనుభవమును పొందుచుండునని భావము. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 : వ తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తల్లి చెప్పుచున్న తిరుమామణివిని యాళ్వా ర్లు నెదురాయికి స్వస్థచిత్తురాలై తిరుప్పేరాయ నెమురెప్యడేశమునకు వెళ్ళవలెనియుద్యోగింప, దానిని తల్లినిషేధింప, మీరునిషేధించిన చెల్లెదనని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡‡ వైళ్ళైప్పుచ్చెళ్డోయ్ందు త్తామరైక్కణ్ణనెన్నిళ్ళినూడే*
పుళ్ళైక్కిడావిట్టవాఱ్ పైక్కాణీ రెఱ్ఱోల్లిచ్చొల్లుగేనాయిమార్ గాళ్*
వెళ్ళచ్చుగమువఱ్ పీఱ్ పీరుద్ద వేదవొలియుమ్‌నిఱ్ఱవొలియుమ్*
పిళ్ళైక్కఱ్ఱవిరై యూట్టాలియుమతా త్తిరుప్పేరై యిల్ శేర్వనాన్ వే. ౧.

ఆ॥ అనైయిమార్ గాళ్ - ఓతెల్లులారా! వెళ్ళై - తెలుపువర్ణమునున్న, ముఴు - సుడి విన్నిగల, శళ్ళోడు - శ్రీపాంచజన్యముతోఁగూడ, ఆళి - సుదర్శనమును, ఏన్ద - ధరించి, తామ రైక్కణ్ - చక్రపాణియైనసర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెఞ్చినూడే - మానసమున్నలో, పుళ్ళై - గరు త్మంతుని, కిడావిట్ట - నడిపించుమన్న, ఆఱ్ పైక్ - విధమును, కాణీర్ - (మీరు) చూడకుండను న్నారు. ఎఱ్ఱోల్లిచ్చొల్లుగేన్ - (మీరు)ఏమాటలతోసహుధావముచెప్పను. వెళ్ళచ్చుగమువఱ్ - అపరిమితసుఖముగల ఆసర్వేశ్వరుడు, పీఱ్ పీరుద్ద - వేంచేసియున్నదిగూ, వేదవొలియుమ్ - వేద ఘోషమున్ను, విణ్ణవొలియుమ్ - ఉత్సవఘోషమున్ను, పిళ్ళై - బాలులయొక్క, కుఴు - సమూహముయొక్క, విణ్ణాట్టొలియుమ్ - ఆటలఘోషమున్ను, అతా - ఎడతెగకనున్నది యనైవ, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయనెడిదివ్యదేశమున, వాఴ్ - నేను, శేర్వన్ - పొందెదను

తా॥ ఓతల్లులారా! శంఖచక్రగరుడాదివిశిష్టాయుధములుగల వామనమూర్తులలో వేంచేసి యున్న పద్మపత్రపు నేవించియారసము నెఱుంగబడనిదినిషేధించుమన్న మీరు నేనేమని సమా ధానము చెప్పెదను? అరసమునెఱుంగినయెడలమీరునన్ను నిషేధించరు. గాన, అట్టివిరతిశయావద్ద ముగలసర్వేశ్వరునియొక్క నిత్యోత్సవములయందలి వేదపారాయణములు ఘోషించుచున్న తిరు ప్పేరకు నేనువెళ్ళకతప్పదని. ౧.

నానక్కరుమ్బిళ్ళుల్‌తోళ్ మీర్‌గా ళనైయర్ గాళయర్ వేరియార్ గాళ్*
నానిత్తినెఞ్చమ్‌కాక్కమాట్టే నెన్ వశమన్ఱి దిరాప్పగల్ పోయ్*
తేన్ మొయ్ త్తపూమ్బొழిల్ తణ్‌పణై శూఴ్ తెన్‌తిరుప్పేరై యిల్ వీఱ్ పీరుద్ద*
వానప్పిరాట్ మణివణ్ణ కణ్ణా నెఞ్చినాయిత్తిఱ త్తుమే. ౨.

ఆ॥ నాన - చరిమళించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కుழల్ - కొప్పులుగల, తోళ్ మీర్‌గాళ్ - ఓసఖియులారా! అనైయీర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! అయర్‌వేరియార్‌గాళ్ - ప్రక్క ప్రాంతములలోనున్న స్త్రీలారా! వాన్ - నేను, తని - అద్వితీయుడై (సర్వేశ్వరునియందుప్రవణ మైన), ఇన్నెఞ్చమ్ - తనమనస్సును, కాక్కమాట్టే - రక్షింప (నిషేధింప) జాలను. ఇదు - తనుమనస్సు, ఎన్‌వశమున్ఱ - నాస్వాధీనముయందుయుండరాదు. ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు,

పోయ్ - పోయి, తేక్ - కుప్పిదలచే, మెయ్‌త్త - పూర్ణమైన, ప్రాప్‌పాళ్‌ల్ - ప్రప్తులోట లనేకను, తణ్ - చల్లనైన, పణై - జలప్రవేశాదులనేకను, కూళ్ - చుట్టబడిన, తెళ్ - స్పష్టశీతమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పెరైయందు, పిరి పిరియ్ద - తనమహిమాప్రకాశించు కట్టుబాటులేకయున్న, వానప్పిరాన్ - ఆపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడును, మణివణ్ణ - రత్నము వంటిశ్రీ నిగలవాడుగాన, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కణి - పండుపరె, ఇళ్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమును, తిఱత్తదు - మగ్నమైనది.

తా॥ నుందరులారా ! ఓషధులారా ! ఓతల్లులారా ! ఇతరులన్న ఓస్త్రీలారా ! మీరు మన్ను విశేషించిచనుమా, మామనస్సు నిరతిశయభోగ్యమైన తిరుప్పేరైయందు వేంచేసియున్న సర్వే శ్వరునియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమందు మగ్నమై మామస్వాధీనము కాకపోయినది. దానిని మేమనిశ్చయించలేమని. వేమేమిచేతుమని. 3.

కెళ్గివాయ్ తిఱ త్తదాయుమ్ కెన్జడర్ సీఱ్ముడిత్తాళ్ద దాయుమ్*
శళ్దుళశక్కరమ్‌కడ్డుగన్దుమ్ తామరై క్కణ్గళుక్కళ్ గు తీర్న్దుమ్*
తిళ్గళుమ్‌నాళుమ్‌విళ్ గావాద తెళ్ తిరుప్పేరై యిల్ పిరి పిరిన్ద*
వళ్లల్ పిరానుక్కెన్నెన్జిన్నోడి నానునిన్నై యుమిళ్గిన్ద దువే. 3.

అ॥ తోడి - ఓషధీ ! ఎన్ కెన్జిల్ - మామనస్సు, కెమ్‌మని - పండుపండువరె, ఇళ్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమందొక్క, తిఱత్తదాయుమ్ - ప్రకారమునకవళపడినది మళ్ళి, కెమ్ కుడర్ - ఎఱ్ఱనికేశమన్నగల, సీళ్ - వెలియున్న, ముడి - శిరోటమునకు, తాళ్ద్దదాయుమ్ - లోపడినదియగు, శళ్దొడు - శ్రీపాళ్చజన్యముతోగూడ, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కణ్ణ - వేవించి, ఉగన్దుమ్ - సన్తోషించియు, తామరై క్కణ్గళుక్కు - పద్మపత్రకులుడయందు, ఆళ్ గు - ఇతరవిషయములనువిడిచి, తీర్న్దుమ్ - ప్రసన్నమైనది మరియు, తిళ్గళుమ్ - ప్రతిమాసములయందును, నాళుమ్ - ప్రతిదినములయందును, విళ్గా - ఉత్సవము, ఆతాద - ఎడలెరుగని, తెళ్ - భోగ్యమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయందు, పిరి పిరిన్ద - వేంచేసియున్న, వళ్లల్ పిరానుక్కు - మననిమిత్తమై (ఆర్చావతారమెత్తిన) ఉపకారకునికి, నానుమ్ - లజ్జనున్న, నిన్నై యుమ్ - గుణపూర్ణనిన్ని, ఇళ్గిన్ద దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ ఓషధీ ! నామనస్సు నిత్యోత్సవమగానున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వే శ్వరునియొక్క దివ్యావయవదివ్యాభరణములను సేవించియాభోగ్యతయందు మగ్నమై, లజ్జయొద లభరతనను స్వస్వరూపమును పోగొట్టుకొనినది. ఇక మీయుపదేశము నాకుండేమియు నుప యోగింపదని.

ఇళ్గిన్ద వీమా నైనిత్తప్పోన వెన్నెళ్గినాయమ్మై
ఒళ్గిన్దార్*ఉళ్గిన్ని యూరై క్కొణ్డెన్ను ళాగో ఓదక్కడలొలిపోల్*ఎళ్గుమ్
ఎళున్దవల్ వేదత్తొలినిన్నోట్టు కెళ్ తిరుప్పేరై యిల్ పిరి పిరిన్ద*
ముళ్గిముళ్గికై కూయ్ మాయత్తాళ్ద్దై నన్నైయర్ గాళిన్నై యెమ్మునిన్దే. 4

అ॥ ఇళ్గిన్ద - పోగొట్టుకొనిన, ఎమ్ - మాయొక్క, మా మైలీలత్తు - సౌందర్యమువ (విడి పించుకొనుట) కొఱకై, పోవి - పోయిన, ఎన్ కెళ్ళిళాయమ్ - నామనస్సును, ఆళ్గై - అవ్వటచే,

ఒళిందార్ - నిలిచిపోయినది. ఇని - ఇకమీదట, ఉళ్ళమ్ - శ్రమపడి, ఆర్ - ఎవరిని, కూట్టు - సహాయముగాకోరికొంటి, ఎన్ - ఏమాటను, ఉలగిల్ - చెప్పెదను? ఓదమ్ - అలలుగల, కడల్ - సముద్రమునొక్క.. బలిపోల - ఘోషముపలె, ఎళుందమ్ - ఆంకట, ఎళుందు - వర్ధిల్లుచున్న, నల్ వేదత్తొళి - శ్రేష్ఠమైన సామవేదమునొక్క ఘోషము, నిత్త - ఎల్లప్పుడునుండి, ఓంగుమ్ - వర్ధిల్లు చున్న, కెళ్ - సుందరమై, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరయందు, కిడన్ద - వేంచేసియున్న వాడును, ముళ్గిన - ఘోషించుచున్న, శఙ్గమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, కైయిల్ - తన హస్తము దుగలవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయత్తు - ఆశ్చర్యచేష్టితములయందు, ఆళ్‌ందేన్ - ఆసగాహించితిని. ఆశ్చైయర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్నై - నన్ను, మున్ని - కోపగించి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనమని?

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరుడవశపరించికొనిపోయిన నాసౌందర్యమును దీసికొనివచ్చి పడనిపోయిన నామనస్సుగూడ మఱలక నాసర్వేశ్వరునియందే మగ్నమైపోయినది. ఇఁక మఱియొ వరును నాకు సహాయములేనందున, శ్రీకృష్ణులు గుంపుగుంపుగానిలిచి నామగానమునేయుమన్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క మందహాసాది దివ్యచేష్టితములయందే నేమగూడ మున్నడగైతిని. ఇఁకనన్ను గోపగింపుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదని. ౪.

ముళిన్దుశేగడముదైత్తు మాయప్పేయ్ ములై యుణ్ణుమరుదిదై పోయ్*
కనిన్దోళివళుక్కుక్కనైత్తిన్ద కణ్ణపిరానుక్కెన్ మైత్తోళ్ శేర్*
ముళిన్దినియెన్ శెయ్‌దీగనైన్ మీర్‌గాళ్ మున్నియవర్ వన్దుఏత్తి నీరున్ద*
కనిన్దపొళిల్ తిరుప్పేరై యిఱైక్కా కాలమ్బెఱవైనైన్ కాట్టుమినే. ౫.

అ॥ ముళిన్ద - కోపగించి, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్తు - తన్ని, మాయమ్ - వంచకియైన, పేయ్ - పీతాచియొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణు - త్రాగి, మరుదు - మద్దిచెట్లును యొక్క, ఇడై - వడుమ, పోయ్ - వెళ్ళి, కనిన్ద - పండియున్న, ఓళివళుక్కు - (అనురూపమైనయొ) ఎలకపండునునుఁజించి, కనిన్ద - (అనురూపమైనయొ) మూడను, ఎత్తిన్ద - విసితీకొట్టిన, కణ్ణపిరానుక్కు - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, ఎన్ - నాస్త్రీత్వమును (లజ్జాభయాదులను), తోళ్ శేర్ - పోగొట్టుకొంటిని, ఆనైన్ మీర్‌గళ్ - ఓతల్లులారా! ఇని-ఇఁకమీదట, మునిన్ద - కోపగించి, ఎన్ శెయ్‌దీర్ - ఏమిచేతురులంచితిరి? ఆవర్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, మున్నివన్ద - మూందుగావేచ్చి, పిరీ నీరున్ద - వేంచేసియున్నకియు, కనిన్ద - ఫలములతోఁబూర్ణమైన, పొళిల్ - తోటలు గలదియునైన, తిరుప్పేరైయిఱైక్కా - తిరుప్పేరయెడి దివ్యదేశమువలే (తీసికొనిపోవి), కాలమ్బెఱ - శీఘ్రముగా, ఎనైన్ - నాకు, కాట్టుమిన్గళ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) పేవించఁజేయుఁడి.

తా॥ ఓతల్లులారా! పూతనాశకటవత్స కపిత్థానుకాదులనుజంపిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్య చేష్టితములనుపేవించి లజ్జాదులనువదలి నేమి వానియందే మున్నడగైతిని. ఇఁకనన్ను గోపగింపి మీరేమి యుపయోగమున్నది? గాన ఆసర్వేశ్వరుడువేంచేసియున్న తిరుప్పేరకేగి దీసికోని పోయి విడువుఁడియని. ౫.

కాలమ్బెఱవైనైన్ కాట్టుమిన్గళ్ కాదల్ కడలిల్ మిగప్పెరిదాళ్*
నీలముగిల్ వణ్ణత్తెమ్బెరుమాన్ నిఱుమ్‌మున్నే వన్దైశ్ శెక్కు మెయ్‌దార్*

ఞాలత్తవర్ వన్దుపీర్ పిరున్ద నాఙ్మఱైయాళరమ్ వేళ్వియోఙా*
కోలచ్చెన్నెల్‌గళ్ కవరిపీఱుమ్ కూడుపునల్ తిరుప్పేరై యిఱ్ఱే. 2.

నీలమేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, ఎఙ్మైపెరుమాన్ - మమస్వామి' తుల్యుడవ్వడ్డ - ముండఱువచ్చి, నిఱుక్కుమ్ - నిలుచుచున్నాడు. ఎఙ్కైక్కుమ్ - మాచేతులకును, ఏయ్‌కాఙ్ - అందదు. కాదల్ - (మాపువానివిషయమై) ఆశ, కడలిల్ - సముద్రముకంటె, మిగప్పెరిదు - మిక్కిలిగొప్పది గామున్న ది. ఞాలత్తు - భూలోకమందు, అవఙ్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, పీర్ పిరున్ద - వేంచేసియున్నదియు, నాన్మఱైయాళర్ - వాలుగువేదములంచ్చివ (శిష్టబ్రహ్మణులయొ క్క) వ్యాయమ్ - భగవదారాధనమును, ఓఙా - విడువకుండజరుగుచుట్టియుగా, కోలమ్ - మనం రంజుకైన, శెన్నెల్‌గళ్ - ఎఱ్ఱధాన్యములు, కవరి - చామరమువలె, వీశుమ్ - వినుఱుంనట్టిదిరా కూడు - చేరియున్న, పునల్ - జలమగలదియుకైన, తిరుప్పేరై యిఱ్ఱే - తిరుప్పేరయెడిదివ్యదేశమందు, ఎన్నై - నాకు, కాలమ్మెఱి - శీఘ్రముగా, కాట్టుమిన్గళ్ - (సర్వేశ్వరుని) సేవింపఁజేయుఁడి.

కా॥ ఓతల్లారా! నీలమేఘు శ్యాముఁడైన సర్వేశ్వరుడు నాయందుఁవేంచేసి నిలియున్నను నాతోమాటలాడక నాచేతికందకఁజేయుచున్నాడుగాన నాకువానియందాశపర్లుచున్న ది. మన్ను శీఘ్రముగాదీసికొనివెళ్ళి తిరుప్పేరలోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని సేవింపఁజేయుఁడియని.

పేరెయిల్ శూళ్ కడల్ శెన్నిలఙ్గై శెఱ్ఱపిరాన్ వన్దుపీర్ పిరున్ద*
పేరై యిఱ్ఱే పుక్కెన్నెఞ్చమ్నాడి పేర్ త్తువర వెఙ్గుమ్ కాణమాట్టేన్*
ఆరై యినియిఙ్గుపోయ్ అమ్మోశ్రీ యెన్నెఞ్చమ్ కూవవల్లారుమిల్లై*
ఆరై యినిక్కొణ్డోళాదిక్కిన్ఱ దెన్కెఞ్చమ్‌కణ్డదువేఱ్ఱినే. 2.

ఆ॥ శెర్ - వెర్ద, ఎయిల్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - మట్టఁబడినదియు, కడల్ - సముద్రముచే చుట్టఁబడినదియుకైన, శెఱ్ - నుందగమైన, ఇలఙ్గై - లంకాపురిని, శెఱ్ఱ - నశిం పఁజేసిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైనసర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, పీర్ పిరున్ద - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, పేరై యిఱ్ఱే - తిరుప్పేరచే, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, నాడి (వానిని) వెదకి, శేర్ త్తు - తిరిగియు, వర - వచ్చునట్లు, ఎఙ్గుమ్ - ఎప్పటివు, కాణమాట్టేన్ - చూడకమున్నాను. శ్రీ - ఓసఖీ! ఇని - ఇఁకమీద, ఇఙ్గు - ఇచ్చట, ఆరై - ఎవరిని, ఈదియమ్ - (సహాయముగా) కలవానిమనుమని? ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సును, కూవ వల్లారుమ్ - పిలుచుకొనివచ్చి నాపర్డచేర్చువారును, ఇల్లై - లేరు. ఇని - ఇఁకమీద, ఆరై కొణ్డు - ఎవరినిసహాయముగాజేసికొని, ఎన్ కాదిక్కిన్ఱదు - ఏపురుషార్థమునుసాధింపవచ్చును, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, కణ్డదువే - చూచినవిషయమునే, కణ్డే - చూచితిని.

కా॥ ఓసఖీ! నామనస్సు సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరకువెళ్ళిపోయింది. తిరిగియవచ్చునో రోమోయని చూచుచున్నాను. నాకొడుకు గమనింపలేదు. అచ్చటికెళ్ళి నానిమిత్తమువారు నెవ్వరులేరు. అదిలేనందువ నాకెవరిసహాయముచే నేకార్యము సిద్ధించును? నాన మేమునూడ ఆమనస్సుపోయిన స్థానమువకే వెళ్ళుచున్నాను. 3.

కణ్డదువేళ్ కొణ్డాల్లాగుమ్ కూడి క్కార్ కడల్ వణ్ణనోడా ఇత్తు
కొణ్డు*అలర్ తూవ్ తొళ్ దు ముదలా కొణ్డు వెళ్ కాదలుడై క్కిళ్ తో ళ్ళి*
మణ్ తిణిఞాలముమేళ్ కడలుమ్ సీళ్ విళుమ్బుమ్ కళ్ళియాప్పిరిదాల్*
తెణ్ణిరై తూవ్ న్దవ్ వీవ్ తిరుప్పేరై యిల్ శేర్వ్ తొట్టే. ౮.

ఆ॥ తోళ్ళి - ఓసఖీ! కణ్డదువేళ్ కొణ్డు - (నేమచేవినతిరుశాముపజేక్ర్త శాదులను) చూచి చానిపే యవలంచించుకొని, ఎల్లాయుమ్ కూడి - ఎల్లరును చేరి, కార్ - నల్లని, కడల్ - సముద్రము వంటి, వణ్ణనోడు - కాన్తిగల సర్వేశ్వరుడితోడగూడ, ఎళ్ తిఱత్తు - వాకుల్ని స్నేహమును, కొణ్డు - ఆవలించుకొని, అలర్ - (ఈపె సర్వేశ్వరునియందావ క్తురాలైనదని) అపవాదమును, తూవ్ తీవ్ తీవ్ దుముదలా - (మీరు) చెప్పినది మొయ్యలను, కొణ్డ - ప్రవృత్తమైన, ఎళ్ కాదల్ - నాస్నేహమును, ఉరైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, మణ్ - మృత్తుచేత, తిణి - దట్టమైయున్న, ఞాలముమ్ - భూమియు, ఏళ్ కడలుమ్ - సప్తసాగరములును, నీళ్ - విశాలమైన, విళుమ్బుమ్ - ఆకసమును, కళ్ళియ - వెనుకపడునట్లు, పెరిదు - (ఇవన్నిటికంటె) పెద్దదైయుండ్డది. తెళ్ - నిర్మలమైన, తిరు - (తొమ్రుపర్ణియొక్క) అలలచే, తూవ్ న్ద-చుట్టపడి, అవర్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, వీవ్ తీవ్ తిరుప్పేరై - వేంచేపియున్న, తెణ్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరై యిల్ - తిరుప్పేరకు, తొట్ట - పోయి, శేర్వ్ - చేరెదము

ఞా॥ ఓసఖీ! ఈపె సర్వేశ్వరునియందు మిక్కిలి ప్రీతిచేయుచున్నదని యపవాదముగా మీరుచెప్పినది మొదలుగా నాయాళ మిక్కిలిపెరిగి సప్తసాగరములున్న మహాపృథ్వియు ఒకాళ మున్నకూడ తపలో వణుగునట్లు హెచ్చిపోయినది. గావసే నాసర్వేశ్వరుడు వేంచేపియున్న తిరుప్పేరయనెడు దివ్యదేశమునకే పోయిచేరెదమని. ౯.

శేర్వ్ తొణ్ణెన్నుడై తోళ్ మీరిమీర్ గాళ్ ళినైన్నైయర్ గాళిన్నై త్తేవ్ న్ది వేణ్డా*
నీర్ గళుడై క్కిన్ఱ దెన్ని దట్టిక్కు నెళ్లునిజై వుమెనక్కిన్ఱిళ్ళై *
కార్ వణ్ణ కార్ కడల్ ఞాలముణ్డ కణ్ణపిరా వన్దుమీళ్ దీవిణ్ణుళ్
ఏర్ వళర్ వాణ్ కళ్ళనిప్పుఱ్ఱ తెణ్ తిరుప్పేరై యిల్ మాణగరే. ౧౦.

ఆ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళ్ మీర్ గాళ్ - ఓసఖులారా! అన్నైయర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్నై - నాకు, శేర్ న్ది వేడ్డా - ధైర్యము చెప్పవలదు. నీర్ గళ్ - మీరు, ఇవర్కు - ఈయవస్థకు, ఎన్ - ఏమాటలు, ఉరైక్కిన్ఱదు - చెప్పుచున్నారు? ఎవర్కు - నాకు, నెఞ్చం - మనస్సును, నిఱైవుమ్ - గాంభీర్యమును, ఇల్లైళ్ - ఇవ్వటలేదు. కార్ - శ్యామమైన, వణ్ణ - కాన్తిగలవాడును, కార్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రమునే జుట్టుపడిన, ఞాలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణ - అరగించివవాడుసైన, కణ్ణపిరా - శ్రీకృష్ణస్వామి, వన్ద - వచ్చి, వీవ్ తీవ్ దివ్ణుళ్ - వేంచేపియున్నదియు, ఏర్ - చెరువులయొక్క, వళర్ - సమృద్ధిగలదియు, ఒణ్ - సుందరమైన, కళ్ళి - పొలములను, పుళ్ళినమ్ - కొలవలుగలిగియున్న, తెణ్ - స్పృహణీయమైన, తిరుప్పే రై యిల్ - తిరుప్పేరైయనెడి, మాణగర్ - మహానగరమును, తొట్ట - పోయి, శేర్వ్ - చేరెదము.

తా॥ ఓసళిప్పులారా ! నామమిశేనియుంధైర్యముచెప్పలదు. నాప్రకృతిసెటు గనిమీవా టుబు ప్రకృతినునకేమియుం సంబంధించదు. నామనస్సును నాధైర్యమునుూడ మీమాటవినుట కిచ్చటలేకపోయినవి. జగద్రక్షకుడైయతినుందరుడైన సర్వేశ్వరుడు చేంచేసియున్న సకలసం పత్సమృద్ధమైన తిరుప్పేరకు సెదు దివ్యదేశమును నేనపోయి చేరకూనవని ౯.

నగరముమ్ నాడుమ్‌పిఱవుమ్‌తేర్వోన్ నాణెక్కిత్తొయెత్తోళిమార్ గాళ్*
శగరమణిసెడుమాడనీడు తెళ్‌తిరుప్పేరై యిల్ వీఱ్ఱిరుందు*
మగరనెడుంబుళ్ళై క్కాదల్ మాయన్ నూఱ్ఱువరై యన్నమణ్ణూఱ్ఱి*
నిగరిల్ ముగిల్‌వణ్ణన్ నేమియా నెన్నిచ్చెమ్ కవర్‌న్దనై యూళియానే. ౧౦.

ఆ॥ ఎత్తోళిమార్ గాళ్ - ఓనాళిప్పులారా ! శిగరమ్ - పర్వతశిఖరములవలెనున్న వియ, మణి - రత్నములుమైనవియు, సెడు - ఉన్నతములుకైన, మాడమ్ - గృహములుగల, నీడు - గొప్పదై, తెళ్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరియందు, వీఱ్ఱిరుందు - చేంచేసియున్న వాడును, నగరమ్ - మకరాకారమై, సెడు - దీర్ఘమైన, కుళై - ఆధరణము గల, కాదల్ - చెవ్వులవాడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుడును, నూఱ్ఱువరై - దుర్యో ధనాదులు మూఁడుకుడును, అన్ను - ఆప్పుడు, మణ్ణు - నశింపచట్లు, నూఱ్ఱి - సంహరించినవాడును, నిగరిల్ - ఒప్పులేనివాడును, ముగిల్‌వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాడును, నేమియాన్ - సుదర్శనముగలవాడుపైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సును, కవర్‌న్దనై - అపహరించి, ఎన్నైయూళియాన్ - ఎన్ని (అనేక) కాలములుగలవాడై యున్నాడు. నగరమమ్ - పట్టణ ములయందును, నాడుమ్ - దేశములయందును, పిఱవుమ్ - తిర్యక్‌నరాదులయందును, తేర్వోన్ - (అసర్వేశ్వరుని) వెదకెదను ఎనక్కు - నాకు, వాణ్ - స్వర్గు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓసళిప్పులారా ! రత్నమయమై పర్వతమువలె నత్యున్నతమైన మేడలచే మండియున్న తిరుప్పేరలో వేంచేసియున్న మకరకెడుంబుళ్ళైక్కాదినసెడు తిరునామములగల సర్వేశ్వరుడు నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయినాడు. కాన వానినియచ్చటచ్చటపోయి స్వర్గలోక మెదకెదనని.

‡‡ ఊళిదోఱూళియురువుమ్ పెరుమ్‌శోయ్‌గై యుమ్ వేఅవ్వై యుమ్ కాక్కుమ్
ఆళినీర్ వణ్ణనై యచ్చుదనై యణికురుగూర్ చ్చటగోపన్‌శొన్న* [మ్*
కేళిలన్దాదియోరాయిరత్తుళ్ళివై తిరుప్పేరై యిల్ మేయపత్తుమ్*
ఆళియఙ్గైయనై యేత్తవల్లా రవరడిమై తిఱత్తాళియారే. ౧౧.

ఆ॥ ఊళిదోఱూళి - ప్రతికల్పములయందును, ఉరువుమ్ - రూపములనున్ను, పెరుమ్ - తిరునామములనున్ను, శోయ్‌గైయుమ్ - వ్యాపారములనున్ను, వేఅవ్వై - వేఱుకేఱుగాగల వాడై, వైయమ్ - భూమిని, కాక్కుమ్ - రక్షించువాడును, ఆళినీర్‌వణ్ణనై - సముద్రజలము వంటి కాన్తిగలవాడునైన, అచ్చుదనై - అచ్యుతుడుషయమై, అణి - (భూమికి) ఆలక్కార మైన, పుకుళూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొన్న - ప్రసా దించినదియు, కేళిల్ - ఒప్పులేనదియు, ఆయిరత్తు - ఆత్తాదియు, ఓర్ - అద్వితీయములుకైన,

ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేసిన, తిరుప్పేరాయిల్ - తిరిప్పేరైయనెడు దివ్యదేశ విషయమై, మేయ - సకలశుభగుణపూర్ణమూలైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములచే, ఆళ్వి - సుదర్శనమును, ఆళి - సుందరమైన, కైయినై - శ్రీహస్తమందుధరించిన సర్వేశ్వరుని, పేత్తెవల్లార్‌పర్ - స్తుతింపఁదగినవారు, అడిమైత్తిఱత్తు - కైంకర్యమునందు, ఆళ్వియార్ - సుదర్శనాళ్వాళ్లవలె మిక్కిలి ప్రీతిగలవారై యుందురు.

తా॥ ప్రతియుగములయందును వేఱువేఱు నామరూపవ్యాపారములను స్వీకరించి జగద్రక్షణముఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో తిరుప్పేరైవిషయమైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవత్కైంకర్యమందు మిక్కిలి ప్రీతికలవారగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఆళ్వార్లిట్లు విశ్లేషసహిష్ణువైయుండగా సర్వేశ్వరుఁడు పరివ్యసనము నివర్తించునట్లు తనవిజయములను ప్రకాశింపఁజేయ వానిని యీతిరువాయ్‌మొళిలో సమర్పించుచున్నారు.

‡‡ ఆళియెళ్ఱ చ్చఙ్గమ్విల్లుమెళ్ఱ*లిశై
వాళియెళ్ఱ తణ్డమ్వాళుమెళ్ఱ*అణ్ణల్
మోళియెళ్ఱముడిపాదమెళ్ఱ*అప్పన్
ఊళియెళ్ఱ వులగళ్ంద్ర వాఱే. ౧.

ఆ॥ ఆళి-సుదర్శనము, ఎళ్ఱ - (యుద్ధోన్ముఖమై) వృద్ధిఁబొందియుండగా, శఙ్గమ్ - శ్రీపాంచజన్యమును, విల్లుమ్ - శార్ఙ్గమును, ఎళ్ఱ - వృద్ధిఁబొందియుండగా, తణ్డమ్ - కౌమోదకీయు, వాళుమ్ - నన్దకమును, ఎళ్ఱ - వర్ధింప, లిశై - దిక్కులయందు, వాళి - మంగళాశాసనధ్వని, ఎళ్ఱ - వృద్ధిఁబొందునట్లును, అణ్ణల్ - అండభిత్తి, మోళియెళ్ఱ - (పరిలి) ఆవరణజలము లోపలప్రవేశించునట్లు, ముడి - కిరీటమున్ను, పాదమ్ - తిరువడిశిఖయు, ఎళ్ఱ - పెరుగునట్లును, ఊళియెళ్ఱ - మంచికాలముకలుగునట్లును, అప్పన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఉలగమ్ - లోకములను, కొణ్డ - స్వీకరించిన, ఆఱు - ప్రకారము, ఏ ఏమాశ్చర్యము ?

తా॥ త్రివిక్రమావతారమందు లోకములనుగొలిచినప్పుడు, పరిపోని యాపద్వస్తువప్పుడో యని యతిశంకచేసి పంచాయుధములను యుద్ధసన్నద్ధములై తమచిగ్రహములను పెంచుచుండెను. బ్రహ్మాదులను సనకాదులను మంగళాశాసనముచేసిరి. పరిరీటమను అండభిత్తి పైనను శ్రీపాదము అండభిత్తిక్రిందను వ్యాపించినందున అండకటాహము మహాజలము లోపలపడ్డట్లో యేమోయని యతిశంకయగునట్లుండెను. ఇది మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమైయున్నదని. ౧.

అఱువరై క్కిదర్ న్దోడుమెలి*అర
వూఱుశుఱాయ్ మరై తేయ్క్కుమెలి*కడల్
మాఱుకొళ్ళ నట్టై క్కిన్ఱ వొలి*అప్పా
శాఱుపడ వముదట్కిణ్ణనాట్టే. ౨.

ఱు అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు, శాఱుపడ - (దేవతలకు) మహోత్సవముగొనునట్లు, అముదమ్ - అమృతమును, కొండ - ఎత్తిన, శాన్ఱ - దినమందు, అఱు - నదులు, మరైక్కు - (తమ కుత్పత్తిస్థానములైన) పర్వతములకు, ఎదిర్ న్ద - ఎదురుగాతిరిగి, ఓడుమ్ - పఱుగెడుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, ఆరవు - వానుకీయసెడిపర్వతమయొక్క, ఓఱు - శరీరమున, శుఱాయ్ - చుట్టి, మురై - మందరపర్వతమందు, తేయ్క్కుమ్ - ఒఱుచుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, కడల్ - సముద్రము, మాఱు - సవ్యాపసవ్యములుగా, కుళ్ళిన్ఱ - తిరిగి, ఆర్ప్పిక్కిన్ఱ - ఘోషించుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవని).

తా సర్వేశ్వరుడు సముద్రమథనముఁజేయుకాలమందు ఎడఁబాలు కొట్టుటచే సముద్రమందు బడుచున్న నదులన్నియు వెనుకతిరిగి ఘోషించుచుపఱుగెడెను. మందరపర్వతమునందు వానుకిని జుట్టి యాడువఁగా దానిశరీరము రాళ్ళయందొడిపి కలిగిన "శరశర,, అనెడిశబ్దమును, సముద్ర క్షోభచేఁగలిగిన శబ్దమును మిక్కిలివర్ణించుండెనని. ౨.

నాన్ఱిలవేళ్ర్ మణ్ణుమ్‌తాన త్తవే*పిన్నుమ్
నాన్ఱిలవేళ్ర్ మరై తాన త్తవే*పిన్నుమ్
నాన్ఱిలవేళ్ర్ కడల్ తాన త్తవే*అప్పా
ఊన్ఱియిడ న్దెయిర్ పోల్ కొణ్డనాళ్. ౩.

ఱు అప్పా - సర్వేశ్వరుడు, ఊన్ఱి - (భూమిని) తెళ్ళగించి, ఇడన్ద - విడతీసి, ఎయిర్ పోల్ - కనదంతమువలెఁ, కొండ - ఎత్తుగొనివచ్చిన, నాళ్ - దినమందు, ఏళ్ర్ - సప్త ద్వీపములతోఁజేరిన, మణ్ణుమ్ - భూమియు, నాన్ఱిల - చలనములేక, తాన త్త - తవస్థానమందుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఏళ్ర్ మరై - సప్తకులాచలములును, నాన్ఱిల - చలనములేక, తాన త్త - స్వస్థానములందుండెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఏళ్ర్ కడల్ - ఏడుసముద్రములును, నాన్ఱిల - చలింపక, తాన త్త - స్వస్థానములందుండెను.

తా సర్వేశ్వరుడు వరాహావతారంబెత్తి పాతాళమందంటుగొనియున్న భూమినికనుఁ మ్ములచే తెళ్ళగించి విడతీసి యెత్తుగొనివచ్చినప్పుడు సప్తద్వీపములును సప్తసాగరములును సప్త కులాచలములును కొంచెముకూడ తమతమస్థానములనుండి చలింపకయుండునట్లు ఆశ్చర్యముగా తీసికొని వచ్చెనని. ౩.

నాళుమ్మొ నిలనీరుమ్మొ*విణ్ణుమ్
నోళుమ్మొ ఎరికాలుమ్మొ*మరై
తాళుమ్మొ చ్చుడర్ తానుమ్మొ*అప్పా
ఊళియొ్మొ పులగముణ్ణువానే. ౪.

ఱు నాళుమ్ - కాలమును, ఎళ్ర్ - పరించుభూతము, నిలనీరుమ్ - పృథివీజలములును, ఎళ్ర్ - పరించుభూతము, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, నోళుమ్ - ఊర్ధ్వాధశ్చాత్రిగ్రహములును, ఎళ్ర్ -

నశింపచేయుటయు, ఎరికాలుమ్ - అగ్నియందువాయువును, ఎఴై - నశింపచేయుటయు, మఱై - పర్వతములు, కాళ్ ఎఴువుమ్ - సమూలముగానశింపచేయుటను, కుడక్ కానమ్ - లేకపోయినమైనత్ (కాదులును, ఎఴై - నశింపచేయుటను, ఆప్పా - సర్వేశ్వరుడు, ఊళి (లోకములుసంహరించినప్పుడు చేసిన) ఆహ్వానధ్వని, ఎఴై - వ్యాప్తపుచేయుటను, ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఊణ్ - ఆరగింపు, ఏ - ఆశ్చర్యముగానుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు ప్రళయకాలమందు, పృథివ్యాదిపంచభూతములను చద్దిసూర్యనత్ (కాదులును పర్వతాదులును కాలమును లీనమునట్లు ఆహ్వానముచేసి యారగించెనని. ౪.

ఊణుడైమ్ముల్ర్ ఎదర్న్దవోలి*మన్నర్
ఆణుడైచ్చేనై నడుఙ్గుమొలి*విణ్ణుళ్
ఏణుడైత్తేవర్ వెళిప్పట్టవోలి*అప్పా
కాణుడైప్పారదమ్ కైయఱైపోర్ద్దే. ౫.

ఆ॥ ఆప్పా - సర్వేశ్వరుడు, కాణుడై - చక్రపాణియైన, పారదమ్ - భారతయుద్ధము, కైయఱైపోర్ద్దు - ఆరంభించినసమయమందు, ఊణుడై - ఆహ్వానముగలవాడై, ముల్లర్ - బలిష్ఠులైనట్టిలు, ఎదర్న్ద - చూర్ణమయిన, ఒలి - శబ్దమును, మన్నర్ - రాజులయొక్క, ఆణుడై - పౌరుషముగల, చేనై - సేనలోనున్నవాళ్ళు, నడుఙ్గుమ్ - (భయపడి) వణుగుచుండ్న, ఒలి - శబ్దమును, విణ్ణుళ్ - ఆకాశమందు, ఏణుడై - ఉన్నశిష్టానమందున్న, తేవర్ - దేవతలు, వెళిప్పట్ట - (యుద్ధమునజూచుటకు) బయలుదేరిన, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు భారతయుద్ధమందు నిలిచిసేనలను ఏత్తాడుచేయుచున్నప్పుడు, సర్వేశ్వరుడుసాక్షాత్ యుద్ధమునకువచ్చెనని భయపడి భీష్మద్రోణాదులు వణికిరి. బలిష్ఠులైన శూరులంత చచ్చిరి. ఈయాశ్చర్యమును జూడదేవతలు ఆకసమందు పచ్చినిలిచిరని. ౫.

‡‡ పోర్ద్దుమెలిన్ద పున్ శెక్కరిల్* వాళ్తిశై
తూళ్ళుమెళు న్దుదిరవ్హనలా*మలై
కీర్ద్దుపిళన్ద శిఱైమొత్తదాల్*అప్పా
ఆర్ద్తుయర్ శెయ్ దశురరై కొల్లుమాఱే. ౬.

ఆ॥ పొర్ద్దుమెలిన్ద - పొడ్డుపోయిన, పుఱ్ శెక్కరిల్ - సన్ధ్యాకాలమందు, తూళ్ళుమ్ - వ్యాపించియున్న, వాళ్ - ఆకాశమందును, తిశై - దిక్కులయందును, ఎళువ్ద - వ్యాపించి, ఉదిరవ్హనల్ ఆ - రక్తప్రవాహమునవల్లు, ఆప్పా - నరసింహస్వామి, ఆర్ద్తుయర్ - (శత్రు వులకు) గొప్పదుఃఖమును, శెయ్దు - కలుగజేసి, అశురరై - అసురులను, కొల్లుమాఱు - చంపి నప్రకారము, మఱై - పర్వతమును, కీర్ద్దు - చీల్చి, పిళన్ద - బద్దలుచేసిన, శిఱైమొత్తదు - సింహముతో సమానముగాతండెను, ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి సంధ్యాకాలమందు సర్వదేశములయందును వ్యాప్తమైనప్రవహిం చునట్లు అసురులను సంహరించినది, ఒకసింహము పర్వతమును బద్దలుచేసినట్లు ఆశ్చర్యకరంగావై యుండెనని. ౬.

మూఱునిరై త్తిరై క్కుమ్ శరట్టళ్ *ఇన
నూఱుపిణమ్ మలై పోల్ పురళ *కడల్
ఆఱుమడు త్తుదిరప్పునలా *అవ్వ్
నీఱువవ నిలత్తై శెయ్ *దనేరే. ౭.

ఆ॥ మూఱు - ఎదుఱుపడి, నిరైత్తు - ఒఱుమొగిని, ఇరైక్కుమ్ - భూషింపుతున్న, శరట్టళ్ - బాణములచే, ఇనమ్‌మూఱు - ఆసేకగుంపులుగా, పిణమ్ - శవములు, మలైపోల్ - పర్వతమువలె, పురళ - దొర్లునట్లును, కడల్ - సముద్రము, ఉదిరప్పవలా - రక్తప్రవాహముచే నిండి, ఆఱు - నదులుపుట్టుచు, పుడుత్తు - (రక్తము) ప్రవహింపుచేయుటలును, ఆవ్వ్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇలత్తై - లంకను, నీఱుపడ - భస్మముగావట్లు, శెయ్ *ద - వరింపుచేసిన, నేర్ - ధర్మయుద్ధము.

తా॥ రామావతారమందు లంకయందు రాక్షసులను జంపువప్పుడు బాణములు ఒకటేమి దవ్వొకటేయొఱుచుకొనిపోయి ఆసేకరాక్షసులను జంపగా సారక్తము సముద్రమును నదులును నింపునట్లు ప్రవహించెను. ౭.

నేర్ శరిన్దాన్ కొడిక్కోట్ త్రిక్కొణ్డా *పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దా నెరియుమనిలోళ్ *పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దాళ్ ముక్కణ్ మూర్ త్తిక్కణ్ణర్ *అవ్వ్
నేర్ శరివాణ్ తిణ్డోళ్ కొణ్డవన్నే. ౮.

ఆ॥ ఆవ్వ్ - సర్వేశ్వరుడు, నేర్ శరి - ప్రధానుడైన, వాణ్ - బాణాసురుని యొక్క, తిణ్ - బలిష్ఠములైన, తోళ్ - భుజములను, కొణవన్ - ఛేదించినవప్పుడు, కొడి - కెమటిని, కొడిక్కొణ్డా - ధ్వజమందుగలకుమారస్వామి, నేర్ శరిన్దాళ్ - ఆరంభమందే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్ని, అనలోళ్ - అగ్ని, నేర్ శరిన్దా - ప్రారంభమందే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ముక్కణ్ మూర్ త్తి - త్రిశేత్రుడైనరుద్రుడు, నేర్ శరిన్దాళ్ కణ్ణర్ - వీపుమత్రిస్పృహొనెను నుమీ.

తా॥ కృష్ణావతారమందు బాణాసురునితో యుద్ధముచేసి బాణభుజములను తుండించివప్పుడు కుమారస్వామియిని, అగ్నుబును, త్రిశేత్రుడును బాణాసురునికి సహాయముగావచ్చి త్రికృష్ణునిముందఱ నిలవలేక ఓడిపోయిరని. ౮.

అన్దమణ్ణీరెరికాల్ విణ్ మలై ముదల్ *
అన్దత్తుద రిరణ్డుపిఱవుమ్ *పిన్నుమ్
అన్దమర్ యుయిర్ తేవుమ్ మఱ్ ఱుమ్ *అవ్వ్
అన్దముద లుగమ్ శెయ్ దదుమే. ౯.

ఆ॥ ఆవ్వ్ - సర్వేశ్వరుడు, మణ్ - భూమినిన్ని, నీర్ - జలమునున్ను, ఎరి - అగ్ని నిన్ని, కాల్ - వాయువునున్ను, విణ్ - ఆకాశమునున్ను, మలై - పర్వతమునున్ను, ముదల్ - ఇనిమొదలుగాగల రక్కి-నపదార్థములనున్ను, అన్ద - అప్పుడు సృజించెను. ఇరణ్డుతుడర్ -

చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండు తేజస్సులనున్న, పిఱవుమ్ - తక్కిన పదార్థాదులనున్న, అన్ద్ర - అప్పుడు సృజించెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, మళై - వర్షమునున్న, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్న, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినవన్నింటినిన్ని, అన్ద్ర - అప్పుడు సృజించెను. అన్ద్ర - ఆసృష్టికాలమందు, ముదల్ - మొదట, ఉలగమ్ - లోకములను, శెయ్‌దదు - సృష్టించెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు సృష్టికాలమందు పృథివ్యాదిపంచభూతములనున్న, పర్వతాదులనున్న, దేవాది సకలప్రాణులనున్న సృష్టించెనని. ౯.

మేయ్‌నిరై కీణ్డ్ పుగ మాపురళ*ఙ్గునై
వాయ్‌నిఱైన్దు నీర్ పిళిదిప్పోరియ*ఇన
ఆనిరై పాడి యఞ్జేయొడుఙ్గి*అప్పా
తీమళైకాత్తు కున్ఱమెడుత్తానే. ౧౦.

ఆ॥ మేయ్ - మేయుచున్న, నిరై - గోసమూహములు, కీణ్డ్ - క్రింద, పుగ - ప్రవేశించునట్లును, మా - మృగములు, పురళ - దొల్లిచదువునట్లును, శువైయాయ్ - జలలయందు, నిఱైన్దు-నిండియున్న, నీర్ - జలము, పిళిది - ఘోషించుచు, పోరియ - క్రిందజారిపడువట్లును, ఇవప్-గుంపులుగానున్న, ఆనిరై - గోసమూహమున, పాడి - గోకులమును, ఉళ్ళే - లోపల, ఒడుఙ్గ -ఆనుకునట్లును, అప్పన్ - శ్రీకృష్ణమూర్తి, తీమళై - పెద్దవర్షము, కాత్తు - అడ్డగించి రక్షించుటకై, కున్ఱమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తానే - ఎత్తెను.

తా॥ ఒకప్పుడు ఇన్ద్రుడు అఖండాకారముగా వర్షమునుకురిపించ, అప్పుడు గోగోపలను రక్షించుటకై గోవర్ధనగిరిని తల్లకిందగా పెకిలించప్పుడు అపర్వతమందున్న మృగములున్ను జలలనీరును జారి క్రిందపడెనని. ౧౦.

కున్ఱమెడుత్తపిరా నడియారోత్తుమ్*
ఒన్ఱినిన్ఱ శడగోపనురై శెయల్*
నన్ఱిపుణైన్ద వోరాయిరత్తుళ్ళివై*
వెన్ఱితరుమ్మత్తుమ్ మేవిక్-కార్ క్కే. ౧౧.

ఆ॥ కున్ఱమెడుత్త - గోవర్ధనగిరిపెకిలించిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, అడియారోత్తుమ్ - భక్తులలో, ఒన్ఱినిన్ఱ - ఏకీభవించియున్న, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై శెయల్ - వాచికకృతులైన, నన్ఱిపుణైన్ద - లక్షణములుగల (భగవద్గుణ ప్రతిపాదకములైన), ఓర్, ఆద్వితీయములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, మేవి - ఆదరముతో, శత్వార్ క్కు - అభ్యసించువారికి, వెన్ఱితరుమ్ - జయమునిచ్చును.

తా॥ భాగవతప్రియులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రపాదించిన ఈపదిపాశురముల సభ్యసించువారు సంసారమునెడి శత్రువులను జయింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తియర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—తిరివాయ్‌మొళిలో, సమస్తకల్యాణగుణపూర్ణమైన రామకృష్ణాద్యవతారములుండగా చేతనులం దేవతాంతరముల శాశ్వయించి చెడిపోవుచున్నారేయని చూశ్చర్యపడి తాము అనుభవముల వసుధించుమన్నారు.

‡‡ కణ్ణారరావిరాశైయల్లాల్ మణ్ణుమ్‌కళ్వరో*
పుణ్ణామదలా ప్పుల్లెఱుమ్బాదియొన్నినైయే*
నణ్ణాలయో ళియిల్ వాళుమ్ శరాశరమ్‌ముణ్‌బవుమ్*
పణ్ణాలుక్కుయ్ త్తనర్ నాన్ముగనార్ పెణ్‌బనాట్టుళే. ౧.

అ॥ నణ్ణాల్ - విలక్షణదేశమైన, అయోత్తియిల్ - అయోధ్యానగరమందు, వాళుమ్ - వాసముచేయుచున్న, పుల్ మదలా - గడ్డిమొదలైన, పా - వస్తువుమ, పుల్ - అల్పమైన, ఎఱుమ్బు ఆది - చీమలు మొదలగు ప్రాణులైన, శరాశరమ్ ముణ్‌బవుమ్ - జంగమస్థావరములన్నింటిని, నాన్ముగనార్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మ, పెణ్‌బ - సృష్టించిన, నాట్టుళ్ - దేశమందు, ఒన్నుయిన్నియే - ఒక సాధనములేకనే, నల్ పాలుక్కు - మొక్షమందు, ఉయ్‌త్తనన్ - పొందించెను, కణ్ణార్ - (ప్రేయోహేతుమలను) అధ్యసించువారు, ఇరామపిరాశైయల్లాల్ - చక్రవర్తితిరుమగ నారుమతక్క, మణ్ణుమ్ - వేఱొకదానిని, కళ్వరో - అధ్యయనముచేయుదురా ?

శా॥ తనకు తిరుపవశారదివ్యదేశమైన అయోధ్యానగరమందున్న సకలచరాచరములన్నింటికిని చరమపదమిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనారుమ వదలి మఱియొకవస్తువుమ తమకు శ్రేయమనుగోరువారెక్కాలంలోనరని.

నాట్టిల్ వీటిన్దవర్ నారణక్కాళ్నిళైయా వరో*
నాట్టిల్ వీటున్దు పడాదనవట్టుమనిశర్ క్కా*
నాట్టినలియుమురక్కరై నాడిత్తడిన్దిట్టు*
నాట్టియళిత్తయ్యచ్చెయ్దు నడన్దమై కేట్టుమే. ౨.

అ॥ నాట్టిల్ - భూలోకమందు, వీటిన్దు - అవతరించి, పడాదన - పడరానిబాధము, పట్టు - అనుభవించి, మనిశర్ క్కా - (కృతఘ్నులైన) మనుష్యులకొఱకై, నాట్టి - లోకమందున్న వారిని, పలియుమ్ - బాధించుచున్న, అరక్కరై - రాక్షసులను, నాడి - వారున్న చోటికి వెదకుకొనివెళ్ళి, కడిన్దిట్టు - చంపి, నాట్టి - లోకమును, అళిత్తు - అనుగ్రహించి, ఉయ్యచ్చెయ్దు - ఉజ్జీవింపచేసి, నడన్దమై - చరచడమునను వేంచేసిన పృత్తృత్తములను, కేట్టుమ్ - వినియ, నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ - లీలావిభూతియందు జన్మించినవారు, నారణఱ్కు - శ్రీమన్నారాయణునికి, అళిన్ది - దానులుగాక, అవరో - మఱియొకరికి దానులగుదురా ?

శా॥ లోకములను బాధించుచున్న దుష్టులను సంహరించుటకై కారణీభూతమైన యీ భూలోకమందవతరించి సీతావియోగము మొదలగు పడరాని కష్టనములను సహనించి రాక్షసులను ఱంపి కృతఘ్నతలేని మనుష్యులను రక్షించి వీరికి ఘనమోక్షమునిచ్చి శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన చక్ర

వ త్తిరుమగళారయొక్కుదివ్యచేష్టితములను విని కూడ, భూలోకమందు బుట్టినవారు వాకిటి దానులుగాక మఱియొకరికగుదురాయని. ౨.

కేట్పార్‌గళ్ కేశవక్‌కీర్ త్తియల్లాల్ మఱ్ఱుమ్‌కేట్పారో*
కేట్పార్ శెవిత్తుడు క్కైవైశవ్వుగళ్‌వై యుమ్*
కేట్పల్‌పలుమ్‌పగై వ శిశుపాల*తిరువడి
శాట్పాలడైన్ద తన్మైయజీవాయ్‌దిన్రుమే. 3.

ఆ॥ కేట్పార్ - (శ్రీకృష్ణనిందను) వినవలయునని యున్న వారియొక్క, శెవి - చెవ్వులూడ, శుడుమ్ - దగ్ధమగునట్లు, కిళ్‌త్తి - నీచములైన, వశవ్వుగళ్ - నిందోక్తులచే, వైయుమ్ - నిందించు చున్నవాడును, కేడ్‌పాల్ - చిరకాలముగా, పలుమ్ - ఆపాదియైన, పగైవన్ - ద్వేషముగల వాడుకైన, శిశుపాలన్ - శిశుపాలుడు, తిరువడి - స్వామియైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, శాళ్ పాల్ - శ్రీపాదములక్రింద, అడైన్ద - చేరిన, తన్మై - స్వభావమును, అజీవాయ్ - ఎఱుంగిన వానిని, అజీన్దుమ్ - ఎఱుంగియు, కేట్పార్‌గళ్ - (తమకుజ్ఞలోకోపాయమును) వినువారు, కేశవన్ - కేశినిసంహరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కీర్ త్తియల్లాల్ - కీర్తినికన్న, మఱ్ఱుమ్ - మఱియొకదానిని, కేట్పరో - వినదురా ?

శా॥ ఎంతద్వేషులకుఁగూడ సహింపశక్యమీమాటలచే నిందించిన శిశుపాలుని తన శ్రీపాదముల క్రిందఁజేర్చుకొనిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణములనతళ్ప, బుద్ధిమంతులు మఱియొకమాటనువినరని.

తన్మైయతీబవర్ శాపవిమోక్కణ్ణియా వరో*
వన్మైవ్వడర్ పొరు ళాదుమిల్ పాళ్ నెవుక్కాలత్తు*
నన్మైశ్పునల్ పణ్ణి నాన్మగనై ప్పణ్ణిత్తన్ను ళ్ శే*
తొన్మైమయక్కియతో ళ్ శ్రీయ శూళ్‌గళ్ శిన్దిత్తే. ౪.

ఆ॥ వన్మై - (దేవమనుష్యాది) అనేకాకారములుగా, పడర్ - వ్యాపించియున్న, పారుళ్ - వస్తువులు, ఆదుమ్ - ఏదియు, ఇల్ - లేని, పాళ్ - శూన్యమైన, నెడుమ్‌కాలత్తు - ద్విపరార్ధమైన గొప్పప్రళయకాలమందు, నన్మై - మంచిదైన, (సృష్టికారణమైన), పునల్ - జలమును, పణ్ణి - సృష్టించి, తన్ను శే - తనసఙ్కల్పముచే, నాన్మగనై - చతుర్ముఖబ్రహ్మను, పణ్ణి - సృష్టించి, తొన్మై - మునుపు, మయక్కియ - సంహరించిన పదార్థములను, తోళ్ శ్రీయ - సృజించిన, శూళ్‌గళ్ - ఉపాయములను, శిన్దిత్త - అనుసంధించి, తన్మైయతీబవర్ - తత్త్వ మునెఱుంగినవారు, శాప - శాపము, అవట్రుక్ - జగత్కారణుఁడైన యాశ్రీయఃపతిని, ఆశ్రిత - దానులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికగుదురా ?

శా॥ తత్త్వస్థితినెఱుంగినవారు, మొదట మహాజలమునున్ను బ్రహ్మనున్ను సృజించిన శ్రీమన్నారాయణునితప్ప మఱియొకరిని జగత్కారణముగా దలంచి ధ్యానింపరని. ౪.

తూళ్‌గళ్ శిందిక్కిల్ మాయక్కళ్వలన్ఱి చ్చూళ్వరో*
ఆళి పెరుముఞ్జునల్ తన్నుళ్ళుఱ్ఱియఞ్చాల త్తే*
తాళిప్పడామల్ తన్వాలొరుట్టోట్టిడై త్తాళ్కొణ్ణ*
కోళిరుపురువాయిల్ నిఱు కేట్టుముణర్ న్దుమే. ౯.

ఆ॥ ఆళి - ఆగాధమై, పెరుమ్ - విశాలమైన, పునల్ తన్నుళ్ - మహాజలమందు, ఆళ్ఱుణ్ఱియున్ముణియున్న, ఞాలత్తై - భూమిని, తాళిప్పడామల్ - కరిగిపోకుండ, తన్వాల్ - తనయొక్క, ఒరుమోట్టిడై - ఒకదంతమందు, తాళ్ - తానా, కొణ్ణ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, తిరు - సుందరమైన, కోళిరుపురువాయిల్ నిఱు - వకారాపకారామెత్తిన విధమున, కేట్టుమ్ - వినియు, ఉణర్వవర్ - మననముజేసినవారు, తూళ్‌గళ్ - తమకుజీవనోపాయములను, శిందిక్కిల్ - విచారించినయెడల, మాయక్ - ఆశ్చర్యకరమైన క్రియాపథియొక్క, కళ్వలన్ఱి - శ్రీపాదములనుతప్ప, చూళ్వరో - ఆశ్రయించుదురా?

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు మగ్నమైయున్న భూమిని వరాహావతారమెత్తి యుద్ధరించిన క్రియాపథినితప్ప మఱియొకరిని యుజ్జీవనోపాయముగా బుద్ధిమంతులాశ్రయించరని. ౫.

కేట్టుముణర్ న్దవర్ కేశవఞ్ఞాళ్ళియావరో*
వాట్టమిలావన్గై మూవలివాదిక్కు వాదిప్పుణ్డు*
ఈట్టఱ్ఱోళ్ తేవర్‌గళ్ శెన్ఱిరన్దార్ కిడర్ వీక్కియ*
కోట్టఱైవామననాయ్ చ్చెయ్‌దకూత్తుక్కళ్ కణ్ణమే. ౬.

ఆ॥ వాట్టమిలా - ఎడతెగని (నిరన్తరమైన) వణ్ - బొదార్యములగల, కై - హస్తములగల, మావలి - బలిచక్రవర్తి, వాదిక్కు - బొధించగా, వాదిప్పుణ్డు - బాధపడి, ఈట్టఱ్ఱోళ్ - గుంపుగాకూడి, శెన్ఱు - వెళ్ళి, ఇరన్దార్ - ప్రార్థించిన, తేవర్‌గట్కు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖమును, వీక్కియ - పోగొట్టినవాడును, కోడు - (దానజలపరిగ్రహార్థమై) చేయియున్న, ఆమ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తములగల, వామననాయ్ - వామనుడై, శెయ్‌ద - చేసిన, తూత్తుక్కళ్ - విలాసములను, కణ్ణమ్ - చూచియు, కేట్టుమ్ - వినియు, ఉణర్వవర్ - మననముజేసినవారు, కేశవఞ్ఞాళ్ - కేశవునికి, ఆళ్వర్ - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరిగతులురా?

తా॥ బలిచే బాధింపఁబడిన దేవతలు తనవద్దవచ్చి ప్రార్థింప, అప్పుడు వామనావతారంబెత్తి, వానికున్న బొదార్యగుణమునుజూచి వానినిజాపత్య భక్తిచే భూమిమాత్రము బడిగ హించి దేవతలకిచ్చి వారిదుఃఖమును బోగొట్టిన సర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములనుఁగని చక్కగా బగిలించినవారు మఱియొకరి నాశ్రయించరని.

కణ్ణుమ్ తెళిన్దుమ్ కరుమ్బార్ కణ్ణఞ్ఞాళ్ళియావరో*
వణ్ణుణ్ మలర్ త్తొఙ్గల్ మార్ క్కన్ఱేయనుక్కువాఙ్గునాళ్*
ఇణ్డైచ్చుడై ముడి యీశనుడల్ కొణ్డుళొచ్చెల్ల*
కొణ్డఙ్గు త్తన్నొడుమ్బో డుడల్ శెన్ఱగుగాన్ న్దుమే. ౭.

ఆ॥ వణ్ణు - సుమ్మిదలు, ఊణ్ - మధుపానముఁజేయుచున్న, మలర్ - పుష్పముల యొక్క, తొఁగల్ - మాలనుధరించిన మార్క్కణ్డేయునుక్క - మార్క్కణ్డేయమునికి, వాఙ్గి వాళ్ - ఆయుష్మంతుఁగాఁజేసి, ఇడై - మూలమ, కడై - జటను, ముడి - కిరీటమునగల, తమర్ - పద్ముడు, ఉడల్ - శరీరమును, వెంటుతీసికొనిన, ఉగా - భగవద్గుణములనుకొనియాడు, వెల్లి - శ్రీమహతీపర్వత వాళ్కై, అఱ్ఱ - ఆదరయందు, కొండు - (మార్క్కణ్డేయుని) స్వీకరించి, తన్నొడుమ్ - తనతో, కొండు - చేర్చుకొని, ఉడల్ వెట్టరు - ఎడబాటుకనున్న దానివి, ఊణ్ డుమ్ - (పురాణాదులచే) తెలిసికొనియు, కణ్ డుమ్ - చదివియు, తెళిన్దమ్ - మననముఁజేసియు, కడార్ - చూచివారు, కణ్ణుక్కు - శ్రీకృష్ణునికి, ఆళ్ పట్టు - దాసుఁడగుట, ఆవరో - మఱి యొకరికి గుదురా ?

తా॥ మార్క్కణ్డేయుఁడు చిన్నతనములోనాడుకొని యున్నప్పుడు " నీవల్పాయుష్మంతుఁడవు " అని యాశీర్వాదించినవిని తనకుదీర్ఘాయుష్మము సంపాదించుకొనవలయునని రుద్రునిగూర్చి తపస్సుచేయఁగా చిరకాలమునకు రుద్రుఁడు ప్రత్యక్షమై " ఓమార్క్కణ్డేయుఁడా ! నీవలచే నేఁడను తపస్సుచేయుచున్నాను, నాజటనుఁజూడుము, నీకీవరమిచ్చుటకు నేనుసమర్థుఁడనగాను, శ్రీమహతీపర్వతమునకెళ్ళుఁడయమార్క్కు " అని పెంటపెట్టుకొనిపోయి శ్రీమహతీపర్వతమున్ను నాపర్వతమునకు నధిపుఁడగు వీరభద్రుఁడు చూడుమార్క్కణ్డేయుని తనపర్వతమునుంచుకొని రక్షించిన సర్వేశ్వరుని చక్కగా శ్రవణమననిదిధ్యాసనములచే తెలిసికొనినవాఁడు మఱియొకరినాశ్రయించరని. ౩.

‡‡ శెల్వనార్ దవర్ శెల్వత్తిఱత్తిక్కణ్ణిఱైయాళ్
ఎల్లైయిలాద పెరున్దవత్తాల్ పలశెయ్ మిత్తై
అల్లలమరై చ్చెయ్యు మిరణియనాగత్తై
మల్లలరియురువాయ్ చ్చెయ్దమాయమఱిన్దుమే. ౪.

ఆ॥ ఎల్లైయిలాద - అవధిలేని, పెరుమ్‌తవత్తాల్ - గొప్పతపస్సుచే, అమరరై - దేవతలకు, పల - అనేకవిధములైన, మిత్తై - బాధలను, శెయ్ - చేసి, అల్లల్ - దుఃఖములఁ, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, ఇరణియన్ - హిరణ్యానుయనియొక్క, అగత్తై - శరీరమును, మల్లల్ - గొప్ప, అరియుయువాయ్ - సింహరూపియై, శెయ్ద - (బద్దలు) చేసిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, అఱిన్దుమ్ - తెలిసికొనియు, వెల్ల - శ్రీవైకుణ్ఠమునకుపోయిచేరుటకు, ఉగన్ దవర్ - అభ్యర్థించినవారు, శెల్వత్తిఱత్ - శ్రీమంతుఁడైన వరసింహునియొక్క, తిరువి - కల్యాణగుణములఁ తప్ప, కఱ్ఱారో - మఱియొక దానినియభ్యసించుదురా ?

తా॥ గొప్పతపస్సుచేసి తనకుచావులేదని వరమునొంది దేవతలనుబాధించుచున్న హిరణ్యుని జంపిన వరసింహునియొక్క కల్యాణగుణములనువదలి మోక్షార్థులు మఱియొకదానినిశెప్పరని. ౪.

మాయమఱిబవర్ మాయవఱ్ఱిళ్ళియావరో
తాయమ్ శెఱుమొరుసూళ్ పుయవర్ మఱ్ఱవరై వర్ కాయ్
తేశమఱియవోర్ శారదియాయ్ చ్చెన్ఱు శేణైయై
నాశమ్ శెయ్దిట్టు సడవ్దనల్ వార్ తైయఱిన్దుమే.

అ॥ తాయమ్ - (పాండవుల) దాయభాగమును, తెఱుప్ - చెడగొట్టిన, ఒరు - ఒక, నూఱ్ ఱువర్ - నూఱుమందికి సరిపోని దుర్యోధనాదులు, ముట్ట - వలించువఱకు, ఓర్ - పరాయత్నములేని, పిరాన్ - చుంబకపాషాణమువలె, తేశముయిర్‌కళుమ్ - దేశములందలి ప్రాణులను, ఓర్ ఈరడియాయ్ - అద్వితీయమైన వీరత్వముతో, తెన్న - యుద్ధమందు చెల్లి, వేఱైయై - వేఱుగా, నిలమ్, నాశమ్ తెయ్‌విట్టు - నశింపజేసి, నవ్న - చరమపదమునకుపంపిన, వల్వార్ తై - మహాభారతమనెడి క్లాశ్యమైనమాత్రిని, ఆతిప్పిరమ్ - ఎఱుంగియు, మాయమ్ - (ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమనెడి) వాని యాశ్చర్యము చేపట్టితమును, ఆతిబిరా - పటిలించినవారు, మాయవఱ్కు - ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళ్ళి - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికి గుదురా ?

తా॥ కనభక్తులైన పాణ్డవులకుభాగమివ్వక మోసముచేసిన దుర్యోధనాదులమంచి అర్జునునికి సారథ్యముచేసిన యాశ్రితభవ్యుడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచరిత్రములనుచిని బుద్ధినుంచు వానిని వదలి మఱియొకరికి దాసులుకారని. ౯.

‡‡ వార్ తైయుతీబవర్ మాయవక్కాళ్ళి యావరో*
పోర్ తపిఱప్పాదు నోయొడుమూప్పిడిఱప్పినై
పేర్త్తు*పెరుద్దుమ్ పేరఱిక్కి త్త కాళిక్కీళ్
చ్చేర్త్తు*అవ్ వెయ్యుమ్ శేమ తైయెణ్ణి తెళివుఱ్ నై. ౧౦.

అ॥ వార్ తై - చరమశ్లోకమును, ఆతిబిరా - ఎఱుంగినవారు, పోర్ త్త - ఆర్మను కాధించుచున్న, పిఱప్పాదు - జన్మములోను, నోయొడు - వ్యాధిలోను, మూప్పాదు - వార్ధకములోను (మూడుదొరియున్న), ఇఱుప్ప - మరణను, ఇవై - వీనిని, పేర్త్తు - వలించుచేసి, పెరుద్దుకొనుట్ - (వైవల్యమునెడి) మహాదుఃఖములను, పేరఱ - పనులలుగానివలెనుచేసి, నీక్కి - పోగొట్టి, తక్ కాళిక్కీళ్ - తనశ్రీపాదములక్రింద, పేర్త్తు - చేర్చుకొని, ఆవన్ - ఆశ్రితపతి, వెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, శేమత్తై - క్షేమకార్యములమ, ఎణ్ణి - తలచి, తెళివుఱ్ ఱు - నిర్మలజ్ఞానముగల వారై, మాయవఱ్కు - ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళ్ళి - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికి గుదురా ?

తా॥ జన్మజరామరణాది సకల దుఃఖములనుపోగొట్టి తన శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొని రక్షించెడి శ్రీకృష్ణుఁడుప్రసాదించిన చరమశ్లోకార్థము తెలుఁగెఱవారు ఆశ్రితపతిని దాసులగుదురా. ౧౦,

‡‡ తెళివుఱ్ ఱువిన్ నినిన్ఱవర్ క్కిన్ఱక్కదిశెయ్యుమ్*
తెళివుఱ్ ఱకణ్ణినై త్తెక్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
తెళివుఱ్ ఱవాయిరత్తు ళ్ళిప్పత్తుమ్వల్లారవర్*
తెళివుఱ్ ఱశిన్దైయర్ పామరుమూవులగత్తుళ్ళే. ౧౧.

అ॥ తెళివు - (ఉపాయము ఉపేయము ఆనెడుజ్ఞానమును, ఉఱ్ ఱు - పొంది, వీడు - (పదృష్టులసహవాసమునే ఈ జ్ఞానముపకు) విచ్ఛేదము, ఇన్ఱి - లేనివారై, నిన్ఱ వర్క్కు - స్థిరముగానున్న వారికి, ఇన్బుఱ్ - ఆనన్దరూపమైన, కది - మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - కలుగ చేయుటయందును, తెళివుఱ్ ఱ - సర్వజ్ఞుడగు సై, కణ్ణినై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, తొణ్ డర్

నీయుమైన, కురుహూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడలాళ - నమ్మళ్వార్లు, శీల్ - పొందించి నవియు, తెళివుళ్ళ - జ్ఞానప్రదములైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలోపేరిన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లారవర్ - అధ్యయనముచేయువారు, పా - భాగవతులచే, మరు - పూర్ణమైన, మూవులగత్తుళ్ళే - మూడులోకములయందున్నట్టిదే, తెళివుళ్ళ - జ్ఞానవైరాగ్యము గల, శీడైయర్ - మనస్సుగలవారై యుందురు.

తా॥ తనకే యుపాయోపేయములుగా నమ్మినభక్తులకు మోక్షప్రదుడైన శ్రీయఃపతి విషయమైన ఈపదిపాశురముల పఠనమును ఈసంసారమందున్న ప్రతిదే తత్త్వమునెఱుంగుదురని

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౬ వ, తిరువాయ్‌మొళి

ఆవతారిక :—"ఆళియెళి" మొదలు గనుసంధించిన భగవద్గుణములను బ్రత్యక్షముగా ననుభవించుచున్న నమ్మళ్వార్లు వానిని స్వాదులిల్లించక ఆర్తులై పరమపదమునందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరునితోవినునట్లు వానియొక్క ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వాది గుణములుచెప్పి ప్రార్థించు చున్నారు.

‡‡ పామరుమూవులగుమ్‌పడైత్త పఱ్పనాబావో*
పామరుమూవులగుమళిన్ద పఱ్పాదావో*
తామరైక్కణ్ణావో తనియేఁ తనియాళావో*
తామరైక్కైయావో ఉన్నై యెన్నుళ్ళోర్ శేర్వదువే. ౧.

ఆ॥ పా - (స్థావరజఙ్గమ) వస్తువులచే, మరు - నిండియున్న, మూవులగుమ్ - మూడులోక ములను, ఆళిన్ద - కొలిచిన, పఱ్పనాబా - పద్మనాభుడా! పామరు - వస్తువులచే నిండిన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, ఆళిన్ద - కొలిచిన, పఱ్పాదా - శ్రీపాద పద్మము గలవాఁడా! తామరైక్కణ్ణా - ఓ పద్మనేత్రుడా! తామరైక్కైయా - పద్మముతుల్యమైన శ్రీహస్త ము గలవాఁడా! తనియేఁ - బద్ధమాత్రులలోనావి యొంటిగాయైనట్టి, తనియాళా - చక్రగాపాలి యించుచున్న ఓ స్వామి! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్నుళ్ళోర్ - ఎవ్వరు, శేర్వదు - పొందెదరో?

తా॥ సకలజగత్కారణుడవైన ఓ స్వామి! విరతిశయ సుందరతరుడవైన నీ దివ్యావ యవములలో వేంచేసియున్న నిన్ను నేనెప్పుడు చేరెదనోయని. ౧.

ఎన్నుళ్ళోర్ శేర్వదన్నో అరనాన్ముగనేత్తుమ్*శెయ్య
నిన్‌తిరుప్పాదత్తైయా నిలనీరెరికాల్*విణ్ణుయిర్
ఎన్ఱివై తాఁ ముదలాముయిర్ ముమాయ్ నిన్ఱ పెనాయో*
కుఱ్ఱెదుత్తానిరై మేయ్ త్తవై తాత్తవెజ్కాత్తాళో. ౨.

ఆ॥ నిలమ్ - భూమిని, నీర్ - జలము, ఎరి - అగ్ని, కాల్ - వాయు, విణ్ - ఆకాశము, ఉయిర్ - ప్రాణులు, ఎన్ఱఇవైతాఁ - అనెడివీనిని, మూడలా - మొదలుగాగల, ముమ్ ముయిర్,

సమస్త మూలకమును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, నిన్న - ఉన్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! ఆవి నై - గోసమూహములను, మేయ్‌త్తు - మేపి, కుట్టనెందుత్తు - గోవర్ధనమునెత్తి, అవై - ఆ గోగోపలను, కాత్త - రక్షించిన, ఎక్కూత్తా - నాకు మహోపకారంబులైన దివ్యచేష్టితములగలవాడా! అరక్ - రుద్రుడుమ, నాన్మగన్ - బ్రహ్మయు, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్న, శెయ్య - సుందరమైన, నిన్ తిరుప్పాదత్తై - నీ శ్రీపాదమును, యాన్ - నేను, శేర్వదు - పొందుట, ఎన్రుకొల్ - ఎప్పుడో? ఆన్రో - అయ్యో?

తా॥ సమస్త చరాచరములకు సంతర్యామియై రక్షించుచున్న ఓ స్వామీ! బ్రహ్మాదిసేవ్యమైన నీ శ్రీపాదమును నేనెప్పుడు చేరెదనో యని. 3.

కాత్తవెమ్కాల్వాయ్ మళై యేన్దిక్కల్ మారిదన్నై*
పూత్తణుమ్పూయ్‌ముడియాయ్ పునై కొన్దైయఞ్జిరుణ్డ*
వాయ్ త్తవెన్నాన్ముగనే వన్దెన్నాయిరమ్ నీయూనాల్*
ఏత్తరుమ్‌కార్ తీయినా యున్నై యెఙ్గు తలై పెయ్‌వనే. 3.

అ॥ మళైయేన్ది - గోవర్ధనమునెత్తి, కల్‌మారిదన్నై - కాళ్ళవర్షమును, కాత్త - ఆడ్డగించిన, ఎమ్‌కూత్తా - మాకు దర్శనీయములైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడా! పూ - పుష్పములగల, తణ్ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడియాయ్ - కిరీటమందు గలవాడా! పునై - సువ్వబడిన, కొన్నై - కొన్నెపుష్పములగలై, అమ్ - సుందరమై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణై యాయ్ - జటగలరుద్రునికి నిర్వాహకుడా! వాయ్‌త్త - జ్ఞానపూర్ణుల, ఎన్ నాన్మగనే - బ్రహ్మకు నిర్వాహకుడైన ఓ స్వామీ! వన్ద - వచ్చి, ఎన్ - నాకు, నీ - నీవు, ఆరుయిర్ - పరిపూర్ణ ప్రాణమువంటివాడా! ఏత్తు - సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు, అరుమ్ - అశక్యమైన, కీర్తియివాయ్ - కీర్తిగలవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్రుం - ఎప్పటి, తలైప్పెయ్‌వాన్ - పొందెదను?

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును నారణభూతుండైన ఓ స్వామీ! నీవు విశ్లేషకుల కటాక్షమునుచే నాకిదివఱలో ప్రాణమువలె ధారకుండవైయుంటివి. ఇఁకమీదగూడ నీతియడి ప్రాప్తి కొఱకు చేయవలసినదానిని నీవేచేసి నెరవేర్చుకొనుమాయని. 3.

ఎఙ్గు తలై పెయ్‌వన్నా నెళిల్ పూవ్వలగుమ్‌నీయే*
అఙ్గయర్ ముక్కణ్ పిరాన్ పిరమపెరుమానవన్నీ*
వెఙ్గదిర్ వచ్చిరక్కై యిన్దిర ముగలాత్తెయ్‌వమ్‌నీ*
కొఙ్గలర్ తణ్‌తుళాయ్‌ముడి యెన్నుడై కోవలనే. 4.

అ॥ కొఙ్గు - తేనెగలదై, అలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటముందుగల, ఎన్నుడై - నాకు భర్తృడైన, కోవలనే - గోపాలుడా! ఎళిల్ - సుందరమురై న, మూవులగుమ్ - మూతులోకముల యతిశయము, నీయే - నీ యధీనమైయ్యే యున్నది. అఙ్గం - ఆలోకములందు, ఉయర్ - గొప్పవాడైన, ముక్కణ్ పిరాన్ - త్రిశేకునియొక్కయు, పిరమపెరుమానవన్ - బ్రహ్మ కే శ్వరి యొక్కయు, (అతిశయము), నీ - నీ యధీనమే, వెమ్‌కదిర్ - క్రూరమైన తేజస్సులగల, వచ్చిరమ్-

వజ్రాయుధమును, కై - హస్తమందుగల, ఇన్దిరన్ - ఇన్ద్రుడు మొదలగు, తెయ్వమ్ - దేవ తలయొక్క (అతిశయమును), నీ - నీయధీనమే. (ఇంతగొప్పవాడవై వనిన్న), నాన్ - నేను, ఎన్ఱు - ఎన్నటి, కొలై వైయ్‌క్కుమ్ - పొందెదను ?

తా॥ అధికాఙ్యూనశూన్యమైన తులసీమాలిక్యము కీర్తినందు ధరించిన ఓస్వామీ! బ్రహ్మ రుద్రేన్ద్రాది సకలదేవతల ప్రభావములకు కారణమైన నిన్ను నేనుపొందెడి ఉపాయమును నీవే యోచించుమాయని. ౪.

ఎన్ను డైత్తోళ్‌వలనే యెయ్‌పొల్లా క్కరుమాణిక్కమే*
ఉన్ను డైయున్దిమల రులగమువై మూన్ఱుమ్‌పరన్ద*
ఉన్ను డైచ్చోదివెళ్ళ త్తగమ్బాలున్నై క్కణ్డుకొణ్డిట్టు*
ఎన్ను డైయారుయిరా రెఙ్గనేకొల్వన్నెయ్‌దువరే. ౫.

అ॥ ఎన్ను డైతోళ్‌వలనే - నాకు విధేయుడవైన గోపాలుడా! పొల్లా - ద్వారము లేని, (అనఘిలించని), ఎన్‌కరుమాణిక్కమే - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల ఓ స్వామీ! ఉన్ను డై - నీయొక్క, ఉన్ది - వాళ్ళియందు, మలర్ - ఉత్పన్నమైన, మూన్ఱులగమువై - మూలలోకముల యందున్న ఆయా విషయములయందు, ఆర్‌పరన్ద - మిక్కిలి యాసక్తిగలదైయున్న, ఎన్ను డై - నాయొక్క, ఉయిరార్ - ఆత్మ, ఉన్ను డై - నీయొక్క, శోదివెళ్ళ - తేజస్సు ప్రపంచము న్న శ్రీవైకుణ్ఠమునొక్క, అగమ్బాల్ - లోపల, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్‌కొణ్డిట్టు - నేవించి, వన్ద - సమీపించి, ఎఙ్గన్ - ఏవిధంబున, ఎయ్‌దువర్ - పొందుదో ?

తా॥ ఓప్రియభూతీ! నీవు సృజించియుంచిన శబ్దాది విషయములయందు ప్రమత్తులైయున్న వానినివదలి, అప్రాకృతదివ్యతేజోమయమైన శ్రీవైకుణ్ఠమందు వేంచేసియున్న నిన్ను పొందుటకు సమర్థులుకారు. గాన నాకార్యమును నీవే నెరవేర్చుమని. ౫.

వన్దైయ్‌దుమాఅతియేల్ మల్గునీలచ్చుడర్ తిగళ్‌ప్ప*
శెన్ఱుడన్ శోదిగళ్‌పూ ణ్డొరుమాణిక్కమ్ శేర్‌వదుపోల్*
అన్దరమేల్ శెమ్బట్టో డడియుణ్డిశై మార్వుకణ్‌వాయ్*
శెన్ఱుడర్ శోదివిడవుఞె యెన్‌తిరుమార్‌బనై యే. ౬.

అ॥ మల్గు - వర్ధిల్లుచున్న, నీలచ్చుడర్ - నీలమైన తేజస్సు, తిగళ్‌ప్ప - సమృద్ధమై యుండగా (దానిచేత), అన్దరమేల్ - మధ్యప్రదేశమునిండనున్న, శెమ్‌పట్టోడు - పీతామ్బరము తోగూడ, అడి - శ్రీపాదము, ఉన్ది - తిరువాళ్ళి, శై - శ్రీహస్తము, మార్వు - వక్షస్థలము, కణ్ - నేత్రము, వాయ్ - తిరువధరము (ఇవి), శెమ్‌ముడర్ - ఎఱ్ఱని కెలుగుచున్న, శోది - తేజస్సును, విడ - వ్యాపింపఁజేయ, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, ముడర్ - కాన్తిగల, శోదిగళ్ - రత్నప్రభములను, భూత్తు విళమ్బుకైపోలె - పుష్పములను, ఒరు - ఒక, మాణిక్కమ్ - నీలరత్నము, శేర్వదుపోల్ - అమరియుండునట్లు, ఉశై - ప్రవ్యాపించియున్న, ఎన్ - నాకు, స్వామినియైన, తిరుమార్‌బశై - వీరాట్టివి వక్షస్థలమందుగల శ్రీయఃపతిని, వన్ద - సమీపించి, ఎయ్‌దువూఱు - పొందెదివిధమును, అతియేల్ - ఎఱుఁగను.

కాం॥ ఓ నీలమాణిక్యమువంటి ఎఱుపుమాణిక్యములు ప్రసిద్ధించినట్లు శ్యామమైన తిరుమేను మీద ఎఱ్ఱని కరచరణాది దివ్యావయవములు ప్రకాశింప, దానిమీద పెరియపిరాట్టి వేంచేసి యున్న వక్షస్థలముగల ఓ శ్రీనివాసా! నిన్ను పొందుటకు నీ వేవిధమైన ఉపాయమును పొందుగవని,

ఎన్‌తిరుమార్ బన్ద నైన్ యెమ్మైమగళ్ కూట్టనైన్ *
ఎన్తుమెన్నామగళై యగమ్బాల్ కొణ్ణానాన్మగనై *
నిన్ద శీపతియై నిలక్కెన్నైయిల్ మూన్ట్రిరత్ *
తెన్దుపులన్తురన్ద విశుమ్బిలియైక్కాణేనో. ౭.

ఆ॥ ఎ - నాకు స్వామినియైన, తిరు - శ్రీరాట్టియి, మార్ బన్ - తరనైన - వక్షస్థలమందు ధరించినవాడును, ఎమ్ - మనకైనట్టి, మగళ్ - పర్వతపుత్రియైన పార్వతిని పార్శ్వమందు గల రుద్రుని కన్న స్వామినియైన నాస్వామియు, నామగళై - వాగ్దేవియైన సరస్వతిని, ఎన్దుమ్ - ఎల్ల ప్పుడును, అగమ్‌పాల్ కొణ్ - ముఖ్యప్రదేశమందుగల, ఎన్ - నాన్మగనై - బ్రహ్మకన్న స్వామినియైన నాస్వామియు, నిన్ - నీకీర్తితో సమానుడైయున్న, శీపతియై - ఇన్ద్రునికన్న స్వామియు, నిలమ్ - భూమిని, కీణ్డు - విడతిసినవాడును, మూన్ట్రిలై - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - దహించిన వాడును, పులమ్ - ఇన్ద్రియములను, వెన్ట్ర - జయించి, తురన్ద - ఓడకొట్టినవాడును, విరుమ్బు - స్వర్గమును, ఆళియై - పరిపాలించువాడుసైన సర్వేశ్వరుని, కాణేనో - చూడజా?

కాం॥ సకల చరాచర నిర్వాహకుడైన శ్రీనివాసుని ఫలప్రదానమువకుదగిన పూర్తిగలవాడైయున్నను, నేను పాధశాస్త్రములను వదలి వానికే పరతన్త్రుడనైయున్నను, ఇదివఱకు నాకు ఫలమివ్వనందున ఇఁక నాఫలములు నాకు లభించవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. ౮.

ఆళియైక్కాణ్ పరియాయ్ అరిక్కాణ్ అరియాయ్ *అరక్కర్
ఊళై యిట్టని లఙ్కైకడన్ద పిలమ్బుకొళిప్ప *
మిళియమ్బుళైక్కిడాయ్ విఱల్ మాలియైక్కుఱ్ఱమ్ *పిన్నుమ్
ఆళుయర్ కున్ఱిల్ కైయ్ కడర్ శ్రానై యుమ్ కాణ్డిఱ్ఱే. ౯.

ఆ॥ ఆళియై - బాణమని, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - గుఱ్ఱమువలెను, అరి - సింహ ముఖ, కాణ్ - చూచిన, నరియాయ్ - నక్కవలెను, ఆరక్కర్ - రాక్షసులు, ఆళ్ - అప్పుడు, ఊళై యిట్టు - హుతవేయుచు, ఇలఙ్కై - లంకను, కడన్ద - వదలి, పిలమ్ - బిలమును, కుక్కు - ప్రవేశించి, ఒళిప్ప - దాగుకొనియుండగా, మిళి - బలముగల, ఆమ్ - నున్దర మైన, పుఱ్ఱై - గరుత్మంతుని, కడాయ్ - పడిపించుకొనిపోయి, విఱల్ - బలిష్ఠుడైన, మాలియై - మాలియగు వెడి రాక్షసుని, కొన్ఱు - చంపి, పిన్నుమ్ - మఱియు, ఆళ్ - పరిజనములను, ఉయిర్ - ఉన్నతమైన, కున్ఱిల్ - పర్వతములవలె, కైయ్ కడర్ - చేసి, అడర్ శ్రానైయుమ్ - పశింపజేసిన ఉత్సేర్గుని, కాణ్డిఱ్ఱే - వేవింపవచ్చునా?

కాం॥ మూలి నుమూలి మొదలగు రాక్షసులు ఉపేంద్రునిజాచి భయపడి సింహముఖాచిన కక్కసవలె పూతవేయుచు లంకపదలి పాతాళలోకమునకు పెళ్ళగా, గరుడజాపాశాభ్యంతై ఊర్ధ్వటికి వేంచేసి కాకిపిఱందిన ఉపేంద్రుని నేనెప్పుడు వేవింపెదనో యని. ౯.

కాణుఱ్ఱిలోఁ నెఞ్చమే కడియవినై యేముయలుమ్*
ఆణ్డిఱల్ మిళిమొయ్‌మ్బి నరక్కఁకుల త్తైత్తడిన్దు*
మీణ్డుమవఁ తమ్బిక్కే విరిసీరిలఙ్కైయరుళి*
ఆణ్డుతఁ కోదివుక్క మమరరరియేఱ్‌కినై యే. ౯.

అ॥ నెఞ్చమే - ఓమనపా! కడియ - క్రూరమైన, వినైయే - కర్మములనే, ఏముయలుమ్ - చేయుచున్నవాడును, ఆణ్ - పౌరుషమందు, తిఱల్ - గొప్పశక్తిగలవాడును, మిళి - యము నితో సమానమైన, మొయ్‌మ్బిన్ - బలముగలవాడునైన, అరక్కఁ - రావణానుయిన్నిక్క, కులత్తై - వంశమును, తడిన్దు - చంపి, మీణ్డుమ్ - తిరిగియు, అవఁతమ్బిక్కే - వానితమ్ముడైన విభీషణునికే, విరి - విశాలమైన, నీర్ - జలముగల, ఇలఙ్గై - లంకను, ఆళి - కృపజేసి, ఆణ్డు - (తపజేసుటను) పరిపాలించి, తఁకోది - తన దివ్యకైవల్యాలో, పుక్క - ప్రవేశించి, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, అరియఱ్‌కినై - మిక్కిలి గొప్పవాడైయున్న సర్వేశ్వరుని, కాణుఱ్ఱిలోఁ - నేవింపవచ్చునా ?

కా॥ దుష్టుడై బలిష్ఠుడైన రావణానుయిని సంహరించి వాని రాజ్యమును వానితమ్ముడైన విభీషణునికిచ్చి కారుణ్యభరితుడు సన్తోషార్థమై తమ ఇచ్ఛానుకూల రాజ్యమును పరిపాలించి శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వేంచేసిన శ్రీమతిని ఓమనపా! మన మెప్పుడు నేవించెదమని. ౯.

ఏఱ్‌ఱరుమ్‌వై గున్ద త్తైయరుళుమ్ నమక్కు*ఆయర్‌కులత్తు
ఈఱ్‌ఱిళమ్బిగ్గై యొన్నాయ్‌ప్పుక్కుమాయఞ్చియెయఱ్‌ఱి*
కూఱ్‌ఱియలిఞ్జైనిఱ్‌కొఱ్‌ఱైవేర్ కాఱ్‌ఱిన్‌కొఱ్‌ఱుమ్‌శీనై తడిన్దు*
ఆఱ్‌ఱల్ మిక్కాఁ పెరియపరఞ్జోదివుక్కవరియే. ౧౦.

అ॥ ఒట్టాయ్ - ఏకీభవించి, పుక్క - (వివాహమునకు) వెళ్ళి, మాయఞ్చిఱ్ - ఆశ్చర్య చేష్టితములను, ఇయఱ్‌ఱి - చేసి, కూఱ్‌ఱు - యమునితొక్క, ఇనఱ్ - స్వభావముగల, కఞ్జైనిఱ్ - కంసుని, కొన్ఱు - జంపి, వివర్ కాఱ్‌ఱిన్ - చందపాడవులనై, కొడుమ్ - క్రూరమైన శీనై - (దుర్యోధనాది) సైన్యమును, తడిన్దు - చంపి, ఆఱ్‌ఱల్ మిక్కాఁ - గొప్ప బలిష్ఠుడై, పెరియ - గొప్ప, పరఞ్జోది - పరఞ్జ్యోతి స్వరూపమును, పుక్క - ప్రవేశించిన, అరి - శత్రుడై, ఆయర్ కులత్తు - గోపకులమందవతరించిన, ఈసు - ఆసధియైన, ఇరైవ - కాళ్ళాముగల (మిక్కిలి కాలుడైన), పిన్నై - శ్రీకృష్ణుడు, ఏత్త - స్తుతించుటకు, ఆసుమ్ - ఆశ్చర్యమైన, పైగుదర్తై - పరమపదమును, నమక్కు - మనకు, అరుళుమ్ - కృపజేయును.

కా॥ కంసుడు తనయింటికి వివాహమునకొఱకై మేఁట్లుడైన శ్రీకృష్ణుని పిలవగా వప్పు దవ్వటికిపేంచేసి కువలయాపీడాదులనున్న కంసునిన్ని జంపి దుష్టులను విరసించి ఆశ్రితులైన చంద పాండవులను రక్షించిన శ్రీకృష్ణుడు మనకు నిశ్చయముగా మోక్షమిచ్చువాడు. ౧౦

‡‡ వుక్కవరియుదువా యవుణనుడల్‌కీణ్డుగన్ద*
శక్కరచ్చెల్వన్త నైన్ని కుఱుగూర్‌చ్చడగోపఁకోన్ఱ*

మిక్కవోరాయిరత్తు భిన్నైపత్తుమ్‌వల్లారవరై *
తొక్కువ్వల్లాణ్డుశెత్తు క్కవరిశెయ్‌వరేయ్‌ప్రియరే. ౧౧.

ఆ॥ అరియురువాయ్ - నరసింహరూపియై, పుక్కు - ఆవరించి, అవుణా - హిరణ్యా మురవియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీణ్డు - చీల్చి, ఉగన్ద - సన్తోషించిన, శక్కరక్కెల్వా - చక్రధరుడైన శ్రీమంతుని విషయమై, కురుగూర్‌చ్చడగోప - తిరువగరికి స్వామియైన నమ్మళ్వార్లు, తొన్ను - పాడించిన, మిక్క - భగవద్గుణములను మిక్కిలి ప్రతిపాదించుమున్న, ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలోనేకోపిన, ఇన్నైపత్తుమ్ - ఈ పదిపాశుర మూల, వల్లారవరై - అధ్యయించినవారిని, ఏళ్‌ప్రియర్ - భాగవతకైఙ్కర్యమందు చపలురాళ్ళై శ్రీవైష్ణవాంగనలైన స్త్రీలు, తొక్కు - సంపుగాచేరి, పల్లాణ్డిశైత్తు - మంగళాశాసనముచేసి, కవరిశెయ్‌వార్ - చామరకైంకర్యమును చేయుదురు.

తా॥ నరసింహవేషధారియై హిరణ్యునిచంపిన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మళ్వార్లుపపా దించిన ఈ పదిపాశురముల సభ్యసించునారికి శ్రీవైష్ణవాంగనలు కైఙ్కర్యముచేయుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౭ - వ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—కింద తిరువాయ్‌మొళిలో వసుసంధించిన భగవద్గుణములు మనస్సులోనే యుండి వీరికి ఉద్దీపనమగలేకుండగా వానిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవింప వాళ్ళపడి వానిని లభించక ఈసుగములు తూకు బాధకరంబులైయున్నవని పాదించుచున్నారు.

‡‡ ఏళ్‌ప్రియరావియుణ్ణు మినైకూట్టిక్కిడన్ద వూరిలోవతియేన్ *
ఆళ్‌పియఞ్చిణ్ణపిరా తిరుక్కణ్ణఙ్గుడిలోవతియేన్ *
కూళ్‌వుమ్‌శామరైనాణ్ మలర్‌మేల్ వన్దుతోన్ట్రుమ్‌కణ్డీర్ *
తోళ్‌ప్రియర్‌గాళ్‌నైనామి రెన్‌శెయ్‌గేనుయరాట్టియేనే. ౧.

ఆ॥ ఏళ్‌ప్రియర్ - తపలురాళ్ళైన స్త్రీలయొక్క, ఆవి-ప్రాణమును, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించు చున్న, ఇనైకూట్టిక్కిడన్ద - ఇద్దరు వృత్యువులలో! అతియేన్ - ఎఱుఁగను. ఆళ్‌పి - సము ద్రమువంటి చల్లవిస్వభావముగల, ఆఞ్ - సుందరుఁడైన, కణ్ణపిరా - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరు క్కణ్ణఙ్గుడిలో - శ్రీనిత్యమందలి! అతియేన్ - ఎఱుఁగను. నాళ్ - అప్పటుచిక సించిన, శామరై మలర్‌మేల్ - శామరపుష్పమువలె, కూట్టిక్ - చుట్టును, వన్దు - వచ్చి, తోన్ట్రుమ్‌కణ్డీర్ - కనుపడుచున్నవినుమీ. తోళ్‌ప్రియర్‌గాళ్ - ఓచెలియలారా! ఆనైనామిర్ - ఓతల్లులారా! ఈయూరాట్టియేన్ - స్త్రీలింగమున్న నేను, ఎన్‌శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేతునను.

తా॥ ఓ బాంధువులారా! సద్యోవికసితమైన కామరస పుష్పములవలె నున్న రెండు నేత్ర చూచినప్రక్కనంతయు కనపడుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. అవి ప్రాణాపహారమైన మృత్యువులా! లేక శ్రీకృష్ణునియొక్క క్షేత్రములా! పలావదని తెలిసికొనలేదని. ౧.

ఆట్టియుమ్‌తూ శీయుమ్‌ని న్ఱ నైన్ఱ మీరెనైన్ఱనీర్ నల్‌ని*
మాట్టుయర్ కల్వగ త్తిల్ వల్లియోకొ్ల్గున్ద్రోవఱియేన్*
ఈట్టియవెన్ణెయుణ్ణా తిరుమూక్కినదావియుళ్ళే*
మాట్టియవల్ విళక్కిన్ శుడరాయ్‌నిఱ్ఱుమ్‌వాలియదే. ౨.

ఆ॥ ఆన్ఱైమీర్ - ఓతల్లులారా! నీర్ - మీరు, ఎన్ఱై - నన్ను, ఆట్టియుమ్ - (శాకుహితముచలెచెప్పి) ఆల్లాడించియు, తూ శీయుమ్ - నింపించియు, నిన్ఱ -ఉండి, వల్‌ని- బాధించి, ఎన్ - ఏవిప్రయోజనము! మాడు - ప్రక్కలయందు, ఉయిర్ - వర్ధిల్లునన్న, కల్వగత్తిల్‌వల్లియో - కల్పలతనో! కొల్గున్ద్రో - (దాని) చిగురో! అఱియేన్ - ఎఱుంగలేను. ఈట్టియ - చిలికియెత్తిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నెను, ఉణ్ణా - ఆరగించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూక్కు - సుందరమైనముక్కు, ఎదు - నాయొక్క, ఆవియుళ్ళే - మనస్సులోపల, మాట్టియ- పైకెత్తబడి, వాలియదు - పెద్దదై, వల్ - స్థిరమైయున్న, విళక్కిన్ - దీపమువంటి, శుడ రాయ్ - తేజస్సుగలదై, నిఱ్ఱుమ్ - (బాధించుచు) ఉన్నది.

తా॥ ఓ తల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క నాసిక సామవస్సులోనుండి, ఇది కల్పకతీగనో లేక దానిచిగురోయని, నాకుసందేహమును, గలుగఁజేయుచు గొప్పదీపజ్వాలవలె నన్నుదహించు చున్నది. ఇక్కడమాఁదిమొరనన్ను మాటలచేనిశ్చయింపఁజాలదు. ఆ.

వాలియదోర్‌కనికొ ల్వినై యాట్టియేవల్వినై కొల్*
కోలనిరళ్‌పవళ కొ్ల్గున్ఱ్ఱిల్లోవఱియేన్*
నీలనెడుమ్‌గిల్‌పోల్ తిరుమేనియమ్మా తొ్న్ఱివాయ్*
ఏలుమ్‌తిశై యుళెల్లామ్ వన్దుతోన్ఱుమెన్ఱిన్ఱుయిర్ క్కే. ౩.

ఆ॥ వాలియదు - విలక్షణమైన, ఓర్‌కనికొల్ - ఒకపండో! వినైయాట్టియేన్ - పాపము గల నాయొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వినైకొల్ - పాపమో! కోలమ్ - సౌందర్యము, తిరళ్ - చేరియున్న, పవళమ్ - పగడముయొక్క, కొ్ల్గుమ్ - స్నిగ్ధమైన, కుణ్ఱిల్లో - కుఱుకో! అఱియేన్ - ఎఱుంగను. నీలమ్ - నల్లనై, నెడుమ్ - గొప్పదైన, ముగిల్‌పోల్ - మేఘమువలె నున్న, తిరుమేని - తిరుమేనుగల, అమ్మా - స్వామియొక్క, తొ్న్ఱి - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - తిరువధరము, ఏలుమ్ - చూచిన, తిశైయెల్లామ్ - దిక్కులన్నింటిలోను, ఎన్ - నాయొక్క, ఇన్ - మంచిదైన, ఉయిర్‌క్కు - ప్రాణము నపహరించుటకై, వన్ద - వచ్చి, తోన్ఱుమ్ - కనుపడుచున్నది.

తా॥ ఓ తల్లులారా! ఒక గొప్పవఁడో? నన్ను బాధించెడిపాపమో? అతిసుందరమైన పగడమో? లేక, శ్యామసుందర విగ్రహుఁడైన శ్రీకృష్ణపతియొక్క అధరమో? నేను దీనిని బలా దని తెలిసికొనలేదు. ఇది నా ప్రాణములుతీయుటకై నా కెదుట నుండినను తెలియకున్నది. ౪

ఇన్నుయిర్ క్కిఱైయర్ మేల్ వళై యుయిత్తై నీలవిత్ తొల్*
మన్నియశీర్ మదనఱ్ కరుప్పచ్చిలై కొల్*మదన
న్నన్నుయిర్ త్తాదై కణ్ణపెరుమూర్ పురుషమవై యే*
ఎన్నుయిర్ మేలనవా యడుగిన్ఱ నవెన్దుకొట్టే ౪.

ఆ॥ ఇఱ్ఱుయిర్ క్కు - మంచిప్రాణమునపహరించుటకై, ఇఱైయర్ మేల్ - దుర్బలుల మీద, వళైయుమ్ - వంగుచున్న, నీలమ్ - నీలవర్ణముగల, ఇనైవిలొక్కల్ - రెండుధనుస్సులా? శీర్ మన్నియ - పొందర్యపూర్ణుడైన, మదనఱ్ - గన్మథునియొక్క, కరుప్పచ్చిలై కొల్ - ఇక్షు దండరూపమైనధనుస్సా? మదనన్ఱ్ - గన్మథునియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణభూతుడై, తాదై - తండ్రియైన, కణ్ణపెరుమాఱ్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, పురుషమవైయే - కనుబొంమలా? ఎఱ్ - నాయొక్క, ఉయిర్ మేలనవాయ్ - ప్రాణము నెరిరించి, ఎన్దుమ్ - ఎప్పుడును, నిన్ఱ - ఉండి, అడుగిన్ఱన - బాధించుచున్నవి.

తా॥ వన్ను చంపుటకై నామీదఁ దిరగపడియున్న ఇవి దుర్బలులనుజంపుటకై వంచిన ధనుస్సులా? మన్మథధనుస్సా? లేక శ్రీకృష్ణుని కనుబొమ్మలా? తెలియుటలేదని. ౪.

ఎన్దునిన్ఱ తిరళుమ్ శెయ్యవిఱ్ శుడర్ వెణ్ మిన్ను క్కొల్*
అన్ది యెన్నా వియడు మణిము త్తఱ్ఱొళ నతియే*
కున్ద మెడు త్తవిరా ముఱువలెనదావియడుమ్*
ఒన్దుమఱిగిన్ఱిలే నన్నై మీ రెనక్కుయ్విడమే. ౫.

ఆ॥ ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిన్ఱ - స్థిరముగానుండి, తిరళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, శుడర్ - తేజస్సును, ఈఱ్ - పుట్టించుచున్న, వెణ్ - శ్వేతమైన, మిన్ను క్కొల్ - మెఱుపా? అన్ది - ఆకిగాక, ఎన్ - అవి - నాప్రాణమును, అడుమ్ - బాధించుచున్న, అణి - అందమైన, ముత్తఱ్ఱిలొళ - ముత్యములా? అతియే - ఎఱుంగలేను. కున్దమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, పిరాఱ్ - ఉపకారకుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ముఱువల్ - చిఱు వవ్వ, ఎవదావి - నాప్రాణమున, ఆడుమ్ - బాధించుచున్నది. ఆనైమీర్ - ఓతల్లులారా! ఎనక్కు - నాకు, ఉయ్వాడమ్ - జీవించువిధమును, ఒన్దుమ్ - ఒకటిన్ని, అఱిగిన్ఱిలేఱ్ - ఎఱుంగలేము.

తా॥ ఓతల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క ఎఱ్ఱనియధరమునుబోలి ప్రకాశించుచున్న తెల్లనిమిన్ని హాసము, ఎఱ్ఱనికాన్తినిమఱుచుచున్న తెల్లని మెఱుపువలెనున్న సుందరంబుగల మృత్యుమూలభలె నున్న మిక్కిలి మనోహరమై నాప్రాణమును బోగొట్టుచున్నది. దీనిని వదలుకొనుట కుపాయమే మియు తెఱుంగలేదని. ౫.

ఉయ్విడమేఱ్ కైయర్ క్కు మశోదర్ క్కు మరక్కర్ గట్కుమ్*
ఎవ్విడ మెన్దిలఙ్గై మగరమ్మఱ క్కైక్కు మెతిర్ కొల్*
పై విడప్పామ్బుగై యాఱ్ తిరుక్కుణ్డలక్కాడుగళే*
కై విడలొన్దుమిన్ది యడుగిన్ఱ నకాణ్గిన్ఱిలే. ౬.

ఆ॥ ఏళ్రైయర్‌క్కుమ్ - దుర్బలులకును, ఈశుర్‌క్కుమ్ - అసుయులకును, ఆరక్కుర్ గట్కుమ్ - రాక్షసులకును, ఉయ్వడమ్ - బ్రతికెడిస్థానము, ఎవ్విడమ్ - ఏదేశము, ఎన్ఱు - అని, ఇలఙ్గై - ప్రకాశించు, మగరమ్ - మకరకుండలాకారముగా, తిళ్రైక్కుమ్ - ప్రేలాడుచున్న, తిళిర్‌కొళ్ - చిమ్ముచో ? పై - విశాలమైన ఫణముగల, విడమ్ - విషమును గ్రక్కుచున్న, పామ్బు - ఆదిశేషుని,అనైయాన్ - పడగగాగల త్రియుఃపతియొక్క, తిరు - నుండలమైన, కుణలమ్ - మకరకుండలములుగల, కామగళ్ - చెవ్వులు, ఒన్ఱుమ్ - ఏవిధముచేతను, కైవిడర్ని - విడునపుండకుండి, అడుగెన్ఱన - బాధించుచున్నవి. కాణ్మిన్గళ్ - చూచుడు.

శా॥ త్రియుఃపతియొక్క చిగురులె వతిమంచిరమైయున్న శ్రోత్రములురెండును ధైర్యము లేని స్త్రీ లెచ్చటనున్నారో యని వెదకికొనివచ్చి వన్నెల్లప్పఁడును బాధించుచున్నవి చూచుడవి. ఆనుటలును రాత్రులును చెప్పలసౌద్యమునుజూచి సహింపు వనియుచే బాధపడుచున్నారు. స్త్రీలు దాని నుపేక్షించ వలయునని బాధపడుచున్నారని తాత్పర్యము. ౬.

కాణ్మిన్గళ్నైన్నైయర్ గాళ్నిన్ కాట్చుమ్వగై యఱియేల్*
నాణ్ మున్ను వెణ్బిఱ్ కొల్ నయన్దార్ గట్కునచ్చిలై కొల్*
శేణ్ మున్ను నాల్ తడన్దోళ్ పెరుమాన్ తిరుమఱ్ఱగలే*
కోళ్ మన్ని యూవియడుమ్ కొడియేనుయిర్ కోళిళైత్తే. ౭.

ఆ॥ ఆన్నైయర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! కాణ్మిన్గళ్ - చూచుడు, ఎన్ఱ - అని, కాట్చుమ్ వగై - చూపించువిధమును, అఱియేన్ - ఎఱుగను. నాళ్ - శుక్లపక్షమ్మిలో, మున్ను - చేరియున్న, వెణ్ - తెల్లని, తిఙ్గళ్‌కొల్ - చంద్రుడో ? నయన్దార్ గట్కు - ఆశపడుచున్న వాఱి, నచ్చిలైకొల్ - విషమూలికనో ? శేణ్ మున్ను - వృద్ధికరై, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్ తోళ్ - బాలుగుభుజములుగల, పెరుమాన్ తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు - అందమైన, సుదల్ - ముఖము, కొడియేన్ - పాపియైనానాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమయొక్క, కోళ్ - అందమును, ఇళైత్తుకోళ్ - నశింపఁజేయుటయందు, మన్ని - అమరికకలదై, ఆవి - ప్రాణమున, ఆడుమ్ - బాధించుచున్నది.

శా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క ముఖము శుక్లపక్షమ్మియందలి చంద్రునివంటి యాకారముగలదై ప్రకాశించుచు నన్ను బాధించుచున్నది. ఈబాధను నేను మీతుచెప్పఁజాలదని.

కోళిళైత్తామరై యుమ్ కొడియుమ్పవళముమ్పిల్లుమ్*
కోళిళైత్తోన్ ముత్తముమ్ తలీరుఙ్కుళిర్ వాల్ పిత్తైయుమ్*
కోళిళైయావుడై య కొళ్ళుమ్దోవిట్టఙ్గొల్*కణ్ణా
కోళిళైవాళ్ముగమాయ్ కొడియేనుయిర్‌కొళ్ గిన్ఱ దే. ౮.

ఆ॥ కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇళైత్ - తనకాధరణముగాగల, తామరైయుమ్ - శ్రేతము నెడి తామరపుష్పమును, కొడియుమ్ - వాసికయునెడితీగెను, పవళముమ్ - అధరమునెడిపగడ మును, విల్లుమ్ - కనుబొంమలనెడి ధనుస్సును, కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇళై - తనకాధర

ణముగాగల, తణ్ - చల్లని, మత్తుమ్ - మందహాస మనెడి మర్యాదను, తళిరుప్ - చెప్పులనెడి చిసరును, కుళిర్ - చల్లనై, వాళ్ - గొప్పదైయున్న, పిత్తైయుమ్ - మోహమనెడి చంద్రుడును, (దీనిని), కొళ్ - అలక్కించుకొనబడిన, ఇత్తై యాఉడైయ - ఆధరణములుగాగల, కొళ్గుమ్ - పూర్ణమైన, కోదివట్టుమ్‌కొల్ - కొయ్‌తిర్మండలమో? కొళ్ - తన్ప్రకాశమునే, ఇత్తై యాఉడైయ - ఆధరణముగాగల, వాళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కణ్ణిణ్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, మూగమాయ్‌కొళ్వు - మోహస్వరూపమై, కొడియేణ్ - పాపియైన నాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, కొళ్‌గిన్ఱదు - అపహరించుచున్నది.

తా॥ భగడము మొత్యమువెండలను వానావస్తువుల నలకొక్కారముగాగల తేజోరాశివలె నున్న శ్రీకృష్ణుని ముఖారవిందమే నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని. ౯.

కొళ్‌గిన్ఱ కోళిరుళై చ్చుగిర్ నిట్ట కొళ్గుఞ్ఱురుళిన్ *
ఉళ్ కొండ్ణీలనన్నూల్ తత్తైకొ లన్నుమాయక్ కుఱళ్ *
విళ్‌గిన్ఱ పూవ్వళ్గుమ్ విరై నాఱవైన్నుయిర్‌త్తై *
కళ్‌గిన్ఱ వాఱుకొయా రన్నై మీర్ కఱ్ఱ వాఱే. ౯.

ఆ॥ కొళ్‌గిన్ఱ - లోకములనగ్రహించుచున్న, (రక్షించున్న), కొళ్ - బలముగల, ఇరుళై - అంధకారమునొయొక్క, కుగిర్ నిట్ట - ప్రాభాగమును తీసివేసిన, కొళ్గుమ్ - సుందరమైన, కుళిగిన్ - ఉండయొక్క, ఉళ్ - లోపలనున్న పాదాంశమును, కొండ్ - కలదై, నీలమ్ - నల్లనై, నల్ - విలక్షణమైన, నూల్ తత్తైకొల్ - చారములసమూహమో? అన్ఱు - కాదు. మాయాళ్ - శ్రీకృష్ణుని యొక్క, కుఱళ్ - శేషములు, విళ్‌గిన్ఱ - వికసించుచున్న, పూ - పుష్పములగల, తణ్ - చల్లనైన, తుళ్గుమాయ్ - తిరుత్తుళాయియొక్క, విరై - పరిమళము, నాఱ - పరిమళించుటవల్లు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ ఉయిరై - నాప్రాణమును, కళ్‌గిన్ఱ వాఱు - అపహరించుచున్న విధమును, ఆఱియీర్ - మీరు తెలిసికొనలేరు. ఆన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా! కఱ్ఱ వాఱే ర్ - పరుషోక్తులచే బాధించుచున్నారు.

తా॥ ఓతల్లులారా! దీవిని మంచిచీకటియండలోనుండి తీసిన చారములని మీరు భ్రమించవలదు. ఇది శ్రీకృష్ణునియొక్క కేశపాశములు. ఇందులోనుంచి తిరుత్తుళాయియొక్క పరిమళము మోట్టుచున్న వృత్తాంతమును మీరు తెలిసికొనక నున్నారని. ౯.

నిన్ఱ నీర్‌మై నిరైత్తెన్ఱు నారి నత్తై యరాయ్ * ఎన్నైనీర్
శున్ఱు నీరుమ్ కూళ్‌గుమ్ వైదిర్ శుడర్ చ్చోదిమఱైనిఱమాయ్ *
మున్ఱు నివుమ్మాఱులగుమ్ విరిగిన్ఱ శుడర్ ముడిక్కే *
ఒన్ఱు మైయొక్కాణుమళ్ళుమ్ అన్నైమీర్ నన్నై యెన్నుఞ్ఱిచ్చే. ౧౦.

ఆ॥ మున్ఱు త్తుళ్ - ఆంకణమందు, నిన్ఱ నీ - నిలిచియిని, ఎన్ఱు - అని, నారి త్త - శరన మనేయమున్న, నై యరాయ్ - చెలులుగలవారై, నీర్ - మీరు, ఎన్నై - నన్ను, శున్ఱు నీ రుమ్ - అవతలికిపోనివ్వకూడదని విచారించిరిగు, కూళ్‌గుమ్ వైదిర్ - చుట్టుకొనియుండియు,

విందించుమున్నారు. కుడర్ చ్చోది - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మణి - మాణిక్యమువంటి, నిఱమాయ్ - కాన్తిగలదై, ఇమ్మూవులగుమ్‌మున్ - ఈమూడులోకములయందంతట, విరిన్ద - వ్యాపించియున్న, కుడర్ - తేజస్సుగల, నూడిక్కై - కీరీటమునకే, ఎన్ను ళ్ళుమ్ - శామవన్ను, ఓర్ ముయిర్ మైక్కొండు - అధీనమైనది. అన్నై మీర్ - ఓతల్లులారా! వణ్టుక్కు - మీకు, నలైయొళి - ఆశయెందుకు?

శా॥ ఓతల్లులారా! సేనందతీ సేత్రముల కగుపడునట్లువచ్చి నిలిచితినని నన్ను మీరథయుప అంచియొచ్చటికిఁతోనియ్యక్రుచుట్టుకొనిరక్షించుచున్నారు. శామవన్ను లోకమంతటవ్యాపించియున్న తేజస్సుగల శ్రీకృష్ణుని కీరీటమందు లయించిపోయినది. ఇఁక మాయాశమిఁకాదుగదా. ౧౦

‡‡ కట్కరియపిరమ నీవ నిన్దిరనెన్నివర్ క్కుమ్*
కట్కరియకణ్ణనై క్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
ఉట్కుడై యాయిరత్తు ళ్ళివై యుమొరుపత్తుమ్‌వల్లార్*
ఉట్కుడై వానవరో డుడనాయెన్నుమ్‌మాయారే. ౧౧.

ఆ॥ కట్కు - సేత్రములకు, ఆరియ - తెలియని, పిరమ - బ్రహ్మా, శివ - రుద్రుఁడు, ఇనిర - ఇంద్రుఁడు, ఎన్ను - ఆనెడి, ఇవర్ - వీరిదొక్క, కట్కుమ్ - సేత్రములకును, ఆరియ - తెలియని, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైన నమ్మా ళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, ఉట్కుడై - ప్రతిపాదన సామర్థ్యముగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - ఒక, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయించినవాఁ, ఉట్కుడై - (భగవదనుభవ) శక్తిగల, వానవరోడు - నిత్యమూరులతో, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, ఉడనాయ్ - కూడ నేయున్నవారై, మాయార్ - విశ్లేషించరు.

శా॥ బ్రహ్మాదులకు సగోచరుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మా ళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయించువారు నిత్యసూరులతోఁ జేరి యెల్లప్పుడును భగవద్గుణముల ననుభవించుదురని.

అ ళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - న, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నేనింతయాస్తుడనైయున్నప్పటికిన్ని నన్ను తీవి తదశలోనుంచినసీయొక్క గొప్పశక్తియెంత ఆశ్చర్యమోయని ఆళ్వార్లు సర్వేశ్వరునితోవిన్న వింప, అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు నాకింకమున్న ఆశ్చర్యశక్తులనుఁజూడమని ఆళ్వార్లకు జూపింపగా వానిని జూచి యాశ్చర్య పడుచున్నారు.

‡‡ మాయావామననే మధుసూదానీయరుళాయ్*
తీయాయ్‌సీరాయ్‌నిలనాయ్ విశుమ్బాయ్‌కాలాయ్*
తాయాయ్ తన్నెయాయ్ మక్కళాయ్‌మిత్తుమాయ్‌మున్ నుమాయ్*
నీయాయ్‌సీనిన్వా ఱివై యెన్న నియాయభ్గళే.

ఆ॥ తూయా - ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడా! వాఁమశశి - శ్రీవామముఁడా! మధుసూదా - మధువనెడి రాక్షసునినిజంపినవాఁడా! నీ - నీవు, ఆయుశాయ్ - (శాయంచు) దయచేయుము. తీయాయ్ - అగ్నిని శరీరముగాగలవాఁడా! నీరాయ్ - జలమును శరీరముగాగలవాఁడా! నిలశాయ్ - భూమిని శరీరముగాగలవాఁడా! విశుమ్బాయ్ - ఆకాశమును శరీరముగాగలవాఁడా! కాలాయ్ - వాయువును శరీరముగాగలవాఁడా! శాయాయ్ - (పాణులకు) తల్లియైనవాఁడా! తన్దైయాయ్ - తండ్రియైనవాఁడా! మక్కళాయ్ - పుత్రులైనవాఁడా! ముత్తు ముయుయ్ - తక్కిన బంధువైనవాఁడా! ముత్తు ముయుయ్ - తక్కిన సమస్తపదార్థములకు నిర్వాహకుఁడా! నీయాయ్ - నీ శరీరధారణమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడా! నీ - నీవు, నిన్న ఇన్నై ఆఱు - తత్పదార్థములకును నిర్వాహకుఁడైయున్న ఈశ్వరకారములు, ఎన్న నియాయిర్ - ఏమియనుపపత్తులశరణి?

శా॥ పరస్పరము మిక్కిలి విజాతీయమగైన సృష్టివ్యాప్తి సమస్తపదార్థములకును నిర్వాహకుఁడవై ప్రాణులకు సకలవిధబంధుఁడవైన నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములు నాకుఁ దెలుపుమాయని.

అఱ్ఱణ్ణిలర్ తొణ్ణుఱ్ఱాయ్‌ముడి యచ్చుదనేయరుళాయ్*
శిఱ్ఱిఱుమ్‌శాయిఱుమాయ్ చ్చెఱ్ఱుమ్బుల్ తోడరాయిరుళాయ్*
పొఱ్ఱుపోఁగిమఱ్ఱాయ్ వ్వగ్గాయ్‌ప్పఱ్ఱియాయ్‌ప్పిన్నుమ్‌నీ*
వెఱ్ఱిన్ వెఱ్ఱుక్‌కుఱ్ఱముమూ యివై యెన్న విశి తిరమే. ౩.

ఆ॥ అమ్ - విలక్షణమైన, కళ్ - తేనెగల, మలర్ - పుష్పములోఁ గూడుకొనివ, తఱ్ - భక్తులైన, తుఱ్ఱాయ్ - తిరుత్తుఱ్ఱాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, అచ్యుతనే - అచ్యుతుఁడా! అరుళాయ్ - కృపచేయుము. శిఱ్ఱిఱుమ్ - చంద్రునికి, శాయిఱుమ్ - సూర్యునికి, ఆయ్ - అంతరాత్మవై, నెఱ్ఱుమ్ - చేతనులకు లాభాలాభములను దెలుపుచున్నసంచారముగల, పల్ - అనేక విధమైన, కుడరాయ్ - నక్షత్రాది తేజస్సులకంతరాత్మవై, ఇరుళాయ్ - చీఁకటి కంతరాత్మవై, పొఱ్ఱి - పర్జిలును, పొఱ్ఱి - పర్షింపుచున్న, మున్నీయాయ్ - వర్షమునకు నిర్వాహకుఁడవై, పుగ ఴ్రాయ్ - కిరీటధారణభూతుఁడవై, వఱ్ఱియాయ్ - ఆపకీ కిరీటధారణభూతుఁడవై, పిన్నుమ్ - మఱియును, నీ - నీవు, వెమ్‌కణ్ - క్రూరచేష్టుఁడైనయమునికంతరాత్మవైయి, వెమ్‌కూఱ్ఱ్ ఱ్ఱమూయ్ - క్రూరమైన మృత్యువునకు నంతర్యామివైయున్న, ఇవై - ఇది, ఎన్న నిశి తిరమే - ఏమాశ్చర్యము.

శా॥ శీతకిరణముగల చంద్రునికిని, ఉష్ణకిరణముగల సూర్యునికిని, సుఖదుఃఖముల నిచ్చుచున్న ఆర్ద్రారాది గ్రహములకును, అంధకారమునకును, వర్షమునకును, కీర్త్యపకీర్తులకును, జగత్సంహారకులైన రుద్రాదులకును, ఇట్టి పరస్పరవిరుద్ధములైయున్న సకలపదార్థములకు నంతరాత్మవైయీ యీడి యీయా కార్యములను నడిపించుచున్న ఓప్పమి! నీచేష్టితము లత్యాశ్చర్యములని.

శి తిర క్తైవలవా తిరుచ్చిఱ్ఱ్ఱిరత్తాయరుళాయ్*
ఎ త్తనై యోరుగము మవై యాయవఱ్ ఱుఱ్ఱియలుమ్*
ఒ త్తవోఁ పల్‌పొరుళ్‌గ ళులవ్వీలనవాయ్‌వియవాయ్*
వి త్తగ త్తాయ్‌నిఱ్ ఱీనీ యివై యెన్న విడమట్టే. ౩.

అ॥ తేర్ - రథమును, శిత్తిరమ్ - విచిత్రముగా, వలవా - (భారతయుద్ధమునందు) నడిపించినవాఁడా! తిరుచ్చక్కరత్తాయ్ - (శ్రీసుదర్శనముగలవాఁడా! ఆరుయిర్ - కృపజేయుమా. ఎత్తనై - అసేకవిధములై, ఓర్ - విలక్షణములైయున్న, ఉగముమ్ అనైయాయ్ - (కృతశే శాది) యుగములకు నిర్వాహకుఁడా! అవై పుర్ - ఆకాలములలో, ఇయలుమ్ - నడుచు చున్న దియు, ఒత్త - (జ్ఞానాకారములలోను దేవతానుష్ఠ్యాకారములలోను) సమానములైన దియు, దియవు - (ఆయావ్యక్తిస్వరూపములలో) వేఱువేఱుగా నున్న దియు, ఒఁ - విలక్షణము లైనదియు, ఉలప్పిలనవాయ్ - లెక్క-లేనిదియునైయున్న, పల్ పొరుళాయ్ - అసేకములైన ఆత్మవస్తువులకు నిర్వాహకుఁడా! విత్తగత్తాయ్ - ఇట్టియాశ్చర్య స్వరూపముగలవాఁడవై, నీ - నీవు, నిన్ పుల్ - నిలిచితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న విడమఱ్ఱుర్ - ఏమివిషయములు (ఏమాశ్చర్యములు)!

తా॥ అసేకకాలములయందున్న అసేక విధములైన జీవాత్మలకు నిర్వాహకుఁడైయున్న ఓస్వామీ! నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను యథార్థముగా నెఱుంగునట్లు నన్నను గ్రహింపుమా యని. 3.

కళ్వివ్ళి కామరైక్కణ్ కణ్ణినేయెన్కొల్వ్ అరుళాయ్*
ఉళ్వదుమిల్లదుమా యులప్పిలనవాయ్వియవాయ్*
వెళ్ళత్తడఙ్గడలుళ్ విడనాగణై మేల్ మరుని*
ఉళ్ళప్పల్ యోగుశెయ్ది యివై యెన్నవుపాయఙ్గళే. ४.

అ॥ కళ్ - తేనెకలదై, అవిళ్ - వికసించియున్న, కామరై - కామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములుగల, కణ్ణనే - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నక్కు - నాకు, ఒన్ఱు-ఒకమాట, అరుళాయ్- చెప్పవలెను. ఉలప్పిలనవాయ్ - వాళములేనివై, ఉళ్వదుమాయ్ - నిత్యములైయున్న చేతనులకు నిర్వాహకుఁడా! వియవాయ్ - నశ్వరములై, ఇల్లదుమాయ్ - అనిత్యములైన అచేతనములకు నిర్వాహకుఁడా! వెళ్ళ - జలముచేనిండియున్న, కిడఙ్ - విశాలమైన, కిడంగిళ్ - క్షీరసముద్ర మందు, విడమ్ - (శత్రువులమీఁద) విషమును గ్రక్కుచున్న, నాగుఅణై మేల్ - అది శేషుఁడనెడి శయ్యామీఁద, మరువి - పవ్వళించియుండి, ఉళ్ళమ్ - మానస్సులో, పల్ - అసేకవిధములైన, యోగు - రక్షణోపాయచింతను, శెయ్ది - చేసితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఉపాయఙ్గళ్ - ఏమి యుపాయములు!

తా॥ నిర్వాసనిర్మలమైన సకలచేతనములకు నిర్వాహకుఁడవై శ్రీరాధియందు శేష శయ్యామీఁద బవ్వళించి లోకముల యోగక్షేమములను యోచించుచున్న ఓస్వామీ! నీయుపాయ ములమ నాకుఁ జెప్పవలయువని. ४.

పాశఙ్గళ్ నీక్కి యెన్నై నయనక్కియఱుక్కుమ్నీ*
వాశమలర్ తణ్తుళాయ్ముడి మాయవనేయరుళాయ్*
కాయముమ్శీవనుమాయ్ కళ్వివాయ్పిఱవాయ్పిన్నుమ్మనీ*
మాయఙ్గళ్ శెయ్ముయిత్తి యివై యెన్నమయక్కుక్కళే. ५.

అ॥ పాశఙ్గళ్ - అవిద్యాది బంధములను, నీక్కి - పోగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉనక్కే- యఱు - నీకేయధీనముగా, కొండిట్టు - స్వీకరించి, వాశమ్ - పరిమళించుచున్న, మలర్ -పుష్పితు

గల, తిగళ్ - చంద్రునిగల, తుళ్ళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, మాయవనే - ఆశ్చర్యచూడాలుండా! నీ - నీవు, కాయముమ్ - శరీరమునకును, శివనుమ్ - శివులకును, ఆయ్ - నియామకుడవై, కళ్‌వాయ్ - వాశమునకునియామకుడవై, పిఱప్పాయ్ - ఉత్పత్తినియామకుడవై, పిన్నుమ్ - మఱియు, మాయప్పిళ్ - (జ్ఞానులనుగూడ సంసారమందుంచుటయందెడి) ఆశ్చర్యములను, శెయ్‌దుగైత్తి - చేసియుంచితివి. ఇవై - ఈ వ్యాపారములు, ఎన్నుయుయ్యక్కొళ్ - ఎమిదుర్ క్ష్యేయ వ్యాపారములు? అరుళాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! చేతనాచేతనములను జన్మజరామరణాదులకును నీవు నియామకుడవైయుండి వానియజ్ఞానాదులను భోగ్యంబట్టి నీ శ్రీపాదమునందుఁ జేర్చుకొనవప్పటికిన్ని ఇంకను సంసారమందే యుంచియున్నావు. ఇదేమాశ్చర్యమని. ౪.

మయక్కా-వామననే మదియామ్‌వణ్ణమొన్ఱరుళాయ్*
అయర్ ప్పాయ్ త్తేర్ ప్పముమా యుళ్లాయ్‌క్కుళిరాయ్‌వియవాయ్*
నియప్పాయ్ వెన్ఱిగళాయ్ వినైయాయ్‌ప్పుయనాయ్‌పిన్నుమ్‌నీ*
తుయక్కాయ్ నీనిన్ఱవా ఱేవె యెన్నతుయరర్బ్బళే. ౫.

అ॥ మయక్కా - (మహాబలిని) భ్రమింపఁజేసిన, వామననే - వామనుఁడా! మదియామ్ వణ్ణమ్ - (నిన్ను) తెలిసికొనెడి విధము, ఒన్ఱు - ఒకటి, అరుళాయ్ - చెప్పుము. అయర్ ప్పాయ్ - మిఱుపునకు నిర్వాహకుడవును, తేర్ ప్పముమాయ్ - తెలివికిని నిర్వాహకుండవును, ఉళ్లాయ్ - కాపమునకు నిర్వాహకుడవును, కుళిరాయ్ - శీతమునకు నిర్వాహకుడవును, వియవాయ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన పదార్థములకునిర్వాహకుండవును, వియప్పాయ్ - ఆశ్చర్యమునకు నిర్వాహకుడవును, వెన్ఱిగళాయ్ - జయములకు నిర్వాహకుడవును, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుండవును, పయనాయ్ - వానియొక్కఫలమునకు నిర్వాహకుడవును, పిన్నుమ్ - మఱియు, తుయక్కాయ్ - దుఃఖమునకు నిర్వాహకుడవుసై, నీ - నీవు, నిన్ఱవాఱు - ఉన్నప్రకారములైన, ఇవై - ఇవి, ఎన్ను తుయరర్బ్బళ్ - ఏమి దుఃఖకరములైనవ్యాపారములు?

తా॥ ఓస్వామీ! పుణ్యపాపములకును, సుఖదుఃఖములకును, స్మరణవిస్మరణములకును, శీతోష్ణములకును, జయాపజయములకును, ఇవి మొదలగు ద్వంద్వములకు నిర్వాహకుడవైయున్న నీ స్వభావములను తెలిసికొనువట్లు వాయందుఁ గృపజేయుమాయని. ౬.

తుయరర్బ్బళ్ శెయ్యుమ్‌క్కుణ్ణా శుడర్ నీణ్ ముడియాయరుళాయ్*
తుయరమ్ శెయ్‌మానిడ్బళాయ్ మదనాగియుగవై గళాయ్*
తుయరమ్ శెయ్‌కామిడ్బళాయ్ త్తుఱైయాయ్‌నిఱైయాయ్‌నడైయాయ్*
తుయరర్బ్బళ్ శెయ్‌దువై త్తియివై యెన్ఱు శొల్లాయర్బ్బళే. ౭.

అ॥ శుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, నీళ్ - పొడుగైన, ముడియాయ్ - కిరీటమూగలవాఁడవును, తుయరర్బ్బళ్ శెయ్యుమ్ - (నీ కిరీటసౌందర్యమునుజేసిమహర్షులు) దుఃఖమును గలుగఁజేయుమానవులకైన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! తుయరమ్ శెయ్ - దుఃఖములనుబుట్టించుచున్న, మానిడ్బళాయ్ -

(సేసు శాఖిఅనెడు) దురధిమానములకు నిర్వాహకుడవును, మదవాగి - గర్వములకు నిర్వాహకుడవును, ఉగనైగాయ్ - సన్తోషములకు నిర్వాహకుడవును, తుచరమ్‌శెయ్ - దుఃఖములను గలుగఁజేయుచున్న, కామబ్గళాయ్ - శబ్దాదివిషయములకు నిర్వాహకుడవును, తుయిరాయ్ - ప్రమాణములకు నిర్వాహకుడవును, విరైయాయ్ - స్థితికినిర్వాహకుడవును, పడైయాయ్ - గమన మునకు నిర్వాహకుడవునుసైన నీవు, కుయిరబ్గళ్ - దుఃఖములను, శెయ్‌యుమై త్రి-చేసి పెట్టితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్న కుడ్డాయబ్గళ్ - ఏమిలీలలు? అరుళాయ్ - చెప్పుము.

శా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! అహఙ్కారమమకారగర్వతృష్ణాదులను గలిగించి జీవులను బాధ పెట్టుట నీకేమిలీలయో నాకుఁ జెప్పుమాయని. ౩.

ఎన్న శుడ్డాయబ్గళాల్ నిన్నిట్టాయైన్నై యాళుమ్‌కణ్ణా*
ఇన్న దోర్ తన్నైయ్నై యెన్రుసొన్నై నూవర్‌క్కుమ్ తేఱ్ఱరియై*
మున్నియమూవులగు మవై యాయవఱ్ఱైప్పడైత్తు*
పిన్ను ముళ్ళాయ్‌పుఱత్తా యివై యెన్న వియత్తిగళ్. ౪.

అ॥ ఎన్నైయాళుమ్ - నన్నేలిన, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్న కుడ్డాయబ్గళాల్ - ఎట్టి లీలలవాడవై, నిన్నిట్టాయ్ - ఉన్నావు? ఇన్న దోర్ తన్నైయ్నై - ఇట్టి యొకవిధస్వభావముగల వాడవు, ఎన్ఱు - అని, ఉన్నై - నిన్ను, యూవర్‌క్కుమ్ - ఎట్టివారికిని, తేఱ్ఱరియై - నిర్ణయింప, అరియై - అశక్యుడవగుటలు, మున్నియ - అనాదియైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకును, అవఱ్ఱై - నిర్వాహకుడవై, అవఱ్ఱై - ఆలోకములను, పడైత్తు - సృజించి, పిన్నుమ్- తుఱ్ఱియును, ఉళ్ళాయ్ - లోపలవ్యాపించియున్న వాడవై, పుఱత్తాయ్ - బాహ్యమందున్న వాడవైయున్నావు. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఇయత్తిగళ్ - ఏమి స్వభావములు.

శా॥ ఓస్వామీ! సమస్తలోకములను సృజించి వానిని సకలవిధంబులుగా రక్షించుచున్న నీస్వభావమిట్టిదని యెవ్వారికిని తెలియకుండునట్లున్న నీవిధమేమియో? అది నాకుఁ జెప్పుమాయని.

ఎన్న వియత్తిగళా లెజ్జనేనిన్నిట్టాయో కణ్ణా*
తున్న కరశరణమ్ మృదలాగ వెల్లాపుఱుప్పుమ్*
ఉన్నుళ్ శువై యొళి యూఱొలినా లిరుమ్ పుమ్‌నీయే*
ఉన్నై యుణరవుఱి లులప్పిల్లై నుణుక్కఱ్ఱే. ౫.

అ॥ ఎకణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్న ఇయత్తిగళాల్ - ఎట్టిస్వభావముగలవాడవై, ఎజ్జనేనిన్నిట్టాయ్ - ఏప్రకారమునానున్నావు. తున్న - దట్టమైయున్న, కరశరణమ్ మృదలాగ - హస్తపాదాదులైన, ఎల్లాపుఱుప్పుమ్ - సకలావయవములకును, (సకలేన్ద్రియములకును), ఉన్న - ఆనందవింపదగిన, శువై - రసము, ఒళి - రూపము, ఊఱు - స్పర్శము, ఒలి-శబ్దము, నాల్ పుమ్ - గంధమునాయిన యీవిషయములకు, నీయే - నీవేనిర్వాహకుడవై యున్నావు. ఉన్నై - నిన్ను, ఉణరవుఱిల్ - చక్కగాదోఁపికొనుటకు యత్నించినయెడల, నుణుక్కఱ్ఱే - నీయొక్క మాయాశక్తియెంతైనఅశ్యములకు, ఉలప్పు - అంతములు, ఇల్లై - లేవు.

తా॥ ఓ! శ్రీయఃపతీ! వాక్కాదపాణిపాదాదులనెడి కర్మేంద్రియములచేతను, త్వక్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణములనెడి జ్ఞానేంద్రియములచేతను గ్రహింపబడుచున్న శబ్దాదివిషయములకునిర్వాహుడవైన నీకంటెనూతమైన మఱియొకవస్తువులేదని. ౯.

ఇల్లై నుణుక్కఱివో యిదనిల్ పిఱిదెన్నుమ్‌వణ్ణమ్*
తొల్లై ననూలిల్ శొన్న వురువుమరువుమ్‌నీయే*
అల్లిత్తుళాయలఙ్గ లణిమార్ బవెన్న చ్చుదనే*
వల్లదోర్ వణ్ణమ్‌శొన్నా లదువేయునక్కామ్‌వణ్ణమే. ౧౦.

ఆ॥ అల్లి - తామరసపుష్పములచేఁగట్టబడిన, తుళాయలఙ్గల్ - తులసీమాలికచే, అణి - అలఙ్కరింపబడిన, మార్బ - వక్షస్థలముగలవాఁడా! ఎఱ్ఱఅచ్చుదనే - నాయచ్యుతుఁడా! ఇదనిల్ - ఇంతకంటె, పిఱిదు - వేఱొకపదార్థము, నుణుక్కఱివో - సూక్ష్మమైనది, ఇల్లై - లేదు, ఎన్నుమ్‌వణ్ణమ్ - అని చెప్పెడువిధముగా, శొల్లై - ఆశాదిదైవ, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, నూలిల్ - వేదమందు, శొన్న - చెప్పబడిన, ఉరువుమ్ - స్థూలమైనఆచేతనమునకును, అరువుమ్ - సూక్ష్మమైన జీవాత్మకును, నీయే - నీవేయంతర్యామివైయున్నావు. వల్లదోర్వణ్ణమ్ - తఱుగుసామర్థ్యమైన బలము నీయొక్కప్రకారమును, శొన్నార్ - చెప్పినయెడల, అదువే - అదియే, ఈనక్కు - నీకు, వణ్ణమామే - స్వభావమగునా?

తా॥ ఓస్వామీ! స్థూలసూక్ష్మాకారమైన యీజగత్తుకునీవే యంతర్యామివనియును, నీకు మఱియొక అంతర్యామివేదనియు వేమందుఁ జెప్పుచున్న నీమహిమను ఎంతగొప్పవారైనను గొంచెమే చెప్పగలరుగాని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పఁజాలరని. ౧౦.

అమ్‌వణ్ణమిన్నదొన్ని నటివదరియవరియై*
అమ్‌వణ్ణత్తాల్ కురుగూర్ చ్చడగోవనఱిన్దురై త్త*
అమ్‌వణ్ణమ్‌ణ్డమిగ్గ ళివై యాయిరత్తిప్పత్తుమ్*
అమ్‌వణ్ణత్తాలురై ప్ప రమెన్దార్ తమక్కెన్నెక్కుమే. ౧౧.

ఆ॥ ఇన్నదొన్నవర్ణమ్‌అమ్ - తదితరమైనఒకస్వభావముగలవాఁడు, ఎన్ఱు-అని, అఱివరుఅరియు - తెలిసికొనుటకుశక్యమైన, అరియై - సర్వేశ్వరుని, అమ్‌వణ్ణత్తాల్ - యథార్థముగా, కురుగూర్ చ్చడగోవన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న వకుళాభరణులు, అఱిన్దు - తెలిసికొని, ఉరైత్త - పొందించిన, వణ్ణమ్‌అమ్ - ఛన్దస్సులుగల, ఒణ్ - సుందరంబులై, తమిళ్ - ద్రావిడభాషమయిన, ఆయిరత్తిళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁకేవల, ఇప్పత్తుమ్ - తగుపదిపాశురములను, అమ్‌వణ్ణత్తాళ్ - తమతాత్పర్యానుసారముగా, ఉరైప్పార్ - అర్థమ్‌పఱుచువారు, తమక్కు - తమకు, ఎన్నెక్కుమ్ - ఎప్పటికిని, ఆమైన్దార్ - అమరియుండుయు (కృతకృత్యులైయుండురు)

తా॥ అవరిచ్చిన్న నుహిమగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల నభసంధించువారు కృతార్థులగుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౪వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— నీయుండింత భక్తిగలిగిన నన్నిట్లగూడ నీపంపారమందుంచుటకుఁ గారణ మేమని నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరునితోడగగా, ఈతిరువాయ్మొళియొడి మహాప్రబంధమును మీకొఱకే ప్రకాశింపఁ దలచియున్నాను. అపేక్షితము మీరీలోకమందే వేంచేసియుండవలయు నని సర్వేశ్వరుఁడుపాదించిన శ్రీమాత్రీకవిని, వ్యాసాదిప్రాజ్ఞులుండఁగ జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకిట నీగొప్పకార్యము చేయింపుటపందగిన ప్రత్యుపకారము నే నేమిచేసెదనని పాదించుచున్నారు.

౧. ఎన్తైక్కుమెన్నై యుయ్యక్కొణ్టపోగియు*
అన్తిక్కన్తత్తిన్నెత్తిన్నాక్కి యెన్నాల్తన్నై*
ఇన్తమిళ్ పాడియపీళైయాదియాయ్
నిన్తవిళ్ శోదియై*ఎన్శొల్లినిఱ్పనో.

ఆ॥ ఎన్తైక్కుమ్ - (ఒకప్పుడు స్వీకరించినదానిని స్మరించినను) ఎల్లప్పుఁడును (ఉజ్జీవించు నట్లు), పోగియ - వదలుచున్న, ఆన్తిక్కన్త - అయాకాలములయందు, ఎన్నై - నన్ను, ఉయ్య కొణ్టు - ఉజ్జీవింపఁజేసికొని, ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనవలెజ్ఞానవంతుఁడనై చేసి కొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయముగా, ఇన్ - మధురమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన తిరువాయ్మొళిని, పాడియ - ప్రతిపాదింపఁజేసికొనిన ఈశ్వరై - సర్వేశ్వరుఁడును, ఆదియాయినిన్త (వాకిల్వేమును) కారణభూతుఁడును, ఎన్శోదియై - నాకువేపపాదించిన శోభయువిగ్రహుఁడనైన శ్రీమణవాళని, ఎన్శొల్లినిఱ్పన్ - ఏమిప్రత్యుపకారమునకెప్పి ధరించెదను?

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుఁడా! జ్ఞానహీనుఁడనైన నన్ను గటాక్షించి జ్ఞానవంతునిగాఁజేసి నాచేత తనవిషయమైన తిరువాయ్మొళిని చేయించుచున్న నీకు నే నేమియు ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని.

౨. ఎన్శొల్లినిఱ్పు నెన్నున్నుయిరిన్మున్నాయ్*
ఎన్శొల్లాల్ యాన్శొన్న విన్కవియెన్బిత్తు*
తన్శొల్లాల్ తాన్తనైక్కుఱ్ఱిత్తమాయన్*ఎన్
మున్శొల్లుమ్ మూవుయిరాముదల్వనే.

ఆ॥ ఎన్నినున్నుయిర్ - నాయొక్కమంచిమాట్ల, ఇన్ను - ఇప్పటికిని, ఒన్తాయ్ - ఒకవస్తువై, ఎన్శొల్లాల్ - నాచాతచేత, యాన్ - నేను, శొన్న - చెప్పిన, ఇన్కవి - మధురమైనకావ్యము, ఎన్బిత్తు - అని ప్రసిద్ధిచేయించి, తన్శొల్లాల్ - తనమాటచేత, తాన్ - తాను, తనైక్కు - తనను, ఉఱ్ఱిత్త - ప్రతిపాదించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్య భూతుఁడును, ఎన్ - నాకు, మున్శొల్లుమ్ - ముందటి సంతచెప్పించువాఁడును, మూవుయిరా - బ్రహ్మరుద్రాదుల కంతర్యామియైయున్న వాఁడై, ముదల్వన్ - (వారుచేసెడి వ్యాపారములకు) కారణభూతుఁడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్శొల్లినిఱ్పన్ - ఏమిచెప్పి ధరించెదను?

శా॥ తనకటాతముచే శాయాత్మను నొకవస్తువుగాజేసి, బహ్మాదులక స్తవ్యాయిరైయుండి సృష్ట్యాదులనుజేసి ఆవ్యాపారములు వారుచేసిరని ప్రసిద్ధిచేయించినట్లు నాకు ముందఱ సంకల్పించి శాసించేసిన యాతిరువాయ్‌మొళిని నేను చేసినట్లు లోకమందు ప్రసిద్ధిచేయించిన మహోపకార మునికిందగిన ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని. 2.

అముదల్వనివన్ను తమ్ నేర్ నిలై*ఎన్
నాముదల్వన్దు పుగున్దునల్గిక్కవి*
తూముదల్ప త్తిర్క్కు శ్శాత్తన్నైచ్చొన్న*ఎన్
వాయ్‌ముదలప్పన్నై యెన్నుమఱివనో 3.

అ॥ ఇవన్ - ఈశితవ్యుడయిన, ముదల్వనామ్ - జగత్కారణుడైనవాఁడు, ఎన్న - అని, తమ్ - తనవిషయమైన, నేర్ నిలై - నెలవిని (నాకు) ఇచ్చి, ఎన్ - వాయొక్క, నా - వాలిక యందు, ముదల్ - ముందఱ, వన్దు - వచ్చి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నల్ - సర్వాలఙ్కారయుతంబై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కృతిని (తిరువాయ్‌మొళిని), తూ - పరిశుద్ధులై, ముదల్ - ప్రధానులైన, పత్తర్‌క్కు - బక్తులకు (భోగ్యమునటట్లు) శాత్ - శాసము, తన్నై - తనను, కొన్న - ప్రతిపాదించినవాఁడును, ఎన్ వాయ్ - నాకృతికి, ముదల్ - కారణభూతుఁడునైన, అప్పన్ - స్వామిని, ఎన్న - (ఇఁక) ఎవ్వరు, మఱువన్ - మఱచెదను ?

శా॥ తానే వానాలిక యందువచ్చి ప్రవేశించి, భక్తకోటిమణులు గానముఁజేసియూహించు నట్లు తిరువాయ్‌మొళిని బ్రసాదించి, ఇవన్నిటికిని తానేకారణుఁడనెడి తెలిపిని వాశిచ్చినమహాత్ముఁడు పకారకుని ఇఁక నేనెవ్వరమును మఱచియుండనని. 3.

అప్పనై యెన్దు మఱప్పనెన్నాగియే*
తెప్పదలిన్ది త్తనై క్కవిశ్శాశొల్లి*
ఒప్పిలా త్తీవినై యేనె యుయ్యశ్కొణ్డు*
శెప్పమే శెయ్దు తిరిగిన్ద శీర్ కణ్డే. 4.

అ॥ ఎన్నాగియే - నన్నుపకరణముగాఁజేసికొని, తెప్పదల్ - దోషము, ఇన్ని - శీఘ్రమే, తనై - తనవిషయమైన, కవి - కవిత్వమును, శాశ్ - శాసమే, శొల్లి - చెప్పి, ఒప్పిలా - పాటి లేని, తీవినైయేనై - పెద్దపాపమునగలనన్ను, ఉయ్యశ్కొణ్డు - ఉజ్జీవింపఁజేసి, శెప్పమ్‌శెయ్దు - రక్షించి, తిరిగిన్ద - ఉన్న, శీర్ - స్వభావమును, కణ్డు - తెలిసికొని, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్న - ఎవ్వరు, మఱువన్ - మఱచెదము.

శా॥ అతిసీఁడమైన నన్ను పాధవముగాఁజేసికొని తానే తిరువాయ్‌మొళిని ప్రసాదించి నన్ను గృహార్థినిగాఁజేసిన సర్వేశ్వరుని నేనెవ్వరును మఱవనని. 5.

శీర్ కణ్డుకొణ్డు తిరువనల్ లగిల్*
నేర్ పడయా శ్శొల్లుమ్ నీర్ మైయిలా మెయిల్*
వీర్ విలావెన్ఱై త్తిన్నాక్కి యెన్నాల్ తన్నై*
పార్ పరవిశ్ కవి పాడుమ్ పరమరే. 6.

ఆ॥ శీర్ - కళ్యాణగుణములను, కణుగొణ్డు - తెలిసికొని, తిరున్ద - శిక్షితమై, వల్ - అఖణయంతంగై, ఇన్ - మధురమై, కవి - కవిత్వమును, నేర్‌పడ - తనువల్లు, శొల్లుమ్ - చెప్పుటకు (తగిన), నీర్మైయిలా మైయిల్ - జ్ఞానాది గుణములు లేనందున, ఏழ్మైయిలా - అంధ మూలేని, ఎన్నై - నన్ను, (అసార్వేశ్వరుడు), తన్నాక్కి - తనతో సమానముగాఁ జేసికొన్ని ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పార్ - భూలోకమంత, పరుప్ప - వ్యాపించునట్లు, పాడుమ్ - చెప్పించుకొనిన, పరమర్ - సర్వోత్కృష్టుడు.

తా॥ భగవద్గుణములు తెలుఁగి వానికిఁదగినట్లు కృతిచెప్పఁదగిన జ్ఞానములేని నాకు జ్ఞాన మును గలుగఁజేసి నాచేత నీతిరువాయ్‌మొళిని చేయించి ప్రసిద్ధులుచిన సర్వేశ్వరుని మహిమ యపారమైయున్నదని. X.

ఇగ్‌కవిపాడుమ్ పరమకవిగళాల్*
తగ్‌కవితాగ తన్నై ప్పాడువియాదు*ఇన్ను
నన్గువనైన్ను డనాక్కియెన్నాల్ తన్నై*
వగ్‌కవిపాడు మొగ్‌వై గున్ద్రనాదనే. ౩.

ఆ॥ ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పాడుమ్ - చెప్పుమన్న, పరమకవిగళాల్ - గొప్ప (వ్యాసాది) కవీశ్వరులచేత, తాన్ - తాను, తగ్‌కవి - తనవిషయమైన కవిత్వముచే, తన్నై - తనను, పాడువియాదు - ప్రతిపాదింపుకొనక, ఇన్ను - ఇప్పుడు, నన్గువన్ద - మంచి సంతోషముగలవాఁడైవచ్చి, ఎన్‌ఉడనాక్కి - నన్నెల్లప్పుడును విడువకుండ పాధవముగాఁ జేసికొని, ఎగ్‌వైగున్ద్రనాదన్ - వాపరమపదనాథుఁడు, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తన విషయమై, పన్ - గొప్ప, కవి - (తిరువాయ్‌మొళీయనెడు) కవిత్వమును, పాడుమ్ - చేయించుచున్నాడు.

తా॥ మంచివాక్కులగల వ్యాసాదిమహనీయులుండగా వారిచేత నీగ్రబంధమునుచేయించక నాచేత రచియించి తనమగ్నథార్థుని గాఁదలంచిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యము వాచామగోచరమని, ౬.

వైగున్ద్రనాద నెనవల్‌వినై మాయ్న్దఅ*
శెయ్‌శువ్‌గ తన్నై యెన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నై*
వైగున్దనాగ ప్పగవ్‌వణ్ణనీ*
శెయ్‌కన్ద వన్నై యెన్నాల్ శిన్దిత్తాన్‌నో. ౭.

ఆ॥ వైకున్దనాదన్ - శ్రీవైకుణ్ఠనాథుఁడైయుండి, ఎనవల్‌వినై - నాచెడ్డపాపములను, మాయ్న్దఅచ్చెయ్ - కణింపఁజేయుచున్న, కున్దన్ - పరిశుద్ధస్వభావముగలవాఁడై, ఎన్నై తన్నాక్కి - నన్ను తనతో సమానముగాఁజేసికొని, వైగున్దనాగ - (తాను) శ్రీవైకుణ్ఠనాథుఁడగునట్లు, భుగవ్‌ణ్ణ - (నేను) స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, పణ్ - ఉదారమై, ఈఱ్ఱవి - సుందరమైన కవిత్వమును, శెయ్ - చేయించిన, కున్దన్‌తన్నై - పరిశుద్ధస్వభావముగల సర్వేశ్వరుని, ఎన్నాల్ - ఎన్నిదినములు, శిన్దిత్త - ధ్యానించి, అర్వత్ - కృతికెంతదమ?

తా॥ నామంగళాశాసనము చేసే తన సమస్తైశ్వర్యమును సఫలమనిపలంచి నాపాపము లనుభోగముట్టి నాచేత నీతియవాయ్‌మొళిని చెయించిన (శ్రీవైకుణ్ఠనాథుడనే నెంతకాలము ప్రార్థిం చుచేకినను వానియుపకారమునకుదగిన ప్రత్యుపకారముకాదని. ౭.

ఆర్వనోవాళియజై యెమ్బిరాట్టుగళ్ *
పార్‌విణ్ణోర్‌ముళ్ నిన్ఱుమ్ కలన్దుపరుగిలుమ్ *
పేర్విలాపెరియై త్తన్నాక్కియెన్నాల్‌తనై
శీర్ పెఱవిళ్‌కవి శొన్న తిఱత్తుక్కే... ౮.

ఆ॥ పేర్వఇలా - (తనవిషయమై కవిత్వముచెప్పుటకు) యోగ్యతలేని, ఎనై - పన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాచేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, శీర్ పెఱ - పొత్యమునుపొందుటకు, తనై - తనవిషయమై, ఇన్‌కవి - మధురమైనకవిత్వమును, శొన్న - చెప్పించుకొనిన, తిఱత్తుక్కు - విధమునకు, ఆళ్వీ - నుదగ్నమంగల, ఆమ్ - సుందరమైన, పై - శ్రీవిలాసముగల, ఎమ్బిరాట్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - కీర్తని, పార్ - భూలోకమందున్న వారియొక్కయు, విణ్ - ఊర్ధ్వలోకములందున్న వారియొక్కయు, నీర్‌ముళ్ నిన్ఱుమ్ - స్వభావమంతయు, కలన్ద - కలిసి (కలవాడనై), పరుగిలుమ్ - ఆనుసంధించినను, ఆర్వనో - తృప్తుడవగుదునా ?

తా॥ నాచేత తనమ పాండిమొని చానిచేశానునులుడనుటకొంజై, జ్ఞానహీనుడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి తిరువాయ్‌మొళి చేయించిన సర్వేశ్వరుని పొత్యమునకు నేను సమస్తభాగవతులయొక్క కీర్తిగలవాడనై వారిని సహాయముగాజేకికొని ప్రార్థనముచేకినను ఆపొత్యముపపుడాలదని. ౯.

తిఱత్తుక్కేతుప్పరవామ్ తిరుమాలిఱైర్ *
ఇఱప్పెదిర్‌కాలమ్ పరుగిలుమార్వనో *
పుఱప్పేలాపెరియై త్తన్నాక్కియెన్నాల్‌తనై *
ఉఱవ్వలవిఱ్‌కవి శొన్నవుదవిక్కే... ౯.

ఆ॥ ముప్పుఇలా - (జ్ఞానపూర్వకమైన) మఱుప్రలేని, (జ్ఞానములేని), ఎనై - పన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాచేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, తనై - తనవిషయముగా, ఉఱ - తనుపట్టు, పల - అనేకములై, ఇన్ - మధురములైన, కవి - పాశురములను, శొన్న - చెప్పించిన, ఉదవిక్కు - ఉపకారమునకు, తిఱత్తుక్కు - ఆరంభించిన కార్యమునకుదగిన, తుప్పర వామ్ - సామర్థ్యముగల, తిరుమాలిఱ్ - శ్రీమహావిష్ణువొక్క, ఈర్ - కల్యాణగుణములను, ఇఱప్పు - భూతకాలమునులయందును, ఎదిర్‌కాలమ్ - భవిష్యత్కాలములయందును, పరుగిలుమ్ - ఆనుసంధించినను, ఆర్వనో - తృప్తిపొందెదనా !

ఆ॥ జ్ఞానహీనుడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి తనవిషయమై నాచేత చెయ్యింపుకొన మూలను చెప్పించిన క్రియాపతికి ప్రత్యుపకారముగా వాని కల్యాణగుణముల చెల్లకాలములయందు దనుసంధించినను అయుపకారమునకుదగదని. ౯.

ఉదవికై క్కమ్మా లెన్నుయిరెన్నవుళ్ కైన్గిల్*
అదువుమళ్ ళాఱ్ఱవన్న లెన్నాల్ తన్నై*
పదవియవిళ్ కవి పాడియవప్పుక్కు*
ఎదువుమొన్ఱుమిలై యెయ్‌వదిఱ్ఱుమ్ జీ. ౧౦.

అ॥ ఉదవి - (సర్వేశ్వరుడుచేసిన) ఉపకారమునకు, కైమ్మాఱు - (ప్రత్యుపకారము ఎఱ్ఱుయిర్ - ప్రాయశ్చిత్తము, ఎన్న - అనియాలోచించినను, ఉళ్ళ్ ళుఱ్ఱిల్ - (దానిస్వరూపమును) పరిశీలించిచూచినయెడల, అఱ్ఱు - అప్పుడు, అదువుమ్ - ఆయాశ్చిత్తమును, మళ్ ళుఱ్ఱు - (ప్రాణియనితలంచిన) తక్కివనస్తువును, అవన్ తన్నదు - వానిదైయ్యేయుండెను. ఎన్నాల్ - కాబోలు, తన్నై - తనవిషయమై, పదవియు - మృదువైన, ఇన్ - మధురమైన, కవి - పాశురములను, పాడియ - ప్రతిపాదింపఁబడిన, అప్పనుక్కు - - స్వామికి, శెయ్వోము - (ప్రత్యుపకారముగా), చేయఁదగినది, ఇన్గిలమ్ - ఈలోకమందును, అఱ్ఱమ్ - పరమపదమందును, ఎదువుమ్ - ఎంతమాత్రమైనను, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు చేసిన ఉపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముగా జ్ఞానానన్దస్వరూపమై స్వయంప్రకాశమైవిలసిల్లుచున్నట్టి సాయాశ్మనుసంకల్పించెదనని విచారించిన యెడల అదియును కానిదిగానేనుండెను. దానికిఁదగిన వస్తువెచ్చటను లేమియందో ఆకలేదని. ౧౦.

‡‡ ఇన్గిలమ్మన్గిలమ్ నిరుమాలన్ఱి యినైత్తుళ్ళనుం*
అన్గవనేవణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఇన్గినేళొన్ఱ వోరాయిర త్తిప్పత్తుమ్*
ఎన్గినేళొల్లిలు మిన్ఱమ్‌పయక్కుమే. ౧౧.

అ॥ ఇన్గిలమ్ - ఈలోకమందును, అన్గమ్ - పరలోకమందును, నిరుమాల్ అన్ఱి - (ప్రీతిరహితత్వము, ఇనైత్తు - (వేఱొకఉపాయము) లేనిదానిని, నినైన్ద - ఆనుసంధించి, అన్గవనే - ఆవేదిధమైనఅనుష్ఠానముగలవారిలో, వణ్ - ఉదారులైన, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు, ఇన్గినే - ఈయధికసన్నిధిగూడ, ఒన్ఱ - పొందిన, ఓరాయిరత్తు - ఒకవెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎన్గినేళొల్లిలుమ్ - ఎట్లనుసంధించినను, ఇన్ఱమ్ - మోక్షసుఖమును, పయక్కుమ్ - కలుగఁజేయును.

తా॥ ప్రాప్యప్రాపకములన్నియు (కైంకర్యోపయోగియని యెల్లప్పుడు) సంధించుచున్న నమ్మాళ్వార్లుప్రపాదించిన యీపదిపాశురములను వేదిధముగా సంధించినను వారుబ్రహ్మానందము సంభవించుతురని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొழி.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొழిలో, సర్వేశ్వరుడు శాచేతఃకేయించిన తిరువాయ్‌మొழిని తిరువాఱ్‌విళైయాకెడి దివ్యదేశమందు వేంచేపియున్న అపర్వేశ్వరునికి విన్నవించి వాచాకైఙ్కర్యముఁజేయవలయునని మనోరథించుచున్నారు.

‡‡ ఇన్బమ్‌పయక్క వెழిల్‌మలర్ మాదరుమ్‌తాను మివ్వేழ్‌ఉలగిల్ *
ఇన్బమ్‌పయక్కవినిమడవీర్ నీర్ నిలత్తిల్ నిన్ఱ వెన్బిర్‌పిరాన్ *
అన్బుడ్‌నమర్ న్దుచెన్ఱు వణిపొழిల్‌శూழ్ తిరువాఱ్‌విళై *
అన్బుడ్‌నమర్ న్దువలమ్‌సెయ్‌దు కైతొழుమ్‌నాళ్ కళుమాఁగుఙ్గొలో ౧.

ఆ॥ ఎழిల్ - సౌందర్యముగల, మలర్‌మాదరుమ్ - శ్రీదేవియు, తానుమ్ - తానును, ఇన్బమ్‌పయక్క - (పరస్పరానుభవజన్యంబైన) సుఖముకలుగునట్లును, ఇవ్వేழ్‌ఉలగిల్ - ఈవిభూతిలోకములును, ఇన్బమ్‌పయక్క - సుఖముకలుగునట్లును, ఇనితమడవీర్ - ప్రీతితో, నీర్ నీర్ న్దుం - వేంచేపియుండి, ఆళ్‌గిన్ఱ (ఆలోకములను) పరిపాలించుచున్న, వెన్బిర్‌పిరాన్ - మాప్యపితయైన సర్వేశ్వరుడు, అన్బుడ్‌నుమ్ - ప్రీతిగలవాఁడై, అమర్‌న్దు - ఆనుకూల్యతతో, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యనివాసముఁజేయుచున్న దియు, ఆణి - అందమైన, పొన్‌శుధై - తోటలచే, శూழ్ - చుట్టఁబడినదియైన, తిరువాఱ్‌విళై - తిరువాఱ్‌విళైయనెడిదివ్యదేశమను, అన్బుడ్‌నుమ్ - స్నేహించి, అమర్‌న్దు - అనుకూలించి, వలమ్‌సెయ్‌దు - ప్రదక్షిణంచేసి, కైతొழుమ్ - చేతులతో నేవించుటకిని, నాళ్‌గళుమ్ - దివసములును, అసుఙ్గొల్ - సంభవించునా ?

శా॥ సమస్తలోకమునను బరిపాలించుచు శ్రీదేవితోఁగూడ సుఖముగా వేంచేపియున్న సర్వేశ్వరుడు ఎప్పుడు నాతిరువాయ్‌మొழిని వినుటకై వచ్చివేంచేపియున్న తిరువాఱ్‌విళైయనెడి దివ్యదేశమున కేనెప్పుడు ప్రదక్షిణముచేసి చెన్నమ్ సమీపించెదనోయిని. ౧.

ఆగుఙ్గొలైయమొన్ని యుగిలిదముఙ్గిరుమ్‌పుమ్*ఈరడియే
ఆగుమ్‌పరిశునిమిర్‌న్ద తిరుకుఱుఙ్గుడియుళ్ నమ్‌న్దుకైయుమ్*
మాగమ్‌లిగ్‌గొడిమాడఙ్గళ్‌సీమ మదిళ్ తిరువాఱ్‌విళై *
మాకన్దసీర్‌కొణ్డుతూవిలమ్‌శెయ్‌మ కైతొழుకూప్పుఙ్గొలో. ౨.

ఆ॥ ఒన్ఱువియుమ్ - ఒకసంశయమును, ఇన్ఱి - లేక, అసుఙ్గొల్ - (ఇనిమాకు) సంభవించునా ? ఆగుల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌ముఙ్గిరుమ్ - లోకములన్నియు, ఈరడియే - రెండడుగులే, ఆగుమ్‌పరిశు - ఆద్యాడివిధముగా, నిమిర్‌న్ద - పెరిగిన, తిరుకుఱుఙ్గుడి - శ్రీవామనుఁడైనస్వామి, అమర్‌న్దు - అమరి, ఉఱైయుమ్ - వాసముఁజేయుచున్న దియు, మా - విశాలమైన, కిమ్ - ఆకాశమందు, తిగழ్ - ప్రకాశించుచున్న, కొడి - ధ్వజపతాకలుగల, కెడు - ఉన్నతమైన, తూడఙ్గళ్ - మేడలను, సీమ - పెరిగియున్న, మదిళ్ - ప్రాకారమునుగలదియైన, తిరువాఱ్‌విళై - తిరువాఱ్‌విళైమ, మా - ఉన్నతమైన, కన్దమ్ - పరిమళముగల, నీర్ - జలమును, కొణ్డు - తీసికొనిపోయి, తూవి - జల్లి, వలమ్‌సెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముఁజేసి, కైతొழ - ఆశ్రయింప, తూడుఙ్గొలో - సంభవించునా ?

తా॥ సకలలోకములను రెండడుగులచేఁ గొలిచిన వామనుఁడు వచ్చిపోఁచేసియున్న గృహ ప్రాకారాదులచే పూర్ణమైన తిరువాఱ్‌విళిను వే వెళ్ళము.మంచి సుగంధతీర్థమును జల్లి భ్రద్ధ క్షీణముఁజేసి నిస్సందేహముగా శాశ్వయించెదనోయని. ౨.

కూడుఁజ్గోల్ వైగలుమ్ గోవిన్దై మధుసూదనై కోళరియై*
ఆడుమ్‌పజువై మిశైక్కణ్డు కైతొళుదన్దియవనుత్తైయుమ్*
పాడుమ్‌పెరుమ్బుగళ్ నాన్మఱైవేళ్వి యైన్దాఅఱ్ఱమ్‌పన్నినర్ వాళ్*
నీడుపొళిల్ తిరువాఱ్‌విళి తొళ వాయ్‌క్కుఁజ్గోల్ నిచ్చలుమే. 3.

ఆ॥ వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుఁడును, కూడుఁజ్గోల్ - (ఇటులనే) సంధవించువా ? గోవిన్దై - ఆశ్రితజనులభుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడును, మధుసూదనై - మధువనెఁడిదానవునిసంహరించినవాఁడును, కోళరియై - తేజస్సుగల సింహమువంటివాఁడుసైన సర్వేశ్వరుని, ఆడుమ్ - సొగసుగానాడుచున్న, పజువైమిశై - గరుత్మంతునిమీఁద, కణ్డు - సేవించి, కైతొళుదు - అఞ్జలిచేసి, అన్ది - అంత మాత్రమేగాక, అవన్ ఉయియుమ్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు నిశ్వాసముచేయుట్టిదియు, పెరుమ్ పుగళ్ -(వానియొక్క) గొప్పకల్యాణగుణములను, పాడుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్న, నాల్‌మఱై - నాల్గువేదములనున్ను, విన్దువేళ్వి - షడ్ఙములనున్ను, ఆఱుఅఙ్గమ్ - షడ్గ్రన్థములనున్ను, పన్నివర్ - అధ్యయించువారు, వాళ్ - వేంచేసియున్న, నీడుపొళిల్ - గొప్పతోటలుకలిదియైన, తిరువాఱ్‌విళి - తిరువాఱ్‌విళిను, తొళ - ఆశ్రయించుటట్లు, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, వాయ్‌క్కుఁజ్గోల్ - సంధవించువా ?

తా॥ గరుడవాహనారూఢుఁడైన సర్వేశ్వరునిన్ని, వేదవేదాఙ్గాదులనధ్యయనముఁజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులనున్ను వానస్థానమైన తిరువాఱ్‌విళిను మనమెప్పుడు సేవించి కృతార్థులమగుదుమోయని. ౩.

వాయ్‌క్కుఁజ్గోల్ నిచ్చలు మెప్పొళుదుమ్‌మన త్తీఙ్బుయినైక్కప్పిఱు*
వాయ్‌క్కుమ్‌కరుమ్బుమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్‌నయల్ శూళ్ తిరువాఱ్‌విళై*
వాయ్‌క్కుమ్ పెరుమ్‌పుగళ్ మూవులగీళ్ వడమలైమేల్ వన్దవనుత్తమన్*
వాయ్‌క్కుమ్‌మణినిఱక్కణ్ణపిరాట్టి మలరడిప్పోదుగళ్. ౪.

ఆ॥ వాయ్‌క్కుమ్ - సంపూర్ణమై, కరుమ్బుమ్ - చెరుకులను, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్ప ఎఱ్ఱి ధాన్యములనుగల, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువాఱ్‌విళై - తిరువాఱ్‌విళైయందు (వేంచేసియున్నవాఁడును), వాయ్‌క్కుమ్ - తగుమై, పెరుమ్‌పుగళ్ - గొప్పకీర్తిగలవాఁడును, మూవులగీళ్ - మూఁడులోకములకుస్వామియై, వడమలైమేల్ - ఉత్తరమందున్న మధురావగరమందు, పిఱన్దాన్ - అవతరించినవానిను, వాయ్‌క్కుమ్ - (ఆశ్రితులకనుభవింప) యోగ్యమైన, మణినిఱమ్ - నీలమణిపోలికాన్తిగలవాఁడుసైన, కణ్ణపిరాట్టి - శ్రీకృష్ణునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పోదుగళ్ - శ్రీపాదద్వయములను, ఈఱు - ఇచ్చలనుండియే, మఱవ్ఱు - మనస్సులో, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఏత్తుమినమ్ - ఎప్పుడుమ్ - ఎప్పటికిని, వినైక్కేడు - ధ్యానింప, వాయ్‌క్కుఁజ్గోల్ - సంధవించువా ?

తా॥ కెరుతలో టలచేతను పొలములచేతను సమృద్ధమైయున్న తిరువాఱన్వియందు వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన పర్వేశ్వరుని చుమించ్చుటండియే సర్వకాలము నెన్నుడము భవించెదనోయని. ౪.

మలరడిప్పోదుగళిన్నిఱ్ఱైప్పొఱుదు మిరుతివణఙ్గి*
పలరడియార్ మున్బరుళీయ పామ్బణై యప్పనమర్ న్దుఱైయుమ్*
మలరిల్ మణినెడుమాడఙ్గళ్ నీడు మదిల్ తిరువాఱ్విళై *
ఉలగమలిపుగళ్ పాడ మేల్వనై యొన్నిల్లాకెడుమే. ౫.

అ॥ మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పోదుగళ్ - శ్రీపాదపద్మములను, ఎన్ నెఞ్చత్తు - నా మనస్సునందు, ఎప్పొఱుదుమ్ - ఎల్లపుడును, ఇరుత్తి - స్థాపించి, వణఙ్గి - ఆశ్రయించుటచేత, పలర్ అడియార్ మున్బు - అనేకభక్తివిశ్వాసపురుషులముందఱ, ఆరుయిర్ కృపకేసిన, పామ్బణై - ఆది శేషునిపడక గాగల, అప్పన్ - స్వామి, అమర్ న్దు - ఆనందికతో, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముఁ జేయుచున్నటియు, మలరిల్ - ప్రఫ్ఫుల్లములగలటియు, మణి - రత్నమయమై, నెడు - ఉన్నతమైన, మాడఙ్గళ్ - మేడలసన్ను, నీడు - గొప్ప, మదిల్ - ప్రాకారములనున్నుగలటియునైన, తిరువాఱన్విళై - తిరువాఱన్విళైయెడి దివ్యదేశమును వేంచేసియున్న పర్వేశ్వరునియొక్క, ఉలగమ్ - లోకములయందు, మలి - నిండియున్న, పుగళ్ - కల్యాణగుణములను, పాడ - వానమును చేయుగా, నమ్మాళ్ - మనమోదమన్న, విళై - పాపములు, ఒన్ఱు - ఒకటియు, ఇల్లా - నిలువక, కెడుమ్ - వశించును.

తా॥ తన్నిపాదముల నెల్లప్పుడును ధ్యానించుటలు నన్నుఁగృహించి ఇప్పుడు మణిమయ ప్రాకారములచే వరిమంచగంలైన తిరువాఱన్విళైయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క కల్యాణగుణముల వనుసంధించినయెడల మనకేవిధ పాపముండదని. ౫.

ఒన్ఱిల్లాకెడుమ్ముప్ పుమ్తీవినై యుళిత్తొఴుమిరాళ్ర్*
అన్ఱిమర్ వెన్ఱురుప్పిణిత్తై యణినెడున్దోళ్ పుణర్ న్దార్*
ఎన్ఱుమెప్పోదుమెన్నెఞ్చమ్తుదిప్ప వుళ్ళీయిరుక్కిన్ఱ పిరాన్*
నిన్ఱ వణిమదురువాఱ్విళై యెన్నుమ్ నీణగరిమదువే. ౬.

అ॥ ఒన్ఱు - శిశుపాలుడుస్వయంవరమును లోపించినప్పుడు, అన్ఱు - అచ్చుట, అమర్ - యుద్ధమందు, వెన్ఱు - (రుక్మిని) జయించి, ఉరుప్పిణిత్తై - రుక్మిణీదేవిదాట్టియొక్క, అణి - సుందరమై, నెడుమ్ - దీర్ఘమైన, తోళ్ - భుజములను, పుణర్ న్దార్ - సంశ్లేషించినవాడును, ఎన్ఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పోదుమ్ - సర్వకాలమందున్న, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, తుదిప్ప - స్తోత్రముచేయునట్లు, ఉళ్ళే - నాహృదయమందు, ఇరుక్కిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడుమైన సర్వేశ్వరుడు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, అణి - అందమైన, తిరువాఱ్విళైయెన్నుమ్ - తిరువాఱన్విళైయెడి, నీళ్ నగరమదు - మహానగరమును, తొఴుదు - భక్తులారా! ఉళ్ళి - ధ్యానించి, తొఴుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. తివియొఴుమ్ - పెద్దపాప మెల్లటియును, నిల్లా - నిలవదు. ముప్పుమ్ తీవినైయెడుమ్ - అజ్ఞానమంతయును.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! స్వయంవరమునకు వెళ్ళి యచ్చటియుద్ధమందు యుక్తిబలంబుంచి యుక్తిబలిచాటిని వివాహముజేసికొని వచ్చి హృదయమందెల్లప్పుడును వేంచేపియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువాఱ్‌విళైయ సెడుమహానగరము శాశ్రయించినయెడల సమస్త పాపములను తొలంగును, గనుక ఆశ్రయించుడియని. ౬

నీణగరమగువేమలర్ పోలైగళ్‌శూళ్ తిరువాఱ్‌విళై *
నీణగరత్తుఱైనిన్ఱ పిరాన్ సెడుమాల్‌కణ్ణన్‌విణ్ణవర్‌కోన్ *
వాణపురమ్బుక్కు మున్‌కూఱిపిరానై తొలైవెమ్బొఱగళ్ శెయ్‌మిన్ *
వాణనై యాయిరన్‌తోళ్‌తుణిత్తాన్ శరణన్‌మున్ బొన్ఱిలమే. ౭.

అ॥ నీళ్‌నగరమ్ - మహానగరమని చెప్పబడుచున్న శ్రీవైకుణ్ఠము, అదువే - ఆతిరువాఱ్‌విళైయే. మలర్ - పుష్పములగల, పోలైగళ్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరువాఱ్‌విళై - తిరువాఱ్‌విళైయ నిడి, నీళ్‌నగరత్తు - మహానగరమందు, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, సెడుమాల్ - (ఆశ్రితులయందు) గొప్పవ్యామోహముగలవాడును, కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాడును, విణ్ణవర్‌కోన్ - నిత్యసూరులకుస్వామియు, వాణపురమ్ - బాణాసురునిపట్టణమును, పుక్కు - ప్రవేశించి, ముక్కణ్‌పిరానై - ఈశ్వరాభిమానియై వర్తించేక్రుడు, తొలైవు - ఓడునట్లు, వెమ్‌పోర్ - క్రూరయుద్ధములను, శెయ్‌దు - చేసి, వాణనై - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరమ్‌తోళ్ - వెయ్యిభుజములను, తుణిత్తాన్ - ఛేదించినవాడుకైన సర్వేశ్వరుడుం, శరణ్ - ఉపాయభూతుండు. అన్ని - వానినిఅట్లు, మున్ బొన్ఱ - వేఱొకఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ దానికి ప్రాప్యమైన శ్రీవైకుణ్ఠమును తిరువాఱ్‌విళైయే. దానికి ప్రాపకుడును అచ్యుత వేంచేపియున్న బాణారియైన శ్రీకృష్ణుడే. ఇతరులప్పు ఉపాయము వేఱొక ఉపాయము లేదని. ౭

అన్ని మున్ బొన్ఱిలమ్‌శరణేయెన్ఱు నలియుమ్‌పాయ్‌నీరాయ్ *
నిన్ఱుతణ్‌నీళ్‌కుళిలేత్తియ వాసై యిన్నెజ్జుళర్‌తీర్త్తపిరాన్ *
శెన్ఱుశ్చిమయత్తైనిన్ఱ శెఱుమ్బొళిల్‌శూళ్‌తిరువాఱ్‌విళై *
ఒన్ఱివలమ్‌శెయ్య వొన్ఱుమోతీవినై యుళ్ళ తిఱంశార్వ్‌ల్లవే. ౮.

అ॥ వీశరణ్ అన్ని - వీతియవడిగళ్ఱుతప్ప, మున్ బొన్ఱ - వేఱొకఉపాయము, ఇలమ్ - కలవారముకాము, ఎన్ఱు - అని, అగల్ - విశాలమై, ఇయమ్ - అగాధమైన, పాయ్‌నీరాయ్ - పాయుచున్నట్టియు, నిన్ఱు - ఉండి, తణ్ - తనయొక్క, నీళ్ - నీళ్ళు, కుళిల్ - దీర్ఘమైనతరువడిగళను, ఏత్తి - పూర్వోత్తరముజేసిన, ఆసైయిల్ - ప్రీతిచేతనే, వ్ర్ర్ల్లయొక్క, నెజ్జుళ్ - మనోరుథమును, తీర్త్త - పోగొట్టిన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శెఱు - వెళ్ళి, అడ్డు - అదివ్యచేష్టయందు, ఇనిదు - ప్రీతితో, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, శెఱుమ్‌పొళిల్ - సవృద్ధమైనతోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరువాఱ్‌విళై - తిరువాఱ్‌విళైను, ఒన్ఱి - పొంది, వలమ్‌శెయ్ - ప్రదక్షిణముజేయ, ఒన్ఱుమో - సంధించునా? తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తిల్ - మనస్సునందు, కార్య్ - సంబంధమును, అల్లవే - కలుగకొదుగదా.

తా॥ మడుగువండు మొసలి తనకాళ్ళను పట్టుకొనినప్పుడు (భగవద్ధ్యానార్థం నీతిరువడి గళే యుపాయమని చెప్పగా నప్పుడు వారిదుఃఖమును బోగొట్టినసర్వేశ్వరుడువచ్చి చేంచేసి యున్న తిరువాఱ్‌ణళను (ప్రపత్తిచేయ సంధించినయెడల వారిశోకదుఃఖమును రూపరపి.

తీవినై యుళ్ళత్తిఱ్‌ శార్వ్వల్లవాగి తెళివిసుమ్మేయలుప్పాల్*
నావినుళ్ళముళ్ళత్తుళ్ళు మన్నెన్ తొళిలినుళ్ళుమ్‌నవిన్మిన్*
యావరుమ్‌వన్దువణఙ్గుమ్మెయ్‌ర్ తిరువాఱ్‌ణైయిన్నై యదనై *
మేవివలమ్‌శెయ్‌దుశ్ తొళ్‌ళుక్కాదుళ్ళ్ తెన్నుమెయ్‌ర్‌ణైయే. ౯.

అ॥ తీవినై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తిఱ్‌ - మనస్సునందు, శార్వ్వల్లవాగి-సంబద్ధమునవలలి, తెళి - నిర్మలమైనజ్ఞానమునిచ్చి, విళుమ్బు - పరమపదమును, ఏఱలుప్పాల్ - పోయిచేరు నట్లు సంభవించినయెడల, ఎఱ్‌ణైన్దనై - వానుస్సు, యావరుమ్‌వన్ద - అందఱునువచ్చి, నావిన ళ్ళుమ్ - వాలిక చేతను, ఉళ్ళత్తినుళ్ళుమ్ - మనస్సుచేతను, ఆసైన్ద - దానికీడగు నైన, తొళిలి నుళ్ళుమ్ - వ్యాపారములచేతను, నవిన్ద - పొంది (స్తోత్రముజేసి), వణఙ్గుమ్ - నమస్కరించుమన్న దియు, పాఱ్‌ల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరువాఱ్‌ణైయదనై - తిరువాఱన్వి ళియుకెడి దివ్యదేశమును, మేవి - ఆనరియుండి, వలమ్‌శెయ్‌దు - (ప్రపత్తిచేసి, శైర్‌ళుక్కు-ఆశ్రయించు, మూడుఱ్‌ల్ - సంధవించుమా ? ఎన్నుమ్ - అనిచింతించుమ.

తా॥ నిత్యనూరులుకూడవచ్చి మనోవాక్కాయములచే స్తోత్రముచేయుమన్న తిరువాఱన్వి ళై, సమస్తపాపములునశించినతరువాత పొందదగిన స్వప్రాకృతమైన పరమపదము ఇచ్చెదమన వాకు సంధించినయెడల అప్పుడు వామనస్వ పరమపదమునువడలి తిరువాఱన్వి ళియుకెడి దివ్య దేశమునే యాశించి యుండుమని.

శిన్దైయుళ్ పొన్ఱిత్తిఱ్‌ తళర్‌ల్లాత్తన్‌ శేవపిరానతియుమ్*
శిన్దైయినాల్ శెయ్‌వతానటియాదన మాయఙ్గొన్ఱుమిన్ *
శిన్దైయినాల్‌శొల్లినాల్ శెయ్‌గైయాల్ నిలత్తేవర్ కుఱువణఙ్గుమ్*
శిన్దైయుమిఱ్ తిరువాఱ్‌ణైయిన్ యుఱై తీర్ త్తనక్కఱ్ పిపిన్నే. ౧౦.

అ॥ శిన్దైయినాల్ శొల్లినాల్ శెయ్‌గైయాల్ - మనోవాక్కాయములచే, నిలత్తేవర్ - భూమినుండెడి భాగవతులయొక్క, కుఱువు - సమూహము, వణఙ్గుమ్ - ఆశ్రయించుచదగినదియు, శిన్దై - మనస్సును, మిగిఱ్ - సంతోషింపఁజెట్టుచదియునైన, తిరువాఱన్వి ళై - తిరువాఱన్వి ళై యందు, ఉఱై - నిత్యవాసముచేయుమన్న, తీర్ త్తనక్కు-పరిశుద్ధుఁడైనసర్వేశ్వరుని, ఆఱ్ పిన్నే - శేషమైనతరువాత్, శిన్దై - (శ్రీ) మనస్సుయొక్క, మఱ్ ఱొన్ఱిల్ - మఱియొకపదార్థ ముందు, ఏత్తత్తళర్‌ల్లా - ఉద్దేశ్యబుద్ధిలేని, తన్‌ళై - స్వభావమును, శేవపిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఆతియుమ్ - ఎఱుంగును. శిన్దైయినాల్ - మనస్సుచే, శెయ్‌వ - చేయఁబడిన, కూయఙ్గళ్ - ంచక వ్యాపారములు, శాల - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఆతియాదవ - తెలిసికొనవని, ఒన్మమ్ - ఒకటియును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ శిష్టపుత్రులు సంపూర్ణాదరి మనోవాక్కాయములచే కైంకర్యములు చేయుమన్న తిరువాఁయిన్వళియ నెడి దివ్యదేశమునకే వామనస్వామిపడిఁది. మఱియొకదానికిఁకలదు. ఈసంగతి సర్వజ్ఞుఁడైన సర్వేశ్వరునకిఁగూడ నెలుఁగుమ. నేనప్రార్థింపని వరముపదిమును వాఁడు వాకిట్వఁడని.

‡‡ తీర్త్తనుక్కు-ప్ పావిత్ మఱ్ఱ్ పోర్ శెరణ్ శెయ్ దెన్నైత్తన్నిల్*
తీర్త్తనుక్కే తీర్త మాన తన్నినాగి చ్చెల్వ మ్బుక్కురుగూర్ చ్చటగోపక్ కోన్ఱ*
తీర్త్తనిన్ఱాయిరత్తు భ్భివై పత్తుమ్ వల్లార్ గళ్ *తేవర్ వెగుళ్
తీర్త్తరాయ్ తొళెయెన్ఱుపూశిత్తునల్ గియురై ప్పర్ తమ్ తేయర్ క్కే. ౧౧.

ఆ॥ తీర్త్తనుక్కు - పావనుఁడైనసర్వేశ్వరునికి, ఆఱ్ ఱ్ పావిత్ - శేషపడినతీర్థమువాత, మఱ్ ఱ్ పోర్ శరణ్ - వేఱొకఉపాయము, ఇల్లైయెన్ఱెన్ని - లేదనితలంచి, తీర్త్తనుక్కే - ఆపావను నికే, తీర్త్త - ఆధీనముగాజేసిన, మనత్తినాల్ - మనస్సుగలవారై, శెయ్యుమ్ - నుండఁదగిన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శఠగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - పాడించిన, తీర్త్తత్తిల్ - తీర్థస్వరూపమగైన (పరిశుద్ధమగైన), ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ గళ్ - అభ్యసించినవారిని, తేవర్ - నిత్యసూరులు, వెగుళ్ - ప్రతిదినమును, తీర్త్తరాయ్ తొళెయెన్ఱు - (వీరు) పావములని, పూశిత్తు - శొనియాడి, నల్ గి - స్నేహముతో, తమ్ తేయర్ క్కు - తమకేవలము, ఉరైప్పర్ - ఉపదేశింతురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునితప్ప మఱియొకరక్షకుఁడులేఁడని యధ్యవసించిన నమ్మాళ్వార్లుపాఁదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారిని నిత్యసూరులు మిక్కిలి శొనియాడుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
తేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭—వది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళులు డబ్బదియింటికి పాశురములు ౭౭౨

౪ - పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, నమ్మళ్వార్లు శ్రీయఃపతియొక్క సర్వేశ్వరత్వ మునున్న ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమునున్న జూచి యిట్లేడుతమను రక్షించువనిసమ్మి ఇంతకాలమాశించి యుండియు తమమరక్షించనందున ఆరెండుగుణములున్న సర్వేశ్వరునికిశేదని సంశయించి, అప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తనయందు విరికిన్యాసమంగీకరించునట్లు కొన్నినిదర్శనములను ప్రదర్శించి, అప్పుడు తమసంశేషమానుభవదశీయాగుణముల నవగాహించుచున్నారు.

‡‡ తేవిమారార్ తిరుమగళ్ పూమి యేవమఱ్ఱ మరరాళ్వియెవార్*
మేవియపులగమ్ మూన్ఱవై యాట్చి వేణ్డువేణ్డురువమ్ నిన్నురువమ్*
పావియేన్ఱన్నై యడుగిన్ఱ కమలక్కణ్ణదోర్ పవళవాయ్ మణియే*
ఆవియేయముదే యలైకడల్ కడైన్ద వప్పనే కాణుమాఱరుళాయ్. ౧.

అ॥ తేవిమారార్ - నీకుపట్టపుదేవులు, తిరుమగళ్ - శ్రీదేవియును, భూమి - భూదేవి యును. వీవ - (నీవు) నియమించగా, ఆళ్ శెయ్యార్ - (నీకు) కైంకర్యముచేయువారు, మఱ్ఱు - వారితోసమానులైన, అమరర్ - నిర్జరులు. మేవినఅ - ఆనుసరియున్న, మూన్ఱవై యులగమ్ - మూడులోకములును, ఆట్చి - (నీచే) పరిపాలింపబడుగొనవి. వేణ్డువేణ్డురువమ్ - ఆయాసమయములకుదగివరూపములు, నిన్నురువమ్ - నీతిరుమేనులు. పావియేన్ - కొవి యైనవన్నున్న, అడుగిన్ఱ - బాధించుచున్న, కమలక్కణ్ణదు - పద్మమువంటికన్నులుగలవాడును, ఓర్ పవళవాయ్ - సుందరమైనపగడమువంటి, వాయ్ - అధరముగలవాడునైన, మణియే - నీలరత్నము వంటితిరుమేన గలవాడా! అవియే - (నా) ప్రాణభూతుడా! ఆముదే - భోగ్యభూతుడా! అలైకడల్ - అలలుతొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, అప్పనే - ఒప్పమీ! కాణు మాఱు - (నేను) పేవించునట్లు, ఆరుళాయ్ - కృపచేయుమా.

తా॥ నన్ను మోహపెట్టుచున్న దివ్యావయవసౌందర్యముగల ఓశ్రీయఃపతీ! నాకర్తృత్వ భోగ్యాడనై పతివు, పురుషకారభూతులైన శ్రీభూనీళాదేవులతోను నిత్యమూగలతోను కూడియున్నను నన్నిదివఅకుమరక్షించకయున్నావు. నేనిఁకమీదనైనను నిన్ను సేవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపు మాయని. ౧.

కాణుమాఱరుళాయెనై నేళలజ్జై కళ్ణనీరలమర్*వినై యేన్*
పేణుమా శెల్లామ్ పేణి నిన్ పెయ రేవిదమ్ ఱుమాఱరుళెనక్కన్డో*
కాణుమాఱరుళాయ్ కాగుత్థాకణ్ణా యోణ్డనేకఱ్ఱగక్కనియే*
పేణువారముదే పెరియతణ్ పునల్ శూళ్ పెరునిలమెడుత్తపేరాళా. ౨.

అ॥ కాణుమాఱు - పేవించునట్లు, ఆరుళాయ్ - కృపచేయుమా, ఎన్నైన్దై - అనిపలు మాఱుచెప్పి, కళజ్జై - వ్యాకులపడి, కణ్ణనీర్ - కన్నీళ్ళు, అలమర - ప్రవహించునట్లు, వినై యేన్ - పాపియైననేను, పేణుమా శెల్లామ్ - ఆళవడగిన అన్నివిధములచేతను, పేణి - ఆళవడి, ¶పేతుశే - నీతిరుశామములనే, పిదఱ్ ఱుమాఱు - జల్పించునట్లు, ఎనక్కు - నాకు (నీవు

చేపిన), అరుళ్ - అనుగ్రహము, ఆర్ది - ఆద్యో ? కాకుత్థ-శ్రీరాముఁడా ! కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! తొణ్డనేఱ్ - చపలుఁడనైనవానికు, కఱ్ఱవగఱ్ఱ-నియే-కల్పవృక్షమువొక్క ఫలమువంటివాఁడా ! వేణువాల్ - ఆశించువానికి, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుఁడా ! పెరియ - గొప్పదై - తణ్ - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, కూర్ - చుట్టఁబడిన (జలమందుమణిగియున్న), పెరు నిలమ్ - గొప్పభూమిని, ఎడుత్త - ఎత్తుకొనివచ్చిన, పేరాళా - మహాపురుషుఁడా ! వాణు ణూఱు - సేవించువట్లు, ఆరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా.

తా॥ ఓసర్వేశ్వరుఁడా ! నేనిదివఱలోనిన్ను సేవింపవలయునని యెన్నివిధములుగాశాశించి నను నీకరుణామృతములను కెప్పుచుకట్టిన్నభవింపఁజేసికొని మోహించువట్లుచేసితివి. ఇదియే నీవుచాయందుఁజేసినయనుగ్రహము. ఇఁకమీఁదనైనను నేను సేవించునట్లుమగ్రహింపుమాయని. ౨.

ఎడుత్తపేరాళా నన్దిరోపత్తు నిన్నుయిర్‌చ్చిఱువనే*అరోదై
క్కడుత్తపేరిన్బక్కుఁలవిళ్బళిత్తే యడియనేఁ పెరియవమ్మానే*
కడుత్తపోరవుణనుడలిరుపిళవా కైక్కయ్యగిరాణ్డవెట్టడలే*
అడుత్తదోరుఱువాయిన్నుసీవారా యెఞ్జనమ్ తేఱువరుమరే. ౩.

ఆ॥ ఎడుత్త - (నిన్ను) ఎత్తుకొనిన, పేరాళా - భాగ్యవంతుఁడైన, నన్దిరోపత్తు - నన్దగోపునియొక్క, ఇళఁకుయిర్ - మంచిప్రాణభూతుఁడైన, శిఱువనే - చిన్నవాఁడా ! అరో దైక్కు - యశోదాదేవికి, అడుత్త - (పుట్టకుండ) సమీపించివచ్చిన, పేరవుమ్ - గొప్పయాపద మువిచ్చువాఁడా! అడియఁనేఁ - దాసునికి, పెరియ - పొందుటకర్యమైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! పోర్ - యుద్ధమందు, కడుత్త - దుముదగల, ఆవుణన్ - హిరణ్యానుయనియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇరుపిళవా - రెండుబద్దలగునట్లు, కైయుగిర్ - క్రీకా స్తమందున్న గోళ్ళిమ్ అణ్ - రక్షించిన, (కల) ఎఱ్ఱఁడలే - వాసముద్రమా ! ఇన్న - ఇప్పుడు, అడుత్తదు - ఆనురూపమైన, ఓర్ ఉరువాయ్ - ఒకతిరుమేనుగలవాఁడవై, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేం చేయుమమ్మా వు. ఉమర్ - నీభక్తులు, ఎఞ్జనమ్ - ఎటుల, తేఱువర్ - విశ్వసింతురు.

తా॥ యశోదానందగోపాదులకు మిక్కిలి నులభుఁడవైయుండియు ఆక్రితుల విరోధియైన హిరణ్యానుయని జంపియుశ్వకృపరాధీనుఁడవైన నీవుసాశందకుండ యున్నయెడల తక్కినభక్తులు నిన్నెట్లునమ్ముదురని. ౩.

ఉమరుగన్దుగన్దరువమ్‌నిన్ను రువమాగి యున్న నక్కన్బరానా
ఉవర్*రగన్దమర్ న్దకొయ్‌గై యుమాయై యటివొన్ఱుమ్‌కళ్గిప్పవినై యే*
అమరదుపణియగలిడమ్‌పుడై శూ ళ్దుపడై యవిత్తవమ్మానే*
అమరర్ దమముదేయశురర్ గళ్ వజ్జే యెన్నుడై యారుయిరోయో. ౪.

ఆ॥ ఆదు - ఆట్టిప్రసిద్ధమైన, ఆమర్ - యుద్ధమున, పణ్ణి - చేసి, అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌తుళై - భూమియంతయు, కూర్ - వ్యాపించియున్నదియు, ఆదు - ఖాధింపఁబట్టిది యునైన, పడై - సేనను, అవిత్త - నశింపఁజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! అమరర్ తమ్ - దేవత

లకు, అముదే - జీవహేతువై సకలామృతమువంటివాఁడా! అసురర్‌గళ్ - అసురులకు, నజ్జే - విషమువంటివాఁడా! ఎన్నుడై - నాయొక్క, ఆరయిరేయో - పూర్ణప్రాణభూతుఁడా! ఉయిర్ - సీధ్రత్తులు, ఉగన్దగన్ద - మిక్కిలియాదరించిన, ఉరువమ్ - రూపమును, నిన్ - ఉరువమూగి - నీకుతియమేనియ్యో ఉన్ - తనక్కు - నీయందు, అన్బరాగారవర్ - ప్రీతిగలవారు, ఉగన్ద - పన్తో షించి, అమర్న్ద - ఆనన్యప్రయోజనములై, కైయ్‌గై - చేయుచుగాని, ఉన్ - మాయొక్క - ఆశ్చర్యచేష్టితములవిషయమై, ఆతివ్రఒన్దుమ్ - జ్ఞానమొకటిచే, విసైయోన్ - పాపమునలనేను, కళిప్పు - సడ్డిపించుచున్నాను.

తా॥ ఆశ్రితులవిరోధులను బోఁగొట్టి వారిని రక్షించి నాకుధారకుఁడవైయున్న నీయొక్క రూపచేష్టితములన్నియు ఆశ్రితపరతన్త్రులని యిదివఱకుసెంచియున్న నేనిప్పుడు నాపాపమునే నామఃఖమునకోఁగొట్టనందున ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమసెడిగుణము నీకిప్పుడున్నదో లేదోయని సందేహించుచున్నాను. ౪.

ఆరుయిరేయోవగలిడముగుదుమ్ పడైత్తిడన్దుమిగ్ గన్దళన్ద*
పేరుయిరేయో పెరియనీర్ పడైత్తళిత్తెన్దుకడైన్దడైత్తుడైత్త*
శీరియరేయోమనిశర్‌క్కుత్తేవర్‌పోల త్తేవర్‌క్కుమ్ తేవావో*
ఓరుయిరేయోవులగళన్దొక్కుల్లా మునైన్నానెన్దువన్దుటుగో. ౫.

అ॥ ఆరుయిరేయో - సంపూర్ణప్రాణభూతుఁడా! అగల్ - విశాలమైన, ఇడమ్‌మగ్గిరుమ్ - భూమియంతను, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్ద - విడతీసి, ఉణ్డు - మ్రింగి, ఉమిగ్ గన్ద - బయటపఱచి, ఆళన్ద - లాలించిన, పేరయిరే - గొప్పవాఁడా! పెరియనీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, ఆట్టు - ఆజలమందు, ఉడైన్ద - వ్యవస్థించి, ఆదు - ఆసముద్రమువంటి సము ద్రమును, కడైన్దు - చిలికి, అడైత్తు - సేతువునుకట్టి, ఉడైత్త - (ఆసేతువును) తెగఁగొట్టిన, శీరి యరే - ఆశ్రితరక్షణోపయోగియైనకల్యాణగుణముఁగలవాఁడా! మనిశర్‌క్కు - మనుష్యులకు, తేవర్ పోల - దేవతలువలె, తేవర్‌క్కుమ్ - దేవతలకును, తేవా - దేవతయైనవాఁడా! ఉలగళన్దొక్కుల్లామ్ - లోకములన్నింటికిని, ఓరుయిరే - ఒకయాత్మయైనవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, నాన్ - నేను, ఎన్నువన్దు - ఎచ్చటవచ్చి, ఉణ్ణుగో - పొందెదను?

తా॥ నాప్రాణనాథుఁడా! సకలజగత్తును సృజించియు, పాతాళమందున్న భూమినివిడతీ సియు, ప్రళయకాలమందు తనగర్భమందుంచుకొని రక్షించియు, సృష్టికాలమందు బయలుపఱ చియు, కామచారవిహారమును కొలిచియు, ఇట్లునేకవిధములుగా ప్రాణులనురక్షించియు, క్షీరా బ్ధినిటలికి దేవతలకమృతమనిచ్చి వారిమనోరథమునుబూరించియు, సీతాపిరాట్టికొఱకై సేతువుకట్టి పిరాట్టినితీసికొనివచ్చియు, ఆధర్మముగా రాత్రమ విలపికిరాకుండ ఆసేతువునుబడఁగొట్టియు, ఇట్లుపరమైన ఆశ్రితులనురక్షించియుండుటకి నంతకాత్మయైయున్న వాఁడా! వైశ్వర్యశౌందర్యబుద్ధి బలములు మొదలగువానిచే మనుష్యులకంటె దేవతలుగొప్పవారయినట్లు నమస్తదేవతలకంటె మిక్కిలి గొప్పవాఁడా! ఇటువంటి నిన్ను నేను వెదకికొనివచ్చి పొందుట యపౌరుషముగదూ! నీవే వచ్చి నన్ను రక్షింపుమాయని. ౫.

ఎఱ్ఱువన్దుఱ్ఱుగోవైన్నైయాళ్వానే యేఴ్ములగళ్గుమ్‌నీయే*
అఱివర్క్కుమైత్తలైయ్‌వముమ్‌నీయే యవర్‌క్కువైకరుమముమ్‌నీయే*
పొఱ్ఱియపుఅమ్బల్‌పొరుళుళవేలు మవైయుమోనీయిన్నైయానాళ్*
మఱ్ఱియవరువామ్‌నేర్‌ప్పముమ్‌నీయే వాఴ్‌పులనిఱన్దముమ్‌నీయే. ౩.

ఆ ఎవైన్నైయాళ్వానే - నన్నేలినవాఁడా! ఏఴ్ములగళ్గుమ్ - సప్తలోకములకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! అఱి - ఆలోకములయందు, ఆవర్‌క్కు - ఆప్రాణులకు (విశ్వర్యాములనిచ్చుటకై), అమైత్త-ఏఱ్పఱిచిన, తెయ్వముమ్ - దేవతలకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! పొఱ్ఱియ - వృద్ధిపొంది, పుఅమ్బల్ - (అడ్డములేండె) పైటవన్న, పొరుళ్ - మహాదాదితత్వములు, ఉళ్ళవేలుమ్ - ఉన్నను, అవైయుమ్ - ఆపదార్థములకును, నీ-నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! మఱ్ఱియ - (ఈజగత్తు) నఱించిన (వెలుకనున్న), అరువామ్ - నూతనమైన, నేర్‌ప్పముమ్ - అవ్యక్తతత్వమునకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! వాఴ్ - (తనజ్ఞానముచే) వ్యాపించియున్న, పులనిఱన్దముమ్ - చతుర్దశేంద్రియముల కవిషయమైనజీవులకును, నీయే - నీవే నిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! ఇన్నైయానాళ్ - (నీవు) ఇట్లుయియెడల, వాఴ్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, ఎఱ్ఱువన్ద - ఎచ్చటవచ్చి, ఉఱుగో - పొందెదను?

తా॥ సమస్తమైన లోకములకును దేవతలకును తత్వములకును జీవులకును నిర్వాహకుఁడవైన ఓగొప్పవాఁడా! నాయిష్టముచే నిన్ను నేనుపొందఁజాలనని. ౬

ఇఱన్దముమ్‌నీయేయెదిర్‌న్దముమ్‌నీయే నిగఴ్‌వదోనీయిన్నైయానాళ్*
శిఱన్దనిఱ్‌తన్నైయదువిదువుపుదె ళ్ళజీవొన్ఱుమొళిప్పఱ్‌పిన్నై యేఱ్*
కఱన్దపాల్‌నెయ్యోనెయ్యినిఱ్‌ళుమై యే కడలినుళ్ళముదమే *అముదిల్
పిఱన్దవిఱ్‌ళుమై యే ళుమై యదుపయనే పిన్నైన్తోళ్‌మణన్ద పేరాయా. ౭.

ఆ కఱన్ద - (అప్పుడు) పిండిన, పాల్ - పాలువంటివాఁడా! నెయ్యో - నెయ్యివంటి వాఁడా! నెయ్యినిఱ్ - వేతిలోనున్న, ఇన్ - భోగ్యమైన, ళుమైయే - రసస్వరూపుఁడా! కడలినుళ్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమే - అమృతమువంటివాఁడా! అముదిల్ - అమృతమందు, పిఱన్ద - పుట్టిన, ఇనిళుమైయే - శ్రేష్ఠమైనరసస్వరూపుఁడా! ళుమైయదు - ఆయారసమునే గలిగిన, పయనే - పురుషార్థ స్వరూపుఁడా! పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క, తోళ్ - భుజములతో, మణన్ద - సంశ్లేషించిన, పేరాయా - గొప్పవాఁడా! ఇఱన్దముమ్ - భూతకాలమందున్న పదార్థములును, నీయే - నీకుపకారములే. ఎదిర్‌న్దముమ్ - భవిష్యత్కాలమందున్న వస్తువులును, నీయే - నీకుశరీరములే. నిగఴ్‌వదు-వర్తమానకాలమందున్నవియు, నీయే - నీవిభూతులే. ఇన్నైయానాళ్ - ఇట్లుయియెడల, ఆదు - దూరస్థములును, ఇదు - సమీపస్థములును, ఉదు - మధ్యస్థములును, శిఱన్ద - క్షుద్రమైన, నిఱ్‌తన్నై - నీస్వభావమును (నీయధీనమును), ఎన్న - అనియెండి, అజిత్రుఒన్ఱుమ్ - శబ్దజ్ఞానమును, విన్నైయేఱ్ - పాపమునగలసేను, శన్దిప్పఱ్ - సంబోధించుటయున్నాఁడు.

తా॥ ఓ స్వామీ! నీవుసకలచరాచరములకును శేషియనితలంచినేనిదివఁలో జీవించితిని. నీవిశ్వసిం చవన్న రక్షించవందున నీవు సర్వశేషియవుటోకాదోయని సందేహించుచున్నాను. ౩.

మణన్ద్ పేరాయామాయత్తాల్ ముళుదుమ్ వళ్వినై యేనై యిరాక్కిట్ట*
కుణఙ్గళ్ యుడైయాయఱురర్ వన్దైయర్ కూఱ్ఱమే కొడియవుళ్ళుయర్ త్తాయ్*
పణఙ్గళాయిరముడైయపైన్నాగప్పళ్ళియాయ్ పాఱ్కడల్ శేర్ప్ప*
పణఙ్గుమాఱతీయేన్ మనముమ్ వాశగముమ్ శెయ్గైయుమ్ యానుసీతానే. ౪.

అ॥ మాయత్తాల్ - అభివిశేషముచే, మణన్ద్-(నల్పిన్నపిరాట్టితో)సంశ్లేషించిన, పేరాయా-గొప్పగొల్లవాడా! వళ్ - విశైచేసే - క్రూరమైనపాపమునగలనన్ను, ఈర్గిన్ఱ - బద్దలుజేయు చున్న, ముళుదుమ్ - సంపూర్ణములైన, కుణఙ్గళ్ ఉడైయాయ్ - కల్యాణగుణములుగలవాడా! వఱ్ - బలిష్ఠమైనచేతులుగల, అసురర్ - అసురులకు, కూఱ్ఱమే - మృత్యువైనవాడా! కొడియ - (విరోధులుయెడ) క్రూరుడైన, పుళ్ - గురుత్మంతుని, ఉయర్ త్తాయ్ - ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! పై - విశాలములైన, అయిరమ్ పణఙ్గళ్ ఉడైయ - వెయ్యిఫణములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుని, పళ్ళియాయ్ - పడకగాగలవాడా! పాఱ్కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ప్ప - పవ్వళించినవాడా! మనముమ్ - మనస్సును, వాశగముమ్ - వాక్కును, శెయ్గైయుమ్ - వ్యాపారముశేషియనున్నశరీరమును, యానుమ్ - నేనును, నీతానే - (నీవికి) నీవే నిర్వాహకుడవైన వాడా! పణఙ్గుమాఱు - నిన్నాశ్రయించుటకుపాయమును, ఆతీయేన్ - ఎఱుగకయున్నాను.

తా॥ శత్రుసంహారకుడవై యాశ్రితరక్షకుడవై క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీఁద బవ్వళించిన ఓ స్వామీ! నేనున్న వాసనోవాక్కాయములున్న నీయధీనములుగానుండగా నేను స్వతన్త్రించి నిన్నాటుల శ్రాశ్రయించెదనని. ౪.

యానుసీతానేయావదో వెయ్యే యరుసరగవై యుమ్నీయానాల్*
వానుయరిన్ఱ మెయ్దిలెఱ్ మఱ్ఱైనరగమేయెయ్దిలెనినిలుమ్*
యానుసీతానాయ్ తెళిదొఱుమ్ నన్దుమ్బ్రువ్ నరగమ్నానడై దల్*
వానుయరిన్ఱమ్మన్ని పిఱ్ పిరున్దా యరుళుసిఱ్ఱాళ్గళై యెనక్కే. ౫.

అ॥ యానుమ్ - నేమను, నీతానే - నీకుశేషభూతుండను, ఆవదు - అనెడియర్థము, వెయ్యే - యథార్థమే. అరు - క్రూరమైన, సరగవైయుమ్ - సరకములును, నీయానాల్ - నీదియేయైనయెడల, వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఇనృమ్ - నుత్తమున, ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి, మఱ్ఱై - అంతకంటెవిలక్షణమైన, నరగమే - నరకమునే, ఎయ్దిలెన్ - పొందుటచేతనేమి (రెండుసమానములే), ఎనిలుమ్ - అనియున్నను, యానుమ్ - నేనును, నీతానాయ్ - నీకుశేషభూతుండనని, తెళిదొఱుమ్ - తెలిసికొనువ్యవధంతయు, వాసి - నేను, నరగమ్ - నరకమును, అడైదల్ - పొందుటయందు, నన్దుమ్ - మిక్కిలి, అఞ్చువన్ - భయపడుచున్నాను. వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఇనృమ్ - నుత్తమున, మన్ని - కలవాడవై, పిఱ్ పిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్నవాడా! నిన్ తాళ్గళై - నీపాదమూలమును, ఎనక్కు - నాకు, అరుళ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ ఓస్వామీ! నేనునీవాడనే; పరమపదమున్ను పరగమున్న నీయొక్కవిభూతులే. ఇందుకుసందేహములేదు. నీవిభూతిరైన పరమపదమందున్నను పరగమందున్నను నాకొకటియే. అయినను తిరుసంసారమందున్నయెడల నీవుసాకు శేషియనెడిజ్ఞానమునశింపుమునాచే నాకిసంసార మును దొలగించి పరమపదము నివ్వవలయునని. ౯.

తొళగళై యెనక్కిత్తలై త్తలై చ్చిఱప్ప త్తన్ది పేరుదవిక్ కమ్మాఱా*
తొళగళై యూర త్తుఱువి యెన్నుయిరై యఱివిలై కెయ్దవత్ తోదీ*
తొళగళాయిరత్తాయ్‌ముడిగళాయిరత్తాయ్ తుళైమలర్ కణ్ణళాయిరత్తాయ్*
తాళ్‌గళాయిరత్తాయ్‌పేర్‌గళాయిరత్తాయ్ తమియనేన్ పెరియవప్పనే. ౧౧

ఆ॥ తోదీ - ఓతేజస్స్వరూపుడా! తొళగళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యిభుజములుగలవాడా! ముడిగళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యిశిరస్సులుగలవాడా! తుళై - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పములవలె నున్న, కణ్ణళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యినేత్రములుగలవాడా! తాళ్‌గళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యితీరు పడిగళ్లుగలవాడా! పేర్‌గళాయిరత్తాయ్ - వెయ్యితిరునామములుగలవాడా! తమియనేన్ - ఒంటరినైననాకు, పెరియవప్పనే - గొప్పఉపకారకుడవైనఓస్వామీ! తాళ్‌గళై - నీశ్రీపాద ములను, ఎన్మేల్ - నాతలై, తలైత్తలై - పైపైన, ఇఱప్ప - పరిపూర్ణముగా, తన్ద - ఇచ్చిన, పేరుదవిక్కు - గొప్పఉపకారమునకు, ఇమ్మాఱా - ప్రత్యుపకారముగా, ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, తొళగళై - భుజములను, ఆర - చక్కగా, త్తుఱువి - కాగలించుకొని, అఱివిలైయిదవత్ - నీకేయనువట్లుసమర్పించితిని.

తా॥ వెయ్యినచ్చ హేదాది దివ్యావయవములనున్న వెయ్యితిరునామములనున్నగల ఓస్వామీ! నామనోరథప్రకారముగా నీతిరువడికళ్ళను నాకిచ్చినఉపకారమునకు ప్రత్యుపకార ముగా నాయాత్మను నీకుసమర్పించితినని. ౧౦.

‡‡ పెరియవప్పనై పిరమవప్పనై యురుత్తిరవప్పనై *మునివర్
కుఱియవప్పనై యమరరప్పనై యులగుక్కోర్ తనియప్పన్ తన్నై*
పెరియవణ్ కురుగూర్ వణ్ శఠగోవ పేశినవాయిరత్తుళ్ళుమ్*
ఉరియశొల్ మాలైయివై యుమ్పత్తివట్ పా లుయ్వలామ్‌తొండీర్ నణ్ణుమ్‌కే.

అ॥ పెరియవప్పనై - గొప్పస్వామియు, పిరమవప్పనై - బ్రహ్మతిలండ్రిసేయు, ఉరుత్తిర వప్పనై - రుద్రునిసృష్టించినవాడును, మునివర్ కుఱి - (సనకాది) ఋషులకు, ఉరియవప్పనై - సమీపించినస్వామియు, అమరరప్పనై - దేవతలకునిర్వాహకుడును, ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓర్ తనియప్పన్ తన్నై - ఒకఅద్వితీయ నాయకుడునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, పెరియ-గొప్ప, వణ్ - సమృద్ధులగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, వణ్ - ఉదారుడైన, శఠగోప - నమ్మాళ్వార్లు, పేశిన - ఆళ పడిపాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోను, ఉరియ - తగుమైన, శొల్ మాలై - శబ్దసందర్భముగల, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనెడి, ఇవట్ పా లుయ్వ - వినిచే, తొండీర్ - ఓభక్తులారా! నణ్ణుమ్‌కే - మనసు, ఉయ్యలామ్ - ఉజ్జీవించుటకుగాను.

తా॥ బ్రహ్మాది పీఠికాంతమైన సమస్తవస్తువులకును స్వామియైన (శీయఃపతివిషయమై మహాభక్తుల్లకుపాదించిన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించి మనమందఱు ముజ్జీవింపవచ్చునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪-వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక :—సర్వజ్ఞుడైన సర్వేశ్వరుడు కమకింకర్యము ఫలమివ్వవందుకుఁ గారణమేమని యాలోచించి, తమకు సంపారమందాశ నివర్తించవందుకే మామనోరథము పూర్తి కాలేదనితలంచి నాయందును నావస్తువులయందును నేను నిరాశుఁడనై తిరునియమ్యాపదేశముగాపాదించుచున్నారు.

‡‡ నఙ్గళ్ పరివిలై యాయఱ్ఱాళో నమ్ముడై యేదలర్ మున్నువాణిళ్*
నుఙ్గట్టుక్కు యానొన్ఱు క్కుమ్మాఱ్ ప్రమ్ నోక్కుగిన్ఱే నెఱ్ఱుమ్ కాణమాట్టే*
శఙ్బమ్ కళిన్ఱనశొయిఱ్ఱిన్ఱే తడముళై పొన్ని అమాయ్ తళర్ న్దే*
వెఙ్గణ్ పఱవైయిన్ పాగనెఞ్చోన్ వేఙ్కడవానై వేఱ్ఱిచ్చెన్ఱే. ౧.

అ॥ వరి - నుందరమైన, పఱై - కంకణముగల, నఙ్గళ్ - మనయొక్క, ఆయఱ్ఱాళో - ఓసఖియలారా! నమ్ముడై - మనయొక్క, ఏదలర్ - శత్రువులైనటల్లులయొక్క, మున్నువాణిళ్ - (వాయవస్థనుకెవ్పటపు) నిగ్గుపడి, నుఙ్గట్టుక్కు - మీకు, యాన్ ఉరైక్కుమ్ - నేనుచెప్పదగిన, ఒన్ఱుమ్ ప్రమ్ ప్రమ్ - ఒకమాటను, నోక్కుగిన్ఱే - విచారించుచున్నాను. ఎఱ్ఱుమ్ - ఏవిధము చేతను, కాణమాట్టే - తెలిసికొనశక్యమగుచున్నాను. శెక్కణ్ - (శత్రువులమీద) క్రూరదృష్టిగల, పఱవైయిన్ - గరుత్మంతుని, పాగన్ - నడిపించుసారథియై, ఎమ్మాన్ - మనవ్యామియైన, వేఙ్కడవానై - వేంకటాచలపతిని, వేఱ్ఱి - (నేనింప) ఆశపడి, శొయ్ఱు వెళ్ళి, శాయ్ఱిన్ఱే - పొందర్యమునబోఁగొట్టుకొంటిని. శఙ్బమ్ - కంకణములు, కళిన్ఱన - జారిపోయినవి. తడమ్ - విశాలమైన, మూళై - స్తనము, పొన్ - నిఱమాయ్ - వివర్ణమై, తళర్ న్దే - శిథిలమగుచున్నది.

తా॥ ఓసఖిమణులారా! గరుడవాహనుఁడైన వేంకటనాయకుని నేనింపఁజాలపడి వాసొంద ర్యమును బోగొట్టుకొనివేసేను, మాతల్లిముందఱ వాసవస్థను నిగ్గుచేఁజెప్పలేక మీకుఁజెప్పెదనని యెంతయాలోచించినపను చెప్పఁజాలకయున్నానని. ౧.

వేఱ్ఱిచ్చెన్ఱొన్ఱు పెరుగిత్తారి లెన్నుడై త్తోళియర్ నుఙ్గట్కు లుమ్*
ఈఱ్ఱిదుగైక్కు మ్బడియెయన్దో కాణ్బిలే నిడరాట్టియేన్నాన్*
కాణ్డగుతామ్ మైక్కణ్ణ కళ్వర్ విణవర్ తోళ్ నఙ్గళ్ తోళై క్కుణ్డాల్*
ఈణ్డియశొల్లుమ్ పలైవుమ్ తొళ్వా నెత్తనై కాలమిగై క్కిన్ఱేనే. ౨.

అ॥ శొన్ని - పచ్చి, ఒన్ఱు - ఒకవరమును, వేఱ్ఱి - యాచించి, పెఱుగిత్తారిల్ - పొందదగిన వార్లలో (ప్రధానులై), ఎన్ను డైత్తోళియర్ - నాసఖియలైన, నుఙ్గట్కు లుమ్ - మీపురూఢ, తణ్బు - ఇప్పుడు, ఇదు - తోయవస్థను, ఉరైక్కుమ్‌పడియై - చెప్పెడివిధమును, ఇడరాట్టియేన్ -

పామువగల, బాణ్ - నేను, కాణ్గిన్‌ఱేణ్ - చూడకయున్నాను. అన్దో - అయ్యో! కాణ్‌కగు - చూడదగినవైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రముగలవాడును, కళ్వన్ - (నాగుణము లను) అపహరించినవాడును, విణ్ణవర్ కోన్ - దేవతలకుస్వామియు, నబ్భిన్ కోయ్ - మాస్వామియు మైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డాల్ - చూచినయెడల, ఈణ్డియ - (వానివద్ద) చేరియున్న, కణ్గళుమ్ - కంగణ ములనున్ను, నిఱైవుమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, కొళ్వాన్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంత కాలముగా, ఇరైక్కిన్ఱేన్ - వాడిపోవుచున్నాను.

తా॥ నన్ను మోహదియాఁచించినను విష్వదగినస్నేహముగల ఓసఖియలారా! నేనెంతయోచించినను మీకిష్యుడు చెప్పదగినమాట లేమియులేవు. నాగుణముల నపహరించిన సర్వేశ్వరునిజూచిన యెడల నాగుణములను దీసికొనివచ్చెదనని యెంతకాలము చూచినను వాకగుపడకయున్నాడని.

కాలమిరైక్కిల్లాల్ వినైయేన్ నానిరైక్కిన్ఱిలన్ కణ్ణుళ్ళాన్*
ఞాలమటియప్పుగుళుమన్ఱేల్ నన్నుడలీరినినాణిత్తానే*
నీలమలర్ నెడుమ్‌కోదిలొళ్కిన్ఱ నీణ్ముగిల్ వణ్ణన్ కణ్ణన్ కొణ్డ*
కోలవళై యొడుంబూమెకొళ్వా నెత్తనైకాలముమ్‌కూడచ్చెన్ఱే 3.

ఆ॥ నీలమ్ - నల్లనై, మలర్ - వ్యాపించియున్న, నెడుమ్‌కోది - గొప్పతేజస్సుచే, ఈళ్కిన్ఱ - చుట్టుపడిన, నీణ్ముగిల్‌వణ్ణన్ - గొప్పమేఘమువంటితిరుమేనుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, కొణ్డ - అపహరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, వళైయొడు - కంకణముతోఁగూడ, మూమై - సౌందర్యమును, కొళ్వాన్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనైకాలమ్ - చిరకాలముగా, కూడచ్చెన్ఱే - వెంటతిరిగి, ఞాలమటియ - భూమియంతనెఱుఁగునట్లు, పుగళ్ - అపవాదమును, పుగున్దేన్ - పొందితిని. వల్ నెడువీర్ - ఓనుందరముఖులారా! ఇది - ఇటమీఁద, నాణిత్తాల్ - సిగ్గుపడి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? కాలమ్ - కాలమే, ఇరైక్కిల్లాల్ - వెనుకతీయనేకాని, విరైయేన్ బాణ్ - పాపియైననేను, ఇరైక్కిన్ఱిలన్ - వెనుకతీయను. కణ్డుకొళ్మిన్ - చూడుఁడు.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను సర్వేశ్వరునినేవించి మంచిస్థితిని బొందవలయునని వాని వెనుకతిరిగితిరిగి గొప్పఅపవాదమును సంపాదించుకొంటిని. ఇఁకమీదసిగ్గుపడి యేమి యుప యోగములేదు. కాలమున్నంతవఱకు నేనాసర్వేశ్వరుని వదలను జూతుఁడని. 3.

కూడచ్చెన్ఱేనినియెన్‌కొడుక్కేన్ కోల్వళై నెఞ్చొడక్కమెల్లామ్*
పాడగ్ గొళ్గియవిన్దైనైగల్ వల్వినైయార్ముక్ పరికిళ్ళిన్ఱేన్*
మాడకొడిమదిళ్ శెఱ్కుళ్ నైవణ్ కుడపాల్ నిన్ఱ మాయక్కూత్తన్*
ఆడల్ పుణైవేల్ యుయర్ త్తవేల్ పో రాళ్ళివలవనై యాదరిత్తే. ౪.

ఆ॥ మాడమ్ - మేడలను, కొడి - ధ్వజములను, మదిళ్ - ప్రాకారములనుగల, శెఱ్ - సుందరమైన, కుళ్ నై - తిరుక్కుడన్దయందు, వణ్ - సుందరమైన, కుడపాల్ - పశ్చిమభాగ మందు, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న వాఁడును, మాయక్కూత్తన్ - ఆశ్చర్యకరమైనసుందరమైనగమనము గలవాఁడును, ఆడల్ - అందమైనగమనముగల, పుణై - గరుత్మంతునిచేత, ఉయర్ త్త - ఎత్త

పడివకాడును, పోర్ - యుద్ధమందు, వెల్ - జయమునుగలుగజేయుచున్న, ఆళి - సుదర్శన మును, వలవ - దక్షిణహస్తమందుగలవాడుమైన శ్రియఃపతిని, ఆదరిత్తు - కొనియాడి, కూడ చ్చెన్రే - కూడసేవెళ్ళితిని; కోల్ - సుందరమైనకంకణము, వైత్తు - మనస్సు, కుడక్కు - మెల్లుమ్ - ఇవిమొదలగున్నింటిని, పాడుఆగ్ - కాంక్షయందులేకుండ, ఒళియ - వశింపు నట్లు, ఇళైత్తు - పోగొట్టుకొని, వైగల్ - ప్రతిదినమును, పల్ - అనేకవిధములైన, వళిపాడు - కంకణములుగల స్త్రీలనుండి, పరికు - స్వభావమును, ఆళిన్రే - పోగొట్టుకొంటిని; ఇని - ఇంకమీద, ఎన్ - దేనినియిచ్చెదను ?

తా॥ నేమసర్వేశ్వరుని పేరింపసాశపడి మనస్సు మొదలగు సమస్తములను పోగొట్టు కొంటిని. ఇంకమీద పోగొట్టుకొనదగినది కావర్డ నేమియూలేదని. ౪.

ఆళివలవనై యాదరిప్పు మూట్చవ నమ్మిల్ వరవు మెల్లామ్*
తోళియర్ గాళ్ నమ్మునై యమేకా కొల్లువదోవిట్టిరియదు కాణ్*
ఊళిదోఱూళియొరువనాగ నన్రుణర్ వార్ కుమిణరలాగా*
కూళిలుమై యతుదర్ కొదాది తొల్లైయఫ్దినిన కుక్కిన్రాళే. ౫.

అ॥ తోళియర్ గాళ్ - ఓసఖియులారా ! నినైక్కిన్రాల్ - విచారించినయెడల, వన్మ చక్కా, ఉణర్వార్ కుమ్ - తెలిసికొనదగినవారిని, ఊళితోఱూళి - కాలమంతయు, (ధ్యానించినను), ఒరువనాగ - ఇట్టిస్వభావముగలవాడని, ఉణరలాగా - తెలిసికొనుటకుపాధ్యుడును, కూళిలుమై - మంచిఉపాయములుగలవాడును, కుదర్ కొళ్ - తేజస్సు మొదలగు గుణములు గలవాడును, ఆది - జగత్కారణుడును, తొల్లై - అనాదియై, అమ్ - నుందరమైన, కోది శేకోసుయ చిగ్రహముగలవాడును, ఆళివలవనై - సుదర్శనమును దివ్యాగ్రహస్తమందుగలవాడు నైన శ్రియఃపతిని, ఆదరిప్పుమ్ - ఆశ్రయించుటయు, అల్లా - అప్పుడు, అవర్ - ఆశ్రియఃపతి, నమ్మిల్ - మనవద్ద వరవుమ్ - వచ్చుటయు, ఎల్లామ్ - ఇవియన్నియు, నమ్మైయుమేకా - మనస్వాధీనమేనా ? ఇన్రా - ఈవిషయమందు, కొల్లువదోకా - చెప్పనటయినా, ఆదిమూర్తనుమా ?

తా॥ ఎంతేక్షణాశాధికులకునుగూడ ధ్యానించుటకశక్యమైన మహిమగల శ్రియఃపతినిమనఃశ్ర యించుటయు, వాడు మనలను గటాక్షించుటయు, అనాదిసిద్ధములుకాన వానినియిచ్చుట కష్యముకాదు. ఏమియువిచారించక వానిని నిందించుట మీకుచితముకాదని. ౫.

తొల్లై యఫ్దినిన కుక్కిన్ర లెళ్ళొల్లళవన్ని మైయోర్ తమక్కుమ్*
ఎల్లై యిలాదనకూళ్ప్పుచ్చెయ్యు మత్తిఱమ్‌నిఱ్కి వెమ్మామైయోడ్రా*
అల్లిమలర్ తణుగాయమ్‌కాలా నార్ క్కిడుగోవినిప్పువ్వళర్ శోల్లిర్*
వల్లి వళవయల్ శూళ్ కుడన్రై మామలర్ కణ్ వళర్ గిన్ట్ట మాళే. ఉ.

అ॥ నినైక్కిన్రాల్ - విచారించినయెడల, వల్లి - పుష్పలతలుగలతోటలచేతను, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచేతను, శూళ్ - చుట్టబడిన, కుడన్రై - తిరుక్కుడందయందు, మా - శ్యామ్యమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములు, వళర్ గిన్ట్టామే - మానుకొని

(పవ్వళించి) యున్న వాడుమ, తొల్లై - అనాదియై, అమ్ - సుందరమైన, తోళి - తేజోమయ విగ్రహమంగలవాడుంమైన పర్వేశ్వరుడు, ఎళ్ళొళ్ళళవన్ను - మాటలోనణిగినవాడుకాడు (అసలి చ్చిమ్నవాడు), ఇమైయోర్ తమక్కుమ్ - దేవతలకుఁగూడ, ఎల్లైయిలాదన-అంతములేని, తూళ్ చ్చి - సఁళయములను, శెయ్యుమ్ - పుట్టించును. అత్తిఅమ్‌నిఱ్ఱు - అవిధములుండగా, ఎమ్‌మై - మాసౌందర్యమును, కొణ్డా - అపహరించెను. ఆల్లి - పుష్పముగల, మలర్ - విశదించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తుళ్ - యుమ్ - తిరుత్తుళాయినికూడ, శారాణ్ - ఇవ్వడు. ఇని - ఇఁక మీద, ఆర్‌క్కు - ఎవరియొక్క (ముందఱ), పూళిలిడుగో - (మాదుఃఖములను శెప్పి) ఆఱితెదను?

తా॥ శారాంతదుర్లభుఁడైనను నాపు తనయందాశానట్టించి నాసౌందర్యము హరించి తనతిరుత్తుళాయిమాలనుగూడ నాశీవ్రక దుఃఖపెట్టుచున్న సర్వేశ్వరునివదలి మఱియొఁకరివద్దనెళ్ళి వాదుఃఖమును శెప్పుకొనుట నాకుచితముకాదని. ౬

మాలరిశేవడి నారణా శీమాదవా గోవిన్దా వైగుందనెన్ఱు*
ఓలమిడవెన్నై వ్వణ్ణివిట్టు ట్టొన్ఱుమురువుమ్‌శొవడుమ్ కాట్టా*
వేలమలర్ క్కుళలన్నై మీర్ గా శెన్ఱు డైత్తో యర్ గాశై శెయ్‌గేశ*
కాలమ్‌పల శెన్ఱుమ్‌కాణ్బదాశై యుట్గిళ్‌డైత్తిడై యి త్తియే. ౭.

ఆ॥ మాల్ - (ఆశ్రిత) వ్యామోహముగలవాడు, అరి - పాపములనుహరించువాడు, శేవడి - సుందరమైన శేవపాశములగలవాడు, నారణా - సర్వశేషి, శీమాధవా - శ్రీయఃపతి, గోవిన్దా - సులభుఁడు, ఎన్ఱు - అనిపలుమాఱు శెప్పి, ఓలమిడ - భాషించుటట్లు, ఎన్నై - నన్ను, పణ్ణి - చేసి, విట్టు - విడిచి, ఇట్టు - పడవేసి, ఒన్ఱుమ్ - ఒక ప్రకారముగా, ఉరువుమ్ - తిరుమేనునున్ను, శువడుమ్ - (ఒక) గురుతునున్ను, కాట్టాన్ - చూపించకయున్నాడు. వేలమ్ - వీలకులవలె చరిమళించుమన్న, మలర్ - పుష్పము చేసలర్చింపబడిన, కుళల్ - కొప్పులుగల, ఆశ్నై మీర్ గాళ్ - ఓతెల్లలారా! ఎన్ను డైత్తో యర్ గాళ్ - నాసఖులారా! ఎన్ శెయ్ గేన - ఏమిచేసెదము? పలకాలమ్ - అనేకకాలములు, శెన్ఱుమ్ - గడచినను, కాణ్బదు - వీడించుట (తప్పదు), ఆగై - సత్యము, ఉట్గిళ్‌డు - మీతోఁగూడ, ఎట్గిడై - మాకుసంబన్ధము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ ఓబంధువులారా! "సర్వేశ్వరునిగుణములయందు మగ్నమైయున్న వీవు వానిని కాచుటకొప్పదు. ఆయాశవదలుము" అని మీరుచెప్పెడిమాటమావినను. వేనెంతకాలమైనను వానినికూడకతెచ్చును. ఇఁక మీతోమాశేమియు సంబంధములేదు కాక్కుఁడియని. ౭.

ఇడై యిల్లై యా వళర్ తకిళిగాళ్ పూవై గళ్ గాళ్ కుయిల్ గాళ్ మయిల్ గాళ్*
ఉడై యనమ్మైమయమ్‌శొల్లుమ్‌నెఞ్చు మొన్ఱుమొళియా వొట్టాదుపోన్దా*
అడై యుమ్‌వై గున్దముమ్‌పాఱ్కుడలు మఞ్ఞవెఱ్ఱుమ్‌వై నణియ*
కడై యఱప్పాశ్‌కిళర్ విట్టపిన్నై యన్ని యవనవై కాణ్‌బోదానే. ౮.

ఆ॥ యావళర్ త్త - వేనుపెంచిన, కిళిగాళ్ - ఓచిలుకలారా! పూవైగళ్ గాళ్ - ఓచిన్నచిలుకలారా! కుయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలలారా! మయిల్ గాళ్ - ఓ నెమలులారా!

ఇడైయిఱై - (వాళ్ళో మా శేమియు) సంబంధములేదు. నమ్మిడైయ - మాయొక్క, మూయిరుమ్ - సౌందర్యమునున్న, శఙ్గుమ్ - శంఖనాదములనున్న, వెఱ్ఱుమ్ - మహస్సునున్న, ఒట్టకొళ్ళియ - ఒకటియంతట్టుక, ఒట్టాదు - కొంచెముగూడనంచక, కొడ్డాఱ - అపహరించెను. అడైయుమ్ - (వాను) చేరియున్న, వైకుణ్డమున్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, పొళ్ళడలుమ్ - శ్రీరాధియు, అణ్ణల వెఱ్ఱుమ్ - అఖండవైభవమును (తిరుపతియు) సైన, ఆవై - ఆవి, వడిమ్ము - పరిపాలించియున్నవి. పాశబన్ధ - సంసారబన్ధము, కడైయుఱ - సవాసనముగా, విట్టపిన్నైయన్ది - విడిచినతరువాతనే గాని, అవక్ - అసర్వేశ్వరుడు, ఆవై - వానిని, కాణ్‌కొడాఱ్ - చూడనివ్వడు.

తా॥ ఓవతులారా! సర్వేశ్వరుడు జీవన్ముక్తులనేమియునుంచక జీవనస్వరూపుడై పరిపాలించెను; వాడు వేంచేసియున్న పరమపదమొదలైన దివ్యదేశములు జీవసుభవింప సిద్ధములుగా నున్నవి. అయినను జీవితరవిషయములయందాశవదిలిన తరువాత నిర్వ్యవధయని వాడు సఙ్కల్పించియుండెను. ఇంక మాకుమీకు నేమియుసంబన్ధంలేదు చెప్పుడియని. ౯.

కాణ్‌కొడుప్పానల్లనార్ క్కుమ్‌తన్నై క్కైశెయ్వాలదోర్ మాయవ్వన్నాల్*
మాణ్‌కుటిళ్ళోలవడివుకాట్టి మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌తైయమలర్న్ద*
శేణ్‌శుడర్‌న్తోళ్ గళ్‌పలత్తైన్ద తేవపిరాక్కెన్నైవినోడు*
నాణ్‌కొడుత్తేనినైయొక్కొడు క్కే నెన్నుడై ననన్ దల్‌నఱైమీర్ గాళ్. ౯.

ఆ॥ ఆర్‌క్కుమ్ - ఎంతజ్ఞానవంతులకును, తన్నై - తనను, కాణ్‌కొడుప్పానల్ల - చూడనివ్వదు, కైశెయ్ - చేతులచేఁజేయదగిన వ్యాపారములను, ఆప్పాలదు - అతిక్రమించినదై, ఓర్ - అద్వితీయమై, కోలమ్ - సుందరమైన, మాణ్‌కుళ్ళోలవడివు - వామనబ్రహ్మచారివేషమును, మాయమ్‌తన్నాల్ - వఞ్చనచేత, కాట్టి - చూపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమున్ను, నిత్తియు - నిండునట్లు, పఱర్‌న్ద - పెరిగినవాఁడై, శేణ్ - ఉన్నతమునై, కుడర్ - ఉజ్జ్వలంబులైన, పలతోళ్ గళ్ - అనేకభుజములను, కడైన్ద - సంపూర్ణములుగాగలవాఁడైన, తేవపిరాక్కు - దేవాధిదేవునికి, ఎన్‌నినైవినోడు - వాసుదేవుని తోఁగూడ, కాణ్ - లజ్జను, కొడుత్తేన్ - ఇచ్చితిని. ఎన్నుడై - సాన్నిధ్యమువై, దల్ నఱైమీర్ - సుందరవదనములుగలవారైన, నఱైమీర్ గాళ్ - ఓస్త్రీలారా! ఇని - ఇంకమీఁద, ఎన్‌కొడుక్కే - దేనినియిచ్చెదను?

తా॥ ఓకల్లులారా! వామనావతారంతెత్తి వంచనచేత మహాబలివద్దనుండి భూమిత్రీకి దేవతలకిచ్చినప్పుడు పెరిగిన త్రివిక్రమావతార సౌందర్యమందుమున్నాలై వానుణములన్నింటిని తోఁగొట్టుకొంటిని. ఇంకమీఁదఁతోఁగొట్టుకొనదగిన దేమియులేదని. ౯.

ఎన్నుడై ననన్ దల్‌నఱైమీర్ గాళ్ యాన్‌నిచ్చెయ్‌వదెన్‌నెన్‌ఱైన్నై*
నిన్నుడై యేనల్లెన్‌నుట్టిళ్ళి నేమియుమ్‌శెల్లుమిరుళై క్కొణ్డు*
పన్నెడుమ్‌కూర్ శుడర్ ఞాయిఱ్ ఱోడు పాఁ మదియేన్ది యోర్‌కోలసీల*
నన్నెడుమ్‌కుట్టమ్‌వయవదోప్పాన్ నాణ్‌మలర్ ప్పాదముడైత్తదువే. ౧౦.

అ॥ ఎన్నుడై - నాబంధువులై, - నల్‌నుదల్ - నుందరవదనములుగల, వకైమీర్‌గాళ్ - ఓ స్త్రీలారా! ఎన్‌కెట్టం - నామనస్సు, నిన్‌ఇడైయేవల్లెనెట్ట - నీసమీపమందుండవలసినదానను కానని, ఎన్నైనీక్కి - నన్నువదలి, నేమియుమ్ - నుదర్శనమునున్న, కణ్డుమ్ - శ్రీపాశ్చజన్యము నున్న, ఇరుకై - రెండుశ్రీహస్తములయందు, కొండు - ధరించినవాడై, వల్ - ఆజేతమునై, నెడుమ్‌మూర్త్తి - బహుమూర్తులవెల్వి వ్యాపించుమన్న, కుడర్ - కిరణములుగల, ఞాయిఱ్ఱు - సూర్యునితోఁగూడ, పాల్ - పాలవలెతెల్లనైయున్న, మది - చంద్రుని, ఏన్ది - ధరించి, ఓర్ - అద్వితీయమై, కోలమ్ - నుందరమై, నీలమ్ - శ్యామమై, నల్ నెడుమ్ - మిక్కిలియున్నతమైన, కుట్టమ్ - పర్వతమా, వరువదొప్పాయ్ - వచ్చుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, వాళ్ - ఆప్యాయ విశేషించిన, మలర్ - పద్మమువలెనున్న, పాదమ్ - తిరువడిశ్శళను, అడైందదు - పొందినది - యూ - నేను, ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎన్‌సెయ్యాన్ - ఏమిచేసెదను?

కా॥ ఓతల్లులారా! చక్రసింహాస్యులమ ధరించిన నీలపర్వతమువలె శఙ్ఖచక్రధరుఁడై విలసిల్లు చున్న సర్వేశ్వరుని సేవించి ఇఁకనీవద్దనుండనని నన్నువదలి నామనస్సు వానితిరువడిశ్శళయందు పోయిచెరినది. గాన ఇప్పుడు మీమాటవినుటకు నుపాయములేక యున్నానని. ౧౦.

పాదమ్‌మై వదన్ పాశత్తాలే మఱ్ఱవన్ పాళ్‌పట్టిళ్ ముఱ్ఱవిట్టు*
కోదిల్ పుగళ్ క్కణ్ణన్నడిమేల్ వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్‌శొన్న*
తీదిలన్దాధియోరాయిరత్తు ళ్ళివై యుమోర్ పత్తుశై యొడుమ్‌వల్లార్*
ఆదుమోర్ తీదిలరాగి యిఱ్ఱుమట్టుమెల్లామమైవార్‌గళ్ శామే. ౧౧.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదములను, అడైవదన్ - పొందవలయునని, పాశత్తాలే - ఆశనేత, మఱ్ఱవ - తక్కిన, పక్ - క్రూరములైన, పాళ్‌పట్టిళ్ - సంగములను, ముఱ్ఱవిట్టు - సవాసవముగా, విట్టు - వదలి, కోదిల్ - ఆసారములేని, పుగళ్ - కీర్తిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - సమ్మత్ప్రోక్తులను, శొన్న - పాడినవి, తీదిలై - దోషములేనివై, ఆయిరత్తు ళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ఆదు - ఏవిధమైన, ఓర్ తీదుమ్ - ఒకదోషమును, ఇలరాగి - లేనివారై, ఇడ్దుమ్ - ఈలోకమందును, అణ్ణుమ్ - మోక్షమందును, ఎల్లామ్ ఆమైవార్‌గళ్ - పూర్ణులైయుందురు.

కా॥ సంసారమునువదలి భగవత్కైంకర్యములైయున్న నమ్మళ్వార్లు సర్వేశ్వరునివిషయమై ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇహపరములయందు నొకఱకాతయులేక పూర్ణులైయుందురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

రామానుజ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—నిత్యముక్తులచే మఙ్గళాశాసనముచేయబడినవాడై పరమపదమందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరుడిచ్చట యవతారశాలయందు వేంచేసి యున్నప్పుడు వానిసౌకుమార్యమునకు మఙ్గళాశాసనముచేయదగినవారెవ్వరు లేరేయని చింతించి, ఇచ్చటకూడవానితోఁగూడ నిత్యముక్తులు వచ్చియుండిరని యనుసంధించి నిశ్చింతుఁడైయుండుమన్నారు.

‡‡ అఙ్గుమిఙ్గుమ్ వానవర్ తానవర్*యూథపరమ్
ఎఙ్గుమినై యెయెన్నుమై యటియిణైయుఞ్ చూడలఙ్ గీళ్*
అఙ్గమ్ శేరుమ్ పూమగళ్ మణ్ మగళాయ్‌మగళ్*
శఙ్గుశక్కరత్తాళ్ కైయవనెన్నర్ శరణమే. ౧.

ఆ॥ అఙ్గుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును, ఇఙ్గుమ్ - భూలోకమందును, ఎఙ్గుమ్ - తలిమపాతాళాదిలోకములయందును, వానవర్ - దేవతలును, తానవర్ - రాక్షసులును, యూథపరమ్ - తత్కులనమస్కారములును, ఉన్నై - నిన్ను, ఇనైయైయెన్ను - ఇట్టిసౌకుమార్యముగలవాఁడు అని, అటియిణైయుఞ్ - తెలిసికొనక, అలఙ్గీళ్ - (ప్రమరక్షణమువకుపయోగియైయవీయొక్క జ్ఞానశక్త్యాదిగుణములను) వెచ్చి, పూమగళ్ - శ్రీదేవియు, మణ్ మగళ్ - భూదేవియు, ఆయ్‌మగళ్ - నీళాదేవియు, శేరుమ్ - చేరియున్న, అఙ్గమ్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శఙ్గుశక్కరమ్ - శఙ్ఖచక్రములను, కైయవన్ - శ్రీహస్తముండుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుడు, శరణమ్ - రక్షకుఁడు, ఎన్నర్ - అనిచెప్పుదురు.

తా॥ ఓస్వామీ! దేవమనుష్యాదులందరును తమతమయభీష్టమున కెరవేర్చుకొనుటయందు దాసభూతులై, సర్వేశ్వరుఁడు మనరక్షకుఁడగిన గుణములుగలవాఁడు; అచ్చటనే శ్రీభూనీళాదేవతలు పురుషకారభూతులైయున్నారు; విరోధులమ బోఁగొట్టుటకు శఙ్ఖచక్రములున్నవి; కావునవాఁడే మనకు రక్షకుఁడని చెప్పుదుకేగాని నీసౌకుమార్యమునకు మంగళాశాసనముచేయువారెవరులేరని.

శరణమాగియ నాన్మఱై నూల్ గళుమ్‌కారాఞ్చే*
మురణమ్‌తోఱ్ఱిమ్ వానిణైమూ ర్పెన్ఱినై మాయ్‌త్తోమ్*
కరణప్పల్‌పడై పఱ్ఱఱుత్తోడుమ్‌కనలాళ్గీ*
అరణ తిఱ్ఱ పడై యైన్దియ వీళత్తాఱాయే. ౨.

ఆ॥ శరణమాగియ - (విశ్వకార్యాదులకు) ఉపాయములనుపదేశించుచున్న, నాల్‌మఱై - నాలుగువేదములచేడి, నూల్ గళుమ్ - శాస్త్రములయందును (ప్రతిపాదింపఁబడిన విశ్వకార్యాదులను), కారాఞ్చే - పరిగ్రహింపక, శరణమ్ - ఉపాయములుగలవై, పల్ - అసేక్యములైన, పడై - (శత్రు) సేనలు, పఱ్ఱఱ - నిశ్శేషముగా, ఓడుమ్ - పఱుగెత్తునట్లు, కనల్ - జ్వాలగొట్టు చున్న, అరణ్ - (అక్షర) రక్షకమైన, ఆళి - సుదర్శనమునెడి, తిఱ్ పడై - దృఢమైనఆయుధము, ఏన్దియ - ధరించిన, తళత్తు - సర్వేశ్వరునికి, ఆళాయ్ - దాసులైన, తురణమ్ -

మరణమును, తోఁట్రమ్ - జన్మమును, వాళ్‌వినై - గొప్పవ్యాధిని, మూప్పు - వార్ధక్యమును, ఎట్టుణై - అనెడివీనిని, మాయ్‌త్తోమ్ - పోఁగొట్టుకొంటిమి.

తా॥ వేదములయందుఁ జెప్పబడిన స్వర్గాదిసుద్ర పురుషార్థములను వదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన ఓశ్రీవల్యార్థులారా! మీరుకూడ మీయొక్క జన్మజరామరణాదులను బోఁగొట్టు కొనియాత్మానుభవమునెడి పురుషార్థమందుఁదత్పరులై తిరిగాని సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యమునకు మఙ్గళాశాసనముచేయక పోతిరని.

అళుమాళా రాళియుమ్‌శఙ్గుమ్‌తుమప్పార్ తామ్*
వాళుమ్‌విల్లుఙ్‌కుడు పిఱ్‌శెల్వార్ మగిళ్ తిఱత్తిల్*
తాళుమ్‌తోళుమ్ నెఱిగళ్ యూరత్తుళ్ళాన్‌కోయిల్*
నాళుమ్‌నాళుమ్ నాడువనడియేఁ వాళలత్తే. 3.

ఆ॥ వాళలత్తు - భూలోకమందు, ఆళుమ్ - (తమ) నైజ్యకార్యపరులమగుచూడ, ఆళార్ - కలవారుకాని, ఆళియుమ్ శఙ్గుమ్ - సుదర్శనపాఞ్చజన్యములను, తామ్ - తామే, తుమప్పార్ - ధరించుదురు. వాళుమ్ - వక్షమునన్ను, విల్లుమ్ - కార్ముమునన్ను, కుడు - తీసికొని, పిఱ్‌శెల్వార్ - సేనకవెళ్ళువారు, మగిళ్‌దు - వేఁకోకరును, ఇరై - లేరు. తాళుమ్ - (శ్రీపాదములను, తోళుమ్ - భుజములను, కైగళ్ - (నా) చేతులచేత, ఆర - పూర్ణముగా, తొళు - ఆశ్రయించునట్లు, కాణ్‌బేన్ - (వారిని) నేవించకమున్నాను అడియేఁ - దానుడనై నేనెను, వాళుమ్ వాళుమ్ - ప్రతిదివసమును, నాడుగిఱ్ - వెదకుచున్నాను.

తా॥ తఁభూలోకం దవతరించినప్పుడు, నిత్యసూరులు వానిసౌశీల్యము వినుధవించుచుండిరి. సంపారులు తమతమకార్యమునఁజూచుచుండిరి, నైజ్యముచేయువారెవరులేక సర్వేశ్వరుడు తాసేఖఞ్చక్రాదులను మోసుకొని వేంచేసెను. నేను మఙ్గళాశాసనముచేయుటకు నాసేక్రమలకు నేవసాదించవచ్చే యున్నాడని. 3.

వాలమ్‌పోనగమ్బుగ్ గిళి యోర్ముగ్ గావురువాగి*
ఆలమ్‌పేరిలై యున్నవళమ్‌శెయ్యుమమ్మానే*
కాలమ్‌పేర్వదోర్ కారిరుళ్‌పోయెత్తుళ్ళదాల్*ఉన్
కోలమ్‌కాణ్‌బిల్ కాణలుగ్ గాఞ్చుమ్‌కొడియేఁక్కే. ౪.

ఆ॥ ఓర్ - అద్వితీయమైన, ముగ్ గావురువాగి - ముగ్ధశిశువై, వాలమ్ - జగత్తును, పోనగమ్‌బుగ్ గిళి - భోజనముగాఁజారగించి, పేర్ - వికసించుచున్న, ఆలమిలై - వటపత్రమందు, అన్నవళమ్‌శెయ్యుమ్ - అన్నముతోసమానముగాశేయుచున్న (కుడిపక్కున ఎడమపక్కను తిరిగితిరిగి పవ్వళించుచున్న) అమ్మానే - ఓస్వామీ! కార్ - మేఘమువలెయొక్క ఎఴిల్ - కాన్తిగల, ఉరుశోలై - నీసౌందర్యమును, కాణలుగ్ గుగ్ - నేనింపుగాఁజవి, ఆఱ్‌ముగ్ - మున్నుఁడఁజెయున్న, కొడియేఁఱ్‌కు - పాపియైనదాసు, పేర్వదు - ఒకతృణముపోయి మఱియొక తృణమునుతాఁజూడఁబోదు అరెండుతృణములకును సముమున్న, కాలమ్ - కాలము, ఓర్ - విలక్షణమై, కారిరుళ్ - గాఢాన్ధకారమైయున్న, ఊழిగ్ - ప్రళయములో, ఒక్కుమ్ - సహవసము గానున్నది.

తా॥ ఓ ప్యామా ! ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తుసారగించి పటదళమందు చిన్నబిడ్డయై భవ్యళించిన నీపాపసమూహదలంచి భయపడుచున్న నాకొకతుణమును నొకయుగముగా నెన్ను చున్నదని. ౧,

కొడియార్ మాడ కోళూరగత్తుప్పుళిక్కుడియుమ్*
మడియాదిన్నై నీతుయిల్ మేవినుగిర్ న్దదుతా*
అడియార్లల్ తవిర్ న్తవశై వోవన్నే*ఇ
వ్వడితా నీణ్డుతావియ వశై వోపణియాయే. ౫.

ఆ॥ కొడి - ధ్వజములచేత, ఆర్ - నిండియున్న, మాడము - గృహములుగల, కోళూర గత్తుమ్ - తిరుకోళూరందును, పుళిక్కుడియుమ్-తిరుప్పుళిక్కుడియుందును, మడియాదు-చలింపక, ఇన్నై - ఇదేవిధముగా, నీ - నీవు, తుయిల్ మేవి - విదురపోయి, మగిర్ న్దదుతా - సంతో షించినది, అడియార్ - దాసులయొక్క, అల్లల్ - దుఃఖములను, తవిర్ త్త - పోగొట్టిన, అశైవో - ఆయాసముచేతనా ? అన్నే - లేక, ఇవ్వడితా - ఈభూమిని, నీణ్డు - పెరిగి, తావియ - క్రొలిచిన, అశైవో - ఆయాసముచేతనా ? పణియాయ్ - చెప్పుము.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ ! నీవుతిరుకోళూరువందును, తిరుప్పుళిక్కుడియందును భవ్యళించినది, నీకు రావణాదిసంహారము చేగలిగిన శ్రమచేతనా ? లేక త్రివిక్రమావతారమందులోకములను గొలిచిన శ్రమచేతనా ? గొప్పమని. ౫.

పణియావమరర్ పణివుమ్‌వణ్బుమ్‌తామేయామ్*
అణియారాగ్గియుమ్ శ్బ్దముమేన్దుమవర్ కాణ్మిర్*
తణియావెన్నో యులగిల్ తవిర్ ప్పార్*తిరునీల
మణియార్ మేనియో డొమనమ్‌కూళ్వదు వారీ. ౬.

ఆ॥ పణియా - ఇతరదేవతలనాశ్రయించని, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క, పణివుమ్ - ఆశ్రయణమునకును, పణ్బుమ్ - జ్ఞానాదిగుణములకును, తామేయామ్ - తామేవిషయమైనవారై, అణిఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్ణమైన, ఆగ్గియుమ్ - నుదర్శనమును, శబ్దముమ్ - శ్రీపాంచజన్య మును, ఏన్దుమ్ - ధరించిన, అవర్ కాణ్మిర్ - వారేనుమీ, తణియా - నాశముచేనివై, ఇమ్ - క్రూరములైన, నోయ్ - అవిద్యాదివ్యాధులను, తవిర్ ప్పార్ - తీర్చుటకై, తిరుఆర్ - సౌందర్య పూర్ణమై, నీలమణి - నీలరత్నమువలెనున్న, మేనియోడు - తిరుమేనితోగూడ, ఎమనమ్ - నామమున్ను, కూళ్వదు - ధ్యానించుట, ఉలగిల్ - ఈలోకమందు, వరువార్ - ఆవశ్యకమైయుండు.

తా॥ నిత్యసూరులచే మధ్యకాశనమునుచేయబడుచు శబ్ద చక్రాది దివ్యాయుధధరుడై పరమ పదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు, మమమ్యులకజ్ఞానాదులను బోగొట్టుటకై శత్రుభూయి ష్ఠమైన భూలోకమందవతరించినదానిని దలంచి నామమున్ను మిక్కిలి భయపడుచున్నదని. ౬.

వరువార్ కైల్సోర్ వణ్ పరిశార తిరువ్ద*ఎగ
తిరువాళ్ మార్వ త్తెళ్ళితిఱమ్‌శొల్లార్ కైయ్‌వదొ*
ఉరువార్ శక్కరమ్ శఙ్గుమ్‌మన్నిప్పుమ్మొళిదు*
ఒరుపాడుమిల్వా నోరడియానుముళనెన్నే. ౭.

అ॥ వరువార్ - వచ్చుచున్న వారును, పోవ్వార్ - పోవుచున్న వారుకైన ఓజనులారా! వణ్ - సుందరమైన, పరిశారత్తు - తిరుపరిశారమందు, ఇరుంద - వేంచేపియున్న, ఎఱ్ - నాథ స్వామినియైన, తిరు - శ్రీదేవి, వాళ్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న, మార్వఱ్కు - వక్షస్థలము గలభర్తృశ్వరునికి, ఉరు - సౌందర్యము చే, అర్ - పూర్ణమైన, శళక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, శళ్ఙం - పాంచజన్యమునున్న, కుమందు - ధరించుకొని, ఇఙ్గు - ఈలోకమందు, ఉలామ్బోదు - మితోగాడు, ఒరుపాదు - ఒకపార్శ్వమందు, ఉళ్ళాల్ - నిత్యముగాసంచరించువాడైన, ఓరడియారుమ్ - ఒకదానుడును, ఉళర్ - ఉన్నాడు, ఎన్ఱు - అని, ఎఱ్‌తిఱమ్ - శాబిధమును' కొల్లార్ - చెప్పకపోతిరి, ఎఱ్ శెయ్యుదుం - ఏమిచేతుదును?

తా॥ తిరుపగిరిని తిరువణ్ పరిశారమునకును సంచరించుచున్న ఓమనుజులారా! తిరువణ్ పరిశారమందువేంచేపియున్న శ్రీయఃపతివద్దకెళ్ళి, నీకు సకలవిధకైంకర్యముజేయుచు నీపార్శ్వ మంకెల్లప్పటునుండువా రాళ్వార్లోకరున్నారని చెప్పకపోతిరి. దీనికి వేరేమిచెపుదనని. ౩.

ఎన్ఱెన్నై యుయ్యార్ కొళ తిరుప్పడిక్కీళ్*
నిన్ఱేయాళ్వయ్య నీకొణ్డరుళినై వ్వదుతాన్*
కున్ఱేన్ పాశీళ్ తూళ్ కడల్ ఞాలముమ్ముళ్వేళ్వుమ్*
నిన్ఱ శావియ నీళ్ కళ్వాళ్ తిరుమాలే. ౪.

అ॥ ఏళ్ కున్ఱ - సప్తకులాచలములుగలదియు, ఏళ్ పార్ - సప్తద్వీపములుగలదియు, ఏళ్ కడల్ - సప్తసముద్రములచే, తూళ్ - చుట్టుపడినదియునైన, ఞాలమ్ - భూమిని, ముళ్ళుమ్ - సంపూర్ణముగా, నిన్ఱే - నిలిచియే, శావియ - కొలిచిన, నీళ్ కళ్వాళ్ - పొడుగైనతిరువడికళ్ళను, ఆళ్ - శ్రీసుందర్యమునున్నగల, తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ! ఎన్ఱెన్ - నన్ను, ఉయ్ - పీయొక్క, ఏర్ ఆర్ - సౌందర్యమునేర్పూర్ణమైన, కోలమ్ - తిరువాభరణములచే సలక్కరింపబడివదియు, తిరుప్పడి - (ప్వాభావికమైన) సౌందర్యముగలదియునైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములకింద, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, ఆళ్ శెయ్య - కైంకర్యముజేయునట్లు, నీ - నీవు, కొణ్డరుళ - అఙ్గీకరించుటకు, నినైప్పదుతాన్ - సఙ్కల్పించుట, ఎన్ఱు - ఎప్పుడో.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి లోకములనుగొలిచిన ఓశ్రీయఃపతీ! నీతిరువడికళ్ళయందు నైంకర్యముజేయునట్లు నన్నెప్పుడు స్వీకరించెదవో తెలియలేదని. ౫.

తిరుమాల్ నాన్ముగ శెఞ్జడై యాన్ఱి వర్ గళ్*ఎమ్
పెరుమాన్ తన్నైయై యారటిక్కూర్ వేశియెన్*
ఒరుమాముదల్వా వూళ్పిరానెన్నైయాళుడై*
కరుమామేనియనెన్న నెన్ కాదల్ కలక్కవే. ౬.

అ॥ తిరుమాల్ - ఓశ్రీయఃపతీ! నాన్ముగ - బ్రహ్మ, శెమ్మ జడైయాన్ - ఎఱ్ఱనిజటనుధరించి వరుద్రుడు, ఎన్ఱఇవర్ గళ్ - అనిచెప్పదగైవీరు, ఎమ్మెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడవైన నీయొక్క, తన్మైయై - పొడుగాళ్వాది స్వభావములను, ఆరటిక్కూర్ - తెలిసికొనదగినవారెవరు! కాదల్ -

ఆళ్, ఎన్ - నామనన్నుము, కలక్క - వ్యాకులముజేయగా, ఒరు - విలక్షణుఁడవై, మా - ప్రధానుఁడవైన, ముదల్వా - కారణభూతుఁడా! ఊళ్ళి - కాలము మొదలగుసకలచరాచరములకును, పిరాన్ - స్వామివైనవాఁడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళుడై - దాసునిగాఁజేసికొనినవాఁడా! కరుణ్ణాన్మై, మా - శ్యామమైన, మేనియుడ్ - తిరుమేనుగలవాఁడా! ఎన్నవ్ - ఆవిధమెప్పుడను. శేరియే - ఇట్లుచెప్పి ప్రయోజనమేమి?

కా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! బ్రహ్మరుద్రాదిదేవత లెవ్వరునుగూడ నీమహిమలెఱుఁగరు. నేనుగూడ నీగుణములనుండు బ్రీతిచే స్వాగ్రహుఁడవై నీతిరువాయ్‌మొలను జెప్పితినిగాని నీసాకల్యమును గాది చానిశేదనమునట్లు మజ్జిహ్వాసనముజేయక పోతివని. ౯.

కలక్కమిల్లా సల్‌తవమునివర్ కరైకణ్డార్*
తుళక్కమిల్లా వానవరెల్లామ్‌తొళుమార్ గళ్*
పులక్కమెయ్‌ద మాకడల్‌దన్నైక్కడైన్‌దాయ్*
ఉలక్కనామ్‌పుగళ్ శిఱ్‌పి దెన్‌శెయ్‌వదురైయాయే. ౧౦.

ఆ॥ కలక్కమిల్లా - (సంహారమందు) భ్రమలేనివారై, సల్‌తవమ్ - మంచితపస్సుగలవారైన, మునివర్ - సనకాదిమునులును, కరైకణ్డార్ - సంహారపారమునుఁగాంచిన ముక్తులును, తుళక్కమ్‌ఇల్లా - చలనము లేని, వానవర్ - నిత్యసూరులును, ఎల్లామ్ - వీరందరును, తొళుమార్‌గళ్ - (వానిని) ఆశ్రయించి మజ్జిహ్వాసనము జేయదగినవారైయున్నారు. మా - గొప్ప, కడల్‌తన్నై - సముద్రమును, మలక్కమెయ్‌ద - క్షోభముకలుగునట్లు, కడైన్‌దాయ్ - చిలికినవానిని, నామ్ - మనము, ఉలక్క - సంపూర్ణముగా, పుగళ్ శిఱ్‌పి - స్తోత్రముజేయుట, ఎన్‌శెయ్‌వదు - ఏమిచేసినట్లగును? ఉరైయాయ్ - చెప్పుడు.

కా॥ నిత్యులును ముక్తులును సనకాదులునైన మహాభాగ్యులందరు వాఙ్మనోగోచరుఁడవైన నీకు మజ్జిహ్వాసనముఁజేయ సిద్ధమైయుండగా, అల్పజ్ఞులమైన మనస్తోత్రముచే మేమియం ప్రయోజనము లేదు. వాదిమజ్జిహ్వాసనముచేతనే సకలదృష్టి దోషములును నివర్తించునని. ౧౦.

‡‡ ఉరైయావినోయ్‌తవిర వరుళ్ నీళ్ ముడియాయ్*
వరైయార్‌మాడ మన్నుకురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ఉరైశెయ్‌శొల్‌తొడై యోరాయిరత్తిప్పత్తుమ్*
నిరైయేవల్లార్ నీళులగత్తుప్పిఱవారే. ౧౧.

ఆ॥ ఉరైయా - వాఙ్మనోగోచరమై, వినోయ్ - (తపస్సున్నధ్యముచెడి) భూరమైన వ్యాధి, తవిర - నివర్తించుటట్లు, ఆరుళ్ - కృపఁజేసిన, నీళ్ ముడియాయ్ - దీర్ఘమైఁకిరీటముగల సర్వేశ్వరునివిషయమై, వరై - పర్వతములవలెనున్న, ఆర్ - సమృద్ధములైన, మాడమ్ - గృహములు, మన్న - స్థిరములైయున్న, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై - శ్రీమత్కిరూపమై, ఏయ్ - అనురూపమైన, శొల్‌తొడై - శబ్దవర్ధరూపమైన, ఓరాయిరత్తుళ్ - విలక్షణమైన వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - పదిపాశు

రములను, నిర్జరు - సత్రముగా, వల్లార్ - ఆర్ద్యపింపదగినవారు, పీడు-విశాలమైన, ఉలగత్తు - ఈలోకమందు, పిఱవార్ - జన్మించరు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క పొకుమార్యాదులలోమి చెరుపువచ్చునోయని భయపడిన తమ భయమును నివర్తించునట్లుశబ్దాశ్లేషచే నిచ్చిన శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యీపది పాశురముల సర్వులనుసంధించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించక మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

అ మ్మాళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క పొకుమార్యాదులలోమి చెరుపువచ్చునోయని భయపడిన యాళ్వార్లకు తిరిగి యాభయమురాకుండునట్లు తనశౌర్యాదిగుణములమన్ను, అగుణములకుమ గళాశాసనముచేయదగిన మాడువేలు శ్రీవైష్ణవులమన్ను తిరుచ్చెంగున్రూరి నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసి యుండి యాళ్వార్లకు గనపఱుపగా వానినివేనించుకొ పొందర్యమునసంధించుమన్నారు.

‡‡ వార్‌కడావరువియానై మావలైయిఱ్ మదయ్‌ప్పిశైక్కు వడిఅత్తురుట్టి*
ఊర్‌కొళ్‌తిణ్ణగనయిర్ శెరు త్తరక్కిర్ మల్లరై క్కొన్రుయిర్ పరణ్ మేల్*
పోర్‌కడావరశర్ పుఱక్కిడ మాడమీమిశై క్కిఱ్ఱినై తగర్ త్త*
శీర్‌కొళ్‌శిఱ్ ఱాయర్ తిరుచ్చెంగున్రూరిల్ తిరుచ్చిఱ్ ఱాలెజ్ఞ్ శెల్ శార్వే. ౧.

అ॥ వార్ - కారుమన్ను, కడా - మదజలమునెడి, ఆనై - కొండకాలబలుగల, ఆనై - పీనుగనెడి, మా - రొప్పు, మలైయిఱ్ - పర్వతశిఖరమొక్క, మదయ్ - దన్తములనెడి, ఇనై - కొండు, కువడు - శిఖరములను, ఇఱుత్తు - భగ్నముచేసి, ఉరుట్టి - దొర్లించి, ఊర్‌కొళ్ - (చడి పోయినవేనుఁ గనుగూడ తనసామర్థ్యముచే) నడిపించుచున్న, తిణ్ - సమస్థలైన, పాగఱ్ - మావిటివానియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణములను, శెరుత్తు - నశింపఁజేసి, అరక్కర్ - చత్వారముయొక్క, మల్లై - ఛాణూరముష్టికులనెడిమల్లులను, కొన్ఱు - చంపి, పూమ్ - చుట్టునున్న, పరణ్ మేల్ - మంచములమీఁదనున్న, పోర్ - కడా - యుద్ధములనుపఱిపించుచున్న (రంగపీఠులైన), అరశర్ - రాజులు, పుఱక్కిడ - చెనకతీయునట్లు, మాడమ్ - మేడయొక్క, మీమిశై - పైనవున్న, శిఱ్ఱినై - గంనుని, తగర్ త్త - చంపినవాఁడును, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, శిఱుమియర్ - చిన్ననాఁపాలఁదంపైన శ్రీకృష్ణునుచేఁ జేపియున్న, తిరుచ్చెంగున్రూరిల్ - తిరుచ్చెంగున్రూరులోనున్న, తిరుచ్చిఱ్ ఱాలు - తిరుచ్చిఱ్ ఱాలెనెడిపేరుగలవది, ఎజ్ఞ్ - మాకు, శెల్ - పొయిపొంద దగిన, కార్వు - ఉపాయము.

తా॥ పదలకూటీడ ముష్టికాదిష్టచాణూరాదులనున్ను మేడమీఁదఁగూర్చునున్నకంసునిన్ని ఇంపి ఇప్పుడు తిరుచ్చెంగున్రూరనెడి దివ్యదేశమందలి తిరుచ్చిఱ్ ఱాలనెడి నదీతీరమందు వేంచేసి యున్న శ్రీకృష్ణుఁడేమాపరత్నకుఁడని. ౧.

ఎట్టళ్ శెల్ శార్వ్యాయుముడై యముద మిశైయవరప్ప నెన్నప్పర్*
పొట్టుమూవులగుమ్‌పడైత్త లిత ట్రిక్కుమ్ పొరున్దుమూవురువనెమ్మురువర్*
కెట్టియలుగళుమ్ తేన్మొళైప్పుడి కూళ్ తిరుచ్చెంబ్గున్దూర్ త్తిరుచ్చిత్ ర్రా
అట్టమూర్ గిన్ట్ర *ఆదియానల్లాల్ యావర్ మట్ర్ నెన్నమర్ తుణై యే. ౩.

ఆ॥ ఎట్టళ్ - మూకు, శెల్ శార్వ్య - పొందదగినఉపాయమును, యాముడై - మూయిర్క్కు, అముదమ్ - ఆమృతమును, ఇశైయవర్ - దేవతలకు, అప్పర్ - స్వామియు, ఎన్నప్పర్ - వాత్సల్యమియు, పొట్టు - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనుమ్, పడైత్తు - సృజించి, అళిత్త - రక్షించి, అట్రిక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాడును, పొరున్దుమ్ - ఈవ్యాపారములకు దగియున్న, మూవురువర్ - మూడుస్వరూపములు గలవాడును, ఎమ్‌అరువర్ - మూఁతర్యామియు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కయల్ - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఆనందించుచున్నదియు, కేమ్ - కేకెగల, పణ్ పుడై - కొలనలచే, కూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరుచ్చెంబ్గున్దూర్ - తిరుచ్చెంబ్గున్దూరందలి, తిరుచ్చిత్ ర్రా ఱు-తిరుచ్చిత్ ర్రా ఱనెడి, అట్టమ-ఆదేశమందు, అమర్ గిన్ట్ర - అమరి వేంచేసియున్న, ఆదియానల్లాల్ - కారణభూతుండుసైన సర్వేశ్వరునిశక్తి, ఎట్ - శాకు, అమర్ - అనురూపమైన, తుణై - సహాయము, మట్ర్ యావర్ - మఱియెవరు?

శా॥ జగత్సృష్టిస్థితి సంహారకుడై, పరమశోభ్యుడై, పాపరహితుడై, ఆశ్రితమణీయుండైన తిరుచ్చిత్ ర్రా ఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే మాకు పరమప్రాప్యము. మఱియొకరుకారవి.

ఎన్నమ్ పెరుమానిమైయవర్ పెరుమూ నిరునిలమిశ్శన్దవెమ్బిరుమాన్*
మున్నై వల్వినై గళ్ ముఱుదుడన్ మాళ వెన్నై యాళ్ గిన్ట్ర వెమ్బిరుమాన్*
తెన్ తిశైక్కణ్ శోళ్ తిరుచ్చెంబ్గున్దూరిల్ తిరుచ్చిత్ ర్రా ర్ నిన్ఱరై మీపాల్
నిన్ట్ర వెమ్బిరుమాన్*అడియల్లాల్ శరణ్ నినై ప్పిలమ్ పిఱితిదిల్లై యెనక్కే. ౪.

ఆ॥ ఎన్ - మాకు, అమర్ - అనురూపమైన, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఇశైయవర్ - దేవతలకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, ఎమ్బిరుమాన్ - బాహుడును, మున్నై - ఆపాదియై, వల్ - క్రూరములైన, వినైగళ్ - పాపములు, ముఱ్ఱుదు - అన్నియు, ఉడన్ - వెంటనే, కూళ్ - నశించునట్లు, ఎన్నై యాళ్ గిన్ట్ర ఎమ్బిరుమాన్ - వశ్యేలినస్వామియు, తెన్ తిశైక్కు - దక్షిణదిక్కున, అణిశోళ్ - అలకాపురమునన్న, తిరుచ్చెంబ్గున్దూరిల్ - తిరుచ్చెంబ్గున్దూరందలి, తిరుచ్చిత్ ర్రా ర్ ఱరైమీపాల్ - తిరుచ్చిత్ ర్రా ఱనెడిపడియొక్క తీరమునకు పశ్చిమభాగమందు, నిన్ట్ర - వేంచేసియున్న, ఎమ్బిరుమాన్ - స్వామియుసైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియల్లాల్ - శ్రీపాదములుతప్ప, ఎనక్కు - మాకు, నినై ప్పిలమ్ - మనోరథమందుకూడ, పిఱిదు - వేఱు, శరణ్ - ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు.

శా॥ పరావరతత్త్వతారంతెల్సి భూమిని విడతీసి రక్షించియు పాపపుణ్యములను భోగింపజేసి వశ్యేలినవాడుసై తిరుచ్చెంబ్గున్దూరులో వేంచేసియున్న శ్రీమాపతియొక్క శ్రీపాదములతప్ప మాకు ఉపాయములేదని. ౩.

పీతీది వైమెనక్కు ప్పెరియమూవులగుమ్‌నిత్తెయు ప్పేరుదవమాయ్‌నినిగ్‌ర్ద*
కుతీయమానెమ్మాళ్‌కుఱై కడల్‌కిడైన్ద కోలమాణిక్కమెన్నమ్మాళ్‌*
వైతికుఱై వాళ్‌కముగు లెద్ది కీళ్‌మేల్‌ తిరుచ్చెంబుత్తూర్‌ నిరుచ్చిత్రా
ఉతీయమ్‌మెయ్‌మ్మైయేన్ఱ వెమ్బిరుమా నడియిణైయల్లదోరరిణే. ౪.

ఆ॥ పెరియ - ఓశాలమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నిత్తెయు - నిండునట్లు, పేర్ ఉరువమాగి - గొప్పతిరుమేనుగలవాడై, నిమిగ్‌ర్ద - పెరిగిన, కుతీయమాణ్ - వామనబ్రహ్మచారియైన, ఎమ్మాన్ - స్వామియగు, కుఱై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కిడైన్ద - చిలికినవాడును, కోలమ్ - సుందరమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటికాన్తిగలవాడుసైన, ఎన్న మ్మాళ్ - వాత్సల్యమయి, వైతి - సమృద్ధమైన, కుఱై - గలలుగల, వాళ్‌వు - ఆరటిచెట్టును, కముగు - పోగచెట్టును, తెజు - కొబ్బరిచెట్టును, (వీనియొక్క) ఆణి - పట్టాలచే, కూళ్‌ - చుట్టబడిన, తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిత్ర్ - తిరుచ్చిత్ర్ ఆఁ అను తిరుచ్చిత్ర్ ఆఁ అనెడి నదియొక్క తీరమందు నివసించుచున్న వాడు, ఆతీయు - (ప్రకీడసర్వేశ్వరుడు) తేజస్సికానట్లు, మెయ్‌మ్మైయే - యథార్థవస్తుగా, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, ఎమ్బిరుమాన్ - స్వామియగునైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడియిణైయల్లదు - శ్రీపాదద్వన్ద్వములతప్ప, ఎక్కుం - నాకు, పీతీమొట్టు - వేఱొక, అరణ్ - రక్షకము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వామనావతారమందు త్రివిక్రముడై పెరిగి యనుక్షణించిన దివ్యచేష్టితములనున్న, సముద్రమథనవ్యాపారమునున్న వానిచేగనపడిచినన్ను దానునిగాజేసికొనినవాడై, అనేక ఫలసృష్టులచే సమృద్ధమైన తిరుచ్చెంబుత్తూరులోనున్న వారందరును వేవించునట్లు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములతప్ప నాకువేఱుపాయములేదని. ౪

అల్లదోరరిణుమవనిల్ వేఱిల్లై యదుపొరుళాగిలుమ్*అవనై
యల్లదెన్నాలియమర్‌న్దానై గిల్లా దాదలాలవనుత్తై గిన్ఱ*
నల్లనాన్మఱై యోర్‌వేళ్వియుల్ మదు త్తి నటుమ్బుగై విళు మెబ్బిళమ్‌తై క్కుమ్*
నల్లసీళ్ మూడ్ తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ తిరుచ్చిత్ర్ ఆఁ తెక్కు నల్లరణే. ౫.

ఆ॥ అల్లదు - తిరుచ్చెంబుత్తూరుకాని, ఓరరిణుమ్ - ఒకదివ్యదేశమునూడ, అవనిల్ వేఱిల్లై - ఆపర్వేశ్వరునివిడిచియుండదు. ఆదుపొరుళాగిలుమ్ - ఆయాట వేయశార్థమైనమ, అవనైయల్లదు - తిరుచ్చెంబుత్తూరులోవేంచేసియున్న పర్వేశ్వరునికంటె, ఎన్నాలి - నాయాళ్ళ - ఆయుష్షందు-ఆయుర్ధి, ఆదైక్కిల్లాదు - (మఱియొకదివ్యదేశమును) పొందదు, ఆదలాల్ - నాన, అవన్ - ఆపర్వేశ్వరుడు, ఉత్తొగిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయువట్టిదియు, నల్ల - ఆనన్యప్రయోజనులైన, నాన్మఱైయోర్ - నాలుగు వేదములువఱ్ఱిన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కిళ్వియుళ్ - యాగమందు, వడుత్త - కలిగిన, నటుమ్ - పరిమళముగల, పుగై - ధూమము, విళుమ్బు - ఆకాశమందు, ఒళి - మూర్యాదిశేజస్సులను, మఱైక్కుమ్ - కిర్వహణట్టిదియు, నల్ల - సుందరములై, సీళ్ - ఉన్నతములైన, మూడుమ్ - మేడలుగలయైన, తిరుచ్చెంబుత్తూరిల్ - తిరుచ్చెంబుత్తూరందలి, తిరుచ్చిత్ర్ ఆఁ అను తిరుచ్చిత్ర్ ఆఁ అనెడి దివ్యదేశము, ఎక్కుం - నాకు, నల్లరణ్ - నిర్భయమైనప్రాప్యదేశము.

తా॥ ఇతర దివ్యదేశములయందు సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నను శామనస్య తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వదలి మఱియొక్కచోటికి వెళ్ళుదునా, అనేకమైన శ్రీవైష్ణవులు యాగములజేయుచున్న యాదివ్యదేశమే నాకు పరమప్రాప్యమని. ౫.

ఎనక్కున్నరైయొందారుయిరై యిమ్మైయువర్‌త్తైతాయ్‌తన్నై*
తనక్కుమ్మెత్తనైశ్శయజీవరియూనై తిడర్‌కళైవల్వినైయుమ్మానై*
మనక్కోళ్‌శేర్‌మూవాయిరవర్ వణ్‌శీలనమయత్తామొప్పార్వాళ్*
కనక్కోళ్‌తిగళ్‌మాడత్తిరుచ్చెంగున్నూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడత్తానే. ౬

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, నల్లరైై - మంచియుపాయమును, ఎవదు - నాకు, ఆరుయిరై - మంచిప్రాణధారుడును, ఇమ్మైయువర్ - నిత్యసూరులకు, తన్దైతాయ్‌తనైన్ - తండ్రితల్లియైన వాడును, తనక్కుమ్ - తనకును, తన్‌తనైన్ - తనమహిమను, ఆటివరియూనై - తెలిసికొనుటకళక్యుడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించిన, అమ్మానై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, మనత్తుక్కోళ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) హృదయమునందుంచుకొనిన, శీర్ - భగవద్గుణములు గలవాడును, వణ్ - జ్ఞానాధికుడైన, శివనుమ్ - రుద్రునితోడను, అయనుమ్ - బ్రహ్మతోడను, తానుమ్ - తనతోడను (సర్వేశ్వరునితోడను), ఒప్పార్ - సమానులైన (వారివలెజగత్సృష్టిస్థితిసంహారములను జేయుటను సమర్థులైన), మూవాయిరవర్ - మూడువేలు(శ్రీవైష్ణవులు, వాళ్‌త్తి - వాసముజేయుచున్నచోటియు, కనక్కోళ్ - నిలిచియుండి, తిగళ్ - స్థిరముగా వెలయుచుండునట్టియైన, మాడమ్ - గృహములుగలచోటియైన, తిరుచ్చెంగున్నూరిల్ - తిరుచ్చెంగున్నూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడమాగ - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డేన్ - సేవించితిని.

తా॥ నాకును నిత్యసూరులకును సకలవిధబంధుడైన సర్వజ్ఞుడైన తనకుగూడ తెలిసికొనుటకశక్యమైన యపరిచ్ఛిన్నమైన మహిమగలసర్వేశ్వరుని భాగవతోత్తములైన మూడువేలు శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు సేవించితిని. ౬.

తిరుచ్చెంగున్నూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడత్తానదనుళ్ కణ్డ వత్తిరువడియెన్నుమ్*
తిరుచ్చెన్నియ్‌కమలక్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్ శెవ్వడియుమ్ శెయ్యవైయుమ్*
తిరుచ్చెయ్యకమలవున్దియుమ్ శెయ్యకమలమార్బుమ్ శెయ్యవుడైయుమ్*
తిరుచ్చెయ్యముడియుమారముమ్పడైయుమ్ తిగళ్‌వెళ్‌శఙ్గైయుళానే. ౭

అ॥ తిరుచ్చెంగున్నూరిల్ - తిరుచ్చెంగున్నూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడత్తాన్ - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి దివ్యదేశమందు, కణ్డ - (నేను) సేవించిన, అత్తిరువడి - ఆహ్వామి, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమలమ్ - తామరపుష్పమువంటి, తిరుక్కణ్ణుమ్ - సుందరనేత్రములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయుమ్ - ఆధరమును, శే - ఎఱ్ఱని, ఆడియుమ్ - శ్రీపాదములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వైయుమ్ - (శిరస్సులును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, కమలమ్ - తామరపుష్పములగల, తిరువున్దియుమ్ - తిరుశాధియు, కమలమ్ - తామరపుష్పమువలె, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, మార్బుమ్ - వక్షస్థలమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, ఉడైయుమ్ - పీతాంబరమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, తిరుముడియుమ్ - అందమైనకిరీటమును, ఆరముమ్ -

కోరమును, పడైయుమ్ - దివ్యాయుధములును, తిగళ్ల - ప్రకాశించునట్లు, ఎట్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎళిన్దైయుం‌ఱా - శాశ్వాదయమందు నిత్యవాసముచేయుచున్నాడు.

తా॥ తిరుచ్చిత్రకూటమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు. ఆతినుండరము నైన తన దివ్యావయవములతోను విలసిల్లుచు శాశ్వాదయమందు వేంచేసియున్నాడని. ౪

తిగళ్ల వెణ్‌శిత్తయుళిరున్దానై చ్చెఙ్గనిలత్తేవర్ నాన్మఱైయోర్*
తిశైక్కై కూప్పియేత్తుమ్ తిరుచ్చెఙ్గున్ఱూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూటత్తిరైయానై*
పుగర్‌కొళ్ వానవర్ గళ్ పుగలిడన్దానై యసురర్ వణ్ కైయర్ వెమ్‌కూఱ్ఱై*
పుగళుమాఱిఱీయేత్ పారున్దుమూవులగుమ్ పడైప్పానుకెడుప్పక్కిప్పవనే. ౮.

ఆ॥ ఎణ్‌శిత్తయుళ్ - శాశ్వాదస్థానందు, తిగళ్ల - విలసిల్లుచు, ఇరున్దానై - వేంచేసియున్న వాడును, నాల్‌మఱైయోర్ - నాలుగువేదముల నధ్యయనముజేసిన, శెళ్ల - విలక్షణులైన, నిలత్తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, తిశై - ప్రతిదిక్కులయందుండి, కైకూప్పి - చేతులనుజోడించుకొని, ఎత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, తిరుచ్చెఙ్గున్ఱూరిల్ - తిరుచ్చెఙ్గున్ఱూరులో, తిరుచ్చిత్రకూటత్తిరైయానై - తిరుచ్చిత్రకూటమందు వేంచేసియున్న వాడును, పుగర్‌కొళ్ - తేజస్సుగల, వానవర్‌గళ్ - దేవతలకు, పుగలిడన్దానై - రక్షకుడును, వణ్ కైయర్ - బలిష్ఠము లైన చేతులుగల, అసురర్ - అసురులకు, వెమ్‌కూఱ్ఱై - క్రూరమైన మృత్యువైనవాడును, పొరున్ద - తనతోడిజేరియున్న, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, పడైప్పానుకెడుప్ప - సృష్టిలోగూడ, కెడుప్పు - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణముజేయువాడునైన సర్వేశ్వరుడు, పుగళుమాఱు - స్తోత్రముజేయువిధమును, ఆరియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ విలక్షణులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యమునుగూడ్చిశాశనముజేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూట మందును శాశ్వాదయమందును వేంచేసియున్న వాడును, దుష్టులనునిగ్రహించిశిష్టులను బరిపాలించువాడునైన సర్వేశ్వరుని యథార్థముగా స్తోత్రముజేయువిధమును నేనెఱుంగనని. ౮.

పడైప్పానుకెడుప్పుకాప్పవన్ పీడుమపరమ్బరన్‌శివప్పినానవనే*
ఇడైప్పుళ్ళోర్‌కుయిరుమొళివిల్లైయవనే పుగళ్విల్లైయాలెయుమ్‌కానే*
కొడైప్పెరుమ్బుగళ్‌వానైయర్‌తన్నారకూరియనిచ్చెయోదిక్కుమ్*
నడైప్పలియియుళైక్కిరుచ్చెఙ్గున్ఱూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూటమర్ న్దానదనే. ౯.

ఆ॥ కొడై - విద్యాదానముచే, పెరుమ్‌పుగళ్‌వోర్ - గొప్పకీర్తిగలవారై, ఇడైయర్ - ఇట్టివారవిప్రసిద్ధులై, తన్నారాగ్ - తనతోసమానులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, తూరియ - మాత్స్యార్థములను చెలుపుచున్న, విచ్చైయోదు - విద్యతోగూడ, ఒళ్ళుక్కమ్ - అనుష్ఠానమును, నడై - నిరవద్యముగానడుచుచున్న, పలి - తిరువారాధనమును, ఇడుక్కి - స్వభావముగాగల, తిరుచ్చెఙ్గున్ఱూరిల్ - తిరుచ్చెఙ్గున్ఱూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూటత్తు - తిరుచ్చిత్రకూటమందు, అమర్ న్ద - ఆసీనుడైవేంచేసియున్న, వాదగ్ - స్వామియే, పడైప్పానుకెడుప్ప - సృష్టిలోగూడ, కెడుప్పు - సంహారమునుమున్ను, కాప్పవన్ - రక్షణముసున్ను జేయువాడు; పరమ్బరన్ - భూమి

మ్యులకంటె (శేష్ఠులయిన యిన్ద్రాదులకును మేలైన, పిరమన్ - (బహ్మాకునంకర్యామియైనవాడు, ఆవనే - ఆనర్వేశ్వరుడే, శివస్వరూప్ - రుద్రునికినంకర్యామి. ఇడై - (బహ్మారుద్రులయొక్క) నడుమ, పుక్కు - (పవేశించి, ఆవనే - ఆనర్వేశ్వరుడే, ఓర్ ఉరువుమ్ - ఒకవస్తువునున్న, ఒళిల్ - ఓడువకుండ (అన్నిటికన్న కర్యామియైనవాడు). యాయియమ్ - సకలచేతనావేతనముల కును, తానే - తానేయంతర్యామియైనవాడు. పుగళ్ధ్రువిళైల్ - (ఇది) ప్రోక్తముకాదు. ౯.

తా॥ సచ్ఛాస్త్రప్రవర్తకులై, జ్ఞానానుష్ఠానసంపన్నులై, భగవదారాధనతత్పరులై, విలక్షణులై (పసిద్ధులైన శ్రీవైష్ణవులు విశ్వాసముచేయుచున్న తిరుచ్చిత్రకూటమందు నెలకొనియున్న సర్వేశ్వరుడే జగత్సృష్టిసంహారకారకుడు; (బహ్మారుద్రాది సమస్త చేతనావేతనములకు నంతర్యామియైయ్యామియైయుండు పరాత్పరుడు; ఇదియర్థవాదముకాదు యథార్థమేయని.

అమర్న్దనై యవరవరాగి యనర్క్కుయిర్దుయ్యుమమ్మానై *
అమర్న్దతణ్ పణ్ణత్తిరుచ్చెన్ఱుమ్నూరిల్ తిరుచ్చిత్రకూడత్తిరైయానై *
అమర్న్దనీర్మూవాయిరవర్ వేదియర్గళ్ తమ్‌ముది యవనితేవర్ వాళ్వు *
అమర్న్దమాయోనై ముక్కణమ్మానై నాన్ముగనై యమర్న్దనే. ౧౦.

ఆ॥ అమర్న్ద - ఆనురూపమైన, వాదనై - స్వామియు, ఆవరవర్ - ఆయాయాచకులవలె, ఆగి - ఆయినవాడై (తననుయాచించినవారు తనవద్దనుండి ఫలమునుబొంది సన్తోషించునట్లు తాను వారు కోరినఫలమునిచ్చి మనమిచ్చితిమిక్కదాయని సన్తోషించినవాడై), ఆనర్క్కు - వారికి, ఆరుళ్ - అనుగ్రహమును (ఫలమును), అరుళుమమ్మానై - కృపజేయుస్వామియు, అమర్న్ద - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, పణ్ణనమ్ - కొలవలంగల, తిరుచ్చెన్ఱుమ్నూరిల్ - తిరుచ్చెన్ఱుమ్నూరందలి, తిరుచ్చిత్రకూడత్తిరైయానై - తిరుచ్చిత్రకూటమనెడి నదీతీరమందున్న దివ్యదేశమును వాసస్థానముగానలవాడును, అమర్న్ద - అనురూపమైన, తీర్ - ఆత్మగుణములుగల, మూవాయిరవర్ వేదియర్గళ్ తమ్ - మూడువేలు వైదికబ్రాహ్మణోత్తములకు, ముది - వాసస్థానమైనది ఆవనితేవర్ - భూసురులై (శ్రీవైష్ణవులకు, వాళ్వు - వాసస్థానమునైన (తిరుచ్చెన్ఱుమ్నూరులో) అమర్న్ద - అనుకూలతో నెలకొనియున్న, మాయోనై - ఆశ్చర్యచేష్టుడును, ముక్కణ్ అమ్మానై - త్రినేత్రుడైనరుద్రునికంటెశ్రేష్ఠుడయిన, నాన్ముగనై - (బహ్మతండ్రియైన సర్వేశ్వరుని, అమర్న్దే - పాందితిని.

తా॥ ఆశ్చర్యగుణసంపన్నులైన మూడువేలువైదిక శ్రీవైష్ణవులు విశ్వాసముచేయుచున్న తిరుచ్చెన్ఱుమ్నూరులో యాచకులయొక్క మనోరథమును నెరవేర్చుచు వేంచేసియున్న (బహ్మరుద్రాదిసకల జీవతతులకు నంతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని నేను భజించితిని. ౧౦

తేనైనన్మలైక్కన్నలై యముదై తిరుత్తలైనణ్ణవమ్మానై *
నానానాన్ముగనై మలర్న్దతణ్ కోవూర్ నుణ్ మిళైప్పిళ్ళైత్తమాయోనై *
కోనైవణ్ కురుఁగూర్ నణ్ణిడగోపర్ కోన్నవాయిరత్తుళివైత్తుమ్ *
వానినీళ్ మేల్ మీయరుళ్ శెయ్దుముదిక్కుమ్ వీఱుడైమామాయక్కూత్తనై యే.

ఆ॥ లేనై - లేశమంటివాడును, నల్ పొరై - మంచిపాలువంటివాడును, కన్నై - చెరుకువంటివాడును, అముదై - అమృతమువంటివాడును, తిరువులగు - వ్యవహితములైయున్న లోకములను, ఉణ్డ - ((ప్రళయకాలమందు) మ్రింగిన, అమ్మానై - స్వామియు; మలర్న్ద-వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, కొన్ఱైత్ తార్ మలర్ మిశై - నాభికమలముమీద, వాన్ - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్త - సృజించిన, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడుశైన, తోనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వణ్ - నిరతిశయసంపత్తుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురీ స్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, కడగోష్ఠ - సమ్మత్యుర్వ్యు, తొన్ను - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వానిన్ మీదు - పరమపదమందు, ఏఱ్ఱి - ఎక్కించి, అరుళ్ శెయ్దు - భగవత్ప్రాప్తిని గలుగజేసి, పిఱవి -సంసారమునెడి, మాయైయుమ్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన, కూత్తినై - నాటకమును, ముడిక్కుమ్-పరిసమాప్తిం చేయును.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరునివిషయమై సమ్మత్యుర్వ్యుప్రపాదించిన యీపదిపాశురములే తన సద్ధ్యయనము చేయువారికి సంసారమును బోగొట్టి భగవత్ప్రాప్తిని గలుగజేసి మోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ . ౮ తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమును వివరింపవాళ్వడి, అది నెరిపేరనందున మిక్కిలి యార్తుడై, ఓశ్రీయఃపతీ! నీవీప్రదేశమునా నాముందఱవచ్చి నేవసాదింపవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡ మాయక్కూత్తావానా వినై యేఁ కణ్ణాకణ్ శెఙ్గాల్ *
తూయ శెయ్యమలర్ గళా లోదిచ్చెవ్వాయ్ముగిళ్నగాన్ *
శాయల్ శామ తిరుమేని తణ్బాశొడై యామ్ శామరై నీళ్
వాశత్తడమ్బొల్వ్రువానే యిరునాళ్ కాణవారాయే * ౧.

ఆ॥ మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులై, కూత్తా - మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల, వామనా - ఓవామనుఁడా! వినైయేఁ - పాపములవాకు, కణ్ణా - నేత్రమువంటివాఁడా! కణ్ - నేత్రమును, శెఙ్ - శ్రీహస్తమును, కాల్ - శ్రీపాదమును, తూయ - దోషములేనివై, శెయ్య - సుందరములైయున్న, మలర్ గళా - పుష్పములుగానున్న, తోది - తేజస్సులగల, వాయ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ముగిళ్నగాన్ - మొగ్గలుగానున్న, శాయల్ - కాన్తిగలదై, శామమ్-శ్యామమైన, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహము, తణ్ - చల్లనై, పాశొడైయా - పచ్చనివర్ణముగలఆకులుగానున్న (కలవాఁడై), శామరై - శామరపుష్పములుగలదై, నీళ్ - గొప్పదై, వాశమ్ -

చరుశళ్‌తుగలద్రైన, తడమ్‌పోల్ - కటాకమువలె, వరువానే - వచ్చుదున్న వాఁడా! ఒరుశాళ్ - ఒకదినమా, కాణ - నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము.

శా॥ అశ్వాశ్చర్యకరంబులై శుభమనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల ఓస్వామీ! కామరసపుష్పమువలెనున్న శ్రీదేవులతోను, మొగ్గవలెనున్న అధరముతోను పచ్చనితోయవలె నున్న తిరుమేనితోనుగూడ, కామరసకటాకమువలెవచ్చి నాకొక దినమైనను సేవసాదింపుమాయని.

కాణవారాయెన్నై కణ్ణుమ్‌వాయుమ్‌తువర్ న్దు*అడియేఁ
నాణినన్నాట్టలమన్దా లిరఙ్గియెరునాళ్ నీయన్ద్రో*
కాణవారాయ్ కరునాయిఱుదిక్కుమ్ కరుమాణిక్క-
నాళ్‌నన్‌మలై పోల్*శుడర్‌చ్చోదిముడిశేర్ శెన్నియమ్మానే. ౨.

అ॥ కరు - శ్యామవర్ణముగల, నాయిఱు - సూర్యుడు, ఉదిక్కుమ్ - ఉదయమగుచున్న, మా - శ్లాఘ్యుడై, నాళ్‌నన్ - నవీనమై, కరుమాణిక్క్ - నీలరత్నమువలె నైన, మలై పోల్ - పర్వతమువలెనున్న, శుడర్ - గొప్పతేజస్సుగల, ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! కాణవారాయ్ - (నేను) నేవించునట్లు వేంచేయుము, ఎన్నైన్ద - అని పలుమాఱు చెప్పి, కణ్ణుమ్ - (చూచిన) నేత్రములను, వాయుమ్ - (పిలిచిన) నోరును, తువర్ న్ద - ఎండిపోయి, నాళి - (నీవురాకందున) పిగువడి, నల్ - మంచిదైన యీలోక మందు, అడియేఁ - దాసుఁడనైన నేను, అలమన్దాల్ - తడుమఁబడువట్టినిన్ని, ఒరుశాళ్ - ఒక దినమైనను, ఇరఙ్గి - కృపజేసి, నీ - నీవు, కాణవారాయ్ - నేవించునట్లురాకపోతివి. ఆన్‌ద్రో - అయ్యో.

శా॥ నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువంటి తిరుమేనునున్న, ఆ పర్వతశిఖరమం దుదించిన సూర్యబింబవలె సత్యుజ్జ్వలమైన కిరీటమునున్నగల ఓస్వామీ! నిన్ను నేవింపవలయునని చుట్టుతిరిగి తిరిగి చూచియు పిలిచియు, నా నేత్రములను నోరు నెండిపోయినవి. నేనింత యపస్థుడుమన్నవ నీ నొకమా టైనను దయజేసి నేవసాదింపకపోతివి. నా భాగ్యహీనత యేమని చెప్పెదను.

ముడిశేర్ శెన్నియమ్మానిఱ్ మెయ్‌పూమ్‌తామత్తణ్‌ణ్‌ఱాయ్*
కడిశేర్ కణ్ణిప్పిరుమానే యెన్నైన్ద్రీయఱుదక్కాల్*
పడిశేర్ మకరక్కుళైగళుమ్ పవళవాయుమ్‌నాల్‌తోళుమ్*
తుడిశేరిడై యుమ్మన్దోర్ తూనీర్ ముఴుపోల్‌తోన్రాయే. ౩.

అ॥ ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సులుగల, అమ్మా - ఓస్వామీ! నిఱ్ - నీవు (తగినవై), మెయ్ - దట్టమైఱట్టియున్నవై, పూ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనై, కడిశేర్ - పరిమళముగలవై, తామమ్ - మిక్కిలిశాన్తి గలవైన, ఱుప్ - య్‌కణ్ణి - తియఱుప్ - తాయి మూలగల, పెరుమానే - సర్వాధికుఁడా! ఎన్నైన్ద - అని పలుమాఱు చెప్పి, అఱుదక్కాల్ - ఏడిచిన దొడల, పడి - తియమేనుతో, శేర్ - చేరియున్న, మకరక్కుళైగళుమ్ - మకరకుణ్డలములును, పవళమ్ - చుగడమువంటి, వాయుమ్ - అధరమును, నాల్‌తోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, తుడి

శేర్ - గుడుగుడుపతోసమానమైన, ఇడైయుమ్ - మధ్యమును, ఆమైందు -(వీనితో) చేరియున్న, తూ - నిర్మలమై, నీర్ - జలముతోనిండిన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్రుమ్ - నీవు పొడింపవలెను.

తా॥ ఓ త్రియిణతీ! నిన్ను సేవింపవలయునని నేను మిక్కిలి యాశించు చున్నాడుగాన, అతినుందరమైన, కిరీట వనమాలాధారియై మిక్కిలి యందమురై యున్న దివ్యావయవములతో గూడ వచ్చి కాళమేఘమువలె నాకు నేపపొందిం చి యా స్తినిబోగొట్టుమాయని. ౩.

తూనీర్ ముగిల్ పోల్ తోన్రుమ్ నిఱ్ఱుడర్ కొళ్ వడివుమ్‌కని వాయుమ్*
తేనీర్ కమలక్కణ్ణుమ్ వణ్ణాశ్ శినిత్తెన్నవా*
మానీర్ వెళ్ళినులై దఱ్ మేల్ వణ్ కార్ నీలముగిల్ పోల్*
తూనీర్ కడలుళ్ తుయిల్వానే యెన్దాయ్! శొల్లమాట్టానే. ౪.

అ॥ మా - గొప్ప, నీర్ - జలతత్త్వమందున్న, వెళ్ళినులై - కొండికొండమీఁద సంచరించుచున్న, వణ్ - సుందరమై, కార్ - వర్షాకాలమందలి, నీలముగిల్ పోల్ - నీలమేఘము వలె, తూ - పరిశుద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, కడలుళ్ - సముద్రమందు, తుయిల్వాఁ -(ఆదిశేషుని మీఁద) పడురపోవుచున్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముచేఁ బూర్ణమైన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్రుమ్ -ప్రకాశించుచున్న, నిఱ్ - నీయొక్క, కుడర్ కొళ్ - తేజస్సుగల, వడివుమ్ - తిరుమేనిని, కని - పండువలెనున్న, వాయుమ్ - అధరమును, తేన్ - తేనెరూపమైనజలముగల, కమలమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములను, వన్ద - వచ్చి, ఎన్ కైన్ది - నామనస్సందు, నిన్రైన్దవా - నిండియున్న విధమును, శొల్లమాట్టా - చెప్పఁజాలను.

తా॥ శ్రీరాధియొక్క మధ్యమందు వెండికొండవలె నెల్లనైయున్న ఆదిశేషునిమీఁద వర్షాకాలమేఘమువలె శ్యామవిగ్రహుఁడవై పవ్వళించియున్న ఓస్వామీ! నీయొక్కదివ్యాతయవములు నామనస్సందువచ్చి చేసెడిలాధన నేను చెప్పఁజాలనని. ౪

శొల్లమాట్టానడియే నుఱ్ తుళ్ళుమ్ శోది తిరుప్పాదమ్*
ఎల్లై యిల్ శీరిళమ్ పాయి ఈర్ణ్ణుపోలెన్ను ళ్ళవా*
అల్లలెన్ను మిరుళ్ శేర్ద ఉక్కాయ మెన్నే ఆళ్గిఱ్ఱార్*
మల్లై ఘాలముళ్ నిన్ఱ మానీర్ కొణ్ణల్వణ్ణనే. ౫.

అ॥ ఆళ్గి - సముద్రమునే, కూళ్ - చుట్టబడిన, మల్లల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్-భూమిని, ముళ్ళుదు - సమూర్ణముగా, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాఁడును, మా - నిండియున్న, నీర్ -జలముగల, కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాంతిగలవాఁడునైన ఓస్వామీ! ఉన్ - నీయొక్క, తుళ్ళుఁ-ప్రకాశించుచున్న, పోది - తేజస్సుగల, తిరుప్పాదమ్ - తిరువడికలను, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - సౌందర్యముగల, ఇరణ్ణు - రెండు, ఇళైఞాయిఱుపోల్ - బాలసూర్యులవలె, ఎన్ను ళ్ళవా - నామనస్సునందున్న విధమును, అడియేఁ - దాసుఁడనైన నేను, శొల్లమాట్టా - చెప్పఁజాలను. అల్లల్ ఎన్నుమ్ - దుఃఖమునిచెప్పబడుచున్న (అజ్ఞానమనెడి), ఇరుళ్ - చీకటిని, శేర్దఱుక్క - చేరుటకొఱకు, ఉపాయమ్ - ఉపాయమును, ఎన్నే - ఏది?

తా॥ ఓ నీలమేఘశ్యామూడా! బాలసూర్యనివలె దేదీప్యమానమైన నీయొక్క శ్రీపాదము హార్దమందుండి నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. కావున సేవసొందింప నీకిష్టములేనియెడల నిన్ను మఱచిపోవుటకైనను ఒకఉపాయము చెప్పుమాయని. ౫.

కొండల్వణ్ణాకుడకూత్తా వినైయేఁకణ్ణాకణ్ణా*ఎన్
అండవాణావెన్నైన్నై యాళక్కూప్పిట్టపొ*ళ్ళక్కాల్*
విణ్ణోర్‌తా మణ్మేల్‌తా విసుంబిన్‌క్కడల్‌తా మన్‌ఱు*త్తా*
తొణ్డనేనుక్కరుళ్‌కా వొరునాళ్ వందుతోన్వాయే. ౬.

ఆ॥ కొండల్‌వణ్ణా - మేఘమువంటికాన్తిగలవాఁడా! కుడకూత్తా - కుబ్జకృష్ణత్వమునకేనివ వాఁడా! వినైయేఁ - పాపిష్ఠుఁనగు, కణ్ణా - శ్రేత్రములనున్న, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్ - నన్నురక్షించుటకై, అండవాణా - అండాధిపతియైనవాఁడా! ఎన్ను - అనిచెప్పి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ - దాస్యపఱుచుకొనుటకై, కూప్పిట్టు - ఆతిచి, ఆళిత్తక్కాల్ - పిలిచివెడల, విణ్‌తన్ మేల్‌తా - పరమపదమందైనను, మణ్‌మేల్‌తా - భూలోకమందైనను, విరి - విశాలమైన, నీర్ - జలముగల, కడల్‌తా - క్షీరాధియందైనను, మన్నుగ్‌తా - వేఱుపిదుము (వరహిం హావతారమెత్తినవిధము) చేత్తానైను, తొణ్డనేఁ - భయపఱుడునైనేను, ఉన్‌కరుళ్‌కా - నీ తిరువడికళ్ళను సేవించునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదివము, వన్దుతోన్వాయ్ - వచ్చివేవసొందింపుము.

తా॥ ఓస్వామీ! నీసౌందర్యమును సేవింపవలయునని యాశించుచున్న నామనోరథము పూరించునట్లు ఏదో ఒకచోటవచ్చి నాకు సేవసొందించి నన్ను కృతార్థునిగాఁజేయుమాయని. ౬

వన్దుతోన్నాయ్నిన్ లున్‌వైయమ్‌తాయమలరడిక్కీ*
మున్దివన్దుయాన్‌నిఱ్ప ముగప్పేకూవివ్వణిగొళ్వాయ్*
శెన్దణ్‌తమలక్కణ్‌కై కాల్ శివన్దవాయోర్ కరునాయిఱు*
అన్దమిల్లాక్కడిర్‌పరప్పి యలర్న్దదొక్కుమమ్మానే. ౭.

ఆ॥ తణ్ - చల్లనైన, శెమ్‌తామరై - ఎఱ్ఱతామరపుష్పమంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, కై - హస్తములనున్న, కాల్ - పాదములనున్న, శివన్దవాయ్ - ఎఱ్ఱని యధరమునున్నగల, ఓర్‌కరుళాయిఱు - ఒకనల్లనిమూర్త్యాఁడు, అన్దమిల్లా - ఆదిలేని, కడిర్ - కిరణములను, పరప్పి - వ్యాపింపఁజేసి, అలర్‌న్దదొక్కుమ్ - వికసించునట్లున్న, ఆమ్మానే - ఓస్వామీ! వన్దు - వచ్చి, తొణ్డాయ్ - సేవసొందింపుమా, ఆశైల్ - ఆట్లుపజ్ఞల్పుమలేనియెడల, వైయమ్ - భూమిని, తాయ - కొలిచిన, మలర్ - పుష్పమువంటి, ఉన్నడిక్కీఴ్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, యాన్ - నేను, మున్దివన్ను - ముందఱవచ్చి, నిఱ్ప - నిలుచునట్లు, ముగప్పే - నీయెదుట, కూవి - పిలిచి, కొళ్వాయ్ - కైఙ్కర్యమును స్వీకరింపుమా.

తా॥ అతిసుందరంబులైన దివ్యాపయవములుగలవాఁడవై నూర్యనివలె వెలుగుచున్న ఓ స్వామీ! నీవు నాముందఱవచ్చి సేవసొందింపవలెను. అట్లు నీకు తిరువుళ్ళములేనియెడల నీవు వేంచేసియున్నచోటికి నన్నైనను పిలుచుకొని వాచేక కైఙ్కర్యముఁ జేయించుకొనుమాయని. ౭

ఒక్కుమమ్మానురువమె న్నుళ్ళమ్‌కుళి న్నునాళాళుమ్*
తొక్కుమేగప్పల్‌కుళ్‌ళిల్ కాణున్రోఱుమ్‌తొలైవన్నా*
తక్కవైవర్‌తమక్కా యన్రైమ్బదిన్మర్ తాళ్ శాయ*
పుక్కునణ్ణైర్‌త్తనిప్పాగా వారాయిదువొరుత్తమే. ౯.

ఆ॥ అమ్మాక్ - స్వామియైనసీయొక్క, ఉరువమ్ - తిరుమేనుతో, ఒక్కుమ్ - సమాన ముగానుండును, ఎన్ను - అని, ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామస్స, నాళాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తొక్క - గుంపుగాతోరిన, మేగమ్ - మేఘములయొక్క, పల్ - అసేకమైన, కుళ్‌ళిల్ - సమూహములను, కాణున్రోఱుమ్ - చూచినప్పుడంతి, నాళ్ - నేను, తొలైవిల్ - శ్లేషించుమన్నాను. తక్క - మంచిగుణముగల, ఐవర్‌తమక్కాయ్ - పఞ్చపాణ్డవులయందు పక్షపాతముగలవాడై అన్ను - ఆ భారతసమయమందు, ఈరైమ్బదిన్మర్ - దుర్యోధనాదులునూఱుమంది, తాళ్ శాయ - సమూలముగానశించినట్లు, పుక్క - (యుద్ధమందు) ప్రవేశించిన, నల్ తేర్ - క్లాఘ్యమైనరథము నకు, తనిప్పాగా - అద్వితీయ సారథియైనవాడా! వారాయ్ - వేంచేయకుండమన్నావు. ఇదువో - ఇదియా, పొరుత్తమ్ - న్యాయమా?

తా॥ పాణ్డవులమీద పక్షపాతముచే దుర్యోధనాదులను జంపిన ఓ ఆశ్రితపక్షపాతుడా! నీతిరుమేనువలెనున్న మేఘములను జూచినప్పుడంత నిన్ను దలంచి మిక్కిలిదుఃఖించుచున్నాను; నీవా రాక్షసులనిహి నీతోన్యాయముచేసినదానికి యిదియే న్యాయమని. ౯.

ఇదువోపొరుత్తమ్మిన్నాప్పిళ్ళైయా యేఱుయిరుమ్‌శిదైప్పాళ్*
అదువేకొడియాపుయర్ తాన్ యెన్రెన్రే శ్రీయుమదక్కాళ్*
ఎదువేయాగక్కరుదుఙ్గా లిమ్మాఞాలమ్‌పొదైత్తీర్ ప్పాన్*
మదువార్‌శోలై యుత్తరమదురై ప్పిఱన్దమాయనే. ౯.

ఆ॥ మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, ఆళ్ - సుదర్శనమును, పడైయాయ ఆయుధముగాగల వాడా! ఏఱుమ్ - వాహనముగానున్న, ఇరుమ్‌శిదై .. విశాలమైనచెక్కిలుగల, పుళ్ ఆదువే - ఆ గరుత్మంతునియే, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్ తాన్ - ఎత్తినవాడా! ఇదువోపొరుత్తమ్ - ఇదియా న్యాయము? ఎన్రెన్ను - అని పలుమాఱు చెప్పి, ఏఙ్గి - ఏక్కిక్కి, ఆళ్‌మదక్కాళ్ - ఏడించినయెడల, ఇమ్మాఞాలమ్ - ఈగొప్పభూమియొక్క, పొదైభారమును, తీర్ ప్పాన్ - తీర్చు టకై, మదు - తేనె, వార్ - ప్రవహించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, ఉత్తరమదురై - ఉత్తర మందలి మధురానగరమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎదువేయాగ - ఏమని, కరుదుఙ్గాల్ - తలంచునో?

తా॥ ఓ గరుడవాహనుడా! ఓ గరుడధ్వజుడా! అని నేను పలుమాఱు చెప్పి యేడ్చి నను, జగద్రక్షణార్థమై పచ్చి యవతరించిన శ్రీకృష్ణుడు నావిషయమై యేమి చేయవలయునని తలంచియున్నాడో తెలియలేదని. ౯.

పిఱన్దమాయాపారదమ్‌పొరుదమాయా నీయిన్నే*
శిఱన్దకాల్ తీర్ వాన్ మణ్ పిఱవుమాయ పెరుమానే*

కణ్డపాలుళ్ నెయ్యోపో లివళ్ ఐశ్చుమ్‌కణ్డుకొళ్*
ఇణైస్తునిన్ఱ పెరుమాయా వున్నై యెళ్ళేకాణ్బనే, ౧౦.

ఆ॥ పీఱిన్ద - రామకృష్ణాదివతారములనెత్తిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! పాశుపమ్ - భారతయుద్ధమందు, పాయ - యుద్ధముఁజేసిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీ-నీవు, ఇన్నే - ఇట్లు నులభుఁడవైయున్నను, పీఱిన్ద - శ్లాఘ్యమైన (బలముగల), కాల్ - వాయు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాన్ - ఆకాశము, మణ్ - భూమి, (వీనికిన్ని), పీఱవుమ్ - తక్కిన పదార్థము లన్నింటికిని, ఆయ - అంతరాత్మవైన, పెరుమానే - గొప్పవాఁడా, కణ్డపాలుళ్ - పిండినపాలలో నున్న, నెయ్యోపోల్ - నెయ్యివలె, ఇవళ్ ఐశ్ - ఈయన్తులయందు, ఎళ్ణుమ్ - అంకిత, కణ్డుకొళ్ - చూచుటకు, ఇణైన్తనిన్ఱ - ఆవరిల (దృష్టికగోచరుఁడవై) ఉన్న, పెరుమూయా, - గొప్ప ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎళ్ళేకాణ్బేన్ - ఎచ్చటవీవించెదను.

కా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవుపాధువరిత్రాణార్థమై యవతరించిన యవతారములన్నియు గడిచిపాయినవి. అప్పుడు నేను పుట్టకపోతిని. ఇప్పుడు నీవు సకలపదార్థములయం దంతర్యామివై యున్నను సాకంటికగుపడకనున్నావు. ఇఁక నిన్నెప్పుడునేను సేవించెదనని. ౧౦.

‡‡ ఎళ్ళేకాణ్బేనిన్నుడైయమ్మానైనై యానినైన్దు*
ఆళ్ళేకాళ్ శ్రన్ది అఱివొన్ఱిలా లన్డ్రుకురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శొళ్ళేళ్ శొన్న వాయిరత్తు ళివై యుమ్పత్తుమ్ వల్లార్ గళ్*
ఇళ్ళేకాణవిప్పిఱప్పేమగిళ్వర్ వెళ్ళియుమ్‌కాలై యే. ౧౧.

ఆ॥ ఈన్ - భోగ్యమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిపూలుగల, అమ్మాన్‌తనై - సర్వేశ్వరుని, ఎళ్ళే - ఎచ్చట, కాణ్బేన్ - సేవించెదను, ఎన్ఱెన్ఱు - అనిపలుమఱుఁజెప్పి, ఆళ్ళే - అధోగ్యతయందు, శాళ్ శ్రన్ద - ప్రవణములైన, శొల్-అఱివు-ళ్ - శబ్దములచే, ఆప్ - నుండరమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శెళ్ళేళ్ - మంచి ప్రకారముచే, శొన్న, - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ గళ్ - అధ్యయనించువారు, ఇళ్ళే - ఈలోకమందే, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, ఎళ్ళియుమ్‌కాలైయుమ్ - రేయింబగళ్ళు, కాణ - (భగవద్గుణములను) అనుభవించి, మగిళ్వర్ - ఆనన్దించుదురు.

కా॥ శ్రీయఃపతియొక్క భోగ్యతయం దతిప్రాచుర్యముగల నమ్మళ్వార్లు ప్రకాశించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనించువారు ఈభూలోకమందేజన్మమందే విరతిశయానందమును పనుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-౪వ, తిరువాయ్‌మొళి

ఆవతారిక:—ఆళ్వార్లు మిక్కిలి యార్తులై యుండగా, తీయా కిం చెయ్య లగ్గినతరు వాత శారిలో సంశ్లేషించువలయునని సర్వేశ్వరుడు సజ్జలించి చరణపదమునుండి పెల్లగాతచ్చి తిరుక్కడిత్తానములో కేంచేసియుండ్నాడని వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ ఎల్లియుమ్‌కాలై యుమ్ తన్నైనినైన్దెళుం*
నల్లవరుళ్‌గళ్ నమక్కేతన్దరుళ్ శెయ్‌వాన్*
అల్లియ నణ్ణనుళాయ్‌ముడి యప్పనూర్*
శెల్వర్‌గళ్ వాళుమ్ తిరుక్కడిత్తానమే. ౧.

అ॥ ఎల్లియుమ్‌కాలై యుమ్ - రాత్రింబగళ్ళు, తన్నై - తనను, నినైన్దు - ధ్యానించి, ఎళు - ఉజ్జీవించునట్లు, నల్ల - మంచిదైన (నిశ్చితుకములైన), అరుళ్‌గళ్ - కృపలను, నమక్కే - మనకే, తన్దు - ఇచ్చి, అరుళ్ శెయ్‌వాన్ - (ఎల్ల ప్పుడును) కృపజేయువాడును, అల్లి - పుష్ప ములదై, అమ్ - సుందరమై, తణ్ణ - చల్లనైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయిని, ముడి - కిరీట మందుగలవాడుసైన, అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు (నిత్యవాసముజేయుచున్న), ఊర్ - దివ్యదేశము, శెల్వర్‌గళ్ - (భగవత్కైంకర్యమునొడి) సంపత్తుగల శ్రీవైష్ణవులు, వాళుమ్ - వివసించుచున్న, తిరుక్కడిత్తానమ్ - తిరుక్కడిత్తానమునొడి దివ్యదేశము.

తా॥ శాయా త్రివిదీర్ఘవాతు సర్వేశ్వరుడే వాడిప్పఁడుంశానిమిత్తమై తిరుక్కడిత్తాన ములో కేంచేసియుండ్నాడని. ౧.

తిరుక్కడిత్తానము మెన్నుమై చ్చిన్దైయుమ్*
ఒరుక్కడుత్తుళ్ళే యుమైయుమ్బిరాక్కణ్ణీర్*
శెరుక్కడు త్తన్ను తిగైత్తవరక్కురై*
ఉరుక్కెడవాళిప్పోన్ద వొరువనే. ౨.

అ॥ అన్ను - ఆశాభంగయుద్ధమందు, శెరుక్కడుత్తు - గర్వించి, తిగైత్త - మతిభ్రమలైన, అరక్కరై - రాక్షసులయొక్క, ఉరు - శరీరము, కెడ - నశించునట్లు, వాళి - బాణములను, పాయ్న్ద - వర్షించిన, ఒరువర్ కణ్ణీర్ - ఏకవీరుడేనుమీ, తిరుక్కడిత్తానమ్ - తిరుక్కడిత్తానమును, ఎన్నుడై - వాయొక్క, నీర్మైయుమ్ - మనస్సును, ఒరుక్కడుత్తు - ఒక్కచ్చదేవ్యావించి, ఉళ్ళే - శాలోపల, ఉమైయుమ్ - వాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడు.

తా॥ రామావతారమం దసురులనుజంపించుట వాయొక్కసకలపాపములను బోగొట్టి తిరుక్కడిత్తానమందున్నవాడు ఇచ్చటను సౌహార్దయమందు వాసముజేయుచున్నాడని. ౨.

ఒరువరిరువరోర్ మూవరెనిన్ఱ*
ఉరువుకర న్దుయ్న్దోటుమ్‌తిత్తిప్పా*
తిరువమర్ మార్వా తిరుక్కడిత్తానత్తై*
మరువియుమై నిన్ద మాయప్పిరానే. ౩.

ఆ॥ ఒరువర్ - ఒకరు, ఇరువర్ - ఇద్దరు, మూవర్ - మూగ్గురు, ఎన - అనవట్లు, నిన్ఱ - (రాత్మనులకు గనుపడనట్లు) ఉండి, ఓర్ -అద్వితీయుడైన, ఉరువు-తిరుమేనును, శరన్ద - (వాలి) కంటిశరుడపండచేసి, (లంకానగరమందలి మూలబలయుద్ధమందు రాత్మనులమీద బాణములను ప్రయోగించినవాడును,) తిరు - శ్రీదేవి, ఆమర్ - పేంచేసియున్న, మార్వన్ - వక్షస్థలముగల వాడును, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమందు, మరువి - ఆమరియుండి, ఉలైన్ద-వాస మునుచేయుచున్న, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఉళ్ళుళ్ళోడుఅప్-తలం చినప్పుడంత, తిత్తిప్పాన్ - మధురముగా (ప్రియముగా) నున్నాడు.

శా॥ మూలబలమునో యుద్ధమునుచేయునప్పుడు రాత్మనులకు కొంతకాల మొళయగాను కొంతకాలమిద్దరుగాను కొంతకాలమనేక శిరోబాహున్నారనవట్లును కొంతకాలమేమియు కన పడక తానంతర్ధానమైయుండియు రాత్మనులను జంపిన సర్వేశ్వరుడు శ్రీదేవితోగూడ తిరుక్కు డిత్తానమందు పేంచేసియుండి, నేను ధ్యానించినప్పుడంత నాకు మిక్కిలి యానన్దమును గలుగ చేయుచున్నాడని. ౩.

మాయప్పిరా నెనవల్పినై మాయ్న్దఱి*
నేశిత్తినాల్ నెఞ్జమ్ నాడుకుడిక్కొణ్డా*
తేశత్తమరర్ తిరుక్కుడిత్తానత్తై*
వాశప్పూఙ్గుழల్ మన్నుకోయిల్‌కొణ్డానే. ౪.

ఆ॥ తేశమ్ - తేజస్సుగల, ఆమరర్ - నిత్యసూరులకు (ప్రాప్యమై), వాశమ్ - పరిమ ళించుచున్న, పూఙ్గుழల్ - తోటలు, మన్ను - ఆమరియున్న, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కు డిత్తానమును, కోయిల్‌కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూ తుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎనవల్ విసై-నాశెడ్డకర్మములు, మాయ్న్దఱి - నశించిపోవ్రట్లు, నేశ త్తినాల్ - స్నేహముచే, నెఞ్జమ్ - (నా) మనస్సునెడి, నాను - తేశమును, కుడికొణ్డాన్ - వాసస్థానముగాజేసికొనెను.

శా॥ నిత్యసూరిసేవ్యంబైన తిరుక్కుడిత్తానమందు సర్వేశ్వరుడు ముందు వచ్చి ప్రవేశించి ఇప్పుడు నామనస్సునే వాసస్థానముగా స్వీకరించెనని. ౪.

కోయిల్‌కొణ్డానగ తిరుక్కుడిత్తానత్తై*
కోయిల్‌కొణ్డా నదనోడుమెన్నెఞ్జగమ్*
కోయిల్‌కొళ్ తెయ్వమెల్లామ్‌తొழுవైగున్దమ్
కోయిల్‌కొణ్ కుడకూత్తవమ్మానే. ౫.

ఆ॥ కోయిల్‌కొళ్ - కోవిలలుగల, తెయ్వమెల్లామ్ - (అనస్తగరుడ విష్వక్సేనాది) నిత్య సూరులందరు, తొழ - ఆశ్రయించునట్లు, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, కోయిల్‌కొణ్ - వాసస్థా నముగాస్వీకరించినవాడును, కుడకూత్తు-త్రివిక్రమ్ - కుమృగత్వాదులుజేసినవాడును వైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుక్కుడిత్తానత్తై - తిరుక్కుడిత్తానమును, తానకోయిల్‌కొణ్డాన్ - తనకు వాసస్థానముగా

స్వీకరించెను. అదనోడుమ్ - ఆతిరుక్కడిత్తానముతోఁగూడ, ఎన్ సెఙ్కణ్ - శామవన్నును, తోయిల్ కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించెను.

శా॥ నిత్యసూరులాశ్రయించుటకై శ్రీవైకుణ్ఠమందు వేంచేసియుండి నన్ను బరిగ్రహించుటకై తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసిన సర్వేశ్వరుడిప్పుడు హృదయమందుఁబ్రవేశించినాడని. ౫.

కూత్తవమ్మాన్ కొడియేనిడర్ ముఱ్ఱవుమ్*
మాయ్త్తవమ్మాన్ మధుకూదవమ్మానుతై*
పూత్తపొఱ్పిల్ తణ్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*
ఏత్తనిల్లా కుతికొణ్మినిడరే. ౬.

ఆ॥ కూత్త - మహోహరమైన దివ్యచేష్టితములుగల, అమ్మాన్ - స్వామియగు, కొడియేన్ - పాపియైనవాయొక్క, ఇడర్ ముఱ్ఱవుమ్ - (భగవద్విశ్లేష) దుఃఖమును, మాయ్త్త - నశింపఁ జేసిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, మధుకూదన్ - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన, ఆమ్మాన్-స్వామియుసైన సర్వేశ్వరుడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయుచున్నదియు, పూత్త-పుష్పించిన, పొఱ్పిల్ - తోటులుగలదియు, తణ్ - చల్లనైనదియుసైన, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, ఏత్త-స్తోత్రముచేయఁగా, ఇడర్ - దుఃఖములు, నిల్లా - నిలువవు. కుతికొణ్మిన్ - (దీనిని) మనస్సు నందుఁచుఁడి.

శా॥ ఓచేతనులారా! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమును మీరు స్తోత్రముచేసితిరేని మీపాపములన్నియు నశించునని. ౭.

కొణ్మినిడర్ కెడ వుళ్ళత్తుళ్ళే విన్ద్ర*
మణ్ మిణ్ ముళుదుమళన్ద వొణ్ శామరై*
మణ్ణవర్ శామ్ తొళు వానవర్ శామ్ వన్దు*
నణ్ణుతిరుక్కడిత్తానగరే. ౮.

ఆ॥ మణ్ - భూమినిన్ని, మిణ్ - ఆకాశమునున్న, ముళుదుమ్ - సంపూర్ణముగా, అళన్ద - కొలిచిన, కోవిన్ద్ర - గోవిందునియొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, శామరై - శ్రీపాదపద్మమును, మణ్ణవర్ శామ్ - భూలోకమందున్న వారు, తొళు - ఆశ్రయించువట్టిదియు, వానవర్ శామ్ - నిత్యసూరులును, వన్దు - వచ్చి, నణుమ్ - ఆశ్రయించువట్టిదియుసైన, తిరుక్కడిత్తానగరై - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమును, ఇడర్ - దుఃఖమంతయు, కెడ - నశించునట్లు, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, కొళ్మిన్ - ఉంచుఁడి.

శా॥ ఓచేతనులారా! ఉభయవిభూతియందుపచ్చి తనశ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుక్కడిత్తానమునందలించిసమాశ్రయించేసమస్తపాపములునశించునని

తానగర్గళ్ తలై చ్చిఱన్దైజెయ్*
వానిన్నిలమ్ కడల్ మూఱ్ఱు మెమ్మాయజ్ఞ్-*
అనవిడత్తు మెన్నెఞ్చుమ్ తిరుక్కడి
త్తానగరుమ్*తన తాయప్పనియే. ౯.

అ॥ వాళ్ - పరమపదము, ఇన్నిలమ్ - ఈభూలోకము, కడల్ - క్షీరాబ్ధి, ఎగ్గిణ్ణమ్ - ఇవన్ని దేశములయందున్న, వానోర్‌గళ్ - దివ్యదేశములు, ముళ్ నిలమ్ - అన్నియు, తళైచ్చిఅన్ద - శ్లాఘ్యములైన, వానమ్ - వాసస్థానములై, ఆనవిడత్తుమ్-అయియున్నను, ఎన్ నెఞ్చుళమ్ - నాయొక్క మనస్సును, తిరుక్కుడిత్తానగరుమ్ - తిరుక్కుడిత్తానమనెడి దివ్యదేశమును, తన్ - తనకు, తాయమ్ - దాయభాగమందులంభించిన, పది - స్థానము(గా తలంచియున్నాడు).

తా॥ తాను వేంచేసియున్న దివ్యదేశము లనేకములున్నప్పటికిన్ని సర్వేశ్వరుడు నా మనస్సునున్న తిరుక్కుడిత్తానమునే మిక్కిలి యాశించుచున్నాడని. ౯.

తాయప్పదిగళ్ తళైచ్చిఅన్దైప్పిరమ్*
మాయత్తినాల్ మన్ని వీట్ట వీరున్దానుత్తై*
తేశత్తమరర్ తిరుక్కుడిత్తానత్తుళ్*
ఆయర్‌క్కదిపతి యఱ్ఱుదన్ తానే. ౯.

అ॥ తళైచ్చిఅన్ద - మిక్కిలిశ్లాఘ్యములై, తాయమ్-ఆనాదిసిద్ధములైయున్న, పదిగళ్ - దివ్యదేశములు, ఎగ్గిణ్ణమ్ - అన్నింటిలోను, ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయుచున్న వాడును, ఆయర్‌క్కదిపతి - గోపలకులవాయకుడునునైన, అఱ్ఱుదన్ తాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడు, తేశమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యసూరులకు (ప్రాప్యస్థానమైన), తిరుక్కుడిత్తానత్తుళ్ - తిరుక్కుడిత్తానమందు, మాయత్తినాల్ - సఙ్కల్పముచే, మన్ని - అమరికతో, వీట్టు వీరున్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ అన్ని దివ్యదేశములను సర్వేశ్వరునికి యనాదిసిద్ధములైయున్నప్పటికిన్ని, నన్నుక్షేత్రించుట కనుకూలమైనదని తిరుక్కుడిత్తానమును మిక్కిలి యాదరించినాడని. ౯.

అఱ్ఱుదన్ నారాయణ నరివామనన్*
నిట్పదుమేవియిరుప్ప దెన్నెఞ్చగమ్*
నట్పుగళ్ వేదియర్ నాన్మఱైనిన్ఱదిర్*
కట్పగర్ సోలై తిరుక్కుడిత్తానమే. ౧౦.

అ॥ నల్ పుగళ్ - మంచికీర్తిగల, వేదియర్ - వైదికశ్రీవైష్ణవులచే సద్వ్యయనముచేయబడిన, నాల్ మఱై - నాల్గువేదములు, విన్ఱు - ఎల్లప్పుడునుండి, ఆదిర్ - ఘోషించుచున్న దియు, కల్పగ సోలై - కల్పవృక్షములయొక్కతోపులుగలదియునైన, తిరుక్కుడిత్తానత్తు-తిరుక్కుడిత్తానమందు వేంచేసియున్న వాడును, అరి-(అరిరులపాపమును) పోగొట్టువాడును, వామనన్-వామనావతారమెత్తినవాడును, అఱ్ఱుదన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, నిట్పదుమ్ - నిలుచుటయు, మేవియిరుప్పదుమ్ - అమరివేంచేసియుండుటయు, ఎన్నెఞ్చగమ్ - మానసస్సునందు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు ఇనవఱలో తిరుక్కుడిత్తానమందు వేంచేసియుండి ఇప్పుడు మానసస్సునందే సత్కారముతో వేంచేసియున్నాడని. ౧౦.

‡‡ శోలై తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్ళుఱై
మాలై మదిళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
పాలోడముదన్న వాయిరత్తిప్పత్తుమ్*
మేలై వైగుంద్ర తిరుత్తుమ్ వియందే. ౧౧.

ఆ॥ శోలై - తోఫులచేఁబట్టబడిన, తిరుక్కడిత్తానత్తు - తిరుక్కడిత్తానమందు, ఉళ్ళై - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తిరుమాలై - శ్రీయఃపతివిషయమై, మదిళ్ - ప్రాకారములుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, పాలోడు - పాలులోగలిసిన, అముదన్న - అమృతమువలెనున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వియత్తు - (తనసహసంధించువారివిషయమై) సంతోషించి, మేలై - శ్రేష్ఠమైన, వైగుంద్రత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచును.

శా॥ తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన మధురమైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు, శ్రీవైకుంఠమును బొందుదురని. ౧౧.

శ్రీమద్వర్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౭ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, ఆళ్వార్లయొక్క ఆర్తితీరవట్లు వారితో సర్వేశ్వరుడు సంశ్లేషించగా, ఇది స్వప్నమో లేక చిత్తభ్రమమోయని సందేహించి, తరువాత ఇది యథార్థమేయనినిశ్చయించి ప్రీతివరవశులై యనుచున్నారు.

‡‡ ఇరుత్తుమ్ నియన్దెన్నై త్తన్ పొన్నడిక్కీళ్ నిర్త్తి*
అరుత్తిత్తెన్ తోర్ పలనాళాయ్ త్తేఱ్ఱుక్*
పొరుత్తముడై వామనన్ పుగుందు* ఎన్నుళ్
కరుత్తైయుఱ వీఱి కిడందార్ కణ్డుకొన్దే. ౧.

ఆ॥ ఎన్నై - నన్ను, తన్ - తనయొక్క, పొన్ - అందమైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, నియన్ద - సన్నిహితుడై, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును (అని), ఆయత్తిత్తు - ప్రార్థించి, ఎన్ తోర్ పలనాళ్ - అనేకకాలములు, ఆళ్ త్తేఱ్ఱుక్ - పీలిచినవానివిషయమై, పొరుత్తముడై - స్నేహములగల, వామనన్ - వామనుడు, తాన్ - తానే, పుగుందు - ప్రవేశించి, ఎన్ కరుత్తై - మనోరథమును, ఉఱ - పొంది (సేవాభ్యాస సఙ్కల్ప ప్రకారముండవలసిన చాడనని సంకల్పించి), కణ్డుకొణ్డు - (నన్ను) కటాక్షించుచు, వీఱి కిడందార్ - వేంచేసియున్నాడు.

శా॥ "ఓశ్రీయఃపతి! నన్ను నీశ్రీపాదములక్రింద చేర్చుకొనవలయునని నేను ప్రార్థింప పర్యేశ్వరుడు నాప్రార్థనస్వీకరించి మిక్కిలియాదరముతో నామతనస్సులోవేంచేసియున్నాడని

ఇరున్దాఁకణ్ణుళ్ ఙ్ఞానదీపై నెచ్చాఱుమ్*
తిరున్దాదవాఱై వరై త్తేయ్న్దఅమన్ని*
పెరున్దాళ్‌కళిఱ్ఱు క్కరుళ్ శెయ్‌త పెరుమూఁ*
తరున్దానరుళ్ తా నినియానఱియేనే. ౩.

అ॥ ఎరు - వాయొక్క, ఏపై - చపలమైన, నెచ్చు - మనస్సును, ఆఱుమ్ - స్వాధీన పఱుచుకొనినవై, తిరున్దాద - అణగనివియున్న, ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియములను, తేయ్న్దు - క్షీణించి, అఱ - నశించునట్లు, కణ్ణుళ్ణుఱు - కటాక్షించుచు, మన్ని - ఆమరికతో, ఇరున్దాఁ - (శాశనస్సులో) ఉన్నాడు; పెరుమ్‌తాళ్ - గొప్పపాదములుగల, కళిఱ్ఱుక్కు - శ్రీగజేంద్రాళ్వార్లకు, అరుళ్ శెయ్‌త - కృపచేసిన, పెరుమూన్ - సర్వేశ్వరుడు, తాన్ - తాను, తరుమ్ - (గజేంద్రునికి) ఇచ్చెడి, అరుళ్ తాన్ - అనుగ్రహమును, ఇని - ఇంకమీఁద, యాన్ - నేను, ఆఱియేన్ - (ఒకగొప్పదిగా) తలంచను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాపంచేంద్రియములయొక్క దుర్వ్యాపారములను బోఁగొట్టి వన్నను గ్రహించి శాశనస్సులో కేంచేసియున్నదానికంటె గజేంద్రాళ్వార్ల విషయమై మనుపు చేసిన యనుగ్రహం మొకగొప్పది కాదని. ౨

అరుళ్ తానిని యావఱియేనవనెన్నుళ్*
ఇరుళ్ తానఱ వీఙ్గ నిరున్దానిదువల్లాళ్*
పొరుళ్ తానెనిల్ మూవ్వులగుమ్‌పొరుళ్లు*
మరుళ్ తానీదో మాయమయక్కు-మయక్కే. ౩.

అ॥ అరుళ్ తాన్ - (మునుపుచేసిన) అనుగ్రహమునుగూడ, ఇని - ఇప్పుడు, యాన్ - నేను, ఆఱియేన్ - (గొప్పదిగా) ఎంచను. (ఏలనగా), అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుళ్ - నాయొద్ద యనుండున్న, ఇరుళ్ తాన్ - అజ్ఞానము, అఱ - నశించునట్లు, వీఙ్గ నిరున్దాన్ - వేంచేసి యున్నాడు ఇదువల్లాళ్ - ఇది గాక, పొరుళ్ తానెనిల్ - (సర్వేశ్వరునికంటెఱంబైన) పురుషార్థము గలదాయనవిచారించిచూచెదము, మూవ్వులగుమ్ - మూడులోకములును, పొరుళ్లు - (వానికి) పురుషార్థము కాదు. ఈదుతాన్ - ఇది, ఇరుళ్ - (నాయొక్క) భ్రమమో మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన, మయక్కు--భ్రామక వ్యాపారములుచే, మయక్కే--(వాడు) భ్రమింపఁజేసెనో?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు తనకుసమస్త పురుషార్థములకంటె నధికుఁడేలనదనలంచి నాయుజ్ఞా నములనుబోఁగొట్టి నాశనస్సులోనే వేంచేసియున్నాడు. నాకునింతకంటె గొప్పపురుషార్థమేదు. (అనికొంచెముయోచించి) వాయందు వానికింతి యనుగ్రహముచేయుట యసంభావితము గాన నీవిధంబుగా నేమేఱ్పఱించియుండవచ్చునని. ౩.

మాయమయక్కు-మయక్కా నెన్నై వఞ్చిత్తు*
ఆయనమరర్ క్కరియేఱెన్దమ్మా*
తూయతొఴర్ చ్చోది నైనదెన్నుళ్ పుగున్దార్*
శేయ్-నిగళ్ శెయ్ దిరువరుళ్ శెయ్‌దే. ౪.

అ॥ అమరర్‌క్కు - నిత్యసూరులకు, ఆరియేఱు - సింహాసనమై, ఆయర్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎదమ్మాన్ - స్వామి, దేశమ్‌తిగళ్‌ందు - దేశమంతటా చూచి, ప్రసిద్ధమునట్లు, తన్ - తనయొక్క, తిరువరుళ్ - నిర్హేతుకకృపను, కైయ్‌దు - చేసి, తవదు - తనయొక్క, తూయ - నిర్మలమైన, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, కోది - కేశోమయదివ్యవిగ్రహమును, ఎన్నుళ్ - హృదయమందు, వైత్తార్ - ఉంచెను. ఎన్నై - నన్ను, వఞ్జిత్తు - వంచనచేసి, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన ప్రాపంచికవ్యాపారములచే, మయక్కాగ్ - భ్రమింపఁజేయుదు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు లోకమంతయు ప్రసిద్ధమునట్లు నాయనస్సులోనికి యథార్థముగా వేంచేసియున్నాఁడే గాని యిది భ్రమకాదని. ౪.

తిగళుమ్‌తన్ తిరువరుళ్ శెయ్ దులగత్తార్
పుగళుమ్‌పుగళ్ * తాన్‌దుకాట్టి తన్దు*ఎన్నుళ్
తిగళుమ్‌మణిక్కున్ఱమొత్తే యొత్తునిన్ఱాన్*
పుగళుమ్‌పుగళ్ మట్రొనక్కుమోర్ పొరుళే. ౫.

అ॥ తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, తన్ తిరువరుళ్ - తననిర్హేతుకకృపను, శెయ్‌దు - చేసి, ఉలగత్తార్ - లోకమందున్నవారు, పుగళుమ్ - కొనియాడెడి, అమరర్‌గళ్ - ఆకొని యాడుటను, తాన్ - తాను, కాట్టిత్తన్దు-చూపించి, ఎన్నుళ్ - హృదయమందు, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఒన్ఱ - ఒక, మణిక్కున్ఱమొత్తు - మాణిక్యపర్వతముతో సమానమై, నిన్ఱాన్ - ఉన్నాడు. ఎనక్కు - నాకు, మట్రొన్ఱు - వేఱొక, పుగళుమ్‌పుగళ్ - కొనియాడెడి కొనియాడుటు, ఓర్ పొరుళే - ఒకపురుషార్థము (అని తలంపవమ్మనాఁ)

తా॥ నావిషయమై సర్వేశ్వరుఁడెంత ఉపకారముజేసినాడని లోకమంతయుఁకొనియాడునట్లు నాహృదయములందత్యాదరముతోఁ వేంచేసియున్న కీర్తికంటెవానికిమతి చెఱగగాఁ కీర్తిలేదని

పొరుళ్ మట్రొనక్కు మోర్ పొరుళ్ తన్నిల్ *శీర్ క్క
త్తరుమేల్ పిన్నై యార్క్కవ్ తన్నై క్కొడుక్కుమ్*
కరుమాణిక్కక్కున్ఱత్తు త్తామరైత్ తాళ్ *
తిరుమార్బుకాల్ కిణ్ శెవ్వాయ్‌ంది యూనే. ౬.

అ॥ కరుమాణిక్కక్కున్ఱత్తు - నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువలెనున్న, తామరైత్తాళ్ - కామరైపూల్ వాసనవచ్చు పుష్పములవలె కోమలములున్న, తిరుమార్బు - శ్రీదేవిశోభనస్థానమైన వక్షస్థలము, కాల్ - శ్రీపాదము, కణ్ - నేత్రము, వాయ్ - అధరము, ఉన్దిరుగై - తిరుచాళి మొదలగల సర్వేశ్వరుడు, మట్రొన్ఱు - వేఱొక, పొరుళ్ తన్నిల్ - పురుషార్థములలో, ఎనక్కు - నాకు, ఓర్ - ఒక, శీర్ క్క - శ్లాఘ్యమైన, పొరుళ్ - పురుషార్థము, తరుమేల్ - ఇచ్చినయెడల, పిన్నై - మఱియు, అవర్‌తన్నై - వానిని, యార్క్కు - ఎవరికి, కొడుక్కుమ్ - ఇవ్వుదు?

తా॥ ఆళ్వార్లకు మతీయొక పురుషార్థమునిచ్చితిసేని వస్తు పురుషార్థముగా స్వీకరించు వారెవరులేక గాన వీరికి వస్తువు నిచ్చెదవని తలంచి పర్వేశ్వరుడు సాయందు మిక్కిలి యాదరముతో తనదివ్యస్వరూపమును కాశీచ్చినాడని.

౬.

కైవ్వాయుంది వెణ్‌పల్ శుడర్‌క్కుళ్ తన్నొడు*
ఎవ్వాయ్‌చ్చుడరుమ్ ఎమ్మిల్ ముళ వళాయ్‌కొళ్ళ*
కైవ్వాయ్‌ముఱువలో డెనదుళ్ళ త్తిరున్ద*
అవ్వాయని యానటియేన్ మతీ యరుళే. ౭.

ఆ॥ కైమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - ఆధరము, ఉన్ది - కాళ్ళి, వెణ్ - తెల్లని, పల్ - దన్తములు, శుడర్ - ఱుజ్వలమైన, కుళై - మకరకుండలమ, తిగళ్‌న్దిలఙుడ, ఎవ్వాయ్ - ప్రమస్తావతారములయొక్క, శుడరుమ్ - కాన్తియు, ఎమ్మిల్ - తమలో, ముళు - (ఒక దానికంటె కొకటి) ముందుగావచ్చి, వళాయ్‌కొళ్ళ - (నన్ను) చుట్టుకొనగా, కైవాయ్ - ఎఱ్ఱనియధరమువాఁడ వలపిల్లలమన్న, నుఱువలోడు - మన్ద హాసముతోఁగూడ, ఎనదుఉళ్ళత్తు - నాహృదయమందు, ఇగుద్ద - వేంచేసియున్న, అవ్వాయ్‌న్ది - అవిధముగ తప్ప, యూన్ - దేహ, మతీ అరుళ్ - వేత్తొళిధమును, ఆటియేన్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ అత్యద్భుతమైన తనదివ్యావయవ సౌందర్యముతోఁగూడ నందరమందహాసము జేయుచు నాహృదయమందు వేంచేసియున్న విధమునుతెప్ప నేను మతీయొక దానిని స్మరించనని. ౭.

అటియేన్ మతీ యరు శైన్ఱనయూళుమ్ విరానార్*
వెటిదేయరుళ్ శెయ్‌వర్ శెయ్‌వార్ గట్కుగన్దు*
శిటియేనుడై చ్చిన్దైయుళ్ మూవులగుమ్*తన్
నెటియాయవయిర్ నీళ్ తొక్కుణ్ణు నిన్ఱొళిన్దారే. ౮.

ఆ॥ మతీ అరుళ్ - వేఱు ఉపకారమును, ఆటియేన్ - ఎఱుఁగను. ఎనై న - నన్ను, అటుప్ - దాస్యపఙుమొనిన, పిరానార్ - స్వామి, శెయ్యూర్‌గట్కు - తనచేతకార్యీకరించదగిన వారికి, ఉగన్ద - పనోషించి, వెటిదే - నిర్హేతుకముగానే, అరుళ్ శెయ్యర్ - కృపజేయును. మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నెటియా - ఒక ఉచ్ఛ్రవమువలెనాకుంతునట్లు, తన్ వయిర్ నీళ్ కొణ్ణు - తనయుదరమందుంచుకొని, శిటియేనుడై - ఆతిథ్యుడుడనైనవానియొక్క, శిన్దైయుళ్ - హృదయమందు, నిన్ఱొళిన్దార్ - వేంచేసియుండెను.

తా॥ పర్వేశ్వరుడు మూఁతులోకములను తనయుదరమందుంచుకొని నాహృదయమందు వేంచేసియున్నాడు. దానికిఁ గారణము వానియొక్క నిర్హేతుక కృపయేయని. ౮.

వయిర్ నీళ్ తొక్కుణ్ణు నిన్ఱొళిన్దార మ్మయవరుమ్*
వయిర్ నీళ్ తొక్కుణ్ణు నిన్ఱొరుమూవులగుమ్*తమ్
వయిర్ నీళ్ తొక్కుణ్ణు నిన్ఱ వణ్ణమ్ నిన్ఱ మూన్ఱై*
వయిర్ నీళ్ తొక్కుణ్ణు మున్ను వైత్తుయిరూళే.

ఆ వయిల్ నీల్ కొండు నిన్ఱొళిర్వాహుమ్ - (లోక మూలను) తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించునట్లు రక్షించు తత్రియాచులమున్న, యవరుమ్ - వారికంటేనైన బ్రహ్మాదులుమున్న, వయిత్ నీల్ కొండు - (వానినీడ) తనగర్భమందుంచుకొని, ఒరు అత్తిత్తాయ్ మైన, మూవులగుమ్ - శైశోక్యమున్న, వయిల్ నీల్ కొండు - తనయుదరమందుంచుకొని, నిన్ఱ పణ్ణుమ్ - ముందున్న విధముగా (నిర్వికారుడై), నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, మూర్తి - సర్వేశ్వరుని, మదియాలే - సమ్మతిచేత, వయిత్ నీల్ కొండు - హృదయమందు స్వీకరించి, మన్ను - అమరియుండునట్లు, వైత్తేన్ - ఉంచుకొంటిని.

తా॥ శైశోక్యముతోడగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి నామనస్సునందు వేంచేసియుండుటకుగారణమేమనగా, వాడు నామనస్సులో ప్రవేశించుచున్నపుడు నేను నిషేధించక యుండడమని. ౯.

వైత్తేన్ మదియూ లెనదుళ్ళత్తగత్తే*
ఎయ్‌త్తేయ్‌మొళివేన్ఱళై నెన్ఱుమెప్పోదుమ్*
మొయ్‌త్తేయ్‌తిరై మోదుతణ్ పాఱ్కడలుళాల్*
పైత్తేయ్‌తుడర్ ప్యామ్బుడైనమ్మురైనైయే. ౧౦

ఆ ఏయ్ - (వానిమార్దవమునకు) తగుసైన, తిరై - అలలు, మొయ్‌త్తు - నిరవ్తరముగా, మోదు - కొట్టుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, పాఱ్కడలుళ్ - క్షీరాబ్ధియందు, పైత్తు - విశాలముసైన శేషతల్పమున గలవానను, ఏయ్ - (తిరుమేనికు) తగుసైన (సౌకుమార్యముగల) వానిమ, తుడర్ - తేజస్సుగలవానిపైన, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణై - శయ్యాగాగల, నమ్‌పరనై - మన స్వామిని, ఎనదు - నాయొక్క, ఉళ్ళత్తగత్తే - హృదయములోపల, నుదిత్తాల్ - ఆనుమతిచేత, వైత్తేన్ - ఉంచితిని. ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలమలయందును, ఎప్పోదుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఎయ్‌త్తేయ్‌మొళివేన్ఱేన్ - విశ్లేషించి దుఃఖపడను.

తా॥ క్షీరాబ్ధియందలి యవస్థాయిసైన సర్వేశ్వరుని నాహృదయమందుంచుకొంటిని. ఇఁకనానిషేడబాధి శ్లోకమునుభవించవని. ౧౦

‡‡ తుడర్ ప్యామ్బుడైనమ్మురైనైత్తిరుమారై*
అడిచ్చేర్వ్‌గై వణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
ముడిప్పా లొన్న వాయిరత్తివ్వత్తుమ్ కన్నమ్
విడ*త్తేయ్‌ందు నోక్కుమ్ తగ్గళ్గళ్ శివనే. ౧౧

ఆ తుడర్ - తేజస్సుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణై - పడకగాగల, నమ్‌పరనై - మన స్వామియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శేర్వగై - చేరునట్లు, ముడిప్పాల్ - (సంపారమును) పోగొట్టుటలై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురీస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, ఒన్న - పాడించిన, ఆయిరత్తు - పెయ్యిపాశురములలో, ఇవ్వత్తుమ్ - ఈ పది పాశురములును, కన్నమ్ - జన్మము, అఱుత్తేయ్‌ందు - మిక్కిలిక్షీణించి, విడ - నశించునట్లు, తగ్గళ్గళ్ - ఈ శ్లోకములు, శివణ్ - ఎత్తునైన, నోక్కుమ్ - చూచును

శా॥ క్రియాఃపతిర్యొళ్క్ర శ్రీపాదములను జేరవల్లును సంపారము వసించునట్లును సమ్మ ళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీ చదిపాశురములు సంపారమునకు విముదృష్టియగును (ఈ పాశురముల ననుసంధించువారికి సంపారమునసించునని). ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొ॥

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, వాత్సల్యమువన్న తమ వైభవమువన్నను పంధించి వన్ను బొందుటకు విరక్తులగునదులో యేమొయని సర్వేశ్వరుడాలోచించి, మిథుళక్ర, దివ్యాత్మ స్వరూపమ వాకు కాస్తుభాదులవలె మిక్కిలి శ్లాఘ్యమై భోగ్యమైయుంతునని యాళ్వార్లకు గనుపఱుచగా నట్టి తమస్వరూపమ ననుభవించుచున్నారు.

‡‡ కణ్ణిణ్ శిరుత్తాంబెరియవాయ్ వాయుమ్మీవిన్దుగనిన్దుఱుళ్
వెణ్బలిలగుళుడరిలగు విలగుమగరకుణ్డల త్తా*
కొణ్డలణ్ణా కుడర్ముడియా నాన్గుతోళా కునిశార్ ఙ్గా*
ఒణ్ శుడరాళి వాళ్‌శఙ్గియా నొరువనడియేనుళ్వానే. ౧.

ఆ॥ శిరుత్తాంబెరియవాయ్ - విశాలములైయున్న, కణ్ణిణ్ - నేత్రములనున్న, శిరుత్తాంబెరియ - పండియున్న (పండువలెనున్న), వాయుమ్ - ఆదరమునున్న, ఉళ్ళే - లోపల, ఇలగు - (వ్యాపించి) ప్రకాశించుచున్న, కుడర్ - కాన్తిగల, వెణ్‌పల్ - తెల్లనిదంత ములనున్న, ఇలగు - ప్రకాశించుచు, విలగు - చలించుచున్న, మకరకుణ్డలత్తిణ్ - మకరకుండల ములనున్న గలవాడును, కొణ్డల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ముడియిణ్ - కిరీటముగలవాడును, నాన్గుతోళిణ్ - నాల్గుభుజములుగలవాడును, కుని - వంగియున్న, శార్ ఙ్గన్ - శార్ ఙ్గమనెడి ధనుస్సుగలవాడును, ఒణ్ - సుందరమైన, శుడర్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమునున్న, శఙ్గు - గదయున్న, వాళ్ - వన్దకమునున్న, ఆళియిణ్ - సుదర్శనము నున్ను గలవాడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుడుమైన శ్రీపతి, అడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉళ్ళాళ్ - హృదయమందు జేంచేసియున్నాడు.

శా॥ సర్వేశ్వరుడు, పద్మనేత్రుడై కాళమేఘశ్యాముడై చతుర్భుజుడై శఙ్ఖచక్రాది దివ్యాయుధోపేతుడై నామ్మదయమందిు నివసించుచున్నాడని. ౧.

అడియేనుళ్వానుడిలుళ్ నణ్ణుత్తగత్తార్ పుఱత్తుళ్ళా*
పడియేయిదువెన్ఱైక్కలామ్బడియనల్ల పరమ్బుగా*
కడిశేర్ నాఱ్ పొత్తుళ్ళాలై యిసైత్తున్నక్కణ్ణినైన్ఱా*
ఒడియుళ్ నిన్ఱుపెరుమైయో నుణర్విలుమ్బరోరువనే ౨.

అ॥ ఆణ్డాత్తు అగశ్శాన్ - అండాంతర్యత్తులైన సకలపదార్థములకంతర్యామియు, పుఱత్తు ఉళ్ళాన్ - అండబహిర్భూతములైన మహదాదులకంతర్యామియు, ఇదువేపడి - ఇదియే (సర్వేశ్వరునికి) సమానమైనది, ఎన్న లామ్ - అని చెప్పదగిన, పడిఱుదల్లాన్ - ఉపమానము లేనివాడును, పరమ్బరన్ - పరాత్పరుడును, కడిశార్ పూమ్ - ళ్లాఘ్యమైన పరిమళముయొక్కయు, ఆలై యుళ్ - తేనెయొక్కయు సనుధ్భవమునై గలిగినదియు, తుంబ్‌మ్ళి - (అల్పత్వాస్థిరత్వాది) దోషములు లేనిదియునైన, ఇన్బమ్ - సుఖముయొక్క, పేర్ఱి - సాకారాళముతో, శేర్ - ఒప్పి యున్న, ఒడియా - వినాశ్చేదము లేని (నిత్యమైన), ఇన్బమ్ పెరుమైయోన్ - నిరతిశయానన్దసుగల వాడును, ఊణ్విల్ - జ్ఞానమందు, ఉమ్బర్ - మేలైనవాడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుడైన (క్రియాపతి, ఆడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉళ్ళాన్ -హృదయమందున్నాడు. ఉడలుళ్ళాన్ - (వా) శరీరమందును వున్నాడు.

తా॥ సర్వగతుడై నిరుపమానుడై పరాత్పరుడైన సర్వేశ్వరుడు నిరతిశయానన్దయుతుడై నాహృదయమందును అతిపీచమైన శరీరమందునుగూడ వాసముచేయుచున్నాడని. ౭

ఊణర్విలుమ్బరొరువనై యవనదరుళాలుళ్ పొరుట్టు*ఎఞ్
ఞాణర్విసుళ్ళియిరుత్తినే నదువుమవనదిన్నరుళే*
ఊణర్వుముయిరుముడమ్బుమ్ మఱ్ఱుమిలప్పిలనవుమ్పఱ్ఱుదేయామ్*
ఞాణర్వైప్పెఱువూర్ న్దిఱవేఱే యానుమ్తానాయొళ్గిన్ఱానే. 3.

అ॥ ఊణర్విల్ - జ్ఞానమందున్న, (జ్ఞానాధికులైన), ఉమ్బర్ - నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుడై, ఒరువనై - అద్వితీయుడైన (క్రియాపతిని, అవనదు - ఆక్రియాపతియొక్క, అరుళాల్ - కృపచేత, ఉళ్ళుళ్ళిరుట్టు - హృదయమందు, ఎన్ ఊణ్వినుళ్ళే - నాజ్ఞానమందు, ఇరుత్తినేన్ - స్థాపించితిని. అదువుమ్ - అట్లుస్థాపించడముగూడ, అవనదు - ఆక్రియాపతియొక్క, ఇన్ అరుళే - నిర్హేతుకకృపయే. ఊణర్వుమ్ (సంసారవిముక్తమైన) జ్ఞానమును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణమును, ఉడమ్బుమ్ - శరీరమును, మఱ్ఱుమ్ - ఇంతకంటెనేమైన ఉలప్పిలవుమ్ - లెక్కలేని మఱవాదితత్వములును, పఱ్ఱుదే - హేయములు, ఆమ్ - ఆనెడి, ఊణరైవ్ - జ్ఞానమును, పెఱు - పొందునట్లు, ఊర్న్ద - నడిపించి, ఇఱవేఱి - ఇటులనే కడపటకుసెరవేర్చి, యానుమ్ - నేమను, తానాయొళ్గిన్ఱాన్ - తానేయాయెను (సాకుతానేయంతర్యామియయినెడి జ్ఞానమును గలుగజేసెను).

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిర్హేతుక కటాక్షముచేత దివ్యయందు నానాకాళనుగలుగజేసి జాతోస్మిన్ళి షించి శరీరాదులయందు నైరాశ్యమును గలుగజేసి, తనకనన్యార్హశేషమైన నామాత్మస్వరూపమునున్న సాకుగమపఱచెనని. 3.

యానుమ్తానాయొళ్గిన్ఱానై యాదుమ్యావర్క్కుమ్మునోనై*
తానుమ్శీవనుమ్పిరమనుమాగి ప్పలనై త్తనినిముదలై*
ఏనుమ్పాలుమ్కన్నలు మముదుమాగిత్తిత్తు*ఎఞ్
ఞానిలుయిరిలుణర్వినిల్ నిన్ఱవొన్ఱైయుణర్న్దేనే. ౮.

అ॥ యానుమ్ - ఆచేతనములకును, ఎవర్‌క్కుమ్ - చేతనులకును, మున్నోన్‌ఐ - పూర్వ మందున్న కారణభూతుడును, శౌనుమ్ - విష్ణువైనశౌనవు, శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఆగి - ఈమూర్తుల స్వరూపుడై (బ్రహ్మరుద్రులనుసృజించియు వారిచేతను శాను విష్ణు వైయుండియు), పడైత్త - (లోకములను) సృజించిన, తనిముదలై - ఆద్వితీయ కారణుడును, తేవుమ్ - దేవుడైనను, పాలుమ్ - పాలువలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను, తిత్తిత్తు - (సర్వేశ్వరునికి) తీయుగా (భోగ్యముగా) నుండి, ఎఙ్‌ఊనిల్ - నాశరీరమందును, ఉయిరిల్ - ప్రాణమందును, ఉణర్వినిల్ - జ్ఞానమందును, నిన్ఱ - వ్యాపించుయున్న, ఒన్ఱై - ఆద్వితీయమైన నాయాత్మను శరీరముగాగలవాడును, యానుమ్ - నేనును, శౌనాయ్‌ఒళిన్దానై - తనకుశేష భూతుడనెడి జ్ఞానమునుగలుగజేసినవాడునైన క్రియాపతిని, ఉణర్ న్దేన్ - ఎఱింగితిని.

శా॥ సకల జగత్సృష్టియైన సర్వేశ్వరుడు, నేను తనకు శేషభూతుడనెడి జ్ఞానమునాకు గలుగజేసినదియేగాక నాయాత్మస్వరూపము తనకర్తృత్వ భోగ్యమైయున్నదనియు దెలియజేసెనని.

నిన్ఱ వొన్ఱైయుణర్ న్దేను కడనుళ్ నేర్న్ద్రియదువిదువెన్ఱు*
ఒన్ఱుమొరువర్‌క్కుణరలాగా దుణర్ న్దుమేలుమ్‌కాణ్బరిదు*
శెన్ఱు శెనుపరమ్బరమాయ్ యాదుమిని త్తెయ్న్ద్రు*
నన్ఱుతీదెన్ఱ వివరిదాయ్ నన్నాయ్‌ఞానమ్‌కడన్ద దే ౫.

అ॥ నిన్ఱ - (నిత్యమై) ఉన్న, ఒన్ఱై - విలక్షణమైన యాత్మవస్తువును, ఉణర్ న్దేనుక్కు - పరిశీలించినపాకు (తెలిసిన), అదనుళ్ - ఆయాత్మయొక్క, నేర్న్ద్రి - వైలక్షణ్యము, ఒన్ఱుమ్ - కొంచెమునూడ, ఒరువర్‌క్కు - ఎవ్వరికిని, ఉణరలాగాదు - తెలిసికొనుటకు సాధ్యముకాదు. ఉణర్ న్దుమ్ - తెలిసికొనినను, మేలుమ్ - మఱియు, కాణ్బరిదు - (ఆయాత్మను) పాశాత్మకుండు శక్యముకాదు. (ఆయాత్మ), పరమ్బరమాయ్ - పరమ్పరగా, శెన్ఱు శెన్ఱు - పోయిపోయి, (అన్న మయ ప్రాణమయ మనోమయములను క్రమముగాబరిశీలించి దానిపైవెళ్ళి), యాదుమ్‌ఇని త్తి-(ప్రకృతి సంబంధము) ఏమియులేనిదై, తెయ్న్దుఅ ఱ్ ఱు - (ప్రకృతిసంబంధమును) సవాసనముగావదలి, నన్ఱుతీదుఎన్ఱు - (ప్రాకృతవిషయయుపలె) మంచిదనియు చెడ్డదనియు, ఆతివు అరిదాయ్ - తెలిసి కొనుటశక్యమై, నన్ఱాయ్ - విలక్షణమై, ఞానమ్ - చక్షురాదులచే గలిగినజ్ఞానములకు, కడన్దదు- అవిషయమైయుండును.

శా॥ భగవదనుగ్రహముచే నేనెఱుంగిన జీవాత్మస్వరూపము మఱియొకరికిఁ దెలిసికొనుటకు శక్యముకాదు. అట్లు తెలిసికొనినను దేహాదివిలక్షణమై ప్రకృతిసంబంధశూన్యమై యింద్రియా తీతమైన దానిని జూచుటకు శక్యముకాదని. ౪.

నన్నాయ్‌ఞానమ్‌కడన్దుపోయ్ నల్లిన్ద్రియమెల్లామార్ త్తు*
ఒన్నాయ్‌కిడన్దవరుమ్‌పెరుమ్బ్ర లప్పిలదనై యుణర్ న్దుణర్ న్దు*
శెన్ఱాట్చిశ్చెత్తున్నుట్చిళ్ శెఱ్ ఱుక్కళై నుపశెయఱ్ ఱాల్*
అన్నేయప్పోదేవి దదువేవీడువీడామే. ౬.

అ॥ ఞానమ్ - శబ్దాది విషయములను, కడన్దుపోయ్ - దాటిపోయి, నల్ - (విషయముల యందు పురుషుని దీసికొనిపోదగిన) సామర్థ్యముగల, ఇన్ద్రియమ్ ఎల్లామ్ - ఇన్ద్రియములన్నింటిని, తుఱత్తు - చడత్రోసి (జయించి), ఒట్టాయ్‌క్కిడన్ద - (ఆత్మతో) ఏకీభవించి యున్నవై, ఆరుమ్ - విడుచుటకశక్యమై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, ఉలప్పిల్ - శాశ్వతమైనిదై యున్నట్టి, పొరుళ్ - ప్రమేయమైన - ప్రకృతియనెడి తత్వమును, ఉణర్న్దుణర్న్దు - చక్కగావిచారించి, వన్దాయ్ - చక్కగా (దానివాశించక), ఆఙ్గు - ఆయాత్మస్వరూపమందు, శెన్ఱు - చెల్లి, ఇనియమ్ తున్ఱుమ్ - సుఖదుఃఖములను, శెఱ్ఱు కుఱిక్కొణ్డ - సవాసనముగావదలి, పరన్దు పట్టు - అసక్తినించిన యెడల, అన్ఱే ఆదివమందే, ఆప్పోదే - అహుణమందే, వీడు - సంసారమోహముకలుగును. ఆదువే - ఆదియే, వీడు - వైపల్యరూప మోహమగును. వీడామ్ - (ఆదియుగొండకిని) పురుషార్థముగును.

తా॥ యోగశాస్త్రమందు (బతిపాదించినరీతిగా జితేన్ద్రియుండైయుండి దేహాదులయొక్క స్వభావములను చక్కగాశాలోచించి సుఖదుఃఖములను వదలి యాదేహాదులయందు విరాశయైన యెడల సప్పుడాయాత్మతత్వమును పాపాత్మకంపవచ్చుచు. దానిచే వైపల్యమనెడి మోహమని చెప్పబడును. ౬.

అదువేవీడువీడుపేఱ్ఱిన్బన్దానుమదు తేఱి*
ఎదువేతానుమ్పఱ్ఱిన్ఱి యాదుమిలిగళాగిఱ్ఱిల్*
అదువేవీడువీడుపేఱ్ఱిన్బన్దానుమదు తేఱాదు*
ఎదువేవీడేదిన్బమె న్ఱెయ్త్తా రెయ్త్తా రే. ౭.

అ॥ అదువే - ఆయాత్మానుభవమే, వీడు - (వైపల్యమనెడి) మోహము, వీడుపేఱు - ఆ మోహముచేబొందదగిన, ఇన్బమ్ తానుమ్ - ఆనన్దమును, అదు-ఆదియే, తేఱి - (ఇట్లు) చక్కగా తెలిసికొని, ఎదువేతానుమ్ - అన్నివస్తువులలోను, పఱ్ఱు ఇన్ఱి - సంబంధములేక, యాదుమ్ - రుచివాసనలన్నింటిని, ఇలిగళాగిఱ్ఱిల్ - సమూలముగావిడిచివయెడల, అదువే - ఆ యాత్మ ప్రాప్తియే, వీడు - మోక్షము, వీడుపేఱు - మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్బమ్ తానుమ్ - సుఖమును, అదు - ఆయాత్మానుభవమే, తేఱాదు - ఆవిఇట్లుతెలిసికొనక, వీడు - మోక్షము, ఎదు - ఏది? ఇన్బమ్ - మోక్షసుఖము, ఎదు - ఏది, ఎన్ఱు - అని, ఎయ్త్తార్ - చిత్ర దౌర్బల్యముగలవారు (తెలిసికోననివారు), ఎయ్త్తారెయ్త్తారే - ఎల్లప్పుడును దుఃఖపడుదురు.

తా॥ యోగశాస్త్రమందుచెప్పినట్లు జితేన్ద్రియుండైయుండి యోగాభ్యాసముచేసి వైపల్యమనెడి మోహమునుబొందక సంసులలోసంశయించువారు ఎప్పుడును సంసారులై క్లేశపడుదురని.

ఎయ్త్తారెయ్త్తారెయ్త్తారె న్ఱిల్లత్తారుమ్పుఱత్తారుమ్
మెయ్త్తు*అఱ్ఱలఱిమురుఱ్ఱ త్తామ్పోగుమ్బాదు*ఉన్న తరి పోల్
పిత్తేయేఱి యనురాగమ్మాయుమ్బాదు*ఎమ్ పెమ్మానో
డొత్తే నెన్ఱుకుళుమ్కూడకూడిప్ పూగిల్ వల్లుత్తై ప్పే. ౮.

అ॥ ఎయ్‌త్తార్ ఎయ్‌త్తార్ ఎయ్‌త్తార్ ఎట్ట - చచ్చినను చచ్చినను చచ్చినను, ఇల్లత్తారుమ్ - ఇంటివారును, పుఱత్తారుమ్ - బైటవున్న బంధువులును, మొయ్‌త్తు - చుట్టుకొని, అఞ్ఞ - ఆ యవస్థయందు, అలఱి - భయంకరముగా నఱచి, ముయఙ్ఞ - కట్టుకొనగా, శామ్ - శాము (చచ్చువాడు), పోగుమ్‌వెదు - (శరీరమునువదలి) పోవువప్పుడు, ఉళ్ళత్తుర్‌పోల్ - పిచ్చివారు వలె, పిరైతేఱి - భ్రమించి, అనుకూలమ్ - (పుత్రాదులయందు) ప్రీతి, పాశ్రీయుమ్‌వెదు - వృద్ధి బొందెడికాలమందు, ఎమ్‌పెమ్మానోడు - మనస్వామియైన (శ్రీయఃపతితో, ఒత్తు-సమానమైయుండునని ((శ్రీయఃపతివలె జ్ఞానానందస్వరూపుడై పరిశుద్ధుడైయుండునని), అణ్ణల్-ఆశ్రితాత్మను, వెళ్ళత్థినిం-చి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, కూడకూడిన్ఱ్ - అనుసంధించుటకనుకూలమైనయెడల, వల్ - మంచి, ఉయిర్‌ప్పు - బ్రతుకును.

తా॥ ఎంతశ్రేష్ఠుడయినను చచ్చునప్పుడు బంధువులందరు వచ్చి వానిని కట్టుకొని యేడవగా నప్పుడు మతిభ్రష్టుడై పుత్రాదుల జూచి యుండును. అట్లుకాకుండ, నాయాత్మ స్వరూపము సర్వేశ్వరునికి శేషమై వానివలె పరిశుద్ధమైయుండునని యంతిమస్మృతి చేసినయెడల వాడే మోక్షమునబొందును. అన్తిమ స్మృతిలేనియెడల చిరకాలముచేసిన యోగాభ్యాస మంతయు వ్యర్థమగునని.

కూడిన్ఱ్ పాగిల్ నల్లుయిర్ప్పు కూడామైయైక్కూడినాల్ *
ఆడల్ పఱవై యుయర్‌కొడి యెమ్మాయనావదువదువే *
వీడిల్ పుణ్ణియోరుపరిశే ఎదిర్వుమ్‌నిగళ్‌వుమ్‌కళ్‌వుమాయ్ *
ఓడి తిరియుమ్‌యోగిగళు ముళరుమిల్లై యల్లరే. ౯.

ఈ కూడిన్ఱ్ పాగిల్ - అన్తిమస్మృతికలిగినయెడల, నల్లుయిర్ప్పు - మంచిగతులబ్రతుకును. కూడామైయై - అసంభవమైన (గగనకుసుమాదులను), కూడినాల్ - లభించినయెడల, అదు - ఆయాత్మవస్తు, ఆడల్ - నృత్యముజేయుచున్న, పఱవై - గరుత్మంతునిధ్వజముగా, ఉయర్ - వైశిష్ట్యమున, ఎమ్‌మాయ శావదు - మనయశ్చర్యచేష్టితుడైన సర్వేశ్వరుడనుట (సంభవించును). (గాన), అదు - ఆయాత్మవస్తు, అదువే - ఆ జీవాత్మయైయ్యేయుండును, ఒరుపరిశు - (శమబుద్ధితో చేసినట్లు) ఒకవిధముగా, వీడై - మోక్షమును, పణ్ణి - కల్పించి, ఎదిర్వుమ్ - భవిష్యత్కాల మూలయందును, నిగళ్‌వుమ్ - వర్తమానకాలములయందును, కళ్‌వుమ్ - భూతకాలములయందును, ఆయ్ - ఉన్నవారై, ఓడి - తడబడుచు, తిరియుమ్ - సఞ్చరించుచున్న, యోగిగళుమ్-యోగు లును, ఉళరుమ్ - ఉన్నారు; ఇల్లైయల్లరే - లేకపోలేదు.

తా॥ తత్త్వజ్ఞానము గలిగినతరువాత జీవుడే బ్రహ్మస్వరూపుడగుచుండగా జీవుడు చచ్చునప్పుడు తనకంటె విలక్షణుడైన పరమాత్మలో సమానముగా తనుస్మరింపబలయునని చెప్పుట యపబ్రంశమని చెప్పరాదు. జీవబ్రహ్మములకు భేదము స్వాభావికము గనుక ఆరెండింటి కి యభేదము చెప్పుట కుదోషమని కొందఱు మొలిచినచదియం గాఁడిదె గుఱ్ఱమైనదియం చెప్పెదు మాటలవలె యసంబద్ధమైయుండుట. గాన జీవబ్రహ్మముల కభేదము చెప్పుచు తిరుగుచున్న భాగ్యశాలురయొక్క యసత్యమాటలు నమ్మదగినవికావని. ౯.

ఉళరుమిళ్లైయల్లరా యుళరాయిల్లైయాగియే*
ఉళరెమ్మొరువరవర్ వ న్దైన్ను భృత్తు ళ్పోయుఱై గిన్ఱార్*
వళరుమ్‌పిఱైయుమ్ తేయ్‌పిఱైయుమ్బోల వళై వుమాక్కముమ్*
వళరుమ్‌శుడరుమిరుళుమ్బోల్ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్‌న్ద్రోమే. ౧౦.

ఆ॥ ఇళ్లైయుల్లరాయ్ - (ఆశ్రితులకు) లేనివారు కానివారై, ఉళరుమ్ - ఉన్నవారును, ఇళ్లైయాగియే - (అభక్తులకు) లేనివారైయ్యే, ఉళరాయ్ - ఉన్నవారును, ఎమ్ - మనకుస్వామియునై, ఒరువర్ - ఆద్వితీయులునైన శ్రీయఃపతి, ఉళర్ - ఉన్నారు. ఆవర్ వన్ద - వారు వచ్చి, ఎన్ ఉళ్ళత్తుళ్ళే - నాహృదయమందు, ఉఱైగిన్ఱార్ - నిత్యవాసము చేయుచున్నారు. వళరుమ్ - వృద్ధిపొందుచున్న, పిఱైపోల్ - చన్ద్రకళవలెనున్న, అళక్కముమ్-(శరీరమయిొక్క), వృద్ధినిన్ని, తేయ్‌పిఱైయుమ్బోల-క్షీణించుచున్న చన్ద్రకళవలెనున్న, ఆవైవుమ్-నాశమునున్న, వళరుమ్-వృద్ధిపొందుచున్న, శుడరుమ్బోల్ - తేజస్సువలెనున్న, తెరుళుమ్ - శబ్దాదివిషయజ్ఞానములనున్న, ఇరుళుమ్బోల్-చీకటివలెనున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్‌న్ద్రోమ్-నశించజేసితిమి.

తా॥ దుర్మతమందు ప్రవేశింపకుండ నన్ను వశపఱచుకొని నాహృదయమందు సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యవాసముచేయుచున్నాడు గాన నేను నాయొక్కశరీరముచేతను మనస్సాచేతను వచ్చెడి సకల దుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౧౦.

‡‡ తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయ్‌న్ద్రు త్త తిరున్దుశ్శొమ్బుట్కు మ్గులడిక్కీళ్*
అరుళియిరున్దుమమ్మానా మయనామ్‌శివనామ్*తిరుమాలాల్
అరుళప్పట్టశ్శడగోప నోరాయిరత్తుళిప్పత్తాల్*
అరుళియడిక్కీళ్‌రుత్తుమ్ నమ్మణ్‌ల్ కరుమాణిక్కమే. ౧౧.

ఆ॥ తెరుళుమ్ - (సంహార) జ్ఞానమునున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్‌న్ద్రు - పోగొట్టి, తిరున్ద - ఆశ్రితులమతియొక జీవద్దివ్యనిధైన, శెమ్ - సుందరమైు, పొన్-స్పృహణీయమైు, క్ష్మల్ - ఆభరణమునుగలదైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, అరుళి - కృపజేసి, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించుకొనుచున్న, అమ్మానామ్ - స్వామియయు, ఆయనామ్ - బ్రహ్మకంతర్యామియయు, శివనామ్ - రుద్రునికంతర్యామియునైన, తిరుమాలాల్ - శ్రీయఃపతిచేత, అరుళప్పట్ట - కృపజేయబడిన, శడగోపక - సమ్మధ్వర్యులుపొందిన, ఓర్-అద్వితీయంబులైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలో శేషిన, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల, వణ్‌ణల్ - మనప్యామి, అరుళి - కృపజేసి, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచుము.

తా॥ భగవత్కైంకర్యాత్మపాత్రులైన సమ్మధ్వర్యులుపాదించిన ఈ పదిపాశురములు వధ్యయించువారికి శ్రీయఃపతి కటాక్షించి తనశ్రీపాదమందు చేర్చుకొని యమర్జీవింపఁజేయుననని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఇట్లుభగవచ్ఛేషత్వము మనుసంధించిన నమ్మాళ్వార్లు ఆప్రతిషేధ తదేకస్వరూపమును మఱచి ఒకపిరాట్టి యవస్థనుఁబోంది తనయవస్థ నవ్యాపదేశముగా పాడించుచున్నారు.

కరుమాణిక్కమలై మేల్ మణిత్తడ్డామరై క్కాడుగళ్ పోల్ *
తిరుమార్వువాయ్‌కణ్ కైయుందికా లుడైయాడైగళ్ శెయ్యపిరాట్ *
తిరుమాలెమ్మాళ్ శెఴుసీర్వయల్ కుట్టనాట్టుత్తిరుప్పులియూర్ *
అరుమాయన్ వేరన్ని ప్పేచ్చిల శొన్నైమీరిదజ్జొన్ శెయ్‌గేనో. ౧.

అ॥ కరుమాణిక్కమలైమేల్ - నీలరత్నమయమైన పర్వతమందలి, మణి - క్లాస్యమైన, తడమ్ - తటాకమందున్న, తామరైక్కాడుగళ్ పోల్ - పద్మవనమువలెనున్న, తిరుమార్వు - శ్రీవక్షస్థలము, వాయ్ - ఆధరము, కణ్ - నేత్రము, కై - శ్రీహస్తము, ఉందిన - శాఖి, కాల్ - శ్రీపాదము, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, ఉడైయాడైగళ్ - పీతాంబరము (దివిని) గలవాఁడును, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియు, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, శెఴు - సమృద్ధమైన, సీర్ - జలముచేనిండిన, వయల్ - పొలములుగల, కుట్టనాడు - కుట్టనాడెడి దేశములో, నున్న, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాఁడును, ఆయ - (అభక్తులకు) దుర్లభుఁడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, వేరన్ని - తిరునామమఱచి, పేచ్చిలళ్ - వేఱుమాటలచెప్పరు. ఆన్నైమీర్ - ఓతల్లులారా! ఇదఱ్ఱు - దీనికి, ఎన్ శెయ్‌గేన్ - ఏమిచేతునని.

తా॥ ఓతల్లులారా! తామరపుష్పమువలెనున్న హస్తపాదాది దివ్యావయవములనున్న శ్యామమైన తిరుమేనును గలవాఁడై తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క సౌందర్యము మనుభవించి వానితిరునామములనే యెల్లప్పుఁడును చెప్పుచున్నదని. ౧.

అన్నైమీరిదజ్జొన్ శెయ్‌గే నణిమేరువిన్ మీదులవ్రమ్ *
తున్నుశ్శూళ్ శుడర్ ళాయిఱు మన్ని యుమ్‌పల్ శుడర్ గళుమ్మోళ్ *
మిన్నునీణ్ముడియారమ్ పల్‌కలన్దానుడై యెమ్బెరుమాన్ *
వున్నైయ మ్బొళిల్ శూళ్ తిరుప్పులియూర్ పుగళుమివళే. ౨.

అ॥ అణి - సుందరమైన, మేరువిన్ మీదు - మేరుపర్వతముమీద, ఉలవ్రమ్ - సంచరించుచున్న, తున్ను - దట్టమై, శూళ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - తేజస్సులగల, కాయిఱు పోల్ - సూర్యునివలెనున్న, అన్నియుమ్ - ఇంతనున్న, పల్ - అనేకములైన, శుడర్‌గళ్ మోళ్ - (వక్షఃస్థాని) తేజస్సులవలెనున్న, మిన్ను - (ప్రకాశించుచున్న, సీర్ - దీర్ఘమైన! ముడి - శిరోరుహములనున్న, ఆరమ్ - హారమునున్న, పల్ - ఇంతవపదేశములైయున్న, కలన్ - ఆధరణములనున్నగల, ఎమ్బెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న, ఆమ్ - నుందరమైన, పుగళ్ - పొగడ్తలచే, శూళ్ - నుట్టబడిన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పు

లియూరును, ఇవళ్ - ఈపె, పుగళ్‌ముమ్ - స్తోత్రముచేయును, అన్నైమీర్ - తీరల్లులారా ఇదఱ్కు - దీనికి, ఎన్‌శెయ్‌గిఱ్ఱీర్ - ఏమిచేతురు ?

తా॥ తీరల్లులారా! ఈపె, మేరుపర్వతమువీడ విలసిల్లుచున్న సూర్యచంద్రాదులతో మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న వాళియొక్క తిరుప్పులియూరునే స్తోత్రముచేయుచున్నది. ౭.

పుగళుమివళ్ నిన్ఱు రాప్పగల్ పొరుసీర్ క్కడల్ తీప్పట్టుమ్*
తిగళుమెరియొడు శెల్వదొప్ప చ్చెళుబ్బుదిరాశీముదల్*
పుగళుమ్మొరుపడై యేన్ది ప్పోర్‌పుక్క-శొరై ప్పొన్నువిత్తా*
తిగళుమణిశెడుమాడనీడు తిరుప్పులియూర్వళ మే. 3.

ఆ॥ పొరు - అలలుకొట్టుచున్న, సీర్ - జలముగల, కడల్ - సముద్రము, తీప్పట్టు - నిప్పులగిలి, ఎట్టుమ్ - అంతట, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఎరియొడు - జ్వాలతోగూడ, శెల్వదొప్ప - సంచరించుచున్నట్లున్న వాడై, శెళుమ్-సమృద్ధమైన, కదిర్ - కిరణముగల, ఆశీ ముదల్ - సుదర్శనము మొదలైనవియు, పుగళుమ్ - పొగడదగినవియు, పొరు - యుద్ధముచేయ దగినవియునైన, పడై - ఆయుధములను, ఏన్ది - ధరించి, పోర్-యుద్ధమందు, పుక్కు-ప్రవేశించి, అసురరై - అసురులను, పొన్నువిత్తాన్ - నశింపఁజేసినవాడైన క్రియాపతిచేఁ చేసియున్నదియు, తిగళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయములై, శెడు - ఉన్నతమైన, మాడత్తిల్ - మేడలుగలదియు, నీడు-స్థిరముగానుండునదియునైన, తిరుప్పులియూర్-తిరుప్పులియూరియొక్క, వళమ్ - సౌందర్యమును, ఇవళ్ - ఈపె, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, నిత్త-స్థిరముగానుండి, పుగళుమ్ - స్తోత్రముచేయును.

తా॥ జ్వాలతోగూడుకున్న సముద్రమునసంచరించునట్లు దేదీప్యమానమైన దివ్యాయుధములను ధరించుతోనిలిచి యుద్ధమందు రాక్షసులనుజంపిన క్రియాపతియొక్క తిరుప్పులియూరునే యీపె మిక్కిలి యాదరముతో స్తోత్రముచేయుచున్నది. ౮.

ఊర్వళమ్‌శీర్ తోళై యుమ్ కరుమ్బుమ్ పెరుశ్శెన్నెలుమ్‌తూళ్‌న్దు*
ఏర్వళమ్‌శీర్ తణ్బుశై క్కుట్టనాట్టు త్తిరుప్పులియూర్*
శీర్వళమ్‌శీర్ మూవులగుణ్డుమిఱ్ఱీ శేవపిరాన్*
పేర్వళమ్‌శీర్‌న్ది ప్పేచ్చిల ళిన్ట్ర ప్పునైయిఱై యే. ౮.

ఆ॥ ఊర్ - తిరుప్పులియూరియొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, శీర్ - చెప్పుచున్న, తోళై యుమ్ - తోపులచేతను, కరుమ్బుమ్ - చేఁకులచేతను, పెరుమ్‌శెన్నెలుమ్ - గొప్పఎఱ్ఱధాన్యము లచేతను, తూళ్‌న్దు - చుట్టుపడినవై, ఏర్ - తటాకములయొక్క, వళమ్‌శీర్ - సమృద్ధిగల, కణ్-వల్లనైన, పణై-తోటలుగలదైన,కుట్టనాట్టుత్తిరుప్పులియూర్-కుట్టనాడనెడి దేశమందున్న తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న వాడై, శీర్ వళమ్-కల్యాణగుణములయొక్క సమృద్ధి, శీర్ - ప్రకీర్తియుఁగలట్లు, మూవులగు - మూఁడులోకములను, ఉణ్ణు - ఆగగించి, ఉమిళ్ - విడుచు

చుంచిన, తేవపిరాణ్ - దేవాధిదేవుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామములయొక్క, పళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్‌న్దు - విజృంభించి యనుసంధింపబడుచుండ, పుగళ్ - ఆలాపించుచుండినను, ఇవ్వైగళ్ - ఆభరణములయినచో, ఇన్ను - ఇప్పుడు, పేచ్చిలళ్ - పేచీలాటలాడదు.

శా॥ ప్రళయకాలమందు జగత్తును తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించిన యాపత్సఖుడై తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క తిరునామములనే యీపె యనుసంధించుచున్నదని. ౪.

పుగైయిలై గళణివు మాడైయుడై యుమ్బుయుక్కణిప్పుమ్*
నిగైయుమ్నీర్మైయద నిట్టవట్కిడుమ్నిన్ను నినైక్కవుక్కాల్*
తగైయినుళ్ తడన్దామరై మలరుమ్ తేన్ తిరుప్పులియూర్*
మునైవణ్ మూవులగాళి యప్పన్ తిరువరుళ్ మూవ్వగినళ్. ౫.

అ॥ ఇవటుక్క - ఈపెకు, పుగై - అలఙ్కరించుకొనదగిన, ఇవైగళ్ - ఆభరణములయొక్క, అణిమిక్క - అలఙ్కారమునున్న, పుదుక్కణిప్పుమ్ - (తిరుమేనియొక్క) నవీనకాన్తిని, నిగళ్ - స్థిరముగానుండి, నినైక్కవుక్కాల్ - తలంచినయెడల, ఇదు - ఈసౌందర్యము, నినైయుమ్ - తలంచదగిన, నీర్మైయదన్ - స్వభావముకలదికాదు, కుగైయినుళ్ - జలాయందు, తడమ్ - విశాలముగా, తామరై - తామరపుష్పము, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తేన్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరికి, మునైవణ్ - ప్రధానుడును, మూవులగ - మూడులోకములున్న, ఆళి - పరిపాలించుచున్న, అప్పన్ - స్వామియునైన శ్రీయఃపతియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, ఇవళ్ - ఈపె, మూవ్వగినళ్ - మునిగినది.

శా॥ తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన శ్రీయఃపతియొక్క కళ్యాణగుణముల నీపె యెంతకాలమనుభవించియో వానియొక్క యంతమును లోందక శ్రీయఃపతియొక్క యనుగ్రహమందే మునిగియున్నది. ౫.

తిరువరుళ్ మూవ్వగివై గలుమ్ శెఙ్గణ్‌నీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాన్*
తిరువరుళ్ గరుమ్ శేర్‌న్దమై క్కడై యాళమ్‌తిరున్ద వుళ*
తిరువరుళరుళాలవన్ శెన్నుశేర్ తేన్ తిరుప్పులియూర్*
తిరువరుళ్ కముగొణ్ పృత్తదు మెల్లియల్ శెవ్విదళిగ్. ౬.

అ॥ తిరువరుళ్ - నిర్హేతుకకృపచేత, అరుళ్ - (ఎల్లరను) అంగీకరించుటచే, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, శెన్ఱ - చెల్లి, శేర్ - చేరియున్న, తేన్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరులో, తిరువరుళ్ - (వానియొక్క) అనుగ్రహముచేత, (చెరిగిన), కముగు - పోగచెట్లుయొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, పృత్తదు - చండువలెనున్నవై, మెల్ - మృదువైన, ఇయల్ - స్వభావమగలదై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, ఇదళ్గళ్ - ఆధరములున్న, శెవ్వి - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముగలసముద్రముయొక్క, నిఱమ్ - కాన్తివిన్నగల, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, వైగలుమ్ - ప్రకటితమవున్న, మూవ్వగి - మునిగి, తిరువరుళ్ గరుమ్

వాణియొక్క-) అంగీకారములను, శేర్ద్ద మైక్క - పొందినదానికి, ఆడైయాళమ్ - చిహ్నము, తిరుద్ద - స్పష్టముగా, ఉళ్ళ - ఉన్నది.

తా॥ ఈవిధ సర్వేశ్వరనియొక్క యనుగ్రహమును బొందినదానికి చిహ్నము లేమనగా, ఈవిధియొక్క ఆధరము, తిరుప్పులియూరులో వానికటాక్షముచే వర్ధిల్లుచున్న పొగబండువలెనుండు నదియేయని. ౬.

మెల్లిలై చ్చెల్వవణ్ కొడిప్పుల్గ వీఱిళన్దాళ్ కముగిన్*
మల్లిలై మడల్వాళై యూఱు కనిత్తోళ్ నుమణిప్పా మత్తిన్దు*
పుల్లిలై తెళ్ళినూదు కాలులవుమ్‌తణ్ తిరుప్పులియూర్*
మల్లలమ్ శెల్వక్కణ్ణ నాళడైన్దా లిమ్మడవరలే. ౭.

ఆ॥ మెల్ - మృదువైన, ఇలై - ఆకులుగలదై, శెల్వమ్ - శ్రద్ధతో, వణ్ - (తనశరీరమునిచ్చి) ఉదారమైన, కొడి - తీగె, పుల్గ - చుట్టుకొనగా, వీఱు - పెరుగును, ఇళమ్‌కాళ్, మృదిబొందుచున్న మూలప్రదేశములగల, కముగిన్ - పోగచెట్టుతోడనేకలిన, మల్ - దట్టమైన ఇలై - ఆకులనున్న, మడల్ - కాండమునున్నగల, నాళై - అరటిచెట్లు, ఈణ్ - వేసిన, కని - పండ్లను, తూళ్‌న్దు - వ్యాపించి, మణమ్ - పరిమళమును, కమళ్‌న్దు - తీసికొని, పుల్ - పట్టమైన, తెళ్ళినూదు - కొబ్బరిచెట్లనడుమ, కాల్ - గాలి, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరందలి, మల్లలమ్ - గొప్పసంపత్తుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క నాళ్ - శ్రీపాదమును, ఇమ్మడవరల్ - ఈబాలిక, ఆడైన్దాళ్ - పొందినది.

తా॥ సుందరమైన తీగెలతోడఁబాటబడిన పోగచెట్లును అరటిచెట్లును కొబ్బరిచెట్లును ఒకటితోనొకటి కలసునుకొని నిండియున్న తోటలయందు ప్రవేశించి యచ్చటనున్న పరిమళమును దీసికొని సంచరించుచున్న వాయువుచేఁ బరిమళించుచున్న తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను నీవె పొందినదని. ౭.

మడవరలనై మిగ్గ పెక్కుఱశోల్లి చ్చొల్లుగేఱ మల్లె చ్చెల్వ*
వడమొళైమలై వానర్ వేళ్వియుళ్ శెయ్యుళ్ వాళ్‌పుగై పోయ్*
తిడలిశైంబులమరర్ నాట్టైమలైక్కుమ్ తణ్ తిరుప్పులియూర్*
పడవరవనై యాన్ద్రన్నై మమల్లాల్ పరవాళివళే. ౮.

ఆ॥ ఆన్నైమిగ్గటుక్కు - తల్లులైనమీకు, ఎక్కొల్లి - ఏమిచెప్పి, కొల్లుగేఱ్ - చెప్పెదము? మల్లెచ్చెల్వమ్ - గొప్పసంపత్తుగలవారై, వడమొళై - సంస్కృతశాస్త్రమును (పురాణాదులను)ఁ బుట్టి - భేదములకును, వానర్ - చక్కగా అర్థనిర్ణయముజేయుచున్న బ్రాహ్మణులయొక్క, వేళ్వియుళ్ - యాగమందు (హోమమజేయవడిన), శెయ్ - చేతులంగల, ఆళ్ - అగ్నిహోత్రమునండి బయలుదేరిన, వాళ్ పుగై - గొప్పధూమము, పోయ్ - వెళ్ళి, తిడళ్ - పిరమై, విసుంబిల్ - ఆకాశమందున్న, అమరర్ నాట్టై - దేవలోకమును, మలైక్కుమ్ - కప్పుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరందలి, పడవ్ - ఘనములుగల,

ఆరవు - ఆదిశేషుని, ఆణైయాస్‌తన్ - శయ్యాగాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, శామళ్లాల్ - తిరుశామమతోప్పు! ఇవళ్ - ఈ, మడవరల్ - కాలిక, పరవాళ్ - (వేయుమాటలు) చెప్పదు.

కా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె, వేదాధ్యయనపరులైన బ్రాహ్మణోత్తములు స్వర్గమంటిగాని పడికుండునట్లు చీకటినిగలగజేసెడి ధూమము బయలుదేరునట్లు యాగాదులు జేయుచున్న తిరుప్పులియూరులో శేషశయ్యామీద బవ్వళించియున్న సర్వేశ్వరుని తిరునామములతోప్పు మాటిమాటికి చెప్పదని.

౯.

పరవాలివళ్ నిన్ఱ పనీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాన్*
విరవాగిశై మత్తై వేదియరొలి వేలై యిన్నొలిప్ప
కరవార్ తడన్దొఱుమ్ కామరైక్ కయమ్ తివిగై నిన్ఱ*
పురవార్ కళనిగళ్ పూఙ్ తిరుప్పులియూర్ పుగళ్ందిమిన్ కాణే.

౯.

ఆ॥ పని - చల్లనైన, నీర్ - జలమవంటి, నిఱమ్ - రూపమగల, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి వేంచెసియున్నచై, విరవు - వ్యాపించి, ఆర్ - (అంతట) నిండియున్న, ఇశై - స్వరములగల, మఱై - సామవేదమయొక్క (అధ్యయనమును చేగలిగిన), వేదియర్ - వైదికులయొక్క ఒలి - ఘోషము, వేలైయిల్ - సముద్రమునకంటె, విన్ను-అధికముగానుండి, ఒలిప్ప-ఘోషింపగా, (ఘోషయుగలట్లై), కరవు - మొసలిచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తడన్దొఱుమ్ - ప్రతితీర్థాములయందును, కామరై - కామరసపుష్పములయొక్క, కయమ్ - సమూహము, తివిగై నిన్ఱ - మంగళదివసమువలెనుండి, అలరుమ్ - వికసించుచున్నచై, పుదువుఱై - సారమునిండిపూర్ణమైన (ధూపారములగల), కళనిగళ్ - పొలములచే, ఈఞ్ - చుట్టబడినచై, తిరుప్పులియూర్ - తిరుప్పులియూరియొక్క, పుగళ్ందిమిన్ - కీర్తినితప్ప, మఱ్ఱు - వేఱొకదానిని, ఇవళ్ - ఈపె, నిన్ఱు - ఉండి, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, పరవాళ్ - చెప్పదు.

కా॥ సామవేదమును నుస్వరముగా గానముజేసి వేదార్థముల నెఱుంగి ప్రవచనముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులచేనిండియున్న తిరుప్పులియూరునేయీపె రాత్రింబగళ్ళు స్తోత్రము జేయుచున్నదని.

అన్ఱి మఱ్ఱొరుపాయమె న్నివళ్ తణ్ణుయ్ క్కుమ్ పిరాన్ తనక్కుమ్ తన్*
కొన్ఱై మామణిమాడమాళిగై కోళ్ లకుక్కుం పిఱప్పిల్ మల్గి*
తెన్ఱిశై తిశై తిగిరిక్కుమ్ తిలదమ్‌పురై కుట్టనాట్టు తిరుప్పులియూర్*
నిన్ఱ మాయప్పిరాన్ తిరువరుళామివళ్ నేర్ పట్టదే.

౧౦.

ఆ॥ కున్ఱమ్ - పర్వతమువలె, మా - గొప్పనై, మణిమాడమ్-రత్నమయమైనమేడలుగలచై, కోళమ్-సుందరమునైన, మళిగై-గృహములయొక్క, కుఱ్ఱాళ్ -సమూహములు, మల్గి-నిండి, తెన్ఱిశై-దక్షిణదిక్కుకు, తిలదమ్-తిలకమువలెనున్న, కుట్టనాట్టుతిరుప్పులియూర్ - కుట్టనాడుదేశమందలి తిరుప్పులియూరులో, నిన్ఱ-వేంచేసియున్న, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ -కృపను, ఇవళ్-ఈపె, నేర్ పట్టదామ్-పొందినది. అన్ఱి - ఇట్లు కాకపోయినయెడల, ఇవళ్-ఈపెయందు, అమ్-సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, కుఱ్ఱాయ్-తిరుత్తుళాయి, కమఱ్ఱ్ దల్ - పరిమళించుటకు, మఱ్ఱు-ఓర్ - వేఱొక, ఉపాయమ్-ఇన్ఱి - ఉపాయములేదు.

తా॥ ఓకల్లులారా ! ఆతిసుందరమైన తిరుప్పులియూరులో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క యసమగ్రహము నీపై చక్రాంగాలఖించినది. శేషయెడల యీపెయంచింత తులసీవాసనకూడ కారణము కేదని. ౧౦.

‡‡ నేర్‌పట్టనిత్తై మూవులగుక్కుమ్ నాయగన్ఱన్ఱడిమై*
నేర్‌పట్టతొణ్డర్‌తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్‌కడగోష్ఠ*శోల్
నేర్‌పట్టతమిళ్‌మాలై యాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్
నేర్‌పట్టార్‌వర్* నేర్‌పట్టార్ సెదుమాఱ్కడిమైశెయ్యవే. ౧౧.

ఆ॥ నిత్తై - సంపూర్ణమైన, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములను, నేర్‌పట్ట - తగుమైన, నాయగన్‌ఱన్ - స్వామియైన శియఃపతియొక్క, అడిమై-కైఙ్కర్యమును, నేర్‌పట్ట - లభించిన, తొణ్డర్ - భక్తులకు, తొణ్డర్ - భక్తులైనవారికి, తొణ్డర్ - భక్తులైనవారికి, తొణ్డర్‌కు - భక్తులైన, కడగోష్ఠ - సమ్మతిర్వర్లుసాందించిన, నేర్‌పట్టతొళ్ - తగుమైన శ్రీమూశ్రీగల, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడభాష్యసందర్భయుపమమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో కేతిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నేర్‌పట్టారవర్ - అభ్యసించినవారు, సెదుమాఱ్కు - పర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్య - కైఙ్కర్యమునుచేయుటకు, నేర్‌పట్టార్ - తగినభాగ్యముగల వారగుదురు.

తా॥ భక్తశిరోమణులైన నమ్మళ్వార్లుప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు స్వరూపానురూపమైన కైఙ్కర్యమును లభించుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦ . వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భాగవతశేషత్వమే పర్యవసానమైన భగవల్లాభము లపెడి తక్కినపురుషార్థములశంపే మేలైనదని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

‡‡ సెదుమాఱ్కడిమైశెయ్‌వే పో లవనై క్కురుదివఞ్జిత్తు*
లదుమాఱ్ఱఱ్ఱతిక్కదిగళ్ ముఱ్ఱుమ్‌తవిర్‌న్దదిర్‌నిన్ఱ్రార్*
తోడుమాలినై యేనవనడియారడియే కూడ్డుమిడువల్లార్*
విడుమాశెన్ఱ్ర దెన్నన్ఱో వియఞ్‌మూవులగు పెఱినుమే. ౧.

ఆ॥ సెదుమాఱ్కు - మిక్కిలిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరునికి, అడిమైశెయ్వోర్ - దాస్యమునేయుటవానివలె, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, కురుది-తలంచివచూత్రములలోనే, తుదుమాఱ్ఱ - అపరిమితమగు, తిక్కదిగళ్ - దుఃఖజనకములైనయన్యాదాదిదోషములు, ముఱ్ఱుమ్-అన్నియు, తవిర్‌న్ద - పరిహరింపబడి (శాపదగ్ధలియొక్క వలె), తిరిన్ద - విడిచిపోయిన, శదిర్ - విధమును, నిన్ఱ్రార్ - తలంచివయుండెడల, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, అడియార్ - దాసులయొక్క,

అడియే - శ్రీపాదములనే, కూడుమిదువల్లాల్ - పొందవలెనిదితిట్టము, వియ్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱినుమ్ - లభించినను, కొడుమానిలత్తోర్ - క్రూరమైన గొప్పసామ్రాజ్యములనేమి, విడుమాఱుఎన్నదు - (భాగవతుల శ్రీపాదములను) విడువుటకంటెనా, ఎన్ - ఎట్టిది? ఆన్దో - ఆయ్యో!

తా॥ సర్వేశ్వరునికి భక్తుడనై నేనటించినప్పుడే నాయొక్క సకలదోషములును తొలంచి నవిగావ యట్టిభగవంతునికి భక్తులైన శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదములనుపదలి త్రిలోకైశ్వర్యమునుగూడ నేనాశించువని. ౧.

వియ్ మూవులగు పెఱినుమ్బోయ్ త్తానేతానేయానాలుమ్*
పుయల్ మేగమ్బోల్ తిరుమేనియమ్మాన్ పునై పూఙ్గళలడిక్కీఴ్*
శేయమేయడీమైతలై నిన్ఱార్ తిరుత్తొణ్డరిప్పొడిమేల్*
పయనేయిన్ఱమ్ యాన్ పెఱ్ఱ పుఱువమోపానియేనుక్కే. ౨.

ఆ॥ వియ్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱినుమ్ - పొందినను, పోయ్ - సంపాదనమును దాటిపోయి, తానే తానేయానాలుమ్ - తనను తానే యనుభవించినను (కైవల్యమును లభించినను), (ఆవి), పుయల్ - వర్షోన్ముఖమైన, మేగమ్బోల్ - మేఘమువలె, తిరుమేని - (శ్యామమైన) తిరుమేనుగల, ఆమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పునై - కట్టబడిన, పూ - పుష్పములను, కళ్ - వీగకడియమునుగల, అడిక్కీఴ్ - శ్రీపాదములక్రింద (చేయబడిన), శేయమే - స్వయంప్రయోజనమైన, అడిమై - దాస్యమునియొక్క, తలై - పైభాగమందు, నిన్ఱార్ - ఉన్న, శ్రీవైష్ణవులయొక్క, తిరుత్తొళ్ - శ్రీపాదములను, వణఙ్గి - వంగి (ఆశ్రయించి) పావియేనుక్కు - పాపియైనవాకు, ఇమ్మైయే - ఈలోకమందే, పయనే - పురుషార్థముగా, యాన్ - నేను, పెఱ్ఱ పుఱు - లభించిన, ఇన్బమ్ - సుఖమునకు, ఉఱుమో - సమానమగునా?

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములందు దవ్యప్రయోజనులై కైంకర్యము చేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించి నేను లభించిన సుఖమునకు విశ్వైశ్వర్యైవల్యసుఖములుగూడ సమానంబులుకావని. ౩.

ఉఱుమోపావియేను కిఴ్వ్వులగమూన్ఱుముడన్ నిలైయ్*
శిఱుమామేనినిమిర్ న్ద పెరుశెల్వమాయిరక్కుమ్ తిరుక్కుఱళ్*
నఱుమావిరైనాణ్మలరడిక్కీఴ్ వ్యగుదలన్ఱియవనడియార్*
శిఱుమామనిశరాయెనై న్ఱాణ్డు రిట్టిరిగువే. ౩.

ఆ॥ ఉఱ - ఆవామనునికి, ఉడియార్ - సేవభాగ్యులై, ఉఱు - (రూపమందు) చిన్న వారై, మా - (మహిమయందు) గొప్పవారైన, మునిశరాయ్ - మమకోక్తములై, ఎనై నూఱు - నన్ను, ఆణ్డార్ - పరిపాలించెడి శ్రీవైష్ణవులు, ఇట్టే - ఈలోకమందే, తిరియ - సంచరింపగా, ఆట్టి - వారివిషయని, ఇవ్వులగమూన్ఱుమ్ - ఈత్రిలోకములను, ఉడన్ - ఒక్కప్పుడే, నిలైయుమ్ - నింపు నట్లు, శిఱు - చిన్నవై, మా - శ్లాఘ్యమైయున్న, శెల్వ - తిరుమేనును, తిరుమ్ఱ్ - పెంచియున్నా

డుము, ఎఱ్ఱ - సాతుభోగ్యమై, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములుగలవాడునైన, తిరుక్కు-అళక్ - శ్రీవామనునియొక్క, మా - శ్లాఘ్యమై, నఱువిరై - మిక్కిలిపరిమళించుచున్న, నాణ్మలర్ - అప్పటివికసించిన పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ - ప్రవేశించుట, పాలియేనుక్కు - పాపియైననాకు, ఉఱుమో - తగునా?

తా॥ సమస్తలోకములను గొలుచుటకై త్రివిక్రముఁడై పెరిగిన శ్రీవామనునియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుటకంటె వానినాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించుటయే మేలైనదని. ౩.

ఇడ్డేతిరిన్దేఱ్ఱిక్కిడక్కుమ్ పొరై నిరుమానిలమున్నుణ్డుమిఴ్న్ద*
శెఙ్గోల త్తవళవాయ్ చ్చెన్దామరైక్కణ్ణన్ మూర్క్క*
వెఙ్గోళ్ వుగిర్ నగళ్ వాయవాయ్ ప్పులన్గళ్ వడివెయ్ మన త్తదాయ్*
అఙ్గేయ్‌మలర్ గళ్ కైయవాయ్ వఴిపట్టోడవరుళిలే. ౪.

ఆ॥ ఇరుమా - గొప్పవిశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, మున్ - మునుపు, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిఴ్న్ద - (సృష్టికాలమందు) త్రక్కినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కోల త్త - అందమైయున్న, పవళమ్ - పగడమువండి, వాయ్ - ఆధరమునున్న, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములనున్నగలవాడునైన, ఎన్నమ్మాళ్ - నాస్వామి, పొఙ్గిఏఴ్ - మిక్కిలి వర్ధిల్లుమన్న, పుగఴ్ గళ్ - కల్యాణగుణములు, వాయవాయ్ - నోటిలోనున్నట్లును, పులన్ గళ్ - (తనసౌందర్యముచే) ఇంద్రియముల నాకర్షించుమన్న, వడివు - తిరుమేను, ఎన్‌మవత్త దాయ్ - నామనస్సులోనున్నట్లును, అఙ్గు - అసర్వేశ్వరునికి, ఏయ్ - తగుమైన, మలర్ గళ్ - పుష్పములు, కైయవాయ్ - చేతులలోనున్నట్లును, వఴిపట్టు - సత్కర్మమందుండి, ఓడ - నడుచునట్లు, అరుళిల్ - కృపజేసినయెడల, ఇడ్డేళ్ - ఈలోకమందు, తిరిన్దేఱ్ఱుక్కు - సంచరించుచున్న నాకు, ఎఱ్ఱ ఇడ్డుక్కుఱ్ఱు - ఏమిహీనతకలదు?

తా॥ మనోవాక్కాయములచే సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైంకర్యమును శ్రీవైష్ణవులు నివపించుచున్న యీలోకమందే జేయునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు కటాక్షించినయెడల యీలోకమందుండుటయొక్కొంతలాభకాదని. ౪.

వఴిపట్టోడవరుళ్ పెఱ్ఱు మాయక్కోలమలరడిక్కీళ్*
శుఴిపట్టోదుమ్‌శుడర్ చ్చోదివెళ్ళ త్తిన్బుఱ్ఱిరున్దాలుమ్*
ఇఴిపట్టోదుముడలినిట్పోవున్దు తఙ్కిరియార్ కణ్ పుమ్*
మొఴిపట్టోడుమ్‌కిరియాముదమ్ నుగర్చ్చియుటుమోముఴుదుమే. ౫.

ఆ॥ వఴిపట్టు - మంచిమార్గమందుండి, ఓడ - ఆదేవిధమునానడుచునట్లు, అరుళ్ - అవగ్రహమును, పెఱ్ఱు - పొంది, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, కోలమ్ - సుందరమైన, మలర్ - పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, శుఴిపట్టు - చుడికలిగి (పరిపూర్ణముగా), ఓదుమ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - కాంతిగల, శోదివెళ్ళత్తు - మిక్కిలి తేజోరూపమైన పరమపదమందు, ఇన్బుఱ్ఱు - ఆనందమొందుచు, ఇరున్దాలుమ్ - ఉండినను, ఇఴిపట్టు - నీచమైన, ఓడుమ్ - నడుచుచున్న, ఉడలి

నిల్ - (మనుష్య) శరీరమందు, పిఱన్దు - జన్మించి, తన్ - తనయొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణము లను, యూన్ - నేను, కణ్ - ఆధ్యసించి, మొళిపట్టు - శబ్దస్వరూపమై, ఓతుమ్ - ప్రవ హించుచున్న, కవియముదమ్ - తిరువాయ్ మొళియనెడి యమృతమును, నుగర్చ్చి-అనుభవించు టకు, ఉఱుమో - ఒప్పునా ?

తా॥ భగవత్కటాక్షముచే శ్రీవైకుణ్ఠమునుండి విశ్వాసన్దము ననుభవించివచ్చుటికిన్ని ఆదికూడ తిరువాయ్‌మొళియొక్క అనుసంధానముచే గలిగిన సుఖమునకు సాటికాదేరదని. ౫.

నుగర్చ్చియుఱుమోమూవులగిల్ పీడుపేఱుత్తక్కోళిల్*
పుగర్చ్చెమ్ముగత్తళిఱట్ట పొన్నాళ్శైక్కైయెన్న మ్మాన్*
నిగర్చ్చెమ్బట్టియెరిపిళిగళ్ నీణ్డవసురరుయిరెల్లామ్*
తగర్త్తుండ్ఱులుమ్‌పుట్పాగత్ తెరియతనిమూవ్వగడిప్. ౬.

ఆ॥ తన్ - తనకు, కోళ్ - ఇల్ - ఒప్పలేని, పుగర్ - తేజస్సుకలదై, శెమ్ముగత్త-ఎఱ్ఱని ముఖముగలదైన, కళిఱు - కువలయాపీడమును, �ట్ట - సంహరించిన, పొన్ - సుందరమైన, అళి - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామియయ్య, నిగర్ - (రాక్షసాకృతి) అగుమైన, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పళ్ణి - కేశములుగలవారును, ఎరి - జ్వలించుచున్న, విళిగళ్ - నేత్ర ములు గలవారునై, నీణ్డ - పొడుగైన, అసురరుయిరెల్లామ్ - ఆ సురుల ప్రాణములనన్నింటిని, తగ ర్త్తు - వీడించి, ఉండ్ఱు - చంపి, ఉళ్ళులుమ్ - సంచరించుచున్న వాడుము, పుళ్ - గరుత్మంతుని, పాగన్ - (వాహనముగా) వడిపించువాడుమైన క్రియాపదియొక్క, పెరియ - ఆపరిచ్ఛిన్నమై, తని - అద్వితీయమై, మూ - శ్లాఘ్యమైన, పుగళ్ - కల్యాణగుణములను, నుగర్చ్చి - అనుభ వించుటను, మూవులగిల్ - మూడులోకములయొక్క, వీడు - సంహారమును, పేఱు - సృష్టియు, (సృష్టిసంహారక ర్తృత్వమును), ఉఱుమో - సమానమగునా ?

తా॥ భాగవత ముఖ్యోత్తమార్థముగా సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణముల ననుభవించి తిరువాయ్ మొళిని ఆధ్యయించుటకు త్రిలోకైశ్వర్యమునుగూడ సమానముకాదని. ౬.

తనిమూవ్వగడిప్పెరుమ్ నిఱుక్కుమ్మడియాత్తాన్ తోన్ఱి*
మునిమూవ్విరమముదల్ విత్తాయులగమూన్ఱుమ్ముళైత్తిత్త*
తనిమా తైయ్వత్తిరుక్కోళ్ పుగుదలన్ఱి యవనడియార్*
ననిమాక్కలవియిన్బమే నాళుమ్‌వాయ్‌క్కనట్టిక్కే. ౭.

ఆ॥ తని - నిరుపమానమై, మూ - శ్లాఘ్యమైన, పుగళ్ - కీర్తి, ఎళ్ళాన్ఱుమ్ - ఎల్లప్రాణులను, నిఱుక్కుమ్మడియా - నిలుపునట్లు, మూవ్విరమమ్ - పరబ్రహ్మమైన, తాన్ - తానను, మునియాయ్- సఙ్కల్పముగలవాడై, ముదల్ - నిమిత్తకారణమై, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమై, తోన్ఱి - ఆవతరించి, ఉలగమ్మూన్ఱుమ్ - మూడులోకములను, ముళైత్తిత్త - సృజించిన, తని-అద్వితీయమై, మూ తైయ్వమ్ - పరదేవతయైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తిరు - చిసురువంటి, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ అన్ఱి - ప్రపత్తిం తక, ఆవనడియార్ - ఆపర్యేశ్వర్యనికి దాసులైన శ్రీవైష్ణవుల యొక్క, వనిమా - మిక్కిలిశ్లాఘ్యమైన, కలవియిన్బమే - సంశ్లేషసుఖమే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నట్టిట్టుక్ - మనసు, వాయ్‌క్క - లభించవలెను.

తా॥ స్వయంపురుషార్థమైన భగవదనుభవము శాశ్వతము. భాగవతులతో సంశ్లేషించినచో ప్రీత్యర్థమై చేయుచున్న భగవదనుభవమే నేనెల్లప్పుడును లభించుటయనని కోరుచున్నాడు.

నాళుమ్‌వాయ్‌క్క-నఱ్ఱట్టుక్-కనిర్‌నీర్‌క్కడలై ప్పడైత్తు*తగ
తాళుమ్‌తోళుమ్‌ముడిగళుమ్ శమనిలాదపలపరప్పి*
నీళుమ్‌పడర్ పూఙ్-ఱ్ఱిగక్కాఱుమ్ నిఱైవన్నాయిఱ్ఱిఱ్ఱు*
కోళుముడై యమణిమలై పోల్ కిడన్దార్ తమర్‌గళ్‌కూట్టమే. ౧.

అ॥ కనిర్ - చల్లనైన, నీర్ - జలముగల, కడలై - సముద్రమును, పడైత్తు - సృజించి, తన్ - తనయొక్క, శమన్ ఇలాద - ఒప్పలేనివై, పల - అనేకములైన, తాళుమ్ - తిరువడికళ్ళు మున్ను, తోళుమ్ - భుజములనున్ను, ముడిగళుమ్ - శిరస్సులనున్ను, పరప్పి - అంతటవ్యాపింపజేసి, నీళుమ్-పెరిగియు, పడర్-వ్యాపించియు నున్నదై, పూ - పుష్పములుగలదైన, కఱ్ఱగక్కాఱుమ్ - కల్పవృక్షములయొక్కతోటనున్ను, నిఱై -(కిరణములచే) నిండిన, వాయిఱ్ఱిన్ - సూర్యునియొక్క, పల్ - అనేకమైన, కోళుమ్ ఉడైయ - తేజస్సునున్నుగలదైన, మణిమలై పోల్ - రత్నమయమైన పర్వతమువలె, కిడన్దార్ - పవ్వళించిన శ్రీయఃపతియొక్క, తమర్‌గళ్ - భక్తులైనశ్రీవైష్ణవులయొక్క, కూట్టమ్ - సమూహము, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నఱ్ఱట్టుక్-మనకు, వాయ్‌క్క -(సేవించునట్లు) లభించునుగాక.

తా॥ మహాజలమును సృజించి యచ్చట అనేకదివ్యావయవములుగలవాడై పవ్వళించియున్న శ్రీమన్నారాయణునికి దాసులైన శ్రీవైష్ణవులను సేవింపవలయుననియే నేనాశించుచున్నానని.

తమర్‌గళ్‌కూట్టవల్వినైయై నాశమ్‌శెయ్యుమ్‌శెదుమూర్ త్తి*
అమర్‌కొళ్‌ఱాళ్‌శెఙ్గనివాళ్ విల్‌తణ్డాదిపల్ పడైయా*
కుమరన్‌కోలవైఙ్గనైవేళ్‌కాదై కోదిలడియార్‌కమ్*
తమర్‌గళ్‌తమర్‌గళ్‌తమర్‌గళాగ్‌మ్ శెదిరేవాయ్‌క్క-తమియేఱ్కే. ౯.

అ॥ తమర్‌గళ్‌కూట్టమ్ - శ్రీవైష్ణవబృందమునకు సంధించిచేడి, పల్‌వినైయై - క్రూరమైన విరోధమును, నాశమ్‌శెయ్యుమ్ - పరిహరించుచున్న, శెదుమూర్ త్తి - వాసుదేవ సజ్ఞకుడాని రుద్ధప్రద్యుమ్నులనెడి మూలసు విధములుగావతరించినవాడును, అమర్‌కొళ్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళి - సుదర్శనము, శఙ్గు - పాంచజన్యము, వాళ్ - వజ్రకము, విల్ - కార్ముకము, తణ్డు - కౌమోదకి, ఆది - ఇవియెందలుగాగల, పల్ - అనేకములైన, పడైయన్ - ఆయుధములుగలవాడును, కుమరన్ - నిత్యయౌవనవంతుండును, కోలమ్ - సుందరుడై, వైజ్గనై - పంచకాలములుగలవాడైన, వేళ్ - మన్మథునికి, కాదై - తండ్రియుకాని సర్వేశ్వరునికి, కోదిల్ -జాలము లేని(అనన్యప్రయోజనులైన), అడియార్ తమ్ - దాసులయొక్క, తమర్‌గళ్ తమర్‌గళ్ తమర్‌గళాగ్‌మ్ - దాసదాసులను దాసులకాతడమునెడి, శదిర్ - ప్రయత్నము, తమియేఱ్కు-(తపంపార మందు) ఒంటరిగానున్న నాకు, వాయ్‌క్క - కలుగునుగాక.

తా॥ శఙ్ఖచక్రాద్యనేకదివ్యాయుధములనుధరించి యాశ్రితవిరోధులనుపరిహరించుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి భగవదాధిక్యానుభవపరిపాకమునెడి పరమపురుషార్థమునే కోరుచున్నానని.

వాయ్‌క్క తమియే ఱుక్కి దోఱూ ఱియూ ఱి*మాకాయామ్
పూకొళ్ మేసినాన్గుతోళ్ పొన్నాళ్ శైక్కొన్న మార్వా*
నీక్కమిల్లావడియార్ ద మ్మడియారడియారడియారెమ్
కోక్కళ్*అవర్ క్కుడిగళాయ్ చ్చెల్లుమ్ నల్లకోట్టూరే. ౧౦.

అ॥ మా - శ్లాఘ్యమైన, కాయామ్బూకొళ్ - రెల్లుపుష్పమువొక్కవర్ణమగల, మేమ్ - తిరుమేనునున్న, మాన్గుతోళ్ - పాలుగుధూజమునునున్న, పొన్ - అందమైన, ఆఱ్ఱి - సుదర్శనమును ధరించిన, శై - శ్రీవత్సముపుష్పగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామిని, నీక్క మిల్లా - విశ్లేషించని, అడియార్ కెమ్ - దానులకు, అడియారడియారడియార్ - దాసదానులయొక్క దానులు, ఎమ్‌కోక్కళ్ - మనకుస్వాములు; అవర్ క్కు - వారికి, కుడిగళాయ్ - దాసకులమై, చెల్లుమ్ - నడుచుచున్న, నల్లకోట్టూరు - మంచిపురుషార్థము, తమియేఱ్కు - అద్వితీయుండైనవాకు, ఊఱ్ఱిరో ఱూ ఱి - ప్రతికల్పములయందున్న, ఊఱ్ఱి - ఎల్లప్రభుండును, వాయ్‌క్క - కలిగినుగాక.

తా॥ బ్రాహ్మవిగ్రహుండై, చతుర్ముఖుండై, చక్రధరుండైన శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధి దానులైనవారే వాకును వాకులమనకును ప్రాప్యులై యుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నామని.

నల్లకోట్టూట్టుల గట్టిళ్ మూనిన్ఱు నుళ్ళుమ్ కాణ్ నిన్రైన్*
అల్లిక్కమలక్కణ్ణనై యన్దణ్ కురుగూర్ చ్చడగోవై*
శొల్లప్పట్ట వాయిరత్తు ళివై యుమ్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళ్*
నల్లపదత్తాల్ మనై వాళ్వార్ కొండ్ర పెన్డిర్ మక్కళే. ౧౧.

అ॥ నల్లకోట్టూరు - మంచివ్యవసథగల, ఊలగట్టిళ్ మూన్ఱినుళ్ళుమ్ - లోకములు మూడింటి లోను, కాన్ - కాము, నిన్రైన్ - వ్యాపించి నిండినవాడును, అల్లి - వికసించియున్న, కమలమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవాడుకైన శ్రీమన్నారాయణునియిషయమై, అమ్ - సుందరమై, ణన్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోవై - సమ్మత్యార్లు, శొల్లప్పట్ట - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోనేరిన, ఇవైయుమ్ పత్తుమ్ - ఈ పది పాశురములను, వల్లార్ గళ్ - అభ్యసించువారు, కొండ్ర - కాము స్వీకరించిన, పెణ్డిర్ మక్కళ్ - దారపుత్రాదులలోఁగూడ, నల్లపదత్తాల్ - (భాగవతశేషత్వమునెడి) మంచిమర్గమునే, మనై - గృహస్థాశ్రమమందుండి, వాళ్వార్ - సుఖముగాజీవించుదురు.

తా॥ పర్వేశ్వరుని విషయమై సమ్మత్యార్లు ప్రపాదించిన తిరువాయ్‌మొళిలలో నేరిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు సపరివారముగా భాగవతులకు శేషపడియుందురని. ౧౧.

ఆ ళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮—పది, నంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్‌మొళిలు నెనబదియింటికి పాశురములు ౮౫౩

౯_వ, పత్తు, ౧_వ, తిరువాయ్‌మొళి

ఆవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సోపాధికబంధువులైనభార్యా పుత్రాదులనువదలి మనకుప్రాప్యుడును ప్రాపకుడును నిరుపాధిక సకలవిధబంధువులైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడి యని చేతనుల కిుపదేశించుచున్నారు

కొండపెడిర్ మక్కళ్ కుఱ్ఱార్ శుఱ్ఱత్తవర్ పిఱిరుమ్*
కండదోదుపట్టదల్లాల్ కాదల్ మఱ్ఱిలియాదుమిల్లై*
ఎణ్ణిశై యుమ్ మీళుమ్మేలుమ్ ముఱ్ఱవుముండుపిరా*
తొణ్ణరోమాయుయ్యల్లా లిల్లై కణ్ణీర్ తుడైప్పదే. ౧.

ఆ॥ కొండ - (బంధువులనిమమము) స్వీకరించిన (తలంచిన), పెడిర్ - భార్యలును, మక్కళ్ - పుత్రులును, ఉఱ్ఱార్ - బంధువులును, శుఱ్ఱత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱిరుమ్ - తక్కిన బృహ్యాదులును, కండదోదు - చూచినప్పుడే, పట్టదల్లాల్ - స్నేహించియుండడమాత్రప్ప, మఱ్ఱిలి - మతీయొక (చూడని) సమయమందు, కాదల్ - స్నేహము, యాదుమ్ - ఎంతమాత్రమును, ఇల్లై - లేదు (గాన), ఎణ్ దిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, మీళుమ్ - ఆధో లోకములయందును, మేలుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందును (ఉన్న), ముఱ్ఱవుమ్ - సమస్తప్రాణులను, ఉండ - (మింగి (తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించిన), పిరాన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరునికి, తొణ్ణరోమాయ్ - భక్తులమై, ఉయ్యల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటప్ప, తుడై - (వేఱు) సహాయము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

శా॥ ఓచేతనులారా! మీకాపత్తు సంభవించినఎడల మీభార్యాపుత్రాదులెవ్వరు నొదగరు గాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుడైన సర్వేశ్వరునిసే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని. ౧.

తుణై యుమ్ శొల్వమాగువార్ పోల్ శుఱ్ఱత్తవర్ పిఱిరుమ్*
అణై యవన్ వాక్కముణ్డే లట్టెగళ్ పోల్ శుమవై ప్పర్*
కణై యొన్రాలేయేఱ్ఱ మరము మెయ్‌ద వెజ్‌జార్ముగిలై*
వుణై యొన్రుయ్యప్పోగిలల్లా లిల్లై కణ్డీర్ పారుళ్లే. ౨.

ఆ॥ తుణైయుమ్ - సహాయభూతులును, శొల్వమ్ - రక్షకులును, ఆగువార్ పోల్ - అయ్యెడివారువలెనున్న, శుఱ్ఱత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱిరుమ్ - తక్కినబంధువులును, అణైయవన్ద - తమచేతికందదగిన, అక్కమ్ - ప్రయోజనము, ఉండేల్ - ఉన్నయెడల, అట్టెగళ్ పోల్ - జలశలభలై, శువైప్పర్ - పానముచేయుదురు (ధనమున వసరింతురు). కణైయొన్రాలే - ఒకకొణుము చేత, ఏఱ్ఱ మరమమ్ - సప్తపాలవృక్షములను, ఎయ్‌ద - కొట్ట, ఎమ్ - మనపు, (విశ్వాసముజేయ దగిన), వెజ్‌జార్ముగిలై - కాళకేఘమువంటి స్వభావమగల శ్రీయఃపతిని, వుణైయొన్రు - రక్షకుడని (తలంచి), ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించవలయుకాకప్ప, పారుళ్ - (మతీయొకరినియాశ్ర యించుటచే) ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు.

శా॥ మీబంధువులు మీవద్ద ధనమున్నవఱకు మిమ్ములను గాపాడువారుపలెనుండి మీగృహ మూలసపహరించి తరువాత మిమ్ములను బడిపెట్టి పోదుయగాన వారినివమ్ముక ఆపద్బాంధవుఁడైన శ్రీరామునిఁ యాశ్రయించి ఉజ్జీవింపుడియని.

పొరుళ్ కై యుండ్డాయ్ చ్చెల్లక్కాణిల్ పోళ్ దియెన్ట్రోళ్ కైవిడువర్*
ఇరుళ్ కొళ్ తున్ఱ బిన్నై క్కాణిల్ ఎన్నై యెన్వారుమిలై*
మరుళ్ కొళ్ శెయ్ గై యాళుర్ మఱ్ఱ వడమదురై ప్పిఱన్దాఱ్కు*
అరుళ్ కొళాయ్ యిఱైవనల్లా లిల్లై కణ్డీరరణే. ౩.

అ॥ కై - చేతులో, పొరుళ్ ఉణ్డాయ్ - ధనమండి, చెల్ల - వడమాడుచున్న దాకని, కాణిల్ - చూచినయెడల, పోళ్ దియెన్ట్ర-నీవు చేసినమాఁగా నుండవలయునని, పేత్తి - ప్రోత్సహము చేసి, ఎడువర్ - చేచినిలువడుదురు. ఇరుళ్ కొళ్ - అజ్ఞానమును గలుగఁజేయుచున్నదియు, తున్ఱ - దుఃఖమును గలుగఁజేయుచున్నదియునైన, ఇన్నై - దారిద్ర్యము, కాణిల్ - చూచిన యెడల, ఎన్నై యెన్వారుమ్ - ఆయ్యోఅనువారుతూడ, ఇల్లై - లేరు. మరుళ్ కొళ్ - (లోకులను) భ్రమింపఁజేయుచున్న, శెయ్ గై - వ్యాపారముగల, ఆళుర్ - ఆసురులు, మఱ్ఱ - వశించువట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దాఱ్కు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళుర్ కొళ్ - కృపాపాత్రమైన, ఆళాయ్ - దాసుఁడై, ఉయ్యిలల్లాల్ - ఊజ్జీవించుటకన్న, అరణ్ - (వేఱు) రక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

శా॥ మీబంధువులు లాభమున్నవఱకు మీవద్దనేయుండి మీకాపత్తు వచ్చివప్పుడు మిమ్ములనెంతమాత్రము కనికరించరు గాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుఁడైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్ర యించి యుజ్జీవించుడియని.

అరణమూవర్ పొరుళ్ కాలై క్కైనెగవొక్కప్పట్టార్*
ఇరణఙ్ కొణ్డేప్పరావ రిన్ఱియిట్టాలుమగ్గదే*
వరుణిత్తెన్నై వడమదురై ప్పిఱన్దవణ్ పుగఴ్ప్రో*
శరణెన్ఱయ్యప్పోగిలల్లా లిల్లై కణ్డీర్ కదిరే. ౪.

అ॥ అరణ్ పొరుళ్ కాలైక్క - ద్రవ్యము లేనప్పుడు, అరణమూవర్ - రక్షకులగుదురు, ఎన్ఱెన్న - అభిసలుమాఱాలోచించి, ఆనైక్కప్పట్టార్ - వశీకరింపఁబడినవారు, ఇరణమ్ కొణ్డ - అప్పుఇచ్చి తీసికొనివపారువలె, ఏప్పరావర్ - తుమ్ములగుదురు (సమయమునకొదగరు). ఇన్ఱియిట్టాలుమ్ - (వారు) చచ్చిపోయినను, అగ్గదే - అంతయే. వరుణిత్తు-(సంపారులను) వర్ణించి, ఎన్నై - ఏమి ప్రయోజనము? వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించిన(శ్రీకృ ష్ణునియొక్క, పణ్ పుగఴ్ప్రో - కల్యాణగుణములే, శరణ్ ఎన్ఱ - రక్షకములనియనుసంధించి, ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఊజ్జీవించిపోవలసినచేతన్న, శదర్ - మంచియుపాయము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

శా॥ మనకాపత్తువచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కాపలసిన ధనమూలనిచ్చి యమపరించినమ వారు ఆధనమును దీసికొని యాచర్మమయమందు విడిచిపెట్టియే పోదుయగాన వారినివదలి, నిర్హేతుక కృపచేత పవతరించిన ఆపద్బాంధవుఁడైన శ్రీకృష్ణునియొఁ యాశ్రయించుఁడియని. ౪.

కదిరమెన్దుర మ్మైత్తామ కమ్మతి త్తిఱ మొళియార్*
మదురపోగమ్‌తుయ్‌ప్పవరే వైగిమఱ్ఱొన్ఱుమవర్*
అదిర్‌కొళ్ శెయ్‌గై యశురర్ మఱ్ఱ వడమదురై ప్పిఱన్దాఱ్కు*
ఎదిర్‌కొళాళాయుయ్యల్లా లిల్లై కణ్డీరిన్ఱమే. ౪.

అ॥ కదిరమ్ - మంచిఉపాయములగలవారము, ఎన్ఱ - అని, తమ్మై - తమను, తామ్ - తామే, కమ్మతిత్తు - సమ్మతిచేసికొని, ఇన్ - మధురమైన, మొళియార్ - మాటలుగల స్త్రీల తోగూడ, మదుర - సుఖకరమైన, పోగమ్ - సంభోగాదులను, తుయ్‌ప్పవరే - అనుభవించినవారే, వైగి - కొంతకాలముగడచినతరువాత, మఱ్ఱొన్ఱు - వేఱొకటిని (అపమానమును), ఉణ్‌బవర్ - పొందుదురు. అదిర్‌కొళ్ - లోకమదుపయనట్లు, శెయ్‌గై - వ్యాపారములగల, అశురర్ - అనుయులు, మఱ్ఱ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమధురానగరమందు, పిఱన్దాఱ్కు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, ఎదిర్‌కొళ్ - ఆభిముఖ్యముగల, ఆళాయ్ - దాసులై, ఉయ్యలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటలేప్ప, ఇవ్వమ్ - సుఖము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదుసుమీ.

శా॥ యౌవనవంతులును ధనవంతులునైనవారు మిక్కిలి గర్వించియుండి స్త్రీలతోనుభమనుభవించి యౌవనమును ధనమును నశించినప్పుడు ఆస్త్రీలచేతనే గొప్ప తిరస్కారమును బొందుదురుగాన వారినివదలి నిరుపాధికబంధువైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి సుఖించుడియని. ౩.

ఇల్లై కణ్డీరిన్ఱమన్దో ఉళ్ళదునినై యాదే*
తొల్లైయూఴ్‌గళ్ తన్నైవర్ తోన్ఱిక్కుత్తోన్ఱిన్ఱార్*
మల్లై మూదూర్ వడమదురై ప్పిఱన్దవర్ వణ్ పుగఴ్*
శొల్లియుయ్యప్పోగిలల్లాల్ మఱ్ఱొన్ఱిలై కురుక్కే. ౪.

అ॥ ఇవ్వమ్ - (వేఱు) సుఖము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదనుమీ. అన్దో - అయ్యో! ఉళ్ళదు - నిరతిశయానన్దరూపమైయున్న భగవత్స్వరూపమును, నినైయాదే - తలంచక, తొల్లైయూఴ్‌గళ్ - ప్రాచీనులైన, ఎత్తైవర్ - ఎందరో, తోన్ఱి - జన్మించి, కళిత్తొత్తోన్ఱిన్ఱార్ - నశించిరి. మల్లై - భగవత్సంబంధమువెడిసంపత్తుగల్ల మూదుఊర్ - అనాదినగరమైన, వడమదురై - ఉత్తరమధుర యందు, పిఱన్దవర్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగఴ్ - కల్యాణగుణములనే, శొల్లి - అనుసంధించి, ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటకంటె, మఱ్ఱొన్ఱు - వేఱొకటి, కురుక్కు - సజ్జీవనముగా చెప్పతగినది, ఇల్లై - లేదు.

శా॥ నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్స్వరూపము నెఱుఁగక మందమేధుఁడని పశించిరి మీరు వట్టుకాకుండ ఆత్రితరపురుషార్థమై యవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణముల ననుసంధించి యుజ్జీవించుడి. అంతకంటె వేఱుపాయము లేదని. ౬.

మఱ్ఱొన్ఱిలై కురుబ్బిచ్చొన్నోమ్ మానిల త్తెవ్వయిర్‌క్కుమ్*
శిఱ్ఱవేణ్డోశిన్దిప్పైయైయుమ్ కణ్డీర్ గళన్దోమ్*

కుఱ్ఱమన్రెఱిన్ఱ పెరుమ్ పొయ్‌గై వడమదురై ప్పిఱన్దాన్*
కుఱ్ఱమిల్ శీర్ క్కణ్ణనై క్కొళ్ వాళ్‌ద్ది నల్ కణ్డేన్ కుణమే. ౭.

అ॥ మఱ్ఱ్ ఱొన్ఱిలై - వేఱొక ఉపాయము లేదు. కుఱుగుచ్చొన్నామ్ - సంగ్రహముగా చెప్పితిమి మానిలత్తు - గొప్పభూమియందలి, ఎవ్వుయిర్ క్కుమ్ - సకలప్రాణులకును, శిఱ్ ఱ్ ఱేణా - ఆయాసపడవలదు. శిన్దిప్పే - కలంపుమాత్రమే, అమైయుమ్ - చాలును, కణ్డార్‌గళ్ - చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా)? ఆన్దో - (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖజనకముగా నున్నది. కుఱ్ ఱమన్ఱ - (దీనికి ఫలమునుసిద్ధించకపోయినను) దోషముకాదు. ఎఱ్ఱై - నూకర్త్యవ్య భత్యుడై, పెరుమ్ పొయ్‌గైయాళ్ - గోవులను రక్షించినగొల్లవాడై, వడమదురై - ఉత్తరమధురాపురియందు, పిఱన్దాన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కుఱ్ ఱమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, కఱ్ ఱు - అధ్యసించి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, వాళ్‌ద్ది - జీవించుట, కుణమ్‌కణ్డేన్ - స్వరూపానురూపమైపదినుమి.

శా॥ ఓచేతనులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క స్మరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును. దీని కధికారి నియమములేదు. ఏమియు శ్రమమును లేదు. దీనితో సమానమైన మఱియొక్క ఉపాయ మువలేదు. దీనికి ఫలమప్పుడే సిద్ధించకపోయినను స్వరూపానురూపమైనదిగాన వానికల్యాణ గుణములనే యెల్లప్పుడు మనఃపంథించియుజ్జీవించుడియని. ౬.

వాళ్‌ద్ది నల్ కణ్డేన్ కుణమిదన్దో మాయవనడివరవి*
పోళ్ ఱుపోగవుళ్ళినిఱ్కుమ్ పుగైయిలావవర్ క్కుమ్*
వాళ్ ఱుమ్నైయా వడమదురై ప్పిఱన్దవన్ వణ్ పుగళ్ ఱ్ఱి*
వీళ్ ఱుమ్నైయాళ్ ఱ్ఱమిదనిల్ యాముమిల్లై మిక్కదే. ౭.

అ॥ వాళ్‌ద్ది నల్ - (భగవద్గుణములనుసంధించుము) ఉజ్జీవించడమనెడి, ఇదు - ఇది, కుణమ్ - స్వరూపానురూపము. కణ్డేన్ - ఇదిప్రసిద్ధమనుమి. ఆన్దో - ఆయ్యో! మాయవన్ - అశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, ఏరవి - హృత్కమలకేసి, పోళ్ ఱుపోగ - కాలమునుబోగొట్టవలయునని, ఉళ్ళినిఱ్కుమ్ - అధ్యవసాయముగలవారై, పుగైన్ఱ - స్వార్థపరతయనెడిపీనత, ఇలావవర్ క్కుమ్ - లేనివారైన అనన్యప్రయోజనులకు, వాళ్ ఱుమ్నైయా - ఉజ్జీవనహేతువై, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్దవన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగళ్ ఱ్ఱి - కల్యాణగుణములను, వీళ్ ఱుమ్నైయాళ్ ఱ్ఱ - ఆళవడకగిన, తుణైయా - సహాయమునాకేసికొని, మోమిదనిల్ - పడుచున్న దీనికంటె, మిక్కదు - మేలైనది, యాముమిల్లై - ఏదియాయలేదు.

శా॥ అనన్యప్రయోజనులై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము చేయువారికొఱకై మధురాపురి యందవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణానుభవమునకంటె మేలైన పురుషార్థమేమియు లేదని. ౭.

యామమిల్లైయిక్కదని లెన్నైన్ఱదు కరుది*
కామరుమెయ్‌వాళ్‌కూట్టైయెయ్‌దు కడ్డుమిట్టై వాళ్ ఱ్ఱుయుమ్వాఱ్*

మాతుగిలిక్‌కొడిక్కొళ్ మాడ వడమదురై పిఱన్ద*
తాదుశేర్‌తోళ్ కణ్ణనల్లా లిల్లై కణ్డీర్ శొరణే. ౯.

అ॥ ఆదనిల్ - అంతరంచె, మిక్కు - మేలైనది, అదుమిల్లై - విధియులేదు. ఎన్రైక్కు - అనిపలుతూఉ చెప్పి, అదువే - (తనమతోచిన దేదో ఒక) దానినే, కరుది - రక్షకముగాతలంచి, తాదుశెయ్వాన్ - చెప్పను పెద్దవిగాజేసికొని, మూదై శెయ్‌దు - (ముందున్న యోగ్యతను) పోగొట్టుకొని, కడై - అల్పమై, మూఎవాళ్ళ్‌క్కైయమ్ - మూనుపటివంచియాన్ను సంపత్తుగూడ, పోమ్ - పోగొట్టుకొనుదురు. మా - క్లాష్యమైన, తుగిలిన్ - వస్త్రములయొక్క, కొడిక్కొళ్ - ధ్వజములుగల, మడమ్ - మేడలచేనిండియున్న, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్ద - అవతరించినవాడును, తాదుశేర్ - మూలతోశేరియున్న, తోళ్ - భుజములుగలవాడుకాన, కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేఱొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ.

తా॥ దేవతాన్తరములను భజంచువారు ముందున్న విశ్వర్యమునుగూడపోగొట్టుకొని యున్న కారణమున కొందుదురుగాన మనకు శ్రీకృష్ణునికంటె మతియొకరక్షకములేదని. ౯.

కణ్ణనల్లాలిల్లై కణ్డీర్ శొర ణదునిఱ్కవన్దు*
మణ్ణిల్ పారమ్‌నీక్కు దఱ్కే వడమదురై పిఱన్దార్*
తిణ్ణమానముళ్ళ్‌డై మెయ్యుడ్నే లవరడిశేర్‌త్తుయ్మినో*
ఎణ్ణవేణ్డానుమ్మదాదు మవరన్ని మఱ్ఱిల్లై యే. ౧౦.

అ॥ కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేఱొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్డీర్ - లేదునుమీ; అదు - ఆపెడి రూపార్థమును, నిఱ్క - నిలుపుటకును, మణ్ణిల్ పారమ్ - భూభారమును, నీక్కు దఱ్కు - పోగొట్టుటకును, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, వన్ద - వచ్చి, పిఱన్దార్ - అవతరించినవాడు, మై - మీకుసామ్యమై, ఉళ్నే - ఉన్నవెండల, అవరడి - వానిశ్రీపాదములయందు, తిణ్ణమా - దృఢమంగా, శేర్‌త్తుయ్మినో - సమర్పించియుజ్జీవించుడి; ఎణ్ణవేణ్డా - (ఇందుకు) సందేహింపవలదు. అవరన్ని - ఆన్యేశ్వరులదేవతలు, మఱ్ఱిల్లై - ఇతరము, నమ్మదు అదుమ్ - మీది యేపనియునను, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తానే రక్షకుడవెడి మాటను స్థాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియని కలంత్రిప్పి గూడ సమర్పించి యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

‡‡ అదుమిల్లై మఱ్ఱవని లెన్ఱు వేఱుణిన్ఱు*
తాదుశేర్‌తోళ్ కణ్ణనై క్కురూర్ చ్చడగోపన్ శొన్న*
తీదిలాదవొణ్ తమిళ్ గళివై యాయిరత్తుళ్ప్పత్తుమ్*
ఓదవల్ల పిరాక్కళ్ నమై య్యాళుడై యార్ గళ్ పడ్డే. ౧౧.

అ॥ ఆదనిల్ - ఆశ్రయంచతికంచె, మఱ్ఱిల్లై - వేఱొకరక్షకము, అదుమ్ - ఎదియు, ఇల్లై - లేదు. ఎన్ఱదువే - ఆపెడియర్థమునే, తుణిన్ద - అధ్యవసించి, తాదుశేర్ - మూలతోశేరియున్న,

తోళ్ - భుజములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ నంబడగోపన్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న నమ్మళ్వార్లు, కొన్న - పాడించినవియు, తీదుఇలాద - దోషములేనివియు, ఒణ్ - సుందరమైనవియు, తమిళ్ మఱై - ద్రావిడభాషారూపములైనవియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపలివి, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్ల - అధ్యయనమాచేయదగిన, పిరాక్కళ్ - ఉపకారాగుణులు, వల్లార్ - మనసును, పణ్ణి - మునుపే, అరుళ్ పెఱియార్ గళ్ - దానుగా గలవారు.

తా॥ శ్రీయఃపతియే రక్షకుడని నమ్మిన నమ్మళ్వార్లుపాడించిన ఈ చదిపాశురముల నధ్యయించువారే మనకు పరమప్రాప్యులని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్

---

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఇట్టివియపాధికబంధుడైన సర్వేశ్వరుని సేవించవలయునని తిరుప్పళ్ళిఱుడికి వేంచేసి అచ్చటమాటలాడక పవ్వళించియున్న సర్వేశ్వరునిసేవించి, ఓస్వామీ! నన్ను కటాక్షింప వలెను నాతో మాటలాడవలయునని పలువిధములుగా ప్రార్థించుచున్నారు.

పణ్డైనాళాలేనిన్ తిరువరుళుమ్ పఱ్ఱయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్
కొణ్డుపిన్నై కోయిల్ శీయత్తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివళ్వాన్బెయ్యుమ్*
తొణ్డరోర్ క్కరుళిచ్చోదివాయ్తిఱ నిన్ద్రు తామరైక్కణ్ణాల్ నోక్కాయ్*
తెణ్డిరై ప్పొరునల్ తణ్ పణై తూర్ న్ద తిరుప్పళ్ళిఱుడిక్కిడన్దానే. ౧.

అ॥ తెణ్ - నిర్మలమైన, తిరై - అలలుగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణీతీరమందున్నదియు, తణ్ - చల్లని, పణై - కొలనలచే, తూర్ న్ద - చుట్టబడినదియునైన, తిరుప్పళ్ళిఱుడి - తిరుప్పళ్ళిఱుడియనెడు దివ్యదేశమందు, కిడన్దానే - పవ్వళించినవాడా! పణ్డైనాళాలే - చిరకాలమునుండి, నిన్ తిరువరుళుమ్ - నీయనుగ్రహమునన్ను, పఱ్ఱయత్తాళ్ - కైంకర్యసంపదయైన పిరాట్టియొక్క, తిరువరుళుమ్ - అనుగ్రహమునన్ను, కొణ్డు - కలవాడవై, నిన్ కోయిల్ - నీవు వేంచేసియున్న దివ్యదేశమందు, శీయత్తు - స్వరూపోచితకైంకర్యమునుకోసి, పల్ పడికాల్ - అనేకపురుషుల వరములుగా, కుడికుడి - (భార్యాపుత్రాది) పరివారసహితముగా, పళ్ళివన్దు - కాస్తోన్మార్గమునే పట్టి, ఎన్ శెయ్యుమ్ - దాస్యమునుచేయుచున్న, తొణ్డరోర్ క్కు - శేషభూతులలోని మానిషయమై, అరుళి - కృపచేసి, నోడి - ఉజ్జ్వలమైన, వాయ్ - వదనమును, తిఱన్ద - తెఱచి, (ఒకమాటు చెప్పి), ఉన్ - నీయొక్క, తామరైక్కణ్ణాల్ - పద్మమువంటినేత్రమునే, నోక్కాయ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుప్పుళిఱుడియందు శబ్దించిన ప్రకృతియే! చిరకాలముగా నీకును నిత్యసూరులకు కృపాపాత్రులైన దివ్యదేశములయందు కైంకర్యముచేయుచున్నమాతో నిశ్చయముగా చెప్పుము మాట లాడి నీయపాస్థములచే గటాక్షింపుమాయని. ౧.

కుడిక్కిడన్దాక్కమ్ శెయ్దు నిన్ తీర్త్త వడివైక్కుమ్ నైవల్ శెయ్దు*
ఉన్ పొన్నడిక్కడవా దేవప్పిరుగిన్ఱ వడియరోర్క్కరుళి*నీయెరునాళ్
పడిక్కళవాగనిమిర్ త్త నిన్ పాదపఙ్కయమేత్తలై క్కణియాయ్*
కొడిక్కొళ్ పొన్ మదిళ్ శూళ్ కుళిర్వయల్ శోలై తిరుప్పుళిఱుడిక్కిడన్దానే. ౨.

అ॥ కొడిక్కొళ్ - ధ్వజములచేనలఙ్కృతమైనదియు, పొన్ - స్పృహణీయమైన, మదిళ్ - ప్రాకారములచేతను, కుళిర్ - చల్లనైన, వయల్ - పొలములచేతను, శోలై - తోపుల చేతను, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరుప్పుళిఱుడి - తిరుప్పుళిఱుడియందు, కిడన్దానే - పవ్వళించిన ఓస్వామీ! కుడిక్కిడన్దు - కులమర్యాదలో (శేషవృత్తిలో) నుండి, ఆక్కమ్ శెయ్దు - (ఆపలమునకు) అతిశయమునుగలుగజేసి, తీర్త్త - సంసారమందుండి నన్నును నివర్తింపించిన, నిన్ ఆడియై - నీకైంకర్యములయందు, కుళిర్ నైవల్ - ఆస్తర్గతకైంకర్యములను, శెయ్దు - చేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్ - స్పృహణీయమైన, అడి - శ్రీపాదములను, కడవారే - పాటుపడు (నీతిరువడితళ్చ మఱియొక్కరానిపెఱుంగక), వళిపరుగిన్ఱ - శేషత్వమార్గమందువచ్చుచున్న, అడియు శోర్క్కు - శేషభూతులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకప్పుడు, కుడిక్కు - భూమికి, ఆళ్వాగ - అనురూపముగా (భూమితిరువడిక్రిందఅణగునట్లు), నిమిర్ త్తి - పెంచిన, నిన్ పాదపఙ్కయఙ్కళే - నీశ్రీపాదపద్మములనే, తలైక్కణియాయ్ - వాశిరస్సు కాభరణ మునట్లుండుమా.

తా॥ తిరుప్పుళిఱుడియందుబవ్యించిన ప్రకృతియే! అనన్యగతికులై నీతిరువడిగళ్మయందుం స్వరూపానురూపమైన, కైంకర్యముచేయుచున్న మాయందుగృపజేసి నీశ్రీపాదములను మా శిర స్సుమీద నుంచుమాయని. ౩.

కిడన్దనాళ్ కిడన్దాయెత్తనై కాలమ్‌కిడ త్తియ తిరువుడమ్బైయ్*
తొడర్న్దుకుళ్ నైవల్ శెయ్దు తొల్లడియేనరిందరుళి*
తడక్కైగళ్ శామరై క్కణ్వళరొత్తు నీయెళున్దు శామరై మఱైయుమ్‌నీయుమ్*
ఇడక్కొళ్ మూవులగుమ్‌మొళిరున్దరుళాయ్ తిరుప్పుళిఱుడిక్కిడన్దానే. ౩.

అ॥ తిరుప్పుళిఱుడిక్కిడన్దానే - తిరుప్పుళిఱుడియందుబవ్యించినవాడా! కిడన్దశాళ్ - పవ్యళించినప్పుడుమొదలుకొని, కిడన్దాయ్ (ఏకరీతిగా) పవ్యళించియేయున్నాళ్తు; ఉన్ తిరు వుడమ్బు - నీతియేమేమ, ఆళియు - సోమ్యనట్లు, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలమ, కిడత్తి - పవ్య ళించెదవు? తొడర్న్దు - అనుసరించి, కుళ్ నైవల్ శెయ్దు - ఆస్తర్గతకైంకర్యములజేసి, తొల్ - ఆశాదియైన, అడియైయుళ్ - శేషత్వమార్గమందు, వరుమ్ - (తెచ్చుకుండ) వదుచుమన్న, తొణ్డరోర్క్కు - కానులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, తడక్కై - కటాక్షముచు, శామర - శామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములను, విళిత్తు - తెరిచి, నీ -

నీవు, ఎళుందు - లేచి, ఉన్ - నీయుక్క, శాఱుకైయిలైయిల్ - కపులవాసినియైనటి శాట్టియము, నీయుమ్ - నీవును, ఇడమ్‌కొళ్ - విశాలమైన, మూవులనమ్ - మూడులోకములను, తొళ - ఆశ్రయించునట్లు, ఇరువరుళాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ తిరుప్పళిక్కిడియందుబవ్యళించిన ఓస్వామీ! నీతియమేనయందు నొప్పియొత్తునట్లు నీవెంతశాలము పవ్యళించెదవు? పరమ్పరగా వేషభూతులైన మాయందుఁగృపజేసి లేచి నీవు పిశాట్టితోఁగూడ వేంచేసియుండి మాకు పేపసాంపుమాయని. 3.

పుళిక్కుడిక్కిడన్దువరకుణమజ్జైయిరున్దు వైగున్దత్తుళ్నిన్ఱు*
తెళిన్దవెళ్ళై నైయగబ్బక్కిరియాదే యెనైన్నయాళ్వాయెనక్కరుళి*
నళిర్న్దశీరులగమ్మూన్ఱుడనీయప్ప నాట్టుళ్కూత్తాడినిన్ఱార్ప్ప*
పళిక్కుసిర్ముగిలిన్ పవళమ్బోల్‌కనివాయ్‌శివప్ప నీకాణవారాయే. ౪.

ఆ॥ పుళిక్కుడి - తిరుప్పళిక్కుడియందు, కిడన్ద - పవ్యళించి, వరకుణమజ్జై - వరకుణుడనెడి యందు, ఇరున్ద - వేంచేసియుండి, వైగున్దత్తుళ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమునెడి దివ్యదేశమందు, నిన్ఱు - నిలిచి, తెళిన్ద - నిర్మలమైన, ఎళ్ - వాయొళ్క్క, శిన్దైయగమ్ - హృదయకమలములోపల, కరియ - మాయ్‌కు - వపల కుండనుండి, ఎనైన్ను - కన్న, ఆళ్వాయ్ - పేరినవాఁడా! ఎనక్కు - వాపియగుటకై, అరుళి - కృపఁజేసి, నళిర్న్ద - చల్లనైన (అనుసంధించువారి హృదయతాపమునుచల్లఁజేయునట్లున్న) తీర్ - కల్యాణ గుణములను, ఊలగమ్మూన్ఱు - మూడులోకములను, ఉడన్ - ఒకవిధముగా, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లును, నాట్టుళ్ - మేము, కూత్తాడినిన్ఱు - నృత్యముజేసినిలిచి, ఆర్ప్ప - కోలాహలమును జేయునట్లుమ, పళిక్కు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ముగిలిన్ - మేఘమువంటున్న, పవళమ్బోల్ - పగడమువలె, కని - నుందరమైన, వాయ్ - ఆధరమయొళ్క్క, శివప్ప - ఎఱ్ఱపుతో లగూడ, కాణ - (మేము) పేవించునట్లు, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ అచ్చటచ్చటవేంచేసియుండి యిటపటలో వాకింతళ్తిని గలుగజేసిన ఓస్వామీ! నీపాందర్యమును మేము పేవించునట్లు మాయందుఁవేంచేసి మాయభీష్టమును పెరవేర్చుమాయని.

పవళమ్బోల్‌కనివాయ్‌శివప్పనీకాణవన్దు నిన్‌పన్నిలాము తమ్*
తవళ్ కదిర్ ముఱువల్ శెయ్దు నిన్‌తిరుక్కణ్ కామరై తయఙ్గినిన్ఱురుళాయ్*
పవళనన్‌పడర్ క్కిళ్ చ్చుఱ్ఱుమ్ పొరునల్ తన్‌తిరుప్పుళిక్కిడన్దాయ్*
కవళమాకళిఱ్ ఱీనిడర్ కెడ నడత్తు కాయ్‌శినవ్వుఱవై యూర్న్దానే. ౫.

ఆ॥ పవళమ్ - ప్రాభ్యమైనపగడమువొళ్క్క, పడర్ కిళ్ - పొదరిండ, కళ్ఞు - శబ్దము, ఉళ్ - చేరియున్న, పొరునల్ - కావ్రవర్ణపే (మట్టబడిన), తన్ - చల్లనైన, తిరుప్పళిక్కిడి - తిరుప్పళిక్కిడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించినవాఁడా! కవళమ్ - ఆహారమువేఁబలియేయున్న, మా - గొబ్బు, కళిఱ్ ఱీనిడర్ - గజేన్ద్రనివొళ్క్క, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, తడత్తు - కటాక్షందు, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపమగల, పఱవై - గరుత్మం తుని, ఊర్‌న్దానే - నడిపించినవాఁడా! పవళమ్బోల్ - పగడమువలె, కని - స్నిగ్ధమైన,

కాయ్ - ఆధరమ, శివప్ప - ఎట్టాగై (ప్రకాశించునట్లు), నిన్ - నీయొక్క, వల్ - దంరతముల యొక్క, నిలాకదిర్ - గొప్ప తేజస్సు, మత్తిమ్-ఆధరమందు, తన్నై - సంచరించునట్లు, మూలు వల్ శెయ్‌దు - మద్దశాసముజేసి, కాణ - (నేను) సేవించునట్లును, నీవన్దు - నీవు వేంచేసి, నిన్ - నీయొక్క, తిరుక్కణ్ కామరై - నేత్రములనెడి పద్మము, తయిద్ది - ప్రకాశించునట్లును, నిన్దరుళాయ్ - నిలిచియుండుము.

కా॥ అతిరమణీయమైన తిరుప్పుళిఱ్ఱిడియందు బవ్వళించిన ఓ శ్రియఃపతీ! గజేన్ద్రాళ్వార్ల కాపత్తుపచ్చినప్పుడు వారిముందట గరుడవాహనారూఢుడవై సేవపాదించినట్లు నీదివ్యాయుధ సౌందర్యముతో నాగూడ విప్పుడు నాముందటవచ్చి సేవపాదింపుమాయని. ౫.

కాయ్‌శినప్పణివెయ్యార్న్దు పొన్మలై యిమ్మిమిశై కార్‌ముగిల్ పోల్*
మాశినమాలిమాలిమానె న్నగ్గవర్ పడక్కనన్నుమున్నిన్న*
కాయ్‌శినవేన్దేక్కదిర్ ముడియానే కలివయల్ తిరుప్పుళిఱ్ఱుడియాయ్*
కాయ్‌శినవాళ్‌శెఱ్ఱువాళ్ విల్ తణ్డెన్ని యెమ్మిడర్ కడివానే. ౬.

ఆ॥ పొన్ - స్వర్ణమయమైన, మలైయిన్ మిమ్మిశై - పర్వతమునిమీద, (సంచరించుచున్న) కార్‌ముగిల్ పోల్ - కాళమేఘమువలె, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, పణివై - గరుత్మంతుని, ఊర్న్దు - నడిపించుకొని, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, ఆళ్‌ఴి - సుదర్శనము, శఙ్గు - పాఞ్చజన్యము, వాళ్ - సద్ధకము, విల్ - శార్ఙ్గము, తణ్డు - కౌమోదకీ, (ఈయాయుధములను), ఏన్ది - ధరించి, మా - గొప్ప, శినమ్ - కోపముగల, మూలి - మాలి, మూళ్ - గొప్ప, మూలి - మూలి (సుమాలి), ఎన్ఱు - అని ప్రసిద్ధులైన, అవర్ - ఆయసురులు, ఆఙ్ఙ - ఆయుద్ధముందు, పడ - చచ్చునట్లు, కనల్ - కోపగించి, మున్ నిన్ఱ - (వారి) ముందటనిలిచిన, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శినమ్ - కోపముగల, వేన్దే - ఓస్వామీ! కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియానే - కిరీటముగలవాడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తిరుప్పుళిఱ్ఱిడియాయ్ - తిరుప్పుళిఱ్ఱిడియందు బవ్వళించినవాడా! ఎమ్ఇడర్ - మాదుఃఖములను, కడివానే - నశింపఁజేయువాడా! నిన్దరుళాయ్ - (నాముందట) నిలిచి సేవపాదింపుమా.

కా॥ ఓస్వామీ! నిన్ను సేవించుటకు నాకేదైన ప్రతిబంధకమున్నచో దీనిని, దానిని మూలినుమూలి మొదల గనుగులనుజంపినట్లు నశింపఁజేసి నాకు సేవపాదింపుమాయని. ౭.

ఎమ్మిడర్ కడిన్దిఙ్గెన్నెయాళ్వానే యిమైయవర్ తమక్కుమాఙ్గెనె యాయ్*
శెమ్మడల్ మలరుమ్ శెమ్మలై ప్పుగన్ద్ తిరుప్పుళిఱ్ఱుడిక్కిడన్దాయ్*
నమ్మిడై యడియర్ కళైవైకణ్ణుగన్దు నామ్‌కళిత్తెళిన్దలమ్‌కూర*
ఇమ్మిడవులగిర్ కాణనీయెరునా యిరున్దిడాయెన్ఱిళ్ కవ్‌ముగప్పే. ౮.

ఆ॥ ఎమ్ఇడర్ - మాదుఃఖములను, కడిన్దు - నశింపఁజేసి, ఇఙ్గు - ఈలోకమందే, ఎన్నైన్-వన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాడా! ఇమైయవర్ తమక్కుమ్ - దేవతలకుఁగూడ, ఆకాం -

ఆ దేవలోకమందు, ఆశైయాయ్ - నిశ్చయంచుడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, ముడల్ - దళములు, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తామరై - పద్మములుగల, పళ్ళమ్ - కొలనలచే, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పుళిఙ్గుడి - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! వమ్మిన్ - మీరొక్క, ఆడియార్ - దానులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కళ్వి - కోలాహలమును, కణ్ణు - చూచి, శామ్ - మేము, ఉగన్దళిత్తు - మిక్కిలి సన్తోషించి, ఉళ్ళమ్ - హృదయమందు, నలమ్ - క్షేమము, మూర - వృద్ధిపొందునట్లు, మడమ్ - జ్ఞానశూన్యులైన, ఇవ్వులగిల్ - ఈలోకమందుండువారు కాణ - చూచునట్లు, నీ - నీవు, ఇరువాళ్ - ఒకదినము, ఎట్టిళ్ కణ్ముగప్పే - మూకంటిముండఱు, ఇరున్దిడాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ దుర్బలులకును ప్రబలులకునుగూడ రక్షకుఁడవైన శ్రీరంగపతీ! శ్రీవైష్ణవులు విన్నబుధించి కేయుచున్న కోలాహలమునుజూచి సంతుష్టులమై వీచించునట్లు మూఁడుదినము ఒక చోటనే వేంచేయుమాయని. ౬.

ఎట్టిళ్ కణ్ముగప్పేయులగిల్లా మిన్నై యడిశొళ్ళుదెళుదిలైజ్జై*
తట్టిళ్ళన్బర్ తమదుశొల్వళత్తాల్ తలై తలై చ్చిఱన్దుపూశ్శప్ప*
తిట్టిళ్ శేర్ మాడ త్తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్ తిరువై గున్దత్తుళ్ళాయ్ తేవా*
ఇట్టిణ్ మాశాల త్తిదనుళ్ళుమొరునా ళిరున్దిడాయ్వీఱ్ఱిడఙ్గ్ఙళే. ౭.

ఆ॥ తిట్టిళ్ - చన్ద్రుఁడు, శేర్ - సంచరించునట్లు (ఉన్నతములైన), మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్ - తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు ప్రవ్వళించినవాఁడా! తిరువై గున్దత్తు-శ్రీవైకుంఠమనెడి దివ్యదేశమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసియున్నవాఁడా! తేవా - గొప్పతేజస్సుగలవాఁడా! ఎట్టిళ్ కణ్ముగప్పే - మూకంటిముండఱు, ఉలగిల్ - లోకులందరును, ఆడియిలై - శ్రీపాదద్వన్ద్వములను, లొళ్ళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళ్ళుదు - లేచి, ఇశైజ్జై - నమ్రులై, తట్టిళ్ - తమయొక్క, అన్బు - ప్రీతి, ఆర - వృద్ధిపొందఁగా, తమదు - తమయొక్క, వలత్తు - శక్తికొలఁది, కొల్లాల్ - ఉక్తిచేత, తలై తలై చ్చిఱన్దు-నేనుముందుఁ నేనుముందుఱయని ఒకరికొకరుపైపడి, పూశ్శ - ఆశ్రయించునట్లు, కణ్ - విశాలమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, ఇట్టత్తాల్ - తీర్థమునందలి, ఇదనుళ్ - ఈతిరుప్పుళిఙ్గుడియందు, వీఱ్ఱిడఙ్గ్ఙళ్ - తనమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసి, ఒరువాళ్ - ఒకదినము, ఇరున్దరుళాయ్ - ఉండి నీవపాదింపుము.

తా॥ ఓశ్రీరంగపతీ! నీవు సకలైశ్వర్య సంపన్నుఁడవై వేంచేసియున్నవిధమును మేమందరుగూడ సేవించి కృతార్థులమగునట్లు తిరుప్పుళిఙ్గుడియందొకదినము వేంచేసియుండుమాయని. ౭.

వీఱ్ఱిడిణ్ణునియన్నిళ్ మాశాల త్తిదనుళుమిరున్దిడాయ్*అడియోమ్
పోఱ్ఱియోవాదేకణ్ణిణై కుళిర ప్పుదుమలరాగ త్తైప్పురుగ*
శేఱ్ఱిళవాళై శెన్నెలూడుగళుమ్ శెఱుమ్బుశై త్తిరుప్పుళిఙ్గుడియాయ్*
కూఱ్ఱమాయశురర్ కులముదలరిన్ద కొడువినై వ్వేరగ్ వల్లానే. ౮.

ఆ॥ కోళు - బురదయందు, ఇళప్‌వాళై - మంచివయస్సుగలఆడపక్షులు, శాన్మలూతు-ఎళ్ళుధాన్యసస్యములయొక్క-వడుపన, ఊగళుమ్ - తుల్చిచదుచున్న, శెళుమ్ - అందమైన, వళై-కొలనులుగల, తిరుప్పుళిక్కుడియాయ్ - తిరుప్పుళిక్కుడియందు వేంచేసియున్న వాఁడా! కూళ్ - మూయ్ - మృత్యువైనమండి, ఆతురర్ - ఆసురులయొక్క, కులమ్ - పంక్తిమును, ముదల్ - సమూలనాశనముగా, అరిన్ద - ఛేదించిన, కొడువిశై - క్రూరవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - ఆయుధములను (ధరించిన); వల్లాశే - సమర్థుఁడా! అడియోమ్ - దాసులము, ఓవాదే - ఎడతెగక, పోళ్ పోళ్-మట్టళాశనముజేసి, కణ్ణినై - నేత్రద్వన్ద్వములు, కుళిర - చల్లబడునట్లు, పుదుమలర్ - అప్పుడువికసించిన పుష్పముపలెనున్న, అగత్తై - తిరుమేనును, పరుగ - పానముజేయ (అనుభవించు)నట్లు, పోళ్ పోడుకొణ్డు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియుండి, వియన్‌కొళ్ - విశాలమై, మా - ళ్లాళ్యమైన, ఞాలత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇరున్దిడాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ శత్రుసంహారకుఁడవై తిరుప్పుళిక్కుడియందు బవ్వళించినపీ ప్యామి! లోకులు నీమహిమ నెఱుఁగకపోయినను, నీయందుభక్తిగలమేము నేవించియానన్దించునట్లుఒకదినమువేంచేయుమాయాని.

కొడువినై వ్వళై గళ్ వ లైయా యమరర్‌క్కిడర్ కెడవళురర్‌గట్కిడర్ శెయ్*
కడువినై నజ్జేయెన్ను డై యముదే కలివయల్ తిరుప్పుళిక్కుడియాయ్*
వడివినై యిల్లామలర్ మగళ్ మణ్ నైనిలమగళ్ విడిక్కు మ్మెల్లడియై*
కొడువినై యేనుమ్‌పిడిక్క-నీయెరునాళ్ కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్యాయే. ౧౦.

ఆ॥ కొడువినై - క్రూరవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - దివ్యాయుధములనుధరించిన, వల్లా యాయ్ - సమర్థుఁడా! ఆతురర్‌క్కు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, ఆమరర్‌గట్కు - అసురులకు, ఇడర్ శెయ్-దుఃఖమునుకేయుచున్న, కడువినై - క్రూరమైన (ద్వేష ధనుచే కాన్తికాని) వ్యాపారముగల, నజ్జే - విషమునంటివాఁడా! ఎన్ను డై - నాకు, అముదే-అమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములుగల, తిరుప్పుళిక్కుడి యాయ్ - తిరుప్పుళిక్కుడియందు వేంచేసియున్న వాఁడా! పడివు - తిరుమేనుకు, ఇణైయిల్లా - ఒప్పలేని, మలర్ మగళ్ - కమలవాసినియైనపిరాట్టియు, మణ్ నై - ఆట్టిస్వభావముగల, నిలమ గళ్ - భూమిపిరాట్టియు, పిడిక్కుమ్ - స్పృశించదగిన, మెల్లడియై - మృదువైనతిరువడికళ్ళను, కొడువినైయేనుమ్ - చెడ్డపాపముగలనేనును, పిడిక్క - స్పృశించునట్లు, నీ - నీవు, ఒరుశాళ్ - ఒకదినము, కూవుదల్ - (నీవువేంచేసియున్న పరమపదమునకు)పిలుచుకొనుట, వరుదల్ - (నేనున్న చోటికి) వేంచేయుట, శెయ్యాయే - చేయుము.

తా॥ శ్రీరమణపతీ! నీయొక్క అతిసుకుమారమైన తిరువడికళ్ళయందు నేను పరిచర్య జేయునట్లు నీవున్నచోటికి నన్ను పిలుచుకొనవలయును. లేక నేనున్నచోటికి నీవువేంచేయ వలయును. ౧౦.

కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్‌దిడాయెన్ను కుఱై కడల్‌కిడ్డి నవన్నెన్నై*
మేవినన్మర్ న్దవియస్సునల్ పొరువల్ వఱుదినాడగశేడగోవిన్*

నావియల్ పాడలాయిరత్తుళ్ళు మివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళ్ *
ఓవుదలిల్లి యులగమోర్ నాల్ద్దా నడియినై యుళ్ళత్తో ర్వారే. ౧౧.

అ॥ తూత్తదల్ - పిలుచుకొనుట, పరుదల్ - ఇచ్చుటకేంచేయుట, తెయ్‌దిహాయ్ - చేయుమా, ఎన్ను - అని (ప్రార్థించి), కుఱై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద పళ్‌ళత్తై - చిలికినవానిని, మేవి - పరిపించి, నన్గుఆమర్ త్త - చక్కగానమరియుండి, వియన్ పుగల్ - సమృద్ధమైనజలముగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణితో గూడుకొనిన, వఱ్ఱుదిపాడగ - వఱ్ఱు తియనెడి దోషమునకుస్వామియైన, కడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లుపాదించిన, నావియల్ - జిహ్వా వ్యాపారమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - పెద్దిపాశురములలోనిన, ఇవై యుమ్‌పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ గళ్ - అభ్యసించువారు, మూవ్వులగమ్ - మూడు లోకములను, ఆళ్వార్ - కొలిచినవారియొక్క, అడియైనై - శ్రీపాదద్వన్ద్వమూలమ, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, ఓవుదలిల్లి - ఎడతెగక, ఓర్వారే - ఆనుసంధించుదురు.

తా॥ నమ్మాళ్వారియొక్క వాగ్వ్యాప్తిరూపమైన తిరువాయ్‌మొళిలో నీపదిపాశుర ములు నభ్యసించువారు నిరంతరముగా శ్రీయఃపతివియవధిచింతురని. ౧౧.

అ శ్రీవార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తేవుర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

3 - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—నమ్మాళ్వార్లిట్లు ప్రార్థింప, తానిహపర్యేశ్వరుడను, మీరిట్లు ప్రార్థించుటకేశా మేనే మీసంబంధమును ప్రార్థించుచున్నామన తానాయనిపాదింప, తనమహిమమున్న వాహీనత నున్న జూడక తానియమై యిట్లుపాదించె నేయని వానియాశిల్యగుణము ననుసంధించుచున్నారు.

‡‡ ఓరాయిరమా యులగేళ్‌ళిక్కుమ్ *
పేరాయిరమ్‌కొణ్డదోర్ పీడుడై యా *
కారాయిన కాళనన్నెనియన్ *
నారాయణా నఙ్గళ్ పిరానవనే * ౧.

అ॥ ఓర్ - ఒకతిరుణామమే, ఆయిరమాయ్ - అనేకవిధమై, ఉలగేళ్‌ళు - సమస్తలోక ములను, ఆళిక్కుమ్ - రక్షించుచున్న, పేర్ - తిరుణామములు, ఆయిరమ్ - పెయ్యింటిని, కొణ్డదు - కలిగియుండువాడును, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పీడుడైయా - మహిమగలవాడును, కార - చల్లని, కారాయిన - మేఘమువంటి, నన్ - మేనియినన్ - శ్లాఘ్యమైన తిరుమేనిగలవాడునైన, నారాయణనవనే - ఆనారాయణుడే, నఙ్గళ్ పిరాన్ - మనకుస్వామి.

తా॥ ఓమనసా! మనకుస్వామియైనవాడు శ్రీమన్నారాయణుడే; వాడే మనసళలాభీష్ట ములను పెరవేర్చును! నీశ్రమమిట్లాయుండరాయని. ౧.

అవనేయగల్ ఞాలమ్ పడైత్తిడన్దాన్*
అవనే యుగన్దుణ్డుమిழ్న్దా నళన్దాన్
అవనేయవను మవనుమవనుమ్*
అవనేమన్ నిల్లాము మటిన్దనమే. ౩.

అ॥ అగల్ - విశాలమైన, ఞాలమ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దాన్ - (ప్రళయ ముందు పాతాళలోకములోనుంచి) విడతీసినవాడు, అవనే - ఆశ్రీమన్నారాయణుడే. అవనే - వాడే, అగన్దు - ఆభూమిని, ఉండు - (ప్రళయముందు) మింగి, ఉమిழ్న్దాన్ - (సృష్టికాల ముందు) బయటపఱచెను. అళన్దాన్ - (మహాబలిపర్వముండితీసి) కొలిచెను. అవనుమ్ - ఆబ్రహ్మయు, అవనుమ్ - ఆరుద్రుడును, అవనుమ్ - ఆయిన్ద్రుడును, అవనే - వాడే, (వానికిఁజేయఁజాలరు); మన్ నిల్లాముమ్ - తిక్కినవన్నియు, అవనే - వాడే, (అని), ఆటిన్దనమ్ - తెలిసికొంటిమి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్తుమసృజించి పరిపాలించువాడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్త చేతనులకును వాడేస్వామియని. ౩.

అటిన్దనవేద వరుమ్పొరుళ్ నూల్ గళ్*
అటిన్దనగొళ్గ వరుమ్బెరుళాదల్*
అటిన్దనరెల్లా మరియైవణఙ్గి*
అటిన్దనర్ నోయ్గ ళటుక్కుమ్మరున్దే. ౩.

అ॥ అరుమ్ - తెలిసికొనుటకశక్యమైన, పొరుళ్ - వస్తువులను, అటిన్దన - ఎఱుఁగిన, వేదనూల్ గళ్ - వేదశాస్త్రములు, అరుమ్పొరుళాదల్ - తెలిసికొనుటకశక్యమని, అటిన్దవ గొళ్గ - (శ్రీమన్నారాయణుని) తెలిసికొనినదని స్వీకరింపవలెను. అటిన్దవరెల్లామ్ - జ్ఞానాధిక లందరును, అరియై - పాపహరుడైన శ్రీమన్నారాయణుని, వణఙ్గి - ఆశ్రయించి, నోయ్‌గళ్ - పంచాశారమగు వ్యాధులను, అటుక్కుమ్ - హొగొట్టదగిన, మరున్ద - ఔషధముగా, ఆటిన్దనర్ - తెలిసికొంటిరి.

తా॥ సకలార్థములనెఱింగిన వేదములుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యథార్థముగా తెలిసి కొనఁజాలవు. అట్టి మహిమగలవానినే సంసారభేషజముగా వ్యాపాదులాశ్రయించిరని. ౩.

మరున్దేనవ్గిళ్ పోగమగిழ్చ్చిక్కెన్ఱు*
పెరున్దేవర్ కుగ్రాళ్ పిదఱ్ఱుమ్బిరాన్*
కరున్దేవనెమ్మాన్ కణ్ణపిరానగమ్*
తరున్దేవనై వ్సొల్‌కణ్డాయ్మనమే. ౪.

అ॥ మనయొక్క, పోగమగిழ్చ్చిక్కు - భోగరసమునకు, మరున్దే - వృద్ధిచెంది ఔషధమువంటివాఁడా! ఎన్ఱు - అని, పెరుమ్ - శ్లాఘ్యమైన, తేవర్ కుగ్రాళ్ - నిత్యసూరులసమూహములు, పిదఱ్ఱుమ్ - చెప్పుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, కరుమ్ - శ్యామ

విగ్రహుండును, శేవక్ - ఉజ్జ్వలుండును, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుండై యవతరించినవాడును, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, తెయ్య - ఇచ్చువాడుండైన, వేఙ్కై - శ్రీమన్నారాయణుని, మనమే - ఓమనసా! శోశెల్ కడ్డాయ్ - విడువకుమమా.

తా॥ ఓమనసా! కృష్ణావతారమెత్తి మనకు పరమపదమివ్వదలంచిన నిత్యసూరిభోగ్యుండైన శ్రీమన్నారాయణుని విడువక నాశ్రయించుమాయని. ౪.

మనమే యుయిర్ వళ్ళినై యేనిరన్దు*
కనమేశొల్లినే నిదుశోశెల్ కడ్డాయ్*
పునమేవియ పూన్దడుత్తాయలఙ్గల్*
ఇనమేదుమిలానై యడైవదుమే. ౫.

ఆ॥ మనమే - ఓమనసా! వళ్ళినైయేన్ - క్రూరపాపములగలనేను, ఉయిర్ - మిన్న, ఇరన్దు - యాచించి, పువ - స్వస్థానమందు, మేవియ - పెరుగుచున్న, పూ - నుందరమైన, తుళాయ్ - తిరుత్తులాయియొక్క, ఆలఙ్గల్ - మూలగలవాడై, ఇనమ్ - ఒప్పైనది, ఏగుమ్ - ఏతియు, ఇలానై - లేనివాడైన శ్రీమన్నారాయణుని, అడైవదుమ్ - ఆశ్రయింపవలయునని, కనమే - దృఢముగా, శొల్లినేన్ - చెప్పితిని. ఇదు - దీనిని, శోశెల్ కడ్డాయ్ - విడువకుమమా.

తా॥ ఓమనసా! ఈలసీమాలాలఙ్కృతుండై యపర్యంతుండైన శ్రీమన్నారాయణునినే యాశ్రయించుమా. ఈమాట నుపేక్షింపవలదు సుమాయని. ౫.

అడైవదుమణియార్ మలర్మఙ్గైశోర్*
మిడైవదుమశురర్క్కు వెమ్శెర్నగర్*
కడైవదుమ్కడలుళ్ళముదమ్*ఎన్ మనమ్
ఉడైవదు మవట్కే యొరుఙ్గావే. ౬.

ఆ॥ మలర్ మఙ్గై - కమలవాసినియైన పిరాట్టియొక్క, అణి - సౌందర్యమునే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శోర్ - భుజములను, అడైవదుమ్ - సంశ్లేషించుటయు, ఆశురర్క్కు - అసురుల యొక్క, వెమ్ - క్రూరమైన, పోర్ నగర్ - మరణోపాయములను, మిడైవదుమ్ - చింతించుటయు, కడలుళ్ - సముద్రమందు, అముదమ్ - అమృతమును, కడైవదుమ్ - చిలికియొడ్తుటయు (ఈవ్యాపారములను చేయుచున్న) అవట్కు - ఆశ్రీమన్నారాయణునికే, ఎన్ మనమ్ - నామనస్సు, ఒరుఙ్గాగ - ఏకరీతిగా, ఉడైవదుమ్ - శిథిలమగుచున్నది.

తా॥ ఆశ్రీతుల యభీష్టమును నెరవేర్చి వారివిరోధులనుబోగొట్టి పిరాట్టితో సంశ్లేషించు మన్న శ్రీమన్నారాయణునినే నామనస్సనుభవించుచున్నదని. ౬.

అగమ్శేర్ నరశిఙ్గమదాగి*ఓర్
అగమ్వళ్ళుగిరాల్ పిళన్దానుత్తై*
మూగవై గున్దమ్ కాణ్బదఱ్కు*ఎన్ మనమ్
ఏగసిన్తైయిరావ్పగల్పోయ్. ౭.

అ॥ ఆగమ్ - (శా) హృదయమందు, శేర్ - ఆసరియున్న, సరశిజ్ఞమదాగి - సరసిజా స్వరూపముగలవాడై, ఓర్ - కతిపయమైన, ఆగమ్ - (హిరణ్యానురుయిరొళ్క్) శరీరమును, వళ్ - తీర్ణమైన, ఉగిరాల్ - నఖముచేత, పిళన్దాన్ - చీల్చినవాడు, ఉయిర్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, మూగమ్ - పరమాకాశమందున్న, వైకుణ్డమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, కాణ్బదఱ్కు - చూచుటకు, ఏఙ్ మమ్ - నామనస్సు, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, ఇన్ది - ఎడతెగక, ఏగమ్ - ఏకరీతిగా, ఎణ్ణుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నరసింహావతారమెత్తి హిరణ్యుని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసి యున్న శ్రీవైకుణ్ఠమును నామనస్సు నివింప నాశించుచున్నదని. ౩.

ఇన్ది ప్పోగ విరువినై యుమ్ కెడుత్తు*
ఒన్ది యాకై క్కుగామై యుయ్యక్కొళ్వాన్*
నిన్ఱ వేఙ్గడమ్ నీళిలత్తుళ్ళదు*
శెన్ఱు తేవర్గళ్ శెన్ఱు శేర్గువార్గళే. ౪.

అ॥ ఇరువినైయుమ్ - పుణ్యపాపములిరండింటిని, ఇన్ది ప్పోగ - సమూలముగాపోవునట్లు, కెడుత్తు - నశింపచేసి, ఒన్ది - (ఆత్మతో) ఏకీభవించియున్న, ఆకైక్ - ప్రకృతిసంబంధమైన శరీరములయందు, కుగామై - ప్రవేశించకుండునట్లు, ఉయ్యక్కొళ్వాన్ - ఉజ్జీవింపజేయుచున్న శ్రీయఃపతి, నిన్ఱ - వేంచేసియున్న, వేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలము, నీళ్ నిలత్తు - శ్లాఘ్యమైన భూమియందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది. శెన్ఱు - అచ్చటికిపోయి, శెన్ఱు శేర్గువార్గళ్ - ఆశ్రయించువారు, తేవర్గళ్ - మంచిభాగ్యవంతులు.

తా॥ కర్మాధీనమైన ప్రకృతిసంబంధమునువదలి శ్రీవైకుణ్ఠమందుండెడి వేవింబదగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోకమందే తిరుమలయందు వేంచేసియుండగానచ్చటపోయి యాశ్రయించుటయే గొప్పభాగ్యమని. ౪.

తొళుదుమా మలర్ నీర్ శుడర్ తూబమ్ కొండు*
ఎళుదు మెన్ను మిదు మిగై యాదలిల్*
పళుదిలా తొల్ పుగళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళియాయ్*
తళువుమా ఱరియే నునతాళ్ గళే. ౫.

అ॥ మా - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పము, నీర్ - తీర్థము, శుడర్ - దీపము, తూబమ్ - ధూపము, (వీనిని) కొండు - సంపాదించుకొని, తొళుదుమ - ఆశ్రయించి, ఎళుదుమ్ - ఉజ్జీవించెదము, ఎన్ను మిదు - ఆపితలఁచుట, మిగై - (వీయభిసంధిచేత) అధికమైయున్నది, ఆదలిల్ - గావ, పళుదుఇల్ - (దురాధ్యుడని) అపవాదములేనివాడవును, తొల్ పుగళ్ - ఆవాదిరైన శ్రీగలవాడవును, పామ్బుఅణై - ఆదిశేషుడనెడిపడగమీద, పళ్ళియాయ్ - పవ్వళించినవాడవు నైన, ఉన - నీయొక్క, తాళ్ గళ్ - తిరువడికళను, తళువుమా ఱు - సంశ్లేషించువిధమును, అరియే - ఎఱుఁగము.

తా॥ పుష్పాదులచే నిన్నర్చించెదవితలంచివప్పుడే కూయందుమిక్కిలి ప్రీతిచేయుచున్న నీపొలిల్యము నమసంథించి చరణుండై నీకు సేసేమియుండేయుఁజూలక యున్నానని. ౯.

తాళతామరై యా నునదున్దియార్*
వాళ్ కొళ్‌నీళ్ మున్నువాళి యున్నగత్తార్*
ఆళరాయ్‌త్తొళువారు మమరర్‌గళ్*
నాళుమెళ్‌వుగళ్‌గో వునశీలమే. ౧౦.

ఆ॥ తాళ - ప్రళస్తమైనతూడుగల, తామరైయాన్ - కమలమందుబుట్టినబ్రహ్మ, ఉనదు - నీయొక్క, ఉన్దియాన్ - నాభియందువాసముచేయుచున్నాడు. వాళ్ కొళ్ - తేజస్సుగల, నీళ్ - పొదుపైన, మున్నువుళి - గొడ్డెలిగలరుద్రుడు, ఉన్ అగత్తాన్ - నీతిరుమేనయందు నివసించుచున్నాడు. ఆళరాయ్ - దానులై, తొళువారుమ్ - పరిచర్యచేయువారును, అమరర్‌గళ్ - దేవతలు, ఉనశీలమ్ - నీయొక్కసత్స్వభావమును, నాళుమ్ - ఎంతకాలమచెప్పివచ్చు, ఎన్‌పుగళ్‌గో - ఏమనిస్తోత్రముచేసెదను?

తా॥ అజాడనియు ఈశ్వరుడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుద్రులును తక్కిన దేవతలునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుపరిచర్యచేయుచుండగానీపొలిల్యమును నేసేమివివర్ణించెదవని.

శీలమెల్లైయిలాన్ నడిమేల్*అణి
కోలనీళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*కొల్
మాలై యాయిరత్తు ళ్ళివై పత్తినిన్
పాలర్*వైగున్నమేటుదల్ పాన్మైయే. ౧౧.

ఆ॥ శీలమెల్లైయిలాన్ - అవధిలేనిసత్స్వభావముగల శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమేల్ - తిరువడికళ్ళమీద, అణి - సమర్పింపబడినదై, నీళ్ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగల, కురుగూర్ తిరువగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, కొల్ మాలై - శ్రీమాతిమాలారూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవైపత్తినిన్ - ఈపదిపాశురములయొక్క, పాలర్ - సమూహమందున్నవారు (సంబంధముగలవారు), వైగుదమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమును, ఏఱుదల్ - పొందుట, పాన్మై - స్వభావము.

తా॥ శ్రీయఃపతియొక్క పొలిల్యగుణవిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించివయీపదిపాశురములలో నెంతమాత్రమా సంబంధమున్న వుటికిన్ని వారందరుమా మోక్షమును పొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక:—శీలాధికుడైన శ్రీయఃపతిని నేవింపశాశించియుండగా వచ్చుడు భ్యుదయ మేవస్థాపించిన సర్వేశ్వరుని కళ్యాణగుణములనుభవించి సుస్థిపించుచున్నారు.

‡‡ మైయార్ కరుణ్గణి కమలమలర్ మేల్
శెయ్యాళ్ *తిరుమార్వినిల్ శేర్ తిరుమాలే*
వెయ్యార్ శుడరాళి శురిశ్గ్ఙ మేన్దుమ్
కైయా*ఉన్నై క్కాణ క్కరుదుమెన్ కణ్ణే. ౧.

అ॥ మైఅర్ - అంజనముచేతలంకరింపబడిన, కరు - నల్లనైన, కణ్ణి - నేత్రములుగలదై, కమలమలర్ మేల్ - కామరసభరితమైన వానముఁజేయుచున్నదై, శెయ్యాళ్ - నుందరియైన శ్రీదేవి, తిరుమార్వినిల్ - వక్షస్థలమందు, శేర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమాలే - ఓ శ్రీయఃపతీ! వెయ్యార్ - ఆత్యుష్ణమైన, శుడర్ - తేజస్సుగల, ఆళి - సుదర్శనమునున్ను, శురి - గీతలుగల, శఙ్గమ్ - పాంచజన్యమునున్ను, ఏన్దుమ్ - ధరించుచున్న, కైయా - శ్రీహస్తముగల వాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవించుటకై, ఎన్ కణ్ - నానేత్రము, కరుదుమ్ - ఆశపడుచున్నది.

శా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! శ్రీదేవిచేఁజేసియున్న శ్రీవక్షస్థలమునున్ను, సుదర్శనపాంచజన్యములను ధరించిన నీశ్రీహస్తమునున్ను నానేత్రము సేవింప వాఞ్ఛించుచున్నదని ౧.

కణ్ణెయున్నై క్కాణగ్కరుది*ఎన్నెఞ్ఞమ్
ఎణ్ణోణ్ణిన్నై ప్పిరియగ్గిన్ఱాయ్ నిన్నియమ్బుమ్*
విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్ఱుమ్ కాణ్బరియాయై*
నణ్ణాదొళియేనెన్ఱు నానఞ్జప్పనే. ౨.

అ॥ కణ్ణే - (నాకు) నేత్రమైనవాఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవింప, కరుది - ఆశపడి, ఎన్ నెఞ్చమ్ - నామనస్సు, ఎణ్ణోణ్ణి - ఆసేతసంఖ్యములగల (అసంఖ్యేయములైన), పిరియగ్గిన్ఱాయ్ - మహారథములుగలదై, నిన్ను - విరహరమగానుండి, ఇరుప్పమ్ - ధ్యానించుచు. నాన్ - నేను, విణ్ణోర్ - బ్రహ్మాదులకును, మునివర్ క్కు - సనకాదిబ్రుఁవులకును, కాణ్బరియాయై - చూచుటకశక్యుఁడవైన నిన్ను, నణ్ణాదు ఒళియేన్ - పొందకతీరను, ఎన్ను - అని, అఞ్జప్పన్ - పీలుచున్నాను.

శా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! నామనస్సు నిన్ను సేవింపవలయునని యశేషవిధములఁగా మనోరథించుచున్నది. నేనును నిన్ను సేవింపకతీరనని దృఢాధ్యవసాయముగలవాఁడనై యున్నానని. ౨.

అఞ్జైక్కిన్ఱ వడినాయేన్ నాయ్‌కూయ్ వాలాళ్*
కుఞ్జైక్కిన్ఱ దుపోల వెన్ను ళ్ళమ్‌కుఞ్జియుమ్*
మఞ్జళ్క్కున్ను కుఞ్జ మెదుత్తానిరై కాత్తాయ్*
పిఞ్జైక్కిన్ఱ దరుళెన్ను పేదుఱువనే. ౩.

అ॥ అఞ్జైక్కిన్ఱ - (నిన్ను) పీలుచుచున్నవాఁడనై, నాయేన్ - నీచుఁడనై, ఆడి-దానుఁడనైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - హృదయము, నాయ్ - కుక్క, కూయ్ వాలాళ్ - (తన) చిన్న తోఁకనే, కుఞ్జైక్కిన్ఱదుపోల - తనయభిప్రాయమును దెలుపునట్లు, కుఞ్జియుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. అట్ట - అప్పుడు, మఞ్జళ్క్కు - ఇన్ద్రుఁడు వర్షించినవర్షమునొఁగి, కుఞ్జ మెదుత్త - గోవర్ధనమునెత్తి, ఆనిరై - గోసమూహములను, కాత్తాయ్ - రక్షించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అరుళ్ - అనుగ్రహము, పిఞ్జైక్కిన్ఱదుఎన్ను - తప్పిపోవ్రతసేయని, పేదుఱువన్ - వ్యాకులపడుచున్నాను.

తా॥ ఓస్వామీ ! లోకశేని కుక్క లోకాడించి యజమానునికి దవయఖ్రిసాయము పెట్టు దెలుపఁబాలదో ? అటులనే వాదుఖమును నేను దెలుపఁబాలనివాఁడనై అశ్రితరక్షకుఁడవైన నీవు నన్ను గటాక్షించకపోయెదెవో యని భయపడుచున్నాను. ౩.

ఉఱువదిదువై న్దనక్కాట్పట్టు*నిన్నణ్
పెఱువదెదుకొల్లెన్దు పేదై యేన్నెఞ్జమ్*
మఱుగలై శెయ్యుమ్ వానవర్ తానవర్ క్కెన్దుమ్*
అఱివదఱియ వరియాయవమ్మానే. ౪.

ఆ॥ వానవర్ - దేవతలకును, తానవర్ కు - అసురులకును, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, అఱివదు - తెలిపికొనుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, అరియాయ - నరసింహరూపివైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! ఇదు - ఈశేపత్వము, ఉఱువదు - తగుమైనది, ఎన్దు - అని, ఉనక్కు - నీకు, ఆళ్ పట్టు - దానుఁడవై, నిన్రణ్ - నీవద్ద, పెఱువదు - పొందదగినది, ఎదుకొల్ ఎన్దు - పేదైయుండు నని, పేదైయేన్ - ఆశించుఁడనైన నాయొక్క, నెఞ్జమ్ - హృదయము, మఱుగలై శెయ్యుమ్ - వ్యాకులమైయున్నది.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ ! దేవాదులకును దుర్లభుఁడవైన నీవు నీదానుఁడనైన నాకుఁగూడ దుర్ల భుఁడవై యెదెవో యని నామనస్సు భ్రమించుచున్నదని. ౮.

అరియాయవమ్మానై యమరర్పిరానై *
పెరియానై పిరమనై మున్పుదైత్తానై *
వరివాళరవినైప్ పుళ్ళిన్కొళ్ గిన్ఱ *
కరియాక్ కుళ్ కాణ క్కుదుమ్కరుత్తే. ౫.

ఆ॥ అమ్మానై - సర్వేశ్వరుఁడును, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పిరానై - ఉపకారకుఁ డును, పెరియానై - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, మున్ - మునుపు, పిరమనై - బ్రహ్మను, పుదైత్తానై - సృజించినవాఁడును, అరియాయ - నరసింహావతారి మెత్తిన వాఁడును, వరి - సొంది ర్యమునున్న, వాళ్ - తేజస్సునున్నగల, అరవు - ఆదిశేషుఁడనెడి, ఆనై - శయ్యమీఁద, పళ్ళి కొళ్ గిన్ఱ - పవ్వళించియున్న, కరియాక్ - శ్యామవిగ్రహుఁడునైన శ్రియఃపతియొక్క, కుళ్ - తియవడిశళ్ళను, కాణ - సేవించవలయునని, కరుత్తు - మనస్సు, కుదుకుం - మనోరథించుచున్నది.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ ! గొప్పమహిమగలవాఁడవై యాశ్రితుల కర్త వ్యస్థలభుఁడవైన నిన్ను సేవింప నామనస్సు మిక్కిలి త్వరించుచున్నదని. ౫.

కరుత్తైయున్నై క్కాణక్కుది*ఎన్నెఞ్జే
తిరుత్తాగివిరు తిన్ఱ తేవర్గళ్క్కెల్లామ్
విరుత్తా*ళ్ళిమ్శుడర్ చ్చోదియుయర
త్తోరుత్తా*ఉన్నై యుళ్ళు మెన్ను ళ్ళముగన్దే. ౬.

ఆ॥ కరుత్తై - మనోబలమునిచ్చువాఁడా ! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవింప, కరుది - ఆశించి, ఎన్ నెఞ్జత్తు - నాహృదయమందు, ఇరుత్తాగ - స్థిరముగా, ఇరుత్తిన్ఱేన్ - స్థాపించితిని.

తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్ - నిత్యసూరులందరికిని, విరుత్తా - గొప్పవాఁడా! విళక్కిన్ - ప్రకాశించుచున్నట్టి, శుడర్ - కాన్తిగలట్టి, శోది - తేజోమయమై, ఉయిరత్తు - ఉన్నతమందున్నట్టిన పరమపదమందు వేంచేసియున్న, ఒరుత్తా - ఆశ్చర్యుఁడా! ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్సు, ఉన్నైన్ - నిన్ను, ఉగన్దు - సన్తోషించి, ఉళ్ళుమ్ - ధ్యానించుమ.

తా॥ నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడవై పరమపదమందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నిన్ను నామనస్సులో స్థిరముగానుంచుకొని యనుభవించుచు వానన్దించుచున్నాని. ౬

ఉగన్దేయున్నై యుళ్ళుమెన్ను ళ్ళత్తు*అగమ్బాల్
అగన్దానమర్న్దే యిడఙ్గొణ్డవమలా*
మిగుమ్‌తానవన్ మార్వగల మిరుకూఱా
నగన్దాయ్*నరశిఙ్గమదాయవురువే. ౭.

అ॥ ఉగన్దు - సన్తోషించి, ఉన్నైన్ - నిన్ను, ఉళ్ళుమ్ - ధ్యానించుచున్న, ఎన్ ఉళ్ళత్తు - నాహృదయముయొక్క, అగమ్బాల్ అగన్దాన్ - లోలోపల, అమర్న్దు - ఆసీనతతో, ఇడ మ్ - విశాలముగా వేంచేసియున్న, అమలా - పరిశుద్ధుఁడా! మిగుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, తాన వన్ - హిరణ్యాసురవిభయొక్క, అగలమ్ - విశాలమైన, మార్వు - వక్షస్థలమును, ఇరుకూఱా - రెండుభాగముగా చీల్చిన, నగమ్‌తాయ్ - సుఖముగల, నరశిఙ్గమదాయ - నరసింహమైన, ఉరువే - రూపముగలవాఁడా! (నిన్ను ధ్యానించితిని).

తా॥ ఓస్వామీ! ఆశ్రితసులభుఁడవైన నీవు నాహృదయమం దంతట వ్యాపించి వేంచేసి యుండి నన్నానన్దింపించుచున్నావని. ౭.

ఉరువాగియ వాఙ్మయఙ్గళ్‌క్కెల్లామ్*
పొరువాగినిన్ఱా నవనెల్లాప్పొరుట్కుమ్*
అరువాగియవాదియై త్తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్*
కరువాగియ కణ్ణనై కణ్ణుళ్‌కొణ్డేనే. ౮.

అ॥ ఉరువాగియ - (పరిశీలించినప్పుడు) ఒకటా స్తూపమువలెనున్న, ఆఙ్మయఙ్గళ్‌క్కెల్లామ్ - వైనవొద్దాది సమ్మతములచేతను, పొరువాగినిన్ఱానవన్ - అవిచార్యముగానున్న వాఁడు, ఎల్లాప్పొరుట్కుమ్ - సమస్తవస్తువులకును, అరువాగియ - అంతరాత్మయైన, ఆదియై - ప్రధానుఁడును, తేవర్‌గళ్‌క్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కరువాగియ - కారణభూతుఁడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుళ్‌కొణ్డేన్ - నేనించితిని.

తా॥ సకలపదార్థములకు వస్తవ్యమియై, బ్రహ్మాదులకుఁ గారణభూతుఁడై, కుప్పస్థుల కప్రాకృఁడైన శ్రీకృష్ణుని నేను నేనించితినని. ౮.

కణ్ణుళ్‌కొణ్డ కణ్ణినై యారక్కీర్త్తి*
వణ్డమిళై యాయిన పళ్ళిగొండఱుత్తు*
తొణ్డర్‌క్కముదుణ్ణ చ్చొన్నాలై గళ్‌శొన్న*
అణ్డత్తమరర్ పెరుమా నడియేనే. ౯.

ఆ॥ ఎవ్‌కణ్ణిశై - వా నయనద్వన్ద్వ మను, ఆర - పూర్ణముగునట్లు, కణ్డుకొణ్డు - సేవించి, కిళిత్తు - సన్తోషించి, పణ్డై - ఆనాదియైయున్న, విశైయాయిన - కర్మములనన్నింటిని, పఱ్‌ఱోడు - సవాసనముగా, అఱుత్తు - ఛేదించి, ఆణ్డు - ఆణ్డమునకును, అమరర్ - నిత్యసూరుల కును, పెరుమాన్ - స్వామియైన శ్రీయఃపతికి, ఆడియేన్ - దాసుఁడనైనవేను, ఎణ్డిశైక్కు - శ్రీవైష్ణవులకు, అముదుణ్ణ - (భగవదనుభవమునెడి) అమృతపానమును జేయునట్లు, కొళ్‌మారైగళ్ - శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్‌మొళ్ళిని, కొణ్డు - చెప్పితిని.

తా॥ శ్రీయఃపతిని సంపూర్ణముగా యథామనోరథమనుభవించి శ్రీవైష్ణవులందరు నట్లనుభవించి సన్తోషించునట్లు తిరువాయ్‌మొళ్ళిని జేసితివని. ౯.

అడియానివనై నైనగాఁరరుళ్ శెయ్యుమ్
నెడియానై *నిఱైపుగழ్ నీళ్‌వణ్ణనై ప్పుళ్ళిక్
కొడియానై *కుఱ్‌ఱామలులగమళన్ద
అడియానై *అడైన్దడియేనుయ్న్దవాఱే. ౧౦.

ఆ॥ ఇవన్ - ఇతఁడు, అడియాన్ - దాసుఁడు, ఎన్ఱు - అని, ఎనక్కు - నాపివయమై, ఆర్ అరుళ్ - పూర్ణానుగ్రహమును, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, నెడియానై - గొప్పవాఁడును, నిఱైపుగழ్ - పరిపూర్ణమైనకీర్తిగలవాఁడును, అఴ - సుందరమైన, కొడి - ఆకృలుగల, పుళ్ళిన్ - గరుత్మంతుని, కొడియానై - ధ్వజముగాగలవాఁడును, కుఱ్‌ఱామల్ - సర్వోచ్చములేక (యోగ్యాయోగ్యనిరూపణముజేయుక), ఉలగమ్ - లోకములను, ఆళ్న్ద - కొలిచిన, అడియానై - తిరువడిగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతిని, అడియేన్ - దాసుఁడనైనవేను, అడైన్దు - పొంది, ఉయ్న్ద వాఱు - ఉజ్జీవించినవిధము.

తా॥ నన్ను తనవానునిగాఁజేసి నాయందు పూర్ణానుగ్రహముజేసిన గరుడధ్వజుని యాశ్రయించి కృతార్థుఁడనైతినని. ౧౦.

అఱామదయానై యడర్ త్తవన్నై *
శేఱార్ వయల్ శెఙ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
నూఱ్‌ఱోన్ఱు వోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఏఱేఱుమ్ వానవర్ దమిన్నుయిర్ క్కే. ౧౧.

ఆ॥ అఱా - ఎడతెగని, మదమ్ - మదజలముగల, యానై - కువలయాపీడమును, ఆడర్ త్త వన్ - చంపినశ్రీయఃపతివిషయమై, శేఱు - బురదప్రదేశములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వయల్ - పొలములుగల, శెఙ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిసార్థురైన, కడగోపన్ - సమ్మధ్యోర్తు, నూఱ్‌ఱోన్ఱు - నూఱునూఱుగాపాదించిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వానవర్ తమ్ - నిత్యసూరుల యొక్క, ఇన్ - సరసమైన, ఊయిర్ క్కు - హృదయమునకు, ఎఱు - ప్రహారరూపమగు (భగవదనుభవ జనితహర్షోల్బణమును), తిరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన సర్వేశ్వరునివిషయమైన యీ పదిపాశురములను భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యనూతనహృదయముతో, గఠించుడనని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౫ - ౫, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఇట్లుసర్వేశ్వరుని గుణములను మానసముగానమభవించిన ఆళ్వార్లు ప్రత్యక్షముగా నమభవింప శాశపడి వానినిలఖించక ఖిన్నులైయుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరునికి స్వారకములైన కొన్నివస్తువులను జూచి స్మృశీవచ్చిన వానిగుణాదుల ననుసంధించి మిక్కిలి యార్తులై పాడెదురుచున్నారు.

ఇన్నుయిర్ చ్చెవలుమ్‌నీరుమ్ కూవిక్కొణ్డిజైత్తై *
ఎన్నుయిర్ నోవమిళ్‌ళ్‌ల్‌మిన్ కయిల్ పేడైగాళ్ *
ఎన్నుయిర్ క్కణ్ణపిరాన్‌నై నీర్ వరక్కూవుగిలీర్ *
ఎన్నుయిర్ కూవిక్కొడుప్పార్ క్కు మిత్తనై వేణ్డుమో. ౧.

ఆ॥ కయిల్ పేడైగాళ్ - ఓఆడుకోకిలములారా! ఇన్ ఉయిర్ - (మీకు) మంచి ప్రాణమైయున్న, శేవలుమ్ - మొగపక్షీయు, నీరుమ్ - మీరును, కూవిక్కొండు - శబ్దించుచు, ఇద్దు - ఇచ్చట, ఎన్ ఉయిర్ నోవ - నాప్రాణముబాధపడునట్లు, ఎత్తనైయుమ్ శీల్ మిన్ - మిక్కిలి రతిహేతుతముజేయవలదు. ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణనాథుడైన, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణుని, నీర్ - మీరు, వరక్కూవుగిలీర్ - వచ్చునట్లుపిలుపకనున్నారు. ఎన్నుయిర్ - నాప్రాణమును, కూవి - ఆహ్వానించి, కొడుప్పార్ క్కు - వానికిచ్చువారికి, ఇత్తనైవేడ్డుమో - ఇంతవలసినదా?

తా॥ ఓకోకిలములారా! మీరుభర్తతో సంశ్లేషించి జేయుచున్నరతిహేతుశబ్దము నన్ను మిక్కిలి బాధపెట్టుచున్నది. నన్ను నాప్రాణనాథునితో జేర్చక చంపుట మీకయుక్తముకాదని.

ఇత్తనై వేణ్డువదన్నో అన్‌ఱిల్ పేడైగాళ్ *
ఎత్తనై నీరుమ్ నుమ్‌శేవలుమ్‌కరై నేడ్దిర్ *
విత్తగన్‌గోవిన్దన్ మెయ్యనల్లనోరువర్ క్కుమ్ *
అత్తనై యామిని యెన్నుయిరవ్ వైయదే. ౨.

ఆ॥ అన్‌ఱిల్ పేడైగాళ్ - ఓ ఆడు క్రాంచపక్షులారా! నీరుమ్ - మీరును, నుమ్‌శేవలుమ్ - మీ మొగపక్షియును, ఎత్తనై - ఎంతకాలము, కరైన్దు - (సంశ్లేషనుమళుచే) కరిగి, వీళ్దిర్ - అవశ్యరముగా శబ్దించుచున్నారు? ఇత్తనైవేడ్డువదన్ట్ - (నన్ను బాధించుటకు) ఇంతవలసివదిలేదు. అన్రో - అయ్యో! విత్తగన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, గోవిన్దన్ - శ్రీకృష్ణుడు, ఒరువర్ క్కుమ్ - ఒకరికిని, మెయ్యనల్లన్ - సత్యమైనవాడుకాడు, ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణము, ఇని - ఇఁకమీద, అవన్ వైయదేతూమట్టుమ్‌నై - వానిరోతులో నొఱుకుగొనిన దైవది.

తా॥ ఓ క్రాంచపక్షులారా! మీరు భర్తతో సంశ్లేషించి మిక్కిలియానందమునే భద్రించుట మాకు గొప్ప బాధకరమైయున్నది. నాయల్పప్రాణమును జంపుటకై మీరింతగొప్పప్రయత్నము చేయవలదు. నాప్రాణమునపహరించిన శ్రీకృష్ణుని మీరుసత్యసంధుడని నమ్మవలదు నుమీయాయని. ౨.

అవ్వా కైయదేయెనదారుయి రన్టిల్ పేడైగాళ్*
ఎవమ్‌గొల్లిసీర్‌కుడైన్దాడుదిర్ పుడైశూళ్‌వీ*
తవమ్‌శెయ్‌దిల్లా యినియాట్టియేనుయిరిజ్గుడ్డో*
ఎవమ్‌గొల్లినిర్‌గుమ్ నుమ్మ్‌జుకూక్కురల్ కేట్టుమే. ౩.

ఆ॥ అన్టిల్ పేడైగాళ్ - ఓ ఆడుక్రాంచపక్షులారా! ఎవదు - నాయొక్క, ఆర్ఉయిర్ - పూర్ణప్రాణము, అవ్వా కైయదు - వానివశమైనది. నీర్ - మీరు, కుడైన్దు - (సంశ్లేష సుఖమందు) ఆశగాహించి, ఎవమ్‌గొల్లి - ఏ మేమోమాటలనుచెప్పి, పుడైశూళ్ - చుట్టుప్రక్కల, ఆడుదిర్ - సంచరింతునున్నారు. తవమ్‌శెయ్‌దిల్లా - పుణ్యముచేయని. యినియాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణము, ఇజ్గుణ్డో - ఇచ్చట (నావద్ద) నున్నదో? (లేదు). నుమ్ - మీయొక్క - ఎజ్గు - ఆనతీరమైన, కూక్కురల్ -శబ్దమును, కేట్టుమ్ - వినివెతరువాత, ఎవమ్‌గొల్లి - ఏకారణమునుచెప్పి, విట్‌గుమ్ - ధరించియుంతుము.

తా॥ ఓ క్రాంచపక్షులారా! మీరుభర్తతోసంశ్లేషించి శబ్దించగా దానినివిని సహింపక నాప్రాణము సర్వేశ్వరునివద్దపోయినది. ఇకమీరుశాధించుటకు నాప్రాణమిచ్చటలేదని. ౩.

కూక్కురల్ కేట్టుమ్ నజ్కణ్ణా మాయన్ నెళిప్పడా*
మేల్ కిళై కొళ్‌ళిల్ మిన్ నీరుమ్ శేవలుమ్‌గొళ్‌గిగాళ్*
వాక్కు మ్‌మనముమ్ కరుమముమ్‌నమక్కాగ్గిదే*
ఆక్కైయుమూనియు మన్దరమ్‌నిన్‌గ్గలుమే. ౪.

ఆ॥ కొళ్‌గిగాళ్ - ఓమయూరములారా! కూక్కురల్ కేట్టుమ్ - (మీ) ధ్వనివినియు, నమ్ - మనవాడనిచెప్పకగిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడు, వెళిప్పడాన్ - బయలుదేరినున్నాడు. నీరుమ్ - మీరును, శేవలుమ్ - మీమొగపక్షియు, మేల్ - ఆధిక్యముగా, కిళై - శబ్దమును, కొళ్‌ళిల్ మిన్ -చేయవలదు. నమక్కు-మాకు, మనముమ్‌వాక్కుమ్ కరుమముమ్ - మనోవాక్కాయములు, ఆగ్గిదు - వానివద్దచేరినవి. ఆక్కైయుమ్ - శరీరమును, ఆవియుమ్ - ప్రాణమును, ఆన్దరమ్‌నిన్ఱు - వదలుమునుండి, ఊగ్గలుమ్ - బాధపడుచున్నవి.

తా॥ ఓమయూరములారా! నామనోవాక్కాయములు సర్వేశ్వరునివద్ద చిక్కిపోయినవి, శరీరప్రాణములులేనిచ్చటవున్నవి మీరుఅధికముగాధ్వనికేసి వానినిబాధలెట్టవలదని. ౪.

అన్దరమ్‌నిన్ఱుళ్‌గిన్ఱ యానుడై వ్వూవై గాళ్*
నుమ్‌తిఱ లేదుమిడై యిల్లై కుళ్‌ళోల్ మినో*
ఇన్దిరశాలజ్గళ్ కాట్టి యివ్వేళ్‌గులగుమ్‌కొణ్డ*
నమ్‌తిరుమాల్ బన్ నమ్మాయిణ్ణన్నజ్గైణ్ణినాళ్. ౫.

ఆ॥ ఆనరమ్‌నిన్ను - నడుమునుండి, ఊళ్‌గొన్ను - వ్యర్థవ్యాపారముచేయుచున్న, యామ ర్‌ప్పుపై గాళ్ - శాచిలకలారా ! నుమ్‌తిఱత్తు - మీకు, ఏదుమిడైయిల్లై - (నన్ను బాధింతు టకు) ఏమియుఆనకాళములేదు. కుళ్‌ళోల్‌మిన్ - (మీరు) ఆనత్తరముగాళ్‌బింపవలదు. ఇన్దిర ఞాలజ్గళ్ - ఇన్ద్రజాలములను (తనయొక్క-సౌందర్యసౌశీల్యాదిమాయలను), కాట్టి - చూపించి, ఇవ్వేళ్గిలగుమ్ - ఈపు ష్టలోకములను, కొండ్ర - స్వాధీనపఱచుకొనిన (మోహపెట్టిన), నమ్‌తిరు మార్‌బన్ - శ్రీదేవినివక్షస్థలమందుగల మన శ్రీయఃపతి, నమ్‌ఆవి - మన ప్రాణమును, ఉణ్ణ - నళిం పఁకేయాటకు, నన్నుఎణ్ణిశాన్ - మంచియుపాయముయోచించెను.

శా॥ ఓచిలకలారా ! సర్వేశ్వరుఁడే నన్నుజంపయత్నించియున్నాడు. ఇఁక మీరు నన్ను బాధించుట నిష్ప్రయోజనమని. ౫.

నన్నెణ్ణినార్ వళర్ త్త శిఱుకిళిప్పైదలే*
ఇన్‌కురల్ నీమిళ్‌గిళ్ గ్ లెన్నారుయిర్ క్కాగు త్తన్*
నిన్ శెయ్య వాయొక్కుమ్‌వాయన్ కణ్ణన్ శెకాలినన్*
నిన్‌పశుమ్‌శొమనిఱ్ త్త కూట్టుణ్ణునీడ్గినార్. ౬.

ఆ॥ ఎన్ - నాకు, ఆయుయిర్ - సంపూర్ణప్రాణభూతుఁడును, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య- ఎఱ్ఱనైన, వాయ్‌ఒక్కుమ్ - అధరముతోసమానమైన, వాయన్ - అధరముగలవాఁడును, కణ్ణన్ - నీశేత్రమువంటిశేత్రముగలవాఁడున, శెకాలినన్ - నీచేతులుకాళ్ళువంటిహస్తపాదములు గలవాఁ డును, నిన్ - నీయొక్క, పశుమ్ - చల్లనై, శాయమ్ - శ్యామమైన, నిఱత్తన్ - కాన్తిగల వాఁడునైన, కాళత్తన్ - (శ్రీరామఁడు, కూట్టుణ్ణు - (వాలో) సంశ్లేషించి, నీడ్గినాన్ - (ఇప్పు డునన్ను) విడిచిపోయెను. నన్నుఎణ్ణి - ఆపశ్యాలయందు వాసపశోయముచేయుదువనిశలంచి, నాన్‌వళర్ త్త - నేను పెంచిన, పైదల్ - ఙ్ఞానములేని, శిఱుకిళియే - ఓచిన్నచిలకా ! నీ - నీవు, ఇన్‌కురల్ - మధురమైనకంఠధ్వనిచే, మిళ్‌గిళ్‌గిళ్ - సరసమైనఆర్ద్రోక్తులను చెప్పవలదు.

శా॥ ఓచిన్నచిలకా! నీవాపశ్యాలమున కొచెదవని నిన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండగా, నుంద రావయవములుగల శ్రీయఃపతిని విశ్లేషించి బాధపడుచున్ననన్ను వానిశిరునామములను చెప్పి మఱి యును బాధించుచున్నావు. ఆట్లుచేయవలదు, కొంచెమూరికెనుండుమాయని. ౭.

కూట్టుణ్ణునీడ్గియ కోలశ్యామశై క్కణ్ణన్ శెవ్వాయ్*
వాట్టమిలెగ్ కరుమాణిక్కమ్ కణ్ణన్మాయనోవ్‌ల్*
కోట్టియవిల్లాండు మిన్నుమేగక్కుళ్‌ళిళ్‌గార్*
కాట్టిల్నిన్నుమ్మురు ఎన్నుయిర్ క్కదుశాలనే. ౮.

ఆ॥ కూట్టుణు - (వాలో) సంశ్లేషించి, నీడ్గియ-విశ్లేషించినవాఁడై, కోలమ్ - సుందరమై, శ్యామశై-చర్మమువంటి, కణ్ - శేత్రమునున్న, శెవ్- ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరమునన్న గలవాఁడై, వాట్టమిల్ -మాసిపోకుండనున్న, కరుమాణిక్కమ్-నీలమాణిక్యమువంటివాఁడై, మాయన్ - ఆశ్చ ర్యశక్తుఁడైన, ఎన్‌కణ్ణన్‌ఓల్ - నాశశీకృష్ణునివలెనున్న, కోట్టియ .. వంగియున్న, విల్లాండు -

ధమన్సుతోఁగూడ, మిన్నుమ్ - మెఱుంచుచున్న, మేగక్కుఱ్ఱి జిళ్ళ్‌గాళ్ - ఓ మేఘసమూహము లారా! నుమ్మ్యు - మీరూపమును, కాట్టేల్‌మిన్ - చూపించవలదు. ఆదు - ఆరూపము, ఎన్నుయిర్‌క్కు - నాప్రాణమునకు, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది.

తా॥ ఓ మేఘములారా! శ్రీకృష్ణునివిశ్లేషించిబాధపడుచున్న నాకువానితియ్యనవలెనున్న మీరూపము మిక్కిలిబాధకరంబైయున్నదిగాన మీరూపమును నాకుఁగనుపఱుచవలదు సుమాయని.

ఉయిర్‌క్కదుకాలనై నుమ్మైయానిరప్పేఱ్ఱుక్ *కీర్
కుయిల్‌పై దల్‌గాళ్ కణ్ణన్నామమేకుఱ్ఱుట్రొక్కీట్టీర్ *
తయిర్‌ప్పఱ్ఱుమ్‌శోఱ్ ఱొడు పాలడిశిలుమ్‌లెన్దుశోల్
పయిఱ్ ఱియసల్వళమూట్టిసీర్ పణ్బుడై యీరే. ౮.

అ॥ కైదల్‌కుయిల్‌గాళ్ - జ్ఞానములేని ఓకోకిలములారా! ఉయిర్‌క్కు - నాప్రాణమునకు, ఆదు - ఆధారవస్తువైయున్నది (గాన దానినిచెప్పవలదు), ఎన్ను - అని, నాన్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఇరన్దేఱ్ఱుక్ - యాచించినకారు, నీర్ - మీరు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునితియనామములనే, కుఱ్ఱుట్రొక్కీట్టీర్ - చెప్పి, కొణ్టీర్ - చంపితిరి. తయిర్ - పెరుగుతోఁగలిపిన, పఱ్ఱుశోఱ్ ఱొడు - సద్దిమన్నముతోఁగూడ, పాల్ - పాలుతోఁగలిపిన, అడిశిలుమ్ - ప్రసాదమును, తన్దు - ఇచ్చి, శోల్ - తియనామములను, పయిఱ్ ఱియ - అర్థమసీంపించినదానికి, నల్‌వళమ్ - మంచిప్రత్యుపకారమును, ఊట్టినీర్ - అనుభవింపఁజేసితిరి. పణ్బు ఉడైయార్ - మంచిస్వభావముగలవారైతిరి (నిర్దయులైతిరి).

తా॥ ఓకోకిలములారా! శ్రీకృష్ణుని తియనామములు నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులైయున్నవి గాన నావద్దనెప్పవలదని నేనుయాచించినప్పటికిన్ని వాటినేచెప్పి నన్నుజంపుచున్నారు. నిన్ను పెంచినదానికి నాకుమంచి యుపకారముజేసితిరని. ౯.

పణ్బుడై వణ్డోడుతుమ్బిగాళ్ పణ్‌మిఱ్ ఱీల్‌మిన్ *
పుణ్బురై వేల్‌కొడు కుత్తాలొక్కుమ్‌నుమ్మిన్‌కురల్ *
తణ్బొరుసీర్ తడన్దామరై మలర్‌న్దాలొక్కుమ్
కణ్బొరుబిక్కణ్ *నమ్మావియుణ్డిన్ఱణ్ణినార్. ౯.

అ॥ పణ్బుడై - గానసౌష్ఠవముగల (చక్కఁగాపాడుచున్న), వణ్డోడు - తుమ్మెదల తోఁగూడుతుమ్బిగాళ్ - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా! పణ్‌మిఱ్ ఱీల్‌మిన్ - (మీరు) గానముజేయవలదు. నుమ్‌ఇన్‌కురల్ - మీమధురధ్వని, పుణ్‌పురై - వ్రణములొవల, వేల్‌కొడు - ఈటిచేత, కుత్తాలొక్కుమ్ - పొడిచినట్లున్నది. తణ్ - చల్లనై, పెరు-విండియున్న, నీర్ - జలముగల, తడమ్-తటాకమందు, తామరైమలర్‌న్దాలొక్కుమ్ - తామరసపుమ్ము విశేషించిన్నట్లువలెనున్న, పెరుమ్‌కణ్ - విశాలమైననేత్రములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, నమ్‌ఆవి - మనప్రాణమును, ఉణ్డు - ఆపహరించుకొని, ఎన్ఱిన్ఱణ్ణినార్ - విశ్లేషించెను.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! శ్రీకృష్ణుఁడు నాతో సంశ్లేషించి నాప్రాణముఁబహరించుకొని నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడుమీగానముసాకు పుంటిలోపొడిచినట్లున్నది. మీరిప్పుడుపాడవలదని.

ఎమ్మణ్ణినామమ్ నమ్‌వాననాడనోడొన్ఱినోమ్*
పమ్మనన్నాకైక్కుమ్బిళ్గాళ్ పయిన్ఱెన్నిని*
ఇమ్మై నల్లవాకైయుమ్ పైయవేపుయక్కుమ్బిదు*
తమ్మై నల్లవిన్బమ్ తరైప్పెయ్దెఱిమ్‌తమ్మైక్కవే. ౧౦.

ఆ॥ పమ్మనమ్ - కొలనలయందు, (సంచరించుచున్న), వల్ - సామర్థ్యముగల, నాకైక్కుమ్బిళ్గాళ్ - ఓపారసపత్నులారా! నామమ్ - మేమును, ఎమ్మణ్ణి - పోయినవాని తిరువడికళ్ళను బొందవలయునని యుద్యోగించిన, నమ్‌వాననాడనోడు - మనకు ప్రాప్యమైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతితో, ఒన్ఱినోమ్ - కలిసిపోతిమి. ఇని - ఇఁకమీఁద, పయిన్ఱిట్ - సుంపుగాఁజేరి యోఁచించి యేమిప్రయోజనము? ఇమ్మైనల్ల - ఆధరణమువలె విలక్షణమైన, ఆకైక్కుయమ్ - శరీరమును, పైయవే - క్రమముగా, పుయక్కుమ్బిదు - పోవుటకు యత్నించి వది. ఎన్గుమ్ - సమస్తదేశమును, తమ్మై - సమృద్ధమైన, నల్లఇన్బమ్ - మంచినుభమును, తరైప్పెయ్దు - పొంది, తమ్మైక్క - సమృద్ధమైయుండునగాక.

తా॥ ఓపారసపత్నులారా! వస్తు జంపుటకు మీరు సుంపుజేరియోఁచించి యేమియుం నుప యోగములేదు. నేను ముందుగానే శిథిలుఁడనై సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్ళయందు లీనమైతిని. నా శరీరమును పోవసిద్ధమైయున్నది. లోకమంతయు నావలెబాధపడకుండ నుభముగానుండుగాకయని.

‡‡ ఇన్బన్దరైప్పెయ్దెఱిమ్‌తమ్మైత్తన్ పల్లూழిక్కుమ్*
తన్బగడ్శెత్తన్‌కరుళ్శెయ్దమాయనై*
తెళ్కురుగూర్చ్చడగోపన్ శొల్లాయిరత్తిప్పత్తివై*
ఒన్బదోడొన్ఱుక్కుమ్ మూవులగుమురుగుమే. ౧౧.

ఆ॥ ఎన్గుమ్ - అంతట, తమ్మైత్త - సమృద్ధమైయున్న, ఇన్బమ్ - సుభమును, తరైప్పెయ్యుమ్ - పొంది, పల్లూழిక్కు - చిరకాలము, తన్‌పుగழ్ - తనకల్యాణగుణములను, ఏత్త - స్తుతించువట్లు, తనకుక్ - తనకు, ఆరుళ్శెయ్వ - కృపజేసిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, తెళ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోనేశేతన, ఇవై - ఈ, ఒన్బదోడు - తొమ్మిదిపాశురములతోఁగూడ, ఒన్ఱుక్కుమ్ - ఒకపాశురమునకును (ఈతిరువాయ్‌మొళియందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములనున్ను అంతకంటె మిక్కిలి దుఃఖము చేసాదించిన చరమపాశురమునున్ను ఆనుసంధించినయెడల), మూవులగుమ్ - మూడులోకములును, ఉరుగుమ్ - (ప్రేమచేత), కరుగును.

తా॥ తన కల్యాణగుణములనుసంధించునట్లు తమకుఁగృపజేసిన శ్రీయఃపతి విషయమై నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురముల సభక్తికంచువారి మనస్సు ప్రేమచేఁగరుగునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬—వ, తిరువాయ్‌మొళి

అవతారిక:—ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంశ్లేషించిన సంశ్లేషమును దలంచి విశ్లేషదుఃఖమును వదలి యూనద్ధరితురై పాడించుచున్నారు.

ఉరుగుమాల్ నెఞ్చి ముయిరిప్పరమన్ఱి*
పెరుగుమాల్ వేళ్క్కయు మెన్శెయ్‌గేఁతొణ్ణేఁ*
తెరువెల్లామ్‌కావికమఴ్ తిరుకాట్కరై*
మరువియమాయన్ మాయమ్‌నినై దొఱే. ౧.

ఆ॥ తెరువెల్లామ్ - ప్రతివీధులయందును, కావి - నల్లకలువపుష్పము, కమఴ్ - పరిమళించుచున్న, తిరుకాట్కరై - తిరుకాట్కరైయనెడు దివ్యదేశమందు, మరువియ - అమరివేంచేసియున్న, మాయన్‌తన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన (శ్రీయఃపతియొక్క), మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నినైదొఱుమ్ - తలంచినవ్వుడంత, నెఞ్చమ్ - మనస్సు, ఉరుగుమాల్ - కరుగుచున్నది. ఉయిరిప్పరమన్ని - ఆత్మకసహింపకుండనట్లు, వేళ్క్కయుమ్ - అభివివేశమును, పెరుగుమ్ - పెరుగుచున్నది. తొణ్ణేఁ - చపలుఁడనైనేను, ఎన్‌శెయ్‌గేఁ - ఏమిచేసెదమ? ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

శా॥ తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క దివ్యచేష్టితములవలంచి మానసస్సు క్రమేణ శిథిలమై యుండలేక వానియందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలదైయున్నదని.

నినైదొఱుమ్‌తోఱున్‌దొఱుమ్ నెఞ్జిడిన్‌దుగుమ్*
నినైకొళ్‌కీర్ పాడిలుమ్ వేమెనదారుయిర్*
శుళైకొళ్‌పూఞ్జోలై తెన్‌కాట్కరైయెన్న పా*
నినైగిలేఁనా నునక్కాప్పెయ్యుమ్‌నీర్మైయే. ౨.

ఆ॥ శుళైకొళ్ - తటాకములుగల, పూఞ్జోలై - పూవులతోటలచే జుట్టబడిన, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్న పా - ఓశాస్త్రమా! నినైకొళ్ - పాపములను హరించుచున్న, కీర్ - (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను, నినైదొఱుమ్ - తలంచినప్పుడెల్లను, కొళ్‌తొఱుమ్ - ఆతనసంధించునప్పుడెల్లను, నెఞ్చు - మనస్సు, ఇడిన్‌దు - శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది. పాడిలుమ్ - గానముచేసినను, ఎనదు - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - సంపూర్ణమైన ఆత్మ, వేమ్ - (రసాతిశయముచే) పరితపించుచున్నది. నాన్ - నేను, ఉనక్కు - నీకు, ఆప్పెయ్యుమ్ - కైఙ్కర్యము చేయుచున్న, నీర్మై - ప్రకారమును, (నీవు నాకు కైఙ్కర్యముచేయుచున్న ప్రకారమునని సాదింపుట నీశబ్దమునకు యత్నము చెప్పుటచే నీవిధముగా సాదించుచున్నారు, నినైగిలేఁన - తలంపులకసమర్థుడనైయున్నాను.

శా॥ తిరుకాట్కరైయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతీ! నీగుణములనుసంధించిన భృత్యుని తలంచివప్పుడును మానసస్సు క్రమేణ గరుగుచున్నది. నాయాత్మ నిన్నుపరిపూర్ణుఁడవని పరితపించుచున్నది. నీవునాయందుఁజేసిన సౌశీల్యమును తలంచి యుండలేకనని. ౨.

నీరై నిలయాల్ నెఞ్చమ్ వఞ్చిత్తువ్వినుందు*ఎన్నై నె
ఱిరై నిలైయిన్నియిరా యెన్నుయిరుణ్డా*
తీర్మలగుమిళిరై తేర్ కాట్కరై యెన్నప్పన్*
కార్ముగిల్వణ్ణన్ కళ్వనటిగిళేన్. ౩.

ఆ॥ నెఞ్చమ్ - (నా) మనస్సును, వఞ్చిత్తు - వఞ్చనచేసి, పుగుందు - ప్రవేశించి, నీరైనిలయాల్ - నీలిమ్యముచే, ఎన్నై నె - నన్ను, ఈరైనిలైయిదు - ఆర్ద్రచిత్తుడనైకేసి, ఎన్నుయిరాయ్ - కారణంతరాత్మయైయుండి, ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్డాన్ - ఆవధించెను. తీర్మలగు - మిక్కిలి సౌందర్యముగల, తోరై - తోపులచే జుట్టుకొనిన, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కాట్కరై - తియక్కాట్కరైయందు వెంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియై, కార్ముగిల్ - నల్లని మేఘమువంటి, వణ్ణన్ తిరు - వర్ణముగలవాడైన శ్రీకృష్ణపతియొక్క, కళ్వనమ్ - వంచకవ్యాపారములను, అటిగిళేన్ - ఎఱుంగలేను.

కా॥ నీవు నాకు సైఖ్యర్యము కేయువలయునని కెప్పి వందనజేసి నామనస్సులోప్రవేశించి నాకు సైఖ్యర్యముజేయుచు వస్తువుధించుచున్న సర్వేశ్వరుని మాయలను యథార్థమనియు అయథార్థమనియు తెలిసికోవడాలవది. ౩.

అటిగిళేన్ తన్నై నిలైత్తులగుణ్ణిఱ్కుమ్*
నెటిమైయాల్ నానుమవర్ నిఱ్కుమ్బిరాన్*
వెటికమழ్ పోరై తేర్ కాట్కరై యెన్నప్పన్*
శిటియనెన్నారుయిరుణ్డ తిరువరుళే. ౪.

ఆ॥ తన్నై - తనసంకల్పమందు, నిలైత్తులగుమ్ - సమస్తలోకమును, నిఱ్కు - ఉండగా నెటిమైయాల్ - దేవదేవిభావసంబన్ధమునుచేత, నానుమ్ - నానును, అవర్ నిఱ్కుమ్ - ఆపదార్థము లయందు, నిఱ్కుమ్ - అంతరాత్మయైయున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, వెటికమழ్ - పరిమళము గొట్టుచున్న, పోరై - పోటులుగల, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - కాట్కరైయందుపేంచేసి యున్న వాడుసైన, ఎన్ అప్పన్ - నాస్వామి, శిటియ - శూద్రుడైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఆయిర్ - ఆత్మను, ఉణ్డ - ఆనుభవించిన, తిరువరుళ్ - వ్యామోహమును (సౌశీల్యమును), అటిగిళేన్ - తెలిసికొనలేదు.

కా॥ నాను సర్వవ్యాపియై యెల్లరను తనకుశేషభూతులుగా జేసికొనియున్న సర్వేశ్వరుడు అతిశూద్రుడనైన నాయం దింత వ్యామోహము కేయుటకుఁ గారణము నెఱుంగలేనని ౪.

తిరువరుళ్ శెయ్‌బవర్‌పోల వెన్నుళ్ పుగున్దు*
ఉరువముమాయిరు ముడనేయుణ్డా*
తిరువళర్ పోరై తేర్ కాట్కరై యెన్నప్పన్*
కరువళర్ మేని నఱ్కణ్ణన్ కళ్వర్ పిళ్ళై. ౫.

ఆ॥ తిరువరుళ్ - ఆమ్రగహమును, శెయ్‌బవర్‌పోల - చేయువానివలె, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఉరువముమ్ - నాశరీరమును, ఆరుయిరుమ్ - ఆత్మను,

ఉడనే - ఒకప్పుడే, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను. తిరువళర్ - సౌందర్యముపరిఢిల్లుచున్న, తోళై - తోళ్లులగల, తెళ్ - స్పృహాతీయమైన, కాట్కైక్ - తిరుక్కాట్కైయందు కేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియు, కరువళర్ - శ్యామమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడుయైన, నమ్ కణ్ణన్ - మన కృష్ణుడియొక్క, కళ్వన్దిల్ - మాయలు (శబ్దిధంబులైయున్నవి).

తా॥ నేను చేసిన కైఙ్కర్యమును స్వీకరించుమానిమిత్తమై నాయందుఁబ్రవేశించి నాశరీరమునున్ను ఆత్మనున్ను చక్కఁగాననుభవించెను. నాయందిట్లు వ్యామోహముగలిగియుటకు కారణమేమి.

ఎన్ కణ్ణక్ కళ్వ మొళిక్కే చ్చెమ్మాయ్‌నిఱ్ఱుమ్*
అణ్ణణ్ణుణ్డ వెన్నాఱుయిర్‌క్కోదిదు*
పుణ్ కణ్ణైక్కయెయ్‌ది ప్పులమ్బియుయిరాప్పగల్*
ఎన్‌కణ్ణెన్ఱ వెన్‌కాట్కైయే త్తుమే. ౬

ఆ॥ ఎన్‌కణ్ణన్ - నాశ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్ - కపటవ్యాపారములు, ఎనక్కు - నాకు, ఎమ్మాయ్‌నిఱ్ఱుమ్ - యథార్థమువలెతోచుచున్నవి. అణ్ణణ్ - ఆతిశయులుఁడైనవాఁడు, ఉణ్డ - అనుభవించుటచే, కోదు - అసారమైన, ఎన్నాఱుయిరిదు - ఈనాయాత్మ, పుణ్‌కణ్ణైక్ - దైన్యమును, ఎయ్‌ది - పొంది, ఎన్‌కణ్ణెన్ఱు - నాకుభవ్యుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడాయని, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు, పులమ్బి - ఘోషించి, ఆవిక్ కాట్కైక్ - వాఁడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్కైయనెడుదివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్నది.

తా॥ సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకళ్ళకు యథార్థములవలెతోఁచుచున్నవిగాన నేను వానిని నిరోధించలేను. వాఁడనుభవించి యసారమైయున్న నాయాత్మ తిరిగియు వానికివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నదని. ౬.

కాట్కైక్ కాయేత్తు మదనుళ్ కణ్ణా వెన్నుమ్*
వేట్కైక్‌నోయ్‌కూర నిన్నై న్దుకొణ్‌ణ్‌దుగుమ్*
ఆట్కొళ్వానో లెన్నై యిరుణ్డమాయనాళ్*
కోట్కుళ్ పట్ట దెన్నాఱుయిర్‌క్కోర్దుమే. ౭.

ఆ॥ ఆట్కొళ్వానోత్తు - నన్ను దాస్యపఙ్కులోనుచేసుకొనువానివలె (ప్రవేశించి), ఎన్నాఱుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్డ - అనుభవించిన, మాయనాల్ - వంచకుఁడైన శ్రీకృష్ణునిచే, కోర్దున్దే - అపహరింపఁబడినదయ్యో, కోళ్ కుఱైపట్టదు - అపహరించినవస్తువు కొంచెము మిగిలినట్లు వలెనున్న, ఎన్నాఱుయిర్ - నాయాత్మ, కాట్కైక్ - తిరుక్కాట్కైయనెడు దివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముచేయును. అదనుళ్ - ఆదివ్యదేశమందు వేంచేసియుండి, కణ్ణా - నాకుభవ్యుఁడైనవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిపిలుచును. వేట్కైక్ - ఆళ్వినిదేశమునెడి, నోయ్ - వ్యాధి, కూర - అధికమగునట్లు, నిన్నై - ధ్యానించి, కొణ్‌ణ్‌దు - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగును.

తా॥ నాకైఙ్కర్యమును స్వీకరించువానివలె ముందఱి నాహృదయమందుఁబ్రవేశించి తరువాత నన్ననుభవించియు నన్ననుభవించని వానివలెనున్న సర్వేశ్వరునిచే స్తుతించి వానిగుణములను ధ్యానించి నాయాత్మ కరుగుచున్నదని. ౭.

తోళుణానని వ ణ్ణెన్నయిర్ తాన్గార్*
నాళునాళ్ వ ణ్ణిన్నెముళ్ ప్రవేశ్తాన్డ్గార్*
కాళసిర్ మేగ త్తైకాట్కు రై యెన్నప్పుక్కు*
ఆళనేపట్ట దెన్నారుయిర్ ఎన్దే. ౮.

అ॥ తోళుణానట్టివ్వణ్ణ - వాయిక్కు ఉపకారమును స్వీకించక వేవచ్చి, ఎన్నుయిర్ - వాయార్థమ్, తాన్ - తాను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను, నాళునాళ్ వణ్ణ - ప్రతిదివమువచ్చి, ఎన్నిన్ - వన్ను, ముళ్ ప్రవుమ్ - సంపూర్ణముగా, తాన్ - తాను, ఉణ్డాన్ - అనుభవించెను, కార్ - వల్లనై, సిర్ - బలముగలదైన, మేగమ్ - మేఘమువలెనున్న వాడును, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కు రై - తిరుక్కాట్కు రైయందు వేంచేసియున్న వాడునైన, ఎన్న ప్పుక్కు - వాస్వామికి, ఆళ్ పట్టదిన్నే - దాసుడనైన వాయితిని. ఎవదుయిర్ పట్టదు - వాయార్థపడిజీవాధను (నే నేమని చెప్పెదనని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిత్యముగావున్న నుభవించుచున్న పుటికిన్ని తృప్తిచెందక తిరిగితిరిగి యనుభవించుచున్న వాని వొళ్ళిమ్ము నన్ను ముక్కల బాధించుచున్నది. ౮.

ఆరుయిర్ పట్ట దెన్దుయిర్ పట్టమ్*
పేరిదమ్ తెత్తమై క్కిణ్ కినివాయదోర్*
కారెళిల్ మేగ త్తైకాట్కు రై యోయిల్ కోళ్*
వీరెళిల నాళ్ లిడినోళ్ లెయేవవారిక్కే. ౯.

అ॥ పేర్ ఇదమ్ - పెద్దవక్షముగల, తామరై - తామరసపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రమును, కిణ్ - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయదు - అధరముగలవాడును, ఓర్ - ఒక, కార్ - వల్లనైన, ఎళిల్ - సౌందర్యముగల, మేగమ్ - మేఘమువంటివాడును, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కు రై - తిరుక్కాట్కు రైయు నెడుదివ్యదేశమున, ఓయిల్ కోళ్ - దానసౌశీల్యగాంభీర్యాదులవాడును, వీర్ ఎళిల - వీరశ్రీనిన్ను సౌందర్యమునున్న గలవాడును, నాళ్ - నాలుగైన, తడమ్ - విశాలమైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, ఎయ్యాట్ - దివిజులకు, వాయ్కు - శౌర్యత్రిస్థాయిలైనసముద్రమువంటి వాడునైన సర్వేశ్వరునియిమ్మై, ఏనదుయిర్ పట్టదు - వాయార్థపడుచున్న బాధను, ఆరుయిర్ పట్టదు - ఎవరియార్థ పడుచున్నది.

తా॥ పద్మనేత్రుడును చతుర్భుజుడును సులభ్యుడును సర్వేశ్వరుని కల్యాణ గుణమియమై నేమపడుచున్న బాధను మితీయెవరును పడలేదని. ౯.

వారిక్కో- ణుసైన్నెళిల్ బువక్ కాణిలెట్టి*
ఆళ్వీర్ ప్ర వెసైన్నెయ్యీయ వెన్నిల్ మున్నమ్*
పారిత్తు* త సెన్నైన్నెముళ్ ప్పర్రుమానార్*
కారొక్కుమ్ కాల్కు రై యిప్పిర కడియనే. ౧౦.

అ॥ ఉసైన్ - నిన్నజూచినయంతె, వారిక్కుణు - (సకలక్లేశ్యములను) పాసుపోకొని, ఉళ్ళుట్టవ సెన్ని - నిబద్ధమనస్కునుధించుసునని, ఆళ్వీర్ ప్ర - ఆళ్వినిశేషములకల,

ఎన్నైయొళియ - నాశంబెందికై, ఎన్నిల్‌మున్నమ్ - నాశంబెందుండగానే, పాలిత్తు - ఆశీంచుకొని, తాన్ - తాను, ఎన్నై - నన్ను, ముళు - సంపూర్ణముగా, పరుగినాన్ - ఆనుభవించుచున్నాడు. కారొక్కుమ్ - మేఘమువలె మదారుడై, కాట్కైయప్పన్ - తియక్కాట్కైయందు వేంచేసియున్నస్వామి, కడియన్ - మిక్కిర్వరలవాడైయున్నాడు.

కా॥ సర్వేశ్వరుని చూచినప్పుడే వానికి సమస్తవిధకైంకర్యము జేయవలయునని యాశించుచున్న నాశంబెందుండగానే నాశంబెయుటకు గానన్నసుధీంబసర్వేశ్వరుడాశించుచున్నాడని.

‡‡ కడియనాయ్ కళ్వనై కొన్ద పిరాన్తన్నై*
కొడిమదిళ్ తెన్‌కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శొల్*
వడివమైయాయిర త్తిప్పత్తినాల్ శొన్నమ్*
ముడివెయ్‌దిన్‌నాశమ్ ముళ్‌క్కుర్ నిన్ఱనవే. ౧౧.

అ॥ కడియనాయ్ - శోభమొగలవాడై, కళ్వనై - కంసుని, కొన్ద - చంపిన, పిరాన్ తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కొడి - ధ్వజమొగల, మదిళ్ - ప్రాకారములచేఁజుట్టబడి, తెన్ - సుందరమైయున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, చడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, వడివమై - అందమైన, ఆయిరత్తు - పెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తినాల్ - ఈ పది పాశురములతోఁ, ఎమ్‌నాశమ్ - మాయమ్మను, ముడివెయ్‌ది - నశించి, తానే - ఎండమొదలె నున్న సంసారమును, నాశముళ్‌క్కుర్ నిన్ఱ - నశించునుమీ.

కా॥ శ్రీయఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రపాదించిన, రాగా పతిపాశురముల సభ్యసించు వారికి జన్మమరణాదిసంసారమున నశించునని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౭ . వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో సర్వేశ్వరుని గుణానుభవముకంటె వానిసౌందర్యమును ప్రత్యక్షముగా సేవింపనాశించి నమ్మాళ్వార్లువానివద్ద దూతలను దూతరైవంపించుచున్నారు.

‡‡ ఎన్ఱానలగిల్ల్‌వా యిరై తేర్ నిఱ్ఱినిదమరుమ్*
కొన్ఱాలమదనారాయ్ తిరుమూర్క్కిళక్కుత్తొళైయుమ్*
పొన్ఱాప్పూన్దుళాయ్‌ముడి యెమ్‌కుడక్కూత్తర్‌క్కుత్తూదాయ్*
నున్ఱాల్‌నిన్ఱతిలై మిల్ కొమ్మినీరోనుమరోదే. ౧.

అ॥ ఎమ్ - మయిలొక్క, కావలగమ్ - సముద్రతీరమందలి తోటలనడుమనున్న, కళీ శాయ్ - ఉప్పుగడియందు, ఇరై తేర్ద్ద - ఆహారముకొరకొరిగి, ఇట్టం - ఇచ్చట, ఇనిదు - సుఖముగా, అమరుమ్ - ఉన్న, శెమ్‌కాల - ఎఱ్ఱనిపాదములగల, మడమ్ - భవ్యమైన, కారాయ్ - ఓ చారపక్షీ ! తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమనెడు దివ్యదేశమందు, ఉ లైయుమ్- నిత్యవాసముచేయుచున్న వాడును, కొణ్ణర్ - శోభగల, పూ - సుందరమైన, తుళ్ళోయ్ - తిరుత్తుళాయ్‌లను, ముడి - కిరీటమందుగలవాడును, ఎమ్మడిగళుక్కు - కుంభవృత్యము చేసినవాడునైన కునప్పిరాయిని, ఎన్ తూదాయ్ - నాదూతవై (చిల్క), నుమరోడే - నీబంధువులతో, నుమ్‌కాల్‌గళ్ - మీపాదములను, ఎన్‌తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీద, వైప్పు మిర్ - ఉంచుడి.

తా॥ ఓ చారపక్షీ ! తిరుమూళిక్కళమందు కొంచెసేపయున్న ప్రియబంధువర్గమెల్ల వా రాధనుజేసి పిచ్చి దానిని ప్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాశిరస్సుమీదనుంచవలయునని ౧.

నుమరోడుమ్‌పిరిసు వే నీరుమ్‌నమ్ శేవలుమాయ్*
ఆమర్ కాదల్ కురుగినఙ్గా ళణిమూళిక్కళత్తుఱై యుమ్*
ఎమరాలుమ్‌పళిప్పు ణ్ణిక్క తమ్మాలిప్పుణ్డు*
తమరోడఙ్గుఱై వార్క్కు త్తెక్కిలమే కోళీ రే. ౯.

అ॥ నుమరోడుమ్ - మీబంధువులతోడను, పిరియాదే - ఎడబాయక, నీరుమ్ - మీరును, నమ్ శేవలుమాయ్ - మీ పెంగళ్ళీయు, ఆమర్ కాదల్ - విరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న, కురుగినఙ్గాళ్ - ఓ నీరుగోడులారా ! ఎమరాలుమ్ - మాబంధువులచేతను, పళిప్పుణ్డు - అపవాదముకొందియు, ఆదే - సుందరమైన, మూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉ లైయుమ్- నిత్యవాసముచేయుచున్న, తమ్మాల్ - తమచేత, ఇళిప్పుణ్డు - ఉచ్చీఁబడియు, ఇరైవన్ - ఇచ్చటనుండుటచే మేమిప్రయోజనము ? అట్టం - అచ్చట, తమరోడు - తమబంధువులతోఁగూడ, ఉ లైవార్క్కు - సంశ్లేషించియుండువారికి, తక్కవాఁ మే - (మే ము) తగుమైనవారుకామా ? కోళీర్‌గళ్ - (అని) అడుగుఁడి.

తా॥ ఓ నీరుగోడులారా ! సర్వేశ్వరుఁడు నన్ను ఒడిచిపెట్టిపోయెను ; మావారందరు వానినియాఁచించివేసి నన్నువిందించుచున్నారు. ఇఁక నాకీచ్చటనుండుటమంచిదికాదు. గావ మీరు వానివద్దకెళ్ళి, మిగ్గోపీయాపై యధోచ్యకాలాయని యొరమాటయడుగుఁడని. ౯.

తక్కిలమే కోళీర్‌గళ్ తడమ్బునల్ వాయిఱై తేరుమ్*
కొక్కినఙ్గాళ్‌కురుగీ రఙ్గాళ్ కుళిర్ మూళిక్కళత్తుఱై యుమ్*
శెక్కమల త్తిలర్ పోలుమ్ కణ్ శెక్ కాల్ శెఙ్గనివాయ్*
అక్కమల త్తిలై పోలుమ్ తిరుమేనియడిగళుక్కే. ౩.

అ॥ తడమ్ - తటాకమందలి, పునల్ వాయ్ - జలమందు, ఇరైతేరుమ్ - ఆహారముకొరకు మున్న, కొక్కినఙ్గాళ్ - ఓ కొంగపక్షులారా ! కురుగినఙ్గాళ్ - ఓ నీరుగోడులారా ! కుళిర్ - చల్లనైన, మూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉ లైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న వాఁడును, శెమ్‌కమలత్తు - ఎఱ్ఱతామరయొక్క, అలర్ పోలుమ్ - పుష్పమువలెనున్న, కణ్ - నేత్ర

మణి, పై - శ్రీహస్తములు, కాల్ - శ్రీపాదములు, శెక్కని - ఎఱ్ఱనిపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, ఆళ్కమలత్తు - అశేషమరయొక్క, ఇరైపోలుమ్ - ఆకువలెనున్న, తిరుమేని - దివ్య విగ్రహము (వీనినిగల), ఆడిగళుక్కు - స్వామియంయైన శ్రీయఃపతికి, కళ్కిలమే - తగినవారము కామాయని, శేర్గళ్ - ఆడుగుఁడు.

కా॥ ఓ కొంగపక్షులారా! మీరు తిరుమూళిక్కళమందువేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్ద కెళ్ళి, ఈపెకు నీవెందుకు సేవసొందించవు? నీ దివ్యావయవసౌందర్యమును సేవింపుట కీపెకుయోగ్యత లేదాయేమని యొకమూటయడుగుఁడని. 3.

తిరుమేనియడిగళుక్కు తీవినై యేఁవిదుతూదాయ్*
తిరుమూళిక్కళమెన్నుమ్ శెల్వనగర్ వాయ్‌నీముగిల్ గాళ్*
తిరుమేనియవర్‌క్కరుళ్ శెన్ఱ కాల్*ఉమ్మైక్కై తొఴ
తిరుమేనియొళియగప్పో తెళివిశుమ్బుకడియుమే. ౪.

ఆ॥ ఆణి - అందమైన, ముగిల్ గాళ్ - ఓ మేఘములారా! తిరుమూళిక్కళమెన్నుమ్- తిరుమూళిక్కళమనెడు తిరువామముగల, శెల్వనగర్ వాయ్ - సుందరమైన దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న వాడును, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగనుటుండి, ఆడిగళుక్కు - లోకులను పరిగ్రహించుకొని స్వామియైనవాడుసైన శ్రీయఃపతికి, తీవినైయేన్ - చెడ్డపాపములగు నాచేత, విడుతూదాయ్ - పంపబడినదూతలైకెళ్ళి, తిరుమేని - నీతిరుమేనిమ, అవర్‌క్కు - ఆయశ్రీస్వర్లకు, ఆరుయిర్ - ఇవ్వము, ఎన్ కాల్ - అనిచెప్పివయొళల, ఉమ్మై - మిమ్ములను, కణ్ తిరుమేని - మీశరీరమంలయందున్న, ఒళి - కాన్తిని, అగప్పో - పోఁగొట్టి, తెళివిశుమ్బు - నిర్మలమైన ఆకాశమందుండి, కడియుమే - పెల్లగొట్టుటా?

కా॥ ఓ మేఘములారా! మీరు తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న స్వామివద్దకెళ్ళి, "ఆశ్రీవర్లకు నీతిరుమేనిని సంశ్లేషించునట్లివ్వుము" అనిచెప్పుడు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందున మిమ్ములను దేవకాన్తినిపోఁగొట్టి యాకాశమందుండి పెల్లగొట్టడని ౪.

తెళివిశుమ్బుకడిదోడి తీవళై త్తుమిన్నిలగుమ్*
ఒళిముగిల్ గాళ్ తిరుమూళిక్కళత్తుఱై యుమోర్ తోడర్‌క్కు*
తెళివిశుమ్బుతిరునాడా తీవినై యేఁమనత్తుఱై యుమ్*
తుళివార్ కళీర్‌క్కుమ్మలార్ క్కిఱైతూదురై తల్ శెప్పుమినే. ౫.

ఆ॥ తెళివిశుమ్బు - నిర్మలమైనయాకాశమందు, కడిదు - శీఘ్రముగా, ఓడి - సంచరించి, తీవళై త్తు - అగ్నిచక్రమువలె, మిన్ ఇలగుమ్- మెఱుపులచేప్రకాశించుచున్న, ఒళిముగిల్ గాళ్ - ఓ సుందర మేఘములారా! తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, ఒణ్ శుడర్‌క్కు - సుందరమైనకాన్తినలవాడును, తెళివిశుమ్బు-నిర్మలాకాశమైనపరమపదమును, తిరువాడా - విభూతిగాగలవాడును, తీవినైయేన్ - పాపియైననా యొక్క, మనత్తుఱైయుమ్ - హృదయమందు నిత్యవాసముజేయువాడును, తుళి - బిందువులు, వార్ - ప్రవహించుచున్న, కళీర్ - ఏనుగల, కుమ్మలార్‌క్కు - శిఖరాగ్రములవాడుసైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్‌తూదురైత్తల్ - నాదూతవాక్యమును, శెప్పుమిన్గళీ - చెప్పుఁడు.

తా॥ ఓ మేఘునులారా! మీరేమియసంకేతింపబలదు. వాడు తాపత్రయములందు మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రకటించి పాపములేయువాడుగావ మీరాటనతప్పక సంగీకరింపుమను, కెల్లి చెప్పుడని. ౫.

తూదుఱై తిల్ శెప్పిన్ కిళ్ళి తూమొళ్ వాయ్‌వణ్ణినజ్గాళ్*
పోదిఱై ఇమ్మనుమగరుమ్ పొళిల్ మూళిక్కళత్తుఱైయుమ్*
మాదఱై తమ్మాళ్వగత్తే వైత్తార్ క్కు వాయ్‌మాఱ్ ఱుమ్*
తూదుఱై తిల్ శెప్పిదిరేల్ శుడర్ వళై యుమ్‌కళై యుమే. ౬.

తా॥ తూ - నుధురమైన, మొళి - మాటలను, వాయ్ - ముఖమందుగల, వణ్ణినజ్గాళ్ - ఓ తుమ్మెదల సమూహములారా! పోదు - పుష్పములయందు, ఇఱైత్తు - శబ్దించుము, మదు - మకరందమును, నుగరుమ్ - పానమాచేయుచదిగిన, పొళిల్ - తోటలుగల, మూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్నవాడును, మాదఱై - శ్రీదేవిని, తమ్ - తనయొక్క, మాళ్వగత్తే - వక్షస్థలమందే, వైత్తార్ క్కు - ఉంచుకొనినవాడునైన శ్రీమాన్ పతిని, ఎన్ వాయ్‌మాఱ్ ఱుమ్ - వాపాకుమైన, తూదుఱై తిల్ - దూతవాక్యమును, శెప్పిదిరేల్ - చెప్పితిరిచి, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, వళైయుమ్ - (జారిపోయిన) కంకణములనున్ను, కళైయుమ్ - పస్త్రములనున్ను, శెప్పుమిన్గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ తుమ్మెదలారా! తిరుమూళిక్కళమందు పిరాట్టిలోగూడచేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి "నీవిరహమునచేత నా పై వర్షపుకంకణములును పస్త్రములనుగారిపోయిన" వని చెప్పుడని.

శుడర్ వళై యుమ్‌కళై యుమ్‌కొ ణ్డరుళినై యేత్తొళ్ తుర్న్ద*
పడర్ పుగళ్ మాల్ తిరుమూళిక్కళత్తుఱైయుమ్‌పణ్ణియక్కుమ్*
శుడర్ పవళవాయ్ నెరిక్కణ్ ణ్డురునాళోర్ తూయ్‌మాఱ్ ఱుమ్*
పడర్ పొళిల్ వాయ్‌క్కురుగినఙ్గాళ్ నీనగ్గొన్ఱుపణియీరే. ౭.

అ॥ పడర్ - విశాలమైన, పొళిల్ వాయ్ - తోటలయందు సంచరించుచున్న, కురుగిన ఙ్గాళ్ - ఓ తుమ్మెదలారా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, వళైయుమ్ - కంకణమును, కళైయుమ్ - పస్త్రములను, కొణ్డు - అపహరించి, అరుళినైయేత్తు - క్రూరమైనపాపములగలవాడుక్కు, తొళ్ - భుజములతో, తుర్న్ద - విశ్లేషించినవాడును, పడర్ - అంతటవ్యాప్తమైన, పుగళ్ మాల్ - కీర్తిగలవాడును, తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయువాడును, పణ్ణియక్కుమ్ - చూచుమంటి, కణ్ - నేత్రములుగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పవళమ్ - పగడమువంటి, వాయుమ్ - అధరముగలవాడునైన శ్రీమతిని, కణ్డు - చూచి, ఎన్కు - నామిత్తమై, ఒరువాళ్ - ఒకదినము, ఓర్ - విలక్షణమై, తూయ్ - మధురమైన, ఒన్ఱుం - ఒకమాటను, పణియీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఒసిరుతోడులారా! తవళగిరిమత్తమైనయొక్క కంకణవస్త్రాదుల నపహరించుకొని తనతో విశ్లేషించి తిరుమూళిక్కళమందువెళ్ళి వేంచేసియున్న నుందరాంగునిజూచి, "నన్నిట్లు చేయవచ్చునా" యని యొకమాట నామిత్తమైయడుగుడని. ౭.

ఎనక్కొన్నువణియార్‌గళ్ తిరుమొళిలే వాయిరై తేర్‌న్దు*
మనక్కినియ్‌వణ్‌పడమేవుమ్ పణ్డినేఱ్‌ఱార్ తుమ్బిగాళ్*
కనక్కొళ్ తిణ్ మదిళ్ పుడై శూళ్ తిరుమూళిక్కళత్తుఱై యుమ్*
పునక్కొళ్ కాయామేని పూన్దుళాయ్‌ముడియార్ కే. ౮.

అ॥ ఇరుమ్ - విశాలమైన, పొళిల్ వాయ్ - తోటలయందు, ఇరై తేర్‌న్దు - ఆహారము వెదకిని, మనక్కు - మనస్సుకు, ఇనియ్‌పడ - సుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించు చున్న, పణ్డినేఱ్‌ఱార్ - ఓతుమొద్దలారా! తుమ్బిగాళ్ - ఓచిన్నతుమొద్దలారా! కనక్కొళ్ - దట్టమై, తిణ్ - దృఢమైయున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, పుడై - చుట్టును, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిర్వహించు చేయుచున్న వాడును, పునక్కొళ్ - స్వస్థానమందున్న, కాయా - కల్పుష్పమువంటి, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, పూన్దుళాయ్ - సుందరమైన తిరుత్తుళాయ్‌మాలను, ముడియార్‌కు - కిరీటమందుగలవాడుమైన సర్వేశ్వరునికి, ఎనక్కు - వానిమిత్తమై, ఒన్దుపణియార్‌గళ్ - ఒకమాట చెప్పరు.

కా॥ ఓతుమొద్దలారా! దట్టమైన ప్రాకారముగల తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నేనిట్లు బాధపడుచున్నానని నామిత్తమైయొకమాట చెప్పరాడని ౮.

పూన్దుళాయ్‌ముడియార్‌కు పోన్నాళ్ పోయ్ నాళ్‌కొయారుకు*
ఏన్దునీరిళమ్‌కురుగే తిరుమూళిక్కళత్తార్‌కు*
ఏన్దుపూణ్ ములై పయన్దు నిన్నిఱై మలర్ క్కణ్ణీర్ తదుమ్బ*
కాన్‌తళై మెల్లొక్కుడైగళ్‌దల్ తగవన్‌రైయుఱై యారే. ౯.

అ॥ ఏన్ద - (నిన్ను మాణుగకుండ పైకొత్తి) ధరించుమన్న, నీర్ - జలమందు సంచరించు చున్న, ఇళమ్‌కురుగే - ఒచిన్ననీరుకోడీ! పూ - అందమైన, తుళాయ్-తిరుత్తుళాయిమాలచే నలంకరించుబడిన, ముడియార్‌కు - కిరీటముగలవాడును, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ఆళి - సుదర్శనమును, కైయారుకు - కీహస్తముందుగలవాడును, తిరుమూళిక్కళత్తారుకు - తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న వాడుమైన సర్వేశ్వరునికి, పూణ్ - ఆభరణములను, ఏన్ద - ధరించుచున్న, మూలై - స్తనము, పయన్దు - వివర్ణమై, ఇరైమలర్ - చేరియున్న రెండుపద్మము వలెనున్న, ఎణ్‌కణ్ - కాంతిక్షమలయందు, నీర్ తదుమ్బ - నీళ్ళునిండునట్లు, కాన్ - కాము, తళైమెల్‌కొడ్డు అగల్‌దల్ - తమ విగ్రహమును దీసికొనిపోవుట, తగవన్‌ర - దయాగుణమును తనుమైవదికాదు, ఎన్ఱు - అని, ఉరైయీర్ - చెప్పుము.

కా॥ ఓచిన్న నీరుకోడీ! నీవు తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్నక్రియ, పతిబద్ధ మెళ్ళి, కాంతివయవములు వివర్ణమై దుఃఖించునట్లు నన్నిట్లు విశ్లేషించుట నీకుచితమకాదు. ఇట్లు చేసివయెడల నీవు నిర్దయుండవని చెప్పవచ్చునని చెప్పుమని. ౯.

తగవన్‌రైయుఱైయార్‌గళ్ తడమ్బునల్ వాయిరై తేర్‌న్దు*
మిగవిన్బుఱ్‌పడమేవుమ్ మెన్నైయై యవన్ముళ్ళార్*

మిగమేనిసెలిదెయ్‌ది మేగలై యుమిడర్‌దున్‌ఎన్
అగమేని యొళియామే తిరుమూళిక్కళత్తార్ క్కే. ౧౦.

అ॥ కడమ్ - విశాలమైన, పునల్ వాయ్ - జలముయొద, ఇరై తేర్‌న్ద - ఆహారమువెదకుచు, మిగఇన్బమ్‌పడ - మిక్కిలినుభుమకలుగునట్లు, మేవుమ్ - అమరియున్న, మేల్ వైదియ - మంద గమనముగల, అన్నక్కిళార్ - ఓహంసపతులారా! మేని - శరీరము, మిగ-మిక్కిలి, మెలిదెయ్‌ది - కృశించి, మేగలైయుమ్ - మొలమాలును, ఈడర్‌దున్ద - బాధిపోయి, ఎన్‌ఆగమేని - నాలోపల వున్న (ఆత్మ) స్వరూపము, ఒళియామే - వశింపటకుముందే, తిరుమూళిక్కళత్తార్‌కు - తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి, తగవన్‌ఇన్ద-యుక్తముకాదని, ఉరైయార్ గళ్ - చెప్పరు.

తా॥ ఓహంసపతులారా! నాశరీరము మిక్కిలి కృశించి వాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇకనా ప్రాణముపోవుటయుండదినను మీరువెళ్ళి తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీమాపతికి, "ఇట్లు కాదుపెట్టుట నీకు యుక్తముకాదని" చెప్పుడని. ౧౦.

‡‡ ఒళివిన్ది తిరుమూళిక్కళత్తుఱైయుమొణ్‌డరై *
ఒళివిల్లావణిమ్ములై క్కిళిమొళియాళలర్ నీయశోల్ *
వళువిల్లావణ్ కురుహూర్ చ్చడగోప వాయ్‌న్దనై త్త *
అళివిల్లావాయిర్ త్తివైత్తుమ్ నోయఱుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ ఒళివిన్ది - ఎడతెగక (నిరంతరముగా), తిరుమూళిక్కళత్తు - తిరుమూళిక్కళమందు, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, ఒణ్ - సుందరమైన తేజస్సుగల (శ్రీమహాపతివిషయమై, ఒళివిల్లా - (వానిని) విశ్లేషించని, అణి - సుందరమైన, ముళ్ములై - ముగ్ధమాట లునగల, కిళి - చిలకయొక్క, మొళియార్ - మాటలువంటిమాటలుగల పిరాట్టి, ఆలర్ నీయ - విశ్లేషదుఃఖముచేపాదించిన, శోల్ - శ్రీమాక్తులను, వళువిల్లా - (పిరాట్టియొక్క గుణముల యందు) న్యూనతలేనివారై, వణ్ కురుహూర్ - సుందరమైన కురుకాపురికిస్వామియైన, కడగోపర్ - పరాంకుశులు, వాయ్‌న్ద - సమీపించి (భావబంధముగలవారై), ఉరైత్త - పాదించినవై, ఆళివిల్లా - ఆర్యసించినవారి హృదయమును విడువనివై, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోకేరినవైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, నోయ్ - భగవద్విశ్లేషమనెడువ్యాధిని, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టును.

తా॥ తిరుమూళిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై పిరాట్టి పాదించిన శ్రీమాక్తులను బతిపాదించెడియీపదిపాశురముల పర్యసించువారు భగవద్విశ్లేషమును బొందరని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, పంపించిన దూతులచ్చటికివెళ్ళి సర్వేశ్వరునికి తనయవస్థనంతటినీ తెలిపి తిరిగివచ్చుటకుముందే ఆత్యళ్వినిదేశములగలవారై సమ్మక్షాత్కారం అంతలో తిరుమంత్రానుసారం దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని సేవించి నేనెప్పుడు కైంకర్యము చేసెదనో యనిపాడించుచున్నారు.

‡‡ అఱుక్కుమ్మీనైయాయిన వాగత్తవనై *
నిఱుత్తుమ్మనత్తొన్నియ శిన్ఱియినార్క్కు *
వెఱి త్తణ్మలర్ చ్చోలై గళ్శూళ్ తిరునావాయ్ *
కుఱుక్కుమ్వగై యుణ్డొలో కొడియేఱ్కే. ౧.

ఆ॥ ఆగత్తు - హృదయమందు, ఆవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, నిఱుత్తుమ్ - ఉండవలయునని నెడి, ముఱ్ఱత్తు - అధ్యవసాయమందు, ఒన్ఱియ - ఉద్యోగించిన, శిన్ఱియినార్క్కు - మనోరథమాత్రములగలవారి యొక్క, అఱుక్కుమ్ - పాపమంతయు నైనయాయిన - పాపమంతయు నైనవన్నింటిని, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టునదియు, వెఱి - పరిమళములగల, తణ్ - చల్లనైన, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోపులచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియైన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయనెడుదివ్యదేశమును, కొడియేఱ్కు - పొందుటకుపాయము, కుఱుక్కుమ్వగై - పొందుటకుపాయము, ఉణ్డొలో - కలదా ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని హృదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్ప్రాప్తిప్రతిబంధుల నన్నింటిని పోగొట్టెడి తిరునావాయిని పొందుటకు నాకుపాయమేమైనకలదాయని. ౧.

కొడియేరిడై కోగనగ త్తవళ్ కేళ్వన్ *
వడివేల్ తడఙ్గణ్ మడప్పిన్నై మణాళన్ *
నెడియాన్నుయ్ శోలైగళ్శూళ్ తిరునావాయ్ *
అడియేనణుగప్పెఱునా ళెన్నై కొలో. ౨.

ఆ॥ కొడి - తీగెవలె, ఏర్ - సుందరమైన, ఇడై - నడుమొగలదై, కోగనగత్తవళ్ - కమలవాసినియైనపిరాట్టికి, కేళ్వన్ - వల్లభుడును, వడి - తీక్ష్ణమైన, వేల్ - ఆయుధముపలె నున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములనున్న, మడమ్ - ఆత్మగుణములనున్నగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళన్ - వల్లభుడును, నెడియాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, ఉన్ఱి - నిత్యవాసముచేయుచున్న, శోలైగళ్శూళ్ - తోపులచేఁజుట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, అడియేన్ - దాసుడనైనేను, అణుగప్పెఱుమ్‌ఆళ్ - పొందదగినదినమలు, ఎన్నైకొలో - ఏదో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు శ్రీభూనీళాదేవీసమేతుడై వేంచేసియున్నతిరునావాయిని నేనెన్నడు పొందెదనోయని. ౨.

ఎన్నై కొలణుగప్పెఱునా ళిన్ఱెప్పోదుమ్ *
కన్నై యిల్ మనమిన్ఱి కడల్వణ్ణర్ గళ్కలుఙ్గ్వర్ *

నన్నెయిల్ తిరునారణన్ శేర్ తిరునావాయ్*
ఆన్నెయుళ్ పుగలావ దోర్ నాళతీయేనే. 3.

ఆ॥ అణుగన్నెఞ్జుడైనాళ్ - (తిరువాయాయిని) పొందదలిచినవిధములు, ఎన్నైనాళ్ - ఏనాడు ఎట్టు - అని, ఎణ్ణుదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కైయిల్ మలమిట్టి - మలినాలుకలిమియందు పోతగిన తనస్సులేనివాడనై (ఏకాగ్రచిత్తుడనై), కణ్ణీర్ కళ్ - కన్నులు, కలుఙ్గినాల్ - ప్రవహించుచుండును. నన్నెఇల్ - (గుర్వధ్వమొడి) బోపములేని, తిరునారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, శేర్ - వాసముచేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరువావాయిందలి, ఆన్నెయుళ్ - ఆగోష్ఠిలో, పుగలావదు - ప్రవేశించుటకు, ఓర్ నాళ్ -ఒకదినమును, ఆతీయేనే - ఎఱుఁగకనున్నాను.

కా॥ ఏకాగ్రచిత్తుడనై కణ్ణీళ్ళుప్రవహించుచుండుటను దుఃఖించుచున్న నేను శ్రీమన్నారాయణుఁడుపేఁ చేసియున్న తిరువావాయిందలి శ్రీకృష్ణగోష్ఠిలో నెప్పుడు ప్రవేశించెదనోయని.

నాళేలతీయే నెనక్కుళ్ళన్*నానుమ్
మీళావడిమైప్పణి శెయ్యప్పుగున్ఱే*
నీళార్ముల్ శోలై కళ్ శూళ్ తిరునావాయ్*
వాళ్‌వీయ్‌తిడఞ్జుమ్ మడప్పిన్నై మణాళా. ౪.

ఆ॥ నీళ్ - పొడువై, ఆర్ - మట్టువ్యాపించి, ఎలుల్ - ప్రపంచములుగల, శోలైకళ్ - తోటలచే, శూళ్ - ఎట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరువావాయందు వేంచేసియున్న వాఁడు, వాళ్ వీయ్ - మిక్కిలి ముగుళ్‌లోలిన, తిడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - శ్రీవత్సములనున్న, ముడమ్ - గుంపూ లైనిన్నగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టి, మణాళా - వల్లభుఁడునైన ఓప్యామా ! నానుమ్ - నేమును, మీళా - ఎడసెగక, అడిమైప్పణి - దాస్యకైంకర్యము, శెయ్య - చేయుటకు, పుగుగ్గేనే - అవ్వయించితిని (అందువిమిత్తమై), ఎనక్కు - నాకు, ఉళ్ళన - ఏఱ్ఱుడియున్న, నాళ్ - దిన మును, ఆతీయేనే - ఎఱుఁగను.

కా॥ సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైంకర్యమును శేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, నప్పిన్న పిరాట్టిశ్రీగూడ వేంచేసియున్న వానికెప్పుడు కైంకర్యముచేయుదునో తెలియలేదని. ౪.

మణాళన్ మలర్ మగిళ్‌క్కుమ్ మణ్ మడన్దైక్కుమ్*
కణ్ణాళన్ నులగత్తుయిర్ శేవగళ్‌క్కుమ్*
విణ్ణాళన్ విరుమ్బియుఱైయుమ్ తిరునావాయ్*
కణ్ణారక్ కిళిక్కిన్ఱ దిశైసూళ్ కణ్ణే. ౫.

ఆ॥ మలర్ మగిళ్‌క్కుమ్ - కమలవాసినియైన శ్రీదేవికిని, మణ్ మడన్దైక్కుమ్ - భూదేవికిని, మణాళన్ - వల్లభుఁడును, ఉలగత్తు-లోకమందలి, ఉయిర్ -ప్రాణులకును, శేవగళ్‌క్కుమ్ - దేవతలందరికిని, కణ్ణాళన్ - నిర్వాహకుఁడును, విణ్ణాళన్ - శ్రీవైకుంఠాధిపుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, విరుమ్బి - ఆసపడి, ఉఱైయుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరువావాయిని, కణ్ణార - నేత్రములునిండునట్లు, కణ్ణు - నేనించి, ఇన్ఱు - ఇప్పటు, కళిక్కిన్ఱదు- ఆనందించుట, ఎన్ఱుకొలో - ఎప్పుడో ?

తా॥ ఉభయవిభూతినాథుడై శ్రీభూదేవినాయకుడైయున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసి యున్న తిరునావాయిని సేవింప కళ్యాణగుణంబులు యానందించెదనోయి. ౫.

కణ్డేనిలక్కిన్ఱ దిరైమ్బోల్ కణ్ణా*
తొణ్డైయునక్కాయ్ మలర్ తూవి తుఱిన్ఱిల్*
వణ్డార్ మలర్ చ్చోలై సూళ్ తూ తిరునావాయ్*
కొణ్డేయుత్తై నిన్ఱ వెంబిరాన్ వలర్ నోవే. ౬.

ఆ॥ కణ్డు - తుమ్మెదలనే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మలర్ - పుష్పములుగల, సోలై - తోటలచే, సూళ్ - మట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, కొణ్డు - ఆదరించుకొని, ఉత్తై నిన్ఱ - వాసముచేయుచున్న, ఎంబిరాన్ వలర్ నోవే - మాతమ్మగోపబలకుమార స్వామియైనవాడా! తుఱిన్ఱిల్ - విషయాన్తరసంభవములేక, ఉనక్కే - నీకే, తొండాయ్ - దాసుడనైతిని. కణ్ణా - శార్ఙ్గమును, ఇణ్డై - ఇచ్చట, కణ్డేన్ - అన్తరముగా సేవించి, కళిక్కిన్ఱదు - సన్తోషించుట, ఎన్దైకోళ్ - ఎప్పుడో?

తా॥ తిరునావాయందు నిత్యవాసముచేయుచున్న ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీకవ్యదాసుడనైన నేను నిన్నెప్పుడుకళ్యాణగుణంబులు సేవించి సన్తోషించెదనోయి. ౬

తోవాగియమాన్మలియై నిలక్కుణ్డాయ్*
తేవాదిదేవమ్ శెన్ఱు పణిసేయ్ తిరుమూళే*
నావాయుత్తై నిన్ఱ వెన్నారణనమ్బి*
ఆవావడియా నివనిన్ఱరుళాయే. ౭.

ఆ॥ తోవాగియ - రాశియున్న, మావలియై - మహాబలిని (యాచించి), నిలక్ - భూమిని, కొణ్డాయ్ - చరిత్రగానించినవాడవును, తేవాదిదేవమ్ - దేవాసురయుద్ధమందు (శత్రువులను), శెన్ఱు పణిసేయ్ - చంపినవాడవును, నావాయ్ - తిరునావాయందు, ఉత్తై నిన్ఱ - వాసముచేయుచున్నవాడవును, ఎన్ - నాస్వామియు, నారణన్ - సర్వాన్తర్యామియు, నమ్బి - పూర్ణుడవునైన, తిరుమూళే - ఓ శ్రీయఃపతీ! ఆవ - ఆద్యోన్యాద్యోగా! ఇవన్ - ఈయాళ్వార్లు, ఆడియాన్ ఎన్ఱ - మనదాసులుఅని, అరుళాయ్ - కృపచేయుము.

తా॥ ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతీ! నన్ననన్య గతికుడనితలంచి యనుగ్రహింపుమాయని. ౭.

అరుళాదోళివా యారుళ్ శెయ్దు*అడియేనై
ప్పారుళాక్కి యుయ్ కొణ్ణ్ణీక్కుళ్ పుగవై ప్పాయ్*
మరుళేయిన్ఱి యిన్ఱెన్నెన్ఱు నిన్ఱ తిరుత్తమ్*
తెరుళేనరు శెయ్ తిరునావాయెన్ తేవే. ౮.

ఆ॥ అరుళాదోళివాయ్ - నీవుకృపచేయకపోయినయెడల, ఆరుళ్ శెయ్దు - కృపచేసి, అడియేనై - దాసుని, పారుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాచేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పోక్ - స్పృహా

నీయమైన, అడిక్కీళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగైవైప్పాయ్ - ప్రవేశింపించియుంచినమహిమ, తెళ్ - సుందరమైన, తిరువాళాయ్ - తిరువాళాయందు వేంచేసియున్న, ఎన్ తేశే - శాస్యామీ! మరువేయిన్ది - అజ్ఞానమునేర్, ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్ నెన్జత్తు - హృదయమందు, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచదగిన, తెయ్వ - జ్ఞానమునే, కరు - ఇవ్వుము.

శా॥ తిరువాళాయందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! పితృకృపచేసి వున్న శ్రీపాదముల యందు తేర్చుకొనినపుడే; అట్లుగటాక్షించిపోయినపుడే; చరంతు - నిన్నెల్లప్పుడును నా మనఃపద్మములోనుంచుకొనునట్లుమాత్ర మనుగ్రహముచేయుమాయని. ౯.

తేవర్ మునివర్ క్కెన్నుమ్ కొడ్డుక్కరియార్*
మూవర్ ముదల్వ నొరుమూవులగాళి*
తేవర్ విరుమ్బియుయ్యత్తెయుమ్ తిరునావాయ్*
యావరణుగప్పెఱువా రినియన్రో. ౯.

ఆ॥ తేవర్ మునివర్‌క్కు - దేవతలకును ఋషులకును, ఎన్నుమ్ - ఏకాలమందును, కొడ్డుక్కరియ - దుర్లభుడును, మూవర్ - బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులు ముగ్గురికిని, ముదల్వన్ - కారణభూతుడును, ఒరు - ఆద్వితీయమైన, మూవులగు - త్రిలోకమునున్ను, ఆళి - పరిపాలించువాడునైన, తేవర్ - సర్వేశ్వరుడు, విరుమ్బి - ఆశపడి, ఉయ్యత్తెయుమ్ - బాసమాచేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయిని, ఇవి - ఇటమీద, ఆణుగప్పెఱువార్ యావర్ - పొందదగిన వారెవరో? ఆన్రో - అయ్యో!

శా॥ దేవాధిదేవుడైన శ్రీయఃపతివేంచేసియున్న తిరువాళాయిని నేమఱొందిజీవోతిని; ఇటమీద వాడివ్యదేశమును పొందదగిన భాగ్యవంతులెవరోయని. ౯.

అన్రోవణుగప్పెరునా ళెన్నప్పెరుమ్*
శిన్రైకలఙ్గి తిరుమాలెన్ఱెప్పుగ*
కొన్రార్ మలర్ చ్చోలై గళ్శూళ్ తిరునావాయ్*
వన్రేయుయ్యత్తెగిన్ఱ వెమ్మామణివణ్ణా. ౧౦.

ఆ॥ కొన్రుఆర్ - గుబ్బమొగ్గలున్న, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళ్ - తోపులచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు, వన్ద - (పరమపదమునుంచి) వచ్చి, ఉయ్యగిన్ఱ - వాసముచేయుచున్న, ఎమ్మామణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైన నీలరత్నమువంటి కాన్తిగల ఓ శాస్యామీ! ఆన్రో - అయ్యో! ఆణుగప్పెఱువాళ్ - (నిన్ను) పొందదగినదినము (ఏదో), ఎన్ఱు - అని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శిన్రైకలఙ్గి - మనోవ్యాకులపడి, తిరుమాల్ ఎన్ఱ - ఓ శ్రీయఃపతీ! యని, ఆర్వైప్పుమ్ - పిలిచెదను.

శా॥ ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయందువచ్చి వేంచేసీయున్న ఓస్వామీ! నిన్ను సేవించుటకు పొందెదనోయని చింతియందు వ్యాకులపడి నిన్నే పిలుచుచున్నానని. ౧౦.

వణ్ణమ్మణిమాడ నన్నా వాయుళ్నిన్ఱ*
తిణ్ణమ్మదిళ్ తెళ్కురుగూర్ చ్చడగోప*

పణ్ణార్ తమి ళ్‌ాయిర త్తివ్వత్తుమ్‌వల్లార్*
మణ్ణాణ్డు మణమ్‌కమ్ళ్‌ార్ మల్లిగై యే. ౧౧.

ఆ॥ పణ్ణమ్ - వానావర్ణమైన, మణి - రత్నములుచేర్చిన, మాడమ్ - గృహములుగల, వల్ - సుందరమైన, వానాయ్ - తిరువానాయందు, ఉళ్ళాళై - వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై, తిణ్ - దృఢమై, ఆమ్ - సుందరమై, మదిళ్ - ప్రాకారములుగల, తెన్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురీశ్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్ళార్ (పాదించిన), పణ్ ఆర్ - గానము చేబూన్నిన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - చెయ్యిపాశుర మాలలోనేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆధ్యయనంచువారు, మణ్ - భూలోక మందు, ఆణ్డు - శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ననుభవించి, మల్లిగైయాణమ్ - మల్లియొక్క పరిమళము మొదలగు సమస్తగంధములను, కమళ్‌ార్ - ఆనుభవింతురు.

తా॥ తిరువానాయందు వేంచేసియున్న శ్రీపుణపతి విషయమై నమ్మాళ్ళార్లు ప్రపాదించిన యీ పదిపాశురముల నధ్యయనంచువారు ఇహలోకమందున్నవఱకు భాగవతోత్తములైయుండి తరువాత సర్వగంధుడైన సర్వేశ్వరుని మోక్షమందనుభవింతురని. ౧౧.

ఆళ్‌ార్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొழి.

ఆవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొழిలో, సర్వేశ్వరుని బొందవలయునని గొప్పత్వరాతిశయముగల నమ్మాళ్ళార్లు భగవత్ప్రాప్తిసూచకమైన చిహ్నములనుజూచి, గోకులమందు గోవులనుమేపి సాయంత్రాలము శ్రీకృష్ణుడువచ్చుచున్నప్పుడు దానికి సూచకమైన చిహ్నములు తెలుంగి గోపికలు వాధబడుచు చెప్పుచున్నవిధముగా పాడియున్నారు.

మల్లిగై కమళ్‌ తెన్నలీరుమాలో వణ్ కుజీజ్ఞయిశై తవరుమాలో*
శెల్ కదిర్నాళై యుమ్మయక్కుమాలో శెక్కర్ నన్మేగఙ్గళ్ శిరైక్కుమాలో*
అల్లియన్దామరై క్కణ్ణనెమ్మా నాయర్ గళేయుఱియేనెమ్మానోగా*
పుల్లియముళై గఱుమ్‌తోరుమ్‌కొణ్డు పుగలిడమతీగిలమ్‌తమియమాలో ౧.

ఆ॥ మల్లిగైకమళ్‌ - మల్లీపుష్పమొయొక్క పరిమళముగల, తెన్నల్ - మలయమారుతము, ఈరుమ్ - (నన్ను) బద్దలుచేయుచున్నది. వణ్ - అందమైన, కుజీజ్ఞ - కుజీజ్ఞయనెడి, ఇశై - రాగము, తవరుమ్ - తొలిచుచున్నది. శెల్ - ఆస్తమించుచున్న, కదిర్ - సూర్యబింబముల, మూశైయుమ్ - సన్ధ్యాకాలమును, మయక్కుమ్ - భ్రమింపఁజేయుచున్నది. శెక్కర్ - ఎఱ్ఱని వర్ణముగల, నల్ - దర్శనీయమైన, మేగఙ్గళ్ - మేఘములు, శిరైక్కుమ్ - రోయుచున్నవి. అల్లి - వికసించుచున్న, ఆమ్ - అందమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రములుగల

కాడనను, ఎమ్మాళ్ - మాబ్యామియను, ఆయర్‌గళ్ - గోపకశ్రేష్ఠుడును, అరియేఱు - సింహ శ్రేష్ఠమగు మహింపుగలవాడును, ఎమ్మావీట్ - మన ఆశ్చర్యభూతుడుకైన సర్వేశ్వరుడు, పుల్లియ - సంశ్లేషించిన, మూశైగళుమ్ - స్తవములను, తోళుమ్ - భుజములను, కూన్ఱు - తీసికొని పోయి, తమియుమ్ - ఒంటిగానున్నమమము, పుగలిడమ్ - ప్రవేశంపదగిన స్థానమును, అరిదిలమ్ - ఎఱుంగలేము.

కా॥ మలయమారుతమును సంధ్యాకాలమును ఆప్పుడున్న ఎఱ్ఱని మేఘమును శ్రీకృష్ణుని కటిక్షేపాగమును మనస్సు మిక్కిలి బాధించుచున్నది. సర్వేశ్వరుడు సంశ్లేషించిన వాస్తవములను భుజములను కోరడక్కు బాధించుచున్నది. ఈబాధనుతీర్చుకొనుటకై నేనెచ్చటికిపోదునని. ౧.

పుగలిడమఱిగిలమ్‌లెమియుమాలో పులమ్బుఱుమణి లెన్‌ఱలామ్బలాలో*
పగలదుమాలై ఎణ్ణొణ్ణూలో పఱ్ఱమమ్ము లైనేన్ వాడి యాలో*
అగలిడమ్బుడై తిడన్దుమిళ్ళై నైన్దుమళిక్కుఱ్ఱ వాయుమాయోన్*
ఇగలిడత్తురరగళ్ కూట్టమ్ నాశా నినైయిరున్దెన్నుయిర్ కాక్కుమాఱే. ౨.

అ॥ లెమియుమ్ - సహోదరుమలేనిమనము, పుగలిడమ్ - కటిక్షేపమును, అఱిగిలమ్ - ఎఱుంగలేము. పులమ్బుఱు - శబ్దించుచున్న, మణి - ఘంటను, లెన్‌ఱల్ - మలయమారుతమును, ఆమ్బల్ - వేణునాదమును, పగల్ - దినమును, ఆడు - పశింపఁదీయుచున్న, మాలై - సంధ్యాకాలమును, వణ్ - నుందిర మైన, శాన్ద్ - చందనమును, పఱ్ఱమమ్ - పంచమమునెడిరాగమును, మాలై - మల్లపుష్పమును, తీగై - చల్లని, వాడై - ఉత్తరవాయువును, (నన్ను బాధించుచున్నవి). ఆగలిడమ్ - విశాలమైనభూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిళ్న్ద - క్రక్కి, ఆళన్ద - కొలిచి, ఎట్టుమ్ - సమస్తసిద్ధులచేతను, అఱిక్కొణ్ణ - రక్షించుచున్న, ఆయన్ - కృష్ణావతారమెత్తిన జగత్కారణుడును, మాయోన్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములు గలవాడును, ఇగలిడత్తు - యుద్ధమందు, అసురర్‌గళ్ - అసురులకు, కూట్టమ్ - మృత్యువు మైన క్రియాబలి, వారాన్ - రాడు. ఇని ఇవన్ను, ఈవస్తువులసమీపమందుండి - కాక్కుమాఱు - రక్షించువిధము, ఎన్ - ఏమి?

కా॥ వృషభముల మెడలయందుకట్టిన ఘంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేణునాదము, పత్తవులబాగనుపడినసంధ్యాకాలము, చన్దనము, మల్లపుష్పము, ఉత్తరవాతము, ఇవన్నియునన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈసమయమందుగూడ జగద్రక్షకుడు రాకపోయెను; ఇంక నేను జీవించువిధము ఎఱుంగలేదని. ౨.

ఇనియిరున్దెన్నుయిర్ కాక్కుమాఱె నిశైముశై నముగనుణ్ణిశై నుదర్ప్ప*
తనియిరుమ్‌కలవి శెయ్‌దాగమత్తోయ్న్దు తుయిన్దెమ్మైయిట్టగల్ కణ్ణకల్వన్*
తనియిళమ్‌శ్శిఙ్గమమ్మాయ్ వారా తామరైక్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్*నీల
ప్పునియిరుమ్‌కుళల్ గళుమ్‌నాన్గుతోళుమ్ పావియేన్ మనత్తే నిన్ఱిరుమాలో 3.

అ॥ ఇశైముశై - చేరియున్న స్తనములు, వమగ - (కాకిన్యమపోయి) మృదువునువల్లును, నుణ్ ఇడై - మూత్ర మైనమధ్యము, నుదర్ప్ప - పణుగునట్లును, తుయి - విశ్లేషకాలమందు దుఃఖజనకములై, ఇయల్ - ఆ సేవవిధులైన, కలవి - సంశ్లేషమును, శెయ్‌దు - చేసి, ఆగమ్ - (నా)

శరీరమందు, తోయ్దు - ఏకీభవించియుండి, ఎమ్మైరుఱ్ఱు - (తరువాత) మమ్మలవనిశ్లేషించి, ఇట్లు - (ఇచ్చుట) వడివేసి, అగల్‌కణ్ - దూరముగాపోయిన శ్రీకృష్ణుడును, కళ్వన్ - దంచకుడును, తని - అద్వితీయుడైన, ఇళమ్‌శిఙ్గమ్ - మంచివయస్సుగలసింహమంటివాడును, ఎమ్మాయన్ - నాయందువ్యామోహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు. శాఱుకైక్కణ్ణుమ్ - పద్మక్షేత్రమును, శేవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, నీలమ్ - శ్యామమై, పని - చల్లనై, ఇయమ్ - విశాలమైన, కుழల్‌గళుమ్ - కేశపాశములును, నాన్మతోళుమ్ - చాందిధూపజములును, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తు - హృదయమందు, నిఱ్ఱ - ఉండి, ఈరుమ్ - బద్ధులుకాకయున్నవి. ఇనియిరున్ద - ఇకనుండి, ఎన్నుయిర్ - నాప్రాణమును, కాక్కుమాఱు - రక్షించువిధమేమి ?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు వాతోమనఃపు చక్రగాసంశ్లేషించి తిరువాత వన్నిచ్చటవిడిచిపెట్టిపోయి తిరిగియారాకనే యున్నాడు. చన్ద నకుసుమాదులనుచూడలేక నేను కన్నుమూసుకొనిన యెడల వానిదివ్యావయవములు లోపలభాసించి ముక్కలిబొధించుచున్నవి. ఇక నేనుబ్రతుకెడి విధము లోచరాదని. 3.

పావియేన్ మనత్తేనిన్ఱు మాలో వాడి తణ్ వాడై వెవ్వాడై యాలో*
మేవుతణ్మదియమ్ వెమ్మదియమాలో మెన్మలర్‌ప్పళ్ళి వెమ్బళ్ళియాలో*
తూవియముళ్ళుడై తెయ్వవణ్ణముడైన వెమ్‌పైన్ఱైయమ్‌పూవిదాలో*
ఆవియిర్ పరమల్ల వగై గళాలో యాముడై నెఞ్జముమ్‌తుణైయన్ఱాలో. ౪

ఆ॥ వాడై-ఉత్తరపుగాలి, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తునిన్ఱు - మనస్సులోనుండి, ఈరుమ్ - బద్ధులుకాయుచున్నది. తణ్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, వెవ్వాడై - మండుచున్న ఉత్తరపుగాలియైనది. మేవు - ఆశ్చఱడఁదగిన, తణ్‌మదియమ్ - చల్లనిచన్ద్రుడును, వెమ్‌మదియమ్ - కడిమిగలచన్ద్రుఁడాయెను. మెల్ - మృదువైన, మలర్‌పళ్ళి - పుష్పశయ్య, వెమ్‌పళ్ళి - ఉష్ణముగలపడకయాయెను. ఆవి - సుందరమైన, తూవి - ఱెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊడై - వాహనముగాగల, కెయ్యమ్ - పరదేవతయనెడి, వణ్ణు - తుమ్మెదచేత, తుణైన్ద - మర్దింపబడిన, ఎమ్‌పైన్ఱై - మూఢస్త్రీత్వ (స్త్రీవాదులుగలమూళకీర) మనెడి, అమ్‌పూ - సుందరమైనపువ్వును, ఇదు - ఈవిధముగానైనది. వగైగళ్ - బాధకవస్తువులవ్యాపారములు, ఆవియిన్ పరమల్ల - నాయాత్మనుందగలకుండదనున్నవి. యాముడై - మాయొక్క, నెఞ్జమమ్ - మనస్సును, తుణైయన్ఱు - సహాయముకాకపోయెను.

తా॥ చల్లనియుత్తరపుగాలి చన్ద్రుఁడు పుష్పశయ్యమొదలైనవి నాపుమిక్కిలిబాధకరంబులైయున్నవి. సర్వేశ్వరుఁడుసంశ్లేషించి విడిచిపోయినశరీరమిట్లు శిథిలమైనది. ఈసమయమందు మాకుమనస్సుగూడ సహాయముకాకపోయినదని. ౪.

యాముడై నెఞ్జముమ్‌తుణైయన్ఱాలో ఆవుగుమాలై యుమాగిన్ఱాలో*
యాముడై యాయన్ మనమ్‌కళ్లాలో అవనుడై త్తీబుళ్ళీరుమాలో*

యామువై తుమ్మై యెన్ను నోర్తీమారుం మెమ్మిన్మున్నవనుక్కు-మాయ్‌వరాల్*
యామువై యారుయిర్ కాక్కు-మాఱె నవనువై యరుళ్ పెఱుమ్మ్వాదరిదే. ౫.

ఆ॥ యామువై సెఱ్ఱుమ్ - మామవన్నువు, తుమ్మై యన్ను - సహాయమాకాపోయెను. ఆ - ఆవులు, పుగుమ్ - (తమతమస్థానములయందు) ప్రవేశింపవడగిన, మాలై యుమ్ - సంధ్యాకాలమును, ఆగిన్ఱ - ఆయెను. యామువైఆయప్తిక్ - మన్రకృష్ణునియెఱక్క, మనమ్-మఱన్ను, కల్-పాషాణమువలె కఠినమైయుండెను. అవనువై - వానియొక్క, తీ - మధురమైన, కుళల్ - వేణువాదము, ఈరుమ్ - బద్దులుచేయుచున్నది. యామువై-మనకు, తుమ్మై యెన్నుమ్ - సహాయభూతులని తలంచదగిన, తోళ్‌మీరుమ్ - సఖిమణులును, ఎమ్మిన్‌మున్ - వఱుకుండెముందఱ నే, అవనుక్కు - వానికొఱకై (వాడువచ్చి నాకొరగలేదని), మాయ్వార్ - మోహింతురు. అవనువై-వానియొక్క, ఆరుళ్ - అనుగ్రహమును, పెఱుమ్మాదు - పొందుట, అరిదు - దుర్లభమైయుండుచున్నది. యామువై-మనయొక్క, ఉయిరార్ - ప్రాణమును, కాక్కుమాఱె - రక్షించువిధమేది?

కా॥ సంధ్యాకాలమైనది; కఠినహృదయుడైన శ్రీకృష్ణుడురాలేదు. వానివేణునాదము మన్ను క్షోభింపచున్నది. నాసఖీమణులు శాశ్వతస్థానమందాచి వాకంటెవధికముగా దుఃఖించుచున్నారు. వాడనుగ్రహించువఱకు నేను జీవించియుండడమే శ్రేష్ఠమని. ౫.

అవనువై యరుళ్ పెఱుమ్మ్వాదరిదా లవ్వరుళ్ళల్ల నవరుళుమ్మల్*
అవనరుళ్ పెఱుమళవానిల్లా దడుపగల్ మాలై యుమ్ నెఞ్చుమ్ కానే్*
శివనొడుపిరమ్ వణ్ తిరుమడన్ది శేర్ తిరువాగమెమ్మాయిరుమ్*
ఎవమిసిప్పగుమిడ మెవమ్ శెయ్‌గేనో యరుక్కో ల్లుగేనన్నై మీర్‌గాళ్. ౬.

ఆ॥ అవనువై - వానియొక్క, ఆరుళ్ పెఱుమ్మ్వాదు - అనుగ్రహమునుపొందుట, అరిదు - దుర్లభము. అవ్వరుళల్ల - వానిఅనుగ్రహముకాని బంధువులమాటలు, అరుళుమ్మల - జీవనహేతువులుకావు. అవరుళ్ - వానియనుగ్రహమును, పెఱుమళవు - పొందువఱకు, ఆవి - ప్రాణము, నిల్లాదు - నిలువదు. పగల్ - దినమును, ఆసుమ్ - నళింపచేయుచున్న, మాలైయుమ్ - సంధ్యాకాలమునున్ను, నెఞ్చుమ్ - మనస్సునున్ను, కానిన్ - చూడకనున్నాను. శివనొడు - రుద్రుని తోఁగూడి, పిరమన్ - బ్రహ్మ, వణ్ - కల్యాణగుణములుగల తిరుమడన్ది - శ్రీదేవి (వీరు) శేర్ - చేరియున్న, తిరు - భోళ్యనమృద్ధిగల, ఆగమ్ - తిరుమేను, ఎమ్మాయిరుమ్ - మాప్రాణములను, ఈరుమ్ - బద్దులుచేయుచున్నది. ఇది - ఇఱమాఁద, పుగుమిడమ్ - రతిక్రమము, ఎవమ్ - విధి? ఎవమ్ శెయ్‌గేనో - ఏమిచేసెదను? అన్నైమీర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! అరుక్కు - ఎవరికి, ఎన్ తోల్లుగేన్ - ఏమి చేసెదను?

కా॥ ఓతల్లులారా! వాఁడిదివఱకు నన్నుఁ గ్రహించలేదు. ఎప్పుడోనేనుగ్రహించిన యొడల వదివఱకు శాశ్వతమాయుండదు. ఆదికర్తృడేయోగదా కాపాడవలెను. బ్రహ్మరుద్రాదులకును శ్రీదేవికి నాశ్రయమైనవానితిరుమేనియొక్క సౌశీల్యము మన్ను మిక్కిలిభాధించుచున్నది. ఇఁక నేనేమి చేసెదనని. ౬.

అరుక్కో ల్లుగేనన్నై మీర్‌గా ళారుయిరళవన్ది క్కూర్‌తణ్వాడై*
కారొక్కుమేనినఱ్ఱణ్ కళ్వన్ కవర్ న్దవ నెన్నెమవన్గణ్ణుళ్దే*

శీరుఱ్ఱ వగిఱ్ఱుగై యాళ్‌నరమ్బు వణ్ణమ్‌తణ్ పశుమ్‌ఞాన్ఱన్నై న్దు*
పోరుఱ్ఱ వాడైతణ్ మల్లిగై ప్పూ వ్వుదుమణముగన్దుకొండ్రెతియుమాలో. ౭.

ఆ॥ కాశోక్కుమ్ - శేషుముతోసమానమైన, మేని - తిరుమేనుగల, నమ్‌కణ్ణన్ - మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్ - కృత్రిమవ్యాపారములచే, కవర్న్ద - అపహరింపబడిన, ఆకృని నెఞ్చమ్ - ఆట్టెవామనస్సు, ఆనన్దగర్దము - వానివద్దపోయిచేరినది. శీర్ ఉఱ్ఱ - పరిమళముగల, ఆగిల్ పుగై - దేవదారుధూమము, యాళ్ నరమ్బు - వీణాతంత్రియందుగలిగినధ్వని, పఞ్చమమ్ - పంచమస్వరము, తణ్ - తల్లనై, పశుమ్ - మంచివర్ణములగల, ఞాన్ద - చన్దనము (వీనిలో), ఆనైన్దు - సంశ్లేషించి, పోరుఱ్ఱ - యుద్ధమునకు సన్నద్ధమైన, వాడై - ఉత్తరపుగాలి, తణ్ - చల్లనైన, మల్లిగైప్పూ - మల్లెపుష్పమొయొక్క, పుదుముమ్ - నవీనమైనపరిమళమును, ముగన్దుకొండు - పోగుచేసికొనుతున్నదిగనుక, ఎతియమ్ - వినుఱుమన్నది. ఇక్కూర్ - ఇంతక్రూరమైన, తిణ్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, ఆయిరశక్తివన్ - వాయుత్వ్రుగుదలుగనట్టిదికాదు; అన్నై మీర్‌గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఆయక్కు - ఎవరికి, ఎన్‌కొల్లుగేన్ - ఏమని చెప్పెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వీణావేణువాదములును ఆగుఱుపూపును చన్దనపుష్పములును ఉత్తరపుగాలియు నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. వాయువస్థపట్టినది ఔషధములకు లొబ్బవలసినదని. ౭.

పుదుమణముగన్దుకొండ్రెతియుమాలో పొఱ్ఱిళవాడై పురక్కాదాలో*
అదుమణన్దగన్ఱ నమ్బిక్కణ్ కళ్వమ్ కణ్ణినిల్కొడిదినియదనిలుమ్బుర్*
మదుమణమల్లిగై మన్దుకోవై వణ్‌పశుమ్‌ఞాన్దినిల్ పఞ్చమమ్‌వైత్తు*
అదుమణన్దిన్న రుళాయ్చ్చియర్‌క్కే యూదుమత్తీఞ్జుక్కేయ్యేనాగా.

ఆ॥ పొఱ్ఱి - పర్వియున్నను, ఇళవాడై - మందమారుతము, పుదుమణమ్ - నవీనగంధమును, ముగన్దుకొండు - తీసికొనివచ్చి, ఎతియమ్ - వినుఱుమన్నది. శెక్కుర్ - సంధ్యారాగము, పుణ్‌కొంచమైయున్నది. అదు-అల్లు, మణన్దు-సంశ్లేషించి, ఆగన్ద-విశ్లేషించిన, నమ్‌కణ్ణన్-మన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్వమ్ - వంచకవ్యాపారము, కణ్ణినిల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, కొడిదు-క్రూరమైయున్నది. ఇని - ఇంకను, అదనిలుమ్బుర్ - దానికైన, మదు - తేనెనున్ను, మణమ్-పరిమళమునున్ను గల, మల్లిగై - మల్లీవుష్పము చే, మన్దు - దట్టమైన, కోవై - మాల, వణ్-విలక్షణమైన, పశుమ్ - మంచివర్ణములగల, ఞాన్దినిల్ - చన్దనము వీనికంటె, (బాధకమైన), పఞ్చమమ్‌వైర్తు - పంచమస్వర మందుంచి, ఆదుమణన్ద - అల్లుసంశ్లేషించుటకై, ఇన్‌ఆరుర్ - చక్కనియనుగ్రహమునకు విషయమైన, ఆయ్చ్చియర్‌క్కే - గోపికలకోఅకై, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, ఆతీఞ్జుక్కే - అమధురమైనవేణువాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించదను.

తా॥ మంచివరిమళముగలమందమారుతమును శ్రీకృష్ణచేష్టితములును మల్లీమాలను చన్దనమును శ్రీకృష్ణునివేణువాదమును ఇవన్నియు ఒకటేమిటిదోకటివచ్చి నన్ను బాధించుచున్నవని ౮.

ఊదుమత్తీఞ్జుక్కేయ్యేనా నమొళిన్దిడైయిడైత్తరశెయ్‌కోల*
తూదుశెయ్‌కిణ్ఱ కొండ్రొన్ఱునేళిత్తు మొళియిశైగళ్‌కొండ్రున్ఱునోక్కి*

పేదుఱుముగమ్ శెయ్‌దునొన్నునొను పేదై నెఞ్జఅవలిప్పాదుమ్‌పాల్*
యాదుమొన్ఱు జీగిలమమ్మవమ్మ మాలై యుమ్‌వన్దుమాయ్‌వారార్. ౯.

ఈ ఇడైయిడై - నడుమనడుము, ఆరు - ఆరసోక్తులను, మొళిన్దు - చెప్పి, ఊరుమ్ - ఊరుమున్న, అళిగళ్‌మళ్ - ఆట్టిమధురమైనవేణుశబ్దమువలే, వాన్ - వేను, ఉయ్యుమ్ - జీవించేవు. తిరుశెయ్ - కాశేచేసికొనిన, కోలమ్ - అలఙ్కారముగలవాడై, తూదుశెయ్ - దౌత్యముచేయుచున్న (అభిప్రాయమునుదెలుపుచున్న), కణ్ణిళ్ కొండు - ప్రేమలచే, ఒన్ఱుపేశి - ఒకఅభిప్రాయమునుదెలిపి, తూ - స్వచ్ఛమైన, మొళి - సూక్తులతోఁగూడిన, ఇశైగళ్ కొండు - గానమువేత, ఒట్టు - ఒక అభిప్రాయమును, నోక్కి - కటాక్షించి, పేదుఱు - భేదించుట, మూగమ్ శెయ్‌దు - ముఖమందు దోచుటల్లుజేసి, నొన్దునొన్ద - మిక్కిలిబాధపడి, పేదై - భాలులైన స్త్రీలయొక్క, నెఞ్చు - మనస్సుగొంగలిగిన, అఱివు - ప్రజ్ఞ తుళంపెను, అఱి - వరించువల్లు, పాదుమ్ - పాదుమన్న, పాట్టై - గానమును, యాదుమొన్ఱు - ఏవిధముచేతను, అతిగిలమ్ - ఎఱుఁగరేము. అమ్మ అమ్మ - అమ్మమ్మా! మాలైయుమ్‌వన్దు - సాయఙ్కాలమువచ్చినది. మాయన్‌వారాన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు రాకమున్నాడు.

తా॥ వేణువాదమశేయువప్పుడు నడుమనడుము లొన్ని పరిహాసోక్తులను జెప్పియు, ప్రేమలచే లొన్నియభిప్రాయమును జూపియు, ఈవేణువాదముచే గోపికలెంత దుఃఖపడుదుఁగో యనిచింతించి యాదుఃఖము తనముఖమందుఁగోచునట్లు ముఖమునుకేవిలొదియు జేసివేణువాద మానువిని నేనుసహించలేను. సంధ్యాకాలమువచ్చియే వాఁడురాక చేయువాఁడని. ౯.

మాలై యుమ్‌వన్దుమాయ్‌వారార్ మానుఁగీపులమ్బవల్లేఱుఞ్జిన్ద*
కోలనన్నాగుగళుగిలుమాలో కొడియనకుళల్ గళుమ్‌కుఴలుమాలో*
వాలోలివళైర్ ముల్లై కరుముగై గళ్ మల్లిగై యలమ్బివణ్డాలుమాలో*
వేలై యుమ్‌నిశుమ్బిల్ విణ్ణలఱుమాఁగొల్లి యుయ్వానిఱ్బవనై పట్టే. ౧౦.

ఈ మాలైయుమ్‌వన్దు - సాయఙ్కాలమునువచ్చినది. మాయన్‌వారాన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు రాలేదు. మానిణి-గోప్పుసుంట, పులమ్బు-శబ్దించువల్లు, వల్ - బలిష్ఠమైన, ఏఱు - వృషభముచే, అనైన్ద-సంశ్లేషింపఁబడినవియు, కోలమ్-దర్శనీయమైనవియు, నల్-శ్లాఘ్యములైన, నాగుగళ్ - ఆవులు, ఉగళుమ్ - సంచరించుచున్నవి. కుళల్ గళుమ్ - వేణువులును, కొడియన - క్రూరముగ, కుళలుమ్ - ధ్వనించుచున్నవి. నాల్ - తెల్లని, ఒళి - కాన్తి, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ముల్లై - ముల్ల పుష్పములయందును, కరుముగై - నల్లకలువలయందును, మల్లిగై గళ్ - మల్లీపుష్పములయందును, అలమ్బి - అవగాహించి, వణ్డు - తుమ్మెదలు, ఆలుమ్ - శబ్దించుచున్నవి. వేలైయుమ్-సముద్రమును, విశుమ్బిల్ - ఆకాశమందు, విణ్ణు - ముక్తకంఠమై, అలఱుమ్ - ధ్వనించుచున్నది. ఇన్ఱు - ఈయవస్థయందు, అవనైవిట్టు - వానినివిడిచి, ఎన్‌తోళి - ఏమాటలనుజెప్పి, ఉయ్వాన్ - జీవించెదను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుడు రాదినసంధ్యాకాలము వచ్చినను వాడురాలేదు. ఆవులును వృషభములతోగూడ పెద్దనుంటలశాడించుచు వచ్చుచున్నవి. ఆవులనుచిలికెడి వేణునాదము వినబడుచున్నది. తుమ్మెదలు పుప్పుముమీదపడి ఝంకారమును చేయుచున్నవి. సముద్రము ఘోషించుచున్నది. ఇట్లుండు వానిని వదలియుండలేనని. ౧౦.

అవనై విట్టగన్రుయిరాగిల్లా అణియిళై యాయ్చ్చియర్ మాలై పూశల్*
అవనై విట్టగల్వదత్కెయిర్గళ్ యణిపురుగూర్ చ్చవగోశ మాయిల్*
అవనియుణ్డుమిగ్ నవ మేలులగత్తు వాయిరత్తుళ్వై పత్తుమ్‌కొణ్డు*
అవనియళప్పరిన్దుయ్మిన్ తొణ్డీర్ వచ్చొన్న మాలై నణ్ణిత్తొళుదే ౧౧.

ఆ॥ అవనైవిట్టుఅగన్రు - శ్రీకృష్ణునివలెనే, ఉయిరాగిల్లాము - ప్రాణధారణముచేయుజాలనివారై, అణియిళై - సుందరమైన భూషణములగలవారైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, మాలై - సాయంకాలమందు, పూశల్ - చెప్పినవిధమును, అవనైవిట్టు అగల్వదఱ్కు - శ్రీకృష్ణునివిశ్లేషనిమిత్తమై, ఇరఙ్గి - బాధపడి, అణి - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, మూఎన్ - మూఁడవెడి తిరునామమునుగల, శడగోపన్ - నమ్మళ్వార్లు, అవని-భూమిని, ఉణ్డు-మ్రింగి, ఉమిళ్ న్దవన్ మేల్ - క్రిష్ణ సర్వేశ్వరుని విషయమై, ఉరైత్త - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - పెయ్యిపాశురములలోపేరిన, ఇవైపత్తుమ్‌కొణ్డు - ఈపదిపాశురముల సభ్యయనమాత్రమునే, అవనియుళ్ - భూలోకమందు, నిన్ను - గుంపుగానుండి, అలఱి - ఘోషించి, తొణ్డీర్ - ఓ భాగవతులారా! అచ్చొన్నమాలై - అట్లుచెప్పబడిన సర్వేశ్వరుని, నణ్ణిత్తొళుదు - నిగ్రహముగా ఆశ్రయించి, ఉయ్‌మ్మిన్ - ఉజ్జీవించండి.

తా॥ కృష్ణవిశ్లేషమును సహించని గోపికలుచెప్పినవిధముగా శ్రీకృష్ణవిరహమును సహించని నమ్మళ్వార్లుపాడించిన ఈపదిపాశురములనభ్యసించువారు నుభముగాసర్వేశ్వరుని బొందుదురని.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

---

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—అళ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహించలేక బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వరుడుపచ్చి మీకు శ్రీధామములోనే యీ శరీరావసానమందు మోక్షమిచ్చెదనని పాడింప, దానిచేత నత్యుత్సాహులై, సంపాదములనుగరించి మీరు తిరుశ్రీరంగక్షేత్రమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై భక్తిచేసి యుజ్జీవించుడి, అందుకుగా భక్తిలేనియెడల ప్రపత్తిచేయండి, దానికిని శక్తిలేని వారు ఈ పదిపాశురముల పఠనసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

మాలై నణ్ణి తొళుదెళుమినోవిన్ఱ కెడ*
కాలై మాలై కమలమలరిట్టునీర్*
వేలై మోదుమ్‌మదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు*
ఆలిల్ మేలాలమర్ న్దా నడియిణైగళే. ౧.

ఆ॥ వేలై - సముద్రమునొక్క-ఆలలు, మోదుమ్ - కొట్టుచున్న, మదిళ్ -ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్నవాడును, ఆలిల్ మేల్ - పటుదళములమీద, ఆలమర్ న్దాన్ - (ప్రళయకాలమందు) పవ్వళించినవాడుఁగైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడియిణైగళ్ - శ్రీపాదద్వన్వములను, నీర్ - మీరు, మాలై - వ్యామోహమును (భక్తిని), నణ్ణి -పొంది, విణ్ణిడ - ప్రతిభంధకములు నశించునట్లు, కాలైమాలై -ఆవశ్యకార్తము, కమలమలర్ - కామరసపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను భక్తియుక్తులై యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని ౧.

కళ్వివిళుమ్‌మలరిట్టు నీరిరైత్తెళుమిన్*
నళ్ళి శేరుమ్‌వయల్ శూళ్ కిడక్కిన్ఱ కెడ*
వెళ్ళియోయ్న్దమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
ఉళ్ళి*నాళుమ్‌తొళుదెళుమినో తొణ్డరే. ౨.

ఆ॥ తొణ్డర్ - ఓ చపలులారా! నీర్ - మీరు, కళ్ - అనిమిషుఁ - లైనదేవతలును, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇరైత్తెళుమిన్ - ఆశ్రయించుడి నళ్ళి-ఎండ్రకాయ, శేరుమ్ - చెరియున్న, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, కిడక్కిన్ఱ - ఆగడతలయొక్క, ఫుడై - సమీపమందు, వెళ్ళియోయ్న్ద - వెండిచేత నిర్మింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఉళ్ళి-అనుసంధించి, తొళుదు - ఆశ్రయించి, ఎళుమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! జలముచేనిండియున్న ఆగడతలచేతను రజతమయప్రాకారములచే చెనరక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణపురమునుసంధించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని. ౨.

తొణ్డర్ నుమ్‌తుయర్ పోగ నీరేగమాయ్*
విణ్ణువాడామలరిట్టు నీరిరైత్తెళుమిన్*
వణ్ణుపాదుమ్‌పొళిల్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తెణ్ణువాణన్*అమరర్ పెరుమానైయే. 3.

ఆ॥ తొణ్డర్ - ఓ భక్తులారా! నీర్ - మీరు, నుమ్‌తమ్ - మీయొక్క, తుయర్ - దుఃఖము, పోగ - నశించునట్లు, నీర్ - మీరు, ఏగమాయ్ - ఏకీభవించి, వణ్ణు - రుచ్మొదలు, పాదుమ్ - గానముచేయుచున్న, పొళిల్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు-

తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును, అణ్ణావాన్ - బ్రహ్మణ్యమునకధిపతియు, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియునైన శ్రీయఃపతిని, విణ్ణు - విశదపించుచున్న, వాడా - వాడని, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇత్తొణ్ణుమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓ భాగవతులారా! ఉభయవిభూతినాయకుడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని మీరందరు నిశ్చయించి యాశ్రయించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని. ౩.

మానై నోక్కి మడప్పిన్నై నఱ్ఱ కోళ్వానై *
తేనై వాడామలరిట్టు నీరిత్తొణ్ణుమిన్ *
వానై యున్దుమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ *
తాన్ నయన్ద పెరుమాన్ శరణాగుమే. ౪.

అ॥ మాన్ - లేడి, నై - (ఓడిపోయి) పిన్గుచదునట్లున్న, నోక్కి - చూపుగలదియు, మడమ్-స్త్రీత్వపూర్తిగలదియునైన, పిన్నై తన్-పట్టిన్న పిరాట్టికి, కోళ్వానై - పల్లకుండై, తేనై - భోగ్యభూతుండైన శ్రీయఃపతిని, వాడామలర్ - వాడనిపువ్వములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నీర్ - మీరు, ఇత్తొణ్ణుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. వానై - ఆకాశమును, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, (మిక్కిలి యున్నతమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, తాన్ నయన్ద - తానేయాశపడిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శరణాగుమ్ - రక్షకుడగును.

తా॥ ఓ భక్తులారా! మీరు నప్పిన్నపిరాట్టిని పురుషకారముగా జేసికొని సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీకు వాడు తప్పక రక్షకుడగునని. ౪.

శరణమాగుమ్ తనతాళ్ జైన్దార్ క్కెల్లామ్ *
మరణమానాల్ వైగున్దమ్ కొడుక్కుమ్ విరాన్ *
అరణమైన్ద మదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తరణియాళన్ * తనదన్బర్ క్కన్బాగుమే. ౫.

అ॥ తనతాళ్ - తనశ్రీపాదమును, ఆజ్ఞైన్దార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయమునితెలంచి) పొందిన వారందరికిని, శరణమాగుమ్ - రక్షకుడును, మరణమానాల్ - మృతిపొందినయెడల, వైగున్దమ్ కొడుక్కుమ్ - మోక్షమునిచ్చువాడును, విరాన్ - ఉపకారకుడుమ, అరణ్ ఆమైన్ద - రక్షకార్థమైనిర్మింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, తరణియాళన్ - సంపారులను రక్షించుటకై వేంచేసియున్న వాడుసైన శ్రీయఃపతి, తనదన్బర్ క్కు - తనయందు ప్రీతిగలవారి విషయమై, అన్బాగుమ్ - ప్రీతిగలవాడగును.

తా॥ తనశ్రీపాదములనే యుపాయముగా శ్రాశ్రయించినవారికి ఆశరీరావసానమందే మోక్షమిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితో రక్షించునని. ౫.

అన్బనాగుమ్ తనతాళ్ జైన్దార్ క్కెల్లామ్ *
శెమ్బునాగ త్తవుణనుడల్ కిణ్డవ *

నన్బొనేయ్ందుమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తన్బర్*నాళుమ్‌తనమెయ్యర్‌క్కు మెయ్యనే. ౬.

ఆ॥ తనతాళ్ - తనశ్రీపాదములన, ఆడ్డైందార్‌క్కెల్లామ్ - (ఉపాయముగా) పొందిన వారందరికిమంచి, అన్బనాగుమ్ - ప్రీతిచేయువాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, పొన్ - బంగారము వలెనున్న, అగత్తు - శరీరముగల, అవుణన్ - హిరణ్యాసురుడియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీండవన్ - చీల్చినవాడును, నన్ పొన్ - మంచిబంగారమునే, ఏయ్ంద - నిర్మించబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు ఆసైయిన్ - ఆదరముతో వేంచేసియున్న వాడుసైన శ్రీయఃపతి, తన్ మెయ్యర్‌క్కు - దనయందు పారమార్థిక బుద్ధిగలవారికి (అనన్యప్రయోజనులకు), నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మెయ్యన్ - పరమార్థబుద్ధిగల వాడైయుండును.

తా॥ ఆశ్రితశత్రుమోహనములవాడై హిరణ్యాసురుని సంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి అనన్యప్రయోజనులై తన నాశ్రయించినవారిని యనన్యప్రయోజనముగా రక్షించును. ౬.

మెయ్యనాగుమ్ విరుమ్బిత్తొళువార్‌క్కెల్లామ్*
పొయ్యనాగుమ్ పుణమేత్తొళువార్‌క్కెల్లామ్*
శెయ్యుల్ వాళ్ వయగుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తైయన్*అగత్తైప్ పార్‌గ ట్కనియనే. ౭.

ఆ॥ విరుమ్బి - ఆశపడి, తొళువార్‌క్కెల్లామ్ - (అనన్యప్రయోజనులై) ఆశ్రయించువారందరికి, మెయ్యనాగుమ్ - యథార్థముగానేవపొందించును. పుణమే - ప్రయోజనాన్తరముల నుద్దేశించి, తొళువార్‌క్కెల్లామ్ - ఆశ్రయించువారందరికిని, పొయ్యనాగుమ్ - తెనస్వరూపమును ప్రకాశింపజేయును. శెయ్యుల్ - పొలములయందు, వాళ్ - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఎగురుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న, వియుళ్ - పరమబంధువైన శ్రీయఃపతి, అగత్తు - హృదయమందు, ఆసైప్పార్‌గట్కు - ధ్యానించువారికి, అణియన్ - సులభుడైయుండును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి, ధనాదిప్రయోజనాంతరములను తనపట్ల కోరినవారి కాపగములనిచ్చియు వారికిదుర్లభుడై, అనన్యప్రయోజనులై యాశ్రయించిన వారి కత్యన్తసులభుడై యుండునని. ౭.

అణియనాగుమ్ తనతాళ్డైన్దార్ క్కెల్లామ్*
పిణియుమ్‌శారా పిఱవికెడుత్తాగుమ్*
మణిపొనేయ్ందమదిళ్ శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
పణిమిన్*నాళుమ్‌పరమేట్టిత్‌పాదమే. ౮.

ఆ॥ మణి - రత్నములచేతను, పొన్ - బంగారముచేతను, ఏయ్‌ద్ద - విశ్వింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూళ్‌న్ద్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్-తిరుక్కణ్ణపురమందుపేంచేసియున్న, పరమేట్టిక్ - శ్రీవైకుణ్ఠాధిపతియొక్క, పాదమ్ - తిరువడిదళ్ళను, శాళ్‌న్ద్ - ప్రతిదినమును, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి, తవత్తాళ్ - తనశ్రీపాదమును, అడైన్దార్‌క్కెల్లామ్ - పొందినవారందరికిని, అణియనాగుమ్ - సులభురాలైయుండును. పిణియుమ్ - వ్యాధులును, కారా - నశించును. పిఱవి - జన్మమును, కెడుత్తు - పోగొట్టి, ఆళుమ్ - పరిపాలించును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు పేంచేసియున్న క్రియఃపతిని యాశ్రయించినయెడల వాఁడే సకలదుఃఖములనున్న సంపారమునున్న పోగొట్టునని. ౯.

పాదనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్‌పిణి*
ఏదమ్‌ళారా వెనక్కెలినియె*కుత్తై*
వేదనావర్ విరుమ్బుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తాదియాన్* అడైన్దార్‌క్కల్లలిల్లై యే. ౯.

ఆ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదమును, శాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణియు - ఆశ్రయింపగా, పిణి - (అనాదియైన) పాపములు; తణియుమ్-నశించును. ఏదమ్-ఉత్కృష్టములు, కారా - కోసించవు. ఇని - ఇఁకమీఁద, ఎనక్కు - నాకు, ఎన్‌కుఱై - ఏమిటి ఆశలదు. వేదనావర్ - వేదములను శాస్త్రికయందుగల శ్రీవైష్ణవులు, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపుర మందుపేంచేసియున్న, ఆదియాన్ - జగత్కారణుఁడైన క్రియఃపతిని, అడైన్దార్‌క్కు - ఆశ్ర యించినవారికి, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తన శ్రీపాదములశాశ్రయించినవారందరికిని సకలపాపములను పోగొట్టెడి క్రియఃపతిని తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి నేను కృతార్థుఁడనైతినని. ౯.

ఇల్లై యల్ల లెనక్కెలినియె*కుత్తై*
అల్లిమాద రమరుమ్‌తిరుమార్ బినన్*
కల్లిలేయ్‌న్ద మదిళ్‌శూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
శొల్ల*నాళుమ్‌తుయర్ పాడుళారావే. ౧౦.

ఆ॥ అల్లి - కమలవాసినియైన, మాదర్ - పిరాట్టి, అమరుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, తిరుమార్‌బినన్ - సుందరమైనవక్షస్థలమగలవాఁడు పేంచేసియున్న దియు, కల్లిలేయ్‌న్ద - రాళ్ళ చేగట్టబడిన, మదిళ్-ప్రాకారములచే, శూళ్‌న్ద-చుట్టబడినదియునైన, తిరుక్కణ్ణపురమ్-తిరుక్కణ్ణ-పురమును, శొల్ల - అసంధించువర్ణమే, శాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తుయర్ - దుఃఖము, పాడు ప్రక్కమగూడ, కారా - చేరవు. ఎనక్కు - నాకు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇఁకను, ఎన్‌కుఱై - ఏమిటి ఆశలదు.

తా॥ క్రియఃపతివిషయమై భక్తిప్రపత్తులు చేయుటకుసమర్థులైనవారుపేంచేసియున్న తిరుక్కణ్ణపురమాయొక్క తిరునామమునుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖమునపశించునని.

‡‡ పాదుళారావిన్నై పల్లియిఱ్ఱుమీర్*
మూడనీడు కురుగూర్ చ్చడగోపన్*శొల్
పాడలానమి ళ్రాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
పాడియాడి*పణిమినవర్ శార్గళే. ౧౧.

ఆ: విన్నై - దుఃఖములు, పాదుళారా - ప్రక్కవచేరకుండునట్లు, పల్లియిఱ్ఱుమీర్ - సమూలముగానశింపఁజేయఁదలంచిరేని, నూడమ్ - మేడలచే, వీడు - ఉన్నతమైన, కురుగూర్ - తిరువగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ -నమ్మళ్వార్లు, శొల్ -పాడించిన, పాడలాన, గానరూపమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, ఆవర్ శార్గళ్ - ఆశ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయింపుడి.

శా॥ ఓచేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగా బోగొట్టుకొనుటకు తలంచిన యెడల నమ్మళ్వార్లు ప్రపాదించిన యీపదిపాశురములను భక్తితోననుసంధించి శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించుడియని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఏఱుర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯—వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది వఱకు తిరువాయ్‌మొళి ౯౦౪ పాశురములు ౯౯౨.

౧౦-వ, పత్తు, ౧—వ, తిరువాయ్‌మొழి

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొழిలో, ఆళ్వార్లు, శ్రీవైకుణ్ఠమునకు శీఘ్రములో వేంచేయుశక్తియించి, సంసారమన్న అవిద్యాది దోషములకు భయపడిన వారి సహాయభూతుడై కరుణ యాలోచించి, కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరుడే సహాయభూతుడని నిశ్చయించుచున్నారు.

‡ కాళకామరై తడమణివయల్ తిరుమోగూర్*
నాళుమేవినన్నగర్ న్దుయ్ నళ్ళిరై తగర్క్కుమ్*
తోళుమాన్దుడై చ్చురికుళల్ కమలక్కణ్ కనివాయ్*
కాళమగ త్తెయన్ఱి మఱ్ఱొన్ఱిలమ్‌కదియే. ౧.

ఆ॥ కాళ - ప్రశస్తమైన వర్ణముగల, కామరై - కామసపుష్పము, తడమ్-శోభాకమును, ఆణి - అలబ్ధరించుచున్న, వయల్ - పొలములచేఁ బుట్టబడిన, తిరుమోగూర్-తిరుమోగూరనెడు దివ్యదేశమందు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మేవి - ఆళవడి, నన్నగర్ న్దుయ్న్ఱు - చక్కగా నమరికతో వేంచేయియున్న వాడును, ఆళగర్ క్కుమ్ - చూర్ణముకేయువాడును, నాన్దుతోళ్ ఉడై - నాల్గుభుజములను, శురి - నుడికిన, కుళల్ - కేశములను, కమలక్కణ్ - పద్మమువంటి నేత్రమును, కని - స్నిగ్ధమైన, వాయ్-ఆధరమును గల, కాళమేగ త్తెయన్ఱి - కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరునితచ్చి, మఱ్ఱొన్ఱిలమ్‌కది - వేఱొకఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవారిమాము.

తా॥ మరణమునెడి మహాభయమువకు, తిరుమోగూరులో వేంచేపియున్న సుందరమైన దివ్యావయవములగల కాళమేఘముకంటెఱుసహాయము లేదందున వానిచేయాశ్రయించుచున్నానని.

ఇలబ్ధిదిమఱ్ఱొన్ఱైమ్మైత్తక్క మిన్‌తణ్ణుర్ వాయ్*
అలబ్ధలబ్ధణ్ణి యాయిరమ్ పేరుడై యమ్మాన్*
నలఙ్గళ్ నాన్మఱైవాణర్ గళ్ వాఴ్ తిరుమోగూర్*
నలఙ్గుళవనడినిఴల్ తడమన్ఱియామే. ౨.

ఆ॥ ఈన్ - ప్రసవించుచున్న పుష్పముగల, తేన్-చల్లనైన, తుళాయ్-తిరుత్తుళాయి యొక్క, ఆలబ్ధల్ - చరించుచున్న, ఆమ్ - సుందరమైన, కణ్ణి - మాలను, ఆయిరమ్ పేర్ ఉడై - వెయ్యితిరునామములనుగల, ఆమ్మాన్ - స్వామియు, నలమ్ కొళ్ - దయాగుణముగలవారై, నాన్మఱైవాణర్ గళ్ - నాల్గువేదములను, వాణర్ గళ్ - నిర్వాహకులైన శ్రీవైష్ణవులు, వాఴ్ - నిత్యవాసము చేయుచున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వేంచేపియున్న వాడును, నలమ్ కుళవన్ - మంచి (ఆశ్రితదోషమునుజూడని) తిరువడిగలవాడును సైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడినిழల్ - పాదచ్ఛాయయందు నెడి, తడమున్ది - శరణ్యముకాని, మఱ్ఱొన్ఱిలమ్ - మఱియొకరిని, గూడ్ - మనము, ఎమ్మైక్కుమ్ - సమస్తజన్మములయందును, కదియిలమ్-ఉపాయముగాగలవారముకాము.

తా॥ విరతిశయభోగ్యమైన సౌందర్యమును, ఆనుసంధించి యాశ్రీవించదగిన తిరునామము లను గలవాడై తిరుమోగూరులో వేంచేపియున్న సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదచ్ఛాయతప్ప మఱవకు వేఱొకప్రాప్యములేదని. ౨.

అన్నియాయిరువగలిడమిలయెన్న లటిటి*
నిన్నునామ్మగ నరనొడుతేవర్‌గళ్ నాడ*
వెన్నిమూవ్వులగళి త్తుల్వార్ తిరుమోగూర్*
నన్నునామినినగుదుమ్ నమదిదర్ కెడవే. 3.

ఆ॥ అన్ని - నిన్నుతప్ప, యాయ్ - నీయే, ఒరుప్రగలిడమ్ - వేరొక ఉపాయమును, ఇలమ్ - కలవాయిమాకాము, ఎన్నిన్నల్ - అనిపలుమారు తుంపోషించి, నిన్ను - (అవన్యప్రయోజనుల వలె) నిలిచి, నామ్మగళ్ అరినొడు - బ్రహ్మరుద్రులలోగూడ, తేవర్‌గళ్ - దేవతలు, నాడ - ఆశ్రయించుటకై, వెన్ను - (వారివిరోధులను) జయించి, ఇమ్మూవ్వులను - ఈమూడులోకములను, అళిక్కు - రక్షించి, ఉల్వార్ - సంహరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, నామ్ - మనము, నమదుఇదర్ కెడ - మనవిరోధులునశించునట్లు, నన్నుగుదుమ్ - చక్కగాసాశ్రయించెదము.

తా॥ సర్వరక్షకుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమోగూరును మనదుఃఖములు నశించుటకై మన మనస్యప్రయోజనులై యాశ్రయించెదము. 3.

ఇడర్ కెడవెమ్మైప్పోన్దియా యున్నెన్న తి*
శుడర్ కొళ్ తోదిమై తేవరుమ్మునివరుమ్‌తొడర*
పిడర్ కొళ్ పామ్బై పుళ్ళిమోర్వార్ తిరుమోగూర్*
ఇడర్ కెడవడిపరవుదుమ్ తొండీర్ నమ్మినే. ౪.

ఆ॥ ఇడర్ కెడ - మాదుఃఖములు నశించునట్లు, పోన్ద - వేంచేసి, ఎమ్మై - మనలను, అళియాయ్ - రక్షించుము, ఎన్నెన్నఎత్తి - అనిపలుమారు ప్రోత్రముచేసి, శుడర్ కొళ్ - ఉజ్జ్వలమై, తోది - తేజోమయమైన చిగిహముగల తనను, తేవరుమ్ - దేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, తొడర - ఆశ్రయించునట్లు, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు, పిడర్ కొళ్ - విశాలమైన ఫణములుగల, పామ్బు - ఆదిశేషుడనెడి, అణై - శయ్యయొద్ద, పళ్ళికొళ్వాన్ - పవ్వళించువానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, తొండీర్ - ఓభక్తులారా! ఇడర్ కెడ - మనదుఃఖము నశించునట్లు, పరవుదుమ్ - స్తోత్రముచేసెదము; నమ్మినే - రండు.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మహనము స్తదుఃఖములను నశించునట్లు తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న శ్రీఃపతిని యాశ్రయించి మన ముజ్జీవించెదము రండుమని. ౪.

తొణ్డీర్ వమ్మిన్ నమ్‌శుడుళియొరుతనిముదల్వన్*
అణ్ణుమూవులగళ్తన్ద నణితిరుమోగూర్*
ఎణ్డిశై యుమిగిరుమ్బొదు పెరుమ్ శెన్నిల్వైయ*
కొణ్డుపోయిలై వలమ్ శెయ్ దిక్కొదుమ్‌కూత్తే. ౫.

ఆ॥ నమ్ - మనకు ప్రాప్యుడై, శుడర్ ఒళి - మిక్కిలితేజోమయమైన తిరుమేనుగలవాడై, ఒరు తనిముదల్వన్ - ఉపాదానకారణమునునిమిత్తకారణమునైనవాడై, అణ్ణుమ్ - బ్రహ్మాణ్డమందున్న,

మూలములను - మూలులోకములను, ఆళ్వన్దవన్ - కొలిచినవాడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆణి - శ్రాస్త్ర మైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు, ఎణ్ తిశైయుమ్ - ఎనిమిది దిక్కులయందును, ఈణ్ - పండుచున్న, తీరు మొట్టు - చెరుకులతోఁగూడ, నెయ్ నెల్ నెన్నెల్ - గొప్పఎఱ్ఱధాన్యములు, విళైయు - పండువట్లు, కొణ్డ - తనకువాసస్థానముగాస్వీకరించిన, కోయిలై - గోపురమును, వలమ్ సెయ్‌దు - ప్రదక్షిణముచేసి, ఇన్ఱు - ఈలోకమందు, ఈత్తాముదుమ్ - సృత్యముచేసెదము; తొణ్డీర్ - ఓ భక్తులారా! నమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! సకలజగత్కారణుఁడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరు మోగూరందలి దివ్యమందిరమును మనమూర్ధయించి యనుభవించెదము రండుమని. ౫.

కూత్తన్‌తోవలై కుదమ్ పుల్లశురర్ గళ్ కూఱ్ఱమ్*
ఏత్తుమ్‌నఙ్గట్కు మమరర్‌క్కుమ్‌మునివర్‌క్కుమిన్బమ్*
వాయ్ త్తతెణ్ పణై వళైయల్ తూఙ్గు తిరుమోగూర్
ఆత్తమ్*తామ్మరై యడియుణ్ణి మున్ నిలమరుళే. ౬.

ఆ॥ కూత్తన్ - కుంధనృత్యముచేయువాఁడును, తోవలన్ - గోపాలుఁడును, కుదమ్ పుల్ - ఉన్మత్తులై, వల్ - బలిష్ఠులైన, ఆయర్ గళ్ - ఆనుయలకు, కూఱ్ఱమ్ - మృత్యువైనవాఁడును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముచేయుమున్న, నఙ్గట్కుమ్ - మనకును, అమరర్‌క్కుమ్ - నిత్యసూరులకును, మునివర్‌క్కుమ్ - ముఖులకును, ఇన్బన్ - భోగ్యభూతుఁడును, వాయ్ త్త - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - తోలనలచేతనున్న వళమ్ - పండియున్న, వయల్ - పొలములచేతనున్న, తూఙ్గు - చుట్టఁబడిన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు వేంచేసియున్న, ఆత్తన్ - ఆప్తతముఁడు మైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తామరై యడియుణ్ణి - శ్రీపాదపద్మములనుద్రక్కి, మున్ నిల - అరణ్ - చేఱుకొఱ్ఱకమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ సకలసంపత్సమృద్ధమైన తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న ఆప్తతముఁడైన సర్వే శ్వరునియొక్క తిరువడికొఱ్ఱపు మనకు వేఱొక రక్షకములేదని. ౭.

మున్ నిలమరుణ్ వాణ్ పెరుమ్బొఱ్ఱ తనిముదలా*
శున్ పునీర్ పడై త్తదన్ పిరొన్ఱినిముదలా*
మున్ పుమ్ తేవరోడు లగుశెయ్‌వాన్ తిరుమోగూర్*
శున్ పినామ్‌వలమ్ శెయ్య నమ్‌తుయర్ కెడుమ్‌కడిదే. ౮.

ఆ॥ వాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, పెరుమ్ - గొప్పదై, తని - అద్వితీయమైన, పాఱ్ఱ ముదలా - మూలప్రకృతి మొదలుగా, శున్ పుమ్ - అణ్డమావరించుచున్న, నీర్ - మహాజలమును, పడైత్తు - సృజించి, అదన్ వఴి - ఆమార్గంబున, ఒన్ - ఆవాదియై, ముని - మననశీలుఁడైన బ్రహ్మను, ముదలా - మొదలుగాగల, మున్ పుమ్ తేవరోడు - సమస్తదేవతలతోఁగూడ, ఉలగు - లోక ములను, శెయ్‌వాన్ - సృజించెడి సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, నామ్ - మనము, శున్ పినవలమ్ శెయ్య - చుట్టుప్రదక్షిణముచేయఁగా, కడిదే - శీఘ్రములోనే, నమ్‌కుయర్ - మదుఃఖమును, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ బ్రహ్మాది సకలదేవతాశాశ్వతుడైన జగత్తును సృష్టించి రక్షించిన శ్రీమహావిష్ణువుకు తిరుమోగూరును క్షేత్రముగా చేయగా సకలదుఃఖములూ పరిహరించునని. ౭.

తుయర్ కెడుమ్‌కడిదాగి నువ నడియవర్‌తొళు మిగ్ *
ఊయర్‌కొళ్‌శోలై యొణ్‌తడమణియొళిరుమోగూర్ *
వెయర్‌గళాయిరముయ్య వెల్లరక్కర్ పుక్కుళున్ద *
తయరదవ్ పెర్‌ఱ మరుదగవుణిత్త డత్తనై యే.

ఆ॥ ఉయర్‌కొళ్ - ఉన్నతమైన, శోలై - తోటలనున్న, ఒణ్ - సుందరమైన, తడమ్ - తటాకములనున్న, ఆణి - అలంకారముగాగల, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరులో వసించేయున్న వాడును, ఆయిరమ్ వెయర్‌గళ్ - (యుద్ధశక్తులు బ్రహ్మశక్తులు అని యీ విధములైన) ఆసేక వాములుగల, వల్ - బలిష్ఠులైన, అరక్కర్ - రాక్షసులు, పుక్కు - ప్రవేశించి, అళిన్ద - మునుగునట్లు, తయరదవ్ పెర్‌ఱ - దశరథచక్రవర్తికిన్న, మరుదగవు - మరదగుణిత్త - మరతకమణివలె వసిసుందరమైన తటాకమువంటివాడుసైన శ్రీరాముని, అడిసువర్ - ఓ భక్తులారా! వన్దు - వచ్చిసమీపించి, తొళుమిన్ - ఆశ్రయించుడీ. కడియ - శీఘ్రము లోకే, తుయర్ - దుఃఖము, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ ఓ భక్తులారా! తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న శత్రుసంహారకుడైన దాశరథిని యాశ్రయించితిరేని మీయొక్క పాపములన్నియు తక్షణమందే నశించునని. ౮.

మణి తడ తడిమలర్ కణ్ణళ్ పవళక్చెవ్వాయ్ *
అణిగొళ్ నాల్ తడన్దోళ్ తెయ్‌వమయుర్‌రై యెన్ఱుమ్ *
తుణిక్కుమ్‌వల్లరట్ట నుగన్ద్ తొళల్ తిరుమోగూర్ *
నణిసునమ్ముడై నల్లరణ్ నామడై నన్నమే.

ఆ॥ మణి - నిర్మలమైన, తడమ్ - తటాకమువలె చల్లనైన, ఆది - శ్రీపాదములనున్న, మలర్ కణ్ణళ్ - పద్మనేత్రములనున్న, పవళమ్ - పగడమువలె, చెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునున్న, అణిగొళ్ - అలంకారమైయున్న, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్‌తోళ్ - నాలుగుభుజములున్నగల, తెయ్‌వమ్ - దేవతయైనవాడును, అముదు రై - అమృతమును, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తుణిక్కుమ్ - తునకలుగాచేయుచున్న, వల్లరట్టన్ - బలిష్ఠుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, ఉగన్ద్ - విశ్వాసముచేయుచున్నదియు, పాడల్ - పాటలుగలదియునైన, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడి, నమ్ముడై - మనయొక్క, నల్లరణ్ - మంచిరక్షకస్థలము, నణిత్తు - సమీపించినది. నామ్ - మనము, ఆడైన్దనమ్ - (దానిని) పొందితిమి.

తా॥ నిరతిశయదివ్యావయవసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న మనకు రక్షకమైన తిరుమోగూరును మనము పొందితిమని. ౯.

నామడైన్దనల్లరణ్ నమక్కినుల్లమర్ *
తీమిలాయ్‌మ్‌వల్లశురై యుయ్‌త్తిచ్చెన్ఱడైన్దనాల్ *

కామరూపమ్‌గొ డ్రొళుందిప్పా* తిరుమోగూర్*
నామమేనవిన్నెణ్ణుమి నేత్తుమిన్ నమర్ గాళ్. ౧౦.

అ॥ నమక్కు - మహర్షికార్థమై, కామఱ్ఱై - మనమ్‌ఆశ్రయించిన, వల్లరిన్ - మంచి రక్షకస్థానము, ఎన్ను - అని, వల్ అమరర్ - ఉపాయము పెఱుగిన దేవతలు, తీమై శెయ్యుమ్ - కార్యచేష్టచున్న, వల్ అసురర్‌కై - బలిష్ఠులైన అసురులకు, అఞ్జి - భయపడి, శెన్ఱు ఆడైన్దాల్ - పాయిఆశ్రయించుటచేత, కామరూపక్ కొడ్డు - అనుయాపమైన మోహనావతారంచెత్తి, ఎళుందు - బయలుదేఱి, అళిప్పాన్ - (ఆదేవతలను) రక్షించిన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరనెడి దివ్యదేశమయొక్క, నామమే - తిరునామములనే, నమగ్ గాళ్ - ఓ మనబంధువులారా! నవిన్ను - చెప్పి, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానించుడి. ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి.

తా॥ ఓ బంధువులారా! దేవతలు, అసురులచేత నమ్మశక్యముకాని భాధింపఁబడి తిరుమోగూరికి వచ్చి ప్రపత్తిచేయగా వచ్చిన మోహనావతారంచెత్తి యసురులను మోహంచెట్టి దేవతలను రక్షించిన శ్రీయఃపతియొక్క తిరుమోగూరి తిరునామముల ననుసంధించి స్తుతించుడిఁకుని. ౧౦.

ఏత్తుమిన్ నమర్ గా రైనుణ్ణా కుడమూడు
కూత్తనై *కురుగూర్ చ్చడగోపన్ కుఱ్ఱ్ శొల్ గళ్*
వాయ్ త్తవాయిరత్తుళ్ళివై వల్ల తిరుమోగూర్‌క్కు*
ఈ త్తవ్ వైయే త్తవల్లార్ కిడర్ కెడుమే. ౧౧.

అ॥ నమర్ గాళ్ - ఓ బంధువులారా! ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి; ఎన్ను - అనియుపదేశించి, కూత్ - కాను, కుడమూడుత్తై - కుంభస్థస్థ్యమునిశిన సర్వేశ్వరునిఁపయిమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికి స్వామియైన నిర్మాత్సర్యాస్థానంచిన, కుఱ్ఱ్ శొల్ గళ్ - ఆంతరంగ శైథిల్యాలురూపమై, వాయ్ త్త - అనురూపమైన, ఇవై ఆయిరత్తుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, వల్ - సుందరమైన, తిరుమోగూర్‌క్కు - తిరుమోగూరికి, ఈత్త - సమర్పించిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఏత్తవల్లార్‌క్కు - స్తోత్రముఁజేయువారికి, ఇడర్ కెడుమ్ - శరీరావసాన కాలమందున్న దుఃఖములు వశించును.

తా॥ తిరుమోగూర్ విషయమై నమ్మళ్వార్లుప్రసాదించిన ఈపదిపాశురములవధ్యయించు వారికి మోక్షవిరోధులైన సకలప్రతిబంధకములను కార్యకేళముయొక్క సహాయము చేవశించునని.

ఆళ్వార్ తిరు వడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౨ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, వరమువదమందుపోయి చేయఁదగిన సకలవిధ కైంకర్యములనున్న, తిరువన న్తపురమందు తిరువనన్తాళ్వానమీఁదఁ బవ్వళించియున్న పద్మనాభుని విషయమందుఁ జేయవలయునని ప్రార్థింతుచున్నారు.

కెడుమిడరాయవెల్లామ్ శేవవాన్ననాళుమ్
కొడువినై శెయ్యుమ్ కూఱ్ఱత్తరాగిక్కుఱుగిల్లార్*
విడముడై యరవిల్ పళ్ళి వీఱుడైప్పునాగత్తురువ్వలత్ తుమ్*
లెడముడై వయ లనన్దపురనగర్ప్పుగుదుమిన్నే. ౧.

ఆ॥ శేవా ఎన్న - శేవా! అనిచెప్పగా, ఇడరాయవెల్లామ్ - దుఃఖములన్నియు, కెడుమ్ - నశించును. నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, కొడువినై - క్రూరకర్మములను, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కూఱ్ఱత్తరాగిక్కాళుమ్ - యమునియొక్కదూతలును, కుఱుగిల్లార్ - దగ్గఱ రారు. విడముడై - విషముగల, అరవిల్ - ఆదిశేషునిమీద, పళ్ళికొండపిరాన్ - పవ్వళించియుండిన పద్మనాభుడు నిత్యవాసముచేయుచున్న దియు, తుళువు - తులసిదండలు, అలఱ్ఱుమ్ - ఘుమ్మని పరిమళించుచున్న, కడల్‌వణ్ణై - సముద్రమువలెనల్లనియైన, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమనెడి మహానగరమును, ఇన్ఱే - ఈరోజే, పుగుదుమ్ - ప్రవేశించుదము.

తా॥ ఓ భక్తులారా! శేషవుది తిరువాయమున ననుసంధించినప్పుడే సకలపాపములును నశించును, యమదూతలు బాధించరు, గాన మీరుపోయి, పద్మనాభుడన్ననాయియై పవ్వళించియున్న తిరువనన్తపురమును శీఘ్రముగాపోయి ప్రవేశించుడియని. ౧.

ఇన్ఱుపోయ్ప్పుగుదిరాగి లెన్ఱుమైయుమేదమ్‌పాఱా*
కున్ఱునేర్ మాడమాడీ కురున్దుశేర్ శెరున్దిపుల్లై*
మన్ఱలర్ పొళిల్ లనన్దపురనగర్ మాయన్నామమ్*
ఒన్ఱుమోరాయిరమా ముఱ్ఱువార్ క్కుమ్బిగూరే. ౨.

ఆ॥ ఇన్ఱుపోయ్ - ఇప్పుడుచెల్లి, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించినయెడల, ఎన్ఱుమైయుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వినైమ్ - దుఃఖము, పారా - సమీపించదు కున్ఱునేర్ - పర్వతములోలిన, మాడమ్ - గృహములుగలదై, మాడీ - వానిప్రక్కన, శేర్ - చేరియున్న, కురున్ద - బండిగురుగింజవృక్షములను, శెరున్ది - శెరుదివృక్షములను, పుల్లై - పున్నవృక్షములనున్నగలవియు, మన్ఱు - పరిమళము, ఆలర్ - వ్యాపించియున్నవియైన, పొళిల్ - తోటలుగలదైన, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఒన్ఱుమ్ నామమ్ - ఒకతిరునామమును, ఓర్ ఆయిరమామ్ - ఒకసహస్రసంఖ్యమై రక్షించును. ఉఱ్ఱువార్ క్కుమ్ - (ఆతిరునామమును) అనుసంధించువారికి, ఉమ్బరూర్ - పరమపదమే (ప్రాప్యమగును).

తా॥ ఓ భాగవతులారా! పద్మనాభుడు వేంచేసియున్న తిరువనన్తపురమును ప్రవేశించినయెడల సకలపాపములును నశించును. వానియొక్కయొకతిరునామము ననుసంధించినను మీయొక్క సకలదోషములను నశించునని. ౨.

ఊరుమ్‌పుట్కొడియుమగదే యులగెల్లామ్‌ముణ్ణుమిఱ్ఱైన్ఱాన్*
శేరుమ్‌తణ్ణనన్దపురమ్ శిక్కెనప్పుగుదిరాగిల్*
తీరుమ్‌నోయ్‌గళ్‌నై గళైన్దామ్ తిణ్ణనామజీయ మొన్ఱే*
వేరుమోరాయిరత్తు ళొన్ఱునీర్ వేఱుమినే. ౩.

ఆ॥ ఫుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊరుమ్ - (వాహనముగా) నడిపించును. కొడియుమ్ - ధ్వజమును, అల్పది - అగర్మంతుడే. ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నిటిని, ఉణ్డు - (మింగి, ఉమ్మ్లో ద్దాన్ - క్రిక్కవాడు, వేయమ్ - చేయున్న, కణ్ - వల్లవైన, ఆనన్దపురమ్ - తిరువనన్త పురమును, శిక్కెన - అనన్యప్రయోజనులై, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించితిరేని, నోయ్ - దుఃఖములును, విణైగళెల్లామ్ - పాపములన్నియు, తీరుమ్ - వశించును. నామ్ - మేము, ఆతియై - (మీరు) ఎఱుంగువల్లుం, తిణ్ణమ్ - దృఢముగా, నొన్నోమ్ - చెప్పితిమి. వేగుమ్ ఓరాయిరత్తుళ్ - ఒక వెయ్యితిరువామమూలలో, ఒన్ఱు - ఎవోవొక దానిని, వేణుమిన్ - చెప్పుడు.

రా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! మీరు తిరువనన్తపురమును ప్రవేశించినప్పుడే మీయొక్క సకల ప్రతిబన్ధకములును వశించును. వానియొక్క తిరువామమును చెప్పి వానిగుణములనుధ్యానింపుడియని.

పేణుమిరాకూళమిన్ఱి ప్పెరియనీర్ వేలై తూర్ న్దు*
వాళ్ మేగమ్ పుల్గుమ్ మోలై వయలణి యనన్దపురమ్*
నేరుమ్ నెయ్దుమ్ పాలుమ్ నిఱైన్దానై నెఱి మైయాల్ మలర్ గళ్ తూవి*
పూశనై శెయ్గిన్ఱార్ గళ్ పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాఱే. ౮.

ఆ॥ పెరియ - గొప్ప, నీర్ - జలముగల, వేలై - సముద్రమునే, తూర్ న్దు - చుట్టబడి, వాళ్ - మేగమ్ పుల్గుమ్ - పరిమళముకొట్టుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వయల్ - పొలములచేత, అణి - అలఙ్కరింపబడిన, ఆనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురమందు, నేరుమ్ నెయ్దుమ్ - ఆశపడి, ఉరైగిన్ఱానై - నిత్యవాసముఁజేయుమన్న సర్వేశ్వరుని, నెఱి మైయాల్ - అనన్యప్రయోజనమై, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, పూశనై - తిరువారాధనమును, శెయ్గిన్ఱార్ గళ్ - చేయువారు, పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాఱు - పుణ్యముజేసినవిధమును, కూశమిన్ఱి - సఙ్కోచములేక, వేణుమిన్ - చెప్పుడు

రా॥ ఓ చేతనులారా! తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన పద్మనాభుని యారాధించుచున్న భాగ్యవంతులయొక్క మహాభాగ్యమును చెప్పుడు. ౯.

పుణ్ణియమ్ శెయ్దు నల్ల పునలోడుమలర్ గళ్ తూవి*
ఎణ్ణుమినెన్ఱెన్నామ మిట్టిఱప్పుమక్కుమప్పాల్*
తిణ్ణనామత్తోయచ్చొన్నోమ్ శెటిపొళిలనన్దపురత్తు*
అణ్ణలార్ కమలపాద మణుగువారమరరావార్. ౧౦.

ఆ॥ పుణ్ణియమ్ శెయ్దు - (ధన్యరూపమైన) భాగ్యమునుజేసి, నల్ల పునలోడు - మంచితీర్థములో గూడ, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, ఎణ్ణినై - నాస్వామియొక్క, నామమ్ - తిరునామములను, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానించుడి. ఇట్టిఱప్పు - ఈజన్మములను, అమక్కుమ్ - ఛేదించును. అప్పాల్ - దానిపైన, శెటి - నిబిడమైన, పొళిల్ - తోటలుగల, ఆనన్దపురత్తు - తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న, అణ్ణలార్ - స్వామియొక్క, కమలపాదమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, అణుగువార్ - ఆశ్రయించువారు, అమరరావార్ - నిత్యసూరులగుదురు. నామ్ - మేము, తిణ్ణమ్ - (ఈయర్థమును) దృఢముగా, ఆతియన్మొన్నోమ్ - ఎఱుంగునట్లుచెప్పితిమి.

కా॥ తిరువనన్తపురమందు బవ్వళించిన యనన్తపద్మనాభుని భక్తితో నారాధించి యూర్ధ్వ యించినవారు సకలసౌభాగ్యములను పరించి మోక్షమును పేతురు. దీనిని యథార్థమని నమ్ముడని.

అమరరాయ్ త్తిరిన్దార్ గట్కాదిశేరనన్దపురత్తు*
అమరర్ కోనర్ చ్చిక్కిక్ కట్టగప్పణిశెయ్వోర్ విణ్ణోర్*
నమర్ గళోడొల్లైక్కూడ్డిన్ఱ నామమ్మోయ్‌నణుగవేణ్డుమ్*
కమలనార్ కాదైతున్బమ్ తుడైత్తరుళ్ నన్దనారే. ౬.

అ॥ కమలనాభ్ - కుమారస్వామీ, కాదై - తండ్రియైన రుద్రుడియొక్క, తున్బమ్ - బ్రహ్మహత్యారూపదుఃఖమును, తుడైత్త - పోగొట్టిన, గోవిన్ద నార్ - శ్రీకృష్ణుడును, అమరరాయ్ - దేవతలై, తిరిన్దార్‌గట్కు - తిరుగుచున్న బ్రహ్మాదులకు, ఆది - కారణభూతుడునైన సర్వేశ్వరుడు, కోర్ - పవ్వళించిన, ఆనన్దపురత్తు - తిరువనన్తపురమందు, అమరర్ కోన్ - నిత్యసూరులకుస్వామియైన విష్వక్సేనులు, అర్చిక్కున్న - ఆరాధించుచున్నారు. అట్టి - ఆతిరువారాధనమందు, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులు, అగప్పణిశెయ్వోర్ - అంతరఙ్గపరిచర్యచేయుదురు. నమర్ గళ్ - మీవంటివారి ! కొల్లైక్కూడ్డిన్ - (నేను) చెప్పెదుమాటనువినుడు. నామమ్ - మనము, పోయ్ - పోయి, నణుగవేణ్డుమ్ - (వారిస్థానమును) పొందవలెను.

కా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా ! విష్వక్సేనులు మొదలగు నిత్యసూరులుగూడ తిరువనన్తపురమందు వచ్చి కైఙ్కర్యముచేయుచున్నారుగాన మనము తిరువనన్తపురమే చరమప్రాప్యమని. ౬.

తుడైత్తరుళ్ నన్దనారే యులగుయిర్ తేవుమ్మణ్బుమ్*
పడైత్తవెమ్బరమమూర్ త్తి పామ్బణైప్పళ్ళికొణ్డా*
మడైత్తలై వాళై పాయుమ్ వయలణియనన్ద పురమ్*
కడైత్తలైశీయ్‌క్కప్పెఱిల్ కడువినైకళ్ కరైయలామే. ?.

అ॥ ఉలగు - లోకములనున్న, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, మణ్బుమ్ - ఇలకునున్న, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్న, తుడైత్త - సంహరించిన, గోవిన్దనార్ - శ్రీకృష్ణుడును, పడైత్త - (వారిని) సృజించిన, ఎమ్బరమమూర్ త్తి - మనపరమేశియు, పామ్బణై - తిరువనన్తాళ్వాను పెడుపడకమీద, పళ్ళికొణ్డా - పవ్వళించినవాడునైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నదియు, మడైత్తలై - నీళ్ళుపాయుచున్న ప్రదేశములయందు, వాళై - మత్స్యము, పాయుమ్ - తిరుగుచున్న, వయల్ - పొలములను, అణి - అలఙ్కారముగానిలిచియున్న, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్తపురము యొక్క, కడైత్తలైశీయ్ - చుంగిళ్ళప్రదేశములయందు, కడైత్తలై - సంహరించుట, కడువినైకళ్ - పోగొట్టవచ్చును.

కా॥ సర్వేశ్వరుడు పవ్వళించిన తిరువనన్తపురమందు కైఙ్కర్యము చేసినయెడల, ఇతరదివ్యదేశములయందు కైఙ్కర్యముచేయకపోదనెడి దుఃఖములన్నియు నశించునని.

కడువినైకళ్ కరైయలాగుమ్ కామనైప్పయన్దుకాళై*
ఇడవగైకొణ్డదెన్న నెళిలణియనన్దపురమ్*

పడముడై యరవిల్ పళ్ళి పయిన్ర వర్ పాదమ్‌కాణ*
నడమినోయమర్ గళుళ్ళీర్ నామున్నక్కు-ఈయచ్చొన్నోమ్. ౪.

ఆ॥ కడువినై - క్రూరపాపములను, కైయలాగుమ్ - పోగొట్టవచ్చును. కామ నై - మన్మథుని, పకున్ద-పుట్టించిన, కాయ్-యూపనవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎళిల్-సౌందర్యమును, ఆణి - అలఙ్కారముగాగల, ఆనన్ద పురమ్ - తిరువన్తపురమును, ఇడవగై - వాసస్థానముగా, కొణ్డరు - స్వీకరించెను, ఎన్బర్ - అని చెప్పుదురు. పడముడై - ఘాముములగల, అరవిల్ - ఆది శేషునిమీద, పళ్ళియుయ్‌న్ద అరఙ్గమున్నో-ఒవ్వళించినవానియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - సేవించుటకై, నమర్ గళుళ్ళీర్ - ఓమనబంధువులారా! నడమినో-చెల్వుడీ. (ఈమాటను) నామ్ - మేము, ఉన్నుక్కు - మీకు, ఆతియు - తెలియునట్లు, ఓన్నోమ్ - చెప్పితిమి.

తా॥ ఓ ఆనుకూలులారా! తిరువన్తపురమం దాదిశేషునిమీద బవ్యళించిన పద్మనాభుని శ్రీపాదములను సేవింపవెళ్ళుడు. మీయొక్క-సకలదుఃఖములను నశింపుము. ఈమాటను దృఢముగా నమ్ముడని. ౮.

నామున్నక్కు-ఈయచ్చొన్న నాళ్ గళుమ్‌నణియువానా*
శేమనన్గుడై త్తుక్కుడ్డీర్ శెఙ్గోల్‌నడప్పుమ్*
తూబనల్ నిరై మలర్ గళ్ తుణైయిఱైఞువాయ్‌న్దుకొణ్డు*
వామనన్ అడిక్కీళ్ నీ మాయ్‌న్దుమ్‌నిన్నై గళ్ కామీ. ౯.

ఆ॥ నామ్ - మేము, ఉనుక్కు - మీకు, ఆతియు - తెలిసియునట్లు, ఓన్న - చెప్పిన, నాళ్ గళుమ్ - దినములును, నణియవాన - సమీపించినవి. శెఙ్ - నిలిడమైన, కొఙ్గోల్ - తోలు లుగల, ఆనన్ద పురమ్ - తిరువన్తపురము, నన్ను-మంచి, కేమమ్ - క్షేమమును, ఉడైత్తుక్కుడ్డీర్ - కలదినుమీ! తూబమ్ - ధూపమును, నల్ - మంచి, విరై - పరిమళముగల, మలర్ గళ్ - పువ్వు లనవ, తుణైయిఱై - దొమములేవట్లు, ఆయ్‌న్దుకొణ్డు - పరిశోధించియెత్తుకొని, వామనడిక్కీళ్ - (ఇవి) శ్రీవామనుని శ్రీపాదములకనిసబ్ధించి, ఏత్త - స్తోత్రముచేయగా, విరైగళ్ - పైబ్ర్యవిరోధులు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్‌న్దుమ్ - నశించిపోవును.

తా॥ ఓ బంధువులారా! నాశీర్వదు కాలము సమీపించినది. ఇంకమీదమీరు తత్వము నుపదేశించువారెవరును లేరు. గావ మీరు శీఘ్రముగానే తిరువన్తపురమునకువెళ్ళి పైబ్ర్యము చెయుడి. మీప్రతిబంధకములన్నియు నశించును. ౯

మాయ్‌న్దుమ్‌నిన్నై గళ్ కామీ మూదవా వెన్న*నాపుమ్
ఏయ్‌న్ద పొన్ మది శనన్ద పురనగ రేత్తి క్కిన్ఱు*
శాన్ద్రుదుయిళక్కుమ్ తూబమ్ తామరై మలర్ గళ్ నల్ల*
ఆయ్‌న్దుకొణ్డే త్తవల్లా రన్దమిల్ పుగళ్ నీరే. ౧౦.

ఆ॥ మాదవా ఎన్న - శ్రీయఃపతీ! అనిచెప్పినప్పుడే, విరైగళ్ - పాపములు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్‌న్దుమ్ - నశించును. ఏయ్‌న్ద - అనురూపమైన, పొన్ మది - సువర్ణ

ప్రాకారములుగల, ఆవద్దపురనగర్ - తిరువన న్తపురమందు బవ్వళించిన, ఎన్దైక్కు ఎన్న - మాస్వామికి యని యుద్దేశించి, వల్లాన్దొడు - మంచిచన్దనముతోఁగూడ, విళక్కుమ్ - దీపమునున్న, తూబమ్ - ధూపమునున్న, తామరైమలర్గళ్ - తామరపుష్పములనున్న, కాణుమ్ - ప్రతిదినమును, ఆయ్న్దుకొణ్డు - పరికోధించియెత్తుకొని, ఏత్తవల్లార్ - స్తోత్రముచేయఁదగినవారు, ఆన్దమిల్ - ఆవధిలేని, పుగళ్ - కీర్తిగలవారగుదురు.

తా॥ స్వర్ణప్రాకారముచే కూట్టపడిన తిరువన న్తపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియి పుష్పాద్యుపకరణములను సమ్పాదించుకొనివచ్చి యారాధించినవారు గొప్పకీర్తిగలవారగుదురని

‡‡ అన్దమిల్ పుగ ళ్మున్నన్దపురనగరాదిదన్నై *
కొన్దలర్ పొళిల్ కురుగూర్ మాఱన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ *
ఇన్దినోడైన్దుమ్వల్ల రైవర్ పోయమరులగిల్ *
పైన్దొడిమడన్దైయర్ దమ్ వేయ్మరుతోళిదే. ౧౧.

ఆ॥ ఆన్దమిల్ - ఆవధిలేని, పుగళ్ - కీర్తిగలవాడై, ఆనన్దపురనగర్ - తిరువన న్తపుర మందుబవ్వళించినవాడై, ఆదిత్తిన్ - జగత్కారణుడైన శ్రీయఃపతివిషయమై, కొన్ద - పుష్పములు, ఆలర్ - వికసించుచున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇన్దినోడైన్దుమ్ - ఆయిదుపాశురములతోఁజేరిన ఆయిరుపాశురములను (పదిపాశురములను) వల్లార్ - అధ్యయనించువారు, పోయ్ - వెళ్ళి, అమరులగిల్ - శ్రీవైకుణ్ఠమందు, పై - సుందరములైన, తొడి - హస్తాభరణములుగల, మడన్దైయర్ తమ్ - అప్సరస్త్రీలయొక్క, వేయ్మరుతోళిదే - దివ్యములై విలసిల్లు చున్న, తోళ్ - భుజములచేతయుడిన బ్రహ్మాలంకారములను, ఆరువర్ - పొందుదురు.

తా॥ తిరువన న్తపురమందు బవ్వళించిన యన న్తపద్మనాభునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుపదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనించువారు శ్రీవైకుణ్ఠనాములచే వారాధింపఁబడుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

3 . వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :- ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తామ్దెల్చించినట్లు తిరువన న్తపురమందు శ్రీవైకుణ్ఠము లభించుటయందు, తమ ప్రకృతిసంబన్ధమునున్న, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమునున్న దలంది తగిన ధైర్యము తమకులేదనియాలోచించి గొప్పవిషాదమునొందినవారై తమయవస్థను ఒఱపిరాట్టి వాక్యముచే నవ్యాపదేశముగా పాదించుచున్నారు.

‡‡ వేయ్మరుతోళిశ్ శెలియుమాలో మెలివుమెన్ తనిపైయుమ్ యూదుమ్‌నోక్కా *
కామరుకుయిల్ గళుమ్‌కూవుమాలో కణమయిలై కలన్దాలుమాలో *

అమరుమినినిరై మేయ్‌క్కనీపో కొక్కరుపగలాయిరమూళ్గియూళో*
తామరై కణ్ణళ్ కొండ్రిదియూళో తగవిలై తగవిలై యేఁమీకణ్ణా. ౧.

అ॥ వేయ్‌మరు - వెదురుబోలిన, తోళినై - భుజములురెండును, మెలియుమ్ - వాడిపోతున్నవి. ఎన్ - నాయొక్క, మెలిపుమ్ - శైథిల్యమునున్న, తనియైయుమ్ - విశేషమునున్న, యాదుమ్ - దేనినిన్ని, నోక్కా - చూడకుండ, తామరు - పరస్పరమురాగముగల, కుయిల్‌గళుమ్ - కోకిలములుమ, కూవుమ్ - శబ్దములుచేయుచున్నవి; కణమ్ - గుంపుగానున్న, మయిలై - నెమలిలు, కలన్ద - ఒకటితోనొకటికలిసి, ఆలుమ్ - నృత్యముఁజేయుచున్నవి; మరువు - (నీయందు) స్నేహముగల, ఇవమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమూహములను, మేయ్‌క్క - మేపుటకు, నీ - నీవు, పోక్కు - పోవుచున్న, ఒరుపగల్ - ఒకదినము, ఆయిరమూళ్ - వెయ్యియాగములుగానున్నది; తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణళ్‌కొండు - నేత్రములతోఁజూచి, ఈర్‌ది - బాధించుచున్నావు; కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - దయగలవాఁడవుకావు దయగలవాఁడవుకావు.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవిఁకమీఁది యావులమేపుటకు వెళ్ళవలెనేని నీవు తిరిగివచ్చి చేరువఱకు వానికి మిక్కిలి కష్టతరముగానుండును; ఇప్పుడే గోకుల మయూరాదులు శబ్దించుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. ఈయవస్థలోగూడ విడిచి వెళ్ళుచున్నావు గావ నీవు మిక్కిలి నిర్దయుండవని. ౧.

తగవిలై తగవిలై యేఁమీకణ్ణా తడములై పుగుర్ దొఱుమ్‌పుగుర్ చ్చిక్కా రా*
తుగ వెళ్ళమ్‌విళుమ్బిలున్దుటీవై మూళ్గిక్కుచ్చిళ్ నన్దుకనవెనిఁజ్జీయూఁజ్జే*
అగవుయిరగమగన్దొఱుముళ్ పు క్కాయివిఱ్‌పరమల్ల వేఁప్పిక్కయన్దో*
మిగమిగవినియునైప్పిరివై యూమాల్ వీవనిఱ్‌వళునిరై మేయ్‌క్కప్పోక్కే. ౨.

అ॥ కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! నీ - నీవు, తగవిలైతగవిలై - మిక్కిలి నిర్దయుండవు. తడమ్ - విశాలమైన, ముళై - స్తనములను, పుగుర్‌తొఱుమ్ - సంశ్లేషించినప్పుడెల్ల, పుగుర్‌చ్చిక్కు - సంశ్లేషమువకు, ఆరా - లోపడని (మిక్కిలియతిశయించిన), తుగవెళ్ళమ్ - నుఱ్ఱుపవాహము, విళుమ్బిలున్ద - ఆకాశమునతిక్రమించి (ఆపరిచ్ఛిన్నమై), ఆతీవై మూళ్గిక్క - బుద్ధి వెడునట్లు, కూళ్గిన్ద - వ్యాపించి (అప్పుడే), ఆదు - అనుభము, కనవెన - స్వప్నమువలె, నీఁజ్జే - నశించి, ఆక్కై - ఆయవస్థయందు, ఉయిరగమ్ - ప్రాణమునకాధారమైన, అగముగన్దొఱుమ్ - లోలోపల, వేఁప్పిక్క - అగ్నినివేశము, ఊళ్ పుక్కు - ప్రవేశించి, అవియిన్ పరమ్ముల - ఆత్మకసహ్యమైయున్నది. ఆన్దో - అయ్యో! మిగమిగ - పలుమాఱు, ఉనైప్పి - నిన్ను, పిరివై యూమ్ - విశ్లేషించునట్లున్న, వినై - నీయొక్క, పళువినై మేయ్‌క్కప్పోక్కు - ఆవులను మేపుటకై వెళ్ళుడము, వీవ - నశించుగాక.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు సంశ్లేషించినప్పుడు కలిగిన గొప్పయానన్దముగూఁడ, నీ విశ్లేషముమ దలంచినప్పుడు స్వప్నమువలె నత్యల్పమై లోచుమన్నది. అంతలో, నీయందున్నప్రేమ నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ఇఁకమీఁదనైనను నీవు ఆవులను మేప వెళ్ళవలదని. ౨.

వీవనిఁ బశునిఁ జై మేయ్‌క్కఁ బోక్కు వెవ్వుయిర్‌కొఁ డ్లెఁ దావివేమాలో*
యావరుమ్‌తుఁ జై యి త్తెయానిఁ దు న్నుఁ ఙ్ఞానమేనియ్యెయాట్టమ్‌కాఁ నో*
పోవదన్లోఁ దపగల్ నీయుఁగన్లాల్ పాఁయ్‌ఁయ లర్‌కణ్ణిఁ నీరుమ్‌నిల్లా*
శావదివ్వాయ్‌క్కఁ లత్తాయ్‌చ్చియోమాయ్ ప్పిఱ్ఱవిత్తొఁ త్తెయో న్నని మైకాసే.

ఆ॥ వీన్ పశుఁ జై మేయ్‌క్కఁ బోక్కు - (నీవు) నీయావులను మేపుటకు వెళ్ళినయెడల, వీవన్ - (నేను) నశించెదను; ఎవదాఁ - కాయార్థ్మ, వెవ్వుయిర్‌కొఁ డ్లెఁ - వేడివేడి గాఁబట్టూర్పు విడుచుచు, వేమ్ - దగ్ధుఁడనుచున్నది. తుఁ జై - సహాయము, యావరుమిఁ జై - ఎవ్వరులేర యున్ - నేను, ఇరున్ద - బ్రతికియుండి, ఆఞ్ఞానమేనియ్యె - శ్యామవైభవమేమను (కల), ఉన్ - నీయొక్క, ఆట్టమ్ - సఞ్చారమును, కాణేన్ - చూడకనున్నాను; నీఅగన్లాల్ - నీవులేనిచోటియెడల, ఒరుపగల్ - ఆయొకదినము (కూడ), పోవదన్లు - పోపండ (పెరుగుచు) నున్నది. పాఁ - యద్ధమాతీయమున్న, కయల్ - మత్స్యములవలెనున్న, కణ్ణిఁ జై - రెండునేత్రములయందు, నీరుమ్‌నిల్లా - నీళ్ళునిలువకుండ ధారధారగా కారుచున్నవి. ఆయ్‌క్కుఁ లత్తు - గొల్లపల్లెయందు, ఆయ్‌చ్చియోమాయ్‌ప్పిఱన్ద - గోపికవలె పుట్టిన, నొఁ త్తెయో న్నమైయుమ్ - భాగ్యమువలెనే మేనునుధరించుచున్న, ఇత్తిన మైకాసే - ఈవిభూమి, కావదు - మరణప్రాయముగానున్నది.

శా॥ నీవు కాయందాళలోన నన్నువదలి ధేనువులను మేపులపనకెళ్ళినయెడల నిన్నుఁ జూడక వేనోళ్ళమాత్రములో ప్రాణమును విడిచెదము. గోపికవలె పుట్టిన మాకు నీతో విశ్లేషించుట మరణప్రాయము గానున్నదని. 3.

నొఁ త్తెయో న్నమైయుమ్ తుఁ జై వీన్దార్‌తుయరముమ్‌నిఁ గిలై గోన్దా* నిఁ
నొఁ త్తెనిల్ వళుక్కఁ బై యేవియిమ్ము తుఱఞ్చెమ్ము గాయిల్వై వేయ్‌క్కఁ బోవ్‌ది*
పత్తు న్నెల్లమ్‌దినిఁ గాఁ వెళ్ళమ్ పావియేన్మనమగన్దోఱుమ్‌ పుక్కు గన్ద*
నిఁ శెల్గివాయున్కఁ బ్పేప్పణిమొళీ నిన్నై దోఱుమావి వేమాల్. ౪.

ఆ॥ గోవిన్దా - ఓగోవిన్దా! నొఁ త్తెయో న్ - (మృదుస్వభావముగల) దానులమైన మేమునుధరించుచున్న, తనిమైయుమ్ - విశ్లేషమునున్న, తుఁ జై - (విలక్షణుఁడవై) సహాయ భూతుఁడవైననిన్న, వీన్దార్ - విశ్లేషించినమేమునుధరించుచున్న, తుయరమ్ - వ్యసనము నున్న, వినవిఁ జై - తలంచకనున్నావు. నిఁ - నీయొక్క, నొఁ త్తెనిల్ - పశువులపాక యందున్న, పశుక్కఁ జై - ఆవులను, వియమ్ము - ఆశపడి, ఎమ్మై - మమ్మలను, తుఱన్దు - విడిచి, ఇట్టు - పడకపై, ఆవి - ఆహారపులను, మేయ్‌క్కఁ - మేపుటకై, పోది - పోతివి. పత్తు న్నెల్ల - పరిపక్వమైన, నల్లమ్‌దిన్ - మంచియమృతమయొక్క, ఇన్ - మధుర మైన, కాఁ వెళ్ళమ్ - రసప్రవాహమువలెనున్న, నిన్ - నీయొక్క, శెమ్‌కని - ఎఱ్ఱనంటువలెనున్న, వాయ్ - అధరము నుంచిబుట్టిన, కిళ్వమ్ - కృత్రిమమైన, పవళ మొళీ - వైడూర్యకుట్టలను, నిన్‌తొఁ ఱుమ్ - తలంచి పఱ్ఱుడంతి, పాఁవేన్ - ప్రతిబంధకముగలపాయొక్క, మనమగన్దోఱుమ్ - మనస్సాయొక్క లోపలంతయు, ఉళ్ పుక్కు - ప్రవేశించి, ఆప్పుత్త - స్థిరపఱచగా, ఆవి - నాప్రాణము, వేమ్ - పరితపించుచున్నది.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! మాయొక్క ప్రాణ్యమునున్న, మాయొక్క వైలక్షణ్యమునున్న మాడుక మమ్మలమ విడిచిపెట్టి గోరక్షణమం దాసక్తిగలవాడవై చెల్లుచున్నట్లుదు మాలో లొన్ని వైచ్యూటలు చెప్పితివి. ఆమధురవాక్కులు మానవస్సులోనుండి మిక్కిలి బాధించుచున్నవని.

పణిమొழிనిపై దొఉమూనివేమాల్ పగల్‌నిరై మేయ్‌క్కియపోయకణ్ణా*
పిణియువిఴ్ మల్లిపై వాడై తూవ పెరుమదమాలై యుమ్‌వన్దిన్రాలో*
మణిమిగుమార్వినిల్ ముழ్‌లైప్పో దెన్వసములై కమழ్‌శ్వీత్తు వాయముదమ్‌తన్దు*
అణిమిగుతామరైకైక్కొయెయన్దో అడిచ్చియోమ్‌తలై మిశైనీయాణియాయ్. ౪.

ఆ॥ పణిమొழி - (నీవు చెప్పిన) ఆశ్చర్యకరమైనమాటను, నిపైలోఉమ్ - తలంచినప్పుడంత, అవి వేమ్ - నాయాత్మ దగ్ధమగుచున్నది. పగల్ - దినమందు, నిరై మేయ్‌క్కియ - ఆవులను మేపుటకై, పోయ - పోయిన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! పిణి - మొగ్గలు, అవిழ్ - వికసించుచున్న, మల్లిపై - మల్లిపుష్పమును స్పృశించివచ్చిన, వాడై - ఉత్తరపుగాలి, తూవ - వీచుచుండగా, పెరుమదమ్ - గొప్పమదమునగల, మూలైయుమ్ - సాయంకాలమును, వన్దిన్ర - వచ్చినది. మణి - కాన్తిభరము, మిగు - శోభిల్లుచున్న, మార్వినిల్ - వక్షస్థలమందున్న, ముழ్‌లైప్పోదు - మల్లపుష్పము, ఎన్‌వసములై - నాయొక్కనందర స్వమును, కమழ్‌శ్వీత్తు పరిమళింపజేసి, ఉన్ వాయముదమ్ - నీయొక్కవాగమృతమును, తన్దు - ఇచ్చి, అణిమిగు - అలఙ్కారముచే నున్దరమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కైయై - శ్రీహస్తమును, అడిచ్చియోమ్‌తలైమిశై - దానులమైన మా శిరస్సుమీద, నీఅణియాయ్ - నీవు ఉంచవలెను. అన్దో - ఆహ్యో!

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు ఆవులనుమేపుటకువెళ్ళితివి; నన్ను సంధ్యాకాలమున్ను ఉత్తరపుగాలియున్ను వచ్చి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. గాన, నీవు వస్తున్నకాగలింపుతోని వాశిరస్సుమీద నీశ్రీహస్తమునుంచి యాశ్వాసము చేయుమాయని. ౪.

అడిచ్చియోమ్‌తలై మిశైనీయణియా యాழ్‌శ్వీయక్కణ్ణాఉన్‌కోలప్పాదమ్*
పిడిత్తదనడువునక్కువైయరుమ్పుల రదునిఱక్కవెమ్‌పైశ్శెయాగిశోమ్*
వడితడఙ్గణ్ణినై నీరుమ్‌నిల్లా మనముమ్‌నిల్లావెమక్కుదుదన్నాశే*
వెడిప్పుఁపశునిరై మేయ్‌క్కప్పోక్కు వేమెమదుయిరుళ్ మెழுగిలుక్కే. ఙ.

ఆ॥ ఆழ్ - సముద్రమువలెగంభీరమై, ఆమ్ - నుందరమైన, కణ్ణా - నేత్రములుగల ఓ శ్రీకృష్ణుడా! అడిచ్చియోమ్ - కానులమైమయొక్క, తలైమిశై - శిరస్సుమీద, నీ - నీవు, ఆణియాయ్ - (శ్రీహస్తమును) ఉంచవలెను. నడువు - మధ్యమార్గంబున, ఉన్ - నీయొక్క, కోలమ్ - నుందరమైన, పాదమ్ - తిరువడికళను, పిడిత్తదు - పట్టుకొనుటచే, ఆరిరైయరుమ్ - యౌవనములుగల స్త్రీలు, ఉనక్కు - నీకు, చలర్ - ఆశేకులున్నారు. అదువిఱక్క - అదియుండగా, ఎమ్‌పైశ్శెై - మాస్త్రీత్వమును (హరింది), ఆళి శోమ్ - సహించియుండలేము. వడి - తీక్ష్ణమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణినై - రెండునేత్రములయందు, నీరుమ్ - నీళ్ళును, నిల్లా - అడ్డులేక ప్రవహించుచున్నవి. మనముమ్ - మనస్సును, నిల్లా - స్థిరముగానుండలేదు. అదువన్నాశే -

గమక, నిన్ - నీయొక్క, భవనిలై - సోసమూహములను, మేయ్‌క్క - మేపుటలై, పోక్కు - పోవుట, ఎమక్కు - మాకు, విడియ్‌వ - విశాలముగానున్నది. ఎమదుండ్ - మాయాత్మ, ఆళ్‌వి - విష్ణువర్దనుడన్న, మొళిగిల్ - మైనమువలె, ఉళ్‌క్కు - కరిగి, కేడ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

శా॥ ఓశ్రీకృష్ణుఁడా! నీవిచ్చటికిఁ బిల్చినను నీకుబలపిన గోపికలచేఁబలాత్కారమగా నీ మియు లేకుండవలేదు. మేము నిన్నువిడిచియుండలేము. నీయొక్కవిశ్లేషము మాసహ్యమై యున్నదని. ౬.

వేమెమదుయిర్‌త్తుల్ మొళుగిలుక్కు వెళ్ళత్తై మేగలై క్కళ్ళుమ్మీళ్ *
తూమలర్ క్కణ్ణినై ముత్తమ్‌శోర త్తుణ్ణై ములై పయన్దైనతోళ్ గళ్ వాడ *
మామణివణ్ణనే నిన్నమలవణ్ణ మెన్ మలరడిసోనీపోయ్ *
ఆమగిళ్ న్దుగన్దవై మేయ్‌క్కిన్రునోన్ జశోదరర్ గళ్ తలై ప్పెయ్యిలెవట్టోలాజ్ఞే.

ఆ॥ వెళ్ళత్తై - తెల్లకలువలును, మేగలై - మొలమాలను, కళ్ళుమ్మీళ్ - జారిచుటనట్లును, తూ - స్వచ్ఛమైన, మలర్ - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ణినై - రెండు నేత్రములుండు, తూత్తమ్ - శాస్పిందువులు, శోర - స్రవహించునట్లును, తుణ్ణైమూలై - చేరియున్న స్తనములు, పయన్దు - విపర్ణములై, ఎనతోళ్ గళ్ - నాభుజములు, వాడ - వాడిపోవునట్లును, మామణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! తెయ్‌వమలమ్-ఎట్టి తామరసపుష్పమువలె, వణ్ణమ్-నుందరమై, మెన్ మలర్ - మృదువైనపుష్పమువలె సుకుమారమైన, ఉన్ అడి - నీశ్రీపాదము, నోప - బొచ్చునట్లు, నీపోయ్ - నీవుపిల్చి, ఆ - ఆవులను, మిళ్‌క్కిన్ర - ఆకలిపడి, ఉణ్‌న్దు - ఆదరించి, ఆవై మేయ్‌క్కిన్ర - ఆయావులను మేపుచున్న సమయమందు, ఉన్నోన్డు - నీతోఁగూడ, అశురర్ గళ్ - అనురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకు తటస్థించినయెడల, ఎవర్‌క్కోల్ - ఏమగునో (అని), ఎమదుయిర్ - మాయాత్మ, ఆళ్‌వి మొళుగిల్ - ఆగ్నిసమీపమందున్న మైనము వలె, ఉళ్‌క్కు - కరిగి, కేడ్ - దిగ్ధమగుచున్నది.

శా॥ మేమిట్టియవస్థలోనున్న వ్వాడు నీవావ్రులను మేపుటకుపిల్చినగా వచ్చటనీతోఁగూడ రాక్షసులు యుద్ధమునకువచ్చినయెడల యేమియుపద్రవము కలుగునోయని మేము మిక్కిలి భయ పడుచున్నామని. ౭.

అశురర్ గళ్ తలై ప్పెయ్యిలెవట్టోలాజ్ఞై న్దాళుమెన్నారయిరా పిన్పోనేల్ *
కశిగై యుమ్ వెయ్‌క్కై యుముళ్ కలన్దు కలవియుమ్‌వలియు మెన్ కై కళ్ళియేల్ *
వశిశెయ్ తామరై క్కణ్ణుమ్‌వాయుమ్ కై కళుమ్‌పీదగవుడై యుమ్‌కాట్టి *
ఒశిశెయ్‌న్ణిడై యిళవాయ్‌చ్చియర్ నీయుగక్కునల్ల వరోడుముయ్‌తరాయే. ౮.

ఆ॥ అశురర్ గళ్ - అనురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకుతటస్థించినయెడల, ఎవర్‌క్కోలాజ్ఞెన్ - ఏమగునోయని, ఎన్నారయిర్ - మాయాత్మ, ఆళ్‌వియుమ్ - మగ్నమైపోఁయించుచున్నది. (గనుక), అన్‌పిన్‌పోనేల్ - (నీవు) సోదులనెడకు పిల్చివలదు. కశిగైయుమ్ - (నీయందు) స్నేహమును, వెయ్‌క్కైయుమ్ - అల్పినిశేషమును, కలవియుమ్ - (నీ) సంశ్లేషమును, ఉళ్ కలన్దు - లోపలకలయించి, వలియుమ్ - బాధించుచున్నవి. (గాన) ఎన్ కైకళ్ళియేల్ - నన్నువదలిపిళ్ళ

కలదు. వళైయ్ - వళిగరించుమన్నున్న, కాసుఱై - చుమ్మయుంటి, ఉన్‌కణ్ణుఙ్ - నీ నేత్రమునున్న, వాయుఙ్ - ఆధరమునున్న, కైగళుఙ్ - శ్రీహస్తములున్న, పీదగవుఱైయుఙ్ - పీతాంబర మునున్న, కాట్టి - చూపించి, ఒళియై - శైథిల్యముగలవారై, నుణ్ - సూక్ష్మమైన, ఇడై - పశమాగల, ఇళవాయ్‌చ్చియర్ - యౌవనముగల గోపికలైన, నీ ఉగక్కుమ్ - నినాశపఱుచున్న, కల్లవరొడుఙ్ - విలక్షణులైన స్త్రీలతోగూడ, ఉళ్‌కలందాయ్ - సఞ్చరించుచూ.

కా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా! నీవు కెళ్ళివయెడల నిన్ను మురలేమి జేయుదురోయని భయపడుచున్నాను. నీవచ్చటికిఁబోక గోపికలతో విహరింప యిచ్చించివయెడల వారితోఁగూడ మాముందఱనే విహరించుమాయని. ౪.

ఉగక్కుం-నల్ల వరొడుముళ్‌ళిత న్నుట్ర త్తిరువుళ్ళముడర్ కెడున్దోఱుమ్*నాఙ్గళ్
వియక్కు-విన్బుఱుదు మెమ్బిన్నై న్నయన్ మొ మెమ్బిరుమాన్బుమేయ్‌క్కప్పోగేల
మిగప్పలవళైయర్ గళ్ వేణ్డువవఱ్‌క్కుణ్డు నిన్ముళ్ళిలరవర్ కణ్ణినేవ*
అగప్పడిలవరొడుమ్‌నిన్నొడాఙ్గే యవళ్ళఙ్ విరై యుమెఙ్గొఱ్‌ఱొళ్‌ళన్దో. ౯.

ఈ ఉగక్కుఙ్ - నీవాశింపుచున్న, నల్లవరొడుమ్ - విలక్షణులైన స్త్రీలతోఁగూడ, ఉళ్ళిరన్ద - సంచరించి, ఉన్‌కిన్ - నీయొక్క, తిరువుళ్ళమ్ - హృదయమందున్న, ఇడర్ -(ఆధి మతాఽలాధనుచేఁగలిగిన) వ్యసనము, కెడున్దోఱుమ్ - వశించువప్పడంత, నాఙ్గళ్ - మేము, వియక్కు - మిక్కిలి, ఇన్బుఱుదుమ్ -సన్తోషించెదము. ఎమ్‌పెణ్మై - (నీసన్తోషమునకు విరోధియైన) మ స్త్రీత్వమును, ఆర్ తోమ్ -సహించఁజాలేము. ఎమ్మైరుమాన్ - ఓస్వామీ! శుళుమేయ్‌క్కు - అవులమ పేపుటకు, పోగేల్ -పోవవలదు. పలశతురర్ - ఆనేకశత్రువులు, కణ్ణినేవ -రంనునిచే ప్రేరేపింపఁబడినవారై, వేణ్డు - ఇష్టమైన, ఉరువమ్ - రూపములను, కొణ్డు - పరిగ్రహించి, మిగ - మిక్కిలి, నిన్ముళ్ళిలరవర్ - నీముందఱనుండి సంచరించెదరు. ఆగప్పడిల్ - (వారిచేత) దొఱుకొనివడెయెడల, ఆవరొడుమ్ - వారితోడను, నిన్నొడు - నీతోడను, ఆఙ్గే - అచ్చట, ఆవళ్‌ళిఙ్ - శచటయుద్ధములు. విరైయుమ్ - కలుగును. ఎన్‌కొల్ - మాటాటను, కొళ్ - పరిగ్రహింపుము, ఆన్దో - అయ్యో!

కా॥ ఓస్వామీ! మేము నుఖించడమునకంటె గోపికలతోఁగూడ విహరించి నీవు నుఖిం చడమే మాకు సన్తోషకరముగాముందునుగాన నీవు రాత్రసధూయిష్టమైన దేశమందుపెళ్ళకుండ మాముందఱనే వారితోఁగూడ విహరింపుమాయని. ౯.

అవ ళిఙ్గ ళిరై యుమెఙ్గొఱ్‌ఱొళ్‌ళన్దో అశురర్ గళ్ వఙ్గై యర్‌కణ్ణినేవ*
తవ ళివర్ మఱుగన్నిముళ్ళిలరవర్ తనిమైయుమ్‌పెరిదునక్కిరామనై యుమ్*
ఉవర్ తలై యుడఙ్గిరిగిలై యు మెన్నైనూఱుఆ యెన్ను డై యావివేమాల్*
శివ ళిలుమ్‌పళునిరై మేయ్‌ప్పవ ళిశైన్దినివాయెఙ్గళాయర్ తేవే. ౧౦.

ఆ॥ శైమ్ - ఎఱ్ఱనై, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయ్ - ఆధరములగల, ఎఙ్గళ్ ఆయర్ తేవు - మాగోపలకు స్వామియైనవాఁడా! వఙ్గైయర్ - బలిష్ఠములైవచేతులుగల, అశురర్ -

అనురులను, కళ్ళన్ - కంసుడు, వీళ - ప్రాణాలింప, తవత్తవర్ - తపోనిష్ఠులైన యోగులు, మణంగనిష్ట - మనోవ్యాపులమంగలవారైయుండి, ఉగ్రీతరువర్ - సంచరించెదరు. ఊనక్కు - నీకు, తనియైయామ్ - ఒంటిగానుండడము, పెరిదు - అధికముగానున్నది. ఇరాప్పగలైయామ్ - బలరామునిగూడ, ఉడన్ కొణ్డు - (సహాయముగా పెంచి) మనస్సులలియుండునివాడవై, ఉడన్ తిరిగిరైయామ్ - (చారిలోగూడ) సంచరించుచున్నావు. ఆవకొణ్డ్ - కపటయుద్ధములు, విళైయామ్ - సంధవించును, ఎన్దైక్కు - ఆవిధంలంచి, ఎన్ను డైయాయి - మాయాత్మా, ఊడుఱు - లోపల తగులుచున్నట్లు, కేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది. ఆన్రో - అయ్యో! ఎన్గోళ్ - మాయాటమ, కొళ్ - ఓసము. తిరత్తిలమ్ - పరమపదవాసమునకంటె, పళునిరైమేయ్ప్పు-గోసమూహమును రక్షించడమును, ఉవత్తి - సంతోషించితివి.

తా॥ బలిష్ఠులైన రాక్షసులు కంసునిచేబంపబడినవారై సంచరించుచున్న వనమందు బలరాముడుతూడ లేక ఒంటిగాసంచరించుచున్న విన్ను దలంచినామవన్ను మిక్కిలి భీయపడు చున్నదని. ౧౦.

‡‡ వెళ్ళనివాయ్ప్పళైయర్ తే వత్తిరువడితిరువడిమేల్ *పారునల్
కళ్ళగిత్తుయిల్ వణ్ వణ్ తెన్ కురుగూర్ వణ్ శడగోపన్ శొల్లాయిరత్తుళ్ *
ముళ్ళెయరాయ్చ్చియరాయ్న్ద మూవాలై యవనొడుమ్పిరివదఱ్కు రఙ్గి* తైయల్
అళ్ళవళైయునిరైమేయ్ప్పొరిప్పానురైత్త వివైయుమ్పత్తవర్ *వీర్శాల్వే.

ఆ॥ వెణ్ణెకని - ఎఱ్ఱపండువలెనున్న, వాయ్-ఆధరములగల, ఎళ్ళయాయర్ తే వు-మూగోపలకు దేవతలైన, అవనొడు - అశీకృష్ణునితో, పిరివదఱ్కు - విశ్లేషించుటకు, ఇరఙ్గి - ధైర్యపడి, ముళ్ళెయర్ - యాదవులైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, ఆయ్న్ద - చరిశీలించిచెప్పిన, మూవర్ - మాతృమూలను, అళ్ళ - ఆవ్యాట, అవన్ - ఆశీకృష్ణునియొక్క, పళునిరై మేయ్ప్పు - గోసమూహములను మేపుటలై వెళ్ళెడమును, ఒగ్రీప్పాన్ - ఆడగించుటలై, తైయల్ - (ఐక) గోపిక, ఉరైత్తన - చెప్పినమాట్లని, అత్తివడి - ఆట్టి శీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువడిమేల్ - శీపాదముల నియమముగా, పారునల్-మాత్రమర్ణనదియొక్క, శొల్లుఆణి-శంఖములచే నలంకరింపబడిన, తుళైవర్ - తీరమందు వేంచేసియున్న వారును, వణ్ - సమృద్ధమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురిస్వామియు, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్-నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - పాదించిన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో చేరిన, ఇవైయుమ్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, అవర్ వీర్ - (వెనుకపాదించిన) ఆతిరువాయ్‌మొళ్ళులలోగూడ, వార్వు - ఒప్పగును (ఆన్ని తిరువాయ్‌మొళ్ళులయొక్క ఫలమును ఈయొక్క తిరువాయ్‌మొళ్ళియొయిచ్చును).

తా॥ ఆవులను మేపుటకు వెళ్ళవలదని గోపికలుచెప్పిన మాటలను గుంపులో వాడు వినునం దున యామాటలను ఏకాన్తమందొకగోపిక చెప్పినపాశురములను సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మా ళ్వార్లు పాదించిన యీపదిపాశురములే సమస్త తిరువాయ్‌మొళ్ళులయొక్క ఫలమనునిచ్చునని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఈయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, "పిడుమిన్ - పత్తుడై" అనెడి తిరువాయ్‌మొ ళిలలో పాదించినట్ల శ్రీ ఫలోన్ముఖుడయినవదని పాదించి, "ఉయర్వఱ" అనెడి తిరువాయ్ మొళిలో తమపుపాయముగా పాదించిన ప్రపత్తిస్వరూపమును పాదించుచున్నారు.

‡‡ కాల్‌శెవనెడిక్కు త్తామోదరక్ కాళ్‌గళ్*
కార్‌మేగవణ్ణక్ కమలనయనత్తక్*
నీర్‌వానమ్‌మణ్‌నీరిగాలాయ్ నిన్ఱ నేమియాక్*
పేర్‌వానవర్‌గళ్ పిదర్ పుమ్‌పెరుమైయనే. ౧.

ఆ॥ కార్‌మేగమ్ - కాళమేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడును, కమలనయనత్తక్ - పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాడును, నీర్ - జలమునకును, వానమ్ - ఆకాశమునకును, మణ్ - భూమికిని, ఎరి - అగ్నికిని, కాల్ - వాయువునకును, ఆయ్‌నిన్ఱ - అంతర్యామియై యున్న వాడును, నేమియాన్ - సుదర్శనమువుగలవాడును, పేర్ - గొప్పవారైన, వానవర్‌గళ్ - నిత్యసూరులు, పిదర్ పుమ్ - ప్రాకృతమునేయున్న, పెరుమైయన్ - మహిమగలవాడునైన, తామోదరన్ - దామోదరునియొక్క, కాళ్‌గళ్ - శ్రీపాదములు, తవనెడిక్కు - భక్తిమార్గమునకు, కార్య - ప్రాప్యముగానుండును.

తా॥ ఊర్ధ్వవిభూతియుక్తుడై యాశ్రితసులభుడైన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములే భక్తియోగలభ్యములని. ౧.

పెరుమైయనేవాన త్తిమైయోర్‌కుమ్*కాణ్డ
ఱ్కరుమైయనే యాగత్తనైయాదార్‌కుమ్*ఎన్ఱుమ్
తిరుమియ్యుఱైగిన్ఱ శెఙ్గణ్మాల్*నాళుమ్
ఇరుమెయినైకడి నిడ్గినైన్ఱయాళ్‌గిన్ఱానే. ౨.

ఆ॥ వానత్తు - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, ఇమైయోర్‌కుమ్ - దేవతలికును, పెరుమైయాన్ - గొప్పవాడును, అగత్తు - హృదయమందు, ఆనైయాదార్‌కుమ్ - ఉండుకొనువారికి, కాణ్డఱ్కు - చూచుటకు, అరుమైయన్ - దుర్లభుడును, ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలమందును, తిరు - శ్రీదేవి, పెయ్ - తిరుమేనియందు, ఉఱైగిన్ఱ - నిత్యవాసముచేయుచున్న వాడును, శెమ్‌కణ్ - ఎఱ్ఱని నేత్రము గలవాడునైన, మాల్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇరుమెయినై - (పుణ్యపాపములనెడి) రెండుకర్మములను, కడిన్దు - పోగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్‌గిన్ఱాన్ - పరిపాలించుచున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడై శ్రీయఃపతియైయున్న గొప్పవాడే తనసౌలభ్యమువే నాదిరోధులను బోగొట్టి నన్నిపుడాశ్రమందే పరిపాలించుచున్నాడని. ౨.

ఆళ్‌గిన్ఱానాళ్‌రియా నారాళ్‌కుఱైవుడై యమ్*
వాళ్‌గిన్ఱ దిఱ్ఱి వ్వినైవిత్తుయర్ కడిన్దోమ్*

వాళ్‌కొణ్డాయిరంగక్కణ్ ముడప్పున్నైయదళ్వార్*
తాళ్‌కణ్డుళ్ళం తళర్‌తలై మేల్‌పున్ సెన్నేనే. ౩.

అ॥ ఆళ్వియార్ - చక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆళ్‌గిన్రవర్ - (వన్ను) పరిపాలించు చున్నాడు. పిఱవిత్తయర్ - పంసారదుఃఖము, కడిన్దోడ్ - పోగొట్టితిమి. మిళ్‌గిన్ఱదిల్లై - (ఆదుఃఖము) మళీయు తిరగదు. ఆరాల్ - ఎవరిచేత, ముయిఱ్‌కొళ్ళప్పడైయవ్ - ప్రాంతగలవారము? (ఒక్కరితోతియగలవారముకాము). వాళ్ - రేజస్సుగల, కొణ్డ్ర - మర్త్యస్వభావులై, ఓర్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రములగలది, ముడప్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలదైన, పిన్నైతన్ - పట్టిన్న పిరాట్టిని, శ్వేవ్ - వల్లభుండైన (రియఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కణ్డుళ్ళుళ్ - పేరించి, ఎన్‌తలైమేల్ - నాశిరస్సుమీఁద, పున్‌సెయ్ - ధరించితిని.

తా॥ నాసంసారమును మూలకుండ పోఁగొట్టి, పట్టిన్న పిరాట్టికి వల్లభుండైన సర్వేశ్వరుని యొక్క శ్రీపాదములను నాశిరోభూషణముగాధరించితినని. ౩

తలైమేల్‌పున్ సెయ్ద శరణఙ్గళ్*అవిర్
ఇలైమేల్‌తుయిన్ఱా నిమియోర్ వణఙ్గ*
మలైమేల్ తాఙ్గి నిన్ఱ మనత్తుళ్ళిరున్దానై*
నిలైపేర్‌క్కలాగాదె నిచ్చిత్తిరున్నేనే. ౪.

అ॥ శరణఙ్గళ్ - (వాని) శ్రీపాదములను, తలైమేల్ - (నా) శిరస్సుమీఁద, పున్‌సెయ్ద - ధరించితిని. అవిర్‌తలైమేల్ - పటుదళముమీఁద, తుయిన్ఱార్ - విడిచియుండును, ఇమైయోర్ - నిత్యసూరులు, వణఙ్గ - ఆశ్రయించువట్లు, మలైమేల్ - వేంకటాచలముమీఁద, తాఙ్ - తానున్న, నిన్ఱ - వేంచేసియుండి, ఎన్‌మనత్తుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరున్దానై - నిత్యవాసముచేయు చున్నవాఁడుసైవ (రియఃపతియొక్క, నిలై - (నాహృదయమందున్న) స్థైర్యమును, పేర్‌క్కలాగాదె - చలింపకుండఁజేయుటను, నిచ్చిత్తు-నిశ్చయించి, ఇరున్దేన్ - కృతకృత్యుఁడనైయుంటిని.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు ఎవ్వరిచేతను చలింపఁబడనివాఁడై నాహృదయమునందు స్థిరముగాను వ్యాపించి నిశ్చయించి కృతార్థుఁడనైతినని. ౪.

నిచ్చిత్తిరున్దే నెన్నెఞ్చమ్‌క్కరియానై*
కైచ్చక్కర తలాళ్ కళ్వమ్ పెరిదుడైయాళ్*
మెచ్చప్పడా పిఱర్‌క్కు మెయ్‌పొలుమ్‌పొయ్‌వర్ణ్*
నచ్చప్పడుమ్‌నమక్కు నాగి నిన్రైయానే. ౫.

అ॥ ఎన్‌నెఞ్చమ్ - నాహృదయమును, కరియానై - విశ్లేషించని స్వభావమును, నిచ్చిత్తియ శ్వేవ్ - (సర్వేశ్వరునికి) నిశ్చయించితిని. కళ్వక్కరతల - సుందరహస్తములు, కళ్వమ్ పెరిదుడైయాళ్ - మోచువంచవస్వభావము గలవాఁడును, పిఱర్‌క్కు - ఆకాశాతీతులకు, మెచ్చప్పడా - ప్రశంసచేయఁబడని వాఁడును, మెయ్‌పొలుమ్ -

(అధ క్రుతుల) సత్యముచేయువానివలెనుండి, పొయ్‌వల్లన్ - అసత్యముచేయువాడును, నాగత్తై యూళ్ - ఆదిశేషుని పడగనీడలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, నమక్కు - మనకు, నచ్చుపడుమ్ - ఆళ్వడగినవాడగును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాశ్రయమందు ప్రీతుడుగానుండి నాకుచేయదలంచిన యుపకారము మతియెవ్వరికిని చెలిసిపోన కార్యమాయెను. ౪.

నాగ త్తణై యానై నాడోరుమ్ నానత్తాల్ *
ఆగ త్తణై ప్పార్ క్కురుళ్ శెయ్యుమమ్మానై *
మాగ త్తిళవుదియమ్ శేరుమ్శెడి యానై *
పాగత్తువై త్తాన్ ఱ పాదమ్ పణిన్దేనే. ౫.

ఆ॥ నాగమ్ - ఆదిశేషుని, ఆణైయానై - పడగనీడలవాడును, నాళ్ తోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఞానత్తాల్ - భక్తిచేత, ఆగత్తు - హృదయమందు, ఆణైప్పార్ క్కు - ఉంచుకొను వారికి, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపచేయుచున్న, అమ్మానై - ప్రాప్యియగు, మూగత్తు - గొప్పఆకాశమందున్న, శెళివదియమ్ - పాలచంద్రుడు, శేరుమ్ - చేరియున్న, శ్రీడియానై - జటాగలయవాడుని, పాగత్తు - (తనతియమేనుయందు) ఒకభాగమందు, వైత్తాన్ఱ - ఉంచుకొనినవాడుసైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దేన్ - ఆశ్రయించితిని.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులనుగూడ సనన్యప్రయోజనులనుచేసి తనతియమేనుయందుంచుకొని రక్షించువాడును భక్తానుగ్రహ తత్పరుడుసైన వేషాయిని యాశ్రయించితినని. ౬.

పణివిత్తేనార్తుమ్ పరమపరమ్బరనై *
పిణియెన్నుమ్ పొరా పిఱవిశెడుత్తార్తుమ్ *
మణిసిన్ద్రి శోది మదుశూదనెన్నమ్మాన్ *
అణిసిన్ద్రి శెయ్యు నడలాళ్ళియానే. ౭.

ఆ॥ మణిసిన్ద్రి శోది - నీలరత్నమువంటి కాన్తిగలవాడును, మదుశూదన్ - సుధువ నెడి గాత్రునుని జంపినవాడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాప్రాప్యియు, అణిసిన్ద్రి - అలక్రాగముగానున్నదై, శెయ్‌పొన్ - పచ్చవిస్వర్ణమువలె స్పృహణీయమై, ఆడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆళ్ళియాన్ - సుదర్శనమనుచక్రధరుడుసైన సర్వేశ్వరుడు, పిఱవి - సంసారమును, శెడుత్తు - నశింపజేసి, ఆళియమై - (దనన్ను) పరిపాలించును. పిణియెన్నుమ్ - పంసారదుఃఖమొకటియు, పొరా - చేరవు. నెన్నెఞ్శే - ఓమనసా! పరమపరమ్బరనై - సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుని, నాన్ - ప్రతిదినమును, పణి - ఆశ్రయింపుము.

తా॥ ఓమనసా! మవనిరోధులను బోగొట్టి గాస్యపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిదినము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౪.

ఆళియానాళి యమరర్ క్కుమప్పాలా *
ఊళియానూళిపడై త్తా నిరై మేయ్‌త్తా *

వాళ్‌ఆయ్‌న్దోళాల్ వరై యెడుత్తా పాదత్తిల్*
వాళ్‌ఆయెన్నెఞ్జే మఱవాదువాళ్‌ఆళ్‌కణ్డాయ్. ౮.

అ॥ ఆళ్‌ఆయాన్ - సుందరస్వభావముగలవాడును, ఆళి - గంభీరస్వభావముగల, అమరర్‌కుమ్ - నిత్యసూరులకును, అప్పాలాన్ - మేలైనమహిమగలవాడును, ఊళ్‌ఆయాన్ - ప్రళయకాలమందుగూడ నుండువాడును, ఊళిపడైత్తాన్ - కాలము మొదలగు సకలపదార్థములనుసృజించువాడును, నిరైమేయ్‌త్తాన్ - గోసమూహములను మేపినవాడును, పాళి - బలముగల, ఆమ్ - సుందరమైన, తోళాల్ - భుజమునచేత, వరై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తా - ఎత్తినవాడుసైనస్వేశ్వరుడియొక్క, పాదత్తిల్ - తిరువడికళ్ళను, ఎన్ నెఞ్జే - ఓహృదయమా ! మఱవాదు - మఱువకుండ, వాళ్‌ఆళ్‌కణ్డాయ్-నిత్యానుభవముచేయుమా. వాళ్‌ఆళ్ - శేషత్వానుభవము నిత్యముగానుండుగాక.

తా॥ ఓమనసా ! సకలచేతనాచేతనములను సృజించి వానియాధీనములలోఁగొట్టి రక్షించువాఁడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను మఱువకుండ ఆశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౮.

కణ్డేన్ కమలమలర్ ప్పాదమ్ కాణ్గలుమే*
విణ్డోయిరున్ద విన్నె యాయినవెల్లామ్*
తొణ్డేశెయ్‌దెన్నుమ్ తొల్‌ఇసువళియొళుగ*
పణ్డేపరమ్ పణిత్త పణివగైయే. ౯.

అ॥ తొణ్డేశెయ్‌దు - (తనవిషయమై) భక్తిచేసి, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొల్‌ఇసు - అశ్రయించి, వళియొళుగ - ఆదేమార్గమునవదలువట్లు, పణ్డే - ముందుగానే, పరమన్ - సర్వేశ్వరుడు, పణిత్త - సాధించిన, పణివగైయే - చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా, కమలమలర్ - కామరసపుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కణ్డేన్ - సేవించితిని. కాణ్గలుమే - చూచి నప్పుడే, విణ్ణాయినవెల్లామ్ - సకలదుఃఖములును, విణ్డోయిరున్ద - విడిచిపోయినవి.

తా॥ తనయందు భక్తిచేసి తనఆశ్రయించి యుజ్జీవింపనట్లు ముందు కాసేశ్వరుడేసిన చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా వానియనుగ్రహముచేత వానిశిక్షాసూత్రములను సేవించి సకలపాపములను బోఁగొట్టుకొంటినని. ౯.

వగైయాల్ మనమొన్ఱి మాదవనై *నాట్టుమ్
పుగైయాల్ విళక్కిట్టు పుదుమలరాల్ నీరాల్*
తిగైదోఱమరర్‌గళ్ శెన్ఱిఱైఞ్జినిన్ *
తగైయాల్ శరణమ్ తమర్‌గట్కు-ఓర్ పఱ్ఱే. ౧౦

అ॥ వగైయాల్ - శాస్త్రోక్తప్రకారముగా, మనమ్ - మనస్సును, ఒన్ఱి - ఏకాగ్రముగాఁ జేసి, మాదవనై - శ్రీయఃపతియైనతనను, నాట్టుమ్ - ప్రతిదినమును, పుగు - సహజమైన, పుగైయాల్ - ధూపముచేతను, విళక్కిట్టు - దీపముచేతను, మలరాల్ - పుష్పములచేతను, నీరాల్ - తీర్థముచేతను, తిగైదోఱు - ప్రతిదిక్కులయందును, అమరర్‌గళ్ - దేవతలు, శెన్ఱు - సమీపించి, ఇఱైఞ్జినిన్ - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్ - వేంచేసియున్న, తగైయాల్-స్వభావముగలశ్రీయఃపతియొక్క, శరణమ్ - శ్రీపాదము, తమర్‌గట్కు - భక్తులకు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పఱ్ఱు - ప్రాప్యము.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకును పాధాన్యపరులకును ప్రభున్నులకును ప్రతిపత్తియే పరమప్రాప్యమని. ౧౦.

పణ్బిలన్తుపణ్బి ప్పరమపరమ్బరనై *
మణ్బిలిణ్డోళ్ మూలై వళుదివళనాడన్ *
శొల్బిరొడై యన్దాది మోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
కల్బిరార్ కోర్‌పణ్బిరాగుమ్ కణ్ణన్‌కళ్లిలైనై యే. ౧౧.

ఈ॥ పరమపరమ్బరనై - పరాత్పరుడును, మణ్ - మల్లయుద్ధమందు, తిణ్ - బలిష్ఠుడైన, తోళ్ - భుజమునగలవాడుడైన, మూలై - సర్వేశ్వరుని, పణ్బిలన్తు - ప్రాప్యమని, పణ్బి - ఆశ్రయించి, వళుదివళనాడన్ - వళుదివళనాడ నెడిదేశమునకు స్వామియైనవమ్మళ్వార్లు, శొల్ - పాదించిన, శొల్లై - శబ్దసంపర్కరూపమై, ఆన్దాది - ఆన్తాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశుర ములలోనేవిన, ఇరుపత్తుమ్ - ఈఇరవైపాశురములను, కల్విరార్క్కు - అర్థంపించినవారికి, కణ్ణన్ కళ్లిలైనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములు, ఓర్‌పణ్బిరాగుమ్ - ఆద్వితీయమైన ప్రాప్యముగా నుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుని ప్రాప్యప్రాపకములుగా వాత్సల్యంచిన నమ్మళ్వార్లుప్రపాదించిన ఈ ఇరవైపాశురముల వర్థంపించువారికి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరువడిశరణ ఆశ్రయత్వనులభమగానుండును.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౪ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, భక్తులకుచేయదగిన కృత్యమునుపదేశించుచున్నారు.

కణ్ణన్‌కళ్లిలైనై *నణుగ్‌మనముడై యీర్ *
ఎణ్ణుమ్‌తిరునామమ్ *తిణ్ణమ్‌నారణమే. ౧.

ఈ॥ కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళ్లిలైనై - శ్రీపాదద్వన్వమును, నణుగ్ - పొందదగిన, మనముడైయీర్ - మనస్సుగల ఓ భక్తులారా! ఎణ్ణుమ్ -(మీరు) అనుసంధించదగిన, తిరునామమ్- తిరునామము, నారణమే - నారాయణ అనెడియిదియే. తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

తా॥ భగవద్భక్తులనుసంధించదగిన తిరునామము తిరుమన్త్రమేయని. ౧.

నారణనెమ్బిరాన్ *పారణర్క్కరశన్ *
వారణమ్‌వొరైత్త *కారణన్ తానే. ౨.

ఈ॥ ఎమ్బిరాన్ - నాస్వామియు, పారణర్క్కరశన్ - భూదేవికి వల్లభుడును, వారణమ్ - కువలయాపీడమును, వొరైత్త - చంపినవాడును, కారణన్ తానే - జగత్కారణుడుడైనవాడు, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడే.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుఁడే ఉభయవిభూతి యుక్తుడను, విరోధులను తోఁగొట్టువాఁడు సకలజగత్కారణుఁడని.

౨.

తానేయులగెల్లామ్*తానేవడైత్తిడ్డున్*
తానేయుణ్ణుమిఱ్ఱ్ఱుమ్*తానేయాళ్వానే.

౩.

అ॥ తానే - తానే, పడైత్తు - (లోకములను) సృజించి, ఇడ్డున్ - విడతీసి, తానే-తానే, ఉణ్ణు - మింగి, ఉమిఱ్ఱ్ఱుమ్ - గ్రక్కి, తానే - తానే, ఆళ్వాన్ - రక్షింపులుమువాఁడు, తానే - తానే, ఉలగెల్లామ్ - లోకములను శరీరమై నిర్వహించుచున్న శ్రీమన్నారాయణుఁడు.

తా॥ లోకమును శేషిగ్నమైన యాపత్తున రాకుండరక్షించి నిర్వహించువాఁడును శ్రీమన్నారాయణుఁడే యగును.

౩.

ఆళ్వినార్‌పణిన్*తోళ్వాయరవణై యాన్*
తాళ్వాయ్‌మలరిట్టు*నాళ్వాయ్‌నాడీరే.

౪.

అ॥ ఆళ్వినిర్ - మహాసముద్రజలమందు, తోళ్ - బలమునున్న, వాయ్-(ప్రశ్రేష్ఠమగుచేయ దగిన) ముఖములనున్నగల, అరవు ఆణైయాన్ - ఆదిశేషునిమీద భవ్యంచినవాఁడై, ఆళ్వాన్ - (జగత్తును) పరిపాలించువానియొక్క, తాళ్ వాయ్ - తిరువడిశళ్ళయందు, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, వాళ్ వాయ్ - ప్రతిదినమును, నాడీర్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు శేషశాయియై భవ్యంచియుండి లోకములను రక్షించిన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను పుష్పాదులచే పూజించి యాశ్రయించుడియని.

౪.

నాడీర్‌నాడోఱుమ్*వాడామలర్‌కొండు*
పాడిరవర్‌నామమ్*పీడుపెఱలామే.

౫.

అ॥ నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, వాడామలర్ కొండు - వాడని పుష్పమును సంపాదించుకొని, పాడీర్ - (వానిని) ఆశ్రయించుడి. అవన్ - ఆ శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామమ్- తిరునామములను, పాడీర్ - గానముచేయుఁడు. వీరు-మోక్షమును, పెఱలామ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ వాని తిరునామముల మనసంధించుచు పుష్పాదులచే వాని శ్రీపాదముల పర్వించి యాశ్రయించినవారికి మోక్షమును పొందవచ్చునని.

౫.

మేయార్‌వేఙ్గడమ్*కాయామలర్‌వణ్ణర్*
పేయార్‌ములై యుణ్ణ*వాయార్‌మూదవనే.

౬.

అ॥ కాయామలర్ - నెల్లుపుష్పమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడును, పేయార్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, వాయార్ - నోటిగలవాఁడుకైన, మూదవన్ - శ్రీయఃపతి, వేఙ్గడమ్ - తిరుమలయందు, మేయార్ - నిత్యవాసముచేయుచున్నాఁడు.

తా॥ వ్యామిశ్రహృదయుఁడైన శ్రీయఃపతి మనఃశ్రీయించిన ట్లత్యన్తమనులభుఁడై వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్నాఁడని.

౬.

మాదవన్నెన్నుఓదవల్లీరేల్
తీదొన్టుమడియాఏదమ్మీరావే. ౭.

అ॥ మాదవన్ - (లక్ష్మీనాయకుడు) శ్రీదేవికి వల్లభుడు, ఎన్నెన్న - అని నిరన్తరముగా, ఓదవల్లీరేల్ - అనుసంధింపుము క్రుత్తైతిరిని, తీదొన్టుమ్ - ప్రాచీనపాపమొకటియును, అడైయా - చేరదు. (నశించును). ఏదమ్ - ఉత్తరపాపము, ఈరా - స్పృశించదు.

తా॥ ఓ భక్తులారా! మీరుధ్యానసంధానము కేసినయెడల మీకు పూర్వోత్తరపాపములన్నియు నశించునని. ౭.

ఈరావేదగ్గళ్ నీరార్ముగిల్వణ్ణన్
పేరారోదువార్ ఆరామరరే. ౮.

అ॥ వేదగ్గళ్ - పాపములు, ఈరా - చేరవు. నీరార్ - జలముచేఁబూర్ణమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల శ్రీయఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఓదువార్ ఆర్ - అనుసంధింపువారెవరో? ఆరామరర్ - వా రేజన్మమెత్తి యేవృత్తునాచరించినప్పటికిన్ని, అమరర్ - నిత్యమూరులగుదురు.

తా॥ ఈమన్త్రము మనసంధించువా రేజాతియందు పుట్టినను వీక్రుత్యముల నాచరించినను ఈమంత్ర ప్రభావముచే నిత్యమూరులగుదురని. ౮.

అమరర్‌క్కరియానై తమర్‌గట్కుళియానై
అమరత్తొడువార్‌గట్కుమమరావినైగళే. ౯.

అ॥ అమరర్‌క్కు - బ్రహ్మాదులకు, అరియానై - పాండుటక్రోడ్యుడును, తమర్‌గట్కు - భక్తులకు, ఎళియానై - సులభుడునైనవానిని, అమర - అనన్యప్రయోజనులై యమరియుండి, తొడువార్‌గట్కు - ఆశ్రయించువారికి, వినైగళ్ - ప్రతిబన్ధకములు, అమరా - స్పృశించవు.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకు దుర్లభుఁడైన శ్రీయఃపతిని యనన్యప్రయోజనులు సులభముగా నాశ్రయింపవచ్చునని. ౯.

వినైవల్లిరుళ్‌నెన్నుమ్మనైగళ్‌వెరువిప్పోమ్
కనైకడలరట్టుమ్నినైమిన్ నెడియానే. ౧౦.

అ॥ వినై - కర్మములు, వల్ - ఇరుళ్ - క్రూరమైన యజ్ఞానము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పబడుచున్న యివిమొదలైన వాసనాదులయొక్క, మునైగళ్ - సమూహములు, వెరువిప్పోమ్ - భయపడి పశించును. కనై - జలరాశియందున్న, కడలుళ్ - మంచిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నెడియాన్ - గొప్పఉపకారశీలుఁడైన శ్రీయఃపతిని, నినైమిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ వైఖర్య ప్రతిబన్ధకములైన యజ్ఞాదులన్నియు నశింపఁజేసి మంచిపుష్పాదులచే వానిచే యర్చించి యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

‡‡ నెడియానరుళ్‌తూదుమ్‌పడియాళ్‌కిడగోప్ప
నొడియాయిరత్తిప్పత్తుమడియార్‌క్కరుళ్‌పెజ్. ౧౧.

ఈ పెడియాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళ్ - కృపను, కూడుమ్ - ధరించిచదమును, పడియాన్ - స్వభావముగాగల, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లనియొక్క, పొడి - శ్రీమత్తిరువుల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములు, ఆడియార్‌క్కు - భక్తులకు, అరుళ్ - అనుగ్రహమునిడి, కేట్టు - ప్రశ్నింపుమను (కలుగజేయును)

తా॥ ఈపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నమ్మాళ్వార్లవలె భగవత్కృపా పాత్రులగుదురురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౬ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళిలో, తమనియమనప్రకారము సర్వేశ్వరుడు తమము పరమపదమునకు దీసికొనిపోవుటకు త్వరపడుచున్నాడనియు, తామపొందినఫలమొయొక్క గొప్ప దనమునున్న తమమనస్సులో పాదించుచున్నారు.

‡‡ అరుళ్ పెఱువారడియార్‌ద మ్మడియనేఱ్కు* ఆళ్వియూళ్
అరుళ్ తరువానమైగిన్ఱా నదునమదువిదివగై యే*
ఇరుళ్ తరుమాఞాలత్తు ళినిప్పిఱవియూ వేణ్డేన్ *
మరుళొళ్ శీనీమడనెఞ్జే వాట్టాఱ్ పుగానడివణఞ్జే. ౧.

ఆ॥ ఆరుళ్ - (భగవత్) కృపను, పెఱువార్ - పొందదగిన, అడియార్‌లకు - భాగవతులకు, అడియేనుక్కు - దాసుండనైనవాని, ఆళ్వియూళ్ - చక్రధరుడు, అరుళ్ తరువాన్ - కృపచేయుటకై, అమైగిన్ఱాన్ - ఉద్యోగించుచున్నాడు. ఆదు - అదియు, నమదువిదివగై యే - మనవియమనప్రకారమే చేయుచున్నాడు. ఇరుళ్ తరుమ్ - అజ్ఞానమునగొజగజేయుచున్న, మా - గొప్ప, ఞాలత్తిల్ - భూలోకమందు, ఇని - ఇకమీదట, పిఱవి - జన్మమును, యాన్ - నేను, వేణ్డేన్ - ఆశింపను. మడనె - పట్టుదలగల, నెఞ్జే - ఓమనసా! మరుళ్ - (తిరువాఇన్ విళైనుడిచి పరమపదమునకుపోళ్వనియెడి) ఆజ్ఞానమును, ఒళి - విడువుము. నీ - నీవు, వాట్టాఱ్ పుగా - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్నవానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, వణఙ్గి - ఆశ్రయించుము.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు తామనోరథప్రకారముగానే నన్ను స్వీకరించ సిద్ధమయి నాడు. ఇక నీయొక్క పట్టునువిడిచి ఈసంసారమందుతిరిగి జన్మించకుండ తిరువాట్టాఱులో వేం చేసియున్న వాని తిరువడిఱలు ఆశ్రయింపుమాయని. ౧.

వాట్టాఱ్ పుగానడివణఞ్జి మాఞాలప్పిఱప్పుఱుప్వాన్*
కేట్టాయేమడనెఞ్జే కేశవనెమ్బెరుమాన్ *
పాట్టాయపలపాడి ప్పణ్డినై గళ్ పఱ్ఱఱుత్తు*
నాట్టారోడియల్వాళ్దిన్ను నారణనై నణ్ణినమే. ౨.

అ॥ భూశాలమ్ - గొప్పభూమియందు, పిఱప్పు - జన్మమును, అఱుప్పార్ - పోగొట్టుటకై, వాట్టాత్ తాన్ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్న వానియొక్క, అడి - శ్రీపాదమును, వణఙ్గి - ఆశ్రయించి, కేశవన్ - కేశత్రుడనెడి, ఎమ్పెరుమానై - నాస్వామిని, వలపాట్టాయ - ఆశ్చర్యపాతురరూపమురైవ తిరువాయ్‌మొళ్ళులచే, పాడి - స్తోత్రముజేసి, పుగళ్విసైగళ్ - ఆచార్యమూలను, పుత్తూర్ - నవాసనముగాఁబోగొట్టి, వాట్టారోడు - రోగములతో, ఇయల్వు - సహవాసమును, ఒழిన్ద - విడిచి, నారణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణినమ్ - పొందితిమి. మడమ్ - విధేయమైన, నెఞ్జే - ఓమనసా! కేట్టాయే - ఈమాటలను వింటివా.

తా॥ ఓమనసా! తవయనుభవమునకు విరోధియైన మనసంపారమునున్న ప్రాచీనపాపము లనున్న పామరులసహవాసమునున్న లోగొట్టి కనను స్తోత్రముజేసి యాశ్రయించినట్లు వాడు మనముండుఁజేసిన ఉపకారమును తెలిసికొనుమాయని.

౭.

నణ్ణినమ్‌నారాయణనై నామఙ్గళ్ పలశొల్లి*
మణ్ణులగిల్ వళమ్మిక్క వాట్టాత్ తాన్ వన్దిన్ఱు*
విణ్ణులగమ్‌తరువానాయ్ విరైగిన్ఱా విదివగైయే*
ఎణ్ణినవాఱాగా విక్కురుమఙ్గళ్ నెఞ్జే.

౮.

అ॥ ఎన్ నెఞ్జే - ఓమనసా! పలనామఙ్గళ్ - ఆనేకతిరునామములను, శొల్లి - చెప్పి, నారాయణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణినమ్ - పొందితిమి. మణ్ణులగిల్ - భూలోకమందు, వళమ్మిక్క - గొప్పసంపత్తుగల, వాట్టాత్ తాన్ - తిరువాట్టాఱులోవేంచేసియున్న వాడు, వన్ద - వచ్చి, ఇన్ఱు - ఇవ్వాడు, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, విదివగైయే - (మన) నియమన ప్రకారముగా, తరువానాయ్ - ఇచ్చుటకై, విరైగిన్ఱార్ - త్వరపడుచున్నాడు. ఇక్కురు మఙ్గళ్ - ఈకార్యములు, ఎణ్ణినవాఱాగా - తలంచినట్లుమాత్రమేకాదు.

తా॥ ఓమనసా! ఒక కార్యముకొఱకై యొకనిని యాశ్రయించివయెడల కార్యమయ్యే వఱకు వానిని యాశ్రయించవలసియుండును. అట్లుకాకుండ మనము సర్వేశ్వరుని యొకప్పుడాశ్ర యించినప్పుడే వాడుమనకు పరమపదము నిచ్చుటకు సిద్ధమైయున్నాడని.

౯.

ఎన్నెఞ్జత్తుళ్ నిన్ఱ ఇరుళ్ నీఙ్గుమిఱ్ఱినూలినై మొళిన్దు*
వన్నెఞ్జత్తిరణియనై మార్విడన్ద వాట్టాత్ తాన్*
మన్నుయిరాప్పారదత్తు పాణ్డవర్ కాగ్గప్పుయిర్ శొట్టాన్*
నన్నెఞ్జేనమ్బెరుమాన్ వమక్కురుళ్ తాన్ శెయ్‌వానే.

౯.

అ॥ నన్నెఞ్జే - ఓ మంచిమనసా! వన్ నెఞ్జత్తు - క్రూరహృదయుడైన, ఇరణియనై - హిరణ్యానురునియొక్క, మార్వు - వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చివవాడును, వాట్టాత్ తాన్ - తిరువాట్టాఱుందు వేంచేసియున్న వాడును, మన్ - రాజులు, అఞ్జ - భయపడువట్లు, పారదత్తు - భారతయుదమందు, పాణ్డవర్ కాగ్గ - పంచపాండవులకొఱకై, పుయిర్ - ఆయుదమును, శొట్టాన్ - ఎత్తినవాడును, నమ్బెరుమాన్ - మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెఞ్జత్తు -

కాళ్ళాదయమందు, ఉళ్ళిగిళ్ద - లోపలనుండి, ఇళ్గు - తలలోగమందు, ఇరుక్ - క్లాళ్యుకై, కమిళ్ - ద్రావిడరూపమై, నూల్ - శాస్త్రమైన, ఇవై - తమిరువాయ్‌మొళిని, మొళిన్ద - ప్రవర్తింపఁజేసి, నమక్కు - మనకు, అరుళ్ - కృపను, శాన్ శెయ్యానిన్ఱ - శాసిచేయుచున్నాడు.

కా॥ ఆశ్రితులకొఱకై హిరణ్యానురువిజంభియు, భారతయుద్ధమం దాయుధమెత్తకవిచేసిన శపథమును నుగూడవలలి యూయుధమెత్తియు, కాళ్ళాదయమందుండి తిరువాయ్‌మొళిని ప్రవర్తింపఁజేసియు భక్తులను రక్షించువాఁడు మనయొక్క సకలాభీష్టమును బూర్తిచేయునని. ౪.

వానేఱువళ్ళిలన్ద వాట్టాట్ పుఱ్ఱాణివగైయే*
నానేఱుపైయుళ్ళిగిన్ఱేన్ నరగత్తైనగునెన్జే*
తేనేఱుమలర్ తుళవమ్ తిగళ్ పాదన్ శెఱుమ్బుఱువ *
తానేతీ తిరివాన తాళిణైయొత్తలై మేలే. ౫.

ఆ॥ వాన్ ఏఱు - పరమపదమునుబొందుటకై, వళి - ఆర్చిరాదిమార్గమును, కన్ద - ఇచ్చిన, వాట్టాట్ పుఱ్ఱాన్ - తిరువాట్టాఱందు వేంచేసియున్న వాఁడు (సాదింప), పణివగైయే - (చరమశ్లోకరూపమైన) శ్రీమాత్రికారము, నాన్ - నేను, ఏఱుపైయుళ్గిన్ఱేన్ - పొందదగినవాఁడనైతిని. నెఞ్జే - ఓమనసా! పరగత్తై - పరగతమును, నగు - పరిహసించుము. తేన్, తేనై, ఏఱు - ప్రవహించుచున్న, మలర్ - పుష్పముగల, తుళవమ్ - తిరుత్తులాయి, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, పాదన్ - తిరువడికమలవాఁడును, శెఱుమ్ - సుందరమైన, పఱవై - గరుత్మంతుని, తాన్ - తాను, ఏతీత్తిరివాన్ - ఎక్కిసంచరించువాఁడుసైన (శ్రీయఃపతియొక్క), తాళిణై - శ్రీపాదద్వన్వమును, ఎన్తలై మేల్ - శిరస్సునందుపొందియున్నది.

కా॥ ఓమనపా! సర్వేశ్వరుఁడు పరమపదమునకు మూర్గమై యేఱ్పఱిచిన యర్చిరాదిమార్గముగా పరమపదమును బొందసిద్ధమైతిని. వాఁడును నన్ను విషయీకరించి శిరస్సునుమోద తన శ్రీపాదములనుంచెను. ఇఁకనరకమును నీవుజయించితివి. ౫

తలై మేలతాళిణైగళ్ తానురైక్కఞ్ఞెన్నమ్మాన్*
నిలై పేరానెన్నిఱ్ఱై నెఞ్ఞుఱుమెమ్మెరుమాన్*
మలై మాడు తిరువరైమేల్ వాట్టాట్ పుఱ్ఱమదమ్మిళక్క*
కొలై యానై మురుప్పోశిత్తా కురైకళ్గళ్ కఱైయినమే. ౬.

అ॥ తాళిణైగళ్ - (వానియొక్క) శ్రీపాదద్వన్వములు, తలై మేల (నా) శిరస్సునోద మున్నవి. తానురైక్కిన్ - పద్మమువేక్రుఁడైన, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామి, ఎన్ నెఞ్ఞత్తు - నాహృదయమందుండి, ఎప్పొఱ్ఱుమమ్ - ఎప్పుడుమను, నిలై పేరాన్ - చలించడు. మలై - పర్వతమువంటి, మాడమ్ - మేడలుగల, వాట్టాటు - తిరువాట్టాఱందు, అరవణైమేలాన్ - ఆదిశేషునిమీఁద బళ్ళంచినవాఁడును, ఐదమ్మిళక్క - గొప్పమదముగల, కొలై - చంపుటకువచ్చిన, యానై - కువలయాపీడమనియొక్క, మురుప్ప - దంతములను, ఒశిత్తాన్ - విఱిచినవాఁడుసైన, ఎమ్మెరుమాన్ - స్వామియొక్క, కురై - శిథించున్న, కళ్గళ్ - శ్రీపాదములను, పణిందేమే - నమస్కరించితిమి.

కా॥ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియుండి నన్ను సర్వప్రకారముచేత విడువకుండ స్వీకరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను బొందితినని. ౬

కుఱైకళ్‌గళ్‌కుఱుగినమ్ నమ్మోడిన్ఱ కుడిగొండ్రాన్*
తిఱైకుఴుమ్బుకడల్ పుడైశూళ్ తెన్నాట్టు తిలదమున్న*
వఱైకుఴుమ్బుమణిమాడ వాట్టాఱ్ పూ పులరుడిమేల్*
ఏఱైకుఴుమ్బునఱున్దిరువమ్ మెయ్‌న్ని న్ఱకమ్ఴుమే. ౭.

ఆ॥ కుఱై - (ఆధరణములచే) శబ్దించుమన్న, కళ్‌గళ్ - తిరువడికళను, కుఱుగినమ్ - సమీపించితిమి. నమ్మోడిన్ఱ - మన శ్రీకృష్ణుడు, కుడిగొండ్రాన్ - (వామనస్వామి) వాసస్థాన ముగా స్వీకరించెను. తిఱై - అలలయొక్క, కుఴుమ్బు - సమూహములగల, కడల్ - సముద్రముచే, పుడై - ప్రక్కలయందు, శూళ్ - చుట్టబడినదియు, తెన్ - నాడు - దక్షిణదేశమునకు, తిలద మన్న - తిలకమువలెనున్నదియు, వఱై - పర్వతములయొక్క, కుఴుమ్బు - సమూహమువలెనున్న, మణిమాడమ్ - రత్నమయమైన గృహములుగలదియు నైన, వాట్టాఱ్ పూ - తిరువాట్టాఱులో కేంచేసియున్న వానియొక్క, మలర్ - పుష్పమువంటి, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద సమర్పింప బడిన, తిరైకుఴుమ్బు - మిక్కిలి పరిమళించుమన్న, ఏఱుమ్ తుళవమ్ - మంచితిరుత్తులాయి, మెయ్ నిన్ఱ - నాశరీరముదుండి, కమ్ఴుమ్ - పరిమళించుమన్నది.

తా॥ ఆకసుందరమైన తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు వామనస్వామిలో వేంచేసియున్నాడు దానికి నిదర్శనము, వానితిరువడికళుమోదనున్న తిరుత్తులాయి నాశరీర మంత పరిమళించుచున్నదని. ౭.

మెయ్‌న్ని న్ఱకమ్ఴుత్తుళవ విరైయేఱుతిరుముడియా*
లైన్ని న్ఱశోకర్ త్తు కరుదుమిడమ్పొరుదుపునల్*
మైన్ని న్ఱవరై పోలుమ్ తిరువురువవాట్టాఱ్ పూఱ్కు*
ఎన్నన్ని నైయ్‌దేనా వెన్నెఞ్జిల్ తిగ ఴ్వదువే. ౮.

ఆ॥ మెయ్‌నిన్ఱ - దివ్యవిగ్రహమంతటనుండి, కమ్ఴుమ్ - పరిమళించుమన్న, తుళవమ్ - తిరుత్తులాయియొక్క, విరై - పరిమళము, ఏఱు - వ్యాపించియున్న, తిరుముడియున్ - కిరీటము గలవాడును, కరుదుమిడమ్ - సజ్జలించిన చోటికివిళ్ళి, పొదు - యుద్ధముజేసి, పునల్ - (తిరిగివచ్చి) శ్రీహస్తమందున్న, శఙ్కరత్తుమ్ - సుదర్శనముగలవాడును, పువల్ - (సముద్ర) జలమువలెనున్న, మై - కాటుకవలెనున్న, నిన్ఱవరై పోలుమ్ - నిలిచియున్న పర్వతమువలెనున్న, తిరుత్తుళవ - తిరుమేనుగలవాడునై, వాట్టాఱ్ పూఱ్కు - తిరువాట్టాఱందు బవ్వళించినవానికి, ఎన్నన్ని - ఏమియుపకారము, నైయ్‌దేనా - చేసినావని, ఎన్నెఞ్జిల్ - మానసస్థానందు, తిగ ఴ్వదు - ఊజ్జ్వలుఁడై వేంచేసియుండుట?

తా॥ తిరువాట్టాఱులో విలక్షణుఁడై వేంచేసియున్న మిక్కిలినలభుఁడైన సర్వేశ్వరునికి వే మియుపకారముజేయకపోయినప్పటికిన్ని నామాదయమందిత్కుజ్జ్వలుఁడై వేంచేసియున్నాడని.

తిగఴ్ నిన్ఱ తిరుమార్‌బిల్ తిరుమఙ్గైతన్నోడుమ్*
తిగఴ్విన్ఱ తిరుమాలార్ శేర్విడమ్తణ్ వాట్టాఱు*

పుగళ్ నిన్ఱ పుళ్ళూర్‌ది ప్పోరరక్కర్ కులత్తెదుత్తార్*
ఇగళ్ నిన్ఱ యెన్నిడై త్తెప్పొదుమ్‌పిరియానే. ౯.

ఆ॥ ఇగళ్ నిన్ఱ - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమార్‌బిల్ - వక్షస్థలమందు (వేంచేసియున్న), తిరుమగళ్‌తెయ్వత్తోడుమ్ - పెరియపిరాట్టితోగూడ, ఇగళ్ నిన్ఱ - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమాలార్ - శ్రీయఃపతి, తోర్ విడమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న ప్రదేశము, తన్ - నల్లనైన, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱునెడి దివ్యదేశము, పుగళ్ నిన్ఱ - గొప్పకీర్తిగల, పుళ్ - గరుత్మంతుడు, ఊర్‌ది - (వాహనీ) వాహనము, పోల్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, ఆరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ - వంశమును, కెడుత్తాన్ - సంహరించిన శ్రీయఃపతి, ఎన్ సెల్వత్తు - నామసస్వంయు, ఇగళ్‌వొన్ది - అనాదరముచేత, ఎప్పొళుదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పిరియాన్ - ఎడబాయకయున్నాడు.

కా॥ శ్రీయఃపతియై, గరుడవాహనుడై, అనురసంహారకుడై, ఇట్టిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరుడు నామసస్వందెల్లప్పుడును మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై వాసముచేయుచున్నాడని.

పిరియాదాట్చెయ్దొళిల్ పిఱప్పుఱుత్తాళుఱ్ఱార్*
అరియాగియిరణియన్ యూగత్తిఱ్ఱాగత్తు*
పెరియార్ క్కాట్చ్చిక్కాల్ పెఱాదప రాధెఱుమూఱుమ్*
వరివాళ్వాయరవత్తై మేల్ వాట్టాఱ్ కూత్తినానే. ౧౦.

ఆ॥ పిరియాదు - ఎడబాయక, ఆళ్ శెయ్ - కైంకర్యముచేయుమా, ఎట్ట - ఆనెనెప్పి, పిఱప్పు - జన్మమును, ఆఱుత్తు - ఛేదించి, ఆఱు-మిక్కిలి, ఆళ్ కొండాన్ - దాస్యకుఱుమొనెను. అన్ను - అప్పుడు, అరియాగి - వరసింహమై, ఇరణియనై - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఆగమ్ - శరీరమును, కీండాన్ - చీల్చినవాడును, వరి - గీతలనున్న, వాళ్ - కాన్తినిన్ని, వాయ్ - (అనేక) ముఖములనున్నుగల, అరవత్తై మేల్ - తిరువనన్దాళ్వానెడి శయ్యమీద, వాట్టాఱ్ కూత్తాన్ - తిరువాట్టాఱులో బవ్వళించియుండువాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, పెరియార్ క్కుఱ్ - గొప్పవారికి, అట్టుట్టకాల్ - దానుండైవయెడల, పెఱాద - పొందదగని, పదుమ్ - పురుషార్థమును, పెఱుమాఱు - పొందెడివిధమును, కాట్టినాన్ - చూపించెను.

కా॥ మహాపురుషులనుబొందినయెడల ఆత్మకుల గుణాగుణములనుజూడక ఎంతగొప్పపురుషార్థమునుగూడ వారిచ్చెదరనియెడి పురుషార్థమును తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నామవిషయమై ప్రకాశింపజేసెనని. ౧౦.

‡ కాట్టి త్తెన్‌కై క్కుళల్‌గళ్ కడువరమ్బుగలొత్తి త్తి*
వాట్టాఱ్ కైమ్మెయ్యమాలై వళిబుక్కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
పాట్టాయతమిళ్ మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
కేట్టు*ఆరార్ వానవర్‌గళ్ శెవిక్కినియ శెల్వత్తరే. ౧౧.

ఆ॥ తన్ - తనయొక్క, కై - శబ్దించుచున్న, కుళల్‌గళ్ - తిరుపడిగళ్ళను, కాట్టి - చూపించి, కడువరమ్ - క్రూరసంసారమందు, పుగల్ - ప్రవేశించడమును, ఒత్తి - పోగొ

ట్టినవాడును, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న వాడుసైన, ఎమ్మెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వళక్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - తిరునగరిపిప్పానియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పాట్టాయ - పాశురరూపములుగాపాడించిన, తమిళ్‌మాలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోపేరిన, శెవిక్కినియ - శ్రోత్రమునకు మధురమైన, శెఙ్‌శొల్ - కాపట్యములేని (రీతిగా క్షీణమైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వీట్టు - విని, ఆరా - (చాలునని) తృప్తిఁ జెందరు.(పై పైవయాళ్వారుపదుదురు).

తా॥ తిరువాట్టాఱులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుపాడించిన యీ పదిపాశురములనుగూడ నిత్యసూరులు మిక్కిలి యానందమునొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

కోయిల్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

ఆవతారిక :— ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తమను ఈ విగ్రహముతోఁగూడ చరమపఱుమనకు దీసికొనిపోవలయునని యత్నింప, ఈపోయుశరీరము వచ్చుటకితీసికొని పోకూడదని యాళ్వార్లు యాచింపఁగా వప్పి డాప్రార్థన సఫలముగాఁజేసినాడని వానియొక్క అతిశయ పారతన్త్ర్యమునుఁజూచి యాశ్చర్యపడుచున్నారు.

‡‡ శెఙ్‌శొఱ్కవిగాళుయిర్ కాత్తాట్చిసెయ్‌మిన్ తిరుమాలిరుఞ్శోలై *
వఞ్చక్కళ్వ మామాయన్ మాయక్కవియాయ్‌వన్ *ఎన్
నెఞ్చుముయిరుముళ్కలన్దు నిన్రాడియావణ్ణమ్ *ఎన్
నెఞ్చుముయిరుమవై యుణ్ణుం తానే యాగినిత్రాన్రే. ౧.

ఆ॥ తిరుమాలిరుఞ్శోలై - తిరుమాలిరుఞ్శోలయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడును, వఞ్చక్కళ్వన్ - పంచనచేత (భక్తులయొక్క సర్వస్వాపహారమును) ఆపహరించువాడును, మామాయన్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన గుణములుగలవాడుసైన సర్వేశ్వరుడు, మాయక్కవియాయ్ - కృత్రిముఁడయ్యి, (తిరువాయ్‌మొళిని చెప్పించవలయుననెడి వ్యాజమునఁజేసి), వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెఞ్చుళ్ళుమ్ - నామనస్సునందును, ఉయిరుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, కలన్దు - కలిసియుండి, నిన్ఱార్ - ప్రకాశించుచున్న, శ్రీదేవి మొదలైనవారికిని, ఆడియావణ్ణమ్ - తెలియకుండ, ఆవై - ఆ, ఎన్‌నెఞ్చుమ్ ఉయిరుమ్ - నామనస్సునును ఆత్మనును, ఉణ్ణుం - అనుభవించి, తానేయాగి - తానే వాకల్పితమునైయ్యి, నిత్రాన్ - పూర్ణుఁడయినాడు. శెఙ్ - సున్దరమైన (స్వయంప్రయోజనమైన), శొల్ - శబ్దములచేత, కవిగాళ్ - కవిత్వముఁజెప్పదగినవారా! ఉయిర్‌కాత్తు - (మీ) ఆత్మను (వానిచేతులోనసుపడకుండ)రక్షించి,ఆట్కొయ్‌మిన్ - కైఙ్కర్యముజేయుడి(కవిత్వముచెప్పుఁడు)

తా॥ ఓకవీశ్వరులారా! సర్వేశ్వరుడువాచేత తిరువాయ్‌మొళిని (బవర్తఁజేయవలయునని కపటముచేత నామనస్సులో ప్రవేశించి, ప్రకాశించుచున్నవారికిఁగూడ నిట్టుచేసినాడని తెలిసి

కుంద పన్ను భక్త్యాసమధ్వంచి పరిపూర్ణుడయినవాడు గావ మీరును వాళియొక్క పాశిల్యాది గుణములయం దనుభవంపండుండి మంగళాశాసనం చేయుడని. ౧.

తానేయాగిన్రైన్ నిల్లావులగుమయిరుమ్ తానేయాయ్*
తానేయానెన్చానాగి లన్నై త్తానేతుదిత్తు*ఎనక్కు-
మేనేపాలేకన్న లేయముదే తిరుమాలిరుఞ్జోలై*
తోనేయాగినిన్రోర్ధ్రీన్దా నెన్నైముఴ్ గుమయిరున్దే. ౨.

అ॥ ఎన్నై - వాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముఴ్ గుమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్డు-అనుభవించి, తానేయాగి - ప్రధానుడై, నిన్రిన్ద - పరిపూర్ణుడైనవాడును, ఎల్లావులగుమ్ - పశులలోశములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానేనిర్వాహకుడయినవాడును, యానెన్చాన్ - నేనుఅనెడిబుద్ధివిషయమైన వస్తువును, తానేయాగి - తానేయయిన వాడును (నన్ను పశకరణముగాగలవాడును). లన్నై - తనను, తాన్ - తానే, తుదిత్తు-స్తోత్రము జేసికొనినవాడును, ఎనక్కు - నాకు, మేనే - లేనివలెనున్నను, పాలే-పాలవలెనున్నను, లన్నలే-శర్కరవలెనున్నను, అముదే - అమృతమువలెనున్నను నిరతిశయభోగ్యుడుకాన సర్వేశ్వరుడు, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలకు, తోనేయాగి - స్వామియై, నిన్రోర్ధ్రీన్ద్ - వేంచేసి యున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు పన్నిద్దమయిగాకలందిన తిరువాతనే సకలలోకాధీశుడై పూర్ణుడై, వాకు నిరతిశయభోగ్యభూతుడై, తిరుమాలిరుఞ్జోలలో కృతకృత్యుడై వేంచేసియున్నాడని. ౨.

ఎన్నైముఴ్ గుమ్ యిరు ణ్డోర్ మాయవాక్కైయిదనుళ్ పుక్కు*
ఎన్నైముఴ్ గుమ్ తానేయాయ్ నిన్ర మాయవమ్మాన్ శేర్*
తెన్నన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై త్తిశైక్కైకూప్పిచ్చేర్న్దయాన్*
ఇన్నమ్మావినైకళ్ ఎన్రొలమ్మాన్ తిరువరుళే. ౩

అ॥ ఎన్నై - వాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముఴ్ గుమ్ ఉణ్డు - సంపూర్ణముగానను భవించి, ఎన్ - వాయొక్క, మాయమ్ - అతిహేయమైన, ఆక్కైయిదనుళ్ - ఈశరీరమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్నై - నాకును, ముఴ్ గుమ్ - వాపన్తుప్రులన్నిటికిని, తానే యాయ్ - తానేనిర్వాహకుడై, నిన్ర - ఉన్న, మాయమ్ - అళ్చర్యభూతుడైన, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - వాసముచేయుచున్నదియు, తెన్ - దక్షిణమందున్నదియు, నన్ - శ్లాఘ్యమైనదియునైన, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయసెడిదివ్యదేశమున్న, తిశై - దిక్కును, కైకూప్పి - అంజలిజేసి, శేర్న్దయాన్ - (పరమప్రాప్యముగా) పొందినవేను, ఇన్నమ్ - వానివివదలి మత్తియొక్కదోషములకు, పోవేనేలో - పోయెదనా? అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ - ఔదార్యము, ఎన్రొల్ - ఏవిధమైయున్నది (అవధిలేకుండనున్నది).

తా॥ వాయందును వాశరీరమందును తక్కినవావస్తువులయందును మిక్కిలివ్యామోహము గలవాడై వాపసగలవిధమైబ్రహ్మ్యములనిచ్చియు తృప్తిచెందనివాడైయున్న మహోదారుడైన

సర్వేశ్వరుడును, వాడుకొంచేసియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి దివ్యదేశమును, ఆకియున్న దిక్కును నాకుపరమప్రాప్యమైయుండగానేను మఱియొకదానిని యాశ్రయించవని. ౩.

ఎన్గొలమ్మ్ఞా తిరువరుళ్ గ ళులగుమురున్నా నేయాయ్*
నన్నెన్నుడలమ్ కై విడా ఞాలత్తూడేనడ్దుళ్కి*
తెన్గొళికొళ్ కు తిలదమాయ్నిన్ఱ తిరుమాలిరుఞ్జోలై*
నణ్గుళ్ కున్ద మ్ కై విడా నణ్ణావతురర్ నలియవే. ౪.

ఆ॥ ఉలగుమ్ - లోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానే స్వామియైయుండి, ఞాలత్తూడే - భూమియందంతట, నడన్దుళ్కి - సంచరించితిరిగి, వణ్ణా - ఆశపడని, ఆతురర్ - ఆనురులు, నలియు - వశించునట్లును, తెన్గొళ్ - దిక్షిణమునెడిచేరుగల, తిశైక్కు - దిక్కుకు, తిలదమాయ్నిన్ఱ - తిలకమువలెనున్న, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, నణ్గుళ్ కున్ద మ్ - మనకనుభవయోగ్యమైనపర్వతమును, కైవిడాన్ - వదలకనున్నాడు. నన్ను - ప్రాప్యమునితలంచి, ఎన్ ఉడలమ్ - నాశరీరమును, కైవిడాన్ - వదలకనున్నాడు. ఆమ్మామ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ గళ్ - వ్యామోహము, ఎన్గొల్ - ఏమి నిరవధికమైయున్నది!

తా॥ సకలలోకనాథుడై పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుడు నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై వమ్ము పరిగ్రహించుటకై తిరుమాలిరుఞ్జోలను సాధనముగాజేసికొనియచ్చట గొప్ప ప్రీతితోనుంచేసియున్నాడని. ౪.

నణ్ణావతురర్ నలివెయ్ద నల్ల వమరర్ పొలివెయ్ద*
ఎణ్ణాదనగిణ్ణుమ్ ననుమ్మనివరిన్బమ్ తలైచ్చిఅప్ప*
వణ్ణార్ పాడలిన్ కవిగళ్ యానాయ్ తన్నై నాన్ పాడి*
తేన్నా వెన్ను మెన్నమ్మా తిరుమాలిరుఞ్జోలై యానే. ౫.

ఆ॥ వణ్ణా - (రవను) ఆశించని, ఆతురర్ - ఆనురులు, నలివెయ్ద - వశించినట్లును, నల్ల - అనుకూలులైన, ఆమరర్ - దేవతలు, పొలివెయ్ద - వృద్ధిచేయునట్లును, ఎణ్ణాదనగళ్ - (ఇతరులు) తలంచని (ఉభయవిభూతిసంబంధికములైన) సంపత్తులను, ఎణ్ణుమ్ - (సర్వేశ్వరునికీ గావలయునని) ఆశించుచున్న, నల్ - భక్తిమంతులైన, మునివర్ - ఋషులు, ఇన్బమ్ తలైచ్చి అప్ప - ఆనందభరితులుగునట్లును, వణ్ ఆర్ - గానముచేపూర్ణములై, పాడల్ - పాశురరూపములై, ఇన్ - మధురమైన, కవిగళ్ - కవిత్వములను (తిరువాయ్‌మొళ్ళులను), యానాయ్ - నన్ను శరణముగాగలవాడై, తన్నై - తనను, నాన్ - నానే, పాడి - ప్రోక్తముజేసి, తిరుమాలిరుఞ్జోలైయాన్ - తిరుమాలిరుఞ్జోలలోనుంచేసియున్న, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామి, తేన్నా వెన్నుమ్ - (ఆతిరువాయ్‌మొళ్ళులను) గానముజేయును.

తా॥ ప్రతికూలులు విని మండిపోవునట్లును అనుకూలును సన్తోషించునట్లును మధురమైన తిరువాయ్‌మొళ్ళిని నాచేతజేయించి చానియంగు గొప్పప్రీతిగలవాడైయున్నాడని. ౫.

తిరుమాలిరుఞ్జోలై యానేయాగి చ్చెఱ్ఱమాపులగుమ్*తఱ
ఒరుమావయిల్ పిళన్ఱ్ఱవై తూఱ్ఱియూఱ్ఱలై యరిక్కుమ్*
తిరుమాలెన్నై యాళుమాల్ శివనుమ్పిరమనుమ్కాణాదు*
అరుమాలెయ్‌దియడిపరవ అరుళై యీన్దవమ్మానే. ౬.

ఆ॥ శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయు, కాణాదు - సేవించక, అరుమ్ - (ఇరరులకు) దుర్లభమైన (మిక్కిలిఱాదగినవైన), మాల్ - భక్తిని, ఎయ్‌ది - పొందినవారై, అడి - పాదపద్మములను, పరవ - స్తోత్రముచేయుటకు, అరుళైయీన్ద - వారివారికోరికలనిచ్చిన, అమ్మానే - స్వామియా, సెఱుమ్ - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్న, సఱ - తనయొక్క, ఒరు - అద్వితీయమైన, మా - చిన్నదైన, వయిల్ పిళన్ఱ్ఱ - ఊటరమందు, వైత్తు - ఉంచి, ఊఱ్ఱియూఱ్ఱి - ప్రళయకాలమునందును, తఱై - స్వయంప్రయోజనముగా, అరిక్కుమ్ - రక్షించువాడుసైన, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతి, తిరుమాలిరుఞ్జోలైయానేయాగి - తిరుమాలిరుఞ్జోలలోవేంచేసియున్నవాడై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించుటయందు, మాల్ - వ్యామోహముగలవాడైయున్నాడు.

కా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులు స్తోత్రముచేయగా వారియభీష్టమును బూరించియు ప్రళయకాలమందు సకలలోకములను తనయుదరమందుంచుకొని రక్షించియు తిరుమాలిరుఞ్జోలయందు వేంచేసియుండి నన్ను మిక్కిలి యాదరించుచున్నాడని. ౬.

అరుళై యీయెన్న మ్మానే యెన్నుమ్ముక్కణమ్మానుమ్*
తెరుళ్ గొళ్ పిరమనమ్మానుమ్ తేవర్ గోనుమ్ తేవరుమ్*
ఇరుళ్ గళ్ కడియుమ్మునివరు మేత్తుమమ్మాన్ తిరుమలై *
మరుళ్ గళ్ కడియుమ్మణిమలై తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలైయే. ౭.

ఆ॥ ఎన్నమ్మానే - ఓస్వామీ! అరుళైఈ - కృపజేయుము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పుచున్న, ముక్కణమ్మానుమ్ - త్రిసేత్రుడును, తెరుళ్ గొళ్ - జ్ఞానాధికుడైన, పిరమనమ్మానుమ్ - బ్రహ్మదేవుడును, తేవర్ గోనుమ్ - దేవేంద్రుడును, తేవరుమ్ - దేవతలును, ఇరుళ్ గళ్ - అజ్ఞానాంధకారమును, కడియుమ్ - (సన్మార్గములనుండి) పోగొట్టుచున్న, మునివరుమ్ - ఋషులును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముచేయుచున్న, అమ్మానే - స్వామికావస్థానమైన, తిరుమలై - తిరుమలయని చెప్పబడుచున్న దియు, మరుళ్ గళ్ - అవిద్యాదులను, కడియుమ్ - పోగొట్టుచున్న దియా, మణి - శ్లాఘ్యమైనదియైన, మలై - పర్వతము, తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయే - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి పర్వతమే.

కా॥ బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రాదులందఱు శ్రీయఃపతియొక్కయుత్సవమునుగోరి స్తోత్రముచేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడిదివ్యదేశమే మనకు ప్రాప్యమని.

‡‡ తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలైయే తిరుప్పాఱ్కడలేయెన్ఱలైయే*
తిరుమాల్ వైకున్దమే తణ్ తిరువేఙ్కడమేయెనదుళ్ళలే*

అరుమామాయత్తెనదుయిరే మనమేవాక్కిఱుమమే*
ఒరుమానొడియుమ్‌పిరియా నెన్నుఁమ్రిముదల్వనొరువనే. ౬.

ఆ॥ తిరుమలిరుఞ్జోలై మలైయే - తిరుమలిరుఞ్జోలయు నెడు పర్వతమునున్ను, తిరుప్పాఱ్కడలే - క్షీరాబ్ధినిన్ని, ఎన్‌తిలైయే - (వానితోపాటి) వైకుంఠమున్ను, తిరుమాల్ - (శ్రీయఃపతియైన తాము) కేంచేసియున్న, వైగున్దమే - పరమపదమునున్ను, తణ్ - చల్లనైన, తిరువేఙ్కడమే - వేంకటాచలమునున్ను, ఎనదుడలే - (వానితోపాటి) వైకుంఠమునున్ను, ఆరు - (త్యజింపఁబడు) ఆశక్యమై, మా - గొప్పదైన, మాయత్తు - ప్రకృతిలోఁ (పుట్టుకొనియున్న, ఎనదుయిరే - వాయర్మమున్ను, మనమే - మనస్సునున్ను, వాక్కే - వాక్కునున్ను, కరుమమే - క్రియలనున్ను, ఒరుమానొడియుమ్ - ఒకటొక్కటైన దేశమును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు. ఎన్నుఁమ్రిముదల్వన్ - నన్ను బొందుటకై కాలము మొదలగు సకలపదార్థములకుఁ గారణమైనవాఁడు, ఒరువనే - ఉన్నవిధము ఆశ్చర్యకరమగాఁ గానున్నది.

తా॥ తిరుమలిరుఞ్జోల మొదలగు దివ్యదేశములయందుఁజేసిన యభినివేశము నిష్పాదు శాయావయవములయందుఁ జేసి యొకతృణమునుగూడ నన్ను వదలకయున్నాడు. ఇదియాశ్చర్యకరముగానున్నదని. ౯.

ఊఴిముదల్వనొరువనేయెన్ను మొరువనులగెల్లామ్*
ఊఴిదోఱుమ్‌తన్ను ళ్ళే పడైత్తు క్కాత్తు క్కెడుత్తుణ్ణులుమ్*
ఆఴివణ్ణనెన్నమ్మా నన్దణ్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై *
వాఴినమేకె విడే లుదలుముయిరుమ్మఁఴిన్ఱ్ పోట్లే. ౧౧.

ఆ॥ ఊఴి - కాలముమొదలగు సకలపదార్థములకును, ముదల్వన్ - ఒనవే - కారణభూతుఁడైనయద్వితీయుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పఁబడుచున్న, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడును, ఊఴిదోఱుమ్ - ప్రతిసృష్టులయందును, ఉలగెల్లామ్ - లోకములవన్నింటిని, తన్నుళ్ళే - తన సఙ్కల్పమాత్రచేత, పడైత్తు - సృజించి, కాత్తు - రక్షించి, కెడుత్తు - సంహరించి, ఉణ్ణుమ్ - తిరుగుచున్న వాఁడును, ఆఴివణ్ణన్ - సముద్రమువలె గంభీరస్వభావుఁడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియగు నాసర్వేశ్వరునియొక్క, ఆ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలను, మనమే - ఓమనసా! కైవిడేల్ - విడువకుండ నాశ్రయించుమా. ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉరువుమ్ - ప్రాణాదులును, మఱ్ఱ - వళించునట్లు, ఒట్టు - సంమతించుము, వాఴి - నీకుమంగళమగాక.

తా॥ ఓమనసా! మనయొక్క సకలసంపత్తునకు కారణమై, జగత్సృష్టి స్థితిసంహారకర్తయైన శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుఞ్జోలను నీవుపదలకుండ నాశ్రయించుమాయని. ౯.

మఱ్ఱొట్టుమాయై తిరుమాలిరుఞ్జోలై మేయ*
నఱ్ఱోళ్‌నేయానేనీయాగి యెన్నైయాళిత్తానే*
పొఱ్ఱామ్బులనుమ్‌పొఱియైన్దుమ్ కరుమేన్దిరియుమ్మూబదమ్*
ఇఱ్ఱివ్వుయిరేయ్‌పిరగిరుది మూనాఱ్కారమనఱ్ఱే. ౧౦.

ఆ॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయందు, మేవు - నిత్యవాసము జేయుచున్న వాడును, నన్దిళ్ - సుందరుడును, యాళేవీయాగి - మన్ను రక్షించవలయునని కోరి తాయుళ్ళ్ ప్రాయమును నీవేలవాడై, ఎన్నై - నన్ను, అటిశ్చూడి - రక్షించివాడుగాని ఓస్వామీ! పొన్గు - వర్ధిల్లుచున్న, ఐమ్బులఞ్ - శబ్దాదివిషయములనున్న, పొఱియైన్దుమ్ - అయిదుజ్ఞానేన్ద్రియములనున్న, కరుమేన్ధిరియఞ్ - కర్మేన్ద్రియములున్న, ఐమ్బూదమ్ - పంచభూతములనున్న, ఇట్గు - ఈసంసారమందు, ఇళ్వుయిరేయ్ - ఈజీవాత్మలోఁగలిసియున్న, పిరగిరుది - ప్రకృతినిన్ను, మూ - మహత్తత్వమునున్న, అట్రాఱ్ - అహఙ్కారతత్వమునున్న, మనత్తిళ్ - మనస్సులనున్న, ఉళ్ళ్‌మాయై - (అయిన) నీయొక్క ఆశ్చర్యకరమైన ప్రకృతి ప్రాకృతికములను, మట్టిపోట్టు - నశింపఁజేయుము.

తా॥ నన్ను రక్షించుటకై తిరుమాలిరుఞ్జోలకుండు వేంచేసియున్న ఓవాస్వామీ! నీయొక్క కారిరేన్ద్రియప్రపఞ్చములన్నిటిని నశింపఁజేసి నన్ను రక్షించుమయ్యని. ౧౦.

‡‡ మూనాఙ్గారమశైన్ద ఐవర్ వన్ గై యర్ మఞ్జ*
తానాఙ్గారమాయ్ప్పుక్కు త్తానేతానేయానాగై *
తేనాఙ్గారప్పొళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపఱ్ కోల్లాయిరత్తుళ్ *
మానాఙ్గార తివై పత్తుమ్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలై కోళ్. ౧౧.

ఆ॥ మూనాఙ్గారమనమ్ - మనోదహఙ్కారమనస్సులు, కెడ - నశించునట్లును, వన్ గై యర్ - బలిష్ఠులైన, ఐవర్ - పంచేన్ద్రియములు, మఞ్జ - నశించునట్లున, తానఙ్గారమాయ్ - తానేయఖిలమనియై, పుక్కు - (నాయందు) ప్రవేశించి, తానే తానేయానాగై - నాకును నావస్తువులకును తానేయఖిలాత్మయైన పర్వేశ్వరునివిషయమై, తేనఙ్గారమ్ - తుమ్మెదలయొక్కనన్తోషముగల (తుమ్మెదలుసన్తోషించుచున్న), పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురియన్దు వ్యామియైన, కడగోపఱ్ - నమ్మాళ్వార్లు, కోల్ - పాడించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁదేకీన, తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలై కోళ్ - తిరుమాలిరుఞ్జోలమలవిషయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, మూనాఙ్గారత్తు - మనోదహఙ్కారాదినిరసనార్థమై పాడింపబడినవి.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు తమయొక్క ప్రకృతిసంబంధములు నశించుటకై తిరుమాలిరుఞ్జోల విషయమై యీతిరువాయ్‌మొళ్ళినిపాడించిరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
ఏమున్ తిరువడిగళే శరణమ్.

---

౧ - వ, తిరువాయ్‌మొళ్ళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్‌మొళ్ళిలో, నాకు, నీయందద్వేషాదిమాళ్యాది పరమభక్తిపరవశులుగఁజేయుటకుఁ గారణమేమని యాళ్వార్లు పర్వేశ్వరుని యడుగగా, దానికేమియుఁగారణము చెప్పలేక పర్వేశ్వరుఁడుండెను; దానినిజూచి నిర్హేతుకముగానన్నుంగీకరించినాఁడని వానియొక్క కృపాగుణమందు మున్నై పాడించుచున్నారు.

‡‡ తిరుమాలిరుఞ్శోలైమలై యెన్నెన్న*
తిరుమాల్వన్దెన్నెఞ్జినిలైయప్పుగున్దార్**
కురుమామణియున్దుపుగల్ పొన్నిత్తెన్బాల్*
తిరుమాల్శెన్రుశేర్విడమ్ తెఱ్ఱితిరుప్పేరే. ౧.

ఆ॥ తిరుమాలిరుఞ్శోలైమలైయెన్నెన్న - తిరుమాలిరుఞ్శోలైమలైయని చెప్పినప్పుడే, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతి, వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెఞ్జు - నాయనస్య, నిలైమై - నింపునట్లు, పుగున్దార్ - ప్రవేశించెను. తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతి, శెన్రు - వెళ్ళి, శేర్విడమ్ - వానమశేషమగిన స్థానము, కురు - శ్లాఘ్యమై, మా - సుందరమైన, మణి - రత్నములను, ఉన్దు - శ్రోయమున్న, పుగల్ - జలముగల, పొన్ని - కావేరియొక్క, తెన్బాల్ - దక్షిణతీరమందున్న, తెఱ్ఱితిరుప్పేర్ - తెఱ్ఱితిరుప్పేరకశెడివ్యదేశము.

శా॥ నేను తిరుమాలిరుఞ్శోలయని చెప్పినప్పుడే సర్వేశ్వరుడగు నిరతిశయభోగ్యమైన తిరుప్పేరశ్శవదలి శాశ్వాదయమందుఁ బ్రవేశించెనని. ౧.

పేరేయుత్తెగినపిరా నిన్నువన్దు*
పేరేనెన్నెఞ్జినిలైయప్పుగున్దార్*
కారేఴ్కడలేఴ్మలైయేఴులగుణ్డుమ్*
ఆరావయిర్నాళ్ యడఙ్గప్పిడిత్తేనే. ౨.

ఆ॥ పేరే - తిరుప్పేరయందు, ఉత్తెగిన్ఱ - నిర్వ్యాసముతేయుచున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్నువన్దు - ఇప్పుడువచ్చి, పేరేనెన్న - ఇతఃనిష్ఠానమును వదలనని చెప్పి, ఎన్నెఞ్జం - నాయనస్సునందు, నిలైయ - పరిపూర్ణముగా, పుగున్దార్ - ప్రవేశించెను. కారేఴ్ - సప్తమేఘములనున్న, కడలేఴ్ - సప్తసాగరములనున్న, మలైయేఴ్ - సప్తకులాచలములనున్న, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్డుమ్ - మ్రింగియు, ఆరావయిర్నాళ్ - పూర్ణముగానియాదరము గలవానిని, అడఙ్గ - (వాడుచాయందుఁ బ్రవేశించి) పూర్తుడగునట్లు, పిడిత్తేన్ - ఆశ్రయించి యనగ్రహించితిని. (వానియొక్కకృపకు పూర్ణపాత్రమైతిని).

శా॥ నాను సర్వేశ్వరుఁడైయుండియు నిదివఱకు నన్నులక్ష్యించనందున యాపూర్ణుఁడైయుండి యిప్పుడు నామనస్సులో ప్రవేశించి పూర్ణుడయినవాడు. ౨.

పిడిత్తేపిఱవికెడుత్తేపిణిశాత్తేన్*
మడిత్తేమనైవాళ్కైయుళ్ నిఱ్పదోర్మాయైయై*
కొడిఞ్చోపురమూడఱ్ఱూళ్ తిరుప్పేరాన్*
అడిచ్చేర్వదెన్న క్కిళిదాయినవాఱే. ౩.

ఆ॥ కొడి - ధ్వజములుగల, చోపురమ్ - గోపురములచేత, మూడఱ్ఱి - చేదలచేతను, ఊళ్ - చుట్టుపడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శేర్వదు - పొందుట, ఎనక్కు - నాకు, ఎళిదాయినవాఱు - సులభమైన

ప్రకారము (ఆశ్చర్యకరము) (ఆదేమవగా), పిడిత్తేక్ - (కేమవానిని) ఆశ్రయించితిని; పిఱవి-పంపారమును, కెడుత్తేక్ - పోగొట్టితిని, పిఱి - వ్యాధులను, కాక్క్ - పొందవు. మఱై వాళ్‌ర్ కైయిల్ - సంసారమందు, నిఱ్పదు - నిలబింపుటకుగారణమైన, ఓర్ మూయిరై - గొప్పప్రకృతిని, తుడిత్తేక్ - విడ త్రుంపఁజేసితిని.

తా॥ కేశాశ్రయించి మాయొక్క సకలదుఃఖములను బోగొట్టు కొనుట్లు సర్వేశ్వరుని యొక్క తిరుపడికళు వాత్సల్య ప్రదములైనవని. ౩.

ఎళిదాయినవాత్తై న్రిక్ కణ్ణళ్ కళిప్ప*
కళిదాగియళ్ నెయనాయ్ క్కిళిక్కున్ఱే*
కిళికాయియళ్ శొల్ల గళ్ కూళ్ తిరుప్పేర్ా*
తెళిదాగియ శోణ్ పెరుమ్బుత్తెరువానే. ౪.

ఆ॥ ఎళిదాయినవాత్తై - ఇట్టునులభమైనదివ్యదాయని, ఎన్ కణ్ణళ్ - నా నేత్రములు, కళిప్ప - సన్తోషించగా, కళిదాగియ - సన్తోషముగల, శిఱ్ఱాయ్ - మనస్సుగలవాడవై, కళి క్కిన్ఱే - ఆనన్దించుచున్నాను. కిళికాయియ - చిలకలుసంచరించుచున్న, శొల్ గళ్ - తోపు లనే, కూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేర్ాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాడు, తెళిదా గియ - ప్రకాశించుచున్న, శోణ్ పెరుమ్బు - ఉత్తమమైనపరమపదమును, తెరువాన్ - ఇచ్చును.

తా॥ నాకు పరమపదమునిచ్చుటకు స్థిరమైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క పొత్తిల్లుమునుజూచి నేనుమా నాపేక్షాదులును మిక్కిలి సన్తోషించితిమని. ౪

వానేఱువా నెనక్కాయెన్నొడొట్టి*
ఊనేయ్‌క్కురమ్బై యిదనుళ్ పుగున్దు*ఇన్ఱు
తానేలుమాఱ్ పవిత్తై గళ్ తవిర్ త్తాన్*
తేనేయ్‌ప్పూఙ్గళ్ తెన్ తిరుప్పేర్ నగరానే. ౫.

ఆ॥ తేనేయ్ - తేనెచేఁబూర్ణమైన, పూఙ్గళ్ - తోటలుగల, తెన్ - సుందరమైన, తిరుప్పేర్ నగరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వాడు, ఎనక్కు - నాకు, వానేఱువా వాయ్ - పరమపదమునివ్యవలయయని సఙ్కల్పించి, ఎన్నొడు - నాతో, ఒట్ట - ప్రతిజ్ఞ చేసి, ఊనేయ్ - మాంసమయమైన, కురమ్బై యిదనుళ్ - ఈ శరీరమందు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, తానే - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తవిరుమాఱ్ పవిత్తై - అల్లాడించుచున్న, విత్తైగళ్ - పుణ్య పాపములను, తవిర్ త్తాన్ - పోగొట్టెను.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్నవాడు "నీకు శ్రీవైకుణ్ఠమిచ్చెదనని" నామందఱ ప్రతిజ్ఞ చేసి నాదిరోధులనుగూడ పోగొట్టెనని. ౫.

తిరుప్పేర్ నగరాా తిరుమాలిరుఞ్శోలై*
పొరుప్పేయుత్తై న్దిరా నిన్ఱువన్దు*
ఇరుప్పేనై న్దెన్నిఞ్జునిత్తై యప్పుగున్దా ా*
విరుప్పేత్తై ప్పముదముణ్ణుకిఱ్ఱేనే. ౬.

ఆ॥ తిరుప్పేర్‌నగరాన్ - తిరుప్పేరెయనెడి దివ్యనగరమందు వాసముజేయువాడును, తిరుమాలిరుఞ్జోలై - తిరుమాలిరుఞ్జోలయనెడి, పొరుప్పే - పర్వతమందు, ఉఱైగిన్ఱ - వాసము జేయువాడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్నువ్మ - ఇట్టిమనువచ్చి, ఇరుప్పేనెన్ఱ - (ఇచ్చట) వాసముజేసెదనని, (నఞ్చు-ట్టింది), ఎన్నెఞ్చు - నామనస్సులో, నిఱైయ - పూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. విరుప్పేఱు - (వానియర్థ్య) ప్రీతిగొంది, అముదమణ్డు - (గుణానుభవమునెనెడి) అమృతమానుభవించి, కళిత్తేన్ - సన్తోషించితిని.

తా॥ తిరుప్పేర్, తిరుమాలిరుఞ్జోల మొదలగునీకదివ్యదేశములందుండగా వానినిపదలి నాహృదయమందుఁ ప్రవేశించిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యమునుజూచి మిక్కిలి సన్తోషించుచున్నాను. ౬.

ఉణ్డుకళిత్తే అుగ్గమ్బర్ కుఱైయే*మేలై
తొణ్డుగళి తన్దితొగుమ్శోల్లుప్పెఱ్ఱేన్*
వణ్డుకళిక్కుమ్మొళిశేర్ తూళ్ తిరుప్పేరాన్*
కణ్డుకళిప్ప కణ్ణుళ్నిన్ఱగలానే ౭.

ఆ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలు, కళిక్కుమ్ - ఆనన్దించుచున్న, మాళిగై - తోటలచే, తూళ్ - చుట్టఁబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు నివసించువాఁడు, కణ్డు-(నేను) సేవించి, కళిప్ప-సన్తోషించువట్లు, కణ్ణుళ్నిన్ఱ - నేత్రమందుండి, అగలాన్ - పోకుండమున్నాడు. ఉణ్డు-అనుభవించి, కళిత్తేయ్క్ - సన్తోషించినసాకు, ఉమ్బర్ - ఇఁకమీద, ఎన్‌కుఱై - ఏమికొఱతవంద వించును? మేలైత్తొణ్డు - మేలైనదాస్యము, ఉగళ్త్తు-అధికమై, ఆని-అంతమందు, తొగుప్ప్ - ఆశ్రయించి (చెప్పు) దిగిన, శొల్ల-(నమఃఅనెడి) శబ్దమును, పెఱ్ఱేన్-(చెప్పుటను) లభించితిని

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందుండి సేవసాదించఁగా వినుభవించిన నాకిఁకమీఁదనే కొఱతయులేదు. నేను కృతార్థుఁడనైతినని. ౭.

కణ్ణుళ్నిన్ఱగలాన్ కరుత్తిన్‌ఱ్ పెరియన్*
ఎణ్ణిల్నుణ్పొరుళ్ శైయుళ్తుమై తానే**
వణ్ణనన్మణిమాడఙ్గళ్తూళ్ తిరుప్పేరాన్*
తిణ్ణమెన్మనత్తు ప్పుగున్దాన్ శెఱిన్దిట్టే. ౮.

ఆ॥ కణ్ణుళ్నిన్ఱ - నేత్రమందుండి, అగలాన్ - కదలడు. కరుత్తిన్‌కణ్ - (నాకుపరమ పద మివ్వవలయునెనెడి) అభిప్రాయమందు, పెరియన్ - గొప్పవాఁడు, ఎణ్ణిన్ - (స్వయత్న ముచే) తలంచినదొడల, నుణ్ పొరుళ్ - అతిసూక్ష్మముగా, (అగోచరముగా) నుండును. తానే-స్వయము, ఏళ్శైయుళ్తుమై - సప్తస్వరములయొక్క మాధుర్యమువలె భోగ్యభూతుఁడైయుండును. వణ్ణమ్ - నానావర్ణములగల, నవ్‌మణి - శ్లాఘ్యమైనమణులచే నిర్మింపఁబడిన, మాడఙ్గళ్ - గృహములచే, తూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండువాఁడు, ఎన్‌మనత్తు - నాహృదయమందు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, శెఱిన్దు - స్నేహముగలవాఁడై, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న విరతిశయజ్ఞాన్యుడైన శ్రీమణవాళ మామునులు మాయందు గొప్ప వ్యామోహముగలవాడై మాహృదయమందు వసించియున్నాడు. ౯.

ఇన్నైన్నై ప్పొరుళాక్కి తన్నైన్నయెన్నుళ్ వైత్తా*
అన్నైన్నై ప్పుఱమ్‌పోగ ప్పుగార్ తిరువాళ్ వాళ్*
కున్నిన్న తిగళ్ మాడఙ్గళ్ శూళ్ తిరుప్పేరా*
ఒన్నిప్పత్తురుళ్ శెయ్య వుగార్ తలుఙ్ గొనే. ౯.

ఆ॥ ఇన్ను - ఇప్పుడు, ఎన్నై - నన్ను, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, తన్నై - తనను, ఎన్నుళ్ - వాయందు, వైత్తార్ - ఉంచెడు అన్ను - ముమ్ములు, ఎన్నై - నన్ను, పుఱమ్‌పోగ్ - దూరముగాపోవునట్లు (ఉపేక్షించుటకు), పుగార్ తరు - సజ్జనులందిన, ఎళ్ శెయ్వాన్ - వీరు చేయుటకైయుండునా? కున్నిన్న - పర్వతములనిచెప్పదగిన, తిగళ్ - ప్రకాశించుచున్న, మాడఙ్గళ్ - మేడలచే, శూళ్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండు వాడు, ఒన్ను - ఒకమాట, ఎనక్కు - నాకు, ఆరుళ్ శెయ్యా - కృపజేయ (చెప్ప) వలయునని, ఉగార్ తర్ ఉళ్ళోన్ - తెలియజేయుటయం దుద్యోగించియున్నాను

తా॥ సర్వేశ్వరుడితరకాలము నన్ను వేఱించెదమనుకును ఇప్పుడు స్వీకరించెదమనుకును గారణమేమని వానిని యడుగవలయునని యున్నానని. ౯.

ఉళ్ళోన్ నైనుగన్దుపణిశెయ్ దునపాదమ్
పెళ్ళోన్ నై*ఈదెయిన్నమ్ వేణ్డువదెన్నాయ్*
కళ్ళార్ మత్తై వాణర్ గళ్ వాళ్ తిరుప్పేరాళ్కు*
అళ్ళార్ అరడియార్ దమ క్కల్లల్ నిల్లావే. ౧౦.

ఆ॥ ఉళ్ళోన్ - (నిన్ను) పొందితిని. ఉగన్దు - సన్తోషించి, పణిశెయ్దు - కైక్కర్యముజేసి, ఉనపాదమ్ - నీయవడికళ్ళను, పెళ్ళోన్ - అనుభవింప లభించితిని. ఎన్దాయ్ - ఓ కాష్యమీ! ఇన్నమ్ - ఇఁకమీఁదను, ఈదే - ఇదియే, వేణ్డువదు - కావలసినది. కళ్ళార్ - (గురుముఖతః) అధ్యయనము జేసినవారును, మత్తై - వేదములకు, వాణర్ గళ్ - నిర్వాహకులుకైన శ్రీవైష్ణవులు, వాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుప్పేరాళ్కు - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వానికి, అళ్ళార్ - ఆనన్యశేషులైన, అడియార్ తమక్కు - భాగవతులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (నశించును).

తా॥ (ఆళ్వార్లడిగినదానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పలేక మీశేషికావలయునని సర్వేశ్వరుడడగగా) ప్రతిపూర్వకముగా నీతిరువడికళ్ళయందు కైక్కర్యమునులభించితిని, ఇదియే నాకు స్థిరముగా నుండవలయునని. ౧౦.

‡‡ నిల్లావల్లల్ నీళ్వయల్ శూళ్ తిరుప్పేర్ మేల్*
నల్లార్ పలర్ వాళ్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్*
శొల్లార్ తమి ళ్ మాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్
వల్లార్*తొణ్డరాళ్వదు శూళ్ పొన్ వినుమ్మే. ౧౧.

అ॥ వల్లార్ - విలక్షణులైన, చుల్ - ఆశేషులు, వాழ్ - దివ్యవాసముచేయుచున్న, పరుగూర్ - పరుగూర్‌స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాழ్వార్లయొక్క, శొల్ఆర్ - శ్రీమూ స్రులచేఁబూర్ణమైన, కమిழ్ - ద్రావిడమూ పమైన, ఆయిరత్తిల్ - పెయ్యిపాశురములలోఁ జేరిన, ఇవ్ - గొప్ప, పత్తుమ్ - పాలామలచే, సూழ్ - చుట్టఁబడిన, తిరువేఙ్గ మేల్ - తిరువేఙ్గ టవిషయమైన, ఇరైవరిత్తుమ్ - శరణప్రపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయించిన, తొణ్ణూర్ - భక్తులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (పారు), అఱ్ఱవు - పరిపాలింపఁబడఁది, సూழ్ - వ్యాప్తమై (అపరిచ్ఛిన్నమై), పాడ్ - కేశోమశులైన, విసుమ్బు - పరమపదము.

తా॥ తిరువేఙ్గటవిషయమై నమ్మాழ్వార్లుపాదించిన యీపదిపాశురముల పర్యాలోచించువారు సంసారమునందలి పరమపదమును పొందుదురని. ౧౧.

అ శ్రీవార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్‌మొழி.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్‌మొழిలో, సర్వేశ్వరుఁడర్చిరాదిమార్గమునొందలఁకు వైభవము లఁకు ప్రశంసింప, వానిని యుపపత్తింపఁ జేయ్యవలదేశమునఁగా పాదించుచున్నారు.

తూழ్ విసుమ్బుణిముగిల్ తూరియముగ్గిఱక్కిన*
ఆழ్ కడలైయుం మిరై వాంగియెరుత్తాడిన*
ఏழ్ పొழిలుమ్ వళమేన్దియవెన్న వ*
వాழ్ పుగழ్ నారణ తమరై కణ్డుగన్దే. ౧.

అ॥ ఎన్నుచుఁ - వాకు సకలవిధబంధువై, వాழ్ పుగழ్ - ఆనన్దకరమైన కల్యాణగుణ ములుగలవాఁడైన, నారణ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తమరై - భక్తులను, కణ్డు - చూచి, ఉగన్ద - సన్తోషించి, తూழ్ - అంతట వ్యాప్తమైన, విసుమ్బు - ఆకాశమందు, అణి - అల ఱక్కారముగానున్న, ముగిల్ - మేఘములు, తూరియమ్ మూ ఱక్కిన - తూర్య ఘోషము మ శేసినవి. ఆழ్ కడల్ - అగాధమైన సముద్రములు, ఆరై తిరై - కొట్టుచున్న అలలఁ గొఁ, వాంగి ఎరుత్త - చేరులఁ దెత్తి, ఆడిన - నర్తనముఁ జేసినవి. ఏழ్ పొழిలుమ్ - స ప్తద్వీ పములను, వళమ్ - ఉపహారములను, ఏన్దియ - ధరించినవి.

తా॥ మొత్తమునకుఁ బెద్దచున్న శ్రీవైష్ణవులను జూచి వనోవనుఁచే మేఘములు గర్జించినవి. సముద్రములయందలలు శేచినవి. భూమి తనయందున్న మంచివస్తువులను వారికి సమర్పించినవని. ౧.

నారణ తమరై కణ్డుగన్ద నన్మారి ముగిల్*
పూరణపొఱ్కుడమ్ పూరి స్తుయర్ విణ్ణిల్*
వీరణిగడల్గళ్ నిన్దార్ తన*నెదువరై
తోరణమ్నిరై తెఱుమ్ తొழుదనరులుగే. ౨.

ఆ కారణమ్ తమకై - భగవద్భక్తులను, కణ్డు - చూచి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, నల్ నీర్‌ముగిల్ - మంచినీటిజలముగల మేఘములు, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, విణ్ణిల్ - ఆకాశమందు, పూరణిత్ తొళ్కుడమ్ - స్వర్గమహత్తైన పూర్ణకుంభములుగా, పూరిత్తు - పూరించియుంచబడినవి. నీరణి - జలమునేనిండియున్న, కడల్‌గళ్ - సముద్రములు, నిన్ఱ - స్థిరముగానుండి, ఆర్త్తన - ఘోషించినవి. ఉలగు - లోకమందున్నవారు, కొళుత్తై - గొప్ప పర్వతములవలె నున్న, తోరణమ్ - తోరణములను, నిరైత్తు - (కట్టి) నింపించి, తొళుదనర్ - ఆరాధించిరి.

తా॥ మోక్షమునకర్హులైయున్న భాగవతులను జూచి మేఘములు సన్తోషించి పూర్ణకుంభముల వలెనాయెను. సముద్రములు ఘోషించెను. లోకులు సుందరముగా తోరణములనుకట్టి వారిని పూజించిరని. ౩.

తొళుదనరుళగర్‌గళ్ తూబనన్గళర్ మట్టై
పాళ్ పొదివనర్ పూమియర్గళ్ భూదవత్ తమర్‌మున్నే
ఎళుదినెన్ఱి రువరుమిశై త్తనర్ మునివర్‌గళ్
వళ్ళియదు వైగున్దర్ క్కెన్ఱువన్దిరే. ౩.

ఆ॥ - ఆన్ఱ - త్రిక్రియాపరాకారాలమందు, పూమియర్గళ్ - భూమినిలోలిచివానికి, తమర్ - భక్తులైనవారియొక్క, మున్నే - ఎదుట, భూబమ్ - ధూపములతో (గూడ, నల్‌మలర్ మట్టై - మంచిపుష్పవర్షమును, పొళిన్దవర్ - కురిపించినవారై, ఉలగర్‌గళ్ - ఆయాలోకముల యందున్న వారు, తొళుదనర్ - ఆరాధించిరి. మునివర్‌గళ్ - మాధ్యవర్తులుగలవారు, ఎణ్ణిలే వన్ద - ఎరుటవచ్చి, వైగున్దర్‌కు - శ్రీవైకుణ్ఠమునకుపోయ్నవారికి వళ్ళి - మార్గమా, ఇదువెన్ఱ - ఇదియని (చెప్పి), ఎళుమిన్ ఎన్ఱు - వేంచేయుడియని, ఇరుముట్రం - రెండుప్రక్కలయందును, నిన్ఱిరుత్తువర్ - చెప్పిరి.

తా॥ ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారు చరమపదమునకుపోయ్నవారికి భూపమునసమర్పించి పుష్పవృష్టికురిపించి " మోక్షమునకుమార్గమిది, ఇట్లు వేంచేయవలయు " వని చెప్పిరని. ౩.

ఎణ్ణిరైత్తిరి నెయ్య రిరుప్పిడమ్ వగుత్తనర్ *
కణ్ణిరవరవర్ క్కనిశై కాట్టినర్ *
అణ్ణిర్ కరైగళ్ ముళఙ్గ భేరి కడల్ ముళ్కొక్కు ఱ *
ముదువిరిత్తుఴాయ్‌ముడి మాదవ ర్తమక్కే. ౪.

ఆ॥ మదువిరి - తేనెప్రవహించుచున్న, తుళాయ్ - తిరుత్తుళాయిని, ముడి - కిరీటమందుగల, మాదవర్ - లక్ష్మీపతియొక్క, తమక్కు - భక్తులకు, ఇనియవర్ - దేవతలు, ఎణ్ణిరైత్ - ముందుమందు, ఇరుప్పిడమ్ - వాసయోగ్యమైనస్థానములను, వగుత్తనర్ - ఏర్పాటిరి. కణ్ణిరవర్ - తేజస్సుగల, అనరవర్ - ఆయాదేవతలు, కై - చేతులను, నిరై - ఘనముగా, కాట్టినర్ - చూపించి, ఆణ్ణిర్ - ఘోషించుచున్న, మురళ్ఙ్గ - భేరీవాద్యములయొక్క, కుళల్ - శబ్దములు, ఆర్ కడల్ - అలలుకొట్టుచున్న సముద్రమొయొక్క, ముళ్కొక్కు ఱ్ - శబ్దముతోసమానముగానుండినవి.

తా॥ దేవతలు వీటిని నిత్యావిశ్రాంతముగా మార్గమందచ్చటచ్చట స్థానములేర్పఱిచి, వీరికి తురుగుండవచ్చి ఇట్లు పేంచేయవలయును ఇట్లు పేంచేయవలయునని మార్గము చూపించిరని ౪.

మూదవర్ తమరెన్ను వానిలిల్ వానవర్*
పోదుమినెమదిడమ్ పుగుమగ వెన్ఱలుమ్*
కీదళ్గళ్ పాడినర్ కిన్నరర్ కెయిడర్ గళ్*
వేదనల్ వాయవర్ వేళ్వియుళ్ మదుత్తే. ౫.

ఆ॥ వానిలిల్ - మార్గమందున్న, వానవర్ - దేవతలు, మూదవర్ తమర్ ఎన్ఱ - వీరిభగవదృత్తులని యూహించి, పోదుమిన్ - (ఈ స్థానమునకు) పేంచేయుడి, ఎమదిడమ్ పుగుమగ - మాయాధికారములమన్వీక్షించుటకు, ఎన్ఱలుమ్ - అని ప్రార్థించుచున్నాము, వేదవల్ వాయవర్ - వేదోచ్చారణముచే విలక్షణమైన ముఖములవారు, వేళ్వి - యాగఫలమును, ఉళ్ - వీరియందు, మదుత్తు - సమర్పించి, కిన్నరర్ - కిన్నరులును, కెయిడర్ గళ్ - గరుడలోకమందున్న వారును, కీదళ్ పాడినర్ - సద్గీతములుపాడిరి.

తా॥ మూర్ధస్థానమువకు పేంచేసి మమ్ములను వినుగ్రహించుమని దేవతలు ప్రార్థించిరి. గాందఱు తమతమయాగాదిఫలములను వారితిరువడికళ్ళయందు సమర్పించిరి. కిన్ని రాదులు గానముచేసిరని. ౫.

వేళ్వియుళ్ మదుత్తలుమ్ విరైకమళ్ నఱుమ్బుగై*
కాళ్గళుళ్ వలమ్బురి కలన్ఱెఱుమి శైత్తనర్*
అణిన్ఱళ్ వానగ మాళియాగ మరెన్ఱు*
వాళ్ నిఱ్ కణ్ మడన్తైయర్ వాళ్ త్తినర్ మగిళ్ న్దే. ౬.

ఆ॥ వేళ్వియుళ్ మదుత్తలుమ్ - కర్మఫలమును వీటివర్ధనముంచుచుండగా, విరైకమళ్ - పరిమళముగొట్టుచున్న, నఱుమ్బుగై - మించిధూపములను (సమర్పించి), ఎఱి కలన్ఱ - అంతటవ్యాపించునట్లు, కాళ్గళుళ్ - కాహళములనున్న, వలమ్బురి - దక్షిణావర్తశఙ్ఖములనున్న, ఇశైత్తనర్ - ధ్వనింపఁజేసిరి. వాళ్ - తేజస్సుగల, ఒణ్ - సుందరమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మడన్తైయర్ - స్త్రీలు, ఆళియాగ - చక్రధరునికి, తమర్ - భక్తులైనమాకు, వానగమ్ - స్వర్గమును, ఆణ్ణిన్ఱళ్ - పరిపాలించుడి, ఎన్ఱ - అని, మగిళ్ న్దు - సన్తోషించి, వాళ్ త్తినర్ - ఆశీర్వాదముచేసిరి.

తా॥ దేవకాన్త్రీలు వీరినిజాతి సత్కరించి యాస్వర్గమును మీరు పరిపాలించుడియని యాశీర్వాదము చేసిరని.

మడన్తైయర్ వాళ్ త్తలుమ్ మరుదరుమ్ వగుక్కుమ్*
తొడర్ న్దైఞ్ఞుమ్ తొ త్తిరమ్ నోల్లిసరో*తొడుకడల్
కిడన్ద వెక్కిళవన్ కిళరొళిమణిముడి*
కుడన్తై యెమ్బిరాన్ కుడియడియార్ క్కే. ౭.

ఆ॥ తొడుకడల్ - ఆగాధమైన సముద్రమందు, కిడన్ద - పవ్వళించిన, ఎమ్ కేళవన్ - మన కేళవుఁడును, కిళర్ ఒళి - గోప్పకాఁతిగల్గిన, మణిముడి - రత్నకిరీటముగలవాఁడును, కుడన్తై -

తిరుక్కుడ్డందు పర్వళించివవాడంబైన, ఎప్పోవరి - యశోదకృష్ణుడికి, కడియుడియూర్‌క్కు - కులక్రమముగా దాసులైనవారికి, మడప్పెయ్దూర్ - స్త్రీలు, వాళ్గిర్‌క్రెండు - ఆశీర్వాదములు చేయుచుండగా, మురువియమ్ - మురుతుంబు, పటుర్క్కుమమ్ - వనుస్తులను, ఎన్దిమ్ తొడర్న్ద-రొంచెము చెనుక నమురిందిచెల్లి, తోత్తిరిమ్‌గొల్లినల్ - స్తోత్రము చేసిరి.

తా॥ శ్రీకృష్ణునకు చెల్వుచున్న శ్రీవైష్ణవులను మురుతుంబను వనుస్తులను స్తోత్రము చేసిరని. ౬.

కుడియడియూరివర్ తోవిప్పవళక్కిన్ట్రు*
ముడియుడై వానవర్ ముప్పెముప్పెయిదిర్‌గొళ్*
కొడియణి నెడుమదిల్ తోరురమ్‌కుళుమిసర్*
వడివుడై మాదవన్ వైగున్డమ్‌పుగవే. ౭.

అ॥ ఇవర్ - వీరు, తోవిప్పవళక్కు - శ్రీకృష్ణునికి, కడియాడియూర్‌న్ట్రు - కులక్రమముగా దాసులని, ముడియుడై - కిరీటములు, వానవర్ - నిత్యసూరులు, ముప్పెముప్పై - క్రమక్రమముగా, ఎదిర్‌గొళ్ - అభిముఖముగావచ్చుటలో ఆసక్తి, పడిపుడై - సౌందర్యములు, మూదవన్ - ప్రియపతియైనట్టి, వైగున్డమ్ - శ్రీవైకుంఠము, పుగ - ప్రవేశించుటకై, కొడియణి - ధ్వజతోరణాలంకరింపబడిన, నెడుమదిల్ - గొప్పప్రాకారములగల, తోరురమ్ - గోపురద్వారములను, కుళుమిసర్ - సమీపించిరి.

తా॥ ప్రకృతిమండలమునుదాటివరుచున్న నిత్యసూరులు వీరిని పరమపదమునకు దీసికొని పోవుటకై శ్రీవైకుంఠముయొక్క గోపురద్వారముండు వచ్చి చేరిరని. ౭.

వైగున్డమ్‌పుగుదలుమ్ వాళిలిల్వానవర్*
వైగున్ద విమరైమ రైమదిదమ్‌పుగుదెన్రు*
వైగున్ద త్తమరరుమ్ మునివరుమ్‌నియన్దనర్*
వైగున్డమ్‌పుగువదు మణ్ణవర్ విదియే. ౮.

అ॥ వైకుణ్డమ్‌పుగుదలుమ్ - శ్రీవైకుంఠమున్ప్రవేశించివచ్చుచు, వాళిలిల్ - జ్వారములేకున్న, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వైకుణ్డవిమరై - శ్రీవైకుంఠవాసులనిర్దిష్టులు, ఎమర్ - మాకర్హులైన, ఎమదిదమ్ - మాస్థానమును, పుగుదు - ప్రవేశించుడి, ఎన్ర - అని (చెప్పిరి) వైకుణ్డత్త - శ్రీవైకుంఠమందున్న, అమరరుమ్ - వైఖానర్యులును, మునివరుమ్ - సుదామాదివరులును, వైగుణ్డమ్‌పుగువదు - శ్రీవైకుంఠమున్ప్రవేశించుటను, మణ్ణవర్ - భూలోకమందున్న వారి, విదియే - భాగ్యము (గలిగినది) కదా ఋషి, వియన్దనర్ - నమస్కరించిరి.

తా॥ శ్రీవైకుంఠమునందలి గోపురద్వారమందున్న వారు మిక్కిలి సత్కరించిరి. వైఖానర్యులు వైన నిత్యసూరులును, భగవద్గుణానుభవపరులైనవారును భూలోకమందుండి యిచ్చట కాపరమపదమునకు వచ్చినభాగ్యమునగలవారోయని యాశ్చర్యపడిరని. ౮.

విదివగై పుగుద్దనరెన్రు నల్వేదియర్*
పదియిరుల్ పాల్గినిల్ పాదముళ్ళోక్కుమిసర్*

నిదియుసటఱ్ఱుణ్ముమ్ నిశైకుడవిళక్కుముమ్*
ముదిముగముడ నైయ రేన్దినర్ వన్దే. ౧౦.

అ॥ నిదిసై - (ముఖ) భాగ్యములచేత, పుసుర్దర్ - ప్రవేశించిరి, ఎన్ఱు - అని, వళ్ళి తియర్ - విలక్షణులై వేదమందు ప్రతిపాదింపబడిన విధ్యనూయులు, పదియిలిల్ - స్వస్థానమందు, పొన్నిలిల్ - ఉచితాలంకారములుగా, పొదుత్తి - తిరువడిశళ్ళను, కళువినర్ - రోపించిరి. నిదియుమ్ - నిధిలలేనున్న తిరువడిశళ్ళనున్ను, నళ్ళుణ్ణుముమ్ - మంచిశ్రీమూర్ణమునున్ను, నిశై కుడమ్ - పూర్ణకుంభమునున్ను, విళక్కుముమ్ - దీపమునున్ను, ముదిముగమ్ - చక్కనివంటివాళ్ళు మునుగల, ముడైయార్ - స్త్రీలు, వన్ద - ఎదురు గావచ్చి, ఏన్దినర్ - ధరించిరి.

తా॥ ముదభాగ్యములచేత వీరిచ్చట వచ్చినకార్యాయని నిత్యసూరులు తమ సింహాసనముండ కించేయించుకొనే వారి పాదములుకడిగిరి. స్త్రీలు మంగళార్థముగా పూర్ణకుంభాదులను దీసి కొని యెదురుగా వచ్చిరది. ౧౦.

వన్దవరెదిర్ కొళ్ళ మామణిమణ్డపత్తు*
అన్దమిల్ పీన్ఱు త్తెడియరోడిరున్దవై*
కొన్దలర్ పొళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపఱ్ఱోల్
శన్దమిళాయిర మివై వల్లార్ మునివరే. ౧౧.

అ॥ ఆవర్ - ఆ ప్రియులని, వన్ద - వచ్చి, ఎదిర్ కొళ్ళ - ఎదురుకొండ కించేయగా, మామణిమణ్డపత్తు - తిరుమామణి మంటపమందు, అన్దమిల్ - అవధిలేని, పీన్ఱు త్తెడియరోడు - మళ్ళోశబ్దము గల, ఆడియరోడు - భక్తులైనవిధ్యనూయులలోఁగూడ, ఇరున్దవై - ఉన్నవిధమును, కొన్ద - పుష్పములగొన్నులు, అలర్ - వికసించుచున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపన్ - వకుళభూషణుడు, కొల్ - పాడించిన, శన్దమిళ్ - వేదప్రయోజనమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనించువారు, మునివరే - భగవద్గుణానుభవపరులైయుందురు.

తా॥ శ్రీవైకుణ్ఠమండలి తిరుమామణిమంటపమందు నిత్యసూరులతోఁగూడ ప్రహ్మాదులు వసుధించుచున్న విధమున ప్రతిపాదించుచున్న వకుళభూషణులు పాడించిన యీ పదిపాశురముల పఠియించువారు శ్రీవైకుణ్ఠమునకు వెళ్ళి భగవద్గుణానుభవము చేయుదురని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్‌మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్‌మొళిలో, కామిదినగలో ననుభవించిన యనుభవమంతయూ భగవానుభవమనుటచేత వారిభవములను ప్రత్యక్షముగాననుభవించువలెనుచని యూహించి, సర్వేశ్వరుని యొక్కగుణములూహ విడిచియుండలేక మిక్కిలియార్తులైన యాళ్వార్లకు సర్వేశ్వరుడు వచ్చి సేవసాదించి వారితో సంశ్లేషించి వారియొక్క సకలదుఃఖములనుతోడ్కొనిపోవుచున్నవిధముగా వారికి చరమపదమునిచ్చి నిరతిశయానందము ననుభవింపజేసెనని ప్రతిపాదించు చున్నారు.

మునియేనాన్మగనే మురక్కణ్ణ్యా ఎఱపొల్లా
క్కనివాయ్ క్రామరై క్కణ్ణిఱుమాఱిక్కమేయ్ కళ్వా*
తనియేనాయుయిరే యొరుతలై మిశై యాయ్వనిట్టు*
ఇనినా పోగలొట్టే నొట్టుయ్యుమ్ వెయ్యోనైన్నయే. ౧.

అ॥ మునియే - (సృష్ట్యాదియోగివైన) సఙ్కల్పముగలవాడా! నాన్మగనే - చతుర్ముఖునికి కర్తవైనవాడా! మురక్కణ్ - మూడునేత్రములుగల, ఆఱ్ఱా - ఉపకారకుడైన రుద్రునికి కర్తవైనవాడా! కనిపండురవెళ్నిఱ్ఱమైన, వాయ్ - అధరమునున్న, కామరై - చక్కనిపండి, కణ్ - నేత్రములునున్నగల, ఎఱ్ఱాల్లాక్కరుమాణిక్కమే - భేదములేని (ఆనుభవించదగిన) నీలమాణిక్యమువలె నాకుసేవసాదించిన తియమేఘములవాడా! ఎన్‌కళ్వా - నన్నుకూడించిన (వశీకరించుకొనిన) వాడా! తనియేనీ - ఒంటరియైనవాఁడు, ఆరుయిరే - సంపూర్ణప్రాణభూతుడా! ఎన్ తలైమిశైయాయ్ - నాశిరస్సుపంచి సధికముగా (సంపూర్ణముగా), వచ్చిట్టు - వచ్చి, ఇని-ఇఁక (ఆనుభవింపించిన) మీఁద, నాన్ - నేను, పోగలొట్టే - పోనివ్వను. ఎన్నైన్ - నన్ను, ఒట్టుమ్ - ఎవిధముగాను, మూయమ్ వెయ్యోల్ - పంచవలచేయవలదు.

తా॥ బ్రహ్మాదులశక్యాధ్యమైయుండి సకలజగత్సృష్ట్యాదికారికుడవై, నాకుప్రాణభూతుడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల దివ్యావయవములలో నాకుసేవసాదించి నన్నానందింపించిన శ్రీయఃపతీ! నీనిగతిన్నువదలను. నన్నుసంసారమందు పడత్రోయవలదు సుమాయని. ౧.

మూయమ్ వెయ్యోనైన్నై యుయిరుమార్వుమాయ్ నిన్ఱై*
వాయమ్ వెయ్‌పూఙ్కుళాళ్ తిరువాయ్ నిన్నాయ్ కళ్వాయ్*
నోయమ్ వెయ్‌దున్నోడెనైన్ని యుయిర్వీట్టి యొన్నాగవే*
కూయిడై వెయ్యాదుపోన్ఱా యెన్నైక్కూవిప్పోక్కాయ్ మన్ఱో. ౨.

ఆ॥ ఎన్నై - నన్ను, మాయమ్‌శెయ్యేల్ - వంచనచేయువలదు. ఉన్ - నీకు, తిరు - సంపత్తై, తూర్వత్తు - పక్షస్థలమందు, మార్పై - మాలికవలె నలక్కొర్వైపై, వళ్ళి - పొగడదగినవై, వాళమ్‌శెయ్ - (నీతిరు మేనును) పరిమళింపఁజేయుచున్న, పూ - సుందరమైన, కుళలాళ్ - కొప్పుగలదైన, తిరు - శ్రీదేవితో, అగై - ఒట్టు, నిన్‌అగై - నీకు ఒట్టు, శత్తాయ్ - (నేనొట్టు పెట్టి నిర్బంధింపనవసరము నీవట్లనుకొన్నదవో) చూచుము. వేశమ్‌శెయ్దు - వ్యే హ ము కే పి, ఉళ్ళొళుకు - నీలో, ఎన్నై - నన్ను, ఉయిర్‌వేట్టి - ప్రాణము క్షేపముచేసుకొనుటకు, ఒళ్ళాగవే - ఒకటిగానే, పూశమ్ శెయ్యాదు - సహోద్యోగించక, కొండాయ్ - ఆశ్రయించితివి. వన్ద - వచ్చి, ఎన్నై - నన్ను, తూయిక్కొళ్ళాయ్ - పీలుచుకొనుము. అన్దో - ఆయ్యో!

శా॥ శ్రీరమణపతీ! నన్ను సంసారమందుంచితివంటె నీతోడను నీకైంకర్యపుతోడను ఒట్టు. కాయందు మిక్కిలి యధిక వేగముగలవాడవై యిటివలలో నన్నుంగీకరించితివి. ఇఁకమీఁదటూఁక విడువకుండ స్వీకరింపుమాయని.

కూవిక్కొళ్ళాయ్‌వన్నన్దో వెగ్‌పాల్లాళ్కయమాడిక్కమే*
ఆవిక్కొర్‌పత్తిముక్కొమ్బు నిన్నిలాలతిన్ది లేన్గాగ్*
మేవిత్తొమ్మీరమ్‌పిరమ్‌శివ నిన్దిరనాదిక్కుమ్*
నావిక్కమలముపత్తిక్కుళ్ళే యుమ్బరన్దుప్పే. 3.

ఆ॥ ఎన్ - నాకు (భోగ్యమాఁతుండవై), పాల్లా - భద్రముగాని, కయమాడిక్క మే - వీల మూఁకొమ్మువంటి తిరుమేనుగలవాఁడా! మేవి - అల్లినవేశ్యలలో, నీర్ ముళ్ - ఆకాయంవు మన్న, పిరమన్ - బ్రహ్మ, శివన్ - రుద్రుఁడు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుఁడు, ఆది క్కిల్లామ్ - వీరు మొదలైనవారందఱికిని, ముదల్ - కారణభూతమైన, నావిక్కమలమ్ - తుమ్మపూవులమనస, కుళ్ళే - మూలభూతుఁడా! ఉమ్బర్ - మేలైన నిత్యసూరులకును, ఆన్దదుమే - నిర్వాహకుఁడా! అవిక్కు - నాయాత్మకు, ఓర్ - ఒక, పత్తిముక్కొమ్బు - అవలంబదృఢము, నిన్నిలాల్ - నిమ్నతచే, నాన్ - నేను, ఆటుగిన్ఱిలేన్ - ఎఱుఁగలేను. (గాన) వన్ద - వచ్చి, తూయిక్కొళ్ళాయ్ - పీలుచుకొనుము. అన్దో - ఆయ్యో!

శా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుఁడవైన శ్రీరమణపతీ! నిమ్నతచే నాకు వేఱవలంబము లేదుగాన నన్నుంగీకరించుమాయని. 3.

ఉమ్బరన్దన్వాళ్‌వియో వదనుళ్ళిన్ఱీయేయో*
అమ్బరనుళ్ళోన్ది యదనుళ్ళిరమనరన్నీ*

ఉమ్బరుమ్‌యాదవరుమ్ పడైత్త ముని మవన్‌నీ
ఎమ్బరమ్‌మొదిక్కలుఱ్ ఱైన్నై పోరవిట్టాయే. ౪.

ఆ॥ ఉమ్బర్ - మూఁడాదులశంచె మేలై, అమ్ - (సృష్టిశ క్తిచే) సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన (విచిత్రశ క్తిగలదైన), పూఙ్గుయిల్ - మూలప్రకృతిని నిర్వాహకుఁడా! అదనాల్ - ఆ మూలప్రకృతిలోనున్న, మిగై - విలక్షణమైన జీవాత్మలకు, నీయే - నీవే నిర్వాహకుఁడవైనవాఁడవు. అమ్బరమ్ - ఆకాశమువనుము, నల్ - విలక్షణమైన, కోది - అగ్నిని (తేజోమూర్త్యవయములను) అదనాల్ - ఆ పుంభూతమువు మైన బ్రహ్మాండములోనున్న, పిరమన్ అరన్ - బ్రహ్మరుద్రుల కును, నీ - నీవే నిర్వాహకుఁడవు. ఉమ్బరుమ్ - మేలైన దేవతలనున్ను, యాదవరుమ్ - తక్కిన మనుష్యాదులనున్ను, పడైత్త - సృజించిన, ముని వనవన్ - సఙ్కల్పమాత్రులైనవాఁడవు, నీ - నీవే. ఎమ్బరమ్ - నాధారమైన కార్యములను, వాదిక్కలుఱ్ ఱై - (నేను) నిర్వహించెదనని మాని, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టాయ్ - దూరముగావిడిచిపెట్టితివి.

శా॥ ఓ శ్రీయఃపతీ! సకల చరాచరములను సృజించి వానికి నిర్వాహకుఁడవైయున్న నీవు నన్ను పోషించితివంచె నాకార్యములను నేను నెరవేర్చుకొనఁజాలనని. ౪.

పోరవిట్టిలన్నైనీ పుఱమ్‌పోక్కలుఱ్ ఱాల్ పిన్నైయార్
ఆరై కొడ్డెనెయన్దో ఎనదెన్బదెయానెన్బదే*
తీరవిరుమ్బుణీరదుపోల వెన్నారుయిరై
ఆరవ్వరుగ* ఎనక్కారావముదానాయే. ౫.

ఆ॥ ఇరుమ్బు - లోహము, తీర - (రవశాభము) తీరునట్లు, ఉణ్ణ - గ్రహించిన, నీరదు పోల - జలమువలె, ఎన్నారుయిరై - నాయాత్మను, ఆర - పూర్ణముగా, పరుగ - అనుభవించు టకై, ఎనక్కు - నాకు, ఆరావముదానాయే - తృప్తిని (విరతిశయాభోగ్యమైన) అమృతమైన వాఁడా! నీ - నీవు, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టు - దూరముగావిడిచి, ఇట్టు - ఆవాదరించి, పుఱమ్ - విషయాకారములయందు, పోక్కలుఱ్ ఱాల్ - పడకొయిరలంచితివంచె, పిన్నై - తరువాత, యార్ - నేను, ఆరైకొడ్డు - ఎవరిని సహాయముగాకోసితిని, ఎన్ని - ఏప్రయోజన మును (సాధించెదను)? అన్దో - అయ్యో! ఎవరెన్బదే - వాదియని చెప్పదగినదని? యా నెన్బదే - నేనని చెప్పదగినదని?

శా॥ ఇతివఱలో నాకు భోగ్యభూతుఁడవైయుండి నన్ను చక్కగా పరిగ్రహించి యిప్పుడ సంహారమందు బడద్రోయ విచారించుచున్నావు. నేనును నావస్తువులును నీశేషగాఁ ఇఁగకోసిని నిజశేషతగాకోసిని దొంగ పురుషార్థమును సాధింపఁజాలవని.

ఎనక్కాఁరావముదా యెనదాఁవిదైయిన్నుయిరై *
మనక్కాఁరామైమన్ని యుఁగట్కాయినియుఁగ్గోఁదియాఁయ్ *
పునక్కాఁయూనిఱ్ఱ పుఁగారీగక్కణ్ శెఁగనివాఁయ్ *
ఉనక్కేఁఱ్కుఁమోలమలర్ ప్పాదైక్కఁన్బా వెన్న నేఁయోరా. ౬.

ఆఁ పుసఁ - తనభూమి యందున్న, కాయఁ - కొల్లుపుప్పుయొక్క, నిఱత్తి - వర్ణము గలవాఁడవును, పుగ్గీకఁ కణ్ - పద్మమువంటి నేత్రములనున్న, శెఁగని - ఎఱ్ఱదండువలె స్నిగ్ధమైన, నాఁయ్ - అధిరమునున్నుగలవాఁడవైన, ఉనక్కు - నీకు, ఏఱ్కుఁ - తగుమైన, కోఁమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పాదైక్కు - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విషయమై, అన్బా - స్నేహముగలవాఁడనై, ఎన్న నేఁయో - (వారిని యాత్రయించిన) వాయందు(ప్రీతిజేసినవాఁడా ! ఎనక్కు - నాపఁ, ఆరావముదాయ్ - విరతిశయభోగ్యభూతుఁడవై, ఎనదావియై - నాశరీరము మన్ను, ఇన్నుయిరై - కలఱుగామైన వాయాత్మమన్ను, మనక్కు - వ్యాదయమునకు, ఆరామై - తృప్తిజేకుండున్న (ఆశపడి), మన్ని - నిర్వ్యధముగా, ఉణ్డిట్టాయ్ - అనుభవించితివి. ఇని - ఇఁకను, ఉణ్డోఁదియాయ్ - (పూర్ణముగా) అనుభవించుము.

ఈ (ప్రిదివియందువలె నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడవై నాశరీరమందును ఆత్మయందును మిక్కిలియాదరమునుజేసితివి. ఇఁక మోదగూడ నన్ను పేక్షించక స్వీకరింపుమాయని.

‡‡ తోలమలర్ ప్పాదైక్కఁన్బాగియ వెన్న నేఁయో *
నీలవరై యిరణ్డుపిళైక్కవి నిమిర్న్దదోప్ప *
కోలవరాహమొన్తాయ్ నిలబోట్టిడై కొమ్మాడైన్దాయ్ *
నీలక్కడల్ కడైన్దా యునైన్ను పెఱ్ఱినిప్పోక్కువనో. ౭.

ఆఁ తోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పాదైక్కు - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విషయమై, అన్బాగియ - స్నిగ్ధలవాఁడవై (దానిచేత), ఎన్ నేఁయో - (పిరాట్టికోరిక క్తుఁడవని) వాయందు ప్రీతిజేసినవాఁడా ! నీలవరై - నల్లనివ్యర్తము, ఇరణ్డుపిళై - రెండుచన్దేకళలను, కవ్వి - నోటి తోఁటిమొని, నిమిర్న్దదోప్ప - లేచినట్టువలెనున్న, కోలమ్ - సుందరమై, ఒప్ప - అద్వితీయమైన, వరాహమూయ్ - మహావరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కోట్టిడైకొమ్మాడ్డ - కొమ్ముమీద నెత్తుకొనివచ్చిన, ఎన్దాయ్ - ఓవాస్వామీ ! నీలమ్ - (తవళా న్తిచే) నీలమైన, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాఁడా ! ఉనైన్ను - నిన్ను, పెఱ్ఱి - లభించి, ఇని-ఇఁకమీద, పోక్కువనో - విడిచెదరా ?

తా॥ ఓ స్వామీ ! భరతాళ్వారమందు భూమిపిరాట్టిని యెత్తుకొనిపచ్చిచారితో సంశ్లేషించుటయును, పశుప్రమథవనమునకేని శ్రీదేవితో సంశ్లేషించినట్లును పంపారపాగరమందు మున్నుడనై యున్న నన్నుద్ధరించి నాతో సంశ్లేషించిన విన్న వేరొకమాట వదలవని. ౩.

పెఱ్ఱినిప్పోక్కువనో వున్నైయెత్తనిప్పేరుయిరై *
ఉఱ్ఱవిరువినైయా యుయిరాయ్ప్పలనాయినైయాయ్ *
ముఱ్ఱవిమ్మూవులగుమ్ పెరున్దాయ్తుణ్ణిల్ పుక్కు *
ముఱ్ఱవుళ్ళిరన్దొళిత్తా యెళిదల్తనివిత్తేయో. ౪.

అ॥ ఉఱ్ఱ - ఆత్మలోఁజేరియున్న, ఇరువినైయాయ్ - పుణ్యపాపములనిరెండుంబిగము నైనకర్మలకు ఫలాన్వాహకుడవును, ఉయిరాయ్ - జీవాత్మలకునిర్వాహకుడవును, ఆనైయాయ్ పయనాయ్ - ఆకర్మలకు ఫలములనైన సుఖదుఃఖములకు నిర్వాహకుడవును, ఇమ్మూవులగుమ్ - తఱుమూడులోకములకు, ముఱ్ఱ - సంపూర్ణముగా, పెరున్దాయ్ - పెద్దపొడవగునట్లు సృష్టించి, తూఱ్ఱిల్ పుక్కు - ఆపొదలోప్రవేశించి, ముఱ్ఱ - అంతటావ్యాపించి, ఒరిక్రాయ్ - కమలపడకకుండమునందువాడవును, ఎళిదల్ తనివిత్తేయో - వానికి మొదటయిచ్ఛనుగలుగకేవి యూర్ధ్వ చ్ఛిఖసుకృతమనబద్వితీయకారణభూతుడవునైన ఓ శ్రీకృష్ణుఁడా ! ఉన్నై - నిన్ను, పెఱ్ఱు - పొంది, ఇవి - ఇఁకమీఁద, పోక్కువనో - విడిచెదవా ?

తా॥ ఫలసాధకాదులనన్నిటిని నిర్వాహకుడవై యుండియు లోకములను సృజించి యాపాటవన్తర్యామివై కనుపడకనుండియు వానుయూర్ధ్వచ్ఛిఖసుకృతమును గలుగకేవి వన్నంగిరించినవానిన్ను పొంది యింకనేనువదలలేవని. ౪.

ముదల్తనివిత్తేయో ముళ్ళుమూవులగాదిక్కెల్లామ్ *
ముదల్తనియుణ్ణైయుణ్ణై యెయ్నాళ్వన్దుకూడువణ్ణం *
ముదల్తనియఙ్గమిఙ్గుమ్ ముళ్ళుముఱ్ఱుమువాఴ్ పాయ్ *
ముదల్తనికోళ్ళిడగత్తాఴ్న్దుయిర్క్క ముడివిలీయో. ౫.

అ॥ ముళ్ళుమూవులగు ఆదిక్కెల్లామ్ - సంపూర్ణమైన మూడులోకములు మొదలైన సమస్తవస్తువులకును, ముదల్ తనివిత్తేయో - నిమిత్తసహకార్యుపాదానములనెడి త్రివిధకారణమై, అఙ్గమిఙ్గుమ్ - కారణావస్థయందును కార్యావస్థయందును, ముళ్ళుముఱ్ఱు - సమస్తవస్తువుల యందును, ఉఱు - వ్యాపించి, ముదల్ - ప్రధానమై, తని - ఆద్వితీయమై, వాఴ్ - భోగ మోక్షములకు, పాఴ్ - ఉత్పత్తిస్థానమైనమూలప్రకృతికి నియామకుడవై, ముదల్ - (ప్రకృత్యాదులకంటె) ప్రధానమై, తని - అసదృశమై, కోళ్ళిడ - (ర జ్ఞా వ ము లే

శరీరాదులను) వ్యాపించి, ఆగస్టు - (ప్రళ్ళ లయందువ్యాపించి, ఆళ్ళ్ నిన్ - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ న్ - పైనవ్యాపించినవై, ముడివిలి - అంతములేనివైన జీవాత్మలకు, నియామకుడవై, ముదల్ - ప్రధానుడవై, తని - నిరుపమానుడవై, ఉళ్ళ్ళుళ్ళ్ - వీవైనవిన్న, ఎవ్వాళ్ నన్ - ఎప్పుడు వల్చి, కాన్ - నేను, కూడువన్ - పొందెదను.

శా॥ నను ప్రచరాచరాత్మకులకును క్రియాకారణభూతుడవై, చిదచిత్తులకు నియామకుడవై యున్న నిన్ను నే నెప్పుడుపొంది యూనన్ది౦చెదనో యవి. ౯.

ఊళ్ళ్ నిన్ దగన్ట్రాళ్ళ్ నుయర్ న్ద ముడివిల్ పెరుమ్బెరియోయ్*
ఊళ్ళ్ నిన్ దదనిల్ పెరియ పరనన్మలర్ చ్చోదీయోయ్*
ఊళ్ళ్ నిన్ దదనిల్ పెరియ కూడర్ ఞానవిన్బమేయోయ్*
ఊళ్ళ్ నిన్ దదనిల్ పెరియ వెన్న వావఎన్ఱుళ్ళ్ నిన్ దాయే. ౧౦.

ఆ॥ ఊళ్ళ్ నిన్ - (మహదాదులను)వ్యాపించి, ఆగస్టు - (ప్రళ్ళ్ లయందువ్యాపించి, ఆళ్ళ్ నిన్ - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ న్ద - పైనవ్యాపించి, ముడివిల్ - వాళ్ళములేనివై, పెరుమ్ - గొప్పవై, (అపరిచ్ఛిన్నమై), పాడ్ధియో - భోగమోక్షసాధకమైన మూలప్రకృతిక్ ప్రకార్మమైనవాఁడా! ఊళ్ళ్ నిన్ న్ద - అంతట (జ్ఞానముచే) వ్యాపించి, అదనిల్ - ఆ మూలప్రకృతికంటె, పెరియ - గొప్పవై, పరమ్ - (దానికి నియ న్తయగుటచే) మేలై, నల్ - (వికారములేనందున) విలక్షణమై, ముదల్ - విశాలస్వభావముగల, శోదియో - తేజోమయమైన శివాత్మకు న న్తరాత్మయైనవాఁడా! ఊళ్ళ్ నిన్ న్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ - అంతకంటె, పెరియ - గొప్పవై, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, ఇన్బమ్ ఞానమేయో - సుఖాత్మకమైన జ్ఞానమూ ర్తియైన పరమాత్మస్వయాప్తుఁడా! ఊళ్ళ్ నిన్ న్ద - వ్యాపించి, అదనిల్ పెరియ - అంతకంటెగొప్పదైన, ఎన్ అవా - వాయుథివిదేశకు, అఁ - తీయ నట్లు, ఊళ్ళ్ ద్వాయ్ - (వాతో) సంశ్లేషించితివి.

శా॥ ఓ క్రియాఽవధీ! దశదిక్కు లయందును వ్యాపించిగొప్పదైన మూలప్రకృతికి నియ న్తయై వానికంటెగొప్పదైన జీవాత్మకును మేలైనజ్ఞానానన్ద స్వయాప్తుడవైన నీస్వయాపమకంటె వధిక మైన, వాయుళ కృష్టిసాందనట్లు వాతోసంశ్లేషించితివని. ౧౦.

అవావఎన్ఱుళ్ళ్ నిరియైయయ్యై యరనై యలఖ్ ఖీ*
అవావఖ్ ఖివీడుపెఖ్ ఖ కురుగూర్ చ్చటగోపణొన్న*
అవావిలన్దాదిగళా లివై యాయిరముమ్*ముడిన్ద
అవావిలన్దాదియప్పత్తిన్దార్ పిఱన్దారుయర్ న్దే. ౧౧.

అ॥ అవా - అల్లివిళేశమ, అఱి - తీరువట్లు, తూయ్ - సంశ్లేషించిన, అరియై, - సర్వేశ్వరుడును, అయనై - బ్రహ్మశివ స్వరూపియు, అరనై - రుద్రుని కర్తవ్యమియ్యైన క్రియా పతిని, అలర్ మీ - ఉద్భోషించి, అవాఅఱ్ఱు - అల్లివిళేశమునీరి, వీడు పెఱ్ఱ - మహోదర్షమైన పరమపదమునుబొందిన, కురుగూర్ చ్చడిగోపన్ - తిరువగరికి విన్యాపకులైన సమ్మత్యోర్వ్వు, శొన్న - పాదించివివియు, ఆరాయిల్ - పరభక్తిచేత, ఆన్దాదిగళాల్ - ఆన్దాదిరూపములుగా ప్రవహించినవియైన, ఇన్ఐఆయిరమమ్ - ఈ పాయ్యిపాశురములనున్ను, ముడిన్ద - అంగీమందు గలిగిన, ఆరాయిల్ - పరభక్తిచే పాదించిన, ఆన్దాది - ఆన్దాదిరూపములైన, ఇప్పత్తు - ఈపది పాశురములనున్ను, అఱివార్ - అధ్యయనముచేయువారు, పిఱవార్ - సంసారమందు బుట్టినవారైరో, ఉయర్న్దే - నిత్యసూరులతో సమానులై యుత్తములగుదురు.

కా॥ ఆళ్వార్ తిరువడిగళ్ - కొరిక సెరవేరువట్లు వారితో సంశ్లేషించిన క్రియా పరిణమయ్యై కామశించిన పరమపదములొందిన సమ్మత్యోర్వ్వరభక్తిచే పాదించిన పాయ్యిపాశురములనున్ను అందులో పరమభక్తిచే పాదించిన యాపదిపాశురములనున్నిన్ను ఇనుము కేయువా రివులోగమం దున్న ప్పుడే నిత్యసూరులతో సమానులై అందరికి పూజ్యులైయుందురని. ౧౧.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఏయుర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧౦—వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది పతుక్ తిరువాయ్మొళి ౧౦౦-ఓ పాశురములు ౧౧౦౨.

యుషీం జుషామహే కృష్ణకృష్ణాత్ స్వయోదితమ్।
సహస్రశాఖాం యోఽధ్యాయీత్ ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితామ్।

తిరువాయ్మొళి
ప్రతివద టీకాతాత్పర్య సహితము
సంపూర్ణము.

	పుటము
అ	
అల్లదేయయ్యప్పనుమాయి	౧౫౯
ఆగలగిల్లేనిలైయుమ్	౩౪౦
ఆగలిలగలుమ్	४౨
ఆగవో ప్రళయాన్తక	౨౬౮
ఆణ్డాళ్ తిరుప్పావై	౩౯౧
ఆణ్డిమిణ్డివానవర్	౪౦౯
ఆణ్డువో కైవల్యమే	౨౬४
అచ్యుతనమలనెన్నో	౧౩౭
అట్టోలైయముడనాయాయ్	౩౩
అడక్కొలో శమ్బత్తు	४४
అడిగళ్ తొళుదు	౨౯౧
అడిక్కుమ్మన్ను	౩౪౦
అడివేఱ్ మడియినరాగి	౧౭४
అడిచ్చియోమ్‌తలైమిశై	४౦४
అడియార్ పడియణ్డు	౧४౬
అడియానివణ్ణ	౪౭౧
అడియేఱుళ్ళాళ్	४३४
అడియేళ్వియమర్గిన్ఱ	३३౯
అడియేఱ్ కీఱియ	४౨
అడియొమాయిరైయిరన్ద	౨౨౬
అడయోణ్గుమూపేయ్ నువర్	౧४౭
అడైవదుమునీయూర్	४౬४
అణఙ్గుక్కరుమమొణ్ణ	౨౦४
అణఙ్గెనవాదుమొడుక్	४౫
అణియరఙ్గనుమ్‌తలైవాళ్	౪౦౦
అణైవదరవణైమేల్	౧౦४
అణల్ నూయవణిన్ఱ	౧౩౧
అదువేపిడుపిడుపేనో నువ	४౩౯
అన్దమిల్ పుగళ్ నన్దపురనగర్	४౧౭
అన్దరమ్‌నిష్కుళిల్ నిన్ఱ	४౭३
అన్దామత్తమ్బ వెయ్దు	౯౯
అన్దోవణుగ వైఅంశాళ్	४౯౦
అన్నై మీరణీమామయిల్	३౧३
అన్నై మీరిదఱక్కొడు వెయ్ గోవ	४४౧

	పుటము
అన్నైయొడు వెయ్యి లెక్	३४౭
అన్నవాశుమ్‌తవశాళ్	४౯౯
అన్నివణ్ణ నీలొన్నిలమ్	३౯४
అన్నిమిశై నీయుపాయమ్	४४४
అన్నియాముఱుపుగలిదమ్	౫౦४
అన్తమణ్ నిశాశాళ్	३౬३
అప్పనేయడలాళియాశై	३౦౯
అప్పనైయొత్తమ్బుళ్	३౯४
అమరరాయ్ తిరిగిన్ఱార్గట్కు	౫౧౦
అమరర్గళ్ తొళుదెళ్ళ	३౭
అమరర్క్కరియానై	౫४४
అమరర్ తొళ్ళువణ్ణనై	౧౬४
అమరర్ముళుమదిల్	౫౫
అమర్న్దవాదనై	४౧౯
అమదమమరర్గట్కు	४౬
అమైవుడైయంశెఙ్	౯౯
అమ్మానాయ్‌పిన్నుఙ్	४३
అమ్మావళ్ళిప్పిరాన్	३౭౧
ఆయర్క్కుమ్‌కుళిప్ నువ	౧౯౫
ఆరణనూవర్	४४३
ఆరియాయవరుమ్మనై	४౬౯
ఆరియేళ్ వెయ్ను వెఙ్బొఱ్	३३३
ఆయగలీలాయ	४౭
ఆరుళాద పీరుళి	३४
ఆరుళాదో శ్రీవాయ్	४౯౯
ఆరుశైయా దెన్నుమ్మశై	४३४
ఆరుళ్ శాని యానవణ్ణేనో	४౩౧
ఆరుళ్ శెఙువారడియార్	४౨౬
ఆల్లదోరరణుమవనిల్	४౧౬
ఆల్లలిల్వయ్	౧౭౧
ఆవర్త్తిఙ్గళ్ విశైయమ్	౫౧౭
ఆవనుడై ఆరుళ్ శెయుమ్	४౯४
ఆవనైవిట్టగన్ఱ	४౯౭
ఆవనేయగల్ ఞాలమ్	४౬४

	పుటము
అడక్కైయదే	౪౩౩
అవరవర్ తమ తమము	౧౯
అవాచమ్యాళ్వరిదై	xxc౧
ఆళురర్ గళ్‌కరై పెయ్యిల్	౫౧౬
ఆళ్వుడన్ తొళ్వుడన్	౩౩౯
ఆన్రైక్కడప్పడివాయేన్	౪౬౮
ఆళ్వినియవ్వ వేళ్వులగత్తవర్	౩౮
ఆళిక్కుమ్బరమన్	౧౫౪
ఆఱిగిలేన్ తమ్మళ్	౪౭౯
ఆఱివొన్ఱవేదమ్	౪౬౪
ఆఱ్ఱలఱిన్ఱు నేఱిన్ఱేఱి	౭౦౯
ఆఱియాళ్కళ్‌లత్తుళ్	౫౮
ఆఱియుడ్ పొన్దిరై	౯౯౦
ఆఱియేన్మీ శ్రుతి	౪౩౩
ఆఱివరియపిరాన్	౯౫౫
ఆఱివిలాళ్ కుఱైవిల్లా	౯౦౪
ఆఱివిలేనుక్కుహాయ్	౩౩౩
ఆఱుక్కుమ్ విరైయాయిన	౪౫౪
అఱ్ఱుదన్ వారాయణన్	౪౫౯
అఱ్ఱ పిరుహరి పేరిల్	౯౫

ఆ

ఆచ్చియాళ్ పోఫ్పిరాన్	౩౬౮
ఆట్టేయుమ్ తూ పోయుమ్	౩౩౬
ఆడియాడి	౯౩
ఆణ్డాళ్ పెణ్ణాళ్	౯౭
ఆదుమిల్లై ముళ్ పిరవిల్	౪౫౬
ఆదానాయన్	xx౫
ఆనానాళుడైయాన్	౩౩౩
ఆవినైయుడైయాన్	౧౩౩
ఆముదల్వనివినైన్	౩౮౩
ఆమ్పన్నమిన్నన్ దొన్	౯౯౫
ఆయర్ కొళ్‌ందాయ్	౪౯
ఆయేయిప్పుళలగత్తు	౩౩౦
ఆయ్చ్చియాగియ పత్తినాళ్	౯౯౯

ఆరావముదమాయ్	౯౦
ఆరావముదే యడియేనుడలుమ్	౩౩౦
ఆరుక్కొడొల్లుగేన్	౪౯౪
ఆరుయిరేయో	౩౯౯
ఆరుయిర్ చుట్టుడు	౪౯౦
ఆరైన్నియారాయ్వార్	౩౪౩
ఆర్వనో వాళ్ పోయత్తై	౩౯౯
ఆలిలైవాళ్ వేళ్వులగముణ్డు	౯౯౫
ఆవారార్ తుణైయెమ్మై	౩౩౭
ఆవావెన్నాదులగిల్	౩౩౩
ఆవి కాప్పారినియూర్	౩౪౫
ఆవి ఒరుక్కుమైవర్	౩౩౪
ఆవియేయాగముదే	౧౬౦
ఆళ్వియాసాళ్ వియూర్క్కుమ్	౫౭౧
ఇళ్వెరుళ్ పగల్పిన్నుమ్	౩౬౦
ఆళ్వినవలవైయాదరిప్పుమ్	౪౦౫
ఆళ్వైయిరుంగుళ్ పరియాయ్	౩౩౩
ఆళురూరారాళ్వియుమ్	౪౧౦
ఆఱుమ్మగమానైక్కణ్ణినై	౧౫౭
ఆళ్వినిల్లావాళ్వియాన్	౫౧౯
ఆళ్వార్ పోఫ్పిన్	౫౭౪
ఆడామడియాగి	౪౭౧
ఆయుమాళైక్కాదల్ సోదుమ్	౩౬౦
ఆవెవరుమ్ వినావినవే	౫౬౯
ఆళ్ పిళ్ళైగళ్ పలైకాట్టుమ్	౧౯౪

ఇ

ఇగల్ కొళ్ పుళ్ళై	౩౦౭
ఇణ్ణమఱుమ్ తిరుమాలిన్	౩౯౦
ఇతేతిరిన్దేఱ్కు	౪౪౬
ఇడరిలేన్ నీట	౯౧౦
ఇడర్‌క్కళైయుమయ్యత్తై	౩౬౫
ఇడరిల్ పాముళ్ళిరుళ్	౫౯౯
ఇడర్‌కెడవెమ్మై	౧౬౯
ఇడర్ కెడవెమ్మై	౫౦౪

	పుటము
ఇడైయిశై యాడవర్‌కళ్	౪౦౬
ఇట్టమిల్లిట్టమై యుళాయ్	౩౪౯
ఇదు కాణ్మిన్‌కళ్ మిగళ్	౪౦౨
ఇదుపోదాయత్తమ్	౪౭౪
ఇత్తలైపట్టువదు	౪౭౨
ఇవళేయ్ మరైయేందిళైక్	౨౫౯
ఇనియార్ ఞాలత్తిళ్ళార్	౯౦
ఇనియరుశైప్పొన్నెయిర్	౪౯౨
ఇన్బవిపాడుమ్	౩౯౨
ఇన్నుమదెన్తోళ్	౩౪౫
ఇన్నువిళ్ శెయ్‌వై మేల్	౩౭౭
ఇన్నువిళ్ చ్వేలుమ్	౪౭౨
ఇన్బమ్ తరైప్పెయ్దు	౪౭౬
ఇన్బుఱుమణళ్‌కొళ్గోల్	౩౯౦
ఇన్ని ప్పోగ విరైవినైముమ్	౪౬౬
ఇన్దుపోయ్ ప్పుగుదిరాగిల్	౫౦౯
ఇన్దెనక్కుదవాదగన్ఱ	౩౭౭
ఇన్దైనై న్నొయ్తుళాక్	౫౪౦
ఇరక్కమవర్‌క్కోడు	౨౪
ఇరతిశాడొఱుమ్	౩౦౪
ఇరుడీకేశ నెమ్బిరాన్	౧౦౩
ఇరుత్తుమ్‌వియు నైన్నై	౪౩౦
ఇరున్దావ్‌కడుంగొడు	౪౩౧
ఇరుళిల్ తిణీరణమ్	౭౧
ఇరైక్కుఙ్కుయ్యుడల్	౨౪౪
ఇలఙ్దై మఱ్ఱ్ఱొళ్	౫౦౩
ఇలక్కొఱ్ఱ్ ప్రవాళ	౨౫
ఇలవదు ఉడైయనిదు	౧౨
ఇలిజ్గిత్తిట్ట పురాణత్తిరుమ్	౭౭౫
ఇల్లదుమళ్ళదుమ్	౨౪
ఇల్లైకడ్డివమ్	౪౫౪
ఇల్లైమణుక్కఙ్గళే	౩౮౫
ఇల్లైయల్ల లెనక్కిలి	౫౦౧

	పుటము
ఇవరిరావ్ప్పగల్ వాయ్‌కొళిన	౨౫
ఇవళై ప్పెఱుమ్‌పరిసు	౭౦౩
ఇనైయుమనైయుమునైయుమై యుమ్	౫౬
ఇళైవిళైనై	౭౭౪
ఇఱ్ఱవర్‌క్కెన్ను మైతిఱత్తు	౩౫౫
ఇఱందిడుమ్‌నీయే	౪౦౦
ఇఱుక్కుమిళైయిఱుక్తు	౭౩౭

ఈ

ఈడుపెడుప్పమిలీశన్	౪౫
ఈదేయానుసైన్నొక్కిళ్వను	౧౧౧
ఈఁలాద తీవినైగళ్	౭౦౯
ఈళత్ వావరో క్కు	౧౩౧

ఉ

ఉగక్కుఁబిల్లవరొడుమ్	౫౧౭
ఉగన్దేయుసైన్నెయుళ్ళుమ్	౪౭౦
ఉగవైయాల్ నెఞ్చమ్	౯౯
ఉచ్చియుళ్ళేవిఱుక్కుమ్	౬౭
ఉడమ్బిఱాల్‌కుమైవిల్లా	౭౩౬
ఉడనుఱై కాదల్ మగళిర్	౫౯
ఉడలాళ్ప్పిరిందిఱప్పవీడు	౩౭
ఉడైయార్న్ద వాడైయిన్	౧౫౩
ఊగార్ కర్తలూడలుగన్ఱ	౭౫౯
ఊగార్న్దుగన్ఱిళ్ళిర్ద్దగన్ఱ	౯౯
ఊగార్వలిమ్బురొరువసై	౪౩౬
ఊడ్డాయులగళ్ళ్ మున్న మే	౪౭
ఊఁలుళ్ళిత్తేఱుక్కు	౫౩౯
ఊఁలుముమిళ్ళ్ నుమ్	౭౦౦
ఊణ్ణానవర్‌కోమక్కు	౭౫౪
ఊణ్ణిలావియ్యవైవరాల్	౩౪౭
ఊణ్ణుమ్‌కోఱుపరుగునీర్	౩౭౦
ఊదవిశైక్కమ్మలు	౩౯౦
ఊన్నిత్తుమళ్ ప్పొరుతెయ్యమ్	౭౦౬
ఊన్నైచ్చిన్దైశెయ్దుశెయ్‌గు	౯౬

	పుటము
ఊనిల్ వాళ్వుయిరే	౭౯
ఊరవర్ కైవై	౨౪౧
ఊరుమ్ శాతుమ్	౩౭౧
ఊరుమ్బుట్కాడియుమ్	XంX
ఊరెల్లామ్తుళ్ళి	౨౪X
ఊర్వళగడమాడి	౨౪౧
ఊర్వళమ్కిళర్ కోలైయుమ్	౪౪౨
ఊళ్గిదూఊళ్గియుమ్	౩X౯
ఊళ్గిదూఊళ్గియులగుక్కు	౪౦
ఊళ్గిమదల్వనోగువనే	X౩X

ఎ

ఎంగ్కాలత్తైన్నైయాయ్	౧౧౩
ఎంగ్గిళ్గడ్ముగప్పే	౪౬౧
ఎంగ్గిళ్శెల్కాక్కు	X౧౪
ఎంగ్గోవలగ ఱ్కుళ్గివాయ్	౪౯౧
ఎంతైత్తైప్పెయ్యుమ్వాళ్	౩౭౧
ఎందాముళ్ళక్కణిక్	౧౦౯
ఎందవమ్బుణుగో	౪౦౦
ఎన్కైకాశినివళుళ్ళాయ్	౪X౪
ఎన్జెనియోవన్నైమార్బిల్	౩X౦
ఎన్తాన్తామిరుందిరున్దు	౧౩౯
ఎమత్తేరాళన్	౩౯౯
ఎన్పెరుక్కున్నలత్తు	౬౭
ఎన్పెరుందిరుమొయవిల్	౪౪X
ఎవక్కా రావముదాయ్	X౪౯
ఎవకుక్కల్లరైనై	౪౧౭
ఎవళ్కెయాచ్చెయ్	౧౧౧
ఎవళ్కొన్దుబణియార్ఒళ్	X౯X
ఎవదావియుళ్కిలన్ద	౩౯
ఎవ్గణాళ్కళ్వుమ్	౪౩౯
ఎళ్లిలమ్మాడ్	X౩౩
ఎళ్లోళ్వనవన్నైవిట్టు	౭౩౦
ఎళ్తిరుముగళ్శేర్మార్వనే	౩X౭
ఎళ్తిరుమార్వన్దన్నై	౩౭౫

	పుటము
ఏమరుగళ్మదగళిత్తుయిడుమ్	౩౯౦
ఏమ్బరన్దడాత్తిళ్ళైయో	X ం
ఏయర్వఱత్తుయర్ పలమ్	౧౩
ఏయిరిశాల్ పత్తైవిల్లా	౭౧౬
ఏయ్ కుక్కుడుశాలక్	౪౩X
ఏయి గళెల్లాప్రపలగుమ్	౧౩౦
ఏయ్న్దపోత్తు	౯X
ఏయ్మ్మిన్ తిశైకొణర్న్ద	౧౩౪
ఏయ్విడమేయ్యార్ కుళమ్	౪౭౭
ఏయ్వుపాయమ్మన్ నీన్నై	౧౯౯
ఏరుగుమాల్ పెఱ్ఱమ్	౪౭౭
ఏరువాగియవాఱుశతుయుమ్	౪౭౦
ఏవైక్కుపెఱ్ఱేవళర్	౧౯౯
ఏవైక్కున్నుమక్కుట్టిరాన్	౯౬౧
ఏవైయాకొన్నోయ్	౪౧౩
ఏళగమ్బుగళ్పెరుశాయా	౩౩X
ఏళరిల్ తిరియుమ్	౩౩౩
ఏళ్ళైయెయ్విప్పోయ్న్ని	౯౩X
ఏళ్శగ్గమ్బేయొణ్ణి	౧౬౭
ఏళ్శెనిలుళగిల్	౯౭
ఏళ్శయమిల్లెయల్ల రాయ్	౪౪౦
ఏళ్శనమన్ నిళవా	౭౩౦
ఏళ్శమైకైయర్	౯X
ఏళ్శుశాలియులర్న్దు	౧౬
ఏఱ్ఱంవాళ్పోల్	౭౪౯
ఏఱుపోవిలియేనుక్కు	౪౪౭
ఏఱువదావదెల్లేవుమ్	౭౭౩
ఏఱువదిదుపెఱ్ఱ	౪౬౯
ఏఱ్ఱైక్కొర్గళెవళ్కై	౭౬౦
ఏఱ్ఱైపోగన్దుపణిశెయ్దు	X౪౦

ఓ

ఓణుడైమల్లర్తడన్ద	౩౬౭
ఓదుమ తీర్ఱమ్ఱోక్	౪౯X

	పుటము
ఎప్పాగళుం తాయ్	౮౯
ఎమ్బిరాట్టియొన్దైత్తన్	౬౩
ఎమ్మాప్పిట్టుత్తిఅమ్మే	౧౧౦
ఎమ్మాయేయెన్ బెణ్ణై	౨౩౦
ఎమ్మిడర్కళిడిమ్	౪౬౦
ఎయ్‌శ్తాయెయ్‌శ్తార్	౪౩౮
ఎయ్‌వకుళ్‌క్కుత్తదాళ్	౨౬౬
ఎల్లియుమ్‌కాలైయుమ్	౪౮౬
ఎవైకొలంగుగ వ్వైయుట్పాల్	౪౮౭
ఎళ్ళనణ్ణిగామమే	౪౭౬
ఎళి మైప్పుక్కు మొదవిక్కు	౧౪౮
ఎళిదాయినవా వెన్ను	౪౩౮
ఎళివరుమియల్వినవ్	౨౩

ఏ

ఏగమూర్‌త్తియాగియమూర్‌త్తి	౧౫౬
ఏత్తక్కళ్ళులగుణ్డోగ	౨౩
ఏత్తుమిన్నుమిరీ గాళ్	౪౦౭
ఏగమాయ్‌నిలఙ్గళాగి	౨౬౭
ఏపావమ్బుగ మే	౨౩
ఏయ్‌క్కవెరుట్టీర్‌త్తి	౧౪
ఏళైశ్చాదియిరాప్పగల్	౮౩
ఏళైయాగిప్పలపిఱప్పుమ్	౪౪౫
ఏళైయాయ్‌క్కీళాగియుణ్ణుమ్	౪౪
ఏఱాయిప్పన్నూఱాయిరమ్	౪౪
ఏఱాళుమెయ్‌దుమోహనమ్	౨౧౭
ఏఱియపీఠిశోడు	౧౯౩
ఏఱుశ్శుమక్కవన్న	౧౧౪
ఏఱ్ఱుక్కొప్పెయమ్బుగళ్	౧౬౩
ఏన్ఱు మెయుమవన్ వైకున్దత్తై	౪౪౪

ఒ

ఒళ్ళైకాట్టైక్కు	౫౯
ఒక్కుముక్కూరువదమ్	౪౭౪
ఒడుజవరణ్	౨౬
ఒణ్‌కుడవోడిరుళుమాయ్	౫౫౪
ఒత్తార్‌యిరాక్కాట్టై	౪౯

	పుటము
కణ్ణార్ కాణ	౧౨౯
కణ్ణీర్ కొండుళ్కిరియుమాయ్	౧౪౧
కణ్ణీర్ శివన్మై పెరియవాయ్	౪౩౪
కణ్ణుదలేన్మిన్	౩౭౮
కణ్ణుళ్ళ్ శ్ర్	౧౦౯
కణ్ణవిరుప్ప్ తువ్వుప్	౩౦౦
కణ్ణాయిరత్తోళ్	౬౪
కణ్ణుళ్ళ్ పుగుందు మొన్ను	౨౭౧
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్	౪౩౦
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ క్కెన్	౨౦౦
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ తమ్మై	౩౬౭
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ పోల్	౪౮౯
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మనత్తుళ్	౪౬౨
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మాయ్	౧౩౩
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మాయ్	౪౬౪
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మాయ్	౫౨
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మాయ్	౪౩౩
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మాయ్	౬౫
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మాయ్	౧౪౪
కణ్ణుళ్ళ్ నిన్ఱవర్ మాయ్	౪౮౬

	పుటము
కాదల్ మెయ్వైదియాడు	౪౪౪
కాప్పారివిడత్తు	౨౪౭
కామర్ ప్రియైయువోడు	౬౯
కాయ్‌శినప్పుఱవైయార్ద్ద	౪౬౦
కారియమ్‌వలవగళ్వై	౩౨౪
కార్వణ్ణక్ కణివికాణ్	౨౩౩
కాలమిరైక్కిల్లాల్	౪౦౪
కాలమ్బోవఱియాన్ని	౩౫౬
కాళత్తుక్కాల్తోడు	౧౮౭

కి

కిడన్దవాళ్ కిడన్దాయ్	౪౫౮
కిడన్దిరుమనిట్టళ్ళమ్	౧౦౮
కీళ్‌రోళియార్ కుఱివిల్లా	౨౦౪
కీళ్‌రోళియిళ్ళమై	౧౦౫
కీతియెనినైమిన్	౧౦౭
కీళ్వాయ్‌కిళ్ళైనెన్నిలన్	౧౭౭

కీ

కీళ్‌వైయిలాలత్తోర్	౨౦౫

కు

కుడికిడన్దాళ్కుమ్ వెయ్దు	౪౫౮
కుడియడియారివర్	౪౪౪
కుడ్డిప్పవణాబమ్	౫౭
కుణత్తోళ్ నిలైపుగళ్ మన్నర్	౧౭౭
కుత్త మెమక్కిత్తపిరాన్	౩౬౪
కుత్తమేన్ని క్కిళర్మైయై కాత్తవన్	౧౩౩
కుమముఱు మోవిరుళ్ళొలి	౩౧౦
కురవైయాయ్చ్చియరోడు	౩౦౫
కురైకళల్ గళ్ కఱుగివన్	౫౭౯
కురైకళల్ గళ్ నీట్టి	౧౯౯
కులవాణిగళ్	౧౫౬
కులమదలుమ్‌తీఙ్గై	౩౬౬
కుళిగిలెఙ్గుమ్ముమణ్	౭౯౬
కుళ్ళోర్ చీరరక్కన్	౮౩

	పుటము
కైకళ్ పైమ్బొఱ్కిళర్ తణ్దైక్	౩౧౧
కైలక్కుమిల్లానల్ తవమునివర్	౪౧౩
కైలక్కుక్కేళ్ కిడలేళ్ మలై	౩౦౯
కైలన్దన్నై విడలత్తోళ్	౫౪
కైలియుగ మొట్టమిన్ని క్కే	౨౩౯
కొళ్వ్యైపురిప్ప	౯౯౦
కొళ్కేల్ నమ్మాయిన్ వైదవమ్	౭౯౬
కొడ్రిమిక్ తొణ్డీర్ గళ్	౪౬
కొడ్రియమిక్కదోర్ కాదలళ్	౨౪౪
కొరువుక్కవర్యుమ్	౯౭
కొవాయ్తుంబమ్	౨౨౩
కొళ్వావెమ్మైయుమ్	౪౨
కొళ్వవిళుమ్మలరిట్టు	౪౯౯
కొళ్వవిళ్ తామరైక్కణ్	౩౯౭
కొళ్వవేడ్రై	౯౯౩
కొఱుక్కజ్గల్వికుక్	౭౪౪
కొఱ్ఱక్కొడ్బవన	౩౧౪
కొఱ్ఱారిరామపిరానై	౩౬౫

కా

కాక్కుమిరుల్వినై	౪౬
కాట్రాల్ పైయోత్తుమ్	౪౭౯
కాట్టిత్తన్నై నైకళ్ గళ్ గళ్	౫౩౦
కాట్టినిఱ్ఱుమిళుమ్	౯౭౦
కాణవిన్దైనక్కణ్ణుమిళుమ్	౭౦౯
కాణవారాయిన్ఱెన్ను	౪౯౧
కాణుమూఱురాయ్	౩౯౪
కాణిన్ఱ నిలమెల్లామ్	౭౫౪
కాణోదుప్పానల్లన్	౪౦౪
కాణుత్తోలోళ్ నెఞ్జమే	౩౪౪
కాణ్బదిఱ్ఱుమ్ తోలో	౯౪౯
కాణ్బారారెమ్మోళిక్	౧౦౯
కాణ్బర్గళ్నైయార్ గాళ్	౩౪౯
కాణ్బనకళుగీకెన్ను	౩౦౪
కాత్తెబూక్తాన్	౩౪౧

	పుటము
కుయిలియుమ్‌వాణ్ముగత్తు	౩౧౭
కుతిరైక్కాళ్ తాణ్డవత్తిరళ్	౪౧
కుటుమి మిగవుణర్వత్తోడు	౧౭౯
కుటు ణ్‌ణీర్‌ణిండిమూడా	౩౩౪
కుట్టివిరిత్ తేడ్రుదల్	౧౬౯

కూ

కూక్కురల్ వేట్టుమ్	౪౭౩
కూట్టుణ్‌ణీయే	౪౭౪
కూట్టుదినిక్ కురైకళల్‌గళ్	౬౭౧
కూడచ్చెన్రోమిని	౪౦౪
కూడినీరైక్కడైన్దవాయుమ్	౬౫౬
కూడివణ్డియెయుమ్‌రణ్డార్	౧౪౦
కూడిళ్ కూగిల్‌వట్టుత్తోప్పు	౪౭౯
కూదుత్తోల్ వైగలుమ్	౩౯౭
కూత్తనోక్కలక్	౫౦౫
కూత్తర్ కుడమెడుత్తాడిల్	౧౯౩
కూత్తవమ్మాళ్	౪౬౮
కూన్దల్ మలర్మేలైక్కుమ్	౬౬౩
కూవిక్కూవిళ్ కుడువిన్	౧౯౯
కూవిక్కాళ్‌వాయ్‌వన్ద	౫౪౪
కూళ్‌వాల్ వగుదల్	౪౬౭
కూవుగ అతియమూట్టుక్	౧౩౫
కూతాయ్‌నీతాయ్‌నిలగిగి	౩౩౬
కూఱుదిలోమ్	౯౩

రు

కెడుమిడరాయచెల్లామ్	౫౦౯

రే

కేట్టుమగిర్‌వ్దవర్	౩౬౭
కేట్పార్‌గళ్ కేశవన్‌కీర్తి	౩౬౬
కేడిల్ విళుప్పుగళ్	౧౭౩
కేయ త్తిజంబుళ్	౩౦౫
కేశవన్ తమర్	౯౯

రై

కైగళాలార్తోళుదు	౧౫౮
కైదవమ్ కైమ్మె	౩౦౧
కైయార్ శఱ్‌ఱరక్కరత్తు	౬౯౯
కైయుళ్ వమ్మగప్పైక్కుఱ్	౬౫౩

కొ

కొడియవిరైయుయుమ్	౬౬౭
కొడియార్ మూడమ్	౪౧౧
కొడియేంబై	౪౯౭
కొదువిరైచ్చుప్పైగళ్	౭౬౭
కొణ్డవెణ్ణెయ్	౪౫౭
కొణ్డలూర్ తిరుమోర్	౩౪౭
కొణ్డల్వణ్ణా	౪౭౩
కొణ్టాట్టుమ్‌కులమ్	౭౧౯
కొణ్డాడిప్పుళ్ళైప్	౫౫
కొణ్మినిదర్ వెడ	౪౫౯
కొణ్మియిరుణ్ణుమ్	౭౩౬
కొమ్మపోల్ శీరై	౧౯౩
కొల్లామాకోల్	౧౭౬
కొల్లియెయ్యిల్ కొలో	౩౬౭
కొళ్ళున్నవానవర్‌గట్కు	౩౫౧
కొళ్‌గిన్ఱకొళ్‌గిరుగై	౩౬౯
కొళ్‌గైకొళ్‌గై	౪౬
కొళ్వన్ వాన్‌మావలి	౧౬౦
కొళ్ళుమాళాదిన్నవెళ్ళమ్	౭౦౩
కొళ్ళువ్వయనిశ్శై	౧౬౪
కొళ్వినైశీర్‌న్ద	౭౧౯

కో

కోట్టుక్ కైదైయెయాయ్	౬౯
కోదిలవణ్ పుగళ్	౧౯౧
కోమళవాయ్‌క్కైత్తై	౧౯౭
కోయిల్ కొణ్డాన్దాన్	౪౭౩
కోలత్తిళ్ శువర్‌క్కముమ్	౭౬౭

	పుటము
తాపే యులగెల్లామ్	౪౭౪
తావీరయుమే కనివిత్తాయ్	౪౦
తామరైక్కణ్ణనై	౯౪
తామొదరత్తెత్త మిముదల్వనై	౧౦౪
తాయప్పదిగళ్	౪౭౯
తాళ తామరై త్తడమణివయల్	౪౦౩
తాళ తామరై యాన్	౪౬౭
తాళ్‌గళాలెవ్వుళ్	౪౦౨
తాళ్‌వరిప్పుణ్ తాదియ	౧౩౪
తి	
తిక్కై వెన్ఱి స్దియుళ్	౪౦౯
తిక్కుయిన్ద తిరువరుళ్	౪౩౭
తిక్కుర్ గిన్ఱ తిరువూర్ లిల్	౪౯౯
తిడవిళు మెఱివళి	౨౦
తిణ్ణిడ్ పీడుముదల్	౭౩
తిరియుమ్ కలియుగమ్	౭౩౪
తిరియుమ్ కాల్ మూడు	౧౪౯
తిరివిక్కురమున్ శెన్ఱామరై	౧౦౨
తిరుక్కుడిత్తానముమ్	౪౭౬
తిరుచ్చెన్ఱునూరిల్	౪౧౭
తిరున్దక్కుళ్ శెన్ఱవక్కు	౯౯౧
తిరుమన్ధిరముమ్	౩౧౩
తిరుమోర్ వగరాన్	౪౩౯
తిరుమలిరుఞ్జోలైమలైయొట్టిన్	౪౩౭
తిరుమలిరుఞ్జోలైమలైయే	౪౩౪
తిరుమలిరుఞ్జోలైయాయే	౪౩౪
తిరుమాల్ వానమ్ముగిల్	౪౧౭
తిరుమేనియడిగళుక్కు	౪౯౩
తిరువడియై వారణనై	౭౭౭
తిరువరుళ్ మూర్ గిరైగలుమ్	౪౪౩
తిరువరుళ్ శెయ్‌బవన్	౪౭౯
తిరువళ్ళిదినాడ్డెన్నుమ్	౧౩
తిరువుడమ్బువాన్ కుడర్	౯౯
తిరువుడైమన్నై	౧౯౪
తీలుమలర్ ప్పావైక్కు	౪౪౯
తీలమేతామరై	౧౬౦
తీవాగియమావలియై	౪౯౯
తీవినైక్ కుదహూక్కర్త్తన్	౧౦౦
తీవై నాయుళ్ పారుట్టు	౧౯౪
తీర్థిక్ తామరైయమ్	౩౭౯
తీర్థుణ్డానన్నివణ్ణ	౪౯౦
దూ	
దూలత్తూడేనడన్ను	౩౩౧
దూలమ్బొవగమ్బన్ని	౪౧౦
తె	
తెక్కిలమేకేరిర్ గళ్	౪౯౭
తెనవ స్దెన్ఱయిర్ గళ్	౪౯౪
తెనదిలై తెనదిలైయే	౪౧౩
తెనవృడైయవ నేయెన్నుమ్	౯౪
తెనుమ్‌కిర్ త్తన్ తని	౭౪
తెళ్ళియగిరుతిన్	౧౪౦
తెణియ మొప్పుడిత్తి	౯౦౪
తెణ్‌కడల్వట్టుళ్ళాలై	౧౪౧
తెనిమళ్ళ్ర్యెయెళ్ళాన్ముమ్	౪౪౯
శెన్ఱాయ్ తీయతీమవర్ తామ్	౩౬౬
శెమ్ గళ్ కూట్టవల్వినైయై	౪౪౦
తెయమవరుమ్బయ సాయ	౪౭
తొలైవెప్పెయ్‌కాలమ్	౧౯౯
తొలైమేల తాళైగళ్	౪౬౯
తొలైమేల్ ప్రపైసేన్	౪౬౭
త్తుయిలిన్ఱ కాదల్ తన్నాల్	౯౧౧
త్తర్ నుమ్‌మణిత్తుమ్	౩౩౭
త్తర్వినియే యొట్టుమొట్టుమ్	౧౭౭
త్తిర్ విజక్తార్ కుయిల్లా	౯౧౮
త్రా	
తావనగిర్ గళ్	౪౭౯
తాపేయాగినైన్ద	౪౬౭

	పుటము
తియుళుపుత్తిడర్వాణుమ్	౨౧౫
తిశైక్కిన్ఱదే	౫౦౨
తిఱజిళాగి యెఱిందుమ్	౨౧౯
తిఱత్తుక్కేతుప్పగవామే	౩౦౯
తిఱముడైవలత్తాల్	౧౧౬
తిఱ ఛ్చుమల్ మణ్ కాక్కిన్ఱేన్	౨౫౯
త్రీ	
తీర్త్తనుళ్ళుఱ్ఱ ప్రిసిన్	౩౯౬
తీర్త్తనులళర్న్ద	౧౦౭
తీర్ద్దనడిముదుకిడప్పై	౧౫౫
తీర్ప్పాలైయామిని	౫౦౧
తీర్మరుని నిన్రెమ్మ	౩౫౫
తీవినైయుళ్ళత్తిక్కార్వణ్ణ	౩౯౫
తు	
తుక్కమిల్ ఞానమ్బడరొళి	౧౭౨
తుడైత్తళోవిన్ద వాళే	౫౧౦
తుణైయుమ్‌కాయ్వుమాగువార్	౬౫౨
తున్బముఱినుమముగియు	౧౭౦
తుయక్కఱుమతియిల్	౩౨
తుయరఱ్ఱుశెయ్యుఱ్ఱుణ్డా	౩౮౩
తుయిర్	౧౫౦
పుయల్ తుడరొళి	౧౭౦
తుయిళ్ కెడుమ్‌కడిదిడైన్దుమన్ను	౫౦౬
తువళిల్ మామణిమాడమ్	౩౧౦
తూ	
తూదువైత్తళర్ శెప్పమిన్గళ్	౬౮౬
తూనీర్ ముగిల్ పోల్	౬౨౨
తూమనువాయ్‌గళ్ కొణ్డుమన్ను	౩౨౭
తె	
తెయ్వఙ్గళ్ శెయ్‌గేన్	౨౬౮
తెయ్వనాయుఙ్ వారణ్	౨౬
తెరిదల్ నినైదలెణ్ణ	౩౩౫
తెరుళుమ్మరుళుమ్మాయిత్తు	౬౬౦

	పుటము
తెళిలుమ్బుగడిదోడి	౬౮౩
తెళిత్తళ్ మెరివిన్ని	౩౬౯
తై	
తైవనవ్వైకళ్‌న్దై	౬౧౯
తైవర్ మువివర్ క్కెన్దమ్	౬౯౦
తైవిమూవారుతియుగళ్	౩౯౭
తైవుమెప్పారుళుమ్	౭౪
తొ	
తొణ్డర్ నుణ్మైత్తుయర్ పోగ	౬౯౫
తొణ్డేర్ పమ్మిన్	౫౦౪
తొల్లరుళ్ నల్వినైయాల్	౫౯౦
తొల్లైయుళ్దోది	౪౦౫
తొళ్లుతైయొన్ఱినైయుమ్	౫౧౪
తొళుదవరులగర్గళ్	౫౪౭
తొళుదాడిత్తూవణివానుట్	౭౦౬
తొళుదుమమలన్	౪౬౬
తో	
తోళిపై మేలుమ్	౬౦
తోళిశేర్ వినైప్పొరుట్టు	౧౯౧
తోళ్ ప్రిక్కోడువైయుల్లవన్	౧౪౯
తోళ్ ప్రిమోమ్మడశెజ్జామ్	౭౦
న	
నగరముమ్ వాడుగవుమ్	౩౦౦
నగరముమ్ వాడుమ్‌పీలివుమ్	౩౫౯
నజ్గళ్ వరివళై	౪౦౩
నజెమోర్ నీరుమోర్	౧౯౩
నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప	౨౧౭
నణ్ణావతురర్ నలిదెయ్ద	౫౩౩
నణ్ణిపమ్ఞారాయణనై	౫౭౭
నణ్ణెణ్ వాన్ పళర్ త్త	౪౭౪
నన్మలత్తోడిమీర్ గాళ్	౭౭౯
నన్తాయ్‌ఞానజ్గళన్దపోయ్	౪౩౭

	పుటము
నమక్కుఁబూబిన్మిశై	౧౯౯
నమ్బిశెళాలమ్బడైత్తపిన్	౧౪౪
నమ్బియైత్తెళిక్కుఱుంగుడిమిన్	౬౬
నలమెనిశైమిన్	౧౧౪
నల్గిశ్తాన్‌కా త్తళిక్కుమ్	౩౪
నల్గురవుమ్‌శెయ్యుమ్	౪౯౯
నల్లోప్పట్టులగిఱ్	౪౪౧

నా

నాగణైమిశైనమ్బిరాన్	౪౯౭
నాగత్తణైయాయి	౪౩౧
నాట్టిల్ పిఱవియర్	౩౬౪
నాణాద మలర్ నాడి	౩౭
నాడనీర్ మణిముత్తమ్ తెయ్యుముమ్	౭౭౩
నాడీర్ నాడోఱుమ్	౪౬౮
నాడోఱుమ్ వీడిట్టియే	౭౭౯
నాణునిశైయుమ్	౭౮౩
నాదశెళాలముమ్	౧౪౩
నాదన్ ళాలక్కోళ్	౪౪
నాయక్కరుబుళ్ళల్	౩౪౮
నాల్విలవేళ్వి మణముమ్	౩౬౧
నాముదుళాయిరమూడైయ	౭౯౧
నాముడైప్పనలరణి	౪౦౬
నామువనివనువన్	౧౯
నాముమక్కఱియచ్చొన్న	౪౧౧
నాయగన్ ముళుచేళ్వులగుక్కు	౩౦౯
నారణనెమ్మాన్	౪౬౩
నారణన్ తమరైక్కణ్ణుఱన్ద	౪౪౧
నారణన్ ముళుచేళ్వులగుక్కుమ్	౯౯
నావినాళ్ నిన్ఱ	౬౦
నాళువిన్నదువనమళ్ళి	౩౦
నాళుమెళిలనీరుమెళి	౩౬౧
నాళుమ్‌వాయ్‌క్కవట్టుక్	౪౪౦
నాళేలతీయేన్	౪౪౯

	పుటము
ని	
నిగరిల్ మల్లరై చ్చెగ్ గిదుమ్	౩౦౬
నిచ్చలుమ్ తో ళీమార్ గాగ్	౯౫౫
నిచ్చిత్తిరుప్పేర్	౪౯౦
నిదైక్కిలేన్ తెయ్వత్తాళ్	౩౯౪
నిదొఱుఱుమొళ్లాన్ఱిరుప్పుమ్	౪౫౫
నిదైన్దిడ్డిళ్ళ్ కైన్దు	౩౯
నిదైప్పాన్ పూగిల్	౧౫౪
నిన్ఱవాఱు మిరుక్కవాఱుమ్	౪౦౪
నిన్ఱొళ్ళాయెయ్యార్ నేమక్కు	౪౩౭
నిన్ఱపరిన్నవర్	౯౦
నిన్నిడుమ్‌శిశైక్కుమ్	౯౫౧
నిన్నిలఱుమాడియివాయ్	౪౦౪
నిన్నినిన్ఱబలశార్	౧౬౬
నిన్ఱరుళుశ్శేసేపోల	౯౪౯
నిల్లాపల్ల్	౪౪౦
నిళ్ళల్ చెయ్యిళ్ శిఱుమైయె	౩౦౪
నీఱుచ్చుఱియానుక్కు	౩౧౬
నీఱుత్తినుమ్మళ్ళత్తు	౯౩౭
నీళాదవప్పళ్ళినఱుచ్చుడిక్కు	౯౫౩
నీళివినాళ్‌కుళెవిల్లా	౯౧౩
నీఱుచ్చుమ్‌వాన్మళైవానార్	౩౧౯
నిఱ్ఱ్ నీముఱ్ఱ్ నిఱైత్తు శెన్ఱ	౩౩౯
నీ	
నీణ్డవిళ్ళాక్కణ్ణినీర్ గళ్	౯౫౧
నీణగరమదువే	౩౯౪
నీణిలత్తోడువాన్	౩౦౯
నీన్దుమ్ కుయిల్ పిళియె	౧౦౬
నీయలైయే శిఱుపూవాయ్	౩౬
నీయుమ్‌వానుమ్	౬౫
నీయుమ్‌పాట్టిశైక్కాణ్	౯౪౬
నీరాయ్‌నిలనాయ్	౩౩౦
నీర్ మమదెన్నినై	౯౪

	పుటము
పడైప్పాదుకాదుప్పు	౪౧౯
పణికెఱ్ఱోశాళుమ్	౫౭౧
పణిమిన్ తిరువళ్	౧౬౬
పణిమొళ్ళినైదొణుమ్	౫౧౫
పతియాపమార్	౪౧౧
పత్తిశారారే	౪౫౭
పణ్బుడైవణ్డోడు	౪౬౫
పణ్బుడైవేడప్పయన్ది	౩౧౭
పత్తుడైయడియవర్క్కు-	౨౭
పయపల్ల కొయ్దు	౧౧౫
పయిలుమ్‌కుదరోళి	౧౫౭
పరఞ్జుడైరడమ్బాయ్	౩౦౨
పరఞ్జోదివీళుమాయ్	౧౨౧
పరనరగిల్ పరనైయాళ్	౨౨
పరన్దలైయ్యుమ్	౨౨౩
పరవాదిపర్ విన్దు	౪౪౫
పరవివావవళైత్తన్ది	౧౪౭
పరివిదిలీశనైప్పాడి	౪౪
పరివిన్ఱివానైనాక్కాత్తుమ్	౧౬౯
పలపలవేయాభరణమ్	౯౦
పవళమ్బోల్ కనివాయ్	౪౫౯
పళ్ళియాలిలై	౫౩
పఱ్ఱాబనయర్వఱ	౧౦౪
పఱ్ఱిలనీనుమ్	౫౨
పఱ్ఱిత్తొట్టుపఱ్ఱి	౫౨౩

ప

పాడుకారావినై	౫౦౨
పాదఙ్గళ్ మేలణి	౨౩౯
పాదాళ్ళుమ్బుణియ	౫౦౧
పాదమురైవదన్	౪౦౭
పామరుమూవులగుమ్	౩౭౦
పామ్బైమేల్ పాఱ్కడలుళ్	౯౧
పాయారడినై శ్రీదమ్-	౩౩౩
పాలుతున్బుఱ్ఱిన్బుఱ్ఱ్	౩౫౧
పిఱ్ఱుపూవణ్	౫౬
పిశైత్తియాల్ నెఞ్చమ్	౪౭౮
పిశైత్తొయిల్ మూఴ్ నువర్	౧౪౩
పీళిశెడల్ కుళాళ్	౪౬

పు

పుగర్ చ్చియుణుమో	౪౪౯
పుణ్టుక్కాయానరైక్కిన్	౩౭౭
పుమియోడుమ్‌పిరియాదే	౪౯౭

పె

పెఞ్జమేవఱ్ఱిరై	౬౪
పెఞ్జమేనీణగరాగ	౧౫౯
పెడియాపరుళ్ కూడుమ్	౫౭౫
పెరుమాఱ్కిడైపై	౪౪౬
పెఱ్ఱ్ పోలియుళ్ నిన్రెన్నై	౬౧

పే

పేర్ పట్టనిపై మూవులగుక్కుమ్	౪౪౬
పేర్ళరిన్దాడిక్కుళ్	౩౬౩

పై

పైవాయవిమ్మేపోల్	౭౦

పొ

పొన్దారాక్కాడల్ పోయ్	౭౧

ప్

ప్రోక్కనోక్కియాన్నై	౨౦౯
ప్రోక్కుమ్‌పక్కమెల్లామ్	౩౧౩
ప్రోలాదాళ్ ప్రోన్	౩౩౯
ప్రోవాయ్‌చ్చియరలోడు	౩౦౬
ప్రోళ్ ప్రనోన్బిలైక్	౨౬౪

బ

బక్కమనోక్కినిఱ్కుమ్	౬౫౨
బణ్టుబుక్కణ్ణానెన్	౧౩౬
బట్టపోదఱ్ఱుపోదు	౯౬
బడిబున్మ బర్ కలన్	౧౭౯

	పుటము
పాలశాయ్మ్రుంలగణ్డు	౧౯౦
పాశ్రోశాన్తుపేయ్	౧౩౬
పావియుళ్వేదవశ్శాలై	౧౯౧
పావియేన్నవత్తే	౪౯౩
పాళ్జళ్ పిళిక్కుమాన్నై	౩౯౭
పాళ్ఱవెయ్దియ నీళ్	౩౯౯
పి	
పిడిశేక్ పిఱవిశెయుశేక్	౪౩౬
పిణక్కు అఱవుయిగై	౪౯
పిణిక్కూరువాయ్	౪౯౬
పిన్నిన్నకాదల్ నోయ్	౪౪౬
పిన్నైశొల్ నిలమూగళ్	౩౧౪
పిరాన్ పెరువిలమ్	౫౦
పిరియాదాళ్పెఱ్ఱియ్యిన్ఱ	౫౩౦
పిఱన్దవాఱుమ్పఱన్దవాఱుమ్	౫౫౧
పిఱన్దమాయా	౪౯౪
పిఱవిత్తుయరఱ	౪౯౯
పితిదిన్మైయెవక్కు	౪౧౬
పీ	
పీడుడైశాన్మ్మగళై	౩౧౬
పు	
పుళ్ళుడైమెయిశాల్	౨౫౬
పుళ్ళుపరియురువాయ్	౩౭౪
పుగలిడమట్టిగిలమ్	౪౯౨
పుగళ్మిల్లాయవనెన్	౧౩౫
పుగళ్మిమిళర్ నిన్ఱ రాప్పగల్	౪౪౨
పుణరానిన్ఱమరర్మేఱ్	౩౩౬
పుణర్క్కుమణినాఙ్	౧౦౬
పుణ్ణియప్పావమ్	౩౦౧
పుణ్ణియమ్ శెయ్దు	౫౦౯
పుదుమణముగన్దుండు	౪౯౫
పుల్వాయిప్పైగళ్నీవుమ్	౪౪౩
పులన్దొడుమేయుమ్	౧౦౬

	పుటము
పులమ్బుతీర్ పూమి	౧౬౧
పుళ్ళిన్బిడిక్కుదన్ను	౪౫౯
పుళ్ళిన్వాయ్నిలైప్పుళ్	౫౫౨
పుఱమెఱుక్కట్టిరుక్కుణు	౩౭౧
పూ	
పూన్మళైపోయ్మడియూర్క్కు	౪౯౫
పూవైగళ్ పోల్ విఱ శేర్	౩౫౯
పూవై వైత్తిగళ్	౩౫౧
పూశుమ్బాన్వాయ్	౧౯౫
పె	
పెఱ్ఱవిఱన్దారెయ్దుమ్	౪౪౬
పెయ్యుమ్మూఞ్చుణ్ణుమ్	౫౨౩
పెయ్వాళైపిడుగవై	౧౯౧
పెరిశుపప్పవై	౪౦౩
పెరుమక్కళ్నీళ్వరర్దమ్	౧౫౪
పెరుమైయుమేవాశత్తు	౫౧౯
పెఱ్ఱ నినైప్పొక్కుసరో	౫౫౦
పై	
పైయ్మయిలైయుండు	౪౪౩
పైరెయిల్ శుళ్ందకడల్	౩౫౪
పైశయమాగిన్ఱపిరాన్	౩౬౬
పొత్తుమ్ పూవోర్కళైణ్	౩౯౯
పొళిన్ద నీవనుక్కుమ్	౩౪౪
పొశుమిన్ తూశిమిన్ని	౫౦౯
పొ	
పొన్నులగాళీరో	౩౪౫
పొన్మయమ్మొళిరో	౯౧
పొరుందియమామరుదినిడై	౧౬౧
పొరుమ్-నీళ్ వడై	౬౪
పొరుశొన్ని శ్వులగమ్	౧౧౯
పొరుళ్ శెయుంఙాయ్	౪౫౩
పొరుళ్మఱ్ఱ పేవక్కుమ్	౪౩౪

	పుటము
పాలిగపాలిగపాలిగ	౨౬౪
పొట్టపెనీణ్ముడి	౩౧౯
ప్ర	
ప్రాప్తిశ్రీలర్గళ్	౯౮
ప్రాసనమ్మియాయిన్	౫౯
ప్రాసాయ్‌మూమరుదిశ్ నడుమే	౨౫౯
ప్రాయిరున్దనిన్ ప్రభావమ్	౫౫
ప్రారబిట్టిశ్ చెన్ని	౫౬౮
ప్రాప్తిదుమోన్ద	౩౬౨
ప్రాప్తిమున్ ప్రిమోర్ తెయ్యమ్	౨౭౫
ప్రాప్తియాయిన్దినిశ్	౫౯౦
భ	
భక్తాపుత్రమ్	౧౩
మ	
మగిళ్‌తిర్ కొళ్ తెయ్వమ్	౧౧౭
మఙ్గైయోట్టువామాయై	౫౩౫
మడనెఞ్చమ్ పుగైవిల్లా	౫౧౩
మడన్దైమార్ వాళ్‌తలుమ్	౫౪౩
మడన్దైయైచరణ్ కమల	౧౯౭
మదివరలన్నై మీర్‌గట్కు	౪౪౪
మాన్ద పేరాయా	౪౦౧
మకారాకర్ మలర్మగిళ్ తెక్కుమ్	౪౯౯
మఞ్జిత్తడ త్తడిమలర్ క్కణ్ణాళ్	౫౦౬
మణిమాయిరై వీట్టిల్లా	౨౭౭
మణిరైవానవర్ కణ్ణాన్	౬౭
మణ్ణైనీవిడువిత్తుమగిళ్	౩౩౧
మణ్ణైయిరన్దుతుళ్ తీవి	౧౯౦
మదుశాల్ తణ్ణన్దుళాయాన్	౪౫
మదుకూదనైయన్రి	౧౦౧
మనత్తాలమ్ వాయాలుమ్	౧౪
మనమగములుఱ	౧౯
మనప్పరిప్పోదు	౩౦౭

	పుటము
మనమేయనైన్	౪౬౫
మాళిరుమ్మున్ నీ ప్రియుమ్	౧౪౩
ము కుర్కా వామవరే	౩౯౩
ముఱ్‌ర్వుమ్ అన్నైమీర్	౪౯
ముఱువాగు మెన్ఱ క్రోర్	౭౦౩
మయ్ర్డిశ్ చెన్	౪౬౪
ములకడిప్పోదుగిళ్	౩౯౩
మలైయైయెడుత్తు	౧౪౧
మల్ గుమీర్ క్కుణ్డాడు	౩౭౩
మల్లిగైకమళ్	౪౯౧
మళ్ళిగాదనై న్నుదియ	౧౭౩
ముంబ్రమ్‌కానముమ్	౬౬
ముఱుక్కిపల్వగై చ్చుదుత్తి	౭౧౯
ముయియాయువాళ్వెదక్తుళ్	౧౭౪
మున్ నీలమరణ్	౫౦౫
మున్ నొన్ఱిశైయుదుచ్చొన్నేన్	౪౫౪
మూ	
మూట్టాదేయాగిలుమ్	౧౭౧
మూన్ఱైయెళుత్తు	౩౯౯
మాదర్ మన్నుడనై	౧౯౭
మాదవనెన్ దేరోడ్డు	౧౦౦
మాదవనెన్నై	౫౭౫
మాదవన్ తమరెన్	౫౪౩
మాదవాచ్చార్ కడగోపన్	౪౫
మానాకారమవమ్	౫౩౬
మాలేయ్‌నోక్కి మడవాళై	౪౧
మాలేయ్‌నోక్కు మల్లోర్	౨౩౬
మాలైనోక్కి నుడమ్బైనై	౪౯౯
మాయత్తాబాయమా	౪౭౦
మాయనెన్నెళిమైశ్	౫౯
మాయప్పిరానెన	౪౭౩
మాయ మయక్కు మయర్‌క్కాన్	౪౩౧
మాయమతీబర్	౩౬౯

	పుటము
మువ్వుల్ యాగ్రీ	౧౧
మువ్విన్ వాయొన్ను	౩౫౮
మువ్నీర్ ఞాలమ్	౧౩౫
మూ	
మూవరాగియ మూర్తిరై	౧౮౬
మూవులగళ్గొయ్యాయ్	౩౦౭
మై	
మైయ్నిన్ణ్ణకుళ్	౫౯౯
మైయ్యాకుమ్	౫౦౦
మైయ్యమర్ పళ్ళలన్	౩౧౯
మైలియనోయ్	౧౮౪
మైల్లిన్వెల్వరగోడి	౪౪౪
మే	
మేగత్తియాల్ కుఱివిల్లా	౫౧౫
మేయాన్ వేజడమ్	౫౩౪
మేయ్‌నిన్ఱీర్ పుగ	౩౬౪
మేలాత్తేవర్ గళుమ్	౩౩౭
మేలుమ్మన్ను మీర్	౩౫౭
మేవిత్తొళుదు	౩౩౪
మేవి నిన్మలొళివాగ్	౧౯౩
మేవిన్రైన్మిన్మిన్	౩౭౭
మేవు తుప్పువిత్తగ్	౧౫౮
మై	
మైయగ్ణార్	౯౯౬
మైయమర్ వాళ్	౩౫౬
మైయల్ శెయ్‌దెన్నై	౩౫౦
మైయార్ కరుంబిన్	౪౬౮
మొ	
మొయ్‌మ్మహ్యు మొళ్ళిల్	౧౪౧
య	
యవరుమ్‌యాతొమ్	౩౫

	పుటము
మాయమ్ శెయ్యో లెన్నై	౫౪౬
మాయూరామవనే	౩౯౦
మాయోనిగళాయ్	౩౯
మాయోమ్ తీయవలైవరై	౪౩
మాయ్త్త లెణ్ణీవాయ్‌మూసై	౧౧౬
మాయ్న్దమణిమివిన్నగళ్	౫౧౧
మారిమూదాద	౯౦౦
మాలరిశేరవన్నారణన్	౪౦౬
మాలుక్కుదైయమ్	౩౧౫
మూలేమాయ వైరుమూసే	౪౪
మూవైవణ్ణత్తొళుదు	౪౯౯
మూవైయుల్వన్దు	౪౯౬
మూళుమోది	౯౪౦
మూళూదాచ్చుడరుడమ్యాయ్	౧౯౩
మాతిమూతిప్పుల	౯౩
మూయులోగ పడైమూగ్ గువర్	౯౬౬
మూయునిలై త్తిరైక్కుమ్	౩౬౩
మూర్ ఞబ్గళాయ్న్దొణ్డు	౩౩౦
మి	
మిక్కవిదినిలైయుమ్	౧౫
మిక్కవులగుగళ్ తోఱుమ్	౯౩౯
మిన్గొళ్ శేర్ పురిమాల్ కుఱుంగాయ్	౯౯౨
మిన్నిడైమడవార్ గళ్	౯౯౩
మిన్నిన్నిలైయిల	౪౪
ము	
ముసిల్వణ్ణవడివై	౩౫౩
ముట్టిళ్ చిల్ పోగత్తు	౧౬౮
ముడిచ్చోదియాయ్	౧౨౦
ముడియాదదెన్	౯౩
ముడియాళే	౧౫౪
ముడివిలవ్ తవక్కు	౩౫౯
ముడిశేర్ శెన్ని	౪౭౧
ముదల్ తనిచ్చోయి	౫౫౦
ముదిత్తుళగడమ్‌బైత్తు	౩౫౬
ముదియేనాన్మగనే	౫౪౬

యా

	పుటము.
యాదుమిల్లై మిక్కదనిల్	౪౫౫
యాతుమీశా మీ	౪౦౧
యామమేత్తి	౧౮౯
యామమ్‌కాశాశాయ్	౪౩౬
యామేయెం పైన్న	౧౧౩
యారిట్టియెన్నుళ్	౫౧
యామాడై పెఱ్ఱమామ్	౪౯౩
యామ్మిడలూర్ నిన్రుమ్	౨౪౪
యారుమెంగ్ నిలైమెయ నిన	౨౮
యాపైయుండ్‌యవనుమ్	౧౩౯

వ

	పుటము.
వరుశార్ వెల్వార్	౪౧౧
వలక్కవక్ తిరిపురమ్	౩౧
వలమ్ వెయ్‌దుపైగల్	౧౧౯
వళైయుళ్గవ్వుడుగు	౨౪౭
వళిశోర్ పుణ్ణిపై	౧౯౦
వళ్వినైతీర్క్కుమ్	౧౯౫
వళ్ళ కొనసెవిక్	౧౧౯
వళ్ళిచట్టోడవరుళ్	౪౪౯
వళ్ళకోట్టులగిమ్మదలాయ	౩౯
వళ్ళలేమయుళాంచిరా	౯౫

వా

	పుటము.
వాంజసీర్ మలగులగిల్	౨౧౯
వాట్టమిల్ పుగళ్	౯౭
వాట్టా కై కాడిపణ్ణి	౫౭౬
వాణుదలిమ్మేవరిల్	౯౪
వానవరుమ్ వానవుళ్	౧౯౯
వానవరాధిరాయినో	౧౩౯
వానేఱువాళ్	౫౩౯
వానేంవ్ శ్రీరన్	౫౭౯
వాళ్ నిన్ మ్రుయ్‌కోళై	౧౫
వామన నెన్మరదగవణ్ణిల్	౧౦౭
వాయుమ్‌తిరైయుగళుమ్	౬౯
వాయ్‌కొణ్డుగవ-విదమ్	౧౬౬
వాయ్‌క్కుతిమియేఱ్ఱు	౪౫౧
వాయ్‌క్కుళ్‌ళోళ్ విచ్చులమ్	౩౯౭
వారాయిన్ తిరుప్పాదములల్	౧౧౭
వారావరువాయ్	౭౭౪
వారిక్కొణ్డుపైన్న	౪౯౦
వార్ కడావరువి	౪౧౪
వార్ పైయతిబరర్	౩౬౯
వార్ పుసలవణరువి	౧౪౪
వాలియదోర్ నల్‌నూల్	౩౭౬
వాళగమేయేంక్కవళర్	౧౫౯

	పుటము
వేయుమ్మరిపురై	౧౬౫
వేయ్మరుతోళిపై	౪౧౭
వేకారావేప్పై	౬౭
వేర్వియుళ్ నురుత్తలుమ్	౪౪౩
వేఱుపొడ్డు మ్మై	౫౭

వై

వైగలుమ్ వెన్నెయ్	౪౪
వైగిల్ పుఱ్ఱిళ్ వాయ్	౫౫౯
వైగుందనాడన్	౩౯౯
వైగుందమ్మూనుదలుమ్	౪౪౪
వైగుందామణిప్పణ్ణై	౯౩
వైత్తశార్వరై	౧౩౪
వైత్తనూనిదియాయ్	౩౭౫
వైత్తోప్ మనియాల్	౪౩౪
వైప్పామ్మరుస్థాన్	౪౮
వైమ్మినుమ్మమ్మవర్తు	౧౪౯

శ

శక్కరత్తిణ్ణితోళ్మై	౫౧౧
శఙ్కుపిల్ వాళ్ తణ్డు	౩౧౬
శఙ్కుశక్కరమ్	౫౫
శడిగ మెన్నుతి మైన్మ	౪౫౪
శడిరిళమడవార్	౧౧౫
శన్మమ్బులపలశెయ్దు	౧౬౭
శన్మశాన్మత్తరమ్	౫౧౫
శరణమాగుం	౪౧౯
శరణమాగుమ్	౪౯౯

ష

షాడిమాటిక్క మెన్నో	౧౩౬
షాడుళనై త్తెలియుమ్	౧౪౭
షామఱుమ్ కెడుమఱుమ్	౫౧౪
షాయక్కురుడమ్	౩౧౪
షారాపదబ్ధి	౫౬౫

షాష్ట్రీ క్తువార్ వలరాగ	౧౩౭
షాష్ట్రీ దల్ కర్ణీర్ కుణమ్	౪౫౫
షాష్ట్రీ ష్టార్ గళ్ షాష్ట్రీ ష్టదు	౧౭౭

సి

సిట్టిలఙ్ శెన్ఱోది	౧౦౧
సిదలిల్ శక్కరత్తు	౧౧౪
సిదువేళ్ వెన్నిశ్శఙ్కు	౫౦
సిణ్ణఞ్శాల్ పెరుమాఞ్జు	౪౪౪
సిదియిశాల్ పెరైమణక్కుమ్	౩౪
సిదివగైపుగున్దవెళ్ళ	౫౪౪
సిన్దైయేన్దైతీర్మరున్దు శాయ్	౪౧
సిన్దైవల్లిలశెన్నుమ్	౫౭౫
సియప్పాయసితుప్పిల్లా	౧౭౫
సియన్మాన్వులగు పెఱినుమ్	౪౪౭
సిరుమిన్నవరై	౧౯౪
సిళమ్బునూఱుళిమయమమ్	౭౭౭

సీ

సీడుమిన్నుమ్ పూవుమ్	౭౪
సీదనిప్ పటునిరై	౫౧౪
సీలిమ్మిమ్మగ	౧౯౭
సీళ్ పీడర్తొణ్డు	౪౬౧
సీళ్ పీరుద్దేర్ధులగుమ్	౧౯౬

సు

సుఙ్గుదరిల్ శానదుమాల్	౪౪౯
సుట్టిమ్బుళిశ్శోరు	౩౫౪
సుప్పయిల్ కిడత్తు	౫౪

సూ

సూడ్డబర్	౧౩౭
సూడ్డిచ్చెజ్జొత్త	౪౫౩
సూడ్డిత్తేవరక్క	౩౦౭
సూదమ్వల్లార్ గళై	౭౦౫
సూదియానిఱ్కు మైవరాల్	౩౪౩
సూసెమయిర్	౫౧౬

	పుటము
ఊళి చ్చిఱువన్	౬౭౭
ఊళి పిన్నంగళ్	౫౫౧
ఊళి పిరమ్బినిలమిగిల్	౫౪౧

ఎ

ఎన్నినియాయిక్	౩౫౫
ఎన్నినియాయిఱ్ఱే	౫౧౯
ఎన్నోఅఱి విగాల్	౫౩౧
ఎయ్‌నిన్ఱ తీదెల్లామ్	౪౫౯
ఎయ్‌నిన్ఱ దెన్‌కణుక్కు	౪౩౬
ఎయ్యుఱాదుపిక్కుణ్ణవాయ్	౧౪౬
ఎయ్యోల్ తీవినైయెన్ను	౧౧౧
ఎలక్కాయ్‌తిఱప్పోల్	౪౭౧
ఎల్లపూణర్‌న్దవర్	౩౬౪
ఎల్వినారణనెన్ఱు	౬౫
ఎవిళాలాల్	౧౫౬
ఎవ్వాయువి	౪౩౩

ఒ

ఒయుఱాదైపుగుమ్	౧౬౫
ఒర్ కుడత్తెమ్మ గురూన్	౩౬
ఒర్ నూఱ్ తీవినైకట్కు	౯౦
ఒర్వుఱ నెణ్ణిన్ఱై	౩౫౫

క

కొల్లమూట్టవడియేన్	౪౭౭
కొల్లిమెన్మూత్తై	౯౭
కొళ్ళివెన్నోదమిదు	౧౬౭

క్ష

క్షోదియాగి	౧౩౭
క్షోదమెప్పారుట్కుమ్	౭౭
క్షోదైత్తిరుక్కుఱిత్తాణ్డత్తు	౪౩౧

	పుటము
ఖార్ కుదివరువిత్తై	౪౭
ఖాణ్డవత్తెతిక్కు	౫౧౯

గ

గెళ్కవర్చిత్తిరోడిమూడు	౯౪
గిరిశైశేర్వలవా	౩౯౧
గిడక్కుమ్‌తిరిశైక్కుమ్	౩౪౯
గైమలర్ పోన్ని	౩౯౫
గైయాలుమ్‌కొళ్ళాలుమ్	౩౧౫
గోవిందరన్ శొల్	౧౦౩
గంపిల్ విదు	౧౧౭

ఘ

ఘోరణుంగొడు	౩౯౭
ఘోవిత్తొళ్వీదు	౧౦౯
ఘంబిల్లాచ్చితియాసేమ్	౨౦౭
ఘంబెయిల్‌లుళ్	౪౬౯

చ

చుడర్ ప్పామ్బుగై	౪౩౪
చుడర్వాయ్‌తియమ్‌కాయమ్	౪౯౪
చుమన్మూమలర్	౧౩౩
చురరతివరునిత్తై	౫౧

శ

శూడుమలర్ క్కుళ్‌లీర్	౩౭౭
శూదుశావతియాపత్తై	౩౪౩
శూదెన్నుళ్ళవుమ్	౧౧౯
శూళ్‌లగళ్ గిన్ఱిళ్‌ల్	౩౬౭
శూళ్‌లలపల	౪౫
శూళ్‌లాయ్	౩౭౭

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ప్రెస్, తిరుపతి. ష. 500 18-8-60.

T.T.D.Religious Publications Series No. : 770
Price : Rs.

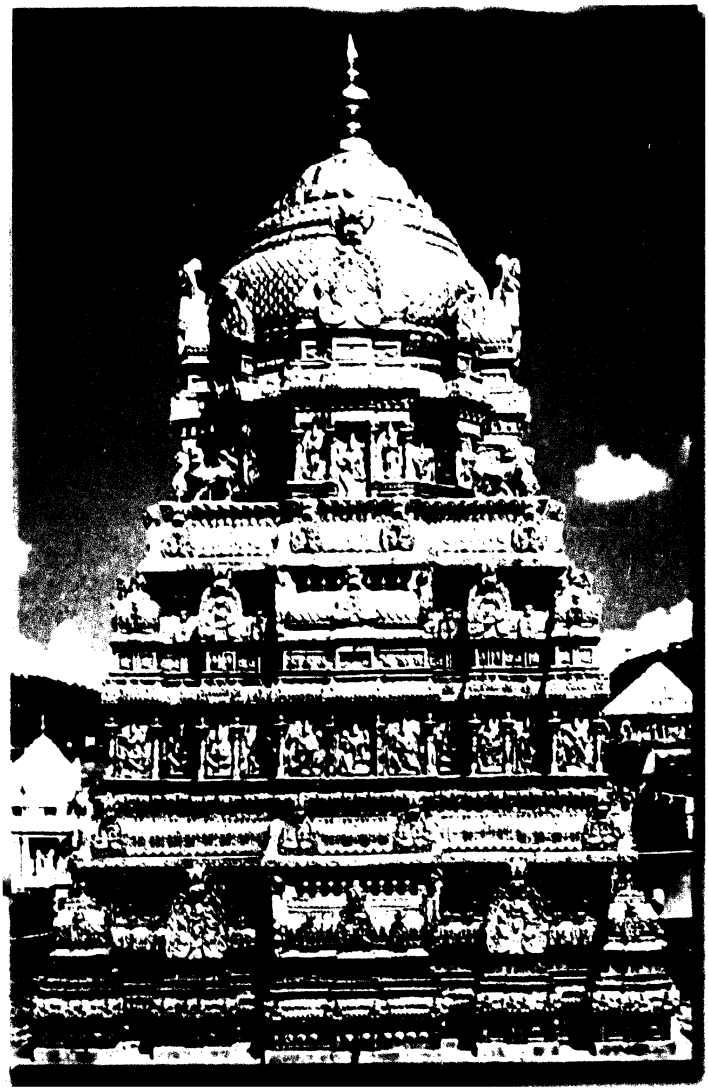

Published by Sri K.V.Ramanachary,I.A.S.,Executive Officer,
T.T.Devasthanams, Tirupati and printed at TTD Press,Tirupati.